

ΑΠΕΙΡΩΝΥΜΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΡΖΑΜΠΙΔΗΣ

ΑΠΕΙΡΩΝΥΜΟΝ

ΑΘΗΝΑ 2012

ISBN (SET): 978-960-9768-00-9
ISBN TOMOY: 978-960-9768-01-6

© ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΡΖΑΜΠΙΔΗΣ
ΤΗΛ.: 210 2282265
e-mail: zarzabides@yahoo.gr

ΛΕΞΙΚΟΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ
ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ Α'

A-B

Α-Π Ε Ι Ρ - Ω Ν Υ Μ Ο Ν (Δωρικά)

Ἦ ΜΥΡΙΩΝΥΜΟΝ

Ἦ Α-π ε ι ρ - ο ύ ν υ μ ο ν (Ιωνικά)

Ἦ Α-π ε ι ρ - ό ν υ μ ο ν (Αἰολικά)

ΛΕΞΙΚΟΝ

Αρχαίων Ἑλληνικῶν κυρίων ὀνομάτων ἢ οὐνυμάτων ἢ ὀνυμάτων ὡς καὶ ἐπιθέτων-ἐπωνύμων (πατρωνυμικῶν-μητρωνυμικῶν), παρεπωνύμων ἢ προσεπώνυμων (παρατσούκλια), προσωνυμίων, ἐπιθέτων, πλαστών, σκωπτικῶν, χλευαστικῶν. Μόνον τὰ ἐπίθετα θεῶν τε καὶ θεαινῶν ὑπερβαίνουν τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα χιλιάδων. Ἐπιπλέον, λεξικὸν ὀνομάτων, λεόντων, κυνῶν, ἱερῶν συμβόλων κ.λπ. Ἐτι δέ καὶ ὀνομάτων ποταμίων θεῶν καὶ ποταμῶν, πλοίων, πηγῶν, νυμφῶν, κρηνῶν, ἵππων. Προσέτι ὀνομάτων τινῶν Περσῶν, Ρωμαίων, Σκυθῶν, Αἰγυπτίων, Ἰνδῶν, Ἰουδαίων, Χριστιανῶν.

(Πλεῖστα ὀνόματα ὑπῆρξαν κοινὰ δι' Ἑλληνας καὶ Τρῶας, διὰ Ρωμαίους καὶ Ἑλληνας ἢ Ἰουδαίους καὶ Χριστιανούς καὶ ἄλλους. Π.χ. ἡ Νέφθυς, θυγάτηρ Κρόνου ἀλλὰ καὶ ἀδελφὴ Ἴσιδος. Ὀρος, Αἰγύπτιος θεὸς καὶ Ἕλλην γραμματικός. Σωσθένης –ους (ὁ)=Μακεδῶν στρατηγός, ἀρχηγός ἱππικοῦ Περσῶν, καὶ Ἑβραῖος ἀρχισυναγωγός εἰς Κορινθίαν. Σύνετος καὶ Συνετός –οῦ (ὁ)=Πλαστόν παρ' Ὀμήρῳ διὰ τὸν Φαίακα Ἐχένηρον, ἀλλὰ καὶ χριστιανὸς ἅγιος. Μωάβ: ἰουδαϊκόν, ἐνῶ Μωαβία: Ἀραβ, Χαλίφης. Ἀτία, μήτηρ Κασσάνδρου καὶ Ἄτια, Ρωμαία ἀδελφὴ Καίσαρος. Λούσιος, ποταμός Πελοποννήσου ἀλλὰ καὶ Ρωμαῖος. Ἐπίσης Φρόντωννος, πατήρ Διονυσίου ἀγορανόμος, ἦτοι Ἑλληνικόν καὶ Φρόντωννος, Ρωμαϊκόν. Στράβων, Ἀμασεύς γεωγράφος ἀλλὰ καὶ ὄνομα Ρωμαίων ἀνδρῶν. Κόττας –ου, Ἀθηναῖος συγγραφεύς καὶ κύριον ὄνομα Ρωμαίων. Βῆρος –ου, πατήρ Δημνίου σοφιστοῦ ἀλλὰ καὶ αὐτοκράτωρ Ρώμης. Ἦνοψ –πος (ὁ) –Τρῶς (πατήρ Θέστορος), ἀλλὰ καὶ Ἑλληνικόν. Πλάτωρ –ρος (ὁ) Μακεδονικόν καὶ Ἰλλυρικόν ἀνθρωπονύμιον. Ἀζάν, υἱὸς Ἀρκάδος καὶ Ἀζάνης Πέρσης Στρατηγός Σογδιανῶν. Ἀζαρία ὄνομα καὶ φυτὸν Κρήτης, ἐκκρίνον παχὺ ἔλαιον καὶ Ἀζαρίας Ἰουδαϊκόν. Ψάμμης –ιδος (ὁ) –Βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ τύραννος Κορίνθου. Θήρας –α (ὁ) –Υἱὸς Αὐτεσίωνος, ἐνῶ Θηράς, υἱὸς Ἰάφεθ, ἕγγονος Νῶε, ἀδελφός Ἰοβάν. Εὐπόλεμος, Ἡλείος Ὀλυμπιονίκης καὶ Ἰουδαῖος ἱστορικός. Πόλιος=Ρωμαϊκόν, Πολιός=Ἐπίθετον Κρόνου, ἐνῶ Πολίος=Ἕλλην γλύπτης. Ὑδάρνης –εος (ὁ) Πέρσης, ἐνῶ Ὑδαρnis –ιδος (ἡ) θυγάτηρ Διὸς καὶ Εὐρώπης, Ἑλληνικόν. Ἀμάρακος –ου (ὁ) –Παῖς τοῦ βασιλέως τῆς Κύπρου Κινύρα, ἀλλὰ καὶ Πέρσης. Σίμων, πλούσιος Ἀθηναῖος καὶ Σίμων, υἱὸς Κααθὰ Ἰουδαίου ἢ υἱὸς Θακῆου. Τέλος ὁ Ἀαρών, ἀδελφός καὶ συνεργάτης Μωϋσέως, ἀλλὰ καὶ ὄνομα πολλῶν διαπρεπῶν Ἰουδαίων, Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων. Ἄλλωστε ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν συμπεριελήφθησαν τινά.

Ἄλλοτε πάλιν ἐκχριστιανισθέντα Ἰουδαϊκά, Αἰγυπτιακά καὶ ἄλλα, διολισθαίνουν –δι’ ὀνοματοδοσίας– θεωρούμενα ὡς Ἑλληνικά. Π.χ. ὁ Ἰωσήφ=Ἰώσηπος. (Ἰώσηπος Φλάβιος, μέ τό Ἑβραϊκόν ὄνομα **Μπέν Ματτιτιάου** ἢ Ἰουστινιανός μέ τό Ἑβραϊκόν=**Γιουτπράβδα**).

Ἐξελληνισμός Ἑβραϊκῶν ὀνομάτων ἐγένετο καί κατὰ τήν ἀρχαιότητα, ἀποδεικνύμενος ἀπό ἀφθονία ἐπιτυμβίων ἐπιγραφῶν καί γενόμενος ἀνεκτός –ἀκόμη– καί ὑπό ραβίνων συντακτῶν τοῦ Ταλμούδ. Ἀναφέρονται δέ εἰς τό τελευταῖον, εἰς τό Μιδράς, εἰς τό Ταργκούμ. Τελευταῖα καταγράφονται ὀνόματα μέ ἔνδειξιν: χριστιανικά. Κατ’ αὐτόν τόν τρόπον ἀντιδιαστέλλονται ἀπό ἀμφισβητούμενα ἀρχαιοελληνικά. Παρεμβάλλονται κατόπιν πλέον τῶν δύο χιλιάδων ὀνομάτων ἀνδρῶν Ἀθηναίων μετὰ τῆς περιοχῆς ἐξ ἧς προήρχοντο.

Ἡ ἀριστερόστροφος ἀνάγνωσις πάμπολλων Αἰγυπτιακῶν ὀνομάτων ἀποκαλύπτει τήν Ἑλληνικήν παρουσίαν καί ὀνοματοθεσίαν καί πρέπει νά διαζηυχθῇ ἀπό τήν σύμπτωσιν ἐφ’ ὅσον ἐπαναλαμβάνεται μέ ἐξαιρετικήν συχνότητα ἐνῶ καί ἡ ἐρμηνεία πολλῶν ὀνομάτων Αἰγυπτιακῶν ἀποκρύπτουν Ἑλληνικά. Καταγράφονται ἐπίσης καί τίτλοι ἔργων. Ὁ ἴδιος ὁ πάππος τῆς ἱστορίας Ἡρόδοτος εἰς τό ἔργον Ἑρατῷ, παράγραφος 54 δηλώνει: «Οἱ πρόγονοι τοῦ Ἀκρισίου πατρός τῆς Δανάης ἦσαν Αἰγύπτιοι!» Ἐπίσης ὁ Δῆμος τῶν Δωριαίων (Δῆμος ἐπαρχίας Παρνασσίδος) ἔχει ἀρχηγέτας θεωρουμένους γνήσιους Αἰγυπτίους. Ὑπ’ ὧσιν λοιπόν.

Ἡ πλέον ἐπικίνδυνος κατηγορία ὀνομάτων παραμένει ἐκείνη πού κρύπτεται κάτωθεν “Ἑλληνοποιήσεως” γινομένη κτήτωρ ἀρχαιοελληνικῆς κληρονομίας. Διευκρινίζω: Ἀπό τὰς ἀρχάς τοῦ ἔτους 1800 μ.Χ. καί μέχρι τῆς Ἐθνεγερσίας **συνεστήθησαν καί παρέμειναν ἐν Ἀθήναις δέκα ἐπτὰ ἀρχαιολογικά ἐταιρεῖαι**. (Τυχαῖο; κανεῖς δέν τό διερεῦνησε ποτέ. Ἴσως ἐλλείπουν ἐνδείξεις καί ἀποδείξεις). Πόσον ἐβοήθησαν ὅμως μέ τό ἀνασκαπτικόν των ἔργον, ὅταν τὰ μουσεῖα τῶν χωρῶν των γέμουν ἀρχαιοελληνικῶν θησαυρῶν, πού τινές ἐξ αὐτῶν –προκλητικῶς σήμερον– πλειστηριάζονται ἀκόμη καί εἰς τό διαδύκτιον, ὅπως ἀποδεικνύει τό “Ἔθνος” τῆς Κυριακῆς; (6-4-2008) Οἱ διανοοῦμενοι τῆς Εὐρώπης –ἀπό τό 1406– ἦσαν γνώσται (4-2009) τῶν κειμένων τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων, τῶν ποιητῶν, ἱστορικῶν καί περιηγητῶν, τὰ ὅποια προεκάλεσαν τήν ἀρχαιοφιλίαν των. Οἱ Τούρκοι πάλιν μέ τήν γνωστήν ἀπέχθειαν πρὸς τήν “εἰδωλολατρείαν” ἐπιτελοῦν ...θεάρεστον ἔργον “ἀποκόπτοντες μύτες καί ἄλλα μέρη ἀγαλμάτων”. (Εἰς αὐτούς προστίθενται καί ἕτεροι ὡς ὁ Ἀββάς Φουρμόντ ὅστις δέν ἀφήκεν ...λίθον ἐπὶ λίθου στήν ἀρχαία Σπάρτη –περὶ τό 1730– δηλώνων πῶς αἰσθάνεται ἓνα παραλήρημα χαρᾶς καταστρέφων ἐκδικούμενος τοὺς Μανιάτας). Τόν ΙΣΤ’ αἰῶνα οἱ “προστάται τῶν γραμμάτων” παύουν τήν ἀρχαιοφιλίαν των γινόμενοι συλλέκται ὅπως ὁ Μπαρμπερίνι τῆς Φλωρεντίας ἢ ὁ πρεσβευτής τῆς Αὐστρίας Chiselin De Busbeco, ρημάζει τὰ κειμήλια καί φορτώνει καράβια μέ ἀρχαιότητας διὰ τόν ἀφέντην τοῦ Φερδινάνδου! Τόν μιμοῦνται ἀρκετοί. Στέκομαι σέ δύο Ἀγγλους: Ὁ πρῶτος ἦτο ὁ Λόρδος **Elgin**, πού τοὺς βανδαλισμούς των συνεργεῖων του κατέκρινε δριμύτατα καί ὁ Λόρδος Βύρων «...Τό τελευταῖο ταπεινὸν λάφυρο, μιᾶς αιματοβαμένης γῆς». Ἐπέτυχε δέ τελικῶς, οἱ περισσότεροι Ἕλληνες νά ἀναφέρονται εἰς αὐτόν μέ τήν φράσιν: Ἑλγίνεια Μάρμαρα! (Εἰς παραλλαγήν τῆς

φράσεως ἦτοι, μάρμαρα τοῦ Παρθενῶνος καί οὐχί γλυπτά αὐτοῦ, κατάφερε νά μάς ὀδηγήσῃ Ὑπουργός Πολιτισμοῦ καί καλλιτέχνης πού ...ἤθελε νά ἔχει καί ...τέσσερα παιδιά του Πειραιᾶ(!), ὅτε διεκδίκησε ἐκ νέου τὰ κλαπέντα. Ὡς σκοπόν δέ τὰ ἐπιστρεφόμενα προδιέγραφον, νά ἐπανατοποθετηθοῦν οὐχί ἐκεῖ ἀπό ὅπου ἐκλάπησαν, ἀλλά εἰς νεόδητον κτήριο, διὰ τό ὅποιον τήν ἀρχικήν γενναίαν προσφοράν ἔκαμεν ὁ σύζυγος αὐτῆς. Ἴσως διὰ τοῦτο τό πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν τόν ἀναγόρευσε Ἐπίτιμον διδάκτορα, μᾶλλον τό 1999. Ἡ ἄνευ κίωνων δέ ἐξωτερική του ἐμφάνισις, τό διαφοροποιεῖ ἀπό τὰ ἀντίστοιχα ὄλων τῶν χωρῶν τῆς γῆς! **Ἐπί πλέον, πόσοι τῶν Ἑλλήνων πιστεύουν σήμερον πῶς δύνανται νά ἐπιστραφοῦν τὰ γλυπτά; Καί πού θά τοποθετηθοῦν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὅταν τμήματά των ἐνσωματώθησαν ἤδη εἰς τὰ ἐκτεθέντα;**

Ὁ δεῦτερος εἶναι ὁ Ἀγγλος **Κόμης Arundel**, ὁ ὁποῖος ἀγόρασε ἀπό τόν **ἀρχαιοκάπηλον Petty** τās μαρμαρίνας πλάκας, πού ἀργότερον ἔλαβον τό ὄνομα: Πάριον Μάρμαρον. Λαϊκή χρονογραφία –πιθανῶς Παρίου συγγραφέως– μνημονεύουσα Βασιλεῖς καί Ἀρχοντας Ἀττικῆς ἀρχομένη ἀπό Κέκροπος ἕως 264/3 π.Χ. (Πατριάρχαι Κων/πόλεως, Προκόπη Τσιμάνη). εἰς τό ἐγκυκλοπαιδικόν λεξικόν Ἡλίου –τό Παλαιόν καί ἀλλαχού– διαβάζω **«Πάριον Μάρμαρον ἢ Μαρμάριον ἢ Πάριον Χρονικόν ἢ Ὁξώνιον ἢ Ἀρουνδέλειον»!** Ὁ κλεπταποδόχος δηλαδή ὀνοματοδότησε –τό ἄγνωστον ἔργον– μέ τό δικόν του ὄνομα Ἑλληνοποιημένον! Δυσκολεύομαι νά ἀγνοήσω τόν ἐξελληνισμένον Δαρβίνον πού ἀπολαμβάνει τόν τίτλον τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς ἐξελικτικῆς θεωρίας. Ὅστις ὅμως ἐμελέτησεν τόν Ἀναξίμανδρον, αὐτόν ἀναγνωρίζει ὡς θεμελιωτήν τῆς ἐξελικτικῆς βιολογίας προλαμβάνοντα τόν Δαρβίνον. Συνεχίζω μέ τό ὄνομα: Μπάρ Ἀμπά, πού σημαίνει: Ὁ υἱός τοῦ πατρός καί ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐξελλήνισεν ὡς Βαραββάν. Τοιαῦται Ἑλληνοποιήσεις χρῆζουν ἀμέσου ἀποκαταστάσεως ἀπό τήν Πολιτείαν. Ταυτοχρόνως μέ ὅσα ἐξελληνίσθησαν καταγράφονται τινά ἐξ ἐκείνων πού ἐπὶ δύο σχεδόν χιλιετίαι ὁ Χριστιανισμός –ὡς παράδοσις– ἐπέβαλεν νά ὀνοματοδοτοῦνται. Σήμερον πλέον ὁ ἐξελληνισμός τῶν ὀνομάτων –τῶν μεταναστῶν τουλάχιστον– ἐπιτρέπεται μέ νόμον ἀπό τήν κυβέρνησιν πού προσέκυψεν ἀπό τās ἐκλογάς Ὀκτωβρίου τοῦ 2009. Οὕτω ὁ μουσουλμάνος Oddy βαπτισθεῖς χριστιανός μετονομάσθη εἰς ...Ὀδυ-σέαν!

Αἱ πηγαί, μόνον τῆς Ἀττικῆς, ἀνήρχοντο εἰς 7000, εἰς ἅς ἀντιστοιχοῦν καί νύμφαι ἀνάλογοι. Ἡ ἀναζήτησις τῶν ὀνομάτων των δημιουργεῖ νέον κύκλον. Ἐπὶ παραδείγματι μόνον αἱ Ὤκεανίδαι ἢ Ὤκεανίαι ἢ Ὤκεανίδαι ἢ Ὤγενίδαι (τέκνα Τιτάνος Ὤκεανοῦ καί τῆς Τιτανίδος Τηθύος) ἦσαν 3.000, ὅσοι δηλαδή καί οἱ ποτάμιοι θεοί. Γνωσταί ἦσαν: Ὡ Ἐὐρυνόμη, μήτηρ τῶν Χαρίτων καί ἡ Πέρση ἢ Περσηῖς σύζυγος Ἡλίου καί μήτηρ Αἰήτου καί Κίρκης.

Ἀκολούθησαν: Περθῶ – Πρυμνῶ – Πασιθόη – Πληξαύρα – Πολυδώρη – Πετραῖα – Πλουτῶ – Ὤκυρόη – Στύξ – Ἀμφιρῶ – Τύχη – Εὐδῶη – Καλυψῶ – Ἀτία – Εὐρώπη – Μῆτις – Τελεστώ – Χρησῆς – Μενεσθῶ – Ξάνθη – Ἀκάστη – Ἰάνειρα – Θόη – Κερκῆς – Μηλόβοσις – Διώνη – Γαλαξάρη – Καλλιρόη – Ζευξῶ – Κλυτία – Ἰδυῖα – Οὐρανία – Ἰππῶ – Ροδία – Κλυμέμη – Δωρίς – Ἠλέκτρα – Ἰάνθη – Ἀδμήτη καί ἄλλαι: σύνολον 3000.

Ὅσακις ἐπιχείρησα τὴν καταμέτρησιν τῶν ὀνομάτων συντόμως παρητήθην μὴ δυνάμενος νὰ συνεχίσω ἀπὸ κούρασιν. Ἀσφαλῶς καὶ ὑπάρχει δυνατότης σίγουρης μηχανικῆς καταμέτρησις τὴν ὁποίαν ἀγνοῶ. Στόχος μου –δίχως λόγον– παρέμενε ἡ συγκέντρωσις ἄνω τῶν ἑκατὸν χιλιάδων ὀνομάτων.

Ὁ τίτλος λοιπὸν **ΑΠΕΙΡΩΝΥΜΟΝ** ἐμφατικά μόνον ἐδόθη καὶ μέ καλύπτει ἔστω καὶ ἂν δέν ἔχω ξεπεράσει –ἴσως– κατὰ πολὺ τὸ μέσον τοῦ ἀρχικοῦ στόχου μου. Ἡ συγκέντρωσις –ὅσον τὸ δυνατόν– περισσοτέρων ὀνομάτων θὰ ἀπέβαινε πολλαπλασία. Ὀφείλω νὰ τὸ ἐπιχειρήσω ἐνῶ παραλλήλως πρέπει νὰ τονίσω: Ἡ συγκράτησις στὴν μνήμη ὀνομάτων, δημιουργεῖ ἀντιστοίχους νευρικές συνάψεις, ἐπαυξάνοντας τὴν *“πνευματικὴν υἱείαν”* τοῦ ἀτόμου. Ἡ καθημερινή δὲ ἀνάγνωσίς των, ἀναδομεῖ χώρον τοῦ ἐγκεφάλου, ὅπως τὸ *“Ξεμπλοκάρισμα”* τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ἐπαναλήπτου (ύπολογιστοῦ-βαρβαριστί). Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μέ τὴν καθημερινὴν ἀνάγνωσιν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν κειμένων. Ἡ προφορὰ τῶν δὲ μέ τὸ τελικόν ν (ὅπου ὑπάρχει), δονεῖ ἀναζωογονώντας τὸν ἐγκέφαλον. Ἀποτελεῖ ἄλλωστε τὸ ἥχηρότερον σύμφωνον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Πρόσφατοι δὲ ἐπιστημονικαὶ ἀνακαλύψεις, ἐπέλεξαν τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ὀμηρικῶν ἐπῶν ὡς ἐργαλεῖον συντονισμοῦ καρδιακῆς καὶ ἀναπνευστικῆς λειτουργίας. Διαβαζόμενα μέ *“μέτρον”* προκαλοῦν ἕξ ἀναπνοὰς ἀνά λεπτόν. Τοιοῦτοτρόπως ἐπιτυγχάνεται μείωσις τῆς ὑψηλῆς ἀρτηριακῆς πίεσεως. Ὅσον ἀφορὰ δὲ στὴν μνήμη καὶ τὴν πιθανὴν ἐξασθένησίν της, μποροῦν νὰ ὑποβηθῶν –οἱ μεγαλύτεροι σὲ ἡλικία– κάνοντας χρῆσιν τῆς *“ἀγχίνου μνήμης”*. Νὰ συνδέουν δηλαδὴ –τὸ πρὸς ἀπομνημόνευσιν– μέ κάτι ἄλλο διὰ νὰ τὸ *“συγκρατοῦν”*. Νὰ μὴν ἀπελπίζονται δὲ μέ τὰς ἀπωλείας προσφάτου μνήμης, διότι ἡ βιοχημεία τῆς μνήμης τὰς δικαιολογεῖ, καθόσον δέν ἔχουν ἀκόμη *“ἐμπεδοθεῖ”*. Μόνον μέ τὴν ἐμπεδοσιν γίνονται *“παγάκι”* καὶ τοποθετοῦνται εἰς καθορισμένην *“παγοκύστιν”*. Ἀργότερον δὲ –μέ τὸ ὁμόλογον ἐρέθισμα– ἐπιανέρχονται στὴν ...γλώσσα σάν *“νεράκι”*! Ἀπεδείχθησαν δὲ ταῦτα ἅπαντα –κατὰ τὴν βιοχημείαν τῆς μνήμης– εἰς τὴν δεκαετίαν τοῦ 1960.

Εὐχῆς ἔργον ὅμως, θὰ ἦτο νὰ ἐσώζοντο τὰ ἔργα τοῦ διδασκάλου τῆς μνημονικῆς Εὐπραξίου, ἀπὸ τὴν ἐντολήν *“ἐς ἔδαφος φέρειν, ἐς γῆν φέρειν”* (νὰ ριφθοῦν εἰς τὴν γῆν). Τὴν ρήτρα διὰ τὴν ἐντολήν τῆς Καρθαγένης, ἤρχισε νὰ *“καταβάλει”* ὁ μετονομασθεὶς εἰς Θεοδόσιον (ἀγνώστου ὀνόματος) καὶ συνέχισε ὁ υἱὸς του Ἀρκάδιος. Τὸ ἀντίτιμον διὰ τὸν πρῶτον ἦτο ἡ προώθησις εἰς τὸν θρόνον καὶ ἡ ἀνύψωσις εἰς Μέγαν! (σφαγέαν;) ἐκ τῆς Ἱεραρχίας τῆς ἐκκλησίας. Ἡ προσπάθεια βελτιώσεως τῆς μνήμης, ἀπομακρύνει τὴν ἐμφάνησιν τῆς νόσου Alzheimer. (Φημολογεῖται πῶς δημιουργήθησαν ἡδη *“τοῖπς”* δρῶντα εἰς τὸν *“ἵπποκαμπον”* ἅτινα βελτιώνουν τὴν μνήμην ἐκάστου. Παραμένει γνωστὸν πῶς μέ τὸ πέρασμα τῶν ἐτῶν μικραίνει ὁ ἐγκέφαλος, συρρικνοῦται ὁ ἵπποκαμπος καὶ μειοῦνται οἱ νευρῶνες. Ἐφ’ ὅσον ὁ ἐγκέφαλος ἔχει τὴν δυνατότητα αὐτοανανεώσεως, ἐπιτυγχάνει νευρογένεσιν εἴτε μέ ἄσκησιν εἴτε μέ ἄλλους παράγοντες (Μέτριες δόσεις αἰθανόλης, σοκολάτας, κοινωνικότητος). Ὁρθότερον ἴσως θὰ ἦτο νὰ κάνωμεν χρῆσιν Ζείας στὴν θέσιν σίτου. Αὕτη ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν πρό τοῦ Ὀμήρου ἐποχὴν καὶ βελτιώνει τὴν μνήμην καὶ τὴν φαντασίαν (Ἀπεδείχθησαν ἅπαντα πρὸ τοῦ 1930). Προγραμματισμένα λέγουν πῶς ἐπεβλήθη κατάργησις τῆς ζείας καὶ χρῆσις

σίτου διά τήν παρασκευήν ἄρτου (Ιστορικός ἐμπαιγμός, Γ. Αὐφαντῆς). Ἵσως πάλιν κατηγορήθη ἡ ζεία –ὡς μή ἀποδοτική– ἐφόσον αἱ ηὐξημένοι ἀνάγκαι τῆς χώρας εἰς σίτον, τότε τό ἐπέβαλον. Ἐνισχύεται ἀκόμη ἡ μνήμη τρώγωντας μούρα, βατόμουρα, ξερά σύκα, δαμάσκηνα, δηλαδή βιταμίνη, Β6, Β12, C, φολικόν ὀξύ, θειαμίνη καθὼς καί γιαούρτη, δημητριακά, ἀπαχο γάλα, ζάχαρη, ὕδα- τάνθρακες.

Ὅπως οἱ Πυθαγόρειοι πρέπει νά κατέχομεν καί νά διασώζομεν ὅσα διδασκό- μεθα καί νά ἀφομοιώνομεν ὅσα μανθάνομεν. Νά ἐκτιμῶμεν **τὴν μνήμην**, νά τὴν γυμνάζομεν καί νά τὴν φροντίζομεν ἀρεκτά –ἐπαναλαμβάνω– ὡς οἱ Πυθαγόρει- οί, διότι δέν ὑπάρχει σημαντικότερον διά τὴν ἐπιστήμην, τὴν ἐμπειρίαν καί τὴν φρόνησιν ἀπὸ τὴν δυνατότητα τῆς ἀπομνημονεύσεως. **Ὁ Αἰσχύλος τὴν ἀποκαλεῖ μητέρα τῆς Σοφίας, ὁ δέ Πλάτων σωτηρία τῶν αἰσθήσεων, ἐνῶ ὁ Κικέρων, θησαυρό ὅλων τῶν ἐπιστημῶν.**

Εἶναι γνωστόν πὼς κάθε ὄνομα γένους “ἀρσενικοῦ” συνοδεύεταν ἀπὸ ἕτερον “θηλυκοῦ γένους”. Ἐφ’ ὅσον ὁμως δέν τό “συνάντησα”, θεωρῶ αὐθαίρετον νά τό καταγράψω, ἀποφεύγωντας ἔτσι καί τόν τίτλο τοῦ γλωσσοπλάστου. Ἐπὶ παρα- δείγματι: Τό θηλυκόν τοῦ “Μαραθωνομάχος” θά ἦτο: Μαραθωνομάχη. Ὑπῆρ- ξεν ὁμως; Ἐπίσης τό Λευκόπεος ἔχει ὡς θῆλυ τό Λευκοπέη. Ὑπάρχει ὁμως; Πα- ράλληλα, τό ἄρρεν τοῦ ὀνόματος Παιδοφίλη, δύναται νά ὑπάρξη ὡς: Παιδόφιλος; Ὁ Δασύστερνος –ου (ὁ ἔχων δασύ στέρνον), δύναται νά ὑπάρξη ὡς Δασύστερνη; Τό ὄνομα Μεγάλαρος σημαίνει: μέγας ἀνὴρ. Δύναται νά φέρῃ ὡς θῆλυ τό Με- γάλαρη ἦτοι μεγάλη ἀνήρ; Ἀκόμη, τό ὄνομα τοῦ Καλόμοιρου (Μπουόνα-Πάρ- τε): Ναπολέων, ἀπεδείχθη ἐλληνικότερον ὡς προερχόμενον ἐκ Μανιατῶν καί σημαῖνον τόν λέοντα τῆς λαγκαδιᾶς. Τό θηλυκόν του θά ἦτο: Ναπολέαινα. Ὑπῆρξεν ὁμως; Ἐπίσης, ἡ Ἀντιάνειρ πού σημαίνει: ἰσόπαλη πρὸς ἄνδρα, ποῖον ἔχει ὡς ἄρρενα; Παρά ταῦτα, ὅποιοι ἐπεξεργασθῇ τὰ ὀνόματα ἀνακαλύπτει ὅσα δέν καταγράψω, **περισσεύοντας ἔτσι τόν ἀριθμόν τους.** (Ἡ πρόκλησις στρέφεται εἰς αὐτόν πλέον).

Κατά τόν κυνικόν φιλόσοφον Ἀντισθένην θεωρεῖται «**ἀρχή παιδείσεως ἡ τῶν ὀνομάτων ἐπίσκεψις**». Ἐνῶ κατὰ τόν Ἐπίκτητον «**ἀρχή σοφίας ἡ τῶν ὀνο- μάτων ἐπίσκεψις**». Ὁ Ἀριστοτέλης προσέθετεν: «**Τοῖς οἰκείοις ἀτόμοις ὀνόμα- τα τιθέασιν**». Καί ὁ Πρόκλος (ὁ θέσας σκοπόν τὴν ἀναδιοργάνωσιν πατρῶας θρησκείας) συμπληρώνει: «**Τὰ ὀνόματα ἔχουν διττὴν δύναμιν**». Γνωστόν πα- ραμένει πὼς ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα **ἀναπτύσσει τὴν νοητικὴν ἰκανότητα**. Ἐντο- πίζει δέ ὁ γνώστης τῆς εὐκόλως τὴν ἀσυνέπειαν καί τὴν ἐκτροπὴν. Ἡ διαφθορά τῆς γλώσσης προκαλεῖ διασάλευσιν τοῦ νοῦ. Περιτράνως ἀπεδείχθη πὼς τό οἰκοδόμημα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀποτελεῖ Μέγιστον μνημεῖον. «**Εἶναι ὁ τε- λειότερος ἄθλος καί ἡ μεγαλύτερη ἐποποιΐα τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος**» (Γκαῖτε). **Ἡ γραφή δέ, ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν ἀνθρωπίνην ἐφεύρεσιν, (με ἐφευρέτην τόν Μουσαῖον) ἐνῶ τὰ βιβλία σπάζουν τὰ δέσμά τοῦ χρόνου.** Προάγει δέ ἡ γραφή τόν ἐκδημοκρατισμόν ἑνός λαοῦ. Πλουσία γλῶσσα ἡ Ἑλ- ληνικὴ πού καλύπτει τὴν Φιλοσοφίαν, Λογοτεχνίαν, Θεολογίαν, καθὼς καί μαθηματικά, ἐπιστήμας, τεχνολογίαν. Δικαίως θεωρεῖται μήτηρ ἀπάντων τῶν

γλωσσῶν. Βασίζεται εἰς τὰ μαθηματικά, εἰς τὴν μουσικὴν, εἰς τὴν ἁρμονίαν. Τό ἀλφάβητόν της λογικόν, ἀπλοῦν καὶ κατ' ἐξοχὴν φωνητικόν. Οἱ κανόνες του ἐπίσης ἀπλοὶ καὶ λογικοί. **Ἀποτελεῖ βάσιν διὰ τὴν δημιουργίαν σημαντικῶν ἀλφαβήτων ὅπως τό Κυριλλικόν καὶ Λατινικόν, πού ὅμως δέν ἔχουν οὔτε “ἄλφα” οὔτε “βῆτα”** (ἐκ τοῦ ἄλφα, ἀλφαίνω=μανθάνω, κτῶμαι διὰ κόπου, καὶ βῆτα, βαίνω=προχωρῶ).

Κατ' ἄλλους “ἀλφή” σημαίνει= παραγωγή, κτίσις, κέρδος ἢ ἀκόμη καὶ ἀπόδοσις τιμῆς. Μὲ σειράν ἢ ἀδελφὴν τοῦ Φορωνέως (ἱέρεια Πελασγικῶν ναῶν) ἐπινόησεν τὰ σύμφωνα Β καὶ Τ. Ὁ ἱερεὺς Παλαμήδης, υἱός Ναυπλίου, ἐπινόησεν τὰ ὑπόλοιπα σύμφωνα. Ὁ Σικελός Ἐπίχαρμος καὶ ὁ Σιμωνίδης Σάμιος προσέθεσαν καὶ αὐτοὶ σύμφωνα. Τὰ φωνήεντα, Α, Ε, Η, Ι, Ο, ὀφείλονται εἰς τὰς Μοίρας (Κλωθώ, Λάχεσις καὶ Ἄτροπον). Οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος προσέθεσαν τό βραχὺ Ε καὶ τό μακρόν Ο. Ἡ Λύρα τοῦ Θεοῦ ἀπέκτησεν πλέον ἓν φωνήεν διὰ κάθε χορδήν! Ἕτεροι ὑποστηρίζουν τὸν εὐρετὴν πεσῶν καὶ κύβων, σταθμῶν καὶ μέτρων Παλαμήδην ὡς ἐπινοητὴν δέκα ἕξ μόνον στοιχείων τῆς ἀλφαβήτου. Ὁ Κάδμος προσέθηκεν Θ, Φ, Χ. Ὁ Σιμωνίδης ὁ Κεῖος Η καὶ Ω. Ὁ Ἐπίχαρμος ὁ Συρακούσιος Ζ, Ξ, Ψ (Ἀπομένουν βεβαίως Δίγαμμα, Στίγμα, Κόπα καὶ Σαμπι). Τὰ δέ Κάδμου γράμματα ἐκόμισεν πρῶτος εἰς Ἰταλίαν ὁ Εὐάνδρος. Ἐφευρέτην δέ τοῦ Ἰωνικοῦ ἀλφαβήτου θεωροῦν τὸν Καλλίστρατον τὸν καὶ Πλαγκιανόν καλούμενον. Ἐφευρέτην ὅμως τοῦ ἀλφαβήτου θεωροῦν καὶ τὸν Αἰγύπτιον Μήνην ἢ Μήνον ἢ Μηνά τὸν 18ον αἰῶνα π.Χ. Διδάσκαλον δέ τῶν ἀριθμῶν τὴν Αἴθρην ἢ Αἶθραν ἢ Τιθύν ἢ Παρθενότην ἢ Πομφολίγην.

Εὐχάριστον ἐρμηνεῖαν προσέφερεν (προσφάτως εἰς ἐκπομπὴν τηλεοπτικὴν) ἡ Κ. Χρῦση ἀναγινώσκουσα “ἀνάποδα” τό Ἑλληνικόν ἀλφάβητον μετὰ καὶ τὴν προσθήκην καὶ Κόππα καὶ Σαμπι (=πάλλομαι). Ἀναγνώρισε πῶς τό ἀλφάβητον (μέ τούς συνδιασμούς του) περιέχει τὴν γνῶσιν τὴν ὁποίαν ὅμως κρύβει ἀπὸ ἐμᾶς τούς κακοδιαχειριστάς. Ἴσως δέ, κρύβει καὶ τὴν διαδρομὴν τῆς ψυχῆς: “Πάλλεται –λοιπόν– ἀπὸ (Ω)ρανόν (οὐρανόν) ἢ (Ψ)υχὴ καὶ ψύχεται στόν (Χ)ρόνον καὶ Χῶρο, μέσα ἀπὸ τό (Φ)ῶς καὶ σάν (Υ)γρό μέ (Τ)έχνη, Τίκεται (γεννᾶται) καὶ (Σ)εῖεται καὶ (Ρ)έει μέ Ρυθμό (Π)άλλεται στό Πνεῦμα, μέσα ἀπὸ τὴν Πύλην (“Ο)που οἰκεῖ μέσα στόν χῶρο. (Καὶ ἐρχόμαστε στό γράμμα Ξ=κ καὶ ς). (Κ)όβεται καὶ (Σ)υξεύγνυται μέ τόν (Ν)οῦν, (Μ)υεῖται τοῦ ἄλλου(Λ)όγου, (Κ)τυπᾶ, Κρώζει καὶ κατευθύνεται μέ (Ι)σχύν (Θ)εϊκὴν πρὸς (Η)νωμένας δυνάμεις. (Ζ)εύγνυνται καὶ φέρωντας τό (Στίγμα), (Ε)λαύνουν αἱ (Δ)υνάμεις τῆς ψυχῆς μέ (Γ)δούπο στήν (Γ)ῆ καὶ μέ (Β)ία δημιουργοῦν τὴν (Α)ρχήν, τὸν Ἄνθρωπον.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἀλφάβητος δέν εἶναι τυχαία καὶ νά γιατί: Ἡ διαδοχὴ τῶν γραμμάτων –γράφει ὁ Χατζηεμμανουήλ Θεόδωρος– στην πλήρη ἐκφώνησή τους, δέν εἶναι καθόλου τυχαία ἀλλὰ πίσω ἀπὸ αὐτὴν ὑπολανθάνει μία πλήρης γραμματικὴ, συντακτικὴ καὶ νοηματικὴ συνέχεια, ἀνωτέρας συλλήψεως. Σύμφωνα μέ αὐτὴν τὴν γνωστὴν μας ἐκφώνηση, τὰ Ἑλληνικά γράμματα (ἀφοῦ προσθέσουμε καὶ τό ἐξαφανισμένο σήμερον ἔκτο γράμμα: στίγμα ἢ δίγαμμα) ἀκούγονται καὶ γράφονται ὡς ἐξῆς:

ΑΛΦΑ – ΒΗΤΑ – ΓΑΜΑ – ΔΕΛΤΑ – ΕΨΙΛΟΝ – ΣΤΙΓΜΑ – ΖΗΤΑ – ΗΤΑ – ΘΗΤΑ
– ΙΩΤΑ – ΚΑΠΠΑ – ΛΑΜΒΔΑ – ΜΙ – ΝΙ – ΞΙ – ΟΜΙΚΡΟΝ – ΠΙ – ΡΟ – ΣΙΓΜΑΤΑΥ
– ΥΨΙΛΟΝ – ΦΙ – ΧΙ – ΨΙ – ΩΜΕΓΑ

Αποκωδικοποιώντας την γνωστή αυτή διάταξη, πού έγινε σύμφωνα με τις αρχές της Ερμητικής φιλοσοφίας, έχουμε τα ακόλουθα:

ΑΛ ΦΑ, ΒΗ ΤΑ ΓΑ, (Α)ΜΑ ΔΕ (Ε)Λ ΤΑ ΕΨ ΙΛΩΝ, ΣΤ(Η) ΙΓΜΑ, ΖΗ ΤΑ, ΗΤΑ, ΘΗΤΑ, ΙΩΤΑ, ΚΑ ΠΑΛΛΑΜ, ΔΑ, ΜΗ ΝΥΞ Η, ό ΜΙΚΡΟΝ, ΠΥΡΟΣ ΙΓΜΑ ΤΑΦΥ (Ε)Ψ ΙΛΩΝ, ΦΥ ΨΥΧΗ, Ο ΜΕΓΑ.

Εν συνεχεία, αφού προσθέσουμε τα έννοούμενα συνδέτικά και ρήματα πού παραλείπονται, έχουμε την ανάδυση μιᾶς θαυμάσιας κοσμογονικής προσευχής – επίκλησης πρὸς τὴν πηγὴν τοῦ φωτός:

ΑΛ ΦΑ, ΒΗ ΤΑ ΓΑ,

ΑΜΑ ΔΕ ΕΛ ΤΑ Ε ΨΙΛΩΝ

ΣΤΗ ΙΓΜΑ ΚΑΤΑ ΠΑΛΛΑΒ ΔΑ,

(ΙΝΑ) ΜΗ ΝΥΞΗ, ό ΜΙΚΡΟΝ (ΕΣΤΙ)

ΠΥΡΟΣ (ΔΕ) ΙΓΜΑ ΤΑΦΗ ΕΨΙΛΩΝ,

ΦΥ(ΟΙ) ΨΥΧΗ,

Ο ΜΕΓΑ (ΕΣΤΙ)

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ: Αλ=ό νοητός ήλιος, Φα=ός=τό φῶς, Βη=προστακτική τοῦ ρήματος βαίνω (βαδίζω, ἔρχομαι), Τά=δοτική ἄρθρου δωρικοῦ τύπου τῆ, εἰς τὴν, Γά=Γή (Δωρικός τύπος), Ἄμα=(ἐπίρ.) συγχρόνως, Ἐλ=ό ὁρατός Ἥλιος, ό Ἐρχόμενος, Ἐψ=ρήμα ἔψομαι, ἐψ=ημένος, ψημένος, Ἰλων=Ἰλὺς, λάσπη, πηλός, Στή=προστακτική τοῦ ἴστημι, Ἰγμα=ἀπόσταγμα, καταστάλαγμα, Ζή=προστακτική τοῦ ζῶ, Η=ύποτακτική τοῦ εἰμί, Θή=προστακτική τοῦ θέτω, Ἰώτα=τά ἐγώ, Παλάν=ἐκ τοῦ πάλλω, παλλάς=περιστρεφομένη, Δά=Γά, Γή κ.ο.κ.

Ἐν ἄλλαις λέξεσιν:

ΑΛ, ΕΣΥ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ τό ΦΩΣ, ΕΛΑ ΣΤΗ ΓΗ ! ΚΑΙ ΣΥ ΕΛ ΡΙΞΕ ΤΙΣ ΑΚΤΙΝΕΣ ΣΟΥ ΣΤΗΝ ΙΛΥ ΠΟΥ ΨΗΝΕΤΑΙ (πού βρίσκεται σέ κατάσταση αναβρασμοῦ). ΑΣ ΓΙΝΕΙ ΕΝΑ ΚΑΤΑΣΤΑΛΑΓΜΑ (μία ξηρά) ΓΙΑ νά ΜΠΟΡΕΣΟΥΝ ΤΑ ΕΓΩ νά ΖΗΣΟΥΝ, νά ΥΠΑΡΞΟΥΝ ΚΑΙ νά ΣΤΑΘΟΥΝ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΓΗ. ΑΣ ΜΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ Η ΝΥΚΤΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ τό ΜΙΚΡΟΝ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΕΨΗ νά ΤΑΦΗ (νά σβήση, νά χαθῇ) τό ΚΑΤΑΣΤΑΛΑΓΜΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΒΡΑΖΟΥΣΑ ΙΛΥ, ΚΑΙ ΑΣ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗ Η ΨΥΧΗ,

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ τό ΜΕΓΙΣΤΟ, τό ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟ ΟΛΩΝ!

Εἰς τὴν “Σύντομη ἱστορία τῆς γλώσσης” ό Α. Meillet – διάσημος γλωσσολόγος – ὑποστηρίζει τὴν ἀνωτερότητα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἔναντι ἄλλων γλωσσῶν. Ὁ Ζάκ Λακαρριέρ δηλώνει: «στὴν Ἑλληνικὴ ὑπάρχει ἰλιγγος λέξεων...» καί ό διαφωτιστὴς Βολταίρος συμπληρώνει: «Εἶθε ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα νά γίνεῖ γλῶσσα

δλων τῶν λαῶν». (Καί ὅσο ἡ Ἑλληνική γλῶσσα φθίνει στόν τόπο της, αὐξάνεται ἡ γνώση της σέ πολλά πανεπιστήμια τοῦ κόσμου. Σίγουρα τοῦτο ἀποτελεῖ μέρος μακροχρονίου προγράμματος πού θά κατανοήσουμε ὅταν ὁλοκληρωθεῖ). Ἐπίσης ὁ καθηγητής τῆς Σορβόνης Κάρολος Φωριέλ εἶπε: «Ἡ Ἑλληνική γλῶσσα ἔχει ὁμοιογένεια σάν τήν Γερμανικήν. Εἶναι ὅμως πιά πλούσια ἀπό αὐτήν. Ἐχει τήν σαφήνεια τῆς Γαλλικῆς, ὅμως ἔχει μεγαλύτερη ἀκριβολογία. Εἶναι πιά εὐλύγιστη ἀπό τήν Ἰταλικήν καί εἶναι ἀρμονικότερη ἀπό τήν Ἰσπανικήν. Ἐχει δηλαδή ὅ,τι χρειάζεται γιά νά θεωρηθῇ ἡ ὠραιότερη γλῶσσα τῆς Εὐρώπης». Ὁ Κικέρων ἐδήλωσεν: «Εάν οἱ θεοὶ ὁμιλοῦν, τότε χρησιμοποιοῦν τήν γλῶσσαν τῶν Ἑλλήνων». Ἡ Μαριάννα Μάκ Ντόναλντ καθηγήτρια Πανεπιστημίου Καλιφορνίας, ἐπικεφαλῆς τοῦ TLG δήλωσε: «Ἡ γνώση τῆς Ἑλληνικῆς εἶναι ἀπαραίτητο θεμέλιο ὑψηλῆς πολιτιστικῆς καλλιέργειας». Ὁ ἰδρυτής τοῦ TLG Theodor F. Brunner εἶπε: «Σέ ὅποιον ἀπορεῖ γιατί ξοδύτηκαν τόσα ἑκατομμύρια δολάρια γιά τήν ἀποθησαύριση τῆς Ἑλληνικῆς ἀπαντοῦμε: Μά πρόκειται γιά γλῶσσα τῶν προγόνων μας, καί ἡ ἐπαφή μ' αὐτούς θά βελτιώσῃ τόν πολιτισμό μας» (Εἰς πλέον, ἡ ἐκμάθησις τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλῶσσης –ἐκτός ἀπό μέσον διατήρησις τῆς γλωσσικῆς παραδόσεως– ἀποτελεῖ **ὄπλον κατά τῆς δυσλεξίας**. Ἡ Ἀμερικανή τυφλή συγγραφεύς Ἑλεν Κέλερ εἶπε: «Ἄν τό βιολί εἶναι τό τελειότερο μουσικό ὄργανο, τότε ἡ Ἑλληνική γλῶσσα εἶναι τό βιολί τοῦ ἀνθρωπίνου στοχασμοῦ». Ἀδυνατῶ νά ἀναφερθῶ σέ ὅλους ὅσους ἐκφράστηκαν τιμητικά, γι' αὐτό κλείνω μέ τόν μεγάλο Γκαίτε: «Στόν ἅγιο Πέτρο τῆς Ρώμης, ἄκουσα τό εὐαγγέλιον σέ ὅλες τίς γλῶσσες. Ἡ Ἑλληνική ἀντήχησε ἄστρο λαμπερό μέσα στήν νύχτα...»

Τήν ἀνωτερότητα τῆς Ἑλληνικῆς γλῶσσης πρῶτοι ἀναγνωρίζουν οἱ κυβερνῶντες τήν Ἑλλάδα καί αὐτό ἀποδεικνύει τό ΦΕΚ (φύλλο ἐφημερίδος κυβερνήσεως) ὑπ' ἀριθμόν 867 τῆς 10 Ἰουλίου 2006 πού θεωρεῖ ὑποχρεωτικά τά Τουρκικά γιά τούς Ἑλληνας μαθητάς!

Τό Ἑλληνικόν ἀλφάβητον συνδέεται μέ τήν μουσικήν, καθόσον κάθε γράμμα (ἢ φωνήεν) αὐτοῦ ἀντιστοιχεῖ σέ νότα μουσική, ἀκόμη δέ καί σέ ἀριθμόν: Α, Β, Γ, Δ, Ε, Στ, Ζ, Η, Θ=1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9=45. Ἐν συνεχείᾳ: Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο, Π, Q (κόπα)=10+20+30+40+50+60+70+80+90=450. Ἀκόμη: Ρ, Σ, Τα, Υ, Φ, Χ, Ψ, Ω,=100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900=4500

Ὁ ἀριθμός ἄλλωστε ἀποτελεῖ νόμον τοῦ σύμπαντος. Ἐπὶ πλέον διακρίνεται διά τήν **προβλεπτικότητάν του**. Παράδειγμα ἡ φράσις, “Κώστας Κεντέρης Ὀλυμπιονίκης”. Στήν ἀριθμοσοφίαν συγκεντρώνει τόν ἀριθμόν: 2000, ἥτοι τό ἔτος πού ἐνίκησεν. (Λ. Ἀργυρόπουλος)

Μετά ἢ ἄνευ κατηγοριῶν λοιπόν (περί ἀναβολικῶν), θά ἀναδεικνυόταν –ἐκ τῆς προβλεπτικότητος τοῦ ἀλφαβήτου– Ὀλυμπιονίκης τό 2000. Τό αὐτό ἰσχύει διά τήν Μπακογιάννην. Προσέτι διορθώνει λανθασμένας ἀντιλήψεις. Π.χ. πρῶτος Ὀλυμπιονίκης θεωρεῖται ὁ Κόροιβος ἢ Κόρωβος καί τό 776 π.Χ. ὡς ἔτος ἑναρξίς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων (καί ὄχι Ὀλυμπιακῶν παιχνιδιῶν!) Τόν Κόροιβον ὅμως διεκωμῶδουν μέ τήν παροιμίαν: Κόροιβου μωρότερος, τουτέστιν χαμηλῆς νοημοσύνης. Δέν θά ἦτο λογικόν λοιπόν, νά τόν συνδέουν μέ τούς Ὀλυμπιονίκας διά τούς ὁποίους ἐγκρέμιζον ἀκόμη καί τείχη διά νά εἰσέλθουν τῆς πόλεως.

Ούτε μέ προγράμματα προβολής τῶν ἀναβολικῶν εἰς τὰ σχολεῖα. Κατ' οὐσίαν ὁ Κόροιβος ἢ Κόρωβος, ἡρίθμησεν καί τακτοποίησεν Ὀλυμπιάδας. Εὐτυχῶς ἔγινεν γνωστόν πῶς ἰδρύθησαν ὑπὸ Ἡρακλέους καί καθιερώθησαν ὑπὸ Κλυμένου ἀπογόνου αὐτοῦ πολὺ ἐνωρίτερον. (Τὴν ἰδρυσιν ἀκόμη διεκδικεῖ καί ὁ Πείσος ἢ Πίσος ἢ Πέσις, υἱὸς Περιήρους, ἑγγονος Αἰόλου. Τό αὐτό ἰσχύει καί διὰ τὸν Πέλοπα, υἱόν Ταντάλου. Ἀκόμη δέ καί ὁ Ἀμυθᾶων ἢ Ἀμυθάν, υἱὸς Κρηθέως καί Τυροῦς, ἀδελφὸς Αἰσῶνος, ἀλλὰ καί οἱ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι καθὼς καί ὁ Ἰδαῖος Ἡρακλῆς ἢ ὁ Αἰθελίος υἱὸς Ἐνδυμίωνος. Ἐπίσης ἰδρυτὴν θεωροῦν καί τὸν Ἥλειον, ἢ καί τὸν Ὀξύλον. Δέν ἀρνοῦνται ἀκόμη τὴν ἰδρυσιν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων καί εἰς τὸν Νηρέα υἱόν τοῦ Χάρωπος καί τῆς Ἀγλαΐας. Ἀκόμη θεωροῦν ὑπεύθυνον ἀναγραφῆς Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων τὸν Ἥλειον σοφιστὴν Ἰππῖαν. Ὁ δέ Ἰούλιος ὁ Ἀφρικανὸς θεωρεῖται ὁ συμπληρώσας κατάλογον μέ Ὀλυμπιάδας. Τελευταῖος ἀναφέρεται ὁ Ἀρχέλαος, συστήσας πρὸς τιμὴν Διὸς καί Μουσῶν Ὀλυμπιακοὺς (ἀπὸ Ὀλύμπου ὄρους) διαρκούντας ἰσαριθμούς ἡμέρας πρὸς ἐννέα Μούσας. Κατ' οὐσίαν ὅμως τὸ 776 π.Χ. ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἀναγραφὴ ὀνομάτων καί πατριδῶν Ὀλυμπιονικῶν. Εἶναι γνωστόν πῶς τὴν διακοπὴν τῶν ἀγώνων διέταξε ὁ Αὐτοκράτωρ Θεοδόσιος. Τὴν ἐπαναλειτουργίαν ὅμως –ἔστω καί ὑποτυπωδῶς– ἐπέτυχεν ὁ Ζάππας τὸ 1884 καί 1888. Ὁ Κουμπερτέν –μαζὶ μέ τὸν Βικέλα– ἀπλῶς παγκοσμιοποίησαν τοὺς ἀγῶνας (πού ἐρμηνεύωνται καί ὡς Ὀλυμπιακά παχνῖδια)!

Τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν Ἀλφάβητον περιελάμβανε τὸ (f) δίγαμμα (ἀντικατασταθὲν ἀπὸ τὸ στίγμα=6), τὸ κόππα (q) καί τὸ Σαμπί. Μέ τὴν γραφὴν τοῦ τελευταίου δέν εὐρέθησαν ὀνόματα. Τὸ κόππα συμπεριφερόμενον ὡς **ου** ἢ **κ** ἐξετοπίσθη. Κατωτέρω ἀναγράφω παραδείγματα: Εὐδιος, Γλαῦρος, Καλιόρμη, Λύρος, Ρου-φαγόρας, Ζύρος, Ρυνίσρος, Λορός, Ὀλυτώ, Πάτροσλος, Ἐρωρ, Ὀλειώ. Μέ τὸ δίγαμμα ὅμως καταγράφω ἀλφαβητικῶς ὅσα εὐρέθησαν, θεωρούμενα πρὸ τῆς Περικλέους ἐποχῆς. Ὑπεύθυνος ἀποβολῆς τῶν Κόππα, Σαμπί καί Δίγαμμα –ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου– θεωρεῖται ὁ Ἀρχίνος.

Τὸ σύστημα τοῦ πολυτονισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐπενοήθη ὑπὸ τῶν γραμματικῶν τῆς Ἑλληνιστικῆς περιόδου (Ἀριστοφάνης Βυζάντιος καί ἄλλοι), ὁ ὅρος ὅμως ἐφευρέθη μετὰ τὴν μεταρρύθμισιν εἰς μονοτονικόν. Οἱ κανόνες τοῦ πρώτου ἦσαν ἀπλούστατοι καί καθιστοῦσαν τὴν γλῶσσαν καλαίσθητον, ἐξευγενισμένον καί εὐπροσάρμοστον μέσον ἐκφράσεως τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως. Πρὸ τριακονταπενταετίαν, οἱ “μεταρρυθμισταί” ἐπέβαλον τὸ Μονοτονικὸν δίχως νὰ συμβουλευθοῦν οὐδένα. Βιβλία κατεστράφησαν καί ἐγράφησαν ἐκ νέου μέ τὴν βοήθειαν **οἰκονομικῶν κινήτρων**.

Ὅσοι δέν ἀπεδέχθησαν τὴν “μεταρρύθμισιν” κατηγορήθησαν, γελοιοποιήθησαν καί περιθωριοποιήθησαν. Τό κοινόν δέν ἀντέστη ὑποθέτοντας –λανθασμένως– ὅτι συνεδέετο μέ τὴν δημοτικὴν. Στὴν χώραν μας, ἡ **ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ** καί ἡ **ΓΛΩΣΣΑ**, ἀποτελοῦν ἀκόμη **ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ** καί ὄχι **φιλολογικόν**!

Ἀκόμη καί ὁ Στάλιν δήλωνε: «*Ἡ γλῶσσα δέν ἀποτελεῖ θέμα ταξικόν διότι εἶναι ἐθνικόν θέμα*». Τό λάθος τοῦ μονοτονικοῦ ἀποτελεῖ συνδυασμὸν ἀδιαφορίας

καί αγνοίας, αλλά και **ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ** και **ΒΛΑΚΕΙΑΣ**. Εκτός εάν απέτελει τμήμα παλαιού **προγράμματος!** (Αυτό τουλάχιστον υποστηρίζει εις ένθετον, Έλευθεροτυπία της Κυριακής 16-11-2008 ο ψυχίατρος Ιωάννης Τσέγκος. Τό πρόβλημα ξεκίνησε μέ έπικεφαλής τόν Δημ. Γληνό εκπρόσωπο στην Ελλάδα του Αμερικανικού Ίδρυματος Κάρνεγκυ. Σκοπόν είχε νά γραφή ή Έλληνική Ιστορία άποστειρωμένη και χωρίς αίχμές. **Γιά νά γίνουμε Εύρωπαίοι και νά πάψουμε νά είμαστε Έλληνες.** Η έρευνα του Άνοικτου Ψυχοθεραπευτικού Κέντρου απέδειξε πώς τά παιδιά πού διδάσκονται τήν ιστορική όρθογραφία των Έλλήνων –πολυτονικόν– άναπτύσσουν γρηγορότερα τίς αντίληπτικές ικανότητες. Οί ήγέτες πού προώθησαν τό μονοτονικόν άγνόησαν τούς Γάλλους πού δέν τό κατήργησαν, αλλά και τούς Άγγλους πού διατηρούν τήν δασείαν και όσα σύμφωνα δέν προφέρονται. Οί προαναφερθέντες γνωρίζουν πώς ή πνευματική τούς ρίζα είναι ή γλώσσα, ό πολιτισμός της. Τό μονοτονικόν άπεδείχθει πολυπλοκώτερον και δύσχηστον. Η έκφορά και μόνον λόγου, υπό παλαιότερων και νεωτέρων ήθοποιών τό άποδεικνύει. Αντιπαρέρχομαι τούς ύποκριτάς, πού αντίγράφουν μέν άρχαιοελληνικά κείμενα, εις τό μονοτονικόν σύστημα δέ! Εκτός άν τό επιβάλουν οικονομικοί λόγοι τούς όποιους και άγνοώ, π.χ. άτέλεια χάρτου! **Εάν τήν έναπομείνασαν** –μετά τώσων αιώνων καταστροφάς– **άρχαιοελληνικήν γραμματείαν μετέφραζον οί Έλληνες φιλόλογοι του νέου Έλληνικου Κράτους**– έν κείμενον έκαστος και δη εις τό πολυτονικόν– **θά έδημιουργείτο τότε τοιοϋτος όγκος βιβλίων, ώστε θά ήτο τουλάχιστον πρόκλησις δι' έκάστην γενεάν Έλλήνων νά τά μελετήση και μετά τούτο νά “προχωρήση”**. (Αλλά και γιά κάθε συγγραφέα, πού λειτουργεί ως Έλλαδέμπορος, και διασπείρει παραπλανητικές και λανθασμένες ιστορικές πληροφορίες πρέπει νά έπιλαμβάνωνται οί ιστορικοί τής χώρας. Εάν ή γνώση του κοινού άρχίζει άπό τήν παραπλάνηση, αυτή παραμένει ως... πρώτη διδάξασα. Αργότερα ή άπάλειψή της γίνεται άπό δύσκολη έως άδύνατη. Ίσως δέ τοποθετείται εκεί και σκοπίμως. Παραδείγματος χάριν: Συγγραφεύς μυθιστορημάτων κατέγραψε τήν Παγκάστην ως τόν μεγάλο έρωτα του Μ. Αλεξάνδρου πού άργότερα παρεχώρησεν στόν ζωγράφο Άπελλή. Τούτο τοποθετεί μεταξύ 18 και 20 έτών. Τήν έταίραν “έρωψεν” ή Ολυμπιάς–ένημερώσασα και τόν Φίλιππον– διά νά μυήσει τόν Αλέξανδρον εις τά μυστικά τής Αφροδίτης. Τά έπαινετικά λόγια των άναγνωστών τής συγγραφέως άποδεικνύουν πως αυτήν συγκρατούν τελικώς ως ιστορικήν αλήθειαν. Άνεσύρθη όμως άπό τήν δημιουργικήν (και παραπλανητικήν) φαντασίαν τής συγγραφέως.

Η ιστορική αλήθεια: Η Ολυμπιάς φοβουμένη μήπως ό υίός της ήτο άνδρόγυνος –άφού ένημέρωσε τόν Φίλιππον– έρωψεν δίπλα στόν υίόν της τήν ώραιότητα τήν έταίραν **Καλλιξείνα**, διά νά τόν μυήσει εις τά μυστικά του έρωτος. Ο Αλέξανδρος όμως τήν άπέρωψεν, εύρισκόμενος έν έφηβεία και έπηρεασμένος άπό τήν έγκράτεια πού του έπεβλήθη υπό Αριστοτέλους. Αργότερα συνεδέθη μέ πολλές παλλακίδας: Τήν Παγκάστη πού παρεχώρησε νά τήν νυμφευθή ό Άπελλής. Τήν Πώλλα γιά τήν όποιάν γράφει ό Δαρείος στόν Πώρο. Τήν Ούνη πού του γέννησε τήν Κάλη (γράφει ό Ψευδοκαλλισθένης) και Άλλας. Ουδέποτε όμως έφθασε εις αριθμόν παλλακίδων τίς 350, πού ό Δικαίαρχος καταλογίζει στόν Φίλιππο. Συνεζεύχθη δέ τήν Ρωξάνην, Στάτειρα και Βαρσίνην και όχι τήν

Παρουσάτιδα που αναφέρει τό αρχαιολογικό μουσείο Θεσσαλονίκης). (Αθήναιοι, Δειπνοσοφιστές, I, 45, 26, Ευσέβιος, σχόλια εις τήν Όμηρου Όδύσειαν, Τόμος Α', κεφ. 406, 25 κ.α.). Δείτε λοιπόν τήν παραπλήνησιν –λογοτεχνική άδεια: Στά 16 και όχι στά 20 του στέλνουν τήν έταιρα. Τά κείμενα τήν καταγράφουν ως Καλλιξείνα και όχι ως Παγκάστη. Η πρωτιά δέ του Αλεξάνδρου –κατά τήν συγγραφέα– είναι παγκόσμια. Ερωτεύθηκε μία γυναίκα και τελικά τήν παρέδωσε να τήν νυμφευθῇ ό ζωγράφος του!!!)

Επί πλέον σύγχρονοι Έλληνικοί πανεπιστημιακοί έρευναι (Ινστιτούτον όμαδικής Ανάλυσης Αθηνών), απέδειξαν πώς αί έλλειψεις τών τόνων επιρρεάζουν τόν ψυχισμόν τών παιδιών. Είς τό περιοδικόν “Τρίτο Μάτι” (Δεκέμβριος 2006) αναφέρεται: «Αποκρύπτεται και καταδιώκεται ή άνατρεπτική έρευνα του Έκπαιδευτικού Έρενητικού Τομέα του Άνοιχτού Ψυχοθεραπευτικού Κέντρου που κατέδειξε ό,τι μέ τήν εκμάθηση τής ιστορικής όρθογραφίας (πολυτονικό) ώριμάζουν ταχύτερα οι όπτικές και γνωστικές λειτουργίες του μαθητού, όπως ή Αντίληψη και ή Μνήμη». Αναγνωρίζεται δηλαδή πώς ή Ελληνική γλώσσα ενισχύει τήν λογικήν και τονώνει τίς ήγετικές ικανότητες. **Έπιστροφή λοιπόν του παγκοσμίου πολιτισμού στο πνεύμα και τήν γλώσσα τών Έλλήνων!**

Έλπίζομεν πώς οι “δημιουργοί” του μονοτονικού θά **ΚΡΙΘΟΥΝ** ιστορικά όπως τούς αρμόζει. Ενωρίτερον ήρχισεν ή μετατροπή τής όρθογραφίας, πρώτον τών όνομάτων πόλεων και όδών. Όσα εκ τούτων έφερον διπλούν σύμφωνον απέβαλον τό έν. Ούτω ή Θεσσαλονίκη μετετρέπει εις Θεσσαλονίκην (ή Θεσ/νίκην) και ή Κνωσός έγινε Κνωσός, ή Καβάλλα “έγινεν” Καβάλα. Ακολούθησαν λέξεις, ως αυγόν=αβγόν, τραϊνον=τρένον, ψεύδος=ψέβδος κ.λπ.

Παράδοξον συμπεριφοράν παρουσιάζουν-εύτυχως-ελάχιστα όνόματα ως προς τόν τονισμόν των εις τήν προπροπαραλήγουσαν, Π.χ.: Φιλώνυμος, Σώιτιμος και άλλα. Αν όμως τό -ωι- παρουσιάζει συμπεριφοράν διφθόγγου (ή άλλον τρόπον συλλαβισμού ή υπογεγραμμένην ήτις έτοποθετήθη μετά τό “ω” ή κάποιας μορφής συναίρεσιν) όφείλω να όμολογήσω τήν γραμματικήν μου άγνοιαν. Είς τήν καθομιλουμένην αντίστοιχον παράδειγμα άποτελεϊ ή λέξις: Γάϊδαρος. Τήν άγνοιάν μου ακολουθεϊ και ό τονισμός μέ ύφέν π.χ. Μάλος, Κέπιον. Παρομοίως ό Σώισις δικαιολογεί τήν περισπωμένην ως δυσύλλαβος λέξις. Τό Στρατώνιον όμως ύπάρχει και ως Στρατώνιν. Όνόματα ως Συκώι, Στρατώι, Σεληνώι, Σοφιδόι, (θυληκού γένους) δέν γνωρίζω ποίαν γενικήν πτώσιν παρουσιάζουν. Έάν πάλιν άποτελούν δοτικήν, διατί παρουσιάζωνται π.χ. ή Στρατώι (μέ άρθρον;). Δυσκολίαν κατανοήσεως εμφανίζουν π.χ. ό Σσάμμος ή Σάσμμος άκόμη και ό Σώσστρατος, μέ τέσσαρα σύμφωνα πρό φωνήεντος!

Η πορεία του Έλληνικού αλφαβήτου μόνον όμαλή δέν ύπήρξεν. Ακόμη και εις τήν δεκαετίαν του '70 αντιμετώπησε “σκόπελον”. Ό άποκαλούμενος –ύπό τινών– “Εθνάρχης” έπρότεινεν (στόν Κ. Τσάτσο και στόν Εϋ. Παπανούτσο) τήν συμπλησίαν τών αλφαβήτων Έλληνικού και Λατινικού, μέ στόχον τήν αντικατάστασιν του πρώτου εκ του δευτέρου, άγνωών πώς τό δεύτερον προήρχετο εκ τούτου και δη από τό αλφάβητον τής Χαλκίδος! Ως παράδειγμα δέ αναφέρουν τήν Τουρκικήν γλώσσαν, καθόσον τίποτα δέν “έπαθε” από τήν υιοθέτησιν του Λατινικού αλφαβήτου.

Ὁ Γληνός ὑπῆρξεν ὁ πλέον ἔνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ ἀλφαριθμητικοῦ ἐκλατινισμοῦ. Αἱ ξενόγλωσσοι δὲ ἐπιγραφαὶ –παραμένονσαι ἐπὶ δέκαετίας ἐν Ἑλλάδι– καλλιεργοῦν ἔδαφος διὰ τὴν ἀντικατάστασιν Ἑλληνικοῦ ἀλφαριθμητικοῦ ἀπὸ τοῦ Λατινικοῦ. Τὰ δὲ Greeklish χρησιμοποιούμενα ἐντόνως σήμερον ἀλώνουν συντόμως τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Παραθέτω ἀποσπάσματα ἀρθροῦ τοῦ Διονύση Ἐλευθεράτου στὸν “Ἐλεύθερο τύπο” τῆς 2-2-2008: «...στὶς 27 Ἰανουαρίου 1976, ἡμέρα τρίτη “ξεψυχούσε” ἡ καθαρεύουσα ἀνοίγωντας τὸν δρόμο γιὰ τὴν δημοτικὴν. Σὲ σύσκεψη πού προήδρευε ὁ Πρωθυπουργός Κ. Καραμανλῆς συμμετεῖχεν ὁ Γ. Ράλλης, πρυτάνεις, ἀκαδημαϊκοὶ καὶ ὁ βουλευτὴς Ἐπικρατείας τῆς Ἐνώσεως Κέντρον Εὐ. Παπανούτσος... τὸ 1964 ὁ ἐμπνευστὴς τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρύθμισις Γ. Παπανδρέου καθιέρωνε τὴν δημοτικὴν εἰς ὁλόκληρην τὴν ἐκπαίδευσιν. Ακολούθησε ἡ μανιωδὴς καθαρηνουσιάνικη χούντα καὶ ἔτσι χρειάσθηκε δεύτερη φορά... «Καθαρεύουσα καὶ δημοτικὴ εἶναι γνήσια τέκνα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς», τόνισε ὁ Γ. Ράλλης. «Πλανῶνται πλάνην μεγάλην ὅσοι ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ καθαρεύουσα ἀπέθανεν», ἐδήλωσεν ὁ Ἰσαάκ Λαυρεντιδῆς ἀντίθετος πρὸς τὴν κομματικὴν γραμμὴν. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Γ. Μαῦρος ἐπρότεινε εἰσαγωγὴν μονοτονικοῦ συστήματος, ἀλλ’ ἡ τροπολογία τοῦ κρίθηκε πρόωρη. Ἀντίθετος ἦτο ὁ ὁμοιδεάτης τοῦ Χ. Γραμματιδῆς... «Ἡ γλῶσσα δὲν λειτουργεῖ χωρὶς πνεύματα καὶ τόνους, ὅπως τὰ μηχανήματα δὲν λειτουργοῦν χωρὶς βίδες...». Τετρατίσθηκε ἔτσι τὸ γλωσσικὸ πού σφράγισε τὰ δύο τρίτα τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα. Ἦρchiσε μὲ τὰ “Εὐαγγελικά” τοῦ 1901, καὶ τὰ “Ὁρεστειακά” τοῦ 1903. Ἡ ἀπολαυστικότερη δὲ μάχη γιὰ τὸ “γλωσσικὸ” διεξήχθη στὰ μέσα Φεβρουαρίου τοῦ 1911. Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 4379 τοῦ 1964 (Γεωργίου Παπανδρέου) καθιέρωνε τὴν Δημοτικὴν “ἄνευ ιδιωτισμῶν”, ἐνῶ τὸ 1976 (Γ. Ράλλης) ἡ Δημοτικὴ ἐπεβλήθη “χωρὶς ἀκρότητας”!

Ὑπεραρκετὰ ὀνόματα ἔχουν ἀνασυρθῇ καὶ ἀπὸ τὸ Λεξικὸν τῆς Βρεττανικῆς Ἀκαδημίας –ὕπὸ τῶν Μ. Fraser καὶ Ε. Matthews– ὅπου καὶ ἀναφέρεται τὸ κείμενον τῆς ἀρχαιοελληνικῆς γραμματείας εἰς ὃ ἀνευρέθησαν.

Τὸ ἐνδιαφέρον μου ἐπὶ τῶν ὀνομάτων ἐκκινᾷ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἐμφυλίου στὴν Ἑλλάδα. Τότε ὁ γεννήτοράς μου, δέχόμενος συναισθηματικὴν πίεσιν μετέτρεψεν –ἐκλεπτύνοντας!– τὸ ἐπώνυμόν του. Αὐτό, τοῦ ἐστέρησεν τὴν στέγην τῆς οἰκογενείας –διὰ βίου– ἐκ μέρους τρίτων. Κληροδότησε ἐπὶ πλέον στὰ τέκνα του τὴν εὐχὴν ...οὐδεμιᾶς διεκδικήσεως ἐκ μέρους τῶν καταχραστῶν! Ἡ ἀναζήτησις ὅμως τῶν ριζῶν ἐκάστου δὲν ἀποτελεῖ οἰκονομικὸν σκοπὸν. Ἄλλωστε τὴν Οὐπίδα ἢ Ἀδράστειαν ἢ Ραμνουσίαν ἢ Νέμεσιν (νόμον ἐσωτερικόν πού ἐπιβάλλει τιμωρίαν) ἢ Ὠπίδα, τὴν ἀναμένω ἐν γωνίᾳ. Ἦδη εἰς τὸν χώρον –τῶν καταχραστῶν– πρέπει νὰ κινοῦνται Ἀραντίδα! Ταυτοχρόνως ἐτοιμάζει ἐπίσκεψιν ἡ Καμπεσίγουνος συνοδευομένη ἀπὸ τὴν Καμψίποδα καὶ τὴν Ἀτιμοπενθὴν. Ἐπιδιώκεται ἐξισορρόπησις. Ἐάν παραστῇ ἀνάγκη θὰ συμπληρώσουν ἡ Γονυκαμψεπίκυρτος καὶ ἡ Γονυκλαυσαγρύπνα! εἰς τὸν κάτω κόσμον δὲ τὴν ἐκδίκησιν καὶ τιμωρίαν ἀναλαμβάνει ἡ Ποινὴ (Poena).

Τὸ ἐνδιαφέρον κατ’ οὐσίαν ἐκκινᾷ ἀπὸ τὸ ἐπώνυμον. Σχεδὸν μισὸν αἰῶνα πρὶν, καθηγητὴς τῆς Ἀνατομικῆς, μὴ δυνάμενος νὰ τὸ καθαροδιαβάσῃ, τὸ ἐπρόφερε

χλευαστικά εις κατάμεστον ἀκροατήριον. Θεώρησα ὕβριν δεινὴν –νά μή ἀσκήσω ἄμυναν– καί τόν διόρθωσα εὐγενικά. Κάτι, πού δέν μοῦ συγχώρησε, ποτέ (παρ' ὅτι ἡ ἐξουσία δέν πρέπει νά ἐξαντλῇ τήν δύναμίν της πρὸς τὰ κάτω). Ἀλλωστε πανάρχαιος κανόνας ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἄνδρας νά ἀγωνίζονται ἐπὶ “ἴσοις ὅροις”. Συμπεριεφέρετο ὡς ἡ ἱατρικὴ νά τοῦ ἐκληροδοτήθῃ μέ συμβολαιογραφικὴν πράξιν! Συχνά ἐρώτα τοὺς φοιτητάς: “Ἀφοῦ ὁ πατήρ σου εἶναι ράπτῃς ἢ ὑποδηματοποιός, τί ζητᾷς εἰς τήν ἱατρικὴν;” Μέχρις ὅτου δέ ἀποφασίσῃς τίνος τήν ἀνατομικὴν **θά ἀντιγράψῃς**, μάς ἐπῳλεῖ πολυγραφήμενην ὕλην περιγραφῶν κλινικάς εἰκόνας ἄνευ εἰκόνων!!! Ἡ κρίσις τῶν φοιτητῶν –ὡς πρὸς τὸ ἄτομόν του– ἐμοιράζετο μεταξὺ ἐκείνων πού τὸν ἐσέβοντο, περισσοτέρων πού τὸν ἐφοβοῦντο καὶ οὐχὶ ὀλίγων πού ἀκόμη τὸν ὑβρίζουν (στοὺς ὁποίους συγκαταλέγομαι). Μοῦ ἐπέβαλε ἔκτοτε τόσῃν “κούρασιν”, πού στό μέσον τοῦ 5ου ἔτους ἐγκατέλειψα τήν πρώτην τῶν τεχνῶν, πού ὅσοι τήν ἀσκοῦν, ὁμνῶν –οὐχὶ εἰς τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους ἀλλὰ– εἰς ἅπαντας τοὺς κατηγορουμένους ὡς εἰδωλολατρικούς θεοὺς καὶ δὴ τῇ ἀνοχῇ, τοῦλάχιστον, τῆς ἐκκλησίας. Τέχνη βεβαίως, ἀπόλυτα συνυφασμένη μέ τοὺς ὑψηλότερους κανόνας τῆς ἠθικῆς καὶ μέ τήν ἀγάπῃ διὰ τὸν ἄνθρωπον. Τέχνη πού ΟΜΝΥΕΙ ὁ ἱατρός νά... “ἀσκεῖ” ἀγνῶς καὶ ὁσίως **“διατηρῶντας”** παρὰλήλως “ἀγνῶς καὶ ὁσίως”... “τόν ἐμόν βίον καὶ τήν ἐμήν ΤΕΧΝΗΝ!...”.

Ὅσοι λοιπόν κατηγοροῦν ὡς ἐπίορκους Ἀσκληπιάδας τινάς, ἅς γνωρίζουν πρῶτον τήν κατεύθυνσιν τοῦ ὅρκου. Ὅσοι πάλιν δυσανασχετοῦν μέ τήν φράσιν: “Πρῶτῃ τῶν τεχνῶν”, ἅς μή λησμονοῦν τήν ἐρμηνείαν τῆς λέξεως: Ἐπιστήμων ἢ Ἐπιστέμον=Ὁ γνωρίζων καλῶς. Καί ἡ ἱατρικὴ τοῦτο –παρά τήν διαχρονικὴν τεραστίαν προσφορὰν της– δέν τό διεκδικεῖ. Πληροφοροῦμαι δέ πῶς ὁ ἀνωτέρω ἀπεχώρησεν ἱκανοποιημένος, ἀφοῦ προσέφερεν εἰς τήν ἱατρικὴν κοινότητα, νέαν γνώσιν(!), ἀλλὰ κυρίως νέον ἥθος(!) (Διαπλεκόμενα! Δεκτὴ πᾶσα ἐπίθεσις... καὶ δὴ ἐξυτηρηθεύτων ἀντιγνωμούντων!)

Εἴθισται ὁ πνευματικὸς πατέρας νά παρέχει τὰ “μέσα” μέ τὰ ὁποῖα θά ἐξελιχθῇ ὁ μαθητής. Μέ τήν σειρὰν του –ὁ τελευταῖος– καταθέτει τὸν ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς καὶ φροντίζει τὸν διδάσκαλον ὡς ὁ Ἱπποκρατικὸς ὅρκος ὀρίζει. Τοιαύτη σχέσις δέν ὑπῆρξε, διὰ τοῦτο καὶ φόρος τιμῆς δέν κατατίθεται. Ὅσοι ὁμως ἰσχυρισθῶν πῶς... ἐυλεύω... πεσοῦσαν δρύν, ἅς ἀναλογισθῶν τήν ἐν γένει συμπεριφορὰν του, ὅτε ἀπετέλει “ἐξουσίαν”.

Ἐκκίνησα λοιπόν ἀπὸ τήν φράσιν τοῦ Ἀριστοκλέως –(Πλάτωνος): **«ὅς ἐπίσταται τῶν ὀνομάτων ἐπίσταται καὶ τῶν πραγμάτων»** (ὑπὸ τήν προϋπόθεσιν ὅτι κατανοοῦμεν τήν τότε διάλεκτον). Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ὅμηρος ἐδήλωνεν: **«Ἄλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται (ὀνόματα) ἐπὶ καὶ τέκωσι τοκήες»** (Ὅμηρος Ὀδύς. Θ 554-555) δηλαδή: **«Σέ ὅλους τίθενται ὀνόματα ἀπὸ τοὺς γονεῖς ὅταν τοὺς γεννήσουν.»** Ἀποτελοῦν δέ σημεῖον ἀναγνωρίσεως καὶ γίνονται σύμβολο μιᾶς ταυτότητος. **Τὸ ὄνομα λοιπόν εἶναι ἡ οὐσία τῶν ἐννοιῶν.** Ἐτσι δίδοντάς το φέρουμε τήν οὐσίαν εἰς τήν ἐπιφάνειαν. Κατὰ τήν ἀποκωδικοποίησιν, ὄνομα σημαίνει: Νόμον πού πειθαρχεῖ εἰς τὸν νοῦν πού τὸν ὅρισε. Εἰς τὸν “Κρατύλον” ὁ Σωκράτης δίδει τὸν ὅρισμό τοῦ ὀνόματος ὡς ἐξῆς: **«Ὅνομα ἄρα διδασκαλικόν ἐστὶν ὄργανον καὶ διακριτικόν τῆς οὐσίας ὥστερ κερκίς ὑφάσματος».** (Επομένως

τό ὄνομα εἶναι ὄργανον πού μᾶς διδάσκει καί καθορίζει τήν οὐσίαν τῶν ὄντων, ὅ,τι ἀκριβῶς κάνει ἡ σαῖτα γιά τό ὕφασμα...). Ὁ δεύτερος ὁρισμός δίδεται πάλιν ἀπό τόν Σωκράτην μέ διαφορετικόν κριτήριον: «**Ἄρα ὄνομα εἶναι ἡ διά τῆς γλώσσης μίμηση τοῦ πράγματος πού μιμεῖται κάποιος, ἐνῶ αὐτός πού διά τῆς γλώσσης μιμεῖται ἀποδίδει ὀνομασίαν...**» Τά πρῶτα ὀνόματα ὄρισαν οἱ θεοί καί ἐπομένως εἶναι ὀρθά. (Εφόσον δέν γνωρίζουμε τήν ὀρθότητα τῶν πρώτων, ἀδυνατοῦμε νά γνωρίσουμε καί τήν ὀρθότητα τῶν παραγῶγων).

Ἐφευρέτην τῶν ὀνομάτων ἐθεώρουν τόν Λῖνον ἢ Λῖνον ἢ Αἴλινον, υἱόν τῆς Τερψιχόρης ἢ ἄλλης. Εἰς τό “Περί Πυθαγορικοῦ Βίου” ὁ Ἰάμβλιχος παρατηρεῖ εἰς τό 56 Α’ τόμου: «Αὐτός πού λέγεται πῶς εἶναι ὁ πιο σοφός ἀπό ὅλους ὁ ὁποῖος συνέταξε τήν ἀνθρώπινη γλώσσαν καί κατέστη ὁ εὐρετής τοῦ συνόλου τῶν ὀνομάτων, εἶναι εἴτε Θεός, εἴτε δαίμονας, εἴτε κάποιος θεῖος ἄνδρας πού μάλιστα ἀντελήφθη πῶς τό γένος τῶν γυναικῶν εἶναι πολύ οἰκεῖο στήν εὐσέβεια καί στήν κάθε τούς ἡλικία ἔδωσε ἴδιο ὄνομα μέ μία θεά, καλώντας τήν Ἀγαμή: Κόρη, αὐτήν πού δίνεται στόν ἄνδρα, Νύμφη, αὐτή πού γεννᾷ παιδιά, Μητέρα καί αὐτήν πού μεγαλώνει τά παιδιά τῶν παιδιῶν της (κατά τήν Δωρικὴν διάλεκτον) Μαῖα».

Σύμφωνα δέ μέ αὐτό τό γεγονός τούς χρησμούς στό Μαντεῖον τῆς Δωδώνης καί τῶν Δελφῶν ἀνάγγειλλαν γυναῖκες. Βασικόν χαρακτηριστικόν τῶν ἀρχαιο-ελληνικῶν κυρίων ὀνομάτων ἦταν ὅ,τι ἦσαν σύνθετα. Ἡ ἀρχή ὀνομάτων ἀρχή σοφίας. Ἡ ἀλήθεια τῶν ὀνομάτων ἀρχή Δικαιοσύνης. Τά κύρια δέ ὀνόματα ἔχουν ὠραίαν, σπουδαίαν σημασίαν ἀλλά καί “βαρυσύμαντον”. Ἀπ’ ὅπου καί ἂν προέρχωνται δέ, ἀποτελοῦν ὕμνον πνευματικῶν, σωματικῶν ἀλλά καί ἡθικῶν χαρισμάτων. Ἀκόμη ἀποτελοῦν ἔξαρσιν ἱκανοτήτων καί ἀρετῶν πού εἶναι κοινονικῶς ὠφέλιμοι. Δυνάμεθα νά τά διακρίνομεν εἴτε καθ’ ὁμάδας εἴτε ὡς ἀπλᾶ ἢ σύνθετα. (Κ. Μαντζουράνης). Σημαίνουν: ἀνδρεῖον - ἰσχυρόν - δυνατόν, δηλούμενα μέ λέξεις ὅπως: ἀνδρεῖος - σθένος - ἀλκή - μένος - λέων κ.λπ. Ἄλλα ἀπηχοῦν προσδοκίες γονέων, ὡς πλουσία - ρητορική - ἀγάπη - λογική κ.λπ. Ἄλλα σημαίνουν “Βασιλιάς” ὅπως Ἐκτωρ, Ἀστυάναξ, Ἀρχέπολις. Ἄλλα στρατηγός, ὡς Ἄγρις, Πολέμαρχος, Εὐπόλεμος.

Ἄλλα σημαίνουν τήν θεϊκὴν προέλευσιν. Ἄλλα σημαίνουν ἐνδοξος: φήμη-δόξα-κλυτός”. Ἄλλα λάμπων καί φωτεινός καί ἐκφράζονται μέ λέξεις ὅπως: λύκ -(φῶς), σέλας-μήνη κ.λπ. Ἄλλα εἶναι ἱατρικά, ὡς Ἱατροκλῆς, Ἀκεσίμβροτος. Ἄλλα σημαίνουν ἡγεμονικός, δηλούμενα μέ λέξεις: Μέδων - Κρέων - Ἀρχων - Ἡγεμών κ.λπ. Ἄλλα μέ τό ἐπίρρημα εὖ, δηλοῦν τόν καλόν χαρακτήρα ἢ τήν καλήν ψυχὴν. Ἄλλα δηλώνουν νικητήν, ἄριστον, πολῦτιμον, σῶφρονα, δῶρον θεοῦ, χαριτωμένον, ἔντιμον, ἔχοντα ὠραίους ὀφθαλμούς, κ.λπ. Ἄλλα δηλοῦν μέ λέξεις: δῆμος ἢ λαός, τόν προερχόμενον ἐκ λαοῦ ἢ ἐνδιαφέροντα τόν δῆμον. Ἄλλα μέ τήν λέξιν ἵππος, δηλοῦν ἵπποτην - ἵπποτικόν ἀρματηλάτην κ.λπ. ὡς καί προερχόμενον ἀπό ὑψηλόν γένος. Ἄλλα δηλοῦν ἀφοσιωμένον εἰς τινά. Ἀκόμη δηλοῦν ἀγνόν, ταχύ, μέγαν, πειστικόν, καταστροφικόν, πύρινον, τρομερόν, δραστήριον, ξανθόν, φορέα ἀγαθῶν, θαρραλέον, ἡρωϊκόν, ὀρμητικόν, ἀλησμόνητον, ἱερόν, ὀλύμπιον, νομοταγήν, πλούσιον, ἀγγελικόν, κ.λπ. Ἐπιδιώκουν τήν ἐπιτυχίαν σκοποῦ ὑψηλοῦ ἢ ὠφελίμου, ὡς δημιουργηθέντα ἐκ ψυχολογικῶν

ἐλατηρίων. Διά τοῦτο ἀπουσιάζουν συνθετικά πού ταπεινώνουν τόν ἄνθρωπο. Π.χ. δούλος ἦτοι Χριστόδουλος, Θεόδουλος καί λοιπά. Τόν φόβο πρὸς τό Θεῖον οὐδεὶς τῶν προγόνων μας ἐδίδασκεν. Ἀκόμη καί τόν Δία προσφωνοῦσαν: Φίλε Ζεῦ! (Επὶ πλέον τὰ παρωνύμια πού ἐδίδοντο εἰς τό χριστιανικόν Βυζάντιον δέν περιποιούν τιμὴν π.χ. Μυξιάρης, Κλαψιάρης, Κοψόρρηνος, Λύγδας, Λυσσάρης, Βήχας ἢ Βήχως, Μονόκωλος, Λιψός, καί ἄλλα. Ἀλλοτε πάλιν θυμίζουν αὐτό πού ἐφοβοῦντο π.χ. Δαίμονας, Δαιμονίτης καί ἄλλα).

Ὅταν προσφέρομεν εὐχον καί μέ ωραίαν σημασίαν ὄνομα, ἐκδηλούμεν καλοσύνην-στοργήν καί πολὺτιμον δῶρον δι' ὅλην τὴν ζωὴ τοῦ νεαροῦ πλάσματος. Οἱ πρόγονοί μας τόνιζαν: **Τό εὐφημεῖν αἰεὶ εἰς ἀγαθόν ἄγει.** (Καλομελέτα καί ἔρχεται). Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἀφοροῦν εἰς τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικά ὀνόματα. Μέ τὴν συνειδητοποίησιν τῆς σημασίας τοῦ ὀνόματος –μέ τὴν πάροδον χρόνου– ὁ φέρων μπορεῖ νά προσπαθήσῃ νά φανῇ ἀντάξιος. Οἱ δημιουργοὶ τῶν ὀνομάτων ἐπεδίωξαν ὑψηλοὺς σκοποὺς. Τὴν ἀγνοίαν ἀκολούθησεν ζημία ἀτομικὴ καί κοινωνικὴ. Ὅταν ἔδιδον ὀνόματα οἱ πρόγονοί μας ἀπέφευγον ἐκεῖνα τῶν θεῶν, ἄλλως ἐπικολούθει τιμωρία. Οὕτω ὁ Κλεινίας λατρεύων τὴν Ἀρτεμίδα ἔδωκε παρηλαγμένον τό ὄνομά της εἰς θυγατέραν τεκούσαν ὑπὸ Ἄρπης. Τὴν ἐκάλεσεν Ἀρτεμίχην. Ὁ Ἀπόλλων ὀργισθεὶς τὴν μετεμόρφωσεν εἰς πτηνόν! (Ἵσως ἀποτελεῖ ἐξαιρέσιν ὁ Δίας υἱὸς Πέλοπος καί Ἀξιώχης). Ὑπῆρξε βεβαίως κατηγορία σχηματιζομένη ὑπὸ ὀνομάτων θεῶν ἀποφευγομένων ὁμῶς τῶν τοῦ κάτω Κόσμου. Ποῖον τό νόημα; Σίγουρα ὄχι ἡ ταύτισις μέ τόν θεόν. Ἡ κατηγορία αὕτη ἀποτελεῖ τὰ λεγόμενα **Θεοφορικά**. Ἄλλα σχηματίζονται ἐκ τῶν λατρευτικῶν τίτλων ἢ τῶν τόπων λατρείας τῶν θεῶν. Ἄλλα τίθενται πρὸς τιμὴν τῶν ποταμῶν λατρευομένων ὡς θεῶν, π.χ. Ὑπατόδωρος.

Τινὰ τῶν ὀνομάτων ἀρχίζουν μέ τό γράμμα δίγαμμα F(6 ἢ στ). Ἄλλα τό ἐμπεριέχουν. Θεωροῦνται ὅτι προέρχονται ἐκ τῆς πρὸ τοῦ Περικλέους ἐποχῆς. Ἐφευρέτην τῶν ὀνομάτων καί τῶν ἐπὶ μέρους ψηφίων των θεωροῦν τόν Λῖνον, διδάσκαλόν τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὴν μουσικὴν. Ἦτο υἱὸς Νύμφης Ψαμάθης θυγατρὸς Κροτώπου καί Ἀπόλλωνος. Ἡ Ἀπόλλωνος καί Μούσης Καλλιόπης ἢ Εὐτέρης ἢ Τερψιχόρης ἢ Οὐρανίας. Πατέρα δέ εἶχεν τόν Οἶαγρον ἢ Ἀμφίμαρον, τόν υἱόν Ποσειδῶνος. **Ἡ γνῶσις τῆς σημασίας τῶν ὀνομάτων ἅς ὀδηγῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταλληλοτέρου καί ἅς ἀποτελέσῃ εὐγενὴ προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν τοῦ χαρακτῆρος.** Συνήθως παραπλεύρως τοῦ ὀνόματος παρετίθετο τό πατρωνυμικόν. Ἐξ ἐπιγραφῶν ὁμῶς –ἐκ Μακεδονίας– παρατηροῦμεν νά ἀναγράφεται τό μητρωνυμικόν καί ὠφείλομεν συμπεράσματα διὰ τὴν θέσιν τῆς γυναικὸς εἰς ταύτην. Εἰς τὴν πορείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὁ μόνος χώρος πού διατηρεῖ τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικά ὀνόματα –ἀδιακόπως– φαίνεται νά εἶναι ὁ χώρος τῆς Κύπρου. Λέγεται δέ πῶς στοὺς ὀρεινοὺς τῆς ὄγκους διατηρεῖται ἀκόμη ἡ Ὀμηρικὴ διάλεκτος. Καί φυσικὰ τονίζεται –στό τέλος λέξεων– τό σύμφωνον ν (ὅπου ὑπάρχει) ἀπὸ ὅλους... Ἄλλωστε τό “ν” εἶναι τό μόνον σύμφωνον πού **δονεὶ ἰσχυρότερον, ἀναζωογονώντας τόν ἐγκέφαλον.**

Πληροφοροῦμαι δέ πῶς μέ τόν διαφωτισμόν ἤρχισαν νά δίδονται ἀρχαῖα Ἑλληνικά ὀνόματα εἰς τόν Ἑλληνικόν χώρον. Μέ ἐγκύκλιον τό Πατριαρχεῖον Φα-

ναρίου **ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΝ** τὴν **ΟΝΟΜΑΤΟΘΕΣΙΑΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ** θεωρώντας τὴν **ΑΘΕΪΣΤΙΚΗΝ** ἐνέργειαν!

Στὴν Κύπρο γύρω στὸ 1900 –μέ τὴν ἵδρυσιν ὅλο καὶ περισσοτέρων σχολείων– ἤρχισαν νὰ ἀναζητοῦν τὰς ρίζας τῶν καὶ στὰ πλαίσια αὐτὰ ἡ ὀνοματοθεσία τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ὀνομάτων ἣτο πολὺ σύνηθες φαινόμενο. **ΟΥΔΕΠΟΤΕ** ἐκδόθηκε –στὴν Κύπρον– συνοδικὴ ἐγκύκλιος εἴτε ὑπέρ, εἴτε κατὰ τῆς ὀνοματοθεσίας! Εἰς τὰ ἀνωτέρω συνηγοροῦν καὶ τὰ κατωτέρω ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Μ. Τριανταφυλλίδη: Τὰ “οἰκογενειακὰ ὀνόματα”. Ἀπὸ τὰ ἱστορικὰ τοῦ ἐξελληνισμοῦ: σελ. 138: «Γύρω στα 1880, παρουσιάζεται κίνηση ἀρχαϊστικὴ γιὰ τὰ Νεοελληνικὰ ὀνόματα βαπτιστικά καὶ οἰκογενειακά. Σὲ πολλές ἐπαρχίες πολλαπλασιάζονται τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ βαπτιστικά παραμερίζοντας τὰ ἐκκλησιαστικά καὶ Ἑβραϊκά–ἔτσι λ.χ. στὴν Κύπρο εἰσάγονται ὀνόματα καθὼς Ἀγαθοκλῆς, Ἀγλαΐα, Ἀναξαγόρας, Ἐπαφρόδιτος... Σύγχρονα περίπου ἐγκαينيάζεται καὶ ὁ ἐξελληνισμός καὶ ἐξαρχαϊσμός τῶν οἰκογενειακῶν ὀνομάτων... Ἡ μετονομασία ἢ πρώτη ὀνοματοθεσία... γινόταν ἀπὸ δασκάλους λογίους, συχνὰ ὁμαδικὰ μέ τὴν ἐγγραφή στὸ σχολεῖο, στὸ δημοτολόγιο, στὴν ἀποφοίτηση, στὴν κατάταξη στὸ στρατό. Π.χ. ὁ πάππος τοῦ Κοραῆ, Ρύσιος, μετονομάσθη ὡς Μοισιόδας... Ἀργότερα ἢ προτίμηση τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν παραμερίζει μπροστὰ στα ξενικά καὶ Φράγκικα... Ὁ Εὐστάθιος Κων/νίδης ἐπεστράτευσεν στὴν Λευκωσία ἅπαντα τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικά, ἀκόμη καὶ τὸ: Ἰκαρος καὶ τὸ Ἀμφιάλειος... Ὁ Ἰ. Βαλαβάνης στὴν Πόλη ἔλεγε στοὺς μαθητὰς του: Ἀπὸ τοῦ λοιποῦ θὰ λέγεσαι ἔτσι!... Στὴν Σχολὴ Χάλκης ἐλάμβανον –κατὰ συνήθειαν– ὄνομα Βυζαντινοῦ συγγραφέως π.χ. Γερμανός Γρηγοράς, Δημοσθένης Γρηγοράς, Φιλόθεος Βρυέννιος. Ὁ ποιητὴς Γ. Βιζυηνός, ...ὁ καχεκτικός ἐκεῖνος νεανίσκος... ἐν μία ἡμέρᾳ μετέβαλεν ὁ ἀθεόφοβος ὅλα τὰ βαπτιστικά μας ὀνόματα!... «ὄχι βρὲ χαϊβάνι, Θουκυδίδη σέ λέγουν»! Ὁ καθηγητὴς Μ. Βολανάκης, γιὰ χρόνια γυμνασιάρχης στὴν Κύπρον, ὄχι μόνον μετέφραζε ὀρισμένα φράγκικα ὀνόματα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν (ὁ Φιορὴς ἔγινεν Ἀνθίας), ἀλλὰ καὶ ἔδιδε στοὺς μαθητὰς του ἐπιθετὰ ἱεροῦ Ἀγῶνος! Ὁ Κοραῆς γράφων στὸν Πετρόμπεην Μανρομιχάλην... “τόν ἀποκαλῶ Πέτρον καὶ Πέτρος παρακαλῶ νὰ ὀνομάζεται εἰς τὸ ἐξῆς”. Οἱ προτάσεις γιὰ μετονομασία συνεχίσθησαν στὴν Ἀθήνα ὅπου ὁ Καραϊσκάκης ἐπροτάθη ὡς Λεωσθένης, ὁ Μπότσαρης ὡς Νικόστρατος, ὁ Τσόκρης ὡς Θράσυλλος καὶ ὁ Ραζικότσικας ὡς Πολύξενος! Ἀπὸ τὸ βαπτιστικόν δέ, ἐγεννήθη τὸ πατρωνυμικόν πού εἶναι συχνὰ ὀλοφάνερρον. Π.χ. ἀπὸ τὸ Νικόλαος, Νικολαΐδης...» εἰς ἄλλο σημεῖο (Ἀπαντα-1963) ὁ Μ.Τριανταφυλλίδης θεωρεῖ τὴν γλῶσσαν τοῦ Εὐαγγελίου γεμάτη σολοϊκισμούς, βαρβαρισμούς καὶ κάθε εἶδους λάθη, ἀλλὰ καὶ γεμάτη ἀπὸ ξένες λέξεις κυρίως Ἑβραϊκές.

Εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα –ἡ ὀνοματοθεσία– διέτρεχε τὸν κίνδυνον τοῦ θανάτου τῶν νεογνῶν, πού ἐνεφανίζετο κυρίως, τὰς πρώτας δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς γεννήσεως. Ἡ ὀνοματοθεσία παρὰ τοῖς Ἑβραίοις ἐγένετο ἐν συνδιασμῷ μετὰ τῆς περιτομῆς. εἰς τὸν Χριστιανισμόν (τὸ εὐχολόγιον τῆς ἐκκλησίας) θέλει τὴν μαίαν (τὴν ὀγδόην ἡμέραν) νὰ προσάγει τὸ βρέφος εἰς τὴν πύλην τοῦ ναοῦ (οὐχὶ ἐντός, καθότι ἀβάπτιστον), ἵνα κατασφραγισθῇ ὑπὸ τοῦ ἱερέως, μέ ὄνομα ἀποδεκτόν ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ ἐκ τοῦ σεβαστοῦ κύκλου τῶν ἁγίων ἢ τῶν πα-

τέρων της Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἡ προϋπόθεσις αὕτη δημιουργεῖ τό σοβαρόν ἐρώτημα: **Πόσοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων σήμερον ἀκούουν “καθαρόν” Ἑλληνικόν ὄνομα; Πῶς δηλώνεις ἀκόμη Ἑλλην φέροντας Ἰουδαϊκόν ἢ Ρωμαϊκόν ὄνομα; Ἀλλά καί πῶς ἐορτάζεις –τὴν πρώτην ἐκάστου ἔτους– τὴν περιτομὴν τοῦ Χριστοῦ ἐφόσον οὐδέποτε Ἑλλην ἔχει περιτμηθεῖ;** (Πιθανῶς οἱ πλείστοι θεωροῦν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀφιερωμένην μόνον εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον –τον ροδομάγουλον γέροντα– μέ τὸν ἐρυθρόλευκον σκουφον καὶ ἐπενδύτην. Οὗτος ἀποτελεῖ διαφήμισιν πασίγνωστης Ἀμερικανικῆς ἐταιρείας ἀναψυκτικῶν τό 1930. Ἔτσι λύεται ἡ ἀπορία ὅσον διερωτῶνται: Πῶς ὁ Καππαδόκης Μέγας Βασίλειος ἀπέκτησεν καταγωγὴν ἀπὸ τὸν Βορρᾶν;) Καί εἰς ποῖον θά καταλογίσεις τὴν εὐθύνην, ὅταν ἡ ἡλικία τοῦ βαπτιζομένου δέν ἐπιτρέπει ἀντίδρασιν; Δύναμαι λοιπόν ἢ ὄχι, νά χαρακτηρίσω τὸ γεγονός, ὡς ἀπαρχὴν προσπαθείας **ΑΦΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ**; Καί πόσον μακρὰ ἡ διάρκεια τοῦ ἐπαισχύντου αὐτοῦ γεγονότος; Πλησιάζει τοὺς δέκα ἑπτὰ αἰῶνας!!!

[Τέσσαρα ἔτη πρό τῆς συνταξιοδοτήσεώς μου, μέ ἐνδιέφερε ἡ μελλοντικὴ ἀπασχόλησις καθ' ὅσον δέν εἶχα “ἐκπαιδευθεῖ” ὡς καφενόβιος, κυνηγός, ψαράς, ὁπαδός ομάδων ἢ ἄλλο τί. Ἦρχισα δέ –τὴν σύναξιν τῶν ὀνομάτων –ἀπὸ τὴν μικράν μου βιβλιοθήκην, τὴν ὁποίαν συντομότατα ἐξάντησα. Μεταφέρθηκα εἰς τὴν Ἐθνικὴν, ἤτοι τὴν Βαλιάνειον ὅπου τὴν ἀρχὴν ἔκαμα ἀπὸ τό λῆμμα: ὀνόματα. Ἀκολούθησε ἡ ἴδια ἀναζητήσις εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Φιλοσοφικῆς Ἀθηνῶν. Σειρὰ κατόπιν εἶχεν ἡ Γεννάδιος καί ἡ παρακειμένη τῆς Βιβλιοθήκῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Διὰ νά μὴν... παραπονοῦνται ἐπεσκέφθην καί τὴν Μπενάκειον καί τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς.

Συχνά αἱ πληροφορίαι πού συνόδευον τὰ ὀνόματα μοῦ καταδείκνουν καί τόν λόγον πού ἀπέτρεπον τὴν ὀνοματοδοσίαν τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν. Ἡ λογικὴ μέ ἐμπόδισεν κατ' ἀρχάς νά τονίσω τό ἐξαχθέν συμπέρασμα. Ὅταν ὅμως ἡσχολήθην μέ τὴν “κλείδα” τῆς Πατρολογίας ἀδυνατοῦσα νά ἀρνηθῶ ὅ,τι ἐδιάβαζα: **Πεντακάθαρος ὁ ἀνθελληνισμός!** Ἐνεφανίσθη τό δίλημμα: Πῶς τόσοι Ἕλληνες, τόσους αἰῶνας δέν τό ἀντελήφθησαν; εἰς ἀντίθετον περὶπτωσιν, διατί ὁ κλῆρος βαρύνει ἐμένα, πού δέν ἦτο καί ἀντικείμενόν μου; Ἐφόσον ὅμως ὀρθῶς τό ἀντελήφθην, χρέος μου καί νά τό προβάλω μέ τίς δυνάμεις πού διαθέτω. Βεβαιώθην πῶς **ἀποτελεῖ μέρος μακροχρονίου προγράμματος**. Αὕτη εἶναι ἡ θέσις μου καί τὴν καταγράφω θέτοντάς την εἰς κρίσιν. Ὑποκινητὴν ἔχω τὸν νομοθέτην Σόλωνα, πού θεωροῦσε ἐγκλημα νά ἀποφεύγεις τὴν δημόσια ἀντιπαράθεσιν.

(Τὴν ἀποψιν ταύτην τοῦ Σόλωνος, «ἐγκλημα νά ξεγλιστρᾷ ὅποιοσδήποτε πολίτης ἀπὸ τὴν δημόσια ἀντιπαράθεσιν μέ τοὺς διαφωνοῦντας πρὸς αὐτόν», ἐπανάλαβε εἰς ἐπίσημον λόγον του καί ὁ Τζών Κέννεντυ). Ἐγκλημα σίγουρα θά ἐπιτελεσθῇ καί εἰς τὴν ψυχικὴν μου ἡρεμία –ἀπὸ κάθε μικρόφωνο, ἀλλὰ καί κονδυλοφόρο τῆς... ἀπέναντι ὀχθῆς. Δέν ἐνδιαφέρομαι διὰ τὴν δημοσιότητα, οὔτε προτιθεμαι νά ἀπαντῶ σέ ὅσα πιθανόν νά μοῦ καταλογίσθουν. Τὰ ...scripta manent καί ὁ καθείς δύναται νά διατυπώσῃ τὴν ἀποψίν του. Δέν δύναται μόνον νά τὴν ἐπιβάλλει.

Ἐξ ἐπιτυμβίων ἐπιγραφῶν τῶν πρώτων ἑκατονταετηρίδων, μέχρι τὰ μέσα της τρίτης, ἐδίδοντο εἰς παλαιότερους Χριστιανούς ὀνόματα **ΕΘΝΙΚΑ**. Τό πρώτον ἥμισυ τοῦ 4ου αἰῶνος ἀρχίζουν νά δίδονται τὰ Χριστιανικά, ἐξ ἀγίων ἀλλά καί ἐξ ἑορτῶν (Πασχάλιος, Ἐπιφάνιος) ἢ ἀρετῶν (Ἐλπίς, Σοφία). Ἡ παλαιότερα προτίμησις ἐστρέφετο εἰς τό ὄνομα Παῦλος καί Πέτρος, ἐνῶ βραδύτερον εἰς τὰ τοῦ Ἰωάννου καί Μαρίας. Ὁ Συμεών Θεσσαλονίκης γράφει: «Ἐκαστον τέκνον ἐν τῷ ἰδίῳ βαπτίζεται ὀνόματι, οὐ μήν δέ βαπτίζονται πάντες Ἰωάννης καί Μαρία, ὥς τῶν ἀπλουστερῶν καί ἰδιωτῶν τινές φασί» (περί ἱερῶν τελετῶν - Συμεῶν Θεσ/νίκης, Φαίδων Κουκουλέ τόμος Δ' σελίς 59) τό διδόμενον εἰς τόν ἀναδεξιμαῖον ὄνομα ἐλέγετο **βαπτιστικόν ἢ βαπτιστικόν ὄνομα**. Ἡ γέννησις ἐλέγετο: γενέθλιον ἢ γενέσιον. Τά γενέθλια ἑορτάζοντο δι' εἰδικῆς ἑορτῆς καθ' ἣν καί συμπόσιον ἐγένετο. Ὁ Γρηγόριος θεολόγος ὀνομάζει: «**Γενέθλη ἢ γενέθλια ἢ ὀνομαστήρια**» καί ὁ Ἰουλιανός γράφει: «καί γενέθλια μὲν τίς ἐστιῶν ἱκανῶς παρασκευάζει δειπνον καί ἄριστον ἐπὶ πολυτελῇ τράπεζαν τοὺς φίλους παραλαμβάνων...».

Ὁ νηπιοβαπτισμός εἰς τόν Χριστιανισμόν ἐπεβλήθη μέ τήν Α' Οἰκουμενικήν σύνοδον. Μέ νομοθετικόν διάταγμα ὁ Θεοδοσίος ἐπέβαλεν τήν ὑποχρέωσιν ὅλων τῶν πολιτῶν νά βαπτίζουν τὰ νεογνά των. Μέ συμπληρωματικὴν διάταξιν ἐπέβαλε ἀφαίρεσιν δικαιωμάτων πολιτῶν: Ἦτοι τὰ ἀβάπτιστα τέκνα στεροῦντο δικαιωμάτων εἰς τήν πατρογονικὴν κληρονομίαν. Οἱ μὴ ἔχοντες δέ ἀγροτικόν κληρον θεωροῦντο νομικῶς δούλοι καί ἐπωλοῦντο στὰ **ΔΟΥΛΟΠΑΖΑΡΑ**. Μέ νέο δέ διάταγμα ἐπέβαλε θανατικὰς ποινὰς εἰς τοὺς παραβάτας. Δεῖγμα ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου οἱ 15.000 Θεσσαλονικεῖς πού ἐσφάγησαν, μέ τήν βοήθειαν των Γότθων (κατὰ Κεδρηνόν, Θεοφάνην καί ἄλλους, ἐνῶ κατὰ Θεοδώρητον ἱστορικόν ἦσαν 7.000 Θεσσαλονικεῖς πολῖται) στὸν Ἱππόδρομον καί "ἐχάρισαν" Εἰς τόν Θεοδοσίον τόν τίτλον τοῦ μεγάλου!!! Πόσοι Ἕλληνες σήμερον τόν ἀποδέχωνται; Ἀλλά καί ὁ Ἰουστινιανός μέ τόν Κώδικάν του θεσπίζει νόμους διὰ ...τοὺς ἀληθῆρεις Ἕλληνας! Ἰουστινιανέις Κώδικας: 1.10.10.: «Ὅσοι ἔχουν κάποιο στρατιωτικὸ ἢ ἄλλο ἀξίωμα ἢ μεγάλη περιουσία καί για νά κρατήσουν τὰ προσχήματα ἦλθαν νά βαπτισθοῦν ἀλλὰ ἀφήνουν τίς γυναῖκες τοὺς καί τὰ παιδιά τοὺς καί τὰ ὑπόλοιπα μέλη τοῦ οἴκου τοὺς μέσα στην Ἑλληνικὴ πλάνη, διατάσσουμε νά ἀπωλέσουν τὰ δικαιώματά τοὺς καί νά ὑποβληθοῦν σε ἀντάξεις τιμωρίας, ἀφοῦ εἶναι φανερόν πῶς πῆραν τό βάπτισμα χωρίς καθαρὴ πίστη...».

Διὰ τήν ἐπίβλεψιν δέ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων, ἡ διαπαιδαγώγησις ἀφαιρέθη ἐκ τῶν φυσικῶν γονέων καί ἀνετέθη εἰς τόν ἀνάδοχον. Αἱ ρίζαι ὅμως τῶν ἀρχαιοελληνικῶν παραδόσεων, τόν μετάλλαξε σήμερον εἰς τό πρόσωπον πού φέρει δῶρα κατὰ τὰς ἑορτάς καί δέν ἐπιλαμβάνεται τῆς Χριστιανικῆς ἀγωγῆς τοῦ βαπτιζομένου τέκνου. Βεβαίως πάντοτε ὁ ἀνάδοχος προσφέρει εἰς τόν ἀναδεξιμαῖον δῶρα καί κατὰ τήν βάπτισιν τὰ λεγόμενα **φωτίσματα** (ροῦχα, χρυσοὺς σταυροὺς καί ἄλλα). Ἐπίσης, ἀπό τόν ναόν ἐπιστρέφωντας εἰς τήν οἰκίαν, ἐρρίπτοντο νομίσματα ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου καλούμενα **ὑπατεία ἢ μαρτυριάρικα**. Σήμερον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ βαπτισθέντος μοιράζονται ταῦτα ἢ δίδονται μικροὶ σταυροί. Τό λαμβανόμενον δέ "**βαπτιστικόν**" ἀκολουθεῖ τόν χριστιανόν-ἀκόμη καί σήμερον- στήν φοίτησίν του, εἰς τόν γάμον, εἰς τήν ἐργασίαν του, ἀλλά καί εἰς τήν ταφήν του. Ἐφ' ὅσον δέ βρέφος ἀβάπτιστον ἀποθάνει, ρίπτεται εἰς εἰδικόν

λάκκον εἰς τινὰ γωνίαν τοῦ νεκροταφείου. Δέν γνωρίζω, ἐάν τοῦ ἐπιτρέπεται ἡ ταφή εἰς προϋπάρχοντα οἰκογενειακόν τάφον. Τεράστιον τό δίκαιον τοῦ Ἐπικουρείου Κέλσου, πού στόν “Ἀληθῆ λόγον” ἐλέγχει δορυφόρα τήν χριστιανικήν θρησκείαν διά τὰ Ἰουδαϊκά στοιχεῖα καί τίς πλαστογραφήσεις πού ἐδέχθη. Ἐπί πλέον οἱ διωγμοί πού ὑπέστησαν οἱ πρῶτοι χριστιανοί προήρχοντο ὑπό Ρωμαίων κατακτητῶν. Τούτους –ὡς ἀποδεικνύεται ἀνωτέρω– μετέφερον εἰς τοὺς Ἕλληνας ὀνομάζωντάς τοὺς Ἐθνικούς. Εἰς ὀρισμένας περιπτώσεις –ὡς τῆς Ὑπατίας– τοὺς ὑπερέβησαν κατά κόρον.

Συμπληροῦνται δύο δεκαετίαι πού “ἐρρίφθη” ὁ σπόρος μιᾶς πνευματικῆς ἐπαναστάσεως. Ἦρχισεν ἐκ νέου ἡ ἀναζήτησις ἀρχηγόνων ριζῶν καί ἐπανεκτήμησις, ἄλλως “ἐπανελληνισίς”. Εἶναι φαινόμενον πού σπανίως ἐπαναλαμβάνεται τὰ τελευταῖα δύο χιλιάδες χρόνια. (Μᾶλλον πρωτοεμφανίσθη μέ τόν φιλόσοφον Ἰουλιανόν, ὁ ὁποῖος βεβαίως ἐδέχθη ὡς κεραυνόν τήν κατακραυγήν τῶν Ἰουδαιοχριστιανῶν μέχρις σήμερον). «...”Ἡ πνευματική ἀναγέννησις ἤρχισε. Εἶναι χρέος ὅλων ἡ ἱστορική ἀποκατάστασις τῆς πανάρχαιας παράδοσις τῆς Ἑλλάδος. Οἱ οἰῶνοί εἶναι εὐνοϊκοί, περισσότερον ἀπό κάθε ἄλλη φορά...”» (Τά ἄγνωστα μεγαλουργήματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, Θεοφάνης Μανιάς)

Μέχρι τοῦδε, οἱ Ἕλληνες ἀνεζήτουν μεταφράσεις ἀρχαιοελληνικῶν κειμένων συνήθως ἐκ τῶν Γάλλων, Γερμανῶν καί τῶν Ἀγγλῶν... Τώρα πλέον γνωρίζουν: Οἱ Γάλλοι μεταφράζουν κακῶς τὰ Ἑλληνικά. Οἱ Ἀγγλοι κολλημένοι στόν τύπον χάνουν τό βαθύτερον νόημα. Ὅσον ἀφορᾷ δέ στοὺς Γερμανούς, εἶναι γνωστοί τεχνοκράτες: Κόβουν καί ράβουν πάντοτε στά “μέτρα” τῶν. Ἀπαιτεῖται ἀναφορά στήν Ἰνδοευρωπαϊκὴ θεωρία διὰ νά γίνω πιστευτός; (Τά λεχθέντα εἰς ἐκπομπήν ὑπὸ γνωστοῦ συγγραφέως –διὰ τό πτωχόν Ἑλληνικόν λεξιλόγιον(!)– ἔναντι τοῦ Γαλλικοῦ καί δὴ τοῦ Γερμανικοῦ, δέν γνωρίζω ἂν ἄπτονται τῶν γνώσεών του ἢ τῆς καταγωγῆς του (ὡς “περιουσίον”;) ἢ τέλος τοῦ θαυμασμοῦ τῆς Ἀρείας Φυλῆς). Ἐξ αἰῶνα μετά τήν δημιουργίαν του Παρθενῶνος, ἀλλὰ κυρίως μετά τήν ἀνάπτυξιν φιλοσοφίας καί ὅλων τῶν ἐπιστημῶν ὁ Πανσανίας εἰς τὰ Γεωγραφικά του (200Α) δηλώνει: «Οἱ περὶ τὴν Ἰέρην κατοικοῦντες Βρεταννοὶ ἄγριοι εἰσὶ, παμφάγοι καί ἀνθρωποφάγοι. Τοὺς τελευτήσαντας αὐτῶν γονεῖς ἐσθίουσι. Μείννυνται δέ φανερώς ἄλλαις γυναιξὶ καί μητράσι!!!». Θὰ ἔπρεπε –μέ πρώτους τοὺς διδασκάλους μας– νά ἐντρεπόμεθα ἀναμένοντες παντός εἶδους ἐπιστροφάς καί ἀντιδάνεια ἀπὸ αὐτοὺς. Ἀκόμη καί τὰ κλαπέντα γλυπτά του Παρθενῶνος δυνάμεθα νά ἀντικαταστήσωμεν τοποθετοῦντες τήν ἐπιγραφήν: Τά “γνήσια” εὐρίσκονται εἰς τό τάδε μουσεῖον!

Εἰς τὴν “Λησμονημένη ἐπανάστασις” (Διάλος σελίς 20) ὁ Lucio Russo ἐπιμένει: «Ἡ Εὐρώπη δέν διέσωσε τίποτε. Τὰ λίγα ἐπιστημονικά ἔργα πού ἀπέμειναν π.χ. ἀπὸ τὴν Ἑλληνιστικὴν περίοδον μεταβίβαστηκαν ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς καί τοὺς Ἀραβες...» Ἡ λέξις Ἀναγέννησις ἄλλωστε τό καθορίζει! Παγκοσμίως παραμένει γνωστόν, πῶς τό μεγαλύτερον μεταφραστικόν κέντρον –τόν 8ον αἰῶνα μ.Χ.– ἦτο ἡ Βαγδάτη. Ἀναφέρομαι σὸ ἀρχαιοελληνικόν πνεῦμα. Οὐδέποτε οἱ πνευματικοί μας ἄνδρες ἐστράφησαν πρὸς ἐκεῖνον τόν χώρον. Οἱ Ἀραβες ὅμως ἀπεδείχθησαν φύλακες τῆς Ἑλληνικῆς πνευματικῆς κληρονομίας. Ἀπὸ τό τέλος τοῦ

9ου αιώνος είχαν άφομοιώσει όλας τὰς ἐπιστημονικάς γνώσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ ἠδύναντο νὰ ἐπηρεάζουν τὴν Δύσιν μέσα ἀπὸ ἑβραϊκὰς καὶ Λατινικάς μεταφράσεις. (Ὁ Ἄλ Μαμούν, προοδευτικώτατος Χαλίφης τὸν 9ον αἰῶνα, συνεχίζει τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς του, ἐπιδιώκων νὰ κάμῃ προσιτὰς στοὺς Ἀραβας μεταφράσεις Ἑλληνικῶν ἔργων ἀπὸ Συριακά μοναστήρια ἢ ἀγορὲς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως). Γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Πῶς ἀφομοίωσαν ἐπιστημονικάς γνώσεις ἂν εἶχαν καὶ ὅλα τὰ χειρόγραφα (πρωτότυπα ἢ ἀντίγραφα); Σήμερον πολλοὶ Ἕλληνες συγγράφουν ἢ λειτουργοῦν ὡς ἐρευνηταί. Συντόμως ἐλπίζω νὰ βελτιωθοῦν. Ἐπαναλαμβάνω: ἐπιδιώκεται ἡ **ΕΠΑΝΕΛΛΗΝΗΣΙΣ**. Φαίνεται δέ, πῶς ἤρχισε ἡδη ἀραϊὰ ἢ βλάστησις καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν ἐλπίδων μου. Ὁ μετέπειτα χρόνος θὰ καταδείξῃ τὴν πορείαν. Ὁ Ἑλληνισμὸς τίς τελευταῖες δεκαετίες – κατὰ τινας – βυθίζεται εἰς φρεάτιον καὶ πλησιάζει τὸν πυθμένα. Συνειδητοποιώντας τὴν θέσιν του συσπειρῶναι τὰ γόνατα, ἕτοιμος νὰ ἐκτιναχθεῖ μόλις τὸν ἐγγίσει. Ἀναζητᾷ ἐκ νέου τὴν ἐπιφάνειαν, στόχους, πρότυπα, ρίζας. Κατ' οὐσίαν τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν δημιουργίαν **δὲν πρέπει νὰ θεωροῦμεν ὡς πρότυπον ἢ μοντέλο πρὸς μίμῃσιν**. Μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ ὡς **γονιμοποιὸν σπέρμα ἢ κέντροισμα, ἔμπνευσις καὶ πηγὴ ἰδεῶν**. (Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Δημοκρατία – Κορνήλιος Καστοριάδης). Βέβαιον παραμένει, πῶς οἱ σύγχρονοι προπαγανδιστὲς τῆς θρησκείας – ἀπὸ χριστιανομαρξιστὲς ἕως χριστιανοακροδεξιούς – ἀκολουθώντας τὴν αὐτὴν μέθοδον ἐπιδιώκουν τὴν διάσωσιν τῆς θρησκευτικῆς τυραννίας. **Ἐνδύουν δηλαδὴ τὴν Σημιτικὴν θρησκείαν μέ χιτῶνα Ἑλληνικόν** καὶ καταβάλουν ὑστάτην προσπάθειαν παραπλάνησεως. Τό κοινόν τοὺς γερνᾷ καὶ ὁ ψευδοπατριωτισμὸς ἐκπνέει. Ἄλλωστε ὁ πατριωτισμὸς διὰ τοὺς ἡγήτορας τῶν ἀποτελεῖ αἵρεσιν. Οἱ ἐξωτερικοὶ κίνδυνοι πού κλυδωνίζουσιν τὴν Ἑλλάδα, δὲν ἐπιτρέπουν τὴν πολυτέλεια ἀνάπτυξης ἐσωτερικῶν – καὶ δὴ θρησκευτικῶν – διενέξεων. Ὁ Ἰουδαϊσμός – πού ἀπ' ἀρχῆς παρεισέφρουσε εἰς τὸν Χριστιανισμόν – δὲν φαίνεται ἀναστρέψιμος.

Παρά ταῦτα ὁ Ἀνεξίθρησκος Ἑλληνικὸς λαός, θὰ ἠδύναντο νὰ ἀνεχθῇ ἕναν Ἑλληνοποιημένον Χριστιανισμόν στὴν θρησκευτικὴν του ζωὴν. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν νὰ μὴ θίγωνται οἱ παραδόσεις του καὶ νὰ μὴ λειτουργεῖ ἀνασταλτικά ἢ προάσπισις τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων. Τοῦτο προϋποθέτει πῶς οἱ θρησκευτικοὶ μᾶς ταγοὶ ἐμπράκτως θὰ ἀπορρίψουν τὸ σκοταδιστικὸ καὶ παρακμιακὸ Ἰουδαϊκὸν πνεῦμα.

Οἱ περισσότεροι τῶν συμπατριωτῶν μας δυσκόλως ἰσορροποῦν ἀνάμεσα εἰς τὸν κόσμον τῆς γνώσεως καὶ στὸν κόσμον τῆς πίστεως. Ἡ ἐπιβολὴ τῆς δευτέρας – ἀποδοχὴ δηλαδὴ τῶν συμφωνηθέντων (ὀρθότερον, τῶν ἐπιβαλλομένων μέ πλῃσιν ἐγκεφάλου) – ἔχει γίνεῖ κατὰ τὴν τρυφεράν ἡλικίαν καὶ δυσκόλως ἀνατρέπεται. Κατόπιν τούτου: **“Κουκία μᾶς μασοῦν, κουκία μαρτυροῦμε”!!** Οὕτω τελικῶς ὁ καθεὶς διαμορφώνει τὴν ἑννοιαν τοῦ θείου ὅπως ἐπιθυμεῖ!

Μέ ἀφορμὴ τὰ “κουκία” θὰ καταπιαστώ μέ παραδείγματα: Παραμένει εἰς ὅλους γνωστόν πῶς αἱ “Γραφαὶ” θεωροῦνται “θεόπνευστοι”. Διὰ τοῦτο κανεῖς δὲν δύναται νὰ ἀρνήται τὰ κείμενα ἀλλὰ καὶ τὴν ἐρμηνείαν των. Ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ γνωρίζουν π.χ. τὴν φράσιν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ: Ἥλι, Ἥλι, λαμὰ

σαβαχθανί! Ἡ φράσις θεωρῆται Συροχαλδαϊκή(!) Ὁ “Ἡλιος ὑπῆρξεν “Θεός” πολλῶν λαῶν. Οἱ χριστιανοὶ ἐρμηνεύουν τὴν φράσιν: Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί μέ ἐγκατέλειπες. Το ὁρθόν θά ἦτο: Ἥλιε, Ἥλιε, ἵνα τί μέ ἐγκατέλειπες; Ἀσφαλῶς παραμένει ἴδιον τό νόημα. Ἀς ἐπανέλθωμεν ὁμως εἰς τό “θεόπνευστον” των Γραφῶν. Ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος καταγράφει τό γενεαλογικόν δένδρον τοῦ Χριστοῦ. Παλαιᾷ ἐκκλησιαστικῇ σχολῇ μᾶς ἐπιτρέπει νά ἐρευνῶμεν τὰς γραφᾶς. Διαβάζουμεν λοιπόν εἰς τό κατά Ματθαῖον κεφάλαιον α’ χωρίον 12 ἕως καί 17. ...δεκατέσσαρες γενεᾶς ἀπό Βαβυλῶνος ἕως καί Χριστοῦ: Ἀνάστροφά δηλαδή: Χριστός, ἄνδρας Μαρίας Ἰωσήφ, **Ἰακώβ**, Ματθάν, Ἐλεάζαρ, Ἐλιοῦδ, Ἀχεὶμ, Σαδῶκ, Ἀζώρ, Ἐλιακεὶμ, Ἀβιούδ, Ζοροβάβελ, Σαλαθιήλ, Ἰεχωνίας. Δεῖτε τώρα τις πληροφορίαις πού παρέχει ὁ Λουκάς: Χριστός, Ἰωσήφ, **Ἡλὶ**, Ματθάν, Λευὶ, Μελχὶ, Ἰωννά, Ἰωσήφ, Ματταθίας, Ἀμώς, Ναούμ, Ἑσλὶμ, Ναγγαί, Μαάθ. (Ἡ βάπτισις Ἰησοῦ καί ἡ γενεαλογία αὐτοῦ κεφάλαιον γ’, στίχοι 21-38). Ἐπὶ πλέον δέ ἡ λέξις Ἰησοῦς ἀποτελεῖ ἐπιθετικόν προσδιορισμὸν –ὅπως καί Ἰασοῦς– καί σημαίνει=θεραπευτὴς κάτι πού ἰσχύει δι’ ὅλους τοὺς υἱοὺς θεῶν. Ἐπὶ πλέον Ἰησοῦς ἔλεγε-το καί ὁ “Βαραββάς”, ὅπως ἀποκαλύπτει ὁ Ὠριγένης, ἡ ἀγία Αἰκατερίνη τοῦ Σινᾶ καί ὁ “Kodex Koridethi”. Ἰησοῦν δέ τὸν “βαπτίζει” ὁ Λουκάς (Β’ 21) ἐνῶ ὁ Ματθαῖος τὸν βαπτίζει Ἐμμανουήλ (2, 23)

1ον) Πού ἐνυπάρχει τό “θεόπνευστον” ὅταν δέν ὁμονοοῦν ἔχοντες διάφορον ἐπιφοίτησιν(!) δύο τοῦλάχιστον εὐαγγελισταί;

2ον) Διατί ὁ Χριστός λέγων Ἡλὶ, Ἡλὶ, νά μὴ προσκαλεῖ τὸν πάππον του καί νά καταδεικνύει τὴν γενεάν του ἀπὸ Ἰωσήφ;

Ὅρθως λέγουν πῶς εὐκόλως ἐξαπατᾶς πολλοὺς ἐπ’ ἀρκετόν, ὅχι ὁμως ὅλους διὰ παντός! Ἄλλωστε ὁ Χριστός ὡς ὁμοούσιος τοῦ πατρὸς ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ! Ἐπὶ πλέον δέ, τὰ “ἔτη του” –ὡς θεανθρώπου– δέν πρέπει νά εἶναι μόνον 2011. Ὁ Σωκράτης δηλαδή πρέπει νά θεωρῆται προγενέστερος τοῦ Χριστοῦ; Ἐπίσης μας λέγουν ὡς ὄνομα αὐτοῦ, τό Ἐμμανουήλ! Τό δέ Χριστός καί Ἰησοῦς ἀποτελοῦν ἐπίθετα καί ὄχι ὀνόματα. Εἰς ποῖον ὁμως πρέπει νά ἀποδίδωνται τὰ ὀνόματα: Τζεσουά ἢ Γιεχσουά;

Ἐτερον παράδειγμα πού ἀποδεικνύει πῶς **οἱ συγγραφεῖς τῶν εὐαγγελίων ἀγνοοῦσαν τὴν Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν**. Αὕτη ὡς μὴ ἀλφαβητικὴ περιέχει μόνον σύμφωνα. Οὕτω ἡ λέξις NZR μετεφράσθη ὑπ’ αὐτῶν ὡς NAZIR καί ἐθεωρήθη τοπωνύμιον Γαλιλαίας, ἐνῶ σημαίνει “ἄνθρωπος ἀφιερωμένος εἰς τὸν θεόν”. Ἐκτός τούτου ὁ κάτοικος τῆς Ναζαρέτ δέν θά ὀνομάζετο Ναζωραῖος, ἀλλὰ Ναζαρετινός ἢ Ναζαρέτιος ἢ Ναζαρεταῖος ἢ Ναζαρέτης ἢ Ναζαρινός. Ἦσαν δέ καί ἀγεωγράφοι ἀφοῦ ὁ Χριστός καί οἱ μαθηταὶ του περιεφέροντο ἀπὸ Γαλιλαία μέχρι Σαμάρεια καί Ἰουδαία ἐπιστρέφοντες αὐθημερόν ἀπὸ Δεκάπολη, Τύρο καί Σιδῶνα, ἦτοι ἑκατοντάδες χιλιόμετρων κάθε ἡμέραν. (Μεθοδευμένη δολοφονία πολιτισμοῦ, Γεώργιος Ἱεροδιάκονος). Συνεχίζω μὲ τό θέμα τῆς ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ: Ὁ Λουκάς εἰς Κ. Δ. θεωρεῖ ἀναληφθέντα τὸν Χριστόν τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως. Εἰς τὰς πράξεις (Α 2, 3) ἀναφέρεται πῶς παρέμεινεν 40 ἡμέρας εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Ὁ Μάρκος δηλώνει ὡς ἀνάληψιν τό δειλινὸ τῆς ἰδίας ἡμέρας. Ὁ

Ἰωάννης δέν ἔχει ὄριο. Τέλος ὁ Ματθαῖος γράφει πῶς ἔμεινε τόσο ὅσο χρειάζοντο νά πάνε οἱ μαθητές εἰς τήν Ἰουδαίαν. (Ἀντιφάσεις!)

Ἐρχομαι κατόπιν εἰς τήν γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ: Ὁ Ματθαῖος τόν καταγράφει γεννηθέντα στήν Ἰουδαίαν βασιλεύοντος Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου. Ὁ Λουκάς ὁμως τόν τοποθετεῖ εἰς τήν Συρίαν ἐπὶ διακυβερνήσεως Κυρηναίου. Πῶς συμβαδίζουν αἱ δύο περίοδοι ὅταν τās χωρίζει μία δεκαετία; Ἐπὶ πλέον ὁ Ἡρώδης ἀπέθανεν τὸ 4 ἢ 6 π.Χ. Πῶς μεταγενεστέρως διέταξεν τόν σφαγιασμόν τῶν βρεφῶν;

Κουραστικῶς θά ἐπαναλαμβάνω: Ὁ μῦθος τοῦ σπηλαίου τοῦ Πλάτωνος δέν ἐγκαταλείπεται εὐκόλως! Ἐνῶ ἀναγνωρίζονται πλέον τῶν δύο ἑκατοντάδων θρησκειῶν καὶ αἰρέσεων –εἰς τόν Ἑλλαδικόν χῶρον– οἱ θρησκευτικοί μας ἡγέται ἐμφανίζουν φλύκταινας καὶ κνησμόν εἰς τὸ ἄκουσμα δωδεκαθέου πού ἄφηνε τὸ πνεῦμα ἐλεύθερον νά μελετᾷ, νά μανθάνῃ, νά κρίνῃ καὶ νά δημιουργεῖ. **Συνδέουν πάντοτε τὸ ἀρχαιοελληνικόν πνεῦμα, μέ τήν ἐπιστροφὴν εἰς τήν λατρείαν τοῦ “μιαροῦ”. . . εἰδωλολατρικοῦ Δωδεκαθέου! (Ἡ ὑποπόσκουσα ἀντιπάθεια σέ κάθε τί Ἑλληνικὸ εἶναι δεδομένη στοὺς αὐτοδιορισμένους ὑπερασπιστές τῆς Ἑλλάδος. Ν. Ἀγκαβανάκης Ἀθήνα. “ΒΗΜΑ” 23-3-2007)**

Κατ’ οὐσίαν φοβοῦνται πῶς ὁ ὀρθολογισμὸς τοῦ “πνεύματος” θά **ΚΑΤΕΣΤΡΕΦΕ** τοὺς σολοικισμοὺς τοῦ Ἰουδαιοχριστιανικοῦ δόγματος. Ἀρνήται κανεὶς τήν ἔννοιαν: Ἰουδαιοχριστιανισμός; Ἀπλοῦν παράδειγμα τὸ ὄνομα: Σοφο(ω)νίας= Προφήτης Ἰουδαῖος, ἐκ τῶν δώδεκα μικρῶν. Ἐορτάζεται ὡς ἅγιος Χριστιανισμὸς νῆς! Βαπτίσθηκε ποτὲ Χριστιανός;

Ἐτερον: Προφήτης Ἠλίας ἀλλὰ καὶ Ἀη-Λιάς. Βαπτίσθηκε ποτὲ Χριστιανός καὶ τὸ ἀγνοοῦμεν; Εἰς ποῖον δόγμα ἀνήκει ὁ εἰσερχόμενος εἰς ναόν τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ –διὰ νά προσευχηθεῖ– καὶ εἰς ποῖαν θρησκείαν ἀνήκει ὁ Ἀη-Λιάς τόν ὁποῖον προσκυνοῦν; Ὡς καλυτέρα ὁμως ἀπόδειξις τοῦ Ἰουδαιοχριστιανισμοῦ προσφέρονται αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων (Ἰ' Ἡ' 12, 14, 17, 27). Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Κορίνθου προσήγαγον τόν Ἀπόστολον Παῦλον ἐπὶ δικαστικοῦ βήματος εἰς τόν Ἀνθύπατον Ἀχαΐας Γαλλίωνα διότι διὰ παραπειστικῶν λόγων παρέσυρε τοὺς ἀνθρώπους νά λατρεύουν τόν Θεόν ἀντιθέτως πρὸς τόν Μωσαϊκόν Νόμον. Ὅτε δέ ὁ Γαλλίων τόν ἀθῶωσεν, συνέλαβον τόν Ἀρχισυναγωγόν Σωσθένην καὶ τόν ἐκτύπων ἐμπρὸς εἰς τὸ δικαστικόν βῆμα! Αἰφικθεῖς δέ εἰς Θεσσαλονίκην ὁ Παῦλος ἐπεσκέφθη τήν Ἑβραϊκὴν κοινότητα Ἐτς-Αχαίμ ἤτοι: δένδρον ζωῆς. Ποῖος ὁ λόγος τῆς ἐπισκέψεως; (Ἐτς Χαγίμ (Ets Hayyim=δένδρον ζωῆς) καλεῖται καὶ ἡ σημερινή συναγωγὴ τῶν Χανίων, ἀλλὰ καὶ ἡ συναγωγὴ τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μελιδόνη, καθετοῦ πρὸς τήν ὁδόν Ἀγίων Ἀσωμάτων. Ἐφάπτεται δέ (τυχαίως;) τοῦ περιγύρου τοῦ Νεκροταφίου τοῦ Κεραμικοῦ). Ἐπὶ πλέον ἡ Φερφούθη ἐορτάζεται τήν 4ην Ἀπριλίου ὡς Χριστιανὴ ἀγία. Πῶς εἶναι δυνατόν ἀφοῦ ὑπῆρξεν Ἰουδαία; τὸ βιβλίον τῆς Γεννέσεως τήν καθιστᾷ “περιουσίαν”. Πῶς ἀρνήται τοιαύτην προσφοράν γενομένην Χριστιανή; Ἀποδεικνύεται περιτράνως ἡ ἀνεξιθρησκεία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, καὶ ὁ προσυλητισμὸς Ἑβραίων σὲ νέον δόγμα! **Βάσιν δέ διὰ τόν Ἰουδαιοχριστιανισμόν ἀποτελεῖ ἡ Αἰγυπτιακὴ θρησκεία.** Ὁ Σέσωστης –ἐπὶ παραδείγματι– μέ ἱερογλυφικά ἔγραψε τὸ βιβλίον τῶν νεκρῶν, πού μεταφράσθηκε στίς δέκα ἐντολές... Δεν ἔκλεψα, δέν

φόνευσα... δέν μοίχευσα... δέν, δέν... μετεφράσθη: οὐ κλέψεις... οὐ φονεύσεις ...οὐ μοιχεύσεις...)). Προσέτι δέ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Δωδεκαθέου προβάλουν τὸν μονοθεϊσμόν τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας! Ὅταν δέ ἐπιθυμοῦν νὰ φοβήσουν καὶ νὰ συγκρατήσουν τοὺς πιστοὺς, κάμουν ἀναφορὰν εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν. Ἡ τελευταία ὁμῶς ἀποδεικνύει τὴν δυναρχίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τό... Θηρίον ἀνέρχεται τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν κατέρχεται εἰς χρονικὸν ὄριον ἑπτὰ ἐτῶν. Μετὰ ταῦτα ἀναλαμβάνει τό... Ἀρνίον! (Περιέργως δέ κατὰ τό Θεοκρατικόν Βυζάντιον –τόσον πολὺ συνεδέσθησαν μέ το “Θηρίον”– Ἀντίχριστον – Διάβολον πού ἐχρησιμοποιοῦν αὐτό καὶ τὰ συνώνυμά τοῦ ὡς παρωνύμια: Διάβολος, Δαιμονάνθρωπος, Δαιμονίτης, Δαιμόνης, Σφηνοδαίμων Σατανᾶς, Ἑπταδαίμων, Πειρασμός, Βεελζεβούλ, Βελζεβούλης, Βερζεβούλης δηλοῦντες τὸν παμπόνηρον – Σελίς 485, τόμος στ’, Φαίδωνος Κουκουλέ).

Ὁ Μονοθεϊσμός διατρέχει τὴν σκέψιν τῶν περισσοτέρων Προσωκρατικῶν φιλοσόφων, συγχρόνων ἢ μεταγενεστέρων τοῦ φιλοσόφου Ἀναξιμάνδρου. **Τέλος, ὁ χριστιανικὸς κόσμος θὰ χρειασθεῖ πολλοὺς αἰῶνας νὰ φθάσῃ τὸν Πολιτισμόν τοῦ εἰδωλολατρικοῦ.** Καὶ ἂν τό ἐπιτύχει δέν θὰ εἶναι ἔργο τῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ τῆς σοφίας τῶν ἀρχαίων, πού κάποτε οἱ σημερινοὶ βάρβαροι θὰ ἀνακαλύψουν καὶ θὰ νεκραναστήσουν (Σέργιος καὶ Βάκχος – Μ. Καραγάτσης)

Ἀνέκαθεν οἱ ἄνθρωποι κυβερνῶντο –κατευθύνωντο μέ δύο ὕνια: Τό ἓν τῆς πολιτείας καὶ τό ἕτερον τῆς θρησκείας. Ὅσοι ἀπαλλαγοῦν αὐτῶν τῶν ὕνιων θὰ κατηγορηθοῦν, πιθανῶς ὡς ἄθεοι (ὀρθότερον, ἄθρησκοι) καὶ ἀναρχικοί. Τὴν ἔννοιαν τῶν τελευταίων, ἀπὸ ἐτῶν παραφράσουν, καθ’ ὅσον ὁ ἀληθὴς ἀναρχικὸς δέν ἔχει ἀναγκὴν τῆς ἔξωθεν ἀρχῆς, φέροντάς τὴν ἐντὸς τοῦ. Τελευταίως, καὶ μέ γεωμετρικὴν πρόοδον, αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων πού δηλώνουν ἄθεοι. **Ὁ Ἀθεϊσμός ὁμῶς εἶναι συχνὰ δρόμος πρὸς τὸν θεόν ἀπὸ τὴν πίσω πόρταν.** Ἵσως θὰ ἔπρεπε νὰ δηλώνουν ἄθρησκοι καὶ οὐχὶ ἄθεοι. Ο Ρίτσαρντ Ντόκινς στὴν “πλάνη τοῦ θεοῦ” δηλώνει πως δέν πρέπει πλέον νὰ καθοδηγοῦν τὸν ἄνθρωπο ὅσα ἐγράφησαν πρὶν ἀπὸ χιλιετίας προκειμένου νὰ ἐξυπηρετήσουν συγκεκριμένους κοινωνικοὺς σκοποὺς. Ὁ ἰσχυρισμὸς πὼς μια ὑπερφυσικὴ νοημοσύνη δημιούργησε τὸ Σύμπαν ἀποτελεῖ Θεωρία ἐπιστημονικὴ καὶ οὕτω πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζεται. Ὅσοι δεχόμεστε μέ σεβασμὸ τὴν θρησκευτικὴ πίστιν μας –ἐπεὶδὴ εἶναι θρησκευτικὴ– εἶναι δύσκολο νὰ ἀρνηθοῦμε τὸν σεβασμὸ στὴν πίστιν οἰοῦντοτε ἀκόμη καὶ βομβιστοῦ! Στὸ “τέλος τῆς πίστεως”, ὁ Σάμι Χάρις δηλώνει: **«Ἄν δεν ἀρνηθοῦμε τὴν πίστιν, ἡ Θρησκευτικὴ βία θὰ μᾶς οδηγήσῃ στοῦ τέλους τοῦ πολιτισμοῦ».** εἰς τὸ βιβλίον τοῦ “Τράμμα σέ ἓνα χριστιανικὸν ἔθνος” γράφει: «Εμεῖς πού δεν πιστεύουμε στεκόμαστε ἄφωνοι σέ ὀρδές ἄλλων θρησκειῶν πού ψάλλουν τὸν θάνατο γιὰ ὁλόκληρα ἔθνη. Ὅπως ἄφωνοι μένουμε στὴν ἀρνήσῃ σας ἀπέναντι στὴν ὁδὴν πού προκαλεῖται γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσετε τοὺς θρησκευτικοὺς μύθους σας καὶ ἀπέναντι στὴν προσκόλλησίν σας σέ ἓνα φανταστικὸ θεὸ ὡς προσώπου-δημιουργοῦ ὅστις γνωρίζει τὴν παραμικρὰ σκέψιν καὶ κίνησίν μας καὶ δύναται νὰ ἀναστήσῃ νεκρούς!» (Βῆμα Κυριακῆς 19 Νοεμβρίου 2006-Science-Βιβλία)

Ἡ πίστις –ἀποδοχὴ συμφωνηθέντων ἀπὸ νεαράν ἡλικίαν– βοηθᾷ ἀκόμη καὶ μολυσματικὰς ἀσθενείας, δηλώνουν καλύπτωντας τὴν ἄγνοιάν των –τινές

τῶν ἱατρῶν. Καί συμπληρώνουν: Κάναμε ὅ,τι ἦτο δυνατόν. Τώρα πλέον βοηθᾷ μόνον ὁ θεός! Τὴν ἴδια ἄποψη ἐκφράζει καὶ ὁ τραγουδοποιός ὅταν τραγουδᾷ: "...Ὅποιος δέν ἶδε καὶ πιστεύει εἶναι ἀπὸ αὐτοῦς πού θά σωθοῦν!..."

Ὁ χωρισμός κράτους καὶ Ἐκκλησίας γίνεται σήμερον περισσότερο ἐπιτακτικός ἀπὸ ποτέ. Ἡ ἀπαγγίστρωσις ὁμως, θά στεροῦσε ἐπίπεδα ἐξουσίας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, διὰ τοῦτο σθεναρώτατα ἀντιτίθεται. Ἐπιτίθεται δέ αὕτη, καὶ ἐναντίον ὅσων δηλώνουν ἄθεοι, παρ' ὅτι καὶ αὐτοὶ τὴν μισθοδοτοῦν! Καὶ ἡ Πολιτεία ὁμως –διὰ λόγους ψηφοθηρικούς– ἀρέσκεται στον αἰώνιον ἐναγκαλισμὸν μὲ τὴν ἐκκλησίαν. Κραταῖον παράδειγμα ἀποτελεῖ ἡ ἐκλογή Ἀρχιεπισκόπου καθ' ἣν παρίσταται –μεταξύ τῶν ἐπισκόπων– ὁ Ὑπουργός Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. (Εἰς δέ τὸ πρῶτον ὑπουργικὸν συμβούλιον (2009) παρέστη ὁ Προκαθήμενος). Εἰς τὴν ἐκλογὴν προκαθημένου ἄλλης Θρησκείας ἐν Ἑλλάδι παρίσταται; Ἡ ἐκκλησία ἐπὶ Μ. Κωνσταντίνου ἐγένεν πολιτικός θεσμός καὶ τὰ δόγματα ἐπικυρώνονταν ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα. Σήμερον ἡ Δημοκρατία μας πῶς κατοχύρωσε Αὐτοκρατορικές θέσεις; (Επιπλέον ἡ ἁγιοποίησις τοῦ ἐγένετο διότι... ἐμβρόβλυζεν ὁ τάφος τοῦ ἡ διότι ἐβαπτίσθη χριστιανός, ἐπὶ τῆς νεκρικῆς κλίνης του, καὶ δὴ ὑπὸ αἱρετικοῦ ἐπισκόπου;) Ἐπαληθεύεται οὕτω ὁ Ἐπίχαρμος: ...Ἄ χεῖρ τάν, χεῖρα νίζει... τὸνα χέρι νίβει τ' ἄλλο...

Τὴν 27ην Ἀπριλίου 2007 ὁ Ν. Παπαχρήστου γράφει εἰς τὴν Καθημερινήν: "Φορέας παρέμβασης". «Ἡ Ἐκκλησία, ἔστω καὶ ἂν δὲν τὸ ὁμολογοῦμε, ἀποτελεῖ σταθερὸ φορέα παρέμβασης στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας ὑπογραμμίζει ὁ καθηγητὴς ἐπικοινωνίας κ. Γιάννης Μεταξᾶς, ὁ ὁποῖος ὑπενθυμίζει τὸν ρόλο τῆς ἱεραρχίας στὶς νομαρχιακές ἐκλογές τοῦ 2002 καὶ τὴν ἥττα τοῦ ὑποψηφίου ὑπερνομάρχῃ κ. Γιάννη Τζαννετάκου». Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ τὸ 2010 καὶ μὲ τὸν μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθιμον Ρουσᾶν, ὅστις ταυτίζων τὸν ἑαυτὸν του μὲ τὴν ἐκκλησίαν, ἀπειλήσε τὸν ὑποψήφιον δήμαρχον Γιάννην Μπουτάρη: «Ὅσο ἐγὼ ἔχω ζωὴν ἐσὺ δὲν θά δεῖς Δημοarchεία!»! Αὐτὰ τὰ φαινόμενα ὄχι μόνον νοθεύουν τὸ πολίτευμα, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ συστήσουν καὶ ἀπειλή γιὰ τὴν δημοκρατία καὶ γιὰ τὴν ἴδια τὴν ἐκκλησία, πού κινδυνεύει νὰ εἰσπράττει ἀπὸ τέτοιες συμπεριφορές ὄχι μόνον νίκες, ἀλλὰ καὶ ἡττες"

Ὁ χωρισμός κράτους καὶ ἐκκλησίας ἴσως ἐπέλθῃ συντομότερον ἀπὸ ὅ,τι ἀναμένωμεν. Δέν προβλέπομεν ὁμως σύντομον ἀπαγγίστρωσιν τῆς ἐκκλησίας ἐκ τοῦ Κράτους. Ἰσως πάλιν τοῦτο νὰ λειτουργήσῃ εἰς βάρος τοῦ λαοῦ, ἐφόσον κάθε θρησκεία θά συμμετέχῃ πλέον μὲ μεγαλύτερον ἀριθμῶν ἀτόμων –ἀπὸ τὰ πολιτικά κόμματα– εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν. Προεκτείνοντας αὐτὴν τὴν σκέψιν, θά δικαιολογοῦσα καὶ τὰ ἀριστερά κόμματα πού αὐξάνουν τὸν ἀριθμὸν τῶν συμπεριλαμβανομένων Νεοορθοδόξων. Πιθανόν στὸ μέλλον νὰ χρησιμεύσουν ὡς πόλος ἑλξης ὁπαδῶν! (Κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίαις – μὲ ἐπιταχυνόμενον μάλιστα ρυθμὸν– γίνεται προσβάσιμος σε ἀπλοὺς πολίτας τεραστία ποσότης γνώσεων, γύρω ἀπὸ θέματα πού ἀπετέλουν ἐπτασφράγιστα μυστικά. Ὅσοι δέ τὰ κατεῖχαν, ἀκόμη καὶ μὲ τὴν ζωὴν τῶν τὰ διαφύλασσαν. Ὅσοι κινοῦν τὰ παγκόσμια νήματα ἢ δὲν φοβοῦνται πλέον τίποτα ἢ ἀδυνατοῦν νὰ ἀποτρέψουν τὴν διαρροὴν τῶν μυστικῶν. Τὸ ρεῦμα δέ τῆς παρεχομένης

“ἀπηγορευμένης γνώσεως” δέν ἐξαντλείται εἰς τὰ πλαίσια τῆς κοινωνικοπολιτικής πραγματικότητας. Περιλαμβάνει ἀπό καιροῦ καί τόν χώρον τοῦ μεταφυσικοῦ. Ἴσως οἱ πνευματικοὶ διδάσκαλοι γνωρίζουν πῶς **εἰσερχόμεθα σέ περίοδον ἰδιαίτερως σκοτεινὴν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.**

Προκειμένου λοιπόν νά ἐξαφανισθῇ ἡ γνῶσις δίδεται ὅσον εἶναι καιρός. Ἴσως κάποιοι καταφέρουν νά τὴν διασώσουν. Ἴσως πάλιν τό “ἐσωτερικόν παιχνίδι” παίζεται ἀλλοῦ ἢ ἄλλως καί ἡ γνῶσις πού διαρρέει τοὺς εἶναι ἀχρηστος. Κάθε σύστημα βεβαίως ἐμπεριέχει καί τόν παράγοντα “χάος”, πού εὐθύνεται διὰ τὴν παρακμὴν τῶσων πανίσχυρων αὐτοκρατοριῶν τοῦ παρελθόντος. Ὅσοι ἄλλοι ζόνες κυβερνοῦν τόν κόσμον φαίνονται πλέον πύονια μιᾶς κοσμικῆς σκακιέρας καί ἐξυπηρετοῦν σκοπὸν εὐρύτερον πέραν ἀπὸ τὰς προσωπικὰς αὐταπάτας κυριαρχίας. Κάποτε λοιπόν ἔρχεται καί ἡ ὥρα τῆς ἀποσύρσεώς των. Ἴσως πάλιν ἡ ὑπεροψία των τοὺς ἐπιτρέπει—ὅ,τι μᾶς γνωστοποιοῦν—νά ἀποτελῇ “κόκκαλον” πού πλέον τοὺς εἶναι ἀχρείαστον. Αὐτό πού ἐμεῖς ἐρευνοῦμεν εἶναι τό παρελθόν, ἐνῶ αὐτοὶ χτίζουν τό “τώρα”. Τελικῶς, τόν τελευταῖον λόγον φαίνεται νά ἔχη ὁ χαοτικὸς παράγοντας τῆς φύσεως—(Χελλένικ Νέξους, Στ. Στίνης, τεῦχος 12ον)

Οἱ πρόγονοί μας κατὰ τὴν γέννησιν ἄρρενος τέκνου ἐτοποθετοῦν κλάδον ἐλαΐας ὑπερθεν τῆς θύρας. Ἐάν ὅμως ἐγεννᾶτο θῆλυ ἐκρεμᾶτο μαλλίνη γαλάζια κορδέλα. Κάποτε ἡ ἐπιλογὴ ὀνόματος συνεδέετο μέ ἔθιμα προλήψεις καί δεισιδαιμονίας. Στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα ἐφαρμόζετο ἡ **ἐπέτειος τῆς Δεκάτης**, ὡς σπουδαιότερα τῶν ἐορτῶν ἀναφερομένων στὴν γέννησιν. Στίς πτωχότερες οἰκογένειες συνεδιάζετο μέ τὰ **ἀμφιδρόμια**, (τοῦτο ἐσήμανε πῶς κρατώντας τό παιδί στὴν ἀγκάλη κάμουν τρέχοντας τόν γύρο τῆς ἐστίας). Μέ καθαρούς καί εὐχαριστίας τιμητικὰς πρὸς τὴν μητέρα καί τοὺς παρειαυρισκομένους εἰς τοκετόν, καλωσόριζον τό νέον μέλος τῆς οἰκογενειακῆς ομάδος. Κατὰ τὴν **Δεκάτην** ἐτελεῖτο τό μυστήριον τῆς βαπτίσεως (ὡς καί σήμερον) παρουσία συγγενῶν καί φίλων πού ἔφερον τὰ **γενέθλια δῶρα ἢ ὀπτήρια** (ἐφ' ὅσον τότε πρωτόβλεπαν τό νεογέννητον). Ἐδίδετο τό ὄνομα τοῦ βρέφους μέ περιφορὰ γύρω ἀπὸ τόν βωμό τῆς Ἑστίας εἰς κάθε οἰκίαν. Ἠκολούθει ἐπάλειψις σώματος νεογεννήτου μέ λάδι (**χρίσμα**) καί **ἐμβάπτησις** ἐντός εἰδικοῦ ἀγγείου πλήρους ὕδατος καί οἱ παριστάμενοι ἠῦχοντο μακροζῶια, καλὴν ζωὴν κ.λπ. Ἐπικολούθουν δέ θυσίαι ἀναίμακτοι καί παράθεσις—πρὸς τοὺς κεκλιμένους—δεῖπνον μέ συμπόσιον μέχρις πρωΐας. Εἰς τό πρῶτον ἀπὸ τὰ ἄρρενα ἢ θήλεα τέκνα ἔδιδον τό ὄνομα τοῦ παπποῦ ἢ τῆς γιαγιάς ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ πατρός. **«Τοὺς γονέας θέσθαι τοῦνομα ἐξ ἀρχῆς καί πάλιν ἐξαλείψαι, ἐάν βούλωνται»** (Δημοσθ. Πρὸς Βοιωτὸν)

Δέν διέθετα πληροφορίας ἀπὸ τό Πατριαρχεῖον διὰ τὴν ὀνοματοθεσίαν. Ὑποθετικά μόνον ἐνήργησα. Ἐφ' ὅσον δηλαδή ὁ χριστιανισμὸς κατέστη ἐπίσημη θρησκεία τοῦ κράτους, ἐπροτιμῶντο τὰ χριστιανικὰ λεγόμενα ὀνόματα. Πολὺ περισσότερον δέ, ὅταν ἡ ἐντολὴ ἦτο: “ἐς ἔδαφος φέρειν” τόν ἀρχαιοελληνικὸν πολιτισμόν. Τότε ἡ **θύραθεν παιδεία** ἦτο ἀπόβλητος ὡς καί τὰ ἐξ αὐτῆς προερχόμενα ὀνόματα. Μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Βασιλευούσης, τό ἔθνος “ἐστήριζεν” ἡ Ἐκκλησία καί ἦτο λογικόν νά προέρχονται τὰ ὀνόματα ἐκ τοῦ χώρου τῆς. Ἀγνωστον παραμένει ἀκόμη—δι' ἐμέ—πότε ὑπεισηλθον τὰ Ἰουδαϊκὰ. Ἐπὶ παραδείγματι: πῶς

μετετρέπει ὁ προφήτης Ἡλίας εἰς Ἅγιον Ἡλίαν (Ἁη-λιάς!) καί τό ὄνομα Ἡλίας δίδεται ὡς Χριστιανικόν καί δὴ ἅγιον; Ἀξιοπρόσεκτον – ἕως περιεργον– παραμένει τοῦτο: Ἐνῶ ἀπηγορεύοντο τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικά ὀνόματα ὡς εἰδωλολατρικά (ἀδικοαπολογία), ἠϋξάνεν συνεχῶς ὁ ἀριθμός τῶν εἰσερχομένων Ἰουδαϊκῶν. Μία ἐπίσκεψις εἰς ἑορτολόγιον θά μέ ἐπαληθεύσῃ. Περισσότερον δέ, ἡ σύγκρισις μέ παλαιότερον ἡμερολόγιον. Τοῦτο θυμίζει τήν ἀθεϊστικήν κοσμοθεωρίαν, τῆς πρώην σοσιαλιστικῆς ἐνώσεως. Ἐνῶ ἐκλείσεν –μέ τήν ἐπικράτησίν της– ὅλας τίς χριστιανικάς ἐκκλησίας –θεωρώντας τάς θρησκείας ὅπιον τοῦ λαοῦ– παραδόξως ἠϋξήσῃ τόν ἀριθμόν τῶν Ἰουδαϊκῶν Συναγωγῶν! Ἡ παραδοξολογία συνεχίζεται μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, πού τήν “χριστιανικήν συμπεριφοράν” διασώζουσιν(!) οἱ χριστιανομαρξιστές καθῶς καί χριστιανοακροδεξιοί. Σκεφθεῖτε πῶς ἰσορροπεῖ –ὁ ὑλιστής Κομμουνιστής– ὄντας Νεορθόδοξος!!

Τὰ ἀρχαιοελληνικά ὀνόματα ἐδίδοντο καί πρίν ἀπό τήν Ἐθνεγερσία. Ἐχοντας ἐμπρός τοῦ τόν Ἀνδρουτσουν ἀπορεῖ ὁ Ἀλή πασᾶς: “Ἐσένα μπρέ σέ λένε Οδυσσεά. Οἱ φίλοι σου ἔχουν ἀρχαῖα ὀνόματα. Τί ἐτοιμάζετε;” Παρατήρησα ἐπίσης, πῶς κύρια ἀρχαιοελληνικά ὀνόματα διετηρήθησαν ὡς ἐπώνυμα μέχρις σήμερον. π.χ. Κουρής (ἐξ οὗ οἱ Κουρήτες). Δέλας=τό ὄνομα τριδύμου υἱοῦ Ἡρακλέους καί Ἐχίδνης, ἀδελφός Γελωνοῦ καί Ἀγαθύρσου. Ἐπίσης Βαλιάνος=Ἰδρυτής Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Λαμπέτη=ἀναφέρει Λυκόφρων εἰς σκοτεινόν ποίημα στ. 1068. Βαβύλης=Ἐμπλακεῖ εἰς ὑπόθεσιν Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ζαμπέτας. Κόχλα, τό ἀναγραμματισμένον: Κόλχα, Γυγῆς ἐκ τοῦ Γύγης καί πλείστα ἕτερα ὀνόματα. Ἄλλοτε πάλιν συναντῶνται εἰς τὰ πέρατα τῆς Γῆς. Οὕτω ἡ Φυλή τῶν Καλλάς, ὀφείλῃ τό ὄνομά της (πιθανῶς) εἰς τόν Μακεδόνα Ἱππαρχον πού μέ 1800 ἱππεῖς Θεσσαλούς ἠκολούθησαν τόν Ἀλέξανδρον. **Λανθασμένως λοιπόν καλοῦνται τέκνα τοῦ Ἀλεξάνδρου ἢ θεωροῦνται ἀπόγονοι Μακεδόνων.**

Ορθότερον εἶναι νά προῆρχοντο ἀπό Θεσσαλούς πού συνόδευσαν τόν υἱόν τοῦ Ἀρπάλου, τόν Κάλλα. Τό ὄνομά του συναντᾶται συχνά εἰς τόν Ἑλλαδικόν χώρον. Κάλας–α ἢ –άδου καί Καλλάς–ᾶ (ὁ), τό ἔφερεν Ἡλείος Ὀλυμπιονίκης εἰς παγκράτιον παιδῶν. Ὑπῆρξεν ὄνομα ποταμοῦ. Ἀκόμη καί στρατηγός τοῦ Κασσάνδρου. Ἐπίσης νομοθέτης, οὗ ὁ ἀνδριάς ἐτοποθετήθη εἰς ἱερόν Ἀρεως ἐν τῇ ἀγορᾷ Ἀθηνῶν. Ἀλλά καί ἀρχαῖος ζωγράφος ἐκ Περγάμου ὅστις κατ’ ἐντολήν τοῦ Ἀττάλου ἦλθεν εἰς Δελφούς διά νά ἀντιγράψῃ τοιχογραφίας, πιθανῶς Πολυγνώτου. Εἰς τήν χώραν τοῦ Πακιστάν ὅμως ἔφθασεν ὁ Μ. Ἀλέξανδρος, συνοδευόμενος ἀπό Ἀρπαλον στρατηγόν (υἱόν τοῦ Μαχάτα), μέ Ἱππαρχον, τόν υἱόν τοῦ Κάλαν. Ἡ πορεία τοῦ τελευταίου παραμένει ἀγνωστος. Τοῦ πατρός του ὅμως ὁ εὐτελισμός ἐγένετο πανελληνίως γνωστός. Ὡς θησαυροφύλαξ τῆς Βαβυλῶνος κατεχράσθη τήν παιδικήν φιλίαν μέ τόν Ἀλέξανδρον καί ἐκλεψεν δύο φοράς ἄνω τῶν 5.700 ταλάντων, στρατιώτας καί πλοῖα. Ὁ ρήτωρ Πύθων –συνοδεύων τόν Μ. Ἀλέξανδρον– ἔγραψεν διά τόν Ἀρπαλον τό σατυρικόν δράμα “Ἀγῆν(ῆνος)”. Οἱ Ἀθηναῖοι ἀπεκάλουν τόν στρατηγόν: Παλλίδην, Φαλλίδην, Σατραπίσκον καί Πελλίδην διά τήν ὑπέρμετρον καί ἐπίμετρον στοργήν εἰς γυναῖκας ὡς ἡ ἑταῖρα Πυθιονίκη, Γλυκέρα καί ἄλλαι. (Το Πρωτογενές Σατυρικόν δράμα “Ἀγῆν–ῆνος”, Εὐάγ. Κολοκοτσᾶς, 1938 καί “Πυθι(ο)νίκη”, Α. Παπαγιαννόπουλος, 1936). Ὁ

Αθήναιος αναφέρει, ότι ο “ΑΓΗΝ” ἐδιδάχθη ἐπὶ ἐορτῆς “Διονυσίων ὄντων” ἐπὶ Ὑδάσπου ποταμοῦ ἢ Χοάσπου περὶ τὸ φθινόπωρον τοῦ 326 π.χ. Ἐδιδάχθη ἐπίσης εἰς τὰ Σοῦσα.

Ἰσως ἡ προσβολὴ αὐτῆς ἢ τοῦ ἀφορμῆς νὰ παραμείνῃ ὁ Κάλας μὲ τοὺς ἰππεῖς τοῦ εἰς τὸ σημερινόν Πακιστάν. Τὰ ὅσα ἐγράφησαν εἰς ἔνθετον “Περιηγήσεις” τῆς ἐφημερίδος “Ἡμερησία” (τεῦχος 5, 3–12–2005) ἀποτελοῦν νοσηρὰν φαντασίαν τῆς ἀνιστορήτου δημοσιογράφου (ἥς δὲν ἀναφέρω τὸ ὄνομα, διὰ νὰ μὴ τὴν διαφημίσω) ἣτις αὐθαιρέτως δηλώνει: 1) Ἡ παγκόσμια κοινότης ἀρνῆται τὴν Ἑλληνικὴν τὴν καταγωγὴν, (χωρὶς διευκρίνησιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τῆς), 2ον) **Στὴν γλῶσσα τοῦ Πακιστάν, Κάλας σημαίνει: σκοτεινός, μαῦρος! εἰς ποῖαν γλῶσσαν ἄνθρωποι μὲ καστανόχρουν κόμην σταρένιο δέρμα καὶ γαλανούς ὀφθαλμούς κυρίως, θὰ ὀνομάζοντο σκοτεινοὶ καὶ μαῦροι;** Διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς καταγωγῆς τῶν, προτείνω: νὰ φωτογραφηθῇ ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀτόμων τῆς ἐν λόγῳ φυλῆς κατὰ μέτωπον καὶ ἐκ τοῦ πλαγίου. Τό φωτογραφικόν τοῦτο ὑλικόν νὰ διερευνηθῇ ὑπὸ ἐθνικῶν Μ.Μ.Ε. καὶ νὰ ἀναζητηθοῦν ἄτομα ὁμοιάζοντα μὲ αὐτοὺς εἰς τὸν Θεσσαλικὸν κάμπον. Τῶν ἀντιστοιχῶν ἀτόμων τούτων, νὰ γίνῃ διερεύνησις τοῦ Δεσοξυριβοζονουκλεϊνικοῦ ὀξέως τῶν, ἥτοι τοῦ DNA, καὶ νὰ ἀποφανθοῦν ἀρμοδίως. Αἱ μεσολαβήσασαι γεννεαί, ἀπὸ Ἀλεξάνδρου μέχρι σήμερον δὲν ὑπερβαίνουν τὰς εβδομήκοντα...

Τό 1819 ὁ Γρηγόριος ὁ Ε' ἐξέδωσε ἐγκύκλιον πού ἀπαγορεύει στοὺς κληρικοὺς τοῦ Πατριαρχείου τὴν ὀνοματοδοσίαν τῶν βαπτιζομένων μὲ Ἑλληνικά ὀνόματα, καὶ ἐπέβαλεν τὴν χρῆσιν ἀποκλειστικῶς ἰουδαϊκῶν καὶ χριστιανικῶν ὀνομάτων στὰ βαπτιζόμενα νήπια. Ἀργότερον –ἀνώτεροι κληρικοί– ἐπέκριναν τὸν Σπύρον Λάμπρου καὶ τὸν Αριστοτέλην Βαλαωρίτην ἐπειδὴ τοῦ ἐπλεξαν ἐγκώμιον κατὰ τὴν ταφὴν εἰς Μητρόπολιν. Τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα –μὲ ἐγκυκλίους τῆς– ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δεικνύει τὴν πορείαν τῆς ὀνοματοθεσίας. «...Πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους ἐφημερίους: παράγραφος 4... εἰς καὶ μόνος ἀνάδοχος, ὀρθόδοξος καὶ ἐν μόνον ὄνομα νὰ δίδωται εἰς τὸν βαπτιζόμενον» (ἄνευ καθορισμοῦ προελεύσεως τούτου) 29–10–1903 ἀριθμὸς πρωτοκ. 2550, «Ἐν μόνον ὄνομα καὶ δὴ ἐορταζόμενον Ἀγίου, δίδεται τοῖς βαπτιζομένοις νηπίοις» Ἀριθμ. πρωτοκ. 582: 1-3-1934 (Ἐδῶ γίνεταί σαφὴς προσδιορισμὸς προελεύσεως). Τὴν ἐπομένην διευκρινίζει: «Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 797 (4–11 –1874) ἀπηγορεύθη κατὰ τὴν βάπτισιν νὰ δίδωνται περισσότερα τοῦ ἑνὸς ὀνόματα πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις... ὅπως καθοδηγῶσι τοὺς γονεῖς καὶ ἀναδόχους τὰ δὲ ὀνόματα νὰ εἶναι ἐκ τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων. (παραμένει ὁ προσδιορισμός). Διευκολύνουν ἔτσι: 1) τὸν ἐορτασμόν τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς, 2) νὰ ἔχει ὁ χριστιανὸς τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ τὸν βίον τοῦ Ἀγίου, 3) ἔχει ἀφορμὴν νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Ἀγίου καὶ νὰ καλλιεργῇ εὐλάβειαν». Ἀριθμ. πρωτοκ 583: 2–3–1934

Μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν ἀπεδείχθη ἡ παρέκλησις ἀπὸ τὰς Συνοδικὰς ἐγκυκλίου. Ὅποτε δηλαδὴ χαλάρων αἱ πιέσεις, ἐπανήρχοντο αἱ προθέσεις τῶν ἀναδόχων. Διὰ τοῦτο ἡ Σύγκλητος ἐπανερχεται, τονίζοντας πῶς δὲν τηρεῖται ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις τοῦ ἑνὸς ὀνόματος καὶ δὴ Ἀγίου (ἄρα δὲν ἔλλειψαν αἱ

προσπάθειαι ὀνοματοδοσίας προγονικῶν) καί παρακαλεῖ διὰ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συνδικτικῆς ἐντολῆς. (Περὶ ὀνομασίας τῶν βαπτιζομένων 26-11-1957 Αριθμ.πρωτ. 2878). Εἰς τὸ μέσον τῆς δεκαετίας τοῦ 1970 δίδονται πλείονα τοῦ ἑνός, ἀλλ' ἐγγράφετο μόνον τὸ ἓν εἰς τὸ ληξιαρχεῖον. Ἐνεφανίσθη τότε τὸ φαινόμενον τῶν συνθέτων π.χ. Ἑλεάννα – Μαριάννα – Ἡλιάννα κ.λπ. Κλείοντας ἡ δεκαετία ἐπετράπη ἡ ἀναγραφή ἀπάντων καὶ δὴ ὑπὸ πλειόνων ἀναδόχων. Σήμερον, ἡ φιλοσοφία τῆς ἐκκλησίας(!) ἐπιτρέπει τὴν ὀνοματοδοσίαν ἀκόμη καὶ ἀρχαιοελληνικοῦ: Δυνατὸν δηλαδὴ, ὁ χριστιανὸς πού τὸ φέρει νὰ ἀγιάσει, ἐντάσσοντας τὸ ὄνομα στὸν κύκλον τῶν Ἀγίων! Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἀνεκπλήρωτη ὑπόσχεσιν τῆς ἐκκλησίας καὶ περὶ τῶν ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα τοῦ 1996: Αἰρηθῆσαν ἀπὸ αὐτὸ 59 ὀνόματα νέων ἁγίων πού ἦσαν ἤδη ἐνταγμένα στὸ Ὁρολόγιον τοῦ 1993, τῆς ἐκδόσεως Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀνθελληνικὴ δηλαδὴ συμπεριφορὰ, ξανά... πρὸς τὴν δόξα τραβᾷ! Παρὰ δηλαδὴ τὴν παραδοχὴν, πὼς ὁ Χριστιανισμὸς γοιμοποιήθηκε ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον σκέψεως, ὁ **ΜΙΣΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ** τῶν ἱεραρχῶν παραμένει ὡς κατάλοιπον τοῦ παρελθόντος. Ἐξοβελίζει –παντὶ τρόπῳ– τὰ ἀρχαιοελληνικὰ ὀνόματα! Ἡ ἀντιπάθεια πρὸς κάθε τί τὸ Ἑλληνικὸν εἶναι ὑποβόσκουσα καὶ δεδομένη εἰς τοὺς αὐτοδιορισμένους ὑπερασπιστὰς τῆς Ἑλλάδος. Παραμένει πρόσφατη ἡ ἐντολὴ τοῦ μητροπολίτου Δημητριάδος – πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλῆθος– νὰ βαπτίζουν τὰ τέκνα των μὲ χριστιανικά ὀνόματα ὥστε νὰ ἐκλείψουν κάποτε τὰ μυσαρὰ Ἀριστοτέλης, Πλάτων, Θαλῆς, Θεμιστοκλῆς κ.ἄ. Θὰ πληθύνουν ἔτσι οἱ Βαρβάρες, Παχούμιοι, Παφνούτιοι, Πατάπιοι, Σοφονίες καὶ Σαλώμες... Ποῖοι τῶν ταγῶν, μᾶς ὀφείλουν ἐνημέρωσιν πρὸς τοῦτο;

Κατ' οὐσίαν ὅμως, ἡ πίσσις γονέων καὶ ἀναδόχων ἐπέβαλε παρέκκλησιν ἀπὸ τῆς χριστιανικῆς παραδόσεως. Ἀγνοῶ δὲ πὼς θὰ λειτουργήσῃ ὁ πρεσβύτερος, ἂν ὁ ἀνάδοχος ἐπιθυμῇ τὸ ὄνομα: Ζεὺς! Ἄλλωστε ὅσων τὰ ὀνόματα δὲν ἐορτάζουν δύνανται νὰ κάμουν χρῆσιν τῆς ἐορτῆς τῶν ...Ἀγίων Πάντων. (Ἐξ ἄλλου ὑπάρχει πάντοτε καὶ ἡ γενέθλιος ἐορτὴ) Στὴν ἀγία γραφὴ ὅμως γενέθλια καὶ ὀνομαστικά ἐορταί δὲν συνιστῶνται. Οὕτω καὶ τὰ Χριστοῦ γεννα –ὡς ἐορτὴ τῶν γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος– δὲν ἐορτάζοντο τὰ 300 πρῶτα χρόνια. **Ἡ τήρησις δὲ τῶν γενεθλίων καταδικαζόταν ὡς ἓνα εἰδωλολατρικὸν ἔθιμον** ἀπεχθές εἰς τοὺς χριστιανούς. Τὸ 296 ὁ Χριστιανὸς ἀπολογητὴς Ἀρνόβιος χαρακτηρίζε τοὺς “εἰδωλολάτρας” ὡς γελοίους ὅταν ἐόρταζον τὰ γενέθλια τῶν Θεῶν των διότι –κατὰ τὴν ἀποψίν του– δὲν ἄρμοζε εἰς θεὸν νὰ ἔχη ἔρθῃ στήν ζωὴ καθορισμένην ἡμερομηνίαν ὡς κοινὸς ἄνθρωπος. Ὅσους δὲ προσεπάθησαν νὰ ὑπολογίσουν τὴν ἀκριβὴ ἡμερομηνίαν γεννέσεως τοῦ Χριστοῦ, ὁ Κλήμης Ἀλεξανδρείας τοὺς περιγελᾷ ρωτώντας τοὺς ρητορικά: Σέ τί χρησίμευαν τέτοιου εἶδους ὑπολογισμοί; Παρὰ ταῦτα ἡ ἐκκλησία τῆς Κων/πόλεως υἱοθετεῖ τὴν 25ην Δεκεμβρίου τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης Λιβερίου (354 μ.χ.) διὰ τὸν ἐορτασμόν τῆς γεννήσεως τοῦ ραβὶ Τζεσουά στίς 25 Δεκεμβρίου. Σκοπὸς νὰ ἀτονήσῃ ἡ Μεγίστη ἐορτὴ τῶν Ἑθνικῶν πού ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν ἐόρταζον τὸ Χειμερινὸν Ἡλιοστάσιον καὶ ἀπέδιδον τιμὰς εἰς τὸν Φωτοδότην Ἀπόλλωνα. Τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην ἐχρησιμοποιοῦν καὶ οἱ Ρωμαῖοι διὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Σατουρναλίων πρὸς τιμὴν

Σατούρνους (Κρόνου), αλλά και προς τιμήν Μίθρα και όχι μόνον. Υποκλέπτουν ἐν συνεχείᾳ: καθαγιασμόν ὑδάτων, ἐξομολόγησιν (ἀπό Θρακικά Μυστήρια) ἀρχὴν τρισηλίου θεότητος, σύμβολον Σταυροῦ καὶ πλείστα ἕτερα. **Τό Πάσχα δέ –τίς πρώτες δεκαετίες– συννεόρταζον οἱ χριστιανοὶ μετὰ τῶν Ἑβραίων καὶ δὴ... ἐν ταῖς συναγωγαῖς!** Ἐφόσον παραμένει σταθερὰ ἡ ἡμερομηνία θανάτου τοῦ Ἰησοῦ, διατὶ τό Πάσχα ἀποτελεῖ κινητὴν ἐορτὴν; Ασφαλῶς διὰ τὴν ἀνταποκρίνεται εἰς τό Ἑβραϊκόν Πάσχα πού ἀκολουθεῖ τό Σεληνιακόν τους ἡμερολόγιον. Καί κατ' αὐτόν τόν τρόπον, ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, παραμένει συνδεδεμένη μέ τό Ἑβραϊκόν Πάσχα καὶ δικαιολογεῖ ἀπολύτως τόν τίτλον τοῦ Ἰουδαιοχριστιανισμοῦ.

Ἀπαντα ταῦτα καὶ ἕτερα –πού δὲν εἶναι τοῦ παρόντος– μαρτυροῦν πῶς ἡ θρησκευτικὴ – παράδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ διεμορφώθη ἀνά τοὺς αἰῶνας καὶ δὲν μεταφέρεται αὐτοῦσια ἀπ' ἀρχῆς. Ἐπὶ παραδείγματι: ὁ Σταυρὸς ὑπῆρξεν ἱερὸν σύμβολον τῶν Ἑθνικῶν καὶ μόλις τό 586! μ.Χ. τοποθετεῖται εἰς τὰ κωδωνοστάσια τῶν ἐκκλησιῶν υἰοθετηθεὶς ὑπὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Πῶς λοιπόν ὁ ἀβάπτιστος “Ἅγιος Κωνσταντῖνος καθοδηγεῖται ἀπὸ τό “ἐν τοῦτω νικά”; (in hoc vincas); Καί πῶς ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος (Εἰς τόν τόμον 52, σελίς 838 τῆς κλείδας τῆς Πατρολογίας) δηλώνει: «Σταυρῶν γέμουσι τὰ ψηφιδωτά τῶν οἰκιῶν τοῦ Δίου (Ποῖον ἐκ τῶν πέντε;) μετὰ τό 313, ὅταν παραμένει γνωστόν πότε πρωτοεχρησιμοποιήθη ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. Παρόμοιον παράδειγμα –ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας– ἀποτελεῖ τό φαινόμενον τῆς πυροβολίας. Τὴν δεκαετίαν τοῦ 1970 ἀκόμη, χοροστατοῦσε “Ἅγιος” παρουσιάζωντάς τό ὡς Θαῦμα! Σήμερον στόν “Βορῶ” ἀποτελεῖ Φολκλόρ! (Παραδόξως δέ –παρ' ὅτι ἀποτελεῖ φυσικόν φαινόμενον ἐρμηνευθέν– ἡ Μητρόπολις διεκδικεῖ **ANTITIMON!** ἀπό τὴν Δημαρχίαν διὰ τὴν ἐπιτρέψει τὴν τέλεσιν τοῦ ...τέως θαύματος! πού σήμερον θεωρεῖ εἰδωλολατρικόν φαινόμενον!)

Βεβαίως τὰ “αναστενάρια”–πρίν τὴν ὑφαρπαγὴν ὑπὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ– ὑπῆρξαν Πυρολατρικὴ καὶ ἡλιολατρικὴ παράδοσις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἐτελοῦντο πρὸς τιμὴν τῆς θεᾶς Ρέας καὶ ἦσαν καθαρτικαὶ καὶ ἐξαγνιστικαὶ τελεταί). Ἐν τῶν ἐπιθέτων τῆς Ἀρτέμιδος ἦτο Περασία καὶ κυρίως ἐλατρεῦετο εἰς Καστάβαλα Καππαδοκίας ὅπου ἐγένοντο καὶ τὰ Ἀναστενάρια. Ἀποτελοῦν δέ καὶ σήμερον παράδοσιν διὰ τινὰς Ἀσιάτας. Πρὸ τῶν προγόνων μας ὅμως, τόν Ἥλιον ἐλάτρευον στήν Αἴγυπτον. Οὕτω ὁ Χριστιανισμός ἀποτελεῖ διαστροφὴν–παρωδίαν τῆς λατρείας τοῦ Ἥλιου, (Thomas Paine–φιλόσοφος, ἀπὸ τοῦς ἰδρυτικούς πατέρας τῶν Η.Π.Α.) στήν ὁποίαν ἔβαλον κάποιον μέ τό ὄνομα Χριστός στήν θέσιν τοῦ Ἥλιου καὶ τοῦ ἀποδίδουν τίς τιμές πού ἀρχικὰ ἀποδίδοντο στόν Ἥλιο.

Ἡ ἱστορικὴ ἄλλωστε ἀπόδειξις τῆς υπάρξεως τοῦ Ἰησοῦ παραμένει ἐκκρεμὴς. Ὑπάρχουν πολυάριθμοι ἱστορικοὶ πού ἔζησαν τριγύρω στήν Μεσόγειο, εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν, εἴτε μετὰ τὴν ὑποτιθέμενην ζωὴν τοῦ Ἰησοῦ. Καταγράφω τοὺς πλείστους: Aulus Perseus, Columella, Iustus of Tiberius, liby, Lucanus, Lucius Florus, Petronius, Phaedrus, Philleo Iudeus, Phlegon, Piny the Elder, Pombonius Meta, Rufus Curtius, Quintilianos, Quintus Curtius, Seneca, Siluw Italicus, Statius Caeli-

cus, Theon of Smyrna, Valerius Flaccus, Valerius Maximus, Δίον ο Χρυσόστομος, Πανσανίας, Πλούταρχος, Γκέλιος, Ιουβενάλιος.

Πόσοι από αυτούς τους ιστορικούς κατέγραψαν αυτήν την μορφή; Ο Πλίνιος, ο Σουετώνιος, ο Τάκιτος αναφέρονται στον “Χριστό” δηλαδή στον επιλεγμένο, πού αποτελεί επίθετον και όχι όνομα. Ο Φίλων και ο Ιούστος Έβραίοι ιστορικοί τον αγνοούν πλήρως! Ο Ίωσηπος (έξελληνισμένος: Ίωσήφ ή Μπέν Ματιττιάου) αποτελεί την μόνη πηγή που απέδειχθει πλαστογράφημα για εκατοντάδες χρόνια. Δυστυχώς ακόμη αναφέρεται ως αλήθεια... Υπήρξε και συνελήφθη άφθεβις συντόμωσ. Έπανασυνελήφθη και έλιθοβολήθη υπό συμπατριωτών του! Πότε αναφέρεται στην σταύρωσί του; Ο μοναδικός πού τον αναφέρει ήταν ο Ιουδαίος αίρετικός του 1ου αιώνας, ο Κήρινθος. Θεωρείται και ο τελευταίος συγγραφέυ της αποκαλύψεωσ. Θεωρεί δέ τον Χριστόν άνθρωπον, γονείσ του δέ την Μαρία και τον Ίωσήφ. Εδέχθη δέ επιφοίτησιν μετά την βάπτισιν. Νομίζετε πώσ κάποιος πού έκαμε θαύματα, έσταυρώθη και άνεστηθη από νεκρούσ θά κατάφερνε νά περάσει στά ιστορικά άρχεία; Δέν τά κατάφερε διότι άν ζυγιστούν όλα τά στοιχεία είναι μεγάλεσ οι πιθανότητες, ή μορφή γνωστή ως Ίησούσ νά μήν υπήρξε ποτέ!

(Zeit, Geist).

Θέλω νά είμαι άντικειμενικός και όχι άγενής: Ο Χριστιανισμός δεν στηρίζεται στην αλήθεια και δεν ήταν παραπάνω από μία Ρωμαϊκή ιστορία πού αναπτύχθηκε από πολιτικούς –(Τό πνεύμα των καιρών –Zeit Geist)

Ο Ίησούσ ήταν ο Ήλιακόσ θεός της αίρέσεωσ των Γνωστικων Χριστιανων και όπως όλοι οι παγανιστικοί θεοί ήταν μυθολογικές μορφές. Ήταν τό πολιτικό κατεστημένο πού προσπάθησε νά μετατρέψη τον Ίησούν σε ιστορικό πρόσωπο για νά έλέγχι την κοινωνίαν. Τό 325 ο Μ. Κων/νος συγκάλεσε την Α΄ οικουμενικήν σύνοδον στην Νίκαια. Κατά την διάρκεια της πολιτικής του τά παρακινούμενα χριστιανικά δόγματα έδραιώθησαν και ξεκίνησε ή μακρά ιστορία της Χριστιανικής αίματοχυσίας και της πνευματικής άπάτης για 17 περίπου αιώνας. Τό Βατικανό διατήρησε σέ άσφυκτικό κλοιό την Εύρώπη οδηγώντας στον σκοτεινό Μεσαίωνα μαζί μέ τίς σταυροφορίες και την ιερά Έξέταση. Ο Χριστιανισμός και τά άλλα θεϊστικά συστήματα είναι ή άπάτη της έποχής. Έξυπηρετεί στό νά απομακρύνη τό είδος μας από τον φυσικό κόσμο και όμοίως τον έναν από τον άλλον. Υποστηρίζει την ύποταγή στην έξουσία προκειμένου νά δικαιολογούνται άπαισία έγκλήματα εις τό όνομα της θεϊκής επιδιώξεωσ. Αυτοί πού γνωρίζουν την αλήθεια, χρησιμοποιούν τον μύθο για νά κατευθύνουν και νά έλέγχουν κοινωνίες. Ο θρησκευτικός μύθος είναι ή πιό δυνατή έφεύρεση πού φτιάχθηκε ποτέ και δρ ά ψυχολογικό έδαφος πάνω στο όποιο μπορούν νά αναπτυχθούν και άλλοι μύθοι. Ο μύθος είναι ιδέα και γίνεται άποδεκτή, αλλά είναι λανθασμένη. (Τό πνεύμα των καιρών –Zeit Geist)

Αί πληροφορίες πού μου έλλειπον, ήλθαν τελικώς μέσα από τό διαδίκτυο και έλυσαν κάθε άπορία μου. Παραθέτω άποσπάσματα τινά: « ...Κανείς δέν πρέπει στά παιδιά του, των (Ελλήνων) προγόνων νά καλεϊ τά όνόματα, του πατέρα, της μητέρας, του παππού και του προπάππου, αλλά αυτά των δικαίων (της Παλαιάς

Διαθήκης!), (Ιωάννης. Χρυσόστομος, “Περὶ Κενοδοξίας καὶ πῶς δεῖ τοὺς γονεῖς ἀνατρέφειν τὰ τέκνα” (690.641.65) (Κλείς πατρολογίας). Ἡ θέσις δὲ καὶ τό πνεῦμα –ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων– γίνονται σαφέστερα κατατέρω: «...Ἐάν δέ κοιτάξεις στὰ ἐνδότερα τῶν Ἑλλήνων θὰ δεῖς τέφρα καὶ σκόνη καὶ τίποτε ὑγιές, ἀλλὰ σάν τάφος ἀνοιγμένος εἶναι ὁ λάρυγγας αὐτῶν, γεμᾶτος ἀκαθαρσίες καὶ ἰχώρ (ἔμπτυο) καὶ τὰ δόγματά τοὺς γεμᾶτα σκουλήκια. Ἐμεῖς δὲν παραιτούμαστε τῆς κατ’ αὐτῶν μάχης! Εἴ γάρ Ἕλληνες ἄνδρες Τριωβολιμαῖοι τινές (ἔχοντες δηλαδὴ ἄξια τριῶν μόνον ὀβολῶν) καὶ κύνες...» (Ιωάννης Χρυσόστομος, εἰς τὸν ΑΓΙΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ τὸν ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ καὶ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΝ 59, 370, 7–11)

«...Ἐπειδὴ γάρ Ἕλληνες μὲν σοφίαν ἔχειν ἐπαγγέλονται, αἰρετικοὶ δὲ νομίζουσι παιδεῖαν ἔχειν, διὰ τοῦτο οὗτος (Σολομών;) τὴν ἀληθὴ σοφίαν καὶ παιδεῖαν διδάσκει, ἵνα μὴ τῇ ὁμωνυμῖᾳ τῆς σοφίας εἰς τὰ σοφίσματα τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν αἰρετικῶν ἐμπέσει τις. Καὶ γάρ Ἕλληνες μὲν οἰόμενοι τινές εἶναι, καὶ φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν...» (ὁμιλία εἰς Πράξεις Αποστόλων Δ΄. Συνεχίζει εἰς τόμον 60 καὶ 61, Κλείς Πατρολογίας. Κατὰ Ἑλλήνων καὶ σύγκρισις Πλάτωνος πρὸς τὸν Πέτρον. Ἀλλὰ καὶ ὁ Προφήτης Ζαχαρίας (Ι Γ΄2) δηλώνει: «Θὰ ἐξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆ καὶ θὰ τὰ σβήσω ὁλοτελεᾶ ἀπὸ τῆς μνήμης ...καὶ ἀλλαχοῦ». (Θ, 13)

«...καὶ ἐξεγέρω τὰ τέκνα σου, Σιών, ἐπὶ τῶν τέκνων τῶν Ἑλλήνων καὶ ψηλαφήσω σε ὡς ρομφαίαν μαχητοῦ καὶ Κύριος ἔστε ἐπ’ αὐτούς καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς, ...καὶ καταχώσουσιν αὐτούς ἐν λίθοις σφενδόνης καὶ ἐκπίνονται...». Τὸν 6ον π.Χ. αἰῶνα, ὁ προφήτης Σοφωνίας ἀναφερόμενος στοὺς “νεγέβ τῶν Χερεθί” (νότον τῶν Κρητῶν κατὰ Ἡρόδοτον, δηλαδὴ εἰς τοὺς Παλαιστινίους ἢ Φιλισταίους ἢ Παλαισάτι κατ’ Αἰγυπτίους) δηλώνει: «Ἀλοίμονον εἰς τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὰ παράλια τῆς θαλάσσης, εἰς τὸ ἔθνος τῶν Κρητῶν. Ἰδοὺ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐναντίον σας: Θὰ σέ ταπεινώσω χώρα τῶν Φιλισταιῶν, θὰ σέ ἐρημώσω, ὥστε οὐδεὶς κάτοικος νὰ ὑπάρχει...» **Ποῖος δὲν κατανοεῖ πλέον, τὸ ἄσβεστον μῖσος τῶν Ἑβραίων ἐναντίον τῶν Παλαιστινίων;**

«...Ὅσον πιο βάρβαρο ἓνα ἔθνος φαίνεται καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀπέχει παιδείας, τόσο λ α μ π ρ ο τ ε ρ α... Οὗτος ὁ (πιστός) βάρβαρος, τὴν οἰκουμένην ὀλάκερη κατέλαβε... καὶ ἐνῶ πάντα τὰ τῶν Ἑλλήνων σβήνουν καὶ ἀφανίζονται, τούτου (τοῦ πιστοῦ βαρβάρου) καθ’ ἐκάστην λαμπρότερα γίνονται...» (Ι. Χρυσόστομος εἰς Ἰωάννην 59. 31. 33.) Ἡ “θεόπνευστος” παντογνωσία τοῦ δέ, ἡ μὴ ἐπιδεχομένη ἀντιρρήσεως, τοῦ ἐπιτρέπει νὰ δηλώνει «περὶ τοῖς παρ’ Ἑβραίοις τῶν ὀνομάτων ὀρθότητος», τόμος 21ος, κεφάλαιον ΣΤ΄ σελίς 853, 854 «...ἐννοῶ ὅτι πολλὰ οἱ Ἕλληνες ὀνόματα παρὰ βαρβάρων εἰλήφασιν». Κατόπιν τούτου ἀναφωνῶ:

Ὡ, τρισμέγιστε φωστήρα τῆς τρισηλίου θεότητος.

Ὡ μελίσρυντε ποταμέ τῆς σοφίας(!)

Μέ πόσῃν ἄγνοιαν παιδεύσατε τὸ γένος τῶν Ἑλ-

λήνων, ὥστε νὰ μὴ σᾶς κρίνῃ, ὡς Τρισμέγιστον

– τοῦλάχιστον– Α Ν Θ Ε Λ Λ Η Ν Α;

«Ἕλληνες κλέπται πάσης γραφῆς...» Κλήμης Ἀλεξανδρείας (Στρωματεῖς, 1,5), «Φασὶ δὲ Ἕλληνες ἐπὶ σοφίαν θανυμασθεῖναι τοὺς ἐπτὰ σοφοὺς ὧν τέσσαρες ἀπὸ Ἀσίας ἦσαν: Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, Βίας ὁ Πριηνεὺς, Πιττακὸς ὁ Μιτυληναῖος, Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος... Ἀνάχαρσις Σκύθης... Κρήτες αἰεὶ ψεύσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί, καὶ ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής»(!) (Στρωματεῖς Βιβ. 1)

«...ἡ διαδοχὴ τῶν παρ' Ἑλλήσιν φιλοσόφων... ἵνα δὴ ἐν συγκρίσει ἀποδείξωμεν **πολλαῖς γενεαῖς πρεσβυτέραν τὴν κατὰ Ἑβραίους φιλοσοφίαν**... ἐν τῷ συμποσίῳ ἐπαινῶν Πλάτων τοὺς βαρβάρους, ...Ἱστορεῖται Πυθαγόρας Σάγγελιδι τῷ Αἰγυπτίῳ Ἀρχιπροφήτῃ μαθητεῦσαι, Πλάτων δὲ Σεσνούφιδι τῷ Ἡλιοπολίτῃ, Εὐδοξος δὲ ὁ Κνίδιος Κονούφιδι τῷ καὶ αὐτῷ Αἰγυπτίῳ... Ἕλληνες αἰεὶ παῖδες ἐστέ, ...Δημόκριτος γάρ τοὺς Βαβυλωνίους λόγους ἠθικούς πεποιήται... Οὐ μόνον δὲ φιλοσοφίας, ἀλλὰ καὶ πάσης σχεδὸν τέχνης εὐρεταὶ βάρβαροι... Αἰγύπτῳ ἀστρολογίαν ὁμοίως καὶ Χαλδαίοι. Γεωμετρίας δὲ εὐρεταὶ γεγόνασιν (διὰ τοῦτο δὲν ἡδύναντο νὰ μετρήσουν ὕψος Πυραμίδων, καὶ ἀπαιτήθη ὁ σκιοθηρικός κανὼν τοῦ Πυθαγόρου;) Οἱ Κάρεις τὴν δι' ἀστέρων πρόγνωσιν ἐπινενοήκεναι λέγουσιν. Πτήσεις δὲ ὀρνίθων, πρῶτοι Φρυγες παρεφύλαξαντο... Φρυγες αὐλὸν ἐπενόησαν, Τυρρηνοὶ σάλπιγγα, Ἀραβες οἰωνιστικήν. Ὁ τῶν γραμμάτων Ἑλλήσιν εὐρετὴς Κάδμος Φοινίξ(!) ὅθεν καὶ Φοινικῆ τὰ γράμματα. Ἡρόδοτος, ἱατρικὴν δὲ Ἄπιν Αἰγύπτῳ ἀντόχθονα, μετὰ δὲ ταῦτα Ἀσκληπιὸν λέγουσιν τὴν τέχνην αὐξῆσαι... Ἰσίοδος Σκύθης (Τάταρος)... **Κλέπται καὶ λησταὶ οἱ παρ' Ἑλλήσιν φιλόσοφοι σφετερισάμενοι παρὰ Ἑβραίων προφητῶν δόγματα**(!) **Φίλαντοι καὶ ἀλαζόνες**». (Ἀτελείωτη ἡ παραποίησις ...ἀπόδειξις ἄκρατου φανατισμοῦ καὶ μίσους πρὸς Ἕλληνας).

Τατιανὸς Ἀσσύριος, Κλείς Πατρολογίας τόμος 6ος: Λόγος αὐτοῦ πρὸς Ἕλληνας, μέγας ἀπολογητής(!): «Οἱ Ἕλληνες οὔτε εἶχαν, οὔτε δημιούργησαν τίποτα δικό τους, ἀλλὰ ὅλα τὰ παρέλαβαν ἀπὸ τοὺς βαρβάρους, μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ προξενήσουν κακόν». («Πρὸς Ἕλληνας»: «Ὅτι οὐδὲν τῶν ἐπιτηδευμάτων, οἷς Ἕλληνες καλλωπίζονται Ἑλληνικόν, ἀλλ' ἐκ βαρβάρων τὴν εὐρεσιν ἐσχικός (Σελίς 803, 804, 805 καὶ ἐφεξῆς...). Ἴσως πολλὰ νὰ ἔλαβον ἀπὸ βαρβάρων οἱ Ἕλληνες. Μὲ τὴν πλάγια σκέψην ὅμως ἐπεξεργαζόμενοι, τὰ ἐρμήνευσαν τελειώτερα καὶ ἔτσι τὰ δικαιοῦνται. («Οἱ **χριστιανοὶ** **δεν ἐντρέπονται** –ἀνέκαθεν– **νὰ παρουσιάζουν τό σκοτάδι τοὺς λαμπρότερο ἀπὸ τό ἀθάνατον Ἑλληνικόν φῶς**» –Ιουλιανὸς ὁ Παραβάτης– Χ. Ζαλοκώστας)

«Μὴ πάνυ φιλέχθρως διατίθεσθε πρὸς τοὺς βαρβάρους, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, μηδὲ φθονήσετε τοῖς τούτων δόγμασι... Ποῖον γάρ ἐπιτήδευμα παρ' ὑμῖν τὴν σύστασιν οὐκ ἀπὸ βαρβάρων ἐκτήσατο...; Τελμισσέων μὲν γάρ οἱ δοκιμώτατοι τὴν δι' ὀνείρων ἐξεύρον μαντικήν, ἀστρονομεῖν Βαβυλώνιοι, γεωμετρεῖν Αἰγύπτιοι... Ἐν γοῦν τοῖς νόμοις ὁ ἐξ Ἑβραίων(!) φιλόσοφος Πλάτων κελεῦει τοὺς Γεωργούς μὴ ἐπαρδεύσαι, μηδὲ λαμβάνειν ὕδωρ παρ' ἐτέρων, ἐάν μὴ πρότερον ὀρύξαντες παρ' αὐτῶν ἄχρι τῆς παρθενίου καλουμένης, ἀνυδρον εὗρωσι τὴν γῆν... Ὅθεν παύσατε τὰς μιμήσεις εὐρέσεις ἀποκαλοῦντας... Στάσεως δὲ οὔσης τοσαύτης παρ' οἷς οὐκ ἐχρῆν, ἀπορῶ τίνα μὲ δεῖ καλεῖν **ΕΛΛΗΝΑ**;»

(Τὴν ἀπορίαν τοῦ ἐπεκτείνω ρωτώντας: Ἄν εἴσατε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπιλέξετε μίαν ἐκ τῶν δύο ιδιοτήτων, ποῖα θὰ εἶχε τὴν προτίμησίν σας; Ἕλλην ἢ Χρι-

στιανός; Εκτός ἄν... βολεύεσθε ὡς Εὐρωπαῖοι!!) Ἀπό αἰώνων παραμένει γνωστή ἡ τοποθέτησις τοῦ Γενναδίου Σχολαρίου –πρώτου στόν Πατριαρχικό θρόνον ὑπὸ Τουρκικὴν κυριαρχίαν– καταστροφῆς τῶν συγγραμμάτων τοῦ Γεωργίου Πλήθωνος πού μέ ἀπύθμενο θράσος δηλώνει: «Μπορεῖ νά μιλάω τήν Ἑλληνική γλῶσσα, ἀλλά εἶμαι μόνον χριστιανός»!

Ἀλλά καί ἡ Βίβλος περιγράφει τὰ ἔθνη ὡς καταγόμενα ἐξ υἱῶν τοῦ Νῶε. Ὁ Χάμ μέ υἱούς: Χούς, Μισραΐμ, Φούδ (κατοικίσας Παμφυλίαν παρὰ τήν Λυδίαν), Χαναάν, (ὅστις κατώκησε Παλαιστίνην)... οἱ υἱοὶ τοῦ Σήμ, Ἑλάμ (Μῆδος), Ἀσσοῦρ (Ἀσσύριος), Ἀρφραξάδ (Φρύξ), Λούδ (Λυδός), Ἀράμ (Σύριος), Καϊνάν... ἐξ οὗ Ἑβερ καί Ἑβραῖοι... Ἰοκτάν, ἐξ οὗ οἱ Ἀρμένιοι... Οἱ υἱοὶ δέ Ἰάφεθ: Γομέρ, Μαγώγ, Μαδάϊ, Ἐλισά, Θοβέλ, Μισόχ, Θηράς, Ἰοβάν (ὅστις θεωρεῖται πατριάρχης τῶν Ἑλλήνων!!!). Καί ἐνῶ ἡ παρεῖσφρησις τῶν Ἑβραϊκῶν στοιχείων –εἰς τόν Ἑλληνισμόν– οὐδενός διαφεύγει ἐφημερίς τῆς Ἐκκλησίας (ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ) γράφει στίς 4-5-2007 πρωτοσέλιδα: «Προκαλεῖ τό Υπουργεῖον Παιδείας μέ ἐγκύκλιον: Ζητᾶ ἀπό τὰ Ἑλληνόπουλα νά μανθάνουν τήν ἱστορίαν τῶν Ἑβραίων»!!!

Ὅταν ὁ ἐφημέριος ὕμνεϊ ὡς προπάτορας ἡμῶν τοὺς Ἰωακείμ καί Ἄννα, ὅταν ἀπό τοὺς μνηστευμένους ζητᾶ νά λαμπρύνουν τό... δακτυλοθέσιον ὡς τῆς Θαμάρ, ὅταν στοὺς νεονύμφους εὐχεται νά ἀποκτήσουν τὰ ἀγαθὰ τοῦ Ἀβραάμ καί τοῦ Ἰσαάκ (τό ἀντίτιμον δηλαδή τῆς ἐκπόρνευσις;), ὅταν...ὅταν... τότε τῆς ὑποκρισίας τό βάθος ἀποδεικνύεται ἀπροσμέτρητον καί... Ἀρνοῦμαι νά συνεχίσω τήν παράθεσιν ἀποσπασμάτων καί διὰ τοῦτο ἀναφωνῶ:

Χαῖρε ἡ τῶν Ἀθηναίων τάς πλοκάς διασπῶσα

Χαῖρε ἡ τοὺς φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα (!)...

Ποῖος λειεγκέφαλος ἐπιμένει στήν ὑπαρξιν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ; Ὁ Χριστός ἦτο Ἕλλην, ἢ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος χριστιανός καί Φιλέλλην; Ἑλληνισμός δηλαδή ὑπάρχει, μόνον ὅσον συμπλέει μέ τόν Χριστιανισμόν; (Καί ἐνῶ διερωτῶμαι διὰ τόν Μ. Ἀλέξανδρον, πληροφοροῦμαι πῶς σέ ἐκκλησία τῶν Σκοπίων ὑπάρχει εἰκὼν τοῦ Ἀγίου Μ. Ἀλεξάνδρου! Ἡ γελοιότης σίγουρα δέν ἔχει ὅρια!!!) Μέ ἐντυπωσίαζε κάποτε πού τήν συμπεριφορὰν ταύτην δέν προσεπάθει ἡ ἐκκλησία νά τήν ἀποκρύψει. Ἰσως ἐνοιωθε σίγουρη πῶς δέν θά τήν κατανοήσουμε καί λειτουργεῖ ὅπως οἱ καπιταλισταί: Ἡ ἀπληστία τοὺς δελεάζει νά μᾶς πωλοῦν τό σχοινί πού θά τοὺς δέσουμε στόν λαιμό! Τελευταίως δέ ἡ ἀρχιεπισκοπὴ κυκλοφόρησε σύμπακτον δίσκον, προσπαθώντας νά πείσει πῶς ἔάν ἀπουσίαζεν τό Χριστιανικόν ἱερατεῖον –κατὰ τήν Τουρκοκρατίαν– οἱ Ἕλληνες θά εἶχον ἀπωλέσει τήν γλῶσσαν των! Διτηρήθη ὅμως χάρις εἰς τό κρυφό σχολιό! Ποῖος ὁμιλεῖ τήν ἐκκλησιαστικὴν (χριστιανικὴν) γλῶσσαν; Ὑπάρχει ἄλλωστε;

Γεννέτιγρά μου εἶναι ἡ πόλις τῶν Σερρών πού ἱδρυσεν ὁ Φέρης –τος (τάς Φέρας), καί ἐπροστάτευσεν ἡ Φεραῖα Ἀρτεμις. Ἀπελευθερώθη τήν 29ην Ἰουνίου 1913. Τό ἐπόμενο ἐτος συνεκέντρωνε 18 ὀδοντιάτρους. Παραμένει γνωστόν πῶς ἐφοίτησαν εἰς Παρισίους (ἐφόσον δὲν ὑπῆρχε ὀδοντιατρικὴ σχολὴ ἐν Ἑλλάδι πρὸ τοῦ 1956). Πῶς ὅμως; Μέ τό ἀπολυτήριον πού παρεχώρησεν ἡ Ἱερά

Μητρόπολις ἢ τό Γυμνάσιον Σερρών πού ἐκτίσθη (ἀπό κοινοῦ) καί λειτουργοῦσε ἀπό τό 1735; Μάλιστα δέ –ἐκατό ἔτη ἀργότερον– Σερραῖος διαμένων ἐν Μονάχῳ, παρακινεῖ τούς καθηγητάς νά μεταβοῦν δι' ἐπιμόρφωσιν. (Βιβλιοθήκη Ἱστορικῶν Μελετῶν –Φωτιάδου Ε., Ἐπιστολή πρὸς Κ. Θ. Φιλοπατριδῆν, 1835). Οὐδέν δημόσιον ἢ ιδιωτικόν ἔγγραφον –κατά τήν μελέτην τῆς Επαναστάσεως τοῦ 1821– ἀναφέρεται εἰς τό **κρυφό Σχολεῖο**. Οὔτε καί αὐτός ὁ Π.Π. Γερμανός, πού εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά τοῦ ἐξιστορεῖ λεπτομερῶς περὶ τῆς Αγίας Λαύρας (ἀποφεύγων τήν ἀναφοράν καί εἰς αὐτό τοῦτο τό λάβαρον!). Ἀντιθέτως Ἕλληνες καί ξένοι ἱστοριογράφοι ἀναφέρουν: Φιλήμων: Παχυλὸν ψεῦδος! (Δοκίμιο ἱστορικό Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, τόμος Γ, ΚΒ) Σπ. Τρικούπης “Ψεῦδος” (Ἱστορία Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, τόμος Α, σελίς 229)– Φίνλεϋ: δέν ἀνταποκρίνεται στήν ἀλήθεια (Ἱστορία Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, τόμος Α, σελίς 217). Κυρίως ὁμως χρειάζεται μελέτη ἢ “ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους” προπάντων οἱ σελίδες 378, 379 τοῦ Ι' τόμου καί 313 τοῦ ΙΑ'.

Ὁ Κοραῆς ὑπὸ τό ψευδώνυμον “Ἀτρόμητος ὁ Μαραθώνιος” ἐτύπωσεν ἐν Παρισίοις τό 1801 **Σάλπισμα Πολεμιστήριον** πρὸς τούς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας. Μεταξύ ἄλλων γράφει: «Δύο αἷτια εἶναι ὅπου φυλάττουσι τήν Ελλάδα δεδεμένην εἰς τὰς ἀλύτους τῆς τυραννίας. **Τό ἀμαθές ἱερατεῖον καί ἡ ἀπουσία ἀρίστων συμπολιτῶν.** ...”Εξηγουῖσι ποτέ τί ἐστὶ πατρίς; Ἀναφέρουσι τό ρητόν: Μάχου ὑπὲρ πίστεως καί Πατρίδος; Φέρουσι ποτέ τὰ παραδείγματα τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Ἀριστείδου, τοῦ Σωκράτους; Δηλοῦν οἱ αὐτόματοι ἱεροκλήρυκες: “Ὁ Θεὸς ἀδελφοί, μᾶς ἔδωκε τήν τυραννίαν ἐξ ἁμαρτιῶν μας(!) καί πρέπει νά τήν ὑποφέρωμεν μέ καλήν καρδίαν καί χωρὶς γογγυσμόν καί νά εὐχαριστηθῶμεν εἰς ὃ,τι κάμνει ὁ Θεός” Λέγουσι δέ τό ρητόν..... “ὃν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει!”» (Κ. Σάθας σελίς 646, 647, 648 – Τουρκοκρατούμενη Ἑλλάς– Βιβλιοθήκη ἱστορικῶν μελετῶν). Πῶς λοιπὸν ἐμψύχωσαν καί διετήρησαν τό ἔθνος; Οὐδέποτε ἤκουσαν διὰ τὰ **Ἑλληνομουσεῖα**; Σχολὰς δηλαδὴ μορφώσεως κατὰ τούς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας.

Κατὰ τό μέσον τοῦ 16ου αἰῶνος εἰς Ἑλληνομουσεῖον Θεσσαλονίκης ἐδίδαξεν ὁ Ἀθανάσιος ὁ Πάριος. Εἰς Ἀμπελάκια τό 1780 διευθυντὴς ἦτο ὁ Ἰωανᾶς Σπαρμιώτης καί κατόπιν ὁ Γρηγόριος Κωνσταντᾶς. Ἐπίσης οὕτω ἐκαλεῖτο ἡ Σχολὴ Ζαγοράς ἀνακαινισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐξορίστου Πατριάρχου Καλλινίκου Δ' πλουτισθεῖσα δέ διὰ τῶν πολυτίμων ἐκδόσεων, αἵτινες ἐδωρήθησαν ὑπὸ ἐν Ἀμστελοδάμῳ Ζαγοραίου, μεγαλεμπόρου Ἰωάννου Πρίγγου. Εἰς τήν Σχολὴν ταύτην ἐσχολάρχησεν ὁ λογιώτατος Νικόλαος Κασαβέτης καί λέγεται ὅτι ἐκεῖ ἐφοίτησεν ὁ Ρήγας Φεραῖος. Εἰς τήν Πάτμον ἐπίσης ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ἡ Πατμιάς Σχολή ἢ τό Ἑλληνομουσεῖον μετὰ βιβλιοθήκης, πρῶτος δέ διευθυντὴς αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ Μακάριος Πάτμιος καί μετ' αὐτόν ὁ Γεράσιμος Βυζάντιος, Βασίλειος Κουταλιανός, Δανιὴλ Κεραμεύς κ.ἄ. Παρόμοια ὀνόματα ἔφερε καί ἡ Σχολὴ Δημητσάνας, ὅπου ἐφοίτησεν ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε' καί ὁ Ἐπίσκοπος Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός καί ἡ τῶν Κυδωνιῶν ἰδρυθεῖσα κατὰ τό 1780 (Παλαιὸς “Ἡλιος”, τόμος 6ος σελίς 752Α (ἀριστερά). Εἰς τήν Κοζάνην ἡ ἰδρυθεῖσα Ἑλληνικὴ σχολὴ ἐξελίχθη εἰς σημαντικὸν κέντρον Ἑλληνικῆς παιδείσεως. Τό 1676 ἐκδίδει ἐν Ἑνετίᾳ “Ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν”. Τό 1745 ἀνακαινίζεται ἐκ βάθρων, μέ τήν ἐνίσχυσιν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐγκα-

τεστημένων Κοζανιτών μέ νέαν ὀνομασίαν “Σποά” ὅπου πρῶτος ἐδίδαξεν ὁ Εὐγένιος Βούλγαρης (1746–1750). Ἐπ’ ὀλίγον ἐλειτούργησε καί δευτέρα σχολή ἐνὼ τό 1899 θεμελιούται τό Βαλιανδόριον Γυμνάσιον: Ἀρκοῦμαι εἰς τὰ ἀνωτέρω, ἀφοῦ συμπληρώσω καί τό Ἑλληνομουσεῖο τῶν Ἀγράφων. Οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων ἱερέων ἀναγνωρίζει τήν καταστροφὴν τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ πνεύματος –εἰς ὅποιον βαθμόν– ὑπὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Καί ὅμως, ἐπὶ δύο χιλιετίαι συνεχίζεται αὕτη ἐπὶ ἱερῶν χώρων, παραδόσεων, ἐννοιῶν. Ἐπιλεκτικὰ ἀναφέρω τὸν ναόν τῆς ἁγίας Σοφίας –ἐπὶ ἀρχαίου ἱεροῦ– καί τὸν ναόν τῆς Παναγίας –ἐπὶ χίλια πεντακόσια ἔτη– ἐντὸς τοῦ Παρθενῶνος. Ἡ κλοπὴ τῶν παραδόσεων ἐκκινᾷ ἀπὸ τὰ “κόλλυβα”, τὰ “ἐναγίσματα”, τὴν “κηραψίαν” καί φθάνει μέχρι τὴν κλοπὴν τοῦ σταυροῦ καί τὴν γενέθλιον ἐορτὴν τοῦ Χριστοῦ. Συνεχίζει μετὴν ἐννοιαν τῆς νηστείας πού ἀναφέρει ἀκόμη καί ὁ Ἀριστοφάνης εἰς τὰς Θεσμοφοριαζούσας (Β’ ἀντιστροφή στ’ 977-989... νηστεύωμεν δέ πάντως...) τὴν μεγαλυτέραν ὅμως λεηλασίαν ὑπέστησαν αἱ ἐννοιαί: Ὁ Δαίμων, π.χ. διὰ τοὺς προγόνους μας, ὑπῆρξεν βοηθός=ὑπηρέτης Θεοῦ. (Ὅν παρὰ φύσιν, μὴ ἄνθρωπος, μέσον μεταξὺ Θεοῦ καί θνητοῦ. Βαθὺς γνώστης πραγμάτων, ὄντων καί καταστάσεων. Κατὰ Ἡσίοδον ἦσαν 3.000 περιφερόμενοι ἐπ’ ἀγαθῷ! (H-5-737A, H-11-553A, H-15-559 Δ). Οὕτω τοῦ Ἑρμοῦ ἐκαλεῖτο Ἑρμαῖος, τοῦ Διὸς Διαῖος, καί τοῦ Απόλλωνος Ἀπολλώνιος κ.λπ. Ὑπῆρξε καί μικρὸς Θεὸς ὀνόματι” Ἀγαθοδαίμων πού σημαίνει=ἄγγελος προστάτης. Τοῦτον ἐπικαλοῦντο εἰς συμπόσια πίνοντες τὸ τελευταῖον ποτήριον ἐκ καθαροῦ οἴνου καί ἀναφέροντες: “Ἀγαθὸς Δαίμων!”

Ὑπῆρξε καὶ καλὸς δαίμων ὡς Ὁ Ἄκεσις (ἰος) (ἐξ ἀκολουθίας ἀναρρώσεως Ἀσκληπιοῦ) καλούμενος Δάρρων ἐν Μακεδονίᾳ, Τελεσφόρος ἐν Περγάμῳ, Εὐαμερίων ἐν Σικυώνι. Παρίστατο μέ μικρόν ἀνάστημα, βαρὺν μανδύαν, ἀλλὰ χαρωπὴν ἐκφρασιν. Ὡς καλὸς δαίμων θεωρεῖται ὁ Εὐδαίμων μέ θῆλυ τὴν Εὐδαιμονία, πού ἀποτελεῖ σκοπὸν τοῦ ἀνθρώπου, τό ὑπέρτατον ἀγαθόν... «ἐστὶ ψυχῆς ἐνέργειά τις κατ’ ἀρετὴν τελείαν (Ἠθικά Νικομάχεια) ...ὑψιστον ἀγαθόν». Θεωρεῖται μήτηρ καί λειτουργεῖ ἔχουσα πέριξ αὐτῆς τὰς θυγατέρας τῆς πού ἐρμηνεύονται ἐκάστη μέ τό ὄνομά της: Ἐλευθερία, Εὐπραξία, Εὐταξία, Εὐκρατεία, Ἐπιστήμη (Σοφία), Πραότης, Δικαιοσύνη, Καλοκαγαθία, Σωφροσύνη. Τελευταία ἀναφέρεται ἡ Ἀργεῖα ἢ καί Ἀργία παραμένουσα ἀνερμήνευτος. Ὁ Κωνσταντινουπολίτης Πλήθων Γεμιστός –ὅστις ἐθεώρει τὴν Πελοπόννησον ὡς ὀρμητήριον διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος– ἐδήλωνεν: Ἡ Εὐδαιμονία τοῦ ἀνθρώπου εὐρίσκεται στήν ἐκτέλεσιν πράξεων πού ἀνταποκρίνονται στήν θεῖα του φύσιν... «ἐκ τῶν πράξεων του τῇ πρὸς θεοῦ συγγενείᾳ προσηκουσῶν τῇ ἀποδόσει...».

Ὑπῆρξαν ὁμως καὶ κακοδαίμονες π.χ. ὁ Ἀλάστωρ πού σημαίνει καταστροφεὺς ἄγγελος (θεότης τιμωροῦσα τό ἔγκλημα). Οὗτος μετεμορφώθη εἰς Ἀπόλλωνα δίδων ψεύτικον χρησμόν εἰς Ὀρέστην. Ἐπίσης κακὸς δαίμων ὑπῆρξεν ὁ Πολίτης εἰς τὴν πόλιν Τέμεσιν τῆς Ἰταλίας. Εἰς τοῦτον ἐθυσίαζον κατ’ ἔτος τὴν ὠραιότεραν Κόρην. Κατὰ τὸν θρύλον, τοὺς ἀπῆλλαξεν ὁ ἀρχαῖος Ἕλλην πυγμάχος Εὐθυμος ἐκ Λοκρῶν ζήσας τὸν 5ον π.Χ. αἰῶνα καί νικήσας τρεῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ (74ην, 76ην καί 77ην Ὀλυμπιάδα). Οὗτος ἐνυμφεύθη τό τελευταῖον θῦμα... Ὑπῆρξεν καί κωμικὸς Δαίμων. Ὡς δαίμων τοῦ κάτω κόσμου ἐμφανίζεται ἡ Ποινή, (Poena) προσωποποιήσις τιμωρίας καί ἐκδικήσεως. Τελευταῖον καταγράφω τὸν Ἐφιάλτην

ὅστις ὑπῆρξεν καὶ δαίμων, ἂν καὶ ἐπὶ δύο καὶ ἡμίσειας χιλιετίας καταγράφεται ὡς προδότης τῶν Θερμοπυλῶν, παρὰ τὴν σαφὴν διευκρίνησιν τοῦ Ἡροδότου. «Οἱ δαίμονες εἶναι ψυχικὰ ὄντα πού συμμετέχουν στό νοητό» γράφει ὁ Ἰάβλικος εἰς τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων Μυστηρίων καὶ συνεχίζει ἀλλαχοῦ, «οἱ δαίμονες παράγονται ἀπὸ γεννητικές καὶ δημιουργικές δυνάμεις τῶν θεῶν στην πιο μακρινή περάτωση τῆς προόδου καὶ τὸν ἔσχατο διαμερισμό...», τὰ φαντάσματα δὲ τῶν δαιμονίων εἶναι φοβερά... ἐμφανιζόμενα κάθε φοράν μὲ διαφορετικὴν μορφήν... Τούς δαίμονας, τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς ἥρωας κατατάσσει ὁ Ἰάμβλικος εἰς κατώτερην βαθμίδα, τὰ “ἐνδιάμεσα ὄντα”. Εἰς τὸν Χριστιανισμόν, Δαίμων καὶ Δαιμόνιον (καλὸν ἢ κακόν!) συνδέεται μὲ τὸν Διάβολον ἢ Βεελζεβούλ ἢ Ἑωσφόρον. Ἑωσφόρος ὅμως –εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γραμματείαν– σημαίνει: Αὐτὸς πού φέρει τὴν Ἑῶ, δηλαδὴ τὴν αὐγὴν. Κατὰ Νόννον, εἰς Διονυσιακά, εἶναι τὸ ἄρμα τοῦ Φωτοδότη Απόλλωνος. Ὄνομα πού διεκδικεῖ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός! “Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ρίζα καὶ τὸ γένος Δαυὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωῒνος=τουτέστιν ὁ Ἑωσφόρος. (Ἀποκάλυψις ΚΒ’ 16. Τελευταία σελίς).

Τὸν Διάβολον–Δαίμονα, ὁ Πάπας τὸ 1983 προσωποποίησεν πρῶτος λέγων: «Αὐτὸς ὑπάρχει καὶ μάλιστα ἔχει πολλοὺς βοηθοὺς.» Πληροφοροῦμαι δὲ πῶς ἴδρυνε σχολὴν ἐπιμορφώσεως ἱερέων. Ἀφ’ ἑνὸς διὰ νὰ δύνανται νὰ ἀποβάλλουν δαιμόνια μέσω ἐξορκισμῶν, ἀφ’ ἑτέρου νὰ διακρίνουν τοὺς ἔχοντας χρειαὴν ψυχιατρικῆς παρακολουθήσεως καὶ θεραπείας. **Ἱατρικὴ διάγνωσις δηλαδὴ ὑπὸ ἱερέων!!!**

Ἡ Ὁρθόδοξος πάλιν ἐκκλησία, θεωρεῖ τὸν Δαίμονα πνεῦμα καταλαμβάνον τὸν ἄνθρωπον. Ἔτσι ὁ καταληφθεὶς (ἄνευ λόγου καὶ αἰτίας) λειτουργεῖ ὡς “ἐνεργούμενον” ὑπὸ δαιμονίου. Κοινὸς νοῦς, δέν καταλογίζει εὐθύνην εἰς τὸν δαιμονιζόμενον, ὅστις “ὑβρίζει” μάλιστα μὲ ἔντονον βράγχος εἰς τὴν φωνὴν του! Τί ἄλλο ἀποδεικνύει ἡ εὐχή κατὰ τὴν βάπτησιν: Ἐξέλασον πᾶν πονηρόν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα καὶ ποίησον σκευὸς ἡγιασμένον... Γεννάται δηλαδὴ τὸ βρέφος (ἀποτελώντας σκευὸς) μετὰ δαιμονίου ὃ φέρει λόγω προπατορικοῦ ἁμαρτήματος!!! Ἀπαντήσατε ὅμως ποτὲ ἱερέα –εἰς δικαστήριον– μάρτυρα ὑπερασπίσεως δαιμονιζομένου ἢ Σατανιστοῦ; Ἐάν ὅμως παρόμοιόν τι διέλαθε τῆς προσοχῆς μου, πόσον σοβαρὰ ἐλήφθη ἡ μαρτυρία του; Ἡ ἀντίληψις αὐτῆ τῶν Ἰουδαιοχριστιανῶν –περὶ δαιμονίων– καταργεῖ καὶ τὴν ἀποψιν περὶ μονοθεϊσμοῦ τῆς θρησκείας ἀποδεικνύοντας τὴν δυναρχίαν πού ἐπικρατεῖ ἄλλωστε εἰς τὰς θρησκευσιολογίας τῆς ἀνατολῆς. Ἐπὶ πλέον δημιουργεῖται ἔντονον τὸ ἐρώτημα: **Πόσῃν ἀξίαν ἔχει ὁ Ἑωσφόρος ὅταν δέν τὸν εἰσάγει κανεὶς εἰς τὴν ψυχὴν του;** Ὁρθῶς ὁ Καβάφης δηλώνει: «τοὺς Λαιστρυγόνες καὶ τοὺς Κύκλωπες μὴ φοβηθεῖς ἂν δέν τοὺς κουβαλᾷς στὴν ψυχὴν σου». Ποῖος λοιπὸν μᾶς τοὺς “εἰσάγει” καὶ δὴ παιδιόθεν; Μὰ αὐτὸς πού συνεχῶς τοὺς καρποῦται! Διὰ τοῦτο “κουκιά μᾶς μαρτυροῦν καὶ κουκιά μαρτυροῦμεν”. Ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς προτρέπουν: Μακρυνά ἀπὸ φόβον, θλίψιν καὶ θυμόν. (Ἰωνάθαν γλάρος)

Ἄλλη κλοπὴ καὶ μεταστροφή ἐννοίας ἀποτελεῖ τὸ **ἄβατον** τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Ὁ Ἄθως ὡς ἱερόν ὄρος ἦτο ἀφιερωμένος εἰς τὴν θεάν **Ἀρτέμιδα Παρθένον**. (Ἐν τῶν ἐπιθέτων τῆς ἦτο: Καρύα, ἐξ οὗ καὶ Καρυαὶ ἡ πρωτεύουσα τοῦ Ἄθω). Ἄθως

καί Ἀθῶος σημαίνει: α καί θωή=ποινή=α-μόλυντος. Ἀθῶος καί Ἀθῶος ὑπῆρξεν ἐπιθέτον τοῦ Διὸς μέ βωμόν καί ἄγαλμα ἐπὶ τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἀθῶ. Ὁ ἀμόλυντος τοῦτος χώρος ἦτο **ἄβατος διὰ τοὺς ἄνδρας**. Ὁ Χριστιανισμός τὸν μετάλλαξεν εἰς ἄβατον διὰ τὰς γυναῖκας, ἐξαλείφοντας ἀπὸ τὴν μνήμην τῶν Ἑλλήνων τὴν προγενεστέραν παράδοσιν. Παρεχωρήθη δηλαδή ὁ χώρος μέ τίτλον “περιβόλι τῆς Παναγίας” εἰς τὴν Θεοτόκον, οὐχί μέ ἀποδείξιν... ὑποθηκοφυλακείου, ἀλλὰ κατόπιν θρησκευτικῆς πεποιθήσεως καθόσον ἐπιπλέον οὐδέποτε ἐπεσκέφθη τὸν χώρον ἐν ζωῇ. Ἡ μόνη δέ μεταστροφή ἦτο ἡ τοῦ ἱεροῦ Ὅρους εἰς... Ἅγιον Ὅρος!

(Οἱ σημερινοὶ δωδεκαθεῖσται –ἐάν ἀναζητήσουν εἰς τὸ μέλλον τοὺς **“ἱερούς χώρους των”**– δέν πρέπει νά ἀγνοήσουν τὸ πέμπτον Δίον εἰς τὸ ἅγιον ὄρος (Ἐν ἐπὶ Ἡμαθείας, ἐν ἐπὶ Εὐβοίας, δύο ἐπὶ Κρήτης καί τὸ τελευταῖον ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Ὅρους, ἀναφερόμενον ὑπὸ Ἡροδότου εἰς Πολύμνιαν). Ἐκτός ἂν ἀποδειχθῶν κατευθυνόμενοι, λειτουργοῦντες ὡς **ΕΛΛΑΔΕΜΠΟΡΟΙ** (Ἥλιος παλαιός, τόμος 6ος, σελίς 86Δ, 87Α). **Ἐπιπλέον αἱ ἔφηβαι ἱέρειαι τῆς παρθένου Ἀρτέμιδος, παραμένουσai εἰς Δίον καλοῦντο ΠΑΝΑΓΙΑΙ!** (Ἡ τελευταῖα πληροφορία, μᾶλλον ἀποτελεῖ ἀφορμὴν διὰ τὴν ἀναφορὰν ἐνός μόνον ἐκ τῶν πέντε “Δίων”, αὐτοῦ δηλαδή τῆς Κατερίνης. Κάθε ἀναφορὰ τοῦ Δίου, τοῦ ἱεροῦ Ὅρους θά ἀποδείκνυε τὴν κλοπὴν τοῦ ἐπιθέτου “Παναγία”. Διὰ τοῦτο καί ὁ χάρις τῆς ἀρχαίας Χαλκιδικῆς –εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῆς Θεσσαλονίκης– ἔχει ἀπαλείψει τὴν πόλιν τοῦ Δίου. Ἐς ἔδαφος φέρειν, λοιπόν, ἀκόμη καί σήμερον οὐχί ἀπ’ εὐθείας ἀλλὰ μακροχρονίως! Προσέτι ὑπῆρξαν ἕτερα ἄβατα π.χ. 1) τὸ μνημεῖον τῆς Ρόδου ἀνεγερθὲν ὑπὸ τῆς Ἀρτεμισίας, 2) τὸ ἱερόν τῆς Ἀνάγκης καί τῆς Βίας ἢ τῆς Ὑβρεως εἰς Κόρινθον, 3) Τὸ ἱερόν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, 4) ὁ Κάρμηλος λόφος ἢ ὄρος, 5) Σικυνωία μέ ἄβατον (πλήν ἱερείας) ὅπου καί τὸ χρυσελεφάντινον ἄγαλμα τοῦ Κανάχου μαθητοῦ τοῦ Πολυκλείτου, 6) τὰ Ἠλύσια Πεδία, οἱ Δελφοί, ἢ Ἐπίδαυρος καί ἄλλα.

Ἀκόμη καί ἡ Ἑλληνικὴ μουσικὴ τῶν προγόνων μας ἀπηγορεύθη μέ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἡ ἔννοια τέλος, τῆς ἀντικαταστάσεως “χριστιανικῶν” ὀνομάτων μέ ἀρχαιοελληνικά, ἀποτελεῖ καί τὴν ἀφορμὴν τοῦ πονήματος τούτου: νά διατηρηθῶν τὰ δεύτερα, διότι θά ἀπωλεσθῶν εἰς τὸ βάθος τῶν αἰώνων. Ἡ ἀναζήτησις τῶν ὀνομάτων καί τῶν ἐπιθέτων ἐκάστου κατὰ τὴν τουρκοκρατίαν, ἦτοι ἡ ἀναζήτησις τῆς “σκούφιας” ἐκάστου, πρέπει νά ἀνατεθεῖ εἰς τὸ Φανάρι–Πατριαρχεῖον. Ἐπὶ αἰῶνας οὐδεὶς ἐγεννᾶτο, ἐβαπτίζετο, ἐνυμφεύετο ἢ ἀπέθνησκε δίχως τοῦτο νά μὴ ἀναφερθῇ ὑπηρεσιακῶς εἰς τὸ Πατριαρχεῖον. Κατόπιν συγκεντρώσεως τόσων πληροφοριῶν –ὡς πρὸς τὴν μὴ ὀνοματοδότησιν τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων μέ ὀνόματα ἀρχαίων προγόνων– θά ἀνέμενεν ὁ καθεὶς τὴν σύντομον ἀποκατάστασιν! Γνώστης ὅμως τῆς ἱστορίας τῆς Περιιάλλα –ὁ γράφων– ἀμφισβητεῖ τὸ τοιοῦτον ἀποτελέσμα. Ἡ Περιιάλλα ὑπῆρξεν ἱέρεια–Πυθία τοῦ Μαντείου τῶν Δελφῶν. Ὁ Κόβων ἐξαγοράσας αὐτήν ἔπεισε νά δώσῃ ψευδῇ χρησμόν ὑπὲρ τοῦ Κλεομένους καί ἐναντίον τοῦ Δημαράτου, πατρὸς καί υἱοῦ Ἀρίστωνος, συμβασιλεύοντος μετὰ Κλεομένους. Ὁ Δημάρατος ἐξεδιώχθη καί κατέφυγεν εἰς Δαρεῖον. Ἀργότερον, τοῦτο ἀπεκαλύφθη καί ἡ Περιιάλλα καθηρέθη, ἐνῶ ὁ Κόβων ἐξορίσθη. Ὁ ψευδὴς ὅμως

χρησμός ἐταλάνησεν ἐπὶ μακρόν τὴν Σπάρτην. Τό αὐτο θά συμβῇ καί ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐπὶ πλέον, ὅτε ὁ Κρατῖνος μέ τὴν Πυτίνην (=κρασοκανάταν του) καί δὴ εἰς ἡλικίαν 97 ἐτῶν ἔφερεν τρίτον τὸν Ἀριστοφάνην μέ τὰς “Νεφέλας” προφήτευσεν καί ἐπαληθεύθη: «...Ὅταν κανεῖς πολεμᾷ τὴν διεφθαρμένην ἔξουσίαν καί τό διαχρονικόν ἀρχοντολόγιον, τό ἔργον του ἀφανίζεται στόν χρόνον». Ἐπιβιώνει μόνον –στούς κατοπινοὺς αἰῶνας– ὁποῖος ἐκφράζει καί ὑποστηρίζει τό ἀντιδραστικό κατεστημένο ὅλων τῶν ἐποχῶν, ὅπως ὁ Ἀριστοφάνης. Ἐφ’ ὅσον ὁμως ἀντελήφθην τὴν ἀλήθειαν, ὀφείλω καί νά τὴν καταθέσω. Ὁ μετέπειτα χρόνος θά καταδείξῃ τὴν δυνατότητα ἀλλαγῆς. Ἐπὶ πλέον ὁ Θουκιδίδης ἐδήλωνεν: «...τέτοια εἶναι ἡ ἀδιαφορία τῶν πολλῶν πού δέν κοπιᾶζουν γιά νά ἐξακριβώσουν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλά προτιμοῦν τὰ εὐκόλα σχήματα...», «Ἐπὶ πλέον τό πρωτόγονο καί ἀκαλλιέργητο ΕΓΩ τοῦ ἀνθρώπου, ἀντιδρᾷ σκληρά καί δέν δέχεται τό ἀντίθετο ὅσο καθαρά καί ἂν ἀποδείξεις τὴν πλάνη του. Αἰσθάνεται νά μειώνεται ἡ προσωπικότης του καί τό κύρος του, ἐνῶ τό καλλιεργημένο ΕΓΩ ὅταν πεισθεῖ ὅτι ἐπλανήθη τό παραδέχεται ἀμέσως μέ ψηλά τό κεφάλι καί ὑπερήφανα. Διότι ἔτσι νοιώθει ὅ,τι εἶναι ἰσχυρό, ἐπειδὴ ἐπεβλήθη τῶν ἐνστίκτων καί τῆς μικροπρέπειας». (Ιστορικός ἐμπαιγμός –Γεώργιος Αὐφαντῆς)

Προκειμένου νά ἐδραιωθῇ ὁ Ἰουδαιοχριστιανισμός παρουσιάζεται μέ **Ἑλληνοπρεπές προσωπεῖον**. Ἀντιγράφει μορφικά καί ἐπιφανειακά τὰς Ἑλληνικάς δοξασίας. Ἐπιθυμεῖ νά παρατηροῦμε τὴν ἀρχαία πολιτιστική κληρονομίαν μας μέσα ἀπό τὰ ὁματοῦάλια τοῦ Ἰουδαιοχριστιανισμοῦ. **Ἔθνος ὁμως πού προσκυνᾷ ξένον θεόν καταδικάζεται εἰς ὑποδούλωσιν καί ἀφανισμόν**. Ποῖος συνδέει τό γένος τῶν Ἑλλήνων μέ ἀποκλειστικήν θρησκείαν; Τοῦ ἀξίζει ἡ... προτροπή τοῦ Ὀμήρου: **«Πρόχην ὠλέσθαι!»** (Νά χαθεῖς γονατιστός!)

Διὰ τὴν παραγωγήν πολιτισμοῦ –στοιχεῖα ἀπαραίτητα– ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν ἡ γλῶσσα, τό γένος, ἡ φυλή. Ὑπάρχει Χριστιανική γλῶσσα ἢ μήπως Χριστιανική φυλή; Ὀλόκληρος –σχεδόν– ἡ Εὐρώπη ἔχει θρησκεία τὸν Χριστιανισμόν. Ἀκούσατε ποτέ Ἰσπανοχριστιανικόν, Γαλλοχριστιανικόν, Γερμανοχριστιανικόν... πολιτισμόν; Διατί ἐπιμένουν εἰς τὸν Ἑλληνοχριστιανικόν; Ὅσοι δε, τὸν δέχονται, ἀναγνωρίζουν τὰ ποσοστά συμμετοχῆς αὐτοῦ τοῦ βιαίου παντρέματος; Οὐδεὶς ρασοφόρος μελέτησε ποτέ τὴν “κλεῖδα τῆς πατρολογίας”; Τεραστία καί ἔνοχη ἢ σιωπὴ ὁποῖου τὴν μελέτησε. Ἡ δὲν ἔχει οὐδέν κύτταρον Ἑλληνικόν, ἢ το Ἰνστιτούτο Παυλῶφ λειτουργεῖ ἄψογα! Παραλλήλως, οὐδεὶς τῶν ρασοφόρων ἀσκεῖ πλήρως τὴν ὑποχρέωσιν τῆς στρατιωτικῆς θητείας. Τὴν ἀρνοῦνται ἀκόμη καί οἱ ἱερωμενοὶ ἐτέρων δογμάτων (π.χ. Ἰεχωβάδες). Ὅντες ἔμμισθοι δημόσιοι ἢ ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι, δέν δικαιοῦνται νά αὐτοαποκαλοῦνται λειτουργοὶ καί δὴ τοῦ Ὑψίστου. Πλεῖστοι δὲ ἐκ τούτων (μοναχοί, ἀρχιμανδρίται, ἱερομόναχοι) δέν σχηματίζουν δικήν τῶν οἰκογένειαν. Εἰς τὰ χεῖλη των ὁμως, πάντοτε εὐρίσκεται τό τρίπτυχον: **Πατρίς, Θρησκεία, Οἰκογένεια!** Ἐπὶ πλέον, ἂν ὠθοῦντο οἱ πλεῖστοι εἰς τὸν μοναχισμόν πόσας γενεᾶς ἀκόμη θά διῆρκει τό Ἑλληνικόν γένος; Ἀρέσκονται νά αὐτοαποκαλοῦνται “πατέρες” ὑπονοῶντας “πνευματικοί”. Πῶς θά τοὺς χαρακτηρίζατε ἐσεῖς, ὅταν βεβαιωθεῖτε πῶς στηρίζουν τό μεγαλύτερον μνημεῖον τοῦ μισελληνισμοῦ; Οὐδεὶς ἐκ τούτων ἀντελήφθη τὴν ἀνθελληνικὴν προσπάθειαν σχεδόν δύο χιλιετιῶν; Ποῖος ἐγκρίνει

–παρόμοιον “πνευματικόν” πατέρα– κατόπιν γνώσεως; εις τόν βαθμόν δέ τοῦ Ἐπισκόπου–μητροπολίτου αὐτοαποκαλοῦνται ἅγιοι!! Κατά τήν Ἑλληνικήν ὁμως ἀριθμολογίαν–ἀριθμοσοφίαν ἡ λέξις Θεός καί Ἅγιος καί ἀγαθός ἔχουν τόν ἴδιον λεξάριθμον=ἦτοι 284. Ἄρα καί τό αὐτό νόημα. Σέβονται ἡ προσβάλουν αὐτόν πού πιστεύουν παρουνιαζόμενοι Ἰσάξιοι (ὅταν αὐτοαποκαλοῦνται ἅγιοι);

Παρακάμπτω τήν πρὸς Τιμόθεον Α' ἐπίστολήν, Κεφάλαιον Γ' 1-7: “Τὰ προσόντα τῶν Ἐπισκόπων”... πού θέλει τούς “ἁγίους” ἐγγάμους, ὥστε νά διαθέτουν τήν ἑξωθεν καλήν μαρτυρίαν... καί διὰ νά ἀναλάβουν τό... ποίμνιον! Ἐκτός τούτων ἀπό αἰώνων ἁγιοποιοῦν φονεῖς, σφαγεῖς, Μασώνους, ἀβάπτιστους. Ἀπαιτεῖται ἀπαρίθμησις; Ἀρχή κάμω ἀπό τόν “Μέγα” Κωνσταντῖνον ὅστις... ἐβαπτίσθει ὑπὸ αἵρετικοῦ ἐπισκόπου ἐπὶ τῆς νεκρικῆς κλίνης!! Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρομαι εἰς τόν Πόντιον Πιλάτον πού ἡ Χριστιανική-Κοπτική Ἐκκλησία ἁγιοποίησεν μέ τό ἐξῆς σκεπτικόν: Ἀνεφέρετο εἰς τάς γραφάς ὅτι θά ἐσταυρώνετο ὁ “υἱὸς τοῦ Θεοῦ”. Ὁ Πιλάτος ἔδωσε τήν ἐντολήν “λαβών” τήν ἁμαρτίαν, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἐξεπλήρωσε καί τόν “θεολογικόν ρόλον” πού εἶχαν προεῖπει οἱ Προφῆται! Παράλλῃως ἀρνοῦνται τήν ἁγιοποίησιν τοῦ Ἀθανασίου Διάκου καί κυρίως τοῦ Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Τόν τελευταῖον μάλιστα, ἐπὶ τό λαϊκότερον ἀποκαλοῦν: Πατροκοσμάν! (Ἐκτός ἂν ἀπεκλείσθῃ ἡ ἁγιοποίησις του ἐκ τῶν γραφομένων του: «...Ἐμαθα πῶς μέ τήν χάριν τοῦ Κυρίου μας δέν εἶσθε Ἕλληνες, δέν εἶσθε ἄσβεῖς, αἱρετικοί, ἄθεοι, ἀλλὰ ὀρθόδοξοι Χριστιανοί...»!). Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μᾶς (1992) ἐγένετο ἁγιοποίησις τοῦ Χρυσοστόμου Σμύρνης. Ἡμεῖς –τό ἐκκλησιασμα– ἐπροτείναμεν: Ἐφόσον τό 1969 οἱ Τέκτονες τόν ἀναγράφουν μεταξύ τῶν μελῶν τῆς Στοᾶς “Ἰωνίας”, νά ἀνακηρυχθῇ **Ε Θ Ν Ο Μ Α Ρ Τ Υ Σ**. Ἄλλως νά ἀνακηρυχθῇ **ΑΓΙΟΣ** ἐκθέτοντας ὁμως τούς πλαστογράφους. Οἱ ἀφελεῖς ἀκόμη ἀναμένουν!

Παρά ταῦτα, ἡ ἐπιλογή, **κτησίς καί μεταβολή τοῦ ὀνόματος** εἶναι ἐφικτή καί ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καί διὰ τοῦ νόμου. Παραδείγματος χάριν: Ἐπὶ μεταβολῆς θρησκευματος. Ἐπὶ διαπιστουμένης ἀλλαγῆς φύλου. Ἐπὶ μοναχικῆς κουράς. Ἡ ἐκκλησία δέν θεωρεῖ τό –κατά τό μυστήριον τοῦ βαπτίσματος– δοθέν ὄνομα ἀμετάβλητον καί δὴ διὰ τελετῆς μὴ ἐχούσης μυστηριακόν χαρακτήρα. Δέχεται δηλαδή κατ' ἀρχὴν μεταβολὴν βαπτιστικοῦ ὀνόματος. Διεκδικεῖ ὁμως τήν ἀρμοδιότητα νά κρίνῃ διὰ τῶν ἰδίων τῆς ὁργάνων. **Ἡ διαφορὰ δηλαδή Ἐκκλησίας καί Πολιτείας παραμένει δικονομικὴ καὶ οὐχὶ οὐσιαστικὴ**. Ἄγνοῶ μέ ποίαν ἀφορμὴν ἐγένετο μετονομασία κατὰ τήν ἀρχαιότητα. Π.χ. ἡ μήτηρ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ὀνομάζετο Πολυξένη, οὕσα παιδίσκη. Κατὰ τήν ἐφηβείαν καί πρὶν τόν γάμον μετὰ Φιλίππου ἐκαλεῖτο Μυρτάλη. Μετὰ τοῦτον παραμένει γνωστή ὡς Ὀλυμπιάς. Ἄγνοῶ ἐπίσης τί ἐπέβαλεν τήν μετονομασίαν τοῦ φιλοσόφου Ἀριστοκλέους εἰς Πλάτωνα. Ἦτο βεβαίως γνωστός διὰ τό εὖρος τῶν ὤμων, ἀλλὰ καί τῶν ἀντιλήψεων του, ὅτε ὁ Ἀργεῖος διδάσκαλος τῆς πάλης Ἀρίστων τόν μετονόμασεν Πλάτωνα. Διὰτί ἐπεκράτησε ὁμως τό παρωνύμιον;

Μία τελευταῖα κατηγορία, εἶναι αὐτῶν πού δηλώνουν ἄλλο ὄνομα στό ληξιαρχεῖο ἢ στήν κοινωνίαν, διὰ νά ἀποφύγουν τήν ἀντιπάθεια τινῶν ὡς προερχόμενοι ἐξ ἄλλης φυλῆς. π.χ. ὡς “περιουσίων”. Οὕτω ὁ Ἀαρὼν μετονομάσθη εἰς Κωνσταντῖνον καί διετέλεσεν πρωθυπουργός ἐν Ἑλλάδι. Ἀπαιτεῖται ἐρμηνεία τῆς μετο-

νομασίας; Ασφαλῶς καὶ τὸ ἀπεκάλυψεν ἀργότερον, ἀλλὰ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. Ἐπίσης κατὰ τὴν Γερμανικὴν Κατοχὴν, μετονομάσθησαν “περιούσιοι” τινὲς καὶ διὰ νὰ ἀποφύγουν τὸ μῖσος τῶν δυνάμεων κατοχῆς ἔλαβον ταυτότητας μὲ Ἑλληνικὸν ὀνοματεπώνυμον. Ἀγνοῶ πόσοι τίς ἐπέστρεψαν ἢ ἂν χρησιμοποιοῦν βεβαίωσιν ταυτοπροσωπείας. Μὲ νόμο 344/1976 γίνεται πλήρης διάκρισις ὀνοματοδοσίας καὶ βάπτισις. Συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 25–26 οἱ ληξιαρχικὲς καταχωρήσεις ὀνοματοδοσίας καὶ βάπτισις εἶναι ἀνεξάρτητοι. Τὸ νεογνὸν –κατὰ τὴν ὀνοματοδοσίαν ἀποκτᾷ ὄνομα ἐνῶ μὲ τὴν βάπτισιν καταχωρεῖται τὸ θρήσκευμα. Ὅταν βεβαίως τελεῖται βάπτισις, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ δήλωσις τῆς στοῦ ληξιαρχείου. Δὲν εἶναι ὀνοματοδοσία καὶ δὲν ἔχει πρακτικὴ χρησιμότητα. Τὸ δὲ θρήσκευμα δὲν ὑποχρεοῦται κανεὶς νὰ τὸ ἀποκαλύψῃ, σύμφωνα μὲ τὸ σύνταγμα καὶ τίς ἀποφάσεις 2279-2281-2002 τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. **Ὁ ἐξαναγκασμὸς εἶναι παράνομος.**

Αἱ ἀλήθειαι πού κρύπτουν τὰ ὀνόματα δυνατόν νὰ γίνουν καὶ τιμωροὶ αὐτῶν πού τὰ προσέβαλον. Χαρακτηριστικὸν παράδειγμα τὸ ὄνομα: Ἰουλιανός. Πολλοὶ τὸ προφέρουν μὲ τὸ ἐπίθετον παραβάτης. Σίγουρα ἀγνοοῦν τί σημαίνει Ἰουλιανός= Ἐνδοξος ὡς Ἰούλιος Καίσαρ! Ποῖον λοιπὸν ὑπερέχει; ὁ Παραβάτης ἢ ὁ ἔνδοξος; Κυρίως ὅμως ὁ Ἰουλιανός ἀπέδειξεν πῶς Χριστιανισμὸς καὶ Ἑλληνισμὸς ἀδυνατοῦν νὰ νυμφευθοῦν, ἔστω καὶ ἂν θρησκεία καὶ γένος συμβιοῦν ἐπὶ δύο χιλιετίαι. (ιδεῖ βιογραφία Γκόρ Βιντάλ, ἐκδόσεις Ἑξάντα). Ἐπὶ πλέον, ὁ πεφωτισμένος Ἰουλιανός διετύπωσεν μόνος τὴν ἀρχὴν τῆς Τρισηλίου θεότητος, τὴν ὁποίαν μετεξέλιξεν ὁ Γ. Πλήθων Γεμιστός ὑπὸ τὴν μορφήν Ἀγίας Τριάδος. Ὁ συνειδητὸς τοῦτος παγανιστῆς, ὑπῆρξε θερμὸς ὑποστηρικτὴς τῆς ἀπόψεως ὅτι μονάχα μέσω τῆς θρησκείας τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων θὰ μπορούσε νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἀνθρωπότητα στὴν προηγούμενη ἀκμὴ τῆς. «*Ἡ σκευωρία τῶν Γαλιλαίων εἶναι μιὰ φανταστικὴ ἱστορία ἀνθρώπων πού συνετέθη ἀπὸ μοχθηρία. Δὲν ἔχει τίποτε τὸ θεόπνευστο, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐκμεταλλεύεται ἐπαρκῶς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς ἀνθρώπινης φύσης πού ἀγαπάει τὸν μῦθο καὶ εἶναι παιδαριῶδες καὶ ἀνόητο, κατάφερε νὰ κἀνῃ τὴν τερατολογία νὰ φαίνεται ὡς ἀληθινὴ πίστη*». (Ἰουλιανός Κατὰ Γαλιλαίων 39 Β Γεώρ. Γρηγορομιχελάκης –Βίοι Ἀγίων– παράδειγμα πρὸς ἀποφυγὴν).

Ἐνας πλησιέστερος πρὸς τὰ σύνορά μας χῶρος–πού δὲν ἔχει ἐρευνηθεῖ ἀπὸ πλευρᾶς ἀρχαιοελληνικῶν ὀνομάτων παρουσιάζεται ἡ Πρῶνι Δημοκρατία τῶν Σκοπιῶν. Ἡ μέχρι τὸ 1944 καλουμένη: Βαρντάρσκα=Βαρδαρία ἀποδεικνυομένη καί... φιλοτελικῶς! Ἐξ ἐπιγραφῶν μαρμαρίνων–παλαιότερον–εἶχον συγκεντρωθεῖ πλέον τῶν 5.000 ὀνομάτων Μακεδονικῶν. Ὑπάρχει ὅμως ἐπιγραφικὸν μουσεῖον στὴν νεοσύστατη Δημοκρατία; Δύνανται νὰ “κυκλοφοροῦν” ἐλευθέρως τὰ Μακεδονικὰ ὀνόματα; Ἐπὶ παραδείγματι ὁ Φίλιππος (λέγεται πῶς) καλεῖται: Πούλ–πούλ καὶ ἡ Φιλιπούπολις: Πουλπούλοβα! Τὸ δὲ χρησιμοποιούμενον ἀλφάβητον δὲν εἶναι τὸ Ἑλληνικόν, ἀλλὰ τὸ Σλαβικόν, (τοῦτο καλεῖται καὶ Κυριλλικόν) καὶ διεδόθη εἰς τοὺς Σλαῦους γενικότερον διὰ τὴν καταγραφὴν τῆς Σλαβικῆς Γλῶσσης, ἀπὸ τὸν Κύριλλον κατ' ἐντολὴν τοῦ Πατριάρχου Φωτίου. Πόσοι γνωρίζουν πῶς χρωστᾷ τουλάχιστον ἑντεκα γράμματα στοῦ Ἑβραϊκοῦ ἀλφάβητο; Α, Β, V, G, E, K, P, R, S, Sch, T (Ἀρθοῦρ Κέσλερ–“Ἡ δεκάτη τρίτη Φυλὴ”,

ἐκδόσεις Χατζηνικολῆ, 1976, σελίς 59.) Ἐκτός τῆς δυνατότητος νά ἐμπλουτισθῇ τό παρόν λέξικόν, **ἡ μη ὀνοματοδοσία τῶν πολιτῶν τῆς Δημοκρατίας μέ “Μακεδονικά” ὀνόματα** ἴσως ἐμβάλλει τινας εἰς σκέψεις. Ἡ συγκέντρωσις πάντως τῶν ὀνομάτων τούτων –ὕψ’ ἡμῶν– παραμένει ὑποχρέωσις. Ἐπὶ πλέον σήμερον –πού ἀπό τήν Μόσχαν γνωστοποιήθησαν τά ἀρχεῖα διὰ τήν ἐπανάστασιν τοῦ “Ἡλιπτεν(;)– ὅλοι κατανοοῦν τήν προπαγάνδα μέ τήν ὁποίαν οἱ Σκοπιανοὶ διεκδικοῦν τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας. Οἱ δέ Ἀμερικανοὶ πού ἐνδιαφέρονται –διὰ τήν κλοπὴν τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τούς Σκοπιανούς– νά μὴ ξεχνοῦν τόν ἱστορικό χάρτη τῆς Ἑλλάδος πού ἐξεδόθη στήν Βαλτιμόρη τῶν Η.Π.Α. τό 1824. Συμφώνως πρὸς τό κείμενον ἡ Ἑλλάς κατὰ τήν ἀρχαιότητα, στήν περίοδο ἀκμῆς, πρὶν ἀπὸ τούς Περσικοὺς πολέμους, συνόρευε πρὸς Βορρὰν μέ Γερμανία καὶ Σκυθία καὶ οὐδαμοῦ ἀνεφέρετο ἡ... Vardaska! Οἱ γείτονές των –Βούλγαροι– δέν τούς ἀναγνωρίζουν ὡς ἐθνότητα Μακεδονική, ἀλλ’ ὡς Σλαῦους προερχομένους ἐκ τούτων. Ἡ ἀναγνωρίσις τῶν δὲ ἀπὸ 140 χωρᾶς δέν ἀποτελεῖ ἀπειλήν καθόσον βαρὺτητα δίδει μόνον ἡ ἀναγνώρισις ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος! Τό 1992 συναντηθεὶς ὁ Γκλιγκόροφ μέ τόν Μπερίσα παραδέχθηκε: Εἴμαστε Σλαῦοι, καὶ δέν συνδεόμεθα μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου. Διὰ τήν εἰλικρινεῖάν του ἀνταμείφθη! Τέλος, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου ἕως τῆς ἐμφάνισεως Σλαῦων εἰς τήν Βαλκανικὴν, (περίπου μίαν χιλιετίαν), δέν ὑπῆρχον ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΣΠΕΡΜΑΤΟΣ διὰ τήν κλωνοποίησίν των!

Κατὰ τόν Μένανδρον δέ, «ψευδόμενος, οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον» Ἐπιπλέον, ὅταν ἀναλογισθοῦν... τὰ “λάθη” των τὰ κόμματα –μέ τίς διεθνιστικές τους ἐνέργειες– θὰ πρέπει νά παραδεχθοῦν πῶς δυναμίτισαν τήν ἐθνικὴν ἐνότητα καὶ ὁδήγησαν σε ἐμφύλια σύρραξιν μέ ἀποκορύφωμα τό “πνευματικὸ Ἄουσβιτς”. Κατάλοιπά του παρέμειναν ὀριστικά στὰ “Σκόπια” (Τσάροβο Τσέρο), γιὰ νά γαλουχηθοῦν μέ τὰ νάματα τῆς “Μακεδονικῆς” ἐθνότητος καὶ τό κήρυγμα τοῦ ἀλυτρωτισμοῦ. **«Αὐτοὶ πού ἐφεῦραν τὴν Μακεδονικὴν ἐθνότητα ἀρνοῦνται τὴν γενεάν των, ἀποκρύπτουν καὶ ἀποκηρύττουν τὴν ἱστορικὴν τῶν ρίζαν προκαλώντας τὸ ἐρώτημα: Ἐχουν τὸ δικαίωμα νά σφετερίζωνται μίαν ξένην ἱστορίαν, ξένην σύμβολα, ξένα ὀνόματα;»** (Μίκης Θεοδωράκης) Ὅταν βεβαίως ὁ Ροταριανὸς ὁμιλος Θεσσαλονίκης, ἀδελφοποιεῖται μέ τόν Ὅμιλον “Μέγας Κωνσταντίνος” τῆς πόλεως “Νίς” τῶν Σκοπίων κανεὶς μας δέν ἐνημεροῦται γιὰ τις ὅποιες συναντήσεις καὶ προθέσεις ἀμφοτέρων. Τέλος, **ὅσοι Σκοπιανοὶ μελετήσουν κάποτε τὸν Ἀρριανόν, θὰ διαψευσθοῦν μόνον των.**

Διὰ νά ἐνταχθῇ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν –ὁλόκληρος Βρετανικὴ Αυτοκρατορία– ἐδέχθη τὴν μετονομασίαν τῆς εἰς Ἡνωμένον Βασίλειον! Αποφεύγεται οὕτω ἡ μελλοντικὴ διεκδίκησις τῆς Γαλλικῆς Βρετάνης. Σ’ αὐτοὺς λοιπόν πού προτίθενται νά “χαρίσουν” τό ὄνομά μας, δέν πρέπει νά προσάψουμε τόν τίτλον τοῦ προδότη καὶ μισέλληνα; Συνωστίζονται (κατὰ ἐπικαιρον ἐκφρασιν) εἰς τόν κατάλογον τῶν ἐθνικῶν μειοδοτῶν! ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΤΟΝΙΖΕΤΑΙ ἡ μοναδικὴ αὐτὴ ἀλήθεια; Μόνον μέ αὐτόν τὸν τρόπον **θὰ γίνει συνειδήσις στήν κοινὴν γνώμην** καὶ οὐδεὶς, ἀκόμη καὶ πλανητάρχης, δύναται τότε νά τὴν ἀγνοήσῃ. Ἀκόμη καὶ ἐάν παγκοσμίως ἀναγνωρισθοῦν κατ’ οὐσίαν **μόνον ἡ δική μας ἀναγνώρισις μετρᾷ καὶ τούς κατωχρώνει.** Τό “Μακεδονικόν” παρουσιάζεται ὡς σύγχρονον ἐμφανιζόμενον μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Γιουγκοσλαβίας. Κατὰ τὴν κατοχὴν ὑπὸ

τῶν Βουλγάρων ὅμως (συμμάχων τῶν Γερμανῶν) εἰς τὴν Μακεδονίαν τὰς διαθέσεις τῶν ἀποκάλυψαν οἱ “Μακεδόνες” τοῦ Πιρίν. Δηρύρουναν πλατείες, ἐπέβαλον τὴν Βουλγαρικὴν καὶ παρεχώρησαν δικαιώματα σέ Ἕλληνας συνεργάτας πού χαρακτηρίσθησαν ὡς “λαδοβούργαροι” μέ ὅσα ἀπολάμβανον. Αντίστοιχοι τῶν “δοσιλόγων” τῆς Κεντρικῆς Ἑλλάδος διέφυγον τὴν τιμωρίαν. Αργότερον ἀκόμη καὶ ὅσοι ἐφυλακίσθησαν, ἀπελευθερώθησαν, ἀποδεικνύοντας μέχρι καὶ σήμερον πῶς οἱ παντός εἶδους προδότες, “καλὰ κρατοῦν” μορφές ἐξουσίας μεταβιβάζοντάς τες στοὺς ἀπογόνους τῶν. Οἱ Μακεδόνες ὅμως ἠρνήθησαν τὴν βάρπτησιν Ἑλληνοπαίδων παρ’ ὅτι οἱ Βούλγαροι ἦσαν χριστιανοί, μέ τὴν ἀπελευθέρωσιν δέ ὀνοματοδότησαν τὰ τέκνα τῶν οὕτω: Ἐλευθερία, Νίκη, Ἑλπίδα κ.λπ.

Πρό καιροῦ ἤρχησε ἡ διερεύνησις τῶν ὀνομάτων τῆς φυλῆς τῶν Ἀραουκανῶν τῆς Χιλῆς πού ἀπεδείχθησαν ἀμιγῶς Ἑλληνικά. Ἔχουν ἐπισημανθεῖ οἱ ἐξῆς καταλήξεις εἰς ἀντιστοιχίαν: –Kan=–γένης, –man=–μένης, –vilu=–φίλος, –Katum=–κράτης, –pan=–φάνης, an=–άνης, –huenu=–γόνος, –puli=–πυλος, –gav=–γαῖος, –gaki=–όχος, manki=–μαχος, –laf=–λοχος, –gueo=–κευς, –ande=–άνθης, –taro=–δωρος, –ante=–αντης, –pai=–ιππος, –polikan=–πολυγένης. «Στὰ Ἀραουκανικά συχνὰ ἀποκόπτονται ὁλόκληραι συλλαβαί χάριν συντομίας καὶ αὐτό παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰ ὀνόματα». (Σ. Δωρικός Βούλης– Κ. Χατζηγιαννάκης). Ἀκολουθεῖ κατάλογος Ἀραουκανικῶν τινῶν ὀνομάτων μέ τό ἀρχαιοελληνικόν τούς ἀρχέτυπον: Alkaman=Ἀλκαμένης, Alkapan=Ἀλκιφάνης, Antipulli=Ἀντίπυλος, Antipan=Ἀντιφάνης, Glauca=Γλαύκη (ἀπό γλαυκός), Tome=Τομεύς, Krino=Κρίνος, Napo=Νάπος, Pono=Πόνος, Kallopan=Καλλιφάνης, Karenairai= Χαρίνιππος, Kanio=Γεννίων καὶ ἄλλα.

Παραμένει βέβαιον, πῶς ὁ ὁμορφος ἦχος κάποιων ὀνομάτων δέν θά ἀκουσθῇ ποτέ! Οὔτε ἡ μοναδική τούς εἰκόνα θά φανῇ κάπου, ἀφοῦ ἀπό αἰώνας ταξιθεύουν στοὺς Γαλαξίας. Κανένα κείμενο στό ὁποῖον ἀναφέρονται δέν μᾶς κληροδοτήθηκε ὡς τώρα διὰ νά τὰ ἀναδείξῃ. Ἀναγνωρίζω τὴν λεξιπενίαν μου πού ἀδυνατεῖ ἐπάξια νά τὰ μνημονεύσῃ. Παραχωρῶ λοιπόν τὴν θέσιν μου σέ δύο νεαροὺς φίλους.

«Εἶναι γεγονός ὅ,τι ὅσο πῶς πολὺ “παιγμένο” εἶναι ἓνα μουσικό ὄργανο, τόσο ὁ ἦχος τοῦ εἶναι καλύτερος. Αὐτό συμβαίνει διότι ἡ τάλαντωση τῶν μορίων τοῦ ἀέρα “σκάβει” τό ξύλο καὶ βελτιώνει τό ἄκουσμα. Ἔτσι καὶ τό μακρόχρονο ἄκουσμα τῶν Ἑλληνικῶν ὀνομάτων “ἔσκαψε” αὐτόν τόν τόπο. Ἄς ἐλπίσουμε λοιπόν ὅτι ἡ Ἑλληνική γῆ –σάν ἄλλο μουσικό ὄργανο– θά μᾶς ἀνταποδώσῃ κάποτε τὴν τάλαντωση γνωστῶν ἀλλὰ κυρίως ἀγνώστων καὶ ἀδικαιολόγητα ξεχασμένων ὀνομάτων» Ἡλίας Χατζηγεωργίου

«Παῖξετε κρουστάλλινες χορδές, τοῦ ἔρωτα σειρήνες
τ' ἀνέμου τό ἀναπάλεμα πού τώρα πιά ἐχάθη,
μέσα ἀπό αἶμα, ἀπ' τῆς βροχῆς σάν πέρασε τίς δίνες
στῶν Ὀλυμπίων τὰ δώματα ἀνάμεσα ἐστάθη.

Ακίνητο, ανέσπερο, καρτερικά κοιτάει
 Τίς νύμφες πού παλεύουνε στὰ δένδρα νά γυρίσουν,
 Θαρρείς θαλασσίνη σιωπή πώς γλυκοτραγουδάει
 Ξώς ότου οί άνθρωποι μέ μιὰς νά τό ξαναφιλήσουν
 Δημήτριος Παπαγεωργίου

Διευκρινίζω πώς δέν προέρχομαι ἐκ τοῦ κύκλου τῶν φιλολόγων καί δέν διεκδικῶ τίτλον συγγραφέως. Ζητῶ ἔτσι συγγνώμην διά συντακτικά καί ἄλλα λάθη μου. Παραμένει ἄλλωστε γνωστόν (ἀπό τῆς ἐποχῆς τοῦ Σόλωνος), πώς παλαιόν καί νέον σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος δέν ἀπονέμει τίτλους, ἀλλ' οὔτε καί τούς ἀναγνωρίζει. (Ἄρθρον 4 τοῦ Συντάγματος παράγραφος 7: Τίτλοι εὐγενείας ἢ διάκρισης οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται σέ Ἕλληνας πολίτας) “Οἱ παρεκτροπές” ἀφοροῦν ἀσφαλῶς τούς ματαιόδοξους. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐπ' ἀρκετόν ἐρευνῶ τό θέμα δέν... ἐνοχλοῦμαι(!) ἀπό τόν χαρακτηρισμόν τοῦ “ἐρευνητοῦ!” Ἡ ἀκόμη καί τοῦ “διασώστου!” Ἔστω καί εἰς “ὄνου πόκας” ἄν μοῦ δοθεῖ! (εἰς τήν κουράν ὄνου δηλαδή).

Υπάρχει ὀνοματολογική ἑταιρεία –ἐν τῷ Καποδιστριακῷ πανεπιστημίῳ– **ΙΣΩΣ** καί ἐπιδοτουμένη, οὐδαμοῦ ὅμως ἀνευρίσκονται συγκεντρωμένα τά κύρια ἀρχαιοελληνικά ὀνόματα. Πολύ περισσότερον δέν γίνεταί γνωστός ὁ λόγος μή ὀνοματοδοσίας. Τό ἐνδιαφέρον τῶν φιλοσοφικῶν μᾶς σχολῶν, δέν “κατεβαίνει” σ' αὐτές τις λεπτομέρειες, οὔτε ὅμως βοηθᾷ ὅσους ἐνδιαφέρονται. Ἐκτός ἴσως ἂν δηλώσεις ἀποδοχήν... Ἰνδοευρωπαϊκῆς φυλῆς (παρ' ὅτι δέν ὑπάρχει οὔτε μία γραπτὴ ἀπόδειξις περὶ αὐτῆς!) ἢ ἀποδείξεως “ἐνταξιν” εἰς ἴδρυμα” (παρ' ὅτι τά ἱδρύματα δέν ἔχουν μέλη!) εἰς τήν παρούσαν “σύναξιν” καταγράφονται ἀπειρα ἀρχαιοελληνικά κύρια ὀνόματα, **ΟΥΧΙ ΟΜΩΣ ΑΠΑΝΤΑ**.

Παραπλευρῶς δέ τούτων –ἐντός παρενθέσεως– ἡ ἐρμηνεία τινῶν. Μέ ὀλίγην δέ προσοχήν τοῦ ἀναγνώστου, ἐρμηνεύονται ἕτερα παρ' αὐτῶ. Ὁρθότερον βεβαίως θά ἦτο νά χρησιμοποιήσωμεν τά οὐσιαστικά, ἐπίθετα καί ρήματα πού ἀναγράφονται εἰς τόν Ὅμηρον ἢ τόν Ἡσίοδον. Ἡ ἐρμηνεία τῶν ἐπεξηγεῖ πολλά τῶν ὀνομάτων. **Καθὼς δέ πλησιάζομεν ἐπεξεργαζόμενοι τά ὀνόματα, μᾶς ἀποκαλύπτονται ἀλήθειαι.** Παραδείγματος χάριν: Ὁ Ζεὺς μέ τήν Πανδώρα γεννοῦν τόν Μάγνητα (γενάρχη τῶν Θεσσαλῶν) καί τόν Μακεδόνα ἢ Μάκεδνο ἢ Μακεδανό ἢ Μάκο (γενάρχη τῶν Μακεδόνων) καί τόν ἀντρεωμένον Γραικόν. (Μέ διαταγήν Διὸς ἡ Πανδώρα ἐγένετο κατόπιν σύζυγος Ἐπιμηθέως). Κατ' ἄλλους ὁ Μακεδὼν εἶναι υἱὸς Διὸς καί Θυΐας ἢ Αἰθυΐας ἢ Αἰθρίας (θυγατρός Δευκαλίωνος) ἀδελφὸς Μάγνητος ἀλλὰ καί τῆς Μακεδονίας ἐξ ἧς ἡ χώρα Μακεδονία. Προσέτι ὁ Μακεδανὸς ἦτο υἱὸς Αἰόλου ἢ υἱὸς Λυκάονος, βασιλέως Ἡμαθίας, (...? τριχὴ γενεαλογεῖται), ἢ δέ Μακεδονία ἀδελφὴ αὐτοῦ. Οὐδέποτε ἀμφισβητήθη ἡ Ἑλληνικότης τῶν ἀπογόνων τοῦ πρώτου (Μάγνητος), ἐνῶ συχνά συμβαίνει στοὺς ἀπογόνους τοῦ δευτέρου. (Ἀπλὴ ἀναφορὰ κάμω στον Ἀλέξανδρον τόν Α', υἱόν τοῦ Ἀμύντου, βασιλέα Μακεδόνων πατέρα Φιλίππου,

Ἀμύντου (νόθου), Ἀλκέα καί Περδίκᾱ. Τό 496 ὑπῆρξε Ὀλυμπιονίκης κριθείς **ΦΙΛΕΛΛΗΝ**! ὥς ἐκδηλώσας ἀγάπην πρὸς Ἑλλήνας καί εἰς τήν περίπτωσιν μάχης Πλαταιῶν. Ἐκρίθη δηλαδή φιλέλληνα διὰ τὰς πληροφορίας πού παρέσχε στούς Ἑλλήνας διὰ τὰς κινήσεις τῶν Περσῶν. Τοῦτο ἐπαληθεύει εἰς τό ἔργον του ὁ ἴδιος ὁ Ἡρόδοτος χαρακτηρίζοντας τόν Ἀλέξανδρον Φιλέλληνα(!) πρὶν οἱ Ἑλλαδονίκες τῆς Ὀλυμπίας τόν ἀναγνωρίσουν –καί ὀρθῶς– ὡς Ἑλληνα!) Εὐκόλως δέ παραχωρεῖται ἡ Ἑλληνικότης –ἀπό ἀνιστορίτους– εἰς ἀλλογενεῖς, μέ αἰτιολογικόν τήν ἀποδοχήν τῆς διαφορετικότητος!! (Παράξενον, ἀφοῦ μέ τήν παγκοσμιοποίησιν ἐπιδιώκεται ἡ ὁμογενοποίησις–ἰσοπέδωσις!!) Καί μέ τήν ἀπειλή βεβαίως τοῦ χαρακτηρισμοῦ ὡς “ρατσιοτῶν” τῶν διαφωνούντων!!! Τοῦτο δέ, συνεπικουρούμενοι ἀπό τήν παρερμηνείαν τοῦ ἐπαίνου (πανυγηρικοῦ) τοῦ Ἰσοκράτους(=ἰσοδυναμίου), ἀγνοώντας πῶς ποτέ δέν ἀνεγνώσθη (παρά τήν δεκαετῇ ἐπεξεργασίαν) ἐνῶ παραλλήλως διακήρυττε: **«Τοῖς Βαρβάροις εἰλωτεύειν»!** καί οὐχί: **«καλοῦνται Ἕλληνες οἱ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας μετέχοντες»**, ὡς –κατά κόρον– ἠκούσθη ὑπό ἀνευθυνοῦ πευθύνων ἢ ὑπευθυνοανευθύνων!!! Οἱ μετέχοντες δηλαδή τῆς Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς, Γερμανικῆς... παιδείας καλοῦνται ἀντιστοίχως; (Οἱ Πολωνοί οικονομικοὶ μετανάστες, δημιούργησαν Σχολεῖον ἐν Αῤῥήναις, στήν συμβολή τῶν ὁδῶν Πατησίων καί Λέσβου ἐγκαινιασθέν ὑπό τοῦ Πολωνοῦ Προέδρου. Ἡ παγκοσμιοποίησις ὁμως εἰσήγαγε τελικῶς ἅπαντας τούς παῖδας μεταναστῶν –εἰς τὰ Ἑλληνικά σχολεῖα– μέ μελλοντικόν σκεπτικόν... Παραλλήλως οἱ διδάσκαλοι ὑποβάθμισαν τήν προσφερομένην δημοσίαν παιδείαν, ζητοῦντες ἀπό τούς γονεῖς νά μή δυσανασχετοῦν –διά νά δυνηθοῦν νά προσαρμολογήσῃ οἱ παῖδες τῶν ἀλλοδαπῶν. Παραδόξως δέ εἰς τινα δημοτικά ἤρχισεν καί ἡ διδαχὴ ἱστορίας τῆς Ἀλβανίας καί διερωτῶμαι: Τι ὥραϊον περιγράφουν τὰ βιβλία τῶν διὰ τήν Ἑλλάδα, ὅταν παραλλήλως ἀγωνίζονται νά Ἑλληνοποιήσῃ; Καί ποῖος μισθοδοτεῖ αὐτούς τούς διδασκάλους;)

Τήν αὐτήν συμπεριφορὰν –πρὸς τόν Ἰσοκράτην– δεκνύει καί ὁ Ἀριστοτέλης εἰς ὑπόμνημα: **«Ἀλέξανδρος ἢ ὑπὲρ ἀποίκων»**: **«...Τοῖς μὲν Ἑλλήσιν ἡγεμονικῶς, τοῖς δὲ βαρβάροις δεσποτικῶς χρώμενος, καὶ τῶν μὲν ὡς φίλων καὶ οἰκείων ἐπιμελούμενος, τοῖς δὲ ὡς ζώοις ἢ φυτοῖς προσφερόμενος»** (απ. 648 R Lesky. Ἱστορία Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Λογοτεχνίας σελ. 761). Κυρίως ὁ Ἰσοκράτης γράφει ἕναν λόγο δοκίμιο, ἐπισήμως ἐκθέτωντας τὰς θέσεις τῆς μυστικῆς ἐταιρίας (Κίνημα Πανελληνίου ἰδέας, μέ στόχο τήν κατάλυσιν τοῦ Περσικοῦ κράτους) διὰ τόν σχηματισμόν Ἑλληνικῆς Ὁμοσπονδίας μέ σκοπόν τόν τετρατισμόν πολιτικῶν ἐρίδων καί ἐμφυλίων ἀντιπαραθέσεων. εἰς τό συνέδριον τῆς Κορίνθου ἀργότερον, προτάσεις ὑποβάλλει εἰς τόν Φίλιππον Β΄ καί μετὰ τόν θάνατόν τοῦ τελευταίου, ἀναλαμβάνει νά τὰς ὑλοποιήσῃ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος. Ἐξ ἰδίων τὰ βέλη δέχεται ὁ τελευταῖος, ὅταν ὁ Κορίνθιος Δημάρατος τόν προσφωνεῖ: **«Χαίρει οὖν ἡ τέ Ἑλλάς ἅπανσα καὶ ἡ Μακεδονία»** διὰ νά λάβῃ ἀπάντησιν βροντόφωνην καί ὀργισμένην: **«Ἄλλ' ὦ Μακάριε, ἔστιν οὖν Ἑλλάς καὶ ἡ Μακεδονία»**. Παρακάμπτω τό ὅτι ἡ “ρῆσις” **«Καλοῦνται Ἕλληνες οἱ μετέχοντες τῆς...»** ἀποτελεῖ **ΜΑΡΜΑΡΙΝΗΝ ΠΡΟΜΕΤΩΠΙΑ**, εἰς ἐξέχουσαν βιβλιοθήκην τῶν Αῤῥηνῶν, πού τό ὄνομα τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς σημαίνει μεγάλου ψυχός. Καί πῶς ἐπίσης, κατελογίσθη ὡς “ἀπαίδευτος”, ὁ Ὑπουργός πού θεώρησε τούς Ὀλυμπιονίκας κατωτέρους τῶν ἀλλοδαπῶν,

τῶν μετεχόντων τῆς ὅποιας Ἑλληνικῆς παιδείας. Ἐκτός ἂν ὑπῆρξε πλήρης γνώστης τῆς δημιουργίας ντοπαρισμένων ἀθλητῶν. (Βεβαίως ὁ Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης Ἀγισίλαος προέτρεψεν τὴν ἀδελφήν τοῦ Κυνίσκα νὰ λάβῃ μέρος εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας –ὅπου καὶ ἐνίκησεν– διὰ νὰ ἀποδείξῃ στους Ἕλληνας, πὼς **ἡ νίκη δεν εἶναι ἰδιαίτερη ἀρετὴ**, ἀλλὰ σχετίζεται μὲ πλοῦτον καὶ δύναμιν. Ἐπίσης οἱ **Ζάνες** (χάλκινα ἀγάλματα), ὑπῆρξαν ἀγάλματα Διός, πού κατασκευάζοντο μὲ χρήματα ἐπιόρκων Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.)

Συμμάχους δὲ οἱ ἀνωτέρω εὐρίσκουν καὶ τινες –φαῖα φέροντας, τους “μελανειμονοῦντας” κατὰ Λιβάνιον –πού ἀπὸ τὴν σύνοδον τοῦ 1872– εἰς Κωνσταντινούπολιν–ἀγνοώντας τὸν ἐνωτικὸν χαρακτήρα τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ, παραμένουν πλησίον τῶν (φανат)–ισμῶν μέχρι σήμερον, (κυρίως ἀγνοοῦν πὼς ὁ μόνος **ΦΩΤΕΙΝΟΣ** –ισμὸς παραμένει ὁ **Ἑλληνισμός**).

Ὁ περὶ φημος ρήτωρ Αἴλιος Κλαύδιος –ἐκ Πραϊνέστου Ἰταλίας– ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ σοφιστοῦ Πausανίου τὴν Ἑλληνικὴν καὶ συνέγραψεν εἰς ταύτην. Τό συγγραφικόν τοῦ ἔργον ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ καλεῖται: **Μελίγλωσσος ἢ Μελίφθογος. Οὐχὶ ὅμως Ἕλλην!** Συνέγραψε εἰς 17 βιβλία “Περὶ ζῶων” μὲ διηγήσεις περὶ τούτων καὶ τῶν ψυχικῶν ιδιοτήτων των. Ἐπίσης “Ποικίλη ἱστορία” εἰς 14 βιβλία περιέχουσα ἀνέκδοτα ἱστορικά, ἀρχαιολογικά, βιογραφικά κ.λπ. εἰς αὐτὸν ἀποδίδονται καὶ 20 “Ἀγροικικαὶ Ἐπιστολαὶ” (Παλαιός Ἥλιος, 7ος τόμος, σελίς 1059, δεξιά, ἦτοι H-7-1059Δ). Βεβαίως αὐριον, ἴσως ἀπωλεσθῶν τὰ ἔθνη καὶ θὰ ὑπολογίζωνται αἱ μειονότητες. Ἐντάσσοντας στοὺς ἐκκλησιαστικούς χώρους ἄλλοθενεῖς, εὐκόλως θὰ διολισθαίνει ἡ ιδιότης τοῦ χριστιανοῦ –ἂν ὄχι εἰς τὴν τοῦ Ἑλληνος– σίγουρα εἰς τὴν τοῦ Εὐρωπαίου. (Φαντάζομαι Ἀσιάτην ...Εὐρωπαῖον!). Τὴν ἀλλαγὴν ὀνόματος καὶ θρησκευτικῆς πίστεως τῶν μεταναστῶν, δικαιολογεῖ ἡ οἰκονομικὴ ἐξαθλίωσις εἰς ἣν ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν ἐξουσιαστῶν τῶν χωρῶν των. Πόσῃ ὅμως ἐμπιστοσύνην ἐμπνέουν αὐτὰ τὰ ἄτομα, ἂν συγκριθοῦν μετὰ τῶν προγόνων τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἐθυσίαζον καὶ τὴν ζωὴν τῶν ἵνα μὴν ἀλλαξοπιστίσουν; Ἐπὶ πλέον τὰ διατιθέμενα χρήματα διὰ τὴν μεταγωγὴν τῶν ἐν Ἑλλάδι, σίγουρα θὰ βελτίωναν τὴν ζωὴν τῶν εἰς τὴν πατρίδα των. Δικαίως λοιπὸν θεωροῦνται: δυνάμεις κατοχῆς. **Ἴσως πάλιν ἡ ἐκκλησία τοὺς προσεταιρίζεται “μικραίνοντας” τὴν αὐριανὴν ἰσλαμοποίησιν πού προκύπτει κατὰ τὴν παγκοσμιοποίησιν.**

Πὼς λοιπὸν ἡ “ἐκκλησία” τάσσεται φανερώς ἐναντίον τῆς παγκοσμιοποιήσεως; Παλαιότερον δὲ καὶ ἐναντίον τῆς ἐντάξεως στὴν Ε.Ο.Κ, τὴν ὁποίαν ἀπεκάλουν θηρίον μὲ ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ δέκα κέρατα (ὅσα καὶ τὰ τότε κράτη) ὑποκινούμενοι ἀπὸ τὴν “Ἀποκάλυψιν,” ἥτις δὲν ἠρκέσθη εἰς πλέον τῶν 1900 ἐτῶν δι’ ἐπαλήθευσιν! (“Ἴσως λανθασμένως λαμβάνεται καὶ ὡς “προφητεία” ἢ Ἀποκάλυψις. Οἱ σολικισμοὶ τῆς ὁδηγοῦν στὴν Ἰουδαϊκὴν θεολογίαν, καὶ ἀποτελοῦν συρραφὴν ἀποσπασμάτων “προφητειῶν”). **Κατ’ οὐσίαν δηλαδὴ εἶναι πρόγραμμα ἑνὸς παλαιοῦ δράματος, πού κάποιοι ἀπόγονοι ἀκολουθοῦν, ἐπιδιώκοντας τὴν ἐπαλήθευσιν.** Πρὸς στιγμὴν (δύο χιλιάδας ἔτη!) ταράσσουν μὲ τὸν φόβον “Τῆς” τὰς ψυχὰς τῶν ἀδῶν καὶ ἀφελῶν. Ἐπὶ πλέον ἐφ’ ὅσον προφητεύεται ἡ ἀνοδος εἰς ἐξουσίαν τοῦ Ἀντιχρίστου, ἀποκαλύπτεται ὁ Δυϊσμός

τῆς φημολογουμένης Μονοθεϊστικῆς θρησκείας τοῦ Χριστιανισμοῦ!!! Τοῦτο ὁμῶς ἀφήνει ἀδιαφόρους τοὺς αὐριανούς θρησκευτικούς ἡγέτας, ἐφόσον τοὺς ἐνδιαφέρει μόνον ἡ καθ' οἷονδήποτε τρόπον αὐξησης τῆς μειονότητος –όμάδος των. Ἵσως ἰσχυρισθοῦν τινές πῶς ἀντλῶ πληροφορίας ἀπο μύθους, τοὺς ὁποίους ἐρμηνεύουν –συνήθως– ὡς παραμύθια, ἐνῶ ἡ ὀρθή ἐρμηνεία εἶναι: μῦθος ἐστὶ ψευδὴς λόγος ὑποκρύπτων τὴν ἀλήθειαν.

Ἄλλο παράδειγμα –ἀπὸ τὸν χώρο τῆς θρησκείας– ἀποτελεῖ τὸ ὄνομα Ἑμμανουήλ ἢ συγκοπτόμενον, Μανουήλ. Σημαίνει: Ἐκεῖνος μέ τὸν ὅποιον εἶναι ὁ Θεός. Ἄρα, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου δηλαδή, ὅπως διακήρυξε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. (Παρακάμπτω ὅτι ἡ **Μαρία ἦτο τέκνον Θεοῦ, ἄρα ὁ υἱὸς τῆς εἶναι οἰωνός Θεοῦ!** Οὐδεὶς ἄλλωστε τὴν καταγράφει ὡς σύζυγον Θεοῦ. Μᾶς ἔδωσε νοῦν καὶ ἐλευθέραν βούλησιν; Δικαιούμεθα λοιπὸν νὰ διατυπώνωμεν τὰς ἐλόγους σκέψεις ἡμῶν. Παραλλήλως προσπαθῶ νὰ διατηρῶ καλοφυλισμένην τὴν λογικὴν μου καὶ ἐτοιμοπόλεμη τὴν φαντασίαν μου, ὥστε μέ αὐτὰς τὰς δύο λειτουργίας νὰ κτίζω τὴν τρίτην, δηλαδή τὴν μνήμην μου. Κατορθῶνω οὕτω νὰ εὐρίσκομαι πάντοτε εἰς διέγερσιν. Ἐάν ἐπιτύχω τὴν ὑπερδιέγερσιν τότε θὰ ἰδῶ μακρινὰ ἀστροικὰ πλάσματα (Υπερτάτη Ἀρχή=Κων. Δούκας). Ἐνῶ Μιχαήλ σημαίνει: ὁμοῖος μέ τὸν Θεόν. Τό αὐτό σημαίνει καὶ τὸ ὄνομα Μιχαῖος. Αἰταιεῖται περαιτέρω θεολογικὴ ἀνάλυσις;

Ἀπὸ τὸν χώρον τῆς Ἐπιστήμης καταθέτω τὸ παράδειγμα τοῦ ποιητοῦ Ἀλκιμᾶνος ἢ Ἀλκιμᾶνος ἢ Ἀγησίδαο υἱοῦ τοῦ Σκόμβρου. Ὑπῆρξε μέγιστος λυρικός ποιητὴς ἀσχοληθεὶς μέ Θεογονικὴν κοσμολογίαν. Αἱ ἀπόψεις του –μετὰ 27 αἰῶνας –οὐδόλως ὑπολείπονται τῆς Κβαντικῆς θεωρίας, ἀποδεικνύουσαι τὴν ποιήσιν προηγουμένην τῆς ἐπιστήμης. Καὶ ἐκ τῆς μυθολογίας ἀνασύρωνται ἀλήθειαι: «... Ὁ Πέλοψ ὁ Ταντάλιος ἐς Πίσσαν μολῶν –θοαῖσιν ἵπποις– Οἰνομάου γαμεῖ κόρην ἐξ...». Υἱὸς Ταντάλου ὁ Πέλοψ καὶ ἔγγονος Βροντέως. Ὁ τελευταῖος ὑπῆρξεν σύζυγος τῆς Κλυταιμῆστρας ἢ Κλυταιμνήστρας προτοῦ αὕτη νυμφευθῇ τὸν Ἀγαμέμνονα. Ἄρα χρονολογικὰ προσδιορίζονται ἅπαντα τὰ τελευταῖα.

Προτελευταῖο καταγράφω, τὸ ὄνομα Εὐᾶ ἢ Εὐᾶ ἢ Εὐέα. Σημαίνει, δημιουργὸς ζωῆς καὶ Μήτηρ Ζώντων. Νοεῖται ἐκ τούτου, πῶς δὲν ἡδύνατο νὰ γεννηθῇ ἐκ τοῦ Ἀδάμ (αὐτὸ ἄλλωστε ὑποστηρίζει ἡ ἐπιστήμη, σὲ ἀντίθεση μέ τὸ Ἰουδαιοχριστιανικὸν δόγμα). Παρακάμπτω τὴν ἄγνοιαν τῶν ἀγιογράφων νὰ τὴν ἀποδίδουν μέτ' ὀμφαλοῦ! «...καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς Ζωή (Εὐᾶ ὅπερ ἐστὶ ζωή) ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώων» (Ὁμιλία Ἰ. Χρυσοστόμου, τόμος 53, σελὶς 148) Τό δὲ ἀρσενικὸν τοῦ ὀνόματος, ἦτοι: Εὐᾶς καὶ Εὐᾶς ἀποτελεῖ ἐπώνυμον τοῦ Θεοῦ Διονύσου. (Ἡ ἀντίληψις δημιουργίας τῶν πρῶτων ἀνθρώπων ἐκ πηλοῦ, μᾶλλον ἀνεσύρθη ἐκ πεποιθήσεων Βαβυλωνιακῶν. Μαζί μέ τὸν Ἀδὰμ ὁ Θεός ἐπλασε καὶ τὴν Λίλιθ ἢ Λιλοῦ ἢ Λιλατοῦ (θῆλυς Ἀντίχριστος!). Ἀποτελεῖ προσωποποίησην δαίμονος, στοιχείου νυκτός. Διεκδίκησε μανιωδῶς ἰσότητα μέ αὐτόν. Ἐγκατέλειψεν μέ μανίαν τὸν παράδεισον μεταμορφωμένην εἰς δαίμονα. Ἐχθρὸς τῆς Εὐᾶς, ὑποκινήτρια παρανόμου ἔρωτος. Ζεῖ εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης περιορισμένη, διὰ νὰ μὴ ἀναστατώσῃ ζωὴν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Τρέφει μῖσος διὰ οἰκογένεια, ζευγάρια, παιδιὰ). Τέλος τὸ ὄνομα Ἀδὰμ, σημαίνει χοϊκός, δηλαδή

πλασθείς ἐκ χύματος καὶ δὴ ληφθέντος ἐκ τεσσάρων σημείων: **Α**(νατολή)–**Δ**(ύσις)–**Α**(ρκτος)–**Μ**(εσημβρία). Ἐβραϊκὰ σημαίνει αἱμάτινος ἄνθρωπος, ὅπου Α=ἄνθρωπος καὶ Δάμ=αἷμα. Θεωρεῖται δὲ Γενάρης τῶν ἀνθρώπων, στήν Ἰουδαϊκὴν θρησκευολογίαν καὶ διολισθαίνοντας –διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ– ἢ ἀντίληψις αὕτη ἐγκατεστάθη εἰς τὸν Ἑλληνισμόν. Ὡσαν ὁ Ἑλληνισμός νὰ ἐστερεῖτο δικῆς τοῦ Θεογονίας. Ὁ Ἐπιμενίδης ὁ Κρής, μάντις καὶ ἱερεὺς, καθάρων τὰς Ἀθήνας ἐκ τοῦ Κυλωνίου ἄγους (ἀνομίας) ἔγραψεν Θεογονίαν 5.000 ἑξαμέτρων στίχων. Ὁ Ἡσίοδος ἢ Αἰσίοδος ἢ Ἰσίοδος (ἰσοδύναμος) καὶ Εἰσίοδος (Βοιωτικὸς τύπος) μέ τό ὑπέροχον ἔπος τοῦ “Θεογονία” συστηματοποίησε τὴν θρησκείαν τῶν προγόνων μας. Παράλληλα ἐδίδαξεν τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς μέ τό ἔργον “Ἔργα καὶ ἡμέραι”. εἰς τοῦτο ὁ Δίας προστάζει τὸν Ἥφαιστον «...ὅτι τάχιστα γαίαν ὕδει φύρειν» (στ. 60) ...ὅσο πιο γρήγορα χῶμα καὶ νερό νὰ ἐνώσει καὶ σ’ αὐτό νὰ βάλει ἀνθρώπου φωνὴν καὶ δύναμιν... εἰς τὴν Θεογονίαν δὲ «...Ἀντίκα δ’ ἀντί πυρός τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισι γαίης γάρ σύμπλασσε περικλυτός Ἀμφιγυήεις» (στ. 570) ...καὶ ἀμέσως ἀντάλλαγμα στήν φωτιά ἐφτιαξε κακὸ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, γιατί ἀπὸ γῆ ἔπλασε ὁ ξακουσμένος Ἀμφιγυήεις (Ἥφαιστος) ὁμοίωμα σεβαστικῆς παρθένου. Καὶ τὴν ὕψωσε καὶ τὴν... κατὰ τὸν Ἡσίοδον δηλαδὴ, τό θῆλυ ἐπλάσθη –κατ’ ἐντολήν Θεοῦ «...ἀντισταθμιστικὸν κακόν, διὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς φωτιάς πού ἐκλεψεν ὁ Προμηθεύς». (Ὁ Προμαθεὺς λοιπόν ἢ Προμηθεὺς ἦτο –κατ’ ἄλλους– ὁ πρῶτος ἀγγειοπλάστης, πλάσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ χου!). Κατὰ τοὺς Ἀργεῖους βεβαίως τὰ ἀγαθὰ τῆς φωτιάς ἔφερεν ὁ Φορωνεύς. Κατ’ οὐσίαν ὁ Ἰσίοδος ὑπῆρξεν **πρὸ ἀγγελοῦ** ἀρχαίας Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας. Ἐκαμε τὴν πρώτην οὐσιαστικὴν προσπάθειαν συστηματοποίησις γενεαλογίας Θεῶν, ἀλλὰ καὶ καταγωγῆς τοῦ κόσμου. Ὁ Ἀριστοτέλης τὸν θεωρεῖ τὸν... **πρῶτον θεολογήσαντα**. Ἀρνούμενος τὴν ἐκ πηλοῦ δημιουργίαν τοῦ ἀνθρώπου (εἶτε κατὰ τοὺς Ἰουδαιοχριστιανούς εἶτε κατὰ τὸν Ἰσίοδον ἢ ἄλλους) δικαιούμαι νὰ ἀσπάζομαι τὴν ἀποψιν τῆς ἐπιστήμης, πῶς ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ἀπὸ ἀστροσκοπῆν.

Τὴν ἔδραν τοῦ ὑπουργείου παιδείας (**ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ!**) κατέλαβον ἀρκετοὶ ἀπὸ τῆς ιδρύσεως Κράτους. Ἐλάχιστοι μέ ἀνάστημα! Ἐχομεν επιχειρήματα διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν πλείστους. Δεν τὰ συμπεριέλαβον ὅμως εἰς τὴν ἐκπαίδευσίν μας καὶ βεβαίως τὰ ἀγνοοῦμεν. Ἐπιβάλουν στήν νεολαίαν μας Ἰουδαϊκοὺς σολκισμούς, ἴσως καὶ διότι ἀγνοοῦν τὸν Ἰσίοδον. Ἴσως διότι θέλουν νὰ “αἰσχύνηται τό γένος τῶν προγόνων” μας. (Τοῦτο οὐδόλως ἐκπλήσσει τὸν ὑποφαινόμενον πού λειτουργεῖ ὡς “λευκοσίας” καὶ οὐτοπιστής, κατ’ ἐκφρασιν καθηγητοῦ. Εἴκοσι τέσσαρες αἰῶνας πρὶν ὁ Ἀριστοτέλης ἐδήλωνεν: **Οὐδείς** (πολιτικός), **οὐδέν** (καλόν), **πράττει** (περὶ τὰ πράγματα τῆς πόλεως). Ὅστις δύναται ἄς τὸν διαψεύσῃ καὶ τότε ὀφείλω νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν κάλπην!). Παρόμοιοι “διολισθήσεις” ἐπιβάλλονται –εἰς τὴν παιδείαν– μέσω τῶν “θρησκευτικῶν” καὶ **ἡ Ἰουδαϊκὴ ἱστορία ἐπιβάλεται εἰς τοὺς Ἕλληνας**, ὡς θρησκευτικὴ γνώσις τοῦ (Ἰουδαίου) χριστιανισμοῦ! Σίγουρα ξενίζει τοὺς Χριστιανούς, ὁ καθορισμός τῶν ὡς Ἰουδαιοχριστιανῶν. Ὅταν ὅμως θέλουν νὰ ὑμνήσουν τὸν Θεόν τοὺς ἀναφωνοῦν: Ἀλελοῦῖα, πού σημαίνει=Ἀλέ-λου-Γιάχ(βέ)=Ἡτοι δόξα στον Γιαχβέ. Προσφωνοῦν δὲ τὸν θεὸ τοὺς (Γιάχ...) συμφώνως πρὸς τὰς ἐντολὰς τῶν Ἐβραίων...

“οὐ λείψει ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ...” Δικαιοῦνται λοιπόν ἢ ὄχι τὸν ἀνωτέρω προσδιορισμόν;

Κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας βεβαίως, Ἀδάμ ἢ Ἀδάμας σημαίνει ὁ ἄτμητος. Ἄρα ἐκ τοῦ Ἀδάμ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ γεννηθεῖ. Φαῖδρά δέ παραμένει ἡ ἀγιογράφησις καὶ τούτου μετ’ ὀμφαλοῦ καθόσον –τοῦλάχιστον– δέν ἐγεννήθη. (Εφόσον, μόνη νοηματικὴ γλῶσσα παραμένει ἡ Ἑλληνικὴ, λογικόν νὰ χρησιμοποiew τὴν ἐρμηνείαν τῆς ἐπὶ τῶν ὀνομάτων). Ὅταν βεβαίως –ὅπως ἐλπίζω συντόμως– ὁλοκληρωθεῖ ἡ ἀποκωδικοποίησις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τότε θὰ ἀποκαλυφθοῦν ἀμέτρηται ἀλήθειαι. Ἐπὶ παραδείγματι: Ἡλικία, σημαίνει τὴν περί τόν ἥλιον περιφοράν. Ἄρα, ἐγνώριζον οἱ πρόγονοί μας, ὅτι διεπίστωσε ὁ Γαλιλαῖος πολλοὺς αἰῶνας μετέπειτα. Εὐρυμέδουσα ἢ Εὐρυδόμη, σημαίνει ἀρχηγόν ἰσχυράν. Αὕτη ὑπῆρξεν θεραπαινὶς τῆς Ναυσικᾶς, θυγατρὸς Ἀλκινόου καὶ ἦτο ἐξ Ἡπειρίου. (Ἀπειραῖα–Ὀδύς. Η–8) Ὅποταν λοιπόν ἀμφισβητεῖται ἡ Κέρκυρα ὡς νῆσος Φαιάκων, δέν πρέπει νὰ ἀγνοεῖται ἡ εὐκολος πρόσβασις Ἡπειρωτῶν στὴν νῆσον. Ἀκόμη καὶ ὑπηρετῶν. Ἀμφισβητεῖται ἐπίσης ἡ ὑπαρξις τοῦ Ὀμήρου συγχεομένη μετὰ τοῦ Ὀδυσσεῶς. Ὁ Προναπίδης ὁμως καταγράφεται ὡς διδάσκαλος τοῦ Ὀμήρου, μὴ ἀναφερομένης οὐδεμιᾶς σχέσεως μετὰ τοῦ Ὀδυσσεῶς, κυρίως χρονολογικῆς. Ἐζησαν σέ διαφορετικοὺς αἰῶνας. Προσφάτως δέ “Ὁ ἐν τῇ λέξει λόγος” (δὴ ὃν ἐρίζουν δύο συγγραφεῖς;) ἀναφέρει τὸν νάπον ἢ νάπην ἢ νάπους ὡς ἀγνωστον λέξιν!. Ὁ “Χορός” ὁμως (στίχος 892) εἰς “Αἶαντα” Σοφοκλέους ἐρωτᾷ: «Τίνος βοή πάρανλος ἐξέβη νάπους;» Ποίου φωνή βγήκε κοντά ἀπ’ τὴν λαγκαδιά; εἰς ἐπιστολάς δέ τοῦ Ἀλκίφρονος ἀναφέρεται καὶ «ὁ Ναπαῖος στον Κρηνιάδη» καὶ ἡ «Εὐνάπη στην Γλαύκη» τὸ λεξικόν δέ, H. Liddell καὶ R. Scott δηλώνει: Νάπος: Δασώδης κοιλὰς ἢ δρυμώδης φάραγξ. Το δὲ Napo=Νάπος, εἰς τὴν διάλεκτον τῶν Ἀραουκανῶν τῆς Χιλῆς (προγόνων τῶν Σπαρτιατῶν) εἶναι κύριον ὄνομα. Ἴσως δέ καὶ ὁ Μέγας Ναπολέων –ὡς προερχόμενος ἐκ Μανιατῶν– εἶναι: Νάπος καὶ λέων. Προσέτι ὁ Προνάπης ὑπῆρξεν Ὀλυμπιονίκης καὶ ἦτο υἱὸς Προναπίδου. Ὁ δὲ Πρόναπος ἦτο πατὴρ Ἀμυνίου ἀναφερομένου εἰς “Σφήκες”.

Τὸ “Περὶ Ὀμήρου καὶ Ἰσιόδου καὶ τοῦ γένους καὶ τοῦ ἀγῶνος αὐτῶν” γραφέν μετὰ θάνατον Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ δίδει πληροφορίας δι’ ἀμφοτέρους. Ἐπὶ πλέον ὁ ἔμμετρος ποιητικὸς ἀγὼν μεταξὺ Ὀμήρου καὶ Ἰσιόδου ἀρχίζει μέ τὸ ἐρώτημα τοῦ τελευταίου πρὸς τὸν πρῶτον: «...Υἱέ Μέλητος Ὀμηρε, θεῶν ἀπὸ μῆδεα εἰδώς...». Κατὰ τινὰς δέ ὁ Ὀμηρος φέρεται ὡς ἀνεψιὸς τοῦ Ἰσιόδου καὶ ἀμφότεροι ὑπῆρξαν ἀπόγονοι τοῦ Ἀτλαντος. Οὕτω ὁ Μαιωνίδης παραμένει Μελητιγενὴς ἢ Μελητογενής. Πρὸ τοῦ Μαιωνίου Κύκνου δέ, ἀναφέρονται ἔτεροι ποιηταὶ ραψωδοῦντες Τρωϊκόν Πόλεμον: Ὁ Σύαγρος (ὁ ἀγρεύων ἀγρίους χοίρους), σύγχρονος Ὀρφέως καὶ Μουσαίου, ὁ Πάμφος ἢ Πάμφως, (εὐρετής ὕμνων), ὁ Ὀροιβάντιος, ὁ Τροιζήνιος, ὁ Λύκιος ἢ Δύμαιος ἢ Ὑπερβόρειος ἢ Ὡλήν, πού ἦτο αὐοιδὸς καὶ ποιητής. Αἱσιόλογοι δέ προομηρικοὶ ὑπῆρξαν: Ὁ Ὀρφεύς ὁ Θραῶξ, ὁ Θάμυρις, ὁ Μουσαῖος, ὁ Ὡλὼν ὁ Λύκιος, ὁ Φιλλάμων ὁ Δελφός, ὁ Χρυσόθεμις ὁ Κρής, ὁ Εὐμολπος, ὁ Μελάμπους κ.ἄ. Ἀρνοῦμαι νὰ ἀποκρῶψω τὸν Ἀμφίωνα πού ἡ γοητεία τῶν ἀσμάτων του βοήθησε τοὺς Θηβαίους νὰ κτίσουν τὰ τεῖχη τῆς πόλεως τῶν. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦτον ραψωδῆθη –τοῦλάχιστον ἡ Ἰλιάς– παρὰ τινος Ἰππάρχου συγγραφέως, ὅστις τὴν ἀπεκάλεσεν “Αἰγυπτιακὴν Ἰλιάδα”. Μικρὴν

Ιλιάδαν ὅμως ἔγραψεν καί ὁ Λέσχης ἀποτελουμένην ἐξ ἑξ βιβλίων. Περίληψιν Ἰλιάδος ἔκαμε καί ὁ Ἑρμονιανός (Κων/νος, τόν 15ον αἰῶνα). Ακόμη Μικρά Ἰλιάς καταλογίζεται καί εἰς τόν Ὅμηρον. Ἰδιοχείρως δέ ἀντέγραψεν Ἰλιάδαν καί Ὀδύσσειαν ὁ Στρατηγός τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου Κάσσανδρος (καθ' ὅσον ὡς πεπαιδευμένος ἐγνώριζεν ἀπό στήθους μέγιστα ἀποσπάσματα Ἰλιάδος καί Ὀδυσσεύς). Συνέχεια δέ τῆς Ἰλιάδος ἀποτελεῖ τό ἐπικόν ποίημα “Αἰθιοπίς” τοῦ Ἀρκτίνου (τραχέως) τήν δέ Ὀδύσσειαν μετέφρασεν εἰς τά Λατινικά τό 250 π.Χ. ὁ Ἀνδρόνικος, τήν Ἰλιάδαν τέλος τοῦ Ἀριστοτέλους, εἶχεν ὡς προσκέφαλον ὁ ἴδιος ὁ Μ. Ἀλέξανδρος. Ὁ Εὐλάμων συνέγραψεν τήν Ὀδύσσειαν καί ἐν συνεχείᾳ τήν Τηλεγόνειαν. Σύγχρονοί δέ τοῦ Ὀμήρου ἀναφέρονται: Φήμιος, Λίνος, Δημόδοκος. κ.ά. (Ἴσως περιέργως διερωτῶμαι: Οἱ προαναφερόμενοι εἰς ποίαν γραφήν συνέγραψαν, ἐάν ὁ Ὅμηρος μετ' αὐτῶν ἐζησεν τήν ἐποχήν τοῦ Τρωϊκοῦ καί τό Ἀλφάβητον διεμορφώθη ἀργότερον κυρίως ὑπό τοῦ Παλαμῆδου;) Ὁ Ὅμηρος ὅμως ἔγραψε καί ποιήματα ὡς ἡ Ἀμαζωνία, Μαργίτης, Ἰλιάς μικρά, Ἐπικιχλίδες, Νόστοι, Ἡθιέπαντος (ἐπτάπεκτος), Βατραχομουμαχία, (τήν ἐπανέκδοσεν τό 1474 ὁ Λαόνικος) Ἀραχνομαχία, Γερανομαχία, Κεραμῖς, Παίγνια, Ἀμφιαράου ἐξέλασις, Οἰχαλίας ἄλωσις, (Ἴσως ὅμως τήν Οἰχαλίας Ἄλωσιν ἔγραψεν ὁ Χίος ἢ Σάμιος Κρεόφιλος ἢ Κρεώφιλος) Ὑμνου Κύκλοι, Ἐπιθαλάμια, ἴσως δέ καί Κύπρια ἔπη. Κατά δέ τήν μυθολογίαν, ὁ Ὀδυσσεύς γέρων ἐπεσκέφθη τήν Ἄλιν ἢ Ἄλιν ἀντί Ἥλιν, μάγισσαν ὑπηρετρία Κίρκης ἣτις τόν μετεμόρφωσεν εἰς ἵππον καί μέ αὐτήν τήν μορφήν ἀπέθανεν ὁ πολυμήχανος. Πρὸ αὐτῶν ὅμως ἀπέκτησε ἐν συνόλῳ δέκα τέσσαρα τέκνα. Πότε συνέβησαν ἅπαντα, ἐάν ὁ Ὅμηρος ἦτο ὁ Ὀδυσσεύς;

Σημαντικὴ βεβαίως παραμένει ἡ μὴ ὕμνησις τῆς Πηνελόπης ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου. Ἐπαναλαμβάνει κουραστικῶς διὰ ταύτην: Ἐχέφρων, περίφρων ...Εἰς 82 στίχους! Τό αὐτό ἰσχύει καί διὰ τόν Τηλέμαχον, ἃν καί τόν ἀναφέρει εἰς 252 στίχους! Δέν τόν ὕμνεῖ! Ἡ Πηνελόπη ἦτο ὑπόδειγμα ὑπομονῆς καί καρτερίας, ἀρετῆς καί ἐγκρατείας, ἀφοσίωσις καί πίστις, μητρότητος καί ἠθικῆς, λογικῆς καί σύνεσις, μηχανευομένη τεχνάσματα, ὥστε νά μὴν ἐνδώσῃ εἰς ἀπαιτήσεις μνηστήρων παραμένουσα πιστή. Ἐάν ὁ Ὅμηρος ἦτο ὁ Ὀδυσσεύς θά ὕμνουσε ἄλλους καί θά ἠγνόνῃ τήν λατρευτὴν τοῦ σύζυγον καί τόν υἱόν του; Τήν σωφρυσύνην τῆς, ἐπιμένει νά θεωρεῖ ὑποδεστέραν, μόνον ὁ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς θεωρῶν τήν ἐρωμένην τοῦ Λαμίας ἐταῖραν, ὡς “Σωφρωνεστέραν Πηνελόπης” Κατ' ἄλλην ἐκδοχὴν ὁ Ὅμηρος εἶχεν προγιαγιάν τήν Αἰθουσαν, ἀπόγονον Ποσειδῶνος. Ἐάν ἦτο ὁ Ὀδυσσεύς, φαίνεται περιέργως ἡ ταλαιπωρία τοῦτοῦ ὑπὸ Ποσειδῶνος! Ὑπάρχει σαφῶς καί ὁ Τρωϊκὸς ἥρως Παλαμῆδης πού ὁ Ὅμηρος ἀγνοεῖ καί –λέγεται πῶς– τόν ἀναφέρει εἰς τὰ Κύπρια ἔπη. Δύο φορές ἦλθε ἀντιμέτωπος μέ τόν Ὀδυσσεύ: Τήν πρώτην, προσποιούμενος ὁ τελευταῖος τόν “τρελλόν” διὰ νά ἀποφύγῃ τήν στράτευσιν καί ἀπεκαλύφθη, ὅτε ὁ Παλαμῆδης προσεποιήθη ἐπιθεῖσιν κατὰ Τηλεμάχου. Τήν δευτέραν, ὅταν ἔφερεν σῖτον εἰς τό στρατόπεδον ἀπὸ Θράκην, ἐνῷ ὁ Ὀδυσσεύς εἶχεν ἀποτύχη. (Μυθολογικῶς ἀναφέρεται πῶς μετέβη εἰς Δῆλον, μεταφέρον εἰς Τροίαν, τὰς θυγατέρας τοῦ Ἀνίου, **τὰς οἰνοτρόπους**). Ἡ μὴ ἀναφορὰ τοῦ Παλαμῆδους, στὰ ἔπη τοῦ Ὀμήρου, ὁδηγῇ στὴν σκέψιν τῆς ταύτησις Ὀμήρου–Ὀδυσσεύς, δέν τό ἀποδεικνύει ὅμως. Οὔτε καί ἡ

έρμηνεία τοῦ ὀνόματος τοῦ ποιητοῦ ὡς ὠμός καί ἄρω ἢ ἀραρίσκω=αὐτόπτης μάρτυς ἢ συμπαρομαρτών. Ἴσως ἡ ἐτυμολογική αὕτη ἐρμηνεία παρασύρει σέ ταυτοπροσωπίες. Τό κυκλοφορήσαν δίτομον ἔργον, τό ...”ἀποκαλύπτων” τό μυστικό τοῦ Ὀμήρου, πιθανῶς παρεσύρθη ἀπό τοποθέτησιν παρομοίαν τοῦ ποιητοῦ Πινδάρου. Ενδιαφέρεται ὁ συγγραφεύς διά τήν αὐθεντικότητα τοῦ πληροφοροριακοῦ ὕλικου τοῦ Ὀμήρου, στηρίζεται ὁμως σέ ψυχογραφικά στοιχεῖα πού ἀδυνατῶ –ἐλλείπει ειδικῶν γνώσεων– νά παρακολουθήσω. Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω ἀναφέρεται καί ὁ Κύπριος χρησμολόγος Εὐκλους ὅστις προφήτευσεν τήν γέννησιν τοῦ Ὀμήρου εἰς Κύπρον καί δὴ ἐκ Θεμιστοῦς. Οὐδέποτε διεψεύσθη ὁ χρησμός ἀκολουθῶν τό ὄνομα τοῦ χρησμολόγου. Ἄρα: **Ὀκτώ πόλεις μάργνανται περί σα-φὴν ρίζαν Ὀμήρου:** Χίος, Σμύρνη, Κολοφῶν, Ἰθάκη, Πύλος Ἄργος, Αῠθῆναι καί Κύπρος. Οὐδεὶς δέ λησμονεῖ πῶς τόν Τρωϊκόν πόλεμον πρῶτος ἐξιστόρησεν ὁ Δί-κτυς ποιητής, ὁ μετασχῶν εἰς Τρωϊκόν ὑπὸ Ἰδομενέως, βασιλέως Κρήτης. Ἀκόμη, ὁ Ὀμηρος ὡς –μὴ σχηματίζων μητρωνυμικά ὀνόματα– καθορίζει χρονολογικῶς τοὺς Μακεδόνας, οἱ οἱποῖοι κάμουν χρῆσιν αὐτῶν.

Ἀκόμη ὁ Πτολεμαῖος Χέννου κάμει ἀναφοράν εἰς τήν Φαντασίαν ἐκ Μέμφιδος, θυγατέραν τοῦ Νικάρχου. Φέρεται ὡς γράψασα πρῶτη τήν ἱστορίαν τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου καί τὰς περιπετείας τοῦ Ὀδυσσέως. Κατέθεσε δέ εἰς ναόν τῆς Αἰγύπτου. Ἐκεῖ ἀνακάλυψεν ὁ Ὀμηρος –λαβὼν ἀντίγραφα ἐκ τοῦ γραμματικοῦ Φανίτου– καὶ συνέταξεν τὰ ἔπη. Τέλος ἡ Ὀδύσσεια –πιστεύουν ὁ Ρόμπερτ Γκρεῖβς καί ὁ Σάμιουελ Μπάτλερ– δέν γράφηκε ἀπὸ τόν Ὀμηρο, ἀλλὰ ἀπὸ τήν νέα γυναῖκα πού αὐτοαποκαλεῖται Ναυσικά!

Διά τήν μάχην τῶν Θερμοπυλῶν μανθάνομεν πῶς οὐδεὶς ἐσώθη. Πληροφορίαι ὁμως συνοδεύουσαι τὰ ὀνόματα ἀναφέρουν τουλάχιστον τρεῖς σωθέντας: Ἀριστόδημον Σπαρτιάτην, Παντίτην καί Χίονιν Κορίνθιον χαλκοπλάστην, τόν μόνον ἐκ τῶν βοηθητικῶν. Συνεχίζω μέ τόν Ἀγαρτον ὅστις ἀναφέρεται ὡς κτίστης Πυραμίδων: Ἑλληνικῶν ἢ Αἰγυπτιακῶν; Ἡ Ἱστορίς ἢ Γαλανθίς ἢ Γαλινθίς ὑπῆρξε θυγάτηρ Τειρεσίου. Λέγεται ὅτι δι’ ἐπιδῶν τῆς (ὁ κατὰ πυκνά διαλείμματα ἐπαναλαμβανόμενος στίχος ἐν τισι ποιήμασιν ταύτης), ἐπιταχύνθη ἡ γέννησις Ἡρακλέους. Ἡ Ἥρα ἦτο ὀργισμένη καί μετέφερεν ὀδύνas εἰς Αἰκμήνην. Τοποθετεῖται οὕτω χρονικῶς ὁ ἐν λόγῳ Ἡρακλῆς. Ἀντίχθων(–νος), ὀνομάζετο ὁ δέκατος πλανήτης (ἡ ἐναντία τις Γῆ, τό νότιον ἡμισφαίριον), κατὰ τόν ἰσχυρισμόν τῶν Πυθαγορίων. Μετά 25 αἰῶνας... ἀνεκαλύφθη σήμερον ὑπὸ τῆς ΝΑΣΑ! (Ἴσως εἶναι ὁ Nibiru, μέ τόν ὁποῖον ἐνσπείρουν φόβον εἰς τήν ψυχὴν, πολιτικοί καί θρησκευτικοί ἡγέται. Ὁ χρόνος ἐπαλήθευσης δέν ἀργεῖ νά φανῇ ἀφοῦ... προφητεύεται τό 2012. Εἶδομεν!). Συνεχίζω μέ τόν Πηνέλεω ἢ Πηνέλεο υἱόν Ἰππαλκίμου, ἀργοναύτην καί μνηστήραν Πηνελόπης, ὅστις ἐφονεύθη ὑπὸ Πολυδάμαντος εἰς ἐπικηδεῖους ἀγῶνας Πατρόκλου. Κλείω τέλος δέ μέ τόν Ἰάλμενον (υἱόν Ἀρεως καί Ἀστυόχης), πού σημαίνει ὀρμητικός, καί ἦτο Ἀργοναύτης καί πολεμιστής κατὰ τόν Τρωϊκόν Πόλεμον. Ἄρα, τὰ δύο γεγονότα ἦσαν πλησίον χρονικά.

Διά τοὺς προχωρημένους σέ ἡλικία –τό ἀπειρώννυμον– ἴσως θεωρηθεῖ καί **”συντομογραφία”** τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἱστορίας πού ἐδιδάχθησαν, ὡς καί διόρθωσις ὅσων λανθασμένα στήν μνήμη συγγρατοῦν. Γνωστόν παραμένει πῶς

“αί μαγνητοταινίαι” τοῦ ἐγκεφάλου –ήμῶν τῶν τῆς τρίτης λεγομένης ἡλικίας– “μπούκωσαν” μέ πλαστές, κλεμένες καί διαστρεβλωμένες γνώσεις. Παράδειγμα: Πόσοι γνωρίζομεν τοὺς κατακλυσμούς τοῦ Ωγύγου, τοῦ Δαρδάνου καί τοῦ Δευκαλίωνος ἢ Κραναοῦ; Τοῦ τελευταίου μάλιστα τὴν πρόβλεψιν ἔκαμε ὁ Αἰγύπτιος ἀρχιερεὺς Ἀκλίμων ἢ Αἴμων. Μετὰ δέ τούτον ὁ Κλύμενος ἢ Περικλύμενος, ἀπόγονος τοῦ Ἡρακλέους, ἰδρύει τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Τοποθετεῖται οὕτω χρονικῶς ὁ κατακλυσμός. Συνέβη δέ ἐπὶ Φαέθοντος μέ τὴν τελευταίαν ἐκπύρωσιν (ἀνατίναξιν). Προσέτι ὁ Μέγαρος ἢ Μεγαρεὺς, ἐσώθη ἐπὶ ὄρους ὅπου ἐνήχοντο γέρανοι, ὀνομάσας τό ὄρος μέ τό ὄνομά των. Ἐπίσης ἡ ἡρώϊς Μυτιλήνη (εἰς τό ὄνομα τῆς ὁποίας ἐκτίσθη ἡ νῆσος μετὰ τὸν τοῦ Δευκαλίωνος κατακλυσμόν) θεωρεῖτο μήτηρ Μάκαρος ἢ Μακαρέως, σύζυγος Λέσβου καί θυγάτηρ Πέλοπος. Ἐγένετο δέ ἡ καταστροφή αὕτη ὑπὸ Διός (ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀρκαδίας Νυκτίμου) πρὸς τιμωρίαν ἀνομίας ἀνθρώπων. Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω προσδιορίζουν χρονικῶς τὴν καταστροφὴν ταύτην. Ἐπὶ πλέον ὁ υἱὸς Δευκαλίωνος (Ἑλλην), δίδει τό ὄνομά του εἰς τοὺς Ἑλληνας! Πόσον ὑποδεέστερος λοιπὸν ὑπῆρξε τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ Νῶε, (θεωρουμένου συγχρόνου αὐτοῦ, ὑπὸ Ἑβραίων) πού ἐπιπλέον–ἀπεδείχθη ψευδής; Παγκοσμίως οἱ Μετεωρολόγοι ἀναγνωρίζουν μόνον μίαν πλημμυρίδα καί οὐδένα κατακλυσμόν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Παλαιστίνης. Προσέτι ὁ Νῶε θεωρούμενος ἑνατος ἀπόγονος τοῦ Ἀδάμ, φέρει τὴν γενεαλογίαν τῶν ἀνθρώπων (κατὰ τὴν βίβλον) πολὺ μεταγενέστερον τῆς θεογονίας τοῦ Ἡσιόδου. Πῶς δύνανται λοιπὸν οἱ Ἕλληνες νὰ ἦσαν ἀπόγονοι τοῦ Ἰοβάν;

Τὸν μῦθον τοῦ Σπηλαίου τοῦ Πλάτωνος ἔπρεπε νὰ διδασκόμεθα νεαρώτατοι. Νὰ τὸν ἐπαναλαμβάναμε δέ συχνότατα. Οὕτω κάθε γνῶσις θὰ ἐμπεδώνετο ὀρθῶς, ἀποτελώντας βάσιν διὰ νὰ οἰκοδομοῦμεν ἐπ’ αὐτῆς. Παραλλήλως θὰ πληροῦνται καί τό ρηθὲν ὑπὸ τοῦ λαοῦ: Ὅ,τι μικρομαθαίνεις δέν γερονταφήνεις! Κατήντησαν αἱ γνώσεις μας, κυρίως πληροφορίαι, πού μεταφέρονται ἀπὸ τὸν ἕναν εἰς τὸν ἄλλον καί δὴ ἄνευ ἐλέγχου –τούλάχιστον– ὅπου δυνάμεθα. Στό τέλος ἡ πληροφορία δυνατόν νὰ διαφοροποιεῖται ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν. Κραταῖον παράδειγμα ἡ φράσις τοῦ Κυνικοῦ Διογένους πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον: ἀποσκοτίσόν με! πού σέ ἐλεύθερη μετάφραση σημαίνει: Μὴ μου στερεῖς ὅτι δέν μπορεῖς νὰ μου προσφέρεις! Ὁ Δίων ὁ Προυσσαεὺς ὅμως, δίδει ἀπόδειξιν τῆς γνώσεως ὑπάρξεως τῆς Ἀμερικῆς –ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων– αἰώνας πρὶν τὴν ...ἀνακαλύψει(!) ὁ Κολόμβος «...καὶ ἂν τὴν χώραν ταύτην κατακτήσης καὶ τὸν λαόν σου δέν εὐεργετήσης δὲν θὰ γίνῃς μέγας...», εἶπεν ὁ Κυνικός στὸν στρατηλάτην. Πόσον πλησίον εἶναι ἡ μία πληροφορία τῆς ἄλλης; Ὅσοι μᾶς ἐξουσιάζουν –πολιτικοὶ καί θρησκευτικοὶ ἡγέτες– γνωρίζουν πῶς δὲν διαβάζουμε. Κυρίως ὅμως πῶς δὲν μελετοῦμε. Διὰ τοῦτο μᾶς “σερβίρουν” ὅ,τι τοὺς ἐξυπηρετεῖ. Τό χειρότερον: Τίποτα δέν ἐλέγχουμε! Περιτράνως τοῦτο ἀπεδείχθη, ὅταν τό τέλος τῆς δευτέρας χιλιετίας, ἐορτάσθη ὡς ἀρχὴ (Μιλένιουμ!) τῆς τρίτης διχάζοντας τοὺς λαοὺς.

Συνεχίζω μέ παράδειγμα... ἱστοριοθηρσκευτικόν! Πολίται, εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἀθῆνα, ἐγένοντο οἱ συμπληρώσαντες τό 20ο ἔτος τῆς ἡλικίας των. Καταγράφοντο εἰς τό Δημόσιο Ληξιαρχεῖον (Μητροῶν) καί ἔδιδον νενομισμένον ὄρκον Πολίτου. Ἀπεκλείοντο αἱ γυναῖκες, νέοι κάτω τῶν 20 ἐτῶν, δοῦλοι καί μέτοικοι ἀπὸ τὴν

Ἐκκλησίαν τοῦ Δήμου (Τόν νόμον ἄλλαξε ὁ Περικλῆς καί συμπεριέλαβε τό, ἐκ τῆς μετοίκου Ἀσπασίας, τέκνον αὐτοῦ). **Τόπος συγκλήσεως τῆς Ἐκκλησίας ἦτο ἡ Πνύκα.** Ὁ κῆρυξ ἔκαμε δύο κηρύγματα–προσκήσεις. Πρῶτον: Ποῖος Ἀθηναῖος θέλει νά λάβῃ τόν λόγον πού εἶναι ἄνω τῶν πενήκοντα ἐτῶν; Δεύτερον: Ποῖος τῶν ἄλλων Ἀθηναίων–πού ἔχουν δικαίωμα λόγου– κατά σειράν ἡλικίας, θέλει νά λάβῃ τόν λόγον; Κατ' οὐσίαν ἡρώτα ὁ κῆρυξ: Τίς ἀγορεύειν βούλεται... καλοῦσης δέ τῆς πατρίδος τόν ἐροῦνθ' ὑπέρ σωτηρίας (καλοῦσε δέ ἡ πατρίς αὐτόν πού θά μίλαγε διά τήν σωτηρίαν τῆς–Δημοσθένης, (Περί τοῦ στεφάνου 170). Ανακύπτουν τρία ἐρωτήματα: Εἶχε δικαίωμα ὁμίλιας ὁ Παῦλος; Ὑπέρ ποίας σωτηρίας τῆς πατρίδος ὁμίλησεν καί τρίτον: Διατί ὁμίλησε εἰς τόν Ἀρειον Πάγον (βράχον) καί ὄχι εἰς τήν Πνύκα, ὅπως ἡ ἐντοιχισμένη Πλάξ (ἐναντι τῆς ἀγορᾶς τῶν Κερκώπων) προσπαθεῖ νά μᾶς πείσῃ; Το θέμα πού παρουσίασεν ἦτο τοῦ ἀγνώστου Θεοῦ. Ὁ θεσμός ὁμως ἀνεφέρετο εἰς τους “ἀγνώστους Θεούς” καί καθιερώθη ὑπό ενός τῶν 7 σοφῶν τῆς ἀρχαιότητος τοῦ Ἐπιμενίδου, ἀμέσως μετὰ τήν ἀπαλλαγὴν τῶν Ἀθηναίων ἀπό τό Κυλλώνειον Ἄγος (ἀνομία). Τέλος εἰς ποῖον ἀλλάξεντον λίθον ἐτοποθετήθη κατά τήν ὁμίλιαν; εἰς τόν τῆς Ἀναιδείας ἢ μήπως εἰς τόν τῆς Ὑβρεως;

Θέλετε παράδειγμα ἀπό τόν πολιτικό χῶρο; Ρωτεῖστε ποῖος μᾶς ἐνέταξε εἰς τήν Ε.Ο.Κ; Θά σᾶς ὑποδείξουν αὐτόν πού ἐπὶ εἴκοσιπέντε χρόνια (1956–1979) τό ἀπέτρεπεν! “Ὅταν δέ τήν ἐπανεκλογὴν τοῦ ἀπέτρεψεν ὁ “ἀνάδελφος” μέ στόμφο ἐδήλωνε: “Δέν λαμβάνω μέρος εἰς τό τρελοκομεῖο πού καλεῖται δημόσιος βίος!” Καί ἀπεμακρύνθη δίχως νά παραδώσῃ εἰς τόν ἀνακριτὴν πολυκρότου ὑποθέσεως τοῦ 1963–4 εἰς Θεσσαλονίκην. Τήν μετέπειτα ἐπανεκλογὴν του, ἐπέτρεπε τό σύνταγμα, ἐφόσον ἀπεμακρύνθη δίχως νά παραδώσῃ εἰς ἀντικαταστάτην του; Ὡς γέφυρα λειτούργησε τότε ὁ δημιουργός τῆς ΟΤΟΕ καί μετέπειτα πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Ἀπεκαλεῖτο δέ, τοῦλάχιστον ἀπό τόν πολιτικόν του χῶρον, ΔΙΟΡΑΤΙΚΟΣ, ΗΓΕΤΗΣ, ΕΘΝΑΡΧΗΣ!!! Κρίμα πού δεν ζῇ, διά νά μᾶς καμαρώσῃ, αὐτός πού μᾶς ἀπέτρεψε νά προετοιμασθοῦμε ἐναντι τῆς Ε.Ο.Κ. Ἠρκέσθη μόνον εἰς τήν ρίψιν σωσιβίου, τοὺς μὴ δυναμένους νά λειτουργήσουν ὁμως –ἔστω καί μέ τό τελευταῖον– τοὺς κατεδίκασε!! Προσφάτως δέ ὁ πρῶην ὑπουργόστων ἐξωτερικῶν του, ἐδήλωνε μέ καμάρι. «Οἱ Ευρωπαῖοι θεωρώντας μας βάρος δέν ἐπεθύμουν τήν ἔνταξιν μας. Οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων δέν ἤθελον τόν “ἐξευρωπαϊσμόν μας (Ἐννοεῖται πλην τῶν... Εὐρωλιγούρηδων). Ἐμεῖς ὁμως τό ἐπιτύχαμεν»!!!

Θεωροῦν ἐπιτυχίαν νά ἀποφασίζουν δι' ἐμᾶς, δίχως ἐμᾶς! Μᾶς τό διευκρίνησαν μέ τό Εὐρυσύνταγμα: Δέν δικαιούμεθα κάποιο δημοψήφισμα, ὡς Ἑλλῆνες (Plebisitus) καθόσον εἴμεθα ἄνθρωποι ὅπως ἐδήλωσεν ἡ πρόεδρος τῆς βουλῆς! Ἐρμηνεύουν κατ' αὐτόν τόν τρόπον τήν ψήφον μας: Τοὺς ἐπιλέγομεν μόνον! Μᾶς κυβερνοῦν δέ δημοκρατικά(!) μέ λιγότερο τοῦ 50%!! Ἀποφεύγωντας δέ τά δημοψηφίσματα συμβαίνουν δύο τινά: Δεν διασφαλιζόμεθα ἀπό τόν κυβερνήτη πού θά λειτουργήσῃ “λανθασμένως”, ἀλλὰ καί αὐτός δεν δύναται νά ἀποφύγῃ τίς “πίεσεις τοῦ μεγάλου ἀδελφοῦ”. (Ὁ, τι ὑφίστάμεθα τήν τελευταίαν τριετίαν (2009–2011) ἀποδεικνύει πῶς ἀνέκαθεν οἱ ἡγέται μας ἐστεροῦντο διορατικότητος, καθόσον ἡγνόουν τήν ιστορίαν μας. Ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ μὴ ἀποφυγὴ τῆς ἐπαναλήψεώς της, ἰδίᾳ εἰς τό ζήτημα τῆς πτωχεύσεώς μας).

Θέλετε τώρα καί ἀπό τόν θρησκευτικόν χώρο; Ρωτεῖστε: ποῖός θεός γεννήθηκε ἀπό μητέρα παρθένο, σταυρώθηκε καί ἀναστήθηκε; Θά σᾶς ἀπαντήσουν μόνον δι' ἑναν, ἀγνωώντα ἄλλους δεκαέξι!

Ἀναστηθέντες καί Ἐσταυρωμένοι:

1) Ἰνδός θεός Κρίσνα, 1200 π.Χ., 2) Ἰνδός Σακία ἢ Σακί Μούνι, 600 π.Χ., 3) Ταμμούζ τῆς Συρίας, 4) Βιττόμπα τοῦ Τελιγκονέζε, 552 π.Χ., 5) Ἰάω τοῦ Νεπάλ, 622 π.Χ., 6) Χεσούς τῶν Κελτῶν Δρυϊδῶν, 834 π.Χ., 7) Κετσατκόατλ τοῦ Μεξικοῦ, 587 π.Χ., 8) Κουϊρίνους τῆς Ρώμης, 506 π.Χ., 9) Προμηθεάς (Κατά Αἰσχύλον 547 π.Χ., 10) Θούλις τῆς Αἰγύπτου, 1700 π.Χ., 11) Ἴντρα τοῦ Θιβέτ, 721 π.Χ., 12) Ἄττις τῆς Φρυγίας, 1170 π.Χ., 13) Κρίτε τῆς Χαλδαίας, 1200 π.Χ., 14) Μπάλι τῆς Ὀρίσσα, 725 π.Χ., 15) Μίθρας τῆς Περσίας, 600 π.Χ., ὁ καί Κρύφιος (Γ. Γρηγορομιχελάκης-Δεκαπέντε Ἐσταυρωμένοι καί Ἀναστημένοι Σωτῆρες). 16) Ὡρος. Ἀπαντες πρό τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ!

Οἱ πλείστοι τῶν Ἡλιακῶν τούτων θεοτήτων –ἐπαναλαμβάνω– ἔχουν κοινά χαρακτηριστικά μέ τόν Ἰησοῦν. (Ὁ τελευταῖος ἄλλωστε ἀποτελεῖ ἐπιθετικόν προσδιορισμόν τοῦ: Ἰασοῦς καί Ἰησοῦς πού σημαίνει=θεραπευτής. Κάτι δηλαδή πού ἐθεωροῦντο ὅλοι οἱ προαναφερθέντες. **Ἦτοι ἄνθρωποι πού θεραπεύουν ψυχές ἢ ἄνθρωποι ἀφιερωμένοι στήν λατρείαν τοῦ θεοῦ**). **Ἐγεννήθησαν τήν 25ην Δεκεμβρίου ἢ σέ κοντινή ἡμερομηνία. Δηλαδή ἡμέραν καθ' ἣν ἄρχεται τό χειμερινόν ἡλιοστάσιον. Εἶχον ὡς τόπον γεννήσεως ὑπόγεια κρύπτη ἢ σπηλιά.** Μήτηρ των, ὑπῆρξεν κάποια παρθένο. Πρός χάριν τῶν ἀνθρώπων ὑπέμειναν διάφορα μαρτύρια. Ἐφερον τά προσωνύμια: Λυτρωτής, Φωτοδότης, Σωτήρας, Θεραπευτής, Μεσσίας, Ἀλήθεια, Φῶς, Υἱός Θεοῦ, Ποιμήν, Ἀμνός Θεοῦ καί ἄλλα. Θανατώθηκαν δέ ἀπό δυνάμεις θεωρούμεναι τοῦ Σκότους. Ἐν συνεχείᾳ μετέβησαν στον Κάτω Κόσμον. Ἀναστήθηκαν ἀνοίγωντας εἰς τοὺς ἀνθρώπους τήν ὁδόν πρὸς ἐπουράνιαν ζωὴν! Ἰδρυσαν ἐκκλησίας καί κοινότηας ἁγίων, βαπτίζουν δέ τοὺς Πιστοὺς των. Ἡ μνήμη τῶν τιμᾶται με **“γεύματα”** θείας Κοινωνίας κ.λπ. (Ν.Κανακάρης). **Ἄνευ σταυρώσεως ἀναφέρονται–γεννηθέντες ὑπὸ παρθένου καί ἕτεροι υἱοὶ θεῶν π.χ ὁ Ἄρης ὑπὸ Ἥρας, γεννηθεῖς ἀμώμως** ὅτε ἡ μικρὴ θεὰ Ἀνθούσα ἢ Χλωρίς τῆς προσέφερεν λευκόν κρίνον. Κατὰ τοὺς Ρωμαίους τήν προσφορὰν ἔκαμε ἡ θεὰ Φλώρα. Ἐπίσης –κατὰ Ἡσίοδον– μόνῃ ἡ Ἥρα ἐγέννησεν καί τόν Ἡφαιστον καί δὴ δυσειδὴν! Ὁ Πόντος ἐγέννησε τὰ ὄρη, καί ὁ Οὐρανός ἐγεννήθη ὑπὸ τῆς Γῆς. Ἀμώμως ἐγεννήθησαν καί αἱ Ἐσπερίδαι ὑπὸ τῆς Νυκτός. Ἡ Θάλασσα καί ἡ Ἀνάγκη μόναι γεννοῦν τὰς Μοῖρας. Μὲ θάνατον καί ἀνάστασιν ἀναφέρεται καί ὁ θεός τῶν Φρύγων Σαβάζιος ἢ Βαγαῖος ἢ Σοόζος ἢ Σεβάδιος ἢ Σεβάζιος. Ἀκολουθεῖ ὁ Περσεύς, ὅστις ἐρρίφθη ἐντός σκάφης μετὰ μητρός καί ἐσώθη ἀπὸ διωγμόν βασιλέως, γεννηθεῖς ὑπὸ Δανάης παρθένου καί θεοῦ Διός. Τον μῦθον τῆς Παρθένου μητρός καί τοῦ διωγμοῦ ὑπὸ βασιλέως ἀκολουθοῦν: Μωϋσῆς, Χριστός, Ἄττις, Ἀγδησις, Ταμμούζ, Ἀδωνάϊ, Κορύβας, Μίθρας, Ὅσιρις, Ρέμος καί Ρωμύλος, Ζωροάστρης καί φυσικά ὁ Διόνυσος. (Ἄγνωστον παραμένει πότε γεννᾶται ἡ θηλεία ὑπόστασις τοῦ Διονύσου ὑπὸ τό ὄνομα Μίδη). Τοῦ μῦθου δέν ἀφίσταται ὁ Ζεὺς, ὁ Οἰδίππους καί ὁ Κρίσνα. Τελευταῖος καταγράφεται ὁ Θεός Αἰών ταυτιζόμενος μέ Ὅσιριν, γεννηθέντα ἐπίσης ὑπὸ παρθένου Ἰσιδος. Ἡ ἴδια μυθολογικὴ συγκρότησις, τὰ ἴδια γενικά

χαρακτηριστικά στίς περισσότερες Θρησκείες. Άλλη κατάταξις μέ περισσότερες θρησκείες θεωρεί: τόν Άττιν γεννηθέντα από παρθένο Νάνα, τόν Κρίσνα από παρθένο Ντεβάκυ, τόν Διόνυσο από Σεμέλη μετονομασθείσαν Θυώνην. Αποκαλείτο Βασιλεύς Βασιλέων, υἱός θεοῦ Μονογενής. **Έκαμε θαύματα καί εἶχεν οἰνοτρόπον ιδιότητα** ὡς ὁ Χριστός, αἱ Μαινάδες ἐν ἐξάρσει, αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως Ἀνίου κ.ἄ. Ὁ Μίθρα τῆς Περσίας γεννηθεῖς ἀπό παρθένο στίς 25/12 μέ μαθητάς καί θαύματα, ἐνταφιάσθη καί μετὰ τριήμερον ἀνεστήθη. Τον ἀπεκάλουν: Ἡ ἀλήθεια, το φῶς καί λατρευόταν τήν κυριακή=ἡμέρα τοῦ Ἡλίου=Sanday καί ὁ κατάλογος συνεχίζει με: Chrisna of Iindostan, Buda Sakia of India, Salivahana of Bermuda, Zulis or Zhule, also osiris and Orus of Egypt, Odin of the Scandinavians, Crite of Chaldea, Zoroaster and Mithra of Rersia, Baal and Taut the only Begotten of God of Phoenecia, Indra of Tibet, Bali of Afganistan, Iao of Nepal, Wittoba og the BilinGonese, Thammuz og Siria, Atys of Phrygia, Xalmojis og Thrace, Zoar of the Bonzes, Adad of Assyria, Deva Tat, and Sammonocadam of Siam, Alcides of Thebes, Beddru Of Iapan, Hesus or Eros, and Bremrillah of the Druids, Thor, son Odin, of the Gaulc, Mikado of the Sintoos, Cadmus of Greece, Hil and Feta of the Mandaïtes, Gentaut and Quexalcote of Mexico, Universal Monarch of the Sibyls, Ischy of the island of Formosa, Divine Teacher of Plato, Holy one of Xaca, Fohi and Tien of China, Adonis, son of the Virgin Io of Greece, Ixion and Quirinus of Rome, Prometheus of Cafcasus (Zeit, Geist)

Κλείω μέ παράδειγμα πολιτισμικοῦ ἐνδιαφέροντος: Ὅσοι διαμένουν ἐντός τῶν Ἀθηνῶν ὀφείλουν ἀπάντησιν: **Τά μάρμαρα** τοῦ Παρθενῶνος **ANEPXONTAI Ὡς ΚΑΤΕΡΧΟΝΤΑΙ** ἐπὶ ἡμῖσι αἰῶνα τήν Ἀκρόπολιν ;

Ἡ προσπάθεια διόρθωσις παρομοίων γνώσεων –ιδίαι εἰς τόν θρησκευτικόν χῶρον– πιθανόν νά ἀναμοχλεύσει πάθη. Ἐνέχει ἀκόμη τόν κίνδυνον διχασμοῦ μιᾶς φυλῆς πού δεινοπάθησε πολλάκις. Ἐκτός ἄλλων ἰσχυρόν παραμένει καί τό δίλημμα: Ὅταν τό θρησκευτικόν δόγμα ἐνός ἐκάστου –μετά ἀπό ὀρθολογισμόν καί γνῶσιν– τοποθετηθεῖ ὅπου τοῦ ἀρμόζει, πού θά στηρίζεται πλέον τό ἄτομον; Δίχως τήν προϋπόθεσιν προγενεστέρων στηριγμάτων, ἴσως ὀδηγηθεῖ εἰς αὐτοκαταστροφὴν! **Πρόληψις ὅμως διὰ κάθε νόσον εἶναι ἡ ἀληθὴς παιδεία.** Αὕτη βεβαίως –κατά τόν Πλάτωνα– **δέν λειτουργεῖ διὰ τῆς βίας εἰς τήν ψυχήν.** Ἐναπόκειται οὕτω εἰς ἕκαστον, ἡ ἐπιλογή ἢ μή διόρθωσις δογματικῶν ἀντιλήψεων. Ὅσοι λοιπόν ἐπὶ αἰῶνας μᾶς ἐγκαταλείπουν εἰς τάς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως ἔπραξαν μέγιστον λάθος. Δέν ἠρκέσθησαν νά μᾶς παρατηροῦν καθεύδοντες ὑπὲρ τόν Ἐνδυμῖωνα ἢ ἴσως καί ὑπὸ μανδραγόραν, ἀλλά ἠθέλησαν νά κάμουν χρῆσιν βουκέντρας, ὡς ἐπαλήθευσιν τοῦ αἰωνίου ὕπνου μας. Καί ἐπέτυχον τήν ἀρχήν τῆς ἀφυπνήσεώς μας! Ὁ μετέπειτα χρόνος θά καταδείξει τήν πορείαν. Ὁ χρόνος ἄλλωστε –δηλαδή ἡ τετάρτη διάστασις– ὅπως τόν ἀντιλαμβανόμεθα ἀποτελεῖ ψευδαἰσθήσιν (Γκαϊντελ). Τό παρελθόν εἶναι ἀκόμη ζωντανόν καί δέν ἔχει παρέλθει!

Τό λεξικόν τοῦτο προσφέρεται καί ὡς **“συνοπτική μυθολογία”**. Ὁ μακρὰν δογμάτων ἀναγνώστης, θά ἐκπλαγῇ ἀπό τήν ἐπεξεργασίαν ὀνομάτων ὅπως: Νίσος, Ἀνθοῦσα, Οἰνοτρόπος, Ἐννέωρος, κ.ἄ. καθὼς καί ἀπό τό γεγονός τῆς εἰς-

χώρησις καί μετάλλαξις των τόσον εις τόν χριστιανισμόν ὅσον κυρίως εις τόν Ιουδαϊσμόν. Ἄλλοτε πάλιν ἔχει τις τήν δυνατότητα νά προσδιορίσῃ χρονικῶς τινά τῶν μυθολογουμένων. Π.χ. Ὁ Γλαῦκος μέ τά χρυσά ὄπλα παρίστατο εις τόν Τρωϊκόν πόλεμον. Ὑπῆρξε ὅμως ἔκγονος τοῦ Βελλερεφόντου, ἥτοι τοῦ Ἴππονόου τοῦ φονεύσαντος τόν Βέλλερον.

Μέ τήν βάσιν δεδομένων, πού θά εὑρίσκεται εις τόν σύμπακτον δίσκον, προσφέρονται ἀκόμη δυνατότητες δημιουργίας καταλόγων-καταστάσεων. Σ' αὐτούς δύνανται νά διακρίνονται π.χ. ὅλοι οἱ ἥρωες, οἱ στρατηγοί, οἱ ἀργοναῦτες καί ἄλλοι πού διακρίνονται ἀπό ἰδιαίτερα γνωρίσματα: ὅπως π.χ. **οἱ πολυγύναιοι**, ὡς ὁ Φίλιππος, ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Θησεύς, ὁ Ἀγαμέμνων, ὁ Αἰγέυς ἢ Ἀλιεύς. **Οἱ τραπεζίται** ὡς ὁ Πασίων, ὁ Ἡρακλείδης, ὁ Ἀριστόλοχος, ὁ Φορμίων, ὁ Ἰκεσίας, ὁ Βλεπαῖος ὁ Αθηναῖος, ὁ Ξενίας, ὁ Σωκράτης ὁ Ἀχαιοῦς, ὁ Φιλοστέφανος ὁ Κορίνθιος, ὁ Ἀντισθένης. **Οἱ προομηρικοὶ ποιηταί** ὡς ὁ Πάμφως, ὁ Λύκων, ὁ Σύαγρος, ὁ Ὀροιβάντιος καί ἄλλοι. Θά ἡδύνατο –ἐπὶ παραδείγματι– διδάσκαλος, νά ἀπομονώσῃ τά ὀνόματα περιοχῆς τινός καί διανέμοντάς τα στοὺς μαθητάς νά ζητήσῃ ἐργασίας ἐπὶ τῶν ὀνομάτων. Ἡ νά δημιουργήσουν γενεαλογικά δένδρα μέ προεκτάσεις. Ἀκόμη πρόεδρος ἢ Δήμαρχος, νά ὀνοματοδοτήσῃ νέες περιοχές μέ ὀνόματα τοπικῶν προγόνων ἀξιωματικῶν. Ἄλλοτε πάλιν μία μικρά ἢ μεγαλυτέρα ὁμάς ὀνομάτων συνδιαζομένη μετὰ τῶν συνοδευουσῶν πληροφοριῶν δύνανται νά ἀποκαλύψῃ ἓν ἱστορικόν γεγονός ἢ νά δώσῃ προεκτάσεις καί λύσεις μὴ θεωρούμεναι παρακινδυνευμένα. Π.χ. Ἑβραῖοι καί Ἕλληνες ἱστορικοὶ τοῦ Ιου αἰῶνος μ.Χ. μέ πληροφορίας ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν δύνανται νά στοιχειοθετήσουν –ἢ μὴ– τήν ἱστορικὴν πραγματικότητα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλλο παράδειγμα ἀναφέρω μέ τήν ὁμάδα ὀνομάτων: Ἀρπαλος, Πυθιονίκη, Ἀλέξανδρος, Ἀγὴν καί Κάλας. Ὁδηγοῦν μᾶλλον μέ ἀκρίβειαν εις τόν ἰδρυτὴν τῆς φυλῆς τῶν Καλᾶς, δι' ἣν ἐπὶ ἔτη ταλαντευόμεθα. Ἐπιθυμῶν νά μὴ κουράσω ἄλλο, κλείνω μέ ἄλλην ὁμάδα ὀνομάτων: Ὀδυσσεύς, Κίρκη, Τηλέγονος. Ἑρμῆς, Κυρήκειον. Ὁδηγεῖ στο σύμβολον τῶν χρωματοσωμάτων καί τοῦ δεσοξυριβόζονου κλεινικοῦ ὀξέως (DNA) καί ἐκπλήσσει μέ τήν γνώσιν τῆς ἐποχῆς.

Ἴσως ξενίζει ἡ "διάλεκτος" τῆς εἰσαγωγῆς. Ἐπιδίωξα ὅμως τήν ἑναρμόνησιν μέ τό ὅλον κείμενον. Ἄλλως θά ἐφαίνετο ὡς ἀναφορά εἰς... τόν πῖλον τοῦ βασιλιά ἢ τό καπέλον τοῦ Ἄνακτος ἀντὶ τῶν ἀντιστροφῶν. Κυρίως ἐπεδίωξα νά μὴ ἀποφεύγω τόν ἀκριβῆ ὄρον, διασώζων εὐλαβικά καί τήν ἐλληνικότητά μας. Παρά τήν μακρόχρονη (ἀπὸ τό 1999) συγκέντρωση ὀνομάτων, συνεχῶς ἀνακύπτουν ἐρωτήματα ἀναπάντητα ἢ δυσνόητα δι' ἐμέ. Παραδείγματος χάριν: Φειδίας σημαίνει ὁ φειδωλός, Πραξιτέλης=δημιουργός τελείου. Ὀδυσσεύς=πολυπαθεῖς. Πηνελόπη=πιστή, ἀλλά καί αὕτη πού ὕφαινε καί ἐξύφαινε. Ἀντιγόνη=ἡ ἐκ δευτέρου γάμου μητρός γεννηθεῖσα, καί ἄλλα. Ποῖος λοιπόν προέβλεψε τίς δυνατότητες τοῦ βαπτιζομένου ἀτόμου ὥστε νά κάμῃ αὐτήν καί ὄχι ἄλλην ἐπιλογὴν ὀνόματος, πού στήν πορεία ἐπαληθεύεται; Ὁ Ἀριστοτέλης βεβαίως ἐβαπτίσθη ὡς: Βάπτος καί μετονομάσθη Ἀριστοτέλης μέ λεξάριθμον=1224, ἥτοι=ἡ ὁδός πρὸς τήν ἀλήθειαν, ἀλλά καί=θέωσις. Ἄρα ἐπέλεξεν ὄνομα μέ ὃ ἐγένεν γνωστός καί

ἔχει τόσην βαρύτητα, ὅσην καί τό ἔργον πού κατέλειπεν. Ὁ Ἑρμογένης (εἰς τόν Κρατύλον) ἀναγνωρίζει: Ἐφόσον οἱ Θεοὶ ἀποδίδουν ὀνόματα, ἀποδίδουν τὰ ὀρθά ὀνόματα. Ἵσως ὅμως τὰ μυθικά ὀνόματα ἐδόθησαν μετέπειτα, ὅποτε προσδιορίζουν τὰ ἄτομα μέ τήν διαγραφείσαν πορείαν των. Τά ἱστορικά ὅμως; Δέν ἀναφέρομαι βεβαίως στόν Πλάτωνα πού τό ὄνομά τοῦ εἶναι δεύτερον (πλαστόν) καί προσδιορίζει τό εὐρύ μέτωπον ἢ στέρνον ἢ τήν εὐρείαν ἀντίληψιν τῶν ἀπόψεών τοῦ. (Μᾶλλον τοῦ ἐδόθη ὑπό τοῦ Ἀργείου παλαιστοῦ Ἀρίστωνος διδασκάλου του, λόγῳ τοῦ γεροδεμένου σώματός του) Ἄλλωστε καί τό “βαπτιστικόν” Ἀριστοκλῆς=ὁ ἔχων ἀρίστην δόξαν, δικαιολογεῖ τήν πορείαν του ἕως σήμερον. Ὁ Περικλῆς δέ, περιβάλεται δόξης καί οὐδεὶς τό ἀρνῆται. Ὁ Μιλτιάδης σημαίνει: αἱματώδης, ἀνδρεῖος καί ἐπαληθεύθη. Τό αὐτό ἀπαντᾷται στήν ἀποκαδικοποίησιν καί ἄλλων ὀνομάτων καί τό ἐρώτημα παραμένει: Πῶς ἐγένετο ἡ ἐπιλογή ὀνόματος;

Εἰς χώρας ὅπως τό Θιβέτ –σημαντικῶν ἐνεργειῶν τῆς ζωῆς, ὡς ἡ γέννησις– προηγοῦνται ἀστρολογικαί μετρήσεις καί κατανοοῦμεν τόν καθορισμόν τῶν ὀνομάτων. Εἰς τήν Γουατεμάλαν θρησκευτικόν ἡμερολόγιον –μέ βάσιν τήν ἡμέραν γεννήσεως– καθορίζει φυσικάς δυνάμεις καί χαρακτῆρα τοῦ ἀτόμου. Κατά προέκτασιν κατανοοῦμεν τήν ἐπιλογήν τοῦ ὀνόματος. Εἰς τοὺς Μάγιας τό σύμβολον –κάτω ἀπό τό ὅποιον γεννᾶται– δίδει προβλέψεις διά τό ἄτομον, πιθανῶς καί τό ὄνομα. Ἀντίστοιχοι ἐνέργειαι δέν ἐγνωστοποιήθησαν διά τήν ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Τό γεγονός ὅτι τὰ ἀρχαιοελληνικά ὀνόματα, δύνανται νά χρησιμοποιηθοῦν ὑπό “Δωδεκαθεϊστῶν” δέν μοῦ προσδίδει οὐδεμιᾶς μορφῆς συγγένεια θρησκευτική. Πῶς θά χαρακτηρίζατε ἄλλωστε ὅποιον θέλει νά ἀπαλλαγῇ μιᾶς θρησκευτικῆς τυραννίας –πού παιδιόθεν τοῦ ἐπεβλήθη– καί μέ ἐπιλογήν τοῦ ἀναζητᾷ νέαν; Τό γεγονός ὅτι χρησιμοποιοῦν ὀνόματα τῶν ὁποίων τήν ἐρμηνείαν ἀγνοοῦν, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου στεροῦνται δικοῦ τῶν ὀνοματολογικῶν λεξικοῦ πηλῆρους τοὺς καθιστᾷ ὑπόπτους. Εἶναι πανάρχαιο νά προβλέπονται ἀναπτύξεις πνευματικῶν καί ἄλλων κινήματων καί νά γίνεταί προσπάθεια “ποδηγέτης”.

Ὁ ὅρος **Θρησκεία** –εἰς τήν ἀληθινήν διάστασιν– πρέπει νά παραμένει μακράν παρανοήσεων καί διαστρεβλώσεων. Ἡ φιλοσοφική τῆς ἔννοια, εἶναι ἡ **ἐκφρασις καί διατύπωσις ἠθικῶν διδασμάτων** σχετικῶς μέ τήν φύσιν, τήν δημιουργίαν, τήν καταγωγὴν τοῦ Κόσμου καί τόν προορισμόν του. Αἱ ὑπ’ αὐτῆς ἀποκαλυπτόμεναι ἀλήθειαι πρέπει νά εἶναι συνυφασμέναι μέ τήν Γνώσιν. Ἡ θρησκεία (κατά τόν Πλάτωνα –Φαῖδρος 246Ε’) ἐκφράζει τό Θεῖον, μόνον ὅταν συντίθεται ἀπό σοφίαν, ἀγαθότητα, ωραιότητα καί πᾶν ὅμοιον μέ ταῦτα. Ὁ βωμός τῆς θεμελιώνεται εἰς τήν ἀλήθειαν πού τήν συνθέτει καί τήν ἐκφράζει μόνον ἡ Γνώσις. Ὁρθῶς ὁ Γκαῖτε ἰσχυρίζεται: «Ὅσοι ἔχετε τήν τέχνην καί τήν ἐπιστήμην, ἔχετε θρησκείαν» – Ἰ. Χαραλαμπόπουλος, Ἡ Ἰουδαιοχριστιανικὴ συνωμοσία κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.)

Οἱ θεοῖ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἦσαν ἐκφάνσεις τῆς φύσεως μέ θεία δυνατότητα ἀλλά καί ἀδυναμίες. Ἐκπροσωποῦσαν νόμους καί δυνάμεις ὑπεργήινες, ὅπως βαρύτητα, χρόνο, πλανήτες (γι’ αὐτό διατηροῦν μέχρι σήμερον ὀνόματα Θεῶν).

Ἡ ἐτυμολογία δέ τῆς λέξεως “Θεός” παράγεται ἀπὸ τὸ ρῆμα θεάομαι– (θεῶμαι) πού σημαίνει=βλέπω μέ θαυμασμό. Ὅ,τι ἐφοβοῦντο –κατ’ἀρχήν– ἐθεοποίησαν. Ὡς δημιουργήματα ἀνθρώπινα δέν ὑπῆρξαν ἀπὸ πάντα οὔτε ὑπῆρξαν αἰώνιοι, ἀλλὰ ἀθάνατοι. Ὁ Ἡρόδοτος δηλώνει πῶς τήν ἐπωνυμίαν Θεοί ἐφεῦρον οἱ Πελασγοί. Θεούς τούς ὀνόμασαν ἐπειδή θέσανε ὅλα τὰ πράγματα σέ τάξη καί κανόνιζαν τὰ πάντα (Ἡρόδοτος I I, 51) Παράλληλα, οἱ πρόγονοί μας ἀσχολήθησαν μέ τὸ πρόβλημα γενέσεως τοῦ σύμπαντος. Τό ἀνήγαγον σέ ἐπιστήμην συγγράψαντες χιλιάδας τόμων ἐπὶ τοῦ θέματος. Ἀπλὴ ἀναφορά στὸν Ἑρμῆν Τρισμέγιστον τοιμῶ: «Ο Θεός δημιούργησε τὰ πάντα. Καί ὄχι βέβαια μέ τὰ χέρια, ἀλλὰ μέ τὸν λόγον του». (4.1) Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος... παλμικὴ κίνησις...δημιουργία ἀπὸ τὸ Χάος. Καί ὄχι... ὁ λόγος εἶν’ πρὸς τὸν θεόν! Ἄλλωστε λόγος εἶναι τὸ Φ. (Ἱπποκράτης Φ, Δάκογλου)

Ὁ λόγος κατέστη σήμερον κυρίαρχος καί κατὰ ρήτορα καί κυρίως φιλόσοφον Γοργίαν εἶναι τύραννος καί δυνάστης τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ τὰ λόγια μαγεύουν γοητεύουν καί πείθουν. Κάμουν τὸν ἀνθρώπον φαινομενικὰ ἐλεύθερον, ἀφοῦ τὸν κάμουν νὰ ἀλλάξῃ γνώμην ἐνεργώντας κατὰ βάθος ἀνελεύθερα. Θεωρεῖ πῶς ἐνεργεῖ μέ δική τοῦ βούληση, ἐνῶ ἔχει παραδοθεῖ στον ἐξουσιαστή τοῦ λόγου, τὸν ρήτορα. (Γοργίας –ἐκδόσεις Ζῆτρος)

Ὅταν ἔκαμαν ἀναφορά στὸ θεῖον, στὸν Δημιουργό, στὸν Πλάστη, πῶς ἡδύνατο νὰ μὴ εἶναι μονοθεῖσταί; Πιστεύοντας σέ ἓνα θεόν, ὁ Σιμπλικίος, ἀποδίδει τὰ λόγια τοῦτα στὸν Μέλισσον: «Ἄν ὑπάρχει τὸ ὄν, τότε πρέπει νὰ εἶναι ἓν. Ἄν ὅμως εἶναι ἓν, τότε αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι ἀσώματο, διότι ἂν εἶχε πάχος, θὰ εἶχε καί μύρια. Ἀρα δέν θὰ ἦτο ἓν! Τοιουτοτρόπως λοιπόν, τὸ ὄν εἶναι αἰώνιο καί ἄπειρο καί ἓν καί ὅλο ὅμοιο». Κατὰ τούς Στωϊκοὺς πάλιν ὁ θεός εἶναι ὄν ἀθάνατον, λογικόν, τέλειον ἢ νοητικόν ἐν εὐδαιμονία εὐρισκόμενον, ἀνεπίδεκτον παντός κακοῦ, φροντίζει διὰ τὸν κόσμον καί διὰ κάθε τί στὸν κόσμον. Δέν εἶναι ἀνθρωπόμορφος καί εἶναι τεχνίτης=δημιουργός, πατήρ τῶν πάντων. Φέρει ὀνομασίας ἀναλόγως τῶν διαφόρων ἐξουσιῶν. Π.χ. Δίας, καθ’ ὅσον δι’ αὐτοῦ ἔγιναν τὰ πάντα. Ζῆν, ὡς αἴτιος ζωῆς. Ἀθηνά, διότι τὸ κυρίαρχον μέρος τῆς θεότητος ἐκτείνεται εἰς τὸν αἰθέρα. Ἥρα, διότι τὸ ὄνομά τῆς δείχνει τήν ἐπέκτασίν τῆς στὸν ἀέρα. Ἥφαιστος, διότι ἀπλώνεται εἰς τὸ δημιουργικόν πῦρ (τεχνικόν πῦρ, The creative fire–Βίοι φιλοσόφων– Δ. Λαερτίου). Ποσειδῶν, διότι ἐπεκτείνεται εἰς τὴν θαλάσσαν καί Δήμητρα, διότι φθάνει εἰς τὴν Γῆν. Καί ἄλλους τίτλους ἔδωσαν στήν θεότητα, τονίζοντας καλύτερα κάθε ιδιότητάν τῆς. Στήν ἔννοιαν τῆς τελειότητος ἑνός θεοῦ ὁ Ξενοφάνης κηρύττει: «Ὁ ἓνας Θεός εἶναι ἀίδιος, ἀγέννητος καί ἀθάνατος (B 26, 25). Πάντα μένει στὸ ἴδιο μέρος καί δέν κινεῖται καθόλου, οὔτε ἄλλωστε ἀρμόζει σ’ αὐτόν νὰ μετακινεῖται ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος στὸ ἄλλο, ἀλλὰ χωρίς κόπο καί μέ τὴν σκέψη τοῦ νοῦ νὰ κινεῖ τὰ πάντα».

Τὸ πνεῦμα, ἡ νοοτροπία τῶν καιρῶν (Zeit, Geist) σήμερον διαφοροποιεῖται. Δέν ξέρω τί εἶναι Θεός, ξέρω ὅμως τί δέν εἶναι. Ἔχουμε παραπλανηθεῖ μακριὰ ἀπὸ τὴν ἀληθινὴν θεία παρουσία τοῦ σύμπαντος τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι ἀποκαλοῦν Θεόν. Διότι οἱ ἡγέται ἀποβλέπουν μόνον στὸ νὰ ἐξουσιάζουν τὸν κόσμον. Ἐκτός ἂν εἶσαι ἢ μέχρι νὰ εἶσαι διατεθειμένος νὰ δεῖς ὁλόκληρη τὴν ἀλήθεια,

όπουδήποτε και αν αυτή πηγαίνει, σέ οποιοδήποτε και αν οδηγεί, αν θέλεις να κοιτάξεις την άλλη αλήθεια, θέλεις να παίξεις με τὰ φαβορί, τότε κάπου στήν πορεία θά διαπιστώσης ὅ,τι ἀνακατεύεσαι μέ τήν θεία δικαιοσύνη...

“Όσο πιό πολύ μορφώνεσαι, τόσο πιό πολύ καταλαβαίνεις ἀπό πού ξεκινᾶνε ὅλα καί τόσο πιό πολύ τὰ πράγματα ξεκαθαρίζουν καί ἀρχίζεις νά βλέπης ψέμματα παντοῦ! Πρέπει νά ξέρης τήν ἀλήθεια, καί νά ψάχνης τήν ἀλήθεια καί... ἡ ἀλήθεια ἀπελευθερώση ἡμᾶς. Πρέπει νά τό βρίσκουν δύσκολο αὐτοί πού ἔχουν πάρει τήν ἐξουσία ὡς τήν ἀλήθεια καί ὄχι τήν ἀλήθεια ὡς τήν ἐξουσία. G. Massey– Αἰγυπτιολόγος. (Σήμερον τοῦτο μετεφράσθη: “Ότι εἶναι νόμιμον εἶναι καί ἠθικόν!!!)

...“Όταν μιᾶμε γιά ὑψηλῆς στάθμης χοντρά παραμύθια, θά πρέπει νά σταθοῦμε μέ δέος στόν ἀξεπέραστο μέσα στά χρόνια πρωταθλητῇ ψεύτικων ὑποσχέσεων καί ὑπερβολικῶν ἀπαιτήσεων, τήν Θρησκεία. Ἡ θρησκεία κατάφερε νά πείσῃ τόν κόσμον ὅ,τι ὑπάρχει ἓνας ἀόρατος ἄνδρας, πού ζεῖ στόν οὐρανό, ὁ ὁποῖος βλέπει τι κάνετε κάθε στιγμή τῆς ἡμέρας καί ὁ ὁποῖος ἔχει εἰδική λίστα ἀπό τὰ πράγματα πού δεν θέλει νά κάνετε. (μετέφρασαν π.χ. ἀπό τό βιβλίο νεκρῶν τῆς Αἰγύπτου: Δέν φόνευσα, δέν ἔκλεψα, δέν μοίχευσα... ὡς: Οὐ φονεύσης, οὐ κλέψεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ ψευδομαρτυρήσης...). Ἐκκινώντας ἀπό τόν Ἰουδαϊσμό καί περνώντας στόν Χριστιανισμό, τό ἐπίθετον “Θεός” ὑποβίβασε τόν Δημιουργόν πάντων, **ΕΙΣ ΕΝΑ ΘΕΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΑΛΛΩΝ**. Συγκεκριμένως, ρατσιστήν, διότι θεωρεῖ τούς Ἰουδαίους “περιούσιον” λαόν του –ἐναντι τῆς ὑπόλοιπης ἀνθρωπότητος– καί δίδει στούς Ἰουδαίους τούς ἄλλους λαούς ὡς περιουσιακόν στοιχεῖον σάν ἓνα κοπάδι πρόβατα (δευτερονόμιον, κεφάλαιον Ζ', ἐδάφια 1–16). Τόν ἰσχυρισμόν, πῶς εἶναι ὁ μόνος ἀληθινός θεός, δέν τόν στερεῖται οὐδεμία θρησκεία. (Κάθε Θρησκεία διατηρεῖ γιά τόν ἑαυτό τῆς τό δικαίωμα νά θεωρεῖται ὡς ἡ μόνη ἀληθινή. Κατά προέκτασιν κρίνει τούς ἀνθρώπους ἐπὶ τῇ βάσει –ὄχι τῶν πράξεων των– ἀλλά τῶν θρησκευτικῶν των πεποιθήσεων. Σκεφθεῖτε π.χ. τόν “καλόν” Χριστιανόν νά δικαιῶνται τοῦ Παραδείσου, ἐνῶ ταυτόχρονα νά τόν ἀρνῆται διά πάντα αἰρετικόν!)

Μέ αὐτήν τήν ἀντίληψιν, οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, παρουσιάζονται εἰδωολάτραι καί πολυθεῖσται. Κατ' οὐσίαν ὅμως, εἶναι αὐτοί πού συνέλαβον ὀρθῶς τήν οὐσίαν τῆς πρωταρχικῆς δημιουργικῆς δυνάμεως. Ὁ Ἕλλην φιλόσοφος –ἀναφερόμενος στόν δημιουργό πάντων– διατύπωνε πῶς «πάντα ὑπῆρχε ὅ,τι καί ἂν εἶναι καί πάντα θά ὑπάρχει». Οἱ Ἰουδαιοχριστιανοί πιστεύουν πῶς ὁ θεός τους, δημιούργησε τὰ πάντα ἐκ τοῦ μηδενός. Πολλαπλασίασε δηλαδή τό τίποτα! Ἡ κοινὴ σκέψις, παράγει μηδέν πολλαπλασιάζοντας τό μηδέν! (Ex nihilo Nihil fit=ἀπό τό τίποτα δέν γίνεται τίποτα). Ἡ μαθηματική αὕτη τοποθέτησις δέν πρέπει νά συγχέεται μέ οἰαδήποτε ἐκ τῶν τριῶν μορφῶν μηδενισμού: Οὔτε μέ τόν θεωρητικόν ἢ γνωσιολογικόν, ὅπου ὁ ἄνθρωπος ἀδυνατεῖ νά λάβῃ γνώσιν τῆς ἀλήθειας. Οὔτε μέ τόν ἠθικόν, ὅπου ὁ ἄνθρωπος ἀπορρίπτει κανόνας ἠθικῆς. Οὔτε καί μέ τόν πολιτικοκοινωνικόν, τόν ἔχοντα ἐκπρόσωπον τόν Πατέρα Ἀβγουστίνον, τόν προσχωρήσαντα εἰς τήν αἵρεσιν Μανιχαίων, ἥτοι τήν Ἀθεΐαν. Ὁ μηδενισμός οὗτος ἀρνῆται κοινωνικὴν ὀργάνωσιν καί πολιτικὴν ἐξουσίαν,

δεχόμενος ως μόνην ἀξίαν τόν ἄνθρωπον. Ὁ ὅρος δέ παρήχθη ἀπό τό Λατινικό Nihil=μηδέν, Nihilismus=μηδενισμός)

Από πού ἦλθεν ὁμως ὁ Θεός; καί ποῖος γνωρίζει τήν ἀπαρχήν τοῦ Κόσμου; Ὅσον ἀφορᾷ δέ στούς ἔρωτας θεῶν καί θνητῶν, ἀδίκως ἐκατηγορήθησαν οἱ πρόγονοί μας ἀπό ἐκείνους πού ἀγνοοῦν τήν ἀποκωδικοποίησιν– ἐρμηνείαν τῶν μύθων. Οἱ καρποί αὐτῆς τῆς “ἐνώσεως” τῶν ἦσαν εὐλογημένοι ἀφ’ οὗ ἔτειναν στό αἰώνιο, στό αἶδιον, στήν ἀθανασία. Ὁ ἔρωτας δέν ἦτο ἀπλῶς, ἐρωτική πράξις, τό ὄναρ τῆς Ἀφροδίτης. **Διά μέσου αὐτοῦ (ἔρωτα) τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἐλευθερίας ἀνεζητεῖτο τό θεῖον.**

(Αὐτό ἦτο ὁ **ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ**, καί πρῖν κατηγορηθῶ ὡς Ἑλληνοκεντρικός, μπορεῖ κανεῖς νά τό συγκρίνει μέ ὅτι θεωρεῖ “ὑψηλότερον”). Τίς ἀπαντήσεις ἔδιδε ἕκαστος, δίχως νά καταφεύγει σέ ἀπαντήσεις τύπου: Πίστευε καί μὴ ἐρεῦνα (Ἐάν ἐρευνήσετε σήμερον, δέν θά διαπιστώσετε κάθε χριστιανό, νά ἔχη διαμορφωμένο τό θεῖον “στά μέτρα του”; Ὅσοι Χριστιανοί τόσες καί... αἰρέσεις!)

Ἐρωτας διά τό ὡραῖο ἐσήμεινε: Φιλοκαλία

Ἐρωτας διά τήν πατρίδα ἐσήμεινε: Φιλοπατρία

Ἐρωτας διά τήν σοφίαν ἐσήμεινε: Φιλοσοφία.

Ὁ Ἐρως ὑπῆρξεν ὁ δημιουργός τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ δέ κλίμαξ τῶν ἀξιῶν του περιελάμβανε: τόν Ἐρωτα τῶν σωμάτων, τόν Ἐρωτα τῶν ψυχῶν, τόν Ἐρωτα τῶν ἀξιῶν (ἀρετή, ὁμορφιά, ἀλήθεια, ἐλευθερία), τόν ἔρωτα τῆς πατρίδος, τοῦ ἔθνους, τοῦ θεῖου.

Νά ζῆς ὁμως δίχως νά πράττης ἀντίστοιχως, ἦτο κατακριτέον. «Ὁ καθείς πού ἐμφανίζεται στόν δημόσιον βίον πρέπει νά ἔχῃ ἄσπιλη ιδιωτική ζωή. Αὐτό ἰσχύει κυρίως διά τούς πολιτικούς, ἀλλά καί γιά τούς καλλιτέχνες καί διά τούς φιλοσόφους» (Γρακύλοι –Ρόδης Ρούφος). Διά τοῦτον ὁ φιλόσοφος Φαριανός ἐκατηγορήθη ὅτι δέν ἔζη φιλοσοφικῶς. Ἐπὶ πλέον ὁ **φιλόσοφος** διακρίνεται ὡς ἀναζητητής τῆς ἀλήθειας, εἰς ἀντίθεσιν μέ τόν ἔξυπνον, εὐφυῆ καί **συνετόν** σοφόν πού εἶναι ὁ κάτοχος τῆς ἀλήθειας. Ὁ δέ λόγος, ὁ φιλοσοφικός, ἀναγνωρίζεται ἀπό τόν Σωκράτην καί ὡς ἠθικός. Δέν ἐδογματίζον δέ οὔτε τήν θρησκείαν των οἱ Ἕλληνες, ἀφήνοντας τό πνεῦμα νά δημιουργεῖ. **Ἐπὶ πλέον μόνον ὁ ἀρχαιοελληνικός πολιτισμός διακρίνεται διά τήν ἀπουσίαν ἱερατείου, ἱερῶν βιβλίων καί κανόνων.** Ἡ κατηγορία δέ –πῶς οἱ θεοί τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξαν αἰμομέικτες– παρακάμπτει τό γεγονός τῆς μὴ ἀναφορᾶς σέ θνητά σώματα. Εἰς ταῦτα ἡ αἰμομειξία δημιουργεῖ δυσμορφίες καί ἴσως τερατογενέσεις. Εἰς τὰ ἀθάνατα ὁμως ρέει τό Ἰχώρ. Ἡ Ἰουδαϊκή Θεογονία –τήν ὁποίαν ἐνστερνήθησαν οἱ χριστιανοί– πῶς δημιούργησε τό ἀνθρώπινον γένος δίχως αἰμομειξία; Οἱ λόγοι δέ πού οἱ θεοί τῶν Ἑλλήνων ἀπέτυχον νά συλλέξουν τόν καρπὸν τῆς παγκόσμιας ἀποδοχῆς –ἐκ τῆς θρησκείας των– ἦσαν ἀρκετοί: Ὁ φιλόσοφος Λιβάνιος ἀπευθυνόμενος πρὸς Ἰουλιανόν ἐδήλωνε: «Καμμιά θρησκεία δέν μπορεῖ νά ἐπιζῇ μετὰ τὸν ἐκφυλισμὸν τῶν ἱερωμένων τῆς...». Ἐπιπλέον: Δέν ὑπῆρχον μάρτυρες, ὅπως στόν Χριστιανισμόν, καί δέν κατέλειπον ἀγίους. Δέν ἐγένετο προσπάθεια, νά πεισθοῦν μέ “θαύματα”.

Διορίζωμεν επίσης νά εἴπομεν ὅτι ὑπῆρξεν ἱερατεῖον ὀργανωμένον. Τό πνευματικόν ἐπίπεδον τῶν θρησκευόντων –κατά μέσον ὅρον– δέν ἦτο ὑψηλόν. Ὁ Διουνυσιασμός –ἐπί παραδείγματι– δέν ἀνέπτυξε ἰδικήν του φιλοσοφίαν, ἀλλά καί δέν συνεδέθη μέ φιλοσοφικόν σύστημα τῆς ἀρχαιότητος. Δέν ὑπῆρξε “Ἐκκλησία” μέ ὀργανωσιν καί συνόδους. Οὔτε ὁμως καί κανονικόν λειτουργικόν σύστημα μέ κεντρική ἐξουσία. Ἡ Θρησκεία ἦτο ἄνευ διδασκάλου μέ ἀνεκτικόν πνεῦμα πού ἐπέτρεπε τήν ἀνάμειξιν στοιχείων, ἀκόμη καί μωροφιλόδοξων (Διόνυσος–Ζάν Μαίρι)

Στερεῖτο **δ ο γ μ ἄ τ ω ν**, διά τοῦτο ποτέ δέν ἀποκάλυψε ἵχνος φανατισμοῦ. **ΕΚΑΣΤΟΝ ΔΟΓΜΑ (ἐκ τοῦ δοκέω=νομίζω) –ἄλλωστε– ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ τοῦ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.** Μέ τās ἀδυναμίας ὁμως αὐτάς δέν ἡδύνατο τό Δωδεκάθεον νά ἀντιμετωπίσει μίαν πνευματική ἐπανάστασιν –ὅπως ὁ χριστιανισμός– μέ τήν ὁποίαν οἱ κοινωνίες θεῶνται τό σύμπαν καί τό πεπρωμένον των ἀπό ἄλλη θέσιν. Σ’ αὐτό προστίθεται καί ἡ εἰκονοκλαστική βία, μέ τήν ὁποίαν τό νέον ἰσοπεδώνει τό παλαιόν–μετά τήν ἐπικράτησιν του. «...Αὐτό πού μπορῶ νά πῶ εἶναι πῶς τό Ἰσλάμ, ὁ Χριστιανισμός καί ὁ Ἰουδαϊσμός κατέστρεψαν τό σῶμα, περιφρόνησαν τήν ζωή πού ζοῦμε ἐδῶ καί τώρα, καταδίκασαν τά πάθη, τίς ἡδονές, τίς ὁρμές, ὑποβίβασαν τήν γυναῖκα, φυλάκισαν τήν ἐξυπνάδα καί τήν λογική γιά νά πολεμήσουν τούς ἀντιπάλους τους, ἐμπόδισαν τήν ἐπιστήμη νά ἀναπτυχθεῖ, ἐμπόδισαν τήν πρόοδο...» (συνέντευξη στόν Γ. Ἀρχιμανδρίτη τοῦ Μισέλ Ὀνφρέ στό “Βῆμα” 19 Νοεμβρίου 2006). Ἐτοι ἡ ὑποτιθεμένη ἀπάντησις στόν Ὁριβάσιον ἢ Ὁριβάσιον ἢ Ὁροβάσιον, συγγραφέα ἐβδομηκονταβιβίου, «Χαμαί πέσε Δαίδαλος...» περίττευε. Ἀπεδείχθη ἄλλωστε ψευδής, καθ’ ὅσον ἐγράφη δύο αἰῶνας ἀργότερον.

Παρόλον δέ ὅτι ἡ χριστιανική θρησκεία θεωρεῖ εἰδωλολατρικόν (μιαρόν) τό δωδεκάθεον καί ἀρνῆτο τά ἀρχαιοελληνικά ὀνόματα, ἐν τούτοις μέ τά ὑλικά του ἔχτισε πολλούς ναούς, πού λειτουργοῦν μέχρι τῶν ἡμερῶν μας καί δὴ ὑπερθεῖν τῶν μιαρῶν! Κραυγαλέον παράδειγμα ἀποτελεῖ ὁ ναός τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας. Εὐρίσκεται ἐντός τοῦ Κοιμητηρίου τῶν ἐνδόξων Ἑλλήνων προγόνων, εἰς τόν Κεραμεικόν. Ἀναρωτῶμαι τί ἐπεδίωξε νά καλύψει Μήπως τό Δημόσιον Σῆμα; Ἀλλά καί ὁ ναός τῆς Παναγίας τῆς Ἀθηνιώτισσας, ἐντός τοῦ Παρθενῶνος, ἀπό τόν Θεοδόσιον τόν Β’. Ἐπίσης πλεῖστα ἐπίθετα τῆς Ἡμετέρας Παναγίας, **ΠΡΟΫΠΗΡΕΑΝ** ἐπίθετα τῆς Θεᾶς Ἀθηνᾶς. (Ἄπαντα δέ τά ἐπίθετα ἐκάστης θεότητος –πού καταγράφονται εἰς τό παρόν πόνημα– περιγράφουν πληρῶς καί σφαιρικῶς τήν ἔννοιαν ταύτην) Ἡ συγκέντρωσις ἐπιθέτων ἐκ τοῦ βιβλίου μέ ἐπαληθεύει. Τό δέ ἐπίθετον “Θεοτόκος” τῆς ἐδόθη ὄχι ἀπό σεβασμό πρὸς τήν γυναῖκα, πού ἰσχυρίζονται πῶς τήν ἀναβίβασε ὁ Χριστιανισμός, (ἀφοῦ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καθορίζει τήν γυναῖκα ὡς **ΑΣΘΕΝΕΣΤΕΡΟΝ ΣΚΕΥΟΣ!**) ἀλλά ἀπό ἀντίδρασιν: Μετά τήν 3ην Οἰκουμένην Σύνοδον, τό 431 μ.Χ., διά νά καταπολεμήσουν τόν Νεστορίον –πού ὀνομάζει τήν Παναγίαν “Χριστοτόκον”– τήν ἀποκαλοῦν “Θεοτόκον”. (Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικοῦντες κατά γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικεῷ, ἀπονέμοντες τιμῇ. Πέτρος, ἐπιστ. Α, Κεφ. 3, χωρίον 7)

Ὀμοίως, σκευὸς –καλεῖ ὁ ἐφημέριος– τό κατηχούμενον ἢ βαπτιζόμενον τέκνον. Πρὶν ἐκφωνήσῃ: Ἀποτάσσει τῷ Σατανᾷ, ...Ἀποτάσσομαι ...Ἀπεταξάμην προ-

ηγείται ή ευχή: «Εξέλασον ἀπ'αὐτοῦ πᾶν πονηρόν καί ἀκάθαρτον πνεῦμα κεκρυμένον καί ἐμφωλεῦν(!) ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καί ποιήσον πρόβατον λογικόν... **ΣΚΕΥΟΣ ΗΠΙΑΣΜΕΝΟΝ**... κληρονόμον τῆς βασιλείας σου...»! (Ἀκολουθία ἁγίου Βαπτίσματος, σελ. 28) (Ἡ λέξις σκευὸς μεταφράζεται: σκευὸς ὀργῆς, ἐλέους, ἐκλογῆς. Ἐνυπάρχει δέ εἰς τὸν Ματθαῖον 12, 29, εἰς τὸν Μάρκον 3, 27 καὶ 11, 16, εἰς τὸν Λουκᾶν 8, 16 καὶ 17, 31 εἰς τὸν Ἰωάννην 19, 29, εἰς Πράξεις 9, 15 & 10, 11 & 10, 16 καὶ 11, 5 καὶ 27, 17–Ρωμαίους 9, 21, 22, 23–Κορινθίους 4, 7, –Θεσσαλονικεῖς 1η 4, 4, –Τιμόθεον 2α, 2, 20, 21–Εβραίους 9, 21–& πρὸς Ἀποστ. 2, 27–18, 12 –(ΚΑΝΩΝ)

Πρέπει καθεὶς νὰ διερευνήσῃ τί περικλείει τὸ δωδεκάθεον: 6 θεοὺς καὶ 6 θεές!

Τί προσδιορίζει καλύτερον τὴν ἰσότηταν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς στὴν ἀρχαῖαν Ἑλλάδα; Ἄλλωστε ὁ φιλόσοφος Ἀπλοκύνῳ ἢ Ἀντισθένης μᾶς δηλώνει: «**Ἀνδρὸς τέ καὶ γυναικὸς ἡ αὐτὴ ἀρετὴ**»! Ταυτοχρόνως εἰς τὴν ...εἰδωλολατρικὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα ἡ Διοτίμα ὡς ἰέρεια Λυκίου Διὸς ἀνεγνωρίσθη ὡς “ἀνωτέρα πολίτης” καὶ ἐχρίσθη πρὸς τοῦτο Ἀρχιερεὺς!! Εἰς ἀντίθεσιν ὁ Χριστιανισμὸς οὐδεμίαν γυναικα ἐχρίσεν “ἱερέαν”, ἀλλ’ οὔτε τίς δέχεται ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ. Ἐπίσης ἡ Πανόπεια ἢ Πανόπη, ἦτο θυγάτηρ Σωσθένους καὶ Δαμοφίλης. Κάποτε ἀπειλήσε νὰ ἐναγάγῃ τὸν σύζυγόν της, κατηγορώντας τον δι’ ἄσφατον καὶ ἄσφον βίον! Ἀπαιτεῖται σχόλιον; Ἡ δὲ Θεμιστόκλεια ἐδίδαξεν ἀριθμοσοφίαν εἰς τὸν Πυθαγόραν. Ἐνθουσιασθεῖς δὲ οὗτος ἔκτοτε ἐδέχετο μαθητρίας εἰς τὴν σχολὴν του. Ἡ Θεμιστόκλεια ἐδίδασκεν μαθηματικά εἰς ἐπισκέπτας Δελφῶν καὶ διακοσμοῦσε τὸν Βωμόν τοῦ ναοῦ μέ γεωμετρικὰ σχήματα.

Ὁφείλωμεν ἀκόμη ἐνημέρωσιν πρὸς τοὺς ἀγνοοῦντας: Ὅταν οἱ πρόγονοί μας ἀπευθύνοντο στοὺς Ὀλύμπιους θεοὺς, ὕψωναν τὰς χεῖρας πρὸς τὸν τόπον κατοικίας τῶν. Πρότειναν τὰς χεῖρας ἔμπροσθεν, ὅταν προσφωνοῦσαν τοὺς ἐνάλιους. Τέλος, διὰ τοὺς χθονίους θεοὺς, κτυποῦσαν τοὺς πόδας στὴν γῆν. Εὐθυτενεῖς ἦσαν ἀκόμη καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγαλμάτων τῶν θεῶν φέροντες δῶρα ἢ ἱκέται. **ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΣΑΝ καὶ ΔΗ ΑΝΘΡΩΠΟΝ Ὡ ΕΙΔΩΛΟΝ Ὡ ΘΕΟΝ.** «Οὐκ εἰθίσται τοῖς Ἑλλήσι προσκυνέειν» καὶ «Οὐ γάρ εἶναι σφί ἐν νόμῳ προσκυνέειν ἄνθρωπον, οὔτε κατὰ ταῦτα ἡκεῖν» ἀπήντησαν εἰς βασιλέα Μήδων ὁ Βοῦλις καὶ ὁ Σπερθίας, ὅτε διετάχθησαν νὰ προσκυνήσουν (Ἡροδότου Ἱστορία Πολύμνια 7, 136, ΑΡΧΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ)

Σκυμμένοι ἦσαν οἱ Ἕλληνες μόνον ὅταν ἐλάβανον θέσιν προκειμένου νὰ ριφθοῦν εἰς ἀγῶνα δρόμου ἢ διὰ νὰ ῥίψουν δίσκον (ὄρα δισκοβόλον). Τό δὲ “γονατίζω” καθὼς καὶ τό “ἀγκωνίζω” εἶναι ὅροι τοῦ παγκρατίου. Τό ἀπροσκύνητον δέ, τοῦ Προμηθέως Ἑλληνισμοῦ (Φορωνέας–κατ’ Ἀργεῖους) ἐπιμένει καὶ τονίζει ὁ Αἰσχύλος. Εἰς τὴν τραγωδίαν του κληροδοτεῖ ἱεράν παρακαταθήκην «μὴ κάμπτειν τὸ γόνυ». Κατὰ τὸν Ἡσύχιον “κύπτω” σημαίνει ταπεινοῦμαι. Ὁ Θέογνις καταδικάζει καὶ τὴν ἀπλήν κλίσιν τῆς κεφαλῆς: «Οὐδέποτε δουλικὴ κεφαλὴ γεννήθηκε ὀρθία ἀλλὰ πάντοτε κυρτὴ καὶ τὸν αὐχένα λοξόν τὸν ἔχει» (ἐλεγ. 535). Ὁ Κύπριος Τιμαγόρας, υἱὸς Τιμώνακος, ὁ προσκυνήσας τὸν Πέρσην, ἐφονεύθη ὑπὸ Ἀθηναίων. Ἐπίσης ὁ Κυρσίλος ἢ καὶ Κυρσίλος ἢ καὶ Κύρσιλος Ἀθηναῖος ἐναντιωθεὶς εἰς Θεμιστοκλέα, πρὶν ἀντιπαραταχθεὶς εἰς Πέρσας, ἐπιθύμει νὰ προσκυνήσῃ τοὺς τελευταίους. Τοῦτο ἐπέβαλε τὸν λιθοβολισμόν του ὑπὸ τῶν

συμπατριωτῶν του. Αἱ πεποιθήσεις αὐταὶ τῶν Ἑλλήνων προκαλέσαν τὴν ρῆσιν τοῦ λόρδου Λοντόντεν: «Οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ γίνουν λαὸς μικρόψυχος ὡς οἱ λαοὶ τοῦ Ἰνδοστάν διὰ νὰ μὴ εἶναι ἐπικίνδυνοι!» Τὸν ἀντέγραψεν –λέγουν– ὁ Κίσσιγκερ τὸ 1974. (Ὁ Λοντόντεν ὑπῆρξεν ὑπουργὸς τῆς κυβερνήσεως Πάλμεστον καὶ ἡ ρῆσις τοῦ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀγόρευσίν του εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων τὸ 1866 καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τὸν λόγον (civis Romanus sum= Εἰμαι Ῥωμαῖος πολίτης

Ἐξ ἔτη ἐνωρίτερον (1860) ὁ συνταγματάρχης Οὐῖλσον ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἰωνίαν ἐνημέρωνε τὸν Ντισραέλι (Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἱκανοὶ σὲ 50 χρόνια νὰ ἀνασυστήσουν τὴν Βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν!) Πόσον εὐφάνταστοι πρέπει νὰ θεωροῦνται ὅσοι τῶν Ἑλλήνων νοιώθουν... ἀνάδελφοι; Ὅταν ὅμως τὸ “εἰδωλον” καταντᾷ συνώνυμον τοῦ “ταπεινὸν” καὶ “μιαροῦ” ἀναρρωτᾶται κανεὶς: Πῶς αὐτὸς ὁ λαὸς –ὁ **ΑΥΤΟ-ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ** ὡς εἰδωλολατρικὸς– εἶναι ὁ μόνος ποὺ ἀνέπτυξε φιλοσοφίαν (ἔστω ὁ πρῶτος) καθὼς καὶ ὅλας τὰς ἐπιστήμας; Αἱ πολυσυζητημέναι ἀνατολικαὶ φιλοσοφίαι, δὲν εἶναι παρὰ μόνον θρησκευοιογίαι. Ἐπίκαιρον παραμένει τὸ ἐρώτημα (Γ. Τσαγκρινοῦ): Πῶς εἶναι δυνατόν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες νὰ ὑπῆρξαν ἀσύγκριτοι εἰς τὴν μουσικὴν, τὰ μαθηματικά καὶ ὅλας τὰς ἐπιστήμας ἐνῶ εἰς τὰ “θρησκευτικὰ” νὰ ἦσαν “μπουμπούνες”;

Οἱ πρόγονοί μας ὑπῆρξαν ἰδεολάτρεις καὶ ὄχι λάτρεις μαρμαρίνων ἔργων τῶν καλλιτεχνῶν των. Ἐκτός ἄλλων, οἱ πρόγονοί μας ἐκατηγορήθησαν ὡς παιδεραστές καὶ ὁμοφυλόφιλοι. (Παῖδες ἐθεωροῦντο οἱ ἄνω τῶν 13 ἐτῶν. Ὁ δὲ πρωκτικὸς ἔρως ἦτο ἀπηγορευμένος. Τέλος, ὁ Αἰσχίνης καταγράφει τιμωρίαν ὅτε ὁμοφυλόφιλος ἐλάμβανεν δημόσιον ἀξίωμα. (Λόγος τοῦ Αἰσχίνη-Κατὰ Τιμάρχου 52.1)

Πῶς γίνεται ὁ πολιτισμὸς ποὺ δίδαξε τὴν ζωὴν κατὰ φύσιν, νὰ εἶχε γενετήσια συμπεριφορὰ παρὰ φύσιν; Πῶς εἶναι δυνατόν ὁ πολιτισμὸς “καλῶν κ' ἀγαθῶν” νὰ εἶναι ταυτοχρόνως πολιτισμὸς κίναιδων; (κινούντων τὴν αἰδῶ). Ἡ συκοφαντία δὲν εἶναι ἐπιχείρημα καὶ τὸ ἦθος τοῦ κλασσικοῦ πολιτισμοῦ δὲν μειώνεται ἀπὸ τίς ἀήθεις προσβολές τῶν κακόβουλων” (Τὰ ψέματα ποὺ λένε γιὰ τὴν Ἑλλάδα-Δήμητρα Λιάτσα-Δήλιος 2004). Ἐκτός ὅλων τῶν ἄλλων ἀνακύπτει καὶ τὸ ἐρώτημα: Οἱ προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι ἐστόρεσαν τῶν χρυσοφόρων Μήδων τὴν δύναμιν μέ... πούπουλα καὶ πτερά συνάμενοι καὶ κουνάμενοι; (Ηλίας Χατζηγεωργίου)

Ἡ ἀρχαῖα Ἑλληνικὴ σκέψις –χωρὶς ἀμφιβολία– θὰ εἶχεν ἐνταφιασθεῖ πλήρως, ἀπὸ ἐκείνους –ἔστω ὀλίγους– τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Χριστιανισμοῦ ποὺ κατέστρεφον ὅτι Ἑλληνικόν. Ὁ νοῦς τῶν συνειρμικῶν λειτουργοῦσε μέ τὸ λανθασμένον σκεπτικόν: Ὅτι Ἑλληνικόν καὶ εἰδωλολατρικόν. “Οὕτω ὅμως ἐπιστήμαι π.χ. τὰ μαθηματικά, θὰ ἦσαν νεκρά, στὸ χριστιανικόν Βυζάντιον, ἐάν δὲν ἐμεσολάβει τὸ ἐπιστημονικόν ἔργον τῶν... εἰδωλολατρικῶν Πανεπιστημίων!

Εἰδῶλα ὅμως, εἶναι ὅσα ἀντίγραφα ἢ εἰκόνες ἢ ἀγαλματίδια προσκυνᾷ κάθε ἄνθρωπος. Ἡ δὲ δικαιολογία πῶς “τῆς εἰκόνος ἡ τιμὴ, ἐπὶ τὸ προτοτύπῳ διαβαίνει” δὲν ἐμποδίζει κάθε πιστόν νὰ ἀναρρωτηθῇ: Διατί εἰκόνες τινές τιμῶνται βαθύτερα ἀπὸ ἄλλας; Διατί, τὴν θαυματουργόν ιδιότητα ἀποδίδουν εἰς τινες μόνον; Τό ὅτι ἀποτελοῦν “Βιβλίον τῶν ἀγραμμάτων”, πάλιν δὲν τὰς καλύπτει, καθόσον ἄλλο μελετᾷ καὶ ἄλλο προσκυνᾷ. Παρακάμπτω βεβαίως τὸ

σοβαρότερον: ἡ δευτέρα ἐντολή ἀπαγόρευε νά ποιήσης εἰδωλον. Καί ὁ Χριστός ἐδήλωνεν: οὐκ ἤλθον καταλύσαι ἀλλά συμπληρῶσαι. (διατί ἄραγε; Ἄν καί θεῖος, ἦτο ἐλαττωματικός ὁ "Νόμος";). **Ἄρα ὁ Χριστιανισμός εἶναι ἡ συμπληρωμένη Ἑβραϊκή Θρησκεία!**

Ὁ Ἰουδαϊσμός –νομίζω– στερεῖται εἰκόνων-εἰδώλων. Ἐνῶ ὁ συμπληρώσας αὐτόν Χριστιανισμός ἐδιχάσθη –ἐπ' ἀρκετόν– εἰς Εἰκονοκλάστας καί Εἰκονολάτραις. Ἐάν λοιπόν οἱ Ἰουδαιοχριστιανοί ἐπιθυμοῦν νά ἀποφύγουν τήν εἰδωλολατρείαν πρέπει νά ἀποφεύγουν τās ἀπεικονίσεις ὅπως εἰς τό Ἰσλάμ καί ὄχι μόνον. Ἡ ἐντολή ὅμως τοῦ Παύλου –τά πάντα δοκιμάζετε, τό καλόν (συμφέρον) κατέχετε– ἐπιτρέπει μετονομασίαν ἀκόμη καί ὀρνιθίων καί ὀψαρίων κατὰ τό δοκοῦν!!

Σκοπός –τῆς ἔρευνάς μου παραμένει νά καταλείπω– πρὶν τό ταπεινόν σαρκίον μου!–**τόν κόκκον τῆς ἀλός**. (Θά ἐπρότεινα δέ τό αὐτό εἰς τούς συνομηλικούς μου. Κάμω λοιπόν σαφεστέραν τήν προτροπήν μου: Νά διερευνήσουν τούς θρύλους πού ἔζησαν παιδιὰ στήν γεννέτειράν των. Ἀκόμη δέ καί τά τοπωνύμια, ἀναμένωντες δημιουργικόν ἀποτέλεσμα). Ἔτσι, δέν θά φθάσει ποτέ εἰς τά ὅσα μας ἡ φράσις: **«οὐδ' ἄλα δοίης»** (Δέν δίνεις οὔτε κόκκον ἄλατος!). Ἀπό πολλῶν δεκαετιῶν –ἀναγνωρίζοντας τήν βαρβαρότητα πού ζοῦμε– ἀναζητήσα νέον κώδικα ἀξιῶν. Νέον κώδικα ζωῆς. Διὰ τοῦτο ὡς στόχους ἐτοποθέτησα:

Νά ἀνεβαίνω πνευματικά καί ἠθικά.

Νά τιμῶ μέ τίς πράξεις μου τό γένος τῶν προγόνων μου.

Νά πλάθω συνείδησιν πάνω ἀπό θρησκείας καί δόγματα.

Νά γνωρίζω πώς οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἴσοι –μεταξύ των– ἀλλά ὄχι ὅμοιοι.

Νά βλέπω τό ἴδιο τούς πολιτισμούς: Ἴσους, μά ὄχι ὅμοιους

Νά βλέπω τέλος τόν κόσμο, κάτω ἀπό τό πρῖσμα παγκόσμιου πολιτισμοῦ καί ὄχι ὑπό τήν ἐποπτεῖαν ἑνός μεγάλου ἀδελφοῦ

Παραινέσεις εἶχα πάντοτε. Ἀπό παλαιότερους, ὡς ὁ Θαλῆς: «Ἕλλην, ἀνὴρ καί ἄνθρωπος». Ἀλλά καί νεωτέρους ὡς ὁ Κοραῆς: «*Εγγράμμιτος, ἐλεύθερος, ἄνθρωπος*». Ἐντονη ἡ ἐπιθυμία παραμένει: Πρὶν ...εἰς χοῦν ἀπελευθῶ, νά ἀντικαταστήσω μέ "ἀλήθειες", ὅσον τό δυνατόν περισσότερα ἀπό τά "ψεύδη", πού στήν μνήμη συγκρατῶ. (Ψεῦδος ἄλλωστε σημαίνει=Ψ + εὐδος, δηλαδή ὕπνος ψυχῆς. Ἀναζητᾶται λοιπόν εξισορρόπησης, ἥτοι ἡ θεία ἄλη). Τοῦτο δέ ἐξ' αἰτίας τῆς Ἰουδαιοχριστιανικῆς παιδείας μας. Βοηθόν ἔχω πλέον τήν **ΘΥΡΑΘΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑΝ** καί συμβουλήν, τήν τοῦ Περιάνδρου τοῦ Κορινθίου λέγοντος: «*Μελέτα τό πᾶν*». Ἡ ἀλήθεια ἄλλωστε εἶναι ἡ ἐξουσία καί ὄχι ἡ ἐξουσία ἡ ἀλήθεια. Ἀκόμη καί τοῦ Ἐπιχάρμου λέγοντος: «*Νῆφε καί μέμνησο ἀπιστεῖν*» (Νά παραμένεις νηφάλιος καί νά θυμᾶσαι νά δυσπιστεῖς). Ὁ Χριστιανισμός βεβαίως ὑποστηρίζει τήν τυφλήν ὑπακοήν–ὑποταγήν στήν ἐξουσίαν. Ὑποβαθμίζει τήν ἀνθρωπίνην εὐθύνην λέγωντας: "Ὁ θεός ἐλέγχει τά πάντα".

Ἡ θρησκεία κυρίως δέν μεταρρυθμίζεται διότι εἶναι ἐκ φύσεως σκλαβιά. Ἐπιβάλεται, ἐπὶ πλέον, γνώσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων οἰκοδομοῦμεν, εἰ δυνατόν νά διασταυροῦνται καί νά ἐλέγχονται. Ἄλλως διατρέχωμεν κίνδυνον νά ἐκτεθῶμεν. (Κατὰ τήν ἑναρξιν τοῦ ἐπαγγέλματός μου ἀντιμετώπισα σοβαρόν οἰδημα

ἐπί στοματικῆς κοιλότητος. Τι λογικότερον, ἀπό τοῦ νά χρησιμοποιήσω ἀντιβιο-
τικόν ἀπεκρινόμενον κυρίως ἀπό σιελογόνους ἀδένas, ὑποδεικνυόμενον ἐκ τῆς
βιβλιογραφίας καθηγητοῦ μου. Το ἀποτέλεσμα μέ διέψευsen! Εὐτυχῶς, παλαιό-
τερος συνάδελφος μέ ἐνημέρωsen, πῶς τῆς φαρμακευτικῆς ἐταιρείας-παρα-
γοῦσης τό ἐν λόγω φάρμακον- πρόεδρος ὑπῆρξεν ὁ διδάσκαλός μου, τον ὅποιον
-κακῶς- δέν ἐσκέφθην νά ἐλέγξω!)

Ὁ Ἡρῖλλος ὁ Καρχηδόνιος ἐκήρυξε **τελικόν σκοπόν τῆς ζωῆς τήν ἐπιστήμην,**
ἥτοι τήν ἀκριβῆ γνῶσιν, πού σημαίνει νά ζοῦμε μέ ὁδηγό σέ ὅλα τήν ἐπιστήμη
καί νά μή παραπλανώμεθα ἀπό ἄγνοια. Τis πράξεις ὁμῶς πρέπει νά κατευθύνῃ
ἡ λογική καί ὄχι τό συναίσθημα καί ἡ πίστις. Στις 28-6-2006, ὁ πρῶτος μεταξὺ
ἴσων (Primus inter paris) -Χριστόδουλος- δηλώνει: «...Ὁ ἄνθρωπος καί ἡ ζωὴ του
εἶναι ἱερά, ἐνῶ ἡ λογική -τό δεύτερόν του εἶδωλον- ἀποτελεῖ τήν τραγωδίαν τοῦ
συχρόνου ἀνθρώπου»(!) Ἀπό τόν Θωμάν τόν Ἀκινάτην (1224-1274) καί μετά, ὁ
δυτικός ἄνθρωπος ἐπιχειρεῖ νά ἐξηγήσῃ μέ τήν λογικήν τά πάντα, ἀκόμη καί
ὅτι προφανῶς τόν ὑπερβαίνει! ...(!!!). (Κατά τόν Ἀκινάτην τό νά μήν πιστεύεις
εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἁμαρτία!!). Κατά τόν ἱερωμένον τούτον δηλαδή, ἰδανικός εἶ-
ναι ὁ ἄνθρωπος πού εἶναι ἕνα πλάσμα ἄβουλο, ἄλογο, ἄκριτο, ἄλαλο, δουλικό,
τουτέστιν ὑποζύγιο! Ἀπλοῦν ἐρώτημα θά τοῦ ἔθετα: Ποῖος ἦτο προγενέστερος,
κατά τόν ἀνωτέρω: ὁ Χριστός ἢ ὁ Σωκράτης; Ὁ (ἀποκληθείς ὑπό τῆς ἐκκλησίας
Μέγας) Βασίλειος ἐδήλωνε εἰς τόν Ἰουλιανόν: «Ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη καί ἡ λογική
Σατανᾶς!» «Ἡ ἠθική ὁμῶς πού θά ἀναβλύσῃ ἀπό τήν Γνώσιν, θά ἐπηρεάσῃ τήν λο-
γικήν καί τότε ὁ ἄνθρωπος θά ξέρει τί πρέπει νά κάνῃ καί τι ὄχι...» (Μ. Καραγά-
τσης-Σέργιος καί Βάκχος)

**«Οἱ Ἕλληνες θέλουν τόν λόγον -λέγει ὁ “Παῦλος” -δηλαδή τό λογικό ἐπιχει-
ρημα, ἐνῶ οἱ Ἑβραῖοι καί οἱ ἄλλοι λαοὶ τό θαῦμα, δηλ. τήν ἀπάτη τοῦ ἱερατείου»**
(Μ. Καλόπουλος). Ἡ θρησκευτική πίστις -πού σημαίνει ἰσχυρὴ πεποιθήσις σέ
κάτι- παρὰ τήν ἀπουσία ἀπόδειξης, ἀποτελεῖ προδοσίαν τῆς ἀνθρωπίνης εὐφυΐ-
ας καί ὑπονομεύει τήν ἐπιστημονική γνῶσιν καί τήν καλλιέργειαν ἡθους. Ἡ
πίστις τέλος δέν ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν διὰ τήν ὑγιᾶ εὐημερίαν τῶν κοινωνιῶν.
Ἀποτελεῖ δέ ἰδιόρρυθμη ἀπόρριψις τῆς ἀλήθειας. Ὁ δέ ἐλεύθερος λόγος δέν
πρέπει νά περιορίζεται ἀπό σεβασμό πρὸς τήν θρησκευτικὴν πίστιν. Εἰς
αὐτὴν δέν ὀφείλουμε σεβασμόν, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς θρησκευομένους, ἐφόσον
δέν ἐπιμένουν νά ἐπιβάλουν τις θρησκευτικὰς τοὺς ἀντιλήψεις.

Στίς ἐκδόσεις ΖΗΤΡΟΣ -Βίος Πυθαγόρου- ἀναφέρεται: «Ὁ μαθηματικός Πυ-
θαγόρας προσέφερε μίαν θεϊκὴν προέλευσιν στην ἀντίληψιν τοῦ κόσμου, ἀνα-
ζητώντας τήν ὀρθολογική μαθηματικὴν ἔκφρασιν. Το ὅπλον του, ὁ ὀρθὸς λό-
γος εἶναι ἡ δύναμις του. Τόν βον π.Χ. αἰῶνα ἡ γένεσις τῆς ὀρθολογικῆς σκέψης
ἀνέτρεψεν τίς μορφές τῆς θρησκευτικότητος» ...26 αἰῶνας μετά, οἱ θρησκευεῖς
προσπαθοῦν ἀκόμη νά “ἀνατρέψουν” τά... ἀνατραπέντα! Οἱ θρησκευεῖς ἄλλω-
στε προάγουν τήν βλακεία. Ἐφ' ὅσον ἀπέφυγα τήν ἀλλοτριώσιν τῆς κατευθυ-
νομένης πληροφορήσεως τῶν Μ.Μ.Ε. ἐστράφη ἀπό καιροῦ εἰς τήν ἀντιπληρο-
φόρησιν. Ἀπαράβατος ὅρος παραμένει: **νά μή γίνω ποτέ ὀπαδός της!** Στὴν ζωὴ
ὁ ἄνθρωπος “προχωρᾷ” μέ δύο τρόπους:

1ον) Μέ ένα απόθεμα γνώσεων. Συνεχίζει αναζητώντας αλήθειες καί μ' αυτές κτίζει τό πνευματικόν του οικόδομημα.

2ον) Μέ μόνην τήν ἄγνοιάν του (πού ὀνομάζει ἀγνόητα), τήν ὅποια πίστιν τοῦ (πού στηρίζει σέ δόγμα θρησκευτικόν), τήν ἔνταξίν τοῦ (μέ τήν ὁποίαν συχνά φανατίζεται) καί τήν διεκδίκησιν συμβόλων (ὅπως Χ.Ο. εἰς τήν αστυνομικήν τοῦ ταυτότητα).

Ὅταν ὅμως παρίσταται ἀνάγκη νά εἶναι συνεπής πρός τήν πίστιν του, τότε ἐπικαλεῖται τάς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας! Καταστροφαί ἀρχαιοελληνικοῦ πνεύματος ἔγιναν πάμπολλαι. Αἱ λεηλασίαι ἐπίσης πολλαί, ἀφοῦ καί ὁ παρεξηγημένος φιλέλλην Νέρων, ἀπέσπασε πλέον τῶν τριῶν χιλιάδων ἀγαλμάτων (κατ' ἄλλους μόνον τριακοσίων) ἐπισκεφθεῖς τάς Ἀθήνας. Σήμερον –ἀντ' αὐτῶν– οἱ Εὐρωπαῖοι “ἐπέστρεψαν” πλαστικάς ἀγελάδας, πού πρὶν πλειστηριασθοῦν ἐστόλισαν τήν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τέρψιν ἀπάντων τῶν... θολοκουλτουριαρῶν! Μίαν δέ (ἀγελάδα μετὰ κεράτων), γνωστή Ἑλληνίς μετεμόρφωσεν εἰς... ἀγελαδοκαθάψια!

Ὅποιον ὅμως ἀναφέρεται εἰς καταστροφάς ὑπό Χριστιανῶν –μή δυνάμενοι νά τόν διαψεύσουν– τόν κατακρίνουν ὡς **μισαλλόδοξον!** Ἀνέκαθεν βεβαίως ἡ τέχνη ὑπηρετεῖ τό χρήμα. Τοὺς καλλιτέχνας ὑποστήριζαν καί ἐνθάρρουναν στό δύσκολο ἔργον τοὺς ἄλλοτε βασιλεῖς, ἄλλοτε Μαικήναι ἢ διάφοροι προστάται τεχνῶν. Ἡ σύγχρονη τέχνη βασίζεται σέ μάρκετινγκ πού λειτουργεῖ μέ βάση εἰδικά κυκλώματα ἀπὸ παράγοντας καί καλλιτέχνας πού συνεργάζονται στοχεύοντας στό χρήμα. Πυρπολύσεις βιβλιοθηκῶν ἔγιναν –ὄχι ὅμως τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀλεξανδρείας ὅπως ἐπεθύμει ἡ Ἀνθελληνική προπαγάνδα. (δρε βιβλίον Ἀγγελοῦ Σακκέτου: πού βρίσκονται τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικά χειρόγραφα;) καί συμπληρώνει: «“Τὰ παραμύθια μας μάθαμε κοντά στὰ καράβια” ἔγραψε ὁ Σεφέρης. Τώρα εἶναι πλέον καιρός νά ζήσουμε μέ τήν ἱστορική ἀλήθεια, πού ἀποδεικνύει ἕνα–ένα τὰ ἑλληνικά χειρόγραφα νά ἀποκαλύπτονται.» Ἡ ἀναζήτησις φέρνει στήν ἐπιφάνεια τό πνεῦμα τῶν προγόνων μας. Μελετώντας τα, τοῦλάχιστον ἀνεβαίνουμε πνευματικά. Βαθαίνουμε τίς αὐλακες τοῦ ἐγκεφάλου μας, παραδίδοντας ἀργότερα “πελεκημένο τό κούτσουρό” μας. Γεννήθηκα Ἕλλην καί διαθέτω μνήμην τῶν “κακῶν” τῆς φυλῆς μας. Τό ὄνομά μου εἶναι ἡ ψυχὴ μου καί κάθε στάσις ἀντιπαλότητος –μέ τήν Νέαν Παγκόσμιαν Τάξην– καθῶς καί κάθε εὐαίσθησις –γιά τὰ ἐθνικά θέματα– πηγάζει ἀπὸ ἐκεῖ.

Ὅποιος ἀναγνωρίζει τόν μισελληνισμόν τῆς ἐκκλησίας ὀφείλει νά ὀνοματοδοτεῖ πλέον τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ μέ ὀνόματα ἀρχαιοελληνικά. Ὅταν ὅμως δέν ἐπιθυμεῖ νά παρεκλείνει τῆς παραδόσεως –σεβόμενος τοὺς προσφάτους προγόνους– τί τόν ἐμποδίζει νά προσφέρει καί ἕτερον ὄνομα ἀπὸ τό πάνθεον τῶν ἀρχαίων προγόνων τοῦ; Δίδει οὕτω στὸν βαπτιζόμενον τήν εὐκαιρίαν νά προβάλει –μεγαλῶνων– ὅποιο ἐπιθυμεῖ. Ἡ ὀνοματοδοσία δέ ἐπιτυγχάνεται εἴτε θρησκευτικῶς, εἴτε πολιτικῶς. Ἐπὶ πλέον διατηρεῖ τήν δυνατότητα νά ἐπιλέξει ἓν “σπάνιον” ὄνομα, καμαρώνων διὰ τήν μοναδικότητάν τοῦ ! Ἡ ὀρθή δέ χρῆσις τοῦ ὀνόματος –κατὰ πῶσιν– ἐπαναφέρει στήν ὀρθήν προφοράν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Αποφεύγεται οὕτω π.χ. ἡ Ἄλκυσις, τῆς... Ἄλκυσις!

“Ας μή λησμονοῦμεν πώς ὅταν π.χ. οἱ Ἑπτανήσιοι ξεσηκώνονταν ἐπαναστατημένοι γιὰ νά συνεργαστοῦν μέ τήν Γαλλίαν μέ στόχον τήν ἀνεξαρτησία τους, ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε΄ τοὺς ἔστελνε Φιρμάνι ἀπαιτώντας τήν ὑπακοήν τοὺς πρὸς τις “Ὀθωμανικὲς ἀρχές”, τοὺς ὑπερασπιστές τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν! Ὁ ἴδιος εἶχε μέ δύο ἐγκυκλίους καταδικάσει τήν ἐξέγερση τοῦ Γένους ἐνάντια στόν Τουρκικό ζυγό, ἐνῶ μαζί μέ τήν Σύνοδο εἶχε ἀναθεματίσει τόν Ἀλέξανδρο Ὑψηλάντη καὶ τοὺς ἐπαναστάτες συντρόφους του σάν «ἀσεβεῖς ἄρχοντες καὶ καταστροφικούς Προδότες!» (Θανάσης Χατζῆς: Ιούνιος 2006 Hellenic Nexus, σελῖς 16 καὶ 17). Ἀκόμη καὶ τήν ὀνοματοδοσία ἀρχαιοελληνικῶν ὀνομάτων στά παιδιὰ, πρὶν ἀπὸ τήν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση, τήν εἶχε ἀποδοκιμάσει τό Πατριαρχεῖο, διότι ἀσυνεῖδητα διέβλεπε μέσ’ ἀπὸ τὰ νέα στοιχεῖα **αὐτοπροσδιορισμοῦ**, τόν ἀναπόφευκτο ξεσηκωμό.

Ἐκίνησα λοιπόν τήν καταγραφὴν τῶν ὀνομάτων, συγκεντρώνωντάς τα εἰς κοινὰ τετράδια. Μέ τήν προτροπὴν τῆς θυγατρὸς μου Ἐλευθερίας “πέρασας” στήν χρῆσιν τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ἐπαναλήπτου. Δέν ἔτυχα ἐκπαιδεύσεως εἰς αὐτόν καὶ ἀρκέστηκα νά τόν χρησιμοποιοῦ ὡς “γραφομηχανή”. Τό βασικόν ἐνδιαφέρον ἐστράφη εἰς τὰ κύρια ὀνόματα, διὰ τοῦτο ἀπέριπτα τὰς πληροφορίας πού τὰ συνόδευον. Ὅταν –στήν πορεία– ἔστρεψα τό ἐνδιαφέρον μου εἰς ταύτας ἦτο ἀδύνατος ἡ ἀνεύρεσίς των. Ἐξ ὧν ἐσώθησαν συχνά συμπληροῦνται ἱστορικά γεγονότα ἢ καὶ διαφοροποιοῦνται. Π.χ. ὁ Ἐφιάλτης ὁ Μαλιεύς, υἱὸς Εὐρυδήμου, δέν πρέπει νά θεωρεῖται ὁ προδότης τῶν Θερμοπυλῶν (τόν ὁποῖον ἐφόνευσεν ὁ Ἀθηνάδης ἢ Ἀθηνάδας εἰς Σπερχειάδα καὶ δὴ δι’ ἄλλην αἰτίαν, κατὰ προτροπὴν τῶν Λακεδαιμονίων), ἐφόσον ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει τόν Καρύστιον Ὀνήτην, τόν υἱόν Φαναγόρου καὶ τον Κορυδαλλόν, Ἀντικυρέα. Παραλλήλως ὁ Κτησίας ὀνομάζει προδότας τόν Καλλιῶδην (πιθανόν ἄρχοντα Ἀθηνῶν) καὶ τόν Τιμαφέρην, Τραχινίους εὐγενεῖς, πού μέ Θεσσαλόν Θώρακα, Δημάρατον καὶ Ἥγιαν συνεβούλευσαν τόν Ξέρξην πώς οἱ Λακεδαιμόνιοι θά παραδοθοῦν μόνον ἐάν κυκλωθοῦν. Ὁδήγησαν οὕτω 40.000 Πέρσας διὰ δυσβάτου τόπου καὶ μέσω Ἀνοπαῖας ἀτραποῦ εὐρέθησαν ὀπισθεν τῶν ἀμυνομένων Ἑλλήνων. Ὁμοίως ἡ Λερναία Ὑδρα –κατὰ Πausanίαν– ἔφερεν μίαν κεφαλὴν. Ὁ Πείσανδρος ὁμως –ἀπὸ Κάμιρον Ρόδου– κατέγραψεν ἐννέα κεφαλὰς διὰ νά τήν καταστήσῃ φοβεροτέρα!

Ἀκόμη ἡ Θεσσαλονίκη (μέ δεκαεπτὰ ἐν συνόλῳ ὀνόματα –ἐλληνικά καὶ ξένα– ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Φιλίππου (κατὰ Ἀντίπατρον, Θεσσαλονικέα γραμματοποῖον Α΄ μ.Χ. αἰ.) ἢ ὑπὸ Κασσάνδρου (κατὰ Στράβωνα). Πόλις ἐξ 26 μικρῶν πόλεων, περὶ τήν Θέρμην. Ἠλέγχθη ὡς ἐσφαλμένη, καθόσον ἡ τελευταῖα ἀπέχει 10 ἕως 12 χιλιόμετρα. Ἐπὶ πλέον ὁ Ψευδολογγίνος –συγγραφῆς τόν βίον τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου– ἀναφέρει τόν ἔμπορον Πausanίαν ἐκ Θεσ/νίκης, ὅστις διεκδικήσας τήν Ὀλυμπιάδα –ἐκ Φιλίππου– τόν ἐτραυμάτησεν θανασίμως. Τόν ἐφόνευσεν τέλος ὁ Φίλιππος διὰ μαχαίρας πού ἔφερεν ὁ Μ. Ἀλέξανδρος διὰ νά πληρωθῇ ὁ χρησμός. Ἄρα ζῶντος τοῦ Φιλίππου ἐκτίσθη ἡ πόλις εἰς τό ὄνομα τῆς θυγατρὸς του (ἐκ τῆς Θεσσαλῆς πριγκηπίσσης Νικησιπόλιδος ἢ Φήτιδος), οὔσης ὁμοπατρίου τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Εἰς τήν διαθήκην του ὁ τελευταῖος ὀρίζε τήν Θεσσαλονίκην ὡς σύζυγον Λυσιμάχου Θράκης.

Παρόμοιαι πληροφορίες συγκεντρούμεναι συμπληροῦν βιβλίον ἱστορίας πού κάποτε θά ἐπιχειρήσω νά γράψω. Ἐκαμα λάθη –στίην χρῆσιν ἡλεκτρονικοῦ ἐπαναλήπτου– καί κάποτε ἀκόμη καί ὕλην διέγραψα ἀπό ἀγνοια, ὅπως διέγραψα καί βιβλιογραφίαν τήν ὁποίαν ἀδυνατῶ νά ἀνεύρω. Με τήν βοήθεια φίλων (Νικ. Κοτρώνη, Ἡ. Χατζηγεωργίου, Τζ. Σιούλη Ν. Ἰωαννίδη, Δ. Παπαγεωργίου) συντόμευα κάθε διόρθωσιν. Εἰς ὅλους, ὅσους μέ βοήθησαν ὀφείλω χάριτας. Ἀφιερῶνω λοιπόν αὐτήν τήν ἐργασίαν –κόκκον ἄλός– εἰς ὅλους τούς νέους Ἑλλήνας.

Τά πλεῖστα τῶν ὀνομάτων καταγράφονται ἄνευ πληροφοριῶν, καθόσον δέν εὐρέθησαν. Ἄλλων πάλιν ὑπῆρξαν ὑπεραρκεταί, διά τοῦτο τοποθέτησα κωδικούς παραπλεύρως τῶν ὀνομάτων. Ἐκκίνησα λοιπόν ἀπό τόν Ὅμηρον διαχωρίζοντας τήν Ἰλιάδα ἀπό τήν Ὀδύσειαν, οὕτω: Ο(μηρος) Ι(λιάς) Ρ(αψωδία) Σ(τίχος). Π.χ. Ο-Ι-Κ-14 σημαίνει. Ὅμηρος, Ἰλιάς, Κ(ραψωδία)–στίχος 14. Τό αὐτόν διά τήν Ὀδύσειαν π.χ. Ο-Ο-Ε-47 σημαίνει Ὅμηρος, Ὀδύσειαν, Ε Ραψωδία, στίχος 47. Ἡ ἔκδοσις ἐγένετο ἀπό Ἰδεοθέατρον καί Α. Γεωργιάδην. Μετάφρασιν Κων. Δούκα.

Χρῆσιν ἐγκυκλοπαιδεῶν ἔκαμα τριῶν κυρίως.

1) "ΗΛΙΟΣ" ἐκδοθεῖς περί τό 1950 ἀποτελούμενος ἐκ 18 τόμων. Θεωρῶ δέ τόν ΗΛΙΟΝ **αἰχμήν δόρατος ἐπανελληνισίς**, παράδειγμα: Η-7-389Δ σημαίνει: Ἐγκυκλοπαίδεια ΗΛΙΟΣ, τόμος 7ος, 389 σελίς, δεξιὰ τῆς σελίδος.

2) ΗΛΙΟΣ ἐκδοθεῖς μετά τό 1970. Τοῦτον προσδιορίζω ὡς "Α" π.χ. Α-Ε-43Α ἦτοι: Ἥλιος, Ε' τόμος, 43 σελίς, ἀριστερά τῆς σελίδος

3) "Δομή" ἐκδοθεῖσα μετά τό 1974 ἐκ τόμων 18. Παράδειγμα: Β-Α-59 Δ σημαίνει: ΔΟΜΗ, 1ος τόμος, 59 σελίς, δεξιὰ αὐτῆς.

Ὅταν διαχωρίζονται ὀνόματα ἢ ἔννοια μεταξὺ τῶν χρησιμοποιεῖται παῦλα, παύσις π.χ. Γεώργιος χαλκοποιός–Γεώργιος χυτρεύς. Ὅταν ὁμως κόπτεται μία λέξις καί συνεχίζει εἰς τήν ἐπομένην σειράν, δέν χρησιμοποιῶ τότε τήν παύλαν πρὸς ἀποφυγὴν μπερδεμάτων. Ἀντί ἐπιλόγου δέ ἀντιγράφω τόν Ἰωάννην Γιαννόπουλον (μυστική Ἀκρόπολις) σελίς 260. Τι ἐπίλογος;

Ἀνοίγουμε ἓνα κεφάλαιο ἐδῶ, δέν τό κλείνουμε.

Αρχίζουμε ἓναν ἀγῶνα ἐδῶ, δέν τόν τελειώσαμε.

Σηκώνουμε τό κεφάλι ψηλά καί ξαναγινώμαστε ὑπερήφανοι,

Θέλουμε ὅσα εἶναι δικά μας!

Τά ἀπαιτοῦμε!

Δέν θά τούς δώσουμε τίποτα ἄλλο πιά. Θά φροντίσουμε ἐμεῖς γι' αὐτό,

ἀκόμη καί ἂν χρειασθεῖ νά γίνουμε ὅλοι Λυκάονες!

Και μέχρι νά ἐπιτύχουμε τόν σκοπό μας,

Τό βιβλίό αὐτό θά μείνῃ ἀνοικτό...

ἀκόμη καί ἂν πρέπει νά τό τελειώσῃ

και νά τό κλείσῃ κάποιος ἄλλος

(Ἰωάννης Γιαννόπουλος–Μυστική Ἀκρόπολις), (2,7,12,17,22), (27), (32,37), (42,48,53)

(ΕΥ–ΣΤΑΤ–ΙΟΣ)

Κωνσταντῖνος Ζαρζαμπίδης, Ἴνις Παναγιώτου Ζαρζαμπᾶ, Ὑιωνός Γεωργίου Ζαρζαμπᾶ

Αὐγустος 2010

A

Αάαρκος -ου (ό)=Άλαρκος

Αάατος -ου (ό) -(ἐπικίνδυνος)

Αάβακτος -ου (ό) -(Αβλαβής)

Άαρ -ρος (ό) -Ποταμός Έλβετίας

Ααρασσός -ου (ό) -καί πόλις Μ. Ασίας

Ααρδαΐς -ίδος (ή)

Ααρών -; (ό) -Άδελφός καί συνεργάτης Μωϋσέως -Όνομα διαπρεπών Ιουδαίων, Έλλήνων καί Βουλγάρων -Άληθινόν ὄνομα τέως μεταπολιτευτικού πρωθυπουργού Έλλάδος

Αασίφορος -ου (ό) -(Βλαπτικός)

Αάσπετος -ου (ό) -(ἀνέκφραστος)

Άαστος -ου (ό) -(ἀναμάρτητος)

Αάσχετος -ου (ό) -(ἀνυπόφορος)

Άβ; (ό) -Μήν Έβραίων, ὁ Γορπιαῖος τῶν Μακεδόνων

Άβα -ης (ή) -(βοή ἢ τροχός) -Νύμφη -Έρωμένη Ποσειδῶνος ἐξ ἧς Έργίσκος ἢ Άβας Ἰδρυτής Έργίσκης -Θυγάτηρ Ζηνοφάνους, ἄρχοντος Όλβης ἐπί Άντωνίου, Α-Α-41Δ, 42Α

Άβαβα -ης (ή)

Άβαβος -ου (ό)

Άβαδδών -νος καί Άπολλύων (ό) -Κατά τήν "ἀποκάλυψιν" ὁ ἄρχων τῆς ἀβύσσου -Άγγελος Άβύσσου

Άβαδδῶσσα -ης (ή)

Άβάδνη -ης (ή) -Νύμφη, ἀγαπημένη τοῦ Ποσειδῶνος

Άβάδνης -ου ἢ -ητος; (ό)

Άβαεοδώρα -ας (ή)

Άβαεόδωρος -ου (ό)

Άβαζία ἢ Άβασγία -ης (ή) -(ἥσυχη)

Άβάζιος -ίου (ό)

Άβαζίουσα -σης (ή)

Άβαζίων -ωνος (ό)

Άβάη -ης (ή)

Άβάης -ου (ό) -Υἱός Ποσειδῶνος καί Κλειτοῦς, βασιλεὺς μυθικῆς Ατλαντίδος ὡς καί Αζάης καί Αμφάρης

Άβαθμίδωτος -ου (ό & ή) -(κλιμακωτός)

Άβαθμολόγητος -ου (ό & ή)

Άβαία -ης (ή)

Άβαιόδωρ -ρος (ό) -Όνομα, ὁ Καλῖς

Άβαιοδόρα -ας (ή)

Άβαιόδορος -ου (ό)

Άβαιοδώρα -ας (ή)

Άβαιόδωρος -ου (ό) -Πατήρ Άβαιοκρίτου

Άβαιοκρίτη -ης (ή)

Άβαιόκριτος -ου (ό) -Υἱός Άβαιοδώρου

Άβαιός -ου καί Άβαιός -ου (ό) -Έπίθετον Άπόλλωνος

Άβαιστα -ης (ή)

Άβαιστας -ου ἢ -αντος (ό)

Άβάκαινα -ου (ό) -Υἱός Άβαιοδώρου -Ναοποῖος

Άβάκαινας -ου (ό)

Άβακένα -ης (ή)

Άβακένας -ου (ό)

Άβάκεια -ης (ή) (Ζ)

Άβάκης -εν (ό)

Άβακῆς -ου (ό) -Όνομα Σκύθου

Άβακούμ; (ό) -Ιουδαϊκόν -Έκ τῶν 12 μικρῶν Προφητῶν

Άβακτη -ης (ή)

Άβακτος -ου (ό)

Άβαλονία -ης (ή)

Άβαλόνιος -ιου (ό) -Πρῶτος ἀπόστολος χριστιανισμοῦ εἰς Βρεττανίαν

Άβάμμουσα -σης (ή)

Άβάμμων -νος (ό) -Σοφός διδάσκαλος Αἰγυπτιακῶν Μυστηρίων (Ιάμβλιχος)

Άβανθία -ης (ή)

Ἀβάνθιος –ίου (ό)

Ἀβανθίς –ιδος (ή)

Ἄβαντες ἢ Ἰλλυριοί ἢ Ἑγγέλεις (οί) – Σκηπητάρ ἢ Ἀλβανοί, κατοικούντες περὶ Λύκον ἢ Κύρον ποταμόν

Ἀβαντία –ης καὶ Ἀμαντία (ή)

Ἀβαντιάδῃ –ης (ή)

Ἀβαντιάδης –ου (ό) – Ἀπόγονος Ἀβαντος, ὁ Κάνεθος

Ἀβαντιάς –άδος (ή) – Τῆς Δανάης προσω-
νύμιον, ἀπογόνου Ἀβαντος, θυγατρός
Ἀκρισίου, καὶ μητρός Περσέως

Ἀβαντίδα –δης (ή)

Ἀβαντίδας –αίο (ό) – Τύραννος Σικυώνος
– Υἱός Πασέου, Α-Η-21-Δ, Η-5-834Α, Η-7-
541Α, Η-15-593Α

Ἀβαντίδῃ –ης (ή)

Ἀβαντίδης –ου (ό) – Υἱός Ἀβαντος, Η-10-
841Δ

**Ἀβαρβαρέα –ης ἢ Ἀβαρβαρέῃ –ης ἢ Χρυ-
σῇ –ῆς (ή)** – (οὐχὶ βάρβαρη) – Ναϊάς νύμ-
φη, μήτηρ διδύμων Αἰσήπου καὶ Πηδά-
σου, ἐξ ἐρωμένου Βουκολίωνος, Ο-Ι-Ζ-
22, Α-Α-57Α

Ἀβαρβαρέης –έου (ό)

Ἀβάρβαρη –ης (ή) – (οὐχὶ βάρβαρη), Ο-
Ι-Ζ-22

Ἀβάρβαρος –ου (ό) – (οὐχὶ βάρβαρος)

Ἀβαρη –ης (ή)

Ἀβαρης –ου (ό)

Ἀβαρίνη –ης (ή)

Ἀβαρίνος –ου (ό) – Ἀρχων Πύλου

Ἀβαρις –ιδος ἢ –ιος ἢ Κεφαλίδης (ό)
– (α=μή, Βᾶρις=) – Πλοῖον – Ὄνομα γόητος
– Μάγος – Ἱατρός – Ἡρώς – Σκύθης Ἱερεὺς
Ἀπόλλωνος τερατολόγος, θαυματοποιός
(ὥς ὁ Ἐπιμενίδης, Πυθαγόρας, Ἐμπεδο-
κλῆς) θεραπεύων διὰ γοητειῶν ἀσθενείας
– Μαθητὴς Πυθαγόρου με τὸ πλαστόν: Αἰ-
θεροβάτης – Ὄνομα παρὰ Σκύθαις – Παρὰ
Ἑλλήνων Κεφαλίδης – Μυητικὸν ὄνομα
τοῦ Γίوخαν Βόλφανγκ Γκαϊτε πιθανῶς εἰς

Ἰλουμινάτι (Η Ν - 12ον τεῦχος) – Συγγρα-
φεὺς θρησκευτικοῦ ἔπους, Α-Α-60Δ, Η-
16-499Α

**Ἀβαρνιάς –αδος καὶ Ἀβαρνίς καὶ Ἀβαρ-
νος (ή)** – Πόλις

Ἀβαρνίς –ίδος ἢ Ἀβαρνος –ου (ό)

Ἀβαρη –ης (ή)

Ἀβαρτος –ου (ό) – (ἄπληστος) – Κοδριδης
τις

Ἄβας –αντος (ό) – (Ἀτρόμητος) – Ποταμός
– Διάσημος ἱατρός

Ἄβας καὶ Ἑργίσκος –ου (ό) – Υἱός Ἀβης,
ἐρωμένης Ποσειδῶνος

Ἄβας –αντος (ό) – (ἄτρόμητος) – Υἱός
Λυγκέως καὶ Ὑπερμήστρας – Ἑγγονος
Δαναοῦ, πατὴρ Ἀκρισίου καὶ Προΐτου καὶ
πάππος Περσέως (βασιλέως Ἀργούς)
– Ἐπώνυμος ἥρως – Κένταυρος – Μάντις
σύζυγος Ωκαλείας – Συγγραφεὺς – Ρή-
τωρ – Σοφιστής, πατὴρ Δανάης καὶ Στε-
ρόπης, συζύγου Οἰνομάου – Κερδίσας
ἀσπίδαν Δαναοῦ – Πατὴρ Καννίδου, πάπ-
πος Κάνθου, ἀργοναύτης – Ο Αἰγυπτιά-
δης, σύζυγος Εὐρυδίκης (Δαναΐδος) – Υἱός
Μελάμποδος, πατὴρ Λυσιμάχης – Υἱός
Ποσειδῶνος καὶ Ἀρεθούσης, βασιλεὺς Ἀ-
βάν, τῶν προϊστορικῶν Ἑλλήνων Εὐβοί-
ας – Δέκατος τρίτος βασιλεὺς Ἀργούς
– Τρώς, υἱός Εὐρυδάμαντος

Ἀβάς –ᾶ (ό) – (εὐήθης καὶ ἱερὴ νόσος – ἐ-
πιληψία)

Ἀβᾶς καὶ Ἀββάς καὶ Ἀμπάς (ό) – Θεῖος
Μωάμεθ

Ἀβασγία ἢ Ἀβαζία –ης (ή)

Ἀβάσγιος –ίου (ό)

Ἀβάσιτη –ης (ή)

Ἀβάσιτος –ου (ή)

Ἀβασκάντη –ης (ή) – (μή ὑποκειμένη εἰς
βασκανίαν)

Ἀβασκάντιλλα –ης (ή)

Ἀβασκάντιλλος –ου (ό)

Ἀβασκαντίς –ιδος (ή)

Ἀβάσκαντος -ου (ό) –(μή ὑποκείμενος εἰς βασκανίαν) –Ὄνομα κυρίως Ἀθηναίων –Υἱός Εὐμόρπου –Ἰατρός, εὐρετής ἀντιδότου κατὰ δηγμάτων δηλητηριωδῶν ὀφειών

Ἀβασκαντῶ -οῦς (ή) –Ποταμός Κολχίδος

Ἀβασκη -ης (ή)

Ἀβασκος -ου (ό) –Ποταμός Κολχίδος

Ἀβασσον -ου (ή)

Ἀβασσος -ου (ή)

Ἀβάστακτη -ης (ή)

Ἀβάστακτος -ου (ό) –(ὅν δέν δύναται τίς νά βαστάσῃ)

Ἄβατον -ου (τό) –Χώρος Ἀσκληπιῶν εἰς ὃν ἐξάπλωναν οἱ ἀσθενεῖς, δηλαδή τὰ ἐνκοιμητήρια

Ἄβατον -ου (τό) –1) Μνημεῖον εἰς Ρόδον, ἀνεγερθέν ὑπό Ἀρτεμισίας, ὅτε ἐνίκησε Ροδίους –2) Ἐπίσης τό ἱερόν ὄρος εἰς Χαλκιδική ἀφιερωμένον εἰς Ἀρτέμιδα Παρθένον μέ Θεραπαινίδας τὰς Παναγίας. Ἐλειτούργει ὡς ἄβατον διά τούς ἀνδρας καί δή εἰς τήν πόλιν Δίον αὐτῆς (Ὁ Χριστιανισμός τό οἰκειοποιήθη μετονομάσαν εἰς Ἅγιον Ὅρος καί κατέστησε ἄβατον διά τὰς γυναῖκας, θεωρῶντας τό ὡς περιβόλι τῆς Παναγίας. Τό Ἄβατον διά τὰς γυναῖκας καθόρισε τό 1046 ὁ Κωνσταντῖνος Μονομάχος) –3) Ἀκόμη τό ἱερόν τῆς Ἀνάγκης καί τῆς Βίας ἢ Ὑβρεως εἰς Κόρινθον –4) Τό ἱερόν νάων Ἀσκληπιοῦ –5) Ὁ Κάρυμφος λόφος (καί Ὅρος) –6) Συκωνία μέ Ἄβατον (πλήν ἱερείας) ὅπου καί τό χρυσελεφάντινον ἄγαλμα Κανάχου, μαθητοῦ Πολυκλείτου –7) Τά Ἠλύσια Πεδία –8) Ναός τῆς Ἐπιδαύρου –9) Οἱ Δελφοί –10) Ἡ Ὀλυμπία καί ἕτερα ἀκόμη

Ἄβατος -ου (ή) –(ἀδιάβατος, ἀπάτητος) –Πλαστόν ὄνομα

Ἀβαύχα -ης (ή)

Ἀβαύχας -ου ἢ -ντος (ό) –Σκύθης

Ἀββα -ης (ή)

Ἄββας -ου (ό)

Ἄββυος -ύου (ό)

Ἄββαλος -ου (ό) –Πατήρ Μερβάλου ἀπό Ἀραδο, στρατηγός Ξέρξου (Ηρόδοτος –Πολύμνια)

Ἄββαρ ἢ Ἄβγαρος ἢ Αὐγαρος (ό) –Βασιλεὺς Πάρθων –Ἡγεμὼν Ἐδέσσης Μεσσοποταμίας –Τοπάρχης Ἰησοῦ

Ἄβδα -ης (ή)

Ἀβδαίμουσα -σης (ή)

Ἀβδαίμων -ωνος (ό) –H-11-779Δ

Ἀβδαῖα -ης (ή)

Ἀβδαῖος -ου (ό) –Τύριος

Ἀβδαλυνύμη -ης (ή)

Ἀβδαλῶννυμος ἢ Ἀβδέλῶννυμος ἢ Βαλῶννυμος -ου (ό) –Σιδώνιος, βασιλεὺς ἀνακηρυχθεὶς ὑπὸ Μ. Ἀλεξάνδρου

Ἀβδέλῶννυμη -ης (ή)

Ἀβδέλῶννυμος -ου (ό) (ὁ ἔχων ταπεινόν= ἄβδελον, ὄνομα)

Ἀβδαράκη -ης (ή)

Ἀβδαράκος -ου (ό)

Ἀβδάραξος -ου (ό) –Μηχανικός Ἀλεξανδρείας, κατασκευαστὴς μηχανῶν

Ἀβδάρβα -ης (ή)

Ἀβδαστράτη -ης (ή)

Ἀβδάστρατος -ου (ό) –Βασιλεὺς Τυρίων

Ἀβδέμουσα -σης (ή)

Ἀβδέμων ἢ Ἀβδήμων ἢ Ἀβδύμων (ό) –H-8-391A, H-11-725-Δ

Ἀβδέριτις -ίτιδος (ή)

Ἀβδήμουσα -σης (ή)

Ἀβδήμων καί Ἀβδέμων καί Ἀβδύμων -νος (ό) –Τύραννος Κύπρου

Ἀβδηρα -ης (ή) –Ἀδελφὴ Διομήδους, βασιλέως Βιστόνων, θεμελιώτρια πόλεως

Ἀβδηρίτη -ης (ή)

Ἀβδηρίτης -ου (ό) –(ὁ ἐξ Ἀβδήρων) –Ἀβδηριτισμὸν ὀφλισκάνεις, ἢ Μῶρω μωρίαν ὀφλισκάνεις (Ἀντιγόνη, 470)

Ἀβδηροδημοκρίτη –ης (ή)

Ἀβδηροδημόκριτος –ίτου (ό) –Ὁ ἐξ Ἀβδήρων Δημόκριτος

Ἄβδη –ης (ή)

Ἀβδηρος –ου (ό) –Μυθικόν ὄνομα, υἱοῦ Ἑρμοῦ ἢ Ἑρίμου, φίλος Ἡρακλέους, ὃν κατεσπάραξεν ἵππος τοῦ Διομήδους, ὁ Ποδάρκης –Υἱός Ποσειδῶνος καί Θρονί-ας, Α-Α-74Α, Η9-337Δ, 702Δ

Ἀβδης –ου ἢ –ητος (ό) –(μάστιξ παρ' Ἰπ-πώννακτι)

Ἀβδία –ης (ή)

Ἀβδίας –ίου καί Ἀβδιοῦ καί Ἀβιούδ (ό) –Ἐκ τῶν δώδεκα μικρῶν προφητῶν τοῦ Ἰσραήλ

Ἀβδίμικη –ης (ή)**Ἀβδίμικος –ου (ό)**

Ἀβδῖος –ίου (ό) –Προφήτης ἰουδαῖος

Ἀβδολωνύμη –ης (ή)**Ἀβδολώννυμος –μου (ό)****Ἀβδύβαλη –ης (ή)****Ἀβδύβαλος –ου (ό)****Ἀβδύμουσα –σης (ή)**

Ἀβδύμων καί Ἀβδέμων καί Ἀβδήμων –νος (ό)

Ἄβδυρα –ης (ή)**Ἀβεάκη –ης (ή)****Ἀβέακος –ου (ό)**

Ἀβεῖβ ἢ Ἀβίβ (ό) –Χριστιανός ἅγιος

Ἄβειν; (ό)**Ἀβειρών –ντος; (ό)****Ἀβειρώσσα –σης (ή)**

Ἄβελ (ό) –(Ἀδελφός ἢ ἐφήμερος –πένθος) –Ιουδαϊκόν –Υἱός Ἀδάμ καί Εὕα

Ἀβέλιος –ίου (ό) –(ἥλιος) –Ἀντί τοῦ Ἡέλιος

Ἀβενζοᾶρ (ό) –Ἄραψ ἱατρός, ἐβραῖος τό θρήσκευμα, διδάσκαλος τοῦ Ἀβερρόη

Ἀβεόνα –ης ἢ Ἀδεόνα (ή) –Θεότητες Ρωμαίων –Προστάτες νηπίων στά πρῶ-τα βήματα

Ἀβερκία –ης (ή)

Ἀβέρκιος –ίου (ό) –Χριστιανικόν (22 Ὀκ-τωβρίου)

Ἀβέρνος καί Αὐέρνος –ου (ό)**Ἀβερρόη –ης (ή)**

Ἀβερρόης –ου (ό) –Ἄραψ, διάσημος ἱατρο-φιλόσοφος, σχολιαστής Ἀριστοτέλους

Ἀβεύρια –ίης (ή)**Ἀβεύριος –ίου (ό)**

Ἄβη –ης (ή) –Θυγάτηρ Ζηνοφάνους

Ἄβη καί Ἄβαι (ή) –Ψυχή;

Ἀβηδάμεια –ης (ή)**Ἀβήδαμος –ου (ό)****Ἀβηῖχα –ης (ή)****Ἀβηῖχίς –ίδος (ή)****Ἀβηῖχος –ου (ό)****Ἀβηοδώρα –ας (ή)****Ἀβηόδωρος –ου (ό)****Ἀβηροθαῖα –ης (ή)**

Ἀβηρόθαιος –ου (ό) –(ἄβήρ=ταμεῖον, οἶ-κημα μέ στοάς)

Ἀβηρωθαῖα –ης (ή)**Ἀβηρωθαῖος –ου (ό)**

Ἀβία –ης καί Ἰση (ή) –Θυγάτηρ Ἡρα-κλέους, ἀναθρέψασα (τροφός) ἀδελφόν Ὑλλον, καί Γλῆνον, υἱόν Ἡρακλέους καί Δηϊανείρης. Τόν Γλῆνον, Ἡρακλῆς κατέ-καυσεν ρίψαντα εἰς πῦρ, Α-Α-95Α

Ἀβιάδ; (ό) –Λευκός ποταμός, πρῶτος κλάδος Νείλου

Ἀβιάθα –ης (ή)**Ἀβιάθαρ (ό)****Ἀβιανία –ης (ή)**

Ἀβιάνιος –ου (ό) –Λατῖνος μυθογράφος

Ἀβιανή –ῆς (ή)

Ἀβιανός –ου (ό) –Ποταμός

Ἀβιαντη –ης (ή)**Ἀβιαντος –ου (ό)****Ἀβίας –ίου (ό)**

Αβίατη -ης (ή)

Αβιάτος -ου (ό)

Αβίβα -ης (ή)

Αβίβος και Αβίβος -ου (ό) -Χριστιανικόν
ὄνομα -Διάκονος -Άγιος -Μάρτυς

Αβίγα -ης (ή)

Αβίγας -ου (ό)

Αβιδία -ας (ή)

Αβιδιανή -ής (ή)

Αβιδιανός -ου (ό) -Σπαρτιάτης ἢ Ἐδεσ-
σαῖος

Αβίδιος -ίου (ό) -Σπαρτιάτης τις

Αβιηνή -ής (ή)

Αβιηνός -ου (ό) -Λατῖνος ποιητής και
γεωγράφος

Αβικέννα -ης (ή)

Αβικέννας -ου (ό) -Διάσημος Άραβ ια-
τροφιλόσοφος και συγγραφεύς

Αβιλλία -ας (ή)

Αβίλλιος -ου (ό) -Υἱός Ρωμύλου

Αβιμελίχα -ης (ή)

Αβιμελιχίς -ίδος (ή)

Αβιμελιχος -ου (ό)

Αβίνδη -ης (ή)

Αβίνδης -ου (ό)

Αβιογένη -ης (ή)

Αβιογένης -ους (ό)

Αβιοδότη -ης (ή)

Αβιόδοτος -ου (ό)

Αβιοδώρα -ας (ή)

Αβιόδωρος -ου (ό)

Αβιοκρίτη -ης (ή)

Αβιόκριτος -ου (ό)

Αβιος -ίου (ό)

Αβις -ίδος (ή)

Αβις -ιος (ό)

Αβισάρη -ης (ή)

Αβισάρης και Ἐμβίσαρρος και Αβίσαρρος
(ό) -Βασιλεύς Αβισάρας, τανῦν Κασμίο

Ἰνδῶν, πολεμήσας μετά Πώρου τόν Μ.
Ἀλέξανδρον

Αβίσαρρος -ου (ό) -Ἰνδός Ἡγεμών

Αβίτη -ης (ή)

Αβίτης -ου (ό) -Υἱός Ἐκδικίου

Αβιτος -ου και Αβυτος -ου (ό & ή)

Αβιττις -ιος (ό)

Αβιττίς -ίδος (ή)

Αβιττος -ου (ό)

Αβλάβεια -ης (ή) -(ἀκεραία) -Σύζυγος
Ἱπποκράτους ἱατροῦ, μήτηρ Δράκοντος
και Θεσσαλοῦ, Η-6-208Δ

Αβλάβιος ἢ Αβλήβιος -ου (ό) -(ἀκέραιος)
-Ἰατρός, Α-Α-105Δ

Αβλαβίουςα -σης (ή)

Αβλαβίων -ωνος (ό)

Αβληρα -ης (ή)

Αβληρος -ου (ό) -(ήνιον) -Τρώς επίσημος
φονευθείς ὑπό υἱοῦ Νέστορος Ἀντιλόχου

Αβλίουσα -σης (ή)

Αβλίων -ονος (ό) -Υἱός Ἀλτίλλου, Α-Α-
107Δ

Αβλούπορις -ίδος (ό;)

Αβλωνάκη -ης (ή)

Αβλώνακος -ου (ό)

Αβναγη -ης (ή)

Αβναγος -ου (ό)

Αβνάκη -ης (ή)

Αβνάκος -ου (ό)

Αβνώζος -ου (ό)

Αβοζίκα -ης (ή)

Αβοζίκης -ου (ό)

Αβοιοκρίτη -ης (ή)

Αβοιόκριτος -ου (ό)

Αβοιωκρίτη -ης (ή)

Αβοιώκριτος -ίτου (ό) -Βοιωτάρχης τις

Αβόλητη -ης (ή)

Αβόλητος -ου (ό)

Αβολίδα -ης (ή)

Ἀβολίδας –αο (ό)

Ἀβόλιτη –ης (η)

Ἀβόλιτος –ίτου (ό)

Ἀβόλλα –ης (ή) –(παχύ μάλλινον ἐπανωφόριον)

Ἀβολλος –ου (ό)

Ἀβολος ἢ Ἀβγαλος (ό) –(ό φέρων ἀκόμη γαλακτόδοντας) –Ποταμός Σικελίας

Ἀβοράκη –ης (ή)

Ἀβόρακος – ου (ο)

Ἀβοριγῖνος –ου (ό) –Όνομα ἔθνους Ἰταλικοῦ

Ἀβόρρας –ου ἢ –α καὶ Ἀράξης καὶ Χαβώρας (ό) –Ποταμός

Ἀβουλαῖα καὶ Βουλαῖα –ας (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος –Ἐπίθετον Δήμητρος

Ἀβούλαιος –ου (ο)

Ἀβούλια –ης (η)

Ἀβουλίνη –ης (ή)

Ἀβουλῖνος –ου (ό)

Ἀβούλιος –ίου (ό)

Ἀβουλίτη –ης (ή)

Ἀβουλίτης ἢ Ἀβουλήτης –ου (ό) –(ἀκούσιος)

Ἀβούλιτος –ου (ό) –(ἀκούσιος) Σατραπείας, H-7-536Δ

Ἀβουναῖα –ης καὶ Τοιβουρτία (ή) –Μεγάλη Σίβυλλα συγγράψασα βιβλίον χρησμών

Ἀβουναῖος –ου (ό)

Ἀβουνδαντία –ης (ή)

Ἀβουνδάντιος –ίου (ό)

Ἀβουρνία –ης (ή)

Ἀβούρνιος –ίου (ο)

Ἄβους –ου ἢ –οος; (ό) –(ό μὴ ἔχων βόας;)

Ἀβούτα –ης (ή)

Ἀβούτης –ου (ό) –(ό μὴ ἔχων βούς, ὁ ἀκτῆμων)

Ἄβρα –ης; (ή) –(εὐνοουμένη δούλη)

Ἀβραάμ (ό) –Ἀδελφός ἐκ πατρὸς καὶ σύζυγος Σάρρας

Ἀβραάμη –ης (ή)

Ἀβραάμης –ου (ό) –Όσιος πατέρας (14 Φεβρουαρίου)

Ἀβραγόρα –ης (ή)

Ἀβραγόρας –ου (ό)

Ἀβραγόρη –ης (ή)

Ἀβραγος –ου (ό)

Ἀβραδάτα –ης (ή)

Ἀβραδάτας –ου καὶ –α (ό) –Βασιλεύς Σουσιανῆς

Ἀβραθή –ης (ή)

Ἀβράθιος –ου ἢ Ἀβρόθιος –ου (ό)

Ἀβραῖα –ας (ή)

Ἀβραῖος –ου (ό)

Ἀβρακόμας –ου (ό) –Ἀγαπημένος Ἀνθειας καὶ Ἀνθίης

Ἀβρακόμη –ης (ή)

Ἄβρακος –ου (ό)

Ἄβραι –ων (αἰ) –Ἐπίθετον Χαρίτων

Ἀβραΐμιος –ίου (ό) –Χριστιανικόν

Ἀβράμιος –ίου (ό) –Χριστιανικόν ὄνομα ἀγίου –Ἱερομάρτυς

Ἄβραμος –ου (ό)

Ἀβράξας ἢ Ἀβράσαξ –κος (ό)

Ἀβραούανος –άνου (ό)

Ἀβράσαξ –κος (ό) –Ἐπίθετον Ἰάω

Ἀβράστης –ου (ό καὶ ή)

Ἀβράτης –ου (ό) = Εὐφράτης, κυπριακά

Ἀβρέα –ης (ή)

Ἀβρέας ἢ Πευκέστας ἢ Λεοννάτος (ό) –Μακεδονικόν –Υπασπιστής Μεγ. Ἀλεξάνδρου βληθεὶς ὑπὸ βέλους εἰς πρόσωπον, A-A-122A

Ἀβρετηνός –οῦ (ό & ή)

Ἀβρετία –ης (ή) –Νύμφη

Ἀβρέτιος –ίου (ό)

Ἀβρηλία –ης (ή)

Αβρηλιανή -ης (ή)
 Αβρηλιανός -ου (ό)
 Αβρήλιος -ίου (ό)
 Αβρία -ης (ή)
 Αβριάδα -ης (ή)
 Αβριάδας -αο (ό) -Κῶος τις
 Αβρίας -ου (ό) -Υἱός Αντιβίου, προξένου
 Θήρας
 Αβρικτόσαυρος -ου (ό)
 Αβρινάτες -ων (οί)
 Αβρινία -νίας (ή)
 Αβρίνιος -ίου (ό)
 Αβριόρηξ -γος (ό)
 Αβριόριξ -ιγος (ό) -Στρατηγός Γάλλων
 Αβρίππη -ης (ή)
 Αβριππος -ου (ό)
 Αβρίς -ίδος (ή) -Θυγάτηρ Καϊκου Κυ-
 μαία
 Αβρίσκη -ης (ή)
 Αβρίσκος -ου (ό)
 Αβρόαγος -γος (ό)
 Αβρογάστη -ης (ή) -(κοιλιόδουλη)
 Αβρογάστης -ου (ό) -(κοιλιόδουλος)
 -Φράγγος τις
 Αβροδάκτυλοι -ων (οί) -Επίθετον Χα-
 ρίτων
 Αβροδίτη ἢ Αφροδίτη -ης (ή)
 Αβρόδιτος ἢ Αφρόδιτος -ίτου (ό)
 Αβροζέλη -ης (ή)
 Αβροζέλης -ου καὶ Ἐβρόζελμος (ό)
 -Θράξ -Ερμηνεύς βασιλέως Σεύθου
 Αβρόζεος -ου (ό)
 Αβροθή καὶ Αβραθή -ης (ή)
 Αβρόθοος ἢ Αβράθοος -ου (ό)
 Αβρόθους -οος (ό)
 Αβροια -ης καὶ Αβροιά -ας (ή) -Θεσσα-
 λή τις
 Αβροιος -ου (ό)
 Αβροκάμη -ης (ή)

Αβροκάμης -εω (ό) -Πέρσης
 Αβροκόμα -ης (ή) -(ή ἔχουσα λεπτά ἢ
 ζωηρά φύλλα)
 Αβροκόμας ἢ Αβροκόμης -ου (ό) -(ό
 ἔχων λεπτά φύλλα, θηλυπρεπής ἀνὴρ μέ
 γυναικεῖα κόμμωσιν) -Πέρσης σατρά-
 πης Φρυγίας, ἐπὶ Ἀρταξέρξου Μνήμονος
 -Επίθετον Διονύσου -Επίθετον Ἑρωτος
 -Επίθετον Ὑμεναίου
 Αβροκόμοι -ων (οί) -Επίθετον Ἑρώτων
 Αβροκόμος -ου (ό & ή) -Πέρσης -Επί-
 θετον Ἀφροδίτης -Επίθετον Ἡούς, H-7-
 1060A, H-11-807A
 Αβρολα -ης; (ή)
 Αβρόλας -α (ό)
 Αβρολλα ἢ Αβρωμα -ης (ή)
 Αβρολλας -ου (ό)
 Αβρομάχη -ης (ή) -(εὐειδής εἰς μάχην)
 Αβρομαχίς -ίδος (ή)
 Αβρόμαχος -ου (ό) -(κομψός μαχητής)
 Αβρον -ου (ή)
 Αβρονίκη -ης (ή) -(ἀβρή νικήτρια)
 Αβρόνικος -ου (ό) -(ἀβρός νικητής)
 Αβρονίχα -ης (ή)
 Αβρόνιχος καὶ Αβρώνιχος -ου (ο)
 Αβρόντιον -ίου (ή) -Ἐταῖρα, θυγάτηρ
 Χρυσάριου
 Αβροζένα -ης (ή)
 Αβρόξενος -ου (ό)
 Αβροπέδιλος -ου (ό) -Επίθετον Ἑρωτος
 Αβρός -ου (ό) -Επίθετον Ἀπόλλωνος
 -Επίθετον Διονύσου μέ συνώνυμον: Ἀθύ-
 ρων -Επίθετον Ἑρωτος -Επίθετον Ἰαώ
 -Επίθετον Ὀσίριδος μέ συνώνυμον: Πό-
 σις -Επίθετον Φάνητος
 Αβρος -ου (ό) -(ἐπίχαρις)
 Αβρόσαυρος -ου (ό)
 Αβροστράτη -ης (ή)
 Αβρόστρατος -ου (ό)
 Αβροσύνα -ης (ή) = Αβρότης (πολυτε-
 λής)

Ἀβροσύνη –; (ὁ)

Ἀβροσύνη –ης (ή) –Θυγάτηρ Ζήνιδος, ἄρχοντας Χίου, σύζυγος Ἀπελλοῦ, υἱοῦ Θεόγνιδος

Ἀβρόσυνος –ου (ὁ)

Ἀβροτέλεια –ους (ή) –Θυγ. Ταραντίνου Ἀβροτέλους. Ταραντίνης Πυθαγορίς φιλόσοφος ὁπαδός, ὡς καὶ ὁ πατήρ τοῦ Πυθαγόρου, H-16-499Δ

Ἀβροτέλεις –ειος (ὁ)

Ἀβροτέλης –ους (ὁ) –Ταραντίνος, φιλόσοφος Πυθαγόρειος, H-16-499Δ

Ἀβροτέρα –ης (ή) –Επίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀβρότερος –ου (ὁ)

Ἀβροτίη –ης (ή)

Ἀβροτίνη –ης (ή) –Χώρα Μυσίας

Ἀβροτινός –οῦ (ὁ) –Επίθετον Διός

Ἀβρότιον –ίου (η) –Ἐταῖρα, θυγάτηρ ἑταῖρας Χρυσάριον

Ἀβρότιος –ίου (ὁ)

Ἀβρότονον ἢ Ἀβρουλλίς –ιδος (ή) –(ὁμοία μέ ἀρωματικόν φυτόν) –Μήτηρ τοῦ Θεμιστοκλέους, ἐκ Νεοκλέους –Ἐταῖρα –Θρήῖσσα

Ἀβρότονον –όνου ἢ **Εὐτέρπη** (ή) –Θράσα –Μήτηρ Θεμιστοκλέους, A-A-123Δ, A-Θ-597Δ, H-9-527Δ

Ἀβροτονούλα καὶ Ἀβρούλα –λης (ή)

Ἀβρούλα –ης καὶ **Ἀβροτονούλα** (ή) –Ἡρώις εἰς “Ἐπιτρέποντες” τοῦ Μενάνδρου

Ἀβρουν –νειος (ὁ)

Ἀβρούνειος –είου (ὁ)

Ἀβρουπόλεια –ης (ή)

Ἀβρούπολις –ιδος (ή); –H-16-861Δ

Ἀβρουσα –σης (ή)

Ἀβροχαίτη –ης (ή)

Ἀβροχαίτης –του (ὁ) –(ὁ ἀβροκόμης) –Επίθετον Ἀπόλλωνος μέ συνώνυμον: Ἄμβροτος

Ἀβροχίτουσα –σης (ή)

Ἀβροχίτων –νος (ὁ & ή) –(δασειά) –Ἐπίθετον Ἀθηναίος –Επίθετον Διονύσου –Επίθετον Ἑρωτος

Ἀβρουλλα –ης (ή)

Ἀβρουλλίς ἢ Ἀβρότονον –ου (ή) –(ιδέ ἄνωτέρω)

Ἀβρουλλος –ου (ὁ)

Ἀβρυσος –ου (ὁ καὶ ή)

Ἀβρύστα –ης (ή)

Ἀβρύστας –ου (ὁ)

Ἀβρύστη –ης (ή)

Ἀβρώ –οῦς (ή) –(εὐγενής στοὺς τρόπους) –Σύζυγος Κανθαύλου. Συνεννοηθεῖσα μέ Γύγην (κατὰ Ἡρόδοτον), ἔμπιστον βασιλέως, τὸν ἐφόνευσαν, A-A-123Α

Ἀβρωμα καὶ Ἀβρολλα –ης (ή)

Ἀβρων –νος (ὁ) (Μελίχιος, εὐγενής εἰς τρόπους, ὁ ζῶν τρυφηλὸν βίον) –Ἀργεῖος τις, ζῶν τρυφηλῶς (Ἀβρωνος βίος) –Υἱός Λυκούργου –Συγγραφεύς –Ζωγράφος –Ρόδιος ἢ Φρύξ γραμματικός –Ἱστοριογράφος Ἀθηναῖος –Πάππος Ἀκταίωνος –Πατήρ Καλλίου ἐκ Βατῆθεν, A-A-124Α, H-9-1005Δ, H-12-636Α

Ἀβρωνάξ –κτος (ὁ)

Ἀβρώνασσα –ης (ή)

Ἀβρώνδα –δης (ή)

Ἀβρώνδας –ας (ὁ) –Μιλήσιος

Ἀβρωνίδη –ης (ή)

Ἀβρωνίδης –ου (ὁ) –Ἀθηναῖος δημότης, ἄγνωστος καὶ μή σίγουρος

Ἀβρωνίς –ίδος (ή)

Ἀβρωνίχα –ης (ή)

Ἀβρωνίχis –ίδος (ή)

Ἀβρώνιχος ἢ Ἀβρόνιχος ἢ Ἀβρώνυχος ἢ Ἀβρώνυμος –ου (ὁ) –(εὐπρεπής εἰς ἐμφάνησιν) –Ἀθηναῖος πλοίαρχος –Υἱός Λυσικλέους Λαμπρεύς, παρατηρητὴς Λεωνίδου περὶ τῶν γενομένων εἰς Θερμοπύλας, A-A-124Α, H-7-15

Ἀβρωνύμη –ης (ή)

Αβρώνυμος καὶ Αβρώνυχος καὶ Αβρώνυχος –ου (ό) –Πλοίαρχος Ἀθηναίων εἰς ναυμαχίαν ἐν Ἀρτεμισίῳ

Αβρωνύχα –ης (ή)

Αβρωνυχίς –ίδος (ή)

Αβρώνυχος –ου (ό)

Αβρώτη –ης (ή) –Σύζυγος Νίσου, βασιλέως Μεγαρίδος. Θυγάτηρ Ὀγχέστου Βοιωτοῦ, ἀδελφή Μεγαρέως καὶ μήτηρ Σκύλλας. Μετά θάνατον Νίσου, ἐπέβαλεν εἰς γυναῖκας νά φοροῦν ἀνάβρωμα (ἐνδυμα), A-A-124A

Αβρωτος –ου (ό)

Αβυδη –ης (ή) –Ὄνομα ἡ προσωνυμία ἐταιρῶν τῆς πόλεως

Αβυδηναῖα –ης (ή)

Αβυδηναῖος –ου (ό) –Ἐπίθετον Ὀσίριδος ἢ Ὀσειρίδος

Αβυδηνή –ης (ή)

Αβυδηνοκώμη –ης (ή)

Αβυδηνοκόμης καὶ Αβυδοκόμης –ου (ό) –(ό ἐπὶ τῷ συκοφαντεῖν κομῶν)

Αβυδηνός –ου (ό) –Κάτοικος πόλεως A-A-124A

Αβυδοκόμα –ης (ή)

Αβυδοκόμας ἢ Αβυδοκόμης –ου (ό) –Ὄνομα ὀνειδιστικόν

Αβυδος –ου (ή) –(Βαρετή) –Γραῖα ἐταῖρα, ἢ καὶ Σινώπη καὶ νεροφίδα καλουμένη

Αβυδος –ου (ό) –Μυθικός ἦρως, ἰδρυτῆς πόλεως

Αβυδών –ωνος (ή) –καὶ χωρίον Μακεδονίας

Αβυδῶσσα –σης (ή)

Αβύλη –ης (ή) –Ὅρος

Αβυτη –ης (ή)

Αβυτος ἢ Αβιτος –ου (ό)

Αβώβας ἢ Ἀδωνις –ίδος κ.λπ. (ό) –(Ἀδωνις ὑπὸ Περγαίων ἢ Περγῶν)

Αβώβας ἢ Ἀδωνις ἢ Κίρις (ό) –Ἀδωνις Περγαίων

Αβωνοτειχίτη –ης (ή)

Αβωνοτειχίτης –ου (ό)

Αβώνου τεῖχος (τό) –Πολίχνη ἐν Παφλαγονία Μικρᾷ Ἀσίας μετονομασθεῖσα ὑπὸ Μεγ. Ἀλεξάνδρου: Ἰωνόπολις. Τά νῦν: Ἰνέπολις (καὶ προσωρινός σταθμός ἡλεκτρικοῦ πρὸς Κηφισίαν)

Αβῶρ ἢ Ἀραξίης (ό) –Ποταμός

Αγαβάτα –ης (ή)

Αγαβάτας –ου (ό) –Πέρσης

Αγάβη ἢ Αγαύη ἢ Αγαυή –ης (ή) –(εὐγενής, ἐπιφανής τὴν καταγωγὴν) –Θυγάτηρ Νηρέως καὶ Δωρίδος, ἡ Δαναοῦ ἢ Κάδμου, ἐγγονὴ Ὠκεανοῦ, Δαναῖς –Βάκχη, κατασπαράξασα τὸν υἱόν της Πενθέαν –Νηρηΐς, O.I.Σ 42

Αγαβος ἢ Αγαβός –ου (ό) –Πράξεις ια, 28, κα, 10 –Χριστιαν. –Προφήτης –Ἅγιος –Ἀπόστολος

Αγάγλυτη –ης (ή)

Αγάγλυτος –ου (ό)

Αγαγύλιος –ιου (ό) –Μὴν Θεσσαλῶν

Αγαδάρτη καὶ Αγαρτις –ίδος (ή) –Βασίλισσα Συρίας. Μετά θάνατον θεοποιηθεῖσα

Αγάδαρτος –ου (ό)

Αγάζαλη καὶ Αγάζηλη –ης (η)

Αγάζαλος καὶ Αγάζηλος –ου (ό) –(λίαν ζηλότυπος)

Αγάζηλη –ης (ή)

Αγάζηλος –ου (ό)

Αγάθα –ης (ή) –Θυγάτηρ Πατερίνου

Αγαθαγγελος –ου (ό) –(ἀγαθός ὡς ἀγγελος, ἅγιος) –Σπαρτιάτης τις –Χριστιανός μάρτυς

Αγαθαγήτη –ης (ή)

Αγαθαγήτος –ήτου (ό) –Ρόδιός τις

Αγαθαῖα –ης (ή)

Αγαθαῖος –ου (ό) –Ἀθηναῖος

Αγαθάμερη –ης (ή)

Αγαθαμερία –ης (ή)

Ἀγαθαμερίς –ίδος (ή)
 Ἀγαθάμερος –ου (ό)
 Ἀγαθᾶναξ –κτος (ό)
 Ἀγαθάνασσα –άσσης (ή)
 Ἀγαθάνδρα –ης (ή)
 Ἀγαθανδρίδα –δης (ή)
 Ἀγαθανδρίδας –αο (ό)
 Ἀγάθανδρος –ου (ό)
 Ἀγαθάνουρ –ορείος (ό)
 Ἀγαθάνωρ –ορος (ό) –Όνομα –Τίτλος
 Θεσσαλῶν στρατηγῶν –Ιερεὺς, A-A-134A,
 H-18-914Δ
 Ἀγαθάργη –ης (ή)
 Ἀγάθαργος καὶ Ἀγάθαρχος (ό) –Ζωγρά-
 φος, σκηνογράφος
 Ἀγαθάριν –ου (ή)
 Ἀγαθάρχα καὶ Ἀγατήρχα καὶ Ἀγλυάρ-
 χαης (ή)
 Ἀγαθάρχας καὶ Ἀγατήρχας καὶ Ἀγλυ-
 άρχας –ου (ό)
 Ἀγαθάρχη –ης (ή)
 Ἀγαθαρχίδα –ης (ή)
 Ἀγαθαρχίδας –αο (ό) –Κορίνθιος Στρα-
 τηγός –Γεωγράφος –Ιστορικός
 Ἀγαθαρχίδη –ης (ή)
 Ἀγαθαρχίδης –ου (ό) –Συγγραφεὺς
 –Κνίδιος περιηγητής –Ιστορικός –Ιστο-
 ριογράφος, A-A-135A, H-7-1056A, H-12-
 844A
 Ἀγαθαρχίς –ίδος (ή) –Εἰς ἐπίγραμμα
 Ἀγάθαρχος –ου (ό) –(καλός ὡς ἄρχων)
 –Ζωγράφος σκηνογράφος. Σάμιος υἱός
 Εὐδήμου –Διδάσκαλος Ἀπολλοδώρου
 καὶ Ζεύξιδος –Ναύαρχος Συρακούσιος
 –Κερκυραῖος ὀλυμπιον. εἰς στάδιον, A-
 A-135A, B-A-15A, H-7-942Δ, H-17-7Δ
 Ἀγαθᾶς –ᾱ (ό) –Ἀθηναῖος
 Ἀγαθέα –ας (ή)
 Ἀγαθέας –ου (ό)
 Ἀγάθεια –είης (ή)
 Ἀγαθείας –ου (ό) –Τίος Στρατονίκης

Ἀγαθείνη –ης (ή)
 Ἀγαθεῖνος –ου (ό)
 Ἀγαθένα –ης (ή)
 Ἀγαθένας –ου (ό)
 Ἀγαθεστράτη –ης (ή)
 Ἀγαθέστρατος –ου (ό)
 Ἀγάθη ἢ Τύχη Ἀγαθή –ῆς (ή) –(καλή
 τόν χαρακτήρα) –Θεός καὶ Θεά –Χριστ.
 ὄνομα ἁγίας. Ἡ Νέμεσις καὶ ἡ Θέμις –
 Μάρτυς –Επίθετον Τύχης καὶ Ἑλπίδος –
 Ἐπίθετον Κλωθοῦς –Επίθετον Προνοίας
 –Νηρηΐς, H-17-872Δ
 Ἀγαθη –ης (ή)
 Ἀγαθή –ῆς ἢ (ή) –Επίθετον Τύχης –Ό-
 νομα πλοίου
 Ἀγαθήμερη –ης (ή)
 Ἀγαθημερίς –ίδος (ή)
 Ἀγαθήμερος –ου (ό) –Γεωγράφος καὶ
 πολυγνώστης Ἀλεξανδρινός –Συγγρα-
 φεὺς –Σοφός, A-A-136Δ
 Ἀγαθήνη –ης (ή)
 Ἀγαθήνος –ου (ό) –Ιατρός, διδάσκαλος
 Ἡροδότου ἱατροῦ
 Ἀγαθήνωρ –ορος (ό) Πατήρ Ξενοκρά-
 τους –Χαλκιδόνιος
 Ἀγάθης –ου (ό) –Χριστιανικόν
 Ἀγαθητύχη –ης (ή)
 Ἀγαθήτυχος –ου (ό)
 Ἀγαθήφορη –ης (ή)
 Ἀγαθήφορος –ου (ό) –Ληδός
 Ἀγαθθώ –οὺς (ή)
 Ἀγαθία –ας (ή)
 Ἀγαθιάδα –δης (ή)
 Ἀγαθιάδας –αο (ό) –Σπαρτιάτης
 Ἀγαθιανή –ῆς (ή)
 Ἀγαθιανός –οῦ (ό)
 Ἀγαθίας –ου (ό) –(καλός χαρακτήρας)
 –Ποιητής –Συγγραφεὺς –Ιστορικός Βυ-
 ζαντινός –Επιγραμματοποιός –Σχολα-
 στικός ἱστορικός, A-A-136A, B-A-15 M

Αγαθίδα -δης (ή)
Αγαθίδας -αο (ό)
Αγάθικος -ου (ό)
Αγάθιν; -ου (ή)
Αγαθίνη -ης (ή) –(ή ευγενής)
Αγαθίνος -ου(ό)–(ό ευγενής)–Ολυμπιονίκης, υιός Θρασυβούλου –Περίφημος ανατόμος εκ Σπάρτης. Θεμελιωτής σχολής εκλεκτικῶν –Κορίνθιος ἢ Ἡλείος, A-A-137A, H-7-832Δ, H-9-371A
Αγάθιος -ίου (ό)
Αγαθίουσα -σης (ή)
Αγαθίππα -ης (ή)
Αγαθίππη -ης (ή) –Μήτηρ Χίου ἐξ Ἀπόλλωνος, A-A-137Δ
Αγάθιππος -ου (ό)
Αγαθις -ιος; (ό)
Αγάθις -ιος (ό)
Αγαθίς -ίδος (ή) –(δέσμη, κουβάρι)
Αγαθίουσα -σης (ή)
Αγαθίων -ωνος (ό) –Περγαμηνός τις
Αγαθόα -ης (ή)
Αγαθοβούλα -ης (ή)
Αγαθοβούλη -ης (ή) –(ή ἐπιθυμοῦσα τό καλόν)
Αγαθόβουλος -ου (ό) –(ό ἐπιθυμών τό καλόν) –Ίων κυνικός φιλόσοφος, A-A-137Δ
Αγαθοβώλα -ης (ή)
Αγαθόβωλος - ου (ό)
Αγαθοδαίμουσα -σης (ή)
Αγαθοδαίμων -νος (ό) –(ό φύλαξ ἄγγελος πανευτυχῆς, ἀγαθός δαίμων) εἰς τιμήν τοῦ ἔπιναν στό τέλος δεῖπνου ποτήριον καθαροῦ οἶνου προφέροντας τίς λέξεις: ἀγαθός δαίμων –Μηχανικός, χημικός, θρησκευτῆς –Θεότης, προστάτης οικογενείας –Χημικός –Γεωγράφος Ἀλεξανδρινός –Ἀλεξανδρινός Μηχανικός –Θεότης Ἑλλήνων καί Ρωμαίων –Ποταμός; –Σάψις, παρ' Ἀραψίν, A-A-137Δ, 138Δ, B-A-16Δ

Αγαθοδάμας -αντος (ό)
Αγαθοδάμεια -ης (ή)
Αγαθοδάμος -ου (ό)
Αγάθοδος -όδου (ό) –Θηραϊός τις
Αγαθοδώρα -ας (ή)
Αγαθοδωρος -ου (ό) –(πολύτιμον δῶρον –εὐτυχίαν παρέχων) –Ἀθηναῖος –Χριστιανός ἅγιος –Μάρτυς
Αγαθοδωροστράτη -ης (ή)
Αγαθοδωρόστρατος -ου (ό)
Αγαθοκλέα -ης (ή) –(ἔχουσα καλήν φήμην)
Αγαθοκλέας -ου (ό) –(ό ἔχων καλήν φήμην)
Αγαθόκλεια -είας (ή) –(ή ἔχουσα καλήν φήμην) –Θυγάτηρ Ἀριστομένους –Αὐλητοῖς, θυγάτηρ Οἰνάνθης, παλλακίς Φιλοπάτορος –Βασίλισσα Βακτριανῆς, σύζυγος Στράτωνος –Οσία –Χριστιανικόν ὄνομα –Συνήθως ἑταῖρα –Αἰγυπτία ἑταῖρα ἦν ἐννυμφεῦθη ὁ Φιλοπάτωρ –Μήτηρ Πτολεμαίου Φιλοπάτορος –Χορεύτρια Σαμία –Σύζυγος Μενάνδρου, θυγάτηρ Δημητρίου Α', A-A-139Δ, H-14-794Δ
Αγαθοκλείδα -ης (ή)
Αγαθοκλείδας -αο (ό)
Αγαθοκλείδη -ης (ή)
Αγαθοκλείδης -ου (ό)
Αγαθοκλείς -εῖος (ό)
Αγαθοκλῆς -έους (ό) –(ό ἔχων καλήν δόξαν, φήμην) –Σοφιστής καί βασιλιάς Συρακουσῶν, ἄρχων ἢ τύραννος Σικελίας, κατανικήσας Καρχηδονίους –Κόλαξ –Στωϊκός –Συγγραφεύς –Μουσικός –Σύζυγος Ἀλκίας –Υἱός Ζωπύρου –Υἱός κεραμέως Καρκίνου –Ἀδελφός Αγαθοκλείας, θρανογράφος –Υἱός Ὀργάστου –Ἀβδηρίτης –Διδάσκαλος σοφιστοῦ Δάμωνος, ἰστορικός –Υἱός Λυσιμάχου βασιλέως –Σοφιστής Ἀβδηρίτης –Διδάσκαλος Πινδάρου –Κυζικινός, A-A-140A, B-A-17 M, H-7-248Δ, 539A, H-9-871Δ

Αγαθόκλια -ης (ή)
 Αγαθοκλίας -ου (ό)
 Αγαθοκλίδα -δης (ή)
 Αγαθοκλίδας -αο (ό)
 Αγαθοκλίουσα -σης (ή)
 Αγαθοκλίων -νος (ό)
 Αγαθοκράτη -ης (ή)
 Αγαθοκράτης -ητος (ό)
 Αγαθοκρέουσα -ης (ή)
 Αγαθοκρέων -οντος (ό)
 Αγαθοκρίτη -ης (ή)
 Αγαθόκριτος -ου (ό)
 Αγαθόλα -ης (ή)
 Αγαθόλας -αο (ό)
 Αγαθομβρότη -ης (ή)
 Αγαθομβροτίς -ίδος (ή)
 Αγαθόμβροτος -ου (ό)
 Αγαθομένη -ης (ή)
 Αγαθομένης -ους (ό)
 Αγαθόμορος -ου (ό)
 Αγαθονείκη -ης (ή)
 Αγαθόνεικος -ου (ό)
 Αγαθονίδα -ης (ή)
 Αγαθονίδας -αο (ό)
 Αγαθωνίδα -ης (ή)
 Αγαθωνίδης -ου (ό)
 Αγαθονικά -ης (ή) -(ή ένδόξους νίκας νικώσα)
 Αγαθονίκη -ης (ή) -(ή ένδόξους νίκας νικώσα) -Γυναικείον όνομα -Πλοίου όνομα -Χριστιανός μάρτυς
 Αγαθονίκης -ου (ό) -(ένδοξος νικητής)
 Αγαθόνικος -ου (ό) -(ένδοξος νικητής) -Άγιος Ορθοδοξίας -Χριστιανικόν -Μάρτυς (22 Αυγούστου), Α-Α-143Α καί Δ
 Αγαθον -ου (ή)
 Αγαθονύμη -ης (ή)
 Αγαθόνυμος -ου (ό & ή) -(ό έχων καλόν όνομα), Α-Α-148Δ

Αγαθοξένη -ης (ή)
 Αγαθόξενος -ου (ό)
 Αγαθόποδος -ου (ό)
 Αγαθόπους -ου ή -οδος (ό) -Αθηναίος ή Σπαρτιάτης -Χριστιανός άγιος -Μάρτυς -Ολυμπιονίκης σταδίου δύο φορές, περιοδονίκης Αιγινήτης, ό Μάρκος Αύρηλιος -Υίός Δημοφώντος (άλλά καί Δηϊφώντος καί Δαμοφώντο) -Ό υίός Διονυσίου, πεντάκις Νεμεονίκης, άπαξ Ισθμιονίκης καί νικητής άλλαχού, Η-5-839Δ
 Άγαθός -ου (ό) -Αθηναίος, πατήρ Θεοπείθους -Επίθετον Πριάπου (μέ λεξάριθμον=284 ως καί άγιος ή Θεός) -Επίθετον Διός -Επίθετον Σαράπιδος μέ συνώνυμον: Σωτήρ, Η-17-872Δ
 Άγαθος -ου (ό)
 Αγαθός Δαίμων (ό) -Ό Ορομάζης των Περσών -Νεμεονίκης Αλεξανδρεύς, μέ παρωνύμιον Κάμηλος
 Αγαθοσθένη -ης (ή)
 Αγαθοσθένης -ους (ό) -Ιστορικός καί φιλόσοφος
 Αγαθοστράτη -ης (ή)
 Αγαθόστρατος -ου (ό) -Ναύαρχος
 Αγαθούα -ης (ή)
 Αγαθούας -α (ό)
 Αγάθουν -νειος (ό)
 Αγαθουνεία -ης (ή)
 Αγαθούνειος -ου (ό)
 Αγαθοῦς -οῦδος (ή)
 Αγάθουσα -σης (ή)
 Αγαθοφάνεια -ης (ή)
 Αγαθοφάνεις -ειος (ό)
 Αγαθοφάνη -ης (ή) -(φαινομένη άγαθή)
 Αγαθοφάνης -ους (ό) -Κύθνιός τις
 Αγαθοφέρουσα -ης (ή)
 Αγαθοφέρων -οντος (ό)
 Αγαθοφόρη -ης (ή)

Ἀγαθόφορος -ου (ὁ) -Μακεδών

Ἀγαθόφρουσα -σης (ή)

Ἀγαθόφρων -νος (ὁ) -(ὁ καλῶς διατεθειμένος)

Ἀγαθοφῶν -ῶντος (ὁ)

Ἀγαθοφῶσσα -σσης (ή)

Ἀγάθυλλα -ης (ή)

Ἀγαθυλλίς -ίδος (ή) -Εἰς επιγραφὴν ἐν Λαρίση

Ἀγάθυλλος -ου (ὁ) -Ἀρκᾶς ἐλεγειακός ποιητής, A-A-146Δ

Ἀγαθύμη -ης (ή)

Ἀγαθυμίδη -ης (ή)

Ἀγαθυμίδης -ου (ὁ)

Ἀγάθυμος -ου (ὁ & ή)

Ἀγαθύνη -ης (ή)

Ἀγάθυνος -ου (ὁ)

Ἀγαθύνος -ου (ὁ)

Ἀγάθυρνα -ης (ή)

Ἀγαθυρνῆτις -ίτιδος (ή)

Ἀγάθυρνος -ου (ὁ) -Υἱός Αἰόλου

Ἀγαθύρση -ης (ή)

Ἀγάθυρσος -ου (ὁ) -Υἱός Ἡρακλέους καὶ Ἐχιδνας -Τρίδυμος μέ Γελωνό καὶ Σκύθη ἢ Δέλα

Ἀγαθῷ -οῦς (ή)

Ἀγαθῶι (ή)

Ἀγάθων -ωνος ἢ -ωνας -α (ὁ) -(ὁ καλῆς ψυχῆς καὶ χαρακτήρος) -Τραγικός ποιητής, πλούσιος, κατηγορηθείς ἐπὶ μαλθακότητι -Ἀγαθώνειος αὐλησις. Οἱ νεωτερισμοὶ εἰς μουσικὴν ὁμορφος, δραματικός μέ γυναικεῖα φερσίματα -Σύγχρονος Σωκράτους καὶ Πλάτωνος, ἀφορμὴ διὰ τό συμπόσιον, τραγικός φιλόσοφος -Υἱός Τισαμενοῦ -Υἱός Σιμίου -Μακεδών -Συγγραφεύς -Υἱός Τυρίμου, ἀρχηγός Θρακῶν καὶ Παιώνων Μεγ. Αλεξάνδρου -Σάμιος ἱστορικός -Υἱός Πριάμου Τροίας, O.I.Ω-249A-A-147 A καὶ Δ, B-A-17Δ, 18A, H-7-867A, 1246A, H-9-600Δ, H-17-416A

Ἀγαθῶναξ -κτος (ὁ)

Ἀγαθῶνασσα -ης (ή)

Ἀγαθώνειος -ου (ὁ) Αὐλησις=τραγικός, κατηγορηθείς ἐπὶ μαλθακότητι

Ἀγαθωνέμα -ης (ή)

Ἀγαθώνεμος -ου (ὁ)

Ἀγαθώνια -ίης (ή)

Ἀγαθωνίδα -ης (ή)

Ἀγαθωνίδας -αο (ὁ)

Ἀγαθωνίδης -ου (ὁ)

Ἀγαθωνίδος -ου (ὁ)

Ἀγαθώνιος -ιου (ὁ)

Ἀγαθωνίς -ιδος (ή) (Ζ)

Ἀγαθωνίχη -ης (ή)

Ἀγαθώνιχος -ου (ὁ)

Ἀγαθωνύμη -ης (ή) -(ή ἔχουσα καλὸν ὄνομα)

Ἀγαθωνυμῖς -ίδος (ή)

Ἀγαθωνυμος -ου (ὁ) -(ὁ ἔχων καλὸν ὄνομα) -Συγγραφεύς

Ἀγάθωπος -ου (ὁ) -Περίφημος χαράκτης, A-A-148A

Ἅγαι (αἱ) -(τραύματα) -Δῆμος

Ἀγαμένη -ης (ή)

Ἀγαμένης -ους (ὁ)

Ἀγαίμενις -ιος (ὁ)

Ἀγαίμενις -ίδος (ή)

Ἀγαινέτη -ης (ή)

Ἀγαίνετος -ου (ὁ)

Ἀγαῖα -ης (ή)

Ἀγαῖος ἢ Ἀγαῖος -ου (ὁ) -(θαυμαστός) -Υἱός Τημένου, βασιλέως Ἀργους -Ἡ πατὴρ Ὀνομαστοῦ, Ἡλείος, A-A-148A

Ἀγακλῆς -κλῆρος (ὁ) -(λίαν ἐνδοξος) Πατὴρ Ἐπιγέως (βασιλέως Μυρμιδόνων φονευθεὶς εἰς Τροίαν), O.I.T 738, P-716, Φ-379, A-A-148A

Ἀγάκλεια -εῖης (ή) -(τρισένδοξη)

Ἀγακλείδα -ης (ή)

Ἀγακλείδας -αο (ὁ)

Αγακλείτη -ης (ή) –Επίθ. Αρήτης, μη-
τρός Ναυσικᾶς, συζύγου Αλκινόου βα-
σιλίσσης Φαιάκων –Επίθετον Εὐρυφα-
έσσης μέ συνώνυμον: Αὐτοκασιγνήτη

**Αγάκλειτος, Αγάκλυτος καὶ Αγακλυ-
τός -οῦ (ὁ)** –Ίστοριογράφος, Α-Α-148Α

Αγακλή -ης (ή)

Αγακλῆς -έους (ὁ) –(τρισένδοξος) –Στρα-
τηγός Θεσσαλῶν, Ο.Ι.Π 571, Α-Α-148Α

Αγακλυτός -οῦ (ὁ) –Επίθετον Ἡφαίστου
μέ συνώνυμον: Ἀμφιγύεις

Αγάλεγος -ειος; (ὁ)

Αγαλέγειος -είου (ὁ)

Αγάλη -ης (ή) –Όνομα καὶ φαράγγι εἰς
Δίρφυν Εὐβοίας

Αγάλης -ου (ὁ)

Αγαλίδα -δης (ή)

Αγαλίδας -αο (ὁ)

Αγάλλεος καὶ Αγάλλιος -ίου (ὁ) –Πα-
τήρ Αγαλλίδος

Αγαλλῆς -ῆ (ὁ)

Αγαλλία -ης (ή)

Αγαλλιανή -ῆς (ή)

Αγαλλιανός -οῦ (ὁ)

Αγαλλίας -ίου (ὁ) –Κερκυραῖος γραμ-
ματικός μαθητῆς Ἀριστοφάνους

Αγαλλίασις -εως; (ή)

Αγαλλιασίς -ιδος; (ή)

Αγαλλίας -ου (ὁ) –(ὁ ἀγαλλόμενος, χαι-
ρόμενος) –Κερκυραῖος, γραμματικός –
Μαθηματικός

Αγαλλίδα -δης (ή)

Αγαλλίδας -αο (ὁ)

Αγάλλιος -ου (ὁ) –Πατήρ Αγαλλίδος,
γραμματικός

Αγαλλίς καὶ Αγαλλίς -ιδος (ή) –Λογία
–Εταῖρα διασωζομένη ὑπὸ Αθηναίου ὡς
καὶ Θουμάριον, Σιγή, Λύχνος, Θρυαλλίς,
Λαμπάς –Γραμματική –Αθηναῖα –Θυγά-
τηρ Αγαλλίου, Γραμματική Κερκυραία,
Α-Α-149Α

Αγαλλομένη -ης(ή) –(χαιρομένη) –Επί-
θετον Αφροδίτης –Επίθετον Ἑκάτης –Ε-
πίθετον Ἡοῦς –Επίθετον Ἥρας μέ συνώ-
νυμον: Παράκοιτις –Επίθετον Τηθύος

Αγαλλόμενος -ου (ὁ) –(χαιρόμενος) –Ε-
πίθετον Ἡελίοιο μέ συνώνυμον: Πατήρ
–Επίθετον Νηρέως –Επίθετον Πρωτο-
γόνου

Αγαλμα -ατος; (τό;) –Επίθετον Διονύ-
σου – Επίθετον Ἑσπέρου μέ συνώνυμον:
Φάος –Επίθετον Σελήνης

Αγαλμάτις -ιδος (ὁ)

Αγαλματίς -ιδος (ή)

**Αγαλμοειδής καὶ Αγαλμοειδές -έος;
(ὁ)** –Επίθετον Ἑρώτος

Αγάμα -ης (ή)

Αγαμεί ἀντί Αγαμί; (ή;)

Αγάμεια -ης (ή) –Ἄκρη καὶ λιμὴν

Αγαμείδα -δης (ή)

Αγαμείδεις ἢ Αγαμέδεις -ειος (ὁ)

Αγαμείδεις -ειος (ὁ)

Αγαμείστωρ -ορος (ὁ)

Αγαμεμονοῖδη -ης (ή)

Αγαμεμονοίδης -ου (ὁ) –Υἱός Αγαμέ-
μνωνος, ὁ Ὀρέστης

Αγαμέμνων -νος (ὁ) –(ἐπίμονος, εὐστα-
θής) –Βασιλεὺς Μυκηνῶν καὶ ἀπόγονος
Διός –Υπῆρξε μνηστήρ Ὠραίας Ἑλένης.
Υἱός Ἀτρεΰς καὶ Πλεισθένης (ἢ Εριφύ-
λης). Ἀδελφός Μενελάου ἢ υἱός Ἀτρέ-
ως καὶ Αερόπτης, ἐγγονῆς Μίνωος. Μέ
Κλυταιμνήστραν γεννᾷ Ἴφιγένειαν, Ὀ-
ρέστην, Ἥλέκτραν (πρώην Λαοδίκην),
Χρυσόθεμιν. Επίσης μεᾶλλην γεννᾷ Λα-
οδίκην, Ἴφιάνασσαν. Μέ Κασσάνδραν
γεννᾷ Τηλεδάμον –Μέ Χρησιῖδαν γεννᾷ
Χρύσην. Πολυγύναιος (ὑπὸ Θεορίτου).
Εἰς διαμάχην ἡγετῶν στρατοῦ ἐπιδείξας
πορφυρήν ζώνην (διακριτικὸν ἑταιρείας
μελῶν Καβείρων) καὶ δέσας τελευτουρι-
κά εἰς τὴν μέσην ἐπέτευχεν συμβιβασμὸν
ἀποσοβήσας σύγκρουσιν –Επίθετον Διός
–Πρὸς κατευνασμὸν Ἀχιλλέως προτείνει

Ἰφιάνασσαν ἢ Λαοδίκην ἢ Χρυσόθεμιν
διὰ σύζυγον καὶ δὴ ἀνάεδνον – Τὸν ἵππον
Αἰθωνα τοῦ χάρισε ὁ Σικυώνιος ἡγεμῶν
Ἐχέπωλος – Προσωπικὸν μάντιν εἶχεν
τὸν Ταλθύβιον, A-A-173A καὶ Δ, B-A-18
Δ, H-15-695Δ

Αγάμη –ης (ή)

Αγαμήδη –ης (ή) – (πολύ εὐφυής, συ-
νετή) – Θυγάτηρ Αὐγείου καὶ Περιμήδης
σύζυγος Μουλίου, πολυφάρμακος καὶ
εἰς μαγικὴν ἔμπειρος, ποῦ γεννᾷ μέ Πο-
σειδῶνα, Βῆλον, Ἄκτορα, Δίκτυν – Θυγά-
τηρ Μακαρίας ἢ Πύρρας καὶ πηγὴ εἰς
Λέσβον, A-A-177A, H-1-116Δ

Αγαμήδης –ους (ό) – (πολύ συνετός,
εὐφυής) – Υἱός Ἐργίνου ἢ Στυμφάλου,
ἀδελφός Τροφώνιου, Τελφούσιοι. Μέ
Τροφώνιον ἔκτισαν τὸν πρῶτον ναόν Ἀ-
πόλλωνος εἰς Δελφούς, A-A-177A, H-17-
872Δ, H-18-91A

Αγαμηδίδα –δης (ή)

Αγαμηδίδας –αιο (ό) – Πατήρ Θερσάν-
δρου, H-12-36A

Αγαμήθη –ης (ή)

Αγαμήθης –ου (ό)

Αγαμήστωρ –ορος (ό) – (ὁ πολύ φρόνι-
μος) – Ἡρῶς – Ποιητής, ἀκαδημαϊκός φι-
λόσοφος – Αθηναῖος – Επίθετον Ἀπόλ-
λωνος καὶ Διός, A-A-177A

Αγαμήτωρ ἢ Αγαμήστωρ (ό) – Πύκτης
– Μαντίνειος – Ολυμπιονίκης εἰς πυγμὴν
παίδων

Αγαμος –ου (ό & ή) – Αθηνάς ἐπίθετον

Αγάν –ανος (ό) – (πολύ) – Ἀδελφός Αφεί-
δαντος καὶ Ἐλάτου, A-H-591Δ

Αγάνα –ης (ή)

Αγάνας –α (ό)

Αγανᾶς –οῦ (ό)

Αγανδρη –ης (ή)

Αγανδρος –ου (ό)

Αγάνη –ης (ή) – Νηρηΐς, θυγάτηρ Νηρέ-
ως καὶ Δωρίδος

**Αγανίκη ἢ Αγλανίκη ἢ Αγλαονίκη
–ης (ή)** – Αστρονόμος καὶ μάντις – Θυγά-
τηρ βασιλέως Θεσσαλίας Ἡγήτορος, ἢ
Ἡγεμόνος, A-A-178A, H-1-117Δ

Αγανίκη καὶ Αγανίππη –ης (ή) – Πηγὴ
Ἑλικῶνος

Αγανίκης –ου (ό)

Αγανίππα –ης (ή) (Α)

Αγανίππη –ης (ή) – (δεινὴ ἵππεύτρια, ἀρ-
ματηλάτις) – Νύμφη πηγῆς (Ἱπποκρήνης)
στόν Ἑλικῶνα, ἀναβλύσασα ἐκ κτυπήμα-
τος Πηγᾶσου. Αφιερωμένη εἰς Μούσας
Αγανίππιδες – Θυγάτηρ Αἰγύπτου, σύζυ-
γος βασιλέως, Ἄργους Ἀκρισίου, μήτηρ
Δανάης, γνωστὴ καὶ ὡς Εὐρυδίκη ἢ ποτα-
μοῦ Τ(Π)ερμησοῦ, A-A-178A, H-9-601Δ

Αγανιπίδη –ης –αι (αἱ) – Μοῦσαι μέ ἱε-
ρόν ἄλσος, κοσμημένο μέ ἀγάλματα τῶν
Συκιωνίων Κηφισοδότου, Στρογγυλίων
καὶ Ολυμπιοσθένους. Ἐπίσης, ἀγαλ-
μα τῆς τροφού των, Εὐφήμες – Επίθετον
Μουσῶν

Αγανιπίδης –ου – (ό)

Αγανιππίς –ίδος (ή) – Ἐπώνυμον Ἱππο-
κρήνης.

Αγάνιππος –ου (ό) – (ὁ ἀγαπῶν ἵππους,
ἢ ἔχων πολλούς ἵππους) – Τρώς

Αγανίς –ίδος (ή)

Αγαννη –ης (ή)

Αγαννος –ου (ό)

Αγανοβλέφαρος –ου (ή) – Επίθετον Πει-
θοῦς

Αγανοί –ων (οἱ) – Επίθετον Ἐρώτων

Αγανορίδα –δης (ή)

Αγανορίδας –αο (ό)

Αγανος –ου (ό) – (ἀγανακτισμένος – τε-
θραυσμένος)

Αγανός –οῦ (ό) – (λεπτός) – Υἱός Πάριδος
καὶ Ἑλένης ὡς ὁ Ἀγαυος, ἀδελφός Ἰδαί-
ου – Επίθετον Ἀπόλλωνος μέ συνώνυμον:
Λητοΐδης

Αγανόφρουσα –σης (ή)

Ἀγανόφρων –ονος (ό) –Επίθετον Εἰλειθυίας

Ἀγανώ –ους (ή)

Ἀγάνωρ –ορος (ό) = Ἀγήνωρ –(ἀνδρεῖος ἥρωϊκός)

Ἀγανωρίς –ίδος (ή)

Ἀγανώτατος –ου (ή) –Επίθετον Λητοῦς μέ συνώνυμον: Κυανόπεπλος

Ἀγάπα –ης (ή)

Ἀγαπαῖα –ης (ή)

Ἀγαπαῖος –ου (ό) –Τύραννος ἐν Ὠρεῷ Εὐβοίας –Ἐλευσίνιος

Ἀγαπανόρειος –ου (ό)

Ἀγαπάνωρ –ορος (ό)

Ἀγαπᾶς –ᾶ (ό)

Ἀγαπάτις; –ίδος (ή)

Ἀγάπη –ης (ή) –(στοργική καί ἀξία ἀγάπης) –Χριστιανικόν ὄνομα –Ἀγία –Μάρτυς –Ἀδελφή Εἰρήνης καί Χιονίας –Μήτηρ βασιλέως Πενθέως –Ἐταῖρα εἰς ἀγγειογραφίαν Εὐφρονίου εἰς Ἑρμιτάζ, μετὰ ἐταῖρων, Σεκλίνης, Παλαιστοῦς, Σμίκρης

Ἀγάπ(η)μα –ατος; (ή) –Επίθετον Εὐτελῆς μέ συνώνυμον: Δέσποινα –Επίθετον Παιᾶνος μέ συνώνυμον: Μανδοῦλι

Ἀγαπήνωρ –ορος (ό) –(ἀνδρεῖος) –Στρατηγός Ἀρκάδων, βασιλεὺς Τεγέας –Υἱός Ἀγκαίου, ἔκγονος Λυκούργου. Μέ Ἀγαμέμνονα καί 60 πλοῖα εἰς Τροίαν –Ἀρκάδιος –Ἰδρυτής Πάφου, Ο.Ι.Θ-114, Ψ-113, 170, Α-Α-180Α, Η-11-779Α, Η-17-609Δ, Η-18-188Δ, 1013Α

Ἀγάπης –ητος (ό)

Ἀγαπήτα –ης (ή)

Ἀγαπητᾶ –ῆς (ή)

Ἀγαπήτας –α (ό)

Ἀγαπητᾶς –ᾶ (ό)

Ἀγάπητη –ης (ή)

Ἀγαπητίουσα –σης (ή)

Ἀγαπητίων –ονος (ό)

Ἀγάπητος ἢ Ἀγαπητός (ό) –(Ἄξιος ἀγάπης) –Ρήτωρ καί Σοφιστής –Χριστιανός –Ἐπίσκοπος ἱερομάρτυς –Όσιος (18 Φεβρ.)

Ἀγαπίδα –ης (ή)

Ἀγαπίδας –αο (ό)

Ἀγαπίδη –ης (ή)

Ἀγαπίδης –ου (ό) –Ἀδελφός Τροφωνίου

Ἀγάπιον –ίου (ή)

Ἀγάπιος –ίου (ό) –(ὁ γέμων ἀγάπη) –Φιλόσοφος, ἢ γραμματικὸς Ἀθηναῖος –Θρησκευτικὸς ἄνδρας –Χριστιανός μάρτυς –Υἱός Βάσσης, Α-Α-180Δ

Ἀγαπῖς –ίδος (ή)

Ἀγαπούμενη –ης (ή)

Ἀγαπούμενος –νου (ό)

Ἀγαπτολέμα –ης (ή)

Ἀγαπτόλεμος –ου (ό) –Υἱός Αἰγύπτου, Η-5-773Α.

Ἀγάπυρρα –ης (ή)

Ἀγάπυρρος –ου (ό)

Ἀγαπωμένη –ης (ή)

Ἀγαπωμένος ἢ Ἀγαπώμενος –ένου (ό)

Ἀγάπων –ωντος (ό)

Ἀγαπῶσσα –σσης (ή)

Ἄγαρ; –ρος (ή) –Δούλη τῆς Σάρας τοῦ Ἀβραάμ

Ἀγαρεὺς –έως (ό) –Βασιλεὺς Μεσσηνίας ἀδελφός Ἰκαρίου, Ἴπποκῶντος καί Τυνδάρεως, Η-9-341Α

Ἄγαρη –ης (ή)

Ἀγάριν –ου (ή)

Ἀγαρίστα –ης (ή)

Ἀγαρίστη –ης (ή) –Θυγάτηρ τυράννου Σικυῶνος Κλεισθένους. Τὴν ἐκέρδισεν ὁ Ἀθηναῖος Αλκμέων, ἥ ὁ Μεγακλῆς καὶ τὴν ἔχασεν (ἐξ αἰτίας τῶν ἀσέμνων χορῶν του), ὁ Ἴπποκλείδης εἶπών: «Οὐ φροντίς Ἴπποκλείδῃ» –Μήτηρ Περικλέους –Ἐνυμφεύθη Μεγαρέαν καὶ γεννᾶ Νομοθέτην, Κλεισθένην καὶ Ἴπποκράτην. Ἡ θυγάτηρ Ἴπποκράτους (Ἀγαρίστη) ἐνυμφεύθη

Εάνθιππον Αρίφρονος καὶ γέννησε Περι-
κλέα –Μνηστήρα εἶχεν Δάμασον Σιρίτην
υἱόν Ἀμυρίου, τόν Λαφάνην, υἱόν Εὐφο-
ρίωνος A-A-183A, H-7-193A, H-9-960A,
H-14-687A, H-15-751Δ

Ἀγαρίστος –ου καὶ Ἀγαρίστης –ητος (ό)

Ἀγαρος –ου (ό) –(σκευοφόρος) –Βασιλεύς
Σκυθῶν –Ποταμός Σαρματίας

Ἀγαρτις ἢ Ἀγαδάρτη –ης (ή) –Μετά θά-
νατον θεοποιηθεῖσα, βασίλισσα Συρίας

Ἀγαρτος –ου (ό) –Κτίστης Πυραμίδων
(Ἑλληνικῶν ἢ Αἰγυπτιακῶν ἢ ἄλλων;)

Ἀγᾶς –ᾱ καὶ ἄτος (ό)

Ἀγασαμενή –ης (ή)

Ἀγασαμενός –ου (ό) –Βασιλεύς σύζυγος
Παγκρατίδος

Ἀγασάνδρα –ης (ή)

Ἀγάσανδρος –ου (ό)

Ἀγασάρχη –ης (ή)

Ἀγασαρχίς –ιδος (ή)

Ἀγάσαρχος –ου (ό)

Ἀγασέα –ης (ή)

Ἀγασέας –ου (ό)

Ἀγασθένη –ης (ή) –(ή ἔχουσα ἰσχυρόν
σθένος)

Ἀγασθένης –ους ἢ –εος (ό) –(πανίσχυ-
ρος) –Βασιλεύς Ἡλίδος –Υἱός Αὐγείου
καὶ πατήρ Πολυξένου, μνηστήρ Ὠραίας
Ἑλένης, O,IB-624-A, A-183Δ, H-8-962A

Ἀγασία –ης (ή)

Ἀγασιάδα –ης (ή)

Ἀγασιάδας –αο (ό)

Ἀγασιάδη –ης (ή)

Ἀγασιάδης –ου (ό)

Ἀγασίας –ου (ό) –Ἀρκάς –Ἀνδριαντοποιός
ὡς καὶ ὁ Ἐφέσιος (γλύπτης), υἱός Μηνο-
φίλου, A-A-183Δ, B-A-19Δ, 20A

Ἀγασιγράτη –ης (ή)

Ἀγασιγράτης –ου (ό)

Ἀγασιγράτις –ιδος; (ή)

Ἀγασιδάμεια –ης (ή)

Ἀγασίδαμος καὶ Ἀγησίδαμος –ου (ό)
–Πατήρ Θεοδώρας

Ἀγασιδήμη –ης (ή)

Ἀγασιδημίδη –ης (ή)

Ἀγασιδημίδης –ου (ό)

Ἀγασίδημος –ου (ό)

Ἀγασιδότη –ης (ή)

Ἀγασίδοτος –ου (ό)

Ἀγασιδώρα –ης (ή)

Ἀγασίδωρος –ου (ό)

Ἀγασιθέα –ης (ή)

Ἀγασίθεμις –ιδος (ό & ή)

Ἀγασίθεος –έου (ό)

Ἀγασίκλεια –ης (ή) –(ἐράστρια τῆς δό-
ξης)

**Ἀγασικλῆς –ῆ Ἀγασικλῆς –έους ἢ Ἡ-
γησικλῆς –έους (ό)** –(ἐραστής δόξας)
–Βασιλεύς Σπάρτης –Ἀθηναῖος –Δήλι-
ος, υἱός Ἀρχιδάμου –Υἱός Παγώνδα ἢ
Σκύθου ἢ Κτησίου ἢ μαθητῆς Καρνε-
άδου ἢ Θηβαῖος –Νικητῆς εἰς ἀγώνας
Τριοπίου Ἀπόλλωνος, A-A-183Δ καὶ 184A

Ἀγασικλείδα –ης (ή)

Ἀγασικλείδας –αο (ό)

Ἀγασικλείς –εἰος (ό)

Ἀγασικλῆς –έους (ό)

Ἀγασικράτεις –εἰος (ό)

Ἀγασικράτη –ης (ή)

Ἀγασικράτης –ους (ό)

Ἀγασικρέτη –ης (ή)

Ἀγασικρέτης –ου (ό)

Ἀγάσιλα –ης (ή)

Ἀγασιλάα –ας (ή)

Ἀγασίλαος καὶ Ἀγησίλαος –ου (ό) –Υἱ-
ός Φιλλέας

Ἀγασίλαος –άου (ό)

Ἀγασίλεως –έω (ό)

ἈγασίληΦος –ου (ό)

Ἀγάσιλλα –ης (ή)

Ἀγάσιλλος –ου (ό)

Ἀγασιλλῖς –ίδος (ή)
 Ἀγάσιλος –ου (ό)
 Ἀγασιμένη –ης (ή)
 Ἀγασιμένης –ους (ό) –Σικυώνιος
 Ἀγάσιμη –ης (ή)
 Ἀγάσιμος –ου (ό) –Θεσσαλός στρατη-
 γός, Α-Α-184Α
 Ἀγασίνα –ης (ή)
 Ἀγασινόα –ης (ή)
 Ἀγασίνοος –όου (ό)
 Ἀγασῖνος –ου (ό)
 Ἀγάσιον –ου (ή)
 Ἀγασίουσα –σης (ή)
 Ἀγασίππη –ης (ή)
 Ἀγάσιππος –ου (ό)
 Ἀγασισθένη –ης (ή)
 Ἀγασισθένης –ους (ό) –Λακεδαιμόνιος
 τις
 Ἀγασιστράτη –ης (ή)
 Ἀγασίστρατος –ου (ό) –Τενέδιος
 Ἀγασιστρότα –ης (ή)
 Ἀγασίστροτος –ου (ό)
 Ἀγασιφῶν –ῶντος (ό)
 Ἀγασιφῶσσα –σσης (ή)
 Ἀγασίων –ωνος (ό) –Πατήρ Ὑπατοδώ-
 ρου
 Ἀγασιώνη –ης (ή)
 Ἀγασόκλεια –είης (ή)
 Ἀγασοκλῆς –έους (ό)
 Ἀγασσαμένη –ῆς (ή)
 Ἀγασσαμένος –ου (ό) –Βασιλεύς Θρᾶξ
 Ἀγάσσας –α (ό)
 Ἀγασσεύς –έως (ό) –Εἶδος κυνός
 Ἀγασσιδάμεια –ης (ή)
 Ἀγασσίδαμος –ου (ό)
 Ἀγασσός –ου (ό)
 Ἀγάστα –ης (ή)
 Ἀγάστας –ου (ό)

Ἀγαστή –ῆς (ή)
 Ἀγαστῆς ἢ Ἀγαστύας –ου (ό) –Ἡρα-
 κλῆς ἢ Προμηθέας Ἰνδῶν
 Ἀγαστία –ης (ή) –Θαυμαστός
 Ἀγαστίας –ου (ό)
 Ἀγαστίουσα –σης (ή)
 Ἀγαστίων –ωνος (ό)
 Ἀγαστονίκη –ης (ή) –Εἰς ἐπιγραφὴν
 Ἀγαστόνικος –ου (ό)
 Ἀγαστονόη –ης (ή)
 Ἀγάστωνος –ου (ό) –Ἐπίθετον Ἀμφιτρί-
 τῆς
 Ἀγαστος –ου (ό) –(θαυμαστός) –Ἐλευ-
 σίνιος
 Ἀγαστοφάνη –ης (ή)
 Ἀγαστοφάνης –ους (ό) –Ἀγγειογράφος;
 ἐπὶ Ῥοδιακῶν ἀγγείων.
 Ἀγάστροφος –όφου (ό) –Τρῶς –Υἱός
 Παίονος (Παιονίδης) φονευθεὶς ὑπὸ Διο-
 μῆδους –Υἱός Τυδέως, Ο.Ι.Λ.338, 373
 Ἀγαστύα –ης (ή)
 Ἀγαστύας καὶ Ἀγαστῆς –ου (ό) –Προ-
 μηθέας ἢ Ἡρακλῆς Ἰνδῶν
 Ἀγασώ –ου (ή) –(ἀγαθή)
 Ἀγάτα –ης (ή)
 Ἀγάτας –α (ό)
 Ἀγατήρχα καὶ Ἀγαθάρχα καὶ Ἀγλύ-
 αρχα –ης (ή)
 Ἀγατήρχας καὶ Ἀγαθάρχας καὶ Ἀγλυ-
 άρχας –ου (ό)
 Ἀγατύχη –ης (ή)
 Ἀγάτυχος –ου (ό)
 Ἀγανᾶ –ῆς (ή) –Ἐπίθετον Λαχέσιος μέ
 συνώνυμον: Μαῖα –Ἐπίθετον Ρέας μέ
 συνώνυμον Μάττηρ
 Ἀγαυή ἢ Ἀγανή ἢ Ἀγάβη –ης (ή) –Θυ-
 γάτηρ Νηρέως καὶ Δωρίδος (Νηρηΐς) –
 Θυγάτηρ Δαναοῦ (Δαναΐς), μνηστὴρ Λύ-
 κου, υἱοῦ Αἰγύπτου –Θυγάτηρ Κάδμου
 (βασιλέως Θηβῶν) καὶ Ἀρμονίας, σύζυ-
 γος Ἐχίονος, ἐξ ἧς Πενθέας ὄν ἐν μανία

(ὡς Βάκχη) ὑπὸ Διονύσου κατεσπάραξεν. Ἀδελφή Αὐτονόης, Σεμέλης καὶ Ἰούς. Ἐγγονή Ωκεανοῦ, Ο,Ι, Σ42

Ἀγαυή -ῆς (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Επίθετον Ἀφροδίτης μέ συνώνυμον Κυπρογένεια –Επίθετον Περσεφόνης –Επίθετον Σελήνης, Α-Α-185Α καὶ Δ, Η-5-773Α, Η-8-625Δ, Η-15-712Α

Ἀγαυος καὶ Ἀγαυός καὶ Ἀγαβος -ου (ό) –(ἔνδοξος) –Υἱός Ἐλένης καὶ Πάριδος –Εἷς τῶν 50 υἱῶν τοῦ Πριάμου –Επίθετον Ἡελίοιο, Α-Α-185Δ

Ἀγαυρίς -ίδος (ή) –(ή μεγαλοπρεπής)

Ἀγαφάντη -ης (ή)

Ἀγάφαντος -ου (ό)

Ἀγαβος καὶ Ἀβολος -ου (ό) –(ὁ ἔχων ἀκόμη γαλακτόδοντα) –Ἀρκάς τις

Ἀγαβος καὶ Αὔγαρος καὶ Ἀγαβ -ος; (ό) –(ἄσωτος ὑπὸ Κυπρίων) –Βασιλιᾶς Ἐδέσσης

Ἀγβωρ -ορος (ό)

Ἀγαία -ης (ή)

Ἀγαῖος -ου (ό) –(χαρμόσυνος) –Στρατηγὸς Κύρου –Ἰουδαῖος προφήτης Ἰσραήλ, ἐκ τῶν δώδεκα μικρῶν –Πατὴρ Ἀλιθέρσου –Χριστιανικόν ὄνομα –Πρῶτος φονευθεὶς εἰς θήραν Καλυδωνείου κάπρου, Ο,Ι,Ψ,635

Ἀγαλῖς -ίδος (ή) –Κερκυραία λογία, γραμματική, θυγάτηρ Ἀγαλλία γραμματικοῦ Κερκυραίου

Ἀγάνης -ου (ό) –Βασιλεὺς Ἰνδικῆς

Ἀγάρης -ου ἢ -ητος (ό) –(ἔφιππος ταχυδρόμος) –Μουσικὸς Ἀστυάγους

Ἀγάριος -ίου (ό)

Ἀγγεῖαι (αἱ)

Ἀγγελῖς -ίδος (ή)

Ἀγγέλα -ας (ή)

Ἀγγέλεια -ης (ή)

Ἀγγελέτα -ας (ή) –Νέον χριστιανικόν

Ἀγγελέτος -ου (ό) –Χριστιαν. ὄνομα νέον

Ἀγγελή -ῆς (ή) –Δῆμος Ἀττικῆς

Ἀγγελῆς -ῆ (ό) –Χριστιανικόν ὄνομα

Ἀγγέλης -ου ἢ -ητος (ό)

Ἀγγελία -ας (ή) –(ἄγγελμα) –Θυγάτηρ Ἑρμοῦ, ἐνημερούσα νεκρούς διὰ τὰ συμβαίνοντα εἰς ζῶντας –Ἡοῦς ἐπίθετον καθόσον ἀναγγέλλει ἐρχομόν Ἡλίου

Ἀγγελίεια -ης (ή) –Επίθετον Ἡοῦς

Ἀγγελίνα -ης (ή) –Εἰρήνη, Ρωμαίων αὐτοκράτειρα

Ἀγγελῖνος -ου (ό)

Ἀγγέλιος -ίου (ό)

Ἀγγελίουσα -σης (ή)

Ἀγγελίππη -ης (ή)

Ἀγγέλιππος -ου (ό)

Ἀγγελῖς -ίδος (ή)

Ἀγγελίσκη -ης (ή)

Ἀγγελίσκος -ου (ό)

Ἀγγέλitos -ίτου (ό)

Ἀγγελίων -νος (ό) –Ἀδριαντοποιός –Μαθητὴς Διποίνου καὶ Σκύλλιδος –Μέ Τευκταῖον κατεσκεύασεν γιγάντιον ἄγαλμα Δηλίου, Ἀπόλλωνος, Α-Α-227Δ, Η-13-820Α, Η-17-614Α

Ἀγγέλλα -ας (ή) –(πραγματικὸς ἄγγελος) –Χριστιανικόν ὄνομα

Ἀγγελόκωμα; (ή)

Ἄγγελος -ου (ό) –(ὁ μέ μορφήν καὶ αἰσθημα ἄγγελλου, ἀγγελιαφόρος) –Επίθετον Ἑρμοῦ –Επώνυμον Ἀρτέμιδος –Επίθετον Ἑκάτης ἢ Τυράννου Θεσσαλοῦ –Θυγάτηρ Διός καὶ Ἥρας ἀνατεθείσα ἀπ' ἀρχῆς εἰς ἀνατροφὴν ὑπὸ Νυμφῶν. Ἀγγελιοφόρος τῆς μητρὸς τῆς –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Επίθετον Ἀττιδος –Επίθετον Ἑκάτης –Επίθετον Ἑσπέρου –Επίθετον Ἡοῦς –Επίθετον Ἰριδος –Επίθετον Ὀνειρίου μέ συνώνυμον: Μάκαρ –Επίθετον Φωσφόρου, Α-Α-233Δ, Η-8-148Α

Ἀγγενίδα -δης (ή)

Ἀγγενίδας -δαιο (ό) –ἔφορος Σπάρτης

Ἀγγερόνα -ης (ή) –Ρωμαϊκόν

Ἀγγίας -ου (ό) –Χριστιανικό ὄνομα

Ἀγγίστα -ης (ή)

Ἀγγίστας -α (ό)

Ἀγγίστη -ης (ή)

Ἀγγίστης -ου (ό)

Ἀγγίτη -ης (ή) –Επίθετον Ἀρτέμιδος ἐν Θράκῃ

Ἀγγίτης -ου ἢ Ἀγγίστας -ου (ό) –Ποταμός εισβάλων εἰς Στρυμόνα

Ἀγγίφρακτη -ης (ή)

Ἀγγίφρακτος -ου (ό)

Ἀγγρόκλεια -ης (ή)

Ἀγγροκλῆς -έους (ό)

Ἀγγρος -ου (ό) –Ποταμός Ἰλλυρίας, σήμερον Δρίνος

Ἀγδαβάτα -ης (ή)

Ἀγδαβάτας -ου (ό) –Πέρσης στρατηγός

Ἀγδαβάτης -ου (ό) –Πέρσης

Ἀγδιστις –εως καὶ Ἀγγδιστις –ιδος (ό & ή) –Θεὰ ἔρμαφρόδιτος –Κυβέλη, μήτηρ Γῆ, Ρέα –Μετά ἀπὸ ὀνείρωξιν Διός, τό σπέρμα κατέπεσεν εἰς Γῆν (Παυσανίας) καὶ ἐγεννήθη τό ἔρμαφρόδιτον τέκνον Ἀγδιστις. Οἱ θεοὶ εὐνουχίσαντες τοῦτο, πέταξαν τό ἀφαιρεθέν μέλος, ἐκ τοῦ ὁποίου φύτερσεν ἀμυγδαλιά. Θυγάτηρ τοῦ ποταμοῦ Σαγγαρίου, ἡ Νανά, ἔκρυψε εἰς κόρφον τῆς ἐν ἀμύγδαλον καὶ παραδόξως ἔμεινεν ἔγγυος τό δέ γεννηθέν τέκνον ἐγκατέλειψεν, τό βρήκε τράγος καὶ ἀνέθρεψεν ὀνομάσαντα Ἄττιν. Ὅτε τόν συνήντησε ἡ Ἀγδιστις τόν ἠράσθη ἀλλ' ἐκεῖνος ἡγάπα τήν θυγατέραν βασιλέως Πεσσινοῦντος Ἰην. Ἡ Ἀγδιστις τοῦ προκαλεῖ τρέλλαν καὶ κάτω ἀπὸ πεῦκο, ἀκρωτηριασθεῖς, ἀποθνήσκει. Αὐτοκτονεῖ ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἰη καὶ ἀπὸ τό αἷμα τῆς φυτρώνουν βιολέτες. Τά λουλούδια συλλέξασα ἔθαψεν ἡ Ἀγδιστις παρακαλοῦσα τόν Δίαν νά μή χαθεῖ τό πανέμορφο κορμί Ἄττιος. Κατ' ἄλλους ἐγεννήθη ἀπὸ τήν πέτρα Ἀγδο καὶ ἐκλήθη Ἀγδιστις. Τήν συνήντησε ὁ Διόνυσος καὶ μεθυσμένη τῆς ἀπέκοψεν

ἀνδρικόν αἰδοῖον. Ἐκτοτε ἠράσθη Ἄττιν ὃν ἡγάπουν καὶ Κυβέλη ἡ Ρέα. Θανούσα ἐθεοποιήθη μετά Ἄττιος. Οἱ ἐρεῖς τῆς καλονται Γάλλοι ἀπὸ τόν Γάλλο ποταμό –Θυγάτηρ Μίδα, βασιλέως Πεσσινοῦντος καλουμένη Ἰα καὶ ἀγαπήσασα Ἄττιν, ὁ Ἀγδιστις γεννήθηκε ἀπὸ δυνάμεις γεννησιουργές τοῦ Διός ἄνευ μητρός δύο γεννῶν. (Ο & ή) ἔρμαφρόδιτος ὁ Διόνυσος τῆς ἀπέκοψεν τό ἀνδρικόν αἰδοῖον (οὐσαν ἐν μέθῃ –ἀλλαγὴ φύλου) –Φρυγικὴ θεότης ἔρμαφρόδιτος, Α-Α-276Α, Η-1-197Α

Ἀγδιστος -ου (ό)

Ἀγδος -ου (ό) –Πέτρα –Βράχος ὅπου ἄραξε ὁ λάρναξ (σκάφη) τοῦ Δευκαλίωνος, ἐπὶ τοῦ Διδύμου ὄρους (Φρυγία), μετά τόν κατακλυσμόν τοῦ Κραναοῦ ἡ Δευκαλίωνος –Πέτρα γεννήσασα Ἀγδιστιν

Ἀγέα -ης (ή)

Ἀγεάναξ –κτος (ό) –Μιτυληναῖος –Κῶος, Η-9-548Δ

Ἀγεάνασσα -ης (ή)

Ἀγεαρχη -ης (ή)

Ἀγεαρχος -ου (ό)

Ἀγέας -ου (ό) –Ολυμπιονίκης, δολιχοδρόμος (110 χιλιόμετρα σέ μία ἡμέρα) ἀπὸ Ἄργος, νικήσας 328 π.Χ. –Ὁ Κροτωνιάτης Πυθαγορικός φιλόσοφος, Η-16-499Α

Ἀγέδα -ης (ή)

Ἀγεδάμεια -ης (ή)

Ἀγέδαμος -ου (ό)

Ἀγέδας -αο (ό)

Ἀγεδίκας -ης (ή)

Ἀγεδικός -ου (ό)

Ἀγείμουσα -σης (ή)

Ἀγειμῶ -οὺς (ή)

Ἀγείμων -ονος (ό)

Ἀγειος -ου (ό)

Ἀγείρα -ης (ή)

Ἀγείρας -ου καὶ Σοῖδας ἢ Σοῦδας καὶ Σουῖδας -ου (ό) –Ὁ χωλὸς Σουῖδας, Βυζαντινὸς λεξικογράφος

Ἀγεισάνδρα -ης (ή)
 Ἀγείσανδρος ἢ Ἀγήσανδρος -ου (ό)
 Ἀγεισαρέτα -ης (ή)
 Ἀγισάρετος -ου (ό)
 Ἀγισία -ης (ή)
 Ἀγισιάδα -ης (ή)
 Ἀγισιάδας -αο (ό)
 Ἀγισίας -ου (ό)
 Ἀγισίκλια -ης (ή)
 Ἀγισικλίας -α; (ό)
 Ἀγισικράτεις -ειος (ό)
 Ἀγισικράτη -ης (ή)
 Ἀγισικράτης -ου (ό)
 Ἀγισιλάα -ας (ή)
 Ἀγισίλαος καὶ Ἀγησίλαος -ου (ό) -Ὁρ-
 χομένιός τις, H-1-197Δ, 198Α
 Ἀγισίλαος -ου (ό)
 Ἀγισινίκη -ης (ή)
 Ἀγισίνικος -ου (ό)
 Ἀγισινόη -ης (ή)
 Ἀγισίνοος -ου (ό)
 Ἀγισίνους -νοος (ό)
 Ἀγισιξένη -ης (ή)
 Ἀγισίξενος -ου (ό)
 Ἀγισιπόλεια -ης (ή)
 Ἀγισίπολις -ιδος (ό)
 Ἀγισίππα -ης (ή)
 Ἀγισίππη -ης (ή)
 Ἀγείσιππος -ου (ό) -Ἀδελφός Ἰφικρατί-
 δου
 Ἀγισίς -ίδος (ό & ή)
 Ἀγισίς -ίδος (ή)
 Ἀγίσις -ιος (ό)
 Ἀγείσουσα -σης (ή)
 Ἀγείσσας -ου ἢ -αντος (ό)
 Ἀγισώ -οῦς (ή)
 Ἀγίσων -ονος (ό)
 Ἀγειτορίδα -ης (ή)

Ἀγειτορίδας -αο (ό)
 Ἀγείτουρ -οῦρειος (ό)
 Ἀγείτωρ -ορος (ό) -Υἱός Παρμενίωνος
 Ἀγεκράτεια -ας (ή)
 Ἀγεκράτης -ητος; (ό)
 Ἀγεκύδη -ης (ή)
 Ἀγεκύδης -ου (ό)
 Ἀγέλα -ης (ή)
 Ἀγελάα -ας (ή)
 Ἀγελάδα -ης (ή)
 Ἀγελάδας -αο(ό) -(όποιμενάρχης) -Δύο
 ἀγαλματοποιοί -Διδάσκαλος Φειδίου,
 Μύρωνος καὶ Πολυκλείτου, A-A-276Δ,
 B-A-30M, H-1187Δ, H-10-193A, H-13-
 694Δ, H-14-155A, 900A, H-18-179A
 Ἀγελαῖα -ης (ή)
 Ἀγελαῖδα -ης (ή)
 Ἀγελαῖδας -αο (ό)
 Ἀγελαῖδη -ης (ή)
 Ἀγελαῖδης -ου (ό)
 Ἀγελαῖος -ου (ό)
 Ἀγελαῖς -ίδος (ή) -Εἰς ἀναθεματικόν
 ἀνάγλυφον
 Ἀγέλαος -ου καὶ Ἀγέλεως(σ) -Δοῦλος
 Πριάμου -Υἱός Φράδμονος, φονευθεὶς
 ὑπὸ Διομήδους, μνηστήρ Πηνελόπης,
 Υἱός Δαμάστορος -Υἱός Ἡρακλείδου
 Τημένου -Υἱός Ἡρακλέους καὶ Ὀμφά-
 λης -Υἱός Οἰνέω -Δρομεύς -Υἱός Ἀκνο-
 νίου καὶ ἀδελφός Τηλεμάχου καὶ Αγία,
 O.O.Y.321, θ-257, Λ-302, A-A-277A καὶ Δ,
 H-1-198A καὶ Δ
 Ἀγέλαος -ου καὶ Λάμος καὶ Λαομίδης
 -ου (ό) -Υἱός Ἡρακλέους καὶ Ὀμφάλης ἢ
 Στυμφάλου -Ὀλυμπιονίκης Χίος -Μνη-
 στήρ Πηνελόπης; H-12-61A, 64Δ, H-14-
 763Δ
 Ἀγελάρχη -ης (ή)
 Ἀγελάρχης -ου (ό)
 Ἀγελαρχίδη -ης (ή)
 Ἀγελαρχίδης -ου (ό) -Ποιμὴν τις

Ἀγέλαρχις –ιδος (ή)

Ἀγέλας –α (ό) –(ό ἀνήκων εἰς ἀγέλην) –Ὁ Κροτωνιάτης πυθαγορικός φιλόσοφος, H-16-499A

Ἀγέλαστος –ου (ό & ή) –(σοβαρός) –Ἐπίθετον φιλοσόφων ἢ Πέτρα παρὰ τὸ Καλ-
λίχωρον φρέαρ καὶ μακράν τῆς κρήνης
Καλλιρρόης –Ἐπίθετον Περσεφόνης –Ἐ-
πίθετον Ἀναξαγόρα τοῦ καὶ νοός ἢ σο-
φοῦ καλουμένου

Ἀγελέα –ης (ή)

Ἀγελεΐη –ης καὶ Ἀγελέα (ή) –(ή τὰς
λείας ἄγουσα) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀγέλειος –ου (ό)**Ἀγελείουσα –ης (ή)**

Ἀγελείων –νος (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀγελέως ἢ Ἀγέλεως –έω (ό) –Υἱός Φράδ-
μονος φονευθεὶς ὑπὸ Διομήδους, O,O,X -
131,247

Ἀγέλη –ης (ή) –(συνάθροισις)

Ἀγεληΐς –ιδος (ή) –(ἀγελαΐα, τοὺς λα-
οὺς ἄγουσα) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀγέλης –εως; (ό) –Ὀλυμπιονίκης, Χῖος,
πυγμή παίδων

Ἀγελία –ης (ή)**Ἀγελιανή –ης (ή)****Ἀγελιανός –ου (ό)****Ἀγέλιος –ίου (ό)****Ἀγελίππη –ης (ή)****Ἀγελίππος –ου (ό)****Ἀγελλιώ –ου (ή)**

Ἀγέλλος καὶ Ἀγέλος –ου (ό) –Υἱός Πο-
σειδῶνος

Ἀγελλος –ου (ό) –Υἱός Ἡρακλέους καὶ
Ὀμφάλης

Ἀγέλλυς –υος (ό)**Ἀγελοδώρα –ης (ή)**

Ἀγελοδωρος –ου (ό) –Μέ Προκρατίαν
γεννᾷ Κόρινθα ποιήτρια

Ἀγελόχεια καὶ Ἠγελόχεια –ης (ή) –Θυ-
γάτηρ Δημαράτου

**Ἀγέλοχος καὶ Ἠγέλοχος καὶ Ἠγησίλο-
χος –ου (ό)** –Υἱός Τισαμενοῦ, H-7-536A,
H-8-899

Ἀγέμα –ης (ή)**Ἀγεμάρχη –ης (ή)**

Ἀγέμαρχος καὶ Ἀγέρμαρχος –ου (ό)
–Ὀλυμπιονίκης Κυζικηνός εἰς στάδιον

Ἀγεμαρχίς –ιδος (ό)

Ἀγέμαρχος καὶ Ἀγέμορτος –ου (ό) –Πα-
τήρ Ἐρμάρχου συγγραφέως

Ἀγεμάχα –ης (ή)**Ἀγεμάχη –ης (ή)****Ἀγεμαχίς –ιδος (ή)**

Ἀγέμαχος καὶ Ἠγήμαχος –ου (ό) –Ὀλυ-
μπιονίκης

Ἀγεμόνα –ης (ή)**Ἀγεμόνας –ου (ό)****Ἀγεμόνδα –δης (ή)****Ἀγεμόνδας –αο (ό)****Ἀγεμονεύς –έως (ό)****Ἀγεμόνια –ίης (ή)****Ἀγεμονίδα –δης (ή)****Ἀγεμονίδας –αο (ό)****Ἀγεμονίδη –ης (ή)****Ἀγεμονίδης –ου (ό)****Ἀγεμόνιος –ίου (ό)****Ἀγεμονίς –ίδος (ή)****Ἀγέμορτη –ης (ή)****Ἀγέμορτος καὶ Ἀγέμαρχος –ου (ό)****Ἀγεμος –ου (ό)****Ἀγέμουσα –σης (ή)**

Ἀγεμὼ καὶ Ἠγεμόνη –ης (ή) –Ἐπίθετον
Ἀρτέμιδος, H-8-899Δ

**Ἀγέμων καὶ Ἀγεμών καὶ Ἠγεμών –νος
(ό)** –Ὁ συμπράτων μέ Αἰσχίνην –Ἐπίθε-
τον Διός, H-5-950A

Ἀγεμόνα –ης (ή)**Ἀγεμόνη –ης (ή)****Ἀγεμόνης –ητος (ό)****Ἀγένεια –ης (ή)**

Ἀγένειος -ου (ό) –(ό οὐκ ἔχων γενεάν, ἀγενής)

Ἀγενίκα -ης; (ή)

Ἀγένικος -ου (ό)

Ἀγενόμη -ης (ή)

Ἀγένομος -ου (ό)

Ἀγένορ -ορος (ό)

Ἀγενώι; (ή)

Ἀγεπόλεια -ης (ή)

Ἀγέπολις -ίδος (ό) –Ρόδιός τις πρεσβευ-
τής πρὸς Ῥωμαίους

Ἀγέραστος -ου (ό & ή) –Ἐπίθετον Ἐ-
ρωτος

Ἀγερουχία -ης (ή)

Ἀγερούχιος -ίου (ό)

Ἀγερουχίς -ίδος (ή)

Ἀγέροχος -ου (ό) –Συνώνυμον: Ἀγέχο-
ρος, Δίδυμος –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος

Ἄγερρος -ου (ό) –Μακεδών, Α-Θ-32Α

Ἀγερωχίη -ης (ή)

Ἀγερώχιος -ίου (ό)

Ἀγέρωχοι -ων (οί) –Ἐπίθετον Ἐρινῶν
(ἀντί: Ἐρινῶν)

Ἀγέρωχος -ου (ό) –Ἐπίθετον Ἐρωτος

Ἀγέσαρκος -ου (ό) –Μέ νύμφη Βάλτη ἢ
Βλάστη γεννᾷ Ἐπιμενίδην, Α-Θ-277Δ, Η-
8-49Δ

Ἀγεσία -ης (ή)

Ἀγεσίκλεια -ης (ή)

Ἀγεσικλῆς -έους (ό)

Ἀγεσιλάα -ης (ή)

Ἀγεσιλαΐδα -ης (ή)

Ἀγεσιλαΐδας -δαο (ό) –Λέσβιός τις

**Ἀγεσίλαος καὶ Ἥγεσίλαος καὶ Ἀγεσί-
λας -α (ό)** –(ό ἄγειν τούς λαούς) –Ἐπώ-
νυμον Ἄδου –Ἐπίθετον Πλούτωνος

Ἀγεσίλας -α (ό) –Ἐπώνυμον Ἄδου

Ἀγεσιμάχη -ης (ή)

Ἀγεσιμαχίς -ίδος (ή)

Ἀγεσίμαχος καὶ Ἥγεσίμαχος -ου (ό)
–(ό ὁδηγὼν τὴν μάχην)

Ἀγεσιμβρότη -ης (ή)

Ἀγεσιμβροτίς -ίδος (ή)

Ἀγεσίμβροτος -ου (ό) –Ἐμπειρος θαλασ-
σινός Ῥόδιος

Ἀγεσιμένη -ης (ή)

Ἀγεσιμένης -ου (ό)

Ἀγέσιος -ίου (ό)

Ἀγεσίπη -ης (ή) –(ή ὁδηγοῦσα ἵππους)

Ἀγέσιππος -ου (ό) –(ἄγων ἵππους)

Ἄγεσις -ίδος (ό & ή)

Ἀγεσίς -ίδος (ή)

Ἀγέστα -ης (ή)

Ἀγέστας -ου (ό) –Συγγενής Ἀγχίσου

Ἀγέστη -ης (ή)

Ἀγέστης -ου (ό)

Ἀγεστίμα -ης (ή)

Ἀγέστιμος -ου (ό)

Ἀγεστορίδη -ης (ή)

Ἀγεστορίδης -ου (ό)

Ἀγεστος -ου (ό)

Ἀγεστράτη -ης (ή) –(ἄγουσα στρατόν)

Ἀγέστρατος -ου (ό & ή) –(ό ὁδηγὼν
στρατόν) –Τρώς –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Νε-
μεονίκης εἰς παγκράτιον, ἴσως ὁ υἱὸς Φί-
λωνος

Ἀγεστρότα -ης (ή)

Ἀγέστροτος -ου (ό) –Πατήρ Σωσιπά-
τρου

Ἀγέτα -ης (ή)

Ἀγέτας -ου (ό) –(ἡγέτης) –Ἐπίθετον Πα-
νός μέ συνώνυμον: Αἰγίκναμος

Ἀγετέα -ης (ή)

Ἀγετέας -ου (ό)

Ἀγέτη -ης (ή)

Ἀγέτης -ου (ό)

Ἀγετίμη -ης (ή) –(ή φέρουσα τιμὴν)

Ἀγέτιμος -ου (ό) –(ό φέρων τιμὴν)

Ἄγετος καί Ἄγητος –ου (ό) –Σπαρτιά-
της, A-A-291A

Ἀγέτρια –ης (ή) –Μαῖα Ταραντίνεια

Ἀγέτριος –ίου (ό)

Ἀγεύουσα –σης (ή)

Ἀγεύς –έως (ό) –Ἀργεῖος Ὀλυμπιονίκης
εἰς Δόλιχον

Ἀγεύων –ντος (ό)

Ἀγεφάντα –ης (ή)

Ἀγέφαντος –ου (ό)

Ἀγεφῶν –ῶντος (ό)

Ἀγεφῶσσα –σσης (ή)

Ἀγεχόρη –ης (ή)

Ἀγέχορος –ου (ό) –(ό ὀδηγῶν τόν χορόν)

Ἄγη –ης (ή)

Ἀγηάνδρα –ης (ή)

Ἀγήανδρος –ου (ό) –(ό ὀδηγῶν ἄνδρας,
ὁ θαυμάζων ἄνδρας)

Ἀγηϊδάμεια –ης (ή)

Ἀγηϊδαμος –ου (ό)

Ἀγηϊκλεία –ης (ή)

Ἀγηϊκλῆς –έους (ό)

Ἀγηϊκράτεια –ης (ή)

Ἀγηϊκράτης –ου (ό)

Ἀγηῖλα –ης (ή)

Ἀγηῖλας –α (ό)

Ἀγηϊμένη –ης (ή)

Ἀγηϊμένης –ους (ό)

Ἀγηῖξενη –ης (ή)

Ἀγηῖξενος –ου (ό)

Ἀγηῖπόλεια –ης (ή)

Ἀγηῖπολις –ιδος (ό)

Ἀγηῖππα –ης (ή)

Ἀγηῖππία –ης (ή)

Ἀγήῖππος –ου (ό)

Ἀγηῖς –ιδος καί Ἀγήῖς –ιδος (ή)

Ἀγηῖστράτη –ης (ή)

Ἀγηῖστρατος –ου (ό)

Ἀηγλόχεια –ης (ή)

Ἀηγλοχίς –ιδος (ή)

Ἀηγήλοχος –ου (ό) –Ἀγνωστος γραμμα-
τικός

Ἀηημάχη –ης (ή)

Ἀηημαχίς –ιδος (ή)

Ἀηήμαχος καί Ἀηέμαχος –ου (ό)

Ἀηημίδα –ης (ή)

Ἀηημίδας –αο (ό)

Ἀηημονίδα –δης (ή)

Ἀηημονίδας –αο (ό)

Ἀηημονίδη –ης (ή)

Ἀηημονίδης –ου (ό)

Ἀηήμουσα –σης (ή)

Ἀηημῶ –οὺς καί Ἡγεμόνη –ης (ή) –Ἐ-
πίθετον Ἀρτέμιδος –Χθονία θεότης, H-
7-910Δ, H-8-899Δ

Ἀηήμων –νος (ό) –Ὀλυμπιονίκης –Πα-
τήρ Οἰνοτίωνος

Ἀηημώνδα –δης (ή)

Ἀηημώνδας –αο (ή)

Ἀηήν καί Ἀηήνωρ –ρος (ό)

Ἀηήν –ῆνος (ό) –Σατυρικόν δρᾶμα, Πύ-
θωνος Καταναίου, Βυζαντίου ἢ Μεγάλου
Ἀλεξάνδρου. Εἰς τοῦτο περιγράφεται φυ-
γή Ἀρπάλου, ἱερὸν Πυθιονίκης, ἀντικα-
τάστασις τῆς ἀπὸ ἑταίρα Γλυκέρα καί
διαφθορά Ἀθηναίων. Ἐδιδάχθη τό φθι-
νόπωρον τοῦ 324, εἰς Ὑδάσπην ποταμόν
καί εἰς Σοῦσα (προσδιορίζων οὕτω ἔργον
Μεγ. Ἀλεξάνδρου ἐκπολιτιστοῦ) ἐπὶ ἑορ-
τῆς “Διονυσίων ὄντων” καί εἰς Ἐκβάτανα

Ἀηήναξ –κτος (ό) (ἄγω + ἄναξ)

Ἀηήνασσα –ης (ή) –(ἄγω + ἄνασσα)

Ἀηηνορίδη –ης (ή)

Ἀηηνορίδης –ου (ό) –Υἱοὶ ἀπόγονοι Κάδ-
μου –Ἰατρός ἐκτῶν πρώτων ἰατρευσάντων
–Καλοῦνται καί οἱ Θηβαῖοι, A-A-287Δ

Ἀηηνόριος –ίου (ό)

Ἀηηνορίς –ιδος (ή) –Ἡ Ἰνώ, ἴσως καί ἡ
Εὐρώπη

Αγήνωρ –ρος (ό & ή) –(γενναιότατος –η) (ἄγων ἄνδρας) –Αθηνά –Θηβαῖος Ὀλυμπιονίκης πάλης παίδων –Αἰγυπτιάδης φονευθεὶς ὑπὸ Ἐνίπτης, σύζυγος Τηλεφάσσης ἐξ ἧς Κίλικας, Φοίνικας –Υἱός Ποσειδῶνος πού μέ Λιβύαν βασίλισσαν Φοινίκης γεννᾷ, Κάδμον καί Εὐρώπην καί Φοίνικα καί Κίλικα –Υἱός Ἰάσου καί πατῆρ Ἀργου Πανόπτου βασιλεὺς Ἀργους –Υἱός Πλευρῶνος καί Ανθήπτης πού μέ Ἐπικάστη γεννᾷ Πορθάονα καί Δημονίκη –Υἱός Φηγέως, βασιλεὺς Ψωφίδος, ἀδελφός Προνού καί Ἀρσινόης, πού τόν ἄνδρα τῆς φόνευσε Ἀγήνωρ ὅτε ἐνυμφεῖτο Καλλιρρόην –Υἱός Ἀμφίονος καί Νιόβης ὑπὸ Ἀπόλλωνος τοξευθεὶς –Υἱός Ἀντήνορος ἡγεμόνος Τροίας καί Θεανοῦς σωθεὶς ὑπὸ Ἀχιλλέως ἐξ Ἀπόλλωνος καί ἐφονεύθη ὑπὸ Νεοπτολέμου –Αἰγυπτιάδης φονευθεὶς ὑπὸ Δαναΐδος Ἐνίπτης –Επίθετον Διονύσου –Υἱός Πλευρῶνος –Υἱός Φηγέως, O.O.B-276, I. 398, 699, Υ406, 466, Φ-106, 443

Αγήνωρ –ρος (ή & ό) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Επίθετον Φόρκυος

Αγήνωρ καὶ Βῆλος καὶ Βαάλ (ό) –Υἱός Ποσειδῶνος ἢ Βῆλου ἢ Ἐκβάσου ἢ Νιόβης (Νιοβίδη) καί Λιβύης, δίδυμος Βήλου –Υἱός Θεοπόμπου (παλαιστής –παῖς –Ολυμπιονίκης) –Υἱός Τρωός Ἀντήνορος –Υἱός Πλευρῶνος καί Ξανθήπτης (μέ Ἐπικάστην γεννᾷ Δημονίκη καί Πορθάονα) –(Πολύ γεναῖος ἀλλὰ καί αὐθάδης καί Ὑβριστής) –Φρεάριος, A-A-287Δ, H-5-773A, H-7-1148Δ, H-14-461A, H-15-542A, H-18-198A, 299Δ

Αγήραος –ου (ό) –Επίθετον Χρόνου μέ συνώνυμον: Αγήρατος

Αγήρατη –ης (ή)

Αγήρατος –ου (ό) –(ἀγήραος, κλέος) –Πέτρα –Εἶδος λίθου πρὸς στίλβωσιν –Επίθετον Αἰῶνος –Επίθετον Χρόνου

Αγηριβία –ης (ή)

Αγηριβίος –ίου (ό)

Αγηρῶ –οῦς(ή) –Επίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀγης καὶ Ἄγης –ιδος (ό) –Βασιλεὺς Σπάρτης, B-A-53M

Ἀγῆς –ή (ό) –(μιαρός)

Ἀγήσα –ης (ή)

Ἀγησαγάθα –θης (ή) (Π)

Ἀγησαγάθης –ου (ό)

Ἀγησαγόρα –ης (ή)

Ἀγησαγόρας –ου (ό) –Υἱός Θαργηλίωνος

Ἀγησαγόρη –ης (ή)

Ἀγησαγόρης –ητος (ό)

Ἀγησάνδρα καὶ Ἥγησάνδρα –ας (ή) –(ἀρχηγός γενναίων)

Ἀγησάνδρα –ης (ή)

Ἀγησανδρίδα –ης (ή)

Ἀγησανδρίδας –αο (ό)

Ἀγησανδρίδη –ης (ή)

Ἀγησανδρίδης καὶ Ἀγησανδρίδας –αο (ό) –Σπαρτιάτης Ναύαρχος, A-A-287Δ, H-8-900Δ

Ἀγήσανδρος καὶ Ἥγήσανδρος –ου (ό) –(ἀρχηγός γενναίων) –Επίθετον ἀπὸ σύμπλεγμα Λαοκόοντος, μαζί μέ Ἀθηνόδαρο καί Πολύδαρο (Ρόδιος γλύπτης) –Λάκων ἢ Δελφός –Ἱστορικός –Ολυμπιονίκης, A-A-287Δ, 289Δ, H-7-183Δ

Ἀγησαρέτα –της (ή)

Ἀγησάρετος –ου καὶ Ἥγησάρετος –ου (ό) –Στρατηγός Θεσσαλῶν, H-8-900Δ, 901A

Ἀγησάρχη –ης (ή)

Ἀγησαρχίδα –ης (ή)

Ἀγησαρχίδας –αο (ό)

Ἀγησαρχίδη –ης (ή)

Ἀγησαρχίδης –ου (ό)

Ἀγησαρχίς –ίδος (ή)

Ἀγήσαρχος –ου (ό) –Ο Μεταποντῖνος πυθαγορικός φιλόσοφος

Ἀγήσαρχος –ου ἢ Αἰμόστρατος Ἀρχέστρατος καὶ Ἀμέστρατος –ου ἢ Δαμόστρατος ἢ (ό) –Τριταεὺς Ὀλυμπιονί-

κης εἰς πυγμὴν –Λίνδιος περιοδονίκης
εἰς πάλην παίδων –Υἱός Αἰμοστράτου

Ἀγήσας –αντος (ὁ)

Ἀγήσερμη –ης (ή)

Ἀγήσερμος –ου (ὁ)

Ἀγησία –ης καί Ἥγησία –ης (ή)

Ἀγησιάδη –ης (ή)

Ἀγησιάδης –ου (ὁ)

Ἀγησιάναξ –κτος (ὁ) –Επικός συγγρα-
φέυς –Ποιητής ὁ Ἀλεξανδρινός, A-A-
289A

Ἀγησιάνασσα –ης (ή)

Ἀγησιάς –άδος (ή)

Ἀγησιάς καί Ἥγησιάς –ου (ὁ) –Ἀρχων
–Συρακόσιος Ὀλυμπιονίκης Ἀπῆνης, A-
A-289A, H-17-333Δ

Ἀγησιάς καί Ἥγίας καί Πεισιθάνατος
–ου (ὁ)

Ἀγησιβία –ης (ή)

Ἀγησίβιος –ου (ὁ)

Ἀγησιβούλα –ης (ή)

Ἀγησιβούλη –ης (ή)

Ἀγησίβουλος –ου (ὁ)

Ἀγησιβώλα –ης (ή)

Ἀγησίβωλος –ου (ὁ)

Ἀγησίδα –ης (ή)

Ἀγησιδάμας –αντος (ὁ)

Ἀγησιδάμεια –ης (ή)

Ἀγησίδαμος καί Ἀγασίδαμος –ου (ὁ)
–Μεσσήνιος Ὀλυμπιονίκης εἰς παγκρά-
τιον, εἰς πυγμὴν, καί πύκτης παῖς, πα-
τήρ Χρομίου –Λοκρῶν Ἐπιζεφύρων Ὀ-
λυμπιονίκης υἱός Ἀρχεστράτου –Μετα-
ποντίνος Πυθαγορικός φιλόσοφος –Κύ-
ριος ποιητοῦ Ἀλκμάνος, εἰς ὃν ἐπωλήθη
ὡς δούλος εἰς Σπάρτην, ὡς Ἀγησίδας,
A-A-289A, H-15-904A

Ἀγησίδας –αο (ὁ) –Ὁ ποιητής Ἀλκμάν,
Λάκων ἢ Λυδός, πωληθεὶς εἰς Σπάρτην
ὡς Ἀγησίδας

Ἀγησιδίκη –ης (ή)

Ἀγησιδίκος –ου (ὁ)

Ἀγησιδότη –ης (ή)

Ἀγησιδότος –ου (ὁ)

Ἀγησιδώρα –ης (ή)

Ἀγησιδώρος –ου (ὁ)

Ἀγησίθεμις –ιδος (ὁ & ή) –Υἱός Ἀσπα-
σίου

Ἀγησικλῆς καί Ἀγησικλεῆς καί Ἥ-
γησικλῆς καί Ἀγασικλῆς –έους (ὁ) –
Βασιλεὺς Σπάρτης, πατήρ Ἀρίστωνος, A
-A-183Δ, 184A

Ἀγησικλεία –ης (ή)

Ἀγησικλείδα –ης (ή)

Ἀγησικλείδας –αο (ὁ)

Ἀγησικλείτα –ης (ή)

Ἀγησικλείτος –ου (ὁ)

Ἀγησικλῆς –έους (ὁ)

Ἀγησικράτεια –ης (ή)

Ἀγησικράτη –ης (ή)

Ἀγησικράτης –ητος; (ὁ)

Ἀγησικρέουσα –ης (ή)

Ἀγησικρέων –οντος (ὁ)

Ἀγησικρίτα –ης (ή)

Ἀγησικρίτος –ου (ὁ)

Ἀγησικρῶν –ῶντος (ὁ)

Ἀγησικρῶσσα –σσης (ή)

Ἀγήσιλα –ας καί Ἀγήσιλλα –ης (ή) –Σύ-
ζυγος Δαμέου ἢ Πλουτίωνος

Ἀγησίλαος –άου (ὁ) = Huenchulao, (A)hu-
enchulao εἰς Ἀραουκανικήν

Ἀγησίλαος καί Ἀγεσίλαος –ου καί Ἥ-
γεσίλαος καί (ὁ) –(ὁ ἄγων τὸν λαόν)
–Βασιλιάς Σπάρτης χωλός, πατήρ Θεο-
ξένου –Ἱστορικός –Ἀδελφός Θεμιστο-
κλέους –Υἱός Δωρυσσοῦ, ἔγγονος Λεω-
βώτου ἢ Λεωβότου ἢ Λαβώτου –Ἐπί-
θετον Πλούτωνος –Υἱός Ἰπποκρατίδου,
βασιλέως Λακεδαιμόνος –Υἱός Αρχιδά-
μου, ἀδελφός Ἀγιδος Β' –Προέτρεψε τὴν
ἀδελφήν Κυνίσκα, νά λάβῃ μέρος εἰς ὁ-
λυμπιακούς, διὰ νά ἀποδείξῃ στοὺς Ἑλ-
ληνες πῶς ἡ νίκη δέν εἶναι ἀρετή, ἀλλὰ

σχετίζεται με τόν πλοῦτο καί οικονομική
δαπάνη

Αγησίλας –αο (ό)

Αγησίλεως –εω (ό)

Αγήσιλλα –ης (ή)

Αγήσιλλος –ου (ό)

Αγησιλόχεια –ης (ή)

Αγησιλοχίς –ίδος (ή)

Αγησίλοχος –ου (ό)

Αγησιμάχα –ης (ή) –(ή Πολέμαρχος)

Αγησιμαχίς –ίδος (ή)

Αγησίμαχος –ου (ό) –(ό πολέμαρχος)
–Άθλητής Αιγινήτης –Αίτναϊος, μέ Όλυ-
μπιονίκες, Νεμεονίκες τρεῖς υἱούς

Αγησιμβρότη –ης (ή)

Αγησιμβροτίς –ίδος (ή)

Αγησίμβροτος –ότου (ό) –Ρόδιος Ναύ-
αρχος, A-A-291A, H-1-212A

Αγησιμένη –ης (ή)

Αγησιμένης –ους (ό) –Λέσβιος τις

Αγησίνα –ης (ή)

Αγησινίκα –κης (ή)

Αγησινίκος –ου (ό) –Σπαρτιάτης

Αγησινόη –ης (ή)

Αγησίνους –ου (ό)

Αγησίνος –ου (ό)

Αγησίνους –ου (ό)

Αγήσιον –ου (ή)

Αγίσιος –ίου (ό)

Αγησίουσα –σης (ή)

Αγησίπολις –ίδος καί Αγησίπολος (ό)
(–ἄρχων –ἡγεμών) –Βασιλ. Σπαρτιάτης,
υἱός Πausανίου –Υἱός Κλεομβρότου, A-
A-291A, H-7-593A καί Δ, H-10-846A, H-
14-863A, H-15-636Δ

Αγησίππα –ης (ή)

Αγησίππη –ης (ή)

Αγησιππία –ης (ή)

Αγησιππίδα –δης (ή)

Αγησιππίδας καί Ἥγησιππίδας –αο
(ἰωνικά) (ό) –Σπαρτιάτης –ῴπαρχος
–Στρατηγός, A-A-291A

Αγησιππίδη –ης (ή)

Αγησιππίδης καί Ἥγησιππίδης –ου (ό)

Αγήσιππος –ου (ό) –Σπαρτιάτης ἢ Θη-
βαῖος

Αγησιρόδη –ης (ή)

Αγησίροδος –ου (ό)

Ἀγησις –ίδος (ή) –Εἰς ἐπιτύμβιαν στή-
λην

Ἀγησις –ιος (ό) –Λέσβιος

Αγήσις –ιος (ό)

Αγησίς –ίδος (ή)

Αγησισθένη –ης (ή)

Αγησισθένης –ους (ό)

Αγησιστράτα –ης (ή)

Αγησιστράτη –ης (ή) –(Ἰκανή ἡγέτης
στρατοῦ) –Σύζυγος Εὐβουλίδου, μήτηρ
βασιλ. Σπάρτης Ἀγίδος Δ', στραγγαλι-
σθεῖσα μετ' αὐτοῦ, A-A-291A, B-A-30Δ,
H-1-212A, H-7-243Δ

Αγησίστρατος καί Ἥγησίστρατος
–ου (ό) –(Ἰκανός ἡγέτης στρατεύματος) –
Ἔφορος ἐν Σπάρτη, φίλος Δημοσθένους
–Πατήρ Πολυκρέοντος, H-7-121Δ

Αγησιτίμα –ης (ή)

Αγησιτίμη –ης (ή)

Αγησιτιμῖς –ίδος (ή)

Αγησίτιμος –ου (ό) –Τιμαχίδης, Λίνδιος
ἱστορικός, H-16-677Δ

Αγησιφάνεια –ης (ή)

Αγησιφάνης –ου (ό)

Αγησίφοη –ης; (ή)

Αγησίφοος –όου (ό)

Αγησίφορος –ου (ό & ή)

Αγησίφρουσα –σης (ή)

Αγησίφρων –ονος (ό)

Αγησιφῶν –ῶντος (ό)

Αγησίφως –ωτος (ό)

Ἀγησιφῶσσα -σης (ή)
 Ἀγησίφωτος -ου (ό)
 Ἀγησίχαρις -ιτος; (ό)
 Ἀγησιχόρη -ης (ή)
 Ἀγησίχορος -ου (ό)
 Ἀγησίων -νος (ό)
 Ἀγησιωπία -ης (ή)
 Ἀγησιώπιος -ίου (ό)
 Ἀγησοῖ (ή;)
 Ἀγησος -ου (ό)
 Ἀγήσουσα -σης (ή)
 Ἀγηστράτη -ης (ή) -Μήτηρ Ἀγίδος
 Ἀγήστρατος -ου (ό)
 Ἀγησσός -οῦ (ό & ή)
 Ἀγήсула -ης (ή)
 Ἀγησυλῖς -ιδος (ή)
 Ἀγησύλλια -ίης (ή)
 Ἀγησύλλιος -ίου (ό)
 Ἀγήσυλος -λου (ό)
 Ἀγησώ -οὺς (ή)
 Ἀγήσων -ωνος (ό)
 Ἀγήτα -ης (ή)
 Ἀγήτας -αντος (ό) -Στρατηγός Αἰτω-
 λῶν, Α-Α-291Α, Η-12-62Α
 Ἀγητη -ης (ή)
 Ἀγήτωρ -ορος (ό)
 Ἀγητορίδα -δης (ή)
 Ἀγητορίδας -αο (ό) -Σπαρτιάτης
 Ἀγητορίδη -ης (ή)
 Ἀγητορίδης -ου (ό)
 Ἀγητορίνη -ης (ή)
 Ἀγητορίνος -ου (ό)
 Ἀγητος καὶ Ἀγετος -ου (ό) -Σπαρτιάτης,
 υἱός Ἀλκείδου, ὃν Ἀρίστων ἀπατήσας ἔ-
 λαβεν τὴν γυναῖκα του, Α-Α-291Α
 Ἀγήτωρ -ορος καὶ Ἡγήτωρ (ό & ή) -
 Ἀρκὰς τις ἢ ἱερεὺς Ἀφροδίτης ἢ Ὀλυμπι-
 ονίης διαφθαρεὶς διὰ χρημάτων Εὐπώ-
 λου εἰς Ὀλυμπίαν (ό πύκτης) -Ἐπίθετον

Διός μέ συνώνυμον: Ἀρχά -Ἐπίθετον, Ἀ-
 φροδίτης, -Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος -Ἐπίθε-
 τον Ἑρμοῦ -Ἐπίθετον Ἡελίοιο, Η-7-1142Α
 Ἀγία -ης (ή) -Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος μέ συ-
 νώνυμον: Νυχία
 Ἀγία -ης (ή)
 Ἀγιάδα -δης (ή)
 Ἀγιάδας ἢ Ἀγιάδης ἢ Εὐρυσθενίδης -ου
 (ό) -Ἡλείος ἢ Σπαρτιάτης -Ὀλυμπιονί-
 κης εἰς πυγμὴν παιδων, Α-Θ-552Α
 Ἀγιάδη -ης (ή)
 Ἀγιάδης -ου (ό)
 Ἀγίαι -ων (αἰ) -Ἐπίθετον Μουσῶν
 Ἀγιάλεια -ης (ή)
 Ἀγιάλη καὶ Εὐρύαλη καὶ Αἰγιάλεια -ης
 (ή) -Θυγάτηρ Ἀδράστου καὶ Ἀμφιθέης
 Ἀγιάλης -ου ἢ -εω (ό)
 Ἀγίας -ίου (ό)
 Ἀγίας -ίου (ό) -Υἱός Ἀκνονίου τοῦ Ἀπά-
 ρου, Φαρσάλιος ἀδελφός δρομέως Ἀγε-
 λάου καὶ παλαιστοῦ Τηλεμάχου. Περι-
 δονίκης παγκρατιαστής
 Ἀγίας καὶ Ἥγης καὶ Ἀλεσίας -ου (ό)
 -(ἡγεμονικός) -Ὁ Ἀρκάδας ἦτο μισθο-
 φόρος εἰς καθοδὸν μυρίων -Κυκλικός
 ποιητής Τροϊζίνιος, γράψας ἔπος "Νό-
 στοι" -Ὀλυμπιονίκης ἐκ Φαρσάλων, πο-
 λάκις νικητής εἰς παγκράτιον -Στρατη-
 γός Ἀρκὰς -Ὁ Ἀργεῖος ἱστορικός, συγ-
 γραφεὺς μουσικῆς, Α-Α-305Δ, Η-5-797Δ,
 Η-8-25Α, Η-12-653Α
 Ἀγιάσος -ου (ή;)
 Ἀγιάτις -ιδος (ή) -(Ἀρχηγέτις) -Σπαρ-
 τιάτις, σύζυγος Ἀγίδος, ὃν βοήθησεν
 εἰς ἀναμορφωτικὸν ἔργον, θυγάτηρ Γυ-
 λίππου, Δ-Α-Α-315Α, Η-7-541Δ
 Ἀγιγαῖα -ης (ή)
 Ἀγιγαῖος -ου ἢ Ἀργαλος -ου (ό) -Ἀμύ-
 κλαντος υἱός καὶ Διομήδης
 Ἀγιδάμεια -ης (ή)
 Ἀγίδαμος -ου (ό) -Σπαρτιάτης
 Ἀγίδη -ης (ή)

Ἀγίδης -ου (ὁ) -Ἀπόγονος Ἀγιδος
 Ἀγιδίππη -ης (ή)
 Ἀγιδίππος -ου (ὁ)
 Ἀγιδῶ -οῦς (ή)
 Ἀγίεια -ης; (ή)
 Ἀγιεύς -έως (ὁ)
 Ἀγίκλεια -ης (ή)
 Ἀγκλείδα -δης (ή)
 Ἀγκλείδας -αο (ὁ)
 Ἀγκλῆς -έους (ὁ)
 Ἀγίλλα -ης (ή)
 Ἀγίλλας -αντος; (ὁ)
 Ἀγίλλος -ου (ὁ)
 Ἀγιλόχεια -ης (ή)
 Ἀγιλόχη -ης (ή)
 Ἀγιλοχίς -ίδος (ή)
 Ἀγίλοχος -ου (ὁ) -Ἡλείος ὀλυμπιονί-
 κης εἰς ἵπποδρομίαν πῶλου
 Ἀγμένη -ης (ή)
 Ἀγμένης -ου (ὁ)
 Ἀγίμη -ης (ή)
 Ἀγμιος -ου (ὁ)
 Ἀγναργεία -ης(ή)
 Ἀγναργεῖος -ου (ὁ)
 Ἀγνάρεια -ης (ή)
 Ἀγνάρειος -ου (ὁ)
 Ἀγνάρχη -ης (ή)
 Ἀγνάρχης -ιος (ὁ)
 Ἀγνάρχος -ου (ὁ) -Σπαρτιάτης
 Ἄγιον -ου; (ή)
 Ἄγιος -ου Ἀλέξανδρος (ὁ) -Χριστ. ἐπί-
 σκοπος Θεσσαλονίκης
 Ἀγίουσα -σης (ή)
 Ἀγίππη -ης (ή) (Α)
 Ἀγιππία -ης (ή)
 Ἀγιππίδα -δης (ή)
 Ἀγιππίδας -αο (ὁ)
 Ἀγιππος -ου (ὁ) -Σπαρτιάτης -Πατήρ
 Τιμοκράτιδος

Ἄγίς -ιδος (ή) -(ή ἀρχηγός)
 Ἄγίς -ιδος (ὁ) -Συγγραφεὺς μαγειρικῆς
 Ἄγίς -ιδος καὶ Ἥγίς (ὁ) -(ὁ ἀρχηγός)
 -Κύριος δούλης Στρατονικοῦς - Βασιλ.
 Παιόνων -Βασιλεὺς εἰς Σπάρτην -Υί-
 ός Εὐρυσθένους -Υίός Ἀρχιδάμου, βα-
 σιλέως Σπάρτης -Υίός Εὐδαμίδου -Υίός
 Ἀγησιστράτης -Πατήρ Ἀμφικλέους, Β-
 Α-52Μ, Η-11-243Α
 Ἀγιστέα -ης (ή)
 Ἀγιστέας -έου (ὁ)
 Ἀγιστεύς -έως (ὁ)
 Ἀγιτέλεια -ης (ή)
 Ἀγιτέλης -ους (ὁ)
 Ἀγίων -ωνος (ὁ) -Ἐκ Δελφῶν
 Ἄγκαη -ης (ή)
 Ἀγκαῖα -ης (ή)
 Ἀγκαΐδα -δης (ή)
 Ἀγκαΐδας -αιος (ὁ)
 Ἀγκαῖος -ου (ὁ) -Μυθικός ἥρως -Υίός
 Λυκούργου καὶ Εὐρυνόμης ἢ Ἀντιόπης
 ἢ Κλεοφίλης πατήρ Ἀγαπήνορος μέ Με-
 λέαγρον εἰς θήραν Καλυδωνίου κάπρου.
 Μετέσχεν Ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας -
 Ἦρως ἐκ Πλευρώνος νικηθεὶς εἰς πάλην
 πρὸς τιμὴν Ἀμαρυγκέως ὑπὸ Νέστορος
 -Υίός Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας
 βασιλεὺς Λελέγων -Σάμιος ἡγεμὼν, δει-
 νός πεδालιοῦχος καὶ μαχητὴς εἰς Ἀργο-
 ναυτικὴν ἐκστρατείαν, Ο.Ι.Β. 609, Ψ-635,
 Α-Α-364Α καὶ Δ Η-10-141Δ, 690Δ, Η-12-
 626Α, Η-17-609Δ, Η-18-188Δ
 Ἄγκαος -ου (ὁ)
 Ἄγκασις -ιος (ὁ)
 Ἄγκασος -ου (ὁ)
 Ἄγκιθα -ης (ή)
 Ἀγκιθειδή -ης (ή)
 Ἀγκιθειδης -ου (ὁ)
 Ἄγκιθος -ου (ὁ)
 Ἄγκος -ου (ὁ)
 Ἀγκόσσα -σσης (ή)
 Ἀγκόσσος -ου (ὁ)

Αγκύλα -ης (ή)

Αγκύλας -αντος; (ό)

Αγκυλή -ής (ή) -Δήμος

Αγκυλίουσα -σης (ή)

Αγκυλίων -ωνος (ό) -Αθηναῖος εἰς Κωμωδίαν Εὐβούλου, Α-Α-371Δ

Αγκυλομήτη -ης (ή)

Αγκυλομήτης -ου (ό) -Επίθετον Διός -Επίθετον Κρόνου

Αγκυλόμητις -ιδος (ό) -Επίθετον Κρόνου

Αγκυλος -ου (ό) -(κυρτός)

Αγκυλότοξος -ου (ή) -Επίθετον Ἀρτέμιδος

Αγκυρα -ης (ή)

Αγκυρος -ου (ό)

Αγκύωρ -ορος (ό) -Υἱός Λυκάονος, κεραινωθείς μετ' ἀδελφῶν ὑπὸ Διός, βασιλεὺς Ἀρκαδίας, Α-Α-380Α

Αγκωβαριτίς -ιδος (ή)

Αγκῶν -ῶνος (ό)

Αγκῶσσα -σης (ή)

Αγλαέθυρα -ης (ή)

Αγλαέθυρος -ου (ό) -Επίθετον Πανός μετ' συνώνυμον: Νόμιος

Αγλαΐα ἢ Εἰδομένη -ης (ή) -(ή λάμπουσα ἀπὸ ὠραιότητα) -Μέ ἐπίθετον: Δόξα -Χριστιαν. ὄνομα -Μία τῶν χαρίτων -Θεά, προσωποποιήσις θελγήτρων καὶ ἡδονῆς -Θυγάτηρ Διός καὶ Εὐρυνόμης, Ὀκεανίδος ἢ Ἥλιου καὶ Αἴγλης -Σύζυγος Χάρωπος, μήτηρ Νηρέως, ὠραιότερου μετὰ τὸν Ἀχιλλέα -Θεσπιάς πού μέ Ἡρακλῆν γεννᾷ Ἀντιάδην, Α-Α-382Α, Η-4-469Α, Η-7-1148Δ, Η-15-721Α

Αγλαΐα ἢ Ὠκάλεια -ης (ή) -Θυγάτηρ Μαντιῆως γυνὴ Ἀβαντος βασιλέως Ἀργούς, ἥρως Ἀβάντων, μέ ὄν γεννᾷ διδύμους Προῖτον καὶ Ἀκρίσιον ἀντιπαλεύοντες διὰ θρόνον ἐξ ἐνδομητρίου ζωῆς -Σύζυγος Ἀμυθάωνος, μέ ὄν γεννᾷ ἱατρὸν καὶ μάντιν, περίφημον Μελάμ-

ποδα καὶ Βίαντα ἥρωα Πύλου -Επίθετον Θέτιδος μέ συνώνυμον: Χρυσοθέιρα

Αγλαΐας -ου ἢ Ἀγλαῖος -ου (ό) -(ὁ λάμπων ἀπὸ ὠραιότητα), Α-Α-382Α

Αγλαΐδα -ης (ή)

Αγλαΐδας -ου (ό)

Αγλαΐδη -ης (ή)

Αγλαΐδης -ου (ό)

Αγλαΐη -ης (ή) -Ο.Ι.Β.672

Αγλαῖος -ίου (ό) -(Υπέρλαμπρος) -Χριστιανός μάρτυς ἐκ τῶν 40 (9 Μαΐου)

Αγλαΐουσα -σης (ή)

Αγλαΐπτη -ης (ή)

Αγλαΐππος -ου (ό)

Αγλαῖς -ίδος (ή) -Θυγάτηρ Μεγακλέους, περίφημος ἀδηφάγος -Εταῖρα, ἥν ἐξιστορεῖ Πεισίδιππος, Α-Α-382Α

Αγλαϊτάδα -δης (ή)

Αγλαϊτάδας -αίο (ό) -Πέρσης τις

Αγλαῖων -ωνος (ό) -Αθηναῖος

Αγλανθιώ -οῦς (ή) -Θυγάτηρ Κλεοθέμιδος

Αγλανίκη ἢ Ἀγλαονίκη ἢ Ἀγανίκη -ης (ή) -(ή πάντοτε λαμπρᾶς νίκας νικῶσα) θυγάτηρ Ἠγήτορος ἐν Θεσσαλία, γνώστης ἀστρονομικῶν, ὥστε προέβλεπε ἐκλείψεις Σελήνης -Θεσσαλὴ ἡγεμονίς -Μάγισσα -Ἀστρονόμος Ἀγλαονίκη, ἡ Ἠγήτωρ ἦτο ἀστρολογική, Α-Α-382Δ

Αγλανίκη -ης (ή)

Αγλανίκης -ου (ό)

Αγλάνωρ -ορος (ό)

Αγλαόγυιος -ιου (ή & ό) -Επίθετον Ἥβης μέ συνώνυμον: Ἀδελφεά

Αγλαοδῶρη -ης (ή) -(ή παρέχουσα λαμπρὰ δῶρα)

Αγλαόδωρος -ου (ό & ή) -(ὁ παρέχων λαμπρὰ δῶρα) -Επίθετον Δήμητρος -Επίθετον Ὑγιείας

Αγλαόθρονοι -ων (οἱ) -(ἐχων λαμπρόν θρόνον) -Επίθετον Μουσῶν

Αγλαόθυμος -ου (ό & ή) –(ἔχων εὐγενῆ ψυχὴν)

Αγλαόκαρποι -ων (οἱ) –Επίθετον Ὠρῶν μέ συνώνυμον: Χρυσάμπυκες

Αγλαόκαρπος -ου (ή) –Επίθετον Γῆς –Επίθετον Δήμητρος

Αγλαοκέρτη -ης (ή)

Αγλαοκέρτης -ου; (ό)

Αγλαόκολπος -ου (ή) –Επίθετον Θέτιδος μέ συνώνυμον: θυγάτηρ

Αγλαοκρέουσα -ης (ή)

Αγλαοκρέων -οντος (ό) –Τενέδιος πρεσβευτής Αθηναίων εἰς Φίλιππον

Αγλαοκρίτη -ης (ή)

Αγλαόκριτος -ου (ό)

Αγλαοκύδη -ης (ή)

Αγλαοκύδης -δου (ό)

Αγλαομειδέα -ης (ή)

Αγλαομειδής -έος; (ό) –(ό φαιδρῶς μειδιῶν) –Επίθετον Ἑρώτος μέ συνώνυμον: Αγαμομειδής

Αγλαόμορφος -ου (ό & ή) –Συνώνυμον: Ἀμβροτος –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Επίθετον Ἀρτέμιδος –Επίθετον Δίκης μέ συνώνυμον: Πανδερκής –Επίθετον Διονύσου μέ συνώνυμον: Ἀβροκόμης –Επίθετον Θέμιδος –Επίθετον Περσεφόνης μέ συνώνυμον: Συμπαίκτηρα –Επίθετον Ρέας μέ συνώνυμον: Πάντιμος

Αγλαονίκη -ης (ή)

Αγλαόνικος -ου (ό) –(ό πάντοτε λαμπρᾶς νίκας κερδίζων) –Μεγαρεὺς τις

Αγλαόπαις -αιδος (ή) –Επίθετον Δήμητρος

Αγλαόπεπλος -ου (ή) –Επίθ. Θέτιδος

Αγλαόπη -ης (ή) –(ή γόησσα) –Μία τῶν Σειρήνων –Η κόρη τῆς μούσης Τερψιχόρης, A-A-382Δ

Αγλαόπης -ου (ό) –(ό γόης) –Παρά Λάκωσιν ὁ Ἀσκληπιός

Αγλαόπηχys -εως (ή) –Επίθετον Ἥρας μέ συνώνυμον: Νύμφη

Αγλαός -ου (ό) –Συνώνυμον: Κοῦρος καί υἱός –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Υἱός Θυέστου ἢ μαντῖς –Πένης ζῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ του. Τό Δέλφικόν Μαντεῖον θεώρησε εὐτυχέστερον Κροίσου –Επίθετον Διονύσου μέ συνώνυμον: Υἱός –Επίθετον Ἑρμοῦ –Επίθετον Διός –Επίθετον Ἡελίοιο μέ συνώνυμον: Υἱός –Επίθετον Ποσειδῶνος –Πατήρ Θέσμου, A-A-382Δ, H-15-81Δ

Ἄγλαος -ου (ό) –Υἱός Ὀπλουνεῖος –Επίθετον Αἰθέρως

Αγλαοσθένη -ης (ή)

Αγλαοσθένης -ους (ό) –(θαρραλεώτατος) –Βοιωτός τις –Ὁ Νάξιος ἱστορικός

Αγλαοστράτη -ης (ή)

Αγλαόστρατος -ου (ό)

Αγλαοτέλεια -ης (ή)

Αγλαοτέλεις -ειος (ό)

Αγλαοτέλη -ης (ή)

Αγλαοτέλης -ους (ό)

Αγλαοτίμη -ης (ή) –(λαμπρῶς τιμωμένη)

Αγλαότιμοι -ων (οἱ) –Επίθετον Χαρίτων μέ συνώνυμον: Μεγαλάνυμοι

Αγλαότιμος -ου (ή & ό) –(λαμπρῶς τιμώμενος) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Επίθετον Ἄδου –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Επίθετον Δήμητρος –Επίθετον Εἰρήνης μέ συνώνυμον Κουροτρόφος –Επίθετον Ποσειδῶνος μέ συνώνυμον: Ἄναξ

Αγλαοτρίαινα -ης (ή) –Επίθετον Ποσειδῶνος

Αγλαοτρίαινας ἢ Αγλαοτριάνης -ου (ό) –(ό ἔχων λαμπράν τρίαINAN) –Επίθετον Ποσειδῶνος

Αγλαόττα -ης (ή)

Αγλαόττας -αντος; (ό)

Αγλάουσα -σης (ή)

Αγλαοφαῖδα -ης (ή)

Αγλαοφαῖδας -αο (ό) –Ὀρχομένιος

Αγλαοφάμεια -ης (ή)

Ἀγλαόφαμος –ου (ὁ), Διδάσκαλος Πυθαγόρου, A-A-382Δ

Ἀγλαοφάνεια –ης (ή)

Ἀγλαοφάνη –ης (ή)

Ἀγλαοφάνης –νους καί Ἀγλωφάνης –ους (ὁ) –(ἐνδόξος καί φημισμένος) –Θηραῖος ἐπιγραφοποιός

Ἀγλαοφάντα –ης (ή)

Ἀγλαόφαντος –ου (ὁ)

Ἀγλαοφήμη ἢ Ἀγλαοφόνη –ης (ή) –(ή ἔχουσα φήμην ἐνδόξου) –Κόρη τῆς μούσης Τερψιχόρης –Μία τῶν Σειρήνων, A-A-382Δ

Ἀγλαόφημοι –ων (αἱ) –Ἐπίθετον Μουσῶν

Ἀγλαόφημος –ου (ὁ) –(ὁ ἔχων φήμην ἐνδόξου ἢ πολύ φημισμένος) –Ἐμύησεν Πυθαγόραν εἰς Ὀρφικά μυστήρια. Μυσταγωγός

Ἀγλαόφοιτος –ου (ή) –(ή λαμπρῶς ἐνδεδυμένη καί περιφερομένη) –Ἐπίθετον Σελήνης μέ συνώνυμον: Θειαντιάς

Ἀγλαοφόνη –ης (ή) –Μία τῶν Σειρήνων

Ἀγλαόφονος –ου (ὁ)

Ἀγλαόφρουσα –σης (ή)

Ἀγλαόφρων –ωνος (ὁ) –Ἀθηναῖος

Ἀγλαοφῶν –ῶντος (ὁ) –(ὁ ἀναδειχθείς περίφημος καί ἐνδόξος) –Θάσιος ζωγράφος, πατήρ καί διδάσκαλος Πολυγνώτου, μέ Σίλλακαν, Γόργασον, Δαμόφιλον ἤσκησαν πρῶτοι τοιχογραφίαν –Ἔτερος ζωγράφος πατήρ Ἀριστοφῶντος, A-A-383A, H-7-942A, H-14-435A

Ἀγλαοφώνη –ης (ή) –(ή ἔχουσα λαμπράν φωνήν) –Σειρήν –Θυγάτηρ Ἀχελώου καί Καλλιόπης ἢ Μελπομένης

Ἀγλαόφωνοι –ων (αἱ) –Ἐπίθετον Μουσῶν μέ συνώνυμον: Θυγατέρες

Ἀγλαόφωνος –ου (ὁ) –(ὁ ἔχων λαμπράν φωνήν)

Ἀγλαοφῶσσα –σης (ή)

Ἀγλαοχάρτη –ης (ή)

Ἀγλαόχαρτος –ου (ὁ) –Νηρεύς

Ἀγλαπιός καί Αἰγλαπιός –ιου (ὁ) = Ἀσκληπιός ἐν Λακωνία

Ἀγλαρχη –ης (ή)

Ἀγλαρχος –ου (ὁ) –Υἱός Τίβειος

Ἀγλαυρίδες –ων (οἱ) –Θυγατέρες Ἀγλαύρου καί Κέκροπος ἦτοι, Ἔρση, Ἀγρραυλος καί Πάνδροσος

Ἀγλαυρος ἢ Ἀγρραυλος –ου (ή) –(ἀγροδίαίτος) –Σύζυγος ἢ θυγάτηρ Κέκροπος καί Ἀγραύλου νύμφης (θυγάτηρ Ἀκταίου) ἀδελφή Ἐρσης, Πανδρόσου καί Ἐρεσίχθονος. Μέ Ἄρην γεννᾷ Ἀλκίπτην θυσιάσασαν δία σωτηρίαν Ἀθηνῶν –Ἡ Φρυγία μέ Κύκλωπα Ἄργον γεννᾷ Ἀτρήνην, A-A-383A, B-A-59A

Ἀγλαυρος –ου (ὁ) –Ἐπίθετον Πανός

Ἀγλάων –ωνος (ὁ) –Βοιωτός –Ἀθηναῖος ζωγράφος

Ἀγλαῶπις –ιδος (ή) –(ή ἔχουσα ἀγλαούς ὀφθαλμούς)

Ἀγλουδάμας –αντος (ὁ)

Ἀγλουδάμεια –ης (ή)

Ἀγλούδαμος –ου (ὁ)

Ἀγλουκράτεια –ης (ή)

Ἀγλουκράτης –ου (ὁ)

Ἀγλουμβρότη –ης (ή)

Ἀγλουμβροτίς –ιδος (ή)

Ἀγλούμβροτος –ου (ὁ)

Ἀγλουρίδη –ης (ή)

Ἀγλουρίδης –ου (ὁ)

Ἀγλουρόδη –ης (ή)

Ἀγλουρόδης –ου (ὁ)

Ἀγλουσα –σης (ή)

Ἀγλουστράτη –ης (ή)

Ἀγλούστρατος –ου (ὁ)

Ἀγλούχορη –ης (ή)

Ἀγλούχορος –ου (ὁ)

Ἀγλυάρχα –ης (ή)

Ἀγλῦάρχας καί Ἀγατήρχας καί Ἀγα- θάρχας –ου (ό)	Ἀγλωνέη –ης (ή)
Ἀγλώαρχα –ης (ή)	Ἀγλώνη –ης (ή)
Ἀγλώαρχας –ου (ό)	Ἀγλώνης –ου (ό)
Ἀγλώαρχη –ης (ή)	Ἀγλωνίκη –ης (ή)
Ἀγλώαρχης –ου (ό)	Ἀγλώνικος καί Ἀγλωνίκης –ου (ό) –Υί- ός Ὀνυμαῖ
Ἀγλωγένη –ης (ή)	Ἀγλωρίς –ίδες (οἱ) –Θυγατέρες Κέκρο- πος: Ἀγλαυρος, Ἔρση, Πάνδροσος
Ἀγλωγένης –ους (ό)	Ἀγλωρος –ου (ή)
Ἀγλωδίκη –ης (ή)	Ἀγλωσθένη –ης (ή)
Ἀγλωδίκης –ου (ό)	Ἀγλωσθένης –ους (ό)
Ἀγλωδικός –ου (ό)	Ἀγλωστράτη –ης (ή)
Ἀγλωδότη –ης (ή)	Ἀγλώστρατος –ου (ό)
Ἀγλώδοτος –ου (ό)	Ἀγλωτέλεια –ης (ή)
Ἀγλωδώρα –ης (ή)	Ἀγλωτέλη –ης (ή)
Ἀγλωδώρος –ου (ό)	Ἀγλωτέλης –ους (ό)
Ἀγλώθεμις –ιδος (ή)	Ἀγλωτίμα –ης (ή)
Ἀγλωθέστη –ης (ή)	Ἀγλώτιμος –ου (ό)
Ἀγλωθέστης –ου; (ό)	Ἀγλωτρόφη –ης (ή)
Ἀγλώκλεια –ης (ή)	Ἀγλωτρόφης –ου (ό)
Ἀγλωκλείδη –ης (ή)	Ἀγλωττος –ου καί Λέαινα (ή) –Ἡ ἐταίρα Λέαινα, ἥτις διὰ νά μήν ὁμολογήσῃ εἰς Ἰππίαν, ἀπέκοψεν γλώσσαν καί ἔρριπεν πρός αὐτόν. Ἐστήθη χάλκινον ἄγαλμα μέ τήν ἄνω ἐπιγραφήν
Ἀγλωκλείδης –δου (ό)	Ἀγλωττος –ου (ό)
Ἀγλωκλῆς –έους (ό)	Ἀγλωφάνεια –ης (ή)
Ἀγλωκράτεια –είης (ή)	Ἀγλωφάνη –ης (ή)
Ἀγλωκράτης –ήτος; (ό)	Ἀγλωφάνης –ους (ό)
Ἀγλωκρέτεια –ης (ή)	Ἀγλωφάντη –ης (ή)
Ἀγλωκρέτης –ου (ό)	Ἀγλώφαντος –ου (ό)
Ἀγλωκρίτη –ης (ή)	Ἀγλωφίλη –ης (ή)
Ἀγλώκριτος –ου (ό) –Κνίδιος ἢ Ρόδιος	Ἀγλώφιλος –ου (ό)
Ἀγλωκύπρα –ης (ή)	Ἀγλωφύλη –ης (ή)
Ἀγλώκυπρος –ου (ό)	Ἀγλώφυλος –ου (ό)
Ἀγλωμάχη –ης (ή)	Ἀγλωφῶν –ῶντος (ό)
Ἀγλωμαχίς –ίδος (ή)	Ἀγλωφῶσσα –σης (ή)
Ἀγλώμαχος –ου (ό) –Κυρηναῖος	Ἀγλωχάρη –ης (ή)
Ἀγλωμβρότη –ης (ή)	Ἀγλώχαρης –ρους (ό) –Μιλήσιος
Ἀγλώμβροτος –ου (ό)	
Ἀγλων καί Ἀγλῶν –ῶνος (ό)	
Ἀγλωνέα –ης (ή)	
Ἀγλωνέας –ου (ό)	

Αγλώχαρτη -ης (ή)

Αγλώχαρτος -ου (ό) -Τερέυς ναοῦ Λινδίας Ἀθηναῖς, H-16-677A

Ἄγνα -ας (ή) -Θεότης λατρευομένη εἰς Μεσσηνίαν, A-A-383Δ, 384A

Ἄγνά -ᾶς (ή) -(Πολύβουλε Παλλάς) -Ἐπίθετον Ἀθηνας -Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος -Ἐπίθετον Εὐνομίας -Ἐπίθετον Κλειοῦς μέ συνώνυμον: Ἐπίσκοπος -Ἐπίθετον Λητοῦς μέ συνώνυμον: Μάτηρ

Ἄγναγόρα -ης (ή) -Ἀδελφή Ἀριστομέδωνος, σύζυγος Θάρυκος

Ἄγναγόρας -ου (ό)

Ἄγναί -ων (αἰ) -Ἐπίθετον Ἑρινῦν μέ συνώνυμον: Θυγατέρες -Ἐπίθετον Μουσῶν -Ἐπίθετον Χαρίτων μέ συνώνυμα: Γενέτειραι καί Θεμεραί -Ἐπίθετον Ὠρῶν μέ συνώνυμον Εἰαριναί

Ἄγναϊα -ης (ή)

Ἄγναϊος -ου (ό) -Ὄνομα μηνός

Ἄγναμπτη -ης (ή) -(ἄκαμπτη)

Ἄγναμπτοι -ων (οἱ) -Ἐπίθετον Ἑρινῦν

Ἄγναμπτος καί Ἄγναπτος -ου (ό) -(ό μὴ καμπτόμενος) -Ἥλειος ἀρχιτέκτων, H-14-846Δ

Ἄγναπτη -ης (ή)

Ἄγναπτοι -ων (οἱ) -Ἐπίθετον Ἑρινῦν

Ἄγναπτος καί Ἄγναμπτος - ου (ό) -(ἀκάθαρος)

Ἄγνας -ου (ό) -Ποταμός

Ἀγνατία -ης (ή)

Ἀγνατίας -ίου (ό)

Ἀγνεάνδρα -ης (ή)

Ἀγνεάνδρος -ου (ό)

Ἀγνεία -ης (ή)

Ἀγνείας -ου (ό)

Ἀγνειος καί Ἀγνιος -ιου (ό) -(ἐκ τοῦ ἀγνός) -Πατήρ Ἀργοναύτου Τίφυος, A-A-387A, H-8-249A

Ἀγνή καί Ἄγνη -ης (ή) -(ἀγνή στήν ψυχὴ καί σῶμα) -Ἀρτεμιδος ἐπίθετον καί

Κόρης -Χριστιανικό Ρωμαῖας μάρτυρος (21/1) -Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς -Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος -Ἐπίθετον Ἀφροδίτης -Ἐπίθετον Δήμητρος -Ἐπίθετον Ἑκάτης -Ἐπίθετον Εὐνομίας -Ἐπίθετον Ἡοῦς -Ἐπίθετον Θέμιδος μέ συνώνυμον: Οὐρανόπαις -Ἐπίθετον Ἰσιδος μέ συνώνυμον Νειλῶτις -Ἐπίθετον Μίσης -Ἐπίθετον Νεμέσεως -Ἐπίθετον Παρθενότης -Ἐπίθετον Περσεφόνης -Ἐπίθετον Φύσεως, A-A-385Δ

Ἀγνηῖς -ίδος (ή)**Ἀγνησία -ης (ή)****Ἀγνήσιος -ου (ό)****Ἀγνία -ης (ή)****Ἀγνιάδα -δης (ή)****Ἀγνιάδας -αο (ό)****Ἀγνιάδη -ης (ή)**

Ἀγνιάδης -ου (ό) -Ἀργοναύτης ὁ Τίφυς, υἱὸς Ἀγνίου

Ἀγνίας -ου (ό) -Πατήρ καί υἱὸς Τίφυος, ἀργοναύτου, κυβερνήτου Ἀργοῦς -Ἀθηναῖος εὐπατρίδης -Υἱὸς Μακαρτάτου -Υἱὸς Δρομέου -Ἑρχιεύς -Ἰκαριεύς, A-A-386Δ

Ἀγνίπτη -ης (ή)**Ἀγνίππος -ου (ό)**

Ἀγνις -ιος (ό) -Αὐλητής, H-8-561A

Ἀγνισμα -ατος (τό) -Ἐπίθετον Ὠκεανοῦ μέ συνώνυμον: Μάκαρ

Ἀγνίτα -ης (ή)

Ἀγνίτας -του (ό) -(ὁ καθαρίζων) -Ἐπώνυμον Ἀσκληπιοῦ

Ἀγνοδάμεια -ης (ή)**Ἀγνόδαμος -ου (ό)****Ἀγνοδήμη -ης (ή)**

Ἀγνόδημος -ου (ό) -Ἀθηναῖος, υἱὸς Θαρρηλίου - Υἱὸς Ἀγνωνος, Ἀχαρνεύς

Ἀγνοδίκη -ης (ή) -Ἰάτρουνα καί Μαῖα, πρώτη στόν κόσμον. Ὑπῆρξεν μαθήτρια Ἡροφίλου. Κατηγορήθη καί ἀθωώθη. Πρῶτερον, αἱ γυναῖκες μεμαιοῦντο ὑπὸ ἀνδρῶν, A-A-387A

- Αγνόδικος –ου (ό)**
Αγνοδότη –ης (ή)
Αγνόδοτος –ου (ό)
Αγνοδώρα –ης (ή)
Αγνόδωρος –ου (ό) –(Αγνόν δῶρον θεοῦ) –Αθηναῖος
Αγνοθέα –ης (ή)
Αγνόθεμις –ιδος (ό & ή)
Αγνόθεος –εου (ό) –(ἀγνός ὡς θεός) –Όνομα διαφόρων Αθηναίων –Υἱός Θρασίππου Αθηναῖος –Αθηναῖος δημότης, ἄγνωστος καί μὴ σίγουρος
Αγνόκλεια –ης (ή)
Αγνοκλῆς –έους (ό) –(ὁ ἀποβαῖς ἔνδοξος μέ τιμίας πράξεις) –Ρόδιος ἱστορικός
Αγνοκράτη –ης (ή)
Αγνοκράτης –ου (ό)
Αγνοκρίτη –ης (ή)
Αγνόκριτος –ου (ό)
Αγνόμαντις –εως ἢ –άντιδος (ό)
Αγνοπόλος –ου (ή) –Επίθετον Δήμητρος
Αγνός –ου (ό) –Επίθετον Ἐρωτος μέ συνώνυμον: Μέγας –Επίθετον Ἡελίοιο –Επίθετον Νόμου μέ συνώνυμον: Ἄναξ
Αγνός –ου (ό) –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Επίθετον Διονύσου με συνώνυμον: Εὐπλόκαμος –Επίθετον Ἑρμοῦ μέ συνώνυμον: Χθόνιος –Επίθετον Διός –Επίθετον Νόμου –Επίθετον Σαβαζίου
Άγνος –ου (ό) –Αθηναῖος
Αγνοσθένη –ης (ή)
Αγνοσθένης –ους (ό) –Πάριός τις
Αγνοστράτη –ης (ή) –Θυγάτηρ Θεοδότου
Αγνόστρατος –ου (ό) –Αθηναῖος
Αγνοτέλεια –ης (ή)
Αγνοτελεύς –έως ἢ Αγνοτέλης –ους (ό) –(ὁ δι' ἀγνῶν τελετῶν λατρευόμενος)
Αγνοτελής –ῆ (ή & ό) –Επίθετον Θέμιδος –Επίθετον Σιληνοῦ
Αγνοτέλης –ους καί Αγνοτελεύς –έως (ό)
Αγνούδημη –ης (ή)
Αγνούδημος –ου (ό)
Αγνοῦς –ντος (ό) –Δῆμος Ἀττικῆς
Άγνουσα –σης (ή)
Αγνούσια –ης(ή)
Αγνούσιος –ίου (ό)
Αγνοφίλη –ης (ή)
Αγνόφιλος –ιλου (ό) –(φίλος ἀγνότητος) –Αθηναῖος
Αγνώ –ους (ή) –(ἀμόλυντος) –Ἐπώνυμον νύμφης Ἀρκαδίας Ἀγνοῦς (καθαρῶν πηγῶν) –Τροφός Διός μέ Νέδαν καί Θεισόαν, Α-Α-388Δ
Άγνων καί Άγνων –ωνος (ό) –(ὁ κατά πάντα ἀγνός) –Συγγραφεύς –Οἰκιστής –Αθηναῖος στρατηγός ἐπὶ Πελοποννησιακοῦ πολέμου –Σοφός ἀρχαιότητος –Υἱός Νικίου –Πατήρ Θυραμένους ἰδρυτῆς Ἀμφιπόλεως –Ο Πεπαρήθιος ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον –Ἀκαδημαϊκός φιλόσοφος –Ο Τῆϊος συγγραφεύς –Πατήρ ποιητοῦ κωμωδοποιοῦ Λεύκωνος –Πατήρ Ἀγνοδήμου Ἀχαρνέως, Α-Α-388Δ, Η-9-674Δ, Η-10-852Α, Η-15-755Α
Αγνώνεια –ης (ή) –Πόλις Θράκης
Αγωνίδη –ης (ή)
Αγωνίδης –ου (ό) –Ρήτωρ δημαγωγός –Συκοφαντήσας Φωκίωνα ἐν Ἀθήναις, ὡς προδότην –Ρήτωρ, Α-Α-388Α, Η-7-235Α, Η-9-572Α, Η-18-456Α
Άγνωνος καί Άγnows –ω (ό) –Πατήρ Λεύκωνος κωμωδοποιοῦ
Άγνωστος –ου (ό) –Θεός ἐν Ἀθήναις
Αγοθόλα –ης (ή)
Αγοθόλας –ου; (ό)
Αγολάα –ης (ή)
Αγολαῖα –ης (ή)
Αγολαῖος –ου (ό)
Αγόλαος –ου (ό)
Αγονέα –ης (ή)
Αγονέας –ου (ό) –Κολοφώνιος
Αγόρα –ης (ή)

Ἀγοραία -ης (ή) –Επίθετον Ἀρτέμιδος, Ἀθηνᾶς –Επίθετον Θέμιδος

Ἀγοραῖος -ου (ό) –Επίθετον Διός –Επίθετον Ἑρμοῦ –καί ἄλλων

Ἀγόραιοι -ου (ό)

Ἀγόραιοι -ου (ό)

Ἀγοράκλεια -ης (ή)

Ἀγορακλῆς -έους (ό) –(ἀγορά+κλῆς) Ρόδιος τις

Ἀγορακρίνη -ης (ή)

Ἀγορακρίνης -ους (ό)

Ἀγορακρίτη -ης (ή)

Ἀγοράκριτος -ου (ό) –Δημαγωγός –Γλύπτης Πάριος, ἀγαλματοποιός, μαθητής Φειδίου, Α-Α-396Α, Β-Α-66Μ, Η-7950Δ, 1159Δ, Η-9-950Δ, Η-14-368Δ

Ἀγόραλλη -ης (ή)

Ἀγόραλλος -ου (ό)

Ἀγοράναξ καί Αγοράναξ -κτος (ό) –Δραματικός ποιητής, Ρόδιος –Υἱός Πάγκριδος, Α-Α-396Δ

Ἀγοράνασσα -ης (ή)

Ἀγοράνδρα -ης (ή)

Ἀγοράνδρος -ου (ό)

Ἀγόρανις -ιδος (ό) –Ποταμός, χυνόμενος εἰς Γάγγην

Ἀγοράνομη -ης (ή)

Ἀγοράνομος -ου (ό)

Ἀγοράσια -ης (ή)

Ἀγοράσιος -ίου (ό)

Ἀγοράστη -ης (ή)

Ἀγοραστόκλεια -ης (ή)

Ἀγοραστοκλῆς -έους (ό)

Ἀγόραστος -ου (ό)

Ἀγόρατη -ης (ή)

Ἀγόρατος -ου (ό) –Ἀθηναῖος –13ος λόγος Λυσίου

Ἀγοραφάνη -ης (ή)

Ἀγοραφάνης -ητος (ό)

Ἀγόρη -ης (ή)

Ἀγόρης -ου (ό)

Ἀγόριος -ίου (ό) –Α-Θ-237Α

Ἀγοροφάνη -ης (ή)

Ἀγοροφάνης -ους (ό)

Ἀγόρω -ους (ή) –Α-Α-400Α

Ἀγός -ου (ό) –Επίθετον Ἀρεως

Ἀγουλινίτσα -τσης (ή)

Ἄγουσα -ης (ή) –Επίθετον Ἑκάτης μέ συνώνυμον: Τριδιτίς –Επίθετον Ἡοῦς –Επίθετον Νίκης

Ἀγουσία -ης (ή)

Ἀγούσιος -ίου (ό)

Ἄγρα ἢ Ἄγραι (ή & αἰ) –Δῆμος Ἀττικῆς

Ἀγραδάτη -ης (ή)

Ἀγραδάτης -ου (ό) –Πρώην Κύρος ποταμός. Στίς ἐκβολές του κατῴκουν οἱ Ἀλβανοί (Περιοχητής Ποταγός)

Ἀγραία -ης (ή) –Επίθετον Δήμητρος, Ἀρτέμιδος

Ἀγραῖος καί Ἀγρεύς -έως (ό) –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Υἱός Τημένου ἢ Εὐλαίου, Η-17-687Α

Ἄγραιστις -ιδος (ή;)

Ἄγρανος -ου (ό & ή) –Θυγάτηρ Προΐτου μέ ἑορτήν πρὸς τιμὴν της, τὰ Ἀγρανεία

Ἄγραπτη -ης (ή)

Ἄγραπτος -ου (ό)

Ἀγραύλη ἢ Ἀγραυλή ἢ Ἀγρυλή -ῆς (ή) –Ἀττικῆς δῆμος

Ἀγραυλῖς -ίδος (ή) –Παρθένοι τρεῖς θυγατέρες Ἀγραύλου, ἥτοι Ἑρσην, Ἀγλαυρον καί Πάνδροσον

Ἄγραυλος ἢ Ἀγλαυρος -ου (ό & ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Υἱός Ἀκταίου –Θυγάτηρ Κέκροπος πού μέ Ἑρμῇ γεννᾷ Κήρυκον, γενάρχην ἱερατικοῦ γένους κηρύκων –Θυγάτηρ Εὐμόλπου καί Ἀλκίπτης ἀπό Ἄρην, πού τὴν προσέβαλε ὁ Ἀλιφρόθιος, υἱός Ποσειδῶνος καί ὁ Ἄρης ἐφόνευσεν, Α-Α-383Α, Β-Α-59Α, Η-10-566Δ, Η-15-401Α

Ἄγραυλος -ου (ή) –Θυγάτηρ βασιλέως Ἀκταίου πού μέ Κέκροπα γεννᾷ Ἑρυσί-

χθονα καὶ Ἀγλαυρον, Ἐρσην καὶ Πάν-
δορον

Ἀγρέα –ης (ή)

Ἀγρεάνδρα –ης (ή)

Ἀγρεάνδρος –ου (ό)

Ἀγρέας –ου (ό)

Ἀγρέσφουσα –σης (ή)

Ἀγρέσφων –ωντος; (ό) –Φιλόσοφος –
Γραμματικός

Ἀγρέται –ων (οί) –Ἐννέα παρθένων ἐπί-
θετον, ἐκλεγομένων ἐν Κῶ νά ὑπηρε-
τοῦν ναόν Ἀθηνᾶς

Ἀγρεύουσα –σης (ή) –Ὄνομα πλοίου Ἀ-
θηνῶν

Ἀγρεύς –έως καὶ **Νόμιος καὶ Ἀρισταίος**
–ου (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος καὶ Βάκ-
χου –Ἐπίθετον Πανός, Α-Α-407Α

Ἀγρευτάς –ου; (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλω-
νος

Ἀγρευτήρ –ήρος (ό) –Ἐπίθετον Ἑρωτος

Ἀγρη –ης (ή)

Ἀγρία –ης (ή) –Ἐπίθετον Μούσης –Ἐπί-
θετον Σκύλλης μέ συνώνυμον Κύων –
Ἐπίθετον Τύχης μέ συνώνυμον: Βάσκα-
νος

Ἀγριάδα –ης (ή)

Ἀγριάδας –αίο (ό)

Ἀγριάδες καὶ Ἀγρωστῖναι –ων (αἱ) –Ἐ-
πώνυμον νυμφῶν, ἐπιστατούντων ἀγ-
ρούς

Ἀγριαίνουσα –ης (ή) –Ἐπίθετον Τύχης

Ἀγριάνες –ων (οί) = Ἀγριόφωνες (Μακε-
δόνες, κατ' Ὅμηρον)

Ἀγριανή –ής (ή)

Ἀγριάνης –ου (ό) –Ποταμός Θράκης τα-
νὺν Ἐργήνη

Ἀγριάς –άδος (ή) –Νύμφη

Ἀγρικόλα –ης (ή) –Ρωμαϊκόν ὄνομα

Ἀγρικόλας –α (ό) –Ρωμαϊκόν ὄνομα

Ἀγριόδους –οντος (ό) –Εἷς τῶν κυνῶν Ἀ-
κταίονος

Ἀγριόμορφος –ου (ή) –Ἐπίθετον Ἑκά-
της

Ἀγριόνη –ης (ή)

Ἀγριόνης –όνου (ό)

Ἀγριονόμη –ης (ή) –Μυθικόν ὄνομα
–Μήτηρ Οἰλέως, σύζυγος Οδοιδόκου

Ἀγριόνομος –ου (ό)

Ἀγριόπη καὶ Ἀγριόπη καὶ Εὐρυδίκη –ης
(ή) –(ή) ἔχουσα ἀγρίαν ὄψιν) –Μέ Φιλάμ-
μωνα μουσικόν καὶ κιθαριστὴν Θράκα
γεννᾷ Θάμυριν –Σύζυγος Ὀρφέως, κατὰ
Ἑρμησιάνακτα ἡ καὶ Εὐρυδίκη –Μέ Ἀγή-
νορα γεννᾷ Κάδμον, Κίληκα, Φοίνικα καὶ
Ευρώπην ἡ καὶ Ἀντιόπη, ἡ Τηλέφασσα
–Σύζυγος Τηλέφου, βασιλέως Μυσίας,
θυγάτηρ Τεύθραντος –Σύζυγος Οἰάγρου,
Η-8-487Δ, Η-15-73Δ, Η-17-683Α

Ἀγρίοπος –ου (ό)

Ἀγριος καὶ Ἄδριος –ου (ό) –Κένταυρος
–Γίγας –Υἱός Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης, ἡ
Πολυφόντης –Πατήρ Λυκαπτεῶς –Ἐπίθε-
τον Πανός –Εἷς τῶν Γιγάντων, ὑπὸ Μοι-
ρῶν φονευθεὶς διὰ σιδηρῶν ροπαλῶν
–Υἱός Πορθάονος καὶ Εὐρύτης, ἀδελφός
Ἀλκάθου καὶ Οἰνέως, πατήρ Ὀγχηστου,
Θερσίτου, Κελέντορος, Προθόου, Μελα-
νίππου καὶ Λυκαπτεῶς. Ἐδιώξαν θεῖον
Οἰνέα, δώσαντες ἀρχὴν εἰς πατέρα Ἀγρι-
ον, φονευθέντες κατόπιν ἐκ τοῦ ἐπιστρέ-
ψαντος ἐκ Τροίας Διομήδους –Ἐπίθετον
Ἀπόλλωνος –Ἐπίθετον Ἀρεως –Ἐπίθετον
Διονύσου –Ἐπίθετον Λιβός –Ἐπίθετον
Ποσειδῶνος μέ συνώνυμον: Ταμίας, Ο,Ι.
Ξ 117-Η-1-354Α Α-Α-422Δ, Η-12-639Α, Η-
13-193Α, Η-14-744Δ762Δ, 794Δ, Η-18-192Α

Ἀγριος –ίου (ό) –Ἐπίθετον Ἄδου –Ἐπίθε-
τον Ἑρωτος

Ἀγριπινίλλα –ης (ή)

Ἀγριπινίλλος –ου (ό)

Ἀγρίππα –ης (ή)

Ἀγρίππας –ου καὶ **Ἀγριππος** –ου (ό) –(ό
ἐξερχόμενος μέ πόδας κατὰ τήν γέννησιν)
–Χριστιανικόν –Ρωμαῖος –Ηρώδης –Συγ-
γραφεύς –Υἱός Ἀριστοβούλου καὶ Βερενί-

κης –Σκεπτικός φιλόσοφος, (πράξεις Κ' Ε' 22 –23), Η-5-965-Δ

Ἀγριππιανή –ης (ή)

Ἀγριππιανός –ου (ό)

Ἀγριππίνα –νης (ή)

Ἀγριππίνη –ης (ή) –Θυγάτηρ Οὐΐψανίου καὶ Καικιλίας, σύζυγος Τιβερίου ἦν ἐγκατέλειπεν –Θυγάτηρ Ἀγρίππα, σύζυγος Γερμανικοῦ, μήτηρ Νέρωνος, τυραννική, φονευθεῖσα ὑπὸ υἱοῦ της

Ἀγριππίνος –ου (ό)

Ἀγριππος –ου (ό) –(ὅμοιος μέ ἄγρια ἐλιά) –Παροιμία: ἀκαρπότερος Ἀγρίππου

Ἀγρίσκα –ης (ή) –Ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς

Ἀγρίσκος –ου (ό)

Ἀγρίτα –ης (ή)

Ἀγρίτας –α (ό)

Ἀγριωνία –ης (ή)

Ἀγριώνιος –ίου (ό) –Ἐπίθετον Βάκχου

Ἀγριωνύμη –ης (ή)

Ἀγριώνυμος –ου (ό)

Ἀγροεῖα –ης (ή)

Ἀγροεῖος –ου (ό)

Ἀγροίκιχος καὶ Ἀγρύκιχος –ου (ό)

Ἀγροίκος –ου (ό) –Ἐπίθετον Διονύσου μέ συνώνυμον: Ἀβροκόμης

Ἀγροιλεύς –έως (ό)

Ἀγροίλη –ης (ή)

Ἀγροίτα –ης (ή)

Ἀγροίτας –α; καὶ Ρήτωρ (ό) –Ἱστορικός ἢ Ρήτωρ –Συγγραφεὺς, Α-Α-428Δ

Ἀγροίτη –ης (ή)

Ἀγροίτης –ητος (ό)

Ἀγροῖω –οῦς καὶ Γροῖω (ή) –Μάγισσα ἢ μάντις, εἰς Εἰδύλλια Θεοκρίτου. Ὁ ἥρωας Βάττος τῆς ζητᾷ νά μαντέψει ἐάν ἡ νύμφη Ἀμαρυλλίς τόν ἀγαπᾷ

Ἀγροιώτη –ης (ή)

Ἀγροιώτης –ου (ό) –Ἐπίθετον Πριάπου

Ἀγροκύδοιμος –ου (ό & ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀγρόλα –ης (ή)

Ἀγρόλας –ου (ό) –Σικελιώτης καὶ Ἀθηναῖος 18

Ἀγρολέαινα –ης (ή)

Ἀγρολέτειρα –ης (ή) –(ή καταστρέφουσα ἀγρούς) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀγρολέτηρ –ηρος (ό & ή) –Ἐπίθετον Φοίβης

Ἀγρολέων –οντος; (ό)

Ἀγρομένη –ης (ή)

Ἀγρομένης –ου (ό)

Ἀγρονόμα –ης (ή) –Ἐπίθετον Μούσης

Ἀγρονόμοι –ων (οί) –Ἐπίθετον Πανῶν

Ἀγρονόμος –ου (ό)

Ἀγρός –οῦ (ό) –Ἀγροτική προσωπικότης ὡς ἡ Ὀπώρα καὶ ὁ Οἶνος, Α-Α-431Δ

Ἀγρός –ου καὶ Ἀγρότης καὶ Ἀγρούηρος –ου (ό) –Θεότητες Φοινίκων –Χωρίον Κύπρου

Ἀγρότα –ης (ή)

Ἀγρότας –ου (ό)

Ἀγροτέρα –ρης (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀγροτέρη –ης (ή) –Ἐπίθ. Ἀρτέμιδος

Ἀγροτέρια –ίης (ή)

Ἀγροτέριος –ίου (ό) –Υἱός Ἀρεστίδου

Ἀγροτέρις –ιος (ό) –Υἱός Ἀρεστίδου

Ἀγρότερος –ου (ό) –Ἐπίθετον Διονύσου

Ἀγροτέτηρ –ηρος (ό & ή) –Ἐπίθ. Φοίβης

Ἀγροτήρ –ρος (ό) –Ἐπίθετον Ἑρμοῦ μέ συνώνυμον: Ἄγγελος

Ἀγρότης –ου (ό) –Ἐπίθετον Ἑρμοῦ –Ἐπίθετον Πανός –Θεότης Φοινίκων

Ἀγροτική –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἀγροτικός –ου (ό)

Ἀγρότιον –ίου (ή)

Ἀγρότις –ιδος (ή) –Συνώνυμον: Κούρα –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀγρουήνη -ης (ή)
 Ἀγρουήνος -ου (ό)
 Ἀγρουήρος -ήρου (ό) -Θεότης Φοινίκων
 Ἀγρουσα -σης (ή)
 Ἀγροφύλαξ -κος (ό) -Επίθετον Πριάπου
 Ἀγρούκιχος καί Ἀγροίκιχος -ου (ό)
 Ἀγρύλη καί Ἀγλαυρη καί Ἀγραυλη -ης (ή) -Δῆμος Ἀττικής
 Ἀγρυλή καί Ἀγρύλη -ης (ή) -Δῆμος Ἀττικής
 Ἀγρύλος -ου (ό)
 Ἀγρυπνος -ου (ό) -Επίθετον Διονύσου
 Ἀγρυπνουῖσα -ης (ή)
 Ἀγρυπνῶν -ντος (ό) -Επίθετον Πριάπου μέ συνώνυμον: Φύλαξ
 Ἀγρων -ωνος (ό) -Υἱός Νίνου, ἔκγονος Βήλου -Υἱός Πλευράτου, βασιλεύς Ἰλλυριῶν. Τόν διεδέχθη θανόντα ἡ σύζυγος Τεύτα, δειχθεῖσα ικανοτάτη -Υἱός Εὐμύλου, μεταμορφωθείς εἰς πτηνόν μετ' ἀδελφῶν, ὑπό Ἀθηνᾶς
 Ἀγρωνίδη -ης (ή)
 Ἀγρωνίδης -ου (ό)
 Ἀγρώσσουσα -σης (ή) -Επίθετον Ἀρτέμιδος
 Ἀγρώσσων -ντος (ό) -Επίθετον Διονύσου
 Ἀγρωστῖναι καί Ἀγριάδες (αἰ) -Ἐπώνυμον νυμφῶν
 Ἀγρωστίνη -ης (ή) -Νύμφη Ὀρειάς
 Ἀγρωστῖνος -ου (ό) -Ὄνομα κωμωδίας, Η-7-1048Α
 Ἀγυαί -ῶν (οἰ) -Επίθετον Μουσῶν
 Ἀγυαῖα -ης (ή)
 Ἀγυαῖος -ου (ό)
 Ἀγυάρχη -ης (ή)
 Ἀγυάρχης -ιος (ό)
 Ἀγυάρχος -ου (ό)
 Ἀγυῖα -ης (ή)
 Ἀγυῖας -ου (ό)

Ἀγυῖατή -ης (ή)
 Ἀγυῖατή -ης (ή)
 Ἀγυῖατης -ου (ό) -Επίθετον Απόλλωνος
 Ἀγυῖατις -ιδος (αἰ) -Ὀλυμπιάδων -Επίθετον Σεμέλης
 Ἀγυῖεύς -έως ἤ Ἀγυῖατης -ου (ό) -Επίθετον Απόλλωνος -Ὄνομα ὑπερβορείου, Α-Α-442Δ
 Ἀγύλα -ης (ή)
 Ἀγύλαια -ης (ή)
 Ἀγύλαιος -ου (ό) -Ἐφορος ἐν Σπάρτῃ
 Ἀγύλας καί Ἀγύλος -ου (ό) -Πυθαγόρειος φιλόσοφος, Κροτωνιάτης
 Ἀγυλίδα -δης (ή)
 Ἀγυλίδας -αο (ό) -Κορίνθιος
 Ἀγυλις -ιος (ή);
 Ἀγυλλαῖα -ης (ή)
 Ἀγυλλαῖος καί Ἀγύλλιος -ου (ό)
 Ἀγυλλέα -ης (ή)
 Ἀγύλλεος -ου (ό)
 Ἀγύλλιος -ίου (ό)
 Ἀγυλλος -ου (ό)
 Ἀγύλος -ου (ό) -Κροτωνιάτης Πυθαγορικός φιλόσοφος
 Ἀγύρανη -ης (ή)
 Ἀγύρανος -ου (ό)
 Ἀγυρις -ιος (ό)
 Ἀγυρρία -ης (ή)
 Ἀγύρριος -ου (ό) -Ἀθηναῖος πολιτικός, δημαγωγός Κολλυτεύς -Υἱός Καλλιμέδοντος, Κολλυτεύς -Ἀθηναῖος στρατηγός μέ γυναικεῖα συμπεριφορά (Ἀριστοφάνης), Α-Α-443Α
 Ἀγύρτης -ου (ό)
 Ἀγυς -υος (ό)
 Ἀγύσιλα -ης (ή)
 Ἀγύσυλις -ιος (ό)
 Ἀγύσιλος -ου (ό)
 Ἀγχαλέη -ης (ή)
 Ἀγχαλεύς -έως (ό) -(χαλαρωμένος)

Ἀγχάρεια -ης (ή)

Ἀγχάρης -ους (ό) –Πέρσης τίς

Ἀγχάριος -ίου (ό) –Ρωμαϊκόν

Ἀγχάσια -ης (ή)

Ἀγχάσιος -ου (ό) –Επίθετον ἀρχιτέκτο-
νος Τροφωνίου

Ἀγχεια -ης (ή)

Ἀγχειος -ου (ό)

Ἀγχεμάχη καί Ἀγχιμάχη -ης (ή) –(ἐκ
τοῦ πλησίον μαχομένη)

Ἀγχεμάχης -ιος (ή)

Ἀγχέμαχος καί Ἀγχιμαχος -ου (ό)

Ἀγχέμολος -ου (ό)

Ἀγχεσμία -ης (ή)

Ἀγχέσμιος -ίου (ό) –Επίθετον Διός

Ἀγχεσμος καί Ἀγχεσμός -ου (ό) –καί ὁ-
ρος, τανύν Τουρκοβοῦνια –Πρώην Λυκα-
βηττός, μέ ἀγαλμα Διός εἰς κορυφὴν

Ἀγχία -ης (ή)

Ἀγχιάλεια -ης καί Ἀγχιάλη -ης (ή) –
Θυγάτηρ Ἰαπετοῦ, A-A-444A, H-14-736Δ

Ἀγchiaλεὺς -έως (ό) –Ποταμός Κιλικίας

Ἀγχιάλη -ης (ή) –Νύμφη θυγάτηρ Ἰα-
πετοῦ, ἀδελφή Ἄτλαντος, Μενoitίου,
Προμηθέως καί Ἐπιμηθέως, μήτηρ Κύν-
δου ποταμίου θεοῦ –Ἰδρύτρια Κιλικίας
–Μήτηρ Ἰδαίων Δακτύλων Κρήτης, Τιτυ-
οῦ καί Κυλλήνου, ἴσως καί Οἰάξου

Ἀγχιάλια -ης (ή) –Κυμαία ἱέρεια Ποσει-
δώνος καί Δήμητρος

Ἀγχιάλος καί Ἀνχιάλος -ου (ό) –Πατήρ
Μέντου, βασιλεὺς Ταφίων –Ἡγεμὼν Φαι-
άκων –Επίσημος Ἕλλην εἰς πολιορκίαν
Τροίας, O.O. A-418, θ-112, A-A-444A

Ἀγχιάρως -ου (ό)

Ἀγχίας -ίου (ό)

Ἀγχιασμός καί Ὀγχισμός -ου (ό & ή)
–Ὄνομα καί πόλη Ἠπειροῦ

Ἀγχιβία -ης (ή)

Ἀγχιβίος -ου (ό)

Ἀγχιθέα καί Ἀλκαθία -ης (ή) –Μήτηρ
Παυσανίου, νικητοῦ Πλατωναίου

Ἀγχιθέα καί Ἀγχιτεία -ης (ή)

Ἀγχιθεος -ου (ό)

Ἀγχιμάχη -ης (ή) –(ή πλησίον μαχομέ-
νη) –Θυγάτηρ Ἀρεως καί Ἀρμονίας, ἀμα-
ζών

Ἀγχιμαχίς -ίδος (ή)

Ἀγχιμαχος καί Ἀνχέμαχος -ου (ό) –(πλη-
σίον μαχόμενος)

Ἀγχιμόλεια -ης (ή)

Ἀγχιμόλη -ης (ή)

Ἀγχιμόλιος καί Ἀγχιμόλος -ου (ό) –
Σπαρτιάτης, υἱός Ἀστέρος –Σοφιστής ὁ
Ἡλίδος, O.O.Θ.300, A-A-444Δ

Ἀγχιμόλος -ου (ό) –Στρατηγός Λακεδαί-
μόνιος

Ἀγχινα -ης (ή)

Ἀγχινόη καί Ἀγχιρρόη -ης (ή) –Θυγά-
τηρ Νείλου ἢ σύζυγος Πρωτέως, μήτηρ
Καβειροῦς –Νύμφη, H-10-13A

Ἀγχινοος -όου (ό)

Ἀγχιнос -ου (ό) –Κένταυρος, κατὰ Ἡρα-
κλέους μετ' ἄλλων

Ἀγχινός -ου (ή) –Θυγάτηρ Νείλου, σύζυ-
γος Βήλου, μήτηρ Δαναοῦ καί Αἰγύπτου

Ἀγχιος -ου (ό) –Ζῶν εἰς ἄντρον Φόλου.
Κένταυροι

Ἀγχιπίπη -ης (ή)

Ἀγχιππος -ου (ό)

Ἀγχιπτολις -ίδος (ό) –Επίθετον Ἀρεως

Ἀγχιπυλος -ου (ό) –Ἠλεῖος μαθητὴς
Φαίδωνος –Σοφιστής, τρεφόμενος μέ σύ-
κα μόνον καί ὕδωρ, ὑγειέστατος εἰς βαθύ
γῆρας, H-8-963Δ

Ἀγχιρρόη καί Ἀγχιρρόα -ης (ή) –Νύμφη,
ἀκόλουθος Ἀρτέμιδος, μήτηρ Δαναοῦ
καί Αἰγύπτου καί Φινέως καί Κηφέως –
Θυγάτηρ Χρέμητος –Θυγάτηρ Ἐρασίνου
ποταμοῦ, νύμφη Ἀργολίδος διατρίψασα
παρ' αὐτήν ἢ Βριτόμαρτις, A-A-444Δ

Ἀγχιροος -όου (ό) –(ὁ ρεῶν πλησίον)

Ἀγχιρρόη -ης (ή) –Θυγάτηρ Χρεμέτου
καί Λιβύης, σύζυγος Ψύλλου, μήτηρ Κρα-
ταιγόνου –Θυγάτηρ ποταμοῦ Νείλου,

γυνή Πρωτέως ἢ Σίθωνος ἢ Βήλου. Μέ τελευταῖον γεννᾷ Δαναόν μέ πεντήκο-
ντα θυγατέρας καί Αἴγυπτον μέ ἐξήκο-
ντα υἱούς

Ἀγχίση -ης (ή)

Ἀγχίσης -ου (ό) -Μυθικός ἥρως -Υἱός
Κάπυος καί νύμφης Θέμιδος. Μέ Ἀφρο-
δίτη ἢ Καλικώπιδά, θυγατέρα Ὀτρέως,
γεννᾷ Αἰνεία -Κοιμήθηκε μέ τήν Ἀφροδί-
τη καί τό καυχήθηκε. Ὁ Δίας τοῦριξε κε-
ραυνόν καί ἐτύφλωσεν ἀλλ' ἡ θεά τόν
προστάτευσεν -Σικυώνιος πατήρ Ἐχε-
πόλου, Ο.Ι.Υ.240, Ε247, Ν428, Υ208, Α-Α-
445Α, Β-Α-74Μ, Η-7-1151Α, Η-11-468Δ,
Η-17-881Α, Η-18-947Δ

Ἀγχισία -ης (ή)

Ἀγχισιάδη -ης (ή)

**Ἀγχισιάδης καί Ἀγχισίδης καί Ἀγχί-
σειος -ου (ό)** -Πατρωνυμικόν τοῦ Ἀγχί-
σου ὁ Αἰνείας καί Ἐχέπολος, Ο.Ι.Ψ. 296,
Ρ754, Υ160

Ἀγχισίδη -ης (ή)

Ἀγχισίδης -ου (ό)

Ἀγχισος καί Ἀγχίσης -ου (ό) -Μέ Κα-
λικώπιδά θυγατέρα Ὀτρέως γεννᾷ Αἰνεί-
αν, Η-10-273Δ, 791Δ

Ἀγχιστεύς -έως (ό)

Ἀγχιστος -ου (ό)

Ἀγχιστράτη -ης (ή)

Ἀγχιστράτος -ου (ό)

Ἀγχίτα -ης (ή)

Ἀγχίτας -ου (ό)

**Ἀγχιτεία -ης καί Ἀλκιθία καί Ἀλκι-
θέα -ης καί Θεανώ (ή)** -Σύζυγος Βασι-
λέως Σπάρτης Κλεομβρότου, μήτηρ
Παυσανίου νικητοῦ Πλαταιῶν. Ὅτε ὁ
υἱός ἐθεωρήθη προδότης, πρώτη ἔθεσε
πλίνθον κλείουσα εἴσοδον ναοῦ εἰς ὃν οὐ-
τος κατέφυγεν διά προστασίαν, Α-Α-445Δ

Ἀγχιτέλεια -ης (ή) -(ή πλησίον τοῦ τέ-
λους)

Ἀγχιτέλης -ους (ό) -(ό πλησίον τοῦ τέ-
λους)

Ἀγχίτη -ης (ή)

Ἀγχίτης -εω (ό)

Ἀγχίτος -ου (ό) -Οἰκοδεσπότης Ἐμπεδο-
κλέους. Ὁ τελευταῖος ἀναπροσαρμόσας
μελωδίαν, κατεύνασεν ὀργισμένον νεα-
ρόν καί γλίτωσε ἀπό τόν φόνον τόν Ἀγ-
χιτον, μετατρέψας τόν νεαρόν εἰς μαθη-
τήν του

Ἀγχιφάνεια -ης (ή)

Ἀγχιφάνης -ους (ό) -(ό πλησίον φαινό-
μενος)

Ἀγχόη -ης (ή)

Ἀγχομενή -ης (ή)

Ἀγχομενός -ου (ό)

Ἀγχουρα -ης (ή)

Ἀγχουρος -ου (ό) -(ό πλησίον πρωΐας)
-Υἱός Μίδου βασιλέως Φρυγίας

Ἀγώ -ους (ή) -Εἰς ἐπιτυμβίαν στήλην
Παγασῶν

Ἀγώ; (ή)

Ἀγων -ντος; (ό)

Ἀγών -νος (ό) -(ἀγωνία, ναός, τόπος ἄ-
θροισις πλήθους) -Θεός -Ἐφορος ἀγώ-
νων -Ἡνίοχος Πέλοπος. Ὑπό Ἡλείων
ἦτο ὁ Κίλλας ἢ Κίλλος, ὁ Σφαῖρος ὑπό
Τροϊζινίων, Α-Α-450Δ, Β-Α-81Α, Δ, Μ, Η-
11-53Α

Ἀγωνία -ης (ή)

Ἀγωνίας -ου (ό)

Ἀγωνίδη -ης (ή)

Ἀγωνίδης -ου (ό)

Ἀγωνιθέα -ης (ή)

Ἀγωνίθεος -ου (ό)

Ἀγωνικράτη -ης (ή)

Ἀγωνικράτης -ους (ό)

Ἀγώνιος -ίου (ό) -Ἐπίθετον Διός καί Ἑρ-
μοῦ

Ἀγωνίπα -ης (ή)

Ἀγωνίπας -ου (ό)

Ἀγωνίππα -ης (ή)

Ἀγωνίππη -ης (ή)

Ἀγώνιππος –ου (ό)
 Ἀγωνίς –ίδος (ή) –ἑταίρα
 Ἀγωνίχα –ης (ή)
 Ἀγώνιχος –ου (ό)
 Ἀγωνοθέα –ης (ή)
 Ἀγωνόθεος –ου (ό)
 Ἀγωνοκλέα –ης (ή)
 Ἀγωνοκλής –έους (ό)
 Ἀγωνος –ου (ό) –Ποταμός
 Ἀγωνοχάρη –ης (ή)
 Ἀγωνοχάρης –ους (ό) –Υἱός Ἐπιχάρους, Παιανιεύς
 Ἀγωνύμη –ης (ή)
 Ἀγώνυμος –ου (ό) –(φερώνυμος)
 Ἀγώριος –ου (ό) –Ἀπόγονος Ὀρέστου, A-A-465A
 Ἀγῶς –ώ; (ό)
 Ἄδα –ας (ή) –Θυγάτηρ Ἑκατόμου, σύζυγος Ἰδριέως, βασιλέως Καρίας. Μετά θάνατον συζύγου, θρόνον ἀξίωσε ὁ Ὀθοντόπατος γαμβρός Πιξαδώρου, ἀδελφου Μανσώλου καί τήν ἐξεθρόνησεν. Προϋπάντησε Ἀλέξανδρον εἰς Καρίαν ὅστις τήν ἐβοήθησεν νά ἀνακτήσῃ θρόνον καί νά μεγαλώσῃ κράτος της. Ὑπῆρξεν ἀδελφή Ἀρτεμισίας Μανσώλου –Εἰς ἐπιτυμβίαν στήλην –Θυγάτηρ Πιξωδάρου καί Ἀφνηΐδος Καππαδοκίσης, σύζυγος σατράπου Ὀθοντοπάτου –Δυνάστης Καρίας A-A-465A
 Ἄδα –ās (ή) –Ἥρα, σελήνη τῶν Βαβυλωνίων
 Ἀδααρμάνη –ης (ή)
 Ἀδααρμάνης –ου (ό)
 Ἀδαγυοῦς –οὔ ἢ –ουντος (ό)
 Ἀδαγύς –ύος (ό)
 Ἄδαδα –ης (ή)
 Ἀδαδάτη –ης (ή)
 Ἀδαδάτης –ου (ό)
 Ἄδαδος –ου (ό)
 Ἀδάη –ης (ή)

Ἀδαής –οῦς (ό) –Ἐπίθετον Ὑπνου
 Ἄδαι; (αἰ)
 Ἀδαῖα –ας (ή)
 Ἀδαῖος καί Ἀδδαῖος –ου (ό) –(ἄκαυστος) –Ποιητής –Μακεδών ἢ Μυτιληναῖος –Στρατηγός Φιλίππου μέ ἐπώνυμον Ἀλεκτρύων –Ὁ Μυτιληναῖος συγγραφεύς ρητορικῆς καί γλυπτικῆς –Ιερεὺς, A-A-466A
 Ἀδαίθυτρος –ου (ό)
 Ἀδάκη –ης (ή)
 Ἀδάκης –ου (ό) –Μέγας Πρωτᾶτος, σατράπης φίλος Σαπῶρ Πέρσου
 Ἀδάκρυτος –ου (ή & ό) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης –Ἐπίθετον Διονύσου
 Ἀδαλή –ῆς (ή)
 Ἀδαλίδη –ης (ή)
 Ἀδαλίδης –ου (ό)
 Ἀδαλός –οὔ (ό) –Ἀσβολος
 Ἀδάμ (ό) –(χοϊκός, πλασθεὶς ἐκ χύματος) ληφθέντος ἐκ τεσσάρων σημείων: Α(νατολή), Δ(ύσις) Ἀ(ρκτος), Μεσημβρία) –Γενάρχης ἀνθρώπων (κατὰ Ἰουδαίους) ἢ αἰμάτινος ἀνθρωπος (Εβραϊκά) ὅπου Δάμ ἀνθρωπος
 Ἀδάμ ἢ Ἀδάμας –ντος (ό) –(ἄτμητος)
 Ἀδάμαντη –ης (ή)
 Ἀδαμαντία –ης (ή) –(ἄκαμπτη) –Χριστιανικόν ὄνομα
 Ἀδαμάντιον –ου (ή) –(ἀλύγιστη)
 Ἀδαμάντιος –ου (ό) –(ἄκαμπτος, πολῦτιμος) –Ἰατρός –Συγγραφεύς –Φυσιολογῶν (διδάσκαλος φυσιολογιστικῆς) –Ἰουδαῖος καί Βυζαντινός –Ἐπίθετον Ὡριγένους, A-A-475Δ, H-7-833A
 Ἀδάμαντος –ου (ό)
 Ἀδάμας –αντος (ό) –(ἀλύγιος –πολύτιμος –ἄτμητος) –Τρώς, υἱός Ἀσίου –Υἱός Ἑλλήνος –Θεῶς –Ἀθηναῖος –Σύζυγος Θεμιστοῦς, θυγατρός Ὑψέως (υἱοῦ Πηνειοῦ καί νύμφης Κρεοῦσης) –Ποταμός, A-A-481A

Αδάμαστος -ου (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Επίθετον Φύσεως μέ συνώνυμον: Πανδαμάτωρ

Αδάμαστος -ου (ό) –Σύντροφος Ὀδυσσέως –Πατήρ Αχαιμένους –Επίθετον Ἑρώτος μέ συνώνυμον: Πανδαμάτωρ –Επίθετον Χρόνου μέ συνώνυμον: Πανδαμάτωρ

Αδάμαστος -ου (ό & ή) –(μή νικηθείς –εἶσα) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Επίθετον Ἄδου –Επίθετον Ἄρεως –Επίθετον Αφροδίτης μέ συνώνυμον: Αἰθερία –Επίθετον Οὐρανοῦ μέ συνώνυμον: Κυανόχρως

Αδαμάστωρ -ορος (ό) –Επίθετον Ἑκάτης, A-A-481Δ

Αδαμάτα -ης (ή)

Αδαμάτας -ου (ό) –(μή νικηθείς) –Ταραντίνος

Αδάματος -ου (ό & ή) –(μή νικηθείς) –Επίθετον Ἀθηνᾶς

Αδαμίθεια -ης (ή)

Αδαμίθειος -ου (ό)

Αδαμῖς -ιδος (ό)

Αδάμος -ου (ό) –(ἀδάμαστος) –Ἴων ἢ Ἀθηναῖος –Επίθετον Διονύσου μέ συνώνυμον: Οἶνος

Αδαμῶ -οῦς (ή)

Ἄδανος -ου (ό) –(ἀπρονόητος) –Υἱός Γαῖας καί Οὐρανοῦ, A-A-484A

Ἀδάρβαλ -λος καί Ἀτάρβας -ντος (ό)

Ἄδας -α καί Ἄιδας (ό) –Ἀντί Ἄδης

Ἄδας -α (ό) –Υἱός Ἀρνηΐδος καί Πυξιδώρου

Ἄδατις -ιδος (ή)

Ἀδδαῖα -ης (ή)

Ἀδδαῖος -ου καί Ἀδαῖος (ό)

Ἀδδαύεινα -νης (ή)

Ἀδδαύεινος -ου (ό)

Ἀδδαύη -ης (ή)

Ἀδδαύης -ητος (ό)

Ἀδδια -ίης (ή)

Ἀδδίδα -ης (ή)

Ἀδδιδαιῖα -ης (ή)

Ἀδδιδαῖος -ου (ό)

Ἀδδίδας -αο (ό)

Ἀδδῖος -ου (ό)

Ἀδδούα -ης (ή)

Ἀδδούας καί Ἀδούας -α (ό) –Ποταμός

Ἀδδυς -υος (ό)

Ἀδδῶ -οῦς (ή)

Ἀδέα καί Αὐδάτη καί Εὐρυδίκη -ης (ή) –(ήδεῖα) –Θυγάτηρ Ἀμύντα καί Κυνάνης ἢ Κύν(ν)ης, ἐγγονή Αὐδάτας, συζύγου Φιλίππου Αργιδαίου, H-11-706Δ

Ἀδέας καί Ἀδέης -ου (ό) –(ό μή ὦν ἐν ἐνδεῖα) –Σικυνῖος, H-8-569Δ

Ἀδεια -ας (ή) –(ἀφοβία) –Σύζυγος Αὐτοδίκου, H-16-975A

Ἀδείμαντη -ης (ή)

Ἀδείμαντος -ντου -αντον; (ό) –(ἄφοβος) –Κορίνθιος ναύαρχος, ἢ Ἀθηναῖος ἢ Λακεδαιμόνιος –Υἱός Κήπιδος –Ἡ βασιλεὺς κεραυνοβοληθείς ὑπὸ θεῶν –Συγγραφεὺς ὁ Λαμψακηνός –Υἱός Λευκοφίδου ἢ Λευκολόφου ὃν ἀναφέρει Ἀριστοφάνης –Υἱός Ἀρίστωνος καί Περικτιόνης, ἀδελφός Πλάτωνος –Ἀδελφός Καλλιῆσχρου καί Γλαύκωνος πρεσβυτέρου –Στρατηγός Ἀθηναῖος –Υἱός Στρομβίχου, Μυρρινούσιος, A-A-488A, H-7-156A, H-9-364A, H-15-560Δ, H-17-525A

Ἀδείμας -αντος (ό) –(ἄφοβος) –Υἱός Ωκύτου ἢ Κύπιδας ἢ Λευκολοφίδης –Ἐκ Περγασῆθεν –Στρατηγός Κορινθίων, H-7-193A

Ἀδειστίδα -δης (ή)

Ἀδειστίδας -αο (ό)

Ἀδειστη -ης (ή)

Ἀδειστος -ου (ό) –Ἀθηναῖος δημότης, ἄγνωστος καί μὴ σίγουρος

Ἀδεκτώ -οῦς (ή) –Νύμφη

Ἀδελαῖς -ίδος (ή) –Χριστιανικὸν ὄνομα Ἀγίας

Ἀδελφά –ās, **Εὐνομίας καὶ Πειθοῦς** (ή)
–**Επίθετον Δίκης** –**Επίθετον Τύχης**

Ἀδελφεά –ās (ή) –**Επίθετον Ἡβης**

Ἀδελφειός –οῦ (ό) –**Ἀδελφός Ἀθηναίου**
ἐπιγραφοποιού –**Συγγραφεύς**, A-A-489Δ

Ἀδελφεοί –ῶν (οι) –**Επίθετον Ποσειδῶνος**

Ἀδελφεός –ου (ό) –**Επίθετον Ἀλκωνος** –
Επίθετον Ἀπόλλωνος –**Επίθετον Διονύ-
σου** –**Επίθετον Οὐρανοῦ**

Ἀδελφή –ῆς (ή) –**Επίθετον Ἀρτέμιδος** –
Επίθετον Δήμητρος –**Επίθετον Ἡμέρας**
–**Επίθετον Ἥρας** –**Επίθετον Ρέας** –**Επί-
θετον Τηθύος**

Ἀδελφία –ης (ή)

Ἀδελφός –οῦ (ό) –**Επίθετον Ποσειδῶνος**

Ἀδεόνα καὶ Ἀβεόνα –ης (ή) –**Θεότητες**
Ρωμαίων, προστάτιδα νηπίων στά πρῶ-
τα βήματα

Ἀδέος –ου (ό)

Ἀδερβή –ῆς (ή)

Ἀδερβός –οῦ (ό)

Ἀδέρκουσα –σης (ή)

Ἀδέρκων –ωνος (ό)

Ἀδέσποτος –ου (ό & ή)

Ἀδεύης –ου (ό) –**Πέρισης**

Ἀδήλητος –ου (ό & ή) –**Επίθετον Διονύ-
σου**

Ἀδήριτη –ης (ή)

Ἀδήριτος –ου (ό) –(ό ἄνευ ἀγῶνος ἢ μά-
χης) –**Επίθετον Διονύσου**

**Ἄδης καὶ Ἄϊδης καὶ Πλούτων καὶ Εὐ-
κλῆς καὶ Εὐφορος** –ου (ό) –**Βασιλεὺς κά-
τω κόσμου μέ δύο περιοχάς**, Ἠλύσια πε-
διά καὶ Ἑρεβος –**Ερμῆς** πῆγαινε ψυχές
σπὴν λίμνη. Ὁ χάρος τίς παρελάμβανεν.
Σπὴν εἰσοδο φύλαγε ὁ τρικέφαλος Κέρ-
βερος καὶ δικάζαν: Μίνως, Αἰακός καὶ ὁ
Ραδάμανθυς. H-8-434A, A-A-500A ἢ B-A-
84M

Ἄδης καὶ Ἄϊδας καὶ Ἄναξ ἐνέρων (ό)
–**Θεότης κάτω κόσμου**, H-7-1159A, H-15-
791Δ

Ἀδησός –οῦ (ή)

Ἀδηφαγία –ης καὶ **Ἀδδηφαγία** (ή) –**Θε-
ότης**, προσωποποιήσις λαιμαργίας καὶ
πολυφαγίας μέ νάον εἰς Σικελίαν (γνω-
στοί ἀδηφάγοι ἦσαν, Τιμοκρέων Ρόδιος,
Μιθριδάτης Ποντικός, Ἑρνεύχων, υἱός
Μυρμιδόνος

Ἀδιαβενική –ῆς (ή)

Ἀδιαβενικός –οῦ (ό)

Ἀδιάν –άνειος; (ό);

Ἀδιάν –νειος (ό)

Ἀδιάντη –ης (ή) –**Θυγάτηρ Δαναοῦ** (Δα-
ναΐς) μνηστή Δαΐφρονος, A-A-506A, H-5-
773A

Ἀδιάντης –ου (ό)

Ἀδιάστροφος –ου (ό) –**Επίθετον Νόμου**

Ἀδιάτομος –ου (ό & ή)

Ἀδιατόριξ –ιγος καὶ **Ἀδιαστόριξ** –ιγος
(ό) –**Ἡγεμὼν ἐν Πόντῳ** (Βιθυνίας), πατήρ
Δυτεύτου ἢ Δυτέντου

Ἀδίγης καὶ Ἄθεσις –ιος (ό) –**Ποταμός**

Ἀδίδακτος –ου (ή) –**Επίθετον Ἀθηναῖς**
–**Επίθετον Ἀφροδίτης**

Ἀδίη –ης (ή)

Ἀδίης –ητος; (ό)

Ἀδιηνή –ῆς (ή)

Ἀδιηνός –οῦ (ό) –**Ποταμός ἐν Καππα-
δοκία**

Ἀδικία –ης (ή) –**Παρισταμένη ἐπὶ λάρ-
νακος Κυψέλου νά ραβδίζεται ἀπὸ τήν**
Δίκην, H-11-828A

Ἄδικος –ου (ό & ή) –**Λοκρός φιλόσοφος**
Πυθαγόρειος –**Επίθετον Διός** –**Επίθετον**
Μοίρης

Ἀδικότατος –ου (ό) –**Επίθετον Φθόνου**
μέ συνώνυμον: Κάκιστος

Ἀδικράν –ἄνος (ό) –**Βασιλεὺς Λιβύων**

Ἀδίλη καὶ Ἀδίλεια –ης (ή)

Ἀδίλης –ου ἢ –εω (ό)

Ἀδίμα –ης (ή)

Ἄδιμος –ου (ό) –**Μακεδῶν**

Αδιούνειος ταῦρος (ὁ) –Επίθετον Ἀπόλλωνος, Διονύσου, Διός

Αδίστα –ας καί Ἡδίστα (ή)

Αδίστας –ου (ὁ) –Μακεδών

Αδιστος –ου (ὁ)

Αδιτη ή Αδύτη –ης (ή)

Αδιτος ή Αδύτης – ου (ὁ)

Αδμάτα –ης (ή)

Αδματος –ου (ὁ) = Ἀδμητος

Αδμής –ήτος (ὁ & ή) –(ἄγαμος) –Επίθετον Περσεφόνης μέ Συνώνυμον Θυγάτηρ

Αδμήτα –ης (ή) –Επίθετον Αθηνᾶς –Επίθετον Ἀρτέμιδος

Αδμήτη –ης (ή) –(Ἀδάμαστη) –Ωκεανίς (θυγ. Ωκεανού καί Τηθύος) –Θυγάτηρ Εὐρυσθέως, βασιλέως Μυκηνῶν καί Ἀντιμάχης. Δι' αὐτήν ὁ Ἡρακλῆς ἔφερεν τήν ζωστήρα Ἱππολύτης πού εἶχεν ἐξ Ἄρεως ἐπιτελῶν ἄθλον μετά Τελαμώνος, Πηλέως, Θησέως –Κατ' ἄλλους θυγάτηρ Εὐρυσθέως, ἰέρεια Ἀργους εἰς ναόν Ἡρας –Επίθετον Ἐκάτης –Εγγονή Νικίπτης καί Σθενέλου –Επίθετον Ἀρτέμιδος, A-A-509Δ

Αδμητίς; –ίδος (ή)

Αδμητος –ου (ὁ) –ἀντί Ἀδμητος –(Ἀδάμαστος) –Υἱός Φέρητος καί Κλυμένης, βασιλεὺς Φερῶν Θεσσαλίας, σύζυγος Αλικήσιτιδος (θυγατρός Πελίου) ἣτις ἐδέχθη νά πεθάνει χάριν αὐτοῦ. Μετέσχε ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας καί Θήρας Καλυδωνίου κάπρου –Ἦλθεν εἰς Ἀπόλλωνα (ὅτε ἐξορίσθη διὰ φόνον Κυκλώπων) καί ἔβροκε ποιμνίων του –Μακεδονικόν ὄνομα, O-I-Ψ289, O,O-B-712, 713 -A-A-509A, B-A-88M-H-7-1150A, H-9-606 Δ, H-13-203A, H-17-139A

Αδμητώ –οῦς (ή) –Θυγάτηρ Πόντου καί Θαλάσσης

Αδμουσα –σης (ή)

Αδμυτώ –ους (ή)

Αδμων –ονος (ὁ) –Λιθογράφος, H-12-366Δ

Αδοβογίουσα –σης (ή)

Αδοβογίων –νος; (ὁ) –Πέρσης;

Αδοβογιωνίς –ίδος (ή) –Μήτηρ Μιθριδάτου.

Αδοη –ης (ή)

Αδοης –ου (ὁ)

Αδοία –ης(ή)

Αδοίας –ου (ὁ)

Αδόκητη –ης (ή)

Αδόκητος –ου (ὁ)

Αδοκού –οῦς; (ὁ)

Αδολη –ης (ή)

Αδολία –ης (ή)

Αδολίας –ίου (ὁ) –Χριστιανικόν

Αδόλιος –ίου (ὁ)

Αδολος –ου (ὁ) –Πατήρ Σιγενέως

Αδομένα –ης (ή) –(Περσέπτολις) –Επίθετον Αθηνᾶς

Αδομένης –ου (ὁ)

Αδορπος –ου (ὁ)

Αδοσθος –ου (ὁ)

Αδούα –ης (ή)

Αδούας καί Ἀδόας –ου (ὁ) –Ποταμός

Αδούντη –ης (ή)

Αδούντος καί Ἀδουέντος –ου (ὁ)

Αδουλη –ης (ή)

Αδουλις –ίδος (ή)

Αδουλος –ου (ὁ)

Αδουλίτη –ης (ή)

Αδουλίτης –ου (ὁ) –Θεῖος Δαρεῖος

Αδουρος καί Κάϊκος –ου (ὁ) –Ποταμός –Ποτάμιος Θεός –Υἱός Ἑρμοῦ καί Ωκυθόης

Αδουσα –ης (ή) –Επίθετον Μούσης Καλλιόπης μέ συνώνυμον: Λιγυρά

Αδούσης –ου (ὁ) –Πέρσης τίς

Αδουσία –ης (ή)

Αδούσιος –ου (ὁ) –Πέρσης τίς

Αδραία –ης (ή)

Ἀδραῖος –ου (ό)

Ἀδραμύλη –ης (ή)

Ἀδραμύλης –η (ό) –Νικηθείς ἐν πάλη
ὑπὸ Ἡρακλέους

Ἄδραμνος –νος (μῦτιος, μύτην) καὶ Ἔρ-
μων –νος (ό) –Υἱός Σαδυάττου

Ἀδραμυτία –ης (ή)

Ἀδραμύτιος –ίου (ό) –Βασιλεύς Λυδῶν

Ἀδραμῶν καὶ Ἔρμων –νος (ό) –Βασιλεύς
Λυδῶν.

Ἀδραμῶν καὶ Ἔρμων καὶ Ἄδραμνος –
ύτιος; (ό) –Υἱός Σαδυάττου –Φιλόσοφος
–Αγαλματοποιός

Ἀδραμῶσσα –σης (ή)

Ἀδρανα –ων (τά)

Ἀδράνη καὶ Ἀδρήνη –ης (ή)

Ἀδρανῆς –οῦς (ό & ή) –Επίθετον Ἀρεως

Ἀδρανίουσα –σης (ή)

Ἀδρανίων –νος (ό)

Ἀδρανογένη –ης (ή)

Ἀδρανογένης –ου (ό)

Ἀδρανοδίκη –ης (ή)

Ἀδρανοδίκης –ου (ό)

Ἀδρανοδότη –ης (ή)

Ἀδρανόδοτος –ου (ό)

Ἀδρανοδώρα –ης (ή)

Ἀδρανόδωρος –ου (ό)

Ἀδρανόθεμις –ιδος (ό & ή)

Ἀδρανόκλεια –ης (ή)

Ἀδρανοκλῆς –έους (ό)

Ἀδρανοκράτη –ης (ή)

Ἀδρανοκράτης –ου (ό)

Ἀδρανοκρίτη –ης (ή)

Ἀδρανοκρίτης –ου (ό)

Ἀδρανον –ου (ή);

Ἀδρανός καὶ Ἀδρανός –ου (ό) –Θεός ἐν
Σικελία πιθανῶς Ἥλιος –Ποταμός

Ἀδράνουσα –σης (ή)

Ἀδραντη –ης (ή)

Ἀδραντος –ου (ό) –Συγγραφεύς Ἀθη-
ναῖος

Ἀδράνων –ωνος (ό)

Ἀδράσθεια –ης (ή) –Επίθετον Ἀνάγκης

Ἀδράσθεια καὶ Ἀδρήσθεια καὶ Ραμ-
νουσία καὶ Οὔπις καὶ Νέμεσις –ιος (ή)
–(αὐτὴ πού οὐδεὶς διαφεύγει) –(τιμωρός
εἰμαρμένη) (θεὰ ἐκδίκης –Προσωπο-
ποιήσις) –Νύμφη Κρήτης –Πηγὴ –Θυ-
γάτηρ Διὸς καὶ Ἀνάγκης –Θυγάτηρ
Μηλισσοῦ, βασιλέως Κρήτης, εἰς ὃν Ἡ-
ρα ἀνέθηκεν ἀνατροφὴν Διὸς τὸ πρῶ-
τον –Θυγάτηρ Μελισσέως –Επίθετον
Νεμέσεως –Ωκεανίς

Ἀδράστειος –ου (ό) –(ἀναπόδραστος)

Ἀδράστη καὶ Ἀδρήστη –ης (ή) –Θερα-
παινίς Ἑλένης, Ο.Ο.Δ.123

Ἀδραστίδα –ης (ή)

Ἀδραστίδας –αῖο (ό)

Ἀδραστίδη –ης (ή)

Ἀδραστίδης –ου (ό) –Υἱός ἢ ἀπόγονος
Ἀδράστου, ὁ Αἰγιαλέως

Ἀδραστίνη καὶ Ἀδρηστίνη καὶ Ἀδρα-
στις –ιδος (ή) –Θυγάτηρ Ἀδράστου –Η
Αἰγιάλεια σύζυγος Διομήδους

Ἀδραστίνοσ –ίνου (ό)

Ἀδραστος καὶ Ἀδρηστος –ου (ό) –(ἀνί-
κητος –ἀναπόδραστος) –Υἱός Ἡρακλέ-
ους –Υἱός Ταλαοῦ καὶ Λυσιμάχης ἢ
Λυσιανάσσης ἔγγονος Πόλυβου Νεμεο-
νίκης πατὴρ Αἰγιαλείας, Αἰγιαλέως,
Ἀργείας (συζύγου Πολυνείκου) καὶ
Ἱπποδαμείας ἢ Δηϊπύλης (συζύγου Τυ-
δέως). Ἦρας μετὰ θάνατον –Πατὴρ
Εὐρυδίκης (μήτηρ Λαομέδοντος) –Υἱός
Πολυνείκου ἔγγονος Ἀδράστου –Υἱός
Μάντεως Μέροπος –Βασιλεύς Ἀργους
Ξακουστός διὰ εὐγλωττίαν. Τῇ ὑποδεί-
ξει Πολυνίκους ὀργάνωσεν τοὺς ἐπτά
ἐπὶ Θήβας –Πατὴρ Ἀστυνόμης –Πενθε-
ρός Αἰτωλοῦ Τυδέως καὶ Θηβαίου Πο-
λυνίκους. Ἰδρυσεν τὰ Νέμεα –Δύο φιλό-
σοφοι περιπατητικοί –Υἱός Γοργίου ἢ
Γορδίου φονεύσας υἱὸν Ἄτυν εἰς Θήραν ἐκ

λάθους –Ο καί Μελίγυρις, Ραμνούσιος
ρήτωρ ὁ Ἀντιφῶν –Βασιλεύς Ἀργούς
–Περιπατητικός φιλόσοφος ἐκ Καρίας,
Α-Α-515Α, Β-Α-89Μ, Η-10-235Α, Η-14-
367Δ, Η-15-564Δ, 881Α, Η-18-300Α, Ο.Ι.Π.
694

Ἀδρατάδα –ης (ή)

Ἀδρατάδας –ου (ό)

Ἀδρεστη –ης (ή)

Ἀδρεστος –ου (ό)

Ἀδρεὺς –έως (ό) –Δαίμων περί τήν Δήμη-
τραν

Ἀδρης –έω καί Ἀδρίας –ίου (ό)

Ἀδρησις –εως; (ή)

Ἀδρήστεια καί Ἀδρήστη –ης (ή) = Ἀδρά-
στεια –Επίθετον Νεμέσεως

Ἀδρηστήνη –ης (ή) –Ο.Ι.Ε 412

Ἀδρηστήνιος –ου (ό)

Ἀδρηστος –ου (ό) –Υἱός Ταλαοῦ ἢ Κα-
λαοῦ, Ο.Ι.Β.830, Ζ 37, 63, Π694, Ξ 121

Ἀδρία καί Ἀτρία –ης (ή)

Ἀδριανή καί Ἀδριανή –ῆς (ή) –Ρωμαϊ-
κόν

Ἀδριανίς –ίδος; (ή) –Φυλή Ἀττικῆς

Ἀδριανός καί Ἀδριανός –ου (ό) –Χριστι-
ανός μάρτυς –Φοίνις ἢ Ἑλλην Τύριος σο-
φιστής καί ρήτωρ ποιητής –Ναύαρχος
–Παροιμοιογράφος –Αὐτοκράτωρ Ρωμαί-
ων ἀνήκων εἰς ἐταιρείαν Καβείρων –Ε-
πίθετον: Ὀλύμπιος –Συγγραφεύς, Δ-Α-
516Δ, 517Α

Ἀδρίας –ου καί –α καί Ἀδρης –εω (ό) –
(Ἀδριατικός) –Ποταμός –Υἱός Παύσωνος
–Ἀδριατικός κόλπος, Α-Α-522Δ

Ἀδριάς –άδος; (ή) –Επίθετον Ἀμφιτρι-
της

Ἀδριος καί Ἀγριος –ου (ό) –Υἱός Ὀδυσ-
σέως καί Κίρκης

Ἀδρις –ιος (ό) –Ποταμός

Ἀδρίσκα –ης (ή)

Ἀδρίσκος –ου (ό)

Ἀδρίστα –ης (ή)

Ἀδρίστας –ου (ό)

Ἀδρίστη –ης (ή)

Ἀδροδάμα –ης (ή)

Ἀδροδάμας –αντος (ό) –Πατήρ Θεομή-
στορος τριηράρχου, Η-9-552Α

Ἀδροδάμεια –ης (ή)

Ἀδρομία –ης (ή)

Ἀδρόμιος –ίου (ό)

Ἀδροστος –ου (ό & ή)

Ἀδροττα –ων(τά) –Χωρίον ἐν Λυδία

Ἀδρούμητη –ης (ή)

Ἀδρούμητος –ου (ό)

Ἀδρουσα –σης (ή)

Ἀδρυκίνη –ης (ή)

Ἀδρυκίνος –ου (ό)

Ἀδρύμη –ης (ή)

**Ἀδρύμης –ητος καί Ἀδρυμητός καί Ἀ-
δρούμητος –ήτου (ό)** –Θεμελιωτής πό-
λεως

Ἀδρυμητή –ης (ή)

Ἀδρυμητός –ου (ό)

Ἀδρυξ –κος (ό)

Ἀδρων –ωνος (ό)

Ἀδτεύς –έως; (ό)

Ἀδυάτη –ης (ή)

Ἀδυάτης καί Ἀδυάττης –εω (ό) –Υἱός
Ἀρδους, Η-10-22Δ

Ἀδύγαμος –ου (ό & ή)

Ἀδύθροος –όου (ή) –(ή ἔχουσα ἡδύαν
φωνήν) –Επίθετον Μούσης μέ συνώνυ-
μον: ἡδύθροος

Ἀδυλα –ης (ή)

Ἀδύλα –ης (ή)

Ἀδύλογοι –ων (οἱ) –Επίθετον Μουσῶν

Ἀδύλογος –ου (ή) –(ή ἡδέως ὁμιλοῦσα)
–Επίθετον Μούσης –Επίθετον Χάριτος

Ἀδυλος –ου (ό)

Ἀδύλος –ου (ό)

Ἀδυλώ –οὺς (ή)

Ἀδυμα –ης (ή)

Αδυμαχίδη -ης (ή)

Αδυμαχίδης καί Αδυμαρχίδης -ου (ό)
-Υιός Τριτωνίδος Νύμφης καί Αμφιθέμιδος, ἀδελφός Νασάμονος

Αδυμάρχη -ης (ή)

Αδυμαρχίδα -ης (ή)

Αδυμαρχίδας -αιο (ό) -Υιός Αμφιθέμιδος

Αδυμαρχίδη -ης (ή)

Αδυμαρχίδης -ου (ό)

Αδύμαρχος -ου (ό) -Βασιλεύς Μαχλου-
νηής ἐν Σκυθία

Αδυμαρχίδη -ης (ή)

Αδυμαχίδης -ου (ό) -Υιός Αμφιθέμιδος

Αδύμμα -ης (ή)

Αδύμμας -ντος; (ό)

Αδυμνη -ης (ή)

Αδύμνια -ης (ή)

Αδύμνιος -ου (ό) -Α-Ε-242Δ

Αδυμνος καί Ατύμνιος -ου (ό) -Επίθε-
τον Απόλλωνος

Αδυμος -ου (ό) -Πατήρ Φιλίου -Υιός
Κλεωνύμου -Πατήρ Πρινοῦς

Αδυναμία -ης (ή)

Αδυνίκα -ης (ή)

Αδύνικος -ου (ό)

Αδύπνοος -όου (ή) -(ή ἔχουσα ἡδύαν
πνοήν) -Επίθετον Μούσης

Αδυρμάχη -ης (ή)

Αδυρμαχίδα -ης (ή)

Αδυρμαχίδας -αο (ό)

Αδύρμαχος -ου (ό)

Αδύς καί Ἠδύς -έως (ό) -Επίθετον Α-
πόλλωνος

Αδύτη -ης καί Αδίτη (ή) -Δαναῖς φονεύ-
σασα Αἰγυπτιάδην Μετάλκην, Α-Α-529Δ,
Η-5-773Α, Η-13-243Δ

Αδύτης -ου καί Αδίτης -ου (ό)

Αδῶ -οῦς (ή)

Ἀδωδης -ιδος (ό)

Ἀδων -ωνος (ό) = Ἀδωνις -Στρατηγός Ἀρ-
μενίων -Αὐλητής ἐκ Φρυγίας

Ἀδωνάϊ καί Ἀδωνις -ιδος (ό)

Ἀδωναίη -ης καί Ἀδωναία (ή) -Επίθε-
τον Ἀφροδίτης -Ἀφροδίτη, Α-Α-530Δ

Ἀδωναῖος -ου (ό) -Επίθετον Ἰάω -Επί-
θετον Ἰουλιανοῦ, κατά Γρηγόριον Θεολό-
γον

Ἀδωνιανή -ῆς (ή)

Ἀδωνιανός -οῦ (ό)

Ἀδωνιάς -άδος (ή) -Επίθετον Ἀφροδί-
της

Ἀδώνιος -ου (ό) -Επίθετον Ἀδώνιδος

Ἀδωνιμάοιδος - ου (ό) -(ό ἄδωνιμ ἁοι-
δός = Ὁ ἄδων ἄσμα ἀντλητῶν ὕδατος)

Ἀδωνιράμ (ό) -(ὄν κύριος ἀνυψῶναι) -
Ἀρχιτέκτων πού μέ Χειράμ ἀνοικοδόμη-
σαν ναόν Σολομώντος

Ἀδωνις -ιδος (ό) -Επίθετον Διονύσου μέ
συνώνυμον: Εὖιος

Ἀδωνις καί Ἀῶ -ως (ό)

**Ἀδωνις -ιδος ἢ Πυγμαίων ἢ Κίρις ἢ
Γαύας ἢ Κύρις -η ἢ Κίρις ἢ Ἀδώνιος
-ίου καί Ἀβώβας (ό)** -(ἄρχων ἢ κύριος)
-Βασιλόπαις Κύπρου, υἱός Κινύρου καί
Μεθάρμης, θυγατρός Πυγμαλίωνος -Η-
μίθεος - Ωραῖος νεανίας ὡς Ὑάκινθος,
Ὑλας, Κυπάρισσος, Ἀκόντιος κ.ά. -Υιός
Μύρρης ἢ Σμύρνης καί Θεϊαντος (γεν-
νηθεῖς ἐκ τοῦ φλοιοῦ της -Πατήρ Αμυ-
μώνης -Υιός Μύρρης καί Κινύρα, ἥτις
ἀπατηλῶς συνενρέθη μετά πατρός
-Τόν ἡράσθη ἢ Ἀφροδίτη καί ὅταν,
τραυματισθεῖς ὑπό κάπρου, σταλέντος
ὑπό ζηλοτύπου Ἀρεως, ἀπέθανεν, τόν
ἐπανάφερεν ἐν ζωῇ (6 μήνας κατ' ἔτος)
ὡς ἄνθος ἀνεμώνης ἐκ τοῦ χυθέντος αἵ-
ματος -Ἀδελφός Ὁξυπόρου (προσωπο-
ποιήσις ἀνθέων καί ἀνοιξέως). Τόν τι-
μοῦν εἰς Ἀργος αἱ γυναῖκαι, εἰς ἑορτήν
τά Ἀδώνια. Ὁ ἀναστημένος Ἀδωνις
νυμφεύεται τήν Κυπρίαν Ἐριγόναν
(μετά τήν μετατροπήν της εἰς Ταῶν
ὑπό Ἀρτέμιδος καί κατόπιν λαβούσαν

άνθρωπίνην μορφήν) καί γεννᾶ Τάλων ἢ Ταλέα. Ἐτερος μῦθος θέλει τόν Ἄδωνιν νά ἐδόθῃ πρὸς φύλαξιν εἰς Περσεφόνην ἣτις ἐμαγεύθη ἀπὸ τό κάλλος του καί ἤρνητο τὴν ἐπιστροφὴν. Τῇ μεσολαβήσῃ Διὸς παρέμενεν οὗτος 4 μῆνας εἰς Ἀφροδίτην καί 4 μῆνας εἰς Περσεφόνην, A-A-531A, B-A-92Δ, H-7-1151A, 1152A, H -8-483A, H-11-723A-H-14-152Δ

Ἄδωνις ἢ Φαίδων ἢ Φάων -νος (ὁ) –Τόν ἔρωτα τῆς Ἀφροδίτης πρὸς Ἄδωνιν (μέ ὃν γέννησε Βερόην, ἐξ ἧς ἡ Βυρυντός) ὕμνησε εἰς ποιήματα ἡ Σαπφώ καί οἱ μεταγενέστεροι ἐπλασαν ἐρωτικὴν ἱστορίαν

Ἄδωρος -ου (ὁ) –Υἱὸς Ἑλληνος

Ἀέθιος -ίου (ὁ)

Ἀεθλητῆρ -ῆρος καί Ἀεξίφυτος (ὁ) –Επίθετον Διὸς μέ συνώνυμον: Τοκεύς

Ἀεθλία -ης (ή)

Ἀέθλιος καί Ἀθλιος καί Μίμας καί Μίμων -νος (ὁ) –(ὁ τυγχάνων βραβεῖο ἢ ἀγωνιζόμενος διὰ τοῦτο) φιλόσοφος –Ἰατρός –Ιος βασιλεὺς Ἑλιδος, ἰδρυτὴς Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων –Ἱστορικός ὁ Σάμιος –Υἱὸς Διὸς καί Πρωτογενείας ἢ Αἰόλου καί Καλύκης ἢ Αἰόλου καί Ἐναρέτης, ἐγγονὸς Δευκαλίωνος πατὴρ Ἐνδυμίωνος ἐκ Καλύκης καί πρῶτος βασιλεὺς –Πατὴρ Κλυμένου –Σμίξας μέ Ἐρωτῶ γεννᾶ Θάμυριν καί Φιλάμμωνα, H-17-542A, H-8-962A, A-A-533A καί Δ

Ἀέθρα καί Αἶθρα -ης (ή) –Θυγάτηρ Ὠκεανοῦ καί Τηθύος

Ἀειγνήτη -ης (ή) –(ἀειγεννέτης, ἐπώνυμον Θεῶν) –Επίθετον Νυκτός

Ἀειγνήτης -ου (ὁ)

Ἀειδάμνα -ης (ή) –(ἡ πάντοτε δαμάζουσα)

Ἀειδάμνος -ου (ὁ) –(ὁ πάντοτε δαμάζων)

Ἀειδώλα -ης (ή) –(δώλα=δούλη)

Ἀειδώλας -ου (ὁ) –Ολυμπιονίκης Κορίνθιος μέ φορβάδα τὴν Αὖρα (ὄνομα ἵππου)

Ἀειδώνια -ης (ή)

Ἀειδώνιος -ου (ὁ)

Ἀείεσσα -σσης (ή)

Ἀεῖζοι -ων (οἱ) –Επίθετον Χαρίτων

Ἀειθάλα -ης (ή)

Ἀειθάλας -α (ὁ) –Χριστιανικόν –Διάκονος –Ἄγιος (3 Νοεμβρίου)

Ἀειθαλᾶς -ᾶ (ὁ) –Χριστιαν. ὄνομα ἀγίου

Ἀειθαλέα -ης (ή) –Επίθετον Χαρίτων

Ἀειθαλέες -ων (οἱ) –Επίθετον Χαρίτων μέ συνώνυμον: Αἰολόμορφοι –Επίθετον Ὠρῶν

Ἀειθαλῆ -ῆς (ή)

Ἀειθαλῆς -οῦς (ὁ) –Ἀλεξανδρεὺς, Ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον

Ἀεικελίη -ης (ή) –Επίθετον Μοίρης

Ἀεῖκλα -ης (ή)

Ἀεῖκλος -ου (ὁ)

Ἀείμνασση -ης (ή)

Ἀείμναστος -ου καί Ἀρίμναστος καί Ἀρίμνηστος -ου (ὁ) –Υἱὸς Εὐφραίου

Ἀειμνήσστη -ης (ή)

Ἀείμνηστος -ου (ὁ)

Ἀείμνηστος -ου ἢ Ἀρίμνηστος (ὁ) –(Ἀλησμόνητος) –Πλαταιεὺς ἢ Σικελιώτης φονεύσας ἐν Πλαταιαῖς στρατηγόν Μαργδόνιο μετὰ Πανσανίου καί ἄλλων –Στρατηγός, A-A-536A, H-7-171Δ

Ἀειππη -ης (ή)

Ἀειππος -ου (ὁ) –Ὄνομα ἐπὶ Θεσσαλικοῦ νομίσματος

Ἀειρομένη -ης (ή)

Ἀειρόμενος -ου (ὁ) –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Επίθετον Ἡλείοιο

Ἀεῖς -έντος (ὁ) –Επίθετον Ζεφύρου –Επίθετον Νότου

Ἀειστράτη -ης (ή)

Ἀείστρατος -ου (ὁ)

Ἀείστροφος -ου (ή) –Επίθετον Τύχης

Ἀειφάνεια -ης (ή)

Αειφανής –έος (ό) –Επίθετον Βορῆος
Αεκέσα –σης (ή)
Αεκέσας –αντος; (ό)
Αέκουσα –ης (ή) –(ήναγκασμένη) –Επίθετον Νυκτός
Αέλα καί Άελλα καί Άελλώ καί Άελλώπη καί Ούελλα καί Αρπυΐα (ή) –(ορμητική ὡς πνοή ἀνέμου –Ανέμων συστοροφή) –Αμαζών –Θυγάτηρ Θαύμαντος καί Ἡλέκτρας, Α-Α-537Α
Αελίφυτος –ου (ό)
Αελλήεις –εντος (ό) –Επίθετον Διονύσου
Αελλήεντες –ων (οι) –Επίθετον Πανῶν
Αελλήεσσα –σσης (ή & ό) –Επίθετον Διονύσου –Επίθετον Ἰριδος μέ συνώνυμον: Ἄγγελος
Αελλόποδες –ων (οι) –Επίθετον Πόθων
Αελλοπόδης –ου (ό) –Επίθετον Ἑρμοῦ μέ συνώνυμον: Υἱός Αελλόπος –οδος (ή & ό) –Επίθετον Αρπυΐας μέ συνώνυμον: Σιθονίη –Επίθετον Ἰριδος –Επίθετον Ὠρας
Αελλόπους –οδος καί Νικοθόη (ή) –(Ταχύς εἰς θύελλα) –Επίθετον Ἰριδος –Μία τῶν Αρπύων, θυγάτηρ Θαύμαντος καί Ἡλέκτρας, Α-Α-538Α-Η-14-443Δ
Αελλόπους καί Αελλώ (ή) –Αρπυια
Αελλώ καί Αελλόπους –οδος (ή) –Αρπυια
Αέλπα –ης (ή)
Αελπᾶς –οῦ ἢ –αντος; (ό) –Ἀθηναῖος τις
Αελπτυσ –υος; (ό)
Αέναος –ου (ό & ή) –Επίθετον Χρόνου –Επίθετον Ὠκεανοῦ
Αενοβάρβη –ης (ή)
Αενόβαρβος –ου (ό) –Ρωμαϊκόν
Αεξιμένη –ης (ή)
Αεξιμένης –ου (ό)
Αεξίφυτος –ου (ή & ό) –Επίθετον Ἡοῦς –Επίθετον Διονύσου –Επίθετον Ζεφύρου
Αέξουσα –σης (ή)

Αέξων –ντος; (ό) –Επίθετον Διονύσου
Αέρας –α; (ό)
Αερία καί Ἑερίη –ης (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Αἴγυπτος –Λιβύη –Κύπρος –Θάσος –Θεσσαλία –Μήτηρ Αἰγύπτου ἐκ Βήλου, ἐγγονοῦ Ἰοῦς –Επίθετον εἰς Κύπρον τῆς Αφροδίτης καί Ἀθηνᾶς, Η-8-908Δ
Αερίας –ου (ό) –Μυθικός βασιλεὺς Κυπρίων, Α-Α-543Δ, Η-11-366Δ
Αερική –ῆς (ή) –Ἑσπερίς
Αερικός –ου (ό)
Αέριος –ου (ό) –Κτίστης ναοῦ εἰς Πάφον –Συνώνυμον: Παῖς –Επίθετον Ἑρωτος –Ἰδρυτὴς στασιαστικοῦ κινήματος –Επίθετον Διός, Η-15-640Α
Αερόμορφος –ου (ή & ό) –Επίθετον Ἥρας
Αέροπες –ων (οι) –Ἔθνος ἐν Τροιζῇνι, κατοικούν καί ἐν Μακεδονίᾳ γένος τι –Μακεδονικόν
Αερόπη –ης (ή) –(Γοργόφθαλμος) –Θυγάτηρ Κατρέως, βασιλέως Κρήτης, ἐγγονὴ Μίνως ὑπανδρευθεῖσα μετὰ Ἀτρέως ἢ Πλεισθένους, γεννᾷ Μενέλαον καί Ἀγαμέμνονα –Κόρη Εὐρυσθέως –Σύζυγος Ἀτρία; –Θυγάτηρ Κηφέως πού μέ Ἀρην γεννᾷ Αέροπον, Α-Α-565Δ, Η-9-722Δ, 723Α, Η-10-573Δ
Αερόπης καί Αέροπος καί Ἡέροπος –ου (ό) –Υἱός Ἀρεως καί Αερόπης, πατήρ Ἑχέμου –Υἱός Φηγέως –Πατήρ Ἀλκέτα –Προπάππος Ὀλυμπιάδος –Πατήρ Ἡρομένου καί Ἀρραβαίου –Ἀδελφός Περδίκκα καί Γαυάνη –Υἱός Ἡρακλείου Τημένου ἐξ Ἀργους, ἐλθὼν μετ' ἀδελφῶν εἰς Μακεδονίαν, ἔβοσκον βοῦς βασιλέως –Βασιλεὺς Λυγκηστῶν, Α-Α-566Α, 586Α, Η-13-549Δ, Η-15-16Α
Αέροψ –οπος (ό) –Πατήρ Ἀλέττα
Αερσίνοος –όου (ό & ή) –Επίθετον Διονύσου
Αεροφεγγής –έος (ό) –Επίθετον Διός
Αεροφοίτα –ης (ή)

Αεροφοίτας -ου (ό) –Επίθετον Έωσφόρου με συνώνυμον: Άώιος

Αεσίμη -ης (ή)

Αεσίμης -ου (ό)

Αεσιπόλεια -ης (ή)

Αεσίπολις -ιδος (ό) –Βασιλεύς

Αεσσα -σσης (ή)

Αέσσης -ου (ό)

Αεσχρώνδρα -ης (ή)

Αεσχρώνδρας -αο (ό)

Αεσχυλίνη -ης και Αισχυλίνη -ης (ή)

Αεσχυλίνος -ου και Αισχυλίνος (ό)

Αέτα -ης (ή)

Αέτας -αο; (ό)

Αέτης -ου (ό) –Αθηναῖος

Αετία -ης (ή) –Αρχικά ή Αἴγυπτος

Αετιδέα -ης (ή)

Αετιδεύς –έως και Αετιδέας -ου (ό) –Υἱός Μεγάλου Ναπολέοντος

Αετίνα -ης (ή)

Αετίνη -ου (ό)

Αέτιος -ου (ό) –(ταχύς, ικανός ως αετός) –Χριστιαν. όνομα μάρτυρος –Επίσκοπος –Ίδρυτής και άρχηγός αιρέσεως, έμπιστος του Γάλλου, αδελφού του Ίουλιανού –Συγγραφέας –Βασιλεύς Τροιζήνης –Φιλόσοφος περιπατητικός –Άστρονόμος –Ίατρός διάσημος –Νικητής Αττίλα (ως στρατηγός) σύμβουλος ειρήνης –Ο Αμιδυνός άρχίατρος Αυτοκράτορας Ίουστινιανού –Άρειανός επίσκοπος, A-A-589Δ, 590Α, B-A- 139Δ, 140Α, H-9-330Δ, 465Δ

Αετίουσα -σης (ή)

Αετίς -ιδος (ή)

Αετίων και Ηρόδοτος -ου (ό) –Έργον Λουκιανού

Αετίων και Ηετίων -ονος (ό) –(ταχύς και ικανός ως αετός) –Πατήρ Κυψέλου –Άγαλματοποιός –Ζωγράφος, εικονίσας Αλέξανδρον και Ρωξάνην, A-A-590Δ, B-A-140M, H-7-945Α, H-14-452Α

Άετος και Άετός -ου (ό) –(αετιδέος) –Επώνυμον Πύρρου –Τέκνον Τιφώνος και Έχιδνης, ό κατατρώγων τό ήπαρ Προμηθέως και τοξευθείς υπό Ηρακλέους

Αζάη -ης(ή)

Αζάης -η; (ό) –Μυθικός βασιλεύς Ατλαντίδος, υἱός Ποσειδώνος και Κλειτούς, A-A-599Α

Αζαία -ας (ή)

Αζαῖος -ου (ό)

Αζαῖς -ιδος (ή) –Ξεκαρδιστική κωμωδία με συμμετοχή όλοκλήρου του θιάσου της Κυβέλης, παιχθείσα εις Απόλλωνα Αθηνών

Αζάμηα -ης (ή)

Αζάμηος -ου (ό)

Αζαμῖς -ιος (ό)

Αζάν και Αζήν -ηνος (ό) –Υἱός Αρκαδός και Έρατούς, πατήρ Κλείτορος ή κάτοικος Αζανίας, A-A-601Α, H-9-996Δ, H-10-841Δ, H-12-630Α

Αζάνη -ης (ή)

Αζάνης -ου (ό) –Πέρσης τίς στρατηγός των Σογδιανών, υἱός Αρταίου (=ύψηλου, ευγενικού)

Αζανία -ης (ή) –Και χώρα

Αζανίας –άδος (ή) –Κάτοικος περιοχής Αρκαδίας, H-14-155Δ

Αζανίς -ιδος και Αζηνίς (ή) –Επίθετον Νύμφης Κορωνίδος, μητρός Ασκληπιού, A-A-601Δ

Αζανίτη -ης (ή)

Αζανίτης -ου (ό) –Α-A-601Δ

Αζάνος -ου (ό) –Ποταμός

Αζάρα -ης (ή)

Αζάρας -α; (ό) –Μαρμαρίνη κεφαλή εν Λούβρω, του γλύπτου Λυσίππου –H-12-654Α

Αζάρατη -ης (ή)

Αζάρατος -ου (ό) –Δελφός τις

Αζαρία -ης (ή) –Παχύ φυτόν Κρήτης εκκρίνον παχύ έλαιον

Αζαρίας-ου (ό) –Ιουδαϊκόν ὄνομα –Προφήτης υἱός Ἀδῶ –Βασιλεύς

Αζαρίουσα -σης (ή)

Αζαριτία -ης (ή) –Κρήνη

Αζαρίτιος -ίου (ό)

Αζαρίων -νος (ό)

Αζαρος -ου (ό)

Αζειάδη -ης (ή)

Αζειάδης -ου (ό)

Αζειδα -ης (ή)

Αζειδας –Αζειδαο; (ό) –(πατρωνυμικόν)

Αζειδας (αο) και Αζειδης -ου (ό) –Υἱός Αζένη ἢ Αζέως, ὁ Ἀκτωρ, O.I.B.513

Αζέμλκα -ης (ή)

Αζέμλκος -ου (ό) –Υἱός βασιλέως Τύρου

Αζένη -ης (ή)

Αζένης -ου (ό) –Πατήρ Αζειδαο

Αζεύς –έως (ό) –Υἱός Κλυμένου, βασιλέως Ὀρχομενοῦ, ἀδελφός Ἐργίνου, πατήρ Ἀκτορος

Αζήϊα -ης (ή)

Αζήϊος -ου (ό)

Αζήμια -ης (ή)

Αζήμιος -ου (ό)

Αζημίουσα -σης (ή)

Αζημίων -ωνος (ό)

Αζημῶθ; (ό)

Αζήν -ήνος και Αζᾶν (ό) –(πῶγων κατά Φρύγας)

Αζηνᾶς και Αζηνεύς –έως (ό)

Αζηνία -ης (ή) –Δῆμος Ἀττικῆς

Αζηνιεύς –έως (ό)

Αζηνίς και Αζανίς –ίδος (ή) –Ἐπίθετον Νύμφης Κορωνίδος, μητρός Ἀσκληπιοῦ, A-A-601Δ

Αζης –εως; (ό) –Ἅγιος χριστιανός (19 Νοεμβρίου), A-A-606Α

Αζησία και Αύξησία -ης (ή) –(ή εὐτραφής) –Δῆμητρος ἐπίθετον και Περσεφόνης –Ἐπίθετον Δήμητρος, A-A-606Α

Αζήσιος –ίου (ό)

Αζία -ης (ή)

Αζίαγη -ης (ή)

Αζίαγος –άγου (ό)

Αζιαία -ης (ή)

Αζιαῖος -ου (ό)

Αζίας -ου (ό)

Αζιλις –ιδος (ή) –Ποταμός –Ὅρος

Αζιρις –ιδος (ή)

Αζμῶθ (ό) –Ο Βαρσαμίτης Ἰουδαῖος –Ο Βεερμί Ἐλιαβά ὁ Σαλαβωνίτης

Αζονα -ης (ή)

Αζονας –α και Αζων –νος (ό) –Υἱός Ἡρακλέους, δοῦς ὄνομα εἰς πόλιν Γάζαν

Αζος -ου (ό) –Ἰδρυτής πόλεως Αζείας, A-A-609Δ, H-1-564Α

Αζουθάγος -ου (ό)

Αζουσα -σης (ή)

Αζυξ –κος; (ή) –(συνώνυμον: Παρθένος) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Αζων –νος (ό) –Ποταμός

Αζωνή –ης (ή)

Αζωνία -ης (ή) –Δῆμος Ἀττικῆς

Αζωνίας –ίου (ό)

Αζῶρ (ό) –(ὁ δίκαιος) –Ιουδαϊκόν –Υἱός Ἐλιακείμ, ἐγγονος Ἀβιουδ –Ὄνομα κυνός

Αζωρος -ου (ό) –Ἀργοναύτης, A-A-621Α

Αζωστος -ου (ό & ή) –Ἐπίθετον Ἐκάτης

Αζωτος -ου (ό) –Πόλις και υἱός Πελόρου

Αηδόνιον –ίου (ή) –Ἐταῖρα

Αηδόνιος –ίου (ό) –Ἐπίθετον Ὑπνου

Αηδονίς –ίδος (ή)

Αηδών –ώνος (ή) –(ή ἔχουσα φωνήν αἰηδόνο) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς παρά Παμφυλίοις –Θυγάτηρ Πανδάρεω, ἀπό Κρήτην ὑπό Διός και Αηδόνο, σύζυγος βασιλ. Θηβῶν Ζήθου, μέ ὄν γεννᾶ Ἴτυλον. Ζήλεψε Νιόβην και Ἀμφίωνα διά πολλά τέκνα. Θρήνησε ὅμως ὅταν ἐκ λάθους ἐσκοτώσε τό δικόν της τέκνον. Λυπηθεῖς

ὁ Δίας μετεμόρφωσεν εἰς ἀηδόνα –ή θυγάτηρ Ἀρμαθόης καὶ Πανδάρεω, σύζυγος Πολυτέχνου καυχηθεῖσα πῶς διαθέτει μεγαλύτεραν εὐτυχίαν ἀπὸ Ἥραν καὶ Δία. Ἡ Ἥρα ἠνάγκασε νὰ διαγωνισθοῦν μέ ἐπαθλον δούλην στὸν νικητὴν. Νικήσασα Ἀηδὼν ἐπείσμωνσεν Πολυτέχνην ὅστις ἔφθασε εἰς πενθερόν ζητῶν νὰ μεταφέρει εἰς σύζυγον τὴν ἀδελφήν της, Χελιδόνα. Καθ' ὁδὸν ἐβίασεν καὶ φθάσας προσέφερεν εἰς Ἀηδόνα ταύτην ὡς δούλην, καθόσον αὐτὴ μεγαλώσασα δὲν ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ ἀδελφῆς. Ἀντελήφθη τό συμβάν ἡ Ἀηδὼν ὅτε εἶδε κέντημα τῆς Χελιδόνας περιγράφον τὴν περιπέτειαν. Ἐκδικούμεναι Πολυτέχνην σφάζουν τὸν Ἴτυ καὶ τὸν προσφέρουν γεῦμα εἰς πατέραν του, τρέχουσαι εἰς πατέραν των. Ἀντιληφθεὶς ὁ Πολύτεχνος κυνήγησε ἀδελφάς, ὃν ὑπηρετῶν τοῦ πατρὸς των τὸν συνέλαβον καὶ ἔδεσαν ἀλείφοντας μέ μέλι καὶ ἐκθέτοντας εἰς ἔντομα. Λυπηθεῖσα ἡ Ἀηδὼν ἔδιωχνε αὐτά, προκαλέσασα ὀργὴν πατρός, ὅστις λαβὼν ξίφος ἐπετέθη ἐναντίον θυγατρὸς. Ἀγανακτισμένος ὁ Ζεὺς, μετεμόρφωσεν τὴν ἀμαρτωλὴν οἰκογένειαν. Τὸν πατέρα εἰς θαλασσαιόν. Τὸν Πολύτεχνον εἰς πελεκάνον. Τὸν Ἀρμαθὼν εἰς ἀλκυόνα. Τὴν Ἀηδόνα καὶ Χελιδόνα εἰς ὁμώνυμα πτηνὰ καὶ τὸν ἀδελφὸν τοὺς εἰς τσαλαπετεινόν. Παράλλαγή τοῦ μύθου ἀποτελεῖ ὁ τῆς Φιλομήλας καὶ Πρόκνης, ταυτοπροσωπούμεναι μέ Χελιδόνα καὶ Ἀηδόνα, H-9-968Δ, H-10-909Δ, H-15-399Δ, H-16-255Δ

Ἀηδωνίς –ίδος (ή)

Ἀήτης –εος (ὁ & ή) –Ἐπίθετον Διονύσου –Ἐπίθετον Ἡελίοιο –Ἐπίθετον Μούσης –Ἐπίθετον Ὠκεανοῦ

Ἀηνοβάμβαρη –ης (ή)

Ἀηνοβάμβος καὶ Αἰνοβάμβος –ου (ὁ)

Ἀήρ –έρος (ὁ) –Μέ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας, θεοὶ Σακράτους “Νεφέλαι” μέ ἐπίθετα, μάκαρ καὶ Δεσπότης –Ἐπίθετον Διὸς –Ἐπίθετον Ἥρας, A-A-631Δ, H-14-404A

Ἀηρείουσα –σης (ή)

Ἀηρείων –νος (ὁ)

Ἀηρσίουσα –ης (ή)

Ἀηρσίων –νος (ὁ)

Ἀήται –ων (οἱ) –Θεότητα

Ἀήτη –ης (ή)

Ἀήτης –ητος (ὁ) = Ἐπίθετον Ζέφυρου – Ἐπίθετον Βορέως –Ἐπίθετον Εὐρύου μέ συνώνυμον: Ἐάιος –Ἐπίθετον Νότου

Ἀθαβούς –οῦντος (ὁ)

Ἀθαθούς –οῦντος (ὁ)

Ἀθακος –ου (ή) –Καὶ χωρίον πλησίον Ἡρακλείας

Ἀθάμα –ης (ή)

Ἀθαμανία –ης (ή)

Ἀθαμανίουσα –σης (ή)

Ἀθαμανίων –ωνος (ὁ)

Ἀθαμαντία –ης (ή)

Ἀθαμαντίδη –ης (ή)

Ἀθαμαντίδης –ου (ὁ) –Πατρωνυμικὸν τοῦ Ἀθάμας

Ἀθαμάντιος –ου (ὁ)

Ἀθαμαντίς –ίδος (ή) –Ἐπώνυμον Ἑλλῆς θυγατρὸς Ἀθάμαντος καὶ Νεφέλης, ἀδελφῆς Φοῖξου, A-A-632Δ

Ἀθάμας –αντος (ὁ) –(ἄξιοθαύμαστος) – Υἱὸς Αἰόλου, ἐκγονος Ἑλλῆνος, βασιλεὺς Ὀρχομενοῦ, πατὴρ Ἑλλῆς καὶ Φοῖξου καὶ Μακίστης, μέ πρώτην σύζυγον Νεφέλην καὶ δευτέραν Ἰνώ ἢ Βύνην ἢ Λευκοθέαν, μέ τὴν ὁποῖαν γεννᾷ Λέαρχον καὶ Μελικέρτην. Τέλος μέ Θεμιστώ, θυγατέρα Ὑψέως βασιλέως Λαπίθων μέ ἦν γεννᾷ Ἐρύθιον, Πτῶον, Λεύκωνα καὶ Σχοινέα –Ἥρως μυθολογικὸς ἢ υἱὸς Αἰναρέτης ἐν Βοιωτία, πατὴρ Ἀρέας –Ὁ Ποσειδωνιάτης Πυθαγορικὸς φιλόσοφος

Ἀθαμβής –εος (ὁ) –Ἐπίθετον Ἑρωτος μέ συνώνυμον: Ἑρεμνός

Ἀθάμβητη –ης (ή)

Ἀθάμβητος –ου (ὁ)

Ἀθαμβος –ου (ὁ) –Δελφίος τις

Ἀθάμβουσα –σης (ή)

Ἀθάμβων –νος (ὁ)

Ἀθάνα –ης; (ή) –Επίθετον Νίκης

Ἀθανά –ης (ή)

Ἀθάνα καί Ἀθήνη καί Ἀθαναία καί Ἀθηνᾶ καί Ἀθηναία καί Ἀθηναίη –ης (ή) –Θεά Σοφίας καί φρονήσεως καί τῆς περὶ τόν πόλεμον ἐμπειρίας καί συνέσεως ἐφευρέτης ἐργασιῶν κοινωνικοῦ βίου ἐξ οὗ καί Ἑργάνη. Φιλονείκησε μέ Ποσειδῶνα διὰ προστασίαν πόλεως Ἀθηνῶν, ἀναβλαστήσασα ἐλαίαν –Θυγάτηρ Διός καί Μήτηρ (ἐκ τῆς κεφαλῆς του ἀφοῦ πρῶτα κατάπιε τὴν ἔγκυν Μήτηρ), γεννηθεῖσα περὶ Τριτωνίδα λίμνην, ἐν Λιβύᾳ καί ἀναθρέψασαν ὁ Τρίτων

Ἀθαναγόρα –ης (ή)

Ἀθαναγόρας –ου καί **Ἀθηναγόρης** –ου (ὁ) –Μιλήσιος στρατηγός Ροδίων –Ἀθηναῖος φιλόσοφος

Ἀθανάδα –ης (ή)

Ἀθανάδας –αο καί **Ἀθάνας** καί **Ἀθάνης** –ιδος (ὁ) –Ἱστορικός –Σικυώνιος –Τραχίνιος φονεύσας προδότην Ἐφιάλτην (εἰς Σπερχιάδα), τιμηθεὶς ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ὅχι ὅμως διὰ τὴν προδοσίαν τῶν Θερμοπυλῶν, ἀλλὰ δι' ἄλλην αἰτίαν Α-Α-633Δ, Η-7-1051Α

Ἀθανάδη –ης (ή)

Ἀθανάδης –ου καί **Ἀθανάδας** (ὁ) –Πιθανός φονεὺς Ἐφιάλτου, δι' ἄλλην αἰτίαν καί οὐχὶ διὰ Θερμοπύλας, κατ' ἐντολήν Πελοποννησίων

Ἀθαναδώρα –ης (ή)

Ἀθανάδωρος –ου (ὁ) –Ἰδρυτὴς ἱεροῦ Θεσμοφόρου Δήμητρος, Η-11-280Α

Ἀθαναία –ης (ή)

Ἀθαναῖος –ου (ὁ)

Ἀθάναιος –ου (ὁ) –Μῆν Αἰτωλῶν

Ἀθαναιρέτη –ης (ή)

Ἀθαναιρέτης –ου (ὁ)

Ἀθαναῖς –ιδος (ή)

Ἀθαναίουσα –σης (ή)

Ἀθαναίων –ωνος (ὁ)

Ἀθανάκκει –ειος; (ὁ)

Ἀθάναος –ου (ὁ)

Ἀθαναρίχα –ης (ή)

Ἀθανάριχος –ου (ὁ)

Ἀθανάρχη –ης (ή)

Ἀθαναρχίς –ιδος (ή)

Ἀθάναρχος –ου (ὁ)

Ἀθάνας –αντος (ὁ) –Ἑλλην ἱστορικός

Ἀθάνας καί Ἀθάνης –ιος (ὁ) –Ὁ Συρακόσιος συγγραφεὺς

Ἀθανάσεις –ειος (ὁ)

Ἀθανασία –ης (ή) –(προσωποποιήσις αἰωνιότητος) –Χριστιανικὸν ὄνομα

Ἀθανάσιος –ιου (ὁ) –(αἰώνιος) –Χριστιαν. ἀρχιεπίσκοπος –Σοφός –(18 Ἰανουαρίου)

Ἀθανάτα –ης (ή) –Επίθετον Ἀρτέμιδος –Επίθετον Θέτιδος μέ συνώνυμον: Χρυσόθειρα

Ἀθάναται –ων (αἱ) –Επίθετον Μουσῶν

Ἀθανάτη –ης (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Επίθετον Δήμητρος μέ συνώνυμον: Βασίλισσα –Επίθετον Θέτιδος μέ συνώνυμον: Μήτηρ καί Νηρηΐς –Επίθετον Κίρκης –Επίθετον Ρέας –Επίθετον Φύσεως μέ συνώνυμον: Ζωή

Ἀθάνατοι –ων (οἱ) –Επίθετον Ἑρώτων –Επίθετον Μοιρῶν –Επίθετον Μουσῶν

Ἀθάνατος –ου (ή & ὁ) –Επίθετον Ἥρας –Επίθετον Αφροδίτης μέ συνώνυμον: Ποικιλόθρονος –Επίθετον Γῆς –Επίθετον Ἐλευθερίας –Επίθετον Ἑρμοῦ μέ συνώνυμον: Διάκτορος –Επίθετον Διός –Επίθετον Νηρέως μέ συνώνυμον: Πατήρ –Επίθετον Νίκης –Επίθετον Πρωτέως –Επίθετον Σαράπιδος μέ συνώνυμον: Βασιλεύς –Επίθετον Φάνητος

Ἀθανεᾶτις –ιδος (ή) –Φυλὴ Τεγεατῶν

Ἀθάνη –ης (ή)

Αθάνης -ου (ό)

Αθανία -ης (ή)

Αθανίας και Αθηνίας -ου (ό) –Μέ πατρωνυμικόν Ἀριστάνδριος –Πατήρ Ὁφέλτου

Αθανίας -αο; (ό) –Πατήρ Διονυσόδωρου –Σύνηθες ὄνομα εἰς Βοιωτία καί σπάνιον εἰς ὑπόλοιπον Ελλάδα –Ἐνεπίγραφη Βοιωτική στήλη ἀφιερωμένην εἰς πολεμιστήν

Αθανῆος -ου (ό) –Πατρωνυμικόν τοῦ Πυρρίδα

Αθάνιον -ίου (ή)

Αθανίουσα -σης (ή)

Αθανίππα -ης (ή)

Αθανίππη -ης (ή)

Αθάνιππος -ου (ό) –Πατήρ Εὐαγγέλου, προξένου Δελφῶν

Αθανίς και Αθηνίς -ιδος (ό) –Ιστορικός –Συρακούσιος

Αθανίς -ιδος (ή)

Αθανίχα -ης (ή)

Αθάνιχος -ου (ό) –Ἀθλητής Νεμεονίκης μία καί τρεῖς στα Βασίλεια σέ ἀγῶνας παιδίων καί ἀνδρῶν –Υἱός Καλλιφῶας

Αθανίων και Αθηνίων -νος (ό)

Αθανογείτα -ης; (ή)

Αθανογείτουσα -σης (ή)

Αθανογείτων -νος (ό)

Αθανογένεια -ης (ή)

Αθανογένεις -ειος (ό)

Αθανογένης -ους (ό)

Αθανογετίς -ιδος (ή)

Αθανογέτις -ιος (ό)

Αθανογίτα -ης; (ή)

Αθανογιτίς -ιδος (ή)

Αθανογίτων -νος (ό)

Αθανοδίκη -ης (ή)

Αθανόδικος -ου (ό)

Αθανοδότα -ης (ή)

Αθανόδοτος -ου (ό)

Αθανοδώρα και Αθηνοδώρα -ης (ή)

Αθανοδώριος -ίου (ό) –Βοιωτικόν πατρώνυμον

Αθανόδωρος και Αθηνόδωρος -ου (ό) –Πατήρ Δημοκλέους, H-16-236A

Αθανόκκει; (ό)

Αθανόκλεια -ης (ή)

Αθανοκλής -έους (ό)

Αθανοκράτεια -ης (ή)

Αθανοκράτεις -ειος (ό)

Αθανοκράτης -ητος (ό)

Αθανοκρίτη -ης (ή)

Αθανοκρίτιος -ίου (ό) –Πατρωνυμικόν τοῦ Αθανοκρίτου

Αθανόκριτος -ίτου (ό)

Αθανομβρότη -ης (ή)

Αθανομβροτίς -ιδος (ή)

Αθανόμβροτος -ου (ό)

Αθανομένη -ης (ή)

Αθανομένης -ους (ό)

Αθάνουσα -σης (ή)

Αθανοφίλη -ης (ή)

Αθανοφιλίς -ιδος (ή)

Αθανόφιλος -ου (ό)

Αθάνυλα -ης (ή)

Αθανυλίς -ιδος (ή)

Αθάνυλος -ου (ό)

Αθανῶ -οῦς (ή)

Αθάνων -ντος (ό)

Αθάπτουσα -σης (ή)

Αθάπτων -ντος; (ό)

Αθάρα -ης (ή) –Θεά εἰς Συρίαν

Αθαράμβη -ης (ή)

Αθάραμβος -ου (ό)

Αθάρη και Ἀτταγάθη -ης (ή)

Αθαργία -ίης (ή)

Αθαργίας -ίου (ό)

Ἀθας –α (ὁ)

Ἀθαύμαντη –ης (ή)

Ἀθαύμαντος –ου (ὁ)

Ἀθάφαια –ης (ή)

Ἀθάφαιος –ου (ὁ)

Ἀθδεγος –ου (ὁ)

Ἀθέα –ας (ή)

Ἀθέας καί Ἀτέας –ου (ὁ) –Βασιλεύς Σκυθῶν

Ἀθέητος –ου (ὁ) –Ἐπίθετον Διός

Ἀθελγής –έος (ή & ὁ) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Ἐπίθετον θεοῦ Διός –Ἐπίθετον Περσεφόνης

Ἀθέμμουςα –σης (ή)

Ἀθέμμων –νος (ὁ) –Πατήρ Ἴπποκλειῶς

ἈθENAΓόρα –ης (ή)

ἈθENAΓόρας καί ἈθENAΓόρας –ου (ὁ)

ἈθENOγένη –ης (ή)

ἈθENOγένης –ους (ὁ)

ἈθENOδώρα –ης (ή)

ἈθENOδώρος –ου (ὁ) –Μελιτεύς

Ἀθεος –ου (ὁ) –Πλαστόν Διαγόρου Ἀθηναίου

Ἀθεος καί Θεός καί Θεόδωρος –ου (ὁ) –Φιλόσοφος Κυρηναῖος, μαθητής Ἀριστίππου καί Κράτητος, H-16-499A, H-17-51A, 133A, 520Δ

Ἀθέρα –ης (ή)

Ἀθέρας –ου; (ὁ) –Ἑρμιονεύς, φιλοξενήσας τήν Δήμητραν, A-B-18Δ

Ἀθερίνη –ης (ή)

Ἀθερίνος –ου (ὁ)

Ἀθερίουσα –σης (ή)

Ἀθερίων –νος (ὁ) –Νέος, οὗ ὁ ἀδριάς ἐν Πάτραις

Ἀθεσις καί Ἀδίγης –ου (ὁ) –Ποταμός

Ἀθεσμος –ου (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἀθεστος –ου (ὁ & ή) –Ἐπίθετον Ἑρινύος

Ἀθετη –ης (ή)

Ἀθετος –ου (ὁ)

Ἀθηδεία –ης (ή)

Ἀθήδειος –ου (ὁ)

Ἀθήητος –οιο (ὁ & ή) –(ἀθέατος) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος –Ἐπίθετον Διονύσου –Ἐπίθετον Ἡοῦς –Ἐπίθετον Διός –Ἐπίθετον Μεγαίρας –Ἐπίθετον Περσεφόνης

Ἀθηλᾶ –ής (ή) –(μή θηλασθείσα) –Ἐπίθετον Περσεφόνης

Ἀθηλή –ής (ή) –(ή μή θηλασθείσα) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀθελίς –ιδος (ή)

Ἀθελος καί Ἀθελός –οῦ (ὁ)

Ἀθήνα καί Κεκροπία –ης (ή) –(ἀκτινοβόλος ἢ λάμπουσα) –Πόλις ὀνομασθεῖσα ὑπὸ Κελαδιανού, ἐνῶ αἱ Ἀθῆναι (10 Μικραὶ πόλεις) ὀνομάσθησαν ὑπὸ Θησέως

Ἀθηνά Νίκη ἢ Ἀπτερος Νίκη (ή) –Ναός Ἀκροπόλεως, οἰκοδομηθεὶς μετὰ εἰρήνην Νικίου

Ἀθηνά καί Γλαυξ καί Ἀθάνα καί Ἀθάννα (ή) –(ἡθῶν νόησις, αὐτὴ ποῦ ἐννοεῖται τοῦ θεοῦ) –Θεὰ πολέμου –Προσωποποιήσις σοφίας, θυγάτηρ Διός καί Μήτηρ, γεννηθεῖσα ἀμώμως ὑπὸ κεφαλῆς Διός A-B-19Δ, A-B-37A, A-B-36Δ, H-7-1149 A, O-O-H-80, Δ22, X224

ἈθENAΓόρα –ης (ή)

ἈθENAΓόρας –ου (ὁ) –(σοφός ἀγορητής) –Χριστιανός –Συγγραφέας ἀπολογητῆς –Πλατωνικός φιλόσοφος –Στρατηγός –Ρήτωρ, A-B-39A καὶ Δ, B-A-158A, H-8-580 Δ, H-9-980Δ

ἈθENAγορέα –ης (ή)

ἈθENAγορέας –ου (ὁ)

ἈθENAγόρη –ης (ή)

ἈθENAγόρης –ου (ὁ)

Ἀθηνάγορος –ου (ὁ) –Συγγραφεύς, A-B-38A καὶ Δ, H-10-827A, H-17-614A

Ἀθηνάδα –ης (ή)

Ἀθηνάδας –αο καὶ Ἀθηνάδης –ου (ὁ) –Υἱός Νικομάχου, αὐλητῆς –Πιθανός φονεὺς Ἐφιάλτου εἰς Σπερχειάδα, τιμη-

Θεῖς ὑπὸ Λακεδαιμονίων –Τραχίνιος ἢ Σικυώνιος, A-B-41A, H-9-258Δ

Ἀθηνάδη –ης (ή)

Ἀθηνάδης –ου (ό)

Ἀθηναδώρα –ης (ή)

Ἀθηνάδωρος –ου (ό)

Ἀθηναία καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀθήνη –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηναῖς

Ἀθηναία –ης (ή) –Ἀθηναῖς ἐπίθετον

Ἀθήναια –ων (τά) –Ἐορτή τὰ Παναθήναια

Ἀθηναεῖς καὶ Ἀθηναῖς καὶ Εὐδοξία –ας (ή)

Ἀθῆναι –νῶν (αἱ) –Πόλις

Ἀθηναῖκαί φυλαί (αἱ) –Ἐρεχθίδες, Αἰγῆες, Πανδιονίδες, Λεοντίες, Ἀκαμαντίες, Οἰνηίδες, Κεκροπίες, Ἴπποθοοντίες, Αἰαντίες, Ἀντιοχίδες

Ἀθήναιον –ου (ή)

Ἀθηναῖος καὶ Ἀθαναῖος καὶ Ἀθήναιος –ου (ό) –Περίφημος ἀνατόμος ὁ Ἀτταλεὺς –Ὀλυμπιονίκης σέ ἄγνωστο ἀγώνισμα ὁ Φλυεὺς –Στρατηγὸς Ἀντιγόνου –Λακεδαιμόνιος –Ἀθηναῖος φιλόσοφος καὶ Γραμματικὸς –Ναυκρατίτης

Ἀθήναιος –ου (ό) –Γραμματικὸς καὶ ἄλλος μαθηματικὸς –Στρατηγὸς –Ὀλυμπιονίκης (ὁ Εἰφέσιος εἰς πυγμὴν παίδων) –Συγγραφεὺς –Σοφιστὴς –Δύο ἀδριαντοποιοὶ, πατὴρ Ζωπύρου ἢ Κασσάνδρου ἢ Εὐημέρου –Ἐπιγραμματοποιὸς –Ἱστορικὸς συγγραφεὺς –Ὁ Κυζικηνὸς γεωμέτρης καὶ μαθηματικὸς –Ἀτταλεὺς –Μηχανικὸς –Ὁ Ναυκρατίτης γραμματικὸς –Ὁ Σελευκεὺς περιπατητικὸς φιλόσοφος, A-B-42Δ, A-B-201A, H-18-161A

Ἀθηναίουσα –σης (ή)

Ἀθηναῖς –ίδος (ή) –Θυγάτηρ σοφιστοῦ Λεοντίου μετονομασθεῖσα εἰς Εὐδοξίαν (κόρη τῶν Ἀθηνῶν) –Αὐτοκράτειρα Βυζαντίου –Θυγάτηρ Ἰπποβότου, σύζυγος Βοιωτοῦ ἡρώος Ἀλακομενέως ὅστις ἀνέθρεψεν Ἀθηναῖον –Φυλὴ –Μάντις ἢ

Ἐρυθραῖα (Μεγ. Ἀλεξάνδρου) –Σύζυγος Ἀριοβαρζάνου, καὶ μήτηρ Ἀριοβαρζάνου, θυγάτηρ Μιθριδάτου –Θυγάτηρ φιλοσόφου Λεοντίου, ἐξαιρετικὴ ποιήτρια ἢ ὑπὸ Βυζαντινῶν “Ἑλλόγιμος” καὶ “Φιλοεπής”, A-B-43Δ, B-A-201A

Ἀθήναῖς –ίδος (ό)

Ἀθηναίουσα –σης (ή)

Ἀθηναίων –ωνος (ό) –Πατὴρ Βοήθου γλύπτου, H-4-617A

Ἀθήνακος –ου (ό)

Ἀθηνακῶν –ῶντος (ό)

Ἀθηνακῶσσα –σσης (ή)

Ἀθηναπία –ης (ή)

Ἀθηναπίος –ίου (ό)

Ἀθηναῖς –αντος (ό)

Ἀθηνή –ῆς (ή)

Ἀθηνῆς –ῆος (ό)

Ἀθηνήσιον –ίου (ή;)

Ἀθηνία –ίης (ή)

Ἀθηνιάδα –ης (ή)

Ἀθηνιάδας –αο (ό)

Ἀθηνιάδη –ης (ή)

Ἀθηνιάδης –ου (ό)

Ἀθηνιανή –ῆς (ή)

Ἀθηνιανός –οῦ (ό)

Ἀθηνίας καὶ Ἀθανίας –ου (ό) –Βοιωτὸς

Ἀθηνική –ης (ή)

Ἀθηνικός –οῦ (ό)

Ἀθηνικῶν καὶ Ἀθηνακῶν –ῶντος (ό) –Ἱστοριογράφος –Κωμικὸς ποιητής, A-B-46A

Ἀθηνικῶσσα –σσης (ή)

Ἀθῆνιον –ου (ή) –Ἐταῖρα

Ἀθῆνιος –ίου (ό)

Ἀθηνίουσα –σης (ή)

Ἀθηνίπια –ης (ή)

Ἀθηνίππος –ου (ό) –Ἀθηναῖος ἢ Ἀλικαρνασσεὺς –Νομοθέτης –Ἱατρός –Ἀθη-

ναῖος δημότης, ἄγνωστος καί μή σίγουρος, Α-Β-46Α

Ἀθηνίς καί Ἀθάνις –ιδος (ό) –(σοφός ὡς Ἀθηνά) –Ἀδριαντοποιός, ΑΒ-46Α, Η-7-1042Α, Η-9-980Δ, Η-12-889Α, Η-13-557Α

Ἀθηνίχη –ης (ή)

Ἀθηνίχος –ου (ό) –Κορυδαλλεύς

Ἀθηνίων καί Ἀθανίων –ωνος (ό) –Φιλόσοφος περιπατητής –Τύραννος –Ζωγράφος –Ιατρός –Δοῦλος –Κωμικός ποιητής –Σφραγιδογλύφος –Χαράκτης –Κωμικός ποιητής μέσης κωμωδίας –Τραγικός ποιητής –Λιθογράφος, Α-Β-46Α, Η-7-945Α, Η-12-366Δ, Η-17-741Α

Ἀθηνοβία –ης (ή)

Ἀθηνόβιος –ίου (ό)

Ἀθηνογείτα –ης (ή)

Ἀθηνόγειτος –ου (ό)

Ἀθηνογείτουσα –σης (ή)

Ἀθηνογείτων –ωνος (ό)

Ἀθηνογένη –ης (ή)

Ἀθηνογένης –ους (ό) –Καθ' οὗ ἔγραψεν λόγον ὁ Ὑπερίδης –Αγαλματοποιός –Μέτοικος –Χριστιανός –Ἅγιος –Ιερομάρτυς, Α-Β-46Δ, Η-8-43Α

Ἀθηνοδαΐα –ης (ή)

Ἀθηνοδαΐος –ου (ό)

Ἀθηνοδότα –ας (ή)

Ἀθηνόδοτος καί Ἀτενώδοτος –ου (ό) –Ἀθηναῖος –Ἀγγειογράφος, Η-15-654Δ

Ἀθηνοδώρα –ης (ή)

Ἀθηνόδωρος καί Ἀθανόδωρος –ου (ό) –(δῶρον Ἀθηνᾶς –θεϊκός –σοφός) –Πειρατής –Ιστορικός –Στωϊκός φιλόσοφος, συγγραφεύς ὁ Ἑρετριεύς –Κιθαρωδός –Εἰς ἐκστρατεῖαν Μεγάλου Ἀλεξάνδρου –Σοφιστής ὁ Ἴμβριος –Ἀδριαντοποιός –Μαρμαρογλύπτης –(σύμπλεγμα Λαοκόοντος εἰς Βατικανόν, μέ Πολύδωρο καί Ἀγήσανδρο) –Ὁ Αἰγιεύς, ὀλυμπιονίκης τρεῖς φορές εἰς στάδιον –Ιατρικός συγγραφεύς –Ὁ Κορυδαλίω, στωϊκός συγ-

γραφεύς. Ὁ Ταρσεύς Σάνδωνος, στωϊκός φιλόσοφος –Ἐταῖρος Στράβωνος –Ὁ υἱός Σήμο(ω)νος, Ἐφέσιος Νεμεονίκης εἰς πυγμὴν παίδων Η-7-1017Α, 1056Α, Η-18-551Α

Ἀθηνόκλεια –ης (ή)

Ἀθηνοκλῆς –έους (ό) –Χορευτής –Υἱός Ξενοκλέους –Χαράκτης –Στρατηγός –Γραμματικός –Συγγραφεύς ὁ Κυζικινός, Α-Β-47Α

Ἀθηνοκρίτη –ης (ή)

Ἀθηνόκριτος –ου (ό) –Γραμματικός –Πατήρ Δημοκρίτου

Ἀθηνοπόλεια –ης (ή)

Ἀθηνόπολις –ιδος (ό)

Ἀθηνοτίμη –ης (ή)

Ἀθηνότιμος –ου (ό)

Ἀθηνοφάνη –ης (ή)

Ἀθηνοφάνης –ους (ό) –Ἀθηναῖος, Η-7-99Α καί Δ

Ἀθηνοφάντα –ης (ή).

Ἀθηνόφαντος –άντου (ό)

Ἀθηνοφίλη –ης (ή)

Ἀθηνόφιλος –ου (ό)

Ἀθηνύλλα –ης (ή)

Ἀθηνυλλίς; –ίδος (ή)

Ἀθηνύλλος –ου (ό)

Ἀθηνῶ καί Ἀθηνῶ –οῦς (ή) –Θυγάτηρ Λυκομήδους καί μήτηρ Κλαυδίου Σεκουνδίνου

Ἀθήνωρ –ορος (ό)

Ἀθηράδα –ης (ή)

Ἀθηράδας –αιο (ό) –Λακεδαιμόνιος ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον

Ἀθθόνειτη –ης (ή)

Ἀθθόνειτος –ου (ό)

Ἀθιήλ; (ό) –Υἱός Ἀραβωθήτου, Ἰουδαῖος

Ἀθικτα –ης; (ή)

Ἀθικτος –ου (ό) –Ὄνομα δούλου

Ἀθις –ιδος; (ό) –Πόλις –Ἐταῖρος Φινεύς

–Υιός Κλιματίας, συζύγου Γάγγου, φονευθέντος υπό Περσέως, Α-Β-48Δ

Αθλητήρ –ήρος (ό) –Επίθετον Διός

Αθλία –ης (ή) –Επίθετον Τύχης μέ συνώνυμον: Γραῦς

Αθλίας –ου (ό) –Αθλίας, (παρ' Αθλίου, δι' Αθλίου, πρὸς Ἀθλ(ι)ον –Διογένης, Α-Β-52Α, Η-6-76Δ

Αθλιβίς –ιδος; (ή)

Αθλιος –ου (ό) –(ἐλεεινός)

Αθλίουσα –σης (ή)

Αθλίων –νος; (ό)

Αθλος –ου καὶ Ἀεθλος (παρ' Ὀμήρῳ) (ό) –(μόχθος)

Αθλος –ου (ό)

Αθμηνίς –ίδος (ή)

Αθμονεύς –έως (ό)

Αθμονή –ης (ή)

Αθμονία –ης (ή) –Δῆμος Αθηνῶν

Αθοσίουσα –σης (ή)

Αθοσίων –νος (ό) –Πυθαγόρειος ἐκ Ρηγίου

Αθουσα –σης (ή)

Αθόως –ω; (ό) –(ἄνευ ποινῆς) –Πατήρ Ἀθω

Αθραΐα –ας (ή)

Αθραΐος –ου (ό)

Αθραυστος –ου (ή) –Επίθετον Δικαιοσύνης

Αθρινά –ᾶς (ή) –Ἰσως Αθηνά, θεά κατὰ Εὐσέβιον

Αθριβίς καὶ Αθριβίς –ίδος (ή)

Αθρυΐλατη –ης (ή)

Αθρυΐλατος –ου (ό) –Ἰατρός Θάσιος, Α-Β-55Δ, Η-12-843Δ

Αθρύϊτη –ης (ή)

Αθρύϊτος –ου (ό) –Θάσιος ἰατρός

Αθρυς –υος (ό) –Παραπόταμος Ἰστρου

Αθυμβρα –ης (ή)

Αθύμβραδη –ης (ή)

Αθύμβραδος –ου (ό) –Λακεδαιμόνιος

Αθυμβρος –ου (ό) –Λακεδαιμονίων Ἀρχηγός

Αθύρ ἢ Αθώρ (ή;) –Αἰγυπτία θεά (ἴση μέ Ἀφροδίτην), θεότης σκότους, μήτηρ ὅλων τῶν ὄντων

Αθύρα –ης (ή)

Αθύρας –α (ό) –Ποταμός Θράκης

Αθύρμα –ης (ή)

Αθυρμίς –ίδος (ή)

Αθυρμος –ου (ό)

Αθυρος –ου (ό) –(ἄνευ θύρας)

Αθύρουσα –σης (ή)

Αθύρων –ντος; (ό & ή) –Επίθετον Διόνυσου

Αθυσ –υος (ό)

Αθώα –ης (ή)

Αθώδη –ης (ή)

Αθώδης καὶ Ἀθωθίς –ιος; (ό) –Ὄνομα Αἰγυπτίων βασιλέων

Αθωθίς –ιος καὶ Αθώδης –ου (ό)

Αθων –νος καὶ Ἀθως (ό) –Ὄνομα ὄρους

Αθωναΐα –ης (ή)

Αθωναῖος –ου (ό)

Αθως καὶ Αθῶος –ου (ό) –Επίθετον Διός, οὗ βωμός καὶ ἄγαλμα εἰς χερσονήσον Ἀθω, Α-Β-56Α

Αθώρ –ος; καὶ Ἀτάρ (ή) –Αφροδίτη Αἰγυπτίων

Αθώρ –ου; (ή) –(κάστρον Ὀρου) –Ἀντιπροσωπεύει τὸ ἡλιακὸ μάτι καὶ δὴ κατευνασμένη ὄψιν του. Θυγάτηρ Ρά, συνήθως σύζυγος Ὀρου. Αἰγυπτιακὴ θεότης

Αθώρηκτος –ου (ό & ή) –Επίθετον Διόνυσου

Αθως –ου (ό) –Υιός Αθώου

Αθως –ω καὶ Αθῶος καὶ Αθων (ό) (α+θωή=ἐνοχή, ἀμόλυντος –ὄρος (ἀθῶον, αἶπος –ὑψωμα) –Γίγαντας μέ κεφαλὴν ὄφeos. Στὴν γιγαντομαχίαν πέτα-

ξεν τόν βράχον στόν Ποσειδῶνα καί
ξεφύτρωσεν ἡ χερσόνησος –Ἀθωΐτης
ὁ κάτοικος –Υἱός Ποσειδῶνος, ἐξ οὗ τό
ὄνομα –Ιερὸν ὄρος Ἑλλήνων, ἀφιερω-
μένον εἰς Ἀρτέμιδα Παρθένον, μέ ἐφή-
βους ἱερείας, καλουμένας Παναγίας.
Ὡς ἀμόλυντος (ἀ+θωή=ποινή) ἦτο ἄβα-
τος διὰ τοὺς ἄνδρας καί οἱ Χριστιανοί
τόν μετεμόρφωσαν εἰς ἄβατον διὰ τὰς
γυναῖκας –Ἐπίθετον Διὸς –Πατὴρ Βεί-
θου ἢ Βείθους, Α-Β-57Δ

Ἀθως –ω (ὁ) –Χερσόνησος διανοιχθεῖσα
ὕπο Βουβάρεως καί Ἀρταχαίου καί ἐπέ-
βλεπεν Ἀρτακαῖος, κατὰ διαταγὴν Ξέρ-
ξου

Ἀθῶσσα –σσης (ή)

Αἶα –ης (ή) –Τροφός καί ἀδελφή Κρήτης

Αἶα –ης (ή) –Καί πηγὴ

Αἶα –ης (ή) –Ἐπίθετον Δήμητρος

Αἶαργα –ης (ή)

Αἶαργη –ης (ή)

Αἶαργος –ου (ὁ) –Υἱός Εὐτέρπης, Η-8-
561Α

Αἰαία καί Αἰαίη –ης (ή) –Ἐπώνυμον
Μήδειας ἢ Κίρκης ἢ Καλυπούς –Νῆσος
Κίρκης (πιθανῶς Μαδέρα), Ο.Ο.Λ.70

Αἰάκη –ης (ή)

Αἰάκης –εος ἢ –εα (ὁ) –Πατὴρ καί υἱός
τυράννου Σάμου, Πολυκράτους ἢ Συλο-
σάντος, Α-Β-78Α

Αἰακίδα –δης (ή)

Αἰακίδας –αιο (ὁ)

Αἰακίδη –ης (ή)

Αἰακίδης –ου (ὁ) –Ἀπόγονος Αἰακοῦ,
υἱός Αἰακοῦ ὁ πηλεὺς, ἔκγονος Αἰακοῦ ὁ
Ἀχιλλεύς. Αἰακίδαι=Αἶας καί Τελαμών
–Υἱός Ἀρύμβου –Πατὴρ Πύρρου –Υἱός
βασιλέως Ἡπείρου καί ἀδελφός Ὀλυ-
μπιάδος, Α-Β-78Α, Η-7-538Δ, Η-9-250Δ,
Η-15-419Δ

Αἰακός –οῦ (ὁ) –Βασιλεὺς, πατὴρ Τελα-
μώνος –Υἱός Διὸς καὶ νύμφης Αἰγίνης, θυ-
γατρός Ἀσωποῦ. Μέ Ἐνδηΐδα (θυγατέρα

Χείρωνος ἢ Σκίρωνος ἐγγονή Κυχρέως)
γεννᾷ Πηλέα καί Τελαμῶνα ὅστις μέ σύ-
ζυγον τὴν νύμφην Ψαμμάθην (μεταμορ-
φωθεῖσαν εἰς φώκιαν) γεννᾷ Φῶκον φο-
νευθέντα ὑπὸ Πηλέως καί Τελαμώνος.
Ὁ δίκαιος Αἰακός ἐδιώξε ἀδελφοκτόνους
Τελαμῶνα εἰς Σαλαμίνα καί Πηλέα εἰς
Φθίαν –Σύζυγος Ψαμμάθης, ἥτις τὸν ἀπέ-
πεμπε –Μέ Ραδάμανθυν καί Μίνωα ἤ-
σαν δικαστές τοῦ κάτω κόσμου, ὡς δίκαι-
οι. Ὁ Πλούτων ἐνεπιστεύθει τὰς κλεῖς
τῶν καταχθονίων πυλῶν –Ὡς υἱός Διὸς
ἔστειλεν Μυρμιδόνas (προερχομένους
ἐκ μεταμορφώσεως μυρμήκων γηραιᾶς
δρυὸς τὴν ὁποίαν ἐφύτευσε εἰς Αἰγίνα
ἀπὸ μόσχευμα ἱερῶς δρυὸς Δωδώνης)
νά βοηθήσουν τὸν Αἰγέα ἐναντι Μί-
νωος, Δρύϊνον στέφανον ἀπέδιδον εἰς
ὀλυμπιονίκas δι' ἀρετὴν –Πατὴρ Πη-
λέως καί Τελαμώνος, πάππος Ἀχιλλέ-
ως καί Αἴαντος –Μυθικός βασιλεὺς
Αἰγίνης, ὁ πατὴρ Τελεμώνος, ὅστις ἀ-
ποίκισε μέ Αἰγινήτας τὴν Σαλαμῖνα
καί υἱός αὐτοῦ, Αἴαντας. Οἱ υἱοὶ Αἰακοῦ
μετέσχον θήρας Καλυδωνίου κάπρου
καί Ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας –Θριά-
σιος ἥρωος, Ο.Ι.Φ.189, Α-Β-78Δ, Β-Α-210Δ,
Η-7-1148Δ, 1172Α, Η-17-615Α

Αἰαλάν –ἄνος; (ὁ);

Αἰαμονάν –ἄνος; (ὁ);

Αἶανα –νης (ή)

Αἰανεῖον (τό) –Πηγὴ ἐν Λοκρίδι

Αἰάνη –ης (ή)

**Αἰάνης καί Κλυτώννυμος καί Κλυσώ-
νυμος –ου (ὁ)** –Υἱός Ἀμφιδάμαντος, Α-
Β-79Α

Αἰανία –ίης (ή)

Αἰανίας –ίου (ὁ)

Αἰανίς –ίδος (ή) –Πηγὴ (ἐν Λοκροῖς Ὀ-
πουντίοις), Η-12-512Α

Αἰανός –οῦ (ὁ) –Υἱός Ἐλυμίου, βασιλέως
Τυρρηνῶν –Πατὴρ Ἀλκιάχης, Α-Β-79Δ

Αἰάντεη –ης (ή)

Αἰάντεος –ου (ὁ) = Αἰάντειος

Αιαντάδα –ης (ή)

Αιαντάδας –αο(ό)

Αιαντιάδη –ης (ή)

Αιαντιάδης –ου (ό) –Τραγικός ποιητής

Αιαντίδα –ης (ή)

Αιαντίδας –αο (ό)

Αιαντίδη –ης (ή)

Αιαντίδης –ου (ό) –Τραγικός ποιητής –Εὐφρόνιος τῆς πλειάδος τῶν 7 τραγικῶν –Πατρωνυμικόν Αἴαντος καί τῆς ἀδελφῆς Γλαύκης –Τύραννος Λαμψάκου, υἱός Ἰππόκλου, Α-Β-80Α

Αιαντίς –ίδος (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Φυλή Ἀττικῆς, Η-13-150Δ

Αιαντογένη –ης (ή)

Αἴαντογένης –ους (ό)

Αιαντοδίκη –ης (ή)

Αιαντοδίκης –ου (ό)

Αιαντοδότη –ης (ή)

Αιαντόδοτος –ου (ό)

Αιαντοδῶρη –ης (ή)

Αιαντόδωρος –ου (ό) –Μαθητής Σωκράτους, ἀδελφός Ἀπολλοδώρου, Η-17-525Α

Αιαντόθεμις –ιδος (ό & ή)

Αιαντόκλεια –ης (ή)

Αιαντοκλῆς –έους (ό)

Αιαντοκράτη –ης (ή)

Αιαντοκράτης –ου (ό)

Αιαντομένη –ης (ή)

Αιαντομένης –ους (ό)

Αιαντοσθένη –ης (ή)

Αιαντοσθένης –ους (ό)

Αιαντώ –οὺς καί –ῶς (ή)

Αἶαξ –κος (ό)

Αιαξώ –ους (ή) –Σύζυγος Ἀρχελάου καί Μυκηναίου Ἡλεκτρώονος

Αἶας ὁ Αἶας καί Ὀϊλέως καί Λοκρός –οῦ (ό) –(ταχύπους) –Πατήρ Ἀναξίας –Ἥρω καί βασιλεὺς Ἀχαιῶν. Ἀπέθανεν

ἀπὸ ἄδικον κρίσιν ὡς καί ὁ Παλαμήδης. Ἀνεψιός Πηλέως ἐξάδελφος Ἀχιλλέως, ἐγγονος Αἰακοῦ. Αἶας (ὁ μέγας) υἱός Τελαμῶνος. Αἶας (ὁ μικρός) βασιλεὺς Λοκρῶν, υἱός Οἰλέως (Οἰλιάδης). Ὁ Τρωϊκός ἥρωας, ἀδελφός, Τεύκρου, σύζυγος Τεκμήσης, πατήρ Εὐρυσάκη, Ο-Ο-Λ-543, Α-Β-80Α καί Δ, Β-Α-211Α, Η-15-746Δ

Αἶας –ντος (ό) –Ποταμός

Αἶατη –ης (ή)

Αιατίδα –ης (ή)

Αιατίδας –αο (ό)

Αιατίδη –ης (ή)

Αιατίδης –ου (ό)

Αἶατος –ου (ό) –Υἱός Φειδίππου, Α-Β-85Α

Αἰβατία –ης (ή)

Αἰβάτιος –ίου (ό)

Αἰβηλα –ης (ή)

Αἰβηλος –ου (ό)

Αἰβίαλη –ης (ή)

Αἰβίαλος –ου (ό)

Αἰβιλα –ης (ή)

Αἰβιλος –ου (ό)

Αἰβιωναῖα –ης (ή)

Αἰβιωναῖος –ου (ό)

Αἰβουρα –ης (ή)

Αἰβουρος –ου (ό)

Αἶγα –ης καί Νικώ (ή) –Ὅπως καί ἡ Νάννιον καλεῖται Αἶγα

Αἰγαγίη –ης (ή)

Αἰγαγρη –ης (ή)

Αἰγαγρος –ου (ό) –Βασιλεὺς Θράκης, πατήρ Ὀρφέως, Η-15-73Α

Αἰγαί; (αί) –Πόλις ἐπὶ Κράθιος ποταμοῦ

Αἰγαία –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης –Βασίλισσα Ἀμαζώνων

Αἰγαῖος –ου (ό) –Ἐπίθετον Διός –Ἐπίθετον Ποσειδῶνος, Α-Β-105Α

Αἰγαίουσα –σης (ή)

Αιγαίων καὶ Βριάρεως –έω (ό) –(στιβαρός, δυνατός) –Γίγας Αιγαίων καὶ Ἑκατόγχειρος –ου (ό) –Ἐπώνυμον Ποσειδῶνος –Υἱός Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, εἰς Γίγας μέ πεντήκοντα κεφαλὰς καὶ ἑκατόν χειράς (Ἑκατόγχειρ) –Υἱός Λυκάονος κεραυνωθείς μετ' ἀδελφῶν ὑπὸ Διός –Συγγραφεὺς σεισμῶν, Ο.Ι.Α. 404 Α-Β-105, Η-9-646Δ

Αιγαίων –ωνος (ό) –Θαλάσσιος γίγας

Αιγαίωνας –ου (ό)

Αιγαιώνη –ης (ή)

Αιγαίωρα –ης (ή)

Αιγαίωρος –ου (ό)

Αιγάλεα –ης (ή)

Αιγάλεον –ου (τό) –Ὅρος Μεσσηνίας

Αιγάλεος –ου (ό)

Αιγαλέουσα –σης (ή)

Αιγάλεων καὶ Αιγάλεως (ό) –Ὅρος Ἀττικῆς

Αιγᾶς –άδος; (ό) –Ποταμός

Αιγάστροη –ης (ή)

Αἴγαστρος –ου (ό)

Αιγάτη –ης (ή) –Αἰκλίδη ἄκρα

Αἴγατος –ου (ό)

Αιγέδα –ης (ή)

Αιγέδας –αο (ό)

Αιγεάτη –ης (ή)

Αιγεάτης καὶ Ἀγεάτης –ου (ό)

Αιγεία –ης (ή) –Θυγάτηρ Ἀδράστου, σύζυγος Πολυνεΐκου

Αιγείας –ου (ό) –Γεωμέτρης καὶ μαθηματικός ὁ Ἱεραπολίτης

Αιγείδα –ης (ή)

Αιγεῖδα –ης (ή)

Αιγεῖδας –αο (ό)

Αιγείδας –αο (ό) –Κρῆς –ὄλυμπιονίκης εἰς Δόλιχον

Αιγεῖδη –ης (ή)

Αιγείδης –ου (ό) –Υἱός Αἰγέως, ὁ Θησεύς

–Φυλὴ ἐν Σπάρτῃ κληθεῖσα ὑπὸ Αἰγέως, υἱοῦ Οἰολύκου, ἐκγόνου τοῦ Θῆρα –Φυλὴ ἐν Θήβαις, Ο.Ι.Α.265 Η-9-650Δ

Αἴγειρα –ης (ή) –Πρώην Ὑπερησία, πόλις Ἀχαιΐας

Αἴγειρος –ου (ό & ή) –Νύμφη θυγάτηρ Ὀξύλου καὶ Ἀμαδρυάδος, Α-Β-106Δ

Αιγείων καὶ Αιγαίων –ωνος (ό) –Ἐπώνυμον Ποσειδῶνος

Αιγελάτη –ης (ή)

Αιγελάτης –ου (ό) –(αἰγοβοσκός) –Ἐπίθετον Πανός

Αιγέουσα –σης (ή)

Αιγερία καὶ Ἥγερία –ης (ή) –Νύμφη πηγῶν

Αιγερίας –ίου (ό)

Αιγέστα καὶ Ἐγέστα –ης (ή) –Α-Β-107Α

Αιγέστα καὶ Αιγέστη –ης (ή) –Θυγάτηρ Ἴπποστράτου ἢ Τρωός Ἴππότου, σύζυγος Κριμισσοῦ (ποταμίου θεοῦ Σικελίας), μήτηρ Αἰγέστου φιλοξενήσασα Αἰνεΐαν. Ἡ ἄρνησις Λαομέδοντος νά πληρώσῃ Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα ἔφερε λοιμὸν καὶ ἐν κῆτος ἀπαιτῶν μίαν κόρην κατ' ἔτος. Ὁ Ἴππότης φοβούμενος διὰ θυγατέραν, ἔρριψεν ἐντὸς κιβωτίου εἰς θάλασσαν, ὃ φθάσαν ἐν Σικελίᾳ συνήντησε Κριμισσὸν ποταμόν καὶ ἐπέισθη αὐτὴ νά νυμφευθεῖ. Γεννᾷ Αἰγέστην λαβόντα μέρος εἰς Τρωϊκὸν πόλεμον

Αιγεσταῖα –ης (ή)

Αιγεσταῖος –ου (ό)

Αιγέστης καὶ Αἴγεστος καὶ Ἀκέστης –ου (ό) –Τρώς θεμελιωτής –Υἱός Κριμισσοῦ καὶ Ἐγέστης ἐκ Τροίας, βασιλεὺς Σικελίας ὑποδεχθεὶς Αἰνεΐαν –Σύζυγος Στύλλης, Α-Β-107Δ

Αιγεστράτη –ης (ή)

Αιγέστρατος –ου (ό)

Αιγεὺς καὶ Ἀλιεύς –έως (ό) –(ἐπίμονος καὶ ὀρμητικὸς ὡς κύτος) –Υἱός Πανδίωνος ἢ Οἰολύκου ἢ Σκυρίου, πατήρ Θησεῦς, βασιλεὺς ἀδελφὸς Πάλλαντος –

πολυγύναιος: Πρώτη, σύζυγος θυγάτηρ Ὀπλητος (Μῆτις;) –Δευτέρα, θυγάτηρ Χαλκόδοντος. Τρίτη, θυγάτηρ Πιτθέως (ἡγεμόνος Τροϊζῆνος ἢ Αἶθρα μέ τήν ὁποίαν γεννᾷ Θησέαν, αὐξηθέντα πλησίον πάππου. Τετάρτη, Μῆδεια. Πολλαί χωρίς γάμον. Σύζυγος Χαλκιόπης καί Αὐτόχθης –Συγγραφεύς –Ὁ υἱός Οἰολύκου, ἔγγονος Θῆρα, δισέγγονος Αὐτεσίωνος Λάκωνος, ἀπόγονος Κάδμου, Α-B-107Δ Β-A-213Μ, Η-7-1159Δ, Η-9-679Α, Η-12-99Δ, Η-15-542Δ, Η-17-139Α
Αἰγεωνεύς –έως (ὁ) –Υἱός Πριάμου νόθος, Α-B-109Α

Αἰγέων –ωνος (ὁ)

Αἰγή –ης (ή)

Αἰγή –ης (ή) –Νύμφη, γυνή Πανός ἐξ ἧς Αἰγίπαι –Βασίλισσα Ἀμαζώνων ἐν Λιβύῃ –Θυγάτηρ Ὡλένου, ἔγγονη Ἥφαιστου ὡς καί ἡ Ἑλίκη, τροφοί Διός ὡς καί ἡ Ἀμάλθεια –Υπό Διός συγκατετάχθη εἰς ἀστέρας –Αμαζών, Α-B-109Α

Αἰγήεις –εντος καί Αἰγίς –ιδος (ή) –Πυρφόρον καταστρεπτικόν τέρας οὐ τό δέρας ἔφερεν Ἀθηνᾶ, Α-B-109Α, Η-7-1149Δ

Αἰγηῖς –ιδος (ή) –Φυλή Ἀττική

Αἰγηῖς –ιδος καί Αἰγληῖς –ιδος (ή) –Μία των Υακινθίδων

Αἰηλόχεια –ης (ή)

Αἰηλοχίς –ιδος (ή)

Αἰηλόχος –ου (ὁ)

Αἰηνήτιη –ης (ή)

Αἰηνήτιης –ου (ὁ) –Γλύπτης, ἀδελφός ζωγράφου Πασίου, Η-15-593Α, Η-16-244Α

Αἰγιάλεια καί Ευρυάλεια καί Ἀγιάλη –ης (ή)

Αἰγιάλεια καί Αἰγιάλη –η (ή) –Θυγάτηρ Ἀδράστου, βασιλέως Σικυώνος ἢ υἱοῦ αὐτοῦ Αἰγιαλέως, σύζυγος Διομήδους ἥτις τῇ προτροπῇ Ναυπλίου ἀπάτησεν σύζυγον μέ Κομήτην, ἐπίτροπον ἐν Ἀργεῖ –Αρχαῖον ὄνομα Σικυώνος, Ο.Ι.Ε.412, Α-B-110Δ

Αἰγιαλεύς –έως (ὁ) –Υἱός Αἰήτου, βασιλέως Κολχίδος –Υἱός Ἰνάχου (καί νύμφης Μελίας, ἀδελφός Φορωνέως Ἀργους) –Υἱός Ἀδράστου φονευθεῖς ὑπό Λαομέδοντος υἱοῦ Ἑτεοκλέους, Α-B-110Δ, Η-9-881Α, Η-11-651Α, Η-12-91Δ, Η-13-209Α, Η-18-148Δ

Αἰγιάλη –ης (ή) –Γυνή Διομήδους βασιλέως Ἀργους, ἦν προς ἐκδίκησιν ὁ Ναύπλιος προέτρεψεν καί ἀπάτησεν τόν σύζυγόν της μέ τόν Κομήτην, ὄν κατέλειπεν (Διομήδης) ὡς ἐπίτροπον εἰς Ἀργος

Αἰγιαλίτη –ης (ή)

Αἰγιαλίτης –ου (ὁ) –Επίθετον Πανός –Επίθετον Πριάπου

Αἰγιαλός –οῦ (ὁ) καί Αἰγιαλεία –Πόλις, ἢ μετέπειτα Σικυών, Α-B-113Α

Αἰγιάς –άδος (ὁ) –Ολυμπιονίκης εἰς Κέλητα

Αἰγιβάτα –ης (ή)

Αἰγιβάτας –ου (ὁ) –(ὁ βατεῦων αἶγας) Επίθετον Πανός

Αἰγιβότα –ης (ή)

Αἰγίβοτος –ου (ὁ) –Επίθετον Πανός

Αἰγίδα –ης; (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς

Αἰγίδας –αιο (ὁ)

Αἰγίδιον –ιου (ή) –Κοράσιον ἐν Ἀθήναις

Αἰγιδούχος ἢ Αἰγιδόχος ἢ Αἰγιδιοχος –ου (ὁ) –Δαίμονες ἀρχικά ἢ θεοί. Δαίομαι = μοιράζω, ὀρίζω τήν ἀνθρωπίνην μοῖραν

Αἰγίεις; (ή); –Επίθετον Ἀθηνᾶς

Αἰγιεύς –έως (ὁ)

Αἰγίθαλλη –ης (ή)

Αἰγίθαλλος –ου (ὁ)

Αἰγίθαρα –ης (ή)

Αἰγίθαρος –ου (ὁ)

Αἰγίκερως –ωτος; (ὁ) –Επίθετον Πανός

Αἰγίκλεια –ης (ή)

Αἰγικλῆς –έους (ὁ)

Αἰγίκναμος –ου (ὁ) –(ὁ ἔχων κνήμας αἰγός) –Επίθετον Πανός

Αἰγικόρευς –έως καὶ Αἰγικόρης –εω ἢ –εος (ὁ) –Επίθετον Πανός

Αἰγικόροσ –ου (ὁ) –Επίθετον Πανός

Αἶγίλα –ης (ἡ)

Αἰγίλεια –ης (ἡ)

Αἰγιλία –ης (ἡ)

Αἰγλιεύς –έως (ὁ)

Αἰγίλιψ –ιπος (ἡ) –ΟΙ-B-633

Αἰγίλος –ου (ὁ) –ὄρος –Επώνυμος ἥρωσ Αἰγιαλίας

Αἰγμία –ης (ἡ)

Αἰγίμιος καὶ Αἰγιμῖος –ου (ὁ) –Υἱὸς Δώρου, ἀδελφὸς Τεκτάμου καὶ Ἰφθίμης –Διάσημος ἰατρός –Συγγραφεὺς –Γενάρχης νομοθέτης Δωριέων, πατὴρ Δύμαντος καὶ Παμφύλου καὶ Ὑλλου –Τὸν ἔσωσεν Ἡρακλῆς ἐκ Λαπίθων καὶ ἀνταπέδωσεν ἐπαναφέροντας τέκνα Ἡρακλέους εἰς Πελοπόννησον –Βασιλεὺς Δωριέων, υἱοθετήσας Ὑλλον πρεσβύτερον, υἱὸν Ἡρακλέους εἰς ὃν ἐγκατέλειπεν ἀρχὴν ὡς καὶ εἰς ἀπογόνους αὐτοῦ –Συγγραφεὺς πλακουντοποικῶν συγγραμμάτων, A-A-115A, H-9-307A, 340A, H-12-88A, H-15-382Δ, H-18-38A, 391Δ

Αἰγίμορος καὶ Αἰγίμουρος –ου (ὁ & ἡ) –Νῆσος

Αἰγίμος –ου (ὁ)

Αἶγινα –ης (ἡ) –Θυγάτηρ ποταμίου θεοῦ Ἀσωποῦ καὶ Μετώπης, θυγατρὸς Λάδωνος, νύμφη. Μία τῶν δώδεκα θυγατέρων. Ὁ Δίας τὴν πῆρε στήν Οἰνώνη ἢ Οἰνωπία (πού μετονομάσθη Αἶγινα) μεταμορφώνονσα σέ ἀετὸ ἢ φωτιά καὶ γεννᾷ Αἰακὸν πού ἀπέκτησε Πηλέαν (πατέρα Αχιλλέως) καὶ Τελαμῶνα (πατέρα Αἴαντος) –Κατόπιν μέ σύζυγον Ἀκτορον γεννᾷ Μενόιτιον, πατέρα Πατρόκλου. Ὁ Δίας μετεμόρφωσε τὰ μυρμήγκια τοῦ νησιοῦ σέ ἀνθρώπους –Νύμφη Ποταμίας, ΟΙ.B.562, A-B-118A, B-A

-214A, H-7-1148Δ, 1172A, H-13-259Δ, 468A, H-15-620A, 869A

Αἰγίναῖα –ης (ἡ) –Επίθετον Ἀρτέμιδος ἐν Σπάρτῃ

Αἰγινήτα –ης (ἡ)

Αἰγινήτας –ου (ὁ)

Αἰγινήτης –ου (ὁ) –Ποταμὸς, καὶ πόλις –Υἱὸς Δηρείτου ἢ Πόμπου –Βασιλεὺς Ἀρκάδων –Ζωγράφος Σικυώνιος –Ὁ κωμικὸς ποιητὴς Ἀριστοφάνης, A-B-134A

Αἰγινθος –ου (ὁ)

Αἰγίνιον –ίου (τό;)

Αἰγινος –ου (ὁ)

Αἰγινῶ –ους (ἡ) –Εταῖρα ἀγαπῶσα τὸν Εὐριπίδην

Αἶγιον –ου (τό)

Αἰγιοκορεὺς –έως (ὁ) –Υἱὸς Ἰωνος

Αἶγιος καὶ Αἰγίος –ου (ὁ) –Επίθετον Διὸς –Υἱὸς Αἰγύπτου μνηστήρ Δαναΐδος Μνήστρας –H-5-773A, A-B-137D

Αἰγίος –ου (ὁ) –Ποταμὸς

Αἰγίουσα –σης (ἡ)

Αἰγιοῦχος –ου (ὁ) –Επίθετον Διὸς φέροντος δέρας αἰγός

Αἰγίοχος –ου (ὁ) –Επίθετον Διὸς (ἐκ τῆς ἀναθρεψάσης αἰγός)

Αἰγίπᾶν –ἄνος καὶ Αἰγίπαν –ἄνος (ὁ) –Υἱὸς Διὸς, (ἀνθρωπόμορφον τέρας) καὶ Αἰγῆς συζύγου Πανός –Παρά Ῥωμαίων –Θεὸς μέ μορφὴν αἰγός καὶ ἰχθύος. Ἀστερισμὸς τοῦ Αἰγώκερου Σιλβανός

Αἰγίπᾶς –ἄνος; (ὁ)

Αἰγίπια –ης (ἡ)

Αἰγίπιος –ίου (ὁ) –Ποταμὸς

Αἰγιπόδη –ης (ἡ)

Αἰγιπόδης –ου (ὁ) –Επίθετον Πανός

Αἰγίπους –οδος (ὁ) –Υἱὸς Πανός, ὁ μετέπειτα Αἰγόκερως, ἀστερισμὸς καὶ ζῶδιον

Αἰγίπυρος –ου (ὁ)

Αἰγιδίουσα –σης (ἡ)

Αιγριών -ωνος (ό)

Αιγιρόεις -εντος (ό)

Αιγιρόεσσα -ης καί Αιγιροῦσα -ης (ή)
-Αιολική πόλις

Αιγιοῦσα -ης (ή)

Αιγίων -ντος; (ό)

Αιγίς -ίδος (ή) -Μυθικόν τέρας ἐκπνέων φωτιάν. Υἱός Γαῖας -Ἀσπίς Διός ἐκπέμπουσα τρόμον καί ἐκπληξιν. Ἡ Αθηνά καταβάλων τουτο εφόρει το δέρμα

Αιγίς -ίδος καί Αιγίης -εντος; (ή) -Δέρμα αἰγός πού θήλασε Δίαν ὃ εφόρει πρὸς ἀνάμνησιν καλούμενος Αἰγιοῦχος, A-B-109A, H-7-1149Δ

Αἰγισθη -ης (ή)

Αἰγισθος -ου (ό) -(θυελλώδης) -Υἱός Θυέστου ὃν γεννᾷ ἐκ θυγατρὸς Πελοπίας, ἔκγονος Πέλοπος -Δολοφόνος Ἀγαμέμνωνος (ὡς ἐραστής Κλυταιμνήστρας μέ ἦν γεννᾷ Ἐπιγόνῃ ἢ Ἐριγόνῃ ἢ Ἥριγόνῃ) φονευθεὶς ὑπὸ Ὀρέστου, ὅστις ἔλαβε σύζυγον τήν ἢ ἐφόνευσεν Ἥριγόνῃν μέ ἦν γεννᾷ Πένθιλον -Ζωγράφος, O-A-35, Γ-250, Ω-97, A-B-138Δ, B-A-216MH-15-695Δ

Αἰγισσός -ου (ή)

Αἰγισταία -ας (ή)

Αἰγισταῖος -ου (ό) -Υἱός Μίδου

Αἰγιστέα -ης (ή)

Αἰγιστέας -ου (ό) -A-B-139Δ

Αιγίτα -ης (ή)

Αιγίτας -ου (ό)

Αἰγιτθος -τθου (ό)

Αιγίτιον -ίου (ή;)

Αιγίων -ωνος (ό)

Αἶγλα -ης (ή)

Αἶγλαῖα -ης (ή)

Αἶγλαῖος -ου (ό)

Αἶγλάνωρ -ορος (ό) -Πατήρ Αρεταφίλης, συζύγου Φαιδίμου

Αἶγλαπιᾶ -ῆς (ή)

Αἶγλαπιός -ιου καί Ἀγλαπιός -ιου (ό)=
Ἀσκληπιός ἐν Λακωνία

Αἶγλας -αο (ό)

Αἶγλας -ᾶδος (ό)

Αἶγλάτα -ης (ή)

Αἶγλάτας -ου (ό)

Αἶγλάτης -ου (ό)

Αἶγλάτωρ -ορος (ό) -Κυρρηναῖος

Αἶγλᾶωρ -ορος (ό) -Ἐπίθετον Ἀσκληπιοῦ

Αἶγλη -ης καί Ἀογλα -ης (ή) -(ή λάμπουσα ἀπὸ ὠραιότητα καί ἰσότητα) -Θυγάτηρ Διός καί Νεαίρας (νηρηΐς) -Σύζυγος Θησέως, θυγάτηρ Πανοπέως. Πρὸς χάριν τῆς ἐγκατέλειψεν Αἰριάδην εἰς Νάξον -Σύζυγος Ἡλίου Ναϊάας, μήτηρ τῶν χαρίτων -Μέ Απόλλωνα γεννᾷ Χάριτες -Μία τῶν ἐσπερίδων, θυγάτηρ Ἡλίου καί Ρόδης (Ηλιάδῃ) ἀδελφή Ἐρύθειας μέ ἦν ἐφύλασσε χρυσά μήλα δῶρο τῆς Γαῖας πρὸς Ἥραν διὰ γάμον μέ Δίαν Ἡ Ὠραιότερα τῶν Νηρηϊδῶν -Θυγάτηρ Ἀσκληπιοῦ καί Λαμπετίας, ἱατρός -Ἀδελφή Φαέθοντος. Μεταμορφωθείσα εἰς αἶγιον (ὑψηλὴν λεύκην) ἐκ λύπης διὰ χαμόν ἀδελφοῦ -Θράσση τροφός Βάκχου -Ἐπίθετον Ἡοῦς -Θυγάτηρ Ἡλίου καί Νεαίρας -Θυγάτηρ Φλεγύου καί Κλεοφήμες μήτηρ Ἀσκληπιοῦ ἐξ Απόλλωνος -Ἐπίθετον Νήσιδος, A-B-141A, H-7-1159A, H-15-419Δ

Αἶγλήεις -εντος; (ό) -Ἐπίθετον Ὀλύμπου -Ἐπίθετον Απόλλωνος -Ἐπίθετον Ἄρεως -Ἐπίθετον Ἐωσφόρου

Αἶγλήεσσα -ης (ή) -Ἐπίθετον Σελήνης μέ συνώνυμα: Ἐλάτεια καί Φαεσφόρος -Ἐπίθετον Ἡοῦς -Ἐπίθετον Δίκης μέ συνώνυμον: Παρθένος

Αἶγληῖς -ίδος καί Αἶγληῖς (ή) -Θυγάτηρ Τακίνθου, ἀδελφή Ανθηΐδος. Μετὰ ἀδελφῶν Αθηναῖοι ἐθυσίασαν εἰς τάφον Κύκλωπος Γεραίστου, πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ λοιμόν, A-B-141Δ, H-17-974Δ

Αιγλήνωρ –ορος (ό)

Αϊγλης –ου (ό) –Σάμιος ἀθλητής ἀδικηθείς εἰς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ἀνακτήσας ἐκ τούτου τὴν ὀμιλίαν, ὦν κωφάλαλος πρότερον, A-B141Δ

Αιγλήτη –ης (ή)

Αἰγλήτης –του ἢ (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, A-B-142A

Αἰγλητος –ου (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος καὶ Ἀθηνᾶς

Αἰγλοειδής –ῆ (ό) –Ἐπίθετον Φωσφόρου

Αἰγλουσα –σης (ή)

Αἰγλων –ωνος (ό)

Αἰγοβία –ης (ή)

Αἰγόβιος –ου (ό)

Αἰγοβόλα –ης (ή)

Αἰγοβόλος –ου (ό) –Ἐπίθετον Διονύσου

Αἰγόκορος –ου (ό) –Ἐπίθετον Πανός με συνώνυμον: Αἰγίκορος

Αἰγομελής –οὺς (ό) –Ἐπίθετον Πανός

Αἰγόνυξ –χος (ό) –Ἐπίθετον Πανός

Αἰγός –οῦ (ό) –Ἀλέξανδρος

Αἰγός ποταμός (ό) = Ποταμός

Αἰγούσα –σης (ή)

Αἰγούσα –σης (ή)

Αἰγοφάγος –ου (ό & ἡ) –Ἐπίθετον Ἡρας –Ἐπίθετον Διός, A-B-145A

Αἰγυαλεύς –έως (ό) –Πατήρ Κυανίππου. Μετά θάνατόν του, ἐπίτροπος εἰς Κυανίππον ἀνέλαβεν Διομήδης

Αἰγύλα –ης (ή)

Αἰγύλος –ου (ό)

Αἰγύλος –ου (ό) –Δελφός τις

Αἰγυπιανή –ῆς (ή)

Αἰγυπιανός –ου (ό)

Αἰγύπιος –ου (ό) –Νέος Θεσσαλός, υἱός Ἄνθου καὶ τῆς Βούλιδος ὑπὸ Διός μεταμορφωθείς εἰς γύπα –Ἐπίθετον Ἡφαίστου, A-B-145Δ, 146A

Αἰγυπτᾶ –ῆς (ή)

Αἰγυπτᾶς –ἄντος; (ό)

Αἰγυπτία –ης (ή) –Ἐπίθετον Δήμητρος

Αἰγυπτία καὶ Σάββη (ή) –Θυγάτηρ Βηρωσσοῦ καὶ Ἑρμάνθης, Σίββυλα ἐκ Παλαιστίνης, καλουμένη καὶ Βαβυλωνία, Ἑβραῖα, Χαλδαία, Περσίς

Αἰγυπτιάδαι –ων (οἱ) –50 υἱοὶ Αἰγύπτου καὶ Ἀργυφίας: (Ἑτεροὶ 50 γεννῶνται ἀπὸ Αἰγυπτοκαὶ Εὐρυρόῃ) Ἀργίος, Ἀρχέλαος, Ἀγήνωρ, Ἄλκις ἢ Ἄλκης, Ἀλκμήνωρ, Ἀγαπτόλεμος, Αἴγιος, Αἰγυπτος, Ἀρβηλος, Ἀντίπαφος, Βούσιρις, Βρόμιος, Δαΐφρων, Διοκοριστής ἢ Διοκορυστής, Δρύας, Ἐφιάλτης, Ἐγκέλαδος, Εὐχήνωρ, Εὐρυδάμας, Εὐρύλοχος, Ἑρμος, Ἴστρος, Ἰππόλυτος, Ἰμβρος, Ἰππόθοος, Ἴδας, Κλεῖτος, Κισσεύς, Κερκιστής, Λυγκεύς, Λύκος, Λίξος, Λάμπος, Μενάλκης, Μέναρχος, Οἰνεύς, Πανδίων, Περίφας, Πολύκτωρ, Ποτάμων, Περισθένης, Πρωτεύς, Σθένελος, Ὑπέρβιος, Ὑποκοριστής, Φάντης, Χαλκόδων, Χαῖτος, Χρύσιππος, Χθόνιος ἐκ Καλιάδνης. Μόνη μὴ ὑπακούσασα τὸν πατέρα της ἡ Ρόδη ἢ Βεβρύκη δὲν ἐφόνευσε τὸν σύζυγόν της Ἰππόλυτον Αἰγυπτιάδαι κατ' ἄλλους ὑπῆρξαν: Ὁ Ἐφιάλτης νυμφευθεὶς τὴν Ἀρσάλειαν, ὁ Ἄωρος, ὁ Δήμαρχος νυμφευθεὶς τὴν Εὐβούλην, ὁ Ἀντίπαφος νυμφευθεὶς τὴν Κρητομήθειαν καὶ ὁ Χθόνιος, ἐξ Αἰγύπτου καὶ Καλιάδνης

Αἰγυπτιάδαι –ων (οἱ) –Ἀρχέλαος φονευθεὶς ὑπὸ Ἀναξιβίης ἥτις μετὰ Δία γεννᾷ Ὀλενον –Ἄλκις(ιδος) φονευθεὶς ὑπὸ Γλαύκης –Ἀλκμήνωρ φονευθεὶς ἐξ Ἰππομεδούσης –Ἀντίπαφος φονευθεὶς ἀπὸ Κριτομήδεια –Αἴγιος φονευθεὶς ἀπὸ Μνήστρα –Ἀρβαλος φονευθεὶς ἀπὸ Οἶμη (Δαναοῦ καὶ Κρινούς) –Ἀγαπτόλεμος φονευθεὶς ἀπὸ Πειρήνη ἢ Πειρένα –Ἀρχανδρος φονευθεὶς ἀπὸ Σκαῖα –Βούσιρις φονευθεὶς ἀπὸ Αὐτομάτη, ἥτις μετέπειτα ἦτο σύζυγος Ἀρχιτέλους καὶ κατόπιν Ἀρχάνδρου –Ἀνδρόμαχος

φονευθείς από Ἡρώ –Βρόμιος φονευθείς από Ἐρατώ –Δαΐφρων φονευθείς από Ἀδιάντη –Εὐρύλοχος φονευθείς από Αὐτονόη (Δαναοῦ καὶ Ναϊάδος Πολυξοῦς) –Ἰππόλυτος μὴ φονευθείς ὑπὸ Ρόδης ἢ Βεβρύκης ἢ Βρύκης –Χθόνιος φονευθείς από Βρύκη (Δαναοῦ καὶ Πολυξοῦς) –Χαΐτος φονευθείς από Ἀστερίαν –Ποτάμων φονευθείς από Γλαυκίππην –Ἰππόθοος φονευθείς από Γόργην –Πάμφιλος φονευθείς από Δημοφίλην –Κερκέστης φονευθείς από Δώριον –Ἀτλίτης φονευθείς από Εὐρυθόη ἢ Εὐρυπόμη (σύζυγος Οἰνομάου πατρός Ἰπποδαμείης) –Περισθένης φονευθείς ὑπὸ Ἠλέκτρας (Δαναοῦ καὶ Πολυξοῦς) –Διοκορουστής φονευθείς ὑπὸ Ἰπποδαμείης –Ἰστρος φονευθείς ὑπὸ ἐταίρας Ἰπποδαμείης –Ἰδας φονευθείς ὑπὸ Ἰπποδίκης –Εὐχίνωρ από Ἰφιμέδουσα –Πανδίων από Καλλιδικήν –Υπέρβιος από Κελαινῶ –Κλείτος από Κλείτη –Λίξος από Κλεοδώρα –Ἐρμος ἢ Ἐρμῆς από Κλεοπάτραν –Μέναχος ἢ Μενέμαχος από Νηλῶ (Δαναοῦ καὶ Εὐρώπης) –Οἰνεύς από Ποδάρκη (Δαναοῦ καὶ Πιερίας) –Ἰδμων φονευθείς από Πυλάργην (Δαναοῦ καὶ Πιερίας) –Χαλκόδων από Ροδία –Σθένελος φονευθείς από Σθενέλη –Πολύκτωρ φονευθείς από Στύγην (Δαναοῦ καὶ Πολυξοῦς) –Ἰπποκορουστής από Ὑπερίππην –Λυγκεύς μὴ φονευθείς ὑπὸ Ὑπερμνήστρας μέ ἦν γεννᾶ Ἄβαντα –Ἐρμος ἢ Ἐρμῆς μὴ φονευθείς από Φαέθουσαν μέ ἦν γεννᾶ Μυρτίλον –Ἐρμῆς μὴ φονευθείς, πού μέ Φιλοδάμειαν γεννᾶ Φάριν –Χρυσίππος, φονευθείς από Χρυσίππην (Δαναοῦ καὶ Εὐρώπης) –Λάμπος φονευθείς από Ὠκυπέτην (Δαναοῦ καὶ Εὐρώπης) –Λύκος από Ἀγαυή –Μετάλκης από Ἀδύτη –Περίφας από Ἀκταΐα –Πολυδέκτωρ από Ἀμοίμη καὶ Ἀμοίνη –Μέ Ποσειδῶνα γεννᾶ Ναύπλιον ἢ Ἀμυμώνη (Δαναοῦ καὶ Εὐρώπης) –Κυσσεύς φονευθείς από Ἀνθήλεια (Δαναοῦ καὶ Καλιάνδης ἢ Πι-

ερίας) –Κλύτος φονευθείς από Αὐτοδίκην

Αἰγυπτιάδῃ –ης (ή)

Αἰγυπτιάδης –ου (ό) –Υἱός Αἰγύπτου –Α-Θ-516Δ

Αἰγυπτιάς –άδος (ή) –Θυγάτηρ Αἰγύπτου

Αἰγυπτίῃ –ης (ή) –Επίθετον Δήμητρος

Αἰγύπτιος –ίου (ό) –καὶ διάσημος ἰατρός –Ὁ κάτοικος Αἰγύπτου –Ἰθακήσιος γέγων, πατήρ Ἀντίφου (συντρόφου Ὀδυσσεῶς καὶ Εὐρυνόμου (μνηστήρος Πηνελόπης) –Οὕτω ἐκάλει ὁ Στράβων τὸν Μωϋσῆν –Επίθετον Διονύσου –Επίθετον Ἐρμού (Τρισμεγίστου) Ἐπίθ. Διός –Επίθετον Μέμνονος –Επίθετον Πρωτέως μέ συνώνυμον: Ἀθάνατος –Επίθετον Σαράπιδος, μέ συνώνυμον: Ζεὺς, Ο-Ο-Δ-127, Ξ 263, Ρ432, Ο.Ο.Β-15, Α-Β-147Α

Αἰγυπτίς –ίδος (ή)

Αἰγυπτος –ου (ό) –Υἱός Ἡφαίστου καὶ Λευκίππης –Υἱός Βήλου καὶ Ἀγχιερῆος, ἐκγονος Ποσειδῶνος καὶ Λιβύας, δίδυμος Δαναοῦ, βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ Λιβύας, μέ ἐξήκοντα υἱούς νυμφευθέντας θυγατέρας Δαναοῦ καὶ φονευθέντας πλὴν Λυγκέως, μνηστήρος Ὑπερμνήστρας –Υἱός Αἰγύπτου ἢ Ποταμίτιδος ἢ Μερότης καὶ Κρεσφόντου, ὃν ἐφόνευσεν ἡ μήτηρ ἐκ παρεξηγήσεως. Ὀλυμπιονίκης εἰς κέλητα –Υἱός Μάνους(νης) –Ἀρχαῖον ὄνομα Νεῖλου –Αἰγυπτος καὶ Δαναός τέκνα Βήλου μέ 50 θυγατέρας ὁ πρῶτος καὶ 60 υἱούς ὁ δευτερός, Α-Β-147Α, Η-5-773Α, Η-10-840Α, Η-18-632Α

Αἰγυπτος –ου (ή) –Χώρα μέ παλαιὸν ὄνομα: Ἀμμωνία ἢ Ἐρμοχοΐνιος

Αἰγυπτουχα –ης (ή)

Αἰγυπτούχος –ου (ό)

Αἰγυρος –ου (ό & ή) –Υἱός Θελεξίου, Α-Β-179Α, Η-9-524Α

Αἰγύς καὶ Αἰγίς –ίδος (ή)

Αἶγυς –υος (ό)

Αἰγώ –οῦς (ή) –Τροφός Διός

Αἰγώλιος –ιου (ό) –Κρής μεταμορφωθείς
 υπό Διός εἰς πτηνόν, Α-Β-179Α

Αἰγών –ώνος (ό) –Ποταμός

Αἰγών –ωνος (ό) –(θυελώδης) –Βασιλιάς
 –Πυθαγόριος φιλόσοφος –Διάσημος ἀ-
 θλητής ὅστις ἔσυρε ταύρον ἀπό πόδα ὡς
 προσφοράν εἰς Αμαρυλλίδα (Θεόκριτος)
 –Ποιμὴν, Α-Β-179Δ, Η-9-548Δ

Αἰγώνυξ –χος (ό) –Ἐπίθετον Πανός μέ
 συνώνυμον: Χειμαιροβάτας

Αἰγῶσσα –σσης (ή)

Αἰδαλος –ου (ή & ό) –Αἰδηλος=κατα-
 στρέφων –Ἐπίθετον Ἄρεως –Ἐπίθετον
 Ἀθηνᾶς –Ἐπίθετον Τύχης

Αἰδαρίνη –ης (ή) –Καί τύπος οἴνου

**Ἄιδας καί Ἄιδης καί Αἰδης καί Ἄδης
 –ου (ό)**

Αἰδεσία –ης (ή) –Σύζυγος Ἑρμεία φιλο-
 σόφου –Νεοπλατωνική φιλόσοφος Ἀλε-
 ξανδρινή, μήτηρ φιλοσόφου Ἀμμωνίου
 καί Ἡλιοδώρου, Α-Β-181

Αἰδεσίας –ίου (ό) –Μαθητής Ἰαμβλίου

Αἰδέσιος –ίου (ό) –(σεμνός) –Μακεδών
 –Νεοπλατωνικός φιλόσοφος –Διδάσκα-
 λος Εὐσταθίου, χριστιανικόν ὄνομα ἀγί-
 ου καί μάρτυρος –Διδάσκαλος Χρυσανθί-
 ου –Μαθητής Ἰαμβλίου, φιλόσοφος ἐκ
 Χαλκίδος Κοίλης Συρίας. Εἰς αὐτόν ἐμα-
 θήτευσεν ὁ Ἰουλιανός, ἐν Περγᾶμῳ, Α-
 Β-182Α, Η-7-670Α, Η-17-542Δ

Αἰδεσίας –ίου (ό) –Μαθητής Ἰαμβλίου,
 Η-14-379Α

Αἰδεστός –οῦ (ό) –Α-Β-182Δ

Ἄιδηλα –ης (ή)

Ἄιδηλος –ου (ό) –Ἐπίθετον Ἄδου –Ἐπί-
 θετον Ἄρεως

Αἰδήμα –ης (ή)

Αἰδημος –ου (ό)

Αἰδήμουσα –σης (ή)

Αἰδήμων –ωνος (ό)

**Αἶδης καί Ἄιδης καί Ἄιδης καί Ἄϊς
 καί Αἰδωνεύς καί Πλουτεὺς καί Ζεὺς
 Χθόνιος καί Καταχθόνιος –ιου (ό)** –(ἀ-
 ἰδεῖν=ἀόρατος καὶ ἀ-εἰδέναι=ἄγνωστος)
 –Ἀόρατος θεός ὑποχθονίου κόσμου –Τό-
 πος ψυχῶν μετὰ θάνατον, Α-Β-182Δ, 183
 Α, 185Δ, Η-9-602Α

Αἶδης καί Αἰδωνεύς –έως (ό) –Ὁ Κλη-
 τόπωνος –Βασιλεὺς Μολοσσῶν, οὗ τὴν
 σύζυγον θέλοντες νά ἀρπάσουν Πει-
 ρίθους καί Θησεύς, ἐρόφιθησαν υπό
 Αἰδωνέως εἰς σκοτεινὴν πολύχρονον
 φυλακὴν

Ἀἶδια –ης (ή) –Ἐπίθετον Νεμέσεως

Ἀἶδιη –ης (ή) –Ἐπίθετον Γῆς –Ἐπίθετον
 Ἑστίας –Ἐπίθετον Νεμέσεως –Ἐπίθετον
 Φύσεως

Αἶδιμη –ης (ή)

Αἶδιμος –ου (ό)

Αἰδίνα –ης (ή)

Αἰδίνης –ου (ό)

Ἀἶδιοι –ων(οι) –Ἐπίθετον Ἑρινῦν

Ἀἶδιος –ίου (ό & ή) –(αἰώνιος) –Ἐπίθετον
 Ἑρμοῦ μέ συνώνυμον: Διάκτορος –Ἐπί-
 θετον Τύχης

Αἰδίππη –ης (ό)

Αἰδιππος –ου (ό)

Ἀἰδοία –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης
 –Ἐπίθετον Θέμιδος –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς
 –Ἐπίθετον Χάριτος

Αἰδοίη –ης (ή) –(συνώνυμον: Παρθένος)
 –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Ἐπίθετον Ἀρτέμι-
 δος μέ συνώνυμον: Παρθένος –Ἐπίθετον
 Ἀφροδίτης –Ἐπίθετον Δήμητρος –Ἐπίθε-
 τον Δίκης μέ συνώνυμον: Ἐκγεγαυία
 –Ἐπίθετον Ἑστίας –Ἐπίθετον Ἥρας μέ
 συνώνυμον: Παράκοιτις –Ἐπίθετον Θέ-
 μιδος –Ἐπίθετον Θέτιδος μέ συνώνυμον:
 Δεινή –Ἐπίθετον Μαίας μέ συνώνυ-
 μον: Θυγάτηρ καί Νύμφη –Ἐπίθετον
 Περσεφόνης μέ συνώνυμον: Παράκοι-
 τες

Αἰδοῖος –ου (ό) –(σεμνοπρεπής) –Ἐπί-
 θετον Διός

Αἰδοκρίτη –ης (ή)

Αἰδόκριτος –ίτου (ό)

Αἰδομένη –ης (ή)

Αἰδομένης –ου (ό)

Αἰδονεύς –ήος (ό) = Αἰδωνεύς

Αἰδόνιος –ίου (ό) –Επίθετον Ὑπνου μέ συνώνυμον: Αἰδόνιος

Αἰδοφάνη –ης (ή)

Αἰδοφάνης –ους (ό)

Αἰδοφάντη –ης (ή)

Αἰδοφάντης –ου (ό)

Αἰδῶ καὶ **Αἰδῶς** –οὺς (ή) –Τροφός Αθηνᾶς –Μία τῶν Ὠρῶν –Προστάτις καὶ προσωποποιήσις αὐξήσεως καὶ εὐημερίας Συστολῆς, κοσμιότητος, ἠθικοῦ φόβου, θεὰ Ἑλλήνων, Α-Β-186Α, Η-9-850Δ, Η-15-873Α, Η-18-198Δ

Αἰδωναία –ης (ή) –Επίθετον Ἀρτέμιδος μέ συνώνυμον: Νερτερία –Επίθετον Σελήνης μέ συνώνυμον Νερτερία

Αἰδωναῖος –ου (ό)

Αἰδωνεύς –έως (ό) –Βασιλεύς Μολοσσῶν ἢ ὉἸδης –Επίθετον Ἄδου –Επίθετον Διονύσου, Ο-Ι-Ε-190, Υ61

Αἰδωπος –ου (ό)

Αἰδωχα –ης (ή)

Αἰδῶχος –ου (ό)

Αἰέλουρη –ης (ή)

Αἰέλουρος –ου (ό)

Αἴεν ᾄοιδος –ου (ή) –(ἀεὶ ᾄοιδός) –Επίθετον Μούσης μέ συνώνυμον Λιγεία

Αἰέν ἑών (ό) –(πάντοτε εἰμί) –Επίθετον Ὠκεανοῦ μέ συνώνυμον: Πατήρ

Αἰέτη –ης (ή)

Αἰέτης –ου (ό) –Ἦρως;

Αἰετίουσα –σης (ή)

Αἰετίων –ωνος (ό)

Αἰετός –οὔ (ό) –Ὄνομα ἵππου –Επίθετον Διός

Αἶφα –ης (ή)

Αἶφας –α ἢ –ντος; (ό)

Αἰζειός –οὔ (ό) –Πατήρ Λυκάονος

Αἰζήν –ῆνος (ό)

Αἰζήρ –ῆρος (ό)

Αἰζόσια –ης (ή)

Αἰζόσιος –ίου (ό)

Αἰήτη –ης (ή)

Αἰήτης –ου (**Αἰήτας Δωρικά**) (ό) –Υἱός Ἥλιου καὶ Ἐφύρης, πατήρ Μηδείας καὶ Χαλκιοπῆς καὶ Ἀψύρτου, βασιλεύς Κολχίδος σύζυγος Ἰδυΐας ἢ Εὐρυλῦτης ἢ Ἐκάτης ἢ Εὐρυαύγης (θυγατρός Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος), δίδει εἰς Ἰάσονα χρυσόμαλλον δέρας –Ἡ υἱός Ἥλιου καὶ Πέρσης ἢ Περσηΐδος Ὠκεανίδος (ἀδελφῆς Κίρκης), Ο.Ο.Ι.-37, Μ70, Ο-Ο-Κ-137Α-Β-191Α, Η-9-811Δ, Η-10-784Δ, Η-13-472Δ, 473Α, Η-15-792Δ, Η-18-379Α

Αἰητία –ης (ή)

Αἰητίνη –ης (ή) –Θυγάτηρ Αἰήτου, ἢ Μήδεια

Αἰητίνος –ου (ό)

Αἰήτιος –ου (ό) –Πυθαγόρειος φιλόσοφος ὁ Πάριος, Η-16-499Α

Αἶθα –ης (ή) –Ἴππος Ἀγαμέμνονος

Αἰθαία –ης (ή)

Αἰθαιεύς –έως (ό)

Αἰθαῖος –ου (ό)

Αἰθάλη –ης καὶ **Αἰθαλία** καὶ **Αἰθαλῖς** (ή) = Νῆσος, τανῦν Ἑλβα

Αἰθάλης –ου (ό)

Αἰθάλης –εος; (ό) –Επίθετον Ἡελίοιο

Αἰθαλής –έος (ό & ἡ) Ἐπίθετον Κρόνου –Επίθετον Ὑγείας

Αἰθαλία –ης (ή) –καὶ νῆσος Ἑλβα

Αἰθαλίδη –ης (ή)

Αἰθαλίδης –ου (ό) –Υἱός Ἑρμοῦ καὶ Εὐπολεμείας θυγατρός Μυρμηδόνος μέ δύναμιν ἐκ πατρός νά μη λησμονεῖ καὶ νά διατρίβει καιρόν τινά παρὰ νεκρῶν –Κήρυκας –Ἀργοναύτης –Δῆμος, Α-Β-192Α, Η-7-564Δ

Αιθάλιος –ίου (ό)

Αιθαλίουσα –σης (ή)

Αιθαλίων –ωνος (ό) –Εκ Τυρρηνῶν ληστών ἐπιθυμῶν νά πωλήσῃ εἰς Ἀσίαν Διόνυσον. Ὁ θεός τόν μετεμόρφωσεν εἰς δελφίνα A-B-192A

Αιθαλόεις –εντος (ό) –Ποταμός ἐν Μυσία –Ἐπίθετον Ἀρεως –Ἐπίθετον Διός –Ἐπίθετον Ἡφαίστου

Αιθαλόεσσα –σσης (ή)

Αἶθαλος –ου (ό)

Αιθέρας –ου (ό) –Ἀδελφός Ἡμέρας μέ ἦν γεννᾶ (ἀμώμως), Γῆν, Οὐρανόν καί Θάλασσαν

Αιθερία –ης (ή) –(οὐρανία) –Ἡλιάδῃ, (θυγάτρῃ Ἠλίου καί Ρόδῃς) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης, A-B-193Δ, H-8-1091Δ

Αιθερία καί Φαέθουσα καί Αἶγλη –ης (ή) –Ἀδελφή Φαέθοντος, θυγάτρῃ Ἠλίου καί Κλυμένης, μέ ἀδελφήν Ὀρνακίαν ἐφύλασσαν βούς Ἠλίου. Οἱ σύντροφοί Ὀδυσσεως, ὡς ναυαγοί, ἔφαγον καί ὁ Ἥλιος στέργησε αὐτούς τοῦ γυρισμοῦ τήν ἡμέραν

Αιθερίη –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἰριδος –Ἐπίθετον Σεμέλης μέ συνώνυμον: Νύμφη –Ἐπίθετον Φύσεως

Αιθέριον –ου (ή)

Αιθέριος –ου (ό) –(ὑπέργειος, πνευματώδης) –Ἐπώνυμον Διός –Ἐπικός ποιητής –Δύο χριστιανοί ἅγιοι (7 Μαρτίου) –Ἐπίθετον Ἡελίου –Ἐπίθετον Οὐρανοῦ μέ συνώνυμον: Φύλαξ

Αιθεροβάτης –ου (ό) –Πλαστόν διά τόν ἄβαριν, μαθητὴν Πυθαγόρου

Αιθεροδινής –εος (ό) –Ἐπίθετον Ἡελίου

Αιθεροκράτωρ –ρος (ό) –Ἐπίθετον τοῦ Διός

Αιθερόνεια –ης (ή) –Ἐπίθετον τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς

Αιθερόπλαγκτος –ου (ό) –Ἐπίθετον Πρωτογόνου μέ συνώνυμον: Διφυεῖς

Αἶθη –ης (ή) –Θῆλυς ἵππος Ἀγαμέμνονος, δῶρον Ἑχεπώλου, ἡγεμόνος Σικυῶνος, O-I-Ψ-409

Αἶθηξ –ηκος (ό) –Υἱός Ἰαννοῦ –Ἐγγονος Κρόνου καί Ἐντωρίας –Μέ Ἡμέρα γεννᾶ Θάλασσαν, υἱός Ἑρέβους καί Νυκτός, ἀδελφός Ἡμέρας ἐξ ἧς ἀπέκτησεν Γῆν, Οὐρανόν, Θάλασσαν, A-B-195A, H-7-1147A, H-13-819A, H-14-404A, H-15-76Δ, 489A

Αἶθηρ –έρος (ό) –Υἱός Ἑρέβους καί Νυκτός ἀδελφός Ἡμέρας πού μέ Γῆν γεννᾶ πολλά φοβερά τέρατα –Ἐπίθετον Διός μέ συνώνυμον: Ἀργῆς –Ἐπίθετον Ἥρας –Ἐπίθετον Ἡφαίστου

Αἶθηρη –ης (ή) –Τέκνον Χάους

Αἰθήρης –ου (ό)

Αἰθία καί Ανθία –ης (ή)

Αἰθιάδα –ης (ή)

Αἰθιάδας –αο (ό)

Αἰθίδα –ης (ή)

Αἰθίδας –αίο (ό) –Ἀρχηγός Μεσσηνίων, στρατηγός

Αἰθίης –ίου (ό)

Αἶθικα –ης (ή)

Αἶθικα –κλης καί Αἰθύλλα καί Αἰθίλλα (ή) –Θυγάτρῃ Λαομέδοντος, ἀδελφή Πριάμου

Αἶθικλος –ου (ό)

Αἶθικος –ου (ό) –Ἀρχηγός Παφλαγῶνων

Αἰθίλλα –λλης καί Αἰθύλα (ή) –Ἀδελφή Πριάμου, θυγάτρῃ Λαομέδοντος, αἰχμαλωτισθεῖσα ὑπό Πρωτεσιλάου

Αἰθίλλης –ου (ό)

Αἶθιξ –κος (ό)

Αἰθιόλα –ης (ή)

Αἰθιόλας –ου (ό) –Υἱός Μενελάου, A-B-196Δ

Αἶθιον –ίου (ή)

Αἰθιόπαις –αιδος (ό) –Ἐπίθετον Διονύσου

Αιθιοπεύς –έως (ὁ) –Επίθετον Νότου

Αιθιοπία –ης (ἡ) –Όνομα Αθηναϊκοῦ πλοίου –Επίθετον Αρτέμιδος

Αιθιοπίας –ίδος (ἡ) –Μέ σύζυγον Δαναόν γεννᾶ Φάρτην, Α-Β-198Α, Η-5-773Α, Η-8-24Δ

Αιθίοπιος –ίου (ὁ)

Αιθίουσα –σης (ἡ)

Αιθίοψ –οπος (ὁ) –Ποταμός ὁ Νίγειρ ἢ Νίγιρ ἢ ἄνω Νεῖλος –Επίθετον Διός –Κάτοικος Αιθιοπίας –Ό Πτολεμαεύς συγγραφεύς, Α-Β-198Δ, Η-7-586Α, Ο.Ο. Α-22

Αιθίων –ονος (ὁ) –Όπαδός Φινέως εἰς οὐ τούς γάμους ἐφονεύθη Αἰθοπία καί Αἰθοπίη –ης (ἡ) –Επίθετον Αρτέμιδος

Αἶθουσα –σης (ἡ) –Θυγάτηρ Ποσειδῶνος καί πλειάδος Ἀλκινόης. Μέ Ἀπόλλωνα γεννᾶ Ἰριέα καί Ἐλευθῆρα –Θράσσα μήτηρ Λίνου, προγιαγιά Όμήρου, Α-Β-198Δ, Η-18-52Δ

Αἶθοψ –οπος (ἡ & ὁ) –Επίθετον Εὐρου –Επίθετον Ἡοῦς –Επίθετον Ἡελίοιο

Αἶθρα καί Αἶθρη καί Τιθύς καί Παρθενώπη –ης (ἡ) –Θυγάτηρ Ωκεανοῦ πού μέ Ἀτλαντα γεννᾶ Ὑαντα καί 12 Ὑάδες –Γυνή Φαλάνθου εἰς Ἀρκαδίαν

Αἶθρη καί Αἶθρα καί Τιθύς καί Παρθενώπη καί Πομφολήγη (ἡ) –Μέ Αἰγέα γεννᾶ Θησέα. Μετά Ἐλένης ὁ Πάρις ἔφερεν εἰς Τροίαν –Ωκεανίς –Θυγάτηρ Πιτθέως, βασιλιᾶ Τροϊζίνας μήτηρ Θησέως ἥρωος υἱοῦ Ποσειδωνος –Μέ Ἀτλαντα γεννᾶ Ὑάδες –Ἐγίνε γνωστή ὡς διδάσκαλος τῶν ἀριθμῶν, Α-Β-199Δ, Η-9-678Α, Η-17-479Δ, 974Α

Αἶθρη –ης (ἡ) –(λαμπρός καιρός) –Μήτηρ Θησέως ἐξ Αἰγέως, Ο.Ο.Γ 44

Αἰθρηγενέτη –ης (ἡ)

Αἰθρηγενέτης –ου (ὁ) –Επίθετον Βορῆος

Αἰθρηγενής –έος (ὁ) –Επίθετον Βορῆος

Αἰθρήεις –εντος (ὁ) –Επίθετον Βορῆος

Αἰθρήεσσα –ης (ἡ)

Αἰθρία –ης καί Αἰτρία –ης (ἡ) –Σκύθης γυνή

Αἰθρία –ης (ἡ) –Θάσος –Ρόδος

Αἰθριαίνη –ης (ἡ)

Αἰθριαίνης –ου (ὁ)

Αἶθριξ; –κος; (ὁ)

Αἶθριος –ίου (ὁ) –(καθαρός οὐρανός) –Επίθετον Διός –Επίθετον Ζεφύρου μέ συνώνυμον: Μέγας

Αἰθροπολούσα –σης (ἡ) –Επίθετον Σελήνης μέ συνώνυμον: Εὐφεγγής

Αἰθυῖα καί Αἶθυια καί Ἐνδαρθρυῖα καί Αἰθρία καί Θυῖα –ης (ἡ) –(ψαρόπαπια) συνώνυμον: κόρη –Επίθετον Ἀθηνᾶς

Αἶθυλλα καί Αἰθύλλα καί Αἰθύλη –ης (ἡ) –Θυγάτηρ Λαομέδοντος καί ἀδελφή Πριάμου, αἰχμάλωτος τοῦ Πρωτεσιλάου. Ἐπιστρέφων μετ' ἀνδρῶν ἐκ Τροίας προσήγγισαν Παλλήνην ἀναζητοῦντες ὕδωρ, τούς ἔπεισε νά καύσουν πλοία καί ἐκτισαν τήν Σκιώνην, Α-Β-200Δ

Αἰθύλα καί Αἰθίλλα –ης (ἡ)

Αἶθυνα –ης (ἡ) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Όνομα ἵππου

Αἰθύρας –α; (ὁ)

Αἰθύσσουσα –σης (ἡ)

Αἰθύσσαν –νος (ἡ) –(ἐξάπτων) –Επίθετον Ὑμεναίου με συνώνυμον: Θοῦρος

Αἰθωλίδη –ης (ἡ)

Αἰθωλίδης –ου (ὁ) –Η-18-192Α

Αἶθων –ωνος (ὁ) –(φλέγων) –Όνομα (πλαστόν) Ἐρεσίχθονος λόγω ἀδηφαγίας –Πλαστόν (ἐπίθετον) τοῦ Όδυσσέως φθάνοντος εἰς Ἰθάκην

Αἶθων –ωνος (ὁ) –Υἱός Βορέου καί Ἐρινυος, ἀδελφός Φόβου –Ἴππος Ἡλίου ἢ Ἀρεως (πυρίπνοος) ἡ Ἰούλη ἡ Πλούτωνος ἡ Ἐκτορος ἡ Πάλλαντος –Όνομα αἵτου τρώγωντος τά σπλάγχνα τοῦ Προμηθέως –Επίθετον Βορῆος μέ συνώνυμον: Κύων –Επίθετον Ἡφαίστου –Επί-

θετον Οὐρανοῦ μέ συνώνυμον: Μέγας, O-O-T-183

Αἰθωνίδα -ης (ή)

Αἰθωνίδης -ου (ό)

Αἰκανή -ῆς (ή)

Αἰκανός -οῦ (ό)

Αἰκατερίνα -νης (ή) –(ἄγνωστον ἐτυμολογικῶς) –Χριστιανή καί μάρτυς

Αἰκισθένη -ης (ή)

Αἰκισθένης -ου (ό)

Αἰκκυρος; -ου (ό)

Αἰκλα -ης (ή)

Αἰκλίδα -ης (ή)

Αἰκλίδας -αο (ό) –Μέ πατρωνυμικόν Μολώνιος

Αἰκλος καί Ἀἰκλος (ό) –(ἐσπέριος) θεμελιωτής Ἑρέτριας –Αθηναῖος, A-B-209A

Αἰκόλα -ης (ή)

Αἰκόλος -ου (ό)

Αἰκουάνη -ης (ή) –Σύζυγος Γεμνίου

Αἰκουάνης -ου (ό)

Αἴλεια -ης (ή)

Αἴλειος -ου (ό)

Αἴλια -ης (ή) –Ρωμαϊκόν –ή Φλάκιλλα Αἴλια σύζυγος 1η Θεοδοσίου Μεγάλου(!) –(δεύτερη ἢ ἀδελφή Οὐαλεντινιανοῦ, Γάλλα) –Ἡ Αἴλια μήτηρ Ἀρκαδία, Ὀνωρίου καί Πουλχερίας –Ἡ Ἱερουσαλήμ ὑπὸ ὄνομα Καίσαρος Αἰλίου Ἀδριανοῦ

Αἴλιανή -ῆς (ή)

Αἴλιανός -οῦ (ό) –Τακτικός ρήτωρ –Συγγραφεὺς Ἑλληνικῶν, ὁ καί Μελίφθογος ἢ Μελίγλωστος ὁ Κλαύδιος ἐκ Πραϊνέστου Ἰταλίας –Σοφιστὴς Ρωμαϊκῆς καταγωγῆς, μεγαλοκτηματίας, A-B-210A, H-7-1046Δ, H-11-143Δ, H-14-694Δ

Αἰλίδη -ης (ή)

Αἰλίδης -ου (ό)

Αἰλιμία -ης (ή)

Αἰλίμιος -ίου (ό)

Αἴλινα -ης (ή)

Αἴλινος -ου (ό) –(θρηνώδης ἀναφώνησις) ὄνομα ἄσματος, προσφώνησις πρὸς Λῖνον (Αἴ Λίνε!)

Αἴλινος καί Λῖνος καί Λίννος -ου (ό) –Τιμόθεον Β', Δ-21, H-12-424Δ, H-18-41A

Αἴλιος Ἀδριανός (ό) –Αὐτοκράτωρ

Αἴλιος Γρανιανός (ό) –Σικυνῶνιος –Ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον παιδῶν

Αἴλιος Διονύσιος (ό) –Ἀλικαρνασσεύς

Αἴλιος Δίαυλος (ό) –Ὀλυμπιονίκης εἰς ὀπλίτην δρόμον καί πένταθλον (δύο φορὰς)

Αἴλιος -ου Ἀριστείδης (ό) –Ρήτωρ –Γραμματικὸς –Συγγραφεὺς σοφιστῆς, A-B-210Δ, H-15-709A, H-17-133A

Αἴλιος ὁ Ἀσκληπιάδης (ό) –Συγγραφεὺς: περὶ στεφάνων

Αἴλιος Θέωνας –(ό)

Αἰλογένη -ης (ή)

Αἰλογένης -ους (ό)

Αἰλοδότα -ης (ή)

Αἰλοδότης -ου (ό)

Αἰλοσθένη -ης (ή)

Αἰλοσθένης -ους (ό)

Αἴλος -ου (ό)

Αἰλοστράτη -ης (ή)

Αἰλόστρατος -ου (ό)

Αἰλουρά -ῆς (ή)

Αἰλουρᾶς –ᾱ (ό)

Αἰλυζία -ης (ή)

Αἰλυζίας –ίου (ό)

Αἰλύμα -ης (ή)

Αἰλύμας –αντος; (ό)

Αἰλύμια -ης (ή)

Αἰλύμιος –ίου (ό)

Αἶμα –τος; (τό) –Επίθετον Ἐρωτος

Αἶμα Κρόνου (τό) –Επίθετον Διός

Αἶμαγόρα -ης (ή)

Αἶμαγόρας -ου (ό)

Αίμαγόρη -ης (ή)

Αίμάθη -ης ἢ Αἰμάνθη -ης (ή) –Παρθένος ἐν Συρία, Α-Β-225Δ

Αίμάθης -ου (ό)

Αἰμάνθη -ης (ή) –Ὁ ἱερεὺς Ἀμφίων τὴν ἐθυσίασεν ἐπὶ ποταμοῦ Ὀρόντου, κατὰ τὴν ἰδρυσιν Ἀντιοχείας

Αἰμάνθης -ου (ό)

Αἱματόεις -εντος (ό)

Αἱματόεσσα -σσης (ή) –Επίθετον Δήριος ἢ Δήρεως

Αἱματωποί -ων (οἱ) –Επίθετον Ἑρινῶν μετὰ συνώνυμον: Κόραι

Αἱμαχθεῖς -έντος (ό) –Επίθετον Κύρβου ἢ Κορύβαντος

Αἱμαχθεῖσα -σσης (ή)

Αἱμηρά -ῆς; (ή)

Αἱμηρός -οῦ (ό)

Αἱμήτη -ης (ή) –Θυγάτηρ Εὐρυσθέως, ποθήσασα ζωστήρα Ἰππολύτης, Η-9-966Δ

Αἱμιλία -ης (ή) –(δραστήρια –ζηλωτής)

Αἱμιλιανή -ῆς (ή)

Αἱμιλιανός -οῦ (ό) –Γραμματικός –Χριστιαν. ὄνομα –Ζηλωτής (πλήρης ζήλου) συγγραφεὺς –Ρήτωρ –Κορνήλιος Σκιπίων ὁ Ἀφρικανός, στρατηγός, Α-Β-234Α

Αἱμίλιος -ο (ό) –Παῦλος Ρωμαῖος, καταστρέψας πόλεις Ἡπείρου καὶ μαντείου Δωδώνης

Αἱμῖλλα -ης (ή)

Αἱμῖλλος καὶ Αἱμῖλλος -ου (ό)

Αἱμισία -ῆς; (ή)

Αἱμίσιος -ίου (ό)

Ἀῖμεις -ειος (ό)

Ἀῖμνάστα -ης (ή)

Ἀῖμναστίδα -ης (ή)

Ἀῖμναστίδας -αο (ό)

Ἀῖμναστος -ου (ό) –Υἱός Εὐφραίου –Κῆρυξ –Ραψωδός

Ἀῖμνώ -οῦς (ή)

Αἶμον καὶ Ἀκλίμων -νος (ό) –Ἀρχιερεὺς Αἰγύπτιος, προβλέψας κατακλυσμὸν Δευκαλίωνος

Αἰμόνη -ης (ή) –Θυγάτηρ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρος, Α-Β-237Δ

Αἰμονία -ης (ή) –Ἡ μετέποιτα Αἰμόνη –Γυναικὸς ὄνομα κατὰ Σουῖδαν

Αἰμονίδας καὶ Αἰμονίδης καὶ Αἰμονίδης -ου (ό) –Υἱός Αἰμῶνος (ὁ Λαέρκης ἢ ὁ Μαίων), Ο-Ι-Δ-394-Ο. Ι. Ρ. 467, Α-Β-237Δ

Αἰμονιεύς -έως (ό)

Αἰμόνιος -ίου (ό) –Πατήρ Ἀμαλθείας

Αἰμοπότις -ιδος (ή) –Επίθετον Σελήνης

Αἶμος καὶ Ἀρειδῆς -ου (ό) –Υἱός Ἀρεως ἢ Βορέου, βασιλ. Θράκης. Μὲ Ροδόπην γεννᾷ Ἑβρον. Ἐπιθυμοῦντες νὰ καλοῦνται υἱοὶ θεῶν μετεμορφώθησαν ὑπὸ Διὸς εἰς ὄρη Ροδόπη καὶ Αἶμον, Α-Β-239Δ, Η-17-142Δ

Αἰμοστράτη -ης (ή)

Αἰμόστρατος ἢ Ἀγήσαρχος -ου (ό) –Τριταεὺς –Ὀλυμπιονίκης εἰς πυγμὴν

Αἰμόστρατος καὶ Δαμόστρατος καὶ Ἀρχέστρατος καὶ Ἀμέστρατος -ου (ό) –Ὀλυμπιονίκης Τριταεὺς εἰς πυγμὴν

Αἶμουσα -σσης (ή)

Αἰμόφυρτος -ου (ό) –Επίθετον Ἀρεως μετὰ συνώνυμον: Κανδαῖος

Αἰμύλα -ης (ή)

Αἰμυλία -ης (ή) –Θυγάτηρ Αἰνείου καὶ Λαβινίας

Αἰμύλιος Ῥήγιλλος (ό) –Ρωμαῖος

Αἰμυλομήτη -ης (ή)

Αἰμυλομήτης -ου (ό) –Επίθετον Ἑρμοῦ

Αἰμύλος -ου (ό) –Επίθετον Ἑρμοῦ

Αἰμυρά -ᾶς (ή)

Αἰμυρός -οῦ (ό)

Αἶμων καὶ Ἀνδραῖμων -νος (ό) –(ὁρμητικός, αἱματώδης) –Ἡρώς –Εραστής ἢ μνηστήρ Ἀντιγόνης (ἐξ ἧς ὁ Μαίων)

ἡ υἱός Κρέοντος –(βασιλέως Θηβῶν) ἀδελφός Μεγαρέως, υἱός Εὐρυδίκης κατασπαραχθείς ὑπό Σφιγγός –Υἱός Λυκάονος –Υἱός Πελαγοῦ πατήρ Θεσσαλοῦ καί Ὁξύλου Ποταμός –Πυθαγόρειος φιλόσοφος –Πατήρ Θερμίου –Υποστράτηγος Νέστορος ἐκ Πύλου, O-I-Δ-296, A-B-245Δ, H-9-604A, 1094Δ, H-14-775A, H-18-300Δ, 983Δ

Αἶνα –ης (ή)

Αἰνάουσα –σης (ή)

Αἰναρέτη –ης (ή) –(ἐπὶ κακῶ τὴν ἀρετὴν κεκτημένη) μήτηρ Ἀθάμαντος ἐν Βοιωτία (πατρός Φρίξου, Ἑλλης καὶ Μακίστης)

Αἰναρέτη καὶ Ἐναρέτη –ης (ή) –Θυγάτηρ Δηϊμάχου, πού μέ σύζυγον Αἴολον γεννᾷ, Κρηθέα, Σίσυφον, Σαλμονέα, Ἀθάμαντα, Μάγνητα, Περίηρην, Δηϊώνα, καὶ Περιμήδην, Καλύκην, Πεισιδίκην, Κανάκην, Ἀλκυόνην

Αἰναρέτης –ου (ό) –(ἐπὶ κακοῦ τὴν ἀρετὴν)

Αἰνάρετος –ου (ό)

Αἰναρία –ης (ή)

Αἰναρίας –ίου (ό)

Αἰνάων –ωνος (ό)

Αἰνέα –ης (ή)

Αἰνεάδα –ης (ή)

Αἰνεάδας –αο (ό)

Αἰνεάδη –ης (ή)

Αἰνεάδης –ου (ό) –Υἱός ἡ ἀπόγονος Αἰνείου ἡ Αἰνίου δηλαδή οἱ Ρωμαῖοι –Ἐπίθετον Διός

Αἰνέας –ου (ό) –Λοχαγός Μυρρίων

Αἰνέας καὶ Αἰνηεύς καὶ Αἰνείας καὶ Αἰνείης καὶ Αἰνηΐς –ιδος (ό) –(φημισμένος –ἐνδοξος) –Υἱός Ἀγχίσου καὶ Ἀφροδίτης ἀνατραφεὶς ὑπὸ Δρυάδων νυμφῶν, Ἀρχηγός Δαρδάνων ἀνήκων εἰς Καβείρους Σαμοθράκης –Μυθικός ἥρως, γενάρχης Ρωμαίων μέ ἀδελφόν Λύκνον ἀποθανόντα ἔτι παιῖδα –Υἱός Σιλουείου

–Τρώς –Στρατηγός –Φιλόσοφος πυθαγορικός –Συγγραφεύς –Υἱός Καλικοπίδου, ἀληθοῦς μητρός ἐξ ἧς ἐγγονος Δύμαντος, δισέγγονος Ὀτρέως –Θηβαῖος χοροδιδάσκαλος –Στρατηγός Κορινθίων –Πατήρ Ἡτιάδας, O-I-E-263, N447, Ψ292, 820B, A-B-247A, 251A, B-A-243Δ, H-7-1051A

Αἶνεθα –ης (ή)

Αἶνεθος –ου (ό)

Αἰνεΐα –ης (ή)

Αἰνεΐα καὶ Αἰνία –ης (ή)

Αἰνειάδη –ης (ή)

Αἰνειάδης –ου (ό)

Αἰνειάς –άδος καὶ Αἰνηΐς (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης, H-13-248Δ, H-17-881A, H-18-945A, 983Δ

Αἰνειάς –ου (ό) –Συγγραφεύς: περὶ πυρσῶν –Υἱός Καλικώπιδος, (θυγατρός Ὀτρέως βασιλέως Φρυγίας) καὶ Ἀγχίσου

Αἰνειάς –ου (ό) –Πατριάρχης Ρωμαίων (Υἱός Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου –Ἀληθής μήτηρ Αἰνείου ἡ Καλικοπίς) σχετιζόμενος μέ Δαρδάνους Σαμοθράκης καὶ Καβείρους. Διὰ τοῦτο ἴσως ὁ Ὅμηρος διασώζει ὡς μόνη ἐπιφανὴ προσωνυμία Τροίας. Ὁ Αἰνειάς, συγγενὴς τῆς Τρωάδος Προχύτης, ἦτις ἀπεβίωσεν ἀντικρύσασα τὴν ἀκτὴν τῆς Νεαπόλεως –Ἀπὸ Γάζα –Τακτικός ρήτωρ, τόν Αἰνείαν καὶ τόν Βίτιον τόν δίδυμον ἀδελφόν Πανδάρου ἀνέθρεψεν Ἰέρα –Μέ Κρέουσα γεννᾷ Εὐρυλέοντα

Αἰνεΐδα –ης (ή)

Αἰνεΐδας –αο (ό)

Αἰνεΐδη –ης (ή)

Αἰνεΐδης –ου (ό)

Αἰνειος –ου (ό) –Δύο Ἀθηναῖοι ἱατροί, ὁ εἰς ἀδελφός πάππου Ἰπποκράτους –Μαθητὴς Γνωσιδίκου –Ιατροφιλόσοφος –A-B-251A

Αἰνεισία –ης (ή)

Αἰνεισίας –ου (ό)

- Αινεισιπόλεια –ης (ή)
 Αινεισίπολις –ιδος (ό)
 Αινεισίπη –ης (ή)
 Αινεισιππος –ου (ό)
 Αινεισσάδα –ης (ή)
 Αινεισσάδας –αο (ό)
 Αινείτη –ης (ή)
 Αινείτης –ου (ό)
 Αινειών –νος (ό)
 Αινειώνη –ης (ή) –Θυγάτηρ Αινείου
 –Ρωμαία γυνή
 Αινειῶσσα –σης (ή)
 Αινέλα –ης (ή)
 Αινελάα –ης (ή)
 Αινέλαος –ου (ό)
 Αινέλας –ου (ό)
 Αινεσιδάμεια –ης (ή)
 Αινεσίδαμος –ου (ό) –Συγγραφεύς “Τη-
 νιακῶν”, H-9-340Δ
 Αινεσίδα –ης (ή)
 Αινεσίδας –αο (ό)
 Αινεσιδήμη –ης (ή)
 Αινεσιδημίδη –ης (ή)
 Αινεσιδημίδης –ου (ό)
 Αινεσίδημος –ου (ό) –Συγγραφεύς καί
 φιλόσοφος ὁ Κνώσσιος
 Αινεσίλα –ης (ή)
 Αινεσίλας –αο (ό)
 Αινεσιμβρότα –ης (ή)
 Αινεσίμβροτος –ου (ό)
 Αινεστράτη –ης (ή)
 Αινέστρατος –ου (ό)
 Αινεστρότη –ης (ή)
 Αινεστροτὶς –ιδος (ή)
 Αινέστροτος –ου (ό)
 Αινέτα –ης (ή)
 Αινέτη –ης (ή)
 Αἴνετος –ου καὶ Αἴνετός (ό) –Ὁ Ἀμυ-
 κλαῖος ὀλυμπιονίκης πεντάθλου –Υί-
 ός Διομήδης (θυγατρός Ξούθου) καὶ
 Δηῖωνος βασιλέως Φωκίδος, ἀδελφός
 Ἄκτορος καὶ Κεφάλου –Ἐπίθετον Ἑρ-
 μοῦ, A-B-251A
 Αἰνέτουσα –σης (ή)
 Αἰνέτων –ωνος; (ό)
 Αἰνεύς (ἥος) ἢ Αἰνέας ἢ Αἰνηεύς –έως
 (ό) –Υἱός Ἀπόλλωνος καὶ Στίλβης πατήρ
 Κυζίκου, A-B-247A, 251A
 Αἶνεφῃ –ης (ή)
 Αἶνεφος –ου (ό)
 Αἶνη –ης (ή) –Μηδική θεότης ἐξελληνι-
 σμένη
 Αἶνή –ῆς (ή) –Ἐπίθετον Ἀχλὺς
 Αἶνηθη –ης (ή)
 Αἶνηθος –ου (ό)
 Αἶνηϊα –ης (ή)
 Αἶνηϊας –ου (ό)
 Αἶνηϊδα –δης (ή)
 Αἶνηϊδας –αio (ό)
 Αἶνηϊος –ου (ό) –Υἱός Αἰνέως, ὁ Κύζικος
 –Ἐπίθετον Διός
 Αἶνηϊς –ίδος (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης
 Αἶνήμα –ης (ή)
 Αἶνημος –ου (ό)
 Αἶνήσα –ης (ή) –Θυγάτηρ Χαρίξης
 Αἶνησαγόρα –ης (ή)
 Αἶνησαγόρας –ου (ό)
 Αἶνησαγόρη –ης (ή)
 Αἶνησάνδρα –ης (ή)
 Αἶνησανδρος –ου (ό)
 Αἶνησαρέτα –ης (ή)
 Αἶνησάρετος –ου (ό)
 Αἶνήσας –ου (ό)
 Αἶνησέα –ης (ή)
 Αἶνησέας –ου (ό)
 Αἶνησής –ου (ό)
 Αἶνησία –ης (ή)
 Αἶνησιάς –άδος (ή)

Αἰνησίας –ου (ὁ) –Ἐφορος ἐν Σπάρτῃ, A-B-251Δ

Αἰνησιβία –ης (ή)

Αἰνησίβιος –ιου (ὁ)

Αἰνησιβούλα –ης; (ή)

Αἰνησίβουλος –ου (ὁ)

Αἰνησιβώλα –ης (ή)

Αἰνησίβωλος –ου (ὁ)

Αἰνησιγένη –ης (ή)

Αἰνησιγένης –ου (ὁ)

Αἰνησιδάμας –αντος (ὁ)

Αἰνησιδάμεια –ης (ή)

Αἰνησιδάμος καί Αἰνησίδημος –ου (ὁ) –(αἰνῶ καί δῆμος –ὁ ἔχων τόν ἔπαινον δῆμου) –Υἱός Παταῖκοῦ, πατήρ τυράννου Θήρωνος ἐν Ακράγαντι –Σκεπτικός φιλόσοφος ἐκ Κνωσσοῦ, μέγας θεωρητικός σκεπτικισμοῦ, A-B-251Δ, B-A-243Δ, H-7-652Δ, H-9-371A, H-17-688A

Αἰνησιδήμη –ης (ή)

Αἰνησιδημίδη –ης (ή)

Αἰνησιδημίδης –ου (ὁ)

Αἰνησίδημος –ου (ὁ) –Κνώσσιος σκεπτικός φιλόσοφος ἢ ἀπό Αἰγῆς

Αἰνησιδίκε; (ὁ)

Αἰνησιδίκη –ης (ή)

Αἰνησίδικος –ου (ὁ)

Αἰνησιδότα –ης (ή)

Αἰνησίδοτος –ου (ὁ)

Αἰνησιδώρα –ης (ή)

Αἰνησίδωρος –ου (ὁ)

Αἰνησίη –ης (ή)

Αἰνησίης –ου (ὁ) –Υἱός Ξεινοφάνους

Αἰνησίκλεια –ης (ή)

Αἰνησικλῆς –έους (ὁ)

Αἰνησικράτη –ης (ή)

Αἰνησικράτης –ητος (ὁ)

Αἰνησικρίτη –ης (ή)

Αἰνησίκριτος –ου (ὁ)

Αἰνησίλα –ης (ή)

Αἰνησίλας –α (ὁ)

Αἰνησίλεως –έω (ὁ)

Αἰνησιμβρότα –ης; (ή)

Αἰνησιμβροτίς –ίδος (ή)

Αἰνησίμβροτος –ου (ὁ)

Αἰνήσιον –ου (ή)

Αἰνήσιος –ου (ὁ) –Ἐπίθετον Διός μέ συνώνυμον: Αἰνήιος

Αἰνησίουσα –σης (ή)

Αἰνησίππα –ης ἢ Αἰνησίππεια –είας; (ή) –Νῆσος –Γυναικεῖον ὄνομα

Αἰνησίππη καί Αἰνησίπαστα (ή) –Νῆσος

Αἰνήσιππος –ου (ὁ)

Αἰνησίς –ίδος (ή)

Αἰνησις –ιος (ὁ)

Αἰνησίσφυρα –ης (ή) –Πόλις Λιβύας

Αἰνησίσφυρος –ου (ὁ)

Αἰνησιτίμη –ης (ή)

Αἰνησίτιμος –ου (ὁ)

Αἰνησιφίλη –ης (ή)

Αἰνησίφιλος –ου (ὁ)

Αἰνησιώ –οῦς (ή)

Αἰνησιών –ωνος (ὁ)

Αἰνησιώνη –ης (ή)

Αἰνήσουσα –σης (ή)

Αἰνησώ –οῦς (ή)

Αἰνήσων –νος (ὁ)

Αἰνήτα –ης (ή)

Αἰνήτη –ης (ή) –Μήτηρ Κυζίκου σύζυγος Αἰνέως, φονευθέντος ἐκ παρεξηγήσεως ὑπό Ἀργοναυτῶν –Θυγάτηρ Εὐσώρου, ἀδελφή Ἀκάμαντος, A-B-251Δ

Αἰνητίδα –ης (ή)

Αἰνητίδας –αο (ὁ)

Αἴνητος –ου (ὁ) –Στρατηγός –Ὀλυμπιονίκης

Αἰνήτωρ –ορος (ὁ)

Αινία –ης (ή) –Γυνή ἐξ Αἴνου

Αινιάδη –ης (ή)

Αινιάδης –ου (ό) –Ἀθηναῖος τίς

Αινιάν –ἄνος (ό)

Αινίας –ου (ό)

Αινιάτη –ης (ή)

Αινιάτης –ου (ό) –Παφλαγών

Αἴνικος ἢ Εὐνικος –ου (ό) –Ὄνομα μὴ-
νός –Ἀθηναῖος ποιητής κωμικός Ἀρχαϊ-
ας κωμωδίας

Αἴνικος ὁ Αἴνιος –ου (ό) –Σοφιστής συγ-
γραφεύς

Αἴνικώ καὶ Αἴνικώ –οὺς (ή)

Αἴνιος –ου (ό) –Ποταμός –Παίων ἐπίση-
μος φονευθεὶς ὑπὸ Ἀχιλλέως, A-B-255A,
O.I.Φ.210

Αινίουσα –σης (ή)

Αινίπη –ης (ή) –Ἀμαζών

Αἰνιπόντη –ης (ή) –(Ἰνσμπρουκ)

Αἰνιπόντης –ου (ό)

Αἰνίππα –ης (ή)

Αἰνίππη –ης (ή)

Αἰνίππος –ου (ό)

Αἰνίς –ίδος (ή)

Αἴνις –ιος; (ό)

Αἴνιτη –ης (ή)

Αἴνιτος –ου (ό) –Υἱός Ἀμουλίου

Αἰνίχη –ης (ή)

Αἴνιχος –ου (ό)

Αἰνίων –ωνος (ό)

Αἰνόβαρβος –ου (ό) = Ἀηνόβαρβος (ἀη-
νά= ἄκαρπα δένδρα, βάρβος= μῦστρον=
κοχλιάριον)

Αἰνοδότειραι –ων (οἱ) –Επίθετον Ἑρινῶν

Αἰνόκλεια –ης (ή)

Αἰνοκλῆς –έους (ό)

Αἰνολέτη –ης (ή)

Αἰνολέτηρ –ρος (ό)

Αἰνολέτης –ου (ό) –Επίθετον Κρόνου

Αἰνομανής –οὺς (ό) –Συνώνυμον: Λα-
οσσός –Επίθετον Ἀρεως

Αἰνόμορος –ου (ό & ή) –(προωρισμένος
εἰς δεινόν τέλος) –Επίθετον Ζαγρέως μέ
συνώνυμον: Διονύσιος –Επίθετον Σεμέ-
λης

Αἴνος –ου (ό) –Ποταμός –Πόλις –Ὅρος
A-B-255A

Αἴνός –ου (ό) –Επίθετον Κρόνου

Αἰνότατος –ου (ό) –Επίθετον Διός

Αἰνώ –οὺς (ή)

Αἰνώ; (ή)

Αἰνών; (ή) –Ἀκλιτον –Πόλις καὶ Πηγή
εἰς Ἰορδανίαν

Αἴνων –νος; (ό)

Αἰνώς –οὺς; (ή)

Αἰνώσσα –σσης (ή)

Αἶξ –γός (ή & ό) –Θυγάτηρ Πανός –
Νύμφη, τροφός Διός –Ἀρσενικός (υἱός)
Πύθων

Αἶξ –γός (ή) –Ἐπώνυμον ἐταίρας

Αἰξίας –ίου (ό)

Αἶξουσα –σης (ή)

Αἶξων –νος (ό) –Ἥρωις Αἰξωνῆς

Αἶξωνεῖς –εἰος; (ό)

Αἶξωνή –ῆς (ή)

Αἶξώνη καὶ Αἶξωνηῖς –ίδος (ή) –Δῆμος
Ἀττικῆς

Αἶξωνία –ης (ή) –Πόλις Μαγνησίας

Αἰόλα –ης (ή)

Αἰολάδα –ας (ή)

Αἰολάδας καὶ Αἰολάδης –ου (ό) –Θη-
βαῖος τις –Πατήρ Παγώνδα, σύζυγος Δα-
μαίνης ἢ παῖς παγκρατιαστής, Πυθιά-
δας

Αἰόλαος –ου (ό)

Αἰόλας –ου (ό)

Αἰολεύς –έως (λεῖς) (ό) –Κυρία φυλή
Ἑλλήνων –Ἄνεμος, H-10-40A

Αἰόλη –ης (ή) –Θυγάτηρ Αἰτωλοῦ

Αιολία -ης (ή) –Θυγάτηρ Ἀμυθάονος υἱοῦ Κρηθέως πού μέ Καλυδῶνα υἱόν Αἰτωλοῦ γεννᾷ Ἐπικάστην καί Πρωτογένειαν. Μέ Ἄρην γεννᾷ Ὅξυλον –Ἀτολῖς

Αιολίδαι -ων (αἰ) –Νύμφες, ἕξ θυγατέρες θεοῦ Αἰόλου, λαβοῦσαι συζύγους τούς υἱούς αὐτοῦ –Πολυμήλη ἢ Περιμήδη, Ἀλκυόνη καί Κανάκη, Καλύκη, Πεισιδίκη (5) θυγατέρες βασιλέως Θεσσαλίας Αἰόλου, υἱοῦ Ἑλληνος –Ἐπίθετον Χαρίτων

Αιολίδη -ης (ή)

Αιολίδης -ου (ό) –Υἱός ἢ ἀπόγονος Αἰόλου, ὁ Σίσυφος καί ὁ Κρηθεύς ἢ καί ὁ Γλαῦκος, A-B-267, H-9-74Δ, H-15-305A

Αιολίη -ης (ή)

Αιολίνη καί Αιολία -ης (ή)

Αιολίνης -ου (ό)

Αἰόλιος -ου (ό) –Μνηστήρ Ἴπποδαμείας, A-B-268A

Αιολίουσα -σης (ή)

Αἴολις -ιδος; (ή) –Θεά καρποφόρος

Αιολίων -ωνος (ό) –Ἀθηναῖος τις –Υἱός Αἰόλου, ὁ Μάκαρ

Αιολιώτη -ης (ή)

Αιολιώτης -ου (ό)

Αιολιώτις -ιδος (ή)

Αιολοβούλη -ης (ή)

Αιολόβουλος -ου (ό) –Ἐπίθετον Κρόνου

Αιολοβρόντης -ου (ό) –Ἐπίθετον Διός

Αιολόδακρυς -υος (ή) –Ἐπίθετον Θέτιδος

Αιολοδότα -ης (ή)

Αιολόδοτος -ου (ό)

Αιολοδώρα -ης (ή)

Αιολόδωροι -ων (οἱ) –Ἐπίθετον Ἑρινῶν

Αιολόδωρος -ου (ό)

Αιολοθώρηξ -κος (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος –Συνώνυμον: Χρυσομίτρης

Αιολόμητις -ιδος (ή & ό) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης –Ἐπίθετον Ἑρωτος

Αιολόμικτος -ου (ό) –Ἐπίθετον Ἡελίοιο

Αιολόμιτρος -ιδος (ό) –Ἐπίθετον Διονύσου

Αιολόμορφοι -ων (οἱ) –Ἐπίθετον Ἑρινῶν –Ἐπίθετον Χαρίτων

Αιολόμορφος -ου (ό & ή) –(ποικιλόμορφος) Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος –Ἐπίθετον Διονύσου –Ἐπίθετον Ἑκάτης μέ συνώνυμον: Τατραρόπαις –Ἐπίθετον Διός –Ἐπίθετον Κορύβαντος μέ συνώνυμον: Ἄναξ –Ἐπίθετον Οὐρανοῦ μέ συνώνυμον: Κυανόχρως

Αιολοπεύς -έως (ό)

Αιολοσθένη -ης (ή)

Αιολοσθένης -ους (ό)

Αιολοσίκουσα -ης (ή)

Αιολοσίκων -ωνος (ό) –Τίτλος ἔργου Ἀριστοφάνους

Αἰόλος -ου (ή) –Ἐπίθετον Ἰριδος

Αἴολος -ου (ό) –Θεός καί ἔφορος ἀνέμων –Πατήρ Ἑλλανίκου, Ἀγαθῦρνου –Πατήρ Τανάγρας, συζύγου Ποιμάνδρου –Υἱός Ἄρνης ἀδελφῆς Βοιωτοῦ –Υἱός Ἑλληνος καί νύμφης Ὀρηίδος, ἀδελφός Δώρου καί Ξούθου μέ Ἐναρέτη γεννᾷ: Κρηθέα, Σίσυφον, Σαλμωνέα, Δηῖονα, Μάγνην, Περιήρην, θυγατέρας δέ Κανάκην, Ἀλκυόνην, Πεισιδύκην, Καλύκην, καί Περιμήδην –Υἱός Ἴππότα καί Λιγύας ἢ Διός, ἕκγονος Ἴππότα (Ἴπποτάδης). Ὁ ἐπιστρέφων Ὀδυσσεύς ἔλαβε ἀσκόν περιέχοντα ἀνέμους –Ὁ ἐκ Φρυγίας ἀκολούθησε Αἰνείαν εἰς Ἰταλίαν –Υἱός Ποσειδῶνος καί Μελανίπτης ἢ Ἴππότου –Σύζυγος Κυάνης, θυγατρός Λιπάρου, διαμένοντος εἰς Λιπάρας νήσους, πιθανῶς Αἰολία ἢ Στρογγύλη, O-O-K2, A-B-268Δ, B-A-248M, H-13-192Δ, H-18-189Δ

Αἰονίδες -ων(οι) –Ἐπίθετον Μουσῶν

Αἰοπῖς -ιδος; (ή) –A-Θ-485A

Αἴουσα -σης (ή)

Αἶπαφος -ου (ό) –Σχετιζόμενος μέ Αἰγύπτιον Ἄπιν, H-9-362A

Αἰπιόρητη –ης (ή)
Αἰπιόρητος –ου (ό)
Αἰπολίουν –νειος (ό)
Αἰπολιουνεία –ης (ή)
Αἰπολιούνειος –ου (ό)
Αἶπλος –ου (ό) –Θεσσαλός, H-9-548Δ
Αἶπλος –ου (ό)
Αἰπυνόη –ης (ή)
Αἰπύννοος –όου (ό) –(ό ἔχων ὑψηλά νοήματα) –Επίθετον Ὀσίριδος μέ συνώνυμον: Βασιλεύς
Αἰπύτατος –ου (ό) –Επίθετον Κρόνου
Αἰπύτη –ης (ή)
Αἰπυτίδη –ης (ή)
Αἰπυτίδης καὶ Αἰπυτιάδης –ου (ό) –Ἀπόγονος Αἰπύτου, H-13-346Δ
Αἶπυτος καὶ Αἰπύτης –ου (ό) –Υἱός Ἐλάτου, βασιλέως Ἀρκαδίας ἢ Ἰπποθόου –Επίθετον Ἑρμοῦ –Υἱός Κρεσφόντου καὶ Μερόπης, θυγατρὸς Κυψέλου. Ὁ Πολύφωντης ἐφόνευσεν τὸν πατέρα του καὶ αὐτὸς ἀνδρωθεὶς ἐφόνευσεν Πολύφοντην –Υἱός Νηλέως ἑγγονος Κόδρου ποῦ μέ Ἀθηναίους ἵδρυσεν Πριήνην νότια τῆς Ἐφέσου, A-B-271Δ καὶ A, H-11-827Δ, H-13-284A, H-18-188Δ
Αἰραί; (αἰ;)
Αἰράριος –ίου (ό)
Αἰραστυών –ωνος (ό) –Ὄνομα μηνός
Αἰρέα –ης (ή)
Αἰρέας –ου (ό)
Αἰρεσεύς –έως (ό)
Αἰρεσίη –ης (ή)
Αἰρέσιος –ου (ό)
Αἰρεσίς –ίδος; (ή)
Αἰρεσις –σεως (ή)
Αἰρέτη –ης (ή)
Αἰρετος –ου (ό)
Αἰρηΐπη –ης (ή)
Αἰρήϊππος –ου (ό)

Αἰρησίπη –ης (ή)
Αἰρήσιππος –ου (ό) –Σπαρτιάτης τις
Αἰρίπη –ης (ή)
Αἰριππίδη –ης (ή)
Αἰριππίδης –ου (ό)
Αἴριππος –ου (ό)
Αἴρκlea –ης (ή)
Αἴρκλος ἢ Ἀρκλος –ου (ό)
Αἴροπη –ης (ή)
Αἴροπος –ου (ό)
Ἄϊρος –ου (ό) –Ο.Ο.Σ-73
Αἰρώ –οὺς (ή) = Ἡρώ –Θυγάτηρ Οἰνοπίωνος βασιλέως καὶ οἰκιστοῦ Χίου. Ἐλαβε διὰ βίας σύζυγον Ὠρίωναν γεννήσας Χίον καὶ μετονομάσας Χίον τὴν Ὀφιούσαν (λόγω χιόνος κατὰ γέννησιν), A-B-275Δ
Αἶσα –σης (ή) –Επίθετον Φύσεως μέ συνώνυμον Ἄτρομος
Αἶσα ἢ Κλωθώ –οὺς (ή) –(ἴσος) –Θεοτῆς ἀρχέγονη Ἑλληνική –Θυγάτηρ Νυκτός καὶ Μοῖρα, A-B-275Δ, H-7-1148Δ, H-10-911A, H-15-709Δ
Αἰσαγέη –ης (ή) = Ἴχναῖα
Αἰσαγένη –ης (ή)
Αἰσαγένης –ους (ό)
Αἰσάγυς –υος (ό)
Αἰσαία –ης (ή)
Αἰσαῖος –ου (ό)
Αἴσακος –ου (ό) –(κλάδος δάφνης ὧν κατέχοντες εἰς δεῖπνον προκαλοῦντο εἰς ὠδήν) –Κένταυρος (ἀρχηγός των) –Υἱός Πριάμου καὶ Ἀρίσβης θυγατρὸς Μέροπος (ἣν ἐγκατέλειψεν καὶ ἔδωκεν εἰς Ὑρτακὸν, λαβὼν τὴν Ἑκάβην) ἐξηγὼν ὄνειρα καὶ προβλέψας δυστυχίαν προερχομένην ἐκ Πάριδος. Μετὰ Πάριδος ὑπανδρεύθησαν Ἀστερόπην καὶ Οἰνόην, θυγατέρας Κεφῆνος. Τὴν μαντικὴν κατεῖχε καὶ ὁ Ἐλενος, δίδυμος ἀδελφός Κασσάνδρας, υἱός Πριάμου, A-B-275Δ, H-15-544Δ
Αἴσαλος –ου (ό) –(εἶδος ἰέρακος)

Αϊσανία -ης (ή)

Αϊσανίας -ου (ό) -Πατήρ Γρίνου

Αϊσάνιος -ου (ό) -Πατήρ Γρίνου, απόγονος Βασιλιά Θήρας, Α-Β-275Δ

Αϊσανορίδα -δης (ή)

Αϊσανορίδας -αο (ό)

Αϊσάνωρ -ορος (ό)

Αϊσαρ και Αϊσαρος -ου και Αὔσαρ (ό) -Ποταμός

Αϊσαρα και Αϊσάρα -ης (ή) -Θυγάτηρ Πυθαγόρου, φιλόσοφος

Αϊσήμη και Οϊσύμη -ης (ή) -Α-Β-288Α

Αὔσημήδη -ης (ή)

Αϊσημήδης -ου (ό)

Αϊσημίδα -δης (ή)

Αϊσημίδας -αο (ό)

Αϊσημος -ου (ό)

Αϊσηνος -ου (ό)

Αϊσηπα -ης (ή)

Αϊσηπος και Αϊσιπος και Αϊσυπος -ου (ό) -Ποταμός -Ποτάμιος θεός, υἱός Ωκεανού και Τηθύος -Υἱός Ναϊάδος νύμφης Αβαρβαρέης και Βουκολίωνος ἐκ Τροίας και δίδυμος Πανδάσου ἢ Πηδάσου, Α-Β-276Α, Ο.Ι.Β.825Δ 91, Μ 21, Ζ21

Αϊσία -ης (ή)

Αϊσίας -ου (ό) -Τραπεζίτης ἐν Σικυώνι

Αϊσιγένη -ης (ή)

Αϊσιγένης -ου (ό)

Αϊσιδότα -ης (ή)

Αϊσιδοτος -ου (ό)

Αϊσιμάγγελος -ου (ό) -Βοιωτάρχης

Αϊσιμέλεια -ης (ή)

Αϊσιμέλης -ους (ό)

Αϊσίμη -ης (ή)

Αϊσιμήδη -ης (ή)

Αϊσιμήδης ἢ Αϊσιμίδης -ου (ό) -Υἱός Αἰσχύλου, βασιλεὺς Ἀθηνῶν, Α-Β-286Α

Αϊσιμίδα -δης (ή)

Αϊσιμίδας -αο (ό) -Λέσβιος τις

Αϊσιμίδα -ης (ή)

Αϊσιμίδης -ου (ό) -Κερκυραῖος -Υἱός Διοφάνους Γαργύττιος

Αϊσιμίουσα -σης (ή)

Αϊσιμίων -νος (ό)

Αϊσιμιωνίδα -ης (ή)

Αϊσιμιωνίδης -ου (ό)

Αἴσιμος -ου (ό) - (προωρισμένος) -Ἀθηναῖος (Ἀριστ. ὁ χωλός και ἄτιμος και ἁμαθής) ἐμπαιζόμενος ὑπὸ κωμικοῦ -Υἱός Ταυρέης

Αἰσίνη -ης (ή)

Αἰσινος -ου (ό)

Αἰσιόδη -ης (ή)

Αἰσιόδος και Ἡσίοδος -ου (ό) -Συγγραφεύς, Η-9-387Α, 388Α και Δ, Η-15543Α

Αἰσιόδος και Ἡσίοδος και Ἰσίοδος -ου (ό)

Αἰσιόνη -ης (ή) - (ἡ καλὴν και αἰσίαν τύχην φέρουσα)

Αἰσίονος -ου (ό)

Αἴσιος -ου (ό) - (ὁ διὰ τό καλὸν ἀποσταλείς -ὁ φέρων και χαρίζων εὐτυχίαν) - Ἀδελφός Ἀφόβου, Ἀθηναῖος -Υἱός Μνησιβούλου, Σφήττιος

Αἰσιούσα -σης (ή)

Αἴσιπος -ου και Αἴσηπος και Αἴσυπος -ου (ό)

Αἴσις και Αἰσῖνος -ου (ό) -Ποταμός Ἰταλίας, τανῦν Ἑσινον

Αἰσίων -ωνος (ό) -Ρήτωρ -Πολιτικός -συμμαθητής Δημοσθένους -Κόπρειος, Α-Β-287Α

Αἰσιώνη -ης (ή)

Αἰσκληπιός -ιου (ό) = Ἀσκληπιός ἐν Ἀργεῖ

Αἰσκουλάπιους -ίου (ό)

Αἴσκρα -ης (ή)

Αἴσκραος -ου (ό)

Αἰσοθένη -ης (ή)

Αἰσοθένης -ους (ό)

- Αἰσονίδα –ης (ή)**
Αἰσονίδας –αο (ό)
Αἰσονίδη –ης (ή)
Αἰσονίδης –ου (ό) –Υἱός Αἴσονος, πα-
 τρωνυμικόν, ὁ Ἰάσων
Αἰσοσθένη –ης (ή)
Αἰσοσθένης –ους (ό)
Αἴσουρ –ρειος; (ό)
Αἴσουσα –σης (ή)
Αἴσουςσα –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἑριδος μέ-
 συνώνυμον: Ἐγρεκύδομος
Αἰσχίνας –ου (ό)
Αἰσχίνη –ης (ή)
Αἰσχίνης –ου (ό)
Αἰσχύλη –ης (ή)
Αἰσχύλος –ου (ό)
Αἰστραῖα –ας (ή)
Αἰστραῖος –ου (ό)
Αἰσυήτη –ης (ή)
Αἰσυήτης –ου (ό) –Ἡγεμών Τροίας, πα-
 τήρ Ἀντίνορος ἢ Ἀλκαθόου, O.I.N.427, O
 I.B.793, A-B-228A
Αἰσύλη –ης (ή)
Αἰσύλος –ου (ό)
Αἰσύμη –ης (ή)
Αἰσυμίδα –ης (ή)
Αἰσυμίδης –ου (ό) –Ναύαρχος Κερκυ-
 ραίων
Αἴσυμος –ου (ό)
Αἰσυμνήτη –ης (ή) –(μέμνηται τήν αἴ-
 σαν)
Αἰσυμνήτης –ου (–αί) (ό) –Οἱ κριταί (9)
 τῶν Φαιάκων κατὰ τήν τέλεσιν Ἀγώνων
 πρὸς τιμὴν Ὀδυσσεως
Αἴσυμος –ου (ό) –Ἐνδοξος Μεγαρέως
 –Υἱός Ὁξυμένους, A-B-290A
Αἴσυπος –ου (ό) –Ἥλειος Ὀλυμπιονίκης,
 υἱός Τίμωνος, νικητὴς ἵππου κέλῃτος (ὁ
 πατήρ του νικήσας, τοῦ παρεχώρησεν
 τό βραβεῖον)
Αἴσυπος καὶ Αἴσιπος καὶ Αἴσηπος καὶ
Αἴγυπτος –ου (ό) –Υἱός Τίμωνος
Αἰσχέα –ης (ή)
Αἰσχέας –ου (ό) –Ἀθηναῖος τις
Αἴσχεια –ης (ή)
Αἴσχειος –ου (ό)
Αἰσχένα –ης (ή)
Αἰσχένας –ου (ό)
Αἰσχέτυλα –ης (ή)
Αἰσχέτυλλα –ης (ή)
Αἰσχέτυλλος –ου (ό)
Αἰσχέτυλος –ου (ό)
Αἴσχη –ης (ή)
Αἴσχης –ους (ό)
Αἰσχητάδη –ης (ή)
Αἰσχητάδης –ου (ό) –Υἱός Προξένου,
 Μελιτεύς
Αἰσχία –ης (ή)
Αἰσχίας –ίου (ό)
Αἰσχιδίππη –ης (ή)
Αἰσχιδίππος –ου (ό)
Αἰσχιλίδη –ης (ή)
Αἰσχιλίδης –ου (ό) –A-B-294Δ
Αἰσχίνα –ης (ή)
Αἰσχινάδα –ης (ή)
Αἰσχινάδας –αῖο (ό)
Αἰσχινάδη –ης (ή)
Αἰσχινάδης –ου (ό) –Χωρικός Ἀττικῆς,
 διατρίβων πάντοτε εἰς ἀγροὺς αὐτοῦ
 (Ἀριστοφάνης)
Αἰσχίναρ –ρος; (ό)
Αἰσχίνας –αντος (ό) –Υἱός Φίλωνος
Αἰσχίνη –ης (ή)
Αἰσχίνης –ου (ό) –(ὁ ἀποκαλύπτων ἐ-
 λαττώματα ἀντιπάλων καὶ προκαλὼν
 τήν ἐντροπήν των). Μαθητὴς Σωκράτους
 ὁ καὶ Σωκρατικός ἀπὸ Σφηττό –Υπό-
 δειγμα Ἀθηναῖος, ρήτωρ, υἱός Ἀτρομή-
 του Ἀθηναίου –Ὀλυμπιονίκης –Συγγρα-
 φεύς –Ὁ Μιλήσιος (ὁ καὶ Γλαυκίας,

ὀλυμπιονίκης εἰς Στάδιον, πένταθλον –Πατήρ Κλεοφάνιδος –Τύραννος Σικυῶνος –Υἱός Νόθωνος, ἐπιφανής Ἑρετριεύς, A-B-290A, B-A-254, H-17-520Δ, H-18-456A

Αἰσχίνης –ου (ὁ) –Ο Ἀττικός, υἱός Ἀτρομήτου: Ρήτωρ Κοθωκίδης –Ο Ἀθηναῖος Σφήττιος, υἱός Χαρίνου: φιλόσοφος Σωκρατικός, μαθητής Σωκράτους, συγγραφεύς. Ὁ Ἀκαδημαϊκός φιλόσοφος. Ὁ Ἀρκάς: μαθητής Ἰσοκράτους. Ὁ Μιλήσιος: πολιτικός συγγραφεύς. Ὁ Μυτιληναῖος: Ρητορομάστιξ. Ὁ Νεαπολίτης: φιλόσοφος, ἀκαδημαϊκός –Ο ρήτωρ, ὑποδύομενος τόν Οἰνόμαον εἰς θέατρον, ἀπεκαλεῖτο Κοθωκίδης –Εἰς τῶν τριάκοντα Τυράνων –Υἱός Σέλλου, ὁ καί Καπνός, χλευαζόμενος ὑπό Ἀριστοφάνους –Ἑρετριεύς –Ο υἱός Πολυζήλου Ἀλαιεύς

Αἰσχίονα –ης (ὁ)

Αἰσχίονας –ου (ὁ)

Αἰσχίουσα –σης (ή)

Αἰσχίς –ιος (ὁ)

Αἰσχίστη –ης (ή) –Ἐπίθετον Πενίας

Αἰσχίτα –ης (ή)

Αἰσχίτας –ου (ὁ)

Αἰσχίων καί Αἰσχιών –ωνος (ὁ) –Ο Σάμιος φιλόσοφος εἰς ἐκστρατεῖαν Μεγάλου Ἀλεξάνδρου –Ποιητής –Υπηρέτης –Στρατηγός –Ἰατρός, A-B-292Δ, H-12-62A, H-13-451Δ

Αἰσχλαβίος –ιου (ὁ) = Ἀσκληπιός εἰς Κορινθιακὴν Ἐπιγραφήν

Αἰσχλαπιός –ιου (ὁ) = Ἀσκληπιός ἐν Βοιωτία

Αἴσχροα –ης (ή)

Αἰσχροαῖα –ας (ή)

Αἰσχροαῖος –ου (ὁ) –Ἀθηναῖος, υἱός Πολυκλέους ἐξ Ἀναγυράσιος –Φλυεύς –Μαθαθωνομάχος, H-12-626A

Αἰσχροαίουσα –σης (ή)

Αἰσχροαίων –ωνος (ὁ)

Αἰσχροέας –ου καί Αἰσχροές (ὁ) –Ἀθηναῖος

Αἰσχροέουσα –σης (ή)

Αἰσχροέων –ωντος; (ὁ) –Λέσβιος ἐποποιός

Αἴσχροη –ης (ή) –Δούλη Φρυγία

Αἰσχροῖς –ιδος (ή) –Θυγ. Θεσπίου πού μέ Ἡρακλὴν γεννᾷ Λευκῶνα ἢ Λευκῶνη, Θεσπιάς μήτηρ Ἡρακλείδου, A-B-292A καί Δ

Αἰσχροία –ης (ή)

Αἰσχροίας –ου (ὁ)

Αἴσχροιον –ίου (ή)

Αἰσχροίουσα –ης (ή)

Αἰσχροίς –ιδος; (ή)

Αἰσχιών καί Αἰσχιών –νος (ὁ) –Ο Μυτιληναῖος ἐποποιός, ὁ Σάμιος ἱαμβογράφος –Ἐκ Περγάμου ἱατρός, διδάσκαλος Γαληνοῦ –Πατήρ Θεομνήστου –Πατήρ Μάρκου

Αἰσχιωνῶνα –ης (ὁ)

Αἰσχιωνῶνας καί Αἰσχρώνδας –αο (ὁ) –Πατήρ Θεομνήστου

Αἰσχιωνῶνη –ης (ή)

Αἰσχιωνῶνης –ου (ὁ)

Αἰσχιωνή –ης (ή) –Φυλὴ Σαμίων

Αἴσχρον –ου (ή)

Αἴσχρος –ου (ὁ)

Αἴσχρουσα –σης (ή)

Αἰσχροῦβα –ης (ή)

Αἰσχροῦβας –αντος (ὁ)

Αἰσχροῦβης –ου (ὁ)

Αἰσχρυβίουσα –σης (ή)

Αἰσχρυβίων –ωνος; (ὁ)

Αἰσχρώ –οῦς (ή)

Αἴσχρων –νος (ὁ) –Πατήρ Εὐαγόρης

Αἰσχρώνδα –δης (ή)

Αἰσχρώνδας –αο (ὁ)

Αἰσχρώνδη –ης (ή)

Αἰσχρώνδης –ου (ὁ)

Αισχρωνίδη -ης (ή)

Αισχρωνίδης -ου (ό)

Αισχύλα -ης (ή)

Αισχυλιρά -ης (ή)

Αισχυληρός -ου (ό)

Αισχυλία -ης (ή)

Αισχυλίδα -δης (ή)

Αισχυλίδας -αο (ό)

Αισχυλίδη -ης (ή)

Αισχυλίδης -ου (ό) –Συγγραφεύς Αθηναῖος –Περί γεωργίας

Αισχυλίνη -ης καὶ Ἀεσχυλίνη (ή)

Αισχυλῖνος -ου καὶ Ἀεσχυλῖνος (ό)

Αισχύλιος -ου (ό)

Αισχυλίουσα -σης (ή)

Αισχυλῖς -ιδος (ή) –Θεσσαλή ἢ θυγάτηρ Θάλητος ἢ Θαλοῦ φιλοσόφου Μιλησίου

Αισχυλίσκη -ης (ή)

Αισχυλίσκος -ου (ό)

Αισχυλίων -ωνος (ό)

Αισχύλος -ου (ό)

Αισχύλος -ου (ό) –(ό κατά ντροπιάζων τούς ἐχθρούς του) –Πατήρ τῆς τραγωδίας –Δραματικός συγγραφεύς ποιητῆς γραμματικός Ἐλευσίνιος –Ὁ Θεσπιάδης ὀλυμπιονίκης εἰς πάλιν παίδων –Ἑλληνοταμίας Κίου, Ἐλευσίνιος –Ἀδελφός Σαπφούς –Ὁ καλλιεργήσας ἐλεγείαν. Υἱός Εὐφορίωνος καὶ Κυναίθης, ἀδελφός Κυναίγειρου καὶ Ἀμεινίου Εὐφορίωνος –Πατήρ δύο τραγικῶν (Εὐφορίωνος καὶ Βίωνος) καὶ ἀποκαλὼν Δία καὶ τὸν θεὸν τῆς Θαλάσσης –Πατήρ Αἰσιμήδου –καὶ προφήτης (εἰς προμηθεάν δεσμώντην) Ἐποποιός ὁ Ἀλεξανδρεὺς –Ὁ τραγῳδός, θεῖος Φιλοκλέους, πού μέ τριλογία “Πανδιωνίδα” ἐνίκησεν Σοφοκλήν. Βασικός ἐκπρόσωπος (μέ Κίμωνα) τῆς μεγαλυτέρας μυστικῆς ἐταιρίας “κίνημα Πανελληνίου ιδέας” μέ στόχο ὁμοσπονδία γιά τήν κατάλυσιν Περσικοῦ Κράτους –Ἀθμονεὺς ἢ Αἰξωνεὺς –Πατήρ Νάρω-

νος –Ὁ υἱός Πρατέα, Νεμεονίκης εἰς πάλιν –Ὁ Αἰσχύλος εἶχεν ἀδελφήν τήν Φιλοπειθῶ, μητέρα τοῦ τραγικοῦ Φιλοκλέους –Διά τήν ἀλήθειαν ἐδήλωσε: «Τήν ἀλήθειαν μανθάνομεν ἀκούωντες καὶ τάς δύο πλευράς» Α-B-194Δ, Β-A-255 Α, Η-7-530Δ, Η-15-786 Α καὶ Δ

Αισχύλος -ου (ό) –Υἱός Ἰππίσκου Παιονίδης

Αισχυνάδη -ης (ή)

Αισχυνάδης -ου (ό) –Ἀθηναῖος

Αἴσχυρα -ης (ή)

Αἴσχυρος -ου (ό)

Αἴσχυτάδης -ης (ή)

Αἴσχυτάδης -ου (ό) –Α-B-297Δ

Αἴσχύτη -ης (ή)

Αἴσχύτης -ου (ό)

Αἴσχυτος -ου (ό)

Αἴσων -ονος καὶ Αἰσών -ωνος (ό) –Υἱός Ἡρακλέους –Ἀργεῖος –Υἱός Κρηθέως καὶ Τυροῦς, ἕκγονος Αἰόλου, βασιλεὺς Ἰωλκοῦ. Μέ Πολυμήδην ἢ Ἀλκιμήδην γεννᾷ Ἰάσονα καὶ Πρόμαχον. Ἡ Μήδεια μετεμόρφωσεν (ὅτε ἐπέστρεψεν ἐκ Κολχίδος μετὰ Ἰάσονος) εἰς τεσσαρακοντετὴ –Επίθετον Ἀρεως

Αἴσων -ωνος (ό) –(μαυρονέρι) –Ποταμός, Ο.Ο.Λ.259 –Α-B-297Δ, Η-9-774Δ, Η-11-240Δ, Η-15-693Δ

Αἰσωνία -ης (ή)

Αἰσώνιος -ίου (ό)

Αἰσωπίδα -δης(ή)

Αἰσωπίδας -αο (ό)

Αἰσωπόκλεια -ης (ή)

Αἰσωποκλῆς -έους (ό)

Αἴσωπος -ου (ό & ή) –(ό ἔχων τούς πρέποντας –ὠραίους –ὀφθαλμούς) –Μυθολογικός συγγραφεύς –Μυθοποιός –Δοῦλος φιλοσόφου Ἰάδμονος ἐκ Φρυγίας ἢ Σούθου, ἔζη κατ’ ἀρχὴν εἰς ἀλήν Κροίσου. Μεταβάς εἰς Δελφούς καὶ κατηγορηθεὶς ὡς ὕβριστής θεῶν ἐκρη-

μνίσθη ὑπό ὕψηλοῦ βράχου –Ο Φρυξ
ὁ Μιθριδάτου ὁ Σάμιος ἢ Σαρδιανός
Ἀναγνώστης λογοποιός –Μύθων ποιη-
τῆς ὁ τραγωδός, ὁ καὶ Κικέρων –Ἄν καὶ
ἄσχημος, τὸν ἠράσθη ἡ Δωρίχα ἢ καὶ
Δωρίχη ἢ καὶ Δορίχη ἢ καὶ Ροδόπη –Μέ
ἐπίθετον Κικέρων Α-Β-298Α, Β-Α-257Μ,
Η-17-416Δ, Η-18-594Δ

Ἀϊτάρης –ου (ὁ) –Επίσκοπος Ναζαρέτ

Αἰτάχιννα –ης (ή)

Αἰτάχιννος –ου (ὁ)

Αἰτές –έως; (ὁ)

Ἀἴτη –ης (ή)

Αἰτήνωρ –ορος (ὁ)

Ἀἴτης καὶ Ἀἴτας –ου (ὁ) –(ὁ πνέων, ὁ
γκόμενος) –καὶ πλαστόν

Αἰτησία –ης (ή)

Αἰτησίας –ίου (ὁ)

Αἰτία –ης (ή)

Αἰτίας –ου; (ὁ)

Αἰτίμεια –ης (ή)

Αἰτιμείης –ου (ὁ)

Αἰτίουσα –σης (ή)

Αἰτίτη –ης (ή)

Αἰτίτης –ου (ὁ) –Ἀδελφός Κίρκις καὶ
Πασιφάης, Η-15-594Α

Αἰτίων –ωνος (ὁ)

Αἴτνα καὶ Αἴτην –ης (ή) –Ὅρος –Πόλις
–Νύμφη Σικελίας Θυγάτηρ Οὐρανοῦ καὶ
Γῆς ἢ Κύκλωπος Πολυφήμου –Βουκολίς

Αἰτναία –ης (ή)

Αἰτναῖος –ου (ὁ) –(ὁ ἀνήκων εἰς Αἴτναν)
–Επίθετον Διός –Επίθετον Ἡφαίστου –
Υἱός Προμηθέως –Επίθετον Ἡφαίστου
μέ συνώνυμον: Ἀναξ, Α-Β-304Δ

Αἴτνας –α (ὁ) –Πατήρ Γέλωνος, ἀδελ-
φός Δικάνου, υἱός Βριάρεω

Αἰτολύκη –ης (ή)

Αἰτόλυκος –ου (ὁ) –Παγκρατιαστής, Η-
12-310Δ

Ἀἴτος –ου (ὁ)

Αἰτουλίουσα –σης (ή)

Αἰτουλίων –ωνος (ὁ)

Αἰτοῦσα –ης (ή)

Αἰτρία καὶ Αἰθρία –ης (ή) –Σκύθης γυ-
νή

Αἰτρίης –ίου (ὁ)

Αἰτύλη –ης (ή)

Αἴτυλος –ου (ὁ)

Αἴτυρα –ης (ή)

Αἰτύρης –ου (ὁ)

Αἴτυρος –ου (ὁ)

Αἰτυρώς –ῶτος (ὁ)

Αἰτώλα ἢ Αἰτωλά –ῆς; (ή)

Αἰτωλάρχη –ης (ή)

Αἰτωλάρχης –ου (ὁ)

Αἰτώλη καὶ Αἰτωλή –ης (ή) –Επίθετον
Ἀρτέμιδος, Α-Β-30Α

Αἰτωλία –ης (ή) –Χριστιανικόν (24 Αὐγ.)

Αἰτωλίδη –ης (ή)

Αἰτωλίδης –ου (ὁ) (Ρ)

Αἰτωλική –ῆς (ή)

Αἰτωλικός –ου (ὁ) –Δημήτριος Β', υἱός
Ἀντιόχου Γονατᾶ καὶ Φίλας, θυγατρός
Σελεύκου Α', Η-5-930Δ

Αἰτώλιος –ίου (ὁ)

Αἰτωλίουσα –σης (ή)

Αἰτωλῖς –ίδος (ή) –Επίθετον Ἀρτέμιδος

Αἰτωλίων –ωνος (ὁ)

Αἰτωλός –ου (ὁ) –Επίθετον Εὐρυπίδου ἢ
Τισίου –Υἱός Οἰνέως –Υἱός Ἐνδυμίωνος
καὶ Ναῖδος ἢ Ἰφιανάσσης, ἀδελφός Ἐ-
πέα, ὅστις εἰς ἀρματοδρομίαν, (πρὸς
τιμὴν Ἀζᾶνος) ἐφόνευσεν (ἄθελά του)
τὸν Ἄπιν, υἱόν Ἰάσωνος. Διαφυγὼν εἰς
Αἰτωλίαν μέ σύζυγον Προνόην, γεννᾷ
Πλευρώνα καὶ Καλλυδῶνα –Ἐγγονος
Δευκαλίωνος –Επίθετον Ἀρεως, Ο.Ι.Β.638

Αἴτων –ωνος (ὁ) –Υἱός Ἰξίονος

Αἰφηρετιάδη –ης (ή)

Αἰφηρετιάδης –ου (ὁ) –Πατρωνυμικόν

Αιφικία -ας; (ή)	Αιχμοδόκη -ης (ή)
Αιφικιανή -ης (ή)	Αιχμόδοκος -ου (ό)
Αιφικιανός -ου ἢ Φικιανός (ό) -Διδάσκαλος Γαληνοῦ	Αιχμοδότα -ης (ή)
Αιφίκιος -ου (ό)	Αιχμόδοτος -ου (ό)
Αιφνιδία -ίης (ή)	Αιχμόκλεια -ης (ή)
Αιφνίδιος -ου (ό)	Αιχμοκλείδη -ης (ή)
Αιχμαγόρα -ης (ή)	Αιχμοκλείδης -ου (ό)
Αιχμαγόρας -ου (ό) -Υἱός Ἡρακλέους καὶ Φιαλοῦς, A-B-314Δ, H-10-790A, H-18-205A	Αιχμοκλῆς -έους (ό)
Αιχμαγόρη -ης (ή)	Αιχμοκράτη -ης (ή)
Αιχμαδότα -ης (ή)	Αιχμοκράτης -ου (ό)
Αιχμαδότης -ου (ό)	Αιχμοκρίτη -ης (ή)
Αιχμαῖα -ης (ή)	Αιχμόκριτος -ου (ό)
Αιχμαΐας -ου (ό) -Ἀθηναῖος	Αἶχμουν -νεις; (ό)
Αιχμαῖος -ου (ό)	Αιχμουνεία -ης (ή)
Αιχμαιρέτα -ης (ή)	Αἶχμουσα -σης (ή)
Αιχμαίρετος -ου (ό)	Αιχμύλα -ης (ή)
Αιχμανόρειος -ου (ό)	Αιχμύλος -ου (ό)
Αιχμάνωρ -ορος (ό)	Αἶχμων -νος (ό) -Λύκιος τις
Αιχμαρέτα -της (ή)	Αιχμώνδα -δης (ή)
Αιχμαρέτη -ης (ή)	Αιχμώνδας -αο (ό) -Πατήρ Πολεμοκλέους
Αιχμάρετος -ου (ό)	Αἶχνα -ης (ή)
Αιχμέα -ας (ή)	Αιχναρέτα -ης (ή)
Αιχμέας -ου (ό)	Αιχνάρετος -ου (ό)
Αἶχμη -ης (ή)	Αἶχνουν -νεις; (ό)
Αιχμή -ης (ή) -Ὄνομα κοινό -Πλοῖον	Αιχνούνεις -εῖου (ό)
Αιχμιάδα -ης (ή)	Αἶχρουσα -σης (ή)
Αιχμιάδας -αο (ό)	Αἶχρων -ονος (ό) -Πατήρ Δόρκου
Αιχμίας -ου (ό)	Αἰψηροκέλευθος -ου (ό) -Ἐπίθ. Βορῆος
Αιχμίουσα -σης (ή)	Αἶων -ωνος (ό) -Υἱός Κρόνου, H-5-95A, H-11-42A, H-18-755A
Αἶχμεις -ιδος ἢ -ιος (ό) -Βασιλιάς Ἀρκαδίας, A-B-317A	Αἰών -ωνος (ό) -Ταυτιζόμενος μέ Ὅσιν γεννηθέντα ἀπό παρθένον Ἰσιδα -Θεότης
Αιχμίων -ωνος (ό) -Δελφός τις	Ἄϊων -νος (ό) -(ό ἐκπνέων) -Ἐπίθετον Ὅρκου
Αιχμοδίκη -ης (ή)	Αἰωνάριος καὶ Αἰωνοάριος -ίου (ό)
Αιχμόδικος καὶ Αἰχμόδοκος -ου (ό) -Μνηστήρ Ἀμφίσσης, θυγατρὸς Ἐχέτου βασιλέως, ὅστις ἀκρωτηρίασε Αἰχμόδικον καὶ ἐτύφλωσεν Ἀμφίσσαν	Αἰωνάριος καὶ Ἰανουάριος -ίου (ό) -Ὡς πατήρ αἰῶνος

Αιώνιος –ίου (ό) –Επίθετον Ἑφαιστού

Αἰωνοάριος καὶ Αἰωνάριος –ίου (ό)

Αἰῶπις –ιδος (ή) –Εσπερίς, H-9-339A

Αἰῶρα –ης (ή) –Εορτή Ἑργιόνης, καὶ τό ἄσμα λεγόταν Αλήτις

Ἄκα –ης (ή) Λαρεντία=ἐρωμένη Ρώμου, Ρωμύλου καὶ Ἡρακλέους

Ἀκάδα –δης (ή)

Ἀκάδας –αο (ό)

Ἀκαδημέα –ης (ή)

Ἀκαδήμεια καὶ Ἀκαδημέα –ης (ή) –(γυμνάσιον) –Ἀγαλμά της ἐν Αθήναις

Ἀκάδημος καὶ Ἐκάδημος καὶ Ἐκάδημος καὶ Ἐκέδημος –ου (ό) –(ἀγροδίαυτος) –Οἰκιστής Ακαδημείας –Αθηναῖος ἥρως τιμηθεὶς ὑπὸ Λακεδαιμονίων διότι ἀπεκάλυψε εἰς Διοσκούρους πού ἐκρυσεν Ἑλένην Θησεύς, A-B-328A, H-7-1242Δ

Ἀκαδίνη –ης (ή)

Ἀκαδίνης –ου (ό)

Ἀκαῖα –ης (ή)

Ἀκαίμυραν –ανος; (ό;)

Ἀκαιμυρανδώρη –ης (ή)

Ἀκαιμυράνδωρος –ου (ό)

Ἀκαῖος –ου (ό)

Ἀκακαλὶς καὶ Ἀκακαλλὶς καὶ Ἀκάλλη καὶ Ἀκακυλὶς –ιδος (ή) –(ἄνθος Ναρκίσσου), θυγάτηρ Μίνως καὶ Πασιφάης, πού μέ Απόλλωνα γεννᾷ Μίλητον καὶ Ἀμφίθεμιν –Μέ Ἑρμῇ γεννᾷ Κύδωνα –Νύμφη πού μέ Απόλλωνα γεννᾷ Φίλανδρον, Φυλακίδην ἢ Φύλακιν καὶ Γαράμα –Μινωϊκὴ θεότης, A-B-330A, H-11-659Δ, H-13-648Δ

Ἀκακήσιον –ίου (τό) –Πόλις Ἀρκαδίας

Ἀκακήσιος –ίου καὶ Ἀκακήτης (ό) –Επίθετον Ἑρμοῦ

Ἀκακήτη –ης (ή)

Ἀκάκητης –ου (ό) –Επίθετον Απόλλωνος –Επίθετον Ἑρμοῦ

Ἀκακήτης –ήτου (ό) –Επίθετον Ἑρμοῦ

Ἀκάκητος –ου (ό) –Επίθετον Ἑρμοῦ

Ἀκακία ἢ Κάκια –ας; (ή) –(ἀγνή) –Επίθετον Αθηνᾶς –Χριστιανικόν ὄνομα

Ἀκάκιος –ίου (ό) –(ἐνάρετος) –Χριστ. ὄνομα καὶ ἅγιος –Ρήτωρ καὶ ἐπικός ποιητής, A-B-331Δ

Ἄκακὶς –ίου (ό) –Ὁ τροφός τοῦ Ἑρμοῦ, ἐπίσης τροφοὶ αἱ νύμφαι ἢ Ἥρα

Ἄκακος –ου (ό) –Υἱός Λυκάονος, βασιλιάς Λυκίας

Ἀκακυλὶς –ιδος καὶ Ἀκάλλη –ης (ή) –Νύμφη –Θυγάτηρ Μίνω

Ἀκάλανδρος –ου (ό) –Ποταμός κάτω Ἰταλίας

Ἀκαλάνθη –ης (ή)

Ἀκαλάνθης –ου (ό)

Ἀκαλανθὶς –ιδος (ή) –(ἀκανθὶς) –Επίθετον Ἀρτέμιδος –Μία τῶν ἐννέα θυγατέρων Πιέρου. Οἱ Μοῦσες τὴν μετεμόρφωσαν εἰς πτηνὸ (κίσσαν) μετὰ ἀδελφῶν διότι ἐκαυχῶντο πῶς ἐνίκησαν αὐτάς εἰς τραγούδι –Επίθετον Αθηνᾶς, A-B-332A

Ἀκάλανθος –ου (ό) –Ποταμός

Ἀκαλλαρείτη –ης (ή)

Ἀκαλαρρείτης –ου (ό) –(ἀκύμαντος) –Επίθετον Ὠκεανοῦ

Ἀκαλλαρίς –ιδος (ή) –Θυγάτηρ Εὐμήδους

Ἀκάλλη ἢ Ἀκακαλλὶς ἢ Ἀκάλη –ης (ή) –Νύμφη –Θυγ. Μίνως καὶ Πασιφάης

Ἀκάμα –ης (ή)

Ἀκαμαντιάδα –ης (ή)

Ἀκαμαντιάδας –αο; (ό)

Ἀκαμαντία –ης (ή)

Ἀκαμαντίδη –ης (ή)

Ἀκαμαντίδης –ου (ό) –Ἀπόγονος Ἀκάμαντος

Ἀκαμάντιον –ιου (ή)

Ἀκαμαντὶς –ιδος (ή) –Φυλὴ Ἀττικῆς ἢ δῆμος –Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀκαμαντόπους –οδος (ό) –Επίθετον Διός

Ακάμας –αντος (ό) –Υιός Θησέως και Φαίδρας, έλθών εις Τροίαν ήράσθη θυγατέρα Πριάμου Λαοδίκην (και έβοηθήθη υπό Φιλοβίας ή Φιλοδίκης συζύγου Περσέως βασιλέως Δαρδανίας) μέ ήν γεννᾶ υιόν Μήνυτον. Μετά τόν θάνατόν του, έκρημνίσθη –Υιός Αντήνορος και Θεανούς, άριστος Τρώος –Υιός Ευσώρου στρατηγός Θρακών, υπέρ Τρώων πολεμών, έφονεύθη υπό Αϊαντος Τελαμωνίου –Ακρωτήριον Κύπρου –Επίθετον Απόλλωνος μέ συνώνυμον: Πατήεις –Επίθετον Ηελίοιο

Ακαμάτα –ης (ή) –Συνώνυμον: Υπερτάτα –Επίθετον Γής

Ακάματοι –ων (οί) –Επίθετον Ερώτων

Ακάματος –ου (ό & ή) –(συνώνυμον: Τριτωνίς) –Επίθετον Αθηνᾶς –Επίθετον Άρεως –Επίθετον Διός –Επίθετον Ηελίοιο –Επίθετον Σαβαζίου μέ συνώνυμον: Πατήρ –Επίθετον Ωκεανού

Ακάμηρος –ου (ό)

Ακαμψις –εως (ό) –Ποταμός Πόντου

Ακάνθη –ης και Κηφισός (ή) –Τίτλος έργου, Η-13-229Δ

Ακανθίνη –ης (ή)

Ακανθίνης –ου (ό)

Ακάνθιος –ίου (ό)

Ακανθίουσα –σης (ή)

Ακανθίς –ίδος και Ακανθύλλη –ης (ή) –Θυγάτηρ Αυτονόου και Ίπποδαμείας αδελφή Ακάνθου, Έρωδιού, Άνθου και Σχοινέως μεταμορφωθείσα υπό θεών εις πτηνόν –Πιερίς μεταμορφωθείσα εις πτηνόν διότι έθρήνη αδελφόν Άκανθα κατασπαραχθέντα υπό αλόγων πατρός, Α-Β-336Α

Ακανθίς –ιος (ό)

Ακανθίων –νος (ό)

Ακανθον –ου (ή)

Ακανθόπληξ –υγος Όδυσσεύς (ή) –Ή Νίπτρα –έργον Σοφοκλέους, Η-17-139Δ

Ακανθος –ου (ό) –Ιος Λακεδαιμόνιος Ολυμπιονίκης εις δόλιχον (15η Όλυμπιάς

–720 π.Χ.) –Υιός Αυτονόου και Ίπποδαμείας, κατασπαραχθείς υπό ίππων πατρός του, Α-Β-337Α και Δ

Ακάνθρωπος –ου (ό)

Ακανθύλλη και Ακανθίς –ιδος (ή)

Ακανθύλλης –ου (ό)

Ακανθός –ύδος (ή)

Ακανθωνίτις –ιδος (ή) –Χώρα Καρμανίας

Ακανία –ης (ή)

Ακανίας –ίου (ό)

Ακάντιον –ίου (ή)

Ακαρασία –ης (ή)

Ακαράσιος –ου (ό)

Ακαρασσεύς –έως (ό)

Ακάρασσις –ιος; (ό)

Ακαρίουσα –σης (ή)

Ακαρίων –νος (ό)

Ακαρνάν –νᾶνος (ό) –Ήρως –Υιός Άλκμαίονος και Καλιρρόης θυγατρός Άχελώου έκγονος Αμφιάραω

Ακαρνανία –ης (ή) –και Έπαρχία Δυτικής Ελλάδος

Ακαρνεύς αντί Αχαρνεύς ή Ακαρνάν –ᾶνος (ό)

Ακᾶς –ᾶ (ή) –Νύμφη –Θυγάτηρ Ωκεανού και Τηθύος (Ωκεανίς), Α-Β-342Α

Άκας –α (ό)

Ακάσα –σης (ή)

Ακάσας –α; (ό)

Ακάσσουσα –σης (ή)

Ακάσσων –ωνος (ό)

Ακάστη –ης (ή) –(ή έχουσα πολλές χάριτας) Θυγάτηρ Ωκεανού και Τηθύος

Ακαστίδα –δης (ή)

Ακαστίδας –αο (ό) –Σταδιεύς ή νυκτητής πεντάθλου (όλυμπιονίκης) –Πατήρ Καφισοδώρου –Βοιωτός τις

Άκαστος –ου (ό) –(ό έχων πολλές χάριτας) –Αργοναύτης –Υιός Πηλίου και Άνα-

Ξιβίας, βασιλεύς Ἰωλκοῦ εἰς θήραν Καλυδωνίου κάπρου καὶ ἀργοναύτης μετὰ Θησέως. Ἐπιστρέψας εἰς Ἰωλκόν, εὗρε θανατωθέντα γέροντα πατέρα ἀπὸ ἀδελφάς του, δι' ἀπάτης τῆς Μηδείας καὶ ἐξεδίωξεν αὐτὴν καὶ τὸν Θησέα. Μὲ σύζυγον τὴν Ἀστυδάμειαν γεννᾷ Ἀκτορα καὶ Λαοδάμειαν καὶ Στερόπην. Πατὴρ Ἀρξίππου, Α-Β-324Α, Η-9-606Δ, 966Δ, Η-14-380Α, Η-15-869Δ

Ἀκαψις -ιος (ό)

Ἀκειρακόμας -ντος; (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος

Ἀκειρακόμη -ης (ή)

Ἀκειρεκόμης -ου (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος

Ἀκελδαμᾶ=Χωράφιον αἵματος τῆς Ἀραμαϊκῆς ποῦ ἀγόρασεν ὁ Ἰούδας

Ἀκέλεια -ης (ή)

Ἀκέλης -ητος (ό) –Υἱός Ἡρακλέους, Α-Β-344Δ

Ἀκελιμᾶς -ᾱ (ό)

Ἀκέλλη -ης (ή)

Ἀκέλλης -ου (ό)

Ἀκενατόν ἢ Ἀκενατών; (ό) –Φαραώ Αἰγύπτου, ὁ Ἀμένωφις. Σύζυγος Νεφερτίτης, μέ ἦν γεννᾷ θυγατέρας

Ἀκενίππη -ης (ή)

Ἀκενίππος -ου (ό)

Ἀκενιπῶ -οῦς (ή)

Ἀκενσῶ -οῦς (ή)

Ἀκέρ -ου; (ό) –Αἰγυπτιακή θεότης, προσωποποιούσα ὑλικότητα καὶ συνοχήν Γῆς. Παριστάνετο μέ λουρίδα Γῆς, μέ ἀνθρωπίνη κεφαλὴ σὲ κάθε ἄκρῃ ἢ (ἀργότερον) μέ ὄψιν διπλῆς Σφιγγός. Φρουρεῖ ἐξόδους κάτω κόσμου καὶ εἶναι προστατῆς Ὀσιρίδος

Ἀκέρβας -αντος (ό) –Θεῖος (ἐκ πατρός) Διδοῦς καὶ σύζυγος –Τόν ἐφόνευσεν ὁ ἀδελφός τῆς Διδοῦς, Πυγμαλίων, Η-6-29Α

Ἀκέρβη -ης (ή)

Ἀκέρδουσα -σης (ή)

Ἀκέρδων -ωνος (ό) –Ἐρμιονεύς τις

Ἀκερσεκόμας καὶ Ἀκερσεκόμης καὶ Ἀκερσοκόμης -ου (ό) –(μακρυμάλλης) –Επίθ. Ἀπόλλωνος, Ο.Ι.Υ.39, Η-7-1150Α

Ἀκερσεκόμη -ης (ή)

Ἀκερσεκόμος καὶ Ἀκερσεκόμης -μοιο (ό) –Ἐπίθετον Διονύσου –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος

Ἀκεσᾶ -ῆς (ή)

Ἀκεσαῖα -ης (ή)

Ἀκεσαῖος -ου (ό) –Υἱός Ἀναξαγόρα

Ἀκεσαμένη -ῆς (ή)

Ἀκεσαμένος καὶ Ἀκεσσαμένος -οῦ (ό) –Βασιλεύς Θράκης, πατὴρ Περιβοίας, Α-Β-345Α, Η-15-746Α, Ο.Ι.Φ.142

Ἀκεσάνδρα -ας (ή)

Ἀκεσανδρίδη -ης (ή)

Ἀκεσανδρίδης -ου (ό)

Ἀκέσανδρος -ου (ό) –Ἱστορικός, Α-Β-345Α, Η-11-791Δ

Ἀκεσάνωρ -ορος (ό)

Ἀκεσανωρίς -ιδος (ή)

Ἀκέσας -αντος; (ό) –Α-Β-345Δ

Ἀκεσεύς καὶ Ἀκεσίδας καὶ Ἴδας (ό) –Ἡρως Ἑλλήν –Παταρεὺς ἐκ Λυκίας, ἀδελφός Ἡρακλέους, Α-Β-345Δ

Ἀκεσὴ -ῆς (ή)

Ἀκεσηνή -ῆς (ή)

Ἀκεσηνός -οῦ (ό) –Ποταμός

Ἀκεσῆς -οῦ (ό)

Ἀκεσία -ης (ή)

Ἀκεσίας -ου (ό) –Συγγραφεὺς μαγικῆς –Ἰατρὸς

Ἀκεσιγένη -ης (ή)

Ἀκεσιγένης -ους (ό)

Ἀκεσίδα -ης (ή)

Ἀκεσίδας -αο καὶ Ἴδας καὶ Ἀκεσεύς -έως (ό) –Ἡρως Ἑλλήν –Παταρεὺς ἐκ Λυκίας –Ἀδελφός Ἡρακλέους, Α-Β-345Δ

Ἀκεσίλα –ης (ή)	Ἀκεσίων –ωνος (ό)
Ἀκεσιλάα –ας (ή)	Ἀκεσός –ου (ό)
Ἀκεσίλαος –ου καί Ἀκουσίλαος –ου (ό) –Ιατρός –Όλυμπιονίκης	Ἀκέσουσα –σης (ή)
Ἀκεσιμβροτίδα –ης (ή)	Ἀκεσσίπινος –ου (ό) –Επίθετον Διονύσου
Ἀκεσιμβροτίδας –αο (ό)	Ἀκεσστιμώ –ους (ή)
Ἀκεσιμβροτίδη –ης (ή)	Ἀκέστα –ης (ή)
Ἀκεσιμβροτίδης –ου (ό)	Ἀκεσταῖα –ης (ή)
Ἀκεσιμβρότη –ης (ή)	Ἀκεσταῖος –ου (ό)
Ἀκεσιμβροτίς –ίδος (ή)	Ἀκέστας –αντος (ό)
Ἀκεσίμβροτος –ότου (ό) –Ναύαρχος –Ιατρός –Επίθετον Ἀσκληπιοῦ μέ συνώνυμον: Υἱός, A-B-345Δ	Ἀκεστείμη –ης (ή)
Ἀκεσιν ἢ Ἀκέσιον –ίου (ή)	Ἀκεστείμης –ου (ό)
Ἀκεσίνας –αντος (ό)	Ἀκέστη –ης (ή) = Αἶγεστα ἢ Ἀκέστιον
Ἀκεσίνη –ης (ή)	Ἀκεστήρ –ῆρος (ό) –(ιατρός)
Ἀκεσίνος καί Ἀκεσίνης –ου καί Ἀκησίνης (ό) –Ποταμός Ἰνδικῆς, τανῦν Τσχουνάβ συμβάλων μέ Ὑδάσπην πέραν τῆς Κανδαχάρ –Ποταμός Σικελίας, τανῦν Καντέρας	Ἀκέστης καί Αἰγέστης καί Αἶγεστος –ου (ό) –Βασιλεὺς Σικελίας, A-B-107Δ –Υἱός Κριμισοῦ, ποτάμιου θεοῦ καὶ Ἐγέστης, (Βιργιλίου, Αἰνείας)
Ἀκέσιος καί Ἀφέστιος –ου (ό) –Επίθετον Ἀπόλλωνος, A-B-345Δ, H-17-617	Ἀκεστία –ης (ή)
Ἀκέσιος καί Ἀκέστιος –ίου (ό) –Πατριάρχης	Ἀκεστίας –ου (ό)
Ἀκεσίουσα –σης (ή)	Ἀκεστίδα –ης (ή)
Ἀκεσίπητη –ης (ή)	Ἀκεστίδας –αο (ό)
Ἀκεσιππίδη –ης (ή)	Ἀκεστίδη –ης (ή)
Ἀκεσιππίδης –ου (ό)	Ἀκεστίδης –ου (ό)
Ἀκέσιππος –ου (ό)	Ἀκεστίμα –ης (ή)
Ἀκεσις –ιος (ό) –Ρόδιος ἢ θεός Ἐπιδαυρίων, H-13-345Δ	Ἀκέστιμος –ου (ό) –Κρῆς τις
Ἀκεσις –ιος (ό) –Καλός δαίμων ἀναρρώσεως ἐκ τῆς ἀκολουθίας Ἀσκληπιοῦ, ἀν Περγάμω Τελέσφορος, ἐν Σικυώνι Εὐημερίων, ἐν Μακεδονία Δάφρων. Παρίστατο μέ μικρόν ἀνάστημα, βαρύν μανθῦαν ἀλλὰ χαρωπὴν ἔκφρασιν, H-2-71Δ, 72A	Ἀκεστιμώ –ους (ή)
Ἀκεσιστράτη –ης (ή)	Ἀκεστίνη –ης (ή)
Ἀκεσίστρατος –ου (ό)	Ἀκεστίνος –ου (ό) –Ιατρός
	Ἀκέστιον –ίου (ή) –Θηλυκόν ὄνομα Ξενοκλέους, Ἀθηναίου –Γυνή πανευτυχῆς μέ προγόνους, προπάππον Λέοντα, πάππον Σοφοκλήν, πατέρα Ξενοκλήν, ἀδελφόν Σοφοκλήν, ἄνδρα Θεμιστοκλήν, υἱόν Θεόφραστον, οἵτινες ὑπῆρξαν δαδούχοι κατὰ τὴν τέλεσιν Ἐλευσινίων Μυστηρίων
	Ἀκέστιος –ου (ό) –Συγγραφεὺς μαγερικῆς
	Ἀκεστίς –ίδος (ή)

Ἀκεστογένη -ης (ή)
 Ἀκεστογένης -ου (ό)
 Ἀκεστοδάμας -αντος (ό)
 Ἀκεστοδάμεια -ης (ή)
 Ἀκεστόδαμος -ου (ό)
 Ἀκεστοδήμεια -ης (ή)
 Ἀκεστόδημος -ου (ό)
 Ἀκεστοδότη -ης (ή)
 Ἀκεστόδοτος -ου (ό)
 Ἀκεστοδώρα -ης (ή)
 Ἀκεστόδωρος -ου (ό) -Ιστορικός, Α-Β-345Δ
 Ἀκεστόθεμις -ίδος ἢ Ἀκεστομέμφις (ό)
 -Ἐκ Ταμασσοῦ, Η-10-638Δ
 Ἀκεστοκρέουσσα -σσης (ή)
 Ἀκεστοκρέων -ντος (ό)
 Ἀκεστοκύπρα -ης (ή)
 Ἀκεστόκυπρος -ου (ό)
 Ἀκεστομέμφις -ίδος (ό) ἢ Ἀκεστόθεμις
 τῆς Ταμασσοῦ, Η-10-638Δ
 Ἀκεστομένη -ης (ή)
 Ἀκεστομένης -ους; (ό)
 Ἀκεστορία καὶ Ἀκεσώ καὶ Ἀκησώ -ους
 (ή) -Θυγάτηρ Ἀσκληπιοῦ
 Ἀκεστορίδα -ης (ή)
 Ἀκεστορίδας -αο (ό) -αι -Ἱερὰ γεννεὰ
 Ἀργους, ἐξ ἧς λαμβάνοντο ἱερεῖς
 Ἀκεστορίδη -ης (ή)
 Ἀκεστορίδης -ου (ό) -Συγγραφεὺς -Ἀγ-
 γειοπλάστης -Τρώς ὀλυμπιονίκης (ἱπ-
 πικοὺς ἀγῶνες μέ πῶλους, συνορίδας ἢ
 τέθριππον) εἰς Νεμέαν, Φενεόν, Ἐπίδau-
 ρον καὶ Λουσούς -Ἀρχων Ἀθηνῶν
 Ἀκεστορίη -ης (ή)
 Ἀκεστόριος -ίου (ό)
 Ἀκεστορίς -ίδος (ό)
 Ἀκέστορις -ιδος (ό)
 Ἀκέστορος καὶ Ἀκέστωρ καὶ Σάκας
 -α (ό) -Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος -Ἱατρός -

Ζωγράφος -Τραγικός ποιητὴς ποταπός,
 μὴ Ἑλλην (Σάκας), χλευαζόμενος ὑπὸ
 Ἀριστοφάνους, Α-Β-345Δ

Ἀκεστος -ου (ό)
 Ἀκεστοτίμη -ης (ή)
 Ἀκεστότιμος -ου (ό)
 Ἀκέστουσα -σης (ή)
 Ἀκεστρίς -ίδος (ή)
 Ἀκέστων -νος (ό)
 Ἀκεστώνδα -δης (ή)
 Ἀκεστώνδας -αο (ό)
 Ἀκέστωρ -ορος (ό) - (θεραπευμένος) ὁ
 παράσιτος τραγικός ποιητὴς -Ἐπίθετον
 Ἀπόλλωνος -Ἀναφέρεται εἰς "Σφήκες"
 Ἀκεσώ καὶ Ἀκεσώ -οὺς (ή) -Θυγάτηρ
 Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἡπιόνης, ἱατρός, Α-Β-
 345Δ, Η-7-1159Α
 Ἀκεσώ καὶ Ἀκεσώ -οὺς καὶ Ἀκησώ
 καὶ Ἀκεστορία (ή)
 Ἀκεσώδυνος -ου (ό) -Ἐπίθετον Ἀσκλη-
 πιοῦ -Συνώνυμον: Παιάν
 Ἀκεσώ; (ή)
 Ἀκέσων -ωνος (ό)
 Ἀκευσαγόρα -ης (ή)
 Ἀκευσαγόρας -ου (ό)
 Ἀκευσιλέα -ης (ή)
 Ἀκευσιλέας -ου (ό)
 Ἀκευσώ -οὺς (ή)
 Ἀκεψικᾶς καὶ Ἀκεψιμᾶς -ᾶ (ό) -Χρι-
 στιαν; ἄγιος
 Ἀκεψιμᾶς -ᾶ καὶ Ἀκεψικᾶς -ᾶ (ό)
 Ἀκη καὶ Ἀκή -ῆς (ή) -Σύζυγος Ὀνησι-
 φόρου -Πόλις Γαλιλαίας -Ἡ μετέπειτα
 Πτολεμαῖς ἐπὶ Φιλαδέλφου
 Ἀκηρ -ρος (ό)
 Ἀκήρατος -ου (ό & ή) - (ὁ ἄμωμος, ὁ
 ἀμίαντος) -Προφήτης -Ἱερεὺς τοῦ ἐν
 Δελφοῖς Ἀπόλλωνος, ἐρμηνευτὴς χρη-
 σμῶν ὅτε ἐπέδραμον οἱ Πέρσες -Ποιη-
 τὴς -Ἐπίθετον Θέμιδος
 Ἀκηροκόμη -ης (ή)

Ακηροκόμης –ου (ό) –Επίθετον Φοίβου
Απόλλωνος

Ακήρυκτος –ου (ό) –Επίθετον Διονύσου

Άκης –εω και Ύδάσπης (ό) –Ποταμός
Ασίας, τανϋν Βεχάτ

Ακησία –ης (ή)

Ακησίας –ου (ό)

Ακησιάς –άδος (ή)

Ακήσουσα –σης (ή)

Ακήστωρ –ορος (ό)

Ακησώ –οϋς και Ακεσώ –οϋς (ή)

Ακήσων –ντος; (ό)

Ακία –ης (ή)

Ακιαμύς –ύος (ό)

Ακίδα –δης (ή)

Ακιδαλία –ης (ή) –Όνομα κρήνης Ακι-
δαλίας –Αφροδίτης επίθετον, εις Όρχο-
μενόν Βοιωτίας

Ακιδαλίας –ίου (ό)

**Ακίδας –ου και –αντος και Ακίδων
–ντος (ό)** –Ποταμός Ήλιδος, ό και Ίαρ-
δανος

Ακίδη –ης (ή)

Ακίδης –ου (ό)

Ακίδουσα –σης (ή) –Πηγή –Όνομαστή
σύζυγος Σκαμάνδρου

**Ακίδων –ωνος και Ακίδας και Ίαρδα-
νος (ό)** –Ποταμός

Ακίθαρις –ιος (ό) –Συνώνυμον: Άχορος
–Επίθετον Άρεως

Ακιθία –ης (ή)

Ακιθίας –ου (ό) –Ποταμός

Ακίκαρη –ης (ή)

Ακίκαρος –ου και Ακίχαρος –ου (ό)

Ακίλεια –ης (ή)

Ακίλης –εω; (ό)

Ακιλία –ης (ή)

Ακίλιος –ου Φάϊος ή Γάϊος (ό) –Ιστορι-
κός

Ακιμη –ης (ή)

Άκιμος –ου (ό)

Ακινάκη –ης (ή)

Ακινάκης –ου (ό) –(Ξίφος, περσικόν) –Ό-
νομα λέοντος –Θεός Σκυθών

Ακινάση –ης (ή)

Ακινάσης –ου (ό) –Ποταμός

Ακίνασις –ιος (ό)

Ακινάτη –ης (ή)

Ακινάτος –ου (ό) –Θωμάς, σχολαστικι-
στής –Χριστιανικόν

Ακίνδυνη –ης (ή)

Ακίνδυνος –ου (ό) –Κύριον όνομα –Χρι-
στιανικόν όνομα –Μάρτυς

Ακίνητη –ης (ή)

Ακίνητος –ου (ό & ή) –Υίός Ήρακλέους
όν εν μανία έφόνευσεν –Επίθετον Διο-
νύσου –Επίθετον Μοίρης

Ακινία –ης (ή)

Ακινίας –ίου (ό)

Άκιος και Άκιρις –ιος (ό) –Ποταμός Λευ-
κανίας

Άκιρις –ιος (ό)

Άκις και Άκίς –ίδος (ό) –Υίός Φαύνου
και Νύμφης Σιμαίθιδος ή Σιμαίθιος, σκο-
τωθείς υπό Κύκλωπος Πολυφήμου δι-
ότι ήράσθη αυτόν ή Γαλάτεια. Έκ τής
μείξεως τών δακρύων τής και τού αίμα-
τος αυτού σχημάτησε τόν ποταμόν Άκιν
εις Σικελίαν –Ποταμός, Α-Β-345Α

Άκίς –ιδος (ό & ή) –Όνομα δούλης τής
εταίρας Μελίσσης –Αθηναία

Άκις –ιδος (ό) –Επίθετον Έρωτος μέ συ-
νώνυμον: Ίξός

Ακίχαρα –ης (ή)

Ακίχαρις και Ακίκαρος –ου (ό)

Ακίχαρος –ου (ό)

Ακίχητος –ου (ή & ό) –(άπρόσιτος) –Συ-
νώνυμον: Ωκυτέρη –Επίθετον Άφροδί-
της –Επίθετον Έρμου –Επίθετον Έρω-
τος

Ακιχώρια –ης (ή)

Ἀκιχώριος -ίου (ό)

Ἀκκα; (ή)

Ἀκκαρέη -ης (ή)

Ἀκκάρεος -έου (ό) -Στρατηγός Ἰουλιανοῦ

Ἀκκάρουσα -σης (ή)

Ἀκκάρων -ωνος (ό)

Ἀκκας -α (ό)

Ἀκκία -ης (ή)

Ἀκκιος -ου (ό) -Ρωμαῖος ποιητής δραματοποιήσας μῦθον Ἀντιγόνης, H-15-331Δ

Ἀκκώ -οῦς (ή) -Φόβητρον παιδιῶν -Μυθικόν τέρας -Σαμία ἢ Ἀθηναία, γνωστή διὰ μωρίαν της καί φιλαρέσκειαν, ἐξ ἧς προήλθεν ἡ λέξις ἀκκισμός = σεμνοτυφία

Ἀκκωλος -ου (ό)

Ἀκλείδη -ης (ή)

Ἀκλείδης -ου (ό) -Μετά τοῦ Εὐρυμέδοντος ἀνεζητήθησαν ὑπό τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου -Ἐν Αἰγύπτῳ -Ὡς γνώσται κλεισίματος πυλῶν ἐνεργείας

Ἀκλή -ῆς (ή)

Ἀκλήμουσα -ης (ή)

Ἀκλήμων -ονος (ό)

Ἀκλήης -ῆτος (ό)

Ἀκλίμουσα -σης (ή)

Ἀκλίμων καί Αἴμον -νος (ό) -Ἀρχιερεὺς Αἰγύπτιος προβλέψας κατακλυσμὸν Δευκαλίωνος

Ἀκλύκουσα -σης (ή)

Ἀκλύκων; (ό) -Ἱατρός

Ἀκμάζουσα -ης (ή)

Ἀκμάζων -ντος (ό)

Ἀκμαῖα -ης (ή)

Ἀκμαῖος -ου (ό) -Ἐπίθετον Διός

Ἀκμαντίδα -δης (ή)

Ἀκμαντίδας -αο (ό)

Ἀκμαντίδη -ης (ή)

Ἀκμαντίδης -ου (ό)

Ἀκματίδα -δης (ή)

Ἀκματίδας -αο (ό) -Ὁ Λακεδαιμόνιος ὀλυμπιονίκης εἰς πένταθλον

Ἀκματίδη -ης (ή)

Ἀκμήνες -ων (αἰ) -Νύμφαι μέ βωμόν Παλλάδος εἰς Ἡλιδαν. Προσωποποιήσις σωματικῆς ρώμης, εὐρισκόμεναι εἰς ἄνθισιν καὶ ἀκμῇν

Ἀκμητη -ης (ή)

Ἀκμητος -ου (ό)

Ἀκμονία -ης (ή)

Ἀκμονίδα -δης (ή)

Ἀκμονίδας -αο (ό) -Ἀπόγονος Ἀκμονος -Ἐρως -Χάρων -Κύκλωψ -Πυθαγόριος Ταραντίνος -Ἐπίθετον Οὐρανοῦ, H-16-499A

Ἀκμονίδη -ης (ή)

Ἀκμονίδης -ου (ό) -Ἐπίθετον Οὐρανοῦ

Ἀκμόνιος -ίου (ό)

Ἀκμουσα -σης (ή)

Ἀκμων -ωνος (ό) -Πατὴρ Οὐρανοῦ -Υἱός Ἀράφου -Εἷς τῶν 5 Ἰδαίων -Προσωποποιήσις ἀμωνίου -Κουρήτας ἢ Κορύβαντας ὡς ὁ Κέλσις καὶ ὁ Δαμναμένης -Ἀδελφός ἤρωος Δοϊαντος -Ἀρχαῖος βασιλεὺς Σακῶν -Σύντροφος Διομήδους, ὃν μετεμόρφωσεν εἰς πτηνὸν Ἀφροδίτη -Κέρκωπας, ὡς ὁ ἀδελφός Πάσσαλος, A-B-359A, H-10-572A, 633A, H-11-54Δ

Ἄκνη -ης (ή)

Ἄκνονία -ης (ή)

Ἀκνόνιος -ου (ό) -Ὁ Ἀπάρου τέτραρχος Θεσσαλῶν, πατὴρ Ἀγία, Ἀγελάου καὶ Τηλεμάχου, Φαρσαλίου Ὀλυμπιονίκου

Ἀκοή -ῆς (ή) -Μοῦσα

Ἀκοίμητος -ου (ό & ή) -Ἐπίθετον Σελήνης -Ἐπίθετον Διονύσου -Ἐπίθετον Διός

Ἀκοινώνητος -ου (ό & ή) -Ἐπίθετον Φύσεως μέ συνώνυμον: Κοινή

Ἀκοίτη -ης (ή)

Ἀκοίτης -ου (ό) –Ναύκληρος Τυρρηνικοῦ πλοίου, ἀκόλουθος Διονύσου –Ὑπασιπιστής Εὐάνδρου, ἥρωος “Αἰνειάδος” –Ἐπίθετον Πλούτωνος –Ἐπίθετον Διός, Α-Β-362Α, Η-2-82Δ

Ἀκοιτις -ι (ή) –Ἐπίθετον Ἥρας –Ἐπίθετον Θέτιδος

Ἀκοιτος -ου (ό)

Ἀκόλουθος -ου (ή) –Ἐπίθετον Δίκης μέ συνώνυμον: Ὅσια

Ἀκολφισ -ιος ἢ -ιδος; (ό)

Ἀκομινάτη -ης (ή) –Χριστιανικόν

Ἀκομινάτος -ου (ό) –Χριστιανικόν

Ἀκόνη -ης (ή)

Ἀκόνης -ου καί Ἀκούης -η (ό)

Ἀκοντεία -ης (ή)

Ἀκοντεύς -έως (ό) –Σύντροφος Περσέως

Ἀκόντης -ου (ό) –Υἱός Λυκάονος κεραινωθείς μετ' ἀδελφῶν ὑπό Διός, Α-Β-367Α

Ἀκοντίζουσα -σης (ή) –Ἐπίθ. Σελήνης

Ἀκοντίζων -ντος (ό) –Ἐπίθετον Ἡλίου

Ἀκόντιον -ίου (ή) –Πόλις –Ὄρος

Ἀκόντιος -ίου (ό) –(ικανός πολεμιστής) –Ὁραῖος νέος ἐξ Αἴνου Κίου. Ἀγάπησε τήν κρήνην Κυδίππην

Ἀκοντιόφορος -ου (ό) = Κύδας, διευθυντής Βιβλιοθήκης

Ἀκοντιστήρ -ῆρος (ό) –Ἐπίθετον Διονύσου –Ἐπίθετον Διός

Ἀκονῶν μαχαίρας (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος

Ἀκόρεστος -ου (ό) –Ἐπίθ. Πλούτωνος

Ἀκόρητος -ου (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Ἐπίθετον Πειθοῦς

Ἀκόρητος -ου πόθων (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος –Ἐπίθετον Ἄρεως –Ἐπίθετον Διονύσου μέ συνώνυμον: Νηλεΐς καί οἶστευτήρ

Ἀκόρητος φόνων (ή) –Ἐπίθετον Ἐννοῦς

Ἀκορίουσα -σης (ή)

Ἀκορίς ἢ Ἀκωρίς (ό) –Βασιλεὺς Αἰγύπτου

Ἀκορίων καί Ἀκτορίων καί Μολιόνε καί Μολίων -νος (ό) –Τρώς –Υἱός Ἀκτορος, Ο.Ι.Λ.322

Ἀκορνίουσα -σης (ή)

Ἀκορνίων -ωνος (ό)

Ἀκορνος -ου (ό)

Ἄκος -ου (ό) –Ἐπίθετον Διονύσου

Ἀκοτάδα καί Ἀκουτάδα -δης (ή)

Ἀκοτάδας καί Ἀκουτάδας -αο (ό)

Ἀκουάδα -δης (ή)

Ἀκουάδας -αο (ό)

Ἀκουβία -ης (ή)

Ἀκούβιος -ίου (ό)

Ἀκούη -ης (ή)

Ἀκούης -η καί Ἀκόνης; (ό) –Στρατηγός Ἀρκάδων

Ἀκουῖκουλα -ης (ή)

Ἀκουῖκουλος -ου (ή) –Λατινικόν;

Ἀκουῖλα -ης (ή)

Ἀκουῖλος -ου (ό) –Λατινικόν;

Ἀκούμενη -ης (ή)

Ἀκουμένος καί Ἀκούμενος -ου (ό) –Ἰατρός, φίλος Σωκράτους –Πατήρ Ἐρξιμάχου

Ἄκουνις -ιδος (ό)

Ἀκούουσα -σης (ή)

Ἀκουσαγόρα -ης (ή)

Ἀκουσαγόρας -ου (ό)

Ἀκουσία -ας (ή)

Ἀκουσίας -ου (ό)

Ἀκουσιθέα -ης (ή)

Ἀκουσίθεος -ου (ό)

Ἀκουσίλα -ας (ή)

Ἀκουσίλαα -ας (ή)

Ἀκουσιλάδα -ης (ή)

Ἀκουσιλάδας -αο (ό) –Πυθαγόρειος φιλόσοφος, Η-16-499Α

Ἀκουσίλαος καὶ Ἀκουσίλεως καὶ Ἀκουσίλαος –ου (ὁ) –(θεράπων λαοῦ) –Λογογράφος –Ἀργεῖος –Συγγραφεύς –Ὀλυμπιονίκης (ὁ Ρόδιος εἰς πυγμὴν, ὁ Κυρηναῖος εἰς στάδιον) –Βοιωτὸς ἱστοριογράφος –Υἱὸς Διαγόρου Ροδίου –Ὁ Ἀργεῖος Κάβας ἢ Σκάβρας, ἱστορικός, μυθογράφος A-B-371A, H-5-984Δ, H-7-1049A, H-15-874Δ

Ἀκουσίλας –αο (ὁ)

Ἀκουσίλεως –έω (ὁ)

Ἀκούσιλος –ου (ὁ)

Ἀκουσιλόχεια –ης (ή)

Ἀκουσίλοχος –ου (ὁ)

Ἀκουσμα –ατος (τό) –Ἐπίθετον Ἀττιδος

Ἀκουτία –ης; (ή)

Ἀκούτιος –ίου (ὁ) –Ἅγιος χριστιανός, 29 Ἀπριλίου

Ἀκοῦτος –ου (ὁ)

Ἀκουφισ –ιδος; (ὁ) –Ἡγεμὼν Νυσαίων

Ἀκούων –ντος (ὁ) –Συνώνυμον: Εἰσορῶων –Ἐπίθετον Χρόνου μέ συνώνυμον: Ὀρῶν

Ἄκρα –ης (ή)

Ἀκράγας –αντος (ὁ) –Ποταμὸς –Υἱὸς Διὸς καὶ Ὠκεανίδος Ἀστερόπης –Πόλις –Ὀρος, A-B-387A

Ἀκραῆς –ῆ ἢ –εἰ (ὁ) –Ἐπίθετον Βορῆος –Ἐπίθετον Ζεφύρου

Ἀκράθητη –ης (ή)

Ἀκράθητος –ου (ὁ)

Ἀκραῖα ἢ Ἀκρία –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης –Ἐπίθετον Ἥρας –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Νηρηΐς –Θυγάτηρ ποταμίου θεοῦ Ἀστεριῶνος, ἀδελφὴ Εὐβοίας καὶ Προσύμνης, τροφοὶ Ἥρας (κατὰ Μυκηναίους) –Ἐπίθετον Ἥρας –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀκραῖα καὶ Ἀκταία –ης (ή) –Νηρηΐς

Ἀκραῖος –ου (ὁ) –Ἐπίθετον Διὸς ἢ Ποσειδῶνος ἢ θεῶν, μέ ναοὺς εἰς ὑψηλοὺς τόπους

Ἀκραιφεύς –έως (ὁ) –Υἱὸς Ἀπόλλωνος, σύζυγος Εὐξίππης ἢ Ζευξίππης

Ἀκραιώτις –ιδος (ή) –Προσωνυμία Ἀθηνᾶς

Ἀκράκανη –ης (ή)

Ἀκράκανος –ου (ὁ) –Παραπόταμος

Ἀκραντη –ης (ή)

Ἀκραντος –ου (ὁ)

Ἀκράτη –ης (ή)

Ἀκράτης –ου (ὁ)

Ἀκράτητη –ης (ή)

Ἀκράτητος –ήτου (ὁ)

Ἀκρατίδα –δης (ή)

Ἀκρατίδας –αο (ὁ)

Ἀκρατολύμας –ντος ἢ –α; (ὁ) –Εἰς ἐπιστολήν Ἀλκίφρονος

Ἀκρατοπότη –ης (ή)

Ἀκρατοπότης –ότου (ὁ) –Ἥρωις ἐν Μουνιχία, A-B-380Δ

Ἄκρατος –ου ἢ Ἀκρατοπότης (ὁ) –Θεότης θιάσου Διονύσου (δαίμονας ἀκόλουθος Διονύσου) –Οπαδὸς θεοῦ Βάκχου, A-H-24A

Ἀκρατοφόρη –ης (ή)

Ἀκρατόφορος –ου (ὁ) –Ἐπίθετον Βάκχου –Καὶ ναὸς Διονύσου, εἰς Φιγαλίαν Ἀρκαδίας

Ἀκρείτα –ης (ή)

Ἀκρείτας –ου; (ὁ) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος

Ἀκρέσπερος –ου (ή) –Ἐπίθετον Σελήνης

Ἀκρήδεμνος –ου (ὁ & ή) –(ἄνευ ἀναδήματος τῆς κεφαλῆς) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Ἐπίθετον Θέτιδος –Ἐπίθετον Καβειρῶνς μέ συνώνυμον: Λημνιάς

Ἀκρήτη –ης (ή) –Θεραπεύτρια Διονύσου καὶ ὑπηρετρια

Ἀκρητος –ου (ὁ) –Ἐπίθετον Διονύσου

Ἀκρηφίλλει –ειος; (ὁ) –Υἱὸς Ράδειος

Ἀκρήφυλλη –ης (ή)

Ακρήφιλλος -ου (ό)

Ακρία -ας; καί Ακραία (ή) -Επίθετον Αθηνᾶς

Ακρίας -ου (ό) -Μνηστήρ Ἴπποδαμείας, φονευθεὶς ὑπὸ Οἰνομάου

Ακριβέα -ης (ή)

Ακριβεια -ης (ή) -Θυγάτηρ Ἀμεινοκλέους

Ακριβή -ῆς (ή) -(ἀγαπητή, πολύτιμος) -Χριστιανικόν ὄνομα

Ακριβῆς -οῦς; καί Ακριβός -οῦ (ό) -Χριστιανικόν

Ακριδίων -ίου (ή)

Ακριδίουσα -σης (ή)

Ακριδίων -ονος (ό)

Ακριλλα -ης (ή)

Ακριλλος -ου (ό)

Ακριοκώ; (ή)

Ακριούσα -σης (ή)

Ακρις -ίδος (ή)

Ακρις -ιδος (ή)

Ακρισία -ας (ή) -(ἐλλειψις σαφήνειας) -Ἀργεῖα τις

Ακρισίας -ίου (ό) -Επίθετον Κρόνου

Ακρισίος -ου (ό) -(ὁ πολύ νουνεχής) -Υἱός Ἀβαντος καί Ὀκελείας, ἀπόγονος Δαναοῦ, ἀδελφός Προΐτου πατὴρ Δανάης βασιλεὺς Ἀργούς κλείσας Δανάην εἰς ὑπόγειον φυλακὴν ὅπου γεννᾷ Περσέαν. Ἐλθὼν μεγαλώσας εἰς ἀγῶνας Λαρίσσης φονεὺν ἐκ λάθους τὸν πάππον ρίψας τὸν δίσκον -Υἱός Ἀπέσαντος ἢ Φαρσάλου, πάππος ἥρωος Περσέως -Οἱ πρόγονοι τοῦ Ακρισίου θεωροῦνται Αἰγύπτιοι κατὰ Ἡρόδοτον εἰς ἔργον: Ἐρατῶ -Βασιλεὺς Ἀργούς, δισέγγονος Δαναοῦ, πατὴρ Δανάης μητρός Περσέως -Ἐναντίον του ἐκινήθη Κρίτος, A-B-383Δ, H-7-1148Δ, 1159A, H-15-789A, H-17-139A, H-18-937A

Ακρισίουςα -σης (ή)

Ακρισίων -νος (ό)

Ακρισιώνη -ης (ή) -Θυγάτηρ Ακρισίου, ἢ Δανάη -Πατρωνυμικόν Δανάης, O.I.E. 319, H-9-300A

Ακρισιωνιάδη -ης (ή)

Ακρισιωνιάδης -ου (ό) -Υἱός Ακρισιώνης, ὁ Περσεύς

Ακρίτα -ης (ή)

Ακρίτας -ου (ό) -(Διγενής) -Ἡρώς Βυζαντινοῦ ἔπους

Ακριτος -ου (ό & ή) -Επίθετον Πλούτωνος -Επίθετον Ἑρωτος -Επίθετον Θανάτου -Επίθετον Μοίρης

Ακριφία -ης (ή)

Ακριφίος -ίου (ό) -Ἀρκάς τις, A-B-385Δ

Ακρίων -ωνος (ό)

Ακροβάτη -ης (ή)

Ακροβάτης -ου (ό) -Πατήρ Ἀρέως

Ακρόβηλη -ης (ή)

Ακρόβηλος -ήλου (ό)

Ακρόβιλη -ης (ή)

Ακρόβιλος -ου (ό)

Ακροδήμεια -ης (ή)

Ακρόδημη -ης (ή)

Ακρόδημος -ου (ό)

Ακροθίνη -ης (ή)

Ακροθίνης -ου (ό)

Ακροθίνιον -ου (ή)

Ακροκάλιξ -κος (ό)

Ακροκένη -ης (ή)

Ακροκελαινιόωσα -σης (ή) -(καθισταμένη μέλαινα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν) -Επίθετον Σελήνης

Ακροκένη -ης (ή)

Ακροκένης -ου (ό)

Ακρόκομη -ης (ή)

Ακρόκομος -ου (ό) -(ὁ ἔχων κόμην ἐπὶ κορυφῆς) -Μνηστήρ Ἴπποδαμείας

Ακροκόρινθος -ου (ό) -κατὰ Πολύβιον

Ακροκόρινθος -ου (ή) -Κατὰ Ξενοφῶντα Ἐπώπη, διότι ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Σίσυφος

ἐπώπτευε τὴν ἀρπαγὴν Αἰγίνας θυγα-
τρός Ἀσωποῦ

Ἀκρολοφίτη -ης (ή)

Ἀκρολοφίτης -ου (ό) –Προσωνύμιον Διός

Ἀκρομένεια -η (ή)

Ἀκρομένης -ου (ό)

Ἀκρόνευς -εως (ό) –Ἀθλητής

Ἀκρόνεως -έω (ό) –Επίσημος Φαίαξ,
Ο.Ο.Θ.111

Ἀκρόνυχος -ου (ό) –Προσωνύμιον Διός

Ἀκροπόλεια -ης (ή)

Ἀκρόπολεις -ειος (ό)

Ἀκρόπολις -λεως (ή)

Ἀκροπόλιστη -ης (ή)

Ἀκροπόλιστις -ίδος; (ή)

Ἀκροπόλιστος -ου (ό)

Ἀκροπολίτη -ης (ή)

Ἀκροπολίτης -ου (ό)

Ἀκροπος -ου (ό)

Ἀκρόπους -οδος (ό)

Ἀκρος -ου (ό)

Ἀκροστόλιον -ίου (ή)

Ἀκροτάλη -ης (ή)

Ἀκροταλὶς -ίδος; (ή)

Ἀκρόταλος -ου (ό)

Ἀκροτάτη -ης (ή)

Ἀκρότατος -ου (ό) –Υἱός Ἄρεως –Ὁ-
μηρος Βοιωτῶν –Υἱός Ἰσμηνοδώρου
–Υἱός Κλεομένους Β΄, βασιλ. Σπάρτης
–Ἐκγονος προτέρου –Σπαρτιάτης ἀθλη-
τῆς ἡγεμῶν “καλός”, γνωστός διὰ ὁ-
μορφίαν καὶ ροπήν εἰς “περισσὴν πολυ-
τέλειαν” Α-Β-418Α, Η-7-541Α

Ἀκροτελεύτιον -ίου (ή) –Ὄνομα ἐταῖ-
ρας

Ἀκροτέρα -ης (ή) –Ὄνομα Ἀττικοῦ
πλοίου

Ἀκρότερος -ου (ό)

Ἀκροτίμη -ης (ή)

Ἀκρότιμος -ου (ό)

Ἀκρότυχη -ης (ή)

Ἀκρότυχος -ου (ό) –Επίθετον Διός

Ἀκρουσα -σης (ή)

Ἀκροφαῆς -οῦς (ή) –Επίθετον Ὠρας
μέ συνώνυμον: Λιπόσκιος

Ἀκροφανής -οῦς (ή) –Επίθετον Ἡοῦς

Ἀκροχερσίτη -ης (ή)

Ἀκροχερσίτης -ου (ό) –Πλαστόν ὄνομα
Σωστράτου Σικυνίου Ὀλυμπιονίκου
(παγκρατιαστοῦ) θραύωντος χεῖρας ἀ-
ντιπάλων, Α-Β-418Δ

Ἀκροφάνη -ης (ή)

Ἀκροφάνης -ου (ό)

Ἀκρυπτη -ης (ή)

Ἀκρυπτίδα -δης (ή)

Ἀκρυπτίδας -αο (ό)

Ἀκρυπτος -ου (ό) –Ἀθηναῖος τις

Ἀκρων -ωνος (ό) –(ὁ ὀρεσίβιος) –Ἰατρός
διάσημος –Βασιλ. πατὴρ Ψαύμιος ἐκ Κα-
μαρίνης

Ἀκρωνίδα -ης (ή)

Ἀκρωνίδας -αο (ό)

Ἀκρωρείτη -ης (ή)

Ἀκρωρείτης -ου (ό) –Επώνυμον Ἀπόλ-
λωνος μέ ὁ ἐτιμᾶτο ἐν Σικυνῶνι

Ἀκταία -ης καὶ Ἀκραία (ή) –(ἀπόκρυ-
μνος) –Ἀρχαῖον ὄνομα Ἀττικῆς ἢ φυλῆς
Ἀττικῆς –Νηρηΐς –Δαναῖς (θυγάτηρ Δα-
ναοῦ καὶ Πιερίας) μνηστευθεῖσα Αἰγυ-
πτιάδην Περίφαντα –Επίθετον Δήμη-
τρος –Νύμφη ἀναλαβοῦσα μετὰ Ἀσίνη-
ας καὶ Ἀλκίππης τὴν καθαριότητα θα-
λασσῶν καὶ αἰγιαλῶν –Νηρηΐς, Ο.Ι.Σ.41,
Α-Β-425Δ, Η-5-773Α

Ἀκταίη -ης (ή) –Δαναῖς –Νηρηΐς

Ἀκταῖος -ου (ό) –(ἀπόκρυμνος) –Επί-
θετον Ἀπόλλωνος ἢ Διός ἢ Διονύσου ἢ
Πανός. 1ος βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς, πατὴρ
Ἐρυσίχθωνος καὶ Ἀγραύλου συζύγου
Κέκροπος –Μέ Βοιώ γεννᾷ Παλαίφατον
–Μέ Γλαῦκη γεννᾷ Τελαμῶνα ἀντὶ Αἰα-

κοῦ λαμβανόμενος, Α-Β-426Α, Η-10-566 Δ, Η-15-524Α

Ἀκταίουσα –σης (ή)

Ἀκταίων –ωνος ἢ –ονος (ό) –(ό ἀναβαίων εἰς ἀπόκρυμνα ὄρη) –Ἡρώς –Υἱός Ἀρισταίου καὶ Αὐτονόης, θυγατρός Κάδμου –Ἐγγονος Κάδμου –Ἡρώς διάσημος κυνηγός μέ 50 κύνας (τόν κατατασπάραξαν ὅταν εἶδεν γυμνὴν τὴν Ἀρτεμιν λουομένην ἀφοῦ πρῶτον τόν μετεμόρφωσεν εἰς ἔλαφον) –Ἐγγονος Ἀβρωνος –Πηγὴ εἰς Κιθαιρώνα, Α-Β-426Α, Η-10-664Δ, Η-12-50Δ, 613Δ, Η-18-603Α

Ἀκταιωνίς –ίδος (ή)

Ἀκτεΐδη –ης (ή)

Ἀκτεΐδης –ου (ό)

Ἀκτέουσα –σης (ή)

Ἀκτεύς –έως (ό) = Ἀκταῖος

Ἀκτέων –ωνος (ό)

Ἀκτὴ –ῆς (ή) –Δημήτερος ἀκτὴ (Δήμητρα) –Θυγάτηρ Συνετοῦ καὶ Φωτίδος –Νηρηΐς ἱππεύουσα Παλαίμονα ἀπεικονιζομένου γοργομορφοῦ Α-Β-427Α

Ἀκτὴς –ήτος (ό)

Ἀκτησος –ου (ό & ή)

Ἀκτία –ης (ή)

Ἀκτιάδα καὶ Ἀκτιάς –αδος (ή)

Ἀκτιάδας –αο (ό)

Ἀκτιακὴ –ῆς (ή)

Ἀκτιακός –οῦ (ό)

Ἀκτιανή –νῆς (ή)

Ἀκτιανός –οῦ (ό)

Ἀκτιάς –άδος (ή)

Ἀκτίνη καὶ Μελτίνη καὶ Μελιτίνη καὶ Μελετίνη –ης (ή) –Μακεδονικόν

Ἀκτινοχαίτις –ίδος (ή) –Ἐπίθετον Σελήνης μέ συνώνυμον: Παρθένος

Ἀκτιον (τό) –Ἀκρωτήριον Ἀμβρακικοῦ –Ναός Ἀπόλλωνος

Ἀκτιος –ου (ό) –Υἱός Μίνως –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος –Ἐπίθετον Πανός –Υἱός Εὐελπίστου Α-Β-448Δ

Ἀκτίς –ίνος ἢ –ίδος; (ή) –Ἠλιάδη, Η-8-1091Δ

Ἀκτίς –νος (ό & ή) –Υἱός Ἠλίου καὶ Ρόδης (Ἠλιάδης) –Ὄνομα δούλης –Ὄνομα κυνός –Ὄνομα πλοίου –Θυγάτηρ Εὐδόξου φιλοσόφου

Ἀκτισάνη –ης (ή)

Ἀκτισάνης –ου (ό) –Βασιλ. Αἰθιοπίας

Ἀκτιῶφης –ίδος (ή) –Θεότης μέ ἐπίθετα: Τριπρόσωπος καὶ Κοίρανος = Τύχη Θεῶν καὶ Δαιμόνων

Ἀκτορίδη –ης (ή)

Ἀκτορίδης –ου καὶ Μολιονίδης –ου (ό) –Υἱός Ἀκτορος ὁ Μενoitιος πατήρ Πατρόκλου –Πατήρ Κτεάτου ὁ καὶ Ἀκτορίων –Υἱός Ἀκτορος, ὁ Ἐχεκλῆς, Ο-Ι-Π-189, Η-15-620Α, Η-9-341Α

Ἀκτορίς –ίδος (ή) –Θυγάτηρ Ἀκτορος, Α-Β-451Α

Ἀκτορίς –ίδος (ή) –Θυρωρός βασιλικοῦ κοιτῶνος καὶ πιστὴ θαλαμηπόλος Πηνελόπης Ἀκτορίων καὶ Μολιώνε καὶ Ἀκτορίωνε καὶ Ἀκορίων (ό) –Δίδυμοι ἀδελφοί Εὐρυτος (Ἐπειδός) καὶ Κτέατος ἢ υἱοὶ τούτων, ἔγγονοι τοῦ Ἀκτορος καὶ Μολιόνες –Γίγαντας μυθικός μέ ἓνα σῶμα καὶ δύο κεφαλᾶς, Ο.Ι.Β.621, Ο.Ι.Ν.-185, Ο.Ι.Ψ.638, Α-Β-451Α

Ἀκτυλα –ης (ή)

Ἀκτυλος –ου (ό)

Ἀκτωρ –ορος (ό) –(ὁδηγός, ἀρχηγός) –Υἱός Ποσειδῶνος καὶ Ἀγαμήδης (πατήρ Ἀκτορίωνων) –Ὡς βασιλεὺς Λήμνου εἶχε ποιμένα τόν Φίμαχον –Υἱός Διομήδης (θυγατρός Εὐθύθου) καὶ Δηϊόνος, ἀδελφός Αἰνέτου καὶ Κεφάλου. Λαβὼν σύζυγον Αἴγιναν, γεννᾷ Μενoitιον, πατέρα Πατρόκλου –Υἱός Μυρμιδόνος καὶ Πεισιδίκης θυγατρός Αἰόλου, πατήρ Εὐρυτίωνος βασιλεὺς Φθίας ἢ πατήρ Ἴρου καὶ πάππος Εὐρυτίωνος –Υἱός Φόρβαντος καὶ Ὑρμίνης, θυγατρός Ἐπεοῦ, ἀδελφός Αὐγείου καὶ ἀνὴρ Μολιόνης, μέ ἦν γεννᾷ διδύμους Εὐρυτον καὶ Κτέατον

(Ἀκτορίονες καὶ Μολίονες) –Υἱός Ἀζέου, πατήρ Ἀστυόχης, πού μέ Ἄρην γεννᾷ Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον –Υἱός Ἰππάσου, Ἀργοναύτης –Ἀδελφός Ὑπερβίου, υἱός Οἰνοπέως, μετά Ἀδράστου ἐναντίον Θηβῶν, Ο.Ι.Β.513, Λ785, Π14, Α-Β-451Δ, Η-12-99Δ, Η-13-259, Η-14-151Δ, Η-15-620 Α, Η-18-91Δ, 983Δ

Ἀκύδρια –ίης (ή)

Ἀκύδριος –ίου (ό)

Ἀκνευσύττρια –ης (ή)

Ἀκνευσύτριος –ίου (ό)

Ἀκύλα –ης (ή)

Ἀκυλάνη –ης (ή)

Ἀκυλᾶνος –ου καὶ Ἀκυλανός (ό)

Ἀκύλας –αντος; (ό) –(όξυς καὶ χρήσιμος ὡς βελόνη) –Χριστιανικόν ὄνομα, σύζυγος Πρισκίλλης –Πράξεις ι'ή'-2, Γραμματικός καὶ μουσικός –Φιλόσοφος –Συγγραφεύς: περί συλλογισμῶν –Ἅγιος, Τραπεζούντιος μάρτυρας –Πατήρ Κλεωνύμου, Α-Β-452Α

Ἀκυλείδα –δης (ή)

Ἀκυλείδας –αο (ό) –Υἱός Εὐκλείδαο

Ἀκυλεῖνα –ης (ή) –Ρωμαῖα –Θυγάτηρ ἀρχιερέως Ἀρρίας, Προκλιανῆς, Φιλίστης

Ἀκυλεῖνος –ου (ό) –Ρωμαῖος

Ἀκυληῖα –ης (ή)

Ἀκυληῖος –ου (ό)

Ἀκυλία –ης; (ή)

Ἀκυλίνα –ης (ή) –Χριστιανικόν ὄνομα ἁγίας –Οσία (9 Αὐγούστου), Α-Β-452Α

Ἀκυλίνη –ης (ή)

Ἀκυλίνος –ου (ό) –Χριστιανός φιλόσοφος(;)

Ἀκύλιος –ου (ό)

Ἀκύλλα –ης (ή)

Ἀκύλλας –αντος; (ό)

Ἀκύλλια –ης (ή)

Ἀκύλλιος –ου (ό) –Στρατηγός –Ρωμαϊκόν

Ἄκυλος –ου (ό) –Ἀπελεύθερος τοῦ Μαικύνα

Ἄκυρ –ρος (ό)

Ἀκύρατη –ης (ή)

Ἀκύρατος –ου (ό) –Ἰερεύς Δελφῶν, ἀντιμετωπίσας τοὺς Πέρσες στὶς Φαιδριάδες, μέ τὴν ἱερὴ ἡχώ (εἰ;)

Ἀκυσίλα –ης (ή)

Ἀκυσιλάα –ης (ή)

Ἀκυσίλαος –άου (ό) –Α-Β-453Δ

Ἀκυσίλας –ου; (ό)

Ἄκυτη –ης (ή)

Ἀκυτία –ης (ή)

Ἀκυτιος –ίου (ό)

Ἄκυτος –ου (ό)

Ἀκύφα –ης (ή)

Ἀκύφας –αντος (ό)

Ἀκωνίδες καὶ Ἀκωνίτες (οἱ) –(Στράβων)

Ἄκωρι –ιδος (ή) –Θεότης;

Ἄκωρις καὶ Ἄκορις –ιος (ό)

Ἄκωρις καὶ Ἐρωέως –έω (ό) –Βασιλεὺς Αἰγυπτίων

Ἄλα –ας ἢ Ἄλις (ή) –Ἐπιστρέψας διὰ δευτέραν φοράν ὁ Ὀδυσσεύς εἰς νῆσον Αἶαν καὶ Κίρκην, τὴν ἀνεζήτησεν μεταμορφωθείς εἰς ἵππον, ὃν αὕτη ἐφρόντιζε μέχρι γήρατος

Ἄλαβα –ης (ή)

Ἀλαβάνδα –ης (ή)

Ἀλάβανδος –ου (ό) –Υἱός Καρός καὶ Καλλιγρόης, Α-Β-454Δ, Η10-120Δ, 273Δ

Ἀλαβάνδρα –ης (ή)

Ἀλαβανδρεὺς –έως (ό) –Ζωγράφος, ρωπογράφος (ὁ ζωγραφίζων κοινά), Η-10-583Δ

Ἀλάβανδρος –ου (ό)

Ἀλαβάρχα –ης (ή)

Ἀλαβαρχίς –ιδος (ή)

Ἀλάβαρχος –ου (ό)

Ἀλαβος –ου καὶ **Ἀλαβών** (ὁ) –Ποταμός Σικελίας

Ἀλαβούσα –σης (ή)

Ἀλαβών –ώνος; (ὁ)

Ἀλάγαρος –ου (ὁ) –Μεσοποτάμιος

Ἀλαγονία –ης (ή) –Θυγάτηρ Διός καὶ Εὐρώπης, Νύμφη

Ἀλαγόνιος –ίου (ὁ)

Ἀλάδδειρ –ρος (ὁ)

Ἀλάξειρ –ρος (ὁ)

Ἀλαζιρ –ῖρος (ὁ) –Βασιλεύς Βάρκης, ἐν Ἀφρικῇ

Ἀλαζόνια –ης (ή)

Ἀλαζόνιος –ίου (ὁ) –Ποταμός

Ἀλάζυγη –ης (ή)

Ἀλάζυγος –ου (ὁ) –Υἱός Ἀλιροθίου

Ἀλαζών –ώνος καὶ **Ἀλιζών** (ὁ) –Ἔθνος παρὰ τοῖς Σκύθαις

Ἀλαζώσσα –σσης (ή)

Ἀλαθέα –ας (ή)

Ἀλαθέας –ου (ὁ)

Ἀλαθέες –έων (οἱ) –(ἀληθιναί) –Ἐπίθ. Ὡρῶν μέ συνώνυμον: Χρυσάμπυκες

Ἀλαθεύουσα –σης (ή)

Ἀλαθεύων –ντος (ὁ) –Ἐπίθετον Ἑρωτος μέ συνώνυμον: Ἠπεροπευτάς

Ἀλαθής –έος (ὁ) –Συνώνυμον: Ἀληθές –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος

Ἀλαθίουσα –σης (ή)

Ἀλαθίων –ωνος (ὁ)

Ἀλαθόνικη –ης (ή)

Ἀλαθόνικος –ου (ὁ)

Ἀλαία –ας (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀλαία (ή) = Ἀλέα

Ἀλαία (τά) –Ἑορτή Ἀθηνᾶς

Ἀλαιεύς –έως (ὁ)

Ἀλαινη –ης (ή)

Ἀλαινος –ου (ὁ) –Ποταμός –Νόθος, ἐτεροθαλής ἀδελφός Διομήδους ἀγαπήσας τήν Εὐῖππην

Ἀλαῖος –ου (ὁ) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος

Ἀλαισα καὶ **Ἀλεσα** –ης (ή)

Ἀλαισία καὶ **Ἀλεσία** –ης (ή)

Ἀλαίσιος –ίου (ὁ)

Ἀλαισος –ου (ὁ) –Ποταμός Σικελίας, A-B-459A

Ἀλαλά; (ή) –Θυγάτηρ Πολέμου, προσωποποίησις πολεμικῆς κραυγῆς πολεμιστῶν μέ συνώνυμον: Ἐνυώ –Καρικινική λέξις ὡς διαβαζομένη ἀνάποδα, A-B-458Δ

Ἀλαλάξια –ης (ή)

Ἀλαλάξιος –ίου (ὁ) –Ἐπίθετον πολεμοχαροῦς Ἄρεως

Ἀλαλίη –ης καὶ **Ἀλλαλία** (ή)

Ἀλαλκομένεια καὶ **Πραξιδίκη** (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Θεότης ἐν Βοιωτία, H-9-524A, H-16-350Δ

Ἀλαλκομενεύς καὶ **Ἀλαλκομένης** –ου (ὁ) –Ἥρως Βοιωτίας –Υἱός Νιόβης –Ἀναθρέψας Ἀθηνάν, A-B-460A

Ἀλαλκομένη –ης (ή) –A-B-460A

Ἀλαλκομενηῖς –ιδος (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, O.I.Δ.8, E908

Ἀλαλκομένης –ους (ὁ) –Βοιωτίας ἀρχαῖος ἥρως

Ἀλαλκομένια –ίης (ή) = Ἀλαλκομενηῖς –Θυγάτηρ Ὠγύγου Βοιωτοῦ καὶ Θήβης, ἀδελφή Αὐλίδος καὶ Τελξίνης ἢ Θελεξινόιας. Αἱ τρεῖς ἀδελφαί ἦσαν τροφοί Ἀθηνᾶς καὶ ἐγένοντο Πραξιδικαὶ θεαί, μετὰ θάνατον –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς εἰς περιοχὴν Βοιωτίας, A-B-460A, H-9-524A, H-18-871A

Ἀλαλκομενιάς –άδος (ή) –Πηγὴ εἰς Ἀθηνάν

Ἀλαλκομένιον (τό) –Ναός Ἀθηνᾶς

Ἀλαλκομένιος –ου (ὁ) –Μὴν Βοιωτῶν (ὁ Μαυμακτηριῶν τῆς Ἀττικῆς)

Ἀλαλκονεία –ης (ή) –Πηγὴ

Ἀλαμούνδαρος –ου (ὁ)

Ἀλάμουσα –σης (ή)

Ἀλάμπετος –ου (ό) –Επίθετον Ἄδου

Ἀλάμων –ωνος (ό)

Ἀλάνικη –ης (ή)

Ἀλάνικος –ου (ό)

Ἀλανός –ου (ό) –Σκυθικός λαός

Ἀλαξάνδρα –ης (ή)

Ἀλαξάνδρος καὶ Πάρις –ιδος (ό)

Ἀλάπαρος –ου (ό) –Βασιλεύς Βαβυλωνίων

Ἀλάριχος –ου (ό) –Ἀρχηγός Γόθων

Ἀλαρκος –ου (ό) = Ἀάρκος

Ἀλασία καὶ Ἀλασία καὶ Ἄσυ καὶ Ἑλίσια καὶ Ἑλίσά καὶ Σαλαμὶς καὶ Κωνσταντία καὶ Ἀμμόχωστος –ου καὶ **Βαρόσι καὶ Καμαρόφρυς** (ή) –Ὄνομα πόλεως νήσου Κύπρου

Ἀλασιώτη –ης (ή)

Ἀλασιώτης –ου (ό) –Επίθετον Ἀπόλλωνος, A-B-471Δ

Ἀλάσπαρος –ου (ό) –Βασιλεύς Χαλδαίων

Ἀλαστορίδη –ης (ή)

Ἀλαστορίδης –ου (ό) –Υἱός Ἀλάστορος, ὁ Τρώς, O.I.Y.463

Ἀλάστορος –ου (ό) –Επίθετον Διός

Ἀλάστωρ –ορος (ό) –(ὑποφέρων σκληρώς, καταστροφεύς ἄγγελος) –Επίθετον Διός –Δαίμονας ἐκδίκησης καὶ καταστροφῆς –Κακός δαίμων, λαβών μορφήν Ἀπόλλωνος καὶ δίδοντας ψεύτικον χρησμόν εἰς Ὁρέστην –Σύντροφος τοῦ Νέστορος –Υἱός Νηλέως καὶ Χλωρίδος, φονευθεὶς ὑπὸ πενθεροῦ Κλυμένου, ἢ Ὀδυσσεὺς εἰς Τροίαν –Ἴππος τοῦ Πλούτωνος –Πατὴρ Τρώος, σύντροφος Σαρπηδόνης, ἡγεμὼν Λυκίων, φονευθεὶς εἰς Τροίαν ὑπὸ Ὀδυσσεὺς –Υποστράτηγος Νέστορος εἰς Τροίαν –Επίθετον Τύχης, O.I.N.422, AB-474Δ

Ἀλάτας –α (ό) = Ἀλήτης, ἀδελφός Πηνελόπης

Ἀλατρεύς –έως (ό)

Ἀλάτ(τ)ειρ –ρος (ό)

Ἀλάφαις –αιος; (ό)

Ἀλβανός –ου (ό) –Ποταμός Ἀσίας

Ἄλβα –ης (ή)

Ἄλβας –α (ό) –Υἱός Ἄττος

Ἄλβας –ᾱ (ό)

Ἀλβέρτος –ου (ό) –(Λευκός, λαμπρός, ἐνδοξός) –Αὐτοκράτορες βασιλεῖς –Πρίγκιπες –Επίσκοποι –Ο Μέγας τῆς Κολωνίας, χριστιανὸς ἅγιος

Ἀλβιανή –ῆς (ή)

Ἀλβιανός –ου (ό)

Ἀλβίδιος –ου (ό)

Ἀλβίνα –ης (ή)

Ἀλβίνος –ου (ό) –(Λευκός, ἄγνός) –Πλατωνικός φιλόσοφος –Διδάσκαλος ἱατροῦ Γαληνοῦ, A-B-494A, H-7-650A

Ἀλβινουανή –ῆς (ή)

Ἀλβινουανός –ου (ό)

Ἄλβιος –ίου (ό)

Ἀλβίουσα –σης (ή)

Ἄλβις –ιος καὶ **Ἄλβιος** –ίου (ό) –Ποταμός Γερμανίας

Ἀλβίων –ωνος (ή) –Παλαιὸν ὄνομα Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας

Ἀλβίων –ωνος καὶ **Ἀλουῖων** (ό) –Υἱός Ποσειδῶνος, A-B-499Δ, H-4-387A

Ἀλβιώσσα –σσης (ή)

Ἄλβος –ου (ό) –Ο Ρωμαῖος ἱστορικός Τίτος Λίβιος δηλώνει πῶς ὁ Σπούριος Ποστούμιος Ἄλβος, ὁ Ἀουλλοὺς Μάνλιος καὶ ὁ Πούμπλιος Σουλπίκιος Καμερίνος ἐστάλησαν ἐν Ἀθήναις, ἵνα καταγράψουν νόμους Σόλωνος καὶ ἄλλων πόλεων Ἑλληνικῶν, θεσμούς, ἤθη καὶ δίκαιον

Ἀλβουκία –ης; (ή)

Ἀλβούκιος –ίου (ό)

Ἄλβουλος –ου (ό) –Ἀρχαῖον ὄνομα Τιβέριδος

Ἀλβουναία –ης (ή)

Αλβοναῖος -ου (ό)

Αλβουνέα -ης (ή)

Αλβουνέας -έου (ό)

Αλβουτία -ης (ή)

Αλβούτιος -ιου (ό) -Μακεδών ἐκ Φιλίππων

Αλγαλσος -ου (ό)

Αλγάνωρ -ρος (ό) -Ἡρώς;

Άλγεα -ων (τά) -Τέκνα Ἐριδος, διωχθέντα ὑπὸ Διός ἐξ Ὀλύμπου

Αλγεινός -ου (ό) -Ἐπίθετον Ἐρωτος

Αλγεσίδωρος -ου (ή) -Συνώνυμον: Μαῖα -Ἐπίθετον Ἐριδος -Ἐπίθετον Ἐρωτος

Αλγησιθέα -ης (ή) = Τερψιθέα

Αλγησίθεος -ου (ό)

Αλγιδών -όνος (ή)

Αλγιδῶσσα -σσης (ή)

Αλγινόεις -εντος (ό) -Συνώνυμον: Βροτολοιγός -Ἐπίθετον Ἀρεως -Ἐπίθετον Ἐρωτος -Ἐπίθετον Πόνου

Αλγινόεσσα -σσης (ή) -Ἐπίθετον Ἐριδος -Ἐπίθετον Ὀϊζύδος

Αλγίνους -ου (ό)

Αλγινούσα -ης (ή) -Ἡ Οἰζύς, θυγάτηρ Νυκτός. Ἐκφράζει πάθος ζωῆς καὶ στενοχωρία, ὀδύνην, πένθος, ἀθλιότητα

Αλγιστος -ου (ό) -Ἐπίθετον Ἐρωτος μέ συνώνυμον: Σχέτιος

Άλγος -ου (ή) -Θυγάτηρ Ἐριδος

Άλγος -εος (ό) -(ποιητικόν ὄνομα, πόνος σωματικός) -Ποταμός Θεσσαλίας ὁ Ἄξος ἢ Ἄψος

Άλγεων (τά) -Άλγεα -Ἐριδος τέκνα

Αλδάμουσα -σσης (ή)

Αλδάμων -ωνος (ό)

Αλδημῖος -ίου (ό)

Άλδησκα -ης (ή)

Άλδησκος -ου (ό) = Ἄρδησκος -Ποταμός καὶ ποτάμιος θεός -Υἱός Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος

Άλδης -ιος (ό)

Άλδος Μανούτιος -ίου (ό) -Διδάσκαλος υἱῶν πρίγκηπος Κάρπη. Ἰταλός τυπογράφος, οὐμανιστής ἀναγέννησις καὶ φιλέλλην. Ἐξέδοσεν, μαζὶ μέ βουκολικούς καὶ γνωμικούς ποιητάς, τὴν Θεογονίαν τοῦ Ἡσιόδου, ἢ Ἰσιόδου, ἢ Αἰσιόδου, ἢ Εἰσιόδου (Βοιωτικός τύπος) τὸ 1495 ἐν Βενετία

Άλεα -ης καὶ Ἀλέα -ας (ή) -Ἐπίθετον Ἀθηναῖς -Ἐπίθετον Ἡρας, A-B-509Δ, H-17-609A

Άλέας -εου (ό) -Μέ Νεαίρα γεννᾶ Αὐγή, H-15-738A

Αλεᾶτις -ιδος; (ή) -Γυνή ἐξ Ἀρκαδίας

Αλεβία -ης (ή)

Αλέβιος -ίου (ό)

Αλεβίουσα καὶ Ἀλβίουσα καὶ Ἰαλεβίουσα -σσης (ή)

Αλεβίων καὶ Ἰαλεβίων -νος (ό)

Αλεβίων καὶ Ἀλβίων -νος (ό)

Αλεβίων -ωνος (ό) -Υἱός Ποσειδῶνος ἀδελφός Δερκίνου φονευθεὶς ὑπὸ Ἡρακλέους, H-5-357A

Αλεγειναί -ων (αἱ) -Ἐπίθετον Μοιρῶν

Αλεγεινός -ου (ό) -Ἐπίθετον Ἀρεως -Ἐπίθετον Βορῆος

Αλεγῆν -ῆνος (ό)

Αλεγηνορίδη -ης (ή)

Αλεγηνορίδης -ου (ό) -Υἱός Αλεγήνορος, ὁ Πρόμαχος, O.I.Ε.503

Αλεγῆνωρ -ορος (ό) -Υἱός Ἐτεωνοῦ -Ἐπίσημος Τρώς, πατήρ Προμάχου, O.I. Ε.503, A-B-511A

Αλεγόρια -ης (ή)

Αλεγόριος -ίου (ό)

Αλεγύρια -ης (ή)

Αλεγύριος -ίου (ό)

Άλεθος καὶ Ἀληθος -ου (ό)

Άλεια -ης (ή)

Αλείδα -ης (ή)

Αλείδας -αο (ό)

Ἀλείκεδρη -ης (ή)

Ἀλείκεδρος -ου (ό)

Ἀλειμένεια -ης (ή) -Εἰς ἐπιτύμβιο Θυρ-
ραίου

Ἀλειμένης -ου (ό)

Ἀλείνη -ης (ή)

Ἀλείνος -ου (ό)

Ἀλειός -ου (ό)

Ἀλειός -ου (ό) -Ἐπίθετον Διός

Ἀλειος -ου (ό) -Ἐφηβαρχῶν

Ἄλεις -εντος (ό) -Ποταμός Λευκανῶν ἢ
νήσου Κῶ ἢ Ἰωνίας

Ἀλεισία -ης (ή)

Ἀλείσιος -ίου (ό) -Ποταμός -Υἱός Σκίλ-
λου -Μνηστήρ Ἴπποδαμείας

Ἀλείτη -ης (ή)

Ἀλείτης -ου (ό) - (παραβάτης, περί Πά-
ριδος καὶ μνηστήρων Πηνελόπης)

Ἀλεκία -ίης (ή)

Ἀλέκιος -ίου (ό)

Ἀλεκτορίδη -ης (ή)

Ἀλεκτορίδης -ου (ό) -Υἱός Ἀλέκτορος,
ἦτοι ὁ Κόρωνος -Χολαργεύς, πατήρ Ἀρ-
χίου

Ἀλεκτορίουσα -σης (ή)

Ἀλεκτορίων -ωνος (ό)

Ἀλέκτρα καὶ Ἥλεκτρα καὶ Ἀλεκτρο-
ῶνη καὶ Ἥλεκτροῶνη -ης (ή) -Θυγά-
τηρ Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, H-5-773A, H-
7-1047A, H-8-713A

Ἀλεκτρούαινα -ης (ή) -H-7-1151Δ, H-16-
460A

Ἀλεκτροῶν -ῶνος (ό & ή) -Ἐπώνυμον
Ἀδαίου, στρατηγοῦ Φιλίππου -Φύλακας
Ἡφαίστου, προδῶσας σχέσιν Ἀφροδίτης
μέ Ἄρη, ὅς τόν μετεμόρφωσε σέ ἀλέκτω-
ρα (πετεινόν) -Πατήρ ἀργοναύτου Ληϊ-
του ἢ Λεΐτου -Θεράπων Ἀρεως -Ἐραστής
Ἀφροδίτης, ὃν ὁ Ἄρης μετεμόρφωσε εἰς
Ἀλεκτροῶνα, A-B-512Δ, H-12-314Δ, O.I.
P.602

Ἀλεκτροῶνη καὶ Ἥλεκτροῶνη καὶ Ἀ-
λέκτρα καὶ Ἥλεκτρα (ή)

Ἀλεκτροῶσσα -σσης (ή)

Ἀλεκτώ -οῦς (ή)

Ἀλεκτώ -ους καὶ Ἀληκτώ καὶ Ἀλλη-
κτώ -οῦς (ή)

Ἀλέκτωρ -ορος (ό) - (ὄρνις) -Υἱός Πέλο-
πος -Πατήρ Ἰφιλόχης καὶ Ἴφιος, πάπ-
πος Εὐάδνης -Πατήρ Κορόνου, A-B-515
A, H-9-1049A, H-9-1094A, H-13-148Δ, H-
14-881Δ

Ἀλέκτωρ -ρος (ή) -Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀλένα -ης (ό) -Ο Γ' ἀστήρ τῶν διδύμων
Κάστορος καὶ Πολυδεύκους

Ἀλεντία -ης (ή) -Ἐπώνυμον Ἀφροδίτης
μέ συνώνυμον: Κωλῶτις (-ώτιδος)

Ἀλεντίχα -ης (ή)

Ἀλέντιχος -ου (ό)

Ἄλεξα -ας (ή)

Ἀλεξᾶ -ῆς (ή)

Ἀλεξαγόρα -ης (ή)

Ἀλεξαγόρας -ου (ό)

Ἀλεξαμένη -ης (ή)

Ἀλεξαμένης -ου (ό)

Ἀλεξαμενός -οῦ (ό) -Αἰτωλός ἢ Τήσιος
ἢ Σκύριος, ἐφευρέτης διαλόγου, Μιμο-
γράφος, A-B-516A, H-14-196A

Ἀλεξάνδρα καὶ Κασσάνδρα καὶ Ἀλκι-
μέδουσα -ης (ή) -Θυγάτηρ Πριάμου ἢ
Ἀλεξάνδρου -Θεότης Βοιωτίας καὶ Λα-
κωνίας -Βασίλισσαι -Σικωνία ζωγρά-
φος Μεγ. Ἀλεξάνδρου, θυγάτηρ Νεάλ-
κους, ἐπίσης ζωγράφος

Ἀλεξάνδρα -ης (ή) - (νικήτρια) -Τραγω-
δία Λυκόφρονος (σκοτεινόν ποίημα)
-Λακωνική θεότης, A-B-516A καὶ ΔΗ-9-
755A

Ἀλεξανδρέα -ης (ή)

Ἀλεξάνδρεια -ειας (ή) -Πόλις Αἰγύπτου

Ἀλεξανδρεὺς -έως (ό) -Καὶ ὄνομα λογί-
ων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

Αλεξανδρία -ης (ή)

Αλεξανδρίδα -ης (ή)

Αλεξανδρίδας -αο (ό) –Υιός Λέοντος, Σπαρτιάτης, Α-Β-529Α

Αλεξανδρίδη -ης (ή)

Αλεξανδρίδης -ου (ό) –Ιστορικός εκ Δελφών

Αλεξανδρίνη -ης (ή)

Αλεξανδρίνος -ου (ό)

Αλεξανδρίουσα -σης (ή)

Αλεξανδρίς -ίδος (ή)

Αλεξανδρίων -ωνος (ό)

Αλέξανδρος (ό) –(νικητής) –Ο Μέγας, υιός Φιλίππου βασιλέως καί Μυρτάλης, μετέπειτα Ολυμπιάδος, με πρό, πρό, πρό-παππον τόν Θάρρυπον, ἀναλαβών μετά θάνατον πατρός νά ὑλοποιήσῃ πανελλήνιον πρόγραμμα Ἰσοκράτους. Μέ πιθανόν δηλητηριαστήν Θεσσαλόν Ὁξύθεμιν, μετά Ἰόλλου οἰνοχόου, υἱοῦ Ἀντίπατρου καί Μηδίου –Μακεδονικόν ὄνομα. Ἡ Οὐμπιάς, διά νά διαπιστώσῃ ἐάν ὁ υἱός της ἦτο “ἀνδρόγυνος”, τοῦ ἔστειλεν τήν ἐταῖραν Καλλιξείνην, μή συνειδητοποιοῦσα ἐγκράτειαν καί ἠθικὴν ζωὴν ἀνδρός (Αθήναιοι, Δειπνοσοφιστές Γ'45, 26) –Ο Αφροδισιεύς φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀριστοκλέους Περιπατητικοῦ –Ο Πολύϊστωρ συγγραφεὺς περιγράφων Πύτωνα –Φίλοι Αλεξάνδρου: Φίλων, Παρμενίων, Κρατερός, Ἰόλλας, Μαχητής, Θρασυλέων, Θεοδέκτης, Διῖφιλος, Νεοκλῆς, Φίλιππος, Πτολεμαῖος Σωτήρ –Σύζυγοι: Ρωξάνη, Ἀρσινόη ἢ Βαρσίνη ἢ Στάτειρα. Ἡ τελευταία ὑπῆρξεν χήρα Ἡφαιστίωνος. Κατόπιν χήρα Ροδίου Μέντορος καί κατόπιν σύζυγος ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τοῦ Μέμνωνος. Τέλος, μή νόμιμη σύζυγος Μ. Αλεξάνδρου μέ ὄν γεννᾷ Ἡρακλῆν. Δολοφονεῖται (μετά θάνατον Μεγ. Αλεξάνδρου) ὑπὸ Πολυσπέρχωντος. Κατ' ἐντολήν Μεγάλου Αλεξάνδρου, ὁ ἐξερευνητής Πυθέας ἐξετέλεσεν πρόγραμμα καί ἰσως ὑπῆρξεν

δημιουργός Χαρτῶν τοῦ Πίρι Ρεῖς –Ο σφραγιδογλύφος Νεῖσος φιλοτέχνησε τήν μορφήν τοῦ Μεγάλου Αλεξάνδρου (ἀπὸ σαρδόνηχα) εὗρισκομένη σήμερον εἰς μουσεῖον Ἑρμιτάζ

Αλέξανδρος ἢ Ἀγήσανδρος-ου (ό)

–Ἐπώνυμος ἥρως –Χριστιανικόν ὄνομα –Τῆς πλειάδος τῶν 7 τραγικῶν –Ἰατρός –Φιλόσοφος –Συγγραφεὺς –Καί ὄνομα ἀπείρων –Ο Μέγας εἶναι πατήρ Ἀμφοτεροῦ, σύζυγος Ρωξάνης, Βαρσίνης, Στατειρας καί Πῶλλας (ἰσως παλλακίδος –ἀναφέρει Δαρεῖος εἰς Πῶρον). Ἐπίσης μέ παλλακίδα Οὐνὴν γεννᾷ Κάλην (ἀναφέρει Ψευδοκαλλισθένης) –Ο Αλεξανδρεὺς Ολυμπιονίκης εἰς στάδιον –Απὸ 6 ἐτῶν ἕως 13 παιδαγωγόν εἶχεν τὸν Σπαρτιάτην Λεωνίδα –Διδάσκαλον εἶχεν τὸν Ἀριστοτέλην ἀλλὰ πρὶν εἶχεν τὸν Φιλίσκον, μαθητὴν τοῦ Διογένη. Ἐπίσης διδάσκαλός του ὑπῆρξεν ὁ Ἑρμῖνος, ὁ Αφροδισιεύς. Ὅτε ἐξεστράτευσεν εἶχεν ἐπίτροπον ἐν Μακεδονίᾳ τὸν Ἀντίπατρον –Παλλακίδα εἶχεν τήν ἐταῖραν Παγκάστην ἢ Πακάτην ἢ Πακάστην, ἣν κατόπιν παρεχώρησεν εἰς Ἀπελλήν –Μέ παλλακίδα Οὐνὴν γεννᾷ Καλὴν (εἰς ἐπιστολήν Δαρείου πρὸς Πῶρον ἀναφέρονται παλλακίδαι Αλεξάνδρου, ἰσως καί Πῶλλα). Περσολέτης καί Ἰνδολέτης, ἐπίθετα Αλεξάνδρου –Ἡ ἀδελφὴ Δαρείου Δαδιφάρτα δωροδόκησεν ἱατρὸν Φίλιππον ὥστε νά δηλητηριάσῃ Μ. Αλέξανδρον ὅτε ἀρρώστησε εἰς Κύνδον ποταμόν. Τροφόν εἶχεν τήν Λάνασσα. Ρίψα κύπελον ὁ Αλέξανδρος ἐφόνευσεν Λυσίαν, ἀδελφόν Κλεοπάτρας, συζύγου Φιλίππου. Μάγειρον εἶχεν τὸν Ἀνδρέαν ἢ Ἀνδρεῖαν

Αλέξανδρος -ου (ό) –(ὁ τούς ἀνδρας βοηθῶν) –Ο Μέγας εἶχεν τροφόν τήν Λανίκην ἢ Ἑλλανίκην, ἀδελφὴν Μέλαντος, παιδαγωγόν καί ἀνατροφέαν τὸν Λεωνίδα, διδάσκαλον τὸν Πολυνείκην, διδάσκαλον δέ μουσικῆς τὸν Λήμνιον

Λεύκιππον, τῆς γεωμετρίας τόν Πελοποννήσιον Μενεκλήν, τῆς ρητορικῆς τόν Αναξιμένην (Ψευδοκαλλισθένης) –Ο Μέγας μέ ἐπίθετον: Ὀλύμπιος –Ο Α΄ υἱός Ἀμύντεω, Ὀλυμπιονίκης τό 496 κριθείς ὡς Ἕλλην (μᾶλλον φιλέλλην διὰ τὰς πληροφορίας πού παρέσχε στούς Ἕλληνας, διὰ τὰς κινήσεις τῶν Περσῶν –Οὐδενί ἄλλω ἀνθρώπῳ εἰοκῶς (ὁμοιάζων) –Ο Α΄, υἱός Ἀμύντου, βασ. Μακεδονίας μέ 4 υἱούς: Φίλιππον, Ἀμύντα (νόθον) Ἀλκέταν καί Περδίκαν. Ὀλυμπιονίκης κριθείς φιλέλλην! καί ἀπό Ἡρόδοτον ἕως οὗτο οἱ Ἑλλανοδίκαι ὀνόμασαν Ἕλληνα. Ἦτο ἀδελφός Γυγαΐας συζύγου Βουβάρη μέ ὃν ἐγέννησε Ἀμύντα –Υἱός Ἀμύντεω, υἱοῦ Ἀλκέτεω, υἱός Ἀερόπου υἱός Φιλίππου, υἱός Ἀργαίου πατῆρ Περδίκκα –Ἰατρόν εἶχεν τόν Κριτόδημον –Σφαιρίστας ὡς ὁ Κτησίβιος –Σημειολύτην εἶχεν τόν Μελάμποδα –Ἀρχιτέκτονα δε μηχανικόν τόν Μελάνθιον –Κατά Πανυσανίαν ὁ Ἀλέξανδρος ἐδηλητηριάσθη ἀπό ὕδατα Στυγός –Τόν Βουκεφάλαν τοῦ ἀγόρασεν Φίλιππος ἀπό Φιλόν(ε)ικον –Τόν Ἀλέξανδρον, ζωγράφισε μέ Ρωξάνην ὁ ζωγράφος Ἀετίων ἢ Ἡετίων Α-Β-533Δ, Β-Α-323Α

Ἀλέξανδρος –ου (ὁ) –Ο Αἰγαῖος, φιλόσοφος περιπατητικός –Ο Αἰτωλός, τραγωδοδιδάσκαλος, τραγικός ποιητής –Ο Ἀλεξανδρεὺς, μουσικός –Ο Ἀριστίωνος, κωμωδοποιός –Ο Αφροδισιεύς, φιλόσοφος –Ο Κασίλωνος, σοφιστής –Ο Κίλιξ, Ἀλεξάνδρου σοφιστής –Ο Κυθήριος, μουσικός –Ο Λαοδικεὺς ὁ Φιλαλήθης, συγγραφεὺς –Ο μαθητὴς Κλεάνθους, συγγραφεὺς –Ο Μύνδιος, συγγραφεὺς φυσικῆς ἱστορίας –Ο Πλευρώνιος, ἐποποιός –Ο Πολυῖστωρ Μιλήσιος, ἱστορικός καί ἀρχαιολόγος –Ο ρήτωρ ὁ Λύχνος καί Ἰππῶναξ ποιητής –Μέ Ὀριστίδα γεννᾷ Κράτερον –Τόν Μεγ. Ἀλέξανδρον ἠκολούθησεν ἡ ἐταῖρα Θαῖς ἢ Αὐτοθαῖς –Μάγειρον εἶχεν τόν Περίγναντα προταθέντα ὑπὸ Ὀλυμπιάδος

Ἀλέξανδρος ἢ Ἀλεξᾶς –ᾱ (ὁ) –Ἰδιόκλητον

Ἀλέξανδρος –ου καί Πάρις (ὁ) –(ὁ ἀποκρούων ἄνδρας) –Υἱός Πριάμου καί Ἑκάβης –Υἱός Εὐρυσθένηος –Υἱός Πολυδώρου, ἀδελφός Ἰάσονος, τύραννος Φερρῶν –Ἀλέξανδρος ὁ Α΄, βασιλεὺς Μακεδόνων, ὁ καί Φιλέλλην –Υἱός Ἀμύντου Β΄ βασιλέως –Πρεσβύτερος υἱός βασιλέως Νεοπτολέμου, ἀδελφός Ὀλυμπιάδος –Υἱός Περσέως, βασιλέως Μακεδόνων –Υἱός Πύρρου, βασιλέως Ἡπείρου –Υἱός Πτολεμαίου Φύσκωνος –Ο Λυγκηστής Μακεδών, συνομῶτης Πανυσανία, φονέας Φιλίππου –Ἀλέξανδρος ὁ Αἰγεὺς, φιλόσοφος, μαθητὴς Ξενοκράτους, διδάσκαλος Νέρωνος –Ο Αφροδισιεύς, διδάσκαλος Ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας –Ο Τραλλιανός, πρακτικός ἱατρός –Ο Ἀβωνουτειχίτης, ἀπατεών, γόης, ψευδοπροφήτης, Ο-Ι-Γ437, Ζ280, Η15-544Δ

Ἀλέξανδρος Πλευρώνιος –ίου (ὁ) –Ἐκ τῶν ἐπτὰ τραγικῶν Ἀλεξανδρεῖας, δημιουργός βιβλιοθήκης Ἀλεξανδρεῖας, υἱός Σατύρου καί Στρατοκλείας

Ἀλεξανδροφίλη –ης (ή)

Ἀλεξανδρόφιλος –ου (ὁ) –Πλαστόν διὰ τόν Ἡφαιστίωνα, στρατηγόν Μεγάλου Ἀλεξάνδρου

Ἀλεξανέμας –καί Κωλυσανέμας –ντος (ὁ) –Πλαστόν Πυθαγορείου Ἐμπεδοκλέους

Ἀλεξάντη –ης (ή)

Ἀλεξάνωρ –ορος καί Ἀλεξήνωρ –ορος (ὁ) –(νικητής) –Σπαρτιάτης –Υἱός Μαχάονος, ἔγγονος ἱεροῦ Ἀσκληπιοῦ –Ἀδελφός Γοργάσου –Μακεδονικόν ὄνομα, Α-Β-573Α

Ἀλέξαρθρα –ης (ή)

Ἀλέξαρθος –ου (ὁ)

Ἀλεξάρχη –ης (ή)

Ἀλεξαρχίδη –ης (ή)

Ἀλεξαρχίδης –ου (ὁ)

Ἀλέξαρχος -ου (ό) -Ιστορικός -Κορίνθιος στρατηγός -Δελφός Υἱός Ἀντιπάτρου, Ἀδελφός Κασσάνδρου, Γλύπτης ἀρχηγός προμάχων, περιώνυμος γλωσσοπλάστης -Ὁ Μακεδὼν κτίσας τὴν Οὐρανούπολιν, A-B-537A, H-15-171A

Ἀλεξᾶς -ᾶδος (ό) -Ἰδοκλήτον, ἀπὸ Ἀλέξανδρος

Ἀλεξᾶς -ᾱ; καὶ Ἀλέξης καὶ Ἀλεξίς (ό) -Λαοδικεύς -Σπαρτιάτης -Ποιητής -Χαράκτης πολυτίμων λίθων, A-B-573A, B-A-32A

Ἀλεξεῖνίδα -ης (ή)

Ἀλεξεῖνίδας -αο (ό)

Ἀλεξεύς -έως (ό)

Ἀλέξη -ης (ή)

Ἀλεξήν -ήνος; (ό)

Ἀλεξηγόρειος -εῖου (ό)

Ἀλεξήνωρ -ορος (ό) -Ἐπώνυμον Ἀσκληπιοῦ

Ἀλεξήνωρ καὶ Ἀλεξάνωρ -ρος (ό)

Ἀλέξης -ου καὶ Ἀλεξης -ου (ό) -Κωμικός ποιητής

Ἀλεξητήρ -ήρος (ό) -Ἐπίθετον Διονύσου -Ἐπίθετον Διός

Ἀλεξήτηρα -ης (ή) -Ἐπίθετον Ἐννουῦς

Ἀλεξητήριος -ιου (ό) -Ἐπίθετον Διός

Ἀλεξία -ας (ή) -(πρόμαχος) -Χριστιανικόν

Ἀλεξιάδα -ης (ή)

Ἀλεξιάδας -αο (ό) -Ὄνομα ἀνδρικόν, ἐπὶ Ροδίων ἀμφορέων

Ἀλεξιάδη -ης (ή)

Ἀλεξιάδης -ου (ό)

Ἀλεξιανή -ῆς (ή)

Ἀλεξιανός -οῦ (ό) -Ὁ Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος Σεβήρος, ὁ ὁποῖος ἐσκοτώθει σὲ ἐκστρατεῖαν κατὰ τῶν Ἀλαμαννῶν τὸ 235 μ.Χ.

Ἀλεξιάρεια -ας; (ή) -A-B-574Δ

Ἀλεξίαρη -ης (ή)

Ἀλεξιάρης -ου (ό) -Υἱός Ἡρακλέους καὶ θεᾶς Ἥβης (τὴν ἔλαβε σύζυγον μετὰ τὸν θάνατόν του) ἀδελφός Ἀνικήτου. Κατ' ἄλλην ἐκδοχὴν ἡ Ἥρα πάντρεψεν Ἡρακλὴν μὲ Ἥβην ὅταν ἔγινεν δεκτός εἰς Ὀλυμπον καὶ ἐγεννήθη Ἀλεξιάρης Ἀνίκητος -Κωμικός συγγραφεύς, A-B-574Δ, H-7-1156A, H-8-898Δ, H-9-342A

Ἀλεξίαρος -ου (ό)

Ἀλεξιάς -άδος (ή) -Γυναικεῖον ὄνομα

Ἀλεξιάς -ίου (ό) -(πρόμαχος) -Ἀθηναῖος ἄρχων -Πατὴρ Ἐράτονος

Ἀλεξιάτη -ης (ή)

Ἀλεξιάτης -ου (ό) -Υἱός Ἡβης καὶ Ἡρακλέους, ἀδελφός Ἀνικήτου

Ἀλεξιβία -ης (ή)

Ἀλεξιβιάδα -δης (ή)

Ἀλεξιβιάδας -αο (ό) -Υἱός Ἀλεξιβίου

Ἀλεξίβιος -ου (ό) -Ὀλυμπιονίκης Ἀρκάς -Ἡραεὺς ὀλυμπιονίκης εἰς πένταθλον -Πατὴρ Ἀλεξιβιάδου

Ἀλεξίδα -ης; καὶ Ἀλεξίς -ιδος (ή) -Θυγάτηρ Ἀμφιαράου, H-11-853A, A-B-575A

Ἀλεξιδάμεια -ης (ή)

Ἀλεξιδάμας -αντος (ό)

Ἀλεξίδαμος -ου (ό)

Ἀλεξίδας -αῖο (ό)

Ἀλεξιδήϊα -ης (ή)

Ἀλεξιδήϊος -ίου (ό)

Ἀλεξιδήμεια -ης (ή)

Ἀλεξίδημος -ου (ό) -Θεσσαλὸς πατήρ Μένωνος ἢ Μιλήσιος ἢ μνηστήρ θυγατρός Ἀνίου, ἣν ἐκέρδισεν εἰς ἀγῶνα -Συγγραφεύς

Ἀλεξίδη -ης (ή)

Ἀλεξίδης -ου (ό)

Ἀλεξιδίκα -ης (ή)

Ἀλεξιδίκη -ης (ή)

Ἀλεξιδίκος -ου (ό) -Υἱός Μένητος Νεμεονίκης

Ἀλεξιδότη -ης (ή)

Ἀλεξίδοτος –ου (ό)

Ἀλεξικάκος –ου (ό & ή) –Επίθετον Θέμιδος –Επίθετον Ἀσκληπιοῦ μέ συνώνυμα: Κούρος καί Πατήρ –Επίθετον Διονύσου –Επίθετον Νεμέσεως

Ἀλεξικάκος –ου (ό) –Επίθετον Διός ἢ Ἀπόλλωνος (σώσαντος τήν Ἑλλάδα ἐκ λοιμοῦ) –Επίθετον Ἑρμοῦ –Επίθετον Ἡρακλέους, χθονίας θεότητος

Ἀλεξικίσκη –ης (ή)

Ἀλεξικίσκος –ου (ό)

Ἀλεξικλεία –ης (ή)

Ἀλεξικλῆς –έους (ό) –(ἔνδοξος πρόμαχος ἰδεωδών) –Ἀθηναῖος στρατηγός –Υἱός Σατύρου –Πολιτικός Ἀθηναῖος, A-B-575Δ

Ἀλεξίκη –ης (ή)

Ἀλέξικος καί Ἀλεξίκος –ου (ό)

Ἀλεξίκουσα –σης (ή)

Ἀλεξικράτεια –ης (ή)

Ἀλεξικράτεις –ειος (ό)

Ἀλεξικράτη –ης (ή)

Ἀλεξικράτης –ητος (ό) –(ἄρχων προμάχων) –Νεοπουθαγόρειος σύγχρονος Πλουτάρχου –Ἀρχαιονοχός Πύρρου, A-B-575Δ

Ἀλεξίκων –ωνος; (ό)

Ἀλέξила –ης; (ή)

Ἀλεξίλαος –ου (ό)

Ἀλεξίλεως –έω (ό)

Ἀλέξιλλα –ης (ή)

Ἀλέξιλλος –ου (ό)

Ἀλέξιλος –ου (ό)

Ἀλεξιλόχεια –ης (ή)

Ἀλεξίλοχis –ιος (ό)

Ἀλεξίλοχος –ου (ό)

Ἀλεξιμάχη –ης (ή)

Ἀλεξιμάχιος –ίου (ό) –Πατρωνυμικόν τοῦ Σάωνος

Ἀλεξιμαχίς –ίδος (ή)

Ἀλεξίμαχος –ου (ό) –Ἀθηναῖος –Φωκαεὺς –Σπαρτιάτης –Μακεδών, A-B-575Δ

Ἀλεξιμβρότη –ης (ή)

Ἀλεξιμβροτίδα –δης (ή)

Ἀλεξιμβροτίδας –αο (ό)

Ἀλεξιμβροτίδη –ης (ή)

Ἀλεξιμβροτίδης –ου (ό)

Ἀλεξιμβροτίς –ίδος (ή)

Ἀλεξίμβροτος –ου (ό) –(ό προστατεύων θνητούς)

Ἀλεξιμένεια –ης (ή)

Ἀλεξιμένη –ης (ή)

Ἀλεξιμένης –ους (ό) –Περγασῆθεν

Ἀλεξιμήδη –ης (ή)

Ἀλεξιμήδης –ου (ό)

Ἀλεξιμηδίδη –ης (ή)

Ἀλεξιμηδίδης –ου (ό)

Ἀλεξίνα –ης (ή)

Ἀλεξίνας –ου (ό)

Ἀλεξινίκη –ης (ή)

Ἀλεξίνικος –ου (ό) –Ολυμπιονίκης (Ἡλείος) εἰς πάλῃ παιδων, A-B-575Δ, H-10-200A

Ἀλεξινόμη –ης (ή)

Ἀλεξινόμις –ίδος (ή)

Ἀλεξίνομος καί Ἀλεξινόμος –ου (ό)

Ἀλεξίνος καί Ἐλεξίνος καί Ἐλεγχίνος –ου (ό) –Σοφιστής Ἡλείος –Φιλόσοφος μέ ἐπίθετον Ἀλεγξίνος, μαθητῆς Στίλπωνος –Ἐξ Ἡλίδος Μεγαρικός φιλόσοφος, μαθητῆς Εὐκλείδου, A-B-575Δ, H-7-583A, H-13-152Δ

Ἀλεξίνους –ου (ό)

Ἀλέξιος –ου (ό) –(πρόμαχος) –Μακεδονικόν –Χριστιανικόν –Ἀγίου –Αὐτοκρατορες –Στρατηγός –Πρωτοσπαθάριος –Ἐξ Οἴου, A-B-576A, H-11-645Δ

Ἀλεξίουν –νεις (ό)

Ἀλεξιούνειος –ου (ό)

Ἀλεξίουσα –σης (ή)

Αλεξιπόλεια –ης (ή)

Αλεξίπολις –ιδος (ό)

Αλεξίπονος –ου (ό) –Επίθετον Ασκληπιοῦ

Αλεξίππα –ης (ή)

Αλεξίππη –ης (ή) –Σπαρτιάτις ἀπωλέσασα ἐξ τέκνα εἰς πόλεμον

Αλεξιππίδα –δης (ή)

Αλεξιππίδας –αο (ό) –Πατρώνυμον Ἀλεξίππου, ἐφόρου Σπάρτης

Αλέξιππος –ου (ό) –(νικητής ἐχθρικοῦ ἵππικοῦ) –Υπηρέτης Μέμνονος –Ιατρός παρὰ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου –Ἀθηναῖος –Τρεῖς Θεσσαλοὶ στρατηγοί, A-B-579Δ

Αλεξιρροή –ης καὶ Ἀλεξιρροία –ης (ή)

Αλεξιρροής –ίου (ό)

Αλεξιρρόα –ης (ή)

Αλεξιρρόη καὶ Ἀλοξοθή –ης (ή) –Θυγάτηρ Γρανικοῦ, μήτηρ Αἰσάκου ἐξηγητοῦ ὀνείρων, σύζυγος Πριάμου, A-Γ-75Α

Αλεξιρροῖα –ης (ή) –Θυγάτηρ Ἀντάνδρου, μήτηρ Καρμάνορος, υἱοῦ Διονύσου

Αλεξιρροία καὶ Ἀλεξιρρόη –ης (ή) –Θυγάτηρ Ἀντάνδρου. Μέ Διόνυσσο γεννᾷ Καρμάνορα

Ἀλεξίς –ιδος Θούριος (ό) –Κωμικός ποιητής πολλάκις βραβευθεὶς –Εἰς 100 –Ἀπέθανεν γράψας 245 πρωτότυπες κωμωδίες –Ἀδελφός Ἀριστοδίκου καὶ υἱός –Ὁ Σάμιος ἱστορικός –Ὁ Ταραντίνος ραψωδός

Αλεξίς –ιδος (ή)

Ἀλεξίς καὶ Ἀλεχσίς –ιδος (ό) –(πρόμαχος) –Υἱός Ἠλίου –Ἐγγονος Ποσειδῶνος –Ποιητής –Ραψωδός –Γαστρονόμος –Σικυνώνιος ἀδριαντοποιὸς Πολυκλείτου μαθητής –Υἱός Ἀριστοδίκου, Ἀθηναῖος δημότης, ἄγνωστος καὶ μὴ σίγουρος, A-B-582Δ, 583Α, H-7-1017Α, 1048Α

Ἀλέξις –ιος (ό)

Ἀλεξιστράτη –ης (ή)

Ἀλεξίστρατος –ου (ό)

Ἀλεξιτέλεια –ης (ή)

Ἀλεξιτέλης –ους (ό)

Ἀλεξιτήρ –ήρος (ό)

Ἀλεξιτίδη –ης (ή)

Ἀλεξιτίδης –ου (ό)

Ἀλεξιτίμη –ης (ή)

Ἀλεξιτιμῖς –ιδος (ή)

Ἀλεξίτιμος –ου (ό & ή)

Ἀλεξιτώ –οῦς (ή)

Ἀλεξιφάη –ης (ή)

Ἀλεξιφάης –ου; (ό)

Ἀλεξιφάνεια –είας (ή)

Ἀλεξιφάνης –ους (ό)

Ἀλεξιφάντη –ης (ή)

Ἀλεξίφαντος –ου (ό)

Ἀλεξιφάρμαξ –ακος (ό) –H-16-834Α

Ἀλεξίων –ωνος (ό) –Μαθητής Πολυκλείτου ἢ πενθερός Πλουτάρχου –Γραμματικός –Μουσικός, A-B-583Δ, H-7-1060Δ

Ἀλεξομενή –ης (ή)

Ἀλεξόμενός –οῦ (ό)

Ἀλεξόμμα –ης (ή)

Ἀλεξόμας –ου ἢ –ντος; (ό)

Ἀλεξός –ου (ό) –Ποιητής

Ἀλέξουν –ούνειος (ό)

Ἀλεξούνειος –είου (ό)

Ἀλέξουσα –σης (ή)

Ἀλέξυς –υος (ό)

Ἀλεξώ –οῦς (ή) –Γυνή τις ἢ ἐταῖρα

Ἀλέξων –ωνος (ό) –(ἀλέξω=ἀπομακρύνω, ἀποτρέπω, ἀποκρούω) –Πατήρ Κοῖντας –Σπαρτιάτης –Βοιωτός –Ἀχαιοῦς

Ἀλέος καὶ Ἄλεος –ου καὶ Ἄλεως (ό) –Υἱός Ἀφειδαντος ἢ κάτοικος Ἀλέας, βασιλεὺς Τεγέας, ἕκγονος Ἀρκάδος. Μέ Νεαῖρα γεννᾷ Ἀμφιδάμαντα (ἀργοναύτην), Κηφέα καὶ Αὐγήην, κτίστης Ἀλέας

–Σέ σκαφίδι ἐξέθεσε Τήλεφον καὶ Αὐγῇ
–Ἡ κόρη του μέ Ἡρακλῆ γεννᾷ Τήλεφον
–Ἐγγονος Ἀρκάδος, βασιλιάς καὶ ἥρωας
Τεγέας, Α-B-584Α, Η-10-690Δ, Η-10-634Δ,
Η-14-321Δ, Η-17-609Α, 683Α

Ἀλεοῦσα –σης (ή)

Ἀλέρα καὶ Ἐλάρα καὶ Εἰλάρα –ας (ή)
–Ἡρώϊς Βοιωτίας

Ἀλέρας –ου (ό)

Ἀλεριανή –ῆς (ή)

Ἀλεριανός –οῦ (ό)

Ἀλεσα καὶ Ἀλαισα –ης (ή)

Ἀλεσία –ης (ή) –Πόλις –Ἀρχαιολογικός
χῶρος

Ἀλεσία καὶ Ἀλαισία –ης (ή)

Ἀλεσίας καὶ Ἥγησίας καὶ Ἥγίας καὶ
Πεισιθάνατος –ου (ό) –Σαλαμίνιος ποι-
ητής, Η-5-81, Α901, Α902, Α, Η-14-900-Η-
18-179Α

Ἀλεσιβία –ης καὶ Ἀλεσιβοία –ης (ή)
–Γυνὴ Φοίνικος, Α-B-587Α

Ἀλεσίβιος –ου (ό)

Ἀλεσίβοια –ης (ή)

Ἀλεσίβοιος –ου (ό)

Ἀλεσσα –σσης (ή)

Ἀλεσσος –ου (ό)

Ἀλεσχη –ης (ή)

Ἀλεσχος –ου (ό)

Ἀλέττα –ης (ή)

Ἀλέττας –ου; (ό) –Υἱός Ἀέροπος

Ἀλευαγόρα –ης (ή)

Ἀλευαγόρας –ου (ό)

Ἀλευάδαι –ων (οἰ) –Εὐπατρίδαι Λαρίσ-
σης

Ἀλευάδη –ης (ή)

Ἀλευάδης καὶ Ἀλευάν –νος (ό) –Ἐπίση-
μον γένος Ἀλεύα, ἐν Θεσσαλία, Α-B-
587Δ

Ἀλεύας –αντος; (ό) –Ἡρακλείδης, υἱός
Πύρρου, γενάρχης

Ἀλευάδων ἢ Ὀρχομένιος –Υἱός Θεσσα-
λοῦ, ἐγγονος Ἡρακλέους –Υἱός Ἀρχιδί-
κης –Πατὴρ Εὐρυπύλου καὶ Θρασυδαί-
ου, Α-B-588Α

Ἀλεύγα –ης (ή)

Ἀλεύφας –αντος (ό)

Ἀλεχσία –ας (ή)

Ἀλεχσίας –ου (ό)

Ἀλεχσιτίμη –ης (ή)

Ἀλεχσιτίμος –ου (ό)

Ἀλεχσομένη –ης (ή)

Ἀλεχσομενός –οῦ (ό)

Ἀλεχσος –ου (ό)

Ἀλεών –νος (ό) –Υἱός Λεονάτου, διοικη-
τῆς Ἑλλησπόντου, σύζυγος Κλεονίκης,
ἀδελφός Ὀλκίου

Ἀλεως καὶ Ἀλέος –ου (ό)

Ἀλεως καὶ Ἀεώς –ώ (ό)

Ἀλεῶσσα –σσης (ή)

Ἀλεώτουσα –σης (ή)

Ἀλεώτων –ωνος (ό)

Ἀλή –ῆς (ή)

Ἀλήθεια –ης (ή) –Θυγάτηρ Διός καὶ Ἀ-
ρετῆς μήτηρ –Τροφός Ἀπόλλωνος μέ
τὴν Κορυθαλία –Προσωποποιήσις Ἀ-
λήθειας –Θυγάτηρ Καιροῦ (ὡς γεννώ-
ντος καὶ εὐρίσκοντος πάντοτε τὴν ἀλή-
θειαν.) Τό ἱερόν της ἦτο ἔναντι ναοῦ τῆς
Ἀπάτης, εἰς πόλιν Ὑπνου. Προστάτης
ἀληθινῶν ὀνείρων –Ἀδελφὴ Ὀμορφιάς

Ἀληθής –έος (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος
μέ συνώνυμον: Ἀλαθής –Ἐπίθετον Διο-
νύσου –Ἐπίθετον Διός –Ἐπίθετον Νηρέ-
ως μέ συνώνυμον: Ἀψευδής –Ἐπίθετον
Πανός μέ συνώνυμον: Ζεύς

Ἀληθος καὶ Ἀλεθος –ου (ό)

Ἀληῖς –ίδος (ή)

Ἀληκίς –ιδος; (ό)

Ἀληκτώ –οὺς καὶ Ἀλεκτώ –οὺς καὶ
Ἀλληκτώ –οὺς (ή) –(ἄπαυστη ὀργή καὶ
μανία) –Ἐρινύς –Προσωποποιήσις τῆς
μανίας, Α-B-598Δ, Η-7-1159Α, Η-17-592Α

Αληκώ -οῦς (ή)

Αλημονίδη -ης (ή)

Αλημονίδης -ου (ό)

Αλήμουσα -σης (ή)

Αλήμων -ωνος (ό & ή) –(αλήτης) –Θε-
μελιωτής Κρότωνος –Επίθετον Έννουῦς
–Επίθετον Ὑπνου

Άληξ -κος (ό) –Ποταμός

Αληξᾶ -ῆς; (ή)

Αληξᾶς -ᾶδος; (ό)

Άλης καί Άληκτώ -οῦς (ή) –Α-Β-599Α

Άλης -εντος (ό) –Ποταμός ψυχρός

Άλης ἢ Άλούς -οῦντος (ο & ή) –Μυθο-
λογικόν τέρας, θυληκός δαίμων

Άλης ἢ Χάναβος -ου (ό) –Ποταμός

Αλησάνδρα -ας (ή)

Αλήσανδρος -ου (ό) –Γλύπτης, Η-12-
92Α

Αλήσια -ης (ή)

Αλησιᾶς -δος (ή) –Επίθετον Αφροδί-
της

Αλησίας -ου (ό)

Αλήσιος -ιου καί Άλησιεύς (ό) –Μνη-
στήρ Ἴπποδαμείας, Α-Β-599Α

Αλήστα -ης (ή)

Αληστάς -ᾶδος (ή)

Άληστος καί Άλλιστος -ου (ό) –Επίθε-
τον Άδου

Αληται -ῶν (οί) –Επίθετον Πανῶν

Αληται -ῶν (οί) –(Τιμωροί κακουργη-
μάτων) –Άγροκύδοιμος (Άθηνά), Άγρο-
τέρα (Άρτεμις), Άγρότης (Έρμης)

Αλήτη -ης (ή) –(πλανωμένη)

Αλήτης καί Κύδας -ου (ό) –(πλανώμε-
νος) –Ο Άρκάς Βάκις (-ίδος)

Αλήτης -ου (ό) –Υίός Ἰκαρίου ἢ Ἴππότα
–Ἡρώς –Υίός Αἰγίσθου –Απόγονος Ἡρα-
κλέους –Μεταλλειολόγος, εὐρετής ἀργυ-
ρείων μετάλλων. Προστάτης ὀρυχείων
–Επίθετον Διονύσου –Επίθετον Ἡελίοιο

–Επίθετον Ὑπνου, Α-Β-599Α καί Δ, Η-9-
346Α, Η-11-237Δ, Η-15-14Α, Η-17-139Δ

Άλητία -ας (ή)

**Άλητις -ίδος καί Ἡριγόνη καί Έριγό-
νη -ης (ή)** –Επίθετον Ἀθηνᾶς –ὄνομα
ἄσματος εἰς ἑορτήν Ἡριγόνης, Η-9-
345Δ, Η-12-772Α

Αλήτωρ -ορος (ό)

Αλθαῖα -ης (ή) –(μαλάχη ἀγρία) –Θυ-
γάτηρ Θεστίου καί Ευρυθέμιδος, ἀδελφή
Λήδας. Ἀπηγχονίσθη ὅτε μετεμελήθη
διά τόν φόνον υἱοῦ της, Μελεάγρου –Ρο-
δία γυνή –Μέ Οἰνέα γεννᾷ Τοξέα –Ωκε-
ανίς, Α-Β-599Δ, Η-10-141Δ, Η-12-313Α,
Η-14-794Δ

Αλθαμμένη -ης (ή)

Αλθαμμένης -ους (ό) –Υίός Κρητέως ἢ
Κίσσου –Έγγονος Μίνωος, Α-Β-600Α, Η-
10-513Δ

Άλθαινος καί Άλθαινός -οῦ (ό) –Ποτα-
μός

Αλθαῖος -ου (ό)

Αλθέα -ης (ή)

Αλθεύς -έως (ό) –Ἱατρός

Αλθήθια καί Άλθήφια -ης (ή)

Αλθήθιος ἢ Άλθήφιος -ίου (ό)

Αλθηῖς -ίδος (ή) –Δῆμος Ἀλεξανδρέων

Αλθημένη -ης (ή)

Αλθημένης -ους; (ό) –Υίός Κατρέως βα-
σιλέως Κρήτης, ἀδελφός Ἀπημοσύνης
ἦν ἐφόνευσεν (κλωτσώντας), εὐροῦσαν
ἐγκυον ὑπό Έρμου

Άλθηπη -ης (ή)

Άλθηπος -ου (ό) –Υίός Ποσειδῶνος καί
Λήδας ἢ Ληῖδος –Πατήρ Σάρωνος, Α-Β-
600Α, Η-17-861Α

Αλθία -ης (ή)

Αλθίας -ου (ό) –Α-Β-600Α

Αλθήφια -ης (ή)

Αλθήφιος καί Άλφήθιος -ίου (ό) –Α-
πόγονος Άλφειοῦ

Ἀλία –ης (ή) –Ἀδελφή Ποσειδῶνος. Μαζί του γεννᾷ ἕξι υἱούς καὶ μίαν θυγατέραν –Σύζυγος Κότυος

Ἀλία –ης (ή) –Νύμφη –Νηρηΐς –Θυγάτηρ Σιβάριος –Πόλις (Θεσσαλονίκη), ἀδελφή Τελχίνων Ρόδου, μήτηρ Ρόδου, καὶ ἄλλων ἕξι πού ἐρωτεύθηκε ὁ Ποσειδῶν. Ριφθείσα ἐκουσίως εἰς θάλασσαν καὶ τιμωμένη πλέον ὡς Λευκοθέα –Ἐπίθετον Θέτιδος

Ἀλία ἢ Θεσσαλονίκη καὶ Θέρμη καὶ Ἑμάθεια –ης (ή) –Πόλις, H-12-629A, H-16-665A

Ἀλία καὶ Καφεῖρα καὶ Καφεῖρη –ης (ή) –H-5-566A, H-10-537Δ, H-17-620A

Ἀλία ἢ Ἀλή ἢ Θαλίη –ης (ή) –Ο-Ι-Σ-40, A-B-600A, H-12-629Δ, H-17-620A

Ἀλία –αι (οἶ) –Γυναῖκαι πολεμήσασαι στοὺς πλευρόν Διονύσου καὶ φονευθεῖσαι ὑπὸ Ἀργείων καὶ Περσέως

Ἀλιάδα –δης (ή)

Ἀλιάδας –αο (ὁ)

Ἀλιάδες ἢ Ἀλῖαι (αἶ) –A-B-600Δ

Ἀλιαῖα –ης (ή)

Ἀλιαῖος –ου (ὁ) –Ὄνομα μηνός

Ἀλιάκμουσα –σης (ή)

Ἀλιάκμων –ωνος (ὁ) –(Ἰντζέ Καρασσού –Βιστρίτσα) –Ποταμός Μακεδονίας ἢ Τιρύνθιος –Ποτάμιος θεός A-B-601A, H-15-354A

Ἀλίαρτος –ου (ὁ & ή) –Πόλις –Υἱός Θερσάνδρου –A-B-613Δ

Ἀλιάρχη –ης (ή)

Ἀλίαρχος –ου (ὁ)

Ἀλιάς –άδος (ὁ) –Ποταμός πού χύνεται εἰς Τίβεριν –Ἑορτή Ἀράβων

Ἀλιάς –ου (ὁ) –Καί χριστιανικόν

Ἀλιβαντίς –ίδος (ή) –Φυλὴ

Ἀλίβρεκτος –ου (ὁ) –(θαλασσόβρεκτος) –Ἐπίθετον Ποσειδῶνος μέ συνώνυμον: Ἐννοσίγαιος

Ἀλίβρεκτος –ου (ὁ & ή) –(ὁ βρεχόμενος

ὑπὸ θαλάσσης) Ἐπίθετον Μοίρης μέ συνώνυμον: Διχθαδίη

Ἀλίγδουπος –ου (ὁ) –Ἐπίθετον Ποσειδῶνος μέ συνώνυμον: Ποντομέδων –Προσανύμιον Διός

Ἀλιγκίλδα –ης (ή)

Ἀλιγκίλδας –αο (ὁ) –Κόμης

Ἀλιγόμουσα –σης (ὁ)

Ἀλιγόμων –ωνος (ὁ)

Ἀλιδία –ης (ή)

Ἀλίδιος –ίου (ὁ)

Ἀλιεῖος –οῦ (ὁ)

Ἀλιείπεια –ης (ή)

Ἀλιειπής –έος (ή)

Ἀλιερκής –έος (ή) –Ἐπίθετον Γῆς

Ἀλιεύς καὶ Αἰγεύς –έως (ὁ) –Μίμος Σώφρονος, A-B-107Δ, A-B-620Δ, H-9-549Δ

Ἀλίζη –ης (ή)

Ἀλίζης –ου (ὁ) –Υἱός Ἰκαρίου ἢ Ἰκάρου

Ἀλιζος καὶ Ἀλυζεύς –έως (ὁ)

Ἀλίζων καὶ Ἀλιζών –ωνος (ὁ) –(συναθροίζων) –Ποταμός

Ἀλίη –ης (ή) –Ἐπίθετον Θέτιδος

Ἀλίη –ης καὶ Θαλίη καὶ Εὐρόεσσα (ή) –Νηρηΐς, Ο.Ι.Σ.40

Ἀλῖης –ητος; (ὁ)

Ἀλιθέρση –ης (ή)

Ἀλιθέρσης –ου (ὁ) –Ἰθακίσιος, υἱός Μάστορος, ὃν Ὅμηρος καλεῖ γέροντα ἥρωα –Υἱός Αἰγυαίου, Ο-Ο-B-157, P-68, Ω-451, A-B-622A

Ἀλικάνδρα –ης (ή)

Ἀλίκανδρος –ου (ὁ) –Υἱός Μουνίχου ἢ Μουνίτου, ἐγγονος Παντακλέους

Ἀλικαύουσα –σης (ή)

Ἀλικαύων –ωνος; (ὁ) –Ἐπίθετον Ποσειδῶνος

Ἀλικέα –ης (ή)

Ἀλικεύς –έως (ὁ)

Ἀλίκη –ης (ή) –Χριστιαν., σύγχρονον

Αλικός –καί Ἄλικος –οὔ (ό) –Ποταμός Σικελίας

Αλικράτωρ –ορος (ό) –Επίθετον Ποσειδῶνος μέ συνώνυμον: Ἄναξ

Αλίκτυπος –ου (ό) –Όνομα πλοίου –Επίθετον Ἀρεως

Αλλιάτ; (ή) –Επίθετον οὐρανίας Ἀφροδίτης παρ' Ἀραβι

Αλιμέδουσα –σης (ή)

Αλιμέδων –οντος (ό) –Επίθετον Ποσειδῶνος μέ συνώνυμον: Πόντιος

Αλιμένη –ης (ή)

Αλιμένης –ου (ό) = Aliman εἰς Ἀραουκανικήν

Αλιμήδη –ης (ή) –Νηρηΐς, H-5-765A

Αλιμήδης –ου (ό) –Κύκλωψ, A-B-625A

Αλιμίνα –ης (ή)

Ἄλιμος –ου (ό)

Ἀλιμοῦς καί Ἄλιμοῦς –οὔντος (ό) –Δῆμος Ἀττικῆς

Ἀλιμούσιος –ου (ό) –Δῆμος Λεοντίδος φυλῆς

Ἀλίνη –ης (ή)

Ἄλιнос –ου (ό)

Αλιξᾶς –ᾶ (ό)

Αλιοδότη –ης (ή)

Αλιόδοτος –ου (ό)

Αλιοδώρα –ης (ή)

Αλιόδωρος –ου (ό)

Αλιόπη –ης (ή)

Αλιόπηγες –ου (ό)

Αλιορόδη –ης (ή)

Αλιόροδος –ου (ό)

Ἄλιος (Δωρικά) ἀντί Ἥλιος –ου (ό) –Υἱός Ἀκινόου, βασιλέως Φαιάκων, χορευτής –Λύκιος εὐγενής

Ἄλιος –ίου (ό) –Υἱός Ποσειδῶνος ἢ Ἀκινόου –Πατήρ Αὐγείου –Επίθετον Νηρέως –Επίθετον Πρωτέως μέ συνώνυμον: Γέρων –Επίθετον Φόρκυος μέ συνώνυ-

μον: Γέρων, O-O-Θ-119, 370, A-B-626Δ, H-10-909Δ, H-11-50A

Ἀλιοῦς –οὔντος (ό)

Ἀλιοῦσα –ης (ή)

Ἀλιόχη –ης (ή)

Ἀλίοχος –ου (ό) –Πυθαγόρειος φιλόσοφος Μεταποντίνος, H-16-499A

Ἀλίπατος –ου (ό)

Ἀλίπλαγκτος –ου (ό) –Επίθετον Πανός –Επίθετον Τρίτωνος

Ἀλίπολις –ίδος (ό)

Ἀλίπουσα –σης (ή)

Ἄλιππη –ης (ή)

Ἄλιππος –ου (ό)

Ἀλιπτοίητος –ου (ή) –Επίθετον Ἐννουῦς

Ἀλίπων –οντος; (ό)

Ἀλιροθία –ης (ή)

Ἀλιρόθιος καί Ἀλιρρόθιος –ου (ό) –(ό υπό θαλάσσης προσβαλλόμενος) –Υἱός Ποσειδῶνος καί Εὐρύτης. Βίασε τήν Ἀλκίππη, κόρην τοῦ Ἀρεως. Ὁ τελευταῖος τόν σκότωσε καί ὁ Δίας ἵδρυσεν τόν Ἀρειο Πάγο (Ἀρειο βράχο) γιά νά δικασθῇ. Μετά τήν δίκην τοῦ Ὁρέστου, ἐγινε δικαστήριον ἀπό Ἀθηνά (πρόεδρο στήν δίκην Ἀρεως μέ συνήγορον τόν Απόλλωνα) –Υἱός Ἀλκυόνης –Πατήρ Ἀλαζύγου

Ἄλις –ιος (ό) –A-Γ-628A

Ἄλις –ίδος καί Ἄλις (ή) –Ἀντί Ἥλις –Μάγισσα, ὑπηρέτρια Κίρκης. Ὅτε τήν ἐπεσκέφθη γέρων ὁ Ὀδυσσεύς, τόν μετεμόρφωσεν εἰς ἵππον καί ἀπέθανεν μέ αὐτήν τήν μορφήν

Ἀλίσαρνα –ης (ή)

Ἀλίσαρνης –ητος (ό)

Ἀλίσια –ης (ή)

Ἀλίσιος –ίου (ό)

Ἀλίσκη –ης (ή)

Ἀλίσκος –ου (ό) –Παγκρατιαστής

Ἀλισοδήμη –ης (ή)

Ἀλισοδημίδα –ης (ή)

Άλισοδημίδης –ου (ό)

Άλισόδημος –ου (ό)

Άλισός –ου (ή)

Άλιστίων –ωνος (ό)

Άλίστρα –ης (ή) –Μέ Ποσειδῶνα γεννᾷ Ὠγυγον

Άλίστρη καί Άλίστρα –ης (ή) –Μέ Ποσειδῶναν γεννᾷ Ὠγυγον

Άλιταία –ης (ή) –Πηγή, H-8-583A

Άλιταῖος –ου (ό)

Άλιτηρία –ης (ή) –Επίθετον Δήμητρος ἐφευρέτρια μύλων ἄλεις

Άλιτήριος –ου (ό) –Επίθετον Διός

Άλιτρεφής –έος (ό) –Επίθετον Ἡελίου

Άλιττα καί Άλίττα –ης (ή) –Επίθετον Αφροδίτης, παρ' Ἀραψιν

Άλίττα καί Άλιττα –ης (ή)

Άλίφειρα καί Άλιφήρα –ης (ή)

Άλιφειρεύς –έως (ό)

Άλίφειρος –ου (ό)

Άλιφήρα καί Άλίφειρα –ης (ή)

Άλιφηραία –ης (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς

Άλιφηραῖος –ου (ό)

Άλίφηρος –ου (ό) –Υἱός Λυκάονος, ἰδρυτῆς Ἀλιφείρας ὡς ἀσεβῆς καί ἄθεος κεραυνωθείς μετ' ἀδελφῶν ὑπὸ Διός

Άλίφρων –ωνος (ό) –A-B-630Δ

Άλιώτα –ης (ή)

Άλιώτας –ώτου; (ό)

Άλιώτης –ου (ό)

Άλκα –ης (ή)

Άλκάδα –δης (ή)

Άλκάδας –αο (ό)

Άλκάδης –ου (ό)

Άλκάθη –ης (ή)

Άλκάθης –ου (ό)

Άλκαθία –ης καί Ἀγχιθέα –ης (ή) –Μήτηρ Σπαρτιάτου στρατηγοῦ Πανσανίου, νικητοῦ Πλαταιῶν

Άλκαθία –ης (ή)

Άλκαθή καί Ἀλκιθή καί Ὀλεῖα –ης (ή) –Κόρη Μινύα μεταμορφωθείσα ὑπὸ Ἑρμοῦ εἰς νυκτερίδα ἢ κουκουβάγια, ἀδελφή Ἀρσίπτης καί Λευκίπτης, A-B-632Δ, H-13-644A

Άλκαθή –ης (ή)

Άλκάθοος καί Ἀλκάθους –ου (ό) –Υἱός Πέλοπος καί Ἴπποδαμείας ἢ Αἰσυήτου καί Ἴπποδαμείας, ἀδελφῆς Αἰνείου, θυγατρὸς Ἀγχίσου Πορθάονος ἢ Αἰσυήτου –Μέ Πυργῶ θυγατέρα Μεγαρέως γεννᾷ Περίβοιαν καί Αὐτομέδουσαν, O-I-N-428, H-15-746Δ, H-17-938Δ

Άλκαθος –ου (ό) –Υἱός Αἰσυήτου, πατὴρ Αὐτομεδούσης

Άλκάθους καί Ἀλκάθοος –ου (ό) –Υἱός Πέλοπος, ἐλθὼν εἰς Μέγαρα ἐφόνευσεν λέοντα καί Εὐαίχμην βασιλέαν A-B-632Δ, H-13-149Δ

Άλκαθρος –ου (ό) –Υἱός Διός καί Ἴπποδαμείας, H-15-709A

Άλκαθῶ –ους (ή) –Παροιμιογράφος –Συγγραφεύς

Άλκαῖα –ης (ή)

Άλκαῖδη –ης (ή)

Άλκαῖδης –ου (ό) –Ἀπόγονος Ἀλκαίου

Άλκαινα –ης (ή) –Κύων Ἀκταίωνος

Άλκαινέτη –ης (ή)

Άλκαίνετος –ου (ό) –Πατὴρ Ἑλλανίκου –Ὀλυμπιονίκης Λεπρεάτις εἰς πυγμὴν καί πυγμὴν παίδων

Άλκαινος –ου (ό) –Πατὴρ Ἑλλανίκου

Άλκαῖος καί Ἀλκάος –ου (ό) –(γενναῖος) –Πατὴρ Ἀμφιτρύωνος –Πάππος Ἡρακλέους –Ἀθηναῖος κωμικός καί λυρικός ποιητής –Μελικός ποιητής (ὡς ἡ Σαπφώ) –Πρότερον ὄνομα Ἡρακλέους –Επιγραμματοποιός –Υἱός Περγέως καί Ἀνδρομέδας πού μέ Ἴππονόμη θυγατέρα Μενοικέως γεννᾷ Ἀμφιτρύωνα, πατέρα Ἡρακλέους –Λέσβιος ἀδελφός Ἀντιμενίδου –Τραγικός –Τύραννος –Υἱός Ἡρα-

κλέους πού δούλην Ἰαρθάνου βασιλέως γεννᾶ Βήλον – Ἀρχων – Ἀδριαντοποιός, Χαλκουργός – Υἱός Ἀνδρόγεω ἔκγονος Μίνως – Ἐπικούρειος φιλόσοφος – Ὁ Λέσβιος ὁ Μυτιληναῖος, λυρικός μελοποιός – Ὁ Μεσσήνιος, ποιητής, Α-Β-633Δ, 635Α, Β-Α-343Μ, Η-7-1042Δ, Η-9-307Α, Η-15-790Α, Η-17-647Α, Δ, Η-18-41Α

Ἀλκαλᾶς – εος (ὁ)

Ἀλκαλαῖς – ιος (ὁ)

Ἀλκαμάν – ἄνος (ὁ) – Ποιητής, ἐξ οὗ διδασκόμεθα σήμερον τὴν Δωρικὴν διάλεκτον, Η-7-923Α

Alkaman = Ἀλκαμένης εἰς Ἀραουκανικήν

Ἀλκαμάχη – ης (ή)

Ἀλκάμαχος – ου (ὁ)

Ἀλκαμένεις – ειος (ὁ)

Ἀλκαμένη – ης (ή) – (γεναιοτάτη, ἱκανοτάτη)

Ἀλκαμένης – ους (ὁ) = Alkaman εἰς Ἀραουκάνικα

Ἀλκαμένης – ους (ὁ) – (ικανότατος, γενναιοτάτος) – Ἀνδριαντοποιός – Υἱός Σθενελαΐδου, Σπαρτιάτης – Γλύπτης, μαθητῆς Φειδίου, λεγόμενος Λήμνιος – Ἴτερος διάσημος ἰατρός – Υἱός Τηλέκλου, βασιλεὺς Σπάρτης – Τύραννος – Ὁ φιλοτεχνήσας Ἄσπην τοῦ Borgese (Λούβρον), Α-Γ-9Α καὶ Δ, Β-Α-344Μ, Η-7-1237Α, Η-10-583Α, Η-15-680Δ, Η-18-183Δ

Ἀλκάνδρα καὶ Ἀλκάνδρη – ης (ή) – Γυνὴ Πολύβου, πλουσίου Αἰγυπτίου φιλοδωρήσασα Ἑλένην, ἐπιστρέψασα μετὰ Μενελάου ἐκ Τροίας – Μήτηρ Οἰδίποδος, Α-Γ-10Α, Η-8-960Δ, Ο, Ο, Δ, 126

Ἀλκάνδρη καὶ Ἀλκάνδρα – ης (ή)

Ἀλκανδρίδα – δης (ή)

Ἀλκανδρίδας – αο (ὁ) – Σπαρτιάτης ἐπιγραφοποιός – Π. Αἴλιος Ἀλκανδρίδας ὁ λυμπιονίκης εἰς στάδιον

Ἀλκανδρίδης – ου (ὁ)

Ἀλκανδρος – ου (ὁ) – Λύκιος – Υἱός Μου-

νίχου, μάντις μεταμορφωθείς ὑπὸ Διὸς εἰς ὄρχιλον (τό πτηνόν σαλπικτικής) διὰ νὰ μὴ κατακαῇ ὑπὸ ληστῶν – Σπαρτιάτης ἐξορύξας ὀφθαλμόν Λυκούργου, δυσχεσστημένος ἐκ νομοθεσίας, Α-Γ-10Α, Η-17-872Δ, Ο.Ι.Ε.678

Ἀλκανίκη – ης (ή)

Ἀλκάνικος – ου (ὁ)

Ἀλκάντρα – ης (ή)

Ἀλκαντρος – ου (ὁ)

Ἀλκάνωρ – ορος (ὁ) – Τρώς, πατὴρ Πανδάρου καὶ Βιτίου, ἀνατραφέντας ὑπὸ Ἰέρας εἰς ὄρος Ἴδην, Η-15-400Α

Ἄλκαος καὶ Ἀλκάος – ου (ὁ) – Ἀντί Ἀλκαῖος, Λέσβιος Alkapan = Ἀλκιφάνης εἰς Ἀραουκανικήν

Ἄλκας – ου; (ὁ)

Ἀλκάστη – ης (ή)

Ἄλκαστος – ου (ὁ)

Ἀλκείδα – δης (ή)

Ἀλκείδας – αο (ὁ)

Ἀλκείδη – ης (ή)

Ἀλκείδης καὶ Ἀλκίδης – ου (ὁ) – Πατὴρ Ἀγήτου – Υἱός Ἀλκαίου, ὁ Ἀμφιτρύων – Ἐκγονος Ἀλκαίου ὁ Ἡρακλῆς

Ἀλκέμουσα – σης (ή)

Ἀλκέμων – ονος (ὁ)

Ἀλκεσιδάμας – αντος (ὁ)

Ἀλκεσιδάμεια – ης (ή)

Ἀλκεσιδάμος – ου (ὁ)

Ἀλκεσίππα – ης (ή)

Ἀλκεσίππος – ου (ὁ)

Ἀλκέτα – ης (ή)

Ἀλκέτας καὶ Ἀλκέττας καὶ Ἀλκέτης – ου (ὁ) – (ἀλκή) – Ἱστορικός – Υἱός Ἀερόπου πατὴρ Ἀμύντα βασιλεὺς Μακεδονίας – Μακεδονικόν ὄνομα – Πάππος Ὀλυμπιάδος μέ δούλην Σιμ(μ)ίχην – Ἀδελφός Περγάδα, στρατηγός Μεγάλου Ἀλεξάνδρου – Βασιλεὺς Μολοσσῶν, πατὴρ Νεοπτολέμου – Ναύαρχος Λακεδαιμονί-

ων –Μακεδονικόν ὄνομα, Α-Γ-11Α, Η-7-538Α, Η-11-706Δ, Η-14-380Α, Η-15-741Α

Ἀλκέτης –ου (ὁ) –(γενναῖος) –Ἡγεμὼν Ἡπειρώτης, πατήρ Ὀλυμπιάδος, Α-Γ-11Α

Ἀλκέτια –ης (ή)

Ἀλκέτιος –ου (ὁ) –Α-Γ-11Α

Ἀλκέτις –ιδος –ιν (ή)

Ἀλκέτος –ου (ὁ) –Υἱὸς Ἀκίνου, νικητὴς πυγμαχίας παιδων, οὗ ἀνδριάντα Κλέων φιλοτέχνησε, Α-Γ-11Α, Η-10-856Α

Ἄλκετος –ου (ὁ) –Πύκτης Ἀρκάς –Ὁ Κλειτόριος, ὀλυμπιονίκης εἰς πυγμὴν παιδων

Ἀλκεύνα –ης (ή)

Ἀλκεύνας –αο (ὁ) –Ἀρχηγὸς Καδουσίων

Ἀλκεύς –έως (ὁ) –Υἱὸς Ἀμφιτρύωνος, Α-Γ-11Α

Ἄλκη καὶ Ἀλή –ῆς (ή) –(θάρρος, δύναμις) –Θυγάτηρ Ὀλύμπου καὶ Κυβέλης, μέ τήν μορφήν της στόλισε τήν ἀσπίδα της ἡ Ἀθηνά –Ἐταίρα –Ὄνομα κυνὸς Ἀκταίονος –Ἐταίρα(;) εἰς ἣν μετεμψυχώθη ὁ Πυθαγόρας ἡ μετεμψύχωσις Πατρόκλου

Ἀλκήεις –εντος (ὁ) –Ἐπίθετον Διονύσου –Ἐπίθετον Ἰοβάκχου

Ἀλκήεσσα –σσης (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀλκηῖς –ίδος (ή) –Θυγάτηρ Ἀνταίου

Ἄλκην –ηνος (ὁ) –Κάβειρος, ἀδελφὸς Εὐρυμέδοντος, υἱὸς Καβειροῦς, Η-10-13Α

Ἀλκηνέτα –ης (ή)

Ἀλκήνετος –ου (ὁ)

Ἀλκήνωρ –ορος (ὁ) –Υἱὸς Περιλάου –Φίλος βασιλέως Πτολεμαίου –Ὁ κωμικὸς ποιητὴς –Ἀργεῖος νικηθεὶς ὑπὸ Σπαρτιάτου Ὁρθυάδρου, Α-Γ-11Δ, Η-11-710Δ

Ἄλκης –ου (ὁ) –Κάβειρος, υἱὸς Καβειροῦς, ἀδελφὸς Εὐρυμέδοντος

Ἄλκης καὶ Ἄλκις καὶ Ἄλκις; (ὁ) –Υἱὸς Αἰγύπτου, φονευθεὶς ὑπὸ Δαναΐδος Γλαύκης

Ἄλκης καὶ Χάναβος –ου (ὁ) –Ποταμὸς

Ἀλκησάμαρχη –ης (ή)

Ἀλκησάμαρχος –ου (ὁ)

Ἀλκήσιμη –ης (ή)

Ἀλκήσιμος –ου (ὁ)

Ἀλκηστιανή –ῆς (ή)

Ἀλκηστιανὸς –οῦ (ὁ)

Ἄλκηστις –ιδος καὶ –ιος (ή) –Θυγάτηρ Πελίου καὶ Ἀναξιβίας, ἡ Φιλομάχης τοῦ Ἀμφίονος, σύζυγος βασιλέως Φερῶν Ἀδμήτου, καταδικασθέντος ὑπὸ Ἀρτέμιδος νὰ ἀποθάνῃ νέος, ἐκτός ἂν ἄλλος λάβῃ τήν θέσιν του. Θυσιάστηκε ἡ Ἄλκηστις. Παλαίψας Ἡρακλῆς μέ Χάρο τήν ἐπανάφερεν. Κατ' ἄλλους τό ἔπραξε ἡ Περσεφὼνη –Δράμα Εὐρυπίδου μέ παρομοιωδὴ ἀφοσίωσιν πρὸς σύζυγον –Μυθικὴ τραγικὴ ἥρωϊς –(ἐδέχθη νὰ πεθάνῃ ἀντὶ συζύγου), O.I.B.715, Α-Γ-12Α, Β –Α-345Μ, Η-7-1047Α, 1150Α, Η-9-337Δ, Η-15-693Δ

Ἀλκία –ης (ή) –Σύζυγος Ἀγαθοκλέους

Ἀλκία Βιβουλία (ή) –Ἐκ Μαραθῶνος, πρώτη σύζυγος Ἡρώδου Ἀττικοῦ. Μετὰ υἱοῦ Ἡρωδίωνος ἀπέθανον ἀπὸ ἀγνωστη αἰτία

Ἀλκιάδα –δης (ή)

Ἀλκιάδας –αο (ὁ)

Ἀλκιάδη –ης (ή)

Ἀλκιάδης –ου (ὁ)

Ἀλκίας –ου (ὁ) –Πυθαγόριος ὁ Μεταποντῖνος ἢ υἱὸς Ἀντισθένης –Ἠλεῖος τις

Ἀλκιβία –ας (ή) –Σπαρτιάτις τις –Σύντροφος Πενθεσιλείας, φονευθεῖσα εἰς Τρωϊκὸν ὑπὸ Ἀχιλλέως

Ἀλκιβιάδα –ης (ή)

Ἀλκιβιάδας –αο (ὁ)

Ἀλκιβιάδη –ης (ή)

Αλκιβιάδης -ου (ό) Λακεδαιμόνιος ἢ Ἀθηναῖος, ἐθεωρεῖτο εὐφυέστατος καὶ ὠραιότατος, κατηγορηθεὶς ὅτι διέφθειρεν σύζυγον βασιλέως Σπάρτης Ἀγίδος, τὴν Τιμαίαν. Ὁ ἀνδριάς του ἦτο στό χωρίον Μέλισσα τῆς Φρυγίας, ἐκ Περσικοῦ μαρμαρίου –Ἀδελφός Κλεινίου ἢ υἱός Κλεινίου καὶ Δεινομάχης (κόρη Μεγακλέους, ἐγγονή νομοθέτου Κλεισθένους) καὶ ἀρχιθεωρός εἰς Ὀλυμπίαν –Πάππος Αλκιβιάδου, συγγενῆς Περικλέους –Στρατηγός Ἀθηναίων –Ἐκ Θυμαϊτάδων –Υἱός Κλεινίου Σκαμβωνίδης τῆς Λεοντίδος φυλῆς, στρατιωτικὴ κλάση Εὐθυδήμου –Μέ τροφόν τὴν Λακεδαιμονίαν Ἀμύκλαν. Ὀλυμπιονίκης εἰς ἀρματοδρομίας

Αλκιβιάδης ἢ Θέωλος (ἀντί Θεώρος) (ό) –Ὀλυμπιονίκης εἰς τέθριππον (μέ ἐπτὰ ἄρματα, δεκατέσσαρα ἄλογα κέρδισε 1η, 2η, καὶ 4η νίκη στὴν 90η Ὀλυμπιάδα, (δηλαδὴ θέμα πλούτου καὶ δαπάνης, ὅπως διατυμπάνησε ὁ Ἀγησίλαος στὴν Κυνίσκα) –Πολιτικός καὶ στρατηγός –Μέ ἐταίραν τὴν Θεοδότην –Μέ τὴν Ἰππαρέτην, θυγατέραν πλουσίου Ἰππονίκου, ἐξ ἧς γέννησε υἱόν –Αἰακίδης (ἐκ πατρός), Αλκμαιονίδης (ἐκ μητρός) Ἐδιδάχθη αὐλὸν ὑπὸ Ὁρθαγόρου, ὃν ἔφερεν Περικλῆς ἀπὸ Θήβαν

Αλκιβιάδης -ου (ό) –(ἀνδρεϊότατος) –Μαθητὴς καὶ φίλος Σωκράτους, ὠραιότατος, ὑπερόπτης –Εἶχεν φίλους τοὺς Ἑρμοκοπίδας οἵτινες συνελήφθησαν διότι διακωμωδοῦσαν (σέ ἰδιωτικά συμπόσια) τὰ Ἐλευσίνια. Καταδικάσθησαν εἰς θάνατον. Μάρτυς κατηγορίας ἀποκεφαλισμοῦ Ἑρμῶν ὁ Ἀνδρόνικος καὶ κατήγορος ὁ Πυθόνικος. Ἑρμοκοπίδης ὑπῆρξεν ὁ Ἑρξίμαχος –Ἀπὸ Ἑρχεία ἢ Ἑρχία, ἀπόγονος Εὐρυσάκη (υἱοῦ Τελαμωνίου Αἴαντος καὶ Τεκμήσης, βασιλίσσης Σαλαμίνος Κύπρου –Υἱός Αλκιβιάδου τοῦ Κλεινίου καὶ Τιμάνδρας –Υἱός Κλεινίου Σκαμβο(ω)νίδης, Ἀθηναῖος ὀλυμπιονίκης εἰς τέθριππον –Ἡ μόνη μὴ ἀναθεμα-

τίσασα τὸν Αλκιβιάδην ἦτο ἡ ἰέρεια τῆς Ἀγραύλου Ἀθηνᾶς, Θεανῶ Α-Γ-13Δ, Β-Α-345Μ

Αλκιβίη -ης (ή) –Σύντροφος Πενθεσιλείας ἢ Πηνελόπης –Ἄλλη τις, Α-Γ-21Δ

Αλκίβιος -ου (ό) –(ὑπομονετικός, γενναῖος), Α-Γ-21Δ

Αλκίβोध -ης καὶ Ἀλκισθή -ης (ή)

Αλκίβοος -οου καὶ Ἀλκίθοος - (ό)

Αλκίδα -ης καὶ Εὐκλεία (ή) –Θυγάτηρ Ἀντιποίνου, ἀδελφὴ Ἀνδρόκλειας

Αλκιδάμα -ης (ή)

Αλκιδάμαντη -ης (ή)

Αλκιδάμαντις -ιδος; (ή)

Αλκιδάμαντος -ου (ό)

Αλκιδάμας -αντος (ό) –(ὁ ἔχων δύναμιν καὶ ἐπιρροήν) –Τρώς –Ρήτωρ διδάσκαλος –Συγγραφεὺς –Σοφιστὴς κυνικός φιλόσοφος –Υἱός Σεμαλίωνος –Ὁ ἀπὸ Ἐλαίας Ἀσίας, Διοκλέους φιλόσοφος, συγγραφεὺς, μαθητὴς καὶ διάδοχος Γοργίου σοφιστοῦ, Α-Γ-21Δ, Β-Α-346Μ, Η-7-1053Δ

Αλκιδάμεια -ης (ή) –Ἐρωμένη Ἑρμοῦ μεθ' ἧς γεννᾷ τὸν Βοῦνον, Α-Γ-21Δ

Αλκιδαμίδα -ης (ή)

Αλκιδαμίδας -αο (ό) –Μεσσήνιος

Αλκίδαμος -ου (ό) –Ἀθηναῖος Χολλείδης –Υἱός Σεμαλίωνος

Αλκίδας -αο καὶ Ἀλκίδης καὶ Ἀλκέτας (ό) –Ἐπίθετον Ἡρακλέους –Θεός –Ναύαρχος –Ὁ Λακεδαιμόνιος ὀλυμπιονίκης σταδίου, Α-Γ-21Δ, Η-11-932Α

Αλκίδας -αο καὶ Ἀλκίδης -ου (ό) –Μουσικός –Ἀπόγονος Ἀλκαίου

Αλκίδη -ης (ή)

Αλκιδήμη -ης (ή)

Αλκιδημίδη -ης (ή)

Αλκιδημίδης -ου (ό)

Αλκιδημος -ου (ό & ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, Α-Γ-22Α

Ἀλκίδης καὶ Ἀλκείδης –ου (ό) –Υἱός Ἀλκαίου, H-8-580Δ

Ἀλκιδίκη –ης (ή) –Θυγάτηρ Ἀλεοῦ σύζυγος Σαλμωνέως, μήτηρ Τυροῦς, A-Γ-22A, H-17-961A

Ἀλκίδικος –ου (ό)

Ἀλκιδόκη –ης (ή)

Ἀλκιδόκος –ου (ό) –Αἰτωλός

Ἀλκιδῶ –οῦς (ή)

Ἀλκίθα –ης (ή)

Ἀλκίθας –αιο (ό)

Ἀλκιθέα καὶ Ἀλκιθία καὶ Ἀγχιτεία –ης καὶ Θεανῶ (ή) –Μήτηρ Παυσανίου

Ἀλκίθεμις –ιδος (ό & ή)

Ἀλκίθεος –ου (ό)

Ἀλκιθόη καὶ Ἀλκοθόη –ης καὶ Ἀλκαθόη (ή) –Θυγάτηρ Μινύου, βασιλέως Ὀρχομενοῦ, ἀδελφὴ Λευκίππης καὶ Ἀρσίππης ἢ Ἀριστίππης. Καταφρονήσασαι λατρείαν Βάκχου, τὰς προεκάλεσεν μανίαν καὶ ὁ Ἑρμῆς μετεμόρφωσεν εἰς νυχτερίδας, H-12-276A

Ἀλκιθοίδα –ης (ή)

Ἀλκιθοίδας –αο (ό)

Ἀλκίθοος καὶ Ἀλκίβοος –ου (ό)

Ἄλκιθος –ου (ό) –Ἀχαιός

Ἀλκίθους –οος (ό)

Ἀλκικράτη –ης (ή)

Ἀλκικράτης –ου (ό)

Ἀλκιλάδα –ης (ή)

Ἀλκιλάδας –αιος (ό) –Σπαρτιάτης

Ἀλκίμα –ης (ή) –Επίθετον Ἀθηναῖς

Ἀλκιμάν ἢ Ἀλκμάν ἢ Ἀγησίδας –ου (ό) –Λυρικός ποιητής

Ἀλκιμάχα –ης (ή) –(ισχυρὴ εἰς ἀγῶνα) –Επίθετον Ἀθηναῖς –Θυγάτηρ Αἰαντοῦ ἢ Αἰακοῦ, μήτηρ Μέτωνος –Θυγάτηρ Ρύνδακος –Θυγάτηρ Φυλάκου, μήτηρ Αἰαντος Λοκροῦ, A-Γ-22A

Ἀλκιμάχεια –ης (ή) –Θυγάτηρ Ἀρπαλίωνος, A-Γ-22A

Ἀλκιμάχη καὶ Ἑριώπης –ιος (ή) –Θυγάτηρ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρσινόης

Ἀλκιμαχίδη –ης (ή)

Ἀλκιμαχίδης –ου (ό)

Ἀλκίμαχος –ου (ό) –(ισχυρός εἰς ἀγῶνα) –Ἡπειρώτης –Ἀθηναῖος στρατηγός –Ὁ Πάριος Πυθαγόρειος φιλόσοφος –Ζωγράφος –Ἡγεμὼν Μυρμιδόνων εἰς Τροίαν ὑπὸ τὸν Ἀχιλλέαν –Μακεδονικόν –Υἱός Χαιρίονος –Υἱός Ἀλκέτου Παιανιεύς –Νεμεονίκης κιθαρωδός, A-Γ-22A, H-7-536A, H-16-499A

Ἀλκιμέδα –δης (ή)

Ἀλκιμέδας –αο καὶ Ἀλκιμέδης –ου (ό) –ἑταῖρος Αἰάντος, A-Γ-22A

Ἀλκιμέδη –ης (ή) –Θυγάτηρ Φύλακος πού μέ σύζυγον Αἴσονα γεννᾷ Ἰάσονα ἢ κατ' ἄλλους Ἄρνη καὶ Πολυμήδη, A-Γ-22A

Ἀλκίμεδον –ου (ή) –O.I.P.467

Ἀλκιμέδουσα καὶ Κασσάνδρα καὶ Ἀλεξάνδρα –ας (ή) –Θυγάτηρ Πριάμου –Θυγάτηρ Ἰοβάτου καὶ Κασσάνδρας, A-Γ-22Δ, H-7-1150A, H-10-426Δ, H-15-393Δ, 544Δ, H-18-205A

Ἀλκιμέδων –οντος (ό) –Υἱός Λαέρκεος στρατηγός Μυρμιδόνων εἰς Τροίαν –Παῖς παλαιστής, Ὀλυμπιονίκης Αἰγινήτης –Ὁ Ἀρκάδιος ἥρως Ἀλκιμέδων, πατήρ Φιαλοῦς, O-I-P467, A-Γ-22Δ, H-9-375Δ, H-10-790A, H-15-907Δ

Ἀλκιμένεια –είης (ή)

Ἀλκιμένη καὶ Ἀντίκλεια καὶ Φιλονόη καὶ Κασσάνδρα (ή) –Ἀθάνατος (ὑπὸ Ἀρτέμιδος) –Θυγάτηρ Τυνδάρεως καὶ Λήδας, H-4-314Δ, H-12-313A, H-13-450A, 909A, H-17-940Δ

Ἀλκιμένης καὶ Πειρῆν καὶ Δηλιάδης –ου (ό)

Ἀλκιμένης –ου (ό) –(ὀρμητικός, ισχυρός) –Υἱός Γλαύκου, ἀδελφός Βελλερεφόντου ἐξ οὗ ἐφονεύθη –Ὁ Ἀθηναῖος κωμικός ποιητής –Ὁ Μεγαρεὺς τραγικός –Υἱός Ἰάσονος καὶ Μηδείας ὃν αὐτὴ ἐθανάτω

σεν ὅτε Ἰάσων ἐνυμφεύθη Γλαύκην, Α-Γ-22Α

Ἀλκίμη –ης (ή)

Ἀλκιμήδεια –ας (ή)

Ἀλκιμήδη –ης (ή) –Χήρα Αἴσονος –Θυγάτηρ Φύλακος, μήτηρ Ἰάσονος –Γυνή Ἀμύντορος, ἔγγονος Πραξιδάμαντος Ὀλυμπιονίκου εἰς πυγμαχίαν στήν 59ην Ὀλυμπιάδα, Η-9-775Α, Η-10-908Α

Ἀλκιμήδης καὶ Ἀλκιμήδας –ου (ό)

Ἀλκιμίδα –ης (ή)

Ἀλκιμίδας –αο (ό) –Ἀντί Ἀλκιμίδης –Υἱός Ἀλκίμου ὁ Μέντωρ –Αἰγινίτης Νεμεονίκης παλαιστής, υἱός Θεώνος

Ἀλκιμίδη –ης (ή)

Ἀλκιμίδης –ου (ό) –Αἰγινήτης παλαιστής κατηγορίας παίδων Ὀλυμπιονίκης, Νεμεονίκης, υἱός Θεώνος δι' ὃν Πίνδαρος ἔγραψεν βον Νεμεόνικον καὶ μνημονεύει τὸν συγγενή του Κρεοντίδη εἰς ἄγνωστο ἀγώνισμα, Ο.Ο.Χ.235

Ἀλκιμίουςα –σης (ή)

Ἀλκιμίων –ωνος (ό) –Φαρμακολόγος 1ου μ.Χ.

Ἀλκιμνάστη –ης (ή)

Ἀλκιμναστος –ου (ό)

Ἀλκιμος –ου (ό) –Επίθετον Ἄδου

Ἀλκιμος –ου (ό) –(ρωμαλέος) –Ιστοριογράφος ἀπὸ Σικελία –Κυζικινός Ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον –Διδάσκαλος Ἰουλιανοῦ –Πατήρ Μέντορος, φίλος Ὀδυσσέως, ὁ ρητορικός –Ὁ Σικελιώτης ἱστορικός –Μυρμιδῶν φίλος Ἀχιλλέως –Μία ἄκρα Ἀττικῆς –Μακεδονικόν ὄνομα –Επίθετον Ἄδου –Επίθετον Ἑρμοῦ μέ συνώνυμον: Υἱός –Επίθετον Ἡρώος –Επίθετον Κρόνου μέ συνώνυμον: Τιτάν

Ἀλκιμούσα –σης (ή)

Ἀλκιμῶ –οῦς (ή) –(ὡς Μεγιστώ) –Ἐκ τοῦ Ἀλκιμος

Ἀλκίμων –ονος (ό)

Ἀλκινάδα καὶ Ἀλκινάδη –ης (ή)

Ἀλκινάδας –αο καὶ Ἀλκινάδης –ου (ό) –Σπαρτιάτης τις

Ἀλκινείδα –ης (ή)

Ἀλκινείδας –αο (ό)

Ἀλκίνη –ης (ή)

Ἀλκίνης –ου (ό)

Ἀλκινία –ης (ή)

Ἀλκινίδα –ης (ή)

Ἀλκινίδας –αο (ό)

Ἀλκίνιος –ου (ό) –Πατρωνυμικόν Προξένου

Ἀλκινόα –ης (ή)

Ἀλκινόφα –ης; (ή)

Ἀλκινόφας –ου (ό)

Ἀλκινόη –ης (ή) –(εὐφυής) –Νύμφη ἢ Πλειάς –Ἐγγονή Πέλοπος –Μέ Ποσειδῶνα γεννᾷ Ὑριέα, Ὑπερίωνα, Αἴθουσαν –Ἀτλαντίς (θυγάτηρ Ἄτλαντος καὶ Πλειόνης) –Θυγάτηρ Σθενέλου καὶ Νικίπτης ἀδελφή Εὐρυσθέως –Θυγάτηρ Πολύβου Κορινθίου, σύζυγος Ἀμφιλόχου υἱοῦ Δρύαντος. Ἐγκαταλείψασα σύζυγον καὶ τέκνα, ἀκολούθησε Σάμιον Ξάνθον. Μεταμεληθεῖσα ἐκρημνήσθη εἰς θάλασσαν –Μέ Δρύαντα γεννᾷ Ἀμφίλοχον. Ἡ Ἀθηνά τήν κατέστησεν ἐμμανήν (παράφρονα), Α-Γ-22Α καὶ Δ

Ἀλκίνοος καὶ Ἀλκίνους –ου (ό) –(ἰσχυρός τὸν νοῦν) –Υἱός Ναυσιθόου, πατήρ Ναυσικᾶς ἔγγονος Ποσειδῶνος –Ἐκ τῶν δώδεκα υἱῶν Ἰπποκρόντος ἐκδιώξας μετὰ πατρός καὶ ἀδελφῶν Τυνδάρεω καὶ Ἰκάριον καὶ τοὺς ἐφόνευσεν Ἡρακλῆς –Πατήρ Ἡλίου, Ο.Ο.Ν.3, Ζ 12, Θ 118, Α-Γ-23Α, Η-10-856Α, Η-12-515Α, Η-17-498Δ, Η-18-110Α

Ἀλκίνος –ου (ό) –Πατήρ Ὀλυμπιονίκους Τρωΐλου

Ἀλκίνους –ου (ό)

Ἀλκίνων –ονος (ό)

Ἀλκιονεύς –έως (ό) –Υἱός Ἀντιγόνου, εἰς ὃν στρατιώτης Μακεδῶν παρέδωκε τήν ἀποκόψασαν κεφαλὴν βασιλέως Πυδύ-

ρου μετά τήν πτωσιν κεράμεως –Γίγας
–Μακεδονικόν όνομα, H-16-551A

Αλκιόνη –ης καί Αλκιονίς –ίδος (ή)

Αλκιονίς καί Αλκιόνη –ης (ή)

Αλκιόπη –ης (ή) –(όξυδερκής) –Α-Γ-23A

Αλκίοπος –ου (ό) –(όξυδερκής) –Είς των
Μερόπων εν Κω, πενθερός Ήρακλέους,
Α-Γ-23A

Άλκιος –ου (ό) –Έπικούρειος φιλόσοφος

Αλκίουςα –σης (ή)

Αλκίππα –ης (ή) –(Δεινή ίππεύτρια)

Αλκίππη –ης (ή) –Θυγάτηρ Τελεσίου
Προβαλισίου

**Αλκίππη ή Φρασιμήδη ή Αλκίππα –ης
(ή)** –Θυγάτηρ Άρεος καί Αγραύλου, ήν
έπιχειρήσεν νά βιάση Αλιόρόθιος, υίός
Ποσειδώνος καί τόν σκότωσε ό Άρης.
Δικασθείς υπό θεών εις Άρειον Πάγον
ήθώθη –Θυγάτηρ γίγαντος Αλκιονέως
πνιγείσα μετ' αδελφών, (μή άντέχουσαι
θάνατον πατρός) εις θάλασσαν (άκρω-
τήριον Καναστραίον Παλλήνης). Οι θεοί
μετεμόρφωσαν εις Άλκυονίδας –Θερα-
παινίς, πιστή Έλένης –Βοσκός (ποιμενίς)
τις –Σύζυγος Αθηναίου Μητίωνος πού
γεννᾷ Εὐπάλαμον, πού γεννᾷ Δαίδαλον
–Άμαζών φονευθείσα υπό Ήρακλέους
–Πηγή Νύμφης Αλκίππης, Νύμφη πού
μέ Ασίνηα καί Ακταΐα άνέλαβον τήν
καθαρότητα θαλασσών καί αΐγιαλών
–Θυγάτηρ Οϊνομάου, γυνή Εὐήνου, μή-
τηρ Μαρπήσης, Ο.Ο.Δ.124, Α-Γ-23Α, H-
5-735Α, H-7-1151ΔH-13-504Α

Αλκιπίδα –ης (ή)

Αλκιπίδας –αο (ό)

Αλκιππος –ου (ό) –(ισχυρός ίππεύς)
–Λακεδαιμόνιος ή Αθηναίος –Πάριος ά-
δριαντοποιός, Α-Γ-23Α

Άλκис –ιος καί Άλκис καί Άλκης –η (ό)
–(ρωμαλέος) –Υίός Αιγύπτου, φονευθείς
υπό Δαναΐδος Γλαύκης –Μεσσήνιος, Α-
Γ-23Α, H-5-773Α

Άλκис –ίδος (ή) –Επίθετον Αθηναῖς πα-

ρά Μακεδόσι –Θυγάτηρ Αντιποίνου, ή
καί Εὐκλεία

Αλκίς –ίδος (ή) –Θυγάτηρ Αντιποίνου,
αδελφή Ανδροκλείης –Επώνυμον Αθη-
ναῖς εις Σπάρτην

Αλκισθένεια –ης (ή)

Αλκισθένης –ειος (ό)

Αλκισθένη –ης (ή) –Ζωγράφος –Υίός
Έχεστράτου, Αχαρνεύς

Αλκισθένης –ους; (ό) –Αθηναῖος, υίός
Έχεστράτου –Υίός Αλκιβιάδου, Χολλεί-
δης, Α-Γ-23Α, H-5-959Δ

Αλκισοΐδα –ης (ή)

Αλκισοΐδας –αίο (ό) –Σπαρτιάτης

Αλκιστράτη –ης (ή)

Αλκίστρατος –ου (ό)

Αλκίτα –ης (ή)

Αλκίτας –ου; (ό)

Αλκιτοΐδα –ης (ή)

Αλκιτοΐδας –αο (ό)

Αλκιτωΐδα –ης (ή)

Αλκιτωΐδας –αο (ό) –Αργεῖος

Αλκιφάνη –ης (ή)

Αλκιφάνης –ους (ό) = Alkapan εις Άρα-
ουκανικήν

Αλκιφρονίδα –δης (ή)

Αλκιφρονίδας –αο (ό)

Αλκίφρουσα –σης (ή)

Αλκίφρων –ωνος (ό) –(πολύ εὐφυής)
–Έρωτικός συγγραφεύς, φιλόσοφος ή έ-
τερος –Έπιστολογράφος έρωτικῶν έπι-
στολῶν –Σοφιστής –Έπιστολογράφος
Αργεῖος –Ρήτωρ –Ο Μαιάνδριος ό Μάγ-
νης, φιλόσοφος –Συγγραφεύς ρωμαντι-
κῶν έπιστολῶν, Α-Γ-23Α, H-7-1060Α,
H-8-92Δ

Αλκιφῶν –ῶντος (ό)

Αλκιφῶσσα –ης (ή)

Αλκίων –ωνος (ό)

Αλκμαιονίδη –ης (ή)

Αλκμαιονίδης -ου (ό) –Υιός Αλκμαίωνος

Αλκμαίουσα -σης (ή)

Αλκμαίων -ονος (ό) –Προϊπποκράτειος ιατροφιλόσοφος –Κροτωνιάτης

Αλκμαίων και Αλκμέων -νος (ό) –Ο Κροτωνιάτης Πειρείθου, ιατρός και φιλόσοφος συγγραφέας –Ο Αστυδάμαντος, τραγικός ποιητής, συγγραφέας, μαθητής Ίσοκράτους

Αλκμαιωνίς -ίδος (ή) –Τρεις τραγωδία μη διασωθείσαι: Σοφοκλέους, Στησιχώρα, Εὐριπίδου

Αλκμάν -ανος και Αλκμᾶν και Αγησί-δας (ό) –Υιός Σκόμβρου ἥρωος –Εκ τῶν μεγίστων λυρικών ποιητῶν ἀσχοληθεὶς με Θεογονικὴν κοσμολογίαν. Αἱ ἀπόψεις αὐτοῦ οὐδόλως ὑπολείπονται (27 αἰῶνας κατόπιν) τῆς Κβαντικῆς θεωρίας, ἀποδεικνύουσα τὴν ποίησιν προηγούμενην τῆς ἐπιστήμης –Συγγραφεὺς –Μελικός ποιητής –Δοῦλος ξένος ἢ Λάκων ἢ Λυδός, πωληθεὶς ὡς δοῦλος εἰς Σπάρτην ὡς Αἰγισίδας, Α-Γ-27Α, Β-Α-346Μ, Η-15-474Δ, Η-17-149Δ, 647Δ

Αλκμανίδα -ης (ή)

Αλκμανίδας -ας (ό)

Αλκμάουσα -σης (ή)

Αλκμᾶων και Αλκμᾶν -ανος (ό) –ΟΡηγίνος λυρικός ποιητής –Ο Λακεδαιμόνιος μελοποιός, ἡγεμὼν τῶν ἐρωτικῶν μελῶν

Αλκμέαινα -ης (ή)

Αλκμέουσα -σης (ή)

Αλκμέων και Αλκμαίων -ονος (ό) –(ισχυρός, ἄνδρεῖος) –Ἡρώς υἱός Θεόστορος –Υιός Ἀμφιαράου καὶ Ἐριφύλης –Πατήρ Ἀμφοτέρου –Πατήρ Ἀκαρνάνος ἐκ Καλιρρόης –Απόγονος Νέστορος –Ιατρός καὶ φιλόσοφος μαθητὴς πυθαγόρου –Αθηναῖος στρατηγός –Ολυμπιονίκης τεθρίππου –Φίλος Σόλωνος καὶ Κροίσου –Υιός Μεγακλέους ἐξ Ἀλωπεκῆθεν –Εξ Ἀργολῆθεν, Ο.Ο.Ο.248, Α-Γ-23Δ, Β-Α-

347Α, Η-7-565Α καὶ Δ, Η-17-139Α, 715Α, Η-18-198Α, 983Δ

Αλκμεωνίδα -ης (ή)

Αλκμεωνίδης και Αλκμαιωνίδης -ου (ό) –Απόγονοι Αλκμαίωνος –Υιός Ἀλκμέωνος, ἐξ Ἀλωπεκῆθεν –Υιός Θρασυδαίου, Ἀφιδναῖος, Α-Γ-27Α, Η-9-527Δ

Αλκμεωνίς ἢ Αλκμαιωνίς -ίδος (ή) –Ἔπος περὶ Αλκμαίωνος –Ἐπικόν ἀδέσποτον ποίημα –Τέρεϊα Διονύσου ἐκ Μιλήτου

Αλκμήνη και Αλκμᾶνα και Αλκμήνα -ης και Τιρυνθιάς (ή) –Θυγάτηρ Ἡλεκτρύωνος καὶ Ἀναξοῦς ἢ Λυσιδίκης. Μέ Ἀμφιτρύωνα γεννᾷ Ἴφικλέα καὶ μέ Δία γεννᾷ Ἡρακλήν “Τριέσπερον”. Ἦτο εἰς ἄκρον ὠραία –Μετά θάνατον ὁ Ἑρμῆς κατ’ ἐντολήν Διός τὴν μετέφερεν εἰς νήσους Μακάρων, ἔνθα ἔλαβε σύζυγον τὸν Ραδάμανθυν. Ἡ Ἡρα δι’ ἐκδίκησιν παρέτεινε κύκλον κύσεως Ἀκμήνης ὥστε τῆς γέννησις Ἡρακλέους προηγῆθι ἐπταμηνίτης Εὐρυσθεύς, υἱὸς Νικίππης γυναικὸς Σθενέλου, υἱοῦ Πέλοπος ὥστε μέ ὄρκο Διὸς θά ἐξουσίαζε τοὺς γείτονές του. Τοὺς πόνους τῆς Ἀκμήνης ἀπάλυνε δι’ ἐπωδῶν τῆς ἡ θυγάτηρ Τειρεσίου, Γαλανθίς ἢ Ἰστορίς, Η-17-711Δ, Ο.Ο.Β.120, Ε323, Τ99, 119, Δ266

Αλκμήνωρ -ορος (ό) –Υιός Αἰγύπτου, μνηστήρ Δαναΐδος Ἱππομεδούσης, Α-Γ-28Δ, Η-5-773Α

Αλκμουσα -σης (ή)

Αλκμων -ονος (ό) –Ἀδελφός Δοϊάντος, 14-160Α καὶ Δ

Αλκοθή -ης και Ἀλκιθή (ή) –Θυγάτηρ Μινύου Ορχομενίου. Τὴν μετεμόρφωσεν Ἑρμῆς εἰς κουκουβάγια (Νίκανδρος), ἢ σύμφωνα με τὸν Ὀβίδιο, μετ’ ἀδελφῶν τῆς μετεμόρφωσεν ὁ Διόνυσος εἰς νυχτερίδας

Αλκόθοος -όου (ό)

Αλκολύκα -ης (ή)

Αλκόλυκος -ου (ό)

Αλκότα –ας (ή)

Αλκότας –αο (ό) –Υιός Μαχάτα

Άλκουσα –σης (ή)

Άλκτῆρ –ρος (ό) –Συνώνυμον: Ἡρως
–Επίθετον Ἀσκληπιού

Άλκυνόη –ης (ή)

Άλκυνόη καί Άλκυνόνη –ης (ή)

Άλκύνοος –ου (ό)

Άλκυνεύς –έως (ό) –Υιός Οὐρανοῦ καί Γῆς, Γίγας, ὃν Ἡρακλῆς, κατ' ἐντολήν Ἀθηνᾶς, ὑψώσας ἀνωθεν τῆς Γῆς ἐθανάτωσεν –Ἄτερος Γίγας διερχόμενος Ἴσθμόν μέ βούς Γηρυόνοῦ ἐλιθοβολήθη ὑπὸ Ἡρακλέους –Ὁ ὠραιότερος υἱός Λαμίου πολίτου Διόμου καί Μεγανείρης, ταχθεὶς νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν Σύβαριν, ὃν λυπηθεὶς ἀντικατέστησεν Εὐρύβατος Εὐφῆμου –Υιός Δαμοῦς ἐταίρας καί Δημητρίου Πολιορκητοῦ –Ὁ γίγας ἦτο πατὴρ Φωσθονίης

Άλκυνόνη ἢ Άλκυνόνη –ης καί Άλκύνων –ονος (ή) –(θαλασσοπούλι) –Ἀτλαντίς (θυγ. Ἀτλαντος καί Πλειόνης). Μέ Ποσειδῶνα πού τὴν ἠγάπησεν γεννᾷ: Ἄνθα, Αἴθουσαν, Ὑριέα, Ὑπερήνορα. Πλειάς –Νύμφη –Αἰολίς, (θυγ. Αἰόλου καί Ἀγχιάλως) τὴν μετεμόρφωσε ὁ Δίας σέ Ἀλκύνονα καί τόν σύζυγον σέ γλάρον, καθὼς θρηνοῦσε τόν σύζυγον Κήρυκα (υἱόν Ἐωσφόρου). Ἡγαπῶντο ὑπερβολικῶς καί ἐπεθύμουν νὰ καλοῦνται Δίας καί Ἡρα –Επίθετον Κλεοπάτρας, συζύγου Μελεάγρου ἥτις ἀπέθανεν ἐκ λύπης πρὸς τόν ἄνδρα της – Ἰερὸν πτηνὸν Ἀπόλλωνος –Θυγάτηρ Ἀγήμονος Κορινθίου –Θυγάτηρ ληστοῦ Σκίρωνος. Ὁ πατὴρ ἀναζητοῦσε σύζυγον δι' αὐτὴν ἥτις παρερμηνεύσασα δίδοταν εἰς οἰονδήποτε. Τὴν πέταξε εἰς θάλασσαν καί οἱ θεοὶ μετεμόρφωσαν εἰς θαλασσινὸ πουλί –Θυγάτηρ Σθενέλου –Θυγάτηρ Αἰόλου καί Ἐναρέτης ἢ Αἰγιαλείας σύζυγος Κύηκος βασιλέως Τραχινίας, υἱοῦ Ἐωσφόρου, ἀδελφός δέ Δαιδαλί-

ωνος –Σύζυγος Περιήρους, μήτηρ Ἀλιφροθίου πατρός Σήρου

Άλκυνόνη ἢ Άλκυνόνη –ης (ή) –Ἡ Ἀλκυνόνη ἀδελφὴ Εὐρυσθέως φονευθεῖσα ὑπὸ Κενταύρου ὃν ἐν συνεχείᾳ Ἡρακλῆς ἐφόνευσεν

Άλκυνόνη ἢ Κλεοπάτρα –ας (ή) –Θυγάτηρ Ἰδα, σύζυγος Μελεάγρου, υἱοῦ Ἀλθαΐας

Άλκυνονίδες –ων (οἱ) –Πατρωνυμικὸν θυγατέρων Γίγαντος Ἀλκυνεῶς ἦτοι: Ἀλκίππη, Ἄνθη, Ἀστερία, Δριμῶ, Μεθώνη, Παλλήνη, Φθονία

Άλκυνίς –ίδος (ή) –Τῆς Ἀλκυνόνης, θάλασσα Ἀλκυνίς –Οἱ δεκατέσσαρες ἡμέραι χειμῶνος καθ' ἃς τὸ πτηνὸν κτίζει τὴν φωλεάν του

Άλκύνουσα –σης (ή)

Άλκύσουσα –σης (ή)

Άλκύσων –ωνος (ό)

Άλκυνῶ –οῦς (ή)

Άλκύνων –ωνος (ό & ή)

Άλκύνων –ῶνος (ή) –(θαλάσσιον ἰχθυοφάγον πτηνόν) –Θυγάτηρ Αἰόλου, υἱοῦ τοῦ Ἑλλήνος –Γλυκόλαλη μεταμορφωμένη κόρη

Άλκυνονία ἢ Ἀβυσσος (ή) –Πηγή εἰς Ἄργος

Άλκυνῶσσα –σσης (ή)

Άλκων –ωνος (ό) –(ἰσχυρός) –Υιός Ἴπποκόοντος. Μετὰ Μελεάγρου εἰς θήραν Καλυδωνίου φονευθεὶς ὑπὸ Ἡρακλέους μετ' ἀδελφῶν –Υιός Ἐρεχθέως, πατὴρ Ἀργοναύτου Φαλήρου –Μολοσσός τις μνηστήρ Ἀγαρίστης, θυγατρός Κλεισθένους –Καλλιτέχνης Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς –Πατὴρ Χαλκιόπης –Υιός Ἡφαίστου καί Καβειρῶς –Υιός Ἄρεος –Ἡμίθεος; –Μολοσσός, μνηστήρ θυγατρός Σικυνίου Κλεισθένους

Άλκωνδα –δης (ή)

Άλκωνδας –αο (ό)

Άλλά –ας (ή)

Αλλάβα –ας (ή) –Ποταμός Σικελίας

Άλλαισχα –ης (ή)

Άλλαισχος –ου (ό)

Αλλαλία καί Αλαλίη –ης (ή)

Αλλάλιος –ίου (ό)

Αλλάντη –ης (ή)

Αλλάντης –ου (ό)

Αλλᾶς –ᾶ; (ό) –Κερκυραῖος τις

Allavilu = Αλλόφιλος εἰς Ἀραουκανικήν

Αλληκτώ –ους (ή)

Αλληλούχος –ου (ή) –Συνώνυμον: Περιδινήτειρα –Ἐπίθετον Αφροδίτης

Αλλητίπος –ου (ό)

Αλλία –ης (ή)

Αλλίας –ίου; (ό)

Άλλικους –ου (ό)

Αλλικούτη –ης (ή)

Αλλικούτης –η (ό)

Άλλιος –ίου καί Άλιος (ό) –Φαίαξ

Αλλίουσα –σης (ή)

Άλλις –ιος (ό)

Αλλιστος –ου (ό) –Ἐπίθετον Ἄδου

Αλλιτάνευτος –ου (ό) –Ἐπίθετον Ἄδου

Αλλιτροχάδης –ου (ό) –Βασιλεὺς Ἰνδικῆς

Αλλίων –ωνος (ό)

Αλλοβία –ης (ή)

Αλλόβιος –ίου (ό)

Αλλόβιχα –ης (ή)

Αλλόβιχος –ου (ό)

Αλλογένη –ης (ή) –(ξένη)

Αλλογένης Ψου (ό) –(ξένος)

Αλλοδάμας –ᾶντος (ό)

Αλλοδάμεια –ης (ή)

Αλλοδαμος –ου (ό)

Αλλοπρόσαλλος –ου (ό & ή) –Ἐπίθετον Ἄρεως ὡς ἀσπάτου τοῦ πολέμου –Ἐπίθετον Ἥρας –Ἐπίθετον Ἀπάτης

Αλλοτριμορφοδίαυτος –ου (ή) –Ἐπίθετον Φύσεως με συνώνυμον: Πάνρυτος

Αλλότριος –ίου (ό) –Ἐπίθετον Ἄρεως

Αλλόφιλος –ου (ό & ή) = Allafilu εἰς Ἀραουκανικά

Αλλώδιος –ίου (ό)

Αλλωρίας –ίου καί Ἀώριος καί Αωρίας –ίου (ό) –(ό ἄωρος) –Κάτοικος

Αλμαγέστη –ης (ή) –Ὄνομα μεγάλης μαθηματικῆς συντάξεως, ἔργο ἀστρονομικοῦ τοῦ Κλαυδίου Πτολεμαίου γεωγράφου καί ἀστρονόμου –Τό σημαντικότερο ἀστρονομικὸ σύγγραμμα, ἀρχαιότατον, μεταφρασθέν τὸν ἑνάτον αἰῶνα εἰς ἀραβικὴν

Αλ Μαμουῖν (ό) –Προοδευτικότητος Χαλίφης 9ου αἰῶνος συνεχίζων τὸ ἔργον πατρὸς του, ἐπεδίωκεν νὰ κάμει προσιτὰς στοὺς Ἀραβας, μεταφράσεις Ἑλληνικῶν ἔργων, ἀπὸ Συριακὰ μοναστήρια ἢ ἐξ ἀγορῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως

Αλμένα –ης (ή)

Αλμένας –ου (ό)

Αλμένη καί Αλμήνη –ης (ή)

Αλμένης –ου (ό)

Αλμέουσα –σης (ή)

Αλμέων –ωνος (ό)

Άλμη –ης (ή) –Ἐπίθετον Δήμητρος

Αλμήνη καί Αλμένη –ης (ή)

Αλμήνης –ου (ό)

Αλμήνια –ης (ή)

Αλμήνιος –ίου (ό)

Αλμίουσα –σης (ή)

Αλμίων καί Χολή (ό) –Ὄνομα σκωπτικόν (πλαστόν)

Αλμογένη –ης (ή)

Αλμογένης –ους (ό)

Αλμοδότα –ης (ή)

Αλμόδοτος –ου (ό)

Αλμοκράτη –ης (ή)

Αλμοκράτης –ους (ό)

Αλμοκρίτη –ης (ή)

Αλμόκριτος –ου (ό)

Ἄλμος καὶ Ἄλμος καὶ Ὀλμος –ου (ὁ)
–Υἱός Σισύφου –Μάντυς, Α-Γ-61Α, Η-13-644Δ, Η-15-82Α

Ἄλμουσα –σης (ή)

Ἄλμυρά –ής (ή)

Ἄλμυρίς –ίδος (ή)

Ἄλμυρός –ου (ὁ) –Επίθετον Πόντου

Ἄλμων –ωνος (ὁ)

Ἄλμωπία –ης (ή)

Ἄλμωπιος –ίου (ὁ)

Ἄλμωψ –οπος (ὁ) –Γίγας ὀνομάσας τήν Ἀλμωπίαν –Υἱός Ποσειδῶνος καὶ Ἑλλης θυγατρὸς Ἀθάμαντος –Ἡρώς, Α-Γ-69Δ

Ἄλνη –ης (ή)

Ἄλνης –ου (ὁ)

Ἀλξήνωρ ἀντί Ἀλχσήνωρ –ορος (ὁ)
–Α-Γ-71Α

Ἀλξιάδα –ης (ή)

Ἀλξιάδας –αιο (ὁ)

Ἀλξιόνη –ης (ή) –Μέ Ἄρη γεννᾷ Οἰνόμαον, πατέρα Ἴπποδαμείας

Ἀλξιόνης –ου (ὁ)

Ἀλξίουσα –σης (ή)

Ἀλξίων –ονος (ὁ) –Πατήρ Οἰνομάου
–Α-Γ-73Α, Η-14-796Α

Ἀλόγιστος –ου (ὁ) –Επίθετον Θανάτου

Ἀλογίωσος –ου (ὁ)

Ἄλογος –ου (ή) –Επίθετον Φύσεως

Ἀλογούνη –ης (ή)

Ἀλογούνης καὶ Ἀλόγουνος –ου (ὁ)

Ἀλοεύς –έως (ὁ) –Υἱός Ποσειδῶνος καὶ Κανάκης, θυγατρὸς Αἰόλου καὶ Ἐναρέτης, ἀδελφός Ἐπωπέως καὶ Τρίοπος, Η-10-187Δ, Η-13-550Δ

Ἀλοέως –έω (ὁ)

Ἄλοιπη –ης (ή)

Ἄλοιπος –ου (ὁ) –Συγγενής Σεκούνδας

Ἀλοίπη –ης (ή)

Ἀλοίτης –ου (ή) –(τιμωρός κακουργήματος) –Επίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀλοκράτη –ης καὶ Ὠγυγία (ή) –Θυγάτηρ Ἡρακλέους καὶ Ὀλυμπούσης Θεσπιάδος

Ἀλοκράτης –ου (ὁ) –Υἱός Ἡρακλέους καὶ Θεσπιάδος Ὀλυμπούσης

Ἀλόκρουσα –σης (ή)

Ἀλόκρων –ωνος; (ὁ)

Ἀλοκύμινος –ου (ὁ) –Κωμικόν ὄνομα παρασίτου

Ἀλόντα –ης (ή)

Ἀλόντας –ου (ὁ) –Ποταμός

Ἀλοξοθή καὶ Ἀλεξιγρόη –ης (ή) –Νύμφη, Α-Γ-75Α

Ἀλοξοθόος –όου (ὁ)

Ἀλόπη –ης (ή) –Πηγή –Θυγάτηρ Κερκύονος βασιλέως, Ἐλευσίνος ὠραισιτάτη. Τὴν ἠράσθη Ποσειδῶν, μέ ὃν γεννᾷ Ἴπποθόοντα. Τό ἐκτεθέν λόγω καταισχύνης βρέφος, μέ πολυτελῆ ἐνδύματα, ἔθεσεν εἰς ἔριδας τοὺς ποιμένας πού τό εὔρον. Τό ἔφερον εἰς Κερκύονα ὅστις τό ἀνεγνώρησεν καὶ ἐξόριψεν θυγατέραν εἰς θάλασσαν –Θυγάτηρ Ἀκτορος, Ο.Ι.Β. 682, Α-Γ-75Α, Η-9-958Δ, Η-10-632Δ

Ἀλόπης –ου (ὁ)

Ἀλόπια –ης (ή)

Ἀλόπιος –ίου (ὁ) –Υἱός Ἡρακλέους καὶ Θεσπιάδος Ἀντιόπης, Α-Γ-75Α

Ἄλορος καὶ Ἄλωρος –ου (ὁ)

Ἄλός –ου (ὁ) –Πατήρ Ναυέριδος

Ἄλος καὶ Ἄλος –ου (ὁ) –Πατήρ Ναυέριος

Ἄλος –ου (ή) –Υπηρέτρια πιστή εἰς Ἀθάμανταν, ἥτις τοῦ ἐφάνέρωσεν πῶς ἡ Ἰνώ μέ Φοίξην ἐμπόδιζε φύτρωμα σίτου. Τῆς ἐκτίσεν τὴν πόλιν Ἄλος εἰς Παγασητικόν, Ο.Ι.Β.682

Ἀλοσύδνη –ης (ή) –(ή ἐκ θαλάσσης γεννηθείσα) –Επίθετον Ἀμφιτρίτης καὶ Θέτιδος, συζύγου Ποσειδῶνος ἀλλὰ καὶ Ἀφροδίτης –Τέκνα τῆς θεωροῦνται αἱ φῶκαι –Νηρηΐς τις, ἀλλὰ καὶ Νηρηίδες καλοῦνται οὕτω

Αλούθαγος –ου (ό)

Αλουθᾶτος (ό)

Αλουῖς –οῦντος καί Ἄλης –ου (ό) –Μυθολογικόν τέρας, θήλυς δαίμων

Ἄλουσα –σης (ή)

Ἀλουσία –ης (ή)

Ἀλουσίας –ίου (ό) –Ποταμός (παρά Θουρίου)

Ἀλούσιος –ίου (ό)

Ἀλουῦτας –α (ό) –Ποταμός Καρπαθίων, τανῦν Ὀλτος

Ἀλόχευτος –ου (ή & ό) –Επίθετον Ἀθηνᾶς

Ἄλοχος –ου (ή) –Επίθετον Γῆς –Επίθετον Περσεφόνης

Ἀλπάλη –ης (ή)

Ἀπάλης –ου (ό)

Ἀλπεύς –έως (ό) –Σύζυγος Ἰφιμεδείας, πού μέ Ποσειδῶνα γεννᾷ Γίγαντες Ὀλτον καί Ἐφιάλιον, H-9-1094A

Ἄλπισ –ιος (ό) –Παραπόταμος Ἰστροῦ

Ἄλπιστις –ιδος; (ό) –Πέρσης τις

Ἄλπιστος –ου (ό) –Πέρσης στρατηγός, υἱός Βατανώχου

Ἄλπος –ου (ό) –Γίγας –Υἱός Γῆς, A-Γ-86A

Ἀλπριχίδα –ης (ή)

Ἀλπριχίδας –αο καί Ὀλπριχίδας (ό) –Πατήρ Ὀλίγου

Ἀλπωνίδα –ης (ή)

Ἀλπωνίδης –ου (ό)

Ἀλπωνος –ου (ό)

Ἄλς –ός (ή) –(θάλασσα) –Μάγισσα, ὑπηρέτρια, ἀκόλουθος Κίρκης. Στό δεύτερο ταξίδι στήν Κίρκην, ὁ Ὀδυσσεύς ἀναζητώντας τήν Ἄλα μετεμορφώθη εἰς ἵππον ὃν αὕτη ἐφρόντιζε ὡς τόν θάνατόν του ἐκ γήρατος

Ἄλς καί Ἄλις, ἀντί Ἥλις (ή)

Ἄλς –λός (ή) –Επίθετον Τηθύος

Ἀλσαδάμεια –ης (ή)

Ἀλσάδαμος –ου (ό)

Ἀλσαῖα –ης (ή)

Ἀλσαῖος –ου (ό) –(Ἀλφαῖος;) –Επίθετον Ἀπόλλωνος

Ἄλσειος –ου (ό) –Μῆν

Ἀλσέα –ης (ή) –Επίθετον Θεαινῶν

Ἀλσεύς –έως (ό) –Υἱός θυγατρὸς Αἰόλου Κανάκης καί Ποσειδῶνος, ἀδελφός Νηρέως, Ἐποπέως, Τρίοπος Ἀλσέως, Ὀπλέως, H-14-465A

Ἀλσηῖς –ίδος (ή) –Νύμφη Ἄλσου

Ἀλσηνή –ῆς (ή)

Ἀλσηνός –οὔ (ό) –Επίθετον Ἀπόλλωνος, A-Γ-91A

Ἄλσουσα –σης (ή)

Ἄλσων –ωνος (ό)

Ἀλταδήμας –αντος (ό) –Σοφιστής

Ἀλτάνη; –ης (ή) –Πλαστόν ὄνομα συγχρόνου ἰσαξίας τῶν φιλοσοφούντων προγόνων. Ὡς δημιουργός δύναται νά χρησιμοποιεῖ καί ἕτερον: Ἀνύτη

Ἀλτάνης –ου (ό)

Ἄλτη –εως (ή)

Ἄλτης –αο καί –εω (ό) –Βασιλεύς Λελέγων, O.I.Φ85, 86, X51

Ἄλτιλλα –ης (ή)

Ἄλτιλλος –ου (ό) –Πατήρ Ἀβλίωνος

Ἄλτιμη –ης (ή)

Ἄλτιμος –ου (ό) –Καλλιτέχνης ἐξ Αἰγίνης

Ἄλτιος –ίου (ό) –Επίθετον Διός

Ἄλτις –εως (ιν) –(ό) –Βασιλεύς Λελέγων κατ' Ὁμηρον –Ιερὸν ἄλσος Ὀλυμπίας, H-12-189Δ

Ἀλυάτη –ης (ή)

Ἀλυάτης καί Ἀλυάττης –ου καί –εω (ό) –Βασιλεύς Λυδίας, υἱός Σαδυάττου, πατήρ Κροίσου, A-Γ-92Δ, H-10-715A, H-12-616Δ, H-13-618, H-15-425Δ, 543A

Ἀλύβα –ης (ή)

Ἀλύβας –ου καί –ντος καί Λύβας –α; (ό) –Δαίμων κάτω Ἰταλίας, A-Γ-93A, O. O.Ω.304-H-12-612A

Αλύβη -ης (ή)

Αλύγας -α (ό)

Αλυδαρίουσα -σης (ή)

Αλυδαρίων -ωνος (ό)

Αλυζεύς -εως ἢ Ἄλιζος -ου (ό) – Ἡρώς – Υἱός Ἰκαρίου, θεμελιωτής Αλυζίας. Μέ ἀδελφόν Λευκάδιον ἐβασίλευσαν εἰς Α-καρνανίαν, μετέπειτα πόλιν Λευκάδαν – Ἀδελφός Πηνελόπης; Α-Γ-93Α

Αλυκός -οῦ (ό) – Ἐπίθετον Ποσειδῶνος

Ἄλυκος -ου (ό & ή) – Ποταμός Σικελίας τανῦν Μινόα

Ἄλυκος -ου (ό) – (άλμυρός) – Υἱός Σκείρωνος, Α-Γ-96Α, Η-13-151Α

Ἀλυκτώ καί Γαλακτώ -οὺς (ή) – (εἶμαι ἐν θλίψει) – Ἐρινύς – Προσωποποίησης τύψεων – Ἡ μή παύουσα τήν καταδίωξιν τῶν κακῶν, Η-15-171Δ

Ἀλυλαῖα -ας (ή)

Ἀλυλαῖος -ου (ό)

Ἀλύνομη -ης (ή)

Ἀλύνομος -ου (ό) – Εἷς τοῦ γένους τῶν Κινυράδων

Ἀλύπαντη -ης (ή)

Ἀλυπαντίς -ιδος (ή)

Ἀλύπαντος -ου (ό)

Ἀλύπατος -ου (ό & ή)

Ἀλύπη -ης (ή)

Ἀλύπης -ου (ό)

Ἀλύπητη -ης (ή) – Θυγάτηρ Γοργίας, ἀδελφή Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ σύζυγος Νικοβούλου ὅστις τήν ἐλοιδῶρει φερόμενος σκαιῶς

Ἀλύπητος -ου (ό) – Λάκων – Πολέμαρχος ἐν Θήβαις, Α-Γ-96Α

Ἀλυπία -ης (ή)

Ἀλυπιανή -ῆς (ή)

Ἀλυπιανός -οῦ (ό) – Ὄνομα ἐν Πάτραις

Ἀλυπιάς -άδος (ή)

Ἀλύπιος -ίου (ό) – (μηδέποτε λυπημένος) – Ἀρχιεπίσκοπος χριστιανός Ἄγιος

– Προστάτης Ἰουλιανοῦ πού ἀνῆλθε εἰς ἀξιώματα – Ἡθογράφος – Ποιητής – Μουσικογράφος – Θεωρητικός ἀρχαίας Ἑλληνικῆς μουσικῆς – Ἀδελφός Καισαρίου – Ὅσιος (26 Νοεμβρίου), Α-Γ-960Α καί Δ, Β-Α-389Δ, Η-7-1060Δ

Ἀλυπίουσα -σης (ή)

Ἀλυπίς -ίδος (ή)

Ἀλύπις -ιος (ό)

Ἀλυπίων -ονος (ό)

Ἄλυπος -ου (ό) – (ἄνευ λύπης) – Ἀγαλματοποιός ἐκ Μαραθῶνος – Ἀδριαντοποιός ἐκ Σικυῶνος – Υἱός Ἡρακλείτου Ἀπαμεύς, Α-Γ-96Δ, Η-10-847Δ, Η-12-268Δ

Ἀλυπῶ -οὺς (ή)

Ἀλύρια -ης (ή)

Ἀλύριος -ου (ό) – Ἱστορικός

Ἄλυρος -ου (ή) – (ἄνευ λύρας) – Ἐπίθετον Μοίρης μέ συνώνυμον: Ἀνυμέναιος – Ἐπίθετον Μούσης

Ἄλυσ -υος (ό) – Ποταμός Μικρᾶς Ἀσίας, τανῦν Κισίλ Ἰρμάκ. Τόν διέπλευσεν Ἰάσων λαβὼν δέρας χρυσόμαλλον

Ἀλυσία -ης (ή)

Ἀλύσιος -ίου (ό) – Ἐπίθετον Βάκχου – Ἐπίθετον Διός

Ἀλύσκεια -ης (ή)

Ἄλυσσος -ου (ή) – Πηγὴ ἐν Ἀρκαδίᾳ, στήν Κύναιθα

Ἀλύχη -ης (ή)

Ἀλύχημα -ης (ή)

Ἀλύχημος -ίου (ό) – Ἐπίθετον Ἑρμοῦ

Ἀλφαῖα -ης (ή)

Ἀλφαιεύς -έως (ό)

Ἀλφαῖος -ου (ό) – Καί χριστιανός ἅγιος, πατήρ ἀποστόλου Ἰακώβου, Η-13-105Δ

Ἀλφακράτη -ης (ή)

Ἀλφακράτης -ου (ό)

Ἀλφάνη -ης (ή)

Ἀλφάνος καί Ἀλφανός -ου (ό) – Ὁ με-

ταφράσας εἰς Λατινικά τόν 11ον αἰῶνα
ιατρικά ἔργα

Ἀλφασάτη –ης (ή)

Ἀλφασάτης –ου (ό)

Ἀλφεά –ᾱς (ή)

Ἀλφειά –ῆς (ή)

Ἀλφειαία –ης καί Ἀλφειονία καί Ἀλφειωνία –ης καί Ἀλφιαῖα –ας (ή) –Εἰς Λετρίνους Ἡλείας ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀλφειαῖος –ου (ό)

Ἀλφειγένη –ης (ή)

Ἀλφειγένης –ους (ό)

Ἀλφειδότα –ης (ή)

Ἀλφειδοτος –ου (ό)

Ἀλφεικλεία –ης (ή)

Ἀλφεικλῆς –έους (ό)

Ἀλφείουσα (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀλφειογένη –ης (ή)

Ἀλφειογένης –ου (ό)

Ἀλφειοδότα –ης (ή)

Ἀλφειόδοτος –ου (ό)

Ἀλφειοδώρα –ης (ή)

Ἀλφειόδωρος –ου (ό)

Ἀλφειονία καί Ἀλφειωνία –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀλφειός καί Ἀλφεός καί Ρουφιάς –ια (ό) –Ποταμός –Ποιητής –Ποτάμιος θεός –Κυνηγός ἐρωτευθεῖς τήν Ἀρέθουσιν (νύμφη) καί μεταμορφωθεῖς εἰς ποταμόν –Σύζυγος Τηλεγόνης, Μυτιληναῖος, Ο. Ο. Γ. 489, Β592, Δ726, Ε545, Α-Γ-109Δ, 110Α, Β-Α-394Α, Η-18-198Α

Ἀλφειοῦσα καί Ἀλφειωνία –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀλφειῶα καί Ἀλφειῶσα καί Ἀλφειοῦσα καί Ἀλφειωνία καί Ἀλφειῶ –οῦς (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος, Ο.Ο.Ε.545

Ἀλφείων –νος (ό)

Ἀλφειωνία –ης (ή) –(ὡς ἐρασθεῖσα ὑπό Ἀλφειοῦ) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος. Εἰς ναόν τῆς ἐν Ὀλυμπία ὑπῆρχον πίνακες

ζωγράφων Κορινθίων Ἀρήγοντος καί Κλεάνθους 6ου καί 7ου αἰῶνος π.Χ. παριστῶντες ἄλλωσιν Τροίας, Ἀρτέμιδα μεταφέρουσιν Γρύπας καί γέννησιν Ἀθηνᾶς

Ἀλφειώνιος –ίου (ό)

Ἀλφέμια –ίης (ή)

Ἀλφέμιος –ίου (ό)

Ἀλφεός –οῦ (ό) = ἀντί Ἀλφειός –Λακεδαιμόνιος ἀδελφός Μάρωνος, υἱοί Ὀρσιφάντου, ἥρωες Θερμοπυλῶν

Ἀλφεσίβεια –ης (ή)

Ἀλφεσίβειος –είου (ό)

Ἀλφεσίβεια καί Ἀρσινόη –ης (ή) –(κτῶσα διὰ κόπου) –Θυγάτηρ Βιάντος καί Πηροῦς, σύζυγος Πελίου καλουμένη καί Ἀναξιβία –Θυγάτηρ Ἀγήνορος, σύζυγος Φοίνικος, μήτηρ Ἀδώνιδος –Ἡ καί Ἀρσινόη, θυγάτηρ Φηγέως, σύζυγος Ἀλκμαίωνος. Ἀργότερα τήν ἄφησεν νυμφευθεῖς Καλιρρόην, θυγατέρα Ἀχελῶου καλουμένην καί Ἀρσινόην –Ἐλέγοντο καί αἱ κόραι πρό τοῦ γάμου –Νύμφη Ἰνδίας ἦν ἀγαπήσας Βάκχος μετεμορφώθη εἰς τίγριν καί ἐβίασεν καλούμενος ἔκτοτε ο ποταμός Τίγρης. Υἱός τους ἦτο ὁ Νίνος, ἡ Μήνος –Σύζυγος Τελέστορος, ΑΓ110Δ, 111Α, Η-7-1047Δ, Η-18-198Α

Ἀλφεσίβειος –ου (ή) –Ο.Ο.Σ.593

Ἀλφηθία –ης (ή)

Ἀλφήθιος καί Ἀλθήφιος –ίου (ό) –Ἀπόγονος Ἀλφειοῦ

Ἀλφησίδεια –ης (ή)

Ἀλφησίδειος –ου (ό)

Ἀλφησιδεύς –έως (ό)

Ἀλφησιδώ –οῦς (ή)

Ἀλφιάδη –ης (ή)

Ἀλφιάδης –ου (ό) –Βοιωτός

Ἀλφιδία –ης (ή)

Ἀλφίδιος –ου (ό) –Ρωμαῖος

Ἀλφιέρη –ης (ή)

Αλφιέρης -ου (ό)
 Αλφιήνη -ης (ή)
 Αλφιήνης -ου (ό)
 Αλφίνη -ης (ή)
 Αλφινόα -ης (ή)
 Αλφίνοος -όου (ό)
 Αλφίνος -ου (ό)
 Αλφίνους -ου (ή & ό) -Επίθετον Ἀθηνᾶς -Κολλυτεύς
 Αλφιογένη -ης (ή)
 Αλφιογένης -ου (ό)
 Αλφιοδότη -ης (ή)
 Αλφιόδοτος -ου (ό)
 Αλφιοδώρα -ης (ή)
 Αλφιόδωρος -ου (ό)
 Αλφιος -ου (ό) -Υἱός Ὀρσίφαντος, ἐκ Σπάρτης
 Αλφισ -ιος (ό)
 Αλφιτώ -οῦς (ή) -(παρασκευάζουσα ἄλφιστα, ἄλευρα) -Μυθολογικόν τέρας -Φόβητρο δι' ἅτακτα παιδιά ὡς ἡ Ἀκκώ, Μορμώ, Ἑμπουσα. Πιθανή γραία χρησιμοποιοῦσα ὡς πούδρα ἄλευρον, Α-Γ-112Α
 Αλφοκράτη -ης (ή)
 Αλφοκράτης -ου (ό)
 Αλχαιδάμεια -ης (ή)
 Αλχαιδάμος -ου (ό)
 Αλχαυδόνια -ης (ή)
 Αλχαυδόνιος -ίου (ό)
 Αλχος -ου (ό)
 Αλώ -οῦς (ή) -Ἡρώϊς Ἀργους
 Αλῶα (τά) -Εορτή πρὸς τιμὴν Δήμητρος καὶ Βάκχου
 Αλῶαδη -ης (ή)
 Αλῶαδης -ου (ό) -Ὁ Ὡτος καὶ Ἐφιάλτης (γίγαντες) -Υἱός Ποσειδῶνος καὶ Ἴφιμεδείας, Η-9-1094Α
 Αλῶαία καὶ Αλῶαίη καὶ Αλῶάς καὶ Αλῶϊς -ίδος (ή) -Επίθετον Δήμητρος

Αλῶάς -άδος καὶ Αλῶϊς -ίδος (ή) -Εἰς Ἀρτέμιδαν ἐπίκλησις, προερχομένη ἐκ τῆς περιπετείας Αλῶάδων -Επίθετον Δήμητρος

Αλῶεύς -ῆος καὶ -έως (ό) -Υἱός Ποσειδῶνος ἢ Ἥλιου ἢ Πέρση βασιλέως καὶ Κανάκης, ὅστις ἐνυμφεύθη θυγατέραν Τρίοπος, μέ ἦν Ποσειδῶν γεννᾷ Ὡτον καὶ Ἐφιάλτην, πατήρ Γιγάντων ἀδελφῶν Ὡτου καὶ Ἐφιάλτου μέ δευτέραν σύζυγον Ἑερίβοιαν ἀντί Ἑρίβοιαν -Μέ Ἴφιμέδεια γεννᾷ Παγκρατῶ καὶ Ὡτον, Ο.Ο. Λ.305, Ε386, Α-Γ-117Α, Η-9-1094Α

Αλῶϊάς -άδος (ή) -Επίθετον Δήμητρος -Επίθετον Θαλυσιάδος μέ συνώνυμον: Καρποφόρος

Αλῶϊος -ίου (ή) -Επίθετον Δήμητρος

Αλῶϊς -ίδος (ή) -Επίθετον Δήμητρος

Αλων -ωνος (ό) -Ἡρώς θεραπευτής

Αλώνη -ης (ή)

Αλωνίς -ίδος (ή) -Νῆσος

Αλωομένη -ης (ή) -Επίθετον Λητοῦς

Αλωομένης -ου (ό)

Αλωπεκήθεν καὶ Ἀνθρωποποιός -οῦ (ό) -Δῆμος Ἀντιοχίδος φυλῆς -Αλωπεκή -Ὁ διάσημος γλύπτης Δημήτριος, Η-5-933Α

Αλωπεκή -ῆς καὶ Αλωπεκαί (ή) -Δῆμος Ἀττικῆς, εἰς ὃν Σωκράτης ἐγεννήθη

Αλώπεκος -έκου (ό) -Πυθαγόρειος φιλόσοφος Μεταποντίνος -Υἱός Ἰρβου, ἀδελφός Ἀστράβακος μέ ὃν εὖρων ξόανον Ὀρθίας Ἀρτέμιδος καὶ ἐτρελάθησαν

Αλώπηξ -εκος (ή)

Αλωρ -ρος (ό) -Ποταμός

Αλωρίς -ίδος (ή)

Αλωρίτη -ης (ή)

Αλωρίτης -ου (ό) -Ὁ Πτολεμαῖος, βασιλεὺς Μακεδόνων (εἰς Πάριον Χρονικόν) λαβὼν θρόνον διὰ φόνου καὶ μοιχείας -Η-15-543Δ, 695Δ, Η-16-486Δ

Αλωρος -ώρου (ό) -Βασιλεὺς Χαλδαίων

Ἄλωρος -ου (ή) –Πόλις Μακεδονίας

Ἄμα -ης (ή) –Θυγάτηρ Ξενάνδρου

Ἀμάγη -ης (ή) –Γυνή Μηδοσάκκου, βασιλέως Σαρματῶν

Ἀμάγης -ου (ό)

Ἀμάδα -ης (ή)

Ἀμάδας -αο (ό)

Ἀμάδικη -ης (ή)

Ἀμάδικος -ου (ό) –Πατήρ Νικάδιου

Ἀμαδόκη -ης (ή)

Ἀμαδοκος καὶ Ἀμαδοκός -ου (ό) –Υπερβόρειος –Βασιλεύς Ὀδρυσῶν, Α-Γ-124Α, Η-9-705Α, Η-10-637Α

Ἀμαδρυσά -άδος (ή) –(Ἀμάδρυα=τά κοκκύμηλα=βάλανοι) –Νύμφη δένδρων δασῶν, διάφορος δι' ἐκάστην δρύν καὶ δένδρον. Μέ ἀδελφόν Ὅξυλον γεννᾷ ὀκτώ τέκνα, ἐξ ὧν τό Γράνειον. Ἔδιδον ὀνόματά των εἰς δένδρα π.χ. Αἴγειρος, Βάλανος, Συκή, Κράνεια, Καρύα, Πτελέα. Εὐχαριστοῦσαν ὅσους τά περιποιοῦντο καὶ τιμωροῦσαν τοὺς καταστροφεῖς των, Α-Γ-124Α, Β-Α-399Α

Ἀμαεικός -οῦ (ό)

Ἀμαζονία -ης (ή) –Εἰς ἐπίγραμμα

Ἀμαζονίδη -ης (ή)

Ἀμαζονίδης -ου (ό)

Ἀμαζόνιος -ου (ό) –Ποταμός (Θερμῶδων;) τέως Κάδμος ἢ Λάδων ἢ Ἰσμηνός

Ἀμαζονίς -ίδος (ή) –Ἀμαζονική –Ἀμαζονίς στήλη –Ὁ τάφος Ἀμαζόνος Ἱππολύτης ἐν Ἀθήναις

Ἀμαζώ -οῦς (ή) –Θυγάτηρ Ἐφέσου (Ἀμαζόνος καὶ ἱερείας Ἀρτέμιδος). Ἐκ ταύτης κατήγοντο Ἀμαζόνες, Η-8-579Δ

Ἀμαζών -ώνος (ή) –(ἀρενωπή καὶ φιλοπόλεμος –ἄνευ μαζοῦ, μαστοῦ) –Θυγάτηρ Ἀρεως καὶ Ἀρμονίας Ναϊάδος. Κατοικοῦσαν εἰς Εὐξείνιον Πόντον μέ πρωτεύουσαν Θεμίσκυραν, πλησίον Θερμόδοντος (κάτι πού ἀρνήται ὁ Στράβων καὶ Ἀπολλώνιος Ρόδιος). Γνωστότεραι

ἦσαν Σισύρβη, Ἀντιόπη, Λυσίππη, Μελανίππη, Ἱππολύτη, Πενθεσίλεια, Ἐφessus, Σινώπη, Κύμη, Σμύρνα, Μύρινα

Ἀμαζῶναι ἢ Ἀλαζῶναι ἢ Ἀλυζῶναι -ων (οἱ) –Σκυθιστί: Οἰόρπακα ἦτοι Ἀνδροκτόνοι. Φθάσασαι μέχρις Ἀθηνῶν. Ἐν Κιλικία ἐφόνευσεν Βελλερεφόντης

Ἀμαζώνιος -ίου (ό) –Πρώην Τάναϊς –Ποταμός Σογδιανῆς

Ἀμάθεια καὶ Ψαμάθη -ης (ή) –Νηρηΐς τις, Ο.Ι.Σ. 48

Ἀμαθεύς -έως καὶ Ἀμαθοῦς -οὔντος (ό) –Υἱός Μακεδόνας –Υἱός Ἡρακλέους Ἡρώς, θεμελιωτής Ἀμαθοῦντος Κύπρου

Ἀμάθη -ης (ή)

Ἀμάθοφος -ου (ό)

Ἀμαθος -ου (ό) –Ποταμός –Πατήρ Ἰσχεπόλεως ἢ –ίδος, Α-Γ-140Α, Η-12-850Δ

Ἀμαθουντία -ης (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀμαθούντιος -ίου (ό)

Ἀμαθοῦς -οὔντος καὶ Ψαμμαθοῦς (ή) –Πόλις

Ἀμαθούσα -ης (ή) –Μέ Ἀπόλλωνα γεννᾷ Κινύρα, θεμελιωτὴν Ἀμαθοῦντα

Ἀμαθουσία -ης (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης, Α-Γ-140Δ

Ἀμαθούσιος -ίου (ό)

Ἀμαθώ -οῦς (ή)

Ἀμαθῶν; (ή)

Ἀμαῖα -ης (ή) –Επίθετον Δήμητρος (παρά Τροιζινίοις)

Ἀμαϊάκη -ης (ή)

Ἀμαϊάκος -ου (ό)

Ἀμαϊμάκεται -ων (οἱ) –Συνώνυμον: Κόραι –Επίθετον Ἐρινῶν

Ἀμαϊμακέτη -ης (ή) –Επίθετον Ἡοῦς –Επίθετον Ἀμφιτρίτης

Ἀμαϊμακέτης -ου (ό)

Ἀμαϊμάκετος -ου (ό & ή) –Επίθετον Ἀρεως –Επίθετον Ἐκάτης μέ συνώνυ-

μον:Βασίλεια-Ἐπίθετον Διός-Ἐπίθετον Σκύλλης

Ἀμαίμακτη -ης (ή)

Ἀμαίμακτος -ου (ό)

Ἀμαιοκρίτη -ης (ή)

Ἀμαιοκρίτος -ου (ό) -Α-Γ-140Δ

Ἀμαῖς -ίδος (ή)

Ἀμαιοσίννα -ης (ή)

Ἀμαιοσίννας -αντος (ό)

Ἀμαιοφίννα -ης (ή)

Ἀμαιοφίννας -α; (ό)

Ἀμάκλεια -ης (ή)

Ἀμακλείδη -ης (ή)

Ἀμακλείδης καὶ Ἀμακλείδης -ου (ό)

Ἀμακλῆς -έους (ό)

Ἀμάκτια -ης (ή)

Ἀμάκτιος -ίου (ό)

Ἀμακτίουσα -σης (ή)

Ἀμακτίων -ονος (ό) -Ἡγεμῶν βασιλείου Ἰλῆς Σελεύκου

Ἀμαλασούνθη -ης (ή) -Μήτηρ Ἀταλαρίχου

Ἀμαλασούνθης -ου (ό)

Ἀμαλεύς -έως (ό) -Υἱός Νιόβης, Α-Γ-141Δ, Η-9-1089Δ

Ἀμαλήκ καὶ Ἀμάλυκος -ου (ό)

Ἀμαληκίτη -ης (ή)

Ἀμαληκίτης -ου (ό)

Ἀμαλθαῖα -ης καὶ Ἱεροφίλη καὶ Ἀμάλθεια -ης (ή) -Μάντισσα Κυμαῖα

Ἀμαλθαῖος -ου (ό)

Ἀμάλθεια -ειας (ή) -(τροφευή ὡς θεά μητέρα) -Αἶξ, τροφός Διός (κατ' ἄλλους μέ Ἑλίκη καὶ Αἶγην), ἡ θηλάσασα μέ τήν αἶγα Ὠλένια (τό κέρασ τῆς ἐρῶρε νέκταρ καὶ ἀμβροσίαν) -Νύμφη, θυγάτηρ Βασιλέως Μελισσέως ἡ Ὠλένου ἡ Αἰμονίου ἡ Ἡλίου. Ἀσχημότατη δι' ὃ Γαῖα ἐκρουψεν εἰς σπήλαιον Ἰδης καὶ ἀνέθεσεν ἀνατροφὴν Διός Παρθένος, νύμφη

θυγάτηρ Ὠκεανοῦ ἡ Αἰμονίου. Ἀνέθρεψεν Δίαν μέ γάλα καὶ μέλι μελισσῶν μέ κέρασ αἰγός μαζί μέ τήν νύμφην Μελίσσα -Σανάδα (ἄγριο θηλυκό) -Νύμφη εἰς Θεσπιάς κατέχουσα τό κέρασ Ἀμαλθείας παροιμία λεγομένη ἐπὶ πάσης ἀφθόνου ἡδονικῆς ἀπολαύσεως, Α-Γ-142Α, Β-Α-402Μ, Η-15-489Α, 792Α, Η-17-971Α

Ἀμαλθεύς -έως (ό)

Ἀμαλία -ης (ή) -Χριστιανικόν ὄνομα συζύγου Ὁθωνος

Ἀμάλιος -ίου (ό)

Ἀμαλκείδη -ης (ή)

Ἀμαλκείδης καὶ Ἀμακλείδης -ου (ό)

Ἀμαλλοτόκεια -ης (ή) -Ἐπίθετον Γῆς

Ἀμαλλοτόκος -ου (ή) -Ἐπίθετον Δήμητρος

Ἀμαλλοφόρος -ου (ή) -Συνώνυμον Οὐπίς -Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος -Ἐπίθετον Δήμητρος

Ἀμαλύκη -ης (ή)

Ἀμάλυκος -ου καὶ Ἀμαλήκ (ό)

Ἀμάλχια -ης (ή)

Ἀμάλχιος -ίου (ό)

Ἀμαλώϊα -ης (ή)

Ἀμαλώϊος καὶ Ὁμολώϊος -ίω (ό) = Ὁμολώϊος -Αἰτωλός τις -Προσωνύμιον Διός

Ἀμάνδα -ης (ή)

Ἀμάνδας -αο καὶ Ἀμάνδος -ου (ό)

Ἀμανη -ης (ή)

Ἀμανίτη -ης (ή)

Ἀμάντιος -ου (ό)

Ἀμανος -ου (ό)

Ἀμαντία καὶ Ἀβαντία -ης (ή) -Πόλις, Η-6-628Δ

Ἀμαντίδα -ης (ή)

Ἀμαντίδας -αο καὶ Ἀμαντίδης -ου (ό)

Ἀμαντινή -ῆς (ή)

Ἀμαντινός -οῦ (ό)

Ἀμάντιος –ου (ὁ) –Φίλος Καίσαρος, Α-Γ-149Δ

Ἀμαντίς –ίδος (ή)

Ἀμαντος –ου (ὁ) –Συγγραφεύς

Ἀμαξάνια –ης (ή)

Ἀμαξάνιος –ίου (ὁ)

Ἀμαξαντία καί Ἀμαξάντια –ης καί Ἀμαξέντια (ή) –Δῆμος Ἀττικῆς

Ἀμαξάντιος –ίου (ὁ)

Ἀμαξία –ης (ή)

Ἀμαξιεύς –έως (ὁ)

Ἀμαξίνδα –ης (ή) –Ὄνομα παιγνίου

Ἀμαξίνδας –αο (ὁ)

Ἀμαξίς –ιδος (ή) –Ὄνομα παιγνίου

Ἀμαξος –ου (ὁ)

Ἀμαρά –ης (ή)

Ἀμαρακίνη –ης (ή) –Εἰς ἐπιστολήν Ἀλκίφρονος

Ἀμαρακίνος –ου (ὁ)

Ἀμαρακίς –ίδος (ή)

Ἀμάρακος –ου (ὁ) –(μαντζουράνα) –Παῖς τοῦ βασιλέως τῆς Κύπρου Κινύρα –Πέρσης Α-Γ-152Δ, Η11-723Δ

Ἀμαράνδρα –ης (ή)

Ἀμάρανδρος –ου (ὁ)

Ἀμαράνθη –ης (ή)

Ἀμαρανθίς –ίδος (ή)

Ἀμάρανθος –ου (ὁ)

Ἀμαράντη –ης (ή)

Ἀμαραντία –ης (ή)

Ἀμαράντιν –ου; (ή);

Ἀμαράντιος –ίου (ὁ) –Ἐπίθετον Φάσιδος ποταμοῦ

Ἀμάραντος –ου (ὁ) –Συγγραφεύς Σπαρτιάτης ἢ Ἀλεξανδρινός, συγγράψας περὶ θεάτρου, Α-Γ-152Δ, Η-9-371Α

Ἀμαράς καί Ἀταράς καί Ἀταβυρία –ης (ή) –Πρώην Ρόδος

Ἀμαρδιακή –ῆς (ή)

Ἀμαρδιακός –οῦ (ὁ)

Ἀμαρδίουσα –ης (ή)

Ἀμαρδῖς –ιος (ὁ)

Ἀμαρδιών –ωνος (ὁ)

Ἀμαρδος καί Μάρδος –ου (ὁ) –Ποταμός Μηδεΐας –Ὄνομα Πέρσου

Ἀμάρζαστος –ου (ὁ)

Ἀμαρησία –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀμάρθαστη –ης (ή)

Ἀμάρθαστος –ου (ὁ)

Ἀμάρια –ης (ή)

Ἀμαρίκη –ης (ή)

Ἀμάρικος –ου (ὁ)

Ἀμάριος –ίου (ὁ) –Ἐπίθετον Διός

Ἀμαρσνάδα –ης (ή)

Ἀμαρσνάδας καί Φέρεκλος –ου (ὁ) –Α-Γ-155Δ, Ο.Ι.Ε.59

Ἀμαρυγκείδη –ης (ή)

Ἀμαρυγκείδης –ου (ὁ) –Υἱός Ἀμαρυγκέως, ὁ Διώρης, Ο.Ι.Β-622, Ο.Ι.Δ.517

Ἀμαρυγκεύς –έως (ὁ) –Υἱός Ἀλέκτωρος ἢ Ὀνησιμάχου, βασιλεὺς ἀρχηγός Ἐπειῶν εἰς Τροίαν, πατήρ Διωξίππου ἢ Δεξιππου Α-Γ-156Α

Ἀμαρυλλίς –ίδος (ή) –(λάμπουσα, σπινθηροβολουῖσα) –Ἡρώς ἔργων Θεοκρίτου. Ποιμενίς τις. Ὁ ἀθλητὴς Αἰγῶν ἀρπάσας ταῦρον ἀπὸ τὸν πόδα ἔσυρε εἰς κορυφήν (ὅπου αὕτη ἔβασκε) διὰ νά τῆς τὸν προσφέρει, Α-Γ-156Δ, Η-9-548Δ

Ἀμαρυνθία καί Ἀμαρυνθιάς καί Ἀμαρυσία –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος, Α-Γ-156Δ

Ἀμαρύνθιος καί Ἀμαρύσιος –ίου (ὁ)

Ἀμάρυνθος –ου (ὁ) –Κυνηγός, συνδοὺς Ἀρτέμιδος καί θεμελιωτὴς πόλεως Ἀμαρύνθου –Κύων Ἀκταίωνος, ἥρως Ἐρετρίας, Α-Γ-156Δ

Ἀμάρυντη –ης (ή)

Ἀμάρυντος –ου (ὁ) –Ποταμός

Ἀμαρυσία –ας (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος ἐν Εὐβοίᾳ

Ἀμαρύσιον –ίου (ή);

Ἀμαρύσιος –ίου (ό)

Ἄμας –α (ό)

Ἀμάσεια –ης (ή) –Πόλις

Ἀμασειας –ου (ό) –Χριστιαν. ὄνομα

Ἀμασήτη –ης (ή)

Ἀμάσητος –ου (ό)

Ἀμασία –ης (ή)

Ἀμασιάκη –ης (ή)

Ἀμασιάκης –ου (ό)

Ἀμασιάκις –ιος; (ό)

Ἀμασίας –ίου (ό) –Ποταμός Γερμανίας, τανϋν Ἔμς

Ἀμασίκλεια –ης (ή)

Ἀμάσικλος καὶ Ἀμάσιχος –ου (ό) –Ἀδελφός Πηνελόπτης, Α-Γ-159Α

Ἀμάσιος καὶ Ἀμασις –ιος (ό) –Βασιλ. Αἰγύπτου –Πέρσης στρατηγός –Ἡλείος –Σύζυγος Λαδίκης –Ἀγγειογράφος 6ου π.Χ. –Φιλόσοφος, Α-Γ-156Α, Β-Α-412Μ, Η-7-530Α Η-11-50Α, Η-17-416Δ

Ἀμασις καὶ Ἀμάσιος –ίου (ό)

Ἀμασίχη –ης (ή)

Ἀμάσιχis –ιος (ό)

Ἀμάσιχος καὶ Ἀμάσικλος –ου (ό)

Ἀμασος –ου (ό)

Ἀμαστρίνη –ης (ή) –Θυγάτηρ Οξυάρτου, ἀδελφή Δαρείου

Ἀμαστρίνος –ου (ό)

Ἀμαστρίς –ιδος καὶ –εως (ή) –Ἀμαζών –θεμελιώτρια Ἀμάστριδος –Θυγάτηρ Δαρείου Κοδομαννοῦ –Σύζυγος Διονυσίου Τυράννου, θυγάτηρ Οξυάρθρου, ἀδελφου Δαρείου, Α-Γ-159Α, Η-7-539Δ, 540Α, Η-12-651Δ

Ἀμαστρίς –ιος; (ό) –Ποταμός

Ἀμάτα –ης (ή) –Βασίλισσα Λατίου πρὸ ἐλεύσεως Αἰνείου, σύζυγος Λατίου Λατίνου μήτηρ Λαβινίας ἢ Λαρινίας, Α-Γ-159Α καὶ Δ

Ἀμάτης καὶ Ἀμμάτας –ου (ό)

Ἀματόκη –ης (ή)

Ἀμάτοκος καὶ Μήδοκος –ου (ό) –Βασιλεὺς Θράκης, διάδοχος Σεύθη, Η-9-706Α, Η-14-762Α

Ἀμάτος –ου (ό) –Ιούλιος Καίσαρ (veni –vidi –vici) –Ἡλίου, Η-8-1091Δ

Ἀμάτωρ –ορος (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Ἄμαυξ –κος (ό) –Πατήρ Μόψου Λαπίθου

Ἀμαυρά –ās (ή)

Ἀμαυρός –οῦ (ό)

Ἀμαχέτα –ης (ή)

Ἀμαχέτας –ας; (ό)

Ἀμάχη –ης (ή) –Σύντροφος καὶ ἀδελφή (ἀντροφονία) Ἄρη, Ο.Ι.Δ.440

Ἀμάχιος –ίου (ό)

Ἄμαχος –ου (ή & ό) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἀμβαζούκη –ης (ή)

Ἀμβαζούκης –ή (ό)

Ἀμβατία –ης (ή)

Ἀμβάτιος –ίου (ό)

Ἀμβίλογος –ου (ό)

Ἀμβιόριξ –ιγος (ό)

Ἀμβλεάτη –ης (ή)

Ἀμβλεᾶτος καὶ Ἀβλεᾶτος –ου (ό)

Ἀμβλογήρα –ης (ή) –(ή διώχνουσα γεράματα) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἀμβλόγηρος –ου (ό)

Ἀμβούα –ης (ή)

Ἀμβούας –α (ό) –Ρωμαῖος

Ἀμβουλαία καὶ Ἀμβουλία καὶ Βουλαία –ης (ή) –Ἀθηνᾶς ἐπίθετον

Ἀμβουλαῖος –ου (ό)

Ἀμβουλία –ης καὶ Βουλαία καὶ Ἀμβουλαία –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀμβούλιοι (οἱ) –Ἐπίθετον Κάστορος καὶ Πολυδεύκους

Ἀμβούλιος –ου (ό) –Ἐπίθετον Διός

Ἀμβουσα –σης (ή)

Ἀμβουστος -ου (ό)

Ἀμβρα -ης (ή)

Ἀμβρακία -ης καὶ Ἀμπρακία (ή) –Θυγάτηρ Φόρβαντος, υἱοῦ Ἡλίου, σύζυγος Μεσόλου, μήτηρ Δεξαμενοῦ –Θυγάτηρ Μελανέως, (βασιλέως Δρυόπων) υἱοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Στρατονίκης, σύζυγος Εὐρύτου –Θυγάτηρ Αὐγέου –Πόλις, Α-Γ-167Α

Ἀμβρακίας -ου (ό)

Ἀμβρακίς -ίδος; (ή) –Όνομα δούλης

Ἀμβραξ -κος (ό) –Υἱός Θεσπρωτοῦ ἡ Δεξαμενοῦ, ἔκγονος Λαοκόοντος

Ἀμβρος -ου (ό)

Ἀμβροσία -ης (ή) –(ἀθανασία) –Θυγάτηρ Ἀτλαντος καὶ Πλειόνης Ὑάδος, νύμφη Δωδωναία, τροφός Διονύσου. Ὅτε Διόνυσον καὶ ὁπαδούς κατεδίωξεν Λυκοῦργος βασιλεύς, μετεμορφώθη αὕτη εἰς κλῆμα ἀμπέλου –Ἐορτή πρὸς τιμὴν Βάκχου –Ἐπίθετον Ἡοῦς

Ἀμβρόσιαι -ων (οἱ) –Ἐπίθετον Μουσῶν

Ἀμβροσίη -ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος –Ἐπίθετον Ἡοῦς –Ἐπίθετον Νυκτός

Ἀμβρόσιον -ίου καὶ Ἄνθος (ή) –(θεία ἡ ἀθάνατος) –Ἑάς –Δωδωναία νύμφη –Θυγάτηρ Ἀτλαντος καὶ Πλειόνης

Ἀμβρόσιος -ίου (ό) (θεῖος, ἀθάνατος) Ἀγγειοπλάστης –Χριστ. ἐπίσκοπος, πολυγραφότατος, Α-Γ-169Δ, 170Α, ΒΑ-415 Α

Ἀμβροτος -ου (ό & ή) –(ἀθάνατος) –Ἐπίθετον Διονύσου –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Ἐπίθετον Διονύσου –Ἐπίθετον Ἀρεως –Ἐπίθετον Ἡβης –Ἐπίθετον Ἡοῦς –Ἐπίθετον Αἰῶνος –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος –Ἐπίθετον Ἡβης –Ἐπίθετον Ἰριδος –Ἐπίθετον Μούσης –Ἐπίθετον Νυκτός –Ἐπίθετον Φήμης μέ συνώνυμον: Τέκνον

Ἀμβρούουσα -σης (ή)

Ἀμβρουσός -οῦ καὶ Ἀμβρουσος καὶ Ἀμρουσος καὶ Ἀμβρυσος (ό) –Ποταμός –Ὁ κτίσας τὴν ἐν Φωκίδι Ἀμβρυσσον

Ἀμβρυσος καὶ Ἀμβρωσος καὶ Ἀμβρυσος -ου (ό)

Ἀμβρύων -ωνος (ό) –Συγγραφεὺς γράψας περὶ Θεοκρίτου

Ἀμβρώδαξ -κος (ό)

Ἀμβρώνυχα -ης (ή)

Ἀμβρώνυχος -ου (ό) –Πρέσβυς εἰς Σπάρτην Η-9-530Α

Ἀμβρωσος καὶ Ἀμβρυσος -ου (ό) –Ἡρως –Ἐξ οὗ ἡ πόλις Ἀμβρυσος (θεμελιωτής)

Ἀμβων -ωνος (ό) –Στρατηγός Ἀρουάκων

Ἀμγουδῖς -ιος; (ό)

Ἀμδηριδίη -ης (ή)

Ἀμδηριδῆς -ου (ό)

Ἀμεβώνη -ης (ή)

Ἀμέγαρτος -ου (ή) –Ἐπίθετον Ἀνάγκης –Ἐπίθετον Μέγαιρας

Ἀμέθυστη -ης (ή)

Ἀμέθυστος -ου (ό)

Ἀμεια -ης (ή)

Ἀμειβος -ου (ό) –Υἱός Πολυκλείτου, γλύπτου καὶ χαλκοπλάστου

Ἀμειγάλαρη -ης (ή)

Ἀμειγάλαρος -ου (ό) –Βασιλεύς Χαλδαίων

Ἀμειδῆς -έος (ό & ή) –Ἐπίθετον Ἄδου

Ἀμειδήτος -ου (ό & ή) –(κατηφής) –Ἐπίθετον Ἄδου –Ἐπίθετον Διονύσου –Ἐπίθετον Περσεφόνης

Ἀμειλα -ης (ή)

Ἀμείλητη -ης (ή) –Ἱερὸν Ἀσπαλίδος Ἀμειλήτης

Ἀμείλητος -ου (ό)

Ἀμείλικτοι -ων (οἱ) –Ἐπίθετον Κῆρων –Ἐπίθετον Μοιρῶν

Ἀμείλικτος -ου (ό & ή) –Ἐπίθετον Ἡρας –Ἐπίθετον Ἄδου –Ἐπίθετον Διός –Ἐπίθετον Κρόνου μέ συνώνυμον: Γενετήρ –Ἐπίθετον Μοίρης –Ἐπίθετον Ποσειδῶνος

Ἀμείλιχη –ης (ή)

Ἀμείλιχοι –ων (οῖ) –Ἐπίθετον Κήρων

Ἀμείλιχος καὶ Μείλιχος –ου (ὁ & η)
–Ποταμός –Ἐπίθετον Ἄδου –Ἐπίθετον
Αἴσης –Ἐπίθετον Ἀρεως –Προσωνύμιον
Διός, Α-Γ-173Α

Ἀμειλος –ου (ὁ) –Φρυγικὸν ἀνθρωπονύ-
μιον

Ἀμείμητος καὶ Ἀμίμητος –ου (ὁ & ή)

Ἀμείμουσα καὶ Ἀμύμουσα –ης (ή)

Ἀμείμων καὶ Ἀμύμων –ονος (ὁ) –
(ἀντρεωμένος –ἄψογος)

Ἀμεινάδα –ης (ή)

Ἀμεινάδας –αο (ὁ)

Ἀμειναρίστη –ης (ή)

Ἀμεινάριστος –ου (ὁ)

Ἀμεινέα –ης (ή)

Ἀμεινέας –ου (ὁ)

Ἀμεινή –ῆς (ή)

Ἀμεινῆς –ῆος (ὁ)

Ἀμεινία –ης καὶ Ἀμυνία (ή)

Ἀμεινιάδα –ης (ή)

Ἀμεινιάδας –αο καὶ Ἀμεινιάδης –ου
(ὁ) –(ἀνδρεϊότερος) πατήρ Διοδώρου –
Ὀλυμπιονίκης εἰς ἀγνωστον ἀγώνισμα
–Ἀθηναῖος ἢ Ρόδιος –Ἀθηναῖος δημότης
ἀγνωστος καὶ μὴ σίγουρος, Η-12-160Α

Ἀμεινιάδη –ης (ή)

Ἀμεινιάδης –ου (ὁ)

Ἀμεινίας –α καὶ Ἀμηνέας καὶ Ἀμινίας
–ου (Αἰολικά) καὶ Ἀμεινῆς (Ἰων.) (ὁ)
–(ἀνδρεϊότερος) –Ρήτωρ –Σατυρικός
ποιητής –Τριήραρχος ἐν Σαλαμίνι
–Ἀδελφός Αἰσχύλου καὶ Κυναιγείρου
–Πατήρ Κάλλωνος –Ὁ υἱός Διοχαίτα,
Πυθαγορικός φιλόσοφος –Υἱός Σωκλέ-
ους Ἀγνούσιος –Παλληγενεύς, Α-Γ-173Α
καὶ Δ, Η-7-161Α, Η-17-482Δ

Ἀμεινίουσα –σης (ή)

Ἀμεινίππη –ης (ή)

Ἀμεινίππος –ου (ὁ)

Ἀμεινίχα –ης (ή) –Σπαρτιάτης

Ἀμεινίχη –ης (ή)

Ἀμεινίχος –ου (ὁ)

Ἀμεινίων –ωνος (ὁ)

Ἀμεινοβία –ης (ή)

Ἀμεινόβιος –ίου (ὁ)

Ἀμεινογείτα –ης (ή)

Ἀμεινόγειτος –ου (ὁ)

Ἀμεινογέιτουσα –ης (ή)

Ἀμεινογείτων –νος (ὁ)

Ἀμεινοδώρα –ης (ή) –Ἐπὶ Ἐπιταφίου
στήλης

Ἀμεινόδωρος –ου (ὁ)

Ἀμεινοκλέα –ης (ή)

Ἀμεινοκλέας –ου (ὁ)

Ἀμεινόκλεια –ης καὶ Ἀμεινόκληα –ης
(ή) –Θυγάτηρ Ἀνδρομένου –Ἐπὶ ἐπιτα-
φίου στήλης, Η-8-124Α

Ἀμεινοκλείδη –ης (ή)

Ἀμεινοκλείδης –ου (ὁ)

Ἀμεινοκλείς –εἰος (ὁ)

Ἀμεινοκλεύς καὶ Ἀμεινοκλῆς –έους
(ὁ) –Κορίνθιος ἢ Μάγνης ἢ πατήρ Εὐ-
κλείδου –Ἐφευρέτης μυστικοῦ τρόπου
ναυπηγήσεως τριήρων, Η-11-240Α, Η-
16-836Α, Η-17-833Α

Ἀμεινοκλῆς καὶ Ἀμεινοκλέης –έους
(ὁ) –Μάγνης τίς –Κορίνθιος ναυπηγός
πρώτης τριήρους –Υἱός Κρατίνου

Ἀμεινοκράτεια –ης (ή)

Ἀμεινοκράτης –ειος (ὁ)

Ἀμεινοκράτης –ους; (ὁ) –Ἀθηναῖος –Ὁ
Δείναρχος ἔγραψε λόγον

Ἀμεινοκρίτη –ης (ή)

Ἀμεινόκριτος –ου (ὁ)

Ἀμεινόλα –ης (ή)

Ἀμεινολάα –ης (ή)

Ἀμεινόλαος –άου (ὁ)

Ἀμεινόλας –αο (ὁ)

Ἀμεινομάχη –ης (ή)

Ἀμεινόμαχος –ου (ό)

Ἀμεινονίκα –ης (ή)

Ἀμεινονίκη –ης (ή)

Ἀμεινόνικος –ου (ό) –Τεχνίτης

Ἀμεινος καί Ἀσκληπιός –οὔ (ό)

Ἀμεινοστράτη –ης (ή)

Ἀμεινόστρατος –ου (ό)

Ἀμεινοτέλεια –ης (ή)

Ἀμεινοτέλης –ους (ό)

Ἀμεινούσα –σης (ή)

Ἀμεινώ –οὔς (ή) –(ή καλυτέρα) –Ἐκ Κρήτης, θυγάτηρ Κλειοῦς

Ἀμείων –ωνος (ό) –(ἀντρειομένος –ἄμωμος, ἄψογος) –Ἀθηναῖος, Εἰτεαῖος

Ἀμειράκη καί Ἀμεράκις καί Πηνελόπη καί Ἀρνακία καί Ἀρναία καί (ή) –Σύζυγος Ὀδυσσεώς, μήτηρ Τηλεμάχου, H-15-872Δ

Ἀμειψάρχη –ης (ή)

Ἀμείψαρχος –ου (ό)

Ἀμειψία –ης (ή)

Ἀμειψίας –ου καί Ἀμείψιος –ίου (ό) –(ἀνταλλάσων) –Συγγραφεύς, ποιητής ἀρχαῖας κωμωδίας, νικήσας Ἀριστοφάνην εἰς δύο κωμικά δράματα: Ὅρνιθες καί Νεφέλες, A-Γ-174A, B-A-416M, H-14-403Δ, H-15-42Δ, H-17-522A

Ἀμείψιος καί Ἀμειψίας –ου (ό)

Ἀμέλα –ης (ή)

Ἀμέλαος –ου (ό)

Ἀμέλης –ητος (ό) –(μέλλει) –Ποταμός Ἄδου ὁ καί Κοκκυτός

Ἀμελησαγόρα –ης (ή)

Ἀμελησαγόρας καί Μελησαγόρας –ου (ό) –Ἱστορικός Ἀθηναῖος ἢ Χαλκιδώνιος –Ἀθτιδογράφος, A-Γ-177A, H-12-619A, H-13-207A

Ἀμέλια –ης (ή)

Ἀμέλιος –ίου (ό) –Μαθητής Πλωτίνου ἐξ Απαμείας καί Νουμηνίου –Διδάσκαλος Πορφυρίου, σύγχρονος Ἀμμωνίου καί

Ωριγένους –Νεοπλατωνικός, A-Γ-177A, H-12-486A

Ἀμέλουσα –σης (ή)

Ἀμέλπτιχη –ης (ή)

Ἀμέλπτιχος –ου (ό)

Ἀμελπτος –ου (ό & ή)

Ἀμελτίουσα –σης (ή)

Ἀμελτίων –ωνος (ό)

Ἀμέλων –ντος (ό) –(ἀμελών)

Ἀμεμπτον –ου (ή)

Ἀμεμπτος –ου (ό & ή) –Ἀθηναῖος –Ὁνομα πλοίου

Ἀμεμφής –έος; (ό & ή) –Ἐπίθετον Διονύσου –Ἐπίθετον Ὑγείας

Ἀμέμφης –νφους (ό)

Ἀμεμψινή –ης (ή)

Ἀμεμψινός –οὔ (ό) –Βασιλεὺς Χαλδαίων

Ἀμένα –ης (ή)

Ἀμένανη –ης (ή)

Ἀμένανος –ου (ή) –(ἐξασθενημένη) –Ἐπίθετον Εὐας

Ἀμενανός –οὔ καί Ἀμένας (ό) –Ποταμός πηγάζων ἐξ Αἰτνης –Ποτάμιος Θεός ἐν Σικελία

Ἀμένας –ου (ό) –Ποταμός πηγάζων ἐξ Αἰτνης

Ἀμενέα –ης (ή)

Ἀμενέας –ου (ό)

Ἀμένηβης –ιος; (ό)

Ἀμένθη –ης (ή)

Ἀμένθης –ου (ό) –Τόπος ὑπὸ τὴν γῆν ὅπου (κατὰ Αἰγυπτίους) διέτριβον αἱ ψυχαὶ ἕως ὅτου μεταβοῦν εἰς ἄλλα σώματα

Ἀμενία –ας (ή)

Ἀμενίας –ου (ό)

Ἀμενίσκη –ης (ή)

Ἀμενίσκος –ου (ό)

Ἀμενιτία –ης (ή)

Ἀμενίτιος –ίου (ό)

Ἀμενόθια –ίης (ή)

Ἀμενόθιος –ίου καὶ Ἀμένωφης (ό)

Ἀμένοφης –ιος (ό) –Όνομα βασιλ. Αἰγύπτου –Υἱός Παάπιδος –Ό Δ' ἦτο σύζυγος Νεφρετετέ –Ό καὶ Πρωτεύς Ἑλληνιστί

Ἀμέντα –ας; (ή)

Ἀμεντάν –άνος; (ό)

Ἀμενχοτέπ; (ό) –Φαραώ

Ἀμένωθ; (ό) –Επίθετον Μέμνονος μέ συνώνυμον: Παῖς

Ἀμένωθης –ου; (ό)

Ἀμένωφισκαὶ Ἀμενόθιος (ό) –Φαραώ

Ἀμένωφης –ιος (ό) –Αἰγύπτιος

Ἀμένωφης Β' (Ἄκχε Περουρέ) –Φαραώ

Ἀμένωφης Δ' (ό) –Ἀκενατών

Ἀμέραθη –ης (ή)

Ἀμέραθος –ου (ό)

Ἀμεράκη –ης (ή)

Ἀμεράκης –ου; (ό)

Ἀμεράκις καὶ Πηνελόπη –ης (ή)

Ἀμερή –ῆς (ή)

Ἀμερῆς –οῦ (ό) –Βασιλεύς Αἰγύπτου

Ἀμερία –ης (ή)

Ἀμερίας –ου (ό) –(ἡμέριος) –Γλωσσογράφος –Μακεδών γραμματικός, Α-Γ-178Δ, Η-12-843Δ

Ἀμεριμνία –ης (ή) –Προσωποποίησης ἀσφάλειας καὶ ἀμεριμνησίας

Ἀμεριμνιανή –ῆς (ή)

Ἀμεριμνιανός –οῦ (ό)

Ἀμέριμνος –ου (ό) –Αθηναῖος ὁ καὶ Λυχναῖς, σύζυγος Ἡρακλέας

Ἀμέριος –ιου (ό)

Ἄμερις –ιος (ό)

Ἀμέριστη –ης (ή)

Ἀμέριστος –ου (ό) –Μαθηματικός

Ἄμερος –ου (ό & ή) –Συνώνυμον: τέκτων –Επίθετον Ἀσκληπιοῦ –Επίθετον Ἀφροδίτης μέ συνώνυμον: Κυπρογένεια

Ἀμερσινόη –ης (ή)

Ἀμερσίνοος –όου (ό) –(καθιστών τινά παράφρονα) –Επίθετον Διονύσου –Επίθετον Σελήνης

Ἀμέρτα –ης (ή)

Ἀμέρτας –ου καὶ Ἀμέρτης –ου (ό) –Όλυμπιονίκης Ἡλείος εἰς πάλην παίδων

Ἄμερς –υος (ό)

Ἀμέστρατη –ης (ή)

Ἀμέστρατος καὶ Ἀρχέστρατος καὶ Δαμόστρατος καὶ Αἰμόστρατος καὶ Ἀγήσαρχος –ου (ό) –Όλυμπιονίκης Τριταεὺς εἰς πυγμῇν

Ἀμεστρία –ης (ή)

Ἀμέστριος –ίου καὶ Ἀμήστριος (ό) –Υἱός Ἡρακλέους καὶ Θεσπιάδος Ἡώνης

Ἀμετάβολος –ου (ό & ή)

Ἀμετάτροποι –ων (οἱ) –Επίθετον Μοιρῶν

Ἀμετέρα –ης (ή)

Ἀμέτερος –ου (ό)

Ἀμέτρητος –ου (ό & ή) –Επίθετον Μούσης

Ἀμεϋῖππη –ης (ή)

Ἀμεϋῖππος –ου (ό)

Ἀμεύνουσα –σης (ή)

Ἀμεύνων –ωνος (ό)

Ἀμευσία –ας (ή)

Ἀμευσίας –ου (ό)

Ἀμεύσιος –ίου (ό) –Όρχομένιος μέ πατρωνυμικόν Κεφώνιος

Ἀμευσίουσα –σης (ή)

Ἀμευσίππη –ης (ή)

Ἀμεύσιππος –ου (ό)

Ἀμευσιχάρμη –ης (ή)

Ἀμευσίχαρμις –ιος (ό)

Ἀμευσίχαρμος –ου (ό)

Ἀμευσίων –ωνος (ό)

Ἀμευσοπόλεια –ης (ή)

Ἀμευσόπολις –ιδος (ό)

Ἀμεύσσα –ης (ή)

Ἀμεύσσας –αντος; (ό)

Ἀμεύστα –ης (ή)

Ἀμεύστας –ου; (ό)

Ἄμη –ης (ή)

Ἀμήδη –ης (ή)

Ἀμήδης –ου (ό)

Ἀμήλουσα –σης (ή)

Ἄμηλων –νος (ό) –Βασιλεύς Χαλδαίων

Ἀμημώνη –ης (ή)

Ἀμημώνης –ου (ό)

Ἀμηνία –ης (ή)

Ἀμηνίας –ου (ό) –Πατήρ Ἱμερίου σοφιστοῦ, H-9-872A

Ἀμήνιτη –ης (ή)

Ἀμήνιτος –ου (ό) –Ἀθηναῖος

Ἀμηνίχα –ης (ή)

Ἀμήνιχis –ιος (ό)

Ἀμήνιχος –ου (ό)

Ἀμηστράτη –ης (ή)

Ἀμήστρατος –ου (ό)

Ἀμήστρια –ης (ή)

Ἀμήστιριος –ίου (ό) –Υἱός Ἡρακλέους καὶ Θεσπιάδος Ἡώνης –Στρατηγός Περσῶν

Ἀμηστρίς –ιδος καὶ –ιος (ό & ή) –Σύζυγος Ξέρξου βασιλέως Περσῶν, μήτηρ Ἀρταξέρξου

Ἀμητήρ –ρος (ό) –Επίθετον Ἀρεως

Ἀμητορίδη –ης (ή)

Ἀμητορίδης –ου (ό) –(κιθαρίστας) –Ἀπόγονος Ἀμήτορος

Ἀμήτορος –ου (ό) –Κιθαρίστας

Ἀμήτωρ –ορος (ή & ό) –Επίθετον Ἀθηνᾶς (ὡς μή ἐχούσης μητέρα) –Επίθετον Διονύσου –Επίθετον Σελήνης

Ἀμήτωρ –ορος (ό) –Κρής –Λυρικός ποιητής –Ὁ Ἐλευθερνεῖος, μέ ἀπογόνους Ἀμητορίδας, A-Γ-190Δ

Ἀμηχανία καὶ Ἀπορία –ης (ή) –Μετά τῆς Πενίας προστάτες θεοὶ τῆς νήσου Ἄνδρου, H-15-713A

Ἀμήχανος –ου (ή) –Επίθετον Ἥρας

Ἀμία –ης (ή) –(γόμφος) ἢ μετέπειτα Φίλα, μήτηρ Αὐρηλίας Φίλας

Ἀμιάδα –δης (ή)

Ἀμιάδας –αο (ό)

Ἀμιάνθη –ης (ή)

Ἀμιανθίς –ιδος (ή)

Ἀμιάνθος –ου (ό) –Νικητὴς εἰς παίγνιον μέ Ἐπαφρα, Τέρτιον καὶ Ἡδυστον ὅπου ἐμέτρα ὁ Σίτους (π.χ. Λάζος)

Ἀμιάντη –ης (ή)

Ἀμιαντίς –ιδος (ή)

Ἀμιάντος –ου (ό) –(ἄμωμος) –Υἱός Λυκούργου ἐκ Τραπεζοῦντος Ἀρκαδίας (ἢ Ἀθηναῖος ἢ ἀρχιτέκτων). Φιλοξένησε Διοσκούρους καταδιωκομένους ὑπὸ Μεσσηνίων Λευκιππίδων διότι νυμφευθέντες ἀδελφὰς αὐτῶν (Φοίβην καὶ Ἰλᾶειραν καὶ εἶχον περιουσιακὰς διενέξεις. –Επίθετον Ἡελίου –Επίθετον Κρόνου

Ἀμίας –ίου (ό)

Ἀμιδα –ης (ή)

Ἀμίδας –αο (ό)

Ἀμίδη –ης (ή)

Ἀμιδηνή –ῆς (ή)

Ἀμιδηνός –ου (ό) –Ὁ Ἀέτιος ἀρχίατρος αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ, H-7-833A

Ἀμίδης –ου (ό)

Ἀμίδια –ης (ή)

Ἀμίδιος –ίου (ό)

Ἀμιζόκη –ης (ή)

Ἀμιζόκης καὶ Ἀμιζώκης –ου (ό) –Φίλος Σκύθου Δανδάμιδος, γνωστός διὰ τὴν φιλίαν των

Ἀμιζώκη –ης (ή)

Ἀμιζώκης –ου (ό)

Ἀμιθέα –ης (ή)

Ἀμίθεια –ης (ή)

Ἀμίθεος –έου (ό)

Ἀμίκλεια –ης (ή)

Ἀμικλῆς –έους (ό)

Ἀμίλαρα –ης (ή)

Ἀμίλαρος –ου (ό) –(ἀνταγωνιστής) –Μεσοποτάμιος

Ἀμίλκα –ης (ή)

Ἀμίλκας –αῖ –ου; (ό) –(δοῦλος τοῦ θεοῦ) –Ὄνομα Καρχηδονίων –Ὁ ἐπικληθεὶς Βάρκας, πατήρ Ἀννίβου ἢ Γέσκωνος –Υἱός Ἄννωνος, σύγχρονος Γέλωνος

Ἀμιλλα –ης (ή) –Κατά Ἡσίοδον ἀποτελεῖ ἔριδα καλῶν ἔργων –Ὄνομα πλοίου, H-8-228Δ

Ἀμίλλαρη –ης (ή)

Ἀμίλλαρος –ου (ό)

Ἀμιλλος –ου (ό)

Ἀμιλλώ –οῦς (ή)

Ἀμιλμαρουδοκη –ης (ή)

Ἀμιλμαρουδοκος –ου (ό)

Ἀμιλος –ου (ό)

Ἀμιλῶν –ωνος (ό) –Ποταμός ἐν Σκωτία

Ἀμιλώ –οῦς (ή) –Ἐξ Ἀρκαδίας, μήτηρ Ἐράσου

Ἀμιλῶσσα –σσης (ή)

Ἀμίμητη –ης (ή)

Ἀμίμητοι –ων (οἱ) –Ἐπίθετον Χαρίτων

Ἀμίμητος –ου (ό)

Ἀμινάδα –δης (ή)

Ἀμιναδάβ (ό)

Ἀμινάδαβος –ου (ό)

Ἀμιναδάμ; (ό)

Ἀμινάδας –ου ἢ –αδαο (ό) –Πατήρ Εὐκλείδα ἢ Βοιωτάρχης

Ἀμιναιᾶ –ης (ή)

Ἀμιναιῖος –ου (ό)

Ἀμινάνδρα –ης (ή)

Ἀμινάνδρις –ιος (ό)

Ἀμινάνδρος –ου (ό) –Βασιλεὺς Ἑπειρωτῶν Ἀθαμάνων, πατήρ Γαλαίστη, A-Z-42Δ, H-4-934Δ

Ἀμινέα –ας (ή)

Ἀμινέας –ου (ό)

Ἀμινία –ης (ή)

Ἀμινίας –ου (ό) –Υἱός Φίλωνος ἢ Δημοκλέους –Ἐραστής Ναρκίσσου, σφαγείς ἰδιοχείρως. Διά τὴν πράξιν του ἔλαβε περιφρόνησιν ὑπὸ Ναρκίσσου

Ἀμίνιος –ου (ό) –Ποταμός

Ἀμινίουσα –σης (ή)

Ἀμινίχα –ης (ή)

Ἀμινιχία –ης (ή)

Ἀμινίχης –ιος (ό)

Ἀμινίχιος –ίου (ό) –Πατρωνυμικόν Προκλείδα ἢ Φίλωνος

Ἀμίνιχος –ου (ό)

Ἀμινίων –ωνος (ό)

Ἀμिनογένη –ης (ή)

Ἀμिनογένης –ου (ό)

Ἀμिनοδότη –ης (ή)

Ἀμινόδοτος –ου (ό)

Ἀμινοδώρα –ης (ή)

Ἀμινόδωρος –ου (ό)

Ἀμिनοκλής –ους (ό)

Ἀμινόκλεια –ης (ή)

Ἀμινοκλεῖς –εῖος & Ἀμινοκλῆς –έους (ό)

Ἀμινοκλῆος –ου (ό) –Πατρωνυμικόν τοῦ ἀνωτέρου

Ἀμινοκλῆς –έους (ό)

Ἀμινόκλια –ης (ή)

Ἀμिनοκράτης –ειος (ό)

Ἀμिनοκράτη –ης (ή)

Ἀμिनοκράτης –ου (ό)

Ἀμिनομένη –ης (ή)

Ἀμिनομένης –ου (ό)

Ἀμινονίκα –ης (ή)

Ἀμινόνικος –ου (ό)

Ἀμινράνη; (ό) –Μεγάλος διδάσκαλος, δεσμώτης, ἀρχιμεταλλουργός, εὐεργέτης Καυκασιανῶν (ἀντίστοιχος Προμηθεὺς)

Ἀμῖς –ίδος (ή) –Καί φρούριον ἀνατολῆς καταληφθέν ὑπὸ Σαπῶρ Πέρσου ἐπὶ Ἰουλιανοῦ

Ἀμισηνᾶς –ᾶ; (ό) –Ὁ Βαρκαῖος, ὄνομα-στός παλαιστής, Ὀλυμπιονίκης

Ἀμίσκη –ης (ή)

Ἀμίσκος –ου (ό)

Ἀμισοδώρα –ης (ή)

Ἀμισόδωρος –ου (ό) –Πατήρ Μάριδος (Μάρις), H-18637Δ

Ἀμισσος καὶ Ἀμισσός –οῦ (ό) –Υἱός Ἀπόλλωνος καὶ Δρυόπης

Ἀμίστρη –ης (ή)

Ἀμίστρης –ου (ό) = Ἀμίστρις –Πέρσης τις

Ἀμισώδαρη –ης (ή)

Ἀμισώδαρος –άρου (ό) –Βασίλ. Λυκίας, ἀναθρέψας φοβερὴν Χίμαιραν. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀτύμνιος καὶ Μάρις πρὸς βοήθειαν Τρώων, O.I.P.328

Ἀμιτ –ου; (ό)

Ἀμιτα –ης (ή) –Σύζυγος Λατίνου

Ἀμιτας –α (ό)

Ἀμίτια –ης (ή)

Ἀμίτιος –ίου (ό)

Ἀμίτουσα –σης (ή)

Ἀμιτροχάδη –ης (ή)

Ἀμιτροχάδης –ου (ό) –Βασιλεὺς Ἰνδῶν

Ἀμιτροχάτης –ου (ό)

Ἀμίτων –ωνος (ό)

Ἀμμα –ης (ή) –(τροφός) –Γυναικεῖον ὄνομα –Τροφός

Ἀμμά καὶ Ἀμμάς καὶ Ρέα καὶ Μήτηρ καὶ Δημήτηρ –τρος (ή) –Τροφός Ἀρτέμιδος, A-Γ-199Δ

Ἀμμαδίκη –ης (ή)

Ἀμμαδίκος –ου (ό) –Πατήρ Νικάδα

Ἀμμαῖα –ης (ή)

Ἀμμαῖος –ου (ό) –Φίλος Διονύσου Ἀλικαρνασέως, H-5-943A, 956A

Ἀμμάλα –ης (ή)

Ἀμμαλεινή –ῆς (ή)

Ἀμμαλεινία –ης (ή)

Ἀμμαλείνιος –ίου (ό)

Ἀμμαλείνιος –οῦ (ό)

Ἀμμαλος –ου (ό)

Ἀμμας –α καὶ Ἀμαῖα –ας (ή) –Επίθετον Δήμητρος

Ἀμμάς –α (ή) –Ὄνομα τροφοῦ Ἀρτέμιδος –Επίθετον Ρέας καὶ Δήμητρος

Ἀμμασα –ης (ή)

Ἀμμάτα –ας (ή)

Ἀμμάτας –ου καὶ Ἀμάτης (ό)

Ἀμμέα –ας (ή)

Ἀμμέας –ου (ό) –Υἱός Κοροΐβου –Πλαταιεύς τις

Ἀμμεμένη –ης (ή)

Ἀμμεμένης –ου (ό) –Βασιλεὺς Αἰγύπτου

Ἀμμένουσα –σης (ή)

Ἀμμενων –ντος (ό) –Βασιλεὺς Χαλδαίων, (Εὐσεβίου χρονικά)

Ἀμμη –ης (ή)

Ἀμμήμουσα –σης (ή)

Ἀμμήμων –νος (ό) –(ἄμμωμος, εὐγενής)

Ἀμμία –ας; (ή) –Θυγάτηρ Πειερίωνος ἢ θυγάτηρ Πελεργένου –Καὶ Φρυγικὸν ἀνθρωπονύμιον –Εἰς ἐπίγραμμα –Μήτηρ Διώνης

Ἀμμιανή –ῆς (ή)

Ἀμμιανός Μαρκελίνος (ό) –Λόγιος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ, ἱστορικός ἀμερόληπτος. Τό ἔργο του Res gestae (Πράξεις ἢ, Ἱστορία), εἶναι γραμμένο στὰ Λατινικά, στό ὁποῖον μᾶς συστήνεται ὡς «πρώην στρατιώτης καὶ Ἕλληνας»

Ἀμμιανός –οῦ (ό) –Ποιητής Ἀνθολογίας –Συγγραφεὺς

Ἀμμιάς –άδος (ή)

Ἀμμιάς –άδος (ό)

Ἀμμίδα –ης (ή)

Ἀμμίδας –αο (ό)

Ἀμμίδη -ης (ή)
 Ἀμμίδη -ης (ή)
 Ἀμμικά -κης; (ή)
 Ἀμμικάρτος -άρτου (ό)
 Ἀμμιλώ -οῦς (ή)
 Ἀμμιν; (ή) -Σύζυγος Παραμόνου
 Ἀμμινα -ης (ή)
 Ἀμμινάπη -ης (ή)
 Ἀμμινάπης -ητος; (ό)
 Ἀμμινάσπη -ης (ή)
 Ἀμμινάσπης -ου (ό) -Πάρθος τις
 Ἀμμιον -ου (ή)
 Ἀμμιος -ου (ό)
 Ἀμμίτα -ης (ή)
 Ἀμμίτης -ου (ό) -Ποταμός (Χαλκιδικής)
 Ἀμμόας -ου; (ό)
 Ἀμμοδόχη -ης (ή)
 Ἀμμόδοχος -ου (ό)
 Ἀμμορρούσα -σης (ή)
 Ἀμμόρρων -νεις; (ό) -Ποταμός ὃν διήλθε Ἀλέξανδρος
 Ἀμμουν -νεις; (ό)
 Ἀμμούν -ειος (ό) -Χριστ. Ἅγιος (4 Ὀκτωβρίου)
 Ἀμμούν Ρά (ό) = Ἀμμωνας Δίας, ἀριστερόστροφα (Αἰγυπτιακά) συλλαβικά Νουμά
 Ἀμμουνεία -ης (ή)
 Ἀμμούνις -ιος; (ό)
 Ἀμμούνις -ιδος (ή)
 Ἀμμοῦς -οῦ ἢ -οῦντος (ό) -Ἐπίθετον Ἀμμωνος Διός
 Ἀμμουσα -σης (ή)
 Ἀμμυς -υος (ό)
 Ἀμμων Ρά (ό) = Ἀμμων Δίας = Θεός Αἰγυπτίων
 Ἀμμων καὶ Ἀμοῦς καὶ Θαμοῦς -οῦ (ό) -Βασιλεὺς Αἰγύπτου

Ἀμμων -νος (ό) -(Λιβυκός Ζεὺς) -Ἐπίθετον Διός -Θεότης -Ποιμήν -Βασιλεὺς Λιβύης -Γεωμέτρης -Ταυτίζεται μέ Ρά -Ἐπίθετον Ὀσίριδος
 Ἀμμων καὶ Ἀμμούν καὶ Ἀμοῦν -ειος (ό) -Ζεὺς Αἰγυπτίων
 Ἀμμωνᾶ -ῆς (ή)
 Ἀμμωνάριον -ίου (ή) -Ὄνομα μάρτυρος
 Ἀμμωνᾶς -ᾶδος (ό)
 Ἀμμώναςσα -σης (ή)
 Ἀμμωνία καὶ Σεμμῖνις (ή)
 Ἀμμωνία -ης; (ή) -Ὄνομα γυναικός ἢ ἐπώνυμον Ἡρας -Παλαιόν ὄνομα Αἰγύπτου
 Ἀμμωνιανή -ῆς (ή)
 Ἀμμωνιανός -οῦ (ό) -Γραμματικός
 Ἀμμωνιάς -ᾶδος (ή) -Ὄνομα ἱεροῦ πλοίου
 Ἀμμώνιος καὶ Σακᾶς καὶ Σακκᾶς -ᾱ (ό) -Ἄρχων -Γραμματικός φιλόσοφος, ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ἀμμωνίου, μαθητὴς Ἀριστάρχου -Ὁ περιπατητικὸς καθηγητὴς Πλουτάρχου, συγγραφεὺς -Διδάσκαλος φιλοσόφου Ἡλιοδώρου -Υἱὸς Ἑρμείου φιλοσόφου καὶ Αἰδεσίας φιλοσόφου -Δύο ἀδριαντοποιοί -Ἰδρυτὴς νεοπλατωνικῆς φιλοσοφίας, μέ μαθητὰς Πλωτίνου καὶ Ὠριγένην -Χριστιανὸς συγγραφεὺς καὶ ἄλλοι -Πλαστόν, ὁ Ἐπίδauρος ὁ καὶ Ἀμμώνιος ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον -Ἐπίθετον Ἀμμωνος -Ἀλεξανδρινὸς χειρουργός, ὁ καὶ λιθοτόμος (λιθοτριψία;) Λατρευτικὸς συγγραφέας -Νεοπλατωνικός, Α-Γ-209Δ, Β-Α-452Α, Η-7-1057Δ, Η-12-489Α, Η-14-379Α, Η-15-908Α, Η-18-183Δ
 Ἀμμωνίς -ιδος (ή) -Ναὸς Διός
 Ἀμμωνις -ιος (ό)
 Ἀμμώνις -ιδος (ό)
 Ἀμμωνοδότη -ης (ή)
 Ἀμμωνόδοτος -ου (ό)

Ἀμμωνοδώρα -ης (ή)
 Ἀμμωνοδώρος -ου (ό)
 Ἀμμως -ω; (ό)
 Ἀμμώς -ώ (ό) -Χριστιαν. μοναχός
 Ἀμνα -ης (ή) -(ἀμνή)
 Ἀμναγος -ου (ό)
 Ἀμναία -ας (ή)
 Ἀμναῖος -ου (ό)
 Ἀμναμοι -ων (οἱ) -(ἀπόγονοι) -Ἐπίθετον Μοιρῶν
 Ἀμνατη -ης (ή)
 Ἀμνατος -ου (ό)
 Ἀμνήμουσα -σης (ή)
 Ἀμνήμων -νος (ό) -Ἐπίθετον Διονύσου
 Ἀμνησία -ης καὶ Εἰλείθυια (ή)
 Ἀμνία -ίης (ή)
 Ἀμνίας καὶ Ἀμνειός -οῦ (ό) -Ποταμός Παφλαγῶν
 Ἀμνιάς -άδος (ή) -Ἐπώνυμον Εἰλειθυΐας
 Ἀμνις -ιος (ό)
 Ἀμνικλῆς -ου (ό) -Φηγαεύς
 Ἀμνίκλεια -ης (ή)
 Ἀμνικλῆς -έους (ό)
 Ἀμνικράτεια -ης (ή)
 Ἀμνικράτης -ους (ό)
 Ἀμνίουσα -σης (ή)
 Ἀμνισιάδη -(δες) (ή)
 Ἀμνισιάδης -ου (ό)
 Ἀμνισίδες (αἱ) -Νύμφαι
 Ἀμνισίς -ίδος (ή) -Πηγή
 Ἀμνισός -οῦ (ή) -Πόλις -Ποταμός
 Ἀμνισός καὶ Ἀμνησός -οῦ (ό)
 Ἀμνίων -ωνος (ό) -Ποιμήν -Ἐπιστολή Ἀλκίφρονος
 Ἀμνόκολος -ου (ό) -(ποιμήν)
 Ἀμνον -ου (ή)
 Ἀμνός -οῦ (ό) -(ἀρνῖον) -Ὄνομα ἀνδρῶν κόν ἐν Δήλῳ

Ἄμνος -ου (ό)
 Ἀμόαιτη -ης (ή)
 Ἀμόαιτος -ου (ό)
 Ἀμόγητος -ου(ό) -Πατήρ Κρετόμης -Ἐπίθετον Ἀρεως
 Ἀμοδόκη -ης (ή)
 Ἀμόδοκος καὶ Μήδοκος -ου (ό) -Βασιλεύς Ὀδρυσῶν -Ὑπερβόρειος μετὰ Ὑπερόχου, H-14-762A
 Ἀμοῖβα -ης (ή)
 Ἀμοιβάδες -ων (οἱ) -(ἀνταλλακτικαί) -Ἐπίθετον Ὠρῶν, με συνώνυμον: Θυγατέρες
 Ἀμοιβαία -ας (ή) -Ἐπίθετον Νεμέσεως
 Ἀμοιβαίη -ης (ή) -Ἐπίθετον Ἡούς -Ἐπίθετον Νεμέσεως -Ἐπίθετον Αφροδίτης
 Ἀμοιβαῖος -ου καὶ Ἀμοιβεύς -έως καὶ Ἀμοιβέας -ου (ό) -Ἀθηναῖος κιθαρωδός περίφημος -Ἐπώνυμον Ποσειδῶνος
 Ἀμοίβας -ου (ό)
 Ἀμοιβεύς -έως (ό) -Ἐπίθετον Ποσειδῶνος
 Ἀμοιβίχα -ης (ή)
 Ἀμοιβιχίς -ιος (ό)
 Ἀμοιβιχος -ου (ό)
 Ἀμοιβος -ου (ό & ή)
 Ἀμοικλή -ης (ή) -Ἐπίθ. Αφροδίτης
 Ἀμοικλῆς -ητος; (ό)
 Ἀμοίνη -ης (ή) -Μία τῶν 50 Δαναΐδων, μνηστευθεῖσα Αἰγυπτιάδην Πολυδέκτορα
 Ἀμοινος -ου (ό)
 Ἀμοίρη -ης (ή) -Δαναΐς
 Ἀμοιρος -ου (ό)
 Ἀμολβος -ου (ό)
 Ἀμολλία -ης (ή)
 Ἀμόλλιος -ίου (ό)
 Ἀμομφάρετη -ης (ή)
 Ἀμομφάρετος -ου (ό) -(ἄψογος πολεμιστής) -Σπαρτιάτης ἡγεμῶν (λοχαγός)

Πιτανάτου Λόχου εις μάχην Πλαταιῶν, υἱός Πολιάδου. Διεκρίθη μέ Ποσειδώνιον καί Φιλοκύονα εις Πλαταιᾶς, Α-Γ-216Α, Η-7-171Α

Ἀμονία -ης (ή)

Ἀμονίας -ου (ό)

Ἀμονορυτία -ης (ή)

Ἀμονορύτιος -ίου (ό)

Ἀμονρασόνθηρ -ρος (ό)

Ἀμονρασώνθηρ -ηρος (ό)

Ἀμόντα -ης (ή)

Ἀμόντας -ου; (ό)

Ἀμονυρύτια -ης (ή)

Ἀμονυρύτιος -ίου (ό)

Ἀμοπάουσα -σης (ή)

Ἀμοπάων -ονος; (ό) -Τρώς εὐγενής, υἱός Πολυαίμονος, Ο.Ι.Θ.276

Ἀμορ -ρος (ό)

Ἀμόργη -ης (ή)

Ἀμόργης -ου (ό) -Πέρσης στρατηγός ἐπὶ Δαρείου Ὑστάσπου -Υἱός Πισσοῦθνου, ἔκγονος Ὑστάσπου, σατράπης Καρίας

Ἀμοργίνη -ης (ή)

Ἀμοργίνος καί Σημωνίδης -ου (ό) -Σάμιος ἐλεγειακός ποιητής

Ἀμοργός -οῦ (ή) -Ὄνομα νήσου, πρῶην Παγκάλα καί Παγκάλῃ

Ἀμορραῖα -ας (ή)

Ἀμορραῖος -ου (ό)

Ἀμορφότατη -ης (ή)

Ἀμορφότατος -ου (ό) -Ἐπίθετον φόβου καί Δείμου, συνοδῶν τοῦ πατρός τους, ἄρως, στά πεδία τῶν μαχῶν

Ἀμορφοῦ -οὺς (ή) -Φόβητρα θήλεα (ὡς ἡ Γελλοῦ) -Φανταστικά τέρατα

Ἀμοτίουσα -σης (ή)

Ἀμοτίων -νος (ό)

Ἀμουλία -ης (ή)

Ἀμούλιος καί Ἀμώλιος -ίου (ό) -Πατήρ Αἰνίτου καί Ἄνθοῦς -Υἱός Πρόκα Σιλβίου

βασιλεύς Λατίου, ἀδελφός Νουμίτορος. Φυλάκησε θυγατέραν γεννήσασα κρυφίως καί τό βρέφος ἄφηκε ἐντός κιβωτοῦ εις Τίβεριν. Ἦτο ὁ Ρωμύλος πού φονεύσας κατόπιν Ἀμούλιον ἔφερε εις θρόνον Νουμίτορα πάππον

Ἀμουμείτεια -ης (ή)

Ἀμουμείτειος -ου (ό)

Ἀμουμογένη -ης (ή)

Ἀμουμογένης -ου; (ό)

Ἀμουμοδότη -ης (ή)

Ἀμουμόδοτος -ου (ό)

Ἀμουμοδώρα -ης (ή)

Ἀμουμόδωρος -ου (ό)

Ἀμουμόκλεια -ης (ή)

Ἀμουμοκλῆς -έους (ό)

Ἀμοῦν (τό) -Ἐπὶ κλησὶς Ἀμμωνος Διός

Ἀμουνία -ης (ή)

Ἀμουνίας -ου (ό)

Ἀμούντα -ης (ή)

Ἀμούντας -α; (ό)

Ἀμούς -οῦ καί Ἀμμων καί Θαμοῦς -οῦ (ό) -Ἀρχαῖος βασιλεύς Θηβῶν Αἰγύπτου

Ἀμμόχωστος καί Καμαρόφρυος -ου (ή) -Ἰδρυθεῖσα μετὰ καταστροφὴν παρακειμένης Σαλαμῖνος

Ἀμπελά -ῆς (ή)

Ἀμπελᾶς -ᾶ (ό)

Ἀμπελία καί Ἀμπελῖς -ίδος (ή) -Ἐταῖρα

Ἀμπελιανή -ῆς (ή)

Ἀμπελιανός -οῦ (ό)

Ἀμπελιάτις -ίδος (ή) -Ἀθηναία τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς

Ἀμπελίδα -ης (ή)

Ἀμπελίδας -αο (ό) -Ἀργεῖος

Ἀμπελίδη -ης (ή)

Ἀμπελίδης -ου (ό)

Ἀμπελίδιον (τό) -Υποκοριστικόν τοῦ Ἀμπελῖς

Ἀμπελῖνος -ου (ὁ)

Ἀμπέλιον -ίου (ή)

Ἀμπελῖος -ίου (ὁ)

Ἀμπελίουσα -σης (ή)

Ἀμπελῖς -ίδος καί Ἀμπελία (ή) –Γυναικός ὄνομα –Ἐταίρα

Ἀμπελίσκη -ης (ή) –Ὄνομα κόρης

Ἀμπελίσκης -ου (ὁ)

Ἀμπελίσκος -ου (ὁ)

Ἀμπελίων -ωνος (ὁ) –Ὄνομα πτηνοῦ –Ἀνδρικόν ὄνομα –Εἰς ἐπιστολήν Ἀλκίφρονος

Ἀμπελόεις -εντος (ὁ) –Ἐπίθετον Διονύσου

Ἀμπελόεσσα -σσης (ή) –Ἐπίθετον Ἐνυούς

Ἀμπελος -ου (ὁ & ή) –Θηλυκή Ἀμαδρυάς –Σάτυρος εὐνοούμενος Διονύσου –Προσωποποιήσις ἀμπελίου –Μυθικόν πρόσωπον ἐρώμενον ὑπὸ Βάκχου –Ἡ τοῦ Ἀμμωνος ἱερά τριήρης (πλοίου ὄνομα)

Ἀμπελουργός -οῦ (ὁ)

Ἀμπελούσα -σης (ή)

Ἀμπελοφύτωρ -ρος (ὁ) –Ἐπίθετον Διονύσου

Ἀμπέλων -ωνος (ὁ)

Ἀμπλέκουσα -σης (ή)

Ἀμπλέκων -ντος (ὁ) –Ἐπίθετον Ἡελίοιο

Ἀμπλιάτη -ης (ή)

Ἀμπλιάτος -ου (ὁ)

Ἀμπλιος -ίου καί Ἀμπλίας -ου (ὁ) –Χριστιανικόν ὄνομα

Ἀμπλις -ιος; (ὁ)

Ἀμπρακιώτη -ης (ή)

Ἀμπρακιώτης -ου (ή) –Παλαιά ναῦς Ἀθηναίων, (ὄνομα πλοίου)

Ἀμπρούκλα -ης (ή) –Χριστιανικόν –Διακόνισσα εἰς Κωνσταντινούπολιν

Ἀμπρούκλης -η (ὁ) –Χριστιανικόν

Ἀμπύκη -ης (ή)

Ἀμπυκίδη -ης (ή)

Ἀμπυκίδης -ου (ὁ) –Υἱός Ἀμπυκος, ὁ Μόψος, H-12-99Δ

Ἀμπυκος -ου (ὁ) –Υἱός Ἰαπετοῦ, ἱερεὺς Δήμητρος

Ἀμπυξ -υκος (ὁ) –Υἱός Πελίου ἢ Ἰαπετοῦ, πατήρ Ἀρέως –Υἱός Τιτάρονος ποῦ μέ σύζυγον Χλωρίδα γεννᾷ μάντιν Μόψον –Λαπίθης ὅστις εἰς γάμον Πειριθόου φονεῦει Κένταυρον Οἰκλον, A-Γ-243 A, H-13-857Δ

Ἀμρουσος καί Ἀμρυσος -ου (ὁ) –Ποταμός

Ἄμσα -σης (ή) –Μέ Ἀπόλλωνα γεννᾷ Δελφόν

Ἀμυγδαλιά -ās (ή) –Χριστιανικόν

Ἀμύδριππη -ης (ή)

Ἀμύδριππος -ου (ὁ) –Ἀθηναῖος

Ἀμυδών -ωνος (ή) –(πόλις Παιονίας), πρωτεύουσα Παιόνων κατοικοῦντων τήν κοιλάδα Ἀξιοῦ O.I.B.849, Π288

Ἀμυζών -ωνος (ὁ)

Ἀμυζῶσσα -σσης (ή)

Ἀμύητος -ου ὠδίνων (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀμυθᾶν -νος καί Ἀμυθάων -νος (ὁ) –Υἱός Κρηθέως

Ἀμυθανοείδη -ης (ή)

Ἀμυθανοείδης -ου (ὁ) –Γένος μαντικόν ἐξ οὗ Κάλχας, H-10-145Δ

Ἀμυθαονίδη -ης (ή)

Ἀμυθαονίδης -ου (ὁ) –Ἀπόγονος Ἀμυθάονος

Ἀμυθάουν -σύνειος; (ὁ)

Ἀμυθάουσα -σης (ή)

Ἀμυθάρνα -ης (ή)

Ἀμυθάργος -ου (ὁ)

Ἀμυθάων -ονος καί Ἀμυθᾶν -ᾶνος; (ὁ) –Υἱός Κρηθέως καί Τυροῦς, ἀδελφός Αἴσονος. Μέ σύζυγον τήν Εἰδομένην

θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φέρητος γεννᾶ Βιάντα καί Μελάμπουν ἰατρόν – Ἀνανεωτής, ἰδρυτής Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, Ο.Ο.Λ.259, Α-Γ-250Δ

Ἀμυθέα –ης (ή)

Ἀμύθεος –ου (ό)

Ἀμυθέουσα –σης (ή)

Ἀμυθέων –ωνος (ό) –Αθηναῖος Μελιτεύς, υἱός Δαμοστράτου, Η-9-1090Α, Η-10-141Δ, Η-14-961Α

Ἀμυῖτη –ης (ή) –Σύζυγος Ναβουχοδονόσορος, θυγάτηρ Ναβοπολάσαρος

Ἀμυῖτης –ου (ό)

Ἀμύκη καί Ἀμυκή –ῆς (ή) –Θυγάτηρ βασιλέως Σαλαμίνου ἐν Κύπρῳ, ἰδρύσασα Αντιόχειαν, σύζυγος Κάσου, υἱοῦ Ἰνάχου, Α-Γ-252Δ

Ἀμύκλα –ης (ή) –Θυγάτηρ Νιόβης καί Ἀμφίονος τοξευθεῖσα ὑπό Ἀρτέμιδος (κατ' ἄλλους μὴ φονευθεῖσαι μετ' ἀδελφῆς Μελιβοίας) –Τροφός Θεμιστοκλέους –Λακεδαιμονία τροφός Ἀλκιβιάδου

Ἀμυκλαῖα –ης (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης –Επίθετον Αθηνᾶς

Ἀμυκλαῖος καί Ἀμύκλειος –ου (ό) –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Ἀνδριαντοποιός –Επίθετον Σαράπιδος, Α-Γ-251Α

Ἀμυκλαίσσια –ης (ή)

Ἀμυκλαίσσιος –σιου (ό) –Επίθετον Ἀπόλλωνος

Ἀμύκλας –α καί –αο (ό) –Υἱός βασιλέως Λακεδαιμόνος καί Σπάρτης, πού μέ θυγατέραν Λαπίθου Διομήδην, γεννᾶ Κυνόρταν καί Ὑάκινθον καί Λεανείραν, σύζυγον Ἀρκάδος, ἰδρυτής Ἀμυκλῶν –Πατήρ Δάφνης, Λεανείρας, Ἀργάλου, Πολυβοίας, Ὑακίνθου –Πυθαγορικός ὁ Ἡρακλεώτης –Μαθητής Πλάτωνος

Ἀμυκλίδη –ης (ή)

Ἀμυκλίδης –ου (ό) –Υἱός Ἀμύκλα, ὁ Ὑάκινθος

Ἀμυκλος καί Ἀμύκλος –ου (ό) –Μαθητής Πλάτωνος, Η-8-552Δ

Ἀμυκος –ου (ό) –Υἱός Ποσειδῶνος καί νύμφης Βιθυνίδος ἢ Πελίας (κατά Πλάτωνα). Κατά Ἀπολλώνιον Ρόδιον εἶναι υἱός Βιθυνίδος, πού ἦτο τό ἐπίθετον Μελίας, ἀδελφός Μύγδονος. Φοβερός Γίγας προκαλῶν εἰς ἀγῶνα ἐφόνευε ξένους, φονευθεῖς ὑπό Κάστορος ἐλθόντος μετὰ Ἀργοναυτῶν εἰς χώραν –Κένταυρος, υἱός Ὀφίονος φονεύσας Λαπίθην Κέλαδον εἰς γάμους Πειριθόου –Τρώς –Βασιλεὺς Βεβρύκων –Ὑποχρέωνε σέ πυγμαχικόν ἀγῶνα καί σκότωνε ὅποιον νικοῦσε, ἐπυγμάχισε μέ Πολυδεύκην ἀργοναύτην ὅστις τόν ἐφόνευσεν –Εἰς γάμον Πειριθόου ἐφόνευσεν Λαπίθην Κελάδωντα, Α-Γ-251Δ, Η-9-549Δ, 775Δ, Η-17-139Α

Ἀμυκοφόνη –ης (ή)

Ἀμυκοφόνος –ου (ό) –Ὁ ἀργοναύτης Πολυδεύκης ὡς φονεύσας τόν Ἀμυκον

Ἀμύλκα –ης (ή)

Ἀμύλκας καί Ἀμίλκας –αο (ό)

Ἀμύμνη –ης (ή)

Ἀμύμνης –ου (ό) –Γενάρχης Ἀμύμνων

Ἀμυμόξενη –ης (ή)

Ἀμυμόξενος –ου (ό)

Ἀμύμουσα –σης (ή)

Ἀμύμων –ονος (ό & ή) –(μῶμος=ψόγος) –Επίθετον Ἀσκληπιοῦ μέ συνώνυμα: Ἰητήρ καί Υἱός –Επίθετον Θεσμοδοτεῖρης –Επίθετον Νηρέως –Ἰατρός Αθηνῶν

Ἀμύμων καί Ἀμείμων –νος (ό)

Ἀμυμώνη καί Ἀμυμόνη καί Κάναθος –ου (ό) –(ἄμωμος εὐγενής) –Μεταμορφωμένη νύμφη Ποσειδῶνος –Ποταμός –Δαναΐς (θυγάτηρ Δαναοῦ καί Εὐρώπης), πού μέ Ποσειδῶνα, ἐν πηγῇ γεννᾶ Ναύπλιον –Πηγὴ ἐν Ἀργεῖ –Θυγάτηρ Ἀδωνίδος –Επίθετον Ἀφροδίτης, Η-14-200Α

Ἀμύμωνος –ου (ό) –(ἄμωμος, εὐγενής)

Ἄμυνα –ης (ή)

Ἀμυνάνδρα –ης (ή)

Ἀμυνανδρί(δ)αι (αἱ) –Γένος ἐξ οὗ ἱερεῖς ἐν Ἀθήνησιν, τοῦ ἥρωος Κέκροπος

Ἀμύνανδρος –ου (ὁ) –Ηγεμὼν Ἀθαμάνων –Βασιλεὺς –Ἀθηναῖος, Α-Γ-255Α

Ἄμυνα –ης (ή)

Ἀμυνᾶς –ᾶ (ὁ) = Ἀμύνανδρος –Βασιλεὺς Ἀθαμάνων

Ἀμυνέα –ης (ή)

Ἀμυνέας –ου (ὁ) –Α-Γ-255Δ

Ἀμύνη –ης (ή)

Ἀμυνία –ης (ή)

Ἀμυνίας καὶ Ἀμεινίας –ου (ὁ) –Υἱὸς Σελλοῦ –Ἀθηναῖος, τοκογλύφος ὡς ὁ Πασίας ἢ ὁ Βελονοπώλης –Ἄρχων ἐν Ἀθήναις. Ὁ Ἀριστοφάνης (Νεφέλαι) τὸν χλευάζει ὡς μαλθακόν, παράσιτον καὶ κόλακα –Υἱὸς Προνάπου (Πρασιεύς;) ἀναφερόμενος εἰς Σφήκες

Ἀμυνίχα –ης (ή)

Ἀμύνιχος –ου (ὁ)

Ἀμυνόκλεια –ης (ή)

Ἀμυνοκλῆς –έους (ὁ)

Ἀμυνομάχη –ης (ή)

Ἀμυνόμαχος –ου (ὁ) –Ἀθηναῖος –Υἱὸς Φιλοκράτους, Η-8-28Α

Ἀμυνομένη –ης (ή) –Ὄνομα Ἀττικῆς νεῶς (ὄνομα πλοίου)

Ἀμυνόμενός –ου (ὁ) –Κηφισιεύς –Μαραθωνομάχος –Πατὴρ Ἀριστοδήμου

Ἄμυνος –ου (ὁ) –Μυθικόν πρόσωπον –Δευτερεύουσα ἱατρικὴ θεότης –Ἡρώς θεραπευτής, Η-7-830Α

Ἀμύνουσα –σης (ή)

Ἀμύντα –ης (ή)

Ἀμύντας –ου (ὁ) –(πρόμαχος πατρίδος) –Μακεδόνες βασιλεῖς καὶ στρατηγοί –Πατὴρ Φιλίππου –Υἱὸς Ἀνδρομένους –Σύζυγος Γέτιδος –Ὁ Εὐρέσιος ἢ Ἐφέσιος ἦτο Ὀλυμπιονίκης εἰς παγκράτιον παιδων –Βιογράφος Ὀλυμπιάδος (ὁ Εὐσεβής) –Βασιλεὺς Μακεδονίας, ἐκ συζύγου Εὐρυδίκης ἐξ Ἰλλυρίας ἔσχεν υἱούς, Ἀλέ-

ξανδρον, Περδίκαν, Φίλιππον. Ἐκ Παλλακῆς Γυγαΐας υἱοί, Ἀρχέλαος, Ἀριδαῖος, Μενέλαος –Ἐλεγειακός –Ὁ ἱστορικός Ἀλεξάνδρου, συγγραφεὺς Περσικῆς Γεωγραφίας –Σύζυγος Κύννας, θυγατρός βασιλέως Φιλίππου –Μακεδονικὸν ὄνομα –Υἱός Ἀσωπίχου, Α-Γ-255Δ, Η-15-543Δ, Η-18-229Α

Ἀμύντας καὶ Εὐσέβης –ους (ὁ) –Βιογράφος Ὀλυμπιάδος

Ἀμύντης –ου (ὁ) –Υἱὸς Σωδάμου

Ἀμυντία –ης (ή)

Ἀμυντιανή –ῆς (ή) –Θυγάτηρ Τιτιανοῦ

Ἀμυντιανός –οῦ (ὁ) –Ἱστορικός 2ου αἰ-ῶνος, Α-Γ-257Α, Η-12-844Α

Ἀμυντίνη –ης (ή)

Ἀμυντίνης –ου (ὁ)

Ἀμύντιος –ίου (ὁ)

Ἀμυντις –ιδος; (ή)

Ἀμυντίχη –ης (ή)

Ἀμυντίχης –ιδος(ή)

Ἀμύντιχος –ου (ὁ) –Υποκοριστικὸν Ἀμύντα

Ἀμυντορίδα –δης (ή)

Ἀμυντορίδαι (οἱ) –Ἀπόγονοι Ἀμύντορος

Ἀμυντορίδας –αο καὶ Ἀμυντορίδης –ου (ὁ)

Ἄμυντος –ου (ὁ) –“Θαλύσια” Θεοκρίτου, Η-9-548Δ

Ἀμύντουρ –ούρειος (ὁ)

Ἀμυντούρειος –είου (ὁ)

Ἀμύντωρ –ορος (ὁ) –(ὑπερασπιστής) –Υἱὸς Ὀρμένου ἢ Φιλίππου ἢ Ἡφαιστίωνος –Πατὴρ Φοίνικος, Κράντορος καὶ Ἀστυδαμείας, ἥτις μέ Ἡρακλὴν γεννᾷ Κτήσιππον –Πολιτικός –Μακεδονικόν –Ἐπίθετον Ἡφαίστου, Ο.Ι.Ι.448, Κ266, Α-Γ-257Α καὶ Δ, Η-15-38Δ

Ἀμυνῶ –οῦς (ή)

Ἀμύνων –ντος (ὁ) –Ἀθηναῖος ρήτωρ ὄν

Ἀριοτοφάνης σκώπεται ὡς ἀβροδιαί-
τον καὶ μαλθακόν

Ἀμύρα -ης (ή)

Ἀμυρία -ης (ή)

Ἀμύριος -ου (ό) -Σοφός Συβαρίτης καὶ
ἕτερος

Ἀμυρίς -ιος (ό) -(ἀμύριστος) -Ο καὶ
Σοφός ἐξ Ἰταλίας πατήρ Δαμάσου, Α-Γ-
257Δ, Η15-766Δ

Ἀμυρος -ου (ό) -(ἀμύριστος) -Ποταμός
-Υἱός Ποσειδῶνος ἢ Βοιωτοῦ -Ἀργοναύ-
της ἐκ τῶν 50, Α-Γ-258Α

Ἀμύρρη -ης (ή)

Ἀμύρρης -ου ; (ό)

Ἀμυρταῖα -ης (ή)

Ἀμυρταῖος -ου (ό) -Βασιλεύς Αἰγύπτου
-Πατήρ Πανσίριος

Ἀμυσινά -ας (ή)

Ἀμυσινᾶς -ᾶ (ό) -Ὁ Βαρκαῖος ὀλυμπιο-
νίκης εἰς πάλην

Ἀμυστις -ιος; (ό) -Ποταμός Ἰνδικῆς

Ἀμύτη -ης (ή)

Ἀμύτης -ου (ό)

Ἀμύτις -ιδος (ή)

Ἀμυχη -ης (ή)

Ἀμυχος -ου (ό)

Ἀμφαινέτη -ης (ή)

Ἀμφαίνετος -ου (ό)

Ἀμφάλκη -ης (ή)

Ἀμφάλκης -ου (ό) -Υἱός Ἀντιφάτου

Ἀμφαλκίδα -δης (ή)

Ἀμφαλκίδας -αο (ό)

Ἀμφαλκος -ου (ό)

Ἀμφάναξ καὶ Ἀμφιάναξ -κτος (ό) -
Βασιλεύς Λυκίας -Υἱός Ἀντιμάχου -Πα-
τήρ Οἰτύλου

Ἀμφάνασσα -ης (ή)

Ἀμφάνδρα -ης (ή)

Ἀμφανδρος -ου (ό)

Ἀμφανίδα -δης (ή)

Ἀμφανίδας -αο καὶ Ἀμφανίδης -ου (ό)

Ἀμφανίδη -ης (ή)

Ἀμφανίδης -ου (ό)

Ἀμφάνιμη -ης (ή)

Ἀμφάνιμος -ου (ό)

Ἀμφαξίτις -ιδος (ή)

Ἀμφαρείδα -δης (ή)

Ἀμφαρείδας -αο (ό)

Ἀμφαρέτα -ης (ή)

Ἀμφαρέτη -ης (ή) -Εἰς στήλην Κεραμει-
κοῦ

Ἀμφάρετος -ου (ό)

Ἀμφάρη -ης (ή)

Ἀμφάρης -ου (ό) -(ην, αἰτιατ) -Σπαρτιά-
της

Ἀμφαρίδα -δης (ή)

Ἀμφαρίδας -αο (ό)

Ἀμφαρίχη -ης (ή)

Ἀμφάριχis -ιος (ό)

Ἀμφάριχος -ου (ό) -Βοιωτός τις

Ἀμφέα -ας (ή)

Ἀμφέας -ου (ό)

Ἀμφεια -ης (ή)

Ἀμφειος -ου (ό)

Ἀμφείρα -ης (ή) -Ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς

Ἀμφειρος -ου (ό)

Ἀμφέριτη -ης (ή)

Ἀμφέριτος -ου (ό)

Ἀμφέρουσα -σης (ή)

Ἀμφέρων -ντος; (ό)

Ἀμφερωνίδη -ης (ή)

Ἀμφερωνίδης -ου (ό)

Ἀμφεωτίδη -ης (ή)

Ἀμφεωτίδης -ου (ό)

Ἀμφήδη -ης (ή)

Ἀμφήδης -ου (ό)

Ἀμφήνετη -ης (ή)

Ἀμφήνετος -ου (ό)

Αμφήνωρ –ορος (ό)

Αμφήρη –ης (ή)

Αμφήρης –ου (ό) –(ἐκατέρωθεν συνδε-
δεμένος) –Ηγεμών Ἀτλαντίδος, υἱός Πο-
σειδῶνος καὶ Κλειτοῦς

Αμφηρία –ης (ή)

Αμφηρίδη –ης (ή)

Αμφηρίδης –ου (ό) –Θάσιος

Αμφήριος –ίου (ό) –Υἱός Ποσειδῶνος
καὶ Κλειτοῦς

Αμφήριστη –ης (ή)

Αμφήριστος –ου (ό)

Αμφήριτη –ης (ή)

Αμφήριτος –ου (ό)

Αμφθάν –ἄνος (ό);

Αμφία –ης (ή)

Αμφιάλειος –είου (ό)

Αμφιαλεύς –έως (ό)

Αμφιάλη –ης (ή) –Ἀκρωτήριον Ἀττικῆς
–Μήτηρ Ροδίου Κλεοδώρου

Αμφιάλος –ου (ό) –(ὁ ὑπὸ θαλάσσης πε-
ριβαλλόμενος) –Φαίαξ, υἱός Πολυνήου
–Υἱός Ἀνδρομάχης (Ἐκτορος) καὶ Νεο-
πτολέμου (υἱοῦ Ἀχιλλέως) ἀδελφός Μο-
λοσσοῦ, Περγάμου, Πιέλου, Ο.Ο.Θ. 114

Αμφιάναξ καὶ Ἰοβάτης –ου(ό) –(σκωπτι-
κὸν ἐπώνυμον διθυραμβοποιῶν) –Ἡρώς
–Πατὴρ Οἰτύλου –Βασιλεὺς Λυδίας ὑπο-
δεχθεὶς Προΐτον διωχθέντα ὑπὸ ἀδελ-
φοῦ Ἀκρισίου, ὃν καὶ δίδει σύζυγον θυγα-
τέραν του Ἄντειαν, Α-Γ-259Δ, Η-9-992Δ,
Η-10-426Δ, Η-17-139Α

Αμφιάνασσα –σσης (ή)

Αμφιανή –ῆς (ή)

Αμφιανός –ου (ό) –Χριστιανικὸν ὄνομα
ἀγίου

Αμφιαραεΐδη –ης (ή)

Αμφιαραεΐδης –ου (ό)

Αμφιαράη –ης (ή)

**Αμφιάρως ἢ Ἀνφιάρως καὶ Ἀμφιά-
ρηος καὶ Ἀμφιάρεως (ό)** –(Εὐσεβέστα-

τος) –Υἱός Οἰκλέως ἢ Ἀπόλλωνος καὶ
Κλυταιμνήστρας –Μάντις –Ἡρώς ποῦ
θεοποιήθηκε. Εἰς θήραν Καλυδωνίου καὶ
Ἀργοναύτης –Μέ Ἐριφύλην ἀδελφήν Ἀ-
δράστου γεννᾷ Ἀλκμαίωνα καὶ Ἀμφί-
λοχον καὶ ἔγινεν ἡγεμὼν Ἀργούς. Μα-
ντεύσας θάνατόν του ἐκρύβη ἀλλὰ τὸν
ἀνεκάλυψεν Πολυνείκης. Ἐκστρατεύσας
ἐκδικήθη καὶ Ἐριφύλην. Τὸν κατάπιε ἡ
Γῆ ἢ ἔπεσεν ἐξ ἄρματος –ιατρός, θεότης
ιατρικῆ δευτερεύουσα. Ἀπόγονος ια-
τροῦ Μελάμποδος –Πατὴρ Ἀλεξίδα
–Μετέσχεν ὡς Ἀργοναύτης (εἰς Ἀργο-
ναυτικὴν ἐκστρατείαν) –Δεύτερος φο-
νευθεὶς εἰς θήραν Καλυδωνείου κάπρου
–Πατὴρ Ἀμφιλόχου καὶ Ἀλκμαίωνος –
Σύζυγος Ἐριφύλης (μέ τὴν ὁποίαν γεννᾷ
Δημώνασσα) ἣτις ἐδέχθη περιδέραιον
Ἀρμονίας συζύγου Κάδμου –Ἡνίοχος
αὐτοῦ ὁ Βάτων –Εἰς τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις
–Πηγὴ ἐν Ὠρωπῶ, Ο.Ο.Ο.244, 253, Α-Γ-
259Δ, Η-9-1094Α, Η-10-909 Δ, Η-17-938Δ,
Η-18-55Α, 983Δ

Αμφιάρεως –έω καὶ Ἀμφιάρως (ό)
–Προσωνύμιον Διός, Η-17-139Α

Αμφιαράτη –ης (ή)

Αμφιάρατος –ου (ό)

Αμφιάρη –ης (ή)

Αμφιάρης καὶ Ἀμφιάρεως (ό) (εὐσε-
βέστατος)

Αμφιάρης –ου (ό) –Λακεδαιμόνιος, ὀλυ-
μπιονίκης εἰς πάλιν

Αμφιαρίδα –δης (ή)

Αμφιαρίδας –αο (ό)

Αμφιάρως –ου (ό)

Αμφίας –ιάο καὶ Ἀμφις –ιος (ό) –(μέ-
τριος Σικελικὸς οἶνος) Ἐπιδαύριος –Ταρ-
σεύς φιλόσοφος –Πατὴρ Διοκλείδου Κα-
βειριάρχου

Αμφιβαΐα –ας (ή)

Αμφίβαιος –ου (ό) –Ἐπώνυμον Ποσει-
δῶνος

Αμφιβία –ης (ή) –Θυγάτηρ Πέλοπος, σύ-
ζυγος Σθενέλου. Μήτηρ Αλκυόνης, Εὐ-

ρυνόμης καί Μεδούσης –Μήτηρ Εὐρυσθέως

Ἀμφιβία καί Νικίπη –ης (ή)

Ἀμφίβιος –ίου (ό)

Ἀμφίβουλη –ης (ή)

Ἀμφίβουλος –ου (ό)

Ἀμφιβώλα –ης (ή)

Ἀμφιβώλος –ου (ό)

Ἀμφιγαία –ης (ή)

Ἀμφίγαιος –ου (ό)

Ἀμφιγένεια –ης (ή) –Πόλις, Ο.Ι.Β.593

Ἀμφιγένεις –ειος (ό)

Ἀμφιγένης –ου (ό)

Ἀμφιγόνη –ης (ή)

Ἀμφιγονίς –ίδος (ή)

Ἀμφιγονος –ου (ό)

Ἀμφιγυήεις –εντος (ό) –Ἐπίθετον Ἡφαίστου ἄμφω χαλαίνοντος

Ἀμφιγυήεσσα –ης (ή)

Ἀμφιγύης –εντος (ό)

Ἀμφιγύησσα –σσης (ή)

Ἀμφιδάϊα –ης (ή)

Ἀμφιδάϊος –ίου (ό)

Ἀμφιδάμα –ης (ή)

Ἀμφιδάμας –αντος (ό) –(κραταιός νικητής) –Ἡρώς –Πατήρ Αντιβίας–Πατήρ Κλυσωνύμου ὃν παῖδα ὄντα ἐφόνευσεν Πάτροκλος παίζων κύβους –Βασιλεύς Χαλκίδος –Υἱός Λυκούργου καί Κλεοφύλης ἔκγονος Ἀλεοῦ, ἀργοναύτης –Υἱός Βουσίριδος ἐν Αἰγύπτῳ, ὃν ἐθανάτωσεν μετὰ πατρός ὁ Ἡρακλῆς –Ἡρώς Κυθήρας φιλοξενήσας Αὐτόλυκον –Ἀργοναύτης –Ἀδελφός Κηφέως, Υἱός Κλεοβούλης καί Ἀλεοῦ –Κηφισιεύς, Ο.Ι.Κ.268,269, Α-Γ-265, Η-10-690Δ, Η-15-620Α

Ἀμφιδάμεια –ης (ή)

Ἀμφιδάμιος –ίου (ό) –(ὁ ὑποτάσσειν καθ' ὅλοκληρίαν

Ἀμφιδάμιος –ου (ό) –Ἠλείος ἢ Φωκεύς, πατήρ Γανύκτορος

Ἀμφιδέξια –ης (ή)

Ἀμφιδέξιος –ου (ό) –Ἀθηναῖος τίς

Ἀμφιδήμη –καί Ἀμφιδόμη –ης (ή)

Ἀμφιδημῖδη –ης (ή)

Ἀμφιδημίδης –ου (ό)

Ἀμφιδημος καί Ἀμφίδομος –ου (ό)

Ἀμφιδίκη –ης (ή)

Ἀμφίδικος καί Ἀσπώδικος –ου (ό) –(πολύ δίκαιος) –Υἱός Ἀστακοῦ Θηβαῖος, (ἐκ τῶν 7 Θηβαίων πού ἀπέκρουσαν τοὺς 7 ἐπὶ Θήβας) φονεύσας Παρθενοπαῖον καί φονευθεὶς ὑπὸ Περικλυμένου, Α-Γ-265Δ

Ἀμφίδοκη –ης (ή)

Ἀμφίδοκος –ου (ό) –Υἱός Ὀρχομενοῦ

Ἀμφιδόμη καί Ἀμφιδήμη (ή)

Ἀμφίδομος καί Ἀμφίδημος –ου (ό)

Ἀμφιδρόμη –ης (ή)

Ἀμφιδρομος –ου (ό)

Ἀμφιδρόση –ης (ή)

Ἀμφιδροσος –ου (ό)

Ἀμφιδύμα –ης (ή)

Ἀμφιδύμας –αντος (ό)

Ἀμφιδώρα –ης (ή)

Ἀμφίδωρος –ου (ό) –Μεγαρεὺς τις

Ἀμφιελίσσουσα –ης (ή)

Ἀμφιελίσσων –ντος (ό) –Ἐπίθετον Ἡελίοιο

Ἀμφιέννα –ης (ή)

Ἀμφιέννος –ου (ό)

Ἀμφιέπουσα –σης (ή) –(ἡ προσφέρουσα τιμὴν) –Ἐπίθετον Σελήνης

Ἀμφιέτηρος –ου (ό) –Ἐπίθετον Διονύσου

Ἀμφιετής –τῇ (ό) –Ἐπίθετον Διονύσου

Ἀμφιετίδη –ης (ή)

Ἀμφιετίδης –ου (ό)

Ἀμφιετώ –οῦς (ή) –Θεότης εἰς ἣν ἀντιστοιχεῖ Ὀρφικός ὕμνος

Ἀμφιθάλεια –ης (ή)

Αμφιθάλης -ῆ (ό) –(ἀκμάζων, ἀνθοφορῶν)

Αμφιθαλής -έος καί Αμφιλαφής -ῆ (ό & ἦ) –Επίθετον Αἰῶνος –Συνώνυμον: Αὐτόσπορος –Επίθετον Διονύσου –Επίθετον Ἐρωτος –Επίθετον Διός –Επίθετον Ὠρας

Αμφιθάλια -ης (ἦ)

Αμφιθάλιος -ίου καί Απφιθάλιος (ό)

Αμφιθέα καί Αμφιθέη καί Λευκοθέα καί Μελποδία καί Ἡμιθέα καί Λευκονόη (ἦ) –(εὐκίνητη) –Σύζυγος Λυκούργου ἐκ Νεμέας, υἱοῦ Φέρητος, μήτηρ Ὀφέλτου ἢ καί Εὐρυδίκη –Σύζυγος Αὐτολύκου πάππου Ὀδυσσεως, υἱοῦ Ερμού, μήτηρ Αἰσύμου καί Ἀντικλείας μητρός Ὀδυσσεως –Θυγάτηρ Πρόνακτος, σύζυγος Ἀδράστου, μήτηρ Αἰγιαλέως φονευθέντος κατά Θηβῶν ὡς καί Κυνανίππου καί Αἰγιαλείας, Δηιπύλης, Ἀργείας –Σύζυγος Θεοῦ Αἰόλου, μέ 6 θυγατέρας καί 6 υἱούς, μεταξύ των, τόν Μάκαρα –Θυγάτηρ Θρακός, βασιλέως Κολωνῶν Κύκνου καί ἀδελφή Τένου, οἰκιστοῦ Τενέδου –Νηρηΐς, Α-Γ-166Α, Η-9-78Δ, Η-11-651Α

Αμφιθέη -ης (ἦ)

Αμφιθειδῆ -ης (ἦ)

Αμφιθειδῆς -ου (ό)

Αμφίθεμις -ιδος (ό & ἦ) –(πολύ δίκαιος) –Ἥρως –Υἱός Ἀπόλλωνος καί Ἀκακαλίδος ἐκ Κρήτης. Μέ νύμφην Τριτωνίδα γεννᾷ Νασάμονα καί Κέφαυρον –Θηβαῖος –Πατήρ Ἀδυμαχίδου, Η-10-536Δ

Αμφιθένης -ιδος καί Γαράμας -αντος (ό)

Αμφίθεος -έου (ό) –Υἱός Λυκίνου δημιουργός –Υἱός Δήμητρος καί Τριπτολέμου, γεννᾷ Κελεόν πού μέ Φαιναρέτην γεννᾷ Λυκίνον, Α-Γ-266Δ

Αμφιθέουσα -σης (ἦ)

Αμφιθέων -νος (ό) –Επίθετον Ἀπόλλωνος μέ συνώνυμον: Εἰσορόων

Αμφιθίη -ης (ἦ)

Αμφιθίης -ου (ό)

Αμφιθόη -ης (ἦ) –Νηρηΐς, Ο.Ι.Σ.42

Αμφίθοος -όου (ό)

Αμφιθώ -οὺς (ἦ) –Νηρηΐς

Αμφίκατος -ου (ό)

Αμφίκερως -ωτος (ό & ἦ) –(ἡ ἔχουσα δύο κέρατα) –Επίθετον Σελήνης

Αμφικῆδη -ης (ἦ)

Αμφικῆδης -ου (ό)

Αμφικλα -ης (ἦ)

Αμφικλέα -ης (ἦ)

Αμφικλεία -ης (ἦ) –Μαθήτρια Πλωτίου, θυγάτηρ Αριστίωνος

Αμφικλείδῆ -ης (ἦ)

Αμφικλείδης -ου (ό) –Αθηναῖος τις

Αμφικλείς -εἰος (ό)

Αμφικλῆς -έους (ό) –Υἱός Ἀγιδος ἢ Πυθοδώρου –Πατήρ Ἀμφισθένους –Πατήρ Τιμᾶ –Σικελιώτης – Ἐξ Ἀλωπεκῆθεν

Αμφικλίδα -ης (ἦ)

Αμφικλίδας -αο (ό)

Αμφικλος -ου (ό) –Τρώς φονευθεῖς ὑπό Ἀχιλλέως –Εὐβοεὺς –Ἐκ τῶν πρώτων βασιλέων Χίου, Ο.Ι.Π.313 Α-Γ-267Α, Η-18-644Δ

Αμφικόρεια -ης (ἦ)

Αμφικόριος -ίου (ό)

Αμφικούδεις -ειος (ό)

Αμφικράτεια -ης (ἦ)

Αμφικράτεις -ειος (ό)

Αμφικράτη -ης (ἦ) –(πολύ ισχυρή)

Αμφικράτηρ; -ηρος (ό)

Αμφικράτης -ητος; (ό) –(πολύ ισχυρός) –Βασιλεὺς Σάμου, ἱστορικός –Ρήτωρ – Ἀδριαντοποιός –Τίτλος κωμωδίας Ἀμφιδος –Ἀθηναῖος –Βιογράφος, Α-Γ-267Δ, Η-12-159Δ

Αμφικρατίδῆ -ης (ἦ)

Αμφικρατίδης -ου (ό)

Αμφικρέτη -ης (ἦ)

Ἀμφικρέτης –ου (ό)
 Ἀμφικρίτη –ης (ή)
 Ἀμφίκριτος –ου (ό) –Ἐρετριεύς
 Ἀμφικταῖα –ης (ή)
 Ἀμφικταῖος –ου (ό)
 Ἀμφικτιούσα –σης (ή)
 Ἀμφικτιούων –ωνος (ό) –Υἱός Τιουδέως
 Ἀμφικτιούωσσα –σης (ή)
 Ἀμφικτίων –νος (ό)
 Ἀμφικτούων –νος (ό)
 Ἀμφικτούωσσα –σης (ή)
 Ἀμφικτυονίς –ίδος καὶ Ἀμφικτυονία (ή)
 –Ἐπίθετον Δήμητρος ἐν Ἀνθήλῃ –Ἐπίθετον
 Μεδούσης
 Ἀμφικτύουσα –σης (ή)
 Ἀμφικτύων –νος (ό) –(θεμελιωτής μεγάλων
 ἔργων) –Ἀθηναῖος, μέλος συνεδρίου
 Ἀμφικτυωνίων –Υἱός Δευκαλίωνος καὶ
 Πύρρας –Ἰδρυτής Ἀμφικτυωνίων, Α-Γ-
 270Α, Η-7-1158Δ, 1234Δ, Η-15-547Α
 Ἀμφικτυώνη –ης (ή) –Θυγάτηρ Φθίου,
 σύζυγος Ἀστερίου, μήτηρ Δατίδος
 Ἀμφικύδη –ης (ή)
 Ἀμφικύδης –ου (ό)
 Ἀμφικώ –οὺς (ή)
 Ἀμφιλάα –ας (ή)
 Ἀμφιλαΐδα –ης (ή)
 Ἀμφιλαΐδας –ου (ό)
 Ἀμφίλαος –άου (ό)
 Ἀμφιλίνη –ης (ή)
 Ἀμφιλῖνος –ου (ό)
 Ἀμφιλογία –ης (ή) –(αἰ) –Τέκνον Ἑρι-
 δος. Προσωποποιήσεις φιλονεικιῶν καὶ
 λογομαχιῶν
 Ἀμφίλογος –ου (ό)
 Ἀμφιλόχεια –ης (ή)
 Ἀμφιλοχίς –ίδος (ή)
 Ἀμφιλόχιος –ίου (ό) –(πολύ ἄγρυπνος)
 –Ἐκκλησιαστικός συγγραφεύς –Χριστιανικὸν
 ὄνομα –Ἐπίσκοπος

Ἀμφιλοχίουσα –σης (ή)
 Ἀμφιλοχίς –ίδος (ή)
 Ἀμφιλοχιῶν –ωνος (ό)
 Ἀμφιλοχιώνη –ης (ή)
 Ἀμφίλοχος –ου (ό) –Υἱός Ἀμφιαράου καὶ
 Ἐριφύλης, ἀδελφός Ἀλκμαίωνος Ἀργεῖ-
 ος μάντις χρησολόγος. Ἀμφισβητού-
 μενος Ὀλυμπιονίκης ἱστορικός συγγρα-
 φεύς –Υἱός Ἀλκμαίωνος καὶ Μαντούς
 –Μακεδῶν –Υἱός Δρύαντος καὶ Ἀλκινό-
 ης ἦν ἡ Ἀθηνᾶ κατέστησε ἐμμανήν (πα-
 ράφρονα), Ο.Ο.Ο.248, Α-Γ-272Α, Η-12-
 685Α, Η-18-983Δ
 Ἀμφιλύκη –ης –(ή) –(λυκόφως)
 Ἀμφίλυκος –ου (ό) –Οὐδαμοῦ ἀνευρέ-
 θη
 Ἀμφίλυσος –ου (ό) –Ποταμός Σάμου
 Ἀμφίλυτη –ης (ή)
 Ἀμφίλυτος –ου (ό) –Μάντις ἢ Βακχιάδης
 –Πατήρ Εὐμήλου Κορινθίου ἐπικού ποι-
 ητοῦ, Α-Γ-272Α
 Ἀμφιμακοὺς –οῦ (ό)
 Ἀμφίμαλη –ης (ή)
 Ἀμφίμαλος –ου (ό) –Ἰδρυτής Ἀμφιμα-
 λίου
 Ἀμφίμαξος –ου (ό)
 Ἀμφίμαρος –ου (ό) –Υἱός Ποσειδῶνος
 πού μέ Μοῦσα Οὐρανίαν, Καλλιόπην,
 Τερψιχόρην ἢ Εὐτέρπην γεννᾷ Λίνον
 μουσικόν, Η-8-561Α, Η-12-424Δ
 Ἀμφιμασίδη –ης (ή)
 Ἀμφιμασίδης –ου (ό)
 Ἀμφιμάχη –ης (ή) –(ή μαχομένη περί-
 τινός)
 Ἀμφιμαχίς –ίδος (ή)
 Ἀμφίμαχος –ου (ό) –(ὁ μαχόμενος πα-
 νταχόθεν) –Υἱός Θεοδώρου ἐκ Κολωνῶν
 –Υἱός Ἡλεκτρυῶνος καὶ ἀδελφός Ἀλκ-
 μήνης –Στρατηγός στόν Δούρειο ἵππο
 –Υἱός Πολυρῆνου, ἢ Νομίονος. Ἀρχηγός
 Καρῶν εἰς Τροίαν, ἐλθὼν μέ ἀδελφόν κε-
 κοσμημένον θηλυπρεπῶς, ὁ Ἀχιλλεύς

ἐφόνευσεν καὶ ἔλαβε στολήν –Υἱός Κτε-
άτου, ἔκγονος Ἀκτορος στρατηγός Ἐπει-
ῶν –Υἱός Πολύξενου.

Ἀμφιμέδα –ης (ή) –Μέ Ποσειδῶνα γεν-
νᾶ Ἴθακον, Νήριτον, Πολύκτορα

Ἀμφιμέδουσα –σης (ή) –(πολύ συνετή)
–Θυγάτηρ Δαναοῦ, Α-Γ-272Δ

Ἀμφιμεδῶ –οῦς (ή)

Ἀμφιμέδων –οντος (ό) –(πολύ συνετός)
–Τρώς –Υἱός Μενελάου ἢ Μελανθίου.
Μνηστήρ Πηνελόπης πηλεγώσας εἰς χεῖ-
ραν Τηλέμαχον –Ἀκόλουθος Φινέως, Α-
Γ-272Δ, Ο.Ο.Ω.103, Ο.Ι.Χ.242

Ἀμφιμέλαινα –ης (ή)

Ἀμφιμέλας –ανος (ό) –Ποταμός

Ἀμφιμένη –ης (ή)

Ἀμφιμένης –ους (ό) –Ανταγωνιστής τοῦ
Πινδάρου –Λυρικός ποιητής (παιάνες,
ὠδές, διθυράμβους), Α-Γ-272Δ

Ἀμφιμενίδα –δης (ή)

Ἀμφιμενίδας –αο (ό)

Ἀμφιμη –ης (ή)

Ἀμφιμήδη –ης καὶ Ἀμφιμέδα (ή)

Ἀμφιμήδης –ου; (ό) –Ἀθηναῖος τις –Υἱ-
ός Ἀμφιδήμου

Ἀμφιμήλη –ης (ή) = Ἀμφιμέδα

Ἀμφιμήλης –ου (ό)

Ἀμφιμηλίδη –ης (ή)

Ἀμφιμηλίδης –ου (ό)

Ἀμφίμναστη –ης (ή)

Ἀμφίμναστος –ου (ό)

Ἀμφίμνηστη –ης (ή)

Ἀμφίμνηστος –ου (ό) –Επιδάμνιος υἱός
Ἐπιστρόφου, μνηστήρ Ἀγαρίστης Κλει-
σθένου

Ἀμφιμος –ου (ό)

Ἀμφιμυσίουσα –σης (ή)

Ἀμφιμυσίων –ωνος (ό)

Ἀμφιμυσίωνη –ης (ή)

Ἀμφινέα –ης (ή)

Ἀμφίνεος –ου (ό)

Ἀμφινεύς –έως (ό) –Γνήσιος υἱός Ἐκτο-
ρος καὶ Ἀνδρομάχης

Ἀμφινίκη –ης (ή)

Ἀμφίνικος –ου (ό) –Υἱός Πουθίωνος

Ἀμφίννεις –ειος (ό)

Ἀμφινόα –ης (ή)

Ἀμφινόη καὶ Ἀμφίνιοι –ης (ή)

Ἀμφίνιοι –ης (ή)

Ἀμφίνιοις –ου (ό)

Ἀμφινόμη –ης καὶ Ἀμφιθή (ή) –Νη-
ρηΐς –Σύζυγος Αἴσονος, μήτηρ Ἰάσονος
καλουμένη καὶ Ἀλκιμήδη –Θυγάτηρ
Πελίου πού ὁ Ἰάσων πάντρεψε μέ Ἀν-
δραίμονα –Σύζυγος Αῤιξήλου, Βοιωτή
μήτηρ Ἀρπαλίωνος, Ο.Ι.Σ.44, ΑΓ-273Α

Ἀμφινομίδη –ης (ή)

Ἀμφινομίδης –ου (ό)

Ἀμφίνομος –ου(ό) –Υἱός Νίσου, μνηστήρ
Πηνελόπης, ναρκισσευόμενος, ὃν ἀπέ-
κτεινεν Τηλέμαχος μετά ἐπιστροφὴν
Ὀδυσσεώς –Τρώς –Συκελώτης –Πατήρ
Ἀναπίου –Φιλόσοφος, μαθηματικός, Ο.
Ο.Π.351, Σ 119, Χ89, Σ395, Α-Γ-273Α

Ἀμφίνοος –όου (ό) –(ὁ νοῶν ἀμφοτέρω-
θεν) –Τρώς

Ἀμφίνους –ου (ό)

Ἀμφιος –ίου (ό) –Υἱός Σελάγου –Υἱός
Μέροπος ἀδελφός Ἀδράστου ἡγεμὼν
Τρώων, Ο.Ι.Ε.612, Ο.Ι.Β-830

Ἀμφιόνη –ης (ή) –Ἡρώϊς Κρήτης ἢ Θεά

Ἀμφιόνης –ου (ό)

Ἀμφίουσα –σης (ή)

Ἀμφιπολεῦσα –ης (ή) –(ὕπηρετοῦσα ὡς)
–Ἐπίθετον Ρέας μέ συνώνυμον: Μήτηρ

Ἀμφίπολις –εως (ή) –Πόλις μέ πρότερον
ὄνομα: Ἐννέα Ὀδοί –Ὄνομα πλοίου

Ἀμφίπολις –ιδος (ό) –(πολυάσχολος ὁ
περιβάλων πόλιν) –Υἱός Δημοφῶντος

Ἀμφιπολίτης –ιδος (ή) –Γυνή Κρινομέ-
νους

Ἀμφίπολοι –ων (οἱ) –Ἐπίθετον Χαρίτων
–Ἐπίθετον Ὠρώων

Ἀμφίπολος –ου (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης –Επίθετον Ὁρας

Ἀμφίππη –ης (ή)

Ἀμφίππος –ου (ό) –(ὁ ἀποπηδῶν, ἐν τῷ τρέχειν, ἐξ ἑνός εἰς ἕτερον ἵππον

Ἀμφιπτολέμα –ης (ή)

Ἀμφιπτόλεμος –ου (ό) –Πατήρ Ἀσίου, H-5-65Δ

Ἀμφίπυρος –ου (ή & ό) –Επίθετον Ἀρτέμιδος μέ συνώνυμον: Ὀμόσπορος

Ἀμφιρέτη –ης (ή)

Ἀμφίρετος –ου (ό)

Ἀμφιρήτη –ης (ή)

Ἀμφίρητος –ου (ό)

Ἀμφιρόη –ης (ή) –Εἰς ἐπίγραμμα

Ἀμφίροος –ου (ό)

Ἀμφιρρήτη –ης (ή) –Εἰς ἐπιτύμβιαν στήλην

Ἀμφίρρητος –ου (ό)

Ἀμφιρρόη καὶ Ἀμφιρῶ –οὺς (ή) –Ωκεανὶς θεά (θυγάτηρ Ωκεανοῦ καὶ Τηθύος)

Ἀμφιρρόη –ης (ή)

Ἀμφίρροος –όου (ό)

Ἀμφιρῶ –οὺς καὶ Ἀμφιρρόη (ή) –Ωκεανίς

Ἄμφις –ος καὶ Ἀμφίας –ου (ό) –(εἶδος οἴνου) –Κωμικός ποιητής (στὶς ἀναποδιές τοῦ βίου καλύτερο γιατρικὸ ἢ τέχνη. Στηριζόμενος ὁ νοῦς σ' ἐκεῖνα πού ἔμαθε ξεχνάει καὶ παραμερίζει τις συμφορές –Πίνε καὶ διασκέδαζε. Ὁ βίος εἶναι θνητός καὶ λίγος ὁ καιρὸς πάνω στήν Γῆ. Ὁ θάνατος εἶναι ἀθάνατος, ἅπαξ καὶ πεθαίνει κανεὶς) –Επιδαύριος –Ταρσεύς –Φιλόσοφος –Μέσης κωμωδίας ὁ Ἀθηναῖος, A-Γ-276A

Ἀμφισθένεια –ης (ή)

Ἀμφισθένης –ειος (ό)

Ἀμφισθένης –ους (ό) –Πατήρ Ἰρβου –Ἀθηναῖος –Υἱὸς Ἀμφικλέους

Ἀμφισθένια –ης (ή)

Ἀμφισία –ης (ή)

Ἀμφισίας –ου (ό)

Ἀμφίσουσα –σης (ή)

Ἀμφισσα –σσης (ή) –(Ἀμφί+Γαία, μέσον Γῆς) –Θυγάτηρ Μακαρέως, υἱοῦ Αἰόλου καὶ ἑτέρα –Τῆς ἐνεφανίσθη ὁ Απόλλων ὡς χελώνη καὶ ἀργότερον ὁ ὄφις, δι' ὃ καὶ οἱ Ἀμαδρυάδες φίλες τῆς τήν ἐγκατέλειψαν εἰς θεόν Απόλλωνα, ὅστις τήν ἡγάπησεν καὶ γεννᾷ Δελφόν(;), A-Γ-276Δ

Ἀμφισσα ἢ Μετόπη (ή) –Θυγάτηρ, ἀποπλανηθεῖσα ὑπὸ πατρός, ἔχετο βασιλέως, ὅστις ἀκρωτηρίασεν μνηστήρα Αἰχμόδικον καὶ τύφλωσεν ταύτην, H-8-612Δ, H-9-655Δ

Ἀμφισήνη –ης (ή)

Ἀμφισήνος –ου (ό)

Ἀμφισσος –ου (ό) –Υἱὸς Απόλλωνος καὶ Δρυότης, A-Γ-277Δ

Ἀμφιστεΐδη –ης (ή)

Ἀμφιστεΐδης –ου (ό) –A-Γ-277Δ

Ἀμφιστράτη –ης (ή) –(πολιορκούσα)

Ἀμφίστρατος –ου (ό) –Ἡνίοχος Διοσκούρων ὡς καὶ ὁ Ἄμφυτος καὶ Κρέκας, A-Γ-277Δ, H-11-463A

Ἀμφιστρεὺς –έως (ό) –Στρατηγὸς Περσῶν

Ἀμφίσων –ωνος (ό)

Ἀμφίσωπος –ου (ό)

Ἀμφίτα –ης (ή)

Ἀμφιταΐη –ης (ή) –Ἡ ἐρωτοτροπούσα μέ δούλον Γάστρωνα εἰς μίμον “ζυλότυπος” τοῦ Ἡρώνδα

Ἀμφιταῖος –ου (ό)

Ἀμφίτας –αντος; (ό)

Ἀμφιτέκτουσα –σης (ή)

Ἀμφιτέκτων –νος (ό)

Ἀμφιτέλεια –ης (ή)

Ἀμφιτέλης –ους (ό)

Ἀμφιτελίδη –ης (ή)

Αμφιτελίδης -ου (ό) –Υἱός Φιλοκράτου

Αμφίτας -ου; (ό)

Αμφίτη -ης (ή)

Αμφιτιμίδα -ης (ή)

Αμφιτιμίδας -ου (ό)

Αμφίτιμη -ης (ή)

Αμφίτιμος -ου (ό)

Αμφίτος -ου (ό) –Ποταμός Μεσσηνίας

Αμφιτρίτη και Αμφιώνα -ης (ή) –(ή τὰ πάντα ἀναπαράσσοι) –Νύμφη –Βασίλισσα θαλασσίων βυθῶν –Νηρηΐς –Γυνή Ποσειδῶνος, ἐξ ἧς ὁ Τρίτων τὴν Ρόδη ἢ Ρόδο πού παντρεύθηκε Ἥλιον καὶ τὴν Βενθεσικώμην πού ἀνέθρεψεν ἑτεροθαλὴν ἀδελφόν, υἱόν Χιόνης. Προσωποποιήσις καὶ θεὰ θάλασσας –Ὄνομα πλοίου, Ο.Ο.Μ. 60, 97, Α-Γ-278Α, Η-7-1151Α, 1155Α, Η-17-465Α

Αμφιτρίτης -ου (ό)

Αμφιτρίτων -νος (ό)

Αμφιτροπαιεύς -έως (ό)

Αμφιτρόπη -ης (ή) –Δῆμος Ἀττικῆς

Αμφίτροπος -ου (ό)

Αμφιτρώουσα -σης (ή)

Αμφιτρώων -ωνος (ό) –(κατακτητής) –Υἱός Ἀλκαίου, βασιλέως Τίρυνθας, σύζυγος Ἀλκμήνης, μεθ' ἧς ὁ Δίας γεννᾷ Ἡρακλῆν (πατὴρ Ἡρακλέους) –Πατὴρ Ἰφικλέους –Κωμωδία Ἀρχίππου –Ἱστορία μέ Κομαιθῶ, Ο.Ο.Λ.266, Ε392, Λ270, Α-Γ-278Δ, Η-9-334Α, Η-17-139Α

Αμφιτρώνη -ης (ή)

Αμφιτρωνιαῖα -ης (ή)

Αμφιτρωνιαῖος -ου (ό) –Υἱός Ἀμφιτρώωνος, ὁ Ἡρακλῆς

Αμφιττολέμα -ης (ή)

Αμφιττολέμος -ου (ό)

Αμφιφάνη -ης (ή) –(ή πανταχόθεν φαινόμενη, γνωστή εἰς πάντας)

Αμφιφάνης -ου (ό) –Υἱός Φηγέως

Αμφιφράδεια -ης (ή)

Αμφιφράδης -ου (ό)

Αμφιχάρη -ης (ή)

Αμφιχάρης -ους (ό) –Υἱός Ἐλίζου Ἀχαρνεύς

Αμφιχαρίδη -ης (ή)

Αμφιχαρίδης -ου (ό)

Αμφιχάρις -ιτος (ή)

Αμφιώ -ους (ή)

Αμφίων -νος (ό) Πατὴρ Λάβδας, μητρός Κυψέλου, υἱός Ἰασίου, βασιλεὺς Ὀρχομενοῦ, ἕκγονος Λυκούργου –Ἱστορικός –Υἱός Διός καὶ Ἀντιόπης, συζύγου τοῦ Λύκου (πρώτου οἰκιστοῦ τῆς Θήβας). Δίδυμος ἀδελφός τοῦ Ζήθου. Ἐρριψαν εἰς κρήνην τὴν Δίρκην –Στρατηγός –Κένταυρος –Υἱός Ὑπερασίου ἐξ Ἀχαΐας –Ἀγαλματοποιός –Κιθαρωδός ὀνομαστός –Μέ Νιόβη, θυγατέραν Ταντάλου, γεννᾷ 7 θυγατέρας (ἐξ ὧν ἡ Ὠγυγία) καὶ Φαίδιμον υἱόν. Ὁ Ἀμφίων ὑπῆρξεν ὁ μόνος μὴ τοξευθεὶς ὑπὸ Ἀπόλλωνος –Διδαχθεὶς μουσικὴν ὑπὸ Ἑρμοῦ, πρῶτος στήν χρῆσιν Λύρας εἰς ἣν προσέθεσε 4ην χορδὴν –Συγγραφεὺς ὁ Θεσπιεύς, μουσικός ὁ Θηβαῖος –Ἐφευρέτης παλαιᾶς μουσικῆς, Ο.Ο.Λ.262, Ν692, Α-Γ-279 Α καὶ Δ, 280Δ, Η-7-1148Δ, Η-9-650Α, Η-10-750Δ, Η-14-460Δ, Η-18-945Α

Αμφίων -νος (ό) –Προσομηρικός ποιητής ὡς ὁ Πάμφως καὶ ἄλλοι. Ἐγραψεν ἔπος. Ὑπὸ τὴν γοητείαν τῶν ἀσμάτων του, ἐκτίσαν οἱ Θηβαῖοι τὰ τεῖχη τῆς πόλεως τῶν

Αμφιώνα καὶ Αμφιτρίτη -ης (ή) –Α-Γ-280Δ

Αμφιώνη -ης (ή) –Ἡρώϊς Κρήτης ἢ Θεά, εἰς ἣν ὠρκίζοντο οἱ νέοι Δρήρου, ἐναντίον Λύκτου, ἀντιπάλου πόλεως. Σύμφωνα μέ ρήτρα τοῦ Ὁρκου τῶν Δρηρίων (Κῶδις τῆς Δρήρου, πόλεως ἀρχαίας, τῆς ἐπαρχίας Μεραμβέλου Κρήτης) ἐπιβαλλόταν ὡς χρέος τῶν ἢ δενδροφύτευσι, σ' ὅποιον δέ, παρέλειπε (μέχρι τὴν ἐνηλικίωσίν του) νά φυτεύσῃ ἔστω

καί ἓνα δένδρον καί δὴ ἐλαιόδενδρον προβλεπόταν ἢ ἐπιβολή βαρυτάτης χρηματικῆς ποινῆς... καί ἔλαβον ἕκαστον φυτεύειν καί τεθραμμένην (ἀναπτυγμένην) ἀποδείξει. Ὅς δέ μὴ φυτεύση ἀποτείνει στατήρας πεντήκοντα... (Παν. Κυριακόπουλος –Αρχ. Ἑλληνικόν Δίκαιον σελ. 415)

Ἄμφοδος –ου (ὁ & ἡ) –Ὄνομα πλασθέν ὑπὸ Ἀριστοτέλους

Ἄμφορεύς –έως καί Ξεναγόρας –ου (ὁ) –Υἱός Ξεναγόρου, H-13-85A, H-14-678A, 690Δ

Ἄμφοτέρη –ης (ἡ)

Ἄμφοτέρης –ους; (ὁ)

Ἄμφοτερίδα –δης (ἡ)

Ἄμφοτερίδας –αο (ὁ)

Ἄμφοτερίδη –ης (ἡ)

Ἄμφοτερίδης –ου (ὁ) –Πατήρ σαλπιστοῦ νικήσαντος ἐν Θεσπιαίς

Ἄμφοτερίνη –ης (ἡ)

Ἄμφοτερίνος –ου (ὁ)

Ἄμφοτερίς –ίδος (ἡ)

Ἀμφότερις –ίδος (ἡ)

Ἄμφοτερός –ου (ὁ) –Υἱός Μεγάλου Ἀλεξάνδρου (Ἀρριανός) –Υἱός Ἀλκμαίονος καί Καλιγρόης ἀδελφός Ἀκαρνᾶνος –Λύκιος, ὑπὲρ Τρώων πολεμήσας καί ἐφονεύθη ὑπὸ Πατρόκλου –Μακεδονικόν –Ναύαρχος Ἀλεξάνδρου, O.I.P.415, A-Γ-285A H-7-219A, H-7-219A, 536A, H-11-450Δ

Ἄμφοτερονύμα –ης (ἡ)

Ἄμφοτερώνυμος –ύμου (ὁ)

Ἄμφοτίς; –ίδος (ἡ)

Ἀμφότερειος; (ὁ)

Ἀμφοττίς –ίδος; (ἡ)

Ἀμφοττός –ου (ὁ)

Ἀμφοττώ –ούς (ἡ)

Ἀμφοτώ –ους (ἡ) –Ἐκ Βοιωτίας

Ἀμφρυσός –ου (ὁ) –Ποταμός=Ἀμβρυσος

Ἀμφυλῖς –ίδος (ἡ)

Ἀμφύρη –ης (ἡ)

Ἀμφύρης –ου (ὁ)

Ἀμφυταΐη –ης (ἡ) –Εἰς μῖμον Ἡράνδα ἐρωτοτροποῦσα μέ Γάστρωνα, H-9-383Δ

Ἀμφυταῖος –ου (ὁ)

Ἀμφύτη –ης (ἡ)

Ἀμφυτος –ου (ὁ) –Ἡνίοχος Διοσκούρων ὡς ὁ Ἀμφίστρατος καί Κρέκας ἢ Κέρκας, H-11-463A

Ἀμφωνύμη –ης (ἡ)

Ἀμφώνυμος –ου (ὁ)

Ἀμώ –οῦς (ἡ)

Ἀμώθαστη –ης (ἡ)

Ἀμώθαστος –στου (ὁ)

Ἀμωλία –ης (ἡ)

Ἀμώλιος καί Ἀμούλιος –ίου (ὁ) –Βασιλεὺς Λατίου

Ἀμώμια –ης (ἡ)

Ἀμώμαιος –ου (ὁ)

Ἀμωμη –ης (ἡ)

Ἀμωμήτα –ης (ἡ)

Ἀμωμήτη –ης (ἡ) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἀμώμητος –ου (ὁ) –Ἐπίθετον Διονύσου

Ἀμωμῖς; –ίδος (ἡ)

Ἀμωμος –ου (ὁ)

Ἀμωμος –ου (ἡ) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἄμων –νος (ὁ) –(κρυμμένος) Αἰγύπτιος θεός –Πόλις τῆς Θήβας. Ὅταν συγκεντρώνει χαρακτηριστικά ἡλιακοῦ δημιουργοῦ καλεῖται Ἄμων Ρα

Ἀμών (ὁ) –Ἰουδαῖος βασιλεὺς, υἱός Μανασσῆ, ἐγγονος Ἐζεκίου

Ἀμωνέα –ης (ἡ)

Ἀμώνεος –έου (ὁ)

Ἀμωντιανή –ῆς (ἡ)

Ἀμωντινιανή –ης (ἡ)

Ἀμωντινιανός –ου (ὁ)

Ἀμωντιανός –ου (ὁ)

Ἀμωράμαρη -ης (ή)

Ἀμωράμαρος -ου (ό)

Ἀμωρής -ου (ό) –Πατριάρχ. Ἀντιοχείας

Ἀμώρθαστη -ης (ή)

Ἀμώρθαστος -ου (ό)

Ἀμωρία -ίης (ή)

Ἀμωρίης -ου (ό) –Υἱός νόθος Πισαίου

Ἀμωρόμαρη -ης (ή)

Ἀμωρόμαρος -ου (ό)

Ἀμώς -ώ (ό) –(πλήρης σθένους) προφήτης Ἰουδαίος, εἰς ἐκ τῶν 12

Ἀμώσπαδος -ου (ό)

Ἀμωσις -ιος καί Ἀνάξης (ό) –Ἡγεμὼν 18ης δυναστείας ἐν Αἰγύπτῳ ἐνταγμένος εἰς Καβεῖρους

Ἀμώων -ντος (ό) –Επίθετον Ἀρεως

Ἄνα -ης (ή) –(ἄνεμος, πνοή) –Θεός Σουμερίων –Ἰουδαϊκόν;

Ἀναβαίνουσα -σης (ή)

Ἀναβαίων -ντος (ό) –Ο μετέπειτα Μαίανδρος ποταμός τῆς Καρίας

Ἀναβαρδαλαία -ης (ή) –Φόβητρα θήλεα, φανταστικά τέρατα

Ἀναβαρδαλαῖος -ου (ό)

Ἀναβαρδαλεύς -έως (ό)

Ἀναβάσια -ης (ή)

Ἀναβάσιος -ίου (ό)

Ἀνάβασις -εως (ή) –Τίτλος ἔργου Ἀρριανοῦ, ὅστις κατ' ἀρχάς κατέθεσεν μέ τίτλον "Θεμιστογένης" –Τίτλος ἔργου Σοφαίνετου μισθοφόρου

Ἀναβησίνεως -ω (ό) –Φαίαξ ἐπίσημος –Ο.Ο., 193

Ἀναβλύζουσα -ης (ή) –Επίθετον Χαρυβδεως

Ἀναβλύζων -ντος (ό)

Ἀνάβολος καί Λέρνη καί Δεινή -ης (ή) –Πηγή ὅπου Ἀργεῖοι ἐθυσίαζον ἵππους πρὸς τιμὴν Ποσειδῶνος –Τόπος, ἡ καὶ Ὑδρα, Η-12-245Δ

Ἀνάβους -βοος (ό) –Βασιλεὺς Λιβύης

Ἀναβοῦς -οῦντος (ό)

Ἀνάβρα -ης (ή) –Καὶ πόλις

Ἀναγαῖα -ης (ή)

Ἀναγαῖος -ου (ό)

Ἀναγάλλη -ης (ή)

Ἀναγαλλίς -ίδος (ή) –Κερκυραία γραμματικός

Ἀνάγαλλος -ου (ό)

Ἀναγάστη -ης (ή)

Ἀναγάστης -ου (ό) –Υἱός Ὀρνιγίσκλου

Ἀναγκαίη -ης (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης –Επίθετον Σελήνης

Ἀναγκάστη -ης (ή)

Ἀναγκάστης -ου (ό)

Ἀνάγκη -ης (ή) –Θεά (συμπόσιον Πλάτωνος) –Μέ Δία γεννᾷ, Ἀδράστεια. Τέκνον Χάους κατ' Ὀρφικοὺς –Θυγάτηρ Κρότου, ἀδελφὴ Δίκης. Τέκνα τῆς Αἰθήρ, Χάος καὶ Ἑρεβος. Θεότης προδικάζουσα ἀποφάσεις Μοίρας. Μέ τὴν θυγατέρα τῆς Ἀδράστειαν ἦσαν τροφοὶ Διός. Τό ἱερόν τῆς μετὰ τῆς Βίας εἰς Κόρινθον ἦτο Ἄβατον –Επίθετον Ἀδράστειας –Επίθετον Σελήνης –Θυγάτηρ Ἀφροδίτης, Η-4-467Δ, Η-15-489

Ἀναγκίππα -ης (ή)

Ἀνάγκιππος -ου (ό)

Ἀναγνώστρια -ας (ή)

Ἀναγνώστης -ου (ό) –Γραμματικός –Επίθετον Ἰουλιανοῦ ἀπὸ Ἐπίσκοπον Γεώργιον –Διάκος, Η-5-932Δ

Ἀναγόρα -ης καί Ἀνακτορία (ή) –Γυνὴ Μιλησία, μαθήτρια Σαπφούς, ἐκ τῶν καλλιτέρων

Ἀναγόρας -ου (ό)

Ἀνάγυρος -ύρου (ό) –Ἡρώς Ἀττικῆς, Α-Γ-319Α καὶ Δ

Ἀναγυροῦς καί Ἀναγυροῦς -οῦντος (ό) –Δῆμος Ἀττικῆς

Ἀναγωγεύς -έως (ό) –Επίθετον Ἡελίοιο μέ συνώνυμον: Ἀριστος –Ο τῶν ψυχῶν Πλάτων

Ἀναδουμένα-ης (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀναδουμένη-ης (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀναδούμενος –ου (ό)

Ἀναζαρβεύς –έως (ό) –Πατρός διασώσας ἀπόψεις Ἑρασιστράτου, Α-Γ-324Α, Η-8-161Α

Ἀνάζαρβος –ου (ό)

Ἀναζαρβός –ου (ή) –Πόλις

Ἀναθάρση –ης (ή)

Ἀναθάρσης –ου; (ό)

Ἀνάθυμη –ης (ή)

Ἀνάθυμος –ου (ό) –Α-Γ-324Δ

Ἀναία –ης καὶ Ἀναΐτις –ιδος (ή) –Θεότης –Ἀμαζών εἰς πόλιν Ἀναίαν, ἔναντι Σάμου –Πόλις Ἰωνίας

Ἀναΐδεια –ης (ή) –Τιμωμένη ὡς θεὰ ὑπὸ Ἀθηναίων μὲ ἱερόν (ναόν). Λίθοι ἀλάξεντοι, Ὑβρεως καὶ Ἀναιδείας, εἰς Ἄρειον Πάγον ὅπου ἐστέκοντο ἀντίστοιχα κατήγοροι καὶ κατηγορούμενοι. Ἡ ἀναΐδεια εἰς τὸν λόγον δέν ἀποτελεῖ ἰσότητα

Ἀναΐη –ης (ή)

Ἀναΐθουσα –σης (ή)

Ἀναΐθων –νος; στεροπὴν (ό) –Επίθετον Διός

Ἀναΐτις ἢ Ἀναΐτις –ιδος (ή) –Θεότης Περσική ἢ Ἀρμενική (Ἀφροδίτη ἢ Ἀρτεμις) –Ἀρτεμις ἐν Κρήτῃ, Η-14-165Α

Ἀναΐμακτος –ου (ό) –Επίθετον Διονύσου

Ἀναΐμουσα –σης (ή)

Ἀναΐμων καὶ Ἀναΐμωνας (ό) –(δίχως αἷμα, θεός) –Επίθετον θεῶν, Α-Γ-328Α

Ἀναΐμωνας –ου (ό)

Ἀναΐμωνη –ης (ή)

Ἀναΐος –ου (ό)

Ἀναΐς –ιδος (ή)

Ἀναΐτη –ης (ή)

Ἀναΐτης –ου (ό)

Ἀναΐτης καὶ Ἀταργάτη –ης (ή) –Ταυτιζομένη μὲ Ἀρτέμιδα ἐν Κρήτῃ –Επίθετόν της

Ἀναΐτια –ης (ή) –(ἄθῳα)

Ἀναΐτιος –ίου (ό) –(ἄθῳος) –Σφήτιος ἢ εἰς τῶν 30 τυράννων Ἀθηναίων, Α-Γ-330Δ

Ἀναιτις –ιδος (ή) –Επίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀνακαΐα –ας (ή)

Ἀνακαΐος –ου (ό) –Σμυρναῖος τις

Ἀνακάλλη –ης (ή)

Ἀνακαλλίς καὶ Ἀκάλλη καὶ Ἀκακαλὶς –ιδος (ή) –Νύμφη –Θυγάτηρ Μίνωος –Ἄνθος Ναρκίσσου –Μέ Ἑρμῇ γεννᾷ Κύδωνα. Μέ Ἀπόλλωνα γεννᾷ Φύλανδρον καὶ Φυλακίδην, Α-Β-330Α, Η-11-659Δ, Η-13-648Δ

Ἀνάκαλλος –ου (ό)

Ἀνακαλύπτουσα –σης (ή)

Ἀνακαλύπτων –ντος (ό)

Ἀνάκεια –είων (τά) –Εορτὴ Ἀθηναίων πρὸς τιμὴν Διοσκούρων, (18η μηνός Ἑλαφηβολιώνος)

Ἀνακες ἢ Ἀνακτες θεοὶ (οἱ) –Διόσκουροι (Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης) –Ἴσως καὶ Ἑλένος, μεταλλαχθεὶς εἰς Ἑλένην)

Ἀνάκη –ης (ή)

Ἀνάκης –ου (ό) –Ὅρνεον ἰνδικόν (ὄνομα πτηνοῦ)

Ἀνάκλεια –ης (ή)

Ἀνακλείδη –ης (ή)

Ἀνακλείδης –ου (ό)

Ἀνακλῆς –έους (ό) –Ἀγγειογράφος βουαῖωνα, Α-Γ-334Δ

Ἀνάκλητη –ης (ή)

Ἀνάκλητος –ου (ό)

Ἀνάκλου –ους (ό) –Ἀγγειοπλάστης, Η-14-454Δ

Ἀνακος –ου (ό) –(φύλακος) –Αὐλητὴς τις –Βασιλεὺς Ἰκονίου

Ανακός καὶ **Ἄνακος** -ου (ὁ)

Ἀνάκουσα -σης (ή)

Ἀνακρείουσα -σης (ή)

Ἀνακρείων καὶ **Ἀνακρέων** -ντος (ὁ)

Ἀνακρέουσα -ης (ή)

Ἀνακρέων -οντος καὶ **Ἀνακρείων** (ὁ)

-(ἀνώτερος ἄρχων) -Λυρικός ποιητής ἀπὸ Τέω Μ. Ἀσίας -Ποιητής μελικός, σύγχρονος Σιμωνίδου Κείου -Γαστρονόμος -Ὑμνητής οἴνου καὶ ἔρωτος -Ὁ Τύϊος, υἱὸς Σκυθίνου, μελοποιός, ποιητής, ὁ σοφός, ὁ καλός, Α-Γ-338Δ, 339Α, Η-7-1043Α, 1154Α, Η-9-549Δ, Η-13-451Α, Η-17-647Δ, Η-18-655Δ

Ἀνακτόρα καὶ **Ἀνακτόρη** -ης (ή) -Σύζυγος Θόαντος, θυγάτηρ Πηνέλεω, βασιλέως Βοιωτῶν

Ἀνακτόρη -ης (ή) -Θυγάτηρ Πηνέλεω

Ἀνακτορία -ίης καὶ **Ἀναγόρα** (ή)

Ἀνακτορία -ίης (ή) -Ἡ μετέπειτα Μίλητος

Ἀνακτόριος -ίου (ὁ) -(ὁ ἀνήκων εἰς ἡγεμόνα)

Ἀνακτόρις -ιδος (ή) -Εἰς ἐπίγραμμα

Ἀνάκτωρ -ορος (ὁ) -(ἡγεμών) -Βασιλεὺς -Θεός -Αὐτοκράτωρ -Υἱός Ἡλεκτρούωνος καὶ Ἀναξοῦς -Ἀδελφός Φιλονόμου καὶ Χειρομάχου -Επίθετον Ποσειδῶνος

Ἀνάκτωρ -ρος μόλπης (ὁ) -(βασιλεὺς ὕμνου, ὠδῆς) -Επίθετον Ἀπόλλωνος -Επίθετον Ἑρμοῦ

Ἀνακυνδαράξη -ης (ή)

Ἀνακυνδαράξης -ου (ὁ) -Πατήρ Σαρδαναπάλου καὶ Γαλαμιένους ἢ Γαλημένους

Ἀνακυνδάραξος -ου (ὁ)

Ἀνακύκων -ντος (ὁ)

Ἀνακυκῶσα -σης (ή) -Επίθετον Κίρκης

Ἀνακύκωσσα -ης (ή)

Ἀνακῶ -οῦς (ή) -Ἀδελφή μητρὸς Ἰσοκράτους ἢ ἀδελφή τοῦ ρήτορος

Ἀνάκων -ωνος (ὁ)

Ἀνάλα -ης (ή)

Ἀνάλατος -ου (ὁ & ή) -Τοποθεσία μεταξὺ φαληρικοῦ Δέλτα καὶ Ἀθηνῶν, Α-Γ-358Α

Ἀνάλης -ου (ὁ)

Ἀνάλη -ης (ή)

Ἀνάληκς -εω (ὁ)

Ἀνάλκιδες -ων (οἱ) -(ἀσθενεῖς) -Επίθετον Ὠρῶν

Ἀναλκίς -ιδος (ή & ὁ) -Επίθετον Ἀτης -Επίθετον Διονύσου -Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀναμῖς -ιος (ὁ) -Ποταμός

Ἀνάνδατη -ης (ή)

Ἀνάνδατος -ου (ὁ)

Ἀνανεομένη -ης (ή)

Ἀνανέωσις -εως (ή)

Ἀνανθη -ης (ή)

Ἀνανθις -ιος (ὁ)

Ἀνανθος -ου (ὁ)

Ἀνανία -ης (ή) -Δῆμος Ἀττικῆς

Ἀνανίας -ίου καὶ **Ἀνίνας** -ου (ὁ) -(ὄν κύριος ἠλέησεν) -(πράξεις ΚΑ -12) χριστιαν. ὄνομα καὶ Ἰουδαϊκόν -Προφήτης Ἰουδαῖος

Ἀνάνιος -ίου (ὁ) -Ἰαμβογράφος -Συγγραφεὺς -Ποιητής, Α-Γ-370Δ, Η-9-754Α, Η-13-451Α, Η-18-792Α

Ἄνανος -ου (ὁ)

Ἄναξ -κτος καὶ **Ἄρχων** καὶ **Φηλητέων** (ὁ) -(κύριος, δεσπότης) -Υἱός Οὐρανοῦ καὶ Γῆς -Επίθετον Ἑρμοῦ -Επίθετον Αἰῶνος -Καὶ ὁ Τειρεσίας (πλαστόν) διότι ἦτο γνώστης ὡς ὁ θεὸς Ἀπόλλων -Επίθετον Ἀπόλλωνος -Επίθετον Ἄρεως -Επίθετον Ἀσκληπιοῦ -Επίθετον Διονύσου -Επίθετον Ἑρωτος -Επίθετον Ἡελίου, Α-Γ-371Δ, Α-Δ-627Δ

Ἄναξ δυσχίμων ὀρῶν -κτος (ὁ & ή) -Επίθετον Ἀρτέμιδος -Επίθετον Ἡρώος μέ συνώνυμον: Δεσπότης -Επίθετον Η-

φαίστου –Επίθετον Κόσμου –Επίθετον Κρόνου μέ συνώνυμον: Οὐρανίδης –Επίθετον Κορύβαντος –Επίθετον Λύχνου –Επίθετον Μέμνονος –Επίθετον Νόμου –Επίθετον Παιᾶνος –Επίθετον Πανός –Επίθετον Ποσειδῶνος –Επίθετον Πότμου –Επίθετον Πριάπου –Επίθετον Πρωτεύας –Επίθετον Τελεσφόρου –Επίθετον Ὑμναίου –Επίθετον Ὑπνου –Επίθετον Χρόνου –Διός προσωνύμιον

Ἀναξ νεκρῶν (ὁ) –Επίθετον Θανάτου

Ἀναξ ἐνέρων Αἰδωνεύς (ὁ) –Επίθετον Ἄδου

Ἀναξαγόρα –ης (ή) (ἄναξ+ἀγορά)

Ἀναξαγόρας –ου (ὁ) –(ὁ κυρίαρχος ἐν τῇ ἀγορᾷ) –Ἱατροφιλόσοφος, προαγῶν τὴν Ἱατρικὴν –Ὁ φιλόσοφος ἦτο μαθητὴς Ἐργοτίμου –Υἱός Μεγαπένθους (βασ. Ἀργους) –Υἱός Ἥγησιβούλου –Ἀδριαντοποιός –Ὁ Ζηνοδότειος γραμματικός –Ρήτωρ μαθητὴς Ἰσοκράτους –Ὁ Κλαζομένιος Ἥγησιβούλου φυσικός φιλόσοφος, ὁ καὶ Νοῦς ἢ καὶ σοφός, φίλος καὶ δάσκαλος Περικλῆ, Εὐρυπίδη, καὶ φίλος Σωκράτους φιλόσοφος καὶ συγγραφέας φιλοσοφίας (Δίκη δι' ἀσέβειαν). Ἀναγνώριζε δύο ἀρχάς, ἦτοι τὸν Νοῦ καὶ τὸ Μεῖγμα –Μέ ἀκέραιο χαρακτηρεῖται καὶ ἦθος ἀνεπίληπτον –“Νοῦς δέ πᾶς ὅμοιος ἐστὶ καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττω” –Σκηνογράφος –Ὁ φιλόσοφος γινώριζε τὴν ὕπαρξιν τοῦ κομήτου τοῦ Χάλεϊ, Α-Γ-371Δ, Η-7-531Α, 574Δ, Η-9-362Δ, Η-15-755Α, Η-17-514Δ, 532Δ, Η-18-114Α

Ἀναξαγόρη –ης (ή)

Ἀναξαγόρης –ου ἢ –ητος (ὁ)

Ἀναξαγορίδη –ης (ή)

Ἀναξαγορίδης –ου (ὁ) –Πατρωνυμικὸν Ἀναξαγόρου

Ἀναξαμένη –ης (ή) –Μέ Μύγδωνα γενεᾶ Κόροιβον

Ἀναξαμένης –ου (ὁ)

Ἀναξάνδρα –ης (ή) –Θυγάτηρ Θερασάνδρου ἀπογόνου Ἡρακλέους. Δίδυμος ἀ-

δελφὴ Λαθρίας παντρευθεῖσαι διδύμους ἀδελφούς υἱούς Ἀριστοδήμου –Θυγάτηρ Νεάλκου –Ζωγράφος, Α-Γ-371Δ, Η-12-36Α

Ἀναξανδρίδα –ης (ή)

Ἀναξανδρίδας –αο (ὁ) –(ὁ μεταξύ ἀνδρῶν πρῶτος καθ' ὅλα) –Ποιητὴς –Ἱστορικός –Κωμικός συγγραφεύς, Α-Γ-371Δ, Η-7-1048Α

Ἀναξανδρίδη –ης (ή)

Ἀναξανδρίδης –ου (ὁ) –Ρόδιος ποιητὴς –Γαστρονόμος –Ἱστορικός ὁ Δελφός –Ὁ Κολοφώνιος Ἀναξάνδρου, κωμωδοποιός μέσης κωμωδίας –Υἱός Λέοντος, Η-10-845Δ, Η-12-307Α, Η-15-543Δ

Ἀνάξανδρος –ου ἀντὶ Ἀλέξανδρος (ὁ) –(ὁ βασιλεὺς) –Υἱός Λέοντος, βασιλεὺς Σπάρτης –Στρατηγός –Σύζυγος Λαιανδρίδης –Ὁ Λακεδαιμόνιος ὀλυμπιονίκης εἰς τέθριππον –Υἱός Εὐρυκράτους, βασιλεὺς Σπάρτης, Α-Γ-371Δ

Ἀναξάνωρ –ρος (ὁ)

Ἀναξαρέτα –ης (ή)

Ἀναξαρέτη –ης (ή) –Ἐρωμένη Ἴφιδος –Κυπρία ἀπὸ Γενεάν Τεύκρου ἰδρυτοῦ Σαλαμίνας Κύπρου. Περιφρόνησε σκληρὰ τὸν αὐτοκτονήσαντα δι' αὐτὴν Ἴφιον καὶ τιμωρῆθηκε ἀπὸ Ἀφροδίτην μεταμορφωθείσα εἰς πέτρινον ἄγαλμα στήν Σαλαμίνα Κύπρου σέ ναόν, Παρακύπτουσας Ἀφροδίτης, Α-Γ-371Δ, Η-9-1094Δ

Ἀναξαρέτης –ητος καὶ Ἀναξάρετος –ου (ὁ)

Ἀνάξαρχη –ης (ή)

Ἀνάξαρχος καὶ Εὐδαιμονικός –ου (ὁ) –(ἄρχων ὡς βασιλεὺς) –Φιλόσοφος Ἀβδηρήτης, ὁ καὶ Εὐδαιμονικός, μαθητὴς Δημοκρίτου –Εἰς ἐκστρατείαν Μεγ. Ἀλέξανδρου φιλόσοφος ἐφησυχάσας τὸν Ἀλέξανδρον διὰ νὰ εἰσέλθῃ ἐν Βαβυλῶνι –Θηβαῖος στρατηγός –Διδάσκαλος Πύρρωνος –Σκεπτικιστής, Α-Γ-372Α, Η-13-512Δ, Η-14-444

Ἀναξέα –ης (ή)

Αναξέας –έου (ό)

Ανάξερμη –ης (ή)

Ανάξερμος –ου (ό)

Αναξή –ης (ή)

Αναξήνωρ –ορος (ό) –(Αρχων) –Αβδηροήτης –Κιθαρωδός περίφημος

Αναξής –ηος; (ό)

Αναξία –ης (ή) –(διαταγή –έντολή) Νύμφη –Θυγάτηρ Αϊαντος

Αναξιάδα –ης (ή)

Αναξιάδας –αο (ό)

Αναξιάδη –ης (ή)

Αναξιάδης –ου (ό)

Αναξίας –ίου (ό)

Αναξιάς –άδος (ή)

Αναξιβία ἡ Εὐρυδική –ης (ή) –(ἡ ζῶσα ὡς βασίλισσα) –Σύζυγος Στροφίου –Ἡ ἀδελφή Ἀγαμέμνωνος, σύζυγος Κρίσου (υἱοῦ Φώκου), μήτηρ Στροφίου –Μήτηρ Σκαμανδρίου –Θυγάτηρ Πλεισθένη, ἀδελφή Ἀγαμέμνωνος μέ Στρόφιον γεννᾶ Πυλάδην –Ἀδελφή Κυδραγόρου, σύζυγος Νέστορος (θυγ. Κρατιέως) –Δαναῖς, σύζυγος Αἰγυπτιάδου Ἀρχελάου, μήτηρ Ὠλένου, υἱοῦ Διός –Σύζυγος Πελίου καλουμένη καί Ἀλφεισίβοια (θυγάτηρ Βίαντος) ποῦ γεννᾶ Ἄκαστον, Πισιδίην, Πελοπείαν, Ἰπποθόην, Ἀλκιστίν (σύζυγον Ἀδμήτου) –Θυγάτηρ Κρατιέως ἢ Ἀτρείως, δευτέρα σύζυγος Νέστορος μέ ὄν γεννᾶ: Πολυκάστην, ἢ Πολυκράτην, Πισιδίην, Ἀντίοχον, Περσέα, Ἄρητον, Στρατήχον, Πεισιστράτην, Θρασυμήδην, Ἀντίλοχον Ἐχέφρονα –Νύμφη, καταδιωκομένη ὑπό Ἀπόλλωνος προσέφυγεν εἰς ναόν Ἀρτέμιδος, ὅπου ἔγινεν ἀφανής –Νύμφη Ἰνδίας ἣν ἠράσθη Ἥλιος –Μήτηρ Μαιάνδρου, σύζυγος Κερκάφου, Α-Γ-372Α, Η-5-773Α, Η-12-761Α, Η-15-13Δ, 683Α

Αναξίβιος –ίου (ό) –(ὁ ζῶν ὡς βασιλεύς) –Ναύαρχος Σπαρτιατῶν, Α-Γ-372Α

Αναξιβούλα –ης (ή)

Αναξίβουλος –ου (ό) –Κρῆς τις

Αναξιβώλα –ης (ή)

Αναξίβωλος –ου (ό)

Αναξιγένη –ης (ή)

Αναξιγένης –ου (ό) –Ἀθηναῖος

Αναξιδάμα –ης (ή)

Αναξιδάμας –αντος (ό)

Αναξιδάμεια –ης (ή)

Αναξιδαμίδα –ης (ή)

Αναξιδαμίδας –αο; (ό)

Αναξιδαμίδη –ης (ή)

Αναξιδαμίδης –ου (ό)

Αναξίδαμος –ου (ό) –Υἱός Ζευξιδάμου

Αναξίδη –ης (ή)

Αναξιδήμη –ης (ή)

Αναξιδημίδα –ης (ή)

Αναξιδημίδης –ου (ό)

Αναξιδημος –ου (ό)

Αναξίδης –ου (ό) –Ἀθηναῖος

Αναξιδίκα –κης (ή) –Θυγάτηρ Μελάνχρου

Αναξιδίκη –ης (ή)

Αναξιδίκης –ου (ό)

Αναξιδικός –ου (ό)

Αναξίδιμη –ης (ή)

Αναξίδιμος –ου (ό)

Αναξιδότα –ης (ή)

Αναξίδοτος –ου (ό) –Μακεδών –Πατήρ Ἀρχίου, Α-Δ-604Α

Αναξιδώρα –ης (ή) –(ἡ ἀνάγουσα τοὺς καρπούς ἐκ τῆς γῆς) –Επίθετον Δήμητρος

Αναξίδωρος –ου (ό) –Θηβαῖος ἢ Ἀθηναῖος

Αναξιθέα –ης καὶ Ἀναξιβία (ή) –Δαναῖς σύζυγος Αἰγυπτιάδου Ἀρχελάου –Νηρηΐς

Αναξίθεμις –ιδος (ό & ή) –Υἱός Ἡφαιστῶνος ἐξ Ἀθηνῶν

Ἀναξίθεος -ου (ό)
 Ἀναξίθυμη -ης (ή)
 Ἀναξίθυμος -ου (ό)
 Ἀναξικλέα -ης (ή)
 Ἀναξικλέας -ου (ό)
 Ἀναξίκλεια -ης (ή)
 Ἀναξικλείτη -ης (ή)
 Ἀναξίκλειτος -ου (ό)
 Ἀναξικλήα -ης (ή)
 Ἀναξικλῆς -έους (ό)
 Ἀναξικράτεια -ης (ή)
 Ἀναξικράτεις -ειος (ό)
 Ἀναξικράτη -ης (ή)
 Ἀναξικράτης -ήτος; (ό) -Ἄρχων -Στρατηγός -Ιστορικός -Βυζαντινός, Η-14-690 Δ, Η-15-544Δ, Η-18-296Α
 Ἀνάξила καὶ Ἀναξίλα -ης (ή) -Ἐκ Ρηγίνου -Ολυμπιονίκης εἰς ἀπὴνη
 Ἀναξилаΐδη -ης (ή)
 Ἀναξилаΐδης -ου (ό) -Συγγραφεύς: Περί φιλοσόφων, Α-Γ-372Δ
 Ἀναξίλαος -ου καὶ Ἀναξίλεως -ω (ό) -ἄρχων τοῦ λαοῦ -Ποιητής -Ἱατρός -Υἱός Ἀρχιδάμου ἢ Κρατίνου -Νεοπυθαγόρειος, θεωρούμενος ὡς μάγος καὶ θαυματοποιός -Κωμικός ποιητής -Συγγραφεύς -Τύραννος Ρηγίου, Α-Γ-372Δ, Η-13-343Α
 Ἀναξίλας -αο (ό) -Κωμικός ποιητής μέσης κωμωδίας -Σύζυγος Κυδίππης, θυγατρός Τηρίλλου, υἱός Κρατίνου τύραννος Ρηγίου, Η-7-1173Δ, Η-14-848Α
 Ἀναξίλεα -ης (ή)
 Ἀναξιλέας -αντος (ό)
 Ἀναξιλείδα -δης (ή)
 Ἀναξιλεῖδα -δης (ή)
 Ἀναξιλεΐδας -αο (ό)
 Ἀναξιλεΐδας -ου (ό)
 Ἀναξίλεως -έω (ό) -ἄρχων λαοῦ
 Ἀναξιληΐδη -ης (ή)

Ἀναξιληΐδης -ου (ό)
 Ἀνάξιλλα -ης (ή) -Ποιήτρια
 Ἀνάξιλλος -ου (ό)
 Ἀναξιμάνδρα -ας (ή)
 Ἀναξιμανδρίδη -ης (ή)
 Ἀναξιμανδρίδης -ου (ό)
 Ἀναξίμανδρος -ου (ό) -Ἄρχων περιοχῆς Μάνδρας -Φιλόσοφος, υἱός Πραξιάδου, Μιλήσιος (ἀρχὴ καὶ στοιχείο τῶν πάντων τό ἄπειρον, ἀνευ διευκρινήσεως ἂν ἦτο ἀήρ, ὕδωρ ἢ ἄλλο τι. Μαθητὴς καὶ διάδοχος φιλοσόφου Θάλητος, μέ Ἀναξιμένην, Ἀναξαγόραν καὶ Ἀρχέλαον θεωροῦν τὴν φύσιν τῆς ὕλης ἀερώδη (ὕλοζωῖσται, ὕλοζωῖσμός: Θεωρία μεταβολῆς ὕλης -Συγγραφεύς -Ἱστορικός -Μυθογράφος, γεωγράφος, χαρτογράφος ὁ Μιλήσιος -Ἀστρολόγος, συγγραφεύς Συρακόσιος -Χαρτογράφησεν πρῶτος παγκόσμιον χάρτην -Θεμελιωτὴς ἐξελικτικῆς βιολογίας προλαμβάνων τὸν Δαρβίνον, Α-Γ-372Δ, Η-9-359Α, Η-13-618Δ
 Ἀναξιμάχη -ης (ή) (ἀνάσσω=βασιλεύω +μάχη)
 Ἀναξίμαχος -ου (ό)
 Ἀναξιμβρότη -ης (ή)
 Ἀναξιμβροτὶς -ίδος (ή)
 Ἀναξίμβροτος -ου (ό)
 Ἀναξιμένη -ης (ή) -Μέ Μύγδονα γεννᾶ Κόροιβον ἢ Κόρωβον, μνηστήρα Κασσάνδρας, θυγατρός Πριάμου, Η-11-257Α
 Ἀναξιμένης -ους (ό) -(ὁ ἔχων μένος βασιλέως) -Ρήτωρ -Ιστορικός -Ὁ Ἀριστοκλέους εἰς ἐκστρατείαν Μεγ. Ἀλεξάνδρου -Φιλόσοφος Μιλήσιος, υἱός Εὐρυστράτου -Συγγραφεύς -Δύο Λαμψακίνοί -Ὁ Ἀριστοκλέους, ρήτωρ, μαθητὴς Ζωῖλου Ἀμφιπολίτου καὶ Διογένους κυνός -Ὁ Εὐρυστράτου φιλόσοφος, Α-Γ-372Δ, Η-5-953Δ, Η-7-1051Α, Η-13-618Δ
 Ἀνάξινα -ης (ή)
 Ἀναξινίκα -ης (ή)

Αναξίνικος –ου (ό)

Αναξινόη –ης (ή)

Αναξίνοος –όου (ό)

Αναξίνος –ου (ό) –Ο Ωρείτης ήτο κατάσκοπος Φιλίππου Β΄

Αναξιούσα –σης (ή)

Αναξιπόλεα –ης (ή)

Αναξιπόλεια –ης (ή)

Αναξιπολέμα –ης (ή)

Αναξιπόλεμος –ου (ό) –Αστυपालαιεύς

Αναξιπόλεος –ου (ό)

Αναξιπόλη –ης (ή)

Αναξιπόλης –ητος (ό)

Αναξίπολις –ιδος (ό) –Συγγραφεύς Θάσιος ή Άβδηρίτης, Α-Γ-373Α

Αναξίππη –ης (ή)

Αναξιππίδα –δης (ή)

Αναξιππίδας –αο (ό)

Αναξιππίδη –ης (ή)

Αναξιππίδης –ου (ό)

Ανάξιππος –ου (ό) –Κωμικός συγγραφ. –Εύγενής περί τόν Μέγαν Αλέξανδρον, στρατηγός –Μακεδονικόν ὄνομα –Κωμικός νέας κωμωδίας –Υἱός Θουδίππου Ἀραφηνίος, Α-Γ-373Α

Αναξιπτολέμα –ης (ή)

Αναξιπτόλεμος –ου (ό)

Αναξιρόη –ης (ή) –Θυγάτηρ Κορωνού, πού μέ Ἐπειόν γεννᾶ Ὑρμίνην, πού μέ Φόρβαντα γεννᾶ Αὐγείαν

Αναξίροος –ου (ό)

Αναξιρρόη καί Αναξιρόη –ης (ή)

Αναξίρροος –όου (ό)

Ἀναξίς –ιος (ό) –Υἱός Κάστορος –Ἱστοριογράφος –Ἱστορικός συγγραφεύς –Υἱός Βοιωτοῦ

Ἀνάξίς –ιδος καί Ἀναξιάς –άδος (ή) –Ὄνομα γυναικός –Θυγάτηρ Κάστορος (ή Βοιωτοῦ) καί Ἰλαείρας θυγατρός Λευκίππου

Ἀναξίς –ίδος (ή)

Ἀναξιστάτη –ης (ή)

Ἀναξίστατος –ου (ό)

Ἀναξιστράτη –ης (ή)

Ἀναξίστρατος –ου (ό)

Ἀναξιτίμη –ης (ή)

Ἀναξίτιμος –ου (ό)

Ἀνάξιφα –ης (ή)

Ἀναξιφάντα –ης (ή)

Ἀναξίφαντος –ου (ό)

Ἀναξιφήμη –ης (ή)

Ἀναξίφημος –ου (ό) –Καί διάλογος Γλαύκωνος

Ἀναξιφίλη –ης (ή)

Ἀναξίφιλος –ου (ό)

Ἀνάξιφος –ου (ό) –Ἐπώνυμον Κυχωῶς

Ἀναξιφῶν –ντος (ό)

Ἀναξιφῶσσα –σσης (ή)

Ἀναξίων –ωνος, ἀντί Ἀναχσίων (ό) –Ἀθηναῖος ή Βοιωτός –Ἀθηναῖος δημότης ἄγνωστος καί μή σίγουρος

Ἀναξος –ου (ό)

Ἀνάξουσα –σης (ή)

Ἀναξύρα –ης; (ή)

Ἀναξύρης –ου (ό)

Ἀναξῶ –οὺς καί Εὐρυδίκη καί Λυσιδίκη (ή) –Θυγάτηρ Ἀλκαίου καί Ἰππονόμης ή ἔτερα πού μέ βασιλιά Μυκηνῶν Ἠλεκτρούωνα (θεῖον της) γεννᾶ Ἀλκμήνην, μητέραν Ἡρακλέους, μήτηρ Στρατοβάτου, Γοργοφόνου, Φι(υ)λονόμου, Καίλενέως Χειρομάχου, Λυσινόμου, Ἀνάκτορος, Ἀμφινόμου, Ἀρχελάου, Α-Γ-373Α

Ἀναξῶ –οὺς (ή) –Μήτηρ Σίνιδος καί Κερκύονος, ήν ἄρπαξεν ὁ Θησεύς –Θυγάτηρ Ἐπικράτους (ιερέας Δήμητρος), δίδυμη ἀδελφή Κληνοῦς –Τροϊζηνία ήν, ἐνυμφεύθη Θησεύς πρίν ἀπό Φαίδρα –Φαρμακεύτρια, θυγάτηρ Εὐβούλου, Συρακουσία

Ἀνάξων -νος; (ό)

Ἀνάπαυμα -τος; (τό) –(ήσυχία) –Επίθετον Εἰλειθυίας –Επίθετον Ὑγείας μέ συνώνυμον: Αἰθαλής

Ἀναπαυομένη -ης (ή)

Ἀναπαυόμενος -ου (ό) –Τίτλος ἀγάλματος Λυσίππου –Επίθετον Ἡρακλέους

Ἀναπία -ης (ή)

Ἀναπίας -ίου (ό) –Καταναῖος, υἱός ἢ ἀδελφός Ἀμφινόμου

Ἄναπς καί Ἀναπίας -ίου (ό)

Ἀναπλάκῃτοι -ων (οἱ) –(ό μή ἀποτυγχάνων) –Επίθετον Κήρων μέ συνώνυμον: Δειναί

Ἀνάπλου -ους (ή)

Ἀνάπλους -ου (ό)

Ἀναπνόη -ης (ή)

Ἀναπομπός Αἰδωνεύς (ό) –Επίθ. Ἄδου

Ἄναπος -ου (ό) –Ποταμός ἢ παραπόταμος Σικελίας, Η-11-649Δ

Ἄναρ -ρος (ό)

Ἀνάρατος -ου (ή) –Επίθετον Λήθης μέ συνώνυμον: Στυγερά

Ἀνάργυρη -ης (ή) –(ή ἄνευ ἀργυρίου) –Χριστιανικόν

Ἀνάργυρος -ου (ό) –(ό προσφέρων ὑπηρεσίας ἄνευ ἀμοιβῆς) –Ὁ Κοσμάς καί ὁ Δαμιανός –Χριστιανικόν

Ἄναρη καί Ἀναρή -ης (ή)

Ἀναρίστη -ης (ή)

Ἀνάριστος -ου (ό)

Ἀναρκία -ης (ή) –Ἄλλο ὄνομα Πηνελόπης

Ἀναρκίας -ίου (ό)

Ἀνάρμοστη -ης (ή)

Ἀνάρμοστος -ου (ό) –(ἀκατάλληλος) –Περίφημος κολυμβητής ἐπὶ Σωκράτους, Α-Γ-387Δ

Ἄναρός καί Ἄναρος -οῦ (ό) –(ἄγγελος)

Ἄνας -α (ό) –Ποταμός Λυσιτανῶν, τανὺν Γουαδιάνας

Ἀνασιμβρότη -ης (ή)

Ἀνασίμβροτος -ου (ό)

Ἀνασίκλεια -ης (ή)

Ἀνασικλῆς -έους (ό)

Ἀνασίουσα -σης (ή)

Ἀνασιφόρη -ης (ή)

Ἀνασιφόρον -ου; (ή)

Ἀνασιφόρος -ου (ό)

Ἀνασίων -νος (ό)

Ἀνασπῶν -ντος γῆν (ό) –Επίθετον θεοῦ Διός

Ἀνασπῶσσα -σσης (ή)

Ἄνασσα -ης (ή) –Επίθετον Ἡρας –Επίθετον Σελήνης –Εἰς ἐπιγραφὴν Ἀντιφίλου –Επίθετον Ἀδράστειας –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Επίθετον Ἀρτέμιδος –Επίθετον Ἀφροδίτης –Επίθετον Γῆς –Επίθετον Δήμητρος –Επίθετον Εἰλειθυίας –Επίθετον Ἑκάτης –Επίθετον Εὐρυνόμης –Επίθετον Θείης –Επίθετον Ἰσιδος –Επίθετον Λητοῦς –Επίθετον Μνήμης –Επίθετον Περσεφόνης –Επίθετον Ποδάγρας –Επίθετον Ρέας –Επίθετον Σελήνης –Επίθετον Σεμέλης –Επίθετον Τηθύος –Επίθετον Ὑγείας –Επίθετον Φύσεως μέ συνώνυμον: Οὐρανίη

Ἄνασσαι -ων (οἱ) –Επίθετον Ἑρινῦν –Επίθετον Μουσῶν

Ἀνασσία -ης (ή)

Ἀνάσσουσα -σης (ή)

Ἀνάσσων -ωνος (ό) –Επίθετον Ἄδου –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Επίθετον Ἀρεως –Επίθετον Ἑρμοῦ –Επίθετον Διός –Επίθετον Πανός

Ἀναστάσης -η (ό) –(ό ἐκ νέου ἐγειρόμενος) –Χριστ. ὄνομα, Α-Γ-393Δ

Ἀναστασία -ας (ή) (ή πνευματικῶς αἰωνία –αὐτὴ ποῦ θά ἀναστηθῇ) –Χριστιανικόν ὄνομα ἀγίας Μεγαλομάρτυρος (22 Δεκεμβρίου) συζύγου Πουπλίου, μέ πνευματικόν τόν Χρυσόγονον. Ἡ Πατρικία ὁσία, γνωστὴ καί ὡς εὐνοῦχος Ἀναστά-

σιος, ἥτις μετά θάνατον εὐρέθη μέ μα-
στούς ὡς “φύλλα κατεξηραμένα” –Α-
δελφή Μ. Κων/νου, σύζυγος Βασιανού
συνάρχοντος

Ἀναστάσιος –ίου (ό) –(ό αἰώνιος) –Χρι-
στιανός ἅγιος –Αὐτοκράτωρ –Πατριάρ-
χει –Πάππαι –Επίσκοποι

Ἀναστάσις –ιος (ό)

Ἀναστασώ –οῦς (ή)

Ἀνασχήτη –ης (ή)

Ἀνασχετίδη –ης (ή)

Ἀνασχετίδης –ου (ό)

Ἀνάσχετός –ου (ό) –(ύποφερτός) –Ανα-
θέσας ἄγαλμα Κούρου εἰς Κάλυμνον –
Ἀνάσχετον, υἱός Δημοτέλους, Ἀθηναῖος
Ἀλαιοῦς

Ἀνασωζόμενη –ης (ή)

Ἀνασωζόμενος –ου (ό) –Πατήρ Ἀντιφά-
νους

Ἀνάτ; (ή) –Ἀθηνᾶ παρά Φοίνισι

Ἀνάτιμος –ου (ό & ή)

Ἀνάτις –ιος (ό)

Ἀνατολή –ης (ή) –Επίθετον Ἡοῦς

Ἀνατόλης –ητος (ό)

Ἀνατολίη –ης (ή) –Θεράπαινα Ἀρμονί-
ας

Ἀνατολική –ῆς (ή)

Ἀνατολικός –οῦ (ό)

Ἀνατόλιος –ίου (ό) –Πατριάρχης –Ἅγιος
–Χριστιανός –Αὐτοκρατορικός σπαθάρι-
ος –Επίσκοπος Λαοδικείας, καθηγητής
Ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας –Πρύτανις
πανεπιστημίου Ἀλεξανδρείας –Φιλόσο-
φος, μαθηματικός, ἀστρονόμος –Στρα-
τηγός Ἰουλιανού, Α-Γ-419Δ, Η-9-953Α,
Η-18-40Δ

Ἀνατόμη –ης (ή)

Ἀνατόμος –ου (ό) –Μαθητής Ἡροφίλου
Ἀλεξανδρινῆς σχολῆς ἱατρικῆς, Η-7-832Δ

Ἀνατώ –οῦς (ή) –Θυγάτηρ Ἀριστοβού-
λου, παρθένος, ἴσως ἱέρεια ναοῦ Ἀμν-
κλαίου Ἀπόλλωνος, Α-Γ-425Δ

Ἀναύγητος –ου (ό) –Επίθετον Ἄδου

Ἀναυδήσασα –ης (ή) –Επίθετον Ἀρτέ-
μιδος

Ἄναυδος –ου (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης
μέ συνώνυμον: Ἀμφίπολος –Επίθετον
Δίκης

Ἄναυρη –ης (ή) –(ἥσυχρη)

Ἄναυρος –ου (ό) –(ἥσυχος) –Θεός, πα-
τήρ Ἑρίκης –Ποταμός (εἰς ὃν ἔχασε τό
σανδάλιόν του ὁ Τάσων)

Ἀναυχίδα –ης (ή)

Ἀναυχίδας –αο (ό) –Ἥλειος ὀλυμπιονί-
κης εἰς πάλην καὶ πάλην παίδων

Ἀνάφα –ης καὶ Ἀνάφη –ης (ή)

Ἀναφαῖα –ης (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀναφαίνουσα –σης (ή)

Ἀναφαίνων –ντος (ό) –Επίθετον Ἀπόλ-
λωνος –Επίθετον Σειληνοῦ μέ συνώνυ-
μον: Προπέμπων

Ἀνάφαιος καὶ Ἀναφάιος –ου (ό) –Επί-
θετον Ἀπόλλωνος

Ἀναφᾶς –ᾶ (ό)

Ἀνάφη –ης (ή) –Νύμφη –Νῆσος –Ἡ ἐμ-
φανισθείσα στούς Ἀργοναῦτες μεσοπέ-
λαγα

Ἀνάφης –εω (ό) –Ἡγεμών, στρατηγός
Κισσίων, υἱός Ὀτάνου, Πέρσης

Ἀνάφλυστη –ης (ή)

Ἀναφλύστιος –ίου (ό) –Φίλος Κίμωνος
ὡς ὁ Εὐθιππος

Ἀνάφλυστος –ου (ό) –(ἀνακοχλάζων)
–Δῆμος Ἀττικῆς –Ἡρώς, υἱός Τροίζηνος
καταφυγών εἰς Ἀττικὴν μετά τοῦ ἀδελ-
φοῦ Σφήτου, Η-17-486Α

Ἀναφσις –ιος (ό)

Ἀνάχαρσις –ιος καὶ –ιδος (ό) –Σκύθης
ἡγεμών καὶ σοφός 6ου αἰώνα π.Χ. στη-
λιτεύων ἤθη ἀθλητικά Ἑλληνικά –Πα-
τήρ Προξένου, Α-Γ-429Α καὶ Δ, Η-11-135
Δ, Η-17-143Δ

Ἀναψυκτίδη –ης (ή)

Ἀναψυκτίδης –ου (ό)

Ἀνάψυξις –εως; (ή) –(ή δροσίζουσα)
 Ἀνβροσίη –ης (ή) –Ἐπίθετον Μοίρης
 Ἀνβρόσιος –ίου (ό)
 Ἀνδαισιστρότα –ης (ή) –Σύζυγος Πα-
 γώνδου
 Ἀνδαισιστροτος –ου (ό)
 Ἀνδαμύα –ας (ή)
 Ἀνδαμύας –ου (ό) –Μῆδος στρατηγός
 Ἀνδάνακη –ης (ή)
 Ἀνδάνακος –ου (ό)
 Ἀνδάνις –ιος (ό) –Ποταμός Καρμανίας
 Ἀνδανώ –οῦς (ή)
 Ἀνδάριστος –ου (ό & ή)
 Ἀνδειρα –ης (ή)
 Ἀνδειρος καί Ἀνδιρος –ου (ό) –Παρα-
 πόταμος
 Ἀνδέκτα –ης (ή)
 Ἀνδέκτας –ου (ό)
 Ἀνδη –ης (ή)
 Ἀνδήνα –ης (ή)
 Ἀνδήνης –ου (ό)
 Ἀνδης –ου (ό) –Υἱός Γῆς καί Οὐρανοῦ
 Ἀνδοβάλης –εω (ό)
 Ἀνδοκα –ης (ή)
 Ἀνδοκίδη –ης (ή)
 Ἀνδοκίδης –ου(ό) –Ἀθηναῖος στρατηγός
 –Ρήτωρ ὑπόδειγμα –Συγγραφεύς –Ἀγ-
 γειοπλάστης –Κυδαθηναίεύς δίγλωσσος
 –Πολιτικός –Υἱός Λεωγόρου Κυδαθηναί-
 εὺς, Α-Γ-437 Α καί Δ, 438Α, Η-7-193Δ, 533
 Α, Η-8-784Α, Η-10-692Α, Η-17-526Α
 Ἀνδοκος –ου (ό) –(ἀνάδοχος)
 Ἀνδονίκη –ης (ή)
 Ἀνδονίκης –η (ό) –Ἀγγειοπλάστης 6ου
 π.Χ. Ἐκπρόσωπος ρυθμοῦ ἀπό μελανό-
 μορφο σέ ἐρυθρόμορφο
 Ἀνδορέτια –ης (ή)
 Ἀνδορέτιος –ίου (ό) –Πατρωνυμικόν τοῦ
 Φιλίππου
 Ἀνδούλη –ης (ή)

Ἀνδουλος καί Ἀνδούλος –ου (ό) –Εἷς
 τῶν Κερκόπων, ἀδελφός Ἀτλαντος –Υἱ-
 ός Λεωγόρου, Η-10-633Α
 Ἀνδραβυς –υος (ό)
 Ἀνδραγάθη –ης (ή)
 Ἀνδραγάθης –ου (ό)
 Ἀνδραγαθία –ης (ή)
 Ἀνδραγαθιανή –ῆς (ή)
 Ἀνδραγαθιανός –οῦ (ό)
 Ἀνδραγάθιος –ίου (ό) –Α-Γ-440Α
 Ἀνδράγαθος –ου (ό) –(ό φερόμενος γεν-
 ναίως) –Μακεδών στρατηγός Δημ. Πο-
 λιορκητοῦ
 Ἀνδραγαθώ –οῦς (ή)
 Ἀνδραγόρα –ης (ή)
 Ἀνδραγόρας –ου (ό) –Στρατηγός καί
 ἕτερος Πάριος, Α-Γ-440Α, Α-Γ-440Α, Η-
 15-539Α
 Ἀνδραιμία –ης (ή)
 Ἀνδραιμίας –ίου (ό)
 Ἀνδραιμονίδη –ης (ή)
 Ἀνδραιμονίδης –ου (ό) –Υἱός ἀνδραίμο-
 νος, ό Θόας, Ο.Ι.Η.168
 Ἀνδραίμουσα καί Αἴμουσα –σης (ή)
 Ἀνδραίμων καί Αἴμων –νος (ό) –Ἀπό-
 γονος Αἰτωλοῦ, πού μέ σύζυγον Γόργην
 γεννᾷ Θόαντα βασιλεύσαντα εἰς Καλυ-
 δῶνα, μετά Οἰνέαν, Ο.Ι.Β.638Α-Γ-440Α,
 Α-Β-245Δ, Η-9688Δ, Η-12-164Α
 Ἀνδράκλα καί Γλιστριδα (ή) –Βοτάνη
 Ἀνδράκλεια –ης (ή)
 Ἀνδράκλας –ου (ό)
 Ἀνδραλέων –ντος (ό)
 Ἀνδραλέαινα –ης (ή)
 Ἀνδραμένη –ης (ή)
 Ἀνδραμένης –ους (ό)
 Ἀνδραμία –ης (ή)
 Ἀνδραμίας –ίου καί Ἀνδραμύας –ύου
 (ό)
 Ἀνδραμίδη –ης (ή)

- Ανδραμίδης –ου (ό)
 Ανδραμύα –ης (ή)
 Ανδραμύας –ύου (ό)
 Ανδρανίδα –ης (ή)
 Ανδρανίδας –αο (ό) –Σικυώνιος
 Ανδρανογένη –ης (ή)
 Ανδρανογένης –ους (ό)
 Ανδρανοδίκη –ης (ή)
 Ανδρανοδίκης –ου (ό)
 Ανδρανοδότα –ης (ή)
 Ανδρανόδοτος –ου (ό)
 Ανδρανοδώρα –ης (ή)
 Ανδρανόδωρος –ου (ό)
 Αβδρανόθεμις –ιδος (ή)
 Ανδραποδώδης –ου (ή) –Επίθετον Ἡ-
 δονής
 Ανδραπόμπη –ης (ή)
 Ανδράπομπος –ου (ό)
 Ανδράρη –ης (ή)
 Ανδράρης –ου (ό) –Πατήρ Θόαντος
 Ανδράριστη –ης (ή)
 Ανδράριστος –ου (ό)
 Ανδραφίλη –ης (ή)
 Ανδράφιλος –ου (ό)
 Ανδράχνη –ης (ή) –(θάμνος) –Όνομα
 ἱεροῦ δένδρου πού ἀνέθρεψε τόν Ἑρμῆν
 στό Κηρύκειον Βοιωτίας
 Ανδράχνη ἢ Γλιστριίδα ἢ Γλιστρία ἢ
 Ανδράκλα –ης (ή) –Βοτάνη
 Ανδρέα –ης (ή)
 Ανδρέαινα –ης (ή)
 Ανδρέας καί Ανδρείας –ου (ό) –Χριστ.
 ἅγιος –Ιατρός –Περίφημος ἀνατόμος ὁ
 Καρύστιος –Μουσικός –Ιστορικός –Ἀν-
 δριαντοποιός –Ο Λακεδαιμόνιος ὀλυ-
 mpiονίκης εἰς στάδιον –Ποιητής –Μά-
 γειρος Ἀλεξάνδρου, Α-Γ-441Δ, Η-9-860Δ
 Ανδρέας καί Ἄνδρων –νος (ό) –Ιατρός
 –Συγγραφεύς
 Ανδρεία –ης (ή) –Όνομα Ἀττικοῦ πλοί-
 ου –Κόρη Εὐδαιμονίας, Πενίας σωματο-
 φύλακας –Επίθετον Ἥρας
 Ανδρείας καί Ανδρέας –ου (ό)
 Ανδρεῖμουν –ούνειος (ό)
 Ανδρεϊμούνειος –ου (ό)
 Ανδρειφόντη –ης (ή)
 Ανδρειφόντης –ου (ό) –Επίθετον Ἄρεως
 Ανδρέουσα –σης (ή)
 Ανδρεὺς –έως (ό) –Υἱός Πηνειοῦ, θεμε-
 λιωτής Ἄνδρου. Μέ Εὐῖππη (θυγατέρα
 Λεῦκωνα) γεννᾷ Ἑτεόκλειον ἢ Ἑτεο-
 κλήν, Α-Γ-445Α, Η-15-81Δ, 872Δ
 Ανδρέων –νος (ό)
 Ἄνδρη –ης (ή)
 Ἀνδρηῖς –ιδος (ή)
 Ἀνδρηῖς –ῆος; (ό)
 Ἀνδρία –ης (ή)
 Ἀνδριάδη –ης (ή)
 Ἀνδριάδης –ου (ό)
 Ἀνδριανή –ῆς (ή)
 Ἀνδριανός –οῦ (ό)
 Ἀνδρίας –ίου (ό) –Πατήρ Ὀλυμπίχιος
 Ἀνδρίδα –ης (ή)
 Ἀνδρίδας –αο (ό)
 Ἀνδρίδης –ης (ή)
 Ἀνδρίδης –ου (ό)
 Ἀνδριεύς –έως (ό)
 Ἀνδρική –ῆς (ή)
 Ἀνδρίκεια –ης (ή)
 Ἀνδρικλείδα –ης (ή)
 Ἀνδρικλείδας –αο (ό)
 Ἀνδρικλος –ου (ό)
 Ἀνδρικός –οῦ (ό) –Υἱός Κάρπου
 Ἀνδρινη –ης (ή)
 Ἀνδρινος –ου (ό)
 Ἀνδριος –ίου (ό)
 Ἀνδρίουσα –σης (ή)
 Ἀνδρίππη –ης (ή)
 Ἀνδριππίδη –ης (ή)

Ἀνδριππίδης -ου (ό)

Ἀνδριππος -ου (ό)

Ἀνδρίσκα -ης (ή)

Ἀνδρίσκη -ης (ή)

**Ἀνδρίσκος καὶ Ἀνδρίσκος καὶ Ψευδο-
φίλιππος (ό)** –Ιστορικός –Υἱός Περσέως,
Α-Γ-446Α, Η-7-246Δ, 543Α, Η-12-807Α

Ἀνδρίτη -ης (ή) –Ἀμαζών, ἀνδρογυναι-
κα –Andriti τῶν Ἀραουκανῶν

Ἀνδριτίουσα -σης (ή)

Ἀνδριτίων -νος (ό)

Ἀνδριτα -ης (ή)

Ἀνδριτος -ου (ό)

Ἀνδρίχη -ης (ή)

Ἀνδριχος -ου (ό)

Ἀνδρίων -νος (ό) –Σπαρτιάτης τις

Ἀνδρόβαζος -ου (ό)

Ἀνδροβία -ης (ή)

Ἀνδρόβιος -ίου (ό) –(Ζών ὡς πραγματι-
κός ἀνὴρ)

Ἀνδροβούλη -ης (ή) –(ἔχουσα θέλησιν
ἀνδρός)

Ἀνδρόβουλος -ου (ό) –Πατὴρ Τίμωνος
–Ἀδριαντοποιός φιλοσόφων

Ἀνδροβώλα -ης (ή)

Ἀνδρόβωλος -ου (ό)

Ἀνδρόγεια -ης (ή) –Μία τῶν συζύγων
Μίνως μέ ἦν γεννᾶ Ἀστέριον ἢ Ἀστε-
ρίωνα, Η-13-648Δ

Ἀνδρόγειος -ου (ό)

Ἀνδρογένεια -ης (ή) –Σύζυγος Μίνως,
μήτηρ Ἀστερίου

Ἀνδρογένη -ης (ή) –(ή πρόσφορος πρὸς
γέννησιν ἀρρένων)

Ἀνδρογένης -ους (ό)

Ἀνδρόγεως -έω καὶ Εὐρυγύης (ό) –(ἀ-
νὴρ ἐπίγειος) –Υἱός Μίνως καὶ Πασι-
φάης. Νικήσαντα εἰς Παναθήναια τὸν
ἐφόνευσαν οἱ συναγωνισταί. Ὁ Μίνως
νικήσας τοὺς Ἀθηναίους ἐπέβαλεν 7 νέ-
ους καὶ 7 νέες εἰς βορὰν Μινωταύρου. Διὰ

τιμωρίαν Ἀθηναίων ὁ Μίνως ἐζήτησεν
ἀπὸ θεοῦ τιμωρίαν καὶ ἐθυσιάσθησαν
Ῥακινθίδαι (Ἀνθηῖς, Αἰγληῖς, Ὀρθαῖα,
Ληταῖα) ὡς ἀπαλλαγὴ ἐκ προκληθέντος
λοιμοῦ –Ἐπώνυμον Εὐρυγύης, Α-Γ-449Α,
Η-9-681Α, Η-13-648Δ, Η-15-594Α

Ἀνδρογήθη -ης (ή)

Ἀνδρογήθης -εος (ό)

Ἀνδροδαΐξα -ης (ή) –(ή καταστρέφουσα
ἄνδρας) –Ἀμαζώνων βασίλισσα

Ἀνδροδάμα -ης (ή)

Ἀνδροδάμας -ντος (ό) –(ὁ δαμάζων ἄν-
δρας, ἀνὴρ+δάμας) –Υἱός Φλίαντος καὶ
Χθονοφύλης –Σάμιος –Ὁ Ρηγῖνος νο-
μοθέτης διὰ Χαλκιδεῖς Θράκης, ρυθμί-
σας τὰ περὶ ἀνθρωποκτονίας, Η-12-652Α,
Η-16-200Α

Ἀνδροδάμεια -ης (ή) –(ή καταδαμάζου-
σα ἄνδρας)

Ἀνδροδίκη -ης (ή) –Μήτηρ Θεσπίου,
βασιλέως Θεσπιῶν

Ἀνδρόδικος -ου (ό)

Ἀνδροδιώκτης -ου (ό) –Ἐπίθετον Ἀρε-
ως

Ἀνδροδόκη -ης (ή)

Ἀνδρόδοκος -ου (ό) –(ὁ τοὺς ἄνδρας δε-
χόμενος)

Ἀνδροθάλη -ης (ή)

Ἀνδροθάλης -ητος (ό)

Ἀνδροθέα -ης (ό) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀνδρόθεμις -ιδος (ό & ή)

Ἀνδρόθεος -έου (ό)

Ἀνδροθόη -ης (ή) –Θυγάτηρ Περικά-
στορος, σύζυγος Περισθένους –Μήτηρ
Δίκτυος καὶ Πολυδέκτου, θυγάτηρ Κά-
στορος, Α-Γ-450Α

Ἀνδρόθοος -όου (ό)

Ἀνδροῖτα -ης (ή)

Ἀνδροῖτας -αντος (ό) –Τενέδιος συγ-
γραφεὺς Γεωγραφίας, Α-Γ-450Α

Ἀνδροίτη -ης (ή)

Ἀνδριτοῖτος -ου (ό)

Ανδροκάδη -ης (ή)

Ανδροκάδης -ου (ό)

Ανδροκέτη -ης (ή)

Ανδροκέτης -ου (ό)

Ανδροκίδη -ης (ή)

Ανδροκίδης -ου (ό)

Ανδρόκκα -ης (ή)

Ανδρόκκας -α (ό)

Ανδρόκκω -οῦς (ή)

Ανδρόκλεα -ης (ή)

Ανδρόκλεια καὶ Ἀλκίς -ιδος (ή) –(ἐνδοξος ἐπὶ ἀνδρεία) –Θυγάτηρ Καφισινοῦ ἢ Ἀντιποίνου Θηβαίου, ἀδελφὴ Ἀλκίδος –Θυγάτηρ παρθένος ἐθυσιάσθη ἐπὶ χρησμόν διὰ νά νικήσουν οἱ Θηβαῖοι, Α-Γ-450Α

Ανδροκλείδα -ης (ή)

Ανδροκλείδας -αο καὶ Ἀνδροκλείδης -ου (ό) –(ἀνὴρ ἐνδοξος μεταξὺ ἀνδρῶν) –Ιστορικός –Θηβαῖος ἐκ φατρίας Ἰσηνίου –Σπαρτιάτης –Συγγραφεύς, Α-Γ-450Δ

Ανδροκλείδη -ης (ή)

Ανδροκλείδης καὶ Ἀνδροκλείδας -ου (ό) –Υἱός Ἀνδροσθένης, Ἀχαρνεύς

Ανδροκλείουσα -ης (ή)

Ανδροκλείς -εἰος (ό)

Ανδροκλείων -ντος; (ό) –Ἡπειρώτης

Ανδροκλέουσα -σης (ή)

Ανδροκλέων -οντος (ό)

Ανδροκλῆς -έους (ό) –(ἀνὴρ ἐνδοξος) –Υἱός βασιλέως Αἰόλου –Υἱός Φίντα ἢ Σατούρου –Ρήτωρ –Δημαγωγός –Ιστοριογράφος –Συμβασιλεύων μετ' ἀδελφοῦ Φεραίμωνος –Μακεδῶν –Ἀθηναῖος, Ἀφιδναῖος –Υἱός Ἀγαθάρχου, Ἀχαρνεύς –Υἱός Αὐτοκλέους, Εὐωνυμεύς, Α-Γ-450Δ

Ανδρόκλια -ης (ή)

Ανδροκλίδα -δης (ή)

Ανδροκλίδας -αο (ό)

Ανδροκλῖς -ίος (ό)

Ανδροκλος -ου (ό) –(ἐνδοξος) –Υἱός Κόδρου, θεμελιωτὴς Ἐφέσου, ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον –Δοῦλος ἀναγκασθεὶς νά μονομαχήσει μετὰ Λέοντος, Α-Γ-450Δ, Η-8-580Α, Η-10-933Α

Ανδρόκη -ης (ή)

Ανδροκος καὶ Ἀνδρόκος -ου (ό)

Ανδρόκοττος καὶ Σανδρόκοττος -ου (ό) –Βασιλεὺς ἐν Ἰνδία

Ανδροκράτεια -ης (ή)

Ανδροκράτης -ητος (ό) –(ἀρχηγός στρατοῦ) –Ἡρώς Πλαταιῶν με παρακειμένην πλησίον κρήνην Γαργαφίαν –Ἐκ Κεφαλῆθεν, Α-Γ-450Α, 451Α, Η-7-168Α

Ανδροκρατία -αι (ή) –Θεότης συμβολική, θυγάτηρ Ἐριδος

Ανδροκρατίες -ων (οἱ) –Θυγατέρες Ἐριδος

Ανδροκρίτη -ης (ή)

Ανδρόκριτος -ου (ό)

Αδροκτασία -ης (ή) –Τέκνον ἔριδος

Ανδροκτίτη -ης (ή)

Ανδροκτίτης -ου (ό)

Ανδροκτονιῶν -ῶνος ἢ ὄντος (ό) –(ἔρις)

Ανδροκτονιῶσσα -σης (ή)

Ανδροκύδη -ης (ή)

Ανδροκύδης -ου ἢ -ους (ό) –(ἐνδοξος) –Κυζικινός Ζωγράφος, ἀντίπαλος Παρασίου καὶ Ζεύξιδος –Ἰατρός Μεγ. Ἀλεξάνδρου ἢ Πυθαγόρειος ἱατρός –Ἰατρικός συγγραφεύς –Ιστορικός –Βιογράφος Πυθαγόρου, Α-Γ-451Α

Ανδροκύπτρα -ης (ή)

Ανδρόκυπρος -ου (ό)

Ανδρόλα -ης (ή)

Ανδρόλαα -ας (ή)

Ανδρόλαος -ου (ό)

Ανδρόλας -αο (ό)

Ανδρόλεως -έω (ό) –Πύκτης, πυγμομάχος ἀθλητής

Ανδρολόγιστος –ου (ό)

Ανδρολόχεια –ης (ή)

Ανδρολοχίς –ίδος (ή)

Ανδρόλοχος –ου (ό) –Ηλείος τις

Ανδρομάχη –ης (ή) –(μαχομένη ως ανήρ) –Αμαζών –Θυγάτ. Ηετίωνος, σύζυγος Έκτορος μέ ὄν γεννᾶ Σκαμάνδριον ἢ Αστυνάκτα καί Ὁξύνιον (ἀνακτήσαντας τό Βασιλείον των) καθώς καί Λαοδάμαντα Σαπέρνιον, τόν Λάμπου καί Ὁφρυνέα καί Ἀμφινέα –Ηρωΐς –Πρότυπον ἀρετῆς, συζύγου, μητρός. Μετά τόν Τρωϊκόν ἔλαβεν ὡς γέρας ὁ Νεοπτόλεμος, υἱός Ἀχιλλέως, μέ ὄν γεννᾶ Ἀμφιάλον ἀδελφόν Μολοσσού, Περγάμου, Πιέλου –Καί μετ'αὐτόν ὁ Ἐλενος μέ Ἀνδρομάχη γεννᾶ Κεστρίνον –Έργον Εὐριπίδου –Έτερη μέ Πύρρον γεννᾶ Πιέλον, Ο.Ι.Ω.723, Z371, 395, P208, Α-Γ-451Α, Η-7-1047Α, Η-10-640Α, Η-17-880Α

Ανδρόμαχος –ου (ό) –(Γενναῖος πολεμιστής) –Πατήρ Τυρίου –Υἱός Λύκτου ἢ Αἰγύπτου φονευθείς ἀπό Δαναΐδα Ἡρώ –Ναύαρχος –Στρατηγός –Σοφιστής –Ιατρός –Συγγραφεύς –Ὁ Ἀμβρακιώτης ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον –Δοῦλος Πολεμάρχου, ὅτε Πυθόνικος κατηγορήσε Ἀλκιβιάδην, ἐμφανισθείς ὡς μάρτυς εἰς κατηγορίαν ἀποκεφαλισμοῦ κεφαλῶν Ἑρμῶν, μέ κατήγορον Πουθόνικον –Μέ Διόδωρον μάρτυρες διά πυρός –Σατράπης Κοίλης Συρίας, Α-Γ-453Α, Η-7-193Α, 867Α, 1057Δ Η-17-599Α

Ανδρομέδα καί Ανδρομέδη –ης (ἰωνικά) (ή) –(σκεπτομένη καί κρίνουσα ὡς συνετός ἀνὴρ) –Θυγάτηρ Κηφέως (βασιλεύς Αἰθιοπίας) καί Κασσιόπης(είας) ὡραιότητῃ ὡς καί ἡ μήτηρ αὐτῆς. Τήν ἔσωσε ὁ Περσέας ἀπό θαλάσσιον τέρας σταλέν ὑπό Ποσειδῶνος ὅτε ὁ πατήρ κατ' ἐντολήν Ἀμμωνος ἐθυσίαζεν διά νά ἀπαλλαγῇ. Ὁ Ζεὺς τήν μετεμόρφωσεν εἰς ἀστερισμόν ὡς καί τόν Κηφέα, τήν Κασσιόπην τόν Περσέα, καί τόν πετρωτόν ἵππον Πήγασον –Σύζυγος Περσέως

(μέ 6 υἱούς, ἐξ ὧν Ἀχαιμένης ἢ Περσεύς γενάρχης Ἀχαιμενιδῶν Περσῶν) καί μίαν θυγατέρα –Μήτηρ Πέρσου –Κηφῆς –Τήν ἡγάπα καί Φινεύς ἐπιθυμῶν νά τήν ἀρπάσῃ κατά τόν γάμον μέ Περσέα. Ἐπιδείξας ὁ τελευταῖος τήν κεφαλὴν Μεδούσης πέτρωσεν τόν Φινέα. Ἀφήσαντες τόν Ἀχαιμένην εἰς παππούν, κατέφυγον εἰς Μυκῆνας ἀποκτήσαντες Σθένελον, Γοργοφόνην, Ἐλενον, Ἀλκαῖον, Ἡλεκτρύονα καί Μήστορα, Α-Γ-453Α, Η-10-690Δ, Η-14-441Δ, Η-15-789Δ, Η-17-139Α

Ανδρομέδης –ου (ό) –Ἀλιεύς εἰς ὃν κατέφυγε Βριτόμαρτις (ἰέρεια Ἀρτέμιδος). Θέλων νά τήν βιάσῃ ἐγένεν ἀφανῆς

Ανδρομέδουσα –ης (ή)

Ανδρομέδων –ντος (ό)

Ανδρομένη –ης (ή)

Ανδρομένης –ους (ό) –Πατήρ Θεογένους ἢ Ἀμύντου ἢ Ἀτάλλου ἢ Ἀμεινοκλείας –Ὁ Κορίνθιος, ὀλυμπιονίκης δῖς εἰς στάδιον, (304 καί 308 π.Χ.) –Σπαρτιάτης –Μακεδῶν εὐγενής –Πατήρ Χαλκιδέως Σουνιέως –Κεφαλῆθεν, Α-Γ-454Α, Η-8-128Α

Ανδρομενίδη –ης (ή)

Ανδρομενίδης –ου (ό) –Υἱός Ἀνδρομένους

Ανδρομήδεια –ης (ή)

Ανδρομήδης –ου (ό) –Αἰγηνίτης, Α-Γ-454Α

Ανδρομνήστη –ης (ή)

Ανδρόμνηστος –ου (ό)

Ανδρομνήστωρ –ορος (ό)

Ανδρονίδη –ης (ή)

Ανδρονίδης –ου (ό)

Ανδρονίκα –ης (ή)

Ανδρονίκη καί Ανδρονίκα –ης (ή) –(νικήτρια ἐχθρῶν)

Ανδρόνικος καί Ανδρόνεικος –ου (ό) –(Νικητὴς τροπαιούχος) Φιλόσοφος –Συγγραφεύς –Στρατηγός –Περιπατητικός

φιλόσοφος –Κτίστης πύργου ανέμων, (Κυρηστός, από Κύρο, Κοίλης Συρίας) εις τέρμα Αιόλου ἐν Ἀθήναις ὅπου ἐλητούργει Ἡλιακὸν ὥρολόγιον (κατασκευαστὴς ὡς ὁ Θεμισταγόρας) –Τραγωδός –Ὑποκριτής, χριστιαν. ὄνομα –Ὁ Λίβιος (Ελληνορωμαῖος) μεταφράσας τὸ 250 π.Χ. τὴν Ὀδύσεια στὰ Λατινικά –Ἅγιος, Α-Γ-454Δ, Η-7-250Δ, 621Δ, Η-8-138Α, Η-12-489Α, Η-14-414Α, Η-15-762Α, Η-17-798Α

Ἀνδρονόη –ης (ή) –Σύζυγος Ἀνταίου

Ἀνδρόνοος –ου (ό)

Ἀνδρόνους –ου (ό)

Ἀνδροξένη –ης (ή)

Ἀνδροξένης –ου (ό) –Δελφός τις

Ἀνδρόξενος –ου (ό)

Ἀνδροπεΐθεια –ης (ή)

Ἀνδροπεΐθεις –ειος (ό)

Ἀνδροπεΐθη –ης (ή)

Ἀνδροπεΐθης –ους (ό) –Μήλιός τις ἢ, πατήρ Φιλονίκου Ἀθηναίου

Ἀνδροπίθεις –ειος (ό)

Ἀνδροπόμψη –ης (ή)

Ἀνδρόπομπος –ου (ό) –Υἱός Βώρου, Α-Γ-459Α, Η-12-164Α

Ἄνδρος –ου καὶ Ἀνδρέας (ό) –Περίφημος μάντις, υἱός Ἀνίου κατοικίσας καὶ ὀνομάσας τὴν νήσον Ἄνδρον καὶ ἐπὶ Ἰδῆς τὴν Ἄντανδρον, στρατηγός Ραδαμάνθυος

Ἀνδροσάθουσα –σης (ή)

Ἀνδροσάθων –νος (ό) –(σάθης=σάτυρος)

Ἀνδροσάουν –νειος (ό)

Ἀνδροσαούνειος –ου (ό)

Ἀνδροσθένη –ης (ή)

Ἀνδροσθένης –ους (ό) –Αγαλματοποιός –Ναύαρχος Μεγ. Ἀλεξάνδρου, Θάσιος γεωγράφος –Ἐξερευνητής Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, παγκρατιαστής (ὁ Μαινάλιος) δύο φορές. Υἱός Λοχαίου –Πατήρ ἢ

υἱός Ἀνδροκλέους Ἀχαρνέως, Α-Γ-463Α, Η-12-767Δ, Η-14-443Α

Ἀνδροσθενίδα –ης (ή)

Ἀνδροσθενίδας –αο (ό)

Ἀνδρόσινις –ι (ό) –Ἐπίθετον Μώμου

Ἀνδρόσκυλα –ης (ή)

Ἀνδρόσκυλος –ου (ό)

Ἀνδροστράτη –ης (ή)

Ἀνδρόστρατος –ου (ό)

Ἀνδροτέλεια –ης (ή)

Ἀνδροτέλεις –ειος (ό)

Ἀνδροτέλης –ους (ό)

Ἀνδροτίμα –ης (ή)

Ἀνδροτίμη –ης (ή)

Ἀνδρότιμος –ου (ό) –Πατήρ Νεάρχου, Η-14-332Α

Ἀνδροτίουσα –σης (ή)

Ἀνδροτίων –νος (ό) –Πατήρ καὶ υἱός Ἀνδρωνος Γαργήττιοι –Μουσικός –Σχολιαστής Σοφοκλέους –Ρήτωρ –Ἀτθιδογράφος συγγραφεύς, ἱστορικός γεωργικῶν –Δημαγωγός μαθητής Ἰσοκράτους –Ἰστορήσας εἰς δώδεκα βιβλία Ἀττικὴν –Κατὰ Ἀνδροτίωνος, λόγος Δημοσθένους

Ἀνδροτοξότης –ου (ό) –(ὁ τοξεύων ἄνδρας) –Ἐπίθετον Ἐρωτος, Α-Γ-463Δ

Ἀνδροτ(τ)ίδη –ης (ή)

Ἀνδροτ(τ)ίδης –ου (ό)

Ἀνδροττος –ου (ό)

Ἀνδρούθεις –ειος (ό)

Ἀνδρουλα καὶ Ἀνδρούλλα –ας (ή) –Ἐπὶ Κυπρίων γυναικῶν

Ἀνδρουλλα –ης (ή)

Ἀνδρουλλος –ου (ό)

Ἀνδρουλος –ου (ό)

Ἀνδρουσα –σης (ή)

Ἀνδρουῖχα –ης (ή)

Ἀνδρουῖχος –ου (ό) –Πατήρ Ζηνιουῶς

Ἀνδροφάνεια –ης (ή)

Ἀνδροφάνη -ης (ή)
 Ἀνδοφάνης -ους (ό)
 Ἀνδροφείδη -ης (ή)
 Ἀνδροφείδης ἀντί Ἀνδροκύδης -ου (ό)
 Ἀνδροφίλη -ης (ή)
 Ἀνδρόφιλος -ου (ό)
 Ἀνδροφόνος ἢ Γνάθαινα (ή) -(ό φονεύ-
 ων ἄνδρας) -Θυγάτηρ Σινώπης -Ἐταίρα
 ἐν Αθήναις, ἐπίθετον Ἀφροδίτης, H-5-
 564A
 Ἀνδροφόνος -οιο (ό) -Ἐπίθετον Ἀρεως
 -Ἐπίθετον Νείκης
 Ἀνδρόφορβος -ου (ό) -Ἐφέσιός τις
 Ἀνδροφύδη -ης (ή)
 Ἀνδροφύδης -ου (ό) = ἀντί Ἀνδροκύδης
 Ἀνδρόχαρις -ιτος (ό)
 Ἄνδρυσ -υος (ό)
 Ἀνδρύτα -ης (ή)
 Ἀνδρύτας -ου (ό) -Πατήρ Πολυξένου
 Ἄνδρυτος -ου (ό)
 Ἀνδρῶ -οῦς (ή) -Ἀμαζών -Πόλις -Θυ-
 γάτηρ Οἰκιάδου -Ὄνομα διὰ κορίτσια
 ὧν οἱ γονεῖς στεροῦντο ἀρρένων
 Ἀνδρώματις -ιος; (ό) -Ποταμός Ἰνδίας
 Ἀνδρων -νος (ό) -Υἱός Γοργίδαο -Πα-
 τήρ ἢ Υἱός Ἀνδροτίωνος ρήτορος -Γεω-
 μέτρης -Συγγραφεύς -Γεωγράφος -Ἱστο-
 ρικός Ἀλικαρνασεύς -Τρεῖς ἱστορικοί
 -Γεωμέτρης -Μαθηματικός -Υἱός Ἀλκι-
 μάχου Ἀθηναῖος -Θορίκιος -Ἀργεῖος
 ὅστις διέσχισεν ἔρημον Λιβύης ἄνευ
 σταγόνοιο ὕδατος, A-Γ-472A, A-Z-447A,
 H-5-564A, H-8-362Δ
 Ἀνδρῶναξ -κτος (ό) -(ἄναξ ἀνδρῶν)
 Ἀνδρώνασσα -σσης (ή)
 Ἀνδρωνεΐκη -ης (ή)
 Ἀνδρωνεϊκος -ου (ό)
 Ἀνδρωνία -ας (ή)
 Ἀνδρωνίδα -ης (ή)
 Ἀνδρωνίδας -αο (ό) -Σπαρτιάτης -Α-
 θηναῖος, A-Γ-472Δ

Ἀνδρωνίδα -ης (ή)
 Ἀνδρωνίδης -ου (ό) -Σικυώνιος
 Ἀνδρωνίκη -ης (ή)
 Ἀνδρώνικος καὶ Ἀνδρόνικος -ου (ό)
 Ἀνδρώνιος -ίου (ό) -Πατήρ Ἀνδρωνος
 Ἀνδρωνύμη -ης (ή)
 Ἀνδρῶνυμις -ιος (ό)
 Ἀνδρῶνυμις -ιδος (ή)
 Ἀνδρῶνυμιος -ου (ό)
 Ἀνδρῶρητη -ης (ή)
 Ἀνδρῶρητος -ου (ό)
 Ἀνδρῶφελεια -ης (ή)
 Ἀνδρῶφελης -ους (ό)
 Ἀνδρῶφελίδα -ης (ή)
 Ἀνδρῶφελίδας -αο (ό)
 Ἀνδρῶχα -ης (ή)
 Ἀνδρῶχος -ου (ό)
 Ἀνεβῶ -ῶς; (ό) -Αἰγύπτιος μαθητής Αἰ-
 γύπτου
 Ἀνεβῶς -οῦ; (ό) -Μαθητής Ἰαμβλίου
 Ἀνεγεσίκλεια -ης (ή)
 Ἀνεγέσικλος -ου (ό)
 Ἀνέγκλητη -ης (ή)
 Ἀνέγκλητος -ου (ό) -Σπαρτιάτης
 Ἀνεγκρίτη -ης (ή)
 Ἀνέγκριτος -ου (ό)
 Ἀνεΐα -ης (ή)
 Ἀνεΐας -ου (ό)
 Ἀνεΐκητη -ης (ή)
 Ἀνεΐκητος -ου (ό)
 Ἀνεΐκιτη -ης (ή)
 Ἀνεΐκιτος -ου (ό)
 Ἀνελείθυια -ης (ή)
 Ἀνεμμήτης -ου (ό) -Υἱός Ἀπολλοδότου
 ἐκ Σερρών
 Ἀνεΐμουσα -σσης (ή)
 Ἀνεΐμων -ονος (ή) -Ἐπίθετον Χάριτος
 Ἄνειν; (ό)

Ανειρίστη –ης (ή)
Ανείριστος –ου (ό)
Ανεῖσα –ης (ή) –Επίθετον Δήμητρος
Ανεκεία –ης (ή)
Ανεκτη –ης (ή)
Ανεκτος –ου (ό) –Χριστιανός ἅγιος
Ανεμέσητη –ης (ή)
Ανεμέσητος –ου (ό) –(ό μή νεμεσητός, ό μή ἄξιος μομφῆς)
Ανεμοι –ων (οί) –Καικίας ἡ Θηράνας (βορειοανατολικός), Αἰολεύς, Θιβάνας, Καωνίας, Εὐροκύλων, Κίρκιος, Ἀργέστης, Ἀτάβουλος
Ανεμοῖτα –ης (ή)
Ανεμοίτας –ου (ό) –Θηβαῖος τις –Οπαδός Φιλίππου Β' μετά Θεογεΐτονος καί Τιμόλα, προδότες πατρίδος (κατά Δημοσθένην)
Ανεμος –ου (ό)
Ανεμπόδιστη –ης (ή) –Χριστιανικόν
Ανεμπόδιστος –ου (ό) –Χριστιανικόν ὄνομα μάρτυρος (2 Νοεμβρίου)
Ανεμώλια –ης (ή)
Ανεμώλιος –ίου (ό) –(πλήρης ἀνέμου) –Επίθετον Ἀθηνᾶς
Ανεμώνη –ης (ή) –(γνωστόν ἄνθος) –Ιερὸν φυτὸν Ἑρμοῦ
Ανεμώνιος –ίου (ό)
Ανεμώρεια –ης (ή) –Πόλις, O.I.B-521
Ανεμῶτις –ιδος (ή) –(καταπαύουσα ἀνέμους) –Επίθετον Ἀθηνᾶς ὑπὸ ἥρωος Διομήδου
Ανένδοτη –ης (ή)
Ανένδοτος –ου (ό) –(ό μή ὑποχωρών) Ἐκτελεστικόν ὄργανον τοῦ Ὁάνη
Ανεξίκακος –ου (ό) –(ό ἀνεχόμενος) Ἐπίθετον Διός, B-A-30M
Ανέραστος –ου (ό)
Ανερία –ης (ή)
Ανερίας –ίου (ό)
Ανεροῖτα –ης (ή)

Ανεροῖτας –ου (ό)
Ανερώ –ους (ή)
Ανέστης –η (ό) –Χριστιανικόν ὄνομα
Ανέτωρ –ρος (ό)
Ανέφελος καί Ἀννέφελος –ου (ό) –Επίθετον Διός –Επίθετον Ἡελίοιο –Επίθετον Σαράπιδος μέ συνώνυμον: Ζεύς
Ανέχουσα λαμπάδας (ή) –Επίθετον Ἑκάτης
Ανηβος –ου (ό)
Ανήδυμη –ης (ή)
Ανήδυμος –ου (ό)
Ανηλῆς –έος (ό & ή) –Επίθετον Ἀρεως –Επίθετον Κηρός
Ανήλιαγη –ης (ή)
Ανήλιαγος καί Φοῖβος (ό) –Επίθετον Διός, Απόλλωνος καί Ἥλιου, H-9-385A, H-11-244A, H-18-294A
Ανήμεντος –ου (ό)
Ανηρίστα –ης (ή)
Ανήριστος –ου (ό) –Πατήρ Σπερθίου ἐκ Σπάρτης –Ἐκγονος προτέρου, πρέσβυς εἰς βασιλεῖαν Περσῶν, θανατωθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίων
Ανήριτη –ης (ή)
Ανήριτος –ου (ό)
Ανηροέστη –ης (ή)
Ανηροέστης καί Ανηροέστος (ό) –Ηγεμὼν Γαλατῶν
Ανήρωτος –ου (ή) –(συνώνυμον: Γλαυκῶπις) –Επίθετον Ἀθηνᾶς
Ανησαγόρα –ης (ή)
Ανησαγόρας –ου (ό)
Ανησέα –ης (ή)
Ανησέας –α (ό)
Ανησιάρουσα –σης (ή)
Ανησιάρων –ωνος (ό)
Ανησιβούλα –ης (ή)
Ανησίβουλος –ου (ό)
Ανησιγένεια –ης (ή)

Ἀνησιδίκη -ης (ή)
 Ἀνησίδικος -ου (ό)
 Ἀνησιδότα -ης (ή)
 Ἀνησιδότης -ου (ό)
 Ἀνησιδώρα -ης (ή) -(ἀναπέμπουσα δῶρα) -Ἐπίθετον Γῆς -Ἐπίθετον Δήμητρος -Ἐπίθετον Πανδώρας, Α-Γ-499Δ
 Ἀνησιδώρος -ου (ό) -Η-15-401Α
 Ἀνησικράτη -ης (ή)
 Ἀνησικράτης -ου (ό)
 Ἀνησιμάχη -ης (ή)
 Ἀνησίμαχος -ου (ό)
 Ἀνησιμένη -ης (ή)
 Ἀνησιμένης -ου (ό)
 Ἀνήτη -ης (ή)
 Ἀνήτης -ου (ό)
 Ἀνθα -ης (ή)
 Ἀνθαγένεια -ης (ή)
 Ἀνθαγένης -ους (ό)
 Ἀνθαγόρα -ης (ό)
 Ἀνθαγόρας -ου (ό)
 Ἀνθαγορίς -ίδος (ή)
 Ἀνθαδόνια -ης καὶ Ἀνθηδόνια (ή)
 Ἀνθαδόνιος καὶ Ἀνθηδόνιος -ίου (ό)
 Ἀνθαῖα -ας (ή)
 Ἀνθαῖον -ου (ή) -Εἰς ἐπιγραφήν
 Ἀνθαῖος -ου (ό)
 Ἀνθαίουσα -σης (ή)
 Ἀνθαίων -νος (ό)
 Ἀνθας -ανος (ό) -Ἰερεὺς Ποσειδῶνος ἢ υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης θυγατρός Ἀτλαντος, Α-Γ-500Α
 Ἀνθέα -ας (ή)
 Ἀνθέας -ου (ό) -Λίνδιος ποιητῆς κωμωδιογράφος
 Ἀνθεία -ης (ή) -(ῥαῖα ὡς ἄνθος) -Ἐπίθετον Ἀφροδίτης καὶ Ἥρας καὶ Ὠρῶν -Θυγάτηρ Θεσπίου -Μυθολογική θεότης Κρήτης ταυτιζομένη μὲ Ἀφροδίτην -Θυ-

γάτηρ Ἀστυφίλης καὶ Ποσειδῶνος -Ἐσπερίς ἐπὶ ἀγγείου ἐν Βιέννῃ -Θυγάτηρ Μεγαπένθους καὶ Εὐίππης -Ἐπίθετον Ἥρας ἐν Ἀργεῖ, Α-Γ-500Α, Η-9-339

Ἀνθεια καὶ Ἀντεια -ης (ή) -Ἐταίρα
 Ἀνθείας -ου (ό) -Υἱὸς Εὐμήλου, Α-Γ-500Α

Ἀνθεῖς -ίδος (ή)

Ἀνθεις -ου (ό)

Ἀνθειρα -ης (ή)

Ἀνθειρος -ου (ό)

Ἀνθέλεια -είας (ή)

Ἀνθέλειος -ου (ό)

Ἀνθελένη -ης (ή) -Μήτηρ Ὀάξου, υἱοῦ Ἀπόλλωνος

Ἀνθέλενος -ου (ό)

Ἀνθέμα -ης καὶ Ἀνθεμα -ης (ή)

Ἀνθέμας -ου (ό)

Ἀνθεμένη -ης (ή)

Ἀνθεμένης -ου (ό)

Ἀνθέμη -ης (ή)

Ἀνθέμης -ητος (ό)

Ἀνθεμία -ης (ή)

Ἀνθεμίδα -ης (ή)

Ἀνθεμίδης -ου καὶ Ἀνθεμιωνίδης (ό) -Υἱὸς Ἀνθεμίου, Ο.Ι.Δ.488

Ἀνθέμιλλα -ης (ή)

Ἀνθέμιλλος -ου (ό)

Ἀνθέμιον -ίου (ή) =(τό ἄνθος) -Πλαστόν. Ὁ Βοϊκχίος ὑπολαμβάνει ὅτι τό ἀνθέμιον εἶναι τό ἐπὶ τῶν Ἰωνικῶν κίωνων ἄνθος, τό ἐκ τοῦ αἰγοκλήματος εἰλημμένου (Liddel καὶ Scott)

Ἀνθεμιόνη -ης (ή) -Γυνή ἐξ Ἀρκαδίας, ἐρωμένη Αἰνείου

Ἀνθέμιος -ίου (ό & ή) -(ῥαῖος ὡς ἄνθος) -Αρχιτέκτων (ό καὶ "Μηχανικός") ἁγίας Σοφίας, μαθηματικός, συγγραφέας -Ἐταίρα -Αρχιτέκτων ἐκ Τράλλεων -Τιτλοῦχος Βυζαντίου -Αὐτοκράτωρ -Πατριάρχης -Χριστ. ἅγιος, Α-Γ-502Α

Ἀνθεμίους -σης (ή)

Ἀνθεμῖς –ίδος (ή) –Ἡ Σάμος
 Ἀνθεμίων –ωνος (ό) –Τρώς Ἀθηναῖος
 –Ἔτερος –Πατήρ Ἀνύτου –Πατήρ Σιμο-
 εῖσιος ἐκ Τροίας, Α-Γ-502Δ
 Ἀνθεμιωνάδῃ –ης (ή)
 Ἀνθεμιωνάδης –ου (ό)
 Ἀνθεμιώνῃ –ης (ή)
 Ἀνθεμιωνιάδῃ –ης (ή)
 Ἀνθεμιωνιάδης –ου (ό),
 Ἀνθεμιωνίδῃ –ης καί Ἀνθεμίδῃ –ης
 (ή)
 Ἀνθεμιωνίδης καί Ἀνθεμίδης –ου (ό)
 Ἀνθεμογένεια –ης (ή)
 Ἀνθεμογένης –ους (ό)
 Ἀνθεμοδότα –ης (ή)
 Ἀνθεμοδότης –ου (ό)
 Ἀνθεμόεις –εντος (ό)
 Ἀνθεμοεισία –ης καί Ἀνθεμοσία (ή)
 –(ή λαμπρή) –Θυγάτηρ Λύκου, σύζυγος
 Δασκύλου, υἱοῦ Ταντάλου, Η-2-830Α
 Ἀνθεμοεῖσιος –ίου (ό) –(πλήρης ἀνθέων)
 Ἀνθεμοεισὶς –ίδος (ή) –(ἀντί Ἀνθεμου-
 σίς) –Βιθυνίς
 Ἀνθεμόεσσα –ης καί Ἀνθεμοῦσα (ή)
 –Νῆσος Σειρήνων εἰς Τυρρηνικόν πέλα-
 γος –Ἡ Σάμος
 Ἀνθεμοετία –ης (ή) –Α-Γ-502Δ
 Ἀνθεμοέτιος –ίου (ό)
 Ἀνθεμόκλεια –ης (ή)
 Ἀνθεμοκλῆς –έους (ό)
 Ἀνθεμοκράτῃ –ης (ή)
 Ἀνθεμοκράτης –ου (ό)
 Ἀνθεμοκρίτῃ –ης (ή)
 Ἀνθεμόκριτος –ου (ό) –Ἀθηναῖος παγ-
 κρατιαστής –Κήρυξ φονευθεὶς ὑπὸ Με-
 γαρέων, προκαλέσας ψήφισμα κατὰ
 Μεγαρέων ἐπὶ ποινὴ θανάτου –Ἔτερος
 Ἀχαρνεύς, Α-Γ-502Δ, Η-6-117Δ
 Ἀνθεμόνη –ης (ή) –Ἐρωμένη Αἰνείου ἐξ
 Ἀρκαδίας

Ἀνθέμονος –ου (ό)
 Ἀνθεμος –ου (ό) –Ποταμός
 Ἀνθεμοσία καί Ἀνθεμοεισία –ης (ή)
 Ἀνθεμόσιος –ίου (ό)
 Ἀνθεμοῦς –ντος (ό) –(πλήρης ἀνθέων)
 –Ποταμός Χαλκιδικῆς –Ὄνομα ὕλης ἵπ-
 πικοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου –Ποταμός ἐν
 Ἐρυθραία
 Ἀνθέμουσα καί Ἀνθεμοῦσα –ης (ή) –ή
 Σάμος
 Ἀνθεμουσίς –ίδος (ή) –Βιθυνίς
 Ἀνθεμῶ –οῦς (ή)
 Ἀνθέμων –νος (ό)
 Ἀνθεμωνίδῃ –ης (ή)
 Ἀνθεμωνίδης –ου (ό) –Ὁ Σιμοεῖσιος
 Ἀνθέουσα –σης (ή)
 Ἀνθέπωλις –ιος (ό)
 Ἀνθεπῶλις –ίδος (ή)
 Ἀνθερμος –ου (ό) –Αγαλματοποιός πε-
 ρίφημος, σύγχρονος Βουπάλου
 Ἀνθεσία –ης (ή)
 Ἀνθέσιος –ίου (ό)
 Ἀνθεσίλα –ης (ή)
 Ἀνθεσιλάα –ας (ή)
 Ἀνθεσίλαος –ου (ό)
 Ἀνθεσίλας –αο (ό)
 Ἀνθεσιουργοί –ων (οἱ) –Συνάνθυμον: Θυ-
 γατέρες –Ἐπίθετον Ἐρινῶν
 Ἀνθεστήρια –ης (ή) –Ἐπιγραφή εἰς Δί-
 ον Κατερίνης
 Ἀνθεστήριος –ίου (ό)
 Ἀνθεστηρίς –ίδος (ή) –Γυνὴ Ἐκαταίου
 Ἀνθεστηριῶν –νος (ό) –Μὴν 1ος (2ον
 δεκαήμερον Φεβρουαρίου) Ἀθηναίων
 Ἀνθεστηριῶσσα –σης (ή)
 Ἀνθεστία –ας (ή)
 Ἀνθεστιανή –ῆς (ή)
 Ἀνθεστιανός –οῦ (ό)
 Ἀνθεστιδα –δης (ή)

Ἀνθεστιδας –αο (ό)

Ἀνθέστιος –ίου (ό)

Ἀνθεστιουσα –σης (ή)

Ἀνθεστιών –νος (ό) –Αργεῖος, ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον

Ἀνθεσφόρια (τά) –Εορτή διὰ Περσεφόνην εἰς Σικελίαν

Ἀνθεσφόρος –ου (ό) –(ὁ φέρων ἄνθη, ἀνθοφόρος)

Ἀνθεύς –έως (ό) –Υἱὸς Ἀγελάου ἢ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυφίλης –Όνομα κυνός –Όραιότατος νέος ὃν ἠράσθη Κλεόβια, σύζυγος Ἡγεμόνος Μιλήτου καὶ ἀποκρούσας τὸν ἔρωτάν της, αὕτη ἐφονεύθη

Ἀνθευτηρία –ης (ή)

Ἀνθευτηριος –ίου (ό) –Ἀθηναῖος

Ἀνθέων –νος; (ό) –Επίθετον Διονύσου

Ἀνθη –ης (ή)

Ἀνθή –ης (ή) –(λουλουδένια) –Χριστιανικόν

Ἀνθη καὶ Ἀνθίνη –ης (ή) –Ἀλκυονίδες τις Ἀνθήβα –ης (ή)

Ἀνθήβας –αντος; (ό)

Ἀνθήδουσα –σης (ή)

Ἀνθηδῶ –οῦς (ή)

Ἀνθηδών καὶ Ἀνθήδων –νος (ό & ή) –Νύμφη –Υἱὸς Διός –Πατήρ Γλαύκης, H-5-535A

Ἀνθηῖς –ίδος (ή) –Ἀδελφή Αἰγληῖδος, Ληταίας καὶ Ὀρθαίας, θυγατέραι Ὑακίνθου, ἃς Ἀθηναῖοι ἐθυσίασαν δι' ἀπαλλαγὴν ἐκ λοιμοῦ, προκληθέντος ἐκ θανάτου Ἀνδρόγεω, υἱοῦ Μίνως, αἰτήσαντος ἐκ θεῶν νά τιμωρήσουν Ἀθήνας, (Ὑακινθίδες), A-Γ-503Δ, H-17-974 Δ

Ἀνθήλεια –ης (ή) –Δαναῖς (θυγάτηρ Δαναοῦ καὶ Καλιάνδης ἢ Πιερίας μνηστήρ Αἰγυπτιάδου Κυσσεύς (πιθανοῦ υἱοῦ Καλιάνδης, A-Γ-503Δ, H-5-773A, H-10-791A

Ἀνθήλιος –ίου (ό) –Επίθετον Ἀπόλλωνος

Ἀνθήμουσα –σης (ή)

Ἀνθήμων –νος (ό)

Ἀνθην –νος (ό) –Πυθαγόρειος ἐκ Καρχηδόνας, H-16-499A

Ἀνθηνα –ης (ή)

Ἀνθήνη –ης (ή)

Ἀνθηνίουσα –σης (ή)

Ἀνθινὸς καὶ Ἡνθινὸς –ίδος (ή) –Θυγάτηρ Ὑακίνθου, θυσιασθεῖσα ἐπὶ τάφου Κύκλωπος Γεραίστου

Ἀνθινίων –νος (ό)

Ἀνθηρᾶ –ᾶς (ή)

Ἀνθήρα –ας (ή)

Ἀνθηρίς –ίδος (ή)

Ἀνθηρόν –οῦ (ή)

Ἀνθηρός –οῦ (ό)

Ἀνθης καὶ Ἀνθας –ου (ό) –Ὁ Καρχηδόνιος πυθαγόρειος φιλόσοφος –Ἰδρυτὴς Ἀλικαρνασσοῦ

Ἀνθης καὶ Ἀνθιος –ίου (ό)

Ἀνθῆς –έος (ό)

Ἀνθήφορος –ου (ό & ή) –Επίθετον Θεότητων

Ἀνθία –ης (αἰ) –(ή) Χριστιανικόν, H-14-790A

Ἀνθια –ης (ή) –Ἀδελφή Πριάμου

Ἀνθία καὶ Ἀνθεία –ης (ή) –Ἀγαπημένη Ἀβρακόμα

Ἀνθια καὶ Αἰθία –ης (ή) –Ἀδελφή Πριάμου

Ἀνθιάδα –ης (ή)

Ἀνθιάδας –αο (ό)

Ἀνθιανή –ης (ή)

Ἀνθιάνιλλα –ης (ή)

Ἀνθιάνιλλος –ου (ό)

Ἀνθιανός –οῦ (ό)

Ἀνθίας –ίου καὶ Ἀνθιεύς –έως (ό)

Ἀνθίδημη –ης (ή)

Ανθιδημίδα -ης (ή)

Ανθιδημίδης -ου (ό)

Ανθιδημος -ου (ό)

Ανθιλήνη -ης (ή) –Μήτηρ Οάξου, υιού Απόλλωνος

Ανθιλήνης -ου (ό)

Ανθιμη -ης (ή)

Ανθιμος -ου (ό) –(σωματικῶς καί πνευματικόν ἄνθος) –Χριστ. πατριάρχης –Άγιος –Επίσκοπος –Μητροπολίτης

Ανθίνα -ης (ή)

Ανθίνη καί Άνθη -ης (ή) –Άλκυνόνις

Ανθίνης -ους; (ό)

Ανθινίς -ίδος (ή)

Ανθινος -ου (ό) –Χριστιαν. τῶν πρώτων αἰώνων, Α-Γ-507Δ

Ανθιον καί Άνθινον καί Καλλίχορον καί Καλλίχωρον καί Παρθένιον καί Παρθένιον Τερόν (τό) –Φρέαρ –Πηγή παρά τήν Αγέλαστον Πέτραν

Ανθιος καί Άνθης -ου (ό) –Υἱός Ποσειδῶνος ἡ ἐπώνυμον Διονύσου

Ανθίουσα -σης (ή)

Ανθίππα -ης (ή)

Ανθιπασσία -ης (ή) –Όνομα πλοίου

Ανθιπασσίας -ίου (ό)

Ανθίππη -ης (ή) –Θυγάτηρ Θεσπίου (συνευρεθείσα μεθ' Ἡρακλέους) ἡ τό γένος Αβλαβείου, μήτηρ Ἡρακλείδου Ἱπποδόμου –Ηρωΐς Παρθενίου μυθιστοριογράφου, Χαονίς (Ηπειρώτισσα), φονευθείσα ἀπό βασιλόπαιδα κυνηγῶντα λεοπάρδαλιν

Ανθιπίδα -ης (ή)

Ανθιππίδας -αο (ό)

Ανθιππίδη -ης (ή)

Ανθιππίδης -ου (ό)

Ανθιππος καί Άντιππος -ου (ό) –Υπέροχος ἵππεύς) –Ορχομένιος –Ποιητής –Μουσικός ἐξ οὗ ἐδιδάχθει ὁ Πίνδαρος –Λακεδαιμόνιος –Άθηναῖος δημότης, ἄγνωστος καί μή σίγουρος

Ανθίς -ιδος (ή) –Εταῖρα –Θυγάτηρ Ξενωνος

Άνθις -ιδος (ή) –Εταῖρα, ἀδελφή τῆς Σταγόνιον, καλούμεναι καί ἀφύαι (σαρδέλες) καί ἄλλως

Άνθις -ιος καί -ιδος (ό)

Ανθίσκη -ης (ή)

Ανθίσκος -ου (ό)

Ανθίων -νος (ό)

Ανθοκόμη -ης (ή)

Ανθοκόμης -ου (ό) –(ὁ περιποιούμενος ἄνθη)

Ανθολόγοι -ων (οἱ) –Επίθετον Χαρίτων –Επίθετον Μουσῶν

Ανθος -ους (ό) –Επίθετον Διονύσου

Ανθος καί Αμβροσία -ης (ή) –Υἱός –Δωδωναία νύμφη –Θυγάτηρ Άτλαντος καί Πλειόνης

Ανθος καί Άνθέων καί Άνθεύς -έως (ό) –Υἱός Ποσειδῶνος –ἡ υἱός Αὐτονόου καί Ἱπποδαμείας, κατασπαραχθεῖς ὑπό ἵππων πατρός του –Αθηναϊκή ἐπιγραφή

Ανθόσα καί Άνθοῦσα -ης (ή)

Ανθοσμία -ης (ή) –(εὐωδία)

Ανθοσμίας -ίου (ό)

Ανθόσμιος -ίου (ό)

Ανθοῦσα -ης (ή) –Χριστιανικόν, ἁγία –Γυναικεῖον ὄνομα –Κοσμητικόν ἐπίθετον Κωνσταντινουπόλεως, (Στέφ. Βυζάντιος) –Όνομα πλοίου –Μήτηρ Ἰωάννου Χρυσοστόμου, μεγίστου ρήτορος (μισοῦντος τοὺς Ἕλληνας: ἰδέ πατρολογία)

Ανθοῦσα-ης(ή)–Μικρὴ θεά ἣτις προσέφερεν κρῖνον λευκόν εἰς θεάν Ἥραν καί αὕτη ἔτεκεν ἀμώμως (ἀσφύως) –(θυμίζει κάτι). Τό αὐτό ἔπραξε καί ἡ Χλωρίς ὡς καί ἡ Φλόρα Ρωμαίων

Ανθοφίλη -ης (ή)

Ανθόφιλος -ου (ό)

Ανθοφίλουσα -σης (ή)

Ἀνθοφίλων –νος (ὁ) = Antupillan Ἀραου-
κανῶν

Ἀνθοφορίουσα –σης (ή)

Ἀνθοφορίων –ωνος (ὁ)

Ἀνθρακία –ης (ή) –Νύμφη Ἀρκαδική

Ἀνθράκιον –ίου (ή) –(ὕποκοριστικόν τοῦ
ἄνθραξι)

Ἀνθρακίς –ίδος (ή)

Ἀνθραξ –κος (ὁ)

Ἀνθρουπίνα –ης (ή)

Ἀνθρουπίνας –ου (ὁ)

Ἀνθρουπύλα –ης (ή)

Ἀνθρούπυλος –ου (ὁ)

Ἀνθρωπία –ας (ή)

Ἀνθρωπίδα –δης (ή)

Ἀνθρωπίδας –αο (ὁ)

Ἀνθρωπίδη –ης (ή)

Ἀνθρωπίδης –ου (ὁ) –Πατρωνυμικόν
τοῦ Ἀνθρώπου

Ἀνθρώπινος –ου (ὁ)

Ἀνθρωπίουσα –σης (ή)

Ἀνθρωπίσκη –ης (ή) –Ὑποκοριστικόν
τοῦ ἄνθρωπος

Ἀνθρωπίσκος –ου (ὁ) –(μικρός ἄνθρω-
πος) –Ἐπώνυμον μὴ Ἑλληνικόν τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Πάτωνος

Ἀνθρωπίων –νος (ὁ)

Ἀνθρωποποιός ἢ Ἀλωπεκῆθεν (ὁ)

Ἀνθρωπος –ου (ὁ) –Ὀλυμπιονίκης εἰς
πυγμῆν

Ἀνθρωπῶ –οῦς (ή) –Ἡ γυνή παρὰ Λά-
κωσιν

Ἀνθρωπῶν –ντος; (ὁ)

Ἀνθρωπῶσσα –σσης (ή)

Ἀνθυλλα καὶ Ἀνθύλλα –ης (ή) –Ἀθη-
ναῖα

Ἀνθύλλη –ης (ή)

Ἀνθύλλιον –ίου (ή) (ὕποκοριστικόν τοῦ
ἄνθους)

Ἀνθυλλίς –ίδος (ή)

Ἀνθύλος –ου (ὁ)

Ἀνθῶ –οῦς (ή) –Θυγάτηρ Ἀμουλίου,
ἐμποδίσασα τοῦτον νά σκοτώσῃ Ρέα
Συλβίαν

Ἀνθῶτα –ης (ή)

Ἀνθῶτας –ου (ὁ)

Ἀνησιδότα –ης (ή)

Ἀνησίδοτος –ου (ὁ)

Ἀνησιδώρα –ης (ή) –Ἐπίθετον Δήμη-
τρος

Ἀνησίδωρος –ου (ὁ)

Ἀνησικράτεια –ης (ή)

Ἀνησικράτης –ους (ὁ)

Ἀνησιμένη –ης (ή)

Ἀνησιμένης –ους (ὁ)

Ἀνησισθένη –ης (ή)

Ἀνησισθένης –ους (ὁ)

Ἀνία –ης (ή)

Ἀνιανή –ῆς (ή)

Ἀνιανός –οῦ (ὁ)

Ἀνιαρά –ῆς (ή)

Ἀνιαρός –οῦ (ὁ) –Ἐπίθετον Ἑρως

Ἀνίας –ίου (ὁ) –Ποταμός

Ἀνιγρα –ης (ή)

Ἀνιγριάς –άδος καὶ Ἀνιγρίς –ίδος (ή)
–Νύμφη

Ἀνιγρίδες –ων (οἱ) –Νύμφες ποταμοῦ
Ἀνίγρου

Ἀνιγρος καὶ Ἀνίγρος –ου (ὁ) –Ποταμός
Τριφυλίας

Μεσσηνίας)

Ἀνιγρός –οῦ (ὁ) –Ἐπίθετον Θανάτου

Ἀνίδη –ης (ή)

Ἀνίδης –ου (ὁ) –Ποταμός

Ἀνιείσα –ης (ή) –Ἐπίθετον Σελήνης

Ἀνιέρος –ου (ὁ & ή) –Ἐπίθετον Ἀρεως

Ἀνίη –ης (ή) –Ἐπίθετον Σκύλλης

Ἀνιήν –ῆνος καὶ Ἀνιήνος –οῦ (ὁ) –Πα-
ρά, ποταμός

Ανίης –ήνος (ό) = Ἀνίων

Ανικάντη –ης (ή)

Ανίκαντος –ου (ό) –Πατήρ Ζανάτου

Ανικάτη –ης (ή)

Ανικάτος –ου (ό) –(ό μή νικηθείς) –Ἐπίθετον Ἑρωτος

Ανικήτα –ης (ή)

Ανικήτεια –ας (ή) –Θυγάτηρ Παύλου Σιλεντιαρίου

Ανίκητος –ου (ό & ή) –(ἀήττητος) –Κωμικός ποιητής ἢ γραμματικός καὶ χριστιανικόν –Ἅγιος, 12 Αὐγούστου –Υἱός Ἡρακλέους καὶ Ἡβης ἀδελφός Ἀλεξιάρου –Ἀρχιτέκτων –Συγγραφεύς –Ἅγιος –Πάπας –Ἑρμηνευτής Ὁμήρου –Ἀρχὼν ἐν Ἀθήναις –Ἐπίθετον Ἀρεῶς –Ἐπίθετον Διονύσου –Ἐπίθετον Διός –Ἐπίθετον Πανός μέ συνώνυμον: Ἀσίγητος –Ἐπίθετον Ποδάγρας, ἐπίθετον Ἡλίου, Α-Γ-563Α, Η-7-1156Α, Η-8-898Δ, Η-9-342Α

Ανίκητος –ου (ή) –Ἐπίθετον ἐν Λαρίσι τῆς Ἀφροδίτης. Εἰς ἱερόν τῆς, ἐδολοφόνησαν Λαῖδα ἐξ ἀντιζηλίας γυναῖκαί πόλεως –Ἐπίθετον Μοίρης μέ συνώνυμον: Ἀκίνητος

Ανίκια –ίης (ή)

Ανίκιος –ίου Φῆστος (ό) –Ρωμαῖος στρατηγός

Ανίκερις (–ιρος, –ιν) (ό)

Ανίκλεια –ης (ή)

Ανικλος –ου (ό)

Ανικος –ου (ό) –Μακεδονικόν ἐπώνυμον

Ανίνα –ης (ή)

Ανίνας –ου (ό) –Χριστιαν. –Ὅσιος πατέρας 16 Μαρτίου

Ανίνας καὶ Ἀνανίας –ίου (ό) –Προφήτης Ἰουδαῖος

Ανιοεῖλα –ας (ή)

Ανιοεῖλας –α (ό) –Βοιωτικόν ὄνομα

Ανιόκλεια –ης (ή)

Ανιοκλῆς –έους (ό) –Βοιωτός

Ανιοκράτη –ης (ή)

Ανιοκράτης –ου (ό) –Πλαταιεύς

Ανιοκρίτη –ης (ή)

Ανιοκρίτης –ου (ό)

Ανιοκύπρα –ης (ή)

Ανιόκυπρος –ου (ό)

Ἄνιος –ίου (ό) –Βασιλεύς Δήλου, υἱός Ἀπόλλωνος καὶ Ροιούς, θυγατρὸς Σταφύλου. Ταύτην ὁ πατήρ ἐξόριεν ἐγγυον εἰς θάλασσαν. Ἐγέννησεν Ἄνιον, ὃν ἀνέθρεψεν Ἀπόλλων καὶ δίδαξεν μαντικὴν. Πατήρ τῶν οἰνοτρόπων Οἰνούς, Σπερμούς καὶ Ἐλαΐδος ἢ Ἐλαιούς. Εἶχον χάρισμα ἀπὸ Ἀπόλλωνα νά μετατρέπουν ὕδωρ εἰς οἶνον ὡς αἱ Μαινάδαι καὶ ὁ Χριστός, ὡς καὶ Θράσου κατασπαρχθέντος ἀπὸ κύνας του. Ἐπίσης, τῆς Λαύνας ἦν ὁ διερχόμενος Δήλου Αἰνείας, ἔλαβε ὡς σύμβουλον εἰς Λάτιον, ὀνομάσας τὴν πόλιν πού ἐκτίσεν Λαβινίαν –Υἱός Καρύστου –Θεότης Ἡλείων –Μάντις –Ιερεὺς –Ποταμός

Ανιουκλεία –ης (ή)

Ανιουκλῆς –είος ἢ –έος (ό)

Ανίουσα –σης (ή)

Ανιόχα –ης (ή)

Ανιοχίδα –δης καὶ Ἀνιοχίδη –ης (ή)

Ανιοχίδας –αο καὶ Ἀνιοχίδης –ου (ό)

Ανίοχος –ου (ό) = Ἡνίοχος –Πυθαγόρειος Μεταποντῖνος

Ανίππα –ης (ή) –(ἢ ἄνευ ἵππου) –Θυγάτηρ Νείλου, μήτηρ Βουσίριδος

Ανίππος –ου (ό) –(ὁ ἄνευ ἵππου) –Συρρακούσιος τίς

Ἄνις –ου (ό) –Βοιωτός τίς

Ανίτα –ης (ή)

Ανίτης –ου (ό)

Ανίτουσα –σης (ή)

Ανίτων –νος (ό)

Ανίφρα –ας (ή) –Ἡ Λιβύη, θυγάτηρ Ἐπάφου μέ Ποσειδῶνα γεννᾷ Βούσιριν, Η-4-784Α

Ἄνιφρος –ου (ό)

Ἀνίων -νος (ό) –Παραπόταμος –Βασι-
λεὺς Δήλου –Στρατηγός Ραδαμάνθυος
λαβῶν ὡς δῶρον τήν Δῆλον

Ἀνίων -νος καὶ Ἀνίης -ηνος (ό) –Ποτα-
μός τανῦν Τεβερόνε

Ἀνκεσαμοῦ; (ή) –Βασίλισσα τοῦ Του-
ταγχαμῶν

Ἀνκίσκα -ης (ή)

Ἀνκίσκος -ου (ό)

Ἀνκούλα -ης (ή)

Ἀνκοῦλος -ου (ό)

Ἀνμιανή -ῆς (ή)

Ἀνμιανός -οῦ (ό) –Υἱός Ἀνμιανοῦ καὶ
Μελίτας

Ἄννα -ης (ή) –(ή χάρις) –Ἀπό τό Ἐβραϊ-
κόν Χάννα, προφήτης, μήτηρ Σαμουήλ
–Σύζυγος Ἐλιανᾶ –Βασίλισσα –Μήτηρ
Θεοτόκου, σύζυγος Ἰωακείμ –Χριστιανή
–Οσία (29 Ὀκτωβρίου)

**Ἄννα καὶ Θειοσώ καὶ Ἑλισσα καὶ Δι-
δώ -οῦς (ή)** –Θυγάτηρ Βήλου –Ἀδελφή
Διδοῦς –Νύμφη

Ἄννα Κομνηνή (ή) –Ἱστορικός συγγρα-
φεύς –Θυγάτηρ (πρωτότοκος) Ἀλεξίου
Α΄ Κομνηνοῦ καὶ Εἰρήνης Δούκα, καλή
γνώστης ἱατρικῆς

Ἀνναία -ας (ή)

Ἀνναΐα -ας (ή)

Ἀνναΐος -ου (ό)

Ἀνναῖος -ου (ό)

Ἀννακή -ης (ή)

Ἀννακός -οῦ (ό)

Ἀννάλα -ης (ή)

Ἀννᾶλις -ιος (ό)

Ἀνναλος -ου (ό)

Ἀνναρη -ης (ή)

Ἀνναρος -ου (ό) –Ἐπαρχος Βαβυλώνιος

Ἄννει καὶ Ἄννειον -ου (ή)

Ἀννη -ης (ή)

Ἀννήδοτη -ης (ή)

Ἀννήδοτος -ου (ό) –Βασιλεὺς Χαλδαίων

Ἀννηδώρα -ης (ή)

Ἀννήδωρος -ου (ό)

Ἀννήδωτη -ης (ή)

Ἀννήδωτος -ου (ό)

Ἀννηκράτεια -ης (ή)

Ἀννηκράτης -ους (ό)

Ἀννησθένεια -ης (ή)

Ἀννησθένης -ους (ό)

Ἄννι καὶ Ἄννιον -ίου (ή)

Ἀννί ἡ Ἄννις (ό) –Ἐπίθετον Διός

Ἀννία -ης (ή) –Ἀνθρωπονύμιον Ἑλλη-
νικόν καὶ Ἰλλυρικόν. Ἡ Ἐπιγόννη, μήτηρ
Παπποῦνος (Φλαβιανοῦ)

Ἀννία ἡ Ρήγγιλλα -ης (ή) –Σύζυγος σο-
φιστοῦ Ἡρόδου

Ἀννιανή -ῆς (ή)

Ἀννιανός -οῦ (ό) –Α-Γ-576Δ

Ἀννίβα -ης (ή)

Ἀννιβαλιανή -ῆς (ή)

Ἀννιβαλιανός -οῦ (ό) –Α-Γ-576Δ

Ἀννίβας -ου ἡ -ντος (ό) –(ή χάρις τοῦ
θεοῦ) –Υἱός Γάσκωνος –Υἱός Ἀμίλκου
–Υἱός Γίσκου ἐκ Καρχηδόνος –Ρόδιος ὁ
“μονομάχος” –Πολλοὶ Καρχηδόνιοι

Ἀννίκα -ας (ή)

**Ἀννίκερις (ρεως καὶ -ιδος) καὶ Λίβυς
ἡ Λίβιος (ό)** –Φιλόσοφος Κυρηναῖος,
διδάσκαλος Ποσειδωνεῖου (κατὰ Σού-
δαν) –Ἀμφισβητούμενος ὀλυμπιονίκης
εἰς τέθριππον –Λυτρωτής, Α-Γ-579Α,
Η-7-586Α

Ἀννική -ῆς (ή)

Ἀννικῆς -έος; (ή)

Ἄννιον -ίου (ή) –Γυνή Πανχάρεος

Ἄννιος -ίου (ό) –Δήμαρχος

Ἀννίουσα -σης (ή)

Ἀννίσκη -ης (ή)

Ἀννίσκος -ου (ό)

Ἀννίχη -ης (ή)

Ἀννιχος -ου (ό)

Ἀννίων καί Ἄννην καί Ἀνιήν -ήνος (ό)

Ἀννολήϊα -ης (ή) -Ρωμαϊκόν

Ἀννολήϊος -ίου (ό) -Ρωμαϊκόν

Ἄννος -ου (ό)

Ἄννουλα -ας (ή)

Ἄννουλος -ου (ό)

Ἄννουσα -σης (ή)

Ἄννυλα -ης (ή)

Ἄννυλος -ου (ό)

Ἄννυσία -ης (ή)

Ἀννύσιος -ίου (ό) -Σπαρτιάτης ἡμερο-
δρόμος, H-9-46A

Ἀννώ -οῦς (ή)

Ἄννων -νος (ό) -Θαλασσοπόρος -Γεω-
γράφος -Στρατηγός -Πολιτικός -Πατήρ
Γέσκωνος -Υἱός Ἀννίβου -Στρατηγός
Καρχηδονίων ποταμός, H-9-872Δ

Ἀνξανάμουν; (ή) -Αἰγυπτία

Ἀνόδαφς -υος (ό) -Παράξενον Μεσο-
ποτάμιον

Ἀνοησία -ης (ή) -Καλή σύντροφος τοῦ
Πλούτου

Ἄνοθρις -ιος (ό)

Ἀνοικτίστη -ης (ή) -(ή μή θρηνηθείσα)
-Ἐπίθετον Περσεφόνης

Ἄνοιστη -ης (ή)

Ἄνοιστος -ου (ό)

Ἀνοκη -ης (ή)

Ἄνοκνος -ου (ό)

Ἀνολήϊα -ης (ή)

Ἀνολήϊος -ίου (ό)

Ἀνόμματος -ου (ό) -Ἐπίθετον Φάνητος
μέ συνώνυμον: Ἔρως

Ἀνόμια -ης (ή)

Ἀνόμιος -ίου (ό) -Αἰρετικός τις

Ἀνόμματος -ου (ό) -Ἐπίθετον Ἔρωτος

Ἀνόμοια -ης (ή)

Ἀνόμοιος -ου (ό)

Ἀνόμπισις -ιος (ό)

Ἄννος -ου (ό) -Πηγή

Ἀνοπαία -ης (ή) -(ἀόρατος) ἀτραπός δι'
ἧς οἱ Πέρσαι (με προδοσίαν Ἐφιάλτου ἢ
Ὀνήτου καί Κορυδαλλοῦ, ἢ Καλλιάρχου
καί Τιμαφέρονος ἢ Θώρακος, Δημαράτου
καί Ἰγίου εὐρέθησαν εἰς τὰ νῦτα τρια-
κοσίων Λεωνίδου

Ἀνοπαῖος -ου (ό)

Ἄνοπλοι -ων (οἱ) -Ἐπίθετον Ἑρώτων

Ἄνοπλος -ου (ή) -Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἀνόπτηνις -ιος καί -ιδος (ό;)

Ἀνόπτης -ου (ό)

Ἀνορέα -ης (ή) -(Ἀνδρεία) -Σπαρτιά-
τισσα

Ἀνόρρεος -έου (ό) -(ἀνδρείος)

Ἀνοσία -ης (ή) -Ἐπίθετον Ἀφροδίτης,
διά τόν ὑπό ἐντοπίων γυναικῶν, ἀνόσιον
θάνατον Λαῖδος

Ἄνοσις -ιος (ό)

Ἀνόστητος -ου (ό) -Ἐπίθετον Ἄδου

Ἄνοστος -ου (ό)

Ἄνου, Ἐα, Ἐνλλίλ (ή) -Τριαδική θεότης
Χαλδαίων

Ἄνουα -ης (ή)

Ἄνουβα -ης (ή)

Ἄνουβας -α (ό)

Ἀνουβίουσα -σης (ή)

Ἄνουβις καί Ἄννουβις -ιδος (ό) -Θεότης
Αἰγυπτίων κυνοκέφαλη φρουρός νεκρο-
πόλεων μέ ἐπίθετον: Ἀφθιτος καί Βασι-
λεὺς

Ἀνουβίων -ωνος (ό) -Αἰγύπτιος ό καί
Φείδος (πλαστόν), ὀλυμπ. Ἀλεξανδρεὺς,
(ἀμφισβητούμ.) εἰς στάδιον -Ἕλλην, υἱ-
ός Νικιστράτου, Τριήραρχος

Ἄνουβος -ου (ό) -Θεός Αἰγυπτίων

Ἄνουκίς -ιδος; (ό) -Θεός Αἰγυπτίων

Ἄνουος -ου (ό)

Ἄνουπ; (ό) -Ο Αἰγύπτιος θεός Ἔρωτος,
ἔκαμε θαύματα, θεράπευε καί περπα-
τοῦσε στά ὕδατα. Ἐβαπτίσθη στά 30

χρόνια καί μέ δώδεκα μαθητάς ξεκίνησε τήν ἀποστολήν του. Εἶχεν λατρευτικόν ὄνομα: ἀλήθεια, φῶς, χριστός, ἀμνός Θεοῦ κ.λπ. Σταυρώθηκε, ἐνταφιάσθη ἐπὶ τριήμερον, ἀναστήθηκε

Ἄνουτα –ης (ή)

Ἀνούτατος –ου (ό & ή) –Επίθετον Διόνυσου –Επίθετον Ἡρας

Ἀνούτητος –οιο (ή & ό) –Επίθετον Ἀθηναῶς –Επίθ. Διόνυσου –Επίθετον Πανός

Ἄνουτος –ου (ό)

Ἄνοχα –ης (ή)

Ἄνοχας καί Ἄνοχος –ου (ό) –Ὀλυμπιον. Ταραντίνος εἰς στάδιον καί διάυλον (τό 521 π.Χ.)

Ἀνοχίδα –ης (ή)

Ἀνοχίδας –αο (ό)

Ἄνοχis –ιος ή –ιδος (ή)

Ἄνοχis –ιος (ό)

Ἄνοχος –ου (ό)

Ἄνοχος καί Ἀδαμᾶτας καί Δάμων –νος (ό) –Ταραντίνος Ὀλυμπιονίκης υἱός Δαμάτα

Ἄντα –ης (ή)

Ἀνταγόρα –ης (ή)

Ἀνταγοράδα –ης (ή)

Ἀνταγοράδας –αο (ό)

Ἀνταγοράδη –ης (ή)

Ἀνταγοράδης –ου (ό)

Ἀνταγόρας –ου (ό) –Κῶος –Ποιητής –Ποιμὴν –Ρόδιος ἐπικός ποιητής, Α-Γ-598 Α, Η-10-909Δ

Ἀνταγόρη –ης (ή)

Ἀνταγόρης –ου (ό)

Ἀνταγορησίνη –ης (ή)

Ἀνταγορησίνος –ου (ό)

Ἀνταγορηστίνη –ης (ή)

Ἀνταγορηστίνος –ου (ό)

Ἀνταγορίδα –ης (ή)

Ἀνταγορίδας –αο (ό) –Γένος Ἀθηναίων

Ἀντάγορος –ου (ό)

Ἄνταγρος –ου (ό)

Ἀνταδρίς –ίδος (ή) –Ἀμαζών σκοτωθεῖσα ὑπὸ Ἀχιλλέως εἰς Τρωϊκὸν πόλεμον

Ἀνταῖα –ης (ή) –Επίθ. Ρέας θεᾶς, συνόδος Ἑκάτης μέ συνώνυμον: Ἀνταίη. Τά φαντάσματα πού ἔστελλε εἰς ἀνθρώπους, μόνον μέ ἐξαγνισμούς ἐξαφανίζοντο –Επίθετον Ἑκάτης

Ἀνταίη –ης (ή) –Επίθετον Ρέας

Ἀνταῖος –ου (ό) –(Γεναῖος ἀντίπαλος –γιγαντιαῖος –ἐχθρικός) –Επίθ. Ποσειδῶνος –Πατήρ Ἀλκηῖδος –Βασιλεὺς Λιβύης –Υἱός Ποσειδῶνος καί Γῆς, φοβερός Γίγας ἐπινοητής πάλης ἀλινδήσεως (κυλίσεως). Ἀποσπῶντας ἀπὸ ἔδαφος, τὸν ἔπνιξε ὁ Ἡρακλῆς –Γίγαντας μυθικός, Α-Γ-599Α, Η-9-340Α, 983Α

Ἀνταίουσα –σης (ή)

Ἀνταῖς καί Ἀνταῖος –ου (ό) –Ρόδιός τις

Ἄνταιχη –ης (ή)

Ἄνταιχος –ου (ό)

Ἀνταίων –νος (ό)

Antakolo = Ἀντίχορος εἰς Ἀραουκανικήν

Ἀντάλκα –ης (ή)

Ἀντάλκας –αio (ό)

Ἀντάλκεια –ης (ή)

Ἀντάλκη –ης (ή)

Ἀντάλκης –ου (ό)

Ἀνταλκίδα –ης (ή)

Ἀνταλκίδας –αο (ό) –Σπαρτιάτης Ναύαρχος, ἐξ εἰρήνης γνωστός, Α-Γ-599Δ, Η-7-202Δ, 533Δ, Η-12-303Α Η-17-709Δ

Ἀνταλκίδη –ης (ή)

Ἀνταλκίδης –ου (ό)

Ἀντάλλαγη –ης (ή)

Ἀντάλλαγος –ου (ό) = Ἀνταλλος

Ἄνταλλη –ης (ή)

Ἀνταλλίδα –ης (ή)

Ἀνταλλίδας –ου (ό)

Ἀνταλλίς –ίδος (ή) –Μήτηρ Ταΐδος

Ἀνταλλος –ου (ό) –Δελφός τις

Ἀνταλξίδα –δης (ή)

Ἀνταλξίδας –αιο (ό)

Ἀνταλξος –ου (ό)

Ἀνταμενείδη –ης (ή)

Ἀνταμενείδης –ου (ό)

Ἀνταμένη –ης (ή)

Ἀνταμένης –ου (ό)

Ἀνταμη –ης (ή)

Ἀνταμίς –ίδος (ή)

Ἀνταμος –ου (ό)

Ἀντάνδρα –ης (ή)

Ἀντάνδρη –ης (ή) –Ἀμαζών

Ἀντανδρίδα –ης (ή)

Ἀντανδρίδας –αο (ό)

Ἀντανδρίδη –ης (ή)

Ἀντανδρίδης –ου (ό) –Βοιωτός τις

Ἀντανδρίχα –ης (ή)

Ἀντάνδριχος –ου (ό)

Ἀντανδρος –ου (ό) –(ἀντί ἀνδρός) –Πατήρ Ἀλεξιγροίης

Ἀντάνειρα –ης (ή)

Ἀντανορίδα –δης (ή)

Ἀντανορίδας –αο (ό)

Ἀντάνουρ –όρειος (ό)

Ἀντανούρειος –ου (ό)

Ἀντάνωρ –ρος (ό) –Ἡλείος

Ἀνταξία –ης (ή)

Ἀντάξιος –ίου (ό)

Ἀντάουσα –σης (ή)

Ἀντάρρα –ης (ή)

Ἀντάρρας –ου (ό)

Ἀντάρχη –ης (ή)

Ἀνταρχος –ου (ό)

Ἀντας –ου (ό)

Ἀντᾶς –ᾶ (ό)

Ἀντάσια –ίης (ή)

Ἀντάσιος –ίου (ό) –Ἀθηναῖος

Ἀντασις –ιος (ό)

Ἀντασσος –ου (ό) –Πάππος Κυψέλου

Ἀνταύγη –ης (ή) –(ή ἀντανακλοῦσα φῶς). Πόλις ἐνθα ὁ Πάρις ἔκρινε τὰς τρεῖς Θεάς

Ἀνταύγης –εος (ό) –Ἐπώνυμον θεοῦ Ἡλίου ἢ Ἡελίου, Α-Γ-607Α

Ἀνταύγης –η (ό) –Στρατηγός –Ἱστορικός –Συγγραφεύς –Ἐπώνυμον Ἡλίου

Ἀνταύκη ἢ Ἀνταύκεια –ης (ή)

Ἀνταύκης –εος (ό)

Ἀντάων –νος (ό)

Ἄντεα καὶ Ἄντεια καὶ Σθενέβοια (ή) –(πολύ γλυκεῖα, πολύ χαριτωμένη) –Θυγάτηρ Ἰοβάτου, βασιλέως Λυκίας, σύζυγος Προΐτου βασιλέως Τίρυνθος, ἣτις ἀγάπησε Βελλερεφόντην καὶ περιβόητα τὸν συκοφάντησεν –Δούλη –Ἐταῖρα Φιλυλλίου καὶ Εὐνίκου, Α-Γ-622Α, Η-12-515 Δ, Ο.Ι.6. 160

Ἀντέας –ου (ό) –Μακεδὼν –Βασιλεὺς Σκυθῶν

Ἄντεια καὶ Ἄνθεια –ης (ή) –Ἐταῖρα, θυγάτηρ ἐταίρας Νικαρέτης –Δούλη Χαρισίου τοῦ Ἡλίου

Ἀντείας καὶ Ἀντίας –ου (ό) –Υἱὸς Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης

Ἄντειμος –ου καὶ Ἄντιμος καὶ Ἄνθιμος –ου (ό)

Ἀντειός –ου (ό)

Ἀντέ(ή)νω –ρος (ό) –(Ἀντένωρ, Ἀντήνωρ, Ἀντένορ, Ἀντήνορ) –Σύμβουλος Πριάμου, Α-Γ-631Α, Η-7-948Δ

Ἀντέλλουσα –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἡοῦς

Ἀντέλλων –ντος; (ό)

Ἀντέραστη –ης (ή)

Ἀντέραστος –ου (ό)

Ἀντέρως –ωτος (ό) –(ἀμοιβαῖος ἔρως) Σύζυγος Νεικέας –Πατήρ Ἐρωτίδος, Χρησίμου, Χρησίμης, Παραμόνου καὶ Νεικωνος –Υἱὸς Αφροδίτης καὶ Ἄρη

–Προσωποποιήσις ἐρωτικῆς ἀνταπόκρισις –Προσωποποιήσις παιδεραστείας, ἀδελφός Ἑρωτος –Γραμματικός –Καί Πάπας, ὁ καί Ἀνθηρός –Κωμωδία, Α-Γ-629Δ, Η-7-1151Α, Η-8-304Α

Ἀντερώσα –ης (ή) –Εἰς κωμωδίαν Νικοστράτου

Ἀντεσίουςα –σης (ή)

Ἀντεσιών –ωνος (ό)

Ἀντεσιώνη –ης (ή)

Ἀντέστια –ας (ή)

Ἀντέστιος –ίου (ό)

Ἀντηγόρη –ης (ή)

Ἀντηγορίουςα –σης (ή)

Ἀντηγορίς –ίδος (ή)

Ἀντηγορίων –νος (ό)

Ἀντήγορος –ου (ό)

Ἀντηνορίδη –ης (ή)

Ἀντηνορίδης –ου (ό) –Υἱός ἢ ἀπόγονος Ἀντήνορος, Ο.Ι.Τ.53, Ο.Γ.123, Λ59

Ἀντήνωρ –ρος (ό) –Ἀθηναῖος Ἀνδριαντοποιός, υἱός Αἰσυήτου καί Κλεομήστρας, ἐκ Τροίας –Ο Μιλήσιος ἢ Ἀθην. ὀλυμπιονίκης εἰς παγκράτιον, υἱός Ξενάρεος, ἔχων τήν αὐτήν ἐρωμένην Μελίτα μέ τόν Λεοντίσκον –Ιστορικός, συγγραφεύς, Η-6-1045Α

Ἀντηρείδη –ης (ή)

Ἀντηρείδης –ου (ό)

Ἀντια –ης (ή) –Ἀναφερομένη ὑπό Δημοσθένους

Ἀντιάδη –ης (ή)

Ἀντιάδης –ου (ό) –Υἱός Ἡρακλέους καί Ἀγλαΐδος Θεσπιάδος, Α-Γ-632Δ

Ἀντιάδρα –ης (ή)

Ἀντιάδρος –ου (ό)

Ἀντιάλκεια –ης (ή)

Ἀντιάλκης –ου (ό)

Ἀντιαλκίδα –ης (ή)

Ἀντιαλκίδας –α ιο (ό) –Σπαρτιάτης, Α-Γ-635Α

Ἀντιάναξ –κτος (ό) –Πατήρ Κλεοπάτρας ἐκ Θάσου

Ἀντιάνασσα –ης (ή)

Ἀντιάνδρα –ης (ή)

Ἀντιάνδρος –ου (ό)

Ἀντιάνειρ –ρος (ή)

Ἀντιάνειρα –ης (ή) –(ισόπαλη πρὸς ἄνδρα) –Θυγάτηρ Μενoitίου, μήτηρ Εὐρύτου καί Ἐχίονος ἐξ Ἑρμοῦ, ἀργοναυτῶν. Ἐφονεύθη ἐν Τροίᾳ μετὰ Πενθεσίλειαν –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Ἀρχηγός Ἀμαζώνων –Θυγάτηρ Φέρητος, πού μέ Ἀπόλλωνα γεννᾷ ἀργοναύτην Ἰδομονα –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, Α-Γ-635Δ

Ἀντιάνωρ –ρος (ό)

Ἀντιαρίστα –ης (ή)

Ἀντιάριστος –ου (ό)

Ἀντίας –ου (ό) –Ἀργεῖος χρονογράφος, Ἀθηναίων ὄνομα –Ιστορικός συγγραφεύς –Ἀργεῖος Νεμεονίκης τετράκις εἰς ἵπποδρομίαν καί τετράκις Ἰσθμιονίκης. Συγγενής παλαιστοῦ Θεαίου ὡς καί ὁ Θράσυκλος –Μαραθωνομάχος

Ἀντιατικιστής –ου (ό)

Ἀντιάτις –ίδος (ή) –Προσωνύμιον θεᾶς Τύχης μέ περίφημον ναόν εἰς Ἄντιον

Ἀντίβασις –εως; (ό)

Ἀντίβηλα –ης (ή)

Ἀντίβηλος –ου (ό)

Ἀντιβία –ης (ή) –Θυγάτ. Ἀμφιδάμαντος, μήτηρ Εὐρυσθέως (Ἄθλοι Ἡρακλέους)

Ἀντιβία καί Ἀρτιβία –ης (ή) –(ή ἀντιτάσουσα βίαν)

Antivila = Ἀντίφιλος εἰς Ἀραουκανικὴν

Ἀντίβιος –ίου (ό) –(ὁ ἀντιτάσων βίαν) –Πρόξενος Θήρας, πατήρ Ἀβρία –Υἱός Χαρισάνδρου

Ἀντιβίουςα –σης (ή)

Ἀντιβίων –νος (ό)

Ἀντιβοῖδα –ης (ή)

Ἀντιβοῖδας –αο (ό)

Αντιβοῖδη -ης (ή)

Αντιβοῖδης -ου (ό)

Αντιβολή -ῆς (ή)

Αντίβολου -ου (ό) –Υἱός Νικάνορος

Αντίβουλη -ης (ή)

Αντίβουλος -ου (ό)

Αντιβόλα -ης (ή)

Αντίβωλος -ου (ό)

Αντιβρότη -ης (ή) –Άμαζών

Αντίβροτος -ου (ό)

Andigaki = Αντίοχος εἰς Ἀραουκανικήν

Αντιγένεια -ης (ή)

Αντιγενείδα -ης (ή)

Αντιγενείδας -αο (ό)

Αντιγενείδη -ης (ή)

Αντιγενείδης -εω (ό)

Αντιγένειος -ου (ό)

Αντιγένεις -ειος (ό)

Αντιγένες -ου; (ό)

Αντιγένη -ης (ή)

Αντιγένης -ους (ό) –Αὐλητής Θηβαῖος –Μέ πατρωνυμικόν Νικιῆος Ἡλείος, Ὀλυμπιονίκης εἰς πωλικήν συνωρίδα –Ἐπὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου συγγραφεὺς καὶ στρατηγός –Μακεδονικόν ὄνομα –Ποιητής διθυράμβων, Α-Δ-11Δ, Η-7-233Α καὶ Δ, 236Α, Η-9-548Δ, Η-15-543

Αντιγένια -ης (ή)

Αντιγενίδα -δης (ή)

Αντιγενίδας -αο καὶ Ἀντιγενίδης -ου (ό) –Μουσικός Θηβαῖος, τελειοποιήσας αὐλόν (αὐλωδός Φιλοξένου), Α-Δ-11Δ

Αντιγένιος -ίου (ό) –Αθηναῖος –Βοιωτός –Μακεδών

Αντιγενίς -ίδος (ή)

Αντίγνωστη -ης (ή)

Αντίγνωστος -ου (ό) –Α-Δ-12Α

Αντιγνώτα -ης (ή)

Αντίγνωτος -ου (ό) –Γλύπτης ἐξ Ἀθηνῶν

Αντιγόνα -ης (ή) –Θυγάτηρ Τηῖου Ἀγκυρανοῦ –Μήτηρ Κόνουπος

Αντιγόνεια -ης (ή)

Αντιγόνειος -ου (ό) –Πατήρ Ἀντιγόνου

Αντιγόνη -ης (ή) –(ή ἐκ δευτέρου γάμου τῆς μητρός γεννηθεῖσα) –Ἡρώϊς Σοφοκλέους, θυγ. Οἰδίποδος καὶ Ἰοκάστης (Εὐρυγανείας) –Ἀδελφή Ἰσμήνης, Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, τραγική ἥρωϊς. Μέ τόν Αἰμῶνα ἀποκτᾷ Μαίωνα (ἔγγονον τοῦ Κρέοντος), θανατωθεῖσα ὑπὸ θεῖου Κρέοντος διότι παρανόμως ἔθαψεν Πολυνείκην. Ὁ πέτρινος τάφος τῆς ὁμοιάζει μέ τόν τάφον τῆς Νιόβης στήν Φρυγία –Θυγάτηρ βασιλέως Φθίας Εὐρυτίωνος, πού μέ Πηλέα, υἱόν Αἰακοῦ (ὅστις ἀκουσίως ἐφόνευσεν Φῶκον) γεννᾷ Πολυδώραν –Θυγάτηρ βασιλέως Λαομεδοντος, ὠραισotάτη ἥτις ἐκζηλοτυπίας Ἥρας μετεμορφώθη εἰς πελαργόν λευκόν, διότι ἐκαυχᾶτο ὅτι ἦτο ὠραιότερα τῆς Ἥρας –Θυγάτηρ Φέρητος, υἱοῦ Κρηθέως, μήτηρ Ἀστεριῶνος ἀργοναύτου –Ὠραία ἐταῖρα ἐκ Πύδνης αἰχμαλωτισθεῖσα εἰς Δαμασκόν ὑπὸ Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ δωρηθεῖσα εἰς Φιλώταν –Θυγάτηρ Κασσάνδρου υἱοῦ ἡ ἀδελφοῦ Ἀντιπάτρου. Πανδρευθεῖσα Λάγον, ἡγεμόνα Ἑορδαῖας γεννᾷ Βερενίκην σύζυγον ὁμοπατρῖου ἀδελφοῦ τῆς Πτολεμαίου –Θυγάτηρ Βερενίκης, σύζυγος Πτολεμαίου Λάγου, Α-Δ-12Δ, Η-18-300 Α

Αντιγονίδη -ης (ή)

Αντιγονίδης -ου (ό)

Αντιγονίουσα -σης (ή)

Αντιγονίς -ίδος (ή) –Φυλή Ἀττικῆς –Ἰερόν ποτήριον –Ἱερή ναὺς

Αντιγονίων -νος (ό)

Αντίγονος -ου (ό) = Antihenu εἰς Ἀραουκανικήν

Αντίγονος -ου (ό) –Ὁ Γονατᾶς, υἱός Δημητρίου καὶ Φίλης –Ὁ Μακεδών Ὀλυμπιονίκης δῖς εἰς στάδιον –Ἱστορικός συγγραφεὺς

Ἀντίγονος-ου (ό) –(Ἀντίπαλος καί πρόμαχος) –Βασιλεύς –Χαλκοπλάστης –Ποιητής ἐπιγραμμάτων –Μακεδών –Υἱός Φιλίππου καλούμενος καί Κύκλωψ ἢ μονόφθαλμος Ἐτερόφθαλμος –Στρατηγός –Λόγιος –Συγγραφεύς –Υἱός Ἀντιγονείου –Ο Καρύστιος βιογράφος φιλοσόφων καί Καλλιτεχνῶν –Ο φιλόσοφος καί πολυῖστωρ βιογράφος, Α-Δ-15Α, Η-10-822Δ, Η-14-456Δ, Η-15-544Α, Η-17-151Α, 309Α

Ἀντίγουσα-σης (ή)

Ἀντιγῶ-οῦς (ή)

Ἀντίγων-νος (ό) –Πατήρ Διογένους –Υἱός Οὔχρηστοδώρου

Ἀντιγώνης-ου (ό)

Ἀντίδα-δης (ή)

Ἀντιδάμα-ης (ή)

Ἀντιδάμας-αντος (ό)

Ἀντιδάμεια-ης (ή)

Ἀντίδας-αο (ό)

Ἀντιδήμη-ης (ή)

Ἀντιδημίδη-ης (ή)

Ἀντιδημίδης-ου (ό)

Ἀντίδημος-ου (ό)

Ἀντιδίκη-ης (ή)

Ἀντιδίκη-ης (ή)

Ἀντίδικος-ου (ό)

Ἀντίδιος-ίου (ό)

Ἀντιδόρα-ας (ή)

Ἀντίδορος-ου (ό)

Ἀντίδοσις-εως (ή) –(τό διδόναι τί ἀντί τοῦ λαμβανομένου)

Ἀντιδότα-ας (ή) –(ή δοθεῖσα)

Ἀντιδότης-ου (ό)

Ἀντιδοτίς-ίδος (ή)

Ἀντίδοτος-ου (ό) –(ό δοθεῖς) –Κωμικός –Ποιητής νέας κωμωδίας –Συγγραφεύς –Ἀθηναῖος δημότης ἀγνωστος καί μή σίγουρος, Α-Δ-19Α, Η-8-567Δ, Η-14-441Α

Ἀντιδούτα-ης (ή)

Ἀντιδούτας-α (ό)

Ἀντιδώρα-ας (ή) –(ή ὡς ἀντιδώρεά διδομένη)

Ἀντιδωρίδη-ης (ή)

Ἀντιδωρίδης-ου (ό) –Ἀθηναῖος τις

Ἀντιδώριος-ίου (ό) –Πατρωνυμικόν Τρίακος

Ἀντιδωρίππη-ης (ή)

Ἀντιδώριππος-ου (ό)

Ἀντίδωρος ἢ Ἀντόδωρος-ου (ό) –Πύκτης –Ἐπικούρειος φιλόσοφος Ἀθηναῖος –Ἀήμιος αὐτομολήσας ἐκ Περσῶν εἰς Ἑλλήνας εἰς Ἀρτεμίσιον –Κυμαῖος –Ἱστορικός –Φαληρεὺς –Σοφιστής, Α-Δ-32Δ, Η-8-27Α, Η-12-496Α

Ἀντιδῶτα-ης (ή)

Ἀντιδῶτας-ου (ό)

Ἀντιδῶτης-ου (ό)

Ἀντίηλος-ου (ό) –Ο καὶ Ἀντίζηλος

Ἀντιηχικός καὶ Μισοπῶγων (ό) –Σκωπτικόν ὄνομα Ἰουλιανοῦ

Antihuenū=Ἀντίγονος εἰς Ἀραουκανικήν

Ἀντιθέα-ας (ή)

Ἀντίθεος-ου (ό) –(ισόθεος) –Φιλόσοφος –Ἄρχων δι' Ἀντιοχεῖς –Ἐπίθετον Ὀδυσσέως

Ἄντικα-ης (ή)

Ἀντικάρτη-ης (ή)

Ἀντικάρτης-ητος; (ό)

Ἀντικάτουσα-σης (ή)

Ἀντικάτων-νος (ό)

Ἀντικείτης-ου (ό) –Ποταμός

Ἀντικίουσα-σης (ή)

Ἀντικίων-νος (ό)

Ἀντίκκας-ου (ό)

Ἀντίκλεια-ης (ή) –Σύζυγος Ἰναχίωνος ἐξ ἧς Γόργασος καὶ Ἀλεξάνωρ –Θυγάτηρ Αὐτολύκου, σύζυγος Λαέρτου, μήτηρ Ὀδυσσέως –Σύζυγος ἢ θυγάτηρ Διοκλέους σύζυγος Μαχάονος (υἱοῦ

Ἀσκληπιοῦ), μήτηρ Γοργάσου καὶ Νικομάχου –Θυγάτηρ Ἀριστοτέλους –Θυγάτηρ Μήστρας καὶ Αὐτολύκου, υἱοῦ Ἑρμοῦ, περιβοήτου δι' ευφυΐαν καὶ κλοπᾶς. Ἐκλεβε βοῦς Σισύφου, υἱοῦ Ἀπόλλωνος, βασιλέως Κορίνθου. Σκάλισε ὁ τελευταῖος μονόγραμμα κάτωθεν ποδῶν προβάτων καὶ ἀπέδειξε εἰς Αὐτόλυκον τὴν κλοπὴν. Ὁ Αὐτόλυκος ἔστειλεν ὡς συντροφίᾳ τὴν θυγατέραν Ἀντίκλειαν εἰς Σίσυφον καὶ λέγεται πῶς ὁ Ὀδυσσεύς ἦτο δικόν τέκνον, ἐν γνώσει βασιλέως Λαέρτου. Κατ' ἄλλους ὁ Σίσυφος τὴν βίασεν ἴσως καὶ ἀπὸ ἐκδίκησιν. Ἔτσι ὁ Ὀδυσσεύς ἦτο κληρονόμος εὐφυΐων καὶ δύο θεῶν ἀπόγονος –Θυγάτηρ Καλλικράτης –Θυγάτηρ βασιλέως Λυκίας Ἰοβάτου, μήτηρ Βελλερεφόντου, Α-Δ-37Α, Η-12-31Α, Η-13-135Δ

Ἀντίκλεια καὶ Ἀλκιμένη καὶ Φιλονόη –ης (ή) –(ή ἐπίσης ἔνδοξος) –Θυγάτηρ Αὐτολύκου καὶ Μήστρης πού μέ Λαέρτην γεννᾷ Ὀδυσσεάν ἀποθανοῦσα πρὸ ἐπιστροφῆς του –Θυγάτηρ Ἀπολλοδώρου –Μέ Ἥφαιστον ἐραστήν ἢ Ποσειδῶνα γεννᾷ Περιφῆτην ληστήν πού ἐφόνευσεν Θησεύς, Ο.Λ.85, Η-4-314Δ, Η-14-451Δ

Ἀντικλείδα –δης (ή)

Ἀντικλείδας –αο (ό) –Ἀθηναῖος –Ἱστορικός –Λακεδαιμόνιος –Συγγραφεύς, Α-Δ-37Α

Ἀντικλείδη –ης (ή)

Ἀντικλείδης καὶ Αὐτοκλείδης –ου (ό) –Λεξικογράφος Ἑξηγητικῶν (ὄρα ἐξηγητικά) –Υἱός Ἀντικλείδους Κήτιος –Ἀθηναῖος δημότης ἄγνωστος καὶ μὴ σύγυρος

Ἀντικλείς –είος (ό)

Ἀντικλῆς –έους (ό) –Υἱός Θεοκρίτου, στρατηγός –Ἀθηναῖος Ὀλυμπιον. εἰς στάδιον –Υἱός Μέμνονος, Μελιτεύς –Υἱός Φιλοξένου, Ποτάμιος, Α-Δ-37Α

Ἀντικλος καὶ Ἀντικλός –ου (ό) –Σύντροφος ἐπιστροφῆς Ὀδυσσεῶς εἰσῆλθεν εἰς δούρειον ἵππον, Α-Δ-37Δ Ο.Ο.Δ.28

Ἀντικη –ης (ή)

Ἀντικός –ου (ό)

Ἀντικοττύρα –ης (ή)

Ἀντικοττύρας –α (ό)

Ἀντίκραγος –ου ἢ –εος; (ό)

Ἀντικράτεια –έης (ή)

Ἀντικράτεια –ης (ή)

Ἀντικράτεις –είος (ό) –Πατήρ Ἀριστοδίκου

Ἀντικράτης –ητος (ό) –Διάφοροι Ἀθηναῖοι ἢ Λακεδαιμόνιοι –Ὁ Ἐπιδαύριος παγκρατιαστής, Ὀλυμπιον. εἰς στάδιον –Ὁ Υἱός Εὐκολίωνος Ἀναγυράσιος –Ὁ υἱός Καλλικράτους Ἑρχιεὺς

Ἀντικρατίδα –δης (ή)

Ἀντικρατίδας –αο (ό)

Ἀντικρατίδη –ης (ή)

Ἀντικρατίδης –ου (ό)

Ἀντικρατίνη –ης (ή)

Ἀντικρατίνος –ου (ό)

Ἀντικρέουσσα –ης (ή)

Ἀντικρέων –ντος (ό)

Ἀντίκριτη –ης (ή)

Ἀντίκριτος –ου (ό)

Ἀντίκυρα ἢ Ἀντίκυρα (ή) –Ὄνομα ἐταίρας

Ἀντίκυρα καὶ Ναῖς καὶ Οἶα –ης (ή)

Ἀντικυράδα –δης (ή)

Ἀντικυράδας –αο (ό)

Ἀντικυρεὺς –έως (ό) –(ὁ συναντῶν τυχαίως) –Ἱατρός. Ψυχοθεραπευτῆς ἐξ Ἀντικύρας πόλεως Φωκίδος κάτοικος Ἑλλήν πρῶτος ἔκαμε χρῆσιν ἑλλεβόρου, θεραπεύσας Ἡρακλῆν ἐκμανίας, Α-Δ-40Α

Ἀντίλα –ας (ή)

Ἀντιλαΐδα –ης (ή)

Ἀντιλαΐδας –αο (ό)

Ἀντιλαΐς –ίδος (ή) –Εἰς τραγωδίαν Κηφισοδώρου ἀναφερομένη ὡς καὶ εἰς κωμωδίαν Ἐπικράτους

Ἀντίλακος –ου (ό)

Ἀντίλαλος –ου (ή) –Η νύμφη Ἥχώ

Ἀντίλαος –ου (ό)

Ἀντιλᾶς –ᾶ (ό)

Ἀντίλας ἢ Ἀντίλλας –ου (ό) –Πατήρ Δαμοστράτου

Antilaf = Ἀντίλοχος Ἀραουκανῶν

Ἀντιλάχεια –ης (ή)

Ἀντίλαχος –ου (ό)

Ἀντιλέαινα –ης (ή)

Ἀντιλείδη –ης (ή)

Ἀντιλείδης –ου (ό)

Ἀντιλέων –ντος (ό) –Υἱός Ἡρακλέους καί Πρόκριδος Θεσπιάδος –Τύραννος ἱστορικός –Χλευαστικόν δημαγωγού Κλέωνος, Α-Δ-40Α

Ἀντιληΐδα –δης (ή)

Ἀντιληΐδας –αο (ό)

Ἀντίληξις –ιος; (ό)

Ἀντίλλα –ης (ή)

Ἀντίλλος –ου (ό) –Ίατρος ἐπιφανής διασωθείς ὑπό Ὀρειβασίου

Ἀντίλος –ου (ό)

Ἀντιλόχεια –ης (ή)

Ἀντιλοχίς –ίδος (ή)

Ἀντίλοχος –ου (ό)=Antilaf, Ἀραουκανῶν

Ἀντίλοχος –ου –(ό) (ἐνεδρεῦων ἀντίπαλος) –Πρεσβύτερος υἱός Νέστορος καί Εὐρυδίκης ἢ, Ἀναξιβίας. Βρέφος ἐξετέθη ἐπὶ Ἰδης καί ἐξέθρεψεν ἔλαφος. Μνηστήρ ὥραίας Ἑλένης –Ἐκστρατεύσας εἰς Τροίαν ἐθανατώθη ὑπὸ Μένονος –Ποιητής –Ἱστορικός –Τρωϊκός ἥρωας –Ἀθηναῖος δημότης μή σίγουρος, Ο.Ο.Δ.202, Ο.Ι.Ψ.541, 556, 567, 570, Α-Δ-46Α, Η-13-193Α, Η-15-620Δ

Antimanki= Ἀντίμαχος εἰς Ἀραουκανικήν

Ἀντιμάχα –ης (ή)

Ἀντιμάχη –ης (ή) –Θυγάτηρ Ἀμφιδάμαντος, υἱοῦ Λυκούργου, σύζυγος Εὐρυσθέ-

ως ἀδελφή Μελανίωνος. Ἡ θυγάτηρ τῆς Ἀδμήτης ἐγένετο ἀφορμή ὁ πατήρ τῆς νά ἀποστείλει Ἡρακλέαν διὰ ζώνην Ἰππολύτης

Ἀντιμαχίδα –ης (ή)

Ἀντιμαχίδας ἢ Ἀντιμαχίδης –ου (ό) – Ἀθηναῖος ἀρχιτέκτων, συμβάλας εἰς ναόν Ὀλυμπίου Διός, Ραμνούσιος

Ἀντιμάχιος –ίου (ό) –Πατρωνυμικόν Ἑροτίωνος

Ἀντιμαχίς –ίδος (ή)

Ἀντίμαχος –ου καί Ψεκᾶς (ό) –(ἀντίπαλος καί πρόμαχος) –Υἱός Ἡρακλέους καί Νικίππης ὃν ἐν μανία ρίψας εἰς πῦρ ἔκαυσεν –Στρατηγός τοῦ βασιλέως Περσέως, σώσας τὴν Δημητριάδαν ἐκ Ρωμαίων –Πατήρ Ἀριστήνος, ὁ καὶ Λύσων –Τρώς –Ποιητής Κολοφώνιος –Συγγραφεὺς ἐλεγειακός –Πατήρ Ἀμφάνακτος –Μνηστήρ Πηνελόπης –Κένταυρος –Ὁ Δισποντεύς, Ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον –Τρώς ὑποδείξας ἐπιστροφὴν Ἑλένης, δωροδοκηθεὶς ὑπὸ Πάριδος –Αἰγυπτιάδης, θανατωθεὶς ὑπὸ Δαναΐδος Ἰδαίας –Κολοφώνιος ποιητής, περίφημος διὰ ποίημα “Θηβαΐς”, στοῦ ὁποῖο περιγράφει τὴν ἐκστρατείαν τῶν «Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας» –Ἀδελφός Κυάθου, υἱός Πήλητος, φονευθεὶς διὰ ραπίσματος ὑπὸ Ἡρακλέους, εἴτε διότι ἐπρόσφερεν ὕδωρ ἀντὶ οἴνου, εἴτε διότι ἐπρόσφερεν ὕδωρ ποδῶν διὰ νά ἀποπλύνει χεῖρας αὐτοῦ, βασιλεὺς Βακτριανῆς –Πρῶτος, Ἀντίμαχος θεός, δεύτερος, Ἀντίμαχος Νικηφόρος –Ἱστοριογράφος –Γραμματικός, ἐπικός ἐποποιός –Ὁ Ψεκᾶδος, ποιητής μελῶν –Μακεδονικόν ὄνομα –Ἡλιοπολίτης –Υἱός Ἀντίνου, Ἀχαρνεὺς –Ἑρμείος, υἱός Φίλωνος –Υἱός Δημοτέλους, Ἀλαιεὺς –Θηλυπρεπὴς Ἀθηναῖος, Ο.Ι.Δ.123, Α-Δ-46Δ, Η-7-1172Α, Η-8-24Δ, Η-15-430Δ, 683Α

Ἀντίμαχος –ου (ό)=Antimanki τῶν Ἀραουκανῶν

Ἀντιμάχους –ου (ό)

Ἀντιμέδουσα –ης (ή)

Αντιμέδων –ντος (ό) –Αθηναῖος πολιτικός –Πυθαγόριος Κροτωνιάτης, Α-Δ-46Δ

Αντιμέλη –ης (ή)

Αντιμέλης –ους ἢ –ητος; (ό) Μυρρινούσιος

Αντιμενείς –ειος (ό)

Αντιμένη –ης (ή)

Αντιμένης –ους (ό) Υἱός Δηϊφῶντος ἢ Νηλέως Πυθαγόρειος –Αγγειοπλάστης μελανόμορφης τεχνοτροπίας καὶ ἀγγειογράφος μέ ἔργον εἰς Ἑρμιτάζ –Πατήρ Κλειτοῦς ἢ Πρωτάρχου, Η-16-499Α

Αντιμενίδα –ης (ή)

Αντιμενίδας ἢ Ἐπιμενίδας –αο (ό) –Λακεδαιμόνιος –Μυτιληναῖος –Ἀδελφός Αλκαίου –Ἐχθρός Πιπτακοῦ –Ποιητής μισθοφόρος εἰς Βαβυλῶνα, φονεύσας γίγαντα ἔχθρόν καὶ μεταφέρων πολῦτιμον σπαθί του, Α-Δ-46Δ, Η-15-934Δ

Αντιμενίδη –ης (ή)

Αντιμενίδης ἢ Ἐπιμενίδης –ου (ό) –Ἀδελφός ποιητοῦ Αλκαίου, ὡς καὶ Κίρις (ἴδος), ὁμοῦ μετὰ Πιπτακοῦ ἐφόνευσαν τύραννον Μυτιλήνης Μελάγχρουν, Η-13-186Δ

Αντιμενούν –ούνιος (ό)

Αντιμένους –ου (ό) –Γραφεύς, Α-Δ-46Δ

Αντιμένουσα –σης (ή)

Αντιμένων –νος (ό)

Αντιμήδη –ης (ή)

Αντιμήδης –ου (ό)

Αντιμήστωρ –ορος (ό)

Αντιμνήστη –ης (ή)

Αντίμνηστος καὶ Χαλκιδεύς –ου (ό) –Αθηναῖος ἢ Χαλκιδεύς, Η-9-836Α

Αντίμοιρα –ης (ή)

Αντίμοιρος –ου (ό) –Σοφιστής Μενδαῖος, μαθητής Πρωταγόρου

Ἄντιμος καὶ Ἄντειμος καὶ Ἄνθιμος –ου (ό)

Αντιμώ –οῦς (ή)

Αντινέα –ης (ή)

Αντίνικη –ης (ή) –Εἰς επιγραφήν

Αντίνικος –ου (ό)

Ἄντιννος –ου (ό)

Ἀντινοεὺς –έως (ό) –Σερήνος, Ἕλληνα ἐξ Αἰγύπτου συγγραφεύς, Η-16-953Δ

Αντινόη –ης καὶ Αὐτονόη (ή) –Σύζυγος Λυκούργου, μήτηρ Ἀγκαίου καὶ Ἐπόχου, θυγάτηρ Κηφέως, ἔκγονος Ἀλεοῦ ἢ θυγάτηρ Ἀλεοῦ, σύζυγος Κηφέως καλουμένη καὶ Αὐτονόη

Αντινόη –ης (ή) –Θυγάτηρ Πελίου ἀδελφή Ἀστεροπείας. Ἀπατήθη ὑπὸ Μηδείας καὶ κατατεμάχισε, διὰ τὴν ἀνανεώσιν τὸν πατέρα της καὶ διωχθεῖσα μετ' ἀδελφῆς ὑπὸ Ἀκάστου ἀδελφοῦ ἀπέθανεν δυστυχῆς –Θυγάτηρ Τηρέως πού μέ Ἡρακλῆν γεννᾷ Παλαίμονα, Α-Δ-49Δ, Η-12-957Δ

Ἀντίνοθος –ου (ό & ή)

Αντινόμη –ης (ή)

Ἀντίνομος –ου (ό)

Ἀντίνοος καὶ Ἀντίνοος –ου (ό) –(δεινός νοῦς –ἀνθιστάμενος) –Υἱός Εὐπείθους μνηστήρ Πηνελόπης. Ωραῖος νέος, φημολογούμενος κρυφός ἔρως τῆς Πηνελόπης. Τούτον ἔδιωξε ἐκ τῆς οἰκίας ὁ Ὀδυσσεύς μετὰ τὴν μνηστηροφονίαν. Ἀπειλοῦσε Ἴριον ὅτι θά ἔστελεν εἰς Ἑχέτον (ὅστις ἀπέκοψεν ὦτα, ρίνα, καὶ μόριον γεννητικόν μνηστήρος, θυγατρὸς Ἀμφίσσης) –Μολοσσός –Ωραιότατος Εὐνοούμενος Καίσαρος Ἀδριανοῦ, (τόν ἡγάπα ὑπερβολικῶς) τιμηθεὶς ὡς ἥρως μέ θείας τιμᾶς (πνιγείς εἰς Νεῖλον) –Υἱός Πριάμου ὁ καὶ Ἀντίφονος, Ο.Ο.Α.383, Δ631, 632, Π363, Ρ477, Σ290, Α-Δ-51Α

Ἀντίνοος –νοος (ό) –Ἐφευρέτης λογχῶν –Πατήρ Ἀντιμάχου Ἀχαρνέως, Ο.Ο.Β.301

Ἀντίνοος καὶ Ἀντίνοος –όου (ό)

Ἀντινώ –οῦς (ή)

Ἀντιξ –ιγος (ό)

Ἀντιξένη –ης (ή)

Ἀντίξενος –ου (ό)

Ἀντιοδήμια καὶ **Ἀντιοδημῖς** –ίδος (ή)

Ἀντιοδημῖς –ίδος (ή) –Αοιδός

Ἀντιοδήμιος –ίου (ό)

Ἀντιομάχα –ης (ή)

Ἀντιομαχίδη –ης (ή)

Ἀντιομαχίδης –ου (ό)

Ἀντιόμαχος –ου (ό)

Ἀντιόπεια καὶ **Ἀντιόπη** (ή)

Ἀντιόπη –ης (ή) –Θυγάτηρ Νυκτέως καὶ Πολυξούς, μήτηρ Ἀμφίωνος καὶ Ζήθου –Θυγάτηρ Αἰόλου ἐκ Ποσειδῶνος, γεννήσασα Ἑλληνα καὶ Βοιωτόν –Θυγάτηρ Θεσπίου –Θυγάτηρ Πυλάονος, σύζυγος Εὐρύτου –Μήτηρ Αἰήτου καὶ Ἀλωέως ἐξ Ἥλιου –Ἰέρεια Ἐλευσινίας Δήμητρος

Ἀντιόπη καὶ **Ἀντιόππη** καὶ **Ἀντιόχη** –ης (ή) –(ή πολὺ ὀξυδερκής) –Μέ Λυκούργου γεννᾶ Ἀγκαῖο –Θυγάτηρ Ἀσωποῦ ἣ Νυτέως πού ἀγάπησε Ζεύς (ἀποπλανήσας καὶ μεταμορφωθείς εἰς σάτυρον) καὶ γεννᾶ Ἀμφίονα καὶ Ζήθον –Ἀμαζών, θυγάτηρ Ἀρεως καὶ ἀδελφὴ Ἴππολύτης. Μέ Ἡρακλὴν ἐκστρατεύσας Θησεύς, αἰχμαλώτισε καὶ γεννᾶ Ἴππόλυτον. Κατ' ἄλλους ὁ Θησεύς μέ Ἀμαζώνα Γλαύκην γεννᾶ Ἴππόλυτον, Ἴππολύτην, Ἀντιόπην καὶ Μελανίππην –Εταῖρα –Ἰέρεια –Μελεαγρίς –Λόγω σκληρότητος πού ἐπέδειξεν ἡ Δίρκη, οἱ υἱοὶ τῆς Ἀντιόπης (Ἀμφίων καὶ Ζήθος) τὴν ἔδεσαν σέ κέρατα ταύρου ἀγρίου καὶ τὴν ἔρριψαν εἰς πηγὴν πού ἔλαβε τὸ ὄνομά της (ιερὴ πηγὴ Δίρκης), Α-Δ-52Α, Η-7-1047Α, 1148 Δ, Η-8-485Δ, Η-17-597Δ, 694Δ

Ἄντιος –ίου (ό) –(ὁ ἀπέναντι, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον) –Συγγενὴς Θεαίου

Ἀντίουσα –σης (ή)

Ἀντιόφημη –ης (ή)

Ἀντιόφημος –ου (ό) –Ἀθηναῖος –Πατὴρ Μουσάνου

Ἀντιόχα –ης (ή) –(ἐναντιουμένη)

Ἀντιόχεια –ης (ή) –Ἀπὸ τὴν Ἀμύκη θυγάτηρ Σαλαμίνου εἰς Κύπρον

Ἀντιοχεύς –έως (ό) –Α-Δ-56Δ

Ἀντιόχη καὶ **Ἀντιόππη** (ή)

Ἀντιόχης –ου (ό) –Υἱὸς Μέλαντος, ἐξ Αἰτωλίας, ἐχθρὸς Οἰνέως ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς του, φονευθεὶς ὑπὸ Τυδέως

Ἀντιοχιανή –ῆς (ή)

Ἀντιοχιανός –ου (ό) –Ὅχι ἀξιόλογος ἱστοριογράφος

Ἀντιοχίδα –δης (ή)

Ἀντιοχίδας –αο καὶ **Ἀντιοχίδης** –ου (ό) –Ἀρχων Ἀθηνῶν

Ἀντιοχίδη –ης (ή)

Ἀντιοχίδης –ου (ό)

Ἀντιοχίς –ίδος (ή) –Φυλὴ Ἀττικῆς –Μήτηρ Ἀντιόχου –Ἡ Γλαῦα –Ἰατρός φαρμακολόγος, θυγάτηρ Πετρωνίου Διοδότου συγγραφέως τῆς ἀνθολογίας. Ἐχορήγη ἀμάλγαμα σπληνικοῦ φαρμάκου κατὰ παθήσεων ἥπατος –Ἐνυμφεῦθη Ἀριαράθην Δ' τὸν Εὐσεβῆν

Ἀντίοχος –ου (ό) –Antigaki τῶν Ἀραουκανῶν

Ἀντίοχος –ου (ό) –Υἱὸς Αἰγύπτου φονευθεὶς ὑπὸ μνηστῆς Ἰτέας –Υἱὸς Πτερελάου διώξας μετ' ἀδελφῶν Ἠλεκτρύωνα καὶ φονεύσας τέκνα του –Υἱὸς Ἡρακλέους καὶ Μηδείας θυγατρὸς Φύλαντος καὶ πατὴρ περιφήμου Ἰππότητος –Μακεδονικὸν ὄνομα –Ὁ ἀπὸ Ἀσκαλῶνα τελευταῖος Ἀκαδημεικὸς φιλόσοφος, σκεπτικὸς –Ὁ Ἰέραξ

Ἀντίοχος –ου (ό) –Ὁ Γ', γνωστός ὡς Μέγας –Ὁ ἰέραξ γνωστός διὰ πλεονεξίαν –Ὁ Β' ἢ θεός. Υἱὸς Ἡρακλέους –Ὁ Λεπρεάτης, ὀλυμπιονίκης εἰς παγκράτιον –Στρατηγὸς ἐνδοξος τοῦ Φιλίππου –Κυβερνήτης καὶ ἄλλοι χριστιαν. –Μάρτυς (16 Ἰουλίου) –Διδάσκαλος Κικέρωνος καὶ Ἀττικοῦ –Γραμματικὸς –Συγγραφεὺς, Α-Δ-56Δ, Η-7-532Δ, 540Δ, Η-14-443Α

Ἀντιπᾶ –ῆς (ή)

Ἀντίπαλος –ου (ό & ή) –Ἐπίθετον Ἀδράστειας, Νεμέσεως

Ἀντίπαππος –ου (ό)

Ἀντίπας καὶ Ἀντίπατρος –ου (ὁ) –Συγγενής Ἀγρίππα –Υἱός Ἡρώδους –Χριστ. μάρτυς –Ἱερομάρτυς, Α-Δ-62Δ

Ἀντιπᾶς –ᾱ (ὁ)

Ἀντιπάτα –ης (ή)

Ἀντιπάτας –ου (ὁ)

Ἀντιπάτειρα –ης (ή)

Ἀντίπατος –ου (ὁ) –Θεῖος Βερενίκης, Η-4-388Α

Ἀντιπάτρα –ης (ή)

Ἀντιπατριανή –ῆς (ή)

Ἀντιπατριανός –ου (ὁ)

Ἀντιπατρίδη –ης (ή)

Ἀντιπατρίδης –ου (ὁ) –Τύραννος –Εἷς, περὶ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον

Ἀντιπατρίς –ίδος (ή)

Ἀντίπατρος καὶ Ἐτησίας –ίου (ὁ) –Μιλήσιος ὀλυμπιονίκης εἰς πυγμὴν παίδων καὶ στάδιον παίδων –Χριστιανός ἅγιος –Ἡπειρώτης εἰς στάδιον –Ποιητής Θεσσαλονικεὺς –Συγγραφεὺς Θεσσαλός –Στρατηγός Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ Φιλίππου –Θάσιος, υἱός Ὀργέως –Υἱός Κασσάνδρου –Φιλόσοφος, μαθητὴς καὶ διάδοχος Διογένηος –Λόγιος –Ποιητής –Γραμματοποιός –Τεχνίτης –Πατήρ Ἀλεξάρχου καὶ Κασσάνδρου –Ὁ ἀπὸ τῆς Στοᾶς φιλόσοφος –Χρονικογράφος –Μακεδονικόν –Ἐπίτροπος Μακεδονικοῦ κράτους ὅτε ἐξεστράτευσεν Ἀλέξανδρος –Υἱός Κτησιβίου Σφήττιος –Θάσιος υἱός Ὀργένη –Στωϊκός ἀπὸ Ταρσό

Ἀντίπαφος –ου (ὁ) –Αἰγυπτιάδης φονευθεὶς ὑπὸ Κρητομηδείας Δαναΐδος, Α-Δ-63Α, Η-7-233Δ, 1057Δ, Η-15-544ΑΗ –18-206Δ

Ἀντίπετρος –ου (ὁ) –Ἐπίθετον Διός

Ἀντίποινος –ου (ὁ) –Βοιωτός

Ἀντιπόλεια –ης (ή)

Ἀντίπολις –ιδος (ὁ)

Ἀντίπορος –ου (ή & ὁ) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης –Ἐπίθετον

Εὐρου –Ἐπίθετον Διός –Ἐπίθετον Ἡελίοιο

Ἀντίπος –ου (ὁ) –(ὁ ἔχων ἀρτίους καὶ ἰσχυροὺς πόδας) –Ἐπίθετον Ἀρεως

Ἀντίππα –ης (ή)

Ἀντίππας –α καὶ –ου (ὁ) –Πατήρ Ἰππέης, συζύγου Ἐλάτου

Ἀντιπίδα –δης (ή)

Ἀντιπίδας –αο (ὁ)

Ἀντιππος καὶ Ἀνθιππος –ου (ὁ) –Λακεδαιμόνιος

Ἀντίπετρα –ης (ή)

Ἀντίπετρος –ου (ὁ)

Ἀντιπύλεια –ης (ή)

Ἀντιπύλειος –ου (ὁ)

Ἀντίπυλος –ου (ὁ) = Antipulli εἰς Ἀραουκανικήν

Ἀντίπυλος –ου (ὁ) –(ὁ ἔχων τὰς πύλας ἀπέναντι)

Ἀντιρήδα –δης (ή)

Ἀντιρήδας –αο (ὁ)

Ἀντίρητη –ης (ή)

Ἀντίρητος –ου (ὁ) –Υἱός Ξενοκράτους

Ἀντίρρητη –ης (ή)

Ἀντίρρητος –ου (ὁ)

Ἀντίς –ίδος (ή) –Θεσπίας, σύζυγος Ἡρακλέους μέ ὃν γεννᾷ Λαοθόην

Ἄντις –ιος (ὁ)

Ἀντισθενίδη –ης (ή)

Ἀντισθενίδης –ου (ὁ)

Ἀντισθένης –ειος (ὁ)

Ἀντισθένη –ης (ή)

Ἀντισθένης καὶ Ἀπλοκύνων –νος καὶ Κύνων (ὁ) –(σθεναρὸς ἀντίπαλος) –Διάσημος σοφιστής, Αθηναῖος –Ἰδρυτής κυνικῆς φιλοσοφίας, διάδοχος Διογένηος, διδάσκαλος Διογένηος Σινωπέως –Πατήρ Ἀλκίου –Περιπατητικός –Μαθητὴς Σωκράτους καὶ Γοργία –Διδάσκων στό Κυνόσαργες –Ἱστορικός –Γιατρός, ἴσως καὶ κίναϊδος –Ναύαρχος –Τραπεζίτης –

Συγγραφεύς –Στωϊκός φιλόσοφος –Στρατηγός Ἀθηναίων –«Ἀρχή παιδεύσεως ὀνομάτων ἐπίσκεψις» –Υἱός Ἀντιφάτου Κυθήριος –Σκωπτικός φιλόσοφος, υἱός Ἀθηναίου καὶ δούλης ἐκ Θράκης –Ἀντισθένης, ὁ καὶ Ρόδιος, Α-Δ-74, Η-7-583Δ, Η-9-488Α, Η-10-841Α καὶ Δ, Η-17-417Α, 520Δ

Ἀντίσιμος –ου (ὁ & ἡ)

Ἀντίσκη –ης (ἡ)

Ἀντίσκοι –ου (ὁ)

Ἀντίσκουν –ειος (ὁ)

Ἀντίσκουσα –σης (ἡ)

Ἀντίσκων –νος; (ὁ)

Ἀντίσουσα –σης (ἡ)

Ἀντισσα –ης (ἡ) –Θυγάτηρ ἢ γυνὴ Μάκαρος

Ἀντισσαῖα –ας (ἡ)

Ἀντισσαῖος –ου (ὁ)

Ἀντισσος –ου (ὁ)

Ἀντίσστασις –εως (ἡ)

Ἀντίστασις –εως (ἡ)

Ἀντιστάτη καὶ Ἀντιστάτη –ης (ἡ)

Ἀντιστάτης καὶ Ἀντιστάτης –ους; (ὁ) –Ἀπόγονος οἰκογενείας Ἀτάρβου –Ἀρχιτέκτων ναοῦ Ὀλυμπίου Διός, Α-Ε-299Α

Ἀντιστάτης –ιος (ὁ)

Ἀντίστατος –ου (ὁ)

Ἀντιστία –ης (ἡ) –καὶ Ρωμαῖα

Ἀντίστιος –ίου (ὁ) –Ποιητής

Ἀντίστοιχη –ης (ἡ)

Ἀντίστοιχος –ου (ὁ) –Σωτηρικός

Ἀντιστράτη –ης (ἡ) –(ἡ) κινουσα πόλεμον)

Ἀντίστρατος –ου (ὁ) –(ὁ) κινών πόλεμον)

Ἀντίσων –νος (ὁ)

Ἀντιτάλη –ης (ἡ)

Ἀντιτάλης –ου (ὁ) –Πατήρ Κύδου, Γορτύνιος

Ἀντίταυρος –ου (ὁ)

Ἀντιτίμη –ης (ἡ)

Ἀντίτιμος –ου (ὁ)

Ἀντίτυπος –ου (ὁ & ἡ) –Ἐπίθετον Ἀρεως –Ἐπίθετον Νεμέσεως

Ἀντιφα –ης (ἡ)

Ἀντιφάη –ης (ἡ)

Ἀντιφάης –ου (ὁ)

Ἀντιφάμα –ης (ἡ)

Ἀντιφάμας –αντος (ὁ)

Ἀντιφάμεια –ης (ἡ)

Ἀντίφαμος –ου (ὁ)

Ἀντιφάνεια –ης (ἡ)

Ἀντιφάνεις –ειος (ὁ) –Υἱός Χαριτιδάο –Υἱός Τενορούνειος

Ἀντιφάνη –ης (ἡ)

Ἀντιφάνης –ους (ὁ) = Ἀντιφάνης τῶν Ἀραουκανῶν

Ἀντιφάνης –ους (ὁ) –Φέρων τό πλαστόν “Ἀσκός” δι’ οἶνοφλυγίαν καὶ πάχος σώματος –Ποιητής τραγικός, υἱός Δημοφάνους Κῆος –Υἱός Χαρεϊτίδα –Χύτης –Κωμικός ποιητής, Ρόδιος –Γλύπτης, χαλκοπλάστης –Πατήρ Ὑπερβόλου, τελευταίου ἐξοστρακισθέντος –Ἐγραψε κωμωδία (Ἀρχιστράτη) –Γαστρονόμος –Γεωγράφος –Συγγραφεύς ἀπιστευτῶν καὶ θαυμαστῶν –Τραγικός –Κωμικός, συγγραψας περὶ ἐταιρῶν –Υἱός Ἀντισθένης, Κυθήριος –Ἀναφλύστιος –Φηγαεύς, πατήρ Εὐθυδίκου –Ὁ παραγωγικότερος τῆς μέσης Ἀττικῆς κωμωδίας, Α-Δ-85Δ, Η-7-1048Α, Η-15-756Α καὶ Δ

Ἀντιφανίδα –δης (ἡ)

Ἀντιφανίδας –αο καὶ Ἀντιφανίδης –ου (ὁ)

Ἀντιφάνος –ου (ὁ) –Ἐπὶ ἐπιγραφῆς

Ἀντιφάντα –ης (ἡ)

Ἀντιφάντης –ου (ὁ)

Ἀντίφαντος –ου (ὁ) –Ἀθηναῖος –Φιλόσοφος

Ἀντιφάουσα –σης (ἡ)

Ἀντίφαρις –ιος (ὁ)

Αντίφας-ντος (ό)=Αντιφάτης Υιός Λαοκρόοντος αδελφός Θυμβραίου, θανατωθέντες υπό φοβερού ὄφεος ἐνὼ ἐθυσίαζον

Αντιφάτα-ης (ή) –Α-Δ-86Α

Αντιφάτας -α (ό) –Νέος ἐκ Γόρτυνος Κρήτης

Αντιφάτης -ου (ό) –Ἀρχων Ἀθηνῶν – Τρώς –Υιός Μελάμποδος καὶ Ἰφιανείρας πού μέ σύζυγον Ζευξίπτην γεννᾷ Οἰκλέα –Βασιλεύς Λαιστρογόνων –Πατήρ Ἀμφάλκου –Κυθήριος –Ἀπό Θοραίεις Ἀθηναῖος, Ο.Ο.Κ.106, 199, Ο. 142, 243, Α-Δ-86Α, Η-14-763Δ, 779Δ

Αντιφάων -νος (ό)

Αντίφελλος -ου (ό)

Αντιφέρα -ης (ή) –Αἰτωλή, θεράπαινα Ἰνουῦ ἐκ ζηλοτυπίας, πρὸς τήν ὁποίαν ἐπνίγει μετὰ υἱοῦ Μελικέρτου, Α-Δ-86Α

Αντιφέρουσα -σης (ή)

Αντιφέρων -οντος (ό) –Ωρεΐτης τις

Αντιφήμη -ης (ή)

Αντίφημος -ου (ό) –Ἰδρυτής Γέλας Σικελίας μετὰ τοῦ Ἐντίμου Ρόδιος –Αδελφός Λακίου ἥρωος, Α-Δ-86Δ, Η-7-230Δ, Η-13-820Δ

Αντιφίδα -δης (ή)

Αντιφίδας -αο (ό)

Αντιφίδη -ης (ή)

Αντιφίδης -ου (ό)

Αντιφίλα -ης (ή) –(ἀμοιβαία φίλη)

Αντιφίλη -ης (ή) –Ἐταίρα

Αντίφιλος -ου (ό)=Antivilu εἰς Ἀραουκανικήν μέ τροπήν τοῦ φ σέ β (ὅπως τὰ μακεδονικά)

Αντίφιλος -ου (ό) –Στρατηγός –Ζωγράφος, περίφημος μαθητής Κτησιδήμου, διαβάλων εἰς βασιλέα Πτολεμαῖον –Ποιητής –Ἀγωνοθέτης Ἡρακλείων ἐν Θήβαις –Ἰατρός συγγραφεύς, Α-Δ-86Δ, Η-7-537Δ, 945Α, 1057Δ, Η-14-845Δ

Αντιφόνη -ης (ή)

Αντιφόνης -ου (ό) –Σμυρναῖος, Η-17-56Δ

Αντίφονος -ου (ό) –(ὁ ἀντί φόνου διδόμενος) Υιός Πριάμου καλούμενος καὶ Αντίνοος, Ο.Ι.Ω.250

Ἀντιφος -ου (ό) –Ἀκόλουθος Ὀδυσσέως υἱός γέροντος Αἰγυπτίου ἐξ Ἰθάκης ὃν κατέφαγεν Κύκλωψ Πολύφημος καὶ ἦτο αδελφός Εὐρυνόμου μνηστήρος Πηνελόπης –Υιός Μυρμιδόνος καὶ Πεισιδίκης αδελφός Ἄκτορος –Υιός Πριάμου καὶ Ἐκάβης ὑπὸ Ἀγαμέμνωνος φονευθεῖς –Υιός Ταλαιμένων –Υιός Πυλαίμονος καὶ νύμφης Γυγαίας, σύμμαχος Τρώων –Υιός Θεσσαλοῦ, ἐκγονος Ἡρακλέους, Ο.Ο.Β.10, Ρ68

Αντιφρονίδα -δης (ή)

Αντιφρονίδας -αο (ό)

Αντιφών -ντος (ό) –(φωτεινός πρόμαχος) –Ραμνούσιος, υἱός Σοφίλου, ὑπόδειγμα λογογράφου ρήτορος, τοῦ καὶ Μελιγύρεως –Κεραμεύς, ἀγγειοπλάστης –Υιός Πυριλάμπου Ἀθηναῖος –Ἀθηναῖος φονευθεῖς ὑπὸ τριάκοντα Τυράννων, ὁ ρήτωρ ὁ καὶ Μελίγηρς –Σοφιστής καὶ τερατοσκόπος –Τραγουδοποιός –Ὁ Ἀθηναῖος τερατοσκόπος καὶ ἐποποιός, ὄνειροκρίτης συγγραφεύς –Τραγικός –Φιλόσοφος –Συπαλήττιος –Υιός Λυσωνίδου Ἀθηναῖος δημότης ἄγνωστος καὶ μὴ σίγουρος –Ὁ κατηγορῶν τὸν Σωκράτην ὅτι διάγει ἄθλιον βίον, Α-Δ-87Α, Η-7-532Α, 577Α, 1047Δ, Η12-43Δ, Η-15-560Δ, Η-17 –132Δ, Η-18-386Α

Αντίφωνος -ου (ό)

Αντιφῶσσα -σσης (ή)

Ἀντιχα -ης (ή)

Αντιχάρεια -ης (ή)

Αντιχάρεις -ειος (ό)

Αντιχάρη -ης (ή)

Αντιχάρης -ους (ό) –Βοιωτός –Ελεώνιος

Αντιχαρίδα -ης (ή)

Αντιχαρίδας -αο (ό) –Βοιωτός τις

Ἀντιχαρίνα -ης (ή)
 Ἀντιχαρίνος -ου (ό)
 Ἀντίχαρις -ιος (ό)
 Ἀντίχαρμη -ης (ή)
 Ἀντίχαρμος -ου (ό) -Ἀθηναῖος
 Ἀντίχαρος -ου (ό)
 Ἀντίχουσα -σης (ή)
 Ἀντίχθων -ωνος (ό & ή) -(ή ἐναντία
 τις γῆ -τό νότιον ἡμισφαίριον) -Ὁ 10ος
 πλανήτης τῶν Πυθαγορείων (κατά τό
 Πυθαγόρειον σύστημα τοῦ παντός) γε-
 νόμενος ἀποδεκτός σήμερον!
 Ἀντίχορη -ης (ή)
 Ἀντίχορος -ου (ό) = Andakolo εἰς Ἀραου-
 κάνικα
 Ἀντιχος -ου (ό)
 Ἀντίχριστος -ου (ό) -(ἀντίπαλος τοῦ
 Χριστοῦ)
 Ἀντιῶ -οῦς (ή)
 Ἀντίων -ωνος (ό) -Υἱός Περιφαντος -
 Πατήρ Ἰξίονος -Θηβαῖος -Υἱός Ξένωνος
 -Μέ πιθανή σύζυγον Παναρμῶ
 Ἀντιώναϊς -ιος (ό)
 Ἀντιώναϊς -ίδος (ή)
 Ἀντιώρος -ου (ό) -Υἱός Λυκούργου
 Ἀντοδημῖς -ίδος (ή)
 Ἀντοδῶρη -ης (ή)
 Ἀντόδωρος καί Ἀντίδωρος -ου (ό)
 Ἀντόλεως -λέω (ό)
 Ἀντολίη -ης (ή) -Θεράπαινα Ἀρμονίας
 Ἀντολικός -κοῖο (ό) -Ἐπίθετον Εὐρου
 Ἀντοξένη -ης (ή)
 Ἀντόξενος -ου (ό)
 Ἀντοπήκτης καί Ἐντοπήκτης -ου (ό)
 Ἀντουνεῖδα -δης (ή)
 Ἀντουνεῖδεις -ειος (ό)
 Ἀντουνεῖδης -ου (ό)
 Ἀντουσα -σης (ή)
 Ἀντουῖχα -ης (ή)

Ἀντουχίς -ίδος (ή)
 Ἀντουῖχος -ου (ό) -Ἀδελφός Ἀρισταίου,
 υἱός Κυρήνης καί Ἀπόλλωνος, H-11-791Δ
 Ἀντόχα -ας (ή)
 Ἀντοχος -ου (ό)
 Ἀντραίμουσα -σης (ή)
 Ἀντραίμων -νος (ό)
 Ἀντρέας καί Ἀνδρέας -ου (ό)
 Ἀντρη -ης (ή) -Κυπριακόν ὄνομα
 Ἀντριάδη -αι (αἰ) -Νύμφαι
 Ἀντριάδης -ου (ό)
 Andriti = Ἀνδρίτης εἰς Ἀραουκανικήν -Ἀν-
 δρογυναῖκα -Ἀμαζών
 Ἀντροδιάιτος -ου (ή & ό) -Ἐπίθετον Ἀ-
 θηνᾶς -Ἐπίθετον Πανός
 Ἀντρος -ου (ό) -Κύπριος
 Ἀντρουσα -σης (ή)
 Ἀντροῦσα -σης (ή)
 Ἀντροχάρεια -ης (ή)
 Ἀντροχαρής -έος (ό) -Ἐπίθετον Πανός
 Ἀντρῶν -νος (ό) -Ο.Ι.B.697
 Ἀντρων -νος (ό) -Σαβῖνος
 Ἀντρώνιος -ίου (ό) -Γεωγράφος
 Ἀντρῶνος ὄνος (ό) -Ὄνομα ἐπικινδύ-
 νου βράχου ἐν Θεσσαλία
 Ἀντρῶσσα -σσης (ή)
 Ἀντυλλα -ης (ή)
 Ἀντύλλιος -ίου (ό) = Ἀντυλλος -Ρωμαϊ-
 κόν
 Ἀντυλλος καί Ἀντύλος -ου (ό) -Φίλος
 Πλουτάρχου -Ρήτωρ περιφημος -Ἰατρός
 ἀνατόμος -Φιλόσοφος, Α-Δ-99Δ, H-11-
 554Δ
 Ἀντύπας -α (ό) -Καί χριστιανικόν -Ἄγι-
 ος ἱερομάρτυς (11 Ἀπριλίου)
 Ἀντων -νος (ό) -Υἱός Ἡρακλέους ἡ Χαλ-
 κιδεύς -Πατήρ Ἀντωνίου
 Ἀντωνάϊς -ιος (ό)
 Ἀντώνιος -ου (ό)
 Ἀντωνᾶς -ᾶ (ό)

Αντωνῆνος καὶ Ἀντωνῖνος -ου (ὁ)

Αντωνία -ης (ή) -(ή γεναιόδωρος) -Ρωμαϊκόν

Αντωνίνα καὶ Ἀντωνείνα -νης (ή) -Χριστιανικόν -Σύζυγος Βελισσαρίουστρατηγού -Ἀγία

Αντωνῖνος καὶ Ἀντωνεῖνος -ου (ὁ) -Φιλόσοφος -Συγγραφεύς Μυθογράφος -Σοφιστής -Γραμματικός -Υἱός Ἀδριανου, "εὐσεβής" ἐπικαλούμενος, Η-17-542Δ

Αντώνιος -ίου (ὁ) -(γεναιοδωρότερος) -Ἅγιος χριστ. -Υἱός Ἀντωνος -Ἀντώνιος Λιβεράλις, συγγραφεύς -Μυθογράφος, Η-7-1059Α, 1061Α

Αντώνιος Πίος -ου (ὁ)

Αντωνίς -ίδος (ή)

Αντώνις -ιος (ὁ)

Αντωνύμα -ης (ή)

Αντωνυμῖς -ίδος (ή)

Αντώνυμος -ου (ὁ)

Αντώπις -ίδος (ή) -Επίθετον Σελήνης

Αντώρης -ου (ὁ)

Ανυγάθ; (ὁ & ή)

Ανυῖλα -ας (ή)

Ανυῖλας -α (ὁ)

Ανυλίνα -ης (ή)

Ανυλίνος -ου (ὁ)

Ανυμέναιη -ης (ή)

Ανυμέναιος -ου (ή) -Επίθετον Λύσης με συνώνυμον: Παρθένος -Επίθετον Μοίρης

Ανύμφευτος -οιο (ή & ὁ) -(ἄγαμος) -Επίθετον Αθηνᾶς -Επίθετον Ἀρτέμιδος -Επίθετον Περσεφόνης

Ανυπόστροφος -ου (ὁ) -Επίθετον Ἄδου

Ανυσία -ας (ὁ) -Χριστ. ἀγία, Α-Δ-113Δ

Ανυσίας -ίου (ὁ) -Καὶ χριστιανικόν

Ανυσιγένη -ης (ή)

Ανυσιγένης -ους (ὁ)

Ανυσιδίκη -ης (ή)

Ανυσίδικος -ου (ὁ)

Ανυσιδότη -ης (ή)

Ανυσίδοτος -ου (ὁ)

Ανυσιδώρα -ης (ή) -Επίθετον Ἀρτέμιδος

Ανυσίδωρος -ου (ὁ)

Ανυσίκλεια -ης (ή)

Ανυσικλῆς -έους (ὁ)

Ανυσικύπρα -ης (ή)

Ανυσίκυπρος -ου (ὁ)

Ανύσιος -ίου (ὁ) -Ο συγγραφας περί μηνῶν καὶ χριστιανικόν

Ἄνυσις -ιος (ὁ & ή) -(τελείωσις) -Τυλός, βασιλεὺς Αἰγύπτου

Ανυσισθένεια -ης (ή)

Ανυσισθένης -ους (ὁ)

Ἄνυσος -ου (ὁ) -Σιδώνιος, πατήρ Τετραμήστου

Ἀνύσσαν -ἄνος; (ὁ);

Ἄνυστις -ιος (ὁ) -(δυνάμενος νά γίνη)

Ἀνύτα -ης (ή)

Ἀνυταῖα -ης (ή)

Ἀνυταῖος -ου (ὁ)

Ἀνύτη -ης (ή) -(δημιουργός) -Τεγεάτις ποιήτρια -(θῆλυς Ὀμηρος) -Περί τό 300 π.Χ., Α-Δ-113Δ, Η-7-1055Α, Η-10-693Α

Ἄνυτος -ου (ὁ) -(δημιουργός) -Εἷς τῶν Τιτάνων, ἀναθρέψας Ἥραν παιδιόθεν -Υἱός Ἀνθεμίονος, ρήτωρ, κατήγορος Σωκράτους μετὰ Λύκωνος καὶ μετὰ Μέλητος, ἀλλά καὶ Ἀντιφώντος, κατηγοροῦντος τόν Σωκράτην δι' ἄθλιον βίον -Ἄτερος πολιτικός -Στρατιωτικός -Συγγραφεύς περιγραφῆς παίγνια -Υἱός Ἀνθεμίονος Εὐώνυμους -Ἀθηναῖος, Α-Δ-113Δ, Η-7-580Α, Η-17-524Δ, 822Α

Ἄνυτος καὶ Ἐμβάδας (ὁ) -(παπουντσάνθρωπος) -Πλαστό ὑπό Θεοπόμπου

Ἀνφάλκεια -ης (ή)

Ἀνφάλκης -ου (ὁ)

Ἀνφαλκίδα -δης (ή)

Ἀνφαλκίδας –αο (ό)
 Ἀνφαρέτα –ης (ή)
 Ἀνφάρετος –ου (ό)
 Ἀνφηρίτη –ης (ή)
 Ἀνφήριτος –ου (ό)
 Ἀνφίκλεια –ης (ή)
 Ἀνφικλῆς –έους (ό)
 Ἀνφικράτεια –ης (ή)
 Ἀνφικράτεις –ειος (ό)
 Ἀνφικράτη –ης (ή)
 Ἀνφικράτης –ου (ό)
 Ἀνφιλόχεια –ης (ή)
 Ἀνφιλοχίς –ιδος (ή)
 Ἀνφίλοχος –ου (ό)
 Ἀνφινείκη –ης (ή)
 Ἀνφίνεικος –ου (ό)
 Ἀνφινίκη –ης (ή)
 Ἀνφίνικος –ου (ό)
 Ἀνφίουσα –σης (ή)
 Ἀνφίων –νος (ό)
 Ἀνφοττώ –ους (ή)
 Ἀνφωτίς –ίδος (ή)
 Ἀνχαριηνή –ῆς (ή)
 Ἀνχαριηνός –ου (ό)
 Ἀνχεθέα –ας (ή)
 Ἀνχέθεος –ου (ό)
 Ἀνχεία –ης (ή)
 Ἀνχειάλεια –ης (ή)
 Ἀνχειάλειος –είου (ό)
 Ἀνχεῖος –ου (ό)
 Ἀνχεμάχη –ης (ή)
 Ἀνχεμαχίς –ιδος (ή)
 Ἀνχέμαχος ἀντί Ἀγχίμαχος –ου (ό)
 Ἀνχεροῖδα –δης (ή)
 Ἀνχεροῖδας –αίο (ό)
 Ἀνχια –ης (ή)
 Ἀνχιαλεῖαι (αῖ) –Νύμφαι
 Ἀνχιαλῖς –ίδος (ή)

Ἀνχίαλος ἀντί Ἀγχίαλος –ου (ό)
 Ἀνχίαρος –ου (ό)
 Ἀνχιστή –ης (ή)
 Ἀνχιστος –ου (ό)
 Ἀνώγουσα –σης (ή)
 Ἀνώγων –ωνος (ό) –Υἱός Ἰλαίρας, θυγα-
 τρός Λευκίππου καί Κάστορος
 Ἀνώδαφος –ου (ό)
 Ἀνώδοκος –ου (ό)
 Ἀνωδώκα –ης (ή)
 Ἀνώδωκος καί Ἀνώδωρος ἢ Ἀνωδώ-
 νιος ἢ Διόδωρος καί Ἀνώδοκος –ου (ό)
 –Ολυμπιονίκης εἰς στάδιον Κυζικινός ἢ
 Σικυώνιος
 Ἀνώιπη –ης (ή)
 Ἀνώιπης –ου (ό)
 Ἀνωλιᾶ –ιᾶς (ή)
 Ἀνωλιᾶς –ᾶ (ό)
 Ἀνωλος –ου (ό)
 Ἀνώμαλος –ου (ό & ή) –Ἐπίθετον Τύ-
 χης
 Ἄνων –νος (ό) –Πατήρ Γέσκονος
 Ἀωνύμη –ης (ή)
 Ἀώννυμοι –ων (οἱ) –Ἐπίθετον Ἐρινυν
 Ἀώννυμος –ου (ό) –Ο Βυζάντιος, φιλό-
 σοφος –Εἰς Θεαίτητον Πλάτωνος
 Ἄνωσσα –σσης (ή)
 Ἀνώτατος –ου (ό)
 Ἀνωϋφίς –ίος (ό)
 Ἀνωφίλη –ης (ή)
 Ἀνώφίλος –ου (ό)
 Ἄνωχα –ης (ή)
 Ἄνωχος –ου (ό)
 Ἀξαῖα –ας (ή)
 Ἀξαῖος –ου (ό)
 Ἀξαλλα –ης (ή) –(Ἀζαλέα;)
 Ἀξάνδρα –ης (ή)
 Ἀξανδρος –ου (ό)
 Ἀξεινη –ης (ή)

Ἀξιεινος -ου (ό) –(ἀφιλόξενος) –Πρώην
Εὐξεινος

Ἀξιός καί Ἀξίος -οῦ (ό)

Ἀξιοχη -ης (ή)

Ἀξίοχος -ου (ό)=Ἀξίοχος

Ἀξερδης -ιος (ό)

Ἀξεστος -ου (ό) –(μή κατεργασμένος)
–Πλαστόν Ξενοκλέους, υἱοῦ Καρκίνου,
ἐκωμωδεῖτο ὡς ἄξεστος ποιητής καί ἀλ-
ληγορικός

Ἀξία -ας (ή) –(ή ἀξία πράγματος τινός)
–Θυγάτηρ Κλυμένου

Ἀξιάκη -ης (ή)

Ἀξιάκης -η (ό) –Ποταμός

Ἀξιανή -ῆς (ή)

Ἀξιανός -οῦ (ό)

Ἀξιάχη -ης (ή)

Ἀξίαχος -ου (ό) –Κατηγορηθείς μετ'
Ἀλκιβιάδου ὡς ἱερόσυλος, H-7-193A

Ἀξιδάρη -ης (ή)

Ἀξιδάρης -ου (ό)

Ἀξιερις -ιδος (ή) –Ἐπίθετον Δήμητρος
–Καβείρη θεότης

Ἀξιερως -ου (ό) –(Μέγας παντοδύναμος)
–Κάβειρος –Θεότης

Ἀξίλεως -έω (ό) –Πατήρ Κείου Νεμεο-
νίκου Λαμπροκλέους

Ἀξιμα -ης (ή)

Ἀξιμήνα -ης (ή)

Ἀξιμήνος -ου (ό)

Ἀξιοθέα -ης (ή) –(ἀξιοθέατη) –Σύζυγος
Προμηθέως, μήτηρ Δευκαλίωνος –Ἀτθίς
–Σύζυγος Σωσικλέους –Μαθήτρια Πλά-
τωνος ἢ καί Ἀξία καλουμένη, Πλατωνι-
κή φιλόσοφος Φλιασία παρακολουθοῦ-
σα τὰ μαθήματα καί μετὰ θάνατον
διδασκάλου ὅτε διηύθηνε ὁ ἀνεψιός καί
μαθητής τοῦ Σπεύσιππος –Βασίλισσα
Κύπρου, σύζυγος Νεοκλέους –Γιαγιά Ἑλ-
ληνος, A-Δ-124A, H-11-81A, 727Δ, H-12-
113Δ, H-14-444A

Ἀξιοθέος -ου (ό) –(ἀξιοθέατος)

Ἀξιόκερσα -ης (ή) –(μεγάλη γονιμοποι-
ός) –Ἐπίθετον Περσεφόνης –Κάβειρος
θεότης, H-10-13A

Ἀξιόκερσος -ου (ό) –Ἄϊδης –Κάβειρος
θεότης –Πλούτων –Περσεφόνη, H-10-
13A

Ἀξιομάχη -ης (ή) –(ικανή)

Ἀξιομαχίδη -ης (ή)

Ἀξιομαχίδης -ου (ό)

Ἀξιομαχίς -ιδος (ή)

Ἀξιόμαχος -ου (ό) –(ικανός)

Ἀξιομίτη -ης (ή)

Ἀξιομίτης -ου (ό)=Ἀξουμίτης

Ἀξιονίκη -ης (ή) –Ναῦς Ἀττική

Ἀξιόνικος -ου (ό) –Ἀχαιός ἢ ποιητής
μέσης κωμωδίας, A-Δ-124Δ

Ἀξιοπειθή -ης (ή)

Ἀξιοπειθήης -ους; (ό) –Υἱός Ἀλκιμάχου
Ἀθηναῖος

Ἀξιοπίστη -ης (ή) –(ἀξία πίστης)

Ἀξιοπίστος -ου (ό) –(ἄξιος πίστεως) –
Ποιητής –Λοκρός ἢ Σικυώνιος Πυθαγο-
ρικός φιλόσοφος –Κωμωδιογράφος

Ἀξιοποῖνος -ου (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηναῖς

**Ἀξίος καί Ἀξιός καί Βαθυδίνης καί
Εὐρυρρέων -ντος (ό)** (Βαρδάρης) –Πο-
ταμός –Ποτάμιος θεός –Πατήρ Πηλε-
γόνου, O.I.Φ141, B-849, Π-282, H-15-746A

Ἄξιος -ίου (ό) –Ἀθηναῖος –Μέ Περιβοῖα
γεννά Πελάγωνα –Ἐπίθετον Διονύσου
–Υἱός Ωκεανοῦ

Ἀξιουβος -ω (ό)

Ἀξιουσα -σης (ή)

Ἀξιόχη καί Ἀστυόχη -ης (ή) –Νύμφη
–Μέ Πέλοπα γεννᾷ Χρύσιππον καί Δίαν
(ἄνευ τιμωρίας ὑπό θεῶν), H-15-709A

Ἀξίοχος -ου (ό) –Ἀθηναῖος φίλος Ἀλκι-
βιάδου ἢ Μιλήσιος, πατήρ Ἀσπασίας
–Ὁ υἱός Ἀλκιβιάδου Σκαμβωνίδης, A-Δ-
127A, H-8-483A

Αξιπόλεια -ης (ή)

Αξίπολις -ιδος (ό)

Αξίωμα -ατος; (ή) -(τιμή) -Γυν. ὄνομα καί εἰς ἐπιγραφὴν

Αξίων -νος (ό) -Υἱός Πριάμου ἢ Φηγέως ἐκ Ψωφίδος

Αξόδασος -ου (ό)

Άξος ἢ Άψος ἢ Άλλος -ου (ό) -Ποταμός Θεσσαλίας

Άξουμις -ιος (ό)

Άξούρτα -ης (ή)

Άξούρτας -ου (ό)

Άξυλα -ης (ή)

Άξυλις -ιδος καί Άζυλη -ης (ή)

Άξυλις -ιος (ό)

Άξυλος -ου (ό) -Θράξ -Υἱός Τεύθραντος, O.I.Z.12, A-Δ-135A

Άογλα καί Αἶγλη -ης (ή) -Θυγ. Διός ἢ Ἀσκληπιοῦ -Νηρηΐς -Μία τῶν Χαρίτων -Μία τῶν Ἑσπερίδων, A-B-141A

Άοιδή -ῆς (ή) -Μοῦσα ὡς ἡ Μελέτη καί ἡ Μνήμη -Θυγάτηρ Διός καί Μνημοσύνης ἢ Διός καί Πλουσίας (νύμφη), A-Δ-137Δ, H-13-205A καί Δ, 694Δ, 819Δ

Άοίδιμοι -ων (οἱ) -Επίθετον Χαρίτων

Άοίδιμος -ου (ή & ό) -Επίθετον Ἀδραστεΐης -Επίθετον Διονύσου μέ συνώνυμον: Ἀβροκόμης -Επίθετον Τύχης μέ συνώνυμον: Τυμβιδίη -Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας -Ἀρχιμανδρίτης -Ὁμολογητής

Άοίνιος -ίου (ό)

Άοινοι -ων (οἱ) -Επίθετον Ἑρινῶν

Άοῖος -ου (ό)

Αόκράτη -ης (ή)

Αόκράτης -ητος; (ό)

Αόλλια -ης (ή)

Αόλλιος -ίου (ό) -Υἱός Ρωμύλου, ρωμαϊκόν

Άονία -ης (ή)

Άονίδες -ων(οἱ) -Πιερίδαι Μοῦσαι

Άόνιος -ίου (ό) -Υἱός Ἀραντος

Άονίς -ίδος (ή) -δες -Μοῦσα -Επίθετον Μουσῶν

Άορις -ιος (ό)

Άορνίς -ίδος (ή) = Ἀορνός Πέτρα, φρούριον καί λίμνη ἐπὶ Ἰνδοῦ

Άορνός -ου (ή & ό) -(ἄνευ πτηνῶν) - Πέτρα εἰς Ἀσίαν, τὴν κατέλαβε ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐν ἀντιθέσει πρὸς Ἡρακλῆν -Ἀορνός θεωρεῖται καί ἡ Ἀκρόπολις Ἀθηνῶν, ὁ λόφος Βουζαρι εἰς Χαλκιδικὴν καί ἄλλα -Ετέρα ἄορνός, λίμνη εἰς κάτω Ἰταλίαν

Άόρτη -ης (ή)

Άόρτης -ου (ό)

Άοσσητήρ -ῆρος (ό) -(Επίκουρος, βοήθος) -Επίθετον Ἀπόλλωνος

Άουαίνουσα -σης (ή)

Άουαίνων -ντος; (ό)

Άουαιντίνη -ης (ή) -Ρωμαϊκόν

Άουαιντίνος -ου (ό)

Άουεντίνη -ης (ή)

Άουεντίνος -ου (ό) = Ἀβεντίνος -Υἱός Ρωμύλου -Ρωμαϊκόν

Άουϊανία -ης (ή)

Άουϊάνιος -ίου (ό)

Άουῖδος -ου (ό) = Avidus

Άουῖτα -ης (ή)

Άουῖτος -ου (ό) = Avitus -Πάππος Ἡλιογαβάλου

Άουλα -ης (ή)

Άουλος Κρεμούτιος Κόρδος (ό) -Ιστοριογράφος, Ρωμαϊκόν ὄνομα

Άουίττα -ης (ή)

Άουίττος -ου (ό)

Άούστα -ης (ή)

Άούστος -ου (ό)

Άπαγγέλουσα -σης (ή) -Επίθετον Πολυμνίης

Άπαγγέλων -ντος (ό)

Απαγχομένη-ης (ή) –Επίθετον Ἀρτέμιδος

Απάθεια -ης (ή)

Απαθής -οῦς (ό)

Απαθίππη -ης (ή) –Μέ Απόλλωνα γεννά Χιον ὅστις, πνιγείς εἰς Πακτωλόν, τόν κατέστησεν “χρυσορόόαν”, H-15-332A

Απάθιππος -ου (ό)

Απαιδες -ων (οἱ) –Συνώνυμον: Παῖδες –Επίθετον Ἐρινῦν

Απαιόλη καί Απαιολή -ῆς (ή) –Προσωποποίησης ἀπάτης –Θεότης Περσική (Ἀφροδίτη ἢ Ἀρτεμις) μέ ἐπίθετον Βασίλεια –Ἀπάτη, βασίλισσα Κόσμου

Απαίολος -ου (ό)

Απαισός -οῦ (ό) –Δῆμος, O.I.B.828

Απαισός -οῦ (ή) = Παισός

Απάκη -ης (ή)

Απάκης -ου (ό)

Απαλά -ης (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης μέ συνώνυμον: Λευκά

Απάλεγος -ειος (ό)

Απαλή -ης (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης

Απαλῖς -ίδος (ή)

Απαλός -ου (ό) –Επίθετον Διονύσου

Απαλόχροος -όου (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης

Απάμα -ης (ή) –Σύζυγος Σελεύκου, Νικάτορος ἢ Προυσίου μήτηρ Ἀντιόχου, A-Δ-151Δ

Απάμεια καί Μύρλεια καί Μουδανία καί Κιβωτός (ή) –Όνομα ἐξ Ἀπάμης –Πόλις –Σύζυγος Σελεύκου Νικάτορος –Πόλις Συρίας, ἡ μετέπειτα Πέλλα

Απάμειος -ου (ό) –H-7-832Δ

Απαμεύς -έως (ό) –Ιατρός, γυναικολόγος, παθολόγος 2ου αἰῶνος, H-5-933A

Απάμη -ης (ή) –Θυγάτηρ Σπιταμένους, σύζυγος Σελεύκου, H-4-388A, H-10-773 Δ, H-17-178A

Απαμῖς -ιος (ό)

Απαμος -ου (ό)

Ἀπανδρα -ης (ή)

Ἀπανδρος -ου (ό)

Ἀπάνδωρος -ου (ή) –Επίθετον Αἴσης

Ἀπάνθρωπος -ου (ή & ό) –Επίθετον Τύχης

Ἀπάππους -ου (ό)

Ἀπαρκέα -ης (ή)

Ἀπαρκέας -έου (ό)

Ἀπαρνῖς -ίδος (ή) = Ἀβαρνῖς

Ἀπαρος -ου (ό) –Πατήρ Ἀκονίου, πάππος Ἀγία, Ἀγελάου, Τηλεμάχου

Ἀπαστράπτουσα -ης (ή) –Επίθ. Ἡοῦς

Ἀπαστράπτουσαι -ων (αἱ) –Επίθετον Ἐρινῦν

Ἀπαστράπτων -ντος (ό)

Ἀπατάριον -ίου (ή)

Ἀπάτη -ης (ή) –(δόλος) –Τέκνον Νυκτός –Σύντροφος Πλούτου –Προσωποποιημένη θεότης τῆς ἀπάτης, μέ ἱερὸν ἔναντι ναοῦ Ἀλήθειας εἰς πόλιν Ὑπνου –Θυγάτηρ Μοσχίου, A-Δ-157A, H7-1147 Δ, H-9-534Δ

Ἀπατήλιος -ίου (ό & ή) –Επίθετον Ἡρας –Επίθετον Ποσειδῶνος

Ἀπατηνόρια -ίης (ή)

Ἀπατηνόριος -ίου (ό) –Επώνυμον Διός

Ἀπατίουσα -σης (ή)

Ἀπατίων -νος (ό)

Ἀπατορίς -ιδος (ή)

Ἀπατουρεών καί Ἀπατουριῶν -νος (ό) –Όνομα Κυζικηνοῦ μηνός (Ἀττικός = Πυανεψίων)

Ἀπατουρεῶσσα -σσης (ή)

Ἀπατούρια -ίων (τά) –Εορτή τριήμερος Ἀθηναίων, καθ' ἣν ἔγραφον τὰ τέκνα των εἰς καταλόγους Πολιτῶν

Ἀπατουρία -ης (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Επίθετον Ἀφροδίτης, ἥτις βοήθησε Ἡρακλήν νά φονεύσῃ Γίγαντες ἐλκύνοντάς τους –Εορτή

Ἀπατούριος –ίου (ό) –Υἱός Θυώνης – Βυζάντιος κατά ἔγραψεν Δημοσθένης –Σκηνογράφος –Ἐπίθετον Διονύσου μέ συνώνυμον: υἱός, Α-Δ-159Α, Η-10-583Δ, Η-17-7Δ

Ἀπατουρίχα –ης (ή)

Ἀπατούριχος –ου (ό)

Ἀπατουριών καί Ἀπατουρεών –ντος; (ό) –Μήνας Δεκέμβριος, Α-Δ-158Δ

Ἀπατουριῶσσα –σης (ή)

Ἀπάτωρ –ρος καί **᾽Ωπάτωρ** (ό) –(ό ἄνευ πατρός) –Ἐπίθετον Ἡφαίστου –Ἐπίθετον Πανός μέ συνώνυμον: Βροτοβάμων

Ἀπάτωρ καί Ἀργῆς –έος (ό) –Ἐπίθετον Φύσεως μέ συνώνυμον: Αὐτοπάτωρ

Ἀπαυγάζουσα –ης (ή) –Ἐπίθετον Σελήνης

Ἀπαυγάζων –ντος (ό)

Ἀπαχνάς –ᾶ (ό)

Ἀπειθῆς –έος (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀπειλητήρ –ηρος (ό) –Ἐπίθετον Διονύσου

Ἀπείμαντος –ου (ό) = Ἀπήμαντος

Ἀπειραΐη –ης (ή) –Θεραπαινίς Ναυσικᾶς Ἀλκινόου, Ο.Ο.Η.8

Ἀπειραΐος –ου (ό)

Ἀπειρατίδη –ης (ή)

Ἀπειρατίδης –ου (ό)

Ἀπειρέσιοι –ίων (οί) –(ἀπέραντοι) –Ἐπίθετον Μοιρῶν

Ἀπειρήτη –ης (ή) –(Γλαυκώπης) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀπείρητος καί Ἀπειρίτος –ου (ή) –Ἐπίθετον Ἀμφιτρίτης

Ἀπείριτος –ου (ή) –Ἐπίθ. Ἀμφιτρίτης

Ἀπειρόγαμος –ου (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀπειρολεχῆς –ους (ή) –Συνώνυμον: Γόνος –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀπειρολεχῆς καί Ἀπηνῆς –ῆ (ή) –Ἐπίθετον Ἐκάτης μέ συνώνυμον: Κόρη

Ἀπειρόμογος –ου (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἀπειρόμοθος –ου (ή & ό) –Συνώνυμον: Ἀπειρόμογος –Ἐπίθετον Διονύσου –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἀπειρόμοχθος –ου (ό)

Ἀπειρόπονος –ου (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἄπειρος –ου (ή) –(ἀπέραντη) –Ἡ Ἥπειρος –Ἐπίθετον Αἰθέρος –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος μέ συνώνυμον: Ἀτελῆς

Ἀπειρώδιν –ινος; (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Ἄπεκτος –ου (ό & ή)

Ἀπελάτης –ου (ό) –(κλέφτης ζώων)

Ἀπελαύρα –ης (ή)

Ἀπέλαυρος –ου (ό)

Ἀπελλᾶ –ῆς (ή)

Ἀπελλαῖα –ας (ή) –Καί θυσία κατά ἑορτήν Ἀπελλῶν

Ἀπελλαῖος –ου (ό) –Μήν Μακεδονικός (μῆνες Μακεδόνων: Ἀπελλαῖος, Ἀρτεμίσιος, Δῖος, Πάναμος, Δαῖσιος (ἐκ τοῦ Θεοδαῖσιος), Λῳῖος (ἐκ τοῦ Ὁμολῳῖπος), Δύστρος (ἀντί Θύστρος), Περίτιος, Ὑπερβερεταῖος (ἀντί Ὑπερφερεταῖος), Αὐδναῖος, Γορπιαῖος, Ξανδικός –Ἀνδρικόν ὄνομα, δι' ὃν Ὑπερίδης ἔγραψεν λόγον –Ὁ Ἥλειος ὀλυμπιον. εἰς στάδιον –Πατήρ Τιμαγορατίδος, Α-Δ-164Δ

Ἀπελλαῖουσα –σης (ή)

Ἀπελλαιών –νος; καί Ἀπελλαιών (ό) –Μήν

Ἀπελλακών –ντος; (ό)

Ἀπελλακῶσσα –σης (ή)

Ἀπελλᾶς –άδου; καί Ἀπελλᾶς –ᾶ –(ό) –Φιλόσοφος σκεπτικός –Συγγραφεύς –Εὐγενής –Ἔτερος ἀναφερόμενος εἰς βιβλίον Ἀσκληπιδίου Ἐπιδαύρου διὰ καρηβαρίαν καί κόπωσιν ἐξ ἀναγνώσεως πολλῶν βιβλίων –Γλύπτης

Ἀπελλέα –ης (ή)

Ἀπελλέας –έου (ό) –Πατήρ Ἀριστοκλέους

Ἀπελλῇ –ης (ή)

Ἀπελλῆς –(οὔ, ἦν) (ό) –(ἀλεξικάκος) – Κυμαῖος, πάππος Ὀμήρου –Ζωγράφος Φιλίππου Β΄, Φρύνης καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἐκ Κολωφόνος –Τορευτής, μαθητής Παμφίλου –Ἀνδριαντοποιός–Χριστιανικόν, ἅγιος –Μέ παλλακίδαν (Παγκάστη) ἐκ Μεγ. Ἀλεξάνδρου –Φιλόσοφος ἐκ Χίου –Στρατηγός καὶ ἄλλοι, Α-Δ-164Δ, Η-7-676Δ, Η-11-553Α, Η-14-437Α, Η-18385Α

Ἀπελλία –ης (ή)

Ἀπελλιανή –ης (ή)

Ἀπελλιανός –οὔ (ό) –Τύραννος

Ἀπελλίας –ίου (ό)

Ἀπέλλικος –ου (ό)

Ἀπελλίκουσα –σης (ή)

Ἀπελλίκων –ντος (ό) –Τήϊος, βιβλιομανῆς παρὰ βιβλιόφιλος, ἀγοραστής θησαυροῦ βιβλίων Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου. (Ίσως ἦτο ἡ βιβλιοθήκη ποὺ συνέστησεν κατ'ἐντολήν ὁ Σκήψιος, ὁ Κορίσκου, γραμματικὸς Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου). Τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀπέκτησεν ὁ στρατηγὸς Σύλλας

Ἀπελλικῶν –ντος (ό) –Ἀθηναῖος πολίτης ἢ φιλόσοφος –Στρατηγός –Ἀπὸ τὴν Τέω –Φιλομαθέστατος, τό 100 π.Χ. ἀντὶ ἐξαιρετικὰ σεβαστοῦ ποσοῦ ἀγόρασε βιβλιοθήκην Ἀριστοτέλους, ἦν Σύλλας μετέφερεν εἰς Ρώμην, Α-Δ-165Δ, Η-17-655Δ

Ἀπελλικῶσσα –σης (ή)

Ἀπέλλιν –ου (ή)

Ἀπελλίουσα –σης (ή)

Ἀπελλίς –ίδος καὶ Ἀπελλίς (ή) –Γυναικεῖον ὄνομα

Ἀπελλίς –ίδος (ό) –Πάππος Ὀμήρου ἢ μᾶλλον Ἡσιόδου

Ἀπελλίχα –ης (ή)

Ἀπέλλιχος –ου (ό)

Ἀπελλίων –νος; (ό) –Κρῆς τις

Ἀπελλογένεια –ης (ή)

Ἀπελλογένης –ους (ό)

Ἀπελλοδότη –ης (ή)

Ἀπελλόδοτος –ου (ό)

Ἀπελλοδώρα –ης (ή)

Ἀπελλόδωρος –ου (ό)

Ἀπελλός –οὔ (ό) –Σκεπτικὸς φιλόσοφος

Ἀπελλοσθένη –ης (ή)

Ἀπελλοσθένης –ους (ό)

Ἀπέλλουσα –σης (ό)

Ἀπέλλων καὶ Ἀπόλλων –νος καὶ Ἀπέλων καὶ Ἀπόλων –νος (ό) –Θεὸς λόγου καὶ ἁρμονίας

Ἀπέλων ἀντὶ Ἀπόλλων (ό)

Ἀπελλωνία –ης (ή)

Ἀπελλώνιος –ίου (ό)

Ἀπελος –ου (ό)

Ἀπέλων ἀντὶ Ἀπόλλων –νος (ό)

Ἀπελώς –ῶ (ό)

Ἀπένθηρος –ου (ό)

Ἀπένθητος –ου (ό) –Ἐπίθετον Διονύσου

Ἀπενορίς –ίδος (ή)

Ἀπεντέμακ; (ό) –Θεὸς Αἰγυπτίων

Ἀπесάντιος –ίου (ό) –Ἐπίθετον Διὸς

Ἀπέσαντος –ου (ό)

Ἀπέσας –αντος (ό) –Ἡρώς καὶ υἱὸς Ἀκρισίου –Ὅρος Ἀργολίδος ἢ Νεμέας τανῦν Φουκάς –Ἐπίθετον Διὸς –Ντόπιος ποιμὴν κατασπαραχθεὶς ἀπὸ τὸν Λέοντα τῆς Νεμέας, ὅταν ἡ Ἴρις τὸν ἔφερε στό βουνὸ δεμένον στὴν ζώνη τῆς –Υἱὸς βασιλέως Ἀκρισίου, φονευθεὶς ὑπὸ δηλητηριώδους ἐρπετοῦ

Ἀπεστώ –οὔς (ή)

Ἀπεταῖα –ης (ή)

Ἀπεταῖος –ου (ό)

Ἀπευθής –ῆ (ό & ή) –(ἀνήκουστος) –Ἐπίθετον Τύχης με συνώνυμον: Στρέφουσα

Ἀπεχθής –οῦς (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀπήγα –ης (ή) –Σύζυγος Νάβιδος, τυράννου Λακεδαιμόνος, Α-Δ-170Δ

Ἀπηλιανή –ῆς (ή)

Ἀπηλιανός –οῦ (ό)

Ἀπηλιώτης –ου καὶ **Ἀφηλιώτης** (ό) –(ό) ἀνάλογος ἄνεμος (Ἀνατολικός ἄνεμος, ἔφηβος κρατῶν στάχυα καὶ φροῦτα)

Ἀπήμαντη –ης (ή)

Ἀπημαντόκλεια –ης (ή)

Ἀπημαντοκλῆς –έους (ό)

Ἀπήμαντος –ου (ό) –(ἀβλαβής –ό μή παθῶν βλάβην) –Ὄνομα διαφόρων Ἀθηναίων –Ἀθηναῖος μέγας μισάνθρωπος

Ἀπήμια –ης (ή)

Ἀπήμιος –ίου (ό) –(ἀβλαβής) –Επίθετον Διός, Α-Δ-170Δ

Ἀπημονίδη –ης (ή)

Ἀπημονίδης –ου (ό)

Ἀπημοσύνη –ης (ή) –(ἀβλάβεια) –Θυγ. Κατρέως, βασιλέως Κρήτης. Ὅταν ἔμεινε ἔγκυος ὑπὸ Ἑρμοῦ, ὁ ἀδελφός αὐτῆς Ἀλθημένης τὴν ἐκλῶτισε καὶ ἀπέθανεν, Η-10-513Δ

Ἀπήμουσα –σης (ή)

Ἀπήμων –νος (ό) –Ἀθηναῖος, Μυρρινούσιος, Φλυεύς υἱός Ἀσικίου –Επίθετον Διονύσου –Υἱός Νικοκλέους Ἀναγυράσιος –Υἱός Φειδίππου Μυρρινούσιος

Ἄπης –η (ό) –Θεότης Αἰγυπτίων, ταῦρος λατρεύμενος εἰς Μέμφιδα. Συνδεόμενος μὲν τὸν θεὸ Φθᾶ γίνεται “ἐκπρόσωπός” του. Φημίζονται οἱ χρησμοὶ του

Ἄπια –ης (ή)

Ἀπία –ας (ή) –Ἀρχαία Πελοπόννησος ἐξ Ἄπιος, υἱοῦ Φορωνέως

Ἀπιάδα –δης (ή)

Ἀπιάδας –αο (ό)

Ἀπιδανή –ῆς (ή)

Ἀπιδανός καὶ Ἡπιδανός –οῦ (ό) –Ποταμός

Ἀπιδῶν καὶ Ἀπιδῶν –νος (ό) –Ποταμός

Ἀπιδῶσσα –σης (ή)

Ἀπίης –η (ό)

Ἀπίκιος –ίου **Μάρκος** (ό) –Ρωμαϊκόν

Ἀπίλας –ντος καὶ **Πλαταμών** (ό) –Μικρός ποταμός Μακεδονίας

Ἀπιλιούβας καὶ Ἀπιλιούτας –α (ό) –Ρωμαϊκόν

Ἀπίμα –ης (ή)

Ἀπίμας –αντος (ό)

Ἀπίντα –ης (ή)

Ἀπίντας –ου (ό)

Ἄπιος –ίου (ό) –(μακρυνός) –Δολίως δολοφονηθεὶς ὑπὸ Τελχίνος, Η-12-92Α

Ἀπίουσα –σης (ή)

Ἄπις –ιος καὶ **εὼς** –ιδος (ό) –Ἱερός Ταῦρος Μέμφιδος (ὁ δρομεύς)

Ἄπις –ιδος ἢ –ιος ἢ –εὼς (ό) –Πρώην Πελοπόννησος –Υἱός Ἰάσονος (ἄπις) ἐφονεύθη ἐκ λάθους ὑπὸ Αἰτωλοῦ εἰς ἄρματοδρομίαν –Υἱός Απόλλωνος ἢ Φορωνέως ἢ Τελχίνος ἢ Ἐνδυμίωνος –Βασίλεὺς –Ἰατρός –Μάντις –Θεὸς Αἰγυπτίων μὲν ἐπίθετον Νειλῶος, Α-Δ-177Δ, Η-9-524Α, Η-14-461Α, Η-15-696Α

Ἄπις –ιδος ἢ –ιος καὶ **Ἑπαφος** (ό) –Ἡ Ἀπία –Βασίλεὺς Πελοποννήσου –Μέθυγατέρα Λαοδίκην ὁ Φορωνεὺς γεννᾷ Σπάρτωνα καὶ Χθονίαν

Ἀπίς –ιδος (ή)

Ἀπισάουσα –σης (ή)

Ἀπισάων –νος (ό) –(ὁ καθιστῶν ἴσον) –Υἱός Φαυσίου, Τρώς φονευθεὶς ὑπὸ Εὐρυπύλου –Παίων, υἱός Ἰππᾶσου, Ο.Ι.Ρ. 348, Λ 582

Ἀπιστάρχη –ης (ή)

Ἀπίσταρχος –ου (ό) –Υἱός Παρθάονος, ἀδελφός Λευκοπέους

Ἀπιστία –ης (ή) –(ἦν δὲν πρέπει νὰ πιστεύσει τις)

Ἀπιστος -ου (ό) –Σπαρτιάτης τις –Τίτλος ἔργου Μενάνδρου –Ο Απόστολος Θωμᾶς

Ἀπιστῶν -ῶντος (ή)

Ἀπιστῶσσα -σσης (ή)

Ἀπίων καί Ἀπίον -νος (ό) –(οὐ πίων, οὐχί παχύς)

Ἀπίων ἢ Μόχθος ἢ Πλειστονίκης ἢ Γραμματικός (ό) Γραμματικός σχολῆς Ἀλεξανδρείας, διάδοχος Θέωνος, συγγραφεύς κρητικῆς καταγωγῆς, ἄνδρας δοκιμότητος (Τατιανός), ἐπικληθεὶς Μόχθος (Σουΐδας). Ἀπέδειξεν πῶς οἱ Ἰουδαῖοι

α) δεν εἶναι λαός ἀρχαιότατος,

β) ἀποφεύγουν συμβίωσιν μέ ἄλλους

γ) λόγω φυλετικῆς συστάσεως ἀδυνατοῦν νά δημιουργήσουν πολιτισμόν,

δ) δέν ὑποτάσσονται στην πολιτικὴν ἐξουσίαν,

ε) εἶναι ἄθεοι, καθόσον ὅτι πιστεύουν δέν εἶναι θεός (ἐλάτρευον τήν κεφαλὴν ἐνός ὄνου...

(Δί' ὅσα ὑπεστήρηξεν ἐδέχθη τά “Κατά Ἀπίωνος” ὑπὸ Ἰωσήπου, τό δέ ἔργον τοῦ ἀπωλέσθη!) Ἦτο θετός υἱός καί μαθητής τοῦ σπουδαίου Ἀλεξανδρινοῦ φιλόλογου Διδύμου –Βασιλεὺς Σπαρτιάτης, Α-Δ-178Α, Η-3-214Δ, Η-71058Δ, 10 60Δ

Ἀπίων καί Μόχθος καί Πλειστονίκης καί Γραμματικός -οῦ (ό) –Μέ Χαιρίμωνα, Λυσίμαχον, Ποσειδώνιον, Ἀπολλώνιον Μόλωνα, Μνασέαν, Μανέθωνα εἶναι οἱ γράψαντες ἔργα κατὰ Ἰουδαίων πού ...ἀπωλέσθησαν! Ἐχθρός Ἰουδαίων συγγράψας “Αἰγυπτιακά” μέ πηγὴν τόν Μανέθωνα

Ἄπλα -ας (ή)

Ἀπλανέες -έων (οἱ) –Επίθετον Μοιρῶν

Ἀπλανής -έος (ή) –Επίθετον Ὠρας ἢ Ὠρης

Ἀπλετοῦ -οῦς (ή) –Φόβητρα θήλεα

Ἀπλετώ -οῦς (ή)

Ἀπλεύς -έως (ό)

Ἀπλήρωτος -ου (ό) –Επίθετον Ἄδου

Ἀπληστος -ου (ό & ή) –(Ἀλλιστος) –Επίθετον Ἄδου –Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀπλοῖδα -ης (ή)

Ἀπλοῖδας -αο (ό)

Ἀπλοῖνα -ης (ή)

Ἀπλοῖνος -ου (ό)

Ἀπλοκόμα -ης (ή)

Ἀπλοκόμης -ου (ό)

Ἀπλοκῦων καί Ἀντισθένης (ό) –Σκαπτικόν φιλοσόφου. Υἱός Ἀθηναίου καί δούλης ἐκ Θράκης, Η-7-583Δ, Δ-9-488Α, Η-10-841Α καί Δ, Η-17-417Α, 520Δ, Α-Δ-74Δ

Ἄπλος -ου (ό)

Ἄπλουν -νεῖος (ό) = Ἀπόλλων -νος

Ἄπνατη -ης (ή)

Ἄπνατος -ου (ό)

Ἀποβάθρα -ας (ή)

Ἀποβαλλίς -ίδος (ή) –Θυγάτηρ Ὀνησίμου

Ἀποβάλλουσα -σσης (ή)

Ἀποβάλλων -ωντος (ό)

Ἀπόβασις -εως (ή) –Ὄνομα Ἀττικοῦ πλοίου

Ἀποβάτη -ης (ή)

Ἀποβατήρια -ίης (ή)

Ἀποβατήριος -ίου (ό) –Προσωνύμιον Διός

Ἀποβάτης ἢ Ἐρεχθεὺς -έως (ό) –(ὁ ἀπὸ ἄρματος κατάβάτης) –Υἱός Γῆς μέ μορφὴν δράκοντος. Ἀδελφός Πραξιθέας ἦν ἐνυμφεύθη. Γέννησε Κέκροπα, Πρόκνην, Χθονία, Κρέουσαν, Ὀθυϊαν ἢ Ὠρειθυϊαν, Ἰανθίδα, Α-Θ-402Α, Η-8-206Δ

Ἀπόγνωση -ης (ή) –Με τήν Φτώχεια ἀνελέηται Θεότῃται μὴ ἐγκαταλείπουσαι τήν Ἄνδρον (καθ' ἃ ἐδήλωσαν εἰς Θεμιστοκλήν)

Ἀπογονικός -οῦ (ό)

Ἀπόγονος -ου (ό & ή)

Ἀπόδασμος -ου (ό)

Ἀποδήμη -ης (ή)

Ἀποδήμια -ίης (ή)

Ἀποδήμιος -ίου (ό) -Επαγγελματίας
δολοπλόκος τῆς Αὐλῆς τοῦ Κωνσταντί-
ου

Ἀπόδημος -ου (ό)

Ἀποδρασ(σ)ιππίδη -ης (ή)

Ἀποδρασ(σ)ιππίδης -ου (ό) -(πλαστόν)
Ἀνδρικόν ὄνομα εἰς Ἀριστοφάνην

Ἀποδωτή -ῆς (ή)

Ἀποδωτός -οῦ (ό) -Μακεδών

Ἀποθέοσις -ιος (ό);

Ἀποικίδη -ης (ή)

Ἀποικίδης -ου (ό) -Γέρων τις

Ἀποκαρτερών -ντος (ό)

Ἀποκαρτερώσσα -σσης (ή)

Ἀποκαταστάνουσα -σης (ή)

Ἀποκαταστάνων -ωντος (ό)

Ἀπόκαυκος -ου (ό)

Ἀποκίας -ίου (ό)

Ἀποικος -ου (ό)

Ἀπόλαξις -ιος (ό)

Ἀπολαύστη -ης (ή) -Γυναικεῖον ὄνομα
ἢ ἐπίθετον

Ἀπολαυστιανή -ῆς (ή)

Ἀπολαυστιανός -οῦ (ό)

Ἀπόλαυστος -ου (ό) -(ὅν ἀπολαύει τίς)
-Δελφός τις -Ὄνομα χορευτῶν

Ἀπολήϊα -ης (ή)

Ἀπολήϊος -ίου (ό) -Συγγραφεύς

Ἀποληξία -ας (ή)

Ἀποληξίας -ίου (ό)

Ἀποληξίδη -ης (ή)

Ἀποληξίδης -ου (ό)

Ἀπόλήξις -ιδος (ό) -(παῦσις) -Ἀθηναῖος
υἱός Ταυρίσκου ἐξ Ἀμφιτροπῆθεν -Υἱός
Εὐαίωνος Ἐρχιεύς -Προσπάλτιος -Πα-
τήρ Εὐαλκίδαο -Πατήρ Μακαρτάτου

Ἀπολινάρις -ιος (ό) -(ό δεμένος διὰ νή-
ματος)

Ἀπολις -ιδος (ό)

Ἀπολλα -ης (ή)

Ἀπόλλας ἢ Ἀπολλᾶς -ᾶ (ό) -Συγγρα-
φεύς ἢ ἄλλος

Ἀπολλᾶς -ᾶδος καί Ἀπελλᾶς (ό) -Συγ-
γραφεύς, πόλεων Πελοποννησιακῶν,
περιγηγητής, Α-Δ-227Δ

Ἀπολλιγένη -ης (ή)

Ἀπολλιγένης -ους (ό)

Ἀπολλιδότα -ης (ή)

Ἀπολλίδοτος -ου (ό)

Ἀπολλιδῶρα -ας (ή)

Ἀπολλιδῶρος -ου (ό)

Ἀπολλιναρία -ης (ή) -Χριστιανή, ὁσία
(4 Ἰανουαρίου) παρουσιαζομένη ὡς εὐ-
νοῦχος; Δωρόθεος

Ἀπολλινάριος καί Ἀπολινάριος -ίου
(ό) -Ρωμαῖος -Ποιητής -Συγγραφεύς
ἐκκλησιαστικός -Χριστιανός μάρτυς
-Ἅγιος, Α-Δ-227Α

Ἀπολλινάρις -ιος (ό)

Ἀπολλινάρις -ιδος (ή)

Ἀπολλοβάχης -εως (ό)

Ἀπολλογένη -ης (ή)

Ἀπολλογένης -ους (ό)

Ἀπολλοδήμη -ης (ή)

Ἀπολλόδημος -ου (ό)

Ἀπολλοδόριος -ίου (ό) -Πατρωνυμικόν
Εὐνόστου

Ἀπολλοδότα -ης (ή)

Ἀπολλόδοτος καί Ἀπολλωνόδοτος
-ου (ό) -Ἀθηναῖος -Μελιτεὺς -Αὐλητής
Παφλαγῶν -Ποιητής καί Ἄλλοι -Πατήρ
Ἀνειμήτου ἐκ Σερρῶν, Α-Δ-227Δ, Η-132
46Α

Ἀπολλόδουρη -ης (ή)

Ἀπολλόδορος -ου (ό)

Ἀπολλοδώρα -ης (ή)

Ἀπολλοδώρια –ίης (ή)

Ἀπολλοδώριος –ίου (ό) –Πατρωνυμικόν
Καφισοδώρου

Ἀπολλοδώρος –ου (ό) –(ό ἐκ θεοῦ φωτισμένος) –Ολυμπιονίκης εἰς πυγμὴν παίδων –Ὁ Σάμιος εἰς στάδιον παίδων –Σκιαγράφος (πλαστόν) σκηνογράφος –Κωμικός συγγραφεὺς –Μυθογράφος –Ἱστορικός –Τραγικός –Τύραννος –Ζωγράφος ὁ Αθηναῖος –Αγγειογράφος –Γραμματικός (φιλόλογος) Αθηναῖος –Ρητοροδιδάσκαλος –Φίλος καὶ μαθητὴς Σωκράτους –Στρατηγὸς Αθηναίων –Γραμματικός χρονογράφος –Αριθμητικός ἢ λογιστικός μαθηματικός –Ἱστορικός καὶ γεωγράφος –Ὁ Ἀρωμάτων συγγραφεὺς –Ὁ Γελῶς ποιητὴς νέας κωμωδίας –Ἐπικούρειος –Ἱστορικός –Ὁ Κηποτύραννος συγγραφεὺς –Ὁ Λήμνιος συγγραφεὺς γεωργικῶν –Υἱὸς Πασίωνος Ἀχαρνεὺς –Αθηναῖος ἐκ Βατῆθεν –Ὁ υἱὸς Διοφάνους Γαργήτιος –Υἱὸς Θρασύλλου Λευκονοιεύς –Πλωθειεύς –Οἰνείδος Φυλῆς ἐκ Κεραμέων –Υἱὸς Εὐπόλιδος, Λευκονοιεύς γλύπτης, Α-Δ-227Δ, 228Α, Η-7-534Δ, 942Δ, Η-8-25Α, Η-15-544Α, Η-17-7Δ, 520Δ, Η-18-898Α

Ἀπολλόθεμις –ιδος (ό & ή) –Πατὴρ Διογένους –Ἱστορικός –Ἀρχιτέκτων –Πατὴρ Ροδοκλῆς

Ἀπολλοκούδεια –ης (ή)**Ἀπολλοκούδεις –ειος (ό)****Ἀπολλοκράτης –ης (ή)**

Ἀπολλοκράτης –ητος; (ό) –Υἱὸς Διονύσου τοῦ νεωτέρου τυράννου Σικελίας

Ἀπολλοκύπτρα –ης (ή)**Ἀπολλόκυπρος –ου (ό)****Ἀπολλομένη –ης (ή)****Ἀπολλομένης –ους (ό)****Ἀπολλονίκη –ης (ή)****Ἀπολλονίκης –ου (ό)****Ἀπολλουνία –ης (ή)****Ἀπολλούνιος –ίου (ό)****Ἀπολλούς –οῦ (ό)****Ἀπόλλουσα –σης (ή)****Ἀπολλουφάνεια –ης (ή)****Ἀπολλοφάνεια –ης (ή)****Ἀπολλοφάνεις –ειος (ό)****Ἀπολλοφάνες –ους (ό)**

Ἀπολλοφάνης καὶ Ἀπολλωφάνης –ους (ό) –Ολυμπιονίκης ὁ Σάμιος εἰς στάδιον παίδων –Ὁ καὶ Πάπης Ταρσεὺς εἰς στάδιον –Ἰατροφιλόσοφος –Ἀπελεύθερος –Ὁ Κυπαρισσεὺς (Λακωνία) εἰς πάλιν παίδων –Κυζικηνὸς –Γραμματικὸς –Ποιητὴς κωμικός ἀρχαῖα κωμωδίας Στωϊκός, βιογράφος Ἀρίστωνος –Πατὴρ Ρύθμου –Ἰατρός υἱὸς Ἀντιόχου –Πατὴρ Βισάλτου, Α-Δ-228Δ, Η-5-965Α καὶ Δ

Ἀπολλοφάνιον –ίου (ή)**Ἀπολλοφῶν –ντος (ό)****Ἀπολλοφῶσσα –σσης (ή)****Ἀπολλύουσα –σης (ή)**

Ἀπολλύων –ντος; (ό) –Εἰς “ἀποκάλυψιν”, ὁ ἀρχὼν ἀβύσσου, Ἀβαδδὼν

Ἀπολλῶ –οῦς (ή)**Ἀπόλλων –νος (ό)** –Ἐπίθετον Ἡελίοιο

Ἀπόλλων καὶ Ἀπέλλων καὶ Ἄπλων καὶ Φοῖβος –ου (ό) –(ἀλεξίκακος, θεραπευτής) –Προσωποποιήσις Ἡλίου, Θεὸς μετ’ ἀδελφὴν Ἀρτέμιδα γεννηθέντες εἰς Δῆλον ἢ εἰς Ὀρτυγίαν Σικελίας (κατὰ Πίνδαρον) –Ἰδρυτὴς Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων –Νικητὴς Ἑρμοῦ στόν δρόμον καὶ Ἄρεως στήν πυγμὴν Πύκτης καὶ προστάτης των. Τὸν συνόδευαν Μοῦσες καὶ Χάριτες

Ἀπόλλων ἢ Ἀπέλλων ἢ Ἀπέλων ἢ Ἄπλων (ό) –(ἕνας θεός, ἄνευ πολλῶν) θεὸς Ἡλίου καὶ φωτός (φωτεινὸς κατόπιν ἐξαγνισμού) –Υἱὸς Διὸς καὶ Λητοῦς γεννηθεὶς εἰς Δῆλον ἢ Ὀρτυγίαν (κατὰ Πίνδαρον) –Ὁ διδασθεὶς μαντικὴν ὑπὸ Γλαύκου(ς), Η-7-1148Α, 1150Α, 115Α, Η-17-827Δ

Ἀπολλωνᾶ –ῆς (ή)

Ἀπολλωνάνδρα -ης (ή)

Ἀπολλώνανδρος -ου (ό)

Ἀπολλωνάριον -ίου (ή)

Ἀπολλωνᾶς -ἄδος (ό)

Ἀπολλωνηάς -ἄδος καὶ Ἀπολλωνία (ή) -Α-Δ-239Δ

Ἀπολλωνία -ης (ή) -Ἔτερον ὄνομα Ἐλευθερῶν ἢ καὶ Ἄκρος, Σάωρος, Σάτρα. - (Φωτισμένη ἀπὸ θεόν Ἀπόλλωνα) - Ἀγία, μάρτυς, χριστιανή - Μετέπειτα Ἰερισσός ἢ Ἐρισσός

Ἀπολλώνια -ων (τά) -Ρωμαϊκοὶ ἀγῶνες εἰς ἀνάμνησιν νίκης Καννῶν

Ἀπολλωνία ἢ Σεμμώνθις -ιδος (ή)

Ἀπολλωνιάδη -ης (ή)

Ἀπολλωνιάδης -ου (ό) -Τύραννος -Θεράπων Πλάτωνος

Ἀπολλωνιανή -ῆς (ή)

Ἀπολλωνιανός -οῦ (ό)

Ἀπολλωνιάς -ἄδος (ή) -Λίμνη -Φυλὴ -Γυναικ. ὄνομα -Μήτηρ Ἀττάλου, γυνὴ Ἀττάλου

Ἀπολλωνίδα -ης (ή)

Ἀπολλωνίδας -αο (ό)

Ἀπολλωνίδη -ης (ή)

Ἀπολλωνίδης ἢ Ἀπολλονίδης -ου (ό) -Ολυμπιονίκης Τεγεάτης εἰς στάδιον -Ιατροφιλόσοφος -Ποιητής -Ιατρός -Λυδός -Ἀθηναῖος, ἡγεμὼν ἵππικου ἐν Ὀλύνθῳ -Θράξ, ὁπαδός Φιλίππου -Χῖος -Ποιητής ἐκ Σμύρνης -Στωϊκός -Ἱστορικός -Συγγραφεὺς -Ἀπὸ Νίκαια, H-7-233Δ, 538Α, H-10-41Α, H-16-546Α

Ἀπολλωνίνη -ης (ή)

Ἀπολλωνικέτα -ης (ή)

Ἀπολλωνικέτας -ου (ό)

Ἀπολλωνικέτης -ου (ό) -Ἀνδρικόν ὄνομα

Ἀπολλώνιος ἢ Ἀπολλόνιος -ίου (ό) -Γραμματικός -Μαθηματικός -Ἐπικός συγγραφεὺς -Περιπατητικός φιλόσοφος ὀλυμπιονίκης εἰς ἀγνωστο ἀγώνι-

σμα τρεῖς φορές Περιδονίκης ὁ υἱός Ἀρχεστράτου -Τράλλειος γλύπτης. Μὲ Ταυρίσκο δημιουργεῖ Κολοσσαῖο γλυπτό ὅπου Ἀμφίων καὶ Ζῆθος δένουν Δίρκη (Μουσεῖον Νεαπόλεως) ὁ Ρόδιος ποιητής καὶ γραμματικός -Ὁ Ἐπιδαύριος νικητὴς εἰς στάδιον -Ρήτωρ -Ιατρός -Σοφιστής -Ἱστορικός -Μαθηματικός μαθητὴς Μενεκλέους, Ἡροφίλου -Γεωμέτρης -Ἀστρονόμος, μηχανικός -Ἔτερος χοροκιθαριστής Περιδονίκης, Α-Δ-240Α, H-5-737Δ, H-9-371Δ, H-13-152Δ, H-15-740Δ, H-17-597Δ

Ἀπολλώνιος -ίου (ό) -Διάσημος ἱατρός -Περίφημος ἀνατόμος -Χριστιανός -Ὁ Ἀλεξανδρεὺς ὀλυμπιονίκης εἰς διάυλον -Πατὴρ Φάεστου -Ὁ Περγαῖος μαθηματικός ἀστρονόμος εἰς ὃν ὀφείλεται κυρίως ἡ ἐξέλιξις θεωρίας διὰ κωνικάς τομάς -Ὁ Τυανεὺς (4 π.Χ.) δεῖγμα στοχαστικῶν προσαρμογῶν 1ου αἰῶνα, κράμα Ἑλλήνος φιλοσόφου καὶ ἀνατολίτη μάγου, ἀσκητικὸς μὲ Πυθαγόρειες ἀντιλήψεις. Τὸν βίον του κατέγραψεν Φιλόστρατος. Εἶχεν σύντροφον τὸν Δάμιν

Ἀπολλώνιος καὶ Ἀπολλόνιος -ίου (ό) -Δαίμων, ὑπηρετὴς Ἀπόλλωνος

Ἀπολλώνιος Δύσκολος -ου (ό)

Ἀπολλώνιος Εἰδογράφος (ό)

Ἀπολλώνιος -ιος; (ό)

Ἀπολλώνις -ιδος (ή)

Ἀπολλωνίς -ιδος (ή) -Ἀργεῖα προφήτης

Ἀπόλλωνις καὶ Ἡλιόδωρος -ου (ό)

Ἀπολλωνίς -ιδος καὶ Μελέτη -ης (ή) -Φυλὴ -Πόλις -Θυγάτηρ Ἀπόλλωνος -Σύζυγος Ἀττάλου μήτηρ Εὐμένους -Μοῦσα κατὰ Εὐμηλον, Α-Δ-241, H-13-205Δ, 819Δ

Ἀπολλωνίσκη -ης (ή)

Ἀπολλωνίσκος -ου (ό) -Υποκοριστικὸν Ἀπόλλωνος

Ἀπολλωνίχα -ης (ή)

Ἀπολλωνίχος -ου (ό)

Ἀπολλωνοδότα -ης (ή)

- Απολλωνόδοτος** **καί** **Απολλόδοτος** **-ου (ό)**
Απολλωνοτίμα **-ης (ή)**
Απολλωνότιμος **-ου (ό)**
Απολλωνούς **-οῦντος (ό)**
Απολλωνοφάνεια **-ης (ή)**
Απολλωνοφάνης **-ου (ό)**
Απολλωνύμη **-ης (ή)**
Απολλώνυμος **-ου (ό)**
Απολλῶς **-ῶτος (ό)** –Χριστιανικόν ὄνομα
Απολλῶς **-ῶτος (ό)**
Απόλυρις **-ιος (ό)**
Ἀπολως **καί** **Ἀπολος** **-ου (ό)**
Απόμαχη **-ης (ή)**
Απόμαχος **-ου (ό)** –Τρώς
Απόμοιρα **-ης (ή)** –Επίθετον Μοίρης
Απομύϊος **καί** **Απόμυιος** **-ου (ό)** –(ὁ τὰς μυΐας ἀπελαύνων) –Επίθετον Διός
Απομώνιος **-ίου (ό)**
Ἀπονη **-ης (ή)**
Απονήρια **-ίης (ή)**
Απονήριος **-ίου (ό)** –Υἱός Ἰσιτύχου
Απόνητη **-ης (ή)**
Απόνητος **-ου (ό)** –(ὁ ἔχων τήν τέρψιν τινός)
Απονίκα **-ης (ή)**
Απονίκας **-α (ό)**
Απονίκη **-ης (ή)**
Απόνικος **-ου (ό)**
Ἀπονος **-ου (ό)**
Ἀποντις **-ιδος; (ό)**
Αποξυόμενος **-ου (ό)** –(ὁ ἀφαιρῶν δι' ἀποξέσεως) –Μαρμάρινον ἔργον γλύπτου Λυσίππου, εὕρισκόμενον εἰς μουσεῖον Βατικανοῦ, H-12-653A καί Δ
Αποπαύστωρ **-ρος (ό)** –Επίθετον Κορύβαντος μέ συνώνυμον: Κουρής
Ἀποπις **καί** **Ἀφωφίς** **καί** **Ἐπαφος** **-ου (ό)**
Ἀποργῆς **-ῆ (ή)** –(ὀργίλη) –Επίθετον Ἀθηνᾶς
Ἀπορία **ἢ** **Ἀμηχανία** **-ης (ή)** –(δυσχέρεια) –Θεότης Ἀνδρείων, H-15-713A
Ἀπόσιλα **-ης (ή)**
Ἀπόσπορος **-ου (ό)** –Επίθετον Σκέλμιος
Ἀποστίλβουσα **-σης (ή)**
Ἀποστίλβων **-ντος (ό)** –Επίθετον Ἡελίοιο μέ συνώνυμον: Ἐλατήρ
Ἀποστολία **-ης (ή)**
Ἀποστόλιος **-ίου (ό)**
Ἀπόστολος **-ου (ό)** –(ἀπεσταλμένος) –Χριστιανικόν ὄνομα ἀγίου
Ἀποστροφία **-ης (ή)** –Επίθ. Ἀφροδίτης δοθέν ὑπό Ἀρμονίας (κόρης της) συζύγου Κάδμου
Ἀπόστροφοι **-ων (οἱ)** –Επίθετον Ἐρινυν
Ἀποτομᾶς **-άδος (ή)** –(θηλυκόν τοῦ Ἀπότομος –σχίζα) –Ὄνομα Ἀττικής νεώς –Πέτρα κατὰ Διόδωρον
Ἀπότομος **-ου (ό)** –Επίθετον Ἀρεως
Ἀποτροπαῖα **-ας (ή)** –(ή ἀποτρέπουσα τό κακόν)
Ἀποτρόπαιος **-ου (ό)** –Επίθ. Διός –Επίθετον Ἀπόλλωνος ἐν Ἀθήναις
Ἀπότροπος **-ου (ό)** –Επίθετον Ἄδου –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Επίθετον Ἑρωτος μέ συνώνυμον: Ὑπόπτερος –Επίθετον Ποσειδῶνος μέ συνώνυμον: Εἰνάλιος
Ἀπούδιος **-ίου (ό)**
Ἀπουήλιος **-ίου** **καί** **Ἀπουλαῖος (ό)** –A-Δ-298Δ, 299A, H-17-520A
Ἀπουλα **-ης (ή)**
Ἀπουλαῖα **-ης (ή)**
Ἀπουλαῖος **-ου (ό)**
Ἀπουλήϊα **-ης (ή)**
Ἀπουλήϊος **-ίου (ό)** –Συγγραφεύς (καί περὶ Σωκράτους πραγματεία) ἀπὸ τὰ Μάδαυρα

Ἄπουλος –ου (ό)

Ἀπουσία –ας (ή)

Ἀποφάνια –ίης (ή)

Ἀποφάνιος ἀντί Ἐπιφάνιος –ίου (ό)
–(σκοτεινός) –Μεταπλασθέν ὑπό Μαξι-
μου Ὁμολογητοῦ

Ἀππᾶ –ῆς (ή)

Ἀππᾶς –ᾶδος; (ό)

Ἀππειραῖη –ης (ή)

Ἀππειραῖος –ου (ό)

Ἄππη –ης (ή)

Ἀππία –ας (ή) –Ὀδός

Ἀππιανή –ῆς (ή)

Ἀππιανός –ου (ό) –Ἱστορικός –Συγγρα-
φεύς –Ἑλλην ἀπὸ Ἀλεξάνδρεια, Α-Δ-
309Α, Η-7-1058Δ

Ἀππιος –ίου (ό) –Ὁ ἐπιστρέψας εἰς Λυ-
κτίους τό Διατόνιον –Καί Ρωμαϊκόν, Η-
12-638Δ

Ἀππιῶν –νος (ό) –Ἐπαρχος

Ἀππιῶσσα –σσης (ή)

Ἀπποῖτα –ης (ή)

Ἀπποῖτας –ου (ό)

Ἄπρα –ης (ή)

Ἀπριάτη –ης (ή) –(αὐτή πού δέν ἐξαγο-
ράζεται) –Ἐκ Λέσβου. Παράφορα τήν ἡ-
ράσθη Τρίμβυλος δίχως ἀνταπόκρισιν,
διά τοῦτο τήν ἐπνίξεν ἥ ἐπνίγει μόνη
της καί ὁ Τρίμβυλος ὑπὸ οὐρανοῦ ἐτιμω-
ρήθη

Ἀπριάτης –ου (ό)

Ἀπρίης –ου (ό) –Φαραώ διάδοχος Ψαμ-
μητίχου Β΄ –Υἱός Ψάμμιος

Ἄπριος –ίου (ό) –Πατήρ Νειτήτιδος συ-
ζύγου Καμβύσου

Ἄπρις –ιος (ό) –Ἐγγονός Νεχῶ

Ἀπριχίδα –ης (ή)

Ἀπριχίδας καί Ὀλπριχίδας –αο (ό)

Ἀπρίουσα –σσης (ή)

Ἀπρίων –νος (ό) –Ἅγιος –Χριστιανός ἐ-
πίσκοπος Κύπρου, Α-Δ-312Α

Ἀπροϊδής –έος; (ό) –(ὁ μὴ προβλεπόμε-
νος) –Ἐπίθετον Ἑρμοῦ –Ἐπίθετον Μό-
ρου μέ συνώνυμον: Λάτρις

Ἀπρόνια –ίης (ή)

Ἀπρόνιος –ίου (ό)

Ἀπρονόη –ης (ή) –Συνώνυμον: Φοβερά
–Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀπρόνοος –όου (ό)

Ἄπρος –ου (ό)

Ἀπρόσικτοι –ων (οἱ) –Ἐπίθετον Ἑρώ-
των

Ἀπροσόρατος –ου (ό) –(φοβερός) –Ἐπί-
θετον Κορύβαντος

Ἀπρόσφατοι –ων (οἱ) –Ἐπίθετον Ἑρινῶν

Ἄπρουσα –σσης (ή)

Ἀπροφασίστη –ης (ή) –(ἄνευ προφά-
σεως)

Ἀπροφάσιστος –ου (ό)

Ἀπρόφατος –ου (ή) –(ἀνέλπιστος) –Ἐ-
πίθετον Νεμέσως

Ἄπρυλλα –ης (ή)

Ἄπρυλλος –ου (ό)

Ἄπρων –νος (ό) –Ποταμός

Ἀπρωνία –ης (ή)

Ἀπρωνιανή –ῆς (ή)

Ἀπρωνιανός –ου (ό) –Πατήρ Δ. Κασ-
σίου

Ἀπρωνιάς –άδος (ή)

Ἀπρώνιος –ίου (ό)

Ἀπτάκενθος –ου (ό)

Ἀπταραῖα –ης (ή)

Ἀπταραῖος –ου (ό)

Ἀπτέκενθος καί Ἀπτάκενθος καί Ἐ-
πταίκενθος –ου (ό) –Μακεδῶν

Ἀπτέρα –ης (ή)

Ἀπτέρας –ου; (ό) –Βασιλεὺς Κρήτης κτί-
στης Ἀπτέρας, Η-7-1172Α

Ἄπτεροι –ων (οἱ) –Ἐπίθετον Ἑρινῶν

Ἄπτερος –ου (ό & ή) –Ἐπίθετον θεᾶς
Νίκης ἐν Ἀθήναις –Κρής παρθένης –Ἀ-

πτερος Νίκη ἢ Ἀθηνᾶ Νίκη –Επίθετον Ἐρμου –Επίθετον Ἐρωτος –Επίθετον Νίκης

Ἀπτήν –ήνος (ό & ή) –(ό μή δυνάμενος πτήναι)

Ἀπτοεπής καί Ἀπτοεπές –έος; (ή) –Επίθετον Ἥρας

Ἀπτοίατος –ου (ό)

Ἀπτοίητος –ου (ή) –Επίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀπτόλεμοι –ων (οί) –Επίθετον Ἐρώτων

Ἀπτόλεμος –ου (ή & ό) –Επίθετον Ἀφροδίτης –Επίθετον Διονύσου

Ἀπτυρίς –ίδος (ή)

Ἀπτωτος –ου (ό)

Ἀπύρηνος –ου (ό)

Ἄπυς –υος (ό) –Ὁ πρώην Τίγρης ποταμός Πελοποννήσου

Ἀφάριον –ίου (ή)

Ἄφφη –ης (ή)

Ἄφης –ητος (ό)

Ἀφία –ης (ή) –Πρός Φιλήμονα-2, χριστιανικό ὄνομα ἀγίου –Γυνή Διονυσίου Κρατίππου, Α-Δ-315Δ

Ἀφιανή –ής (ή)

Ἀφιανός καί Ἀφιανός –οῦ (ό) –Ὄνομα μάρτυρος, Α-Δ-315Δ

Ἀφίας –ίου (ό)

Ἀφιάς –άδος (ή)

Ἀφίδια –ίης (ή)

Ἀφίδιος –ίου (ή)

Ἀφιθάλια καί Ἀμφιθάλια –ης (ή)

Ἀφιθάλιος καί Ἀμφιθάλιος –ίου (ό)

Ἀφιον –ίου (ή)

Ἄφος –ου (ό)

Ἀφῶς –ύδος; (ή)

Ἀπῶ –οῦς (ή)

Ἀπωλιδώρα –ης (ή)

Ἀπωλιδωρος –ου (ό)

Ἀπώνιος –ίου (ό)

Ἀπωφίς –ιδος (ό) –Θεότης Αἰγυπτίων,

παρισταμένη μέ γιγάντιον ὄφιν ἐπιτιθεμένη καθημερινῶς εἰς θεόν Ἥλιον καί συνεχῶς νικημένη

Ἄπωφίς –ιδος; (ό) –Βασιλεύς ποιμένων ἐν Αἰγύπτῳ

Ἀρά –ᾶς; (ή) –(προσωποποιήσις κατάρας τῶν ἐρινύων πού καταδιώκουν φονιάδες ἢ προσωποποιημένη θεά ὀλέθρου καί ἐκδικήσεως) –Ερινύς ἀδελφή Ἀλκυτοῦς, Μεγαίρας καί Τισιφόνης

Ἀράβα –ας (ή)

Ἀράβαννα –ης (ή)

Ἀραβαντινή –ῆς (ή)

Ἀραβαντινός –οῦ (ό) –Μέγας Δρουγγάριος

Ἀραβέος –έου (ό) –Υἱός Νεικάνδρου

Ἀραβεῦσαι –ων (οί) –(προξενοῦσαι ἤ-χον) –Επίθετον Κήρων μέ συνώνυμον: Κυανέαι

Ἀραβία –ης (ή) –Σύζυγος Αἰγύπτου μέ ὃν γεννᾶ πεντήκοντα υἱούς, Α-Δ-319Α, Η-5-773Α

Ἀραβιανή –ῆς (ή)

Ἀραβιανός –οῦ (ό) –Ἐπώνυμος ἄρχων ἐν Ἀθήναις

Ἀράβιος καί Ἀραβος –ου (ό) –Υἱός Ἀπόλλωνος, Α-Δ-341Α

Ἀράβιος καί Βιθυνός καί Φρύνιχος καί Ἀραβος –ου (ό) –Ποταμός Βιθυνίας –Δυνάστης, Η-18-385Δ

Ἀραβίς –ιος (ό) –Υἱός Μάνδρωνος –Ποταμός

Ἀραβίς –ιδος (ή)

Ἀρ(α)βίς καί Ἀρβοῦς –οῦ (ό)

Ἀραβίουσα –σης (ή)

Ἀράβισσα –σσης (ή) –Επίθετον Ἐννουῦς μέ συνώνυμον: Τραϊάς

Ἀραβίων –ωνος (ό)

Ἀραβοκράτωρ –ρος (ό)

Ἀραβος καί Ἀράβιος –ίου (ό) –(ό βρυγμός ὁδόντων)

Ἀραγος –ου (ό) –Ποταμός

Ἀραδαῖα -ης (ή)

Ἀραδαίμουσα -σης (ή)

Ἀραδαίων -νος (ό) -Θεότης κατάρας

Ἀραδαῖος -ίου (ό) -Υἱός Φιλίππου Μακεδόνων

Ἀραδος -ου (ό) -(γουργούρισμα) -Νῆσος, H-18-296Δ

Ἀραζάνη -ης (ή)

Ἀραζάνης -ου (ό)

Ἀραζος -ου (ό)

Ἀράησις -ιος; (ό)

Ἀράθα -ας (ή)

Ἀράθη -ης (ή)

Ἀράθης -ου (ό) -Υἱός Ἀριαράθου

Ἀραθθίουσα -σης (ή)

Ἀραθθίων -νος (ό)

Ἀραθος -ου (ό)

Ἀραιθα -ης (ή)

Ἀραιθίδες -ου (ό) -Μαραθωνομάχος

Ἀραιθος -ου (ό) -Πόλις -Ιστορικός

Ἀραιθυραία καὶ Ἀραιθυρέη -ης (ή)
-Θυγάτηρ Ἀραντος -Πόλις Ἀργολίδος μετέπειτα Φλιοῦς. Ὁ Φλίας ἰδρυτής τῆς Φλιοῦντος ἦτο υἱός Διονύσου καὶ Ἀραιθυρέης κατὰ Παιυσανίαν, O.I.B.571 A-Δ-349A

Ἀραιθυραῖος καὶ Ἀρεθυραῖος -ου (ό)

Ἀραιῖνος -ου (ό)

Ἀραιῖος -ου (ό) -(ἰκετενόμενος) -Ἐπίθετον Διός -Βασιλεὺς Ἀρμενίας

Ἀραῖσσις καὶ Ἀραῖσσις -ου (ό)

Ἀράκανος -ου (ό)

Ἀρακος -ου (ό) -Νάαρχος Λακεδαιμ. πατήρ Φαλάνθου, A-Δ-351Δ, H-18-134A

Ἀράκυνθη -ης (ή)

Ἀρακυνθιάς ἢ Ἀράκυνθίς -ίδος (ή)
-Ἐπίθετον Ἀθηναῶς

Ἀράκυνθος -ου (ό)

Ἀραλόχεια -ης (ή)

Ἀράλοχος -ου (ό)

Ἀράμ; (ό) -Ἰουδαϊκόν;

Ἀραμαθά -ης (ή)

Ἀραμαθοῦσα -σης (ή)

Ἀραμαθών -ωνος (ό)

Ἀραμβυς -υδος (ή)

Ἀραμης -η (ό)

Ἀραμος -ου (ό)

Ἀραμώ -οῦς (ή)

Ἀράνδακος -ου (ό) -Πατήρ Εὐφράτου

Ἀράνθια -ίης (ή)

Ἀράνθιος -ίου (ό)

Ἀράντα -ης (ή)

Ἀραντας -ου (ό)

Ἀραντία -ης (ή) -Τόπος, ἢ Φλιοῦς καὶ ἡ Μακεδονία

Ἀραντίνα -ης (ή)

Ἀραντῖνος -ου (ό)

Ἀράντιος -ίου (ό)

Ἀραντίς(δες) (οἱ) -Ἐρινύες Μακεδόνων

Ἀραντος -ου (ό) -Γενάρχης Φλιοῦντος

Ἀραξα καὶ Ἀράξα -ης (ή)

Ἀράξης -ου (ό) -Βασιλεὺς Ἀρμενίας

Ἀράξης -ου καὶ -εω ἢ Ἀβώρ (ό) -Ποταμός

Ἀράξιος -ίου (ό)

Ἀραξίς -εως (ό)

Ἀραξος -ου (ό) -Δεσπότης

Ἀραότηη -ης (ή)

Ἀραότηης -ου (ό)

Ἀραουήγος -ου (ό)

Ἀράπια -ης (ή)

Ἀραπλος -ου (ό)

Ἀραπτα -ης (ή)

Ἀραπτης -ου (ό)

Ἀραρ -ρος (ό) -Ποταμός -Κέλτος τις

Ἀραρις -ίδος (ό) = Ἀραρ

Ἀραρος -ου (ό) -Κωμικός συγγραφεύς, πατήρ μέσης κωμωδίας

Ἀραρός -οῦ (ὁ) -Ποταμός

Ἀραρώς -ότος (ὁ) -Υἱός Ἀριστοφάνους, Α-Δ-357Δ

Ἄρας -ντος (ὁ) -Πατήρ Ἀόριος καί Ἀραιθυρέης -Πατήρ Ἀραιθυρέης -Ὄνομα Φλιουντίου, αὐτόχθονος, θεμελιωτοῦ Ἀραντείας

Ἀράση -ης (ή)

Ἀράσης -ου ἢ -ητος; (ὁ)

Ἀρασιδάμεια -ης (ή)

Ἀρασιδάμας -αντος (ὁ)

Ἀρασίδαμος -ου (ὁ)

Ἀρασιμάνδρα -ης (ή)

Ἀρασίμανδρος -ου (ὁ)

Ἀράσπᾱ -ᾱς (ή)

Ἀρασπᾱς -ᾱ (ὁ)

Ἀράσπη -ου (ὁ) -Φίλος Κύρου, Μήδος

Ἀράτα -ης (ή)

Ἀραταῖα -ης (ή)

Ἀραταῖος -ου (ὁ)

Ἀράτας -α (ὁ)

Ἀραταχάν -ᾱνος (ὁ);

Ἀράτεια -ης (ή)

Ἀράτειος -ου (ὁ) -Κοῆς τις

Ἀράτη -ης (ή)

Ἀράτης -ου (ὁ)

Ἀρατθος -ου (ὁ) -Ποταμός

Ἀρατίδα -ης (ή)

Ἀρατίδας -αο (ὁ)

Ἀρατίδη -ης (ή)

Ἀρατίδης -ου (ὁ)

Ἀράτιον -ίου (ή)

Ἀράτιος -ίου (ὁ) -Θεσσαλός τις

Ἀρατίουσα -σης (ή)

Ἀρατίς -ίδος (ή) -(ἀνέκφραστη) -Ὄνομα γυναικεῖον

Ἀρατίων -νος (ὁ)

Ἀρατογένεια -ης (ή)

Ἀρατογένη -ης (ή)

Ἀρατογένης -ους (ὁ)

Ἀρατογόνη -ης (ή)

Ἀρατόγονος -ου (ὁ)

Ἀρατοδότα -ης (ή)

Ἀρατόδοτος -ου (ὁ)

Ἀρατοδώρα -ης (ή)

Ἀρατόδωρος -ου (ὁ)

Ἀρατόκλεια -ης (ή)

Ἀρατοκλῆς -έους (ὁ)

Ἀρατοκρίτη -ης (ή)

Ἀρατόκριτος -ου (ὁ)

Ἀρατοκύπτρα -ης (ή)

Ἀρατόκυπρος -ου (ὁ)

Ἄρατος -ου (ὁ) -(ἀνέκφραστος -ἔχων εὐχήν) -Ἰωνικά: Ἄρητος -Σικυώνιος Ὀλυμπιονίκης εἰς τέθριππον, υἱός Κλινίου (ἐλευθέρωσε πατρίδα ἀπό τύραννο Νικοκλήν καί ἐφαρμακώθη ὑπό Ταυριῶνος) -Ποιητής (ὁ Διονύσιος ὁ Φασηλίτης ἐγράψεν περὶ συγκρίσεως Ἀράτου καί Ὀμήρου -Στρατηγός -Συγγραφεύς -Υἱός Ἀριστοδάμαντος ἢ Κλεινίου -Πολιτικός -Σολεύς -Υἱός Ληνοδώρας -Υἱός Ἀθηνοδώρου καί Λητοφίλης ἐκ Κιλικίας, ποιητής, ἀδελφός Σολέως -Πατήρ Νίσσου, Α-Δ-357Δ, 358Α, Η-7-244Δ, 541Δ, 1054Δ, 1055Δ, Η-15-564Δ, 788Δ, Η-18-949Δ

Ἀράτουσα -ης (ή)

Ἀρατοφάνη -ης καί Ἀρατοφάνεια (ή)

Ἀρατοφάνης -ους (ὁ)

Ἀρατοφάντη -ης (ή)

Ἀρατόφαντος -ου (ὁ)

Ἀράτυλα -ης (ή)

Ἀράτυλος -ου (ὁ)

Ἀράτων -νος (ὁ) -Σμυρναῖος τις

Ἀράτωρ -ορος (ὁ) -Ρωμαϊκόν

Ἀραύα -ης; (ή)

Ἀραύης -ητος; (ὁ)

Ἀραύριος -ίου (ὁ)

Ἄραυρις καὶ Ράραυρις –ιδος (ή) –Ποταμός Γαλλίας

Ἀράφαντη –ης (ή)

Ἀράφαντος –ου (ό)

Ἀραφάρνη –ης (ή)

Ἀραφάρνης καὶ Ἀριφάρνης –ου (ό) –Βασίλειος Θράκης

Ἀράφεια –ης (ή)

Ἀραφήν –ήνος (ό) –Δῆμος –Εἷς τῶν 100 ἡρώων

Ἀραφος –ου (ό) –Πατήρ Ἀκμωνος

Ἀράχθη –ης (ή)

Ἀράχθης –ου (ό) –Υἱός Φεράθου ἢ Φειάθου

Ἀραχθος –ου καὶ Ἀραιθος καὶ Ἀρατθος –ου (ό) –Ποταμός

Ἀραχίουσα –σης (ή)

Ἀραχίων –νος (ό)

Ἀραχνᾶ –ῆς (ή)

Ἀραχναία –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀραχναῖος –ου (ό)

Ἀραχνᾶς –ᾶ (ό)

Ἀράχνη –ης (ή) –Λυδή παρθένος, περίφημη ὑφάντρια, θυγάτηρ Ἰδμωνος. Λόγω ἔπαρσις στὴν ὑφαντικὴν, ἡ Ἀθηνά τὴν μετεμόρφωσε εἰς ζωύφιον ἀράχνην

Ἀραχνος –ου (ό) –(τό ἔντομον ἀράχνη) –Κρής τις, H-17-612Δ

Ἀράχωτος καὶ Ἀραχωτός –ου (ό) –Ποταμός Περσίας

Ἀραψ –βος (ό) –Ἐπίθετον Κρόνου –Ἐπίθετον Νηρέως

Ἀραψ –βος καὶ Ἀριαῖος καὶ Πέρσης –ου (ό)

Ἀρβα –ης (ή) = Ἀρόη

Ἀρβαζάκια –ης (ή)

Ἀρβαζάκιος –ίου (ό)

Ἀρβάκα –ης (ή)

Ἀρβάκας –α (ό)

Ἀρβάκη –ης (ή)

Ἀρβάκης –ου (ό) –Στρατηγός καὶ Εὐνοῦχος Μήδων –Σατράπης

Ἀρβάνδη –ης (ή)

Ἀρβάνδης –ου (ό)

Ἀρβάρια –ης (ή)

Ἀρβάριος –ίου (ό)

Ἀρβεις καὶ Ἀρβις –ιος (ό)

Ἀρβηκίς –ιος; (ό)

Ἀρβηλα –ης (ή)

Ἀρβηλος –ου (ό) –(κυκλοτερές σκυτοτομικόν μαχαίριον) –Υἱός Αἰγύπτου, θεμελιωτής Ἀρβήλων φονευθεὶς ὑπὸ Δαναΐδος Οἰμης

Ἀρβία –ης (ή) Ὅρος Κρήτης

Ἀρβιάνη –ης (ή)

Ἀρβιάνης –ου (ό) –(ό προσαγορευόμενος) –Βασίλειος; Μήδων

Ἀρβιος –ίου (ό) –Ἐπίθετον Διός

Ἀρβις –εος (ό) = Ὁ Ἀράβιος –Ποταμός

Ἀρβιτίουσα –σης (ή)

Ἀρβιτίων –νος (ό)

Ἀρβλόσουσα –σης (ή)

Ἀρβλόσων –νος (ό)

Ἀρβογάστη –ης (ή)

Ἀρβογάστης –ου (ό) –Φράγκος στρατηγός

Ἀρβουκάλη –ης (ή)

Ἀρβουκάλης –ου; (ό)

Ἀρβουξηϊανή –ῆς (ή)

Ἀρβουξηϊανός –ου (ό)

Ἀρβουπάλη –ης (ή)

Ἀρβουπάλης –ου; (ό)

Ἀρβουπάλις –ιδος; (ό) –Υἱός Δαρείου Κοδομανοῦ

Ἀρβουσκα –ας (ή)

Ἀρβουτάλη –ης (ή)

Ἀρβουτάλις –ιος (ό)

Ἀρβούταλος –ου (ό)

Ἀγάβα –ης (ή)

Αγάβας –ντος; (ό)

Άργα –ης (ή)

Άργαγένη –ης (ή)

Άργαγένης –ου (ό)

Άργάδη –ης (ή)

Άργάδης –εω (ό) –Υἱός Ἰωνος, ἐξ οὗ ἡ φυλή Ἀττικῆς: Ἀργαδεῖς, Α-Δ-371Δ

Άργαθώνη ἢ Κιανή ἢ Γαρμαθώνη –ης (ή) –Νύμφη, Α-Ζ-127Δ

Άργαθώνιος –ίου (ό) –Εὐχή: εὐχομαι Ἀργαθωνίου μακροβιότερος

Άργαῖα –ης (ή)

Άργαῖος –ου (ό) –Υἱός Τημένου ἢ Περόδικκα ἢ Ἀρχελάου βασιλ. Μακεδόνων –Πατήρ Φιλίππου Α΄; –Υἱός Φιλίππου Α΄ –Ἀδελφός περιφήμου Φιλίππου –Επίθετον Ἀρισταίου –Υἱός Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης –Όρος –Μακεδονικόν, Α-Δ-371Δ, Η-5-947;

Άργαλαί –ων (οί) –Επίθετον Ἑρινῶν

Άργαλή –ης (ή) –Επίθετον Ἑρίδος –Επίθετον Μοίρης

Άργαλειος –ου (ό)

Άργαλεός –έου (ό) –Επίθετον Ἀρεως –Επίθετον Ἑρωτος

Άργαλος –ουκαὶ Ἀγίγαῖος (ό) –Υἱός Ἀμύκλα καὶ Διομήδης, διάδοχος εἰς θρόνον Σπάρτης

Άργαμηνή –ῆς (ή)

Άργαμηνός –ου (ό)

Άργανθών –ώνος (ό)

Άργανθώνη –ης (ή) –Παρθένος ὥραι-οτάτη ἐκ Μυσίας ἐξ ἧς τό ὁμώνυμον ὄρος –Νύμφη νυμφευθεῖσα Ρῆσον, ὃν ἐφόνευσαν Διομήδης καὶ Ὀδυσσεύς μοιρασθέντες ὀνομαστοὺς ἵππους του

Άργανθώνιος –ίου (ό) –Βασιλεὺς Ταρτησοῦ Ἰσπανίας –Τραγουδιστής –Ἐπώνυμον Δημοσθένους –(Εὐχή: Ἀργανθωνίου μακροβιότερος), Α-Δ-374Α

Άργάνη –ης (ή)

Άργανος –ου (ό)

Άργανταβάτα –ης (ή) –Περσικόν;

Άργανταβάτης –ου (ό) –Περσικόν;

Άργάντη –ης (ή)

Άργάντης –ου (ό)

Άργάντοη –ης (ή)

Άργάντοος –ου (ό) –Ποταμός

Άργᾶς καὶ Ἄργας –αντος (ό) –(Λευκός) –Όφης –Μοχθηρός ποιητής –Τραγουδιστής –Παρώνυμον Δημοσθένους, Α-Δ-374Α, Η-7-1045Α

Άργασία καὶ Ἀργαφίη καὶ Ἑργαφίη –ης (ή) –Πηγή Βοιωτίας

Άργασίας –ίου (ό)

Άργασίδη –ης (ή)

Άργασίδης –ου (ό) –Πατρωνυμικόν τοῦ Ἀργασος, ὁ Κριάσος

Άργασίνη –ης (ή)

Άργασίνης –ου (ό) –Ἐπώνυμον Κριάσου βασιλέως Ἀργους, υἱός Ἀργάσου

Άργασος –ου (ό) –Πατήρ Κριάσου, Η-11-548Δ

Άργαφία ἢ Ἑργαφίη –ης (ή) –Πηγή ἐν Βοιωτία

Άργαφίης –ίου (ό)

Άργέα –ης (ή)

Άργέαδα –δης (ή)

Άργέαδαι –ων (οι) –Μακεδονικόν γένος

Άργέαδας –αιο (ό)

Άργεάδη –ης (ή)

Άργεάδης –ου καὶ Ἀργεάδες –ου (ό) –Υἱός Ἀργέου –Βασιλεὺς Ὀρεσῶν, Ο.Ι. Π.417

Άργεας –ου (ό) –Βασιλ. Μακεδόνων –Ολυμπιονίκης δρόμου –Άργεῖος ἀσυλλήπτου ἀντοχής

Άργεια καὶ Ἀργεῖα καὶ Ἀργία –ης (ή) –Επίθετον Ἦρας –Θηβαϊκῆς καταγωγῆς θυγάτηρ (Λάκωνος) Αὐτεσίωνος, ἀδελφὴ Θήρα, ἐξουσιαστοῦ Σπάρτης, οἰκιστοῦ Σαντορίνης, ἐκγονος Τισσαμενοῦ, σύζυγος Ἡρακλείδου Ἀριστοδήμου μὲ ὃν γενν-

νᾶ Προκλέα καὶ Εὐρυσθένη διδύμους. Ὁ Πανίτης Μεσσήνιος ὑπέδειξε τὸν τρόπον διαγνώσεως τοῦ Προκλέως ὡς μικροτέρου (Ἡρόδοτος-Ἐρατώ) σύζυγος Ἰνάχου, μήτηρ Ἰοῦς –Θυγάτηρ Ἀδράστου καὶ Ἀμφιθέας, σύζυγος Πολυνείκους –10ῃ θυγάτηρ Εὐδαιμονίας (ἀμφισβητούμενη) –Μήτηρ Πελασγοῦ ἐξ ἧς ὀνομάσθη τό Ἄργος –Επίθετον Ἀθηνᾶς, Α-Δ-374Δ, Η-9-371Α, 1109Δ

Ἀργειάδα –ης (ή)

Ἀργειάδας καὶ Ἀργειάδης –ου (ό) –Υἱός γλύπτου Ἀγελάδα

Ἀργειάδη –ης (ή)

Ἀργειάδης –ου (ό)

Ἀργείας –ου (ό)

Ἀργειέδα –ης (ή)

Ἀργειέδας –αο (ό)

Ἀργεῖη –ης (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Ἵσως καὶ δεκάτη θυγάτηρ Εὐδαιμονίας –Επίθετον Ἥρας

Ἀργειλία –ης (ή)

Ἀργειλίας –ίου (ό)

Ἀργεῖος –ου (ό) μέ Επίθετον: Ἀργόλας, Κένταυρος –Ρήτωρ –Υἱός Λικυμνίου, σύντροφος Ἡρακλέους, φονευθεὶς ὑπὸ Εὐρύτου –Υἱός Δηϊφόντου ἄρχων –Χαλκοπλάστης –Σοφός καὶ ἔμφρων ἀλλὰ καταφρονεμένος δημαγωγός ἐν Ἀθήναις –Επίθετον Ἀρεως –Υἱός Πανθείδεω Νεμεονίκης καὶ Ἰσθμιονίκης εἰς πάλην, δι' ὃν Βακχυλίδης ἔγραψεν δύο πρώτους Ἐπινίκους ἀποδίδων ἑβδομήκοντα νίκας, Α-Δ-374Δ, Η-15-709Α, Η-16-541Α

Ἀργείουσα –σης (ή)

Ἀργειφόντη –ης (ή)

Ἀργειφόντης –ου (ό) –(φονιάς Ἀργου) –Επίθετον Ἑρμοῦ, κατ' ἐντολήν Διός φονεύσαντος Ἀργον Πανόπτην, Ο.Ι.Π.181, Φ 497, Ω389, Α38, 84, Β103

Ἀργείων –νος; (ό)

Ἀργειώνη –ης (ή) –Επίθετον Ἥρας

Ἀργειῶσσα –σσης (ή)

Ἀργελάα –ας (ή)

Ἀργελαός –ου (ό)

Ἀργέλεια –ης (ή)

Ἀργέλειος –ου (ό)

Ἀργέλη –ης (ή) –Θυγάτηρ Θεσπίου ποῦ μέ Ἡρακλήν γεννᾷ Κλεόλαον

Ἀργέλιος –ίου (ό) –Ἀρχιτέκτων ναοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἐν Τράλλεσι

Ἀργεναῖα –ης (ή)

Ἀργεναῖος –ου (ό)

Ἀργένη –ης (ή)

Ἀργένης –ους (ό) –Ποταμός

Ἀργενίδα –δης (ή)

Ἀργενίδας –αο (ό)

Ἀργέννη –ης καὶ Ἀργεννή –ῆς (ή) –(λευκή) –Επίθετον Σελήνης μέ συνώνυμον: ἀπαυγάζουσα

Ἀργεννίς –ίδος (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης, ἐξ Ἀργέννου εὖνους

βασιλέως Ἀγαμέμνονος

Ἀργεννος ἢ Ἀργυννος –ου (ό) –(λευκός) –Ἐπώνυμος Παίων –Εὖνους Ἀγαμέμνονος (ἐξ οὗ Ἀφροδίτη Ἀργεννίς), υἱός Λεύκωνος, ἔκγονος Ἀδάμαντος, πνιγείς εἰς Κηφισόν ἐπιστρέψας ἐκ Τροίας

Ἀργεννός –ου (ό) –(λευκός ἐπὶ προβάτων) –Επίθετον Πανός

Ἀργενταρία –ης (ή)

Ἀργεντάριος –ίου (ό) –Ἑλλην ποιητῆς ἀνθολογίας

Ἀργέντιος –ίου (ό) –Ποταμός

Ἀργεντίς –ίδος (ή)

Ἀργεντόκοξος –ου (ό) –Καλη(υ)δόνιος

Ἀργεντότοξος –ου (ό)

Ἀργέστη –ης (ή)

Ἀργέστης –ᾶο –εω –ην (ό) –Επίθετον Νοτίου Ἀνέμου. Ἄνεμος Β.Δ. (μαῖστρος), υἱός Ἀστρέα καὶ Ἡούς (λέγεται καὶ Σκίρων) Επίθετον Ζεφύρου –Επίθετον Νότου, Α-Δ-381Δ

Αργέτα –ης (ή) –(λαμπρή) –Επίθετον Σελήνης μέ συνώνυμα: Κερασφόρος καί Φαεσφόρος

Αργέτις –ιδος (ή) –Επίθετον Ἡούς

Αργετος –ου (ό) –Κρῆς τις

Αργεὺς καί Ἀλιεύς –έως (ό) –Ἀργεῖος Ὀλυμπιονίκης δολιχοδρόμος

Αργεῶτις –ιδος; (ό) –Επίθ. Απόλλωνος

Ἀργη –ης (ή) –Θυγάτηρ Διός καί Ἥρας –Κόρη Ὑπερβορείων ἐλθοῦσα εἰς Δῆλον –Νύμφη ἣν ἠράσθη ὁ Ζεὺς –Κυνηγός μεταμορφωθείσα εἰς ἔλαφον, Α-Δ-381Δ

Αργήϊα –ης (ή)

Αργήϊος –ου (ό)

Αργήλη –ης (ή) –Μέ Ἡρακλῆν γεννᾷ Κλεόδαιον

Αργήλης –ου (ό)

Αργῆς –έος καί **Ἀπότροπος** (ό) –Επίθετον Διός –Επίθετον Ποσειδῶνος μέ συνώνυμον: Εἰνάλιος

Ἀργῆς (εω καί **ἦτος**) –ου καί **Ἀτρητος** (ό) –Κύκλωψ (Ἄργος καί Βρόντης) Γίγας, υἱός Οὐρανοῦ καί Γῆς. Μέ σύζυγον τὴν νύμφην Φρυγίαν γεννᾷ Δεῦσον, Ἄτρωνα καί Ἀτρηνέστην, πατὴρ Ἀτρήνης ἐκ Φρυγίας (θυγ. Κέκροπος), Η-11-683Δ, Η-15-489Α

Αργήσκα –ης (ή)

Αργήσκος –ου (ό)

Αργήστη –ης (ή)

Αργήστης –ου (ό) –Πέρσης

Αργήτα –ας (ή)

Αργήτας –ου (ό) –Ποταμός

Αργήτος –ου (ό)

Αργία ἢ Ἀργεῖα –ης (ή) –Ἀδελφή Ἑλευθερίας (ή 10η;), Θυγάτηρ

Αργίβολος –ου (ό)

Αργίδη –ης (ή)

Αργίδης –ου (ό)

Αργικέραυνος –ου (ό) –Επίθετον Διός

Αργικλῖδα –δης (ή)

Αργικλῖδας –αο (ό)

Αργιλέαινα –ης (ή)

Αργιλέων –οντος (ό)

Αργιλεωνίς –ίδος (ή) –Μήτηρ Βρασιλίδου ἢ Βρασίδαο

Αργιλία –ης (ή)

Αργιλίας –ου (ό)

Αργιλίδα –δης (ή)

Αργιλίδας –αο (ό)

Αργίλιος –ίου (ό)

Αργιλίπη –ης (ή)

Αργίλιπος –ου (ό) –Κύκλωψ

Αργιλλία –ίης (ή)

Αργίλλιος –ίου (ό) –Γραμματοκομιστής Πausανίου

Ἀργίλος –ου (ό)

Ἀργίνα –ης (ή)

Ἀργῖνος –ου (ό)

Ἀργίνουσσα –ης (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀργιόπη –ης (ή) –(ἢ μέ λάμποντα καί εὐκίνητα μάτια) –Νύμφη πού μέ Φιλάμωνα γεννᾷ Θάμυριν –Θυγάτηρ Νείλου σύζυγος (σύζυγος Ὀρφέως;) Ἀγήνορος ἐκ Φοινίκης μέ ἦν γεννᾷ Κάδμον –Θυγάτηρ Τεύθραντος, Α-Δ-390Δ, Η-10-710Δ

Ἀργιόπους –οδος (ό) (ἀετός=Μακεδονικά!, Ταχύπους)

Ἀργιος –ίου (ό) –Αἰγυπτιάδης φονευθεὶς ὑπὸ Δαναΐδος Εὐπίπης

Ἀργίουσα –ης (ή)

Ἀργισσα –ης καί **Ἀργουρα** (ή) –Χωρίον, O.I.B.738

Ἀργίων –ωνος (ό)

Ἀργογένη –ης (ή)

Ἀργογενής –οὺς (ό)=Ἀργεῖος

Ἀργόδα –δης (ή)

Ἀργόδας –αο (ό)

Ἀργοδότα –ης (ή)

Ἀργόδοτος –ου (ό)

Ἀργόκλεια –ης (ή)

Ἀργοκλῆς –έους (ό)

Ἀργοκράτεια –ης (ή)

Ἀργοκράτης –ους (ό)

Ἀργόλα –ης (ή)

Ἀργολάα –ης (ή)

Ἀργόλαος –ου (ό)

Ἀργόλας –ου (ό) –(εἶδος ὄφεως) –Ἐπίθ. Ἀργεῖου

Ἀργολικά (τά;) –Ἱστορικόν σύγγραμ-
μα(;) Δερκύλου Ἀργία

Ἀργολικός –οῦ (ό)

Ἀργολίς –ιδος (ή) –Κύριον ὄνομα –Ἐ-
πίθετον Ἡρας –Ἐπίθετον Ἀδραστείης

Ἀργόναια –ης (ή)

Ἀργόναιος –ου (ό)

Ἀργοναύτη –ης (ή)

Ἀργοναύτης –ου (ό) –Ἐκτός τοῦ Ἰάσονος
–Γνωστότεροι: Ἡρακλῆς, Θησεύς, Διό-
σκουροι, οἱ Ἀφαρετίδαι, Ἴδας καί Λυγ-
κεύς, Ὑλας, Πολύφημος, Ἀμφιαδάμας,
Περικλύμενος, μάντιες δύο, Ἴδμων καί
Μόψος, Αὐγείας, Ἀργος ἐπώνυμος Ἀρ-
γους, καί Ἀργος υἱός Φρύξου, οἱ πτε-
ρωτοί υἱοί Βορέου, Ζῆτις καί Κάλαις,
Πηλεύς καί Τελαμών, οἱ δύο Αἰακίδαι,
ὁ Ἀμφιάραος, ὁ Ἄκαστος υἱός Πελείου, ὁ
Τίφυς πρῶτος πηδαλιούχος “Ἀργοῦς”, ὁ
ἀντικαταστάτης τοῦ Ἀλκαῖος, ὁ Ἀσκλη-
πίος, ὁ Ἀρήϊος, ὁ Ἀστερίος ἢ Ἀστερίων,
υἱός Ὑπερασίου ἀδελφός Ἀμφίωνος –Α-
στερίων υἱός Κομήτου καί Ἀντιγόνης
–Αγκαῖος καί Εὐρύπυλος, υἱοί Ποσειδῶ-
νος καί Ἀστυπαλαίας καί ἄλλοι, Α-Δ-
394Α

Ἀργονιάς –άδος (ή)

Ἀργοραῖα –ης (ή)

Ἀργοραῖος –ου (ό) –Ἐπίθετον Ἑρμοῦ

Ἀργος –ου (ό) –Ἀργοναύτης

Ἀργος –ου (ό) –Μυθικόν τέρας φυλάσ-
σαν τήν Ἰώ (ἐρωμένη Διός) μεταμορφω-
μένην εἰς δαμάλαν ὑπό Ἡρας

Ἄργος –ου καί **Κύκλωψ** (ό) –(λευκός
–ὀκνηρός) –Κύων τοῦ Ὀδυσσέως –Ἀγ-
γειοπλάστης –Υἱός Διός καί θνητῆς Νιό-
βης (θυγάτηρ Φορωνέως καί Λαοδίκης
ἢ θυγάτηρ Ἄπιος), ἀδελφός Πελαγοῦ.
Κτίστης ἐπωνύμου πόλεως Ἄργους.
Εἶχεν σύζυγον Ὠκεανίδα Πειθώ, Ἀσω-
πίδα Ἰσμήνην, Στρυμωνίδα Εὐάδην καί
υἱούς: Κρίασον, Ἐκβασον, Πείρασον, Ἐ-
πίδανρον, Τίρυνθα, Φόρβαντα, Ἄργον
καί Ἰασον –Πατήρ Τίρυνθος –Μυθικός
ἰδρυτής Ἀργους. Ὁ Ἄργος ἔκαμε στήν
χώραν γνωστά τὰ πρῶτα δημητριακά
μεταφέρον ἀπό Λυβίαν καί ἀνήγειρεν
ναόν Δήμητρος Λιβύσσης

Ἀργός καί **Θεός** –ου (ό) –Ἐπίθετον Αἰ-
δοῦς

Ἄργος Πανόπτης (ό) Μυθολογικόν τέ-
ρας, φέρων ὀφθαλμούς εἰς ὅλον τό σῶ-
μα, φονευθέν ὑπό Ἑρμοῦ (ἐξ οὗ καί Ἀρ-
γοφονιάς) –Υἱός Ἀγήνορος ἢ Ἀρέστορος
ἢ Ἰνάχου, φυλάσσων θυγατέρα Ἰνάχου
–Υἱός Ἀρέστορος (ἀπογόνου Φορωνέως)
καί Μυκίνης (θυγατρὸς Ἰνάχου) –Ἀπό
Ἐκβασο, υἱό βασιλέως Ἀργους καί ἐγγο-
νος Νιόβης γεννᾷ Ἀγήνορα καί ἐκεῖνος
Πανόπτη Ἄργον μέ ὀφθαλμούς εἰς ὅλον
τό σῶμα. Μέ ὑπερβολικὴν δύναμιν φο-
νεύσας τόν καταστροφέα τῆς Ἀρκαδίας
ταύρον (ἐνδυθείς τό δέρμα ὡς ὁ Ἡρα-
κλῆς τήν λεοντήν) καί τήν Ἐχιδναν μη-
τέρα τοῦ φοβεροῦ λέοντος. Ἀπό Ἀργον
καί Ἀσωπίδαν Ἰσμήνην γεννᾶται ὁ Ἰα-
σος πού γεννᾷ Ἰώ ἱέρεια Ἡρας

Ἄργος –ου (ό) –Ναυπηγός Ἀργοῦς, Υἱός
Φρύξου καί Χαλκιοπῆς, ἀργοναύτης με-
τά Ἰάσονος –Σύζυγος Εὐάδνης, θυγα-
τρὸς Στρυμῶνος καί Νεαίρας, Α-Δ-395
Δ, 396Α, Η-7-1148Δ, 1149Α, Η-9-774Α,
1109Δ

Ἄργος ἢ Κύκλωψ –πος (ό) –Κύκλωψ
(μαζί μέ Στερόπη καί Βρόντη) –Μέ Φρυ-
γίαν Ἀγραυλον γεννᾷ Ἀτρήνην, (Μ) Η-
11-548Δ, Η-14-321Δ, Η-18-379Α

Ἀργόστη –ης (ή) –Μήτηρ Κύρου

Ἀργοστός -ου (ό)
Ἀργότος -ου (ό)
Ἀργουάνατη -ης (ή)
Ἀργουάνατος -ου (ό)
Ἀργουν -νείος (ό) –Πατήρ Παρμεννιού-
 νείος
Ἀργουνάγος -ου (ό)
Ἀργούνεια -ης(ή)
Ἀργούνειος -ου (ό)
Ἀργουνιάς -άδος (ή)
Ἀργουνίουσα -σης (ή)
Ἀργουνίς -ίδος καί Ἀργυνίς -ίδος (ή)
Ἀργουνίων -νος (ό) –Βοιωτός τις
Ἀργους -ου (ό)
Ἀργουσα -σης (ή)
Ἀργοφίλη -ης (ή)
Ἀργόφιλος -ου (ό)
Ἀργοφονιάς -α (ό) –Επίθετον Ἑρμοῦ
 φονεύσαντος Ἀργον, ἀφοῦ πρῶτα τόν
 μάγεψε μέ τήν μουσικήν του. Ὁ τελευ-
 ταῖος εἶχε παντοῦ μάτια. Μισά γιά νά
 βλέπει καί μισά γιά νά κοιμᾶται (Πανό-
 πτης)
Ἀργυλα -ης (ή)
Ἀργύλια -ης (ή)
Ἀργύλιος -ίου (ό)
Ἀργυλος -ου (ό)
Ἀργυννα -ης (ή)
Ἀργυννίς -ίδος (ή) –Ἐπώνυμον Ἀφροδί-
 της ἐν Βοιωτία
Ἀργυννός -οῦ (ό)
Ἀργυρᾶ -ῆς (ή) –Πηγή –Νύμφη ἐρα-
 σθείσα νεαρόν Σειληνόν καί ὑπό Ἀφρο-
 δίτης μεταμορφωθείσα εἰς ὁμώνυμον πο-
 ταμόν Ἀχαΐας –Καί χριστιαν., Α-Δ-398 Δ
Ἀργυρέαι -ων (οἱ) –Επίθετον Μουσῶν
Ἀργυρέη -ης (ή) –Επίθετον Θέτιδος
 –Επίθετον Πειθοῦς
Ἀργυρή -ῆς (ή) –Μαρία; Δόγισσα Βενε-
 τίας –Χριστιανικόν

Ἀργυρία -ης (ή) –Σύζυγος Αἰγύπτου
Ἀργύριος -ίου (ό) –(ό λευκός τήν ψυχήν)
 –Χριστιαν. ὄνομα
Ἀργυρίς -ιδος καί Ἀργύρις -ιδος (ή)
Ἀργυρίππα -ης (ή)
Ἀργύριππος -ου (ό) –Νεανίας τις
Ἀργυρόθρονος -ου (ή) –Επίθετον Ἡ-
 ρας μέ συνώνυμον: Ζυγία
Ἀργυρόπεζα -ης (ή) –Επίθετον Ἀρτέ-
 μιδος –Επίθετον Θέτιδος
Ἀργυρόπεζη -ης (ή) –Επίθετον Ἀρτέμι-
 δος –Επίθετον Ἀφροδίτης
Ἀργυρόπεζος -ου (ό)
Ἀργυρός -οῦ (ό)
Ἀργυρότοξος -ου (ό) –(καλλιτόξος) ἐπί-
 θετον Ἀπόλλωνος
Ἀργυρούς -ντος; (ό) –Ποταμός
Ἀργυροφονιάς -ᾶ (ό)
Ἀργυροχόος -ου (ό) –Ἐφέσιος, σύγχρο-
 νος ἀποστόλου Παύλου, κατασκευαστής
 ἀγαλματίων Ἀρτέμιδος, Η-5-933Δ
Ἀργυρῶ -οῦς (ή) –(λευκή τήν ψυχήν
 καί πολύτιμος)
Ἀργυφεί -ης (ή) –Επίθετον Ἡοῦς –Επί-
 θετον Σελήνης μέ συνώνυμον Ἀπαυγά-
 ζουσα
Ἀργυφία ἢ Ἀργυφίη -ης (ή) –Σύζυγος
 Αἰγύπτου, Η-5-773Α, Η-12-613Δ
Ἀργυφίης -ου (ό)
Ἀργυφύη -ης καί Ἀργυφία (ή) –Σύζυ-
 γος Αἰγύπτου, μήτηρ Λυγκέως καί Πρω-
 τέως
Ἀργυφύης -ου (ό)
Ἀργῶ (οὐς, οἰ, ὠ) (ή) –(Λευκή ἢ Γοργόρη)
 –Θυγάτηρ; Πέλοπος –Πλοῖον Ἰάσωνος
 –Κύων Ἀκταίωνος, Ο.Ο.Μ.70
Ἀργῶ καί Πηλιάς (ή) –Λόγῳ ξυλείας
Ἀργῶα -ης (ή) –Επίθετον Ἡρας, δοθέν
 εἰς ἱερόν της, ὑπό Ἰάσωνος διερχομένου
 ἐκ Λευκανίας Ἰταλίας
Ἀργῶος -ου (ό)

Ἀργων -νος (ό)
 Ἀργῶς -ου (ό)
 Ἀρδάβδα -ης (ή)
 Ἀρδαβδος -ου; (ό)
 Ἀρδάγαστη -ης (ή)
 Ἀρδάγαστος -ου (ό)
 Ἀρδαγδάκη -ης (ή)
 Ἀρδαγδάκος -ου (ό)
 Ἀρδάλια -ης (ή)
 Ἀρδαλίδες, Ἀρδαλιώτιδες, Ἀρδαλῖαι, (οἱ) -Επίθετον Μουσῶν ἐν Τροϊζίνι, ἀπό Ἀρδάλιον κτήσαντα ναόν ὃν ὀνόμασεν Μουσεῖον. Εἰς τοῦτο ἐθυσίαζον πλήν Μουσῶν καί εἰς Ὑπνον καθόσον αὐται ἠγάπουν ἡσυχίαν καί ἡρεμίαν
 Ἀρδάλιος -ίου (ό) (ιδεῖ ἀνωτέρω)
 Ἀρδαλῖς -ίδος (ή)
 Ἀρδαλος -ου (ό) -Αὐλωδός -Ιερεὺς Ἀρδαλίων Μουσῶν (παλαιός ἰδρυτής). Υἱός Ἡφαίστου φέρων λατρείαν Μουσῶν, H-9-409Δ
 Ἀρδαξάνη -ης (ή)
 Ἀρδάξανος -ου (ό) -Ποταμός
 Ἀρδαράκη -ης (ή)
 Ἀρδαράκος -ου (ό)
 Ἀρδαρη -ης (ή)
 Ἀρδαρίσκα -ης (ή)
 Ἀρδαρίσκος -ου (ό)
 Ἀρδαρος -ου (ό)
 Ἀρδεῖα -ης (ή) -καί Πόλις
 Ἀρδεῖας -ου (ό) -Υἱός Ὀδυσσέως καί Κίρκης
 Ἀρδέρικα -κης (ή) -Ὄνομα Κτήματος Δαρείου εἰς Κισσίαν ὅπου μετεγκατέστησε Ἐρετριεῖς
 Ἀρδη -ης (ή)
 Ἀρδήα -ης (ή)
 Ἀρδήας -ου (ό)
 Ἀρδης -ου (ό)
 Ἀρδήσκη -ης (ή)

Ἀρδησκος -ου (ό) -Υἱός Ωκεανοῦ καί Τηθύος, παραπόταμος Ἰστροῦ -Ποτάμιος θεός

Ἀρδήττη -ης (ή)

Ἀρδήττης -ου (ό) -Ἀρχαῖος ἥρως Ἀττικῆς, A-Δ-413A

Ἀρδηττός -ου (ό) -Μέρος ἐπὶ Ἰλυσσοῦ ἐνθα Δικασταὶ ὤμνουν ἐν ὀνόματι Ἀπόλλωνος, Δήμητρος καί Διός ὅτι θέλουν κρίνει δικαίως, βεβαίως καί κατὰ νόμον

Ἀρδήττυα -ης (ή)

Ἀρδήττυος -ου (ό)

Ἀρδιαῖα -ης (ή)

Ἀρδιαῖος -ου (ό) -Ὠμός τύραννος ἐν Παμφυλία

Ἀρδῖκα -ης (ή)

Ἀρδίκης -ου (ό) -Κορίνθιος ζωγράφος

Ἀρδινδιανή -ῆς (ή)

Ἀρδινδιανός -ου (ό)

Ἀρδιττη -ης (ή)

Ἀρδιττος -ου (ό)

Ἀρδόατη -ης (ή)

Ἀρδόατος -ου (ό)

Ἀρδονάγαρη -ης (ή)

Ἀρδονάγαρος -ου (ό)

Ἀρδόνασση -ης (ή)

Ἀρδόναστος -ου (ό)

Ἀρδόνη -ης (ή)

Ἀρδόνος -ου (ό)

Ἀρδουβα -ης (ή)

Ἀρδουβος -ου (ό)

Ἀρδουέννα -ης (ή)

Ἀρδουέννης -ου (ό)

Ἀρδουμαζάνη -ης (ή)

Ἀρδουμαζάνης -ητος; (ό)

Ἀρδυσ -υος (ό) -Πατήρ καί υἱός Ἀδυάτου -Υἱός Γύγου διαδεχθεὶς τοῦτον -Στρατηγός, H-7-529A, H-10-22Δ, H-12-616Δ, H13-618A, H-16-366Δ

Ἀρδφαβούρια -ης (ή)

Ἀρδφαβούριος –ίου (ό)

Ἀρδῶ –οῦς (ή)

Ἀρέα –ης (ή) –Θυγ. Ἀθάμαντος ἢ Ἀρέας πόρος (τόπος ἐν Σικελία) –Θυγάτηρ Κλεόχου πού μέ Απόλλωνα γεννᾷ Μίλητον

Ἀρέα καί Ἀρεία –ης (ή)

Ἀρεάδνη –ης καί Ἀρεάγνη –ης (ή) Εἰς Σουΐδαν

Ἀρέας –α (ό) –Βασιλεύς Σπάρτης, H-10-856Δ

Ἀρεγόνη –ης (ή)

Ἀρεγονίς ἢ χλωρίς ἢ Μελίβοια (ή) –ΕΛ-Ληνική θεότης, ἴση μέ Ρωμαϊκή Φλώρα (Προσέφερε κρίνον εἰς Ἴδραν ἣτις ἔτεκεν ἀμώμως τόν Ἄρην δι' ὁσμῆς τριανταφύλλου), H-7-1157A, H-8-723A, H-12-620Δ, H-13-857Δ, H-15-757A, H-14-460Δ, H-18-663A, 945A

Ἀρέθα –ης (ή)

Ἀρέθας –α (ό) –(ό δροισιστικός πνεύματος) –Χριστιαν. –Ἅγιος –Μητροπολίτης, H-14-869A

Ἀρέθουσα καί Ἑσπερέθουσα (ή) –Ἑσπερίς πού μέ ἀθάνατον δράκοντα φύλασσαν χρυσά μῆλα Ἴδρας, δῶρον τοῦ γάμου της, εἰς τόν κήπον τοῦ πατρός της –Θυγ. Ἄβαντος ἢ Νηρέως καί Δωρίδος ἀκόλουθος Ἀρτέμιδος –Μήτηρ Ὑλλου –Πηγὴ –Πηγές –Ποταμός –Νηρηΐς

Ἀρέθουσα καί Κυπάρα (ή) –Κρήνη ἐν Σικελία –Νύμφη (σύντροφος Ἀρτέμιδος) ἣν ἠράσθη ὁ κυνηγός Ἀλφειός μεταβληθεὶς εἰς ποταμόν, O.O.N.408, A-Δ-414Δ, H-9-339A, H-10-718A

Ἀρεθούσα –ης (ή) –Μέ Ποσειδῶνα γεννᾷ Ἄβαντα

Ἀρεθουσία –ης (ή)

Ἀρεθουσιάδη –ης (ή)

Ἀρεθουσιάδης –ου (ό)

Ἀρεθουσίδη –ης (ή)

Ἀρεθουσίδης –ου (ό) –Ἐπώνυμον Συρρακουσῶν

Ἀρεθούσιος –ίου (ό) –Ἀθηναῖος

Ἀρεθουραῖα καί Ἀραιθουραῖα –ης (ή)

Ἀρεθουραῖος καί Ἀραιθουραῖος –ου (ό)

Ἀρέθων –νος (ό) –Ταραντῖνος

Ἀρεία –ης (ή) –(πολεμίστρια) –Ἐπίθ. Ἀθηνᾶς καί Ἀφροδίτης –Θυγάτ. Κλεόχου πού μέ Απόλλωνα γεννᾷ Μίλητον –Σύζυγος Μιλήτου καί μήτηρ Καύνου καί Βυβλίδος –Θεά πολέμου –Ὄνομα Ἀθηναϊκοῦ πλοίου –Λίμνη, H-13-617Δ

Ἀρεία καί Ἀρητιάς –άδος (ή) –Κρήνη, πηγὴ πλησίον Θηβῶν η καὶ Ἀρητιάς

Ἀρεία –ων (τά) –Ρωμαϊκοὶ ἀγῶνες

Ἀρεία –ης (ή)

Ἀρειάδα –ης (ή)

Ἀρειάδας –αο (ό)

Ἀρειανή καί Ἀρριανή –ῆς (ή)

Ἀρειανός καί Ἀρριανός –οῦ (ό) –Ἐπαρχος

Ἀρείας –ου (ό) –Ποταμός

Ἀρεΐβαλα –ης (ή)

Ἀρεΐβαλις –ιος (ό)

Ἀρεΐβαλος –ου (ό)

Ἀρεΐγουν –νειος (ό)

Ἀρεϊγουνεία –ας (ή)

Ἀρεΐγουσα –σης (ή)

Ἀρεΐγων –ντος; (ό) –Κορίνθιος ζωγράφος

Ἀρεΐδη –ης (ή)

Ἀρεΐδης –ου (ό) –Ἐπώνυμον Αἵμου, υἱός Ἀρεως

Ἀρεΐθοη –ης (ή)

Ἀρεΐθοος –ου (ό) –Ὁ Κορυνήτης, O.I.B. 138, H-9-680A

Ἀρεΐθους –ου (ό)

Ἀρεΐφίλη –ης (ή)

Ἀρεΐφίλος –ου (ό)

Ἀρεΐκος –ου (ό)

Ἀρειμανέα –ης (ή) –Κατ' Ἀπολλόδωρον, Ἡσίοδον, Νόννον καὶ ἄλλους, οἱ Ἀρειμάνιοι καὶ Ἀρειμανεῖαι, τίτλος ἀρχικῶν

Ἑλληνικῶν φύλων ἅτινα διεσπάρησαν μετὰ κατακλυσμόν. Ἐπανεμφανίσθησαν ὡς Δωριεῖς, Ἴωνες, Αἰολεῖς, Τρώοι, Φρύγες καὶ Λυδοί, Θράκες, Μακεδόνες, Ἀχαιοί, Δαναοί κ.ἄ. Ἀρειοὶ καὶ Ἀρειμάνιοι καὶ Ἀρειμανέαι, οἱ διασωθέντες στὰ ὄρη Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας (σημερινοὶ Βλάχοι) μέ ρίζαν μέχρι Διός, ἀναφέρει Ὀμηρος

Ἀρειμανῆς –έος (ὁ) –Ἐπίθετον Διονύσου

Ἀρειμάνιος καὶ Ἀρειμάνης καὶ Ἀρειμανῆς –οῦ (ὁ) –(πλήρης πολεμικῆς μαγίας) –Θεότης περσικῇ –Ὁ Ἄδης

Ἀριμάσπεια –ων (τά) –(ἄρι=ἔν, μασπός=ὀφθαλμός) –Τίτλος ἐπών

Ἀρειόνες –όνων (οἱ) –Ἐπίθετον Ἑρώτων

Ἀρειος καὶ Ἀρείος –ου (ὁ) –Ἐπίθετον Διός –Ἀθηναῖος ἄρχων –Ταρσεύς –Δυνάστης –Λόγιος –Συγγραφεύς –Μὴν Βιθυνῶν –Αἰρεσιάρχης

Ἀρειος καὶ Ἀρηος –ου (ὁ) –Δίδυμος, Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος –Λόγιος –Λόφος –Φίλος Αὐγούστου καὶ Μαικήνα, Α-Δ-414

Ἀρείουσα –σης (ή)

Ἀρείππη –ης (ή)

Ἀρειππος –ου (ὁ)

Ἀρείφατη καὶ Ἀρήφατη –ης (ή)

Ἀρείφατος καὶ Ἀρηϊφατος –ου (ὁ) –Υπό Ἀρεως φονευθεῖς

Ἀρειφίλη –ης (ή)

Ἀρείφιλος –ου (ὁ)

Ἀρείων –ονος (ή) –Ἐπίθετον Ἡρας

Ἀρείων –ονος καὶ Ἀρίων (ὁ) –(ἄριστος) –Ἴππος Ἀδράστου (ἐπ' αὐτοῦ κατὰ Θηβῶν) γεννηθεῖς ὑπὸ Ποσειδῶνος καὶ Ἐρινύας –Ἐπίθετον Ποσειδῶνος μέ συνώνυμον: Κυανοχαίτης

Ἀρέλατη –ης (ή)

Ἀρέλατος –ου (ὁ)

Ἀρελέτη –ης (ή)

Ἀρέλετος –ου (ὁ)

Ἀρελία –ης (ή)

Ἀρέλιος –ίου (ὁ)

Ἀρέλλια –ης (ή)

Ἀρέλλιος –ίου (ὁ)

Ἀρεμάχη –ης (ή)

Ἀρεμαχίς –ιδος (ή)

Ἀρέμαχος –ου (ὁ)

Ἀρενωρίς –ιδος; (ὁ)

Ἀρέντα –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἀρέντας –ου (ὁ)

Ἀρεξίουσα –σης (ή)

Ἀρεξίων –ονος (ὁ) –Μάντις Ἀρκάς

Ἀρεόβινδος –ου (ὁ) –Υπηρέτης Παλατίου

Ἀρεόπολις –εως (ή)

Ἀρέσα –ης (ή)

Ἀρεσαίχημη –ης (ή)

Ἀρέσαιχμος –ου (ὁ)

Ἀρεσάνδρα –ας (ή)

Ἀρέσανδρος –ου (ὁ) –Λυσίας ἔγραψε λόγον

Ἀρέσας –α ἢ Ὀρέσανδρος (ὁ) –Λευκανός, Πυθαγόριος φιλόσοφος

Ἀρεσᾶς καὶ Ἀρεσίας –ίου (ὁ) –Α-Δ-420Δ

Ἀρεσθάνα –ης (ή)

Ἀρεσθάνας –α (ὁ) –Ποιμὴν τις

Ἀρεσία –ης (ή)

Ἀρεσίας –ίου (ὁ) –Εἷς τῶν 30 τυράννων ἐν Ἀθήναις –Υἱός Ἀρεσίππου ἐκ Κεφαλῆθεν

Ἀρεσίνη –ης (ή)

Ἀρεσῖνος –ου (ὁ)

Ἀρέσιος –ίου (ὁ)

Ἀρεσίππη –ης (ή)

Ἀρέσιππος –ου (ὁ) –Πατήρ Ἀρεσίου

Ἀρεσις –ιος (ὁ)

Ἀρεσιγένη –ης (ή)

- Ἀρεσιγένης -ους (ό)
 Ἀρεσιγόνη -ης (ή)
 Ἀρεσίγονος -ου (ό)
 Ἀρεσιδότα -ης (ή)
 Ἀρεσίδοτος -ου (ό)
 Ἀρεσίθεμις -ιδος (ή)
 Ἀρεσίκλεια -ης (ή)
 Ἀρεσικλῆς -έους (ό)
 Ἀρεσικράτεια -ης (ή)
 Ἀρεσικράτης -ους (ό)
 Ἀρεσιμένη -ης (ή)
 Ἀρεσιμένης -ους (ό)
 Ἀρεσισθένεια -ης (ή)
 Ἀρεσισθένης -ους (ό)
 Ἀρεσιστράτη -ης (ή)
 Ἀρεσίστρατος -ου (ό)
 Ἀρέσκια -ης (ή)
 Ἀρέσκιος -ίου (ό)
 Ἀρεσκόμενη -ης (ή)
 Ἀρεσκόμενος -ου (ό) -Επίθετον Ἑρμοῦ
 Ἀρεσκος -ου καί Φιλέρως -ωτος (ό)
 -(ό καθ' ὑπερβολήν τούς τρόπους)
 Ἀρέσκουσα -ης (ή) -Αὐρηλία
 Ἀρεσκουσιανή -ῆς (ή)
 Ἀρεσκουσιανός -οῦ (ό)
 Ἀρέσκων -ντος (ό) -Επίθετον Διονύσου
 Ἀρεσκώνδα -δης (ή)
 Ἀρεσκώνδας -αο (ό)
 Ἀρέσουϊς -ιος; (ό)
 Ἀρεσσινόα -ης (ή) -Επίθετον Ἀφροδίτης
 Ἀρεσσινόος -όου (ό)
 Ἀρεστίδη -ης (ή)
 Ἀρεστίδης -ου (ό)
 Ἀρεστίουσα -σης (ή)
 Ἀρεστίων -νος (ό)
 Ἀρεστογένεια -ης (ή)
 Ἀρεστογένης -ους (ό)
 Ἀρεστοδότα -ης (ή)
 Ἀρεστόδοτος -ου (ό)
 Ἀρεστόκλεια -ης (ή)
 Ἀρεστοκλῆς -έους (ό)
 Ἀρεστοκράτη -ης (ή)
 Ἀρεστοκράτης -ου (ό)
 Ἀρεστον -ου (ή)
 Ἀρεστοριδα -δης (ή)
 Ἀρεστοριδας -αο (ό)
 Ἀρεστοριδῆ -ης (ή)
 Ἀρεστοριδῆς -ου (ό) -Πατρωνυμικόν του
 Ἀρεστος -ου καί Ἀρεστός -οῦ (ό)
 Ἀρέστωρ -ρος καί Ἀρεστορίδης (ό) -
 Υἱός Ἐκβάσου -Πατήρ Πελασγοῦ -Ιν-
 δός τις -Ἀπόγονος Φορωνέως πού μέ
 Μυκίηννη, θυγατέρα Ἰνάχου γεννᾷ Ἀρ-
 γον Πανόπτην. Ἑρως Ἀργείων, H-9-395
 A, H-15-691A
 Ἀρέστωρ -ορος (ό) -Ο Ἄργος
 Ἀρέτα καί Ἀρετή (ή) -Επίθετον Ἀφρο-
 δίτης, H-9-373Δ
 Ἀρεταβία -ης (ή)
 Ἀρετάβιος -ίου (ό)
 Ἀρεταβίουσα -σης (ή)
 Ἀρεταβίων -ωνος (ό)
 Ἀρεταγένη -ης (ή)
 Ἀρεταγένης -ους (ό)
 Ἀρεταγέτα -ης (ή)
 Ἀρεταγέτας -αντος; (ό)
 Ἀρεταγόνη -ης (ή)
 Ἀρετάγονος -ου (ό)
 Ἀρετάδη -ης (ή)
 Ἀρετάδης -ου (ό) -H-Δ-420Δ
 Ἀρετάζη -ης (ή)
 Ἀρετάζης -ου (ό) -Συγγραφεύς (περί
 Φρυγίας)
 Ἀρεταί -ων (οἱ) -Θεότητες; μέ ἐπίθετον:
 Πολυστέφανοι, Εὐσέβεια, Φρόνηση, Σω-
 φροσύνη, Καλοσύνη, Γενναϊότητα

Ἀρεταῖα –ας (ή)

Ἀρεταῖος –ου (ό) –(ό πλήρης ἀρετῶν) –Υἱός Δίωνος –Ιατρός διάσημος –Συγγραφεύς –Αθηναῖος ἢ Βοιωτός, H-5-589Δ, H-7-833Α

Ἀρετάκλεια –ης (ή)**Ἀρετακλῆς –έους (ό)****Ἀρετακρίτη –ης (ή)****Ἀρετάκριτος –ου (ό)****Ἀρεταμένη –ης (ή)****Ἀρεταμένης –ους (ό)****Ἀρετᾶν –ἄνος; (ό)** –Ποταμός**Ἀρετάν καί Ἀρήτην –ηνος (ό)****Ἀρετάναξ –κτος (ό)****Ἀρετάνασσα –σσης (ή)****Ἀρετάουσα –σης (ή)****Ἀρετάρχη –ης (ή)****Ἀρετάρχος –ου (ό)** –Σοφιστής

Ἀρέτας –α (ό) –Βασιλεύς Ἀραβίας οὗ τὴν θυγατέραν ἔλαβε σύζυγον Ἡρώδης –Κυρίως ἀραβικόν –Τρωϊκόν ὄνομα –Στρατηγός Μ. Ἀλεξάνδρου, H-9-374Α

Ἀρετᾶς –ᾶ (ό)**Ἀρετασθένη –ης (ή)****Ἀρετασθένης –ους (ό)****Ἀρεταφάνεια –ης (ή)****Ἀρεταφάνης –ους (ό)**

Ἀρεταφίλα –ης (ή) –Γυνὴ ἐν Κυρήνῃ –Θυγάτηρ Αἰγλάνορος, σύζυγος Φαιδίου

Ἀρεταφίλη –ης (ή) –Σύζυγος ἱερέως Ἀπόλλωνος Μελανίππου ἐν Κυρήνῃ, ὠραισιώτατη. Ὁ Τύραννος Νικόστρατος τὸν ἐσκότωσεν νυμφευθεὶς Ἑτεραφίλαν ἢ Ἀρεταφίλαν ἣτις ἀπέτυχεν νά τὸν δηλητηριάσει δι' ὃ καὶ ἐβασανίσθη. Ἐστράφη εἰς πανέμορφη νέαν ἣν προώθησε ὡς σύζυγον Λαάνδρου ἀδελφοῦ Νικοστράτου. Ἐπεισεν τοῦτον νά ἐλευθερώσῃ πόλιν φονεύων τὸν ἀδελφόν του καὶ ἐπέτυχεν Λαάνδρος δωροδοκήσας Δάφνιν θαλαμηπόλον Νικοστράτου

Ἀρετάφιλος –ου (ό)

Ἀρετάων –νος (ό) –Τρώς ἐπίσημος, Ο.Ι. Ζ.31

Ἀρετέα –ης (ή)**Ἀρετέας –ου (ό)**

Ἀρετή καί Ἀρετούσα καί Ἀρετά (ή) –Ἡρώϊς ἀγαπηθεῖσα ὑπὸ Ἑρωτοκρίτου –(προσωποποιήσις ἀρετῆς) –Τίτλος ἔργου (θεοποιημένου) Σιμωνίδου –Χήρα Δίωνος –Θυγάτηρ Διός ἢ Σωτήρος καί Πραξιδίκης, ἀδελφὴ Ὀμονοίας, ἀγνή θεά, H-9-851Α, H-13-694Δ

Ἀρετή –ῆς (ή) –Θυγάτηρ Ἀληθείας –Ἡ Κυρήνεια μαθηματικός καὶ φιλόσοφος, θυγάτηρ Ἀριστίππου ἰδρυτοῦ Κυρηναϊκῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, μαθήτρια Πλάτωνος. Μετὰ θάνατον πατρὸς, ἀναλαβούσα σχολήν, εἶχεν πολλοὺς μαθητάς φιλοσόφους. Τὴν διεδέχθη ὁ υἱός Ἀριστίππος νεώτερος, ὠθήσας τὴν Σχολήν

Ἀρέτη –ης (ή) –(ὑπέροχη) Θυγ. πρεσβυτέρου Διονυσίου καὶ Ἀριστομάχης σύζ. Δίωνος. Μετὰ πτώσιν Δίωνος, ὁ Ἰκέτης μετὰ ἀνδραδέλφης Ἀριστομάχης καὶ τῶν τέκνων της, τὴν ἔρριψεν εἰς πέλαγος –Ὄνομα Ἀθηναϊκοῦ πλοίου –Ὄνομα γυναικός, ὡς καὶ τῆς Κακίας, ἀπὸ μύθου Ἡρακλέους (Πρόδικος), Α-Δ-421Δ

Ἀρετημιάς –άδος (ή) –Κνιδία τίς

Ἀρέτης –ητος (ό) –Ἱστορικός ἢ Σπαρτιάτης –Μακεδονικόν ὄνομα

Ἀρετῆς –οῦ ἢ –ῆος (ό)**Ἀρετίδη –ης (ή)****Ἀρετίδης –ου (ό)****Ἀρετίουσα –σης (ή)****Ἀρετίππη –ης (ή)****Ἀρέτιππος –ου (ό)****Ἀρέτις –ιδος (ή)****Ἀρέτις –ιος (ό)** –Μακεδών, Α-Δ-423Δ**Ἀρετις –ιδος (ή)****Ἀρετίων –νος (ό)****Ἀρετόκλεια –ης (ή)**

Ἀρετοκλῆς –έους (ό)

Ἀρετοκλία –ης (ή)

Ἀρετοκλίας –ίου (ό)

Ἀρετοκρίτη –ης (ή)

Ἀρετόκριτος –ου (ό)

Ἀρετομένηα –ης (ή)

Ἀρετομένης –ους (ό)

Ἀρετος –ου (ό)

Ἀρετούσα –ης (ή) –Α-Θ-471Δ

Ἀρετοφίλη –ης (ή)

Ἀρετόφιλος –ου (ό)

Ἀρετώ –οῦς (ή) –Πελοποννησία τις

Ἀρέτων –ονος; (ό) –Σπαρτιάτης

Ἀρετώναξ –κτος; (ό)

Ἀρετώνασσα –σσης (ή)

Ἀρετωνύμη –ης (ή)

Ἀρετώνυμος –ου (ό)

Ἄρευς καὶ Ἀρεύς –έως (ό) = ἀντί Ἄρης
–Υἱός Ἀκροβάτου ἢ Ἀκροτάτου ἢ Ἄμπυ-
κος –1ος βασιλ. Σπάρτης 265 π.Χ., Α-Δ-
424Δ, Η-7-541Α

Ἀρεφίουσα –σσης (ή)

Ἀρεφίων –νος (ό)

Ἀρεών –νος; (ό) –Ποταμός

Ἀρεῶσσα –σσης (ή)

Ἀρζος –ου (ό) –Ποταμός –Πατήρ Βου-
δείου

Ἀρζώλη –ης (ή)

Ἀρζώλος –ου (ό)

Ἄρη –ης (ή)

Ἀρή –ῆς (ή)

Ἀρηγενή –ῆς (ή) –Σπαρτιάτα τα

Ἀρηγένης –ου (ό)

Ἀρηγεύς –έως (ό)

Ἀρηγονίς –ιδος (ή) –Μέ σύζυγον Ἄμπυ-
κον γεννᾷ Ἀργοναύτην καὶ μάντιν Μό-
ψον

Ἀρήγουσα –σσης (ή)

Ἀρηγών –νος (ή & ό) –(βοηθός) –Ἐπί-

θετον Ἀθηνᾶς –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος μέ
συνώνυμον: Εἰλείθυια –Ἐπίθετον Ποσει-
δῶνος μέ συνώνυμον: Κυανοχαίτης

Ἀρήγων –νος; (ό) –(ἀρωγός) ζωγράφος
Κορίνθιος, μέ ἔργα εἰς ναόν Ἀλφειωνίας
ἐν Ὀλυμπία, Α-Δ-425, Η-7-941Δ, Η-8-
8785Α

Ἀρηγῶσσα –σσης (ή)

Ἀρηδότα –ης (ή)

Ἀρηόδοτος –ου (ό)

Ἀρηδώρα –ης (ή)

Ἀρηδωρος –ου (ό)

Ἀρήϊα –ης (ή)

Ἀρηϊάς –άδος (ή) –Ἐπώνυμον Πενθε-
σιλείτα ἢ Ἐνυαλείης, Βασίλ. Ἀμαζώνων
ὡς θυγατρός Ἀρεως

Ἀρηϊόθη –ης (ή)

Ἀρηϊόθος –ου καὶ Κορυνήτα καὶ Περι-
φήτα –ου (ό) –(ταχύς ὡς Ἄρης) –Πατήρ
Μενεσθίου ἢ Θραῖς ἢ ληστής φονευθεὶς
ὕπὸ Θησεώς –Βασιλεύς Ἀρνης πού μέ
σύζυγον Φιλομέδουσαν, γεννᾷ Μενέ-
σθιον, καλούμενος Κορυνήτης ὡς πολε-
μῶν με μίαν κορύνην –Ἠνίοχος Ρίγμου
Θράξ κατὰ πολιορκίαν Τροίας, Ο.Ι.Υ.487,
Α-Δ-425Δ

Ἀρηϊόθους –οὔδος; (ό)

Ἀρηϊκλεία –ης (ή)

Ἀρηϊκλῆς –έους (ό)

Ἀρηϊλῦκη –ης (ή)

Ἀρηϊλῦκος καὶ Ἀρηϊλῦκος –ου (ό) –
Πατήρ Προθοήνορος ἢ Βοιωτοῦ –Τρώς
φονευθεὶς ὑπὸ Πατρόκλου, Ο.Ι.Ε.451,
Π 308

Ἀρήϊος –ίου (ό) –Υἱός Βιάντος καὶ Πη-
ροῦς, ἀργοναύτης

Ἀρήϊος –ου (ό) –Ἐπίθετον Διονύσου –Ἀ-
δελφός Ταλαοῦ καὶ Λεωδόκου, υἱός Βί-
αντος καὶ Πηροῦς

Ἀρήϊος καὶ Ἀρητος –ου (ό) –(ό μή ρη-
θεὶς, ἀνέκφραστος) –Υἱός Πριάμου –Ἐ-
πίθετον Κορύβαντος μέ συνώνυμον: Ἀ-
προσόρατος

Ἀρήις –ιος (ό)

Ἀρηΐς –ίδος (ή) = Ἀρηΐας

Ἀρηϊσκη –ης (ή)

Ἀρηϊσκος –ου (ό)

Ἀρηϊφαη –ης (ή)

Ἀρηϊφάτος καί Ἀρείφατος –ου (ό) –Ο ὑπό Ἀρεως φονευθείς

Ἀρηϊφθορη –ης (ή)

Ἀρηϊφθορος –ου (ό) –(ό ὑπό Ἀρεως φθαρείς)

Ἀρηϊφίλη –ης (ή) –(ἀγαπητή εἰς τόν Ἀρην) –Επίθετον Αφροδίτης

Ἀρηϊφίλος –ου (ό) –(εὐνοούμενος Ἀρεως) –Επίθετον Μενελάου ὑπό Ὀμήρου εἰς Ἰλιάδαν

Ἀρηϊχα –ης (ή)

Ἀρηϊχος –ου (ό) –Λεβαδεύς

Ἀρήκλεια –ης (ή)

Ἀρηκλος –ου (ό) –Ἐξελληνισμένος ὁ Ἑβραῖος φιλόσοφος Φίλων, ὁ ἀναφέρων τόν Χριστόν ὡς πρόσωπον ἱστορικόν

Ἀρήνη –ης (ή) –Θυγάτηρ Οἰβάλου καί Γοργοφόνης θυγατρός Περσέως πού μέ σύζυγον Αφαρέα γεννᾷ: Ἰδαντα, Λυγκέα, Π(ε)ῖσον. Ἀδελφή Ἰκαρίου καί Τυνδάρεω –Πηγὴ εἰς Λέπρεο Ἥλιδος –Ἰσως καί τό Σαμκόν, Ο.Ι.Β.591Α 723, Α-Δ-425Δ, Η-12-613Δ, Η-18-945Α

Ἀρηνος –ου (ό)

Ἀρηξιδάμεια –ης (ή)

Ἀρηξίδαμος –ου (ό)

Ἀρηξιούσα –σης (ή)

Ἀρηξίων –νος; (ό)

Ἀρηξίππη –ης (ή)

Ἀρήξιππος –ου (ό)

Ἀρηπρέπεια –ης (ή)

Ἀρηπρεπής –έος (ό)

Ἀρηξιούσα –σης (ή)

Ἀρηξίς –ιος (ό)

Ἀρηξίων –νος (ό)

Ἀρηρεμένη –ης (ή) –(καλλιεργημένη) –Επίθετον Καλλιόπης

Ἀρηρεμένης –ου (ό) –(καλλιεργημένος)

Ἄρης –εως (ό) –(κρατερός) υἱός Διός καί Ἥρας (γεννηθεῖς ἀπό Ἥρα δι' ὁσμῆς ἑνός τριανταφύλλου πού προσέφερεν μικρὴ θεὰ ἢ Ἀνθοῦσα) –Θεός πολέμου –Σύμβολα: δόρυ καί ξίφος –(θυελώδης, ὁ συντριβών) προσωποποίησις κεραυνοῦ –Χριστ. ἅγιος –Ἀδελφός Ἑριδος, πατήρ ἵππων Δείμου καί Φόβου. Ἡ θήλεια μορφὴ τοῦ ὑπῆρξεν ἢ Ἐνωῖ ἢ Ἐνώ, Α-Δ-426Α, Η-9-702Δ, Η-18-283Α

Ἀρῆς –ήτος (ό)

Ἀρησάρχη –ης (ή)

Ἀρήσαρχος –ου (ό)

Ἀρησή –ης (ή)

Ἀρησῆς –ῆος; (ό)

Ἀρησιμβρότα –ης (ή)

Ἀρησίμβροτις –ιος (ό)

Ἀρησίμβροτος –ου (ό)

Ἀρησίππη –ης (ή)

Ἀρήσιππος –ου (ό)

Ἀρησιφώνη –ης (ή) –Ὀμήρου σύζυγος, θυγάτηρ Γνώτορος ἐκ Κύμης Μ. Ἀσίας

Ἀρησίφονος –ου (ό)

Ἀρητάδα –ης (ή)

Ἀρητάδας –αο (ό)

Ἀρητάδη –ης (ή)

Ἀρητάδης –ου (ό) –Γραμματικός –Ἱστορικός, Η-12-844Α

Ἀρήτη –ης (ή) –Θυγάτηρ Ρηξίνορος, σύζυγος καί ἀνεψία Ἀλκινόου, μήτηρ Ναυσικᾶς μέ ἐπίθετον Ἀγακλείτη –Σύζυγος Δίωνος ἐκ Σικελίας –Θυγάτηρ Ἀριστίππου διδάξασα φιλοσοφίαν εἰς Ἀρίστιππον Νεώτερον, ἴσως ἢ φιλόσοφος Ἀρετῇ ἢ Κυρηναίᾳ, Ο.Ο.Η.66, 141, 142, Λ335, Η54, Ν66, Α-Δ-427Δ, Η-7-248Α, Η-13-473Α, Η-14-302Α

Ἀρήτης –ου (ό) –Υἱός Ἀριστίππου

Ἀρητιάδη –ης (ή)

Αρητιάδης -ου (ό) –Υιός Ἀρεως (ό κύκνος) ἢ Ἀρήτου (ό Νίσος), Ο.Ο.Π.395, Σ 413

Αρητιανή -ῆς (ή)

Αρητιανός -οῦ (ό)

Αρητιάς -άδος καί Ἀρεία (ή) –Κρήνη πλησίον Θηβῶν –Επίθετον Μελανίπτης, βασιλίσσης Ἀμαζώνων –Ἀμαζών –Κρήνη Ἀπόλλωνος –Πηγή

Αρητίας -ου (ό)

Αρητίδα -δης (ή)

Αρητίδας -αιο (ό) –Σπαρτιάτης

Αρητος καί Ἀρατος -ου (ό) –Πατήρ Νίσου –Υιός Νέστορος –Στρατηγός –Τρώς –Χίος –Ποιητής –Υιός Προίμου φονευθείς ὑπό Ἀχιλλέως, Ο.Ι.Ρ.494, Ο.Ο.Γ.416

Αρητος καί Ἀρητός καί Ἀρωτος -ου (ό) –(εὐκταῖος) –Επίθετον

Ηρακλέους

Αρθαμάνη -ης (ή)

Αρθαμάνος -ου (ό)

Αρθάμμουσα -σης (ή)

Αρθάμμων -ωνος (ό)

Αρθέταυρος -ου (ό) –Δυνάστης ἐν Ἰλ-
λυρία

Αρθιεμμένη -ης (ή)

Αρθιεμμένος -ου (ό)

Αρθμια -ης (ή)

Αρθμιάδα -δης (ή)

Αρθμιάδας -αο (ό) –Σπαρτιάτης

Αρθμιάδη -ης (ή)

Αρθμιάδης -ου (ό)

Αρθμιος -ίου (ό) –Υιός Πυθώνακτος, πρόξενος Ἀθηναίων κατηγορηθείς ὡς ἄτιμος, φέρων Περσικόν ἀργύριον εἰς Πελοπόννησον. Ἐτιμωρήθη παραδειγματικῶς ὑπό Ἀθηναίων, Α-Δ-427Δ, Η-9-529Α

Αρθμονίδη -ης (ή)

Αρθμονίδης -ου (ό)

Αρθμουσα -σης (ή)

Αρθμων -ωνος (ό)

Αρία -ης (ή) –Όνομα γυνῆς, ἀρχικόν ὄνομα Θράκης

Αρία καί Ἀρεία -ης (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς

Αριάβαζος -ου (ό) –Λαοδικεύς

Αριαβίγνη -ης (ή)

Αριαβίγνης -εω (ό) –Ἀρχηγός στόλου, υἱός Δαρείου καί θυγατρὸς Γωβρύεω, στρατηγός, ἀδελφός Ξέρξη

Αριάγνη καί Ἀριήδνη καί Ἀριάδνη -ης (ή) –(Ἀρι=πολύ ἀγνή –ἀγιοστάτη) –Θυγάτηρ Μίνωος καί Πασιφάης, ὁ Θησεύς τὴν ἐνυμφεύθη ἔχουσα (μέ Θησέαν) θεραπαινίδα τὴν Λυσιδίκην –Μέ Θησέα γεννᾷ Λάτραμιν –Μέ Βάκχον γεννᾷ Ταυροπόλον καί Κέραμον, ἐξ οὗ Κεραμεικός –Σύζυγος Ὀνάρου, ἱερέως Βάκχου, ὅτε ὁ Θησεύς ἐγκατέλειψεν εἰς Νάξον πρὸς χάριν τῆς Αἴγλης –Θυγάτηρ Μίνω καί Πασιφάης ἢ Κρήτης. Ἐτάφη εἰς Ἄργος ἔνθα ὁ Διόνυσος καλεῖτο Κρήσιος –Θυγάτηρ Λέοντος Α΄, σύζυγος Ἰσαύρου Ζήνωνος, τοῦ Κοδισσαίου –Κιθαρίστρια –Μήτηρ Παραμόνου, –Ἰερόδουλος, Ο.Ι.Σ.592, Ο.Ο.Λ.32, Α-Δ-437Α, Η-7-1150Δ, 1154Δ, Η-11250Δ, Η-15-419Α, 594Α

Αριάγνης -ου (ό)

Αριάδνη καί Ἀριάδνα -ης (ή) –Θυγάτηρ Μίνωος καί Πασιφάης ἢ Κρήτης ἢ τα ἀγάπησε, βοήθησε καί ἀκολούθησε Θησέαν. Ἐγκατελήφθη εἰς Νάξον καί ἔλαβεν σύζυγον Διόνυσον. Εἶχεν τροφὸν τὴν Κορκί(ν)νην –Θυγάτηρ Λέοντος –Κιθαρίστρια –Μέ Βάκχον γεννᾷ Λάτραμιν

Αριάδνης -εω (ό)

Αρί(α)ζος -ου (ό) –Πέρσης πατήρ Γέργιρος στρατηγὸς Ξέρξου

Αριαία -ης (ή)

Αρίαιθη -ης (ή)

Αρίαιθος -ου (ό) –Ιστορικός Τεγέατης

Ἀριαῖος καὶ Ἄραψ-βος καὶ Πέρσης καὶ Ἀριδαῖος -ου (ὁ) –Στρατηγός Κύρου. Μετά τήν μάχη στά Κούναξα προόδωσε τούς Ἕλληνες –Σατράπης Σάρδεων

Ἀριάκη -ης (ή)

Ἀριάκης -ου; (ὁ) –Βασιλ. Καππαδόκων

Ἀριάλθη -ης (ή)

Ἀριάλθης -ητος; (ὁ)

Ἀριαμάζος -ου (ὁ) –Πέρσης –Πέτρα ἐν Σογδιανῇ

Ἀριαμάνη -ης (ὁ)

Ἀριαμάνης -ου (ὁ) –Υἱός Τείσπου

Ἀριαμένη -ης (ή) –Περσικόν

Ἀριαμένης -ου (ὁ) –Υἱός Δαρείου –Πρέσβυς

Ἀριάμη -ης (ή)

Ἀριάμης -ου (ὁ) –Ἀρχων Ἀράβων βασιλεύς Ἀρμενίων

Ἀριάμνη -ης (ή)

Ἀριάμνης -εω (ὁ)

Ἀριάνθη -ης (ή)

Ἀριάνθης -ου (ὁ) –Ἀργεῖος –Υἱός Λυσιμαχίδου

Ἀριανθίδα -ης (ή)

Ἀριανθίδας -αο (ὁ)

Ἀριανθίδη -ης(ή)

Ἀριανθίδης -ου (ὁ) –Υἱός Λυσιμάχου, Βοιωτός

Ἀριάνθος -ου (ὁ) –Αβυδηνός –Υἱός Λυσιμαχίδαο –Συγγραφεύς, H-10-683Δ

Ἀριαννή -ῆς (ή) –Χριστιαν. ὄνομα

Ἀριανός καὶ Ριανός καὶ Βηναῖος -οῦ (ὁ) –Γραμματικός ἢ Κρής ἐπικός ποιητής, πρῶτην δούλος

Ἀριάντα -ης (ή)

Ἀριάντας -εω καὶ Ἀριαντᾶς -οῦ (ὁ) –Βασιλεύς Σκυθῶν Ἀριαξέρεξης -ου (ὁ) –Ἀδελφός Γωσίθρου

Ἀριαπεῖθη -ης (ὁ)

Ἀριαπείθης -πείθεος καὶ -εω (ὁ) –Βασιλεύς Σκυθῶν –Πατήρ Σκύλου, H-14-762Α

Ἀριαράθη -ης (ή) –Περσικόν

Ἀριαράθης -ητος (ὁ) –Πέρσης, πατήρ Ἀράθου –Βασιλεύς Καππαδοκίας, θανατωθεὶς ἀπανθρώπως ὑπὸ Εὐμένους Περδίκκα –Γαμβρός Ἀντιόχου, υἱός Ἀριαράθου

Ἀριαραίθη -ης (ή) –Περσικόν

Ἀριαραίθης -ου (ὁ) –Περσικόν

Ἀριαράμνη -ης (ή) –Περσίς

Ἀριαράμνης -εω (ὁ) –Πέρσης τίς

Ἀριαράνθη -ης (ή)

Ἀριαράνθης -ου (ὁ) –Βασιλεύς

Ἀρίας καὶ Ἡρέας καὶ Ἡραγόρας -ου (ὁ)

Ἀριάσπη -ης (ή) –Περσικόν

Ἀριάσπης -ου (ὁ) –Υἱός Ἀρταξέρξου Μνήμονος μέ μητέρα τήν Ἄτοσσαν καὶ ἀδελφόν Δαρείον Ὀχου

Ἀριάσπης -ίδος καὶ Προφθασία (ή) –καὶ Πόλις

Ἀριάστη -ης (ή)

Ἀριαστίς -ίδος (ή)

Ἀρίαστος -ου (ὁ)

Ἀρίβαζος -ου (ὁ) –Ἐπαρχος Σάρδεων –Υρκανός

Ἀριβαῖα -ης (ή)

Ἀριβαῖος καὶ Ἀρίβαιος -ου (ὁ) –Βασιλεύς Καππαδόκων, H-Δ-441Α

Ἀριβαρζάνη -ης (ή) –Περσικόν

Ἀριβαρζάνης -ου (ὁ) –Περσικόν

Ἀρίββα -ης (ή)

Ἀρίββας -αντος (ὁ)

Ἀρίβουλα -ης (ή)

Ἀρίβουλος -ου (ὁ)

Ἀριγνώτα -ης καὶ Ἀριγνώτη -ης (ή) –(φανερή, εὐδιάκριτη) –Συγγραφεύς, μαθήτρια Πυθαγόρου καὶ θυγάτηρ αὐτοῦ καὶ Θεανούς, Πυθαγορίς, Σαμία –Φίλη Σαπφούς, Α-Δ-441Δ

Ἀριγνώτη -ης (ή)

Ἀριγνώτης -ου (ὁ)

Αρίγνωτος-ου (ό) –Κιθαρωδός, υιός Αὐτομένου –Ἀνδριαντοποιός –Πυθαγορικός φιλόσοφος, μαθητής Παγκράτη –Ἐπίθετον Διός

Ἀριγος-ου (ό) –Ποταμός

Ἀριδαῖα -ης (ή)

Ἀριδαῖος καὶ Ἀρριδαῖος -ου (ό) –Υἱός Ἀμύντου –Υἱός Φιλίππου καὶ Φιλίνης ἢ Φιλίννας ὀρχηστρίδος, ἑτεροθαλῆς Μεγ. Ἀλεξάνδρου, βασιλεύσας ἕξ χρόνους, ἀνιλεῶς θανατωθεῖς ὑπὸ Ὀλυμπιάδος –Μακεδὼν ποιητής, Α-Δ-441Δ, Η-15-544Α

Ἀριδαλη -ης (ή)

Ἀριδαλος-ου (ό)

Ἀριδάμεια -ης (ή) –Εἰς ἐπιγραφὴν Περιγάμου

Ἀριδαμος-ου (ό)

Ἀριδείκη -ης (ή)

Ἀριδείκης -εος; (ό)

Ἀριδήλα -ης (ή) –Ἡ Ἀριάδνη ὑπὸ Κρητῶν

Ἀριδηλος-ου (ό) –(ὁ εὐδιάκριτος) –Ἐπίθετον Ἀνταύγεος –Ἐπίθετον Διονύσου μέ συνώνυμον: Εἰραφώτης –Ἐπίθετον Ἑσπέρου μέ συνώνυμον: Ἀστήρ –Υἱός Μνησάρχου, ἐξ Ὡαθεν

Ἀριδίκη -ης (ή) –Μήτηρ Πτολεμαίου Κεραινοῦ, σύζυγος Πτολεμαίου Σωτήρος

Ἀριδίκης -ου (ό) –Πρεσβευτής Ροδίων –Ζωγράφος, Η-7-942Α, Η-8-785Α, Η-11-240Α, Η-17-682Δ

Ἀριδικος-ου (ό)

Ἀριδωλα -ης (ή)

Ἀριδωλις -ιος (ό) –Τύραννος Ἀλαβάνδων ἐν Καρία

Ἀριδωλος-ου (ό)

Ἀριεμένη -ης (ή)

Ἀριεμένης -ου (ό)

Ἀριεύς -έως (ό) –Κορίνθιος ἢ Ταρσεύς, Η-17-617Α

Ἀριζήλη -ης (ή) –(Εὐδιάκριτη), Ο.Ι.Ν. 244, Σ219

Ἀρίζηλος-ου (ό) –(φανερὸς –πρόδηλος) πατήρ Ἀρπαλίωνος ἢ Τιμάρχου, ἀδελφός Εὐπολέμου –Ἐπίθετον Διός

Ἀρίη -ης (ή)

Ἀρίης -ητος (ό)

Ἀρήφιλος-ου (ό & ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἀριθάνα -ης (ή)

Ἀριθάνας -αντος; (ό)

Ἀρίθεμις -ιδος (ό & ή) –Κρή τις

Ἀριθμία -ης (ή)

Ἀριθμιος -ίου (ό)

Ἀρίκα -ης (ή)

Ἀρικαῖα -ης (ή)

Ἀρικαῖος -ου (ό)

Ἀρίκας -ου (ό)

Ἀρικία -ης (ή) –Ἀδελφή πενήκοντα Παλλαντίδων, θυγάτηρ Πάλλαντος, σύζυγος Ἴππολύτου, υἱοῦ Θησέως ὅτε ἡρνήθη ἔρωταν Φαίδρας, Α-Δ-446Δ, Η-15-372Α

Ἀρικίνα -ης (ή) –Διάνα Ρωμαίων

Ἀρικίνη -ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Ἀρικῖνος -ου (ό)

Ἀρίκκας -ου (ό)

Ἀρικμησος -ου (ό)

Ἀρικράτη -ης (ή)

Ἀρικράτης -ου (ό)

Ἀρίμα -ης (ή)

Ἀρίμαῖς -ιος (ό)

Ἀρίμαις -ος; (ό)

Ἀριμαθαία -ης (ή) –Ιουδαϊκόν

Ἀρίμανθη -ης (ή)

Ἀρίμανθος -ου (ό)

Ἀριμάνια -ης (ή)

Ἀριμάνιος -ίου (ό) = Ἀρειμάνιος –Θεὸς Αἰγυπτίων

Ἀρίμανος -ου (ό) –Ρόδιος τις

Ἀρίμαντη -ης (ή)

Αρίμαντος -ου (ό)

Αρίμας -ου; ή -ντος; (ό) -Κυρηναῖος

Αριμάσπεια ἔπη (τά) -Μέ θέμα τήν Σκυθία πού ἔγραψε ὁ Ἀριστεύς ὁ Προκοννήσιος (Θρησκευτικόν ἔπος ἀναφερόμενον εἰς τόν Ἀπόλλωνα καί Ὑπερβορείους -Σκυθία)

Αριμάσπη -ης (ή) -(Σκυθικά: μονόφθαλμη)

Αριμάσπης -ου (ό) -(Σκυθικά: μονόφθαλμος)

Αριμασπός -ου (ό) -Συνώνυμον: Αἴτης -Ἐπίθετον Βορῆς

Αριματθαία -ης (ή) -Ιουδαϊκόν;

Αριματθαῖος -ου (ό)

Αριμάχη -ης (ή)

Αριμαχίς -ίδος (ή)

Αριμάχος -ου (ό)

Αρίμβα -ης (ή)

Αρίμβας -ου (ό)

Αριμβρότα -ης (ή)

Αριμβροτίς -ίδος (ή)

Αρίμβροτος -ου (ό)

Αριμένη -ης (ή)

Αριμένης -ου (ό) -Ἀδελφός Ξέρξου

Αριμήδη -ης (ή)

Αριμήδης -ου (ό)

Αριμίνιος -ίου (ό) -Ποταμός

Αρίμινον -ου (ή;) -Ποταμός

Αρίμμα -ης (ή)

Αρίμμαν -ανος; (ό);

Αρίμμας -αντος; (ό) -Σατράπης Συρίας

Αρίμνα -ης (ή)

Αριμναία -ης (ή)

Αριμναῖος -ου (ό)

Αρίμνας -ου; (ό) -Ζωγράφος

Αριμνάση -ης (ή)

Αριμνάσης -ου; (ό)

Αρίμναστη -ης (ή)

Αρίμναστος καί Αρίμνηστος καί Αείμναστος -ου (ό) -Ἀθηναῖος -Σπαρτιάτης -Υἱός Πυθαγόρου -Ἀδελφός Ἀριστοτέλους ἢ πατήρ Νικοβούλου

Αρίμνη -ης (ή)

Αρίμνης -εος (ό) -Πλαταιεύς

Αριμνήστη -ης (ή) -(ἀλησμώνητη) -Ἀδελφή Ἀριστοτέλους

Αρίμνηστος -ου καί Ἀριστόμνηστος -ου (ό) -(ἀλησμώνητος) στρατηγός -Υἱός Πυθαγόρου, ἀντάξιος πατρός -Συγγραφεύς φιλόσοφος -Φονεύς Μαρδονίου -Στρατηγός Πλαταίων, πεσών εἰς Μαραθῶναν, H-9-358Δ, H-16-495Α

Αρίμνηστος καί Αείμνηστος -ου (ό) -ἄρχων ἐν Ἀθήναις, A-A-536Δ, H-7-171Δ

Αρίμνητη -ης (ή)

Αρίμνητος -ου (ό) -Ἀρχηγός Πλαταίων στήν μάχη Μαραθῶνος

Αριμνίς -ίδος; (ή)

Αριμνών; (ή)

Αριμώ -οῦ -οῦν (ό;) -Βασιλεύς εἰς Μ. Ἀσίαν

Αρινάκα -ης (ή)

Αρινάκας καί Ρινάκας -ου; (ό)

Αρινθαία -ης (ή)

Αρινθαῖος -ου (ό) -Μορφωμένος εἰδωλολάτρης, Βυζαντινός σύμβουλος καί φίλος Ἰουλιανοῦ

Αρινσή -ης (ή) -Κορινθία

Αρίνοος -όου (ό)

Αριξένη -ης (ή)

Αρίξενος -ου (ό)

Αρίξηλα -ης (ή)

Αρίξηλος -ου (ό) -Σύζυγος Ἀμφινόμης ἢ Ἀμφιθόης, πατήρ Ἀρπαλίωνος

Αριόβαζος -ου (ό)

Αριοβαρζάνη -ης (ή)

Αριοβαρζάνης -ου (ό) -Σατράπης Περσίδος Ἰωνίας -Στρατηγός Δαρείου πού μέ Βήσσον ἐφόνευσαν Δαρεῖον

Αριοβαρζάνιος -ίου (ό) –Περσικόν

Αριόβυστη -ης (ή)

Αριόβυστος -ου (ό)

Αριόγαισος -ου (ό)

Αριομάζη -ης (ή)

Αριομάζης -ου (ό)

Αριομάνδη -ης (ή)

Αριομάνδης -ου (ό) –Πέρσης

Αριομάρδη -ης (ή) –Περσίς

Αριόμαρδος -ου (ό) –Υιός Δαρείου και Πάρμου, θυγατρός Σμέρδους, υιού Κύρου, αρχηγός Μόσχων και Τιβερηνῶν –Υιός Αρταβάνου –Στρατηγός Αιγυπτίων –Αδελφός Αρτυφίου, αρχηγός Κασπίων (Πολύμνια Ηροδότου)

Αριομνάστα -ης (ή)

Αριόμναστος -ου (ό)

Άριος -ίου και Άρειός (ό) –Ποταμός Ασίας τανῦν Ἐρί

Αριούσα -σης (ή)

Αριούσιος -ίου (ό) –Όνομα οίνου

Αριούστα -ης (ή)

Αριούστος -ου (ό) = Αριόβυστος

Αριπαχθίς -ίδος (ή)

Αριπρέπεια -ης (ή)

Αριπρεπής και Αριπρεπέϊς -έος (ό) –Επίθετον Διονύσου

Αρίπρεπτος -ου (ή) –Επίθετον Υγιείας

Άρις -ιος (ό) –Παρα, πόταμος Παμίσου –Ανδρικόν όνομα

Αρισάμας -αντος (ό)

Αρισάμεια -ης (ή)

Αρίσαμος -ου (ό)

Αρισαμίδα -δης (ή)

Αρισαμίδας -αο (ό)

Αρίσαν -ανου; (ό);

Αρίσβα -ης (ή)

Αρίσβας -ουῆ -ντος; (ό) –Πατήρ Λεωκράτου ἡ Μολύρου, Ο.Ι.Ρ345

Αρίσβη και Ἐρίσβη -ης (ή) –Σύζυγος Πριάμου

Αρίσβη και Βάττια και Βάτεια και Μύριννα (ή) –Θυγάτηρ Μάκαρος –Μέ Ὑρτακον γεννᾶ Ἀσιον –Θυγάτηρ Τεῦκρου, γυνή Δαρδάνου –Πρώην δηλαδή σύζυγος Πριάμου (θυγάτηρ Μέροπος), ἦν ἐγκατέλειψεν (λαβὼν Ἑκάβην) ἀφοῦ τοῦ γέννησε Αἷσακον ὄνειρομάντιν, τήν ἔδωκεν δέ εἰς Ὑρτακον –Ἀπελευθερώσας ἐξ Ἀχλλέως τόν Λυκάονα ἀπέστειλεν ὁ Ἥετιών εἰς Αρίσβην, Η-5-801Δ, Ο.Ι.Φ.43, Β836

Αρισβος -ου (ό) –Παρα, πόταμος Ἐβρου

Αρίσημη -ης (ή)

Αρίσημος -ου (ό)

Αρισθέταιρη -ης (ή)

Αρισθέταιρος -ου (ό)

Αρίσκα -ης (ή)

Αρίσκος -ου (ό) –Παρα, πόταμος Ἐβρου

Αρισκυδή -ῆς (ή)

Αρισκυδής -έος (ή) –(ὀργισμένη) –Επίθετον Ἥρας με συνώνυμον: Εὐνίς

Αρίσουσα -σης (ή)

Αρισραγάθη -ης (ή)

Αρισραγάθης -ου (ό)

Αρισσάρχη -ης (ή)

Αρίσσταρχος -ου (ό)

Αρισστέα -ης (ή) = Αριστέα

Αρισστέας -ου (ό)

Αρισστία -ης (ή)

Αρισστίας -ου (ό)

Αρισστίουσα -σης (ή)

Αρισστίς -ίδος (ή)

Αρισστίχη -ης (ή)

Αρίστιχος -ου (ό)

Αρισστίων -ωνος (ό)

Αρισστογείτουσα -σης (ή)

Αρισστογείτων -ωνος (ό) = Αριστογείτων

Ἀρισστογένη -ης (ή)
 Ἀρισστογένης -ους (ό)
 Ἀρισστογίτα -ης (ή)
 Ἀρισστογίτουσα -σης (ή)
 Ἀρισστογίτων -ωνος (ό)
 Ἀρισστοδάμεια -ης (ή)
 Ἀριστοδόδαμος ἀντί Ἀριστοδόδαμος -ου (ό)
 Ἀρισστοθένη -ης (ή)
 Ἀριστοθένης -ου (ό)
 Ἀριστοτόκεια -ης (ή)
 Ἀρισστοκλῆς -έους (ό)
 Ἀρισστοκράτεις -ειος (ό)
 Ἀρισστοκράτη -ης (ή)
 Ἀρισστοκράτης -ου (ό)
 Ἀριστοκρίτη -ης (ή)
 Ἀριστοκρίτος -ου (ό)
 Ἀριστόλα -ης (ή)
 Ἀριστόλας -ου (ό)
 Ἀρισστομάχη -ης (ή)
 Ἀριστόμαχis -ιος (ό)
 Ἀριστόμαχος -ου (ό)
 Ἀρισστομένεις -ειος (ό)
 Ἀρισστομένη -ης (ή)
 Ἀριστομένης -ους (ό)
 Ἀρισστονίκη -ης (ή)
 Ἀριστόνικος -ου (ό)
 Ἀρισστοτέλεια -ης (ή)
 Ἀρισστοτέλης -ους (ό)
 Ἀρίσστουσα -σης (ή)
 Ἀρισστοφάνη -ης (ή)
 Ἀριστοφάνης -ους (ό)
 Ἀρισστώ -οῦς (ή)
 Ἀρίστων -νος (ό)= Ἀρίστων
 Ἀρίστα καί Ἀρίστη (ή) -Συνώνυμον:
 Κόρα -Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος
 Ἀρισταγάθη -ης (ή)
 Ἀρισταγάθης -ου (ό)

Ἀριστάγγελος -ου (ό) -Πυθαγόρειος φιλόσοφος, H-16-499A

Ἀρισταγόρα -ης (ή) -Ἐταίρα ἥτις συνέζη μετά Δημητρίου Φαληρέως, ἀγαπήσασα πρὶν τὸν ρήτορα Ὑπερίδην. Ὁ Φαληρεὺς διὰ τὴν Κορινθίαν (Λαμίαν) ἐσπατάλει μυθώδη ποσά

Ἀρισταγόρας -ου (ό) -(ἐν συνελεύσει ἄριστος) Ποιητής -Τύραννος Μιλήτου, υἱὸς Μαλπαγόρου, γαμβρὸς Ἰστιαίου -Υἱὸς Ἡρακλείδου τύραννος Κύμης -Τύραννος ἐν Κυζίκῳ -Ὁ ὑμνούμενος ἐκ Πινδάρου, Πρύτανις Τενέδου υἱὸς Ἀρκεσιλά(ου), δεκάκις Νεμεόνικης εἰς πάλην καὶ παγκράτιον, δι' ὃν Πίνδαρος ἔγραψεν 11ον Νεμεόνικον -Ἀδελφὸς Χαροπίνου -Κωμικὸς συγγραφεὺς -Πρόξενος πολλῶν Ἑλλήνων καὶ Περσῶν ὡς ἐπαναστατήσας τὴν Ἰωνίαν (490-450 π.Χ.) -Ἱστορικός -Δοῦλος Μιλήσιος, A-Δ-449Δ, H-7-530A, H-14-216Δ, H-18-594Δ, H-8-88Δ, H-9-353Δ, 1043A, H-11-694Δ, H-12-246A

Ἀρισταγορατίς -ίδος (ή)

Ἀρισταγορέα -ης (ή)

Ἀρισταγορέας -έου (ό)

Ἀρισταγόρη -ης (ή) -Ἐταίρα -Σύζυγος Πολυάνθου

Ἀρισταγόρης -εω (ό) -Ὁ προκαλέσας ἐπανάστασιν εἰς Ἰωνίαν -Υἱὸς Μολπαγόρεω, γαμβρὸς καὶ ἀνεψιὸς Ἰστιαίου τοῦ Λυσαγόρεω

Ἀριστάγορος -ου (ό)

Ἀρισταγορῶ -οῦς (ή)

Ἀριστάδη -ης (ή)

Ἀριστάδης -ου (ό)

Ἀρισταζάνη -ης (ή)

Ἀρισταζάνης -ου (ό)

Ἀρισταῖα -ης (ή) -Ὡραιοτάτη ὀρχηστρίς

Ἀρίσταια -ης (ή)

Ἀρισταίη -ης (ή)

Ἀρίσταινα -ης (ή)

Αρισταινέτα-ης (ή) – Δέσποινα ευγενής
μέ ἄγαλμα εἰς Δελφούς

Αρισταινέτη -ης (ή)

Αρισταινετιανή -ης (ή)

Αρισταινετιανός -ου (ό)

Αρισταίνετος -ου (ό) – Έρωτικός συγγραφέας, φίλος σοφιστοῦ Λιβανίου – Ρήτωρ – Ο Ζήνωνος μαθητής Διφίλου τοῦ Λαβυρίνθου, φιλόσοφος, Α-Δ-449Δ, Η-7-1060Α, Η-8-93Α

Αρισταίνη -ης (ή)

Αρισταίνης -ου (ό)

Αρίσταινος -ου (ό) – (ό ἔχων ἄριστον ἔπαινον) – Στρατηγός – Ἀχαιοὺς ἢ Ἑρμιονεύς, Α-Δ-449Δ

Αρίσταιος -ου (ό)

Αρισταῖος -ου (ό) – Ἰδρυτὴς μελισσοκομικῆς τέχνης, υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ νύμφης Κυρήνης. Αἱ θεαὶ Ὠραι καὶ Γαῖα τὸν ἔθεσον ἐπὶ γονάτων καὶ τοποθέτησαν εἰς τό στόμα σταγόνας νέκταρος καὶ Ἀμβροσίας μεταβάλλοντάς τον εἰς ἀθάνατον, διὰ τὰ φέρη χαρὰν καὶ δῶρα εἰς θνητούς. Τὰς μελίσσας του κατέστρεψεν ὁ Ὀρφεύς, ἐρισθεὶς Εὐρυδίκης. Ὀρφέως γινὼν ἀκουσίως αἷτιος θανάτου των

Αρισταῖος ἢ Νόμος ἢ Ἀγρεύς -έως (ό) – (ἄριστος) – Ἀχαιοὺς ἢ Ἀθηναῖος – Υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης νύμφης θυγατρὸς Πηνειοῦ ποταμοῦ ἀνατραφεὶς ὑπὸ Ὠρῶν καὶ Χαρίτων – Ἐπινοητὴς ἐφευρέτης μελισσοκομίας, πατὴρ Ἀκταίωνος (κατασπαραχθεὶς ὑπὸ ἰδίων σκύλων) πού τὰ γεννᾷ μέ κόρην Κάδμου Αὐτονόην. Ἦρωσ τὰς θείας τιμὰς περίφημος κυνηγός. Προστάτης ποιμένων – Ο Προκοννήσιος ἱστορικός – Μαθηματικός 4ου αἰῶνος – Ἱατρός – Υἱὸς Ἀντικράτους Ἀθηναῖος – Υἱὸς Δημοφῶντος Κροτωνιάτης

Αρισταίουσα -σης (ή)

Αρισταίχμα -ης (ή) – Μήτηρ πειρατοῦ Ροδίου τοῦ Πεισάνδρου

Αρισταίχμη -ης (ή) – Τὰ Πείσωνα γεννᾷ ποιητὴν Πείσανδρον, ἀδελφὸν Διοκλείης – Θυγάτηρ Λύσιδος, Ἑρχιεύς, Η-16-676Δ

Αρισταιχμίδα -ης (ή)

Αρισταιχμίδης -ου (ό)

Αρίσταιχμος -ου (ό) – Ἡλείος φίλος καὶ ὁπαδὸς βασιλέως Φιλίππου – Αἰτωλὸς – Ἀθηναῖος Χολλίδης

Αρισταίουσα -σης (ή)

Αρισταίων -ωνος (ό) – Φιλόσοφος συγγραφέας

Αρίστακος -ου (ό) – Ρόδιος

Αρίστακώ -οὺς (ή)

Αριστᾶναξ -κτος (ό) – Ἱατρός

Αριστάνασσα -σσης (ή)

Αριστάνδρα -ης (ή)

Αριστάνδρειος -είου (ό) – Ἐπίθετον τοῦ Ἀριστανδρος

Αριστάνδρη -ης (ή)

Αριστάνδρια -ίης (ή)

Αριστανδρίδα -ης (ή)

Αριστανδρίδας -αο (ό)

Αριστανδρίδη -ης (ή)

Αριστανδρίδης -ου (ό)

Αριστάνδριος -ίου (ό) – Πατρωνυμικὸν τοῦ Ἀθανία

Αρίστανδρος -ου (ό) – (ἄριστος μεταξὺ ἀνδρῶν) – Μάντις ἐκ Τελμησσοῦ – Χαλκοπλάστης ἀρχιτέκτων Μεγαλοπολίτα – Εἰς ἐπιτελεῖον Μεγ. Ἀλεξάνδρου – Οἰονοσκόπος – Ο Ἀντισσαῖος (Λέσβος) Ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον – Υἱὸς Λυκίνου Οἰναῖος – Γλύπτης

Αριστάντη -ης (ή)

Αρίσταντος -ου (ό)

Αριστάνωρ -ορος (ό) – Ἀθηναῖος

Αρισταρέτα -ης (ή)

Αρισταρέτη -ης (ή) – Ζωγράφος, θυγ. καὶ μαθήτρια Νεάρχου ζωγράφου

Ἀρισταρέτης -ήτος (ό)

Ἀριστάριον -ίου (ή)

Ἀριστάρχη -ης (ή) -Τέρεια ἐν Μασσαλία εἰς ἱερόν Ἀρτέμιδος

Ἀριστάρχης -ήτος (ό)

Ἀρισταρχίδα -ης (ή)

Ἀρισταρχίδας -αο (ό) -Δελφός τις

Ἀρισταρχίδη -ης (ή)

Ἀρισταρχίδης -ου (ό)

Ἀρισταρχίς -ίδος (ή)

Ἀρίσταρχος -ου (ό) - (ἄριστος ὡς ἄρχων) -Τινές Ἀθηναῖοι -Χριστιαν. -Λακεδαιμόνιοι -Σάμιος ἀστρονόμος, ἐπεξεργασθεὶς θεωρίαν τοῦ Ἡλιοκεντρικοῦ συστήματος, ἦν ὑπέκλεψεν ὁ Κοπέρνικος, ἐπαληθευθεὶς ὑπὸ τοῦ Σελεύκου -Ο Ἀλεξανδρεὺς κριτικός Ὀμήρου -Γραμματικώτατος ἐκ Σαμοθράκης, μαθητὴς Ἀριστοφάνους -Εξηγητὴς τῶν Ὀλυμπιασιν -Μέγας μαθηματικός -Τραγικός ποιητής, ἰδρυτὴς σχολῆς μέ γραμματέαν Χαΐριν -Ἅγιος -Ἀμφισβητούμενος Ὀλυμπιονίκης -Υἱός Πορθάονος -Θεμελιωτὴς Ψωφίδος -Γραμματικός -Βοιωτὸς μαθηματικός -Τραγικός -Συγγραφεὺς -Ιατρός -Επίθετον Διός -Χριστιανικόν -Ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων (27 Σεπτεμβρίου) -Συγγραφεὺς -Δεκελιεύς, Πρὸς Φιλήμονα, Γ' Θ' 29, Α-Δ-450Α, Η-7546Δ, 621Δ, 786Α, 1056Δ, Η-9-369Α, Η-14-708Δ, 871Α, Η-15-908Α

Ἀριστάρχυρ καὶ Ἀριστάρχυρ -ρος; (ό)

Ἀρισταρχωλὶς -ίδος; (ή)

Ἀριστᾶς -ἄντος (ό)

Ἀρίστας -αντος (ό) -Νεμεονίκης 4 φορές -Υἱός Φεΐδωνα

Ἀρισταφένη -ης (ή)

Ἀρισταφένης -ους; (ό)

Ἀρίσταχυμ -ης (ή)

Ἀρίσταχυμος -ου (ό)

Ἀριστεά -ης (ή) - (ἡ ἀρίστη) -Γυνὴ ἐν Ὀρχομενῷ

Ἀριστεάς καὶ Ἀριστείας -έου καὶ ἰου καὶ Ἀριστεύς (ό) - (ὁ ἄριστος) -Ἐπικός συγγραφεὺς ποιητὴς ἀνδριαντοποιὸς μεταμορφούμενος εἰς κόρακα -Στρατηγὸς Κορινθίων, υἱὸς Ἀδειμάντου -Ὀλυμπιονίκης -Στρατονικεὺς ἢ Ταάνδριος εἰς πάλιν καὶ παγκράτιον -Ὁ στρατηγὸς τοῦ Πτολεμαίου λαβὼν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ νόμου ἀντίγραφον ἀπὸ Ἑλεάζαρ ἔφερε 72 μεταφραστάς εἰς νῆσον Φάρον καὶ εἰς 72 ἡμέρας μετέφρασαν τὴν Παλαιάν διαθήκην -Ὁ Μιλήσιος ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον -Πυθαγορικός -Εποποιός (Ἀριμάσπια ἔπη)

Ἀρίστεια -ης (ή) -Ἀτθίς, Α-Δ-451

Ἀριστείας -ου (ό) - (ὠραιότατος) -Ρόδιός τα

Ἀριστείδα -δης (ή)

Ἀριστείδας -αο (ό)

Ἀριστείδη -ης (ή)

Ἀριστείδης καὶ Ἀριστηΐδης -ου (ό) - (ὠραιότατος) - (ἄριστος+εἶδος=υἱός) -Υἱός Λυσιμάχου σύγχρονος Θεμιστοκλέους, πολιτικός, στρατηγὸς διαπρέψας εἰς Μαραθῶνα, Σαλαμίνα, Πλαταιαῖς δικαιοτάτος πάντων Ἀθηναίων, ἐξ Ἀλωπεκῆθεν. Φθονηθεὶς ἐξορίσθη καὶ ἀποθανόν πένης ἐτάφη δημοσίᾳ δαπάνῃ -Υἱός Ἀρχίππου, στρατηγὸς Ἀθηναίων -Υἱός Λυσιμάχου, ἔγγονος "δικαίου" -Υἱός Ξενοφίλου ἐξ Ἀλωπεκῆθεν -Ἡλεῖος ὀπλίτης δρόμου εἰς Ὀλυμπίαν, στόν διάυλον στά Πύθια καὶ ἵπποδρομία παιδῶν στά Νέμεα -Ἀρχων -Ζωγράφος -Μουσικός -Ρήτωρ -Συγγραφεὺς -Χαλκοπλάστης -Υἱός Εὐφιλῆτου τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς Κηφισιεύς -Υἱός Ζαῦλου, Κηφισιεύς -Συγγ. ἀπολογητὴς χριστιανισμοῦ -Χριστιανός -Στρατηγός -Πολιτικός -Καλλιτέχνης -Ζωγράφος -Μυθιοστοριογράφος -Δίκαιος ὁ ἐξωστρακιθεὶς -Πυθαγόριος -Ιστορικός -Αἰσχρογράφος ἱστορικός -Συγγραφεὺς παροιμιῶν -Ὁ Αἰλῖος ρήτωρ καὶ σοφιστὴς -Παροιμιώδης διὰ δικαιοσύνην ὑπῆρξεν ὁ Παλληνεὺς Κόσσος ἢ

Κόσσας Α-Δ-451Α, Η-11-240Δ, Η-15-543 Α, Η-16-499Α

Αριστειδῶ –οῦς (ή)

Αριστειούχα –ης (ή)

Αριστειοῦχος –ου (ό) –Ρόδιος

Αρίστεις –ειος (ό)

Αρίστεις –εἰος;(ή;)

Αρίστεον –ου(ή;)

Αριστέος καὶ Ψευδαριστέος –ου (ό) – Συνδεθείς μέ μετάφρασιν Ο', Α-Δ-450Δ, Η-11-791Δ, Η-17-647Α

Αριστεούσα –σης (ή)

Αριστεύς ἢ Αριστέτα ἢ Ψευδαριστέος –ου (ό) –Υἱός Πελλίχου ναύαρχος Κορινθίων –Αθηναῖος –Όλυμπιον. Αργεῖος εἰς δόλιχον –Έτερος πλούσιος ἐξάδελφος Μοιρίχου –Λακεδαιμόνιος –Ποιητής καί Συγγραφεύς –Ό Προκονήσιος ἔγραψε τά Αριμάσπεια ἔπη μέ θέμα τήν Σκυθία καί ἤτο Πυθαγόρειος, Α-Δ-453Α, Η-10-583Δ

Αριστερίνα –ης (ή)

Αριστερίνος –ου (ό)

Αρίστερμις –ιδος;(ό)

Αριστεύουσα –ης (ή) –Συνώνυμον: Πότνα –Επίθετον Αφροδίτης

Αριστεύων –ντος (ό)

Αριστέων –ωνος;(ό) –Κολυττεύς –Αθηναῖος –Υἱός Πολυκράτα

Αρίστη καὶ Αρίστα (ή) –Επίθετον Αρτεμίδος καί γυναικεῖον ὄνομα ἱερείας, κατά Πλούταρχον ἡ Λεοντίς

Αριστήα –ης (ή)

Αριστήας –ου (ό)

Αριστήδεια –ης (ή)

Αριστήδης –ου (ό)

Αριστηφίς καὶ Αριστεφίς –ίος ἢ–ίδος (ή)

Αριστηῖδα –ης (ή)

Αριστηῖδας –αο (ό)

Αριστηῖδη –ης (ή)

Αριστηῖδης καὶ Αριστεῖδης (ό) –Εἰς ἐπιτάφιον στήλην

Αριστήν –ῆνος (ό) –Ό καὶ Λύσων, υἱός Αντιμάχου

Αριστήνα –ης (ή)

Αριστηνέτα –ης (ή)

Αριστηνετίς –ίδος (ή)

Αριστήνετος –ου (ό)

Αρίστηνός –ου (ό)

Αριστηοδόρα –ης (ή)

Αριστηόδορος –ου (ό)

Αρίστης καὶ Αρίτις –ιδος (ό) –Υἱός Φείδωνος ἀπό Κλεωνές, Α-Δ-453Δ

Αριστῆς –ῆος;(ό)

Αρίστηχη –ης (ή)

Αρίστηχμος –ου (ό)

Αριστία –ης (ή)

Αριστιανή –ῆς (ή)

Αριστιανός –οῦ (ό)

Αριστίας –ου (ό) –Μέ πατρωνυμικόν Νικίππιος ἢ Πτωῦλλιος –Τραγικός συγγραφεύς εἰσαγάγων τό σατυρικόν δράμα ἰσάξιος τοῦ πατρός Πρατίνα, Α-Δ-453

Αριστίδα –ης (ή)

Αριστίδας –αο (ό)

Αριστίδη –ης (ή)

Αριστίδης Αριστείδης –ου (ό) Καί γραμματικός ἢ Θηβαῖος –Πατήρ Όλυμπίχου

Αριστίδης καὶ Ουαλέριος (ό)

Αριστιῆα –ης (ή)

Αριστιῆος –ου (ό) –Πατρωνυμικόν τοῦ Καφισία

Αριστική –ῆς (ή)

Αριστικός –οῦ (ό)

Αριστικῶν –ῶντος (ό)

Αριστικῶσσα –σσης (ή)

Αρίστιλα –ης (ή)

Αρίστιλος –ου (ό)

Αρίστιμη –ης (ή)

Αρίστιμος –ου (ό)

Αρίστιν –ου (ό) –Υἱός Φεῖδωνος, Νεμεονίκης νικήσας τετράκις εἰς παγκράτιον

Ἀριστίνα –ης (ή)
Ἀριστίνος –ου (ό)
Ἀρίστιον –ίου (ή) –Εἰς ἐπίγραμμα
Ἀριστιόπη –ης (ή)
Ἀριστιόπης –ου (ό)
Ἀρίστιος –ίου (ό) –Υἱός Νικίππου
Ἀριστίουν –ούνειος (ό)
Ἀριστίουσα –σης (ή)
Ἀριστίππα –ης (ή)
Ἀριστίππη –ης καὶ Ἀλκιθέα (ή)
Ἀριστιππίδα –δης (ή)
Ἀριστιππίδας –αο (ό)
Ἀριστιππίδη –ης (ή)
Ἀριστιππίδης –ου (ό)
Ἀρίστιππος –ου (ό) –(ἄριστος ἵππεύς)
 –Θετταλός ἐξ Ἀλευάδων –Πατήρ Ἀ-
 ρήτου –Λαρισσαῖος φίλος Κύρου –Τύ-
 ραννος –Πατήρ Κνήμωνος –Μαθητής
 Σωκράτους φιλόσοφος Κυρηναῖος πα-
 τήρ Βασιλοῦς –ιδρυτής ἡδονιστικῆς φιλο-
 σοφικῆς σχολῆς –Φιλόσοφος νεωτέρας
 ἀκαδημείας, συγγραψας περὶ Ἀρκαδίας
 –Φιλόσοφος μητροδιδάκτος, Α-Δ-453Δ,
 Η-7-248Α, 542Α, 585Α, Η-8-942Δ, Η-16-
 499Α, Η-17-515Α, Η-18-221Α
Ἀριστίς –ίος καὶ **Ἀριστίας** –ου (δωρικὰ)
 (ό) –Κιθαρωδός
Ἀρίστις –ιδος (ή)
Ἄριστις –ιος (ό) –Υἱός Φεῖδο(ω)νος τε-
 τράκις Νεμεονίκης ὁ Κλεωναῖος
Ἀριστίς –ιδος (ή) –Μέ Ἀλέξανδρον γεν-
 νᾶ Κράτερον
Ἀριστίχα –ης (ή)
Ἀριστίχη –ης (ή)
Ἀρίστιχος –ου (ό) –Υἱός Ἰσμενίου
Ἀριστιώ –οῦς (ή)
Ἀριστίων –νος (ό) –Ἄρχων –Τύραννος
 –Ἀθηναῖος –Μαραθωνομάχος ὀπλίτης –
 Ὀλυμπιονίκης ὁ Ἐπιδαύριος, εἰς πυγμὴν
 –Ἐπικουρεῖος φιλόσοφος –Πολιτικός
 –Γλύπτης –Υἱός Ὀφειλείμου –Υἱός Φίλ-

λειος –Σοφιστής –Χειρουργός –Υἱός Φα-
 ῦλλου Ἀχερδουσίου, Α-Δ-453Α καὶ Δ, Η-
 249Δ, Η-17-797Δ, Η-18-871Α

Ἀριστιωνίδη –ης (ή)
Ἀριστιωνίδης –ου (ό)
Ἀριστοάναξ –κτος (ό)
Ἀριστοάνασσα –σης (ή)
Ἀριστοβάθρα –ης (ή)
Ἀριστόβια –ης (ή) –(ἄριστα ζώσα)
Ἀριστόβιος –ίου (ό) –Ρόδιος τις
Ἀρίστόβις –ιος (ό)
Ἀριστοβούλα –ης (ή)
Ἀριστοβούλη –ης (ή) –(ἄριστα σκεπτο-
 μένη) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Ἐπίθετον Ἀρ-
 τέμιδος –Γυναικεῖον ὄνομα –Ἐπιτύμβια
 στήλη της εἰς Ἐρμιτάζ
Ἀριστοβουλίδα –ης (ή)
Ἀριστοβουλίδας –αο (ό)
Ἀριστοβουλὶς –ίδος (ή)
Ἀριστόβουλος –ου (ό) –(ἄριστος σύμ-
 βουλος) –Ἀθηναῖος –Ἀδελφός Ἐπικού-
 ρου –Φιλόσοφος –Πατήρ Ἀνατοῦς –Ζω-
 γράφος –Ἱστορικός καὶ στρατηγός –Ἱ-
 στοριογράφος –Ἀκόλουθος Μεγ. Ἀλε-
 ξάνδρου καὶ βιογράφος –Ἀρχιτέκτων
 –Γεωγράφος –Βασιλεὺς Ἰουδαίας –Ἰου-
 δαῖος φιλόσοφος –Ἐκ Κασσάνδρας, Α-
 Δ-454Α
Ἀριστοβώρα –ης (ή)
Ἀριστόβωλος –ου (ό)
Ἀριστογείτα –ης (ή) –(ἄριστη σύντρο-
 φος) –Θυγάτηρ Φιλλέου
Ἀριστόγειτος –ου (ό) –Ρόδιος τα
Ἀριστογείτουσα –σης (ή)
Ἀριστογείτων –νος (ό) –Ἀθηναῖος –Γλύ-
 πτης –Υἱός Κυδομάχου ἢ Λυσιμάχου
 –Θηβαῖος χαλκοπλάστης (ἄριστος σύν-
 τροφος) –Ἀδελφός Ἀριστύλλης –Ρήτωρ
 ἀνδριαντοποιός μετ' Ἀρμόδιον φίλον (γε-
 φυραῖοι) ἐφόνευσεν Ἰππαρχον υἱόν Πει-
 σιστράτου –Ἀθηναῖος, φίλος βασιλέως
 Φιλίππου. Δημαγωγός –Υἱός Θεοτίμου,

Ἀθηναῖος, Α-Δ-454Δ, 455Α καὶ Δ, Η-9-355Α, Η-15-543Α

Ἀριστογένη -ης (ή) –(ἀρίστη τα γένος)

Ἀριστογένης -ους(ό) –(ἄριστος τό γένος)
–Ἀθηναῖος στρατηγός –Συρακόσιος –
Μιλήσιος –Ἰατρός, ὀνομαστός ἀνατόμος
–Δοῦλος Χρυσίππου –Κνίδιος –Υἱός Χα-
ρισάνδρου Φιλαίδης, Α-Δ-455Δ

Ἀριστογέτα -ης (ή)

Ἀριστογέτας -ου (ό)

Ἀριστογενίδα -δης (ή)

Ἀριστογενίδας -αο (ό)

Ἀριστογίτα -ης; (ή)

Ἀριστογιτίς -ίδος (ή)

Ἀριστογιτόνιος -ίου(ό) –Πατρωνυμικόν
τοῦ Πολυχάρους

Ἀριστόγιτος -ου (ό)

Ἀριστογίτουσα -σης (ή)

**Ἀριστογίτων -νος καὶ Ἀριστογεΐτων
-νος (ό)** Λεβαδεὺς –Πρόξενος ἢ Καβει-
ριάρχης –Μέ πατρωνυμικόν Ὁμολωΐ-
χιος

Ἀριστογνώτα -ης (ή)

Ἀριστόγνωτος -ου (ό)

Ἀριστογόνη -ης (ή)

Ἀριστόγονος -ου (ό)

Ἀριστοδάμα -ης(ή) –Ποιήτρια θυγάτηρ
Ἀμύντου ἐκ Σμύρνης –Θυγάτηρ θεοῦ
καὶ θνητης, μήτηρ Ἀράτου, βουκολικοῦ
ποιητοῦ, υἱοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ φίλου
τοῦ ποιητοῦ Θεοκρίτου, μέ ἄγαλμα ἐν
Σικυώνι, παριστάνουσα ταύτην ἄνω
δράκοντος, (Παυσανίας), Α-Δ-455Δ

Ἀριστοδάμας -αντος; (ό)

Ἀριστόδαμεια -ης (ή)

Ἀριστοδαμίδα -ης (ή)

Ἀριστοδαμίδας -ου (ό) –Πατήρ Καρά-
νου ἢ Φεῖδωνος, Βασιλεὺς Μακεδόνων,
Η-10-295Δ

Ἀριστοδαμίδα -ης (ή)

Ἀριστοδαμίδης -ου (ό)

Ἀριστόδαμος -ου (ό) –Ὀλυμπιονίκης
Ἡλείος σέ ἄγνωστο ἀγώνισμα. Πατήρ
Λυκομήδους Ὀλυμπιονίκου

Ἀριστοδᾶ -ῆς (ή)

Ἀριστοδᾶς -αο; (ό)

Ἀριστοδήμη -ης (ή) –Θυγάτηρ Πριάμου

Ἀριστοδημιανή -ῆς (ή)

Ἀριστοδημιανός -οῦ (ό)

Ἀριστοδημίδα -ης (ή)

Ἀριστοδημίδης -ου (ό)

Ἀριστόδημος -ου (ό) –(ἄριστος μεταξύ
συμπολιτῶν) –Ἀδελφός Τημένου καὶ
Κρεσφόντου –Ἡρώς εἰς Μεσσηνίαν –
Σπαρτιάτης, ὁ μόνος διασωθεὶς εἰς Θερ-
μοπύλας, θεωρούμενος φοβιτισιάρχης καὶ
πάσχων ἐκ βαρείας μορφῆς ὀφθαλμίας
ὡς καὶ ὁ Εὐρυτος –Υἱός Ἀριστομάχου,
(υἱός Κλεοδαίου, υἱοῦ Ὑλλου) ἀπόγονος
Ἡρακλέους πού μέ σύζυγον Ἀργεῖαν
(θυγατέραν Αὐτεσίωνος, υἱοῦ Τεισαγε-
νοῦ, παιδί Θερασάνδρου, υἱοῦ Πολυνεί-
κη) γεννᾷ δίδυμα, τόν Προκλήν καὶ Εὐ-
ρυσθέα (πρώτους βασιλεῖς Σπάρτης)
Υἱός Ἡρακλέους καὶ Μεγάρας, Ὀλυμπιο-
νίκης –Ἡλείος Ὀλυμπιονίκης εἰς πάλιν.
Οὐδεὶς ποτέ τόν συνέλαβε ἀπὸ τήν μέ-
σην. Περιοδονίκης, υἱός Θράσιδος –Ἐτε-
ρος υἱός Λυκομήδους, Ὀλυμπιονίκου εἰς
κέλητα, Πυθιονίκης –Ὁ Αἰγιεύς ὁπαδός
Πλάτωνος –Ἐπίτροπος βασιλέως Αεσι-
πόλιδος –Βασιλεὺς Μεσσηνίων, θυσιά-
σας διὰ λαόν θυγατέραν καὶ κατόπιν
ἐσφάγη ἰδιοχείρως ἐπὶ τοῦ τάφου της
–Μαθητὴς Σωκράτους, Κυδαθηναῖος ὁ
καὶ “Μικρός” –Μαθητὴς Ἀριστάρχου
Υἱός Ἀριστοβούλου –Συγγρ. ἐπιγραμμα-
τοποιός Θηβαϊκῶν –Διαπραγματευτὴς
καὶ μεσίτης βασιλέως Φιλίππου, τραγι-
κός ποιητὴς –Τύραννος –Στρατηγός
–Ἡθοποιός, φιλόσοφος –Ζωγράφος
–Χαλκοπλάστης –Διαβόητος καὶ Παροι-
μιώδης κακοῦργος, ὁ Στεμφύλιος ὁ καὶ
“πρωκτός” –Εἰς τῶν 300 τῶν Θερμοπυ-
λῶν –Ὁ γελείων ἀπομνημονευμάτων
συγγραφεὺς –Ὁ γραμματικὸς ἀδελφι-

δοῦς Σωστράτου–Ιστορικός–Στωϊκός φιλόσοφος –Υἱός Ἀμυνομένου Κηφισιεύς –Ὁ υἱός Ἐξηκεστίδου, Κοθωκίδης –Ἐκ Κεραμέων –Ἐκ Κριωέων –Ὁ Σκαρφέας, ὑποκριτής εἰς κωμωδίαν Μενάνδρου “Δύσκολος”, Α-Δ-456Α, Η-7-202Α, 533Α, Η-9-307Δ, Η-14-294Δ, Η-15-705Α, 908Α, Η-17-143Δ, 300Α

Ἀριστοδίκᾱ –ης (ή)

Ἀριστοδίκη –ης (ή) –Εἰς μακεδονικόν ἐπίγραμμα

Ἀριστόδικος –ου (ό) –Πατήρ καί ἀδελφός Ἀλέξιδος –Κυμαῖος –Επίσημος Ρόδιος, ποιητής –Ὁ τελευταῖος ἀνακαλυφθεῖς Ἀττικός Κούρος εἰς Ἀνάβυσσον, Α-Δ-456Α

Ἀριστοδόκη –ης (ή)

Ἀριστόδοκος –ου (ό)

Ἀριστοδότα –ης (ή)

Ἀριστόδοτος –ου (ό) –Ἀγαλματοποιός

Ἀριστοδρόμη –ης (ή)

Ἀριστόδρομος –ου (ό)

Ἀριστοδώρα –ης; (ή) –Γυνή ἐκ Κορωνείτα –Ἀθηναία

Ἀριστόδωρος –ου (ό)

Ἀριστοηΐδη –ης (ή)

Ἀριστοηΐδης –ου (ό)

Ἀριστοθάλεια –ης (ή)

Ἀριστοθάλης –ητος (ό)

Ἀριστοθέα –ης (ή)

Ἀριστόθεμις –ιδος καί –ιος (ό & ή)

Ἀριστοθένη καί Πέττα καί Γυπτίς καί Ἀριστοξένη –ης (ή) –Θυγάτηρ Νάνου Σιγοβριγίων, Α-Δ-568Α

Ἀριστοθένης –ου (ό)

Ἀριστόθεος –ου (ό) –Δήλιος

Ἀριστοθήρα –ης (ή)

Ἀριστόθηρος –ου (ό) –Μαθηματικός –Διδάσκαλος –Ἀράτου, Α-Δ-456Α

Ἀριστοί; (ή;)

Ἀριστοίχη –ης (ή)

Ἀρίστοιχος –ου (ό)

Ἀριστοκάρτη –ης (ή)

Ἀριστοκάρτης –ου; (ό)

Ἀριστοκίς –ιδος; (ή)

Ἀριστοκλάρᾱ –ης (ή)

Ἀριστόκλαρος –ου (ό)

Ἀριστοκλέα –ης (ή) –Γυνή ἐκ Δελφῶν –Εἰς ἐπίγραμμα Ἰμβρου

Ἀριστοκλέας –ου (ό) –Ἀχαιός

Ἀριστοκλή –ης (ή)

Ἀριστοκλῆς –ους; (ό)

Ἀριστόκλεια –είης (ή) –Μήτηρ Ἑρμαίου –Θυγάτηρ Θεοφάνους, ἐξ Ἀλιάρτου –Δελφή Πυθία –Ἐταῖρα, θετή κόρη ἑταίρας Νικαρέτης ἢ κατ' ἄλλους τῆς Νικομάχης –Ἰέρεια ἐν Δελφοῖς καί φιλόσοφος Πυθαγορίς

Ἀριστοκλείδα –δης (ή)

Ἀριστοκλείδας –δου (ό) –Πατήρ Ἀριστοβούλου, χορευτή κωμωδοῦ, Α-Δ-456Α, Η-15-904Α

Ἀριστοκλείδη –ης (ή)

Ἀριστοκλείδης –ου (ό) –Ζωγράφος –Ἀθηναῖος –Πατήρ Ἑστιοδώρου –Αἰγινήτης Νεμεονίκης, υἱός Ἀριστοφάνους, παγκρατιαστής, δι' ὃν Πίνδαρος ἔγραψεν 3ον Νεμεόνικον

Ἀριστοκλεῖς –εῖος (ό) –Βιωτός –Υἱός Ἀρίστωνος –Ἀνθηρόνιος –Πατήρ Ὀλουμπίχης

Ἀριστόκλειτη –ης (ή)

Ἀριστόκλειτος –ου (ό) –Σπαρτιάτης –Πατήρ Λυσάνδρου

Ἀριστοκλεύς –έως καί Ἀριστοκλῆς –έους (ό) –(ἔχων ἄριστην δόξαν) –Σπαρτιάτης στρατηγός, ἀδελφός βασιλέως Πλειστοάνακτος –Ρήτωρ ἐκ Περγάμου οὗ τόν βίον ἔγραψεν Φιλόστρατος –Μεσσηνῖος φιλόσοφος περιπατητικός –Ἀθηναῖος –Ἄρχων –Πάππος Πλάτωνος –Πρὶν ὁ Πλάτων –Ἀθηναῖος γλύπτης –Ἀνδριαντοποιός, ἀγαλματοποιός περι-

φημος –Ιστορικός –Γραμματικός –Σοφιστής –Κιθαρωδός –Χαλκοπλάστης γλύπτης –Φιλόσοφος –Ιστορικός, χριστιαν. πατήρ Εὐφροσύνου, υἱός Ἀριστοκράτου, ἔγγονος Ἀριστοκλέους (ὡς ὁ Πλάτων) –Στωϊκός –Περιπατητικός φιλόσοφος, ἴσως διδάσκαλος Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιέως –Συγγραφεὺς –Λεξικογράφος, Α-Δ-456Α, Η-7-652Δ, 939Α, 1057Α, Η-8-940Α, Η-10-193Α, 845Δ, Η-13-694Δ, Η-15-543Α, 762 –καί

Ἀριστοκλῆς καὶ Ἀριστοκλέυς –έως (ὁ) –Γλύπτης –Σικυώνιος ὀνομαστός τεχνίτης –Ἐλευσίνιος –Κυδαθηναίεὺς

Ἀριστόκλητη –ης (ή)

Ἀριστόκλητος –ου (ὁ) –Υἱός Φιλοστράτου

Ἀριστόκλια –ίης; (ή)

Ἀριστοκλίδα –δης (ή)

Ἀριστοκλίδας –αο (ὁ) –Ορχομένιος –Θηβαῖος, –Πυθαγόρειος –Πατήρ Πραξιτέλους

Ἀριστοκοίτη –ης (ή)

Ἀριστοκοίτης καὶ Ἀριστοκράτης (ὁ)

Ἀριστοκόραξ –ακος (ὁ) –Ὄνομα παρασίτου

Ἀριστοκόων –ονος καὶ Ἀρίστοχος –ου (ὁ) –Χῖος

Ἀριστοκόωσσα –σσης (ή)

Ἀριστοκράτεια –ης (ή) –Εἰς ἐπίγραμμα –Θυγάτηρ Ἱεροκλέους, Ἀθηναία

Ἀριστοκράτεις –ειος (ὁ) –Πατήρ Κουάννει(ειος)

Ἀριστόκρατες; (ὁ)

Ἀριστοκράτη –ης (ή) –Αθηναία

Ἀριστοκράτης καὶ Ἀριστοκοίτης –ου (ὁ) –(ἄριστος ἄρχων) –Πατήρ Φιλαίγου –Τελευταῖος Ἀρκάς βασιλεὺς, λιθοβοληθεὶς –Υἱός Σκελλίου, στρατηγός Ἀθηναίων τῆς Κεκροπίδος φυλῆς –Ἀρχων στρατηγός, πατήρ Πλάτωνος –Κιθαρωδός Μεγ. Ἀλεξάνδρου –Βασιλεὺς Ἀρκαδίας –Πυθαγόρειος –Υἱός Δάμωνος ἢ Διογέ-

νους ἢ Νίκωνος –Ὁ Ρηγῖνος Πυθαγορικός φιλόσοφος καὶ νομοθέτης –Υἱός Καλλικράτου, Αφιδναῖος –Οὐῖός Οὐλίου Λακιάδης –Υἱός Φυσκίανος, Φαληρεὺς –Λαμπτρεὺς –Τίτλος λόγου Δημοσθένους, Α-Δ-456Δ, Η-5-946Α, Η-7-1017Α, Η-15-543Δ, Η-16-499Α, Η-18-940Δ

Ἀριστοκρατία –ης (ή)

Ἀριστοκρατίδα –δης (ή)

Ἀριστοκρατίδας –αο (ὁ)

Ἀριστοκρέουσα –ης (ή)

Ἀριστοκρέτη –ης (ή) –(κριθεῖσα ἀρίστη)

Ἀριστοκρέτης –ους; (ὁ) –(ὁ κριθεὶς Ἀριστος)

Ἀριστοκρέων –ωντος; (ὁ) –Ἀδελφιδοῦς καὶ μαθητὴς Χρυσίππου

Ἀριστοκριτά –ης (ή)

Ἀριστοκριτή –ης (ή) –Θυγάτηρ Τιμίδου

Ἀριστοκριτής καὶ Ἀριστόκριτος –ου (ὁ) –(ὁ κριθεὶς ἄριστος)

Ἀριστόκριτος –ου (ὁ) –Υἱός Σκελλίου –Στρατηγός –Αθηναῖος –Σπαρτιάτης –Τραγικός –Ιστορικός, Α-Δ-457Δ, Η-7-1017Α, Η-12-647Δ

Ἀριστοκριτούσα –σης (ή)

Ἀριστοκριτών –ωνος (ὁ)

Ἀριστοκύδη –ης (ή)

Ἀριστοκύδης –ου (ὁ)

Ἀριστόκυπος –ου (ὁ) –Βασιλεὺς, Η-11-782Δ

Ἀριστοκύπρα –ης (ή)

Ἀριστόκυπρος –ου (ὁ) –Υἱός Φιλοκύπρου, βασιλεὺς Σαλαμῖνος Κύπρου, Η-11-725Α

Ἀριστοκώ –οῦς (ή)

Ἀριστόλα καὶ Ἀρίστολα –ης; (ή) –Ἀτθίς

Ἀριστολάα –ης (ή)

Ἀριστολάδα –ης (ή)

Ἀριστολάδας –αο (ὁ)

Ἀριστολάδη –ης (ή)

Ἀριστολ ἄδης –ου (ὁ)

Ἀριστολαΐδα –ης (ή)

Ἀριστολαΐδας –αο (ὁ)

Ἀριστολαΐδη –ης(ή)

Ἀριστολαΐδης –ου (ὁ) –Πατήρ Λυκούργου ἢ Κερκυραῖος

Ἀριστόλαος –ου (ὁ) –(ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἄριστος) Μακεδὼν –Ἀθηναῖος ἢ Σικυνώνιος ζωγράφος, περιφήμος, ζωγραφίσας Ἑπαμεινώνδα καὶ Περικλῆν, Η-7-945Α

Ἀριστόλας –αο (ὁ) –Πενταθλητὴς στά Ἴσθμια, Νέμεα κ.ἄ.

Ἀριστολέα –ης (ή)

Ἀριστολέαινα –ης (ή)

Ἀριστολέας –έου (ὁ)

Ἀριστόλεια –ης (ή)

Ἀριστολείδη –ης (ή)

Ἀριστολείδης –ου (ὁ)

Ἀριστολέων –οντος (ὁ) –Ἐφέσιος

Ἀριστόλεως –έω (ὁ) –Θάσιος τις

Ἀριστόλη –ης (ή)

Ἀριστοληΐδη –ης (ή)

Ἀριστοληΐδης –ου (ὁ)

Ἀρίστολος –ου (ὁ)

Ἀριστολόχεια –ης (ή)

Ἀριστολόχη –ης (ή)

Ἀριστολόχης –ητος (ὁ)

Ἀριστόλοχος –ου (ὁ) –Ὀλυμπιονίκης Ἀθηναῖος εἰς στάδιον, ὁ Ἥλειος εἰς τέθριππον –Τραπεζίτης ὡς ὁ Πασίων, Ἡρακλείδης, Φορμίων –Ἀθηναῖος Ἐρχιεὺς, υἱὸς Χαριδήμου –Λακεδαιμόνιος

Ἀριστομάντη –ης (ή)

Ἀριστομάντης –ου (ὁ)

Ἀριστόμαντις –ίδος; (ὁ)

Ἀριστομάχα –ης (ή)

Ἀριστομάχε –ης; (ή)

Ἀριστομάχη –ης (ή) –Ἡ Ἐρυθραία ποιήτρια ἐπικὴν ἔργων τὰ χρυσὸν βιβλίον, δῖς Ἴσθμιονίκης –Ἀμαζὼν –Ἀδελφὴ Δίωνος,

Συρακουσία, θυγάτηρ Ἰππαρίνου, σύζυγος Διονυσίου, τυράννου Συρακουσῶν (νυμφευθεῖσαν ὁμοῦ μετὰ Δωρίδος) ἦτα γεννᾷ Ἀρετὴν. Μετὰ πτώσιν Δίωνος, ὁ Ἰκέτης ἐπέταξεν εἰς πέλαγος καὶ ἐπνίγει (Θεσμοφοριάζουσαι Ἀριστοφάνους) – Θυγάτηρ Προιάμου, σύζυγος Κριτολάου – Θυγάτηρ Πασικλέους Ποταμίου

Ἀριστομαχίδα –ης (ή)

Ἀριστομαχίδας –αο (ὁ)

Ἀριστομαχίδη –ης (ή)

Ἀριστομαχίδης –ου (ὁ)

Ἀριστομαχίς –ίδος (ή)

Ἀριστόμαχος –ου (ὁ) –(ἄριστος ἐν τῇ μάχῃ) –Υἱὸς Ταλαοῦ καὶ Λυσιμάχης, ἀδελφὸς Ἀδράστου, πατὴρ Ἴππομέδοντος, μνηστήρ Ἴπποδαμείας –Τύραννος Ἀργούς –Στρατηγὸς –Πρεσβευτὴς –Υἱὸς Κλεοδαίου, ἐκγονος Ὑλλου, δισέγγονος Ἡρακλέους, πατὴρ Δωριέων Τημένου, Κρεσφόντου καὶ Ἀριστοδήμου –Ἰατρὸς ἐν Ἀττικῇ –Υἱὸς Κριτοδήμου, Ἀθηναῖος ἐξ Ἀλωπεκῆθεν, Α-Δ-458Δ, Η-7-244Α, 542Α καὶ Δ, Η-17-564Δ, 687Α, Η-17-714Α

Ἀριστομβρότα –ης (ή)

Ἀριστομβρότη –ης (ή)

Ἀριστομβροτίδα –ης (ή)

Ἀριστομβροτίδας –αο (ὁ)

Ἀριστομβροτίδη –ης (ή)

Ἀριστομβροτίδης –ου (ὁ)

Ἀριστόμβροτος –ου (ὁ) –Φιλόσοφος συγγραφεὺς

Ἀριστομέδα –ης (ή) –Ὀρχομενία –Τρωάς

Ἀριστομέδεις –ειος (ὁ)

Ἀριστομέδης –ου (ὁ)

Ἀριστομέδουν –ούνειος (ὁ)

Ἀριστομέδουσα –ης (ή)

Ἀριστομέδων –οντος (ὁ) –Πατὴρ Ζακύνθου, Ἀργεῖος χαλκοπλάστης –Υἱὸς Ἀριστοναύτου, Ἀχαρνεὺς

Ἀριστομένεια –ης (ή)

Ἀριστομένεις –ειος (ὁ)

Αριστομένη -ης (ή)

Αριστομένης -ους καί -εος (ό) –(άνδρει-
ότατος) –Ρόδιος όλυμπιον. εις πάλην καί
Παγκράτιον, παροιμιογράφος –Αδελφός
Αγναγόρης, πατήρ Αγαθοκλείας –Στρα-
τηγός –Άρχων –Ποιητής –Συγγραφεύς
–Υποκριτής –Πυθαγ. φιλόσοφος –Ζω-
γράφος –Όλυμπιονίκης, Πυθιονίκης πα-
λαιστής Αἰγινήτης –Μαθητής Πλάτωνος
–Βασιλεύς –Ήρωας –Κωμικός αρχαῖος
ποιητής –Υἱός Νικομήδους, Μεσσήνιος
–Νάυαρχος Δαρείου Κοδομανοῦ –Αἰγι-
νήτης Πυθιονίκης –Ποιητής –Πόριος, Α-
Δ-458Δ, Η-9-752Δ, Η-10-37Α, Η-17-873Α

Αριστομενίδα -ης (ή)**Αριστομενίδας -ου (ό)****Αριστομήδα -ης (ή)****Αριστόμηδες καί Αριστομήδης -ους (ό)****Αριστομήδη -ης (ή)**

Αριστομήδης -ου (ό) –Γλύπτης ἐν συ-
νεργασία μετά τοῦ Σωκράτους –Στρα-
τηγός Δαρείου ἐν Ἰσώ, Θεσσαλός –Υἱός
Αριστοφώντος Ἀζηνιεύς

Αριστομηλίδα -ης (ή)

Αριστομηλίδας -αο (ό) –Τύραννος
–Πάππος Ἀγησιλάου ἐκ μητρός

Αριστομηνίδα -ης (ή)**Αριστομηνίδας -αο (ό)** –Σπαρτιάτης**Αριστόμνηστη -ης (ή)**

**Αριστόμνηστος -ου καί Ἀρίμνηστος
-ου (ό)** –Άρχων Ἀθηνῶν

Άριστον -ου (ή)**Άριστόνα -ης (ή)****Άριστόναος -ου (ό)****Άριστόνας -αντος (ό)****Άριστοναῦτα -ης (ή)****Άριστοναῦτας -ου (ό)**

Άριστοναῦτης -ου (ό) –Ἀθηναῖος, οὗ τά
ἐπιτύμβια μνημεῖα εὐρέθησαν εἰς Δίπτυ-
λον –Πατήρ Ἀριστομέδοντος Ἀχαρνέως,
Η-6-117Δ

Άριστόναυτος -ου (ό) –Ὁ Νικαεύς συγ-
γραφεύς Κίος

Άριστονβρότη -ης (ή)

Άριστόνβροτος -ου (ό) –Δρομεύς, υἱός
Θευδώρου, Νεμεονίκης εἰς δόλιχον παί-
δων

Άριστονεΐδη -ης (ή)

**Άριστονεΐδης -ου καί Ἀριστονεΐδες
-ου (ό)**

Άριστονεικίδα -ης (ή)**Άριστονεικίδας -αο (ό)** –Σπαρτιάτης**Άριστονίδα -δης (ή)****Άριστονίδας -αο (ό)**

Άριστονίκα -ης (ή) –Μουσικός (Αὐλη-
τρις, ὀρχηστρίς, ἥ τυμπανίστρια ἐκ Κο-
ρωνείας ἥ ἐκ Σάμου

Άριστονίκη -ης (ή) –(ἡ ἀρίστην νίκη-
ν δίδουσα καί κερδίζουσα) –Ἀτθίς –Ιέρεια,
Πυθία ἐν Δελφοῖς, δοῦσα χρησμόν εἰς
Ἀθηναίους ὅτι πλησιάζει ὁ Ξέρξης, Α-Δ-
458Δ, Η-14-718Α

Άριστονικίδα -ης (ή)**Άριστονικίδας -αο (ό)**

Άριστόνικος -ου (ό) –(ἄριστος νικητής)
–Ἀθηναῖος –Μαραθώνιος –Ρήτωρ καί
πολιτικός Ἀθηναῖος –Κιθαρωδός –Ναύ-
αρχος –Σφεριστής –Εὐνοῦχος –Γραμμα-
τικός –Στρατηγός –Μαθητής Ἀριστά-
ρχου ἀστρονόμου –Κιθαρωδός εἰς ἐκ-
στρατείαν Μέγα Ἀλεξάνδρου –Τύραν-
νος Μεθύμνης –Ἱστοριογράφος ἐκ Τα-
ράντου –Πάππος παλαιστοῦ Δημοκρά-
τους τοῦ Δημοκράτου, Α-Δ-458Δ, Η-7-
1056Δ, Η-9-300Α, Η-14-871Δ, Η-15-736Α,
908Α

Άριστονόα -ης (ή) –Γυνή ἐκ Κορωνείας

Άριστονόη -ου (ή) –Εξ Ἀθηνῶν –Επί-
θετον Ἀφροδίτης, Ιέρεια Νεμέσεως ἐν
Ραμνούντα –Θυγάτηρ Φιλοστράτου Κο-
λωνήθεν

Άριστόνοθη -ης (ή)**Άριστόνοθος -ου (ό)****Άριστόνομη -ης (ή)**

Ἀριστόνομος -ου (ὁ) –Ρόδιος

Ἀριστόνοος -ου (ὁ & ἡ) –Αγαλματοποιός –Κιθαρωδός, Δορυφόρος (σωματοφύλαξ) Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, μέ ἐπώνυμον Πεισαῖος –Πατήρ Οἰολύκου –Συνώνυμον: Ἀρεσσινός –Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀρίστονος -ου (ὁ)

Ἀριστόνουμος -ου (ὁ)

Ἀριστόνους -οος; (ὁ) –(συνετότατος) –Υἱός Αἰγύπτου, φονευθείς ὑπό Δαναΐδος Παλαινοῦς –Ἡγεμὼν ἀποικίας Ἀκράγαντος –Λαρισαῖος –Αἰγινήτης χαλκοπλάστης (χωνευτής ἀγαλμάτων) –Μακεδὼν στρατηγός, Α-Δ-459Α

Ἀριστονόφα -ης (ἡ)

Ἀριστόνοφος -ου (ὁ) –Αγγειογράφος, Α-Δ-459Α

Ἀριστονύμη -ης (ἡ)

Ἀριστόνυμος καὶ Ἀριστώνυμος -ου (ὁ) –Τερεῦς

Ἀριστονώι (ἡ)

Ἀριστοξένα -ης (ἡ)

Ἀριστοξένη καὶ Ἀριστοθένη καὶ Πέτα καὶ Γυπτίς -ίδος (ἡ) –Θυγάτηρ Νάνου Σιγοβριγίων –Σύζυγος Εὐξείνου, μήτηρ Πρῶτου, Α-Δ-568Α

Ἀριστοξενίδα -ης (ἡ)

Ἀριστοξενίδας -αο (ὁ)

Ἀριστόξενος -ου καὶ Ἀριστόξεινος -ου (ὁ) –Μουσικός –Μαθητής Ἀριστοτέλους, περιπατητικός, διαδόσας ἐχθρικός φήμας εἰς βάρος Σωκράτους (χολερικὸν πλᾶσμα, ἀμόρφωτον καὶ ἄσωτον!), φιλόσοφος –Ιατρός (ἄριστος σέ φιλοξενία) –Υἱός Θεοτέλειος –Ο Ταραντῖνος Μνησίου, τοῦ καὶ Σπινθάρου, μουσικός, φιλόσοφος καὶ ἱστορικός μουσικῆς –Πυθαγόρειος, Η-7-1056Α, Η-8-941Δ, Η-9-371Δ, Η-14-698Δ, Η-15-761Δ, Η-17-137, 515Δ

Ἀριστοπάμουσα -σης (ἡ)

Ἀριστοπάμων -ωνος (ὁ)

Ἀριστόπαππος -ου (ὁ) –Δήλιος

Ἀριστοπάτεια καὶ Φερενίκη καὶ Βερενίκη καὶ Βερονίκη καὶ Καλλιπατεῖρα -ης; (ἡ) –Θυγάτηρ Ὀλυμπίου Διαγόρου καὶ Εὐκλίνης –Ἀδελφὴ Δωριέως, Δημαγῆτου, Ἀκουσιλάου καὶ μήτηρ Πεισιρρόδου

Ἀριστοπάτρα -ης (ἡ) –Μήτηρ Κρατεροῦ –Μήτηρ Ἀμφοτέρου, ἀξιωματικοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου

Ἀριστόπατρος -ου (ὁ)

Ἀριστοπεῖθη -ης (ἡ)

Ἀριστοπεΐθης -ου ἢ -ους; (ὁ) –Ἀνδριαντοποιός

Ἀριστοπένθη -ης (ἡ)

Ἀριστοπένθης -ου (ὁ) –Α-Δ-459Δ

Ἀριστοπόλεια -ης (ἡ)

Ἀριστόπολις -ίδος (ὁ) –Κνίδιος

Ἀριστόπολις -ίδος ἢ -εως (ἡ) –Μήτηρ Καλλίπου

Ἀριστοπόνος -ου (ὁ) –Επίθετον Ἡφαίστου

Ἀριστορίδη -ης (ἡ)

Ἀριστορίδης -ου (ὁ) –Ἀδελφός Ἀργου καὶ Τριόπου. Υἱός Πειράνθου καὶ Καλλιρρόης, ἐγγονος Ἀργου καὶ Εὐάδνης

Ἄριστος -ου (ὁ) –Λακεδαιμόνιος ἱστορικός –Ἀρκάς –Στρατηγός Βυζαντίου –Φιλόσοφος –Ἱστοριογράφος Μ. Ἀλεξάνδρου ἐκ Σαλαμίνας Κύπρου –Επίθετον Διός –Επίθετον Ἡελίοιο –Επίθετον Σιληνοῦ –Προστάτης ὕφανσης, ποῦ ὁ ἴδιος δίδαξε Α-Δ-459Δ, Η-9-552Α

Ἄριστος καὶ Ὡριστος θεῶν (ὁ) –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Επίθετον Ἀσκληπιοῦ

Ἀριστοτεΐχη -ης (ἡ)

Ἀριστοτεΐχης -ου (ὁ)

Ἀριστοτέλεια -ης (ἡ)

Ἀριστοτέλεις -ειος (ὁ)

Ἀριστοτέλης -ους (ὁ) –(μέ λεξάριθμον 1224=ἡδός πρὸς τὴν ἀλήθειαν=1224, Θέωσις=1224) –Συνδράμων τὴν ἰατρικὴν, ὁ φιλόσοφος, υἱός Νικομάχου καὶ Φαιστί-

δος(;) προσωπικού ιατροῦ βασιλέως Φιλίππου. Ἐνταγμένος εἰς Καβεῖρια μυστήρια –Ἰατρός Ἀμύντου Γ' –Μαθητής Πλάτωνος –Σύζυγος Πυθιάδος, θυγατρός Ἑρμίου, μέ ἦν γεννᾷ Πυθιάδα, ἐνῶ μέ ἑταίραν Ἑρπυλλίδα γεννᾷ Νικόμαχον –Φιλόσοφος –Συγγραφεύς –Ναυπηγός –Ναύαρχος –Παιδαγωγός Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἀπό 13-16 ἐτῶν –Γραμματικός –Ἀδελφός Ἀριμνάστου –Υἱός ιατροῦ Νικομάχου, ὄνειροκρίτου, ἀσχοληθεὶς καὶ μέ ὄνειρα, καλλιεργήσας ἐλεγείαν φυσικὴν καὶ ἐπιστήμην – Ὁ Σταγειρίτης, υἱός Νικομάχου, ἰδρυτῆς Περιπατητικῆς σχολῆς ἀποθανὼν ἐν Χαλκίδι –Ὁ πρῶην Βάττος –Εἷς τῶν τριᾶκοντα τυράννων –Φιλόσοφος Κυρηναῖος –Υἱός Ἀβρωνίχου Παλληνεύς – Δοξογράφος, ὡς Σταῦκός Ποσειδώνειος, Ἀρειος, Δίδυμος, Ἑρμείας, Ἰππόλυτος, Ψευδοπλούταρχος, Ἀέτιος καὶ κυρίως ὁ Σιμπλίκιος –Υἱός τοῦ ὑπῆρξεν ὁ Ἀραρῶς –Ὁ Θοινέτας, υἱός Ἀριστοτέλους καὶ Πουθογίτας

Ἀριστοτέχνη –ης (ή)

Ἀριστοτέχνης καὶ Ἀριστότεχνος –ου (ό) –Ἐπίθετον Διός

Ἀριστοτίμα –ης (ή)

Ἀριστοτίμη –ης (ή)

Ἀριστότιμος –ου (ό) –Υἱός Δαμαγέτου ἢ Δημαγήτου –Ἐγγονος Διαγόρου –Μαθητής Πλουτάρχου –Υἱός Ἀριστοκλείδου Ἀθμονεύς, H-7-541A, H-8-962A, H-11-690Δ

Ἀριστότοκος –ου (ό & ή) –Ἐπίθετον Καλλιόπης μέ συνώνυμον: Νύμφη

Ἀρίστου –ους (ή)

Ἀρίστου –οῦς (ή)

Ἀρίστουν –νειος (ό)

Ἀρίστουνεία –νειος; (ό & ή)

Ἀρίστουνεία –ης (ή)

Ἀρίστουνειος –ου (ό)

Ἀριστούρδη –ης (ή)

Ἀριστούρδης –ου (ό)

Ἀριστουρόδη –ης (ή)

Ἀριστουρόδης –ου (ό)

Ἀριστοῦς –οῦντος (ό)

Ἀριστοῦσα –σης (ή)

Ἀριστούχα –ης (ή)

Ἀριστουχίδη –ης (ή)

Ἀριστουχίδης –ου (ό)

Ἀριστούχος –ου (ό)

Ἀριστοφάμα –ης; (ή)

Ἀριστοφάμας –αντος (ό)

Ἀριστοφάμεια –ης (ή)

Ἀριστόφαμος –ου (ό)

Ἀριστοφάνεια –ης (ή)

Ἀριστοφάνεις –ειος (ό)

Ἀριστοφάνης –ους (ό) –Ὁ Βυζάντιος Ἀπελλοῦ, ὁ γραμματικός –Ὁ Θηβαῖος, Βοιωτός ἱστορικός –Ὁ Ρόδιος ὁ Φιλίππου, ἡδιστος ποιητής τῆς ἀρχαίας κωμωδίας –Ἀγγειογράφος περίφημος –Ἀναφλύστιος –Υἱός Ἀριστοφάντος Ἀζηγιεύς –Υἱός Δημοστράτου Παιανιεύς –Υἱός Ἀριστομένους Λευκονοιεύς –Ἐκ τῶν ἀπωλεσθειῶν κωμωδιῶν ἦσαν: Τρίφαλος καὶ Δαιταλῆς –Μεταξύ τῶν ἔργων του, ὁ “Δαίδαλος”

Ἀριστοφάνης καὶ Ἀριστόφρων –νος (ό) –(ὁ διαλάμπων ὡς ἄριστος) –(ὁ φανείς ὡς ἄριστος) υἱός τοῦ Νικοφίμου, ἐκτελέσθηκε χωρὶς δίκη καὶ δημεύθηκε ἡ περιουσία του. Πατὴρ Λύσωνος καὶ Καλλικλέους –Ἀρχων –Γραμματικός –Δραματικός ποιητής, κωμικός μέ ἄγνωστον πατρίδα διακωμωδῆσας βίον Ἀθηναίων, ἀνῆκων εἰς Καβεῖριους καὶ νικηθεὶς εἰς δύο κωμικά δράματα ὑπὸ Ἀμειψίου (Ὀρνίθες καὶ Νεφέλες). Ἐπίσης εἰς Νεφέλες κέρδισε Ἀριστοφάνην ὁ Κρατῖνος μέ ἔργον “Πυτίνη” εἰς ἡλικίαν 97 ἐτῶν –Συγγραφεύς –Ἱστορικός –Μαθηματικός –Ἀγγειογράφος –Πατὴρ Ἀριστοκλείδα –Ὁ υἱός Μενάνδρου Κορινθίου, μαθητής Λιβανίου καὶ σκανδα-

λοποιός καὶ ἀστυνομικός –Υἱός Νικοφῆ-
μου, ἄγνωστος δημότης Ἀθηναῖος καὶ
μὴ σίγουρος –Ο κωμικός, παρουσίασε
τὰ πρῶτα ἔργα του μέ το ὄνομα Φιλωνί-
δης καὶ Καλλίστρατος. Σατυριστής, μὴ
ἀναμιχθεὶς εἰς δημόσιον βίον. Υἱός Φι-
λίππου (Φιλίππιδης), καὶ Ἀθηναῖας μη-
τρός ἢ Κυδαθηναεὺς –Πατήρ Ἀριστο-
κλείδα –Ο σατυριστής ὑπῆρξε πατήρ
Φιλίππου, Νικοστράτου καὶ Ἀραρότος,
Φιλαιτέρου ἢ Φιλεταίρου. Παρ' ὅτι ἐπε-
θύμει τὴν παῦσιν τοῦ πελοποννησιακοῦ
πολέμου (Λυσιστράτη), ἐν τούτοις, μετὰ
τῶν ὀλιγαρχικῶν, ὑπέσκαπτε τό δημο-
κρατικὸν πολίτευμα τῶν Ἀθηνῶν. Κύριο
χαρακτηριστικὸν του, ἡ δριμυτάτη κω-
μικότης καὶ λεπτοτάτη ποιήσις. Ἐχαρα-
κτηρίσθη ὡς “Εὐριπιδαριστοφανίζων”.
Μέ τίς Εὐριπιδεῖς ὁμως παρωδίεες ἀπέδει-
ξεν ὅ,τι εἶχεν ἀποστηθίσει τὰ ἔργα Εὐρι-
πίδου! Φιλοπότης, κατὰ Ἀθήναιον, Α-Δ-
463Δ, 464Α, Η-7-1056Δ, 1060Δ-Η-15-584Δ,
Η-17-152Α

Ἀριστοφάντα –ης (ή)

Ἀριστόφαντος –ου (ό) –(ὁ διαλάμπων
ὡς ἄριστος) Δελφός –Κορίνθιος –Ἀκαρ-
νάν στρατηγός

Ἀριστοφάουσα –σης (ή)

Ἀριστοφάων –ντος; (ό)

Ἀριστοφίλεια –ης (ή)

Ἀριστοφίλειος –ου (ό)

Ἀριστοφίλη –ης (ή) –(ἀρίστη ὡς φίλη)

Ἀριστοφιλίδη –ης (ή)

Ἀριστοφιλίδης –ου (ό) –Τύραννος –Ἡ-
γεμῶν Ταραντίνων

Ἀριστόφιλος –ου (ό) –(ἄριστος ὡς φί-
λος) –Ἄρχων ἐν Ἀθήναις

Ἀριστοφία –ης (ή)

Ἀριστόφορος –όου (ό)

Ἀριστόφους –οος; (ό)

Ἀριστόφρουσα –σης (ή)

**Ἀριστόφρων –νος καὶ Ἀριστοφάνης
–ους (ό)**

Ἀριστόφρων –ωνος (ό) –Αἰγύπτιος καὶ
Ἑλληνικῆς καταγωγῆς

Ἀριστόφρωσσα –σης (ή)

Ἀριστοφυλίδα –ης (ή)

Ἀριστοφυλίδας –αο (ό)

Ἀριστοφύλη –ης (ή)

Ἀριστόφυλος –ου (ό) –Ἄρχων –Ρήτωρ
–Πολιτικός –Παγκρατιαστής –Ποιητής
–Ἐμπορος

Ἀριστοφῶν –ῶντος (ό) –(ἄριστος σὸ
πνεῦμα) –Ἀθηναῖος Ὀλυμπιονίκης εἰς
παγκράτιον –Κωμικός συγγραφεὺς –
Ζωγράφος, υἱός Αἰγλαοφῶντος ἀδελφός
Πολυγνώτου –Ρήτωρ δημαγωγός –Ρή-
τωρ καὶ πολιτικός, Ἀθηναῖος, σύγχρονος
Δημοσθένους –Ιατρός –Υἱός Ναυκλέους
Λακιάδης –Πατήρ Ἀριστομήδου Ἀζηνιέ-
ως, Α-Δ-464Α, Η-7-942Δ, Η-15-544Α

Ἀριστόφως –ωτος (ό)

Ἀριστοφῶσσα –σης (ή)

Ἀριστοχάρεια –ης (ή)

Ἀριστόχαρις –ιτος (ό)

Ἀριστόχη –ης (ή)

**Ἀρίστοχος –ου καὶ Ἀριστοκόων –νος
(ό)** –Χῖος

Ἀρίστοχος –ου (ό)

Ἀρίστρα –ης (ή)

Ἀρίστρας –α (ό)

Ἀριστράτη –ης (ή)

Ἀριστρατίδη –ης (ή)

Ἀριστρατίδης –ου (ό)

Ἀρίστρατος –ου (ό) –Σικυώνος τύραν-
νος –Νάξιος, Η-13-192Α, Η-14-452Α, Η-
17-617Α

Ἀρίστυλα –ης (ή)

Ἀριστυλῖς –ίδος (ή)

Ἀριστύλις –ιος (ό)

Ἀρίστυλλα –ης (ή) –Ἀδελφή Ἀριστογεί-
τονος –Θυγάτηρ Ροδίλλης –Μήτηρ Παρ-
μένειας

Ἀρίστυλλος –ου (ό) –Ἀθηναῖος –Ἀστρο-

λόγος –Φαυλόβιος καὶ αἰσχρός ποιητής, καμωδούμενος πολλάκις ὑπὸ Ἀριστοφάνους ὡς ἀκόρεστος μέ ἀνωμάλους ὀρέξεις –Διάσημος ἀστρονόμος Σάμιος

Ἀρίστυλος –ου (ὁ)

Ἀριστυς –υος (ὁ)

Ἀριστώ –οῦς ἢ –ῶς καὶ Ἀρισστώ –οῦς (ἡ) –Ἰέρεια Ἀρτέμιδος, θυγάτηρ Ἑρμοκλείτου, νιοῦ Σαναϊάδα –Παντομίμη τα Ἀθηναῖα –Βοιωτὴ –Ἄλλη θυγάτηρ Ἑργοβίου –Κιθαρώδης, Α-Δ-464Α

Ἀριστῶδιν –ινος (ἡ) –(ἡ γεννῶσα ἀριστα τέκνα) –Ἐπίθετον Ρέας

Ἀριστώι (ἡ)

Ἀρίστων καὶ Ἀρρίστων –νος (ὁ) –(ὁ ἄριστος) –Πατὴρ Ἀρίστωνος ἢ Ἀγαθοκλέους ἢ Διοκλέους ἢ Δομεστίχου ἢ Κλεοστράτου ἢ Νεικαροῦς ἢ Φιλαίγου –Υἱὸς Νικομάχου ἢ Χιόννου Θηβαῖος ὑποκριτὴς –Ζωγράφος –Αὐλωδός –Ὁ Ἀκαγεὺς συγγραφεὺς –Ὁ Ἀλεξανδρεὺς περιπατητικός –Ἱστορικός –Ὁ Κεῖος ὁ Ἰουλήτης, περιπατητικός –Τύραννος Βυζαντίου –Βασιλεὺς 14ος Σπάρτης, υἱὸς Ἀγασικλέους –Πατὴρ Πλάτωνος –Στωϊκὸς φιλόσοφος ἐκ Χίου –Ἡγεμὼν ἱππικοῦ Παιῶνων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου –Ὁ Θούριος, ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον –Προεβευτής –Μουσικός –Φιλόσοφος –Τύραννος Βυζαντίου, ἀκολουθῶν Δαρεῖον εἰς ἐκστρατεῖαν ἐνάντια Σκυθῶν –Διδάσκαλος γυμναστικῆς –Στρατηγός –Κωμικός ποιητής –Χαλκουργός –Λιθοξόος –Πατὴρ Γέροντος ἢ Ἀγαθοκλέους –Ὀλυμπιονίκης εἰς πυγμὴν καὶ πυγμὴν παίδων –Ὁ Ἐφέσιος(;) ἐσμίγετο ὄνω καὶ ἔτεκεν θυγατέραν ὀνόσκελιν, μισογύνης –Πατὴρ Ὀλβάνης –Υἱὸς Σημίου Φηγοῦσιος –Ὁ νυμφευθεὶς ὡς τρίτην γυναῖκα τὴν σύζυγον Ἀγητος υἱοῦ Ἀλκεῖδῃ –Συμβασιλεύσας μέ Ἀναξανδρίδῃ τό 550 π.Χ. –Γυμναστής Πλάτωνος –Πατὴρ Τίτου Φλαοῦιου, Α-Δ-459 Δ, 464Δ, Η-7-621Δ

Ἀριστῶναξ –κτος (ὁ) –Λέσβιος

Ἀριστῶνασσα –ης (ἡ)

Ἀριστῶνδα –ης (ἡ)

Ἀριστῶνδας –αο (ὁ)

Ἀριστῶνδη –ης (ἡ)

Ἀριστῶνδης –ου (ὁ)

Ἀριστῶνεια –ης (ἡ)

Ἀριστωνίδα –δης (ἡ)

Ἀριστωνίδας –αο (ὁ) –Θεσπιεὺς πατὴρ Ὡφελίωνος –Ἀνδριαντοποιός

Ἀριστωνίδη –ης (ἡ)

Ἀριστωνίδης –ου (ὁ)

Ἀριστωνομίδα –δης (ἡ)

Ἀριστωνομίδας –αο (ὁ)

Ἀριστωνύμα –ης (ἡ)

Ἀριστωνυμίδα –ης (ἡ)

Ἀριστωνυμίδας –ου (ὁ) –Κῶος ὀλυμπιονίκης εἰς πένταθλον

Ἀριστῶννυμος –ου (ὁ) –(ὁ ἔχων ἄριστον ὄνομα) –Ἐγγονος τοῦ Σωκράτους –Ψιλοκιθαριστὴς Μεγ. Ἀλεξάνδρου –Τύραννος –Κωμικός ποιητής –Συγγραφεὺς –Πλάτωνος μαθητής –Πατὴρ Τιμακλείδου –Κορίνθιος –Ναύαρχος Ἀθηναίων –Βιβλιοθηκάρχος Ἀλεξανδρείας ἐπὶ Πτολεμαίου γραφῆς καμωδίας –Υἱὸς Μύρωνος, πατὴρ Κλεισθένους –Υἱὸς Μεγακλέους, Α-Δ-464Δ, Η-7-587Δ, 1017Α, Η-10-840Δ

Ἀρίστως –ως (ὁ)

Ἀρίσχειμος –ου (ὁ)

Ἀρίσων –ωνος (ὁ)

Ἀριτάδα –ης (ἡ)

Ἀριτάδας –αio (ὁ)

Ἀριτάδη –ης (ἡ)

Ἀριτάδης –ου (ὁ) –Πατὴρ Ἀρίστωνος

Ἀριτάμα –ης (ἡ)

Ἀριτάμας –αντος (ὁ) –Λάκων Ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον

Ἀρίτη –ης (ἡ)

Ἀρίτης –ου (ὁ)

Ἀρίτια –ης (ἡ)

Ἀρίτιος –ίου (ό)

Ἀρίτουσα –σης (ή)

Ἀρίτρη –ης (ή)

Ἀριτρης –ου; (ό)

Ἀρίτων –νος (ό)

Ἀριφάντα –ης (ή)

Ἀρίφαντος –ου (ό)

Ἀριφάρνη –ης (ή)

Ἀριφάρνης –ου καί Ἀραφάρνης (ό)
–Βασιλεύς Θράκης

Ἀριφίλη –ης (ή)

Ἀρίφιλος –ου (ό)

Ἀριφοίτη –ης (ή)

Ἀριφοίτης –ου (ό)

Ἀριφράδη –ης (ή) –(κατάδηλη, ευδιάκριτη) ὡς τό Ἀρίζηλη καί Ἀρίγνωτη

Ἀριφράδης καί Ἀριφραδῆς –οῦς (ό)
–(πολύλογος) –Υἱός Αὐτομένους, Ἀθηναῖος κιθαρωδός ἐμπαιζόμενος ὑπὸ Ἀριστοφάνους ὡς ἀναιδῆς καί ἄσωτος –Ποιητής διθυράμβων, κωμικός ποιητής

Ἀριφρουσα –σης (ή)

Ἀρίφρων καί Ἀρρίφρων –νος (ό) (πολύ συνετός) –Πάππος Περικλέους πατήρ Ξανθίππου –Λυρικός ποιητής –Ἀδελφός Περικλέους, μετὰ θάνατον Κλεινίου ἀνέλαβε υἱόν αὐτοῦ, Κλεινίαν –Σικυώνιος, Α-Δ-465Α, Η-7-1045Α, Η-9-349Δ, Η-14-687Α, Η-17-987Δ

Ἀριχώνδα –δης (ή)

Ἀριχώνδας –ας (ό) –Ο ἀγαγών (ἐφευρέσας) τὴν Τυρρηνικὴν σάλπιγγα

Ἀριώ –οῦς (ή)

Ἀριώδος –ου (ό)

Ἀριώμουσα –σης (ή)

Ἀριώμων –νος (ό)

Ἀρίων –νος (ό) –Εἰς ἵπποφορβεῖον Ὀγκείου, ἐγεννήθη ὁ ἵππος Ἀρίων, ἐκ Δήμητρος μεταμορφωθείς εἰς φορβάδα. Ταύτην τὴν μῆξιν ἐκυνήγησε ὁ Ποσειδῶν μεταμορφωθείς εἰς ἵππον

Ἀρίων καί Ἀρείων –νος (ό) –(πολύ ξακουστός, συνετός) –Λέσβιος λυρικός ποιητής, υἱός Κυκλέως. Ἐπιστρέφων ἐξ Ἰταλίας διὰ νὰ μὴ θανατώσουν καὶ κλέψουν ναῦται, ἔπεσεν εἰς θάλασσαν σωθεὶς ὑπὸ δελφίνος –Ἴππος –Υἱός Ποσειδῶνος καὶ Δήμητρος ἢ, Ἀρπυῖτα ἢ, Ζεφύρου ἢ, Γῆς –Μουσικός –Λυρικός ποιητής –Χορικός ποιητής –Ο Κορίνθιος (7ος αἰών) κιθαρωδός, τελειοποιήσας τὸν διθυράμβον –Ρήτωρ –Χορικῆς ποίησις εἰσηγητής, ὁ Λέσβιος, Ο.Ι.Ψ.346, Α-Δ-465Α καὶ Δ, Η-7-1043Α καὶ Δ, Η-9-362Α, 489Δ, Η-15-704Δ, Η-17-416-Δ

Ἀρκά –ης (ή)

Ἀρκάδα –δης (ή)

Ἀρκάδας –αιο; καί Ἀρκάδιος –ίου (ό)
Γραμματικοῦς –Συγγραφεύς –Αὐτοκράτωρ Βυζαντίου, Α-Δ-471Α

Ἀρκαδία –ης (ή) –Μήτηρ Φιλονόμης ἐκ Νυκτίμου, θυγάτηρ βασιλέως Ἀρκαδίου, ἀδελφὴ Πουλχερίας καὶ Θεοδοσίου αυτοκράτορος, σύζυγος Ζήνωνος

Ἀρκαδίας –ίου (ό)

Ἀρκάδιον –ίου (ή) –Σπαρτιάτις

Ἀρκάδιος –ίου (ό) –Χριστ. –Ἄγιος –Ἐπίθετον ἢ γραμματικός ἢ στρατιώτης –Υἱός πρωτότοκος τοῦ Θεοδοσίου, ΣΦΑΓΕ-ΩΣ τῶν Θεσσαλονικέων

Ἀρκαδίουσα –σης (ή)

Ἀρκαδῖς –ιος (ό) –Ποταμός –Υἱός Φωκαίου

Ἀρκαδίων –ωνος (ό) –Ἀχαιός –Ἄλλος –Πατὴρ Δόρκονος –Πατὴρ Δόρκου

Ἀρκαθία –ης (ή)

Ἀρκαθίας –ίου (ό) –Υἱός Μιθριδάτου

Ἀρκαῖα –ης (ή)

Ἀρκαῖος –ου (ό) –Ὄνομα κύριον –Ἐπώνυμον μηνός

Ἀρκαλη –ης (ή)

Ἀρκαλος –ου (ό)

Ἀρκαπη –ης (ή)

Ἀρκαπος –ου (ό) –Ἐξ Αἰανῆς

Αρκαρία -ης (ή) -Σύζυγος Προκλιανού
Αρκαριος -ίου (ό)

Αρκάς -ά ή -άδος (ό) (τραχύς, άπότημος) μέ πατρωνυμικόν Αρκασίδης -Υίός Διός καί Καλλιστοῦς (άγαπημένης συνοδοῦ Παρθένου Αρτέμιδος), θυγατρός Λυκάονος ή, υίός Απόλλωνος άνατραφείς υπό Μαίας, βασιλεὺς Αρκαδίας, διδάξας πρώτος έργασίαν Γῆς καί χρῆσιν ένδυμάτων, σύζυγος Μεγανείρας ή Μετανείρας ή Λεανείρας, θυγατρός Κρόκωνος μέ ήν γεννά: Αζάνα, Αφείδαντα, Έλατον -Πατήρ Αζάνος έξ Έρατοῦς -Μέ νύμφη Χρυσοπελεία γεννᾷ Έλατον -Έρωσ καί γενάρχης, άδελφός δίδυμος Πανός -Μυθικός ήρωσ μεταμορφωθείς εις μικράν άρκτον. Η Καλλιστώ μετεμορφώθη υπό Διός εις άρκτον, προς τιμήν της ή μεγάλη άρκτος -Κύων Ακταίονος -Έπίθετον Έρμου -Έπίθετον Πανός, Α-Δ-474Α, Η-8-713Α, Η-10-123Α, Η-12-620Δ, Η-17-609Α, 850Δ, Η-18-1009Δ

Αρκασία -ης (ή)

Αρκασίδη -ης (ή)

Αρκασίδης -ου (ό) -Πατρωνυμικόν του Αρκάς, ό Ίασος

Αρκασιος -ίου (ό)

Αρκάτα καί Ακράτα; (ό)

Αρκάτις -ιδος; (ή)

Αρκέα -ης (ή)

Αρκέας -ου (ό) -Πυθαγόριος Ταραντινος, Η-16-499Α

Αρκέδημη -ης (ή)

Αρκέδημος -ου (ό)

Αρκεδότα -ης (ή)

Αρκεδότης -ου (ό)

Αρκείδα -ης (ή)

Αρκείδας -ου (ό)

Αρκεισία -ης (ή)

Αρκεισιάδη -ης (ή)

Αρκεισιάδης -καί Αρκεσσιάδης -ου (ό) -Υίός Αρκεσίου, ό Λαέρτης πατήρ

Όδυσσέως, Ο.Ο.Δ.755, Ω270, 517

Αρκείσιος καί Αρκέσιος -ίου (ό) -Υίός Διός καί Εὐρυοδείας, πατήρ Λαέρτου, πάππος Όδυσσέως, Ο.Ο.Ε.182, Η-12-31Α

Αρκενθα -ης (ή)

Αρκενθος -ου (ό) -Ποταμός

Αρκενς -ντος; (ό) -Λατινικόν;

Αρκέουσα -σης (ή)

Αρκεόφρουσα -σης (ή)

Αρκεόφρων -ωνος (ό)

Αρκεοφών -ωντος (ό)

Αρκεοφώσσα -σσης (ή)

Αρκέριμη -ης (ή)

Αρκέριμος -ου (ό)

Αρκεσα -ης (ή)

Αρκέσα -ης (ή)

Αρκέσας -ου (ό)

Αρκεσᾶς -ᾶντος; (ό)

Αρκέσασα -σης (ή)

Αρκεσία -ης (ή)

Αρκεσίας -ίου (ό)

Αρκεσιδάμεια -ης (ή)

Αρκεσίδαμος -ου (ό)

Αρκεσίδημη -ης (ή)

Αρκεσιδημίδη -ης (ή)

Αρκεσιδημίδης -ου (ό)

Αρκεσίδημος -ου (ό) -Αθηναῖος

Αρκεσιδότα -ης (ή)

Αρκεσίδοτος -ου (ό)

Αρκεσιδώρα -ης (ή)

Αρκεσίδωρος -ου (ό)

Αρκεσίκλεια -ης (ή)

Αρκεσικλής -έους (ό)

Αρκεσίλα -ης (ή)

Αρκεσιλάα -ης (ή)

ΑρκεσίλαΦος -ου (ό)

Αρκεσίλαος καί Αρκεσίλεως καί Αρκεσίλας -α (ό) -(προστάτα λαοῦ) -Αρ-

κεσ. ὁ Δ', βασιλ. Κυρήνης Ὀλυμπιον. εἰς τέθριππον ὡς καὶ Λακεδαιμόνιος ἐνῶ ὁ Μεγαλοπολίτης εἰς στάδιον –Υἱὸς Λύκου καὶ Θεοβούλης, βασιλεὺς φονευθεὶς ὑπὸ Ἑκτορος –Φιλόσοφος ἐκ Πιτάνης, ἰδρυτῆς νεώτερης Ἀκαδημίας –Ζωγράφος – Πάριος –Σύζυγος Ἑρξοῦς –Στρατηγός – Ἀνδριαντοποιός – Ἀγαλματοποιός –Υἱὸς Λύκου –Υἱὸς Ὀδυσσεύς καὶ Πηνελόπης – Ἀδελφός Λεάρχου –Οὗ Κυρηναῖος ἦτο Πυθιονίκης καὶ ἐξυμνούμενος ὑπὸ Πινδάρου –Φιλόσοφος Σκεπτικῆς σχολῆς, ἀπὸ Πιτάνης, σχολάρχης Μέσης Ἀκαδημίας –Πατήρ Λίχου, Α-Δ-475Δ, Η-7-599Δ, Η-10-853Α, Η-14-762Δ, Η-15-594Α

Ἀρκεσίλας –αο (ὁ) –Υἱὸς Θεοξένου Εὐωνυμεύς

Ἀρκεσιλέα –ης (ή)

Ἀρκεσιλέας –ου (ὁ)

Ἀρκεσίλεως –έω (ὁ)

Ἀρκέσιλλα –ης (ή)

Ἀρκέσιλλος –ου (ὁ)

Ἀρκεσίμη –ης (ή)

Ἀρκέσιμος –ου (ὁ) –Μέγαλη ἀγαπημένην τήν Εὐμηλίδα

Ἀρκεσινεύς καὶ Ἀρκεσίνης –ου (ὁ)

Ἀρκεσίνη –ης (ή)

Ἀρκεσίνης –ου (ὁ)

Ἀρκέσιον –ίου (ή)

Ἀρκέσιος –ίου (ὁ)

Ἀρκεσίους –ης (ή)

Ἀρκεσις –ιδος; (ή)

Ἀρκεσίων –νος (ὁ)

Ἀρκεσος –ου (ὁ) –Ἀρμοστής –Πυθαγόρειος

Ἀρκέσουν –νιος (ὁ)

Ἀρκέσουσα –σης (ή)

Ἀρκεσώ –οῦς (ή)

Ἀρκεσώ; (ή)

Ἀρκέσων –ωνος (ὁ)

Ἀρκέτα –ης (ή)

Ἀρκετη –ης (ή)

Ἀρκετος καὶ Ἀρκετός –ου (ὁ)

Ἀρκέτουσα –σης (ή)

Ἀρκέτων –ωνος (ὁ)

Ἀρκευθος –ου (ή & ὁ) –Ιερὸν φυτὸν Ἑρμοῦ γιὰ προστασία καὶ αὐτοπεποίθησιν –Δένδρον, ἴδιον Ἀπόλλωνος –Ποταμός

Ἀρκεύς –έως (ὁ) –Στρατηγὸς Περσῶν

Ἀρκεφίλη –ης (ή)

Ἀρκεφίλος –ου (ὁ)

Ἀρκεφρουσα –σης (ή)

Ἀρκεφρων –νος (ὁ)

Ἀρκεφῶν –ῶντος (ὁ) –Κορυδαλλεύς

Ἀρκεφωσσα –ης (ή)

Ἀρκέων –ωνος (ὁ) –Δῆλιος

Ἀρκη –ης (ή) –Θυγάτηρ Θαύμαντος, ἀδελφὴ Ἰριδος, ριφθεῖσα ὑπὸ Διὸς εἰς Τάρταρον, ὡς πολεμήσασα ὑπὲρ Τιτάνων. Τῆς ἀπέκοψε φτερά καὶ χάρισε εἰς Θέτιδα –Πόλις, Η-9-984Δ

Ἀρκηπίδη –ης (ή)

Ἀρκηπίδης –ου (ὁ)

Ἀρκήπητη –ης (ή)

Ἀρκηπίδη –ης (ή)

Ἀρκηπίδης –ου (ὁ)

Ἀρκηππος –ου (ὁ)

Ἀρκία –ης (ή)

Ἀρκίας –ου (ὁ)

Ἀρκιθάλεια –ης (ή)

Ἀρκιθάλη –ης (ή)

Ἀρκιθάλης –ητος; (ὁ)

Ἀρκιλεύς –έως (ὁ)

Ἀρκιλέως –έω (ὁ)

Ἀρκίουσα –σης (ή)

Ἀρκίππα –ης (ή) –Ερμιονίς

Ἀρκιππίδη –ης (ή)

Ἀρκιππίδης –ου (ὁ)

Ἀρκιππος –ου (ὁ)

Ἀρκιρόεις –εντος (ὁ)

Ἀρκιρόεσσα -ης (ή)

Ἀρκία -σης (ή)

Ἀρκίσουσα -σης (ή)

Ἀρκισσα -ης (ή)

Ἀρκισσος καὶ Ἀρκισσός -οῦ (ό) -Σπαρτιάτης

Ἀρκίων -νος (ό)

Ἀρκίων -ωνος (ό)

Ἀρκια -ης (ή)

Ἀρκλίνη -ης (ή)

Ἀρκλίνος -ου (ό) -Μιλήσιος, συγγραφέυς ἔπους: "Αἰθιοπὶς", Η-8-24Δ

Ἀρκλος καὶ Αἰρκλος -ου (ό) -Υἱός Ξούθου

Ἀρκοία -ης (ή)

Ἀρκοίας -ου (ό)

Ἀρκολέων καὶ Ἀρκόλεως καὶ Ἀρχόλεως -έω (ό)

Ἀρκολέαινα -ης (ή)

Ἀρκολίνησις -εως; (ό)

Ἀρκόλυκα -ης (ή)

Ἀρκόλυκος -ου (ό)

Ἀρκος -ου (ό & ή) = Ἀρκτος

Ἀρκοῦσσα -σσης (ή)

Ἀρκεύς -έως (ό) -Πέρσης -Στρατηγός Αἰγυπτίων

Ἀρκτίνα -ης (ή)

Ἀρκτίνος -ου (ό) -(τραχύς) -Μιλήσιος ποιητής -Τό ἐπικόν του ποίημα (Αἰθιοπὶς;), συνέχεια τῆς Ἰλιάδος -Ἐποποιός, Α-Δ-482Α, Η-7-1039Δ, Η-9-862Α, Η-14-763Α, Η-17-717Δ

Ἀρκτίουσα -σης (ή)

Ἀρκτίων -νος (ό)

Ἀρκτοι -ων (αἰ) -Ἰέρεια ἐπιφορτισμένα με τὴν ἱεροτελεστίαν ἐξίλασμοῦ πόλεως ἀπὸ ἀσέβειαν τῆς Ἀρτέμιδας

Ἀρκτος καὶ Ἀμαξᾶς -ᾶ (ό;) -(ἀρκούδα) -Κένταυρός τίς κατὰ Λαπίθων, εἰς γάμον Πειριθόου

Ἀρκτοῦρος καὶ Βωώτης καὶ Ἰκάριος -ίου (ό) -Υἱός Διός Ἰκάριος, ὃν μετεμόρφωσεν εἰς ἀστέρα (Ἀρκτοφύλαξ) -Ὡς ἀστήρ, ὑπὸ Διός

Ἀρκτουσα -σης (ή)

Ἀρκτοφόνη -ης (ή)

Ἀρκτοφόνος -ου (ό) -Κύων τοῦ Ὠρίωνος

Ἀρκτων -ονος ἢ -ορος (ό)

Ἀρκυα -ης (ή) -Κύων Ἀκταίωνος

Ἀρκύλη -ης (ή)

Ἀρκυλος -ου (ό)

Ἀρκύλος -ου (ό)

Ἀρκυος -ύου (ό)

Ἀρλέσα -ης (ή)

Ἀρλέσας -ου (ό) = Ἀρκεσᾶς;

Ἀρμαγεδών -ωνος (ό) -Τόπος, καὶ ὑπόσχεται Ἀποκαλύψεως

Ἀρμάδη -ης (ή)

Ἀρμάδης -ου (ό)

Ἀρμαθᾶ -ᾶς (ή)

Ἀρμαθᾶς -ᾶ (ό)

Ἀρμαθόη -ης (ή) -Μήτηρ Ἀηδόνης ἐξ Ἀμφίωνος, ἣν ὁ Ζεὺς μετεμόρφωσεν εἰς Ἀλκυόνα

Ἀρμάθοος -όου (ό)

Ἀρμαῖς -ιδος (ό) -Δαναός -Βασιλεὺς Αἰγύπτου

Ἀρμακάλη -ης (ή)

Ἀρμακάλης -ου ἢ -ητος; (ό)

Ἀρμαμίθρα -ης (ή)

Ἀρμαμίθρης -εω (ό) -Υἱός Δάτιδος στρατηγός Περσῶν, ἀδελφός Τιθαίου

Ἀρμάνη -ης (ή)

Ἀρμάνης -εως (ό)

Ἀρμάξιμα -ης (ή)

Ἀρμάξιμος -ου (ό)

Ἀρμάστα -ης (ή)

Ἀρμάστης -ου (ό)

Ἀρμάτα -ης (ή)	Ἀρμενείδης -ου (ό) -Θηβαῖος
Ἀρμάτας -ου (ό)	Ἀρμένη καί Ἀρμενία -ης (ή)
Ἀρματεύς -έως (ό) -Ἀθηναῖος	Ἀρμενία -ης (ή) -Ναϊάς τις -Σύζυγος
Ἀρμάτης -ου (ό)	Τιγράνου
Ἀρματία -ης (ή)	Ἀρμενίδα -δης (ή)
Ἀρματίας -ίου (ό)	Ἀρμενίδας -αο (ό) -Συγγραφας περί Θη-
Ἀρματίδα -δης (ή)	βῶν -Ἱστορικός
Ἀρματίδας -ου (ό)	Ἀρμένιος -ίου (ό) -Ἀργοναύτης -Ἄλλοι
Ἀρματίδη -ης (ή)	-Υἱός Ζευξίππου -Ἡρώς Ἀρμενίων, Α-
Ἀρματίδης -ου (ό) -Πατήρ Διθυράμβου,	Δ-512Δ
Θεσπιεύς, Η-6-46Α	Ἀρμενίουσα -σης (ή)
Ἀρματική -ῆς (ή);	Ἀρμενις -ιος (ό)
Ἀρματικός -οῦ (ό)	Ἀρμενισᾶς -ᾶ (ό)
Ἀρματίνα -νης (ή)	Ἀρμενίτη -ης (ή)
Ἀρματῖνος -ου (ό)	Ἀρμενίτης -ου (ό)
Ἀρμάτιον -ίου (ή)	Ἀρμενίων -νος (ό)
Ἀρμάτιος -ίου (ό) -Χριστιανικόν, Α-Δ-	Ἀρμέννη -ης (ή)
497Α	Ἀρμεννος -ου (ό) -Υἱός Ἀδαίου
Ἀρμᾶτος -ου (ό) -Στρατηγός ἐπὶ Ζήνων-	Ἀρμενος -ου (ό) -Ἀρχηγός Ἀρμενίων
νος, Η-8-731Α	-Θεσσαλός -Ἀργοναύτης -Υἱός τοῦ Νά-
Ἀρματοῦς -οὔντος (ό)	βιδος, Α-Δ-513Δ, Η-7-1172Δ
Ἀρματοῦσα -σης (ή)	Ἄρμη -ης (ή) -Ἀφροδίτη ἐν Δελφοῖς
Ἄρμαχis -ιδος -ιν (ό) -Θεότης(;) μέ ἐπί-	Ἀρμήνη καί Ἀρμένη -ης (ή)
θετον: Ἄναξ	Ἀρμήνια -ης (ή)
Ἀρμάχορη -ης (ή)	Ἀρμήνιος -ίου (ό)
Ἀρμάχορος -ου (ό)	Ἀρμηνις -ιος; (ό)
Ἀρμέα -ης (ή)	Ἀρμηρομάχη -ης (ή)
Ἀρμέας -ου (ό)	Ἀρμηρομαχίς -ίδος (ή)
Ἀρμένα -ης (ή)	Ἀρμηρόμαχος -ου (ό)
Ἀρμενάκη -ης (ή)	Ἀρμία -ης (ή)
Ἀρμένακος -ου (ό) -Βασιλεύς Ἀρμενίας	Ἀρμίας -ίου (ό)
Ἀρμεναρίχα -ης (ή)	Ἀρμινία -ης (ή)
Ἀρμενάριχος καί Ἐρμενάριχος -ου (ό)	Ἀρμενιδά -ῆς (ή)
-Υἱός Ἀσπρου (ἐπὶ Ζήνωνος)	Ἀρμινιδᾶς -ᾶο (ό)
Ἀρμένας -α (ό) -Υἱός τυράννου Νάβι-	Ἀρμίνιος -ου (ό) -Ἀρχηγός Χερούσκων
δος	-Στρατηγός Γερμανῶν
Ἀρμένδα -δης (ή)	Ἄρμιον -ίου (ή)
Ἀρμένδας -αο (ό)	Ἄρμιος -ίου (ό)
Ἀρμενείδη -ης (ή)	Ἀρμίουσα -σης (ή)

Ἀρμίσ-ίδος (ή)

Ἀρμίστρη -ης (ή)

Ἀρμίστρης -ου (ό) -Πέρσης

Ἀρμιττη -ης (ή)

Ἀρμιττος -ου (ό)

Ἀρμιχον -ου (ή)

Ἀρμίων -νος (ό)

Ἀρμνη -ης (ή)

Ἀρμνης -εω (ό) -Ἐκγονος Κύρου, πρό-
παππος Δαρείου Ὑστασπου -Πατήρ Ἀρ-
σάμου Ἀχαιμενίδης

Ἀρμοδάμεια -ης (ή)

Ἀρμόδαμος -ου (ό)

Ἀρμόδδια -ης (ή)

Ἀρμόδδιος -ίου (ό)

Ἀρμοδία -ης (ή)

Ἀρμοδία -ης (ή)

Ἀρμοδίκη -ης (ή)

Ἀρμόδικος -ου (ό)

Ἀρμόδιος -ίου (ό) - (εὐπρεπής, κατάλλη-
λος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν) -Ἀθηναῖος
συνωμότης καὶ φονεὺς Ἰππάρχου μετὰ
Ἀριστογείτονος (Γεφυραῖοι, ὧν τὴν ἀ-
δελφὴν ἐμπόδισαν νὰ συμμετάσχη ὡς
κανηφόρος, εἰς Παναθήναια), Ἀφιδναῖοι
τῆς Αἰαντίδος φυλῆς -Χάλκιοι ἀδρια-
ντες τους (δημιουργὸς Ἀντήνωρ) ὑπῆρ-
χαν στὴν Ἀγορὰ τοῦ Κεραμικοῦ, κλα-
πέντες ὑπὸ Ξέρξου τὸ 480 π.Χ. καὶ ἐπα-
ναπατρισθέντες ὑπὸ Μεγ. Ἀλεξάνδρου
-Δελφός -Ἱστορικός -Ἐθνικός ἥρως(;) -
Υἱός Προξένου Ἀφιδναῖος, Α-Δ-514Δ,
H-9-355A, H-15-543A

Ἀρμοδίσκη -ης (ή)

Ἀρμοδίσκος -ου (ό)

Ἀρμοδότη -ης (ή)

Ἀρμόδοτος -ου (ό)

Ἀρμοδώρα -ης (ή)

Ἀρμόδωρος -ου (ό) = Ὁ Μᾶρκος Αὐρή-
λιος Ἀσκληπιάδης, Περιοδονίκης, υἱός
Δημητρίου Ἑρμοπολείτου

Ἀρμόθεις -ίδος (ό & ή)

Ἀρμοθή -ης (ή) -Ἀμαζών -Σύζυγος
Πανδάρου, μήτηρ Ἀηδόνης καὶ Κλυτίας
ἢ Κλεοθήρας

Ἀρμόθοος -ου (ό)

Ἀρμοθόρη -ης (ή)

Ἀρμοθόρης -ου (ό)

Ἀρμόκλεια -ης (ή)

Ἀρμοκλῆς -έους (ό)

Ἀρμοκράτεια -ης (ή)

Ἀρμοκράτης -ους (ό)

Ἀρμοκρίτη -ης (ή)

Ἀρμοκρίτης -ου (ό)

Ἀρμοκύδη -ης (ή)

Ἀρμοκύδης -ου (ό) -Φωκαεὺς στρατη-
γὸς φέρων εἰς Θῆβαν τα Μαρδόνιον χιλί-
ους ὀπλίτας (Ἡρόδοτος -Καλλιόπη)

Ἀρμοκυδίδη -ης (ή)

Ἀρμοκυδίδης -ου (ό)

Ἀρμόλα -ης (ή)

Ἀρμόλαος -ου (ό)

Ἀρμονέα -ης (ή)

Ἀρμονέας -ου (ό)

Ἀρμονείκη -ης (ή)

Ἀρμόνεικος -ου (ό) -Σπαρτιάτα

Ἀρμονία -ης (ό) - (ἄρμος καὶ νοῦς) -Προ-
σωποποίησις Ἀρμονίας -Θυγ. Ἀρεως καὶ
Ἀφροδίτης -Σύζυγος Κάδμου ἐξ ἧς γεν-
νᾷ τὴν Σεμέλην (Θυώνην μετέπειτα) καὶ
Ἰνώ -Θυγάτηρ Ἠλέκτρας -Αὐλητρίς -
Θυγάτηρ Συρακουσῶν Γέλωνος -Μήτηρ
Χαρίτων -Μεγαρίτισσα καὶ ἄλλαι, Α-Δ-
515A, H-7-1150Δ, 1151Δ, H-8-964A, H-9-
650A, H-10-21Δ, H-14-775Δ, H-18-553Δ

Ἀρμονία καὶ Ἑρμῶνη -ης (ή) -Βασί-
λισσα Θηβῶν

Armonia (ή) -Τοπωνύμιον Ν. Ἀμερικῆς
εἰς 24ον παράλληλον

Ἀρμονίας -ίου (ό)

Ἀρμονίας -άδος (ή)

Ἀρμονίδα -ης (ή)
 Ἀρμονίδας -αο (ό)
 Ἀρμονίδη -ης (ή)
 Ἀρμονίδης -ου (ό) -Υἱός καί πατήρ Φε-
 ρέκλου, Τρώς -Αὐλητῆς περίφημος, μα-
 θητῆς Τιμοθέου, Ο.Ι.Ε.60
 Ἀρμονίη -ης (ό) -Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος
 -Συνώνυμον: Πάνσοφος
 Ἀρμονικία -ης (ή)
 Ἀρμόνικος -ου (ό) -Σπαρτιάτα
 Ἀρμόνιος -ίου (ό) -Πατήρ Ἡρός, Α-Δ-
 517Δ
 Ἀρμονίς -ίδος (ή)
 Ἀρμονόα -ης (ή)
 Ἀρμόνοος -όου (ό)
 Ἀρμόνους -ου(ό)
 Ἀρμοξένα -ης (ή) -Θυγάτηρ Νικοῦς,
 (θυγατ. Ἀγαθοκλέους), ἀδελφή Τεισάρ-
 χου
 Ἀρμοξένη -ης (ή) -Ἀδελφή Τεισάρχου
 ἥτις μέ Τεισάρχον γεννᾷ Νικῶ, θυγάτηρ
 Νικους ἐταίρας
 Ἀρμόξενος -ου (ό)
 Ἀρμοξιδάμεια -ης (ή)
 Ἀρμοξίδαμος -ου (ό)
 Ἀρμοξῶ -οῦς (ή)
 Ἀρμος -ου (ό)
 Ἀρμοσίλα -ης (ή)
 Ἀρμοσίλας -αο (ό)
 Ἀρμόστα -ης (ή)
 Ἀρμόστας -ου (ό) -Ρόδιος ἢ Λακεδαμό-
 νιος
 Ἀρμοστος -ου (ό)
 Ἀρμόττα -ης (ή) -Θυγάτηρ Φάν(ν)ου
 Ἀρμόττας -ου (ό)
 Ἀρμουσα -σης (ή)
 Ἀρμύδα -δης; (ή)
 Ἀρμύδας -αο (ό)
 Ἀρμύλη -ης (ή)

Ἀρμυλῖς -ίδος (ή)
 Ἀρμυλος -ου (ό)
 Ἀρμύτη -ης (ή)
 Ἀρμύτης -ου (ό)
 Ἀρμῶ -οῦς (ή)
 Ἀρμωδία -ης (ή)
 Ἀρμώδιος -ίου (ό)
 Ἀρμων -νος (ό) -Τρώς, Ο.Ι.Ε.60
 Ἀρμώνασσα -ης (ή)
 Ἀρναγόρα -ης (ή)
 Ἀρναγόρας -ου (ό)
 Ἀρναγος -ου (ό)
 Ἀρνάδη -ης (ή)
 Ἀρνάδης -ου (ό)
 Ἀρνάεια -ης (ή)
 Ἀρνάειος -ου (ό)
 Ἀρναῖα καί Ἀρνέα καί Ἀρνακία καί
 Πηνελόπη -ης (ή) -(ἀρχ. ὄνομα Πηνε-
 λόπης), Α-Δ-521Δ
 Ἀρναῖος καί Ἴρος -Ἴρου (ό) -Θηβαῖος
 -Κύριον ὄνομα ἐπαίτου, μεταλλαχθέν
 ὑπό μνηστήρων Πηνελόπης (Ἴρος διότι
 μετέφερε τὰ μηνύματα ὡς ἡ Ἴρις. Μνη-
 στήρ Πηνελόπης, τὸν ἐφόβιζε πῶς θά
 παρέδιδε εἰς Ἐχέτον νά τοῦ ἀποκόψει
 τὰ αἰδοῖα. Ἀργότερα ἐπάλεψε μετὰ Ὀ-
 δυσσέως καὶ ἡττήθη) -Πατήρ Μεγαμή-
 δης, συζύγου Θεσπίου, Ο.Ο.Σ.5., Η-9-
 601Α
 Ἀρνάκη -ης (ή)
 Ἀρνάκης -ου (ό) -Εὐνούχος
 Ἀρνάπη -ης (ή)
 Ἀρνάπης -ου (ό) -Πέρσης
 Ἀρνασιάντις -ιδος; (ό)
 Ἀρνέα -ης (ή)
 Ἀρνέας -ου (ό)
 Ἀρνεῖα -ης (ή)
 Ἀρνεῖα -ης (ή)
 Ἀρνεῖας -ου (ό) -Ἀντί Φαρνεῖας
 Ἀρνεῖος -ου (ό)

Ἀρνεῖος καὶ Καρνεῖος –ου (ό) –(τριετής κριός) –Μήν

Ἀρνεέκλεα –ης (ή)

Ἀρνεκλος –ου (ό)

Ἀρνεοθοίνα –νης (ή)

Ἀρνεοθοίνης –εος; (ό) –(ἀρνοφάγος) –Ἐπίθετον Πανός

Ἀρνεος –ου (ό) –Πατήρ Μεγαμήδης

Ἀρνέσια –ης (ή)

Ἀρνέσιος –ίου (ό)

Ἀρνεσίχα –ης (ή)

Ἀρνέσιχος –ου (ό)

Ἀρνεύς –έως (ό)

Ἄρνη καὶ Ἀρναία –ης (ή) –Νύμφη –Τροφός Ποσειδῶνος, πρώην Σινόεσσα –Πηγὴ –Μέ Ποσειδῶνα γεννᾷ Αἴολον Β' καὶ Βοιωτόν –Θυγάτηρ Φύλαντος –Θυγάτηρ Αἰόλου καὶ μητὴρ Βοιωτοῦ –Θυγάτηρ Ἐναρέτης, ἀδελφὴ Τανάγρας, ΑΔ-523Α

Ἄρνη –ης (ή) –Σιφνία μεταμορφωθείσα εἰς κορώνην (κουρούνα) ὡς προδῶσασα Σίφνονεῖς Μίνωα –Σύζυγος Μεταπόντου ὅστις τήν ἔδιωξεν διὰ τὴν ἀπαντρευθεῖ τήν Ἄρνην –Θυγάτηρ Οἰβάλου, βασιλέως Σπάρτης, ἀδελφὴ Τυνδάρεως καὶ Ἰκαρίου (πατρός Πηνελόπης) –Θυγάτηρ Αἰόλου καὶ Μελανίπτης –Νύμφη Ἀρκαδίας, ἐπώνυμος ὁμώνυμης πηγῆς εἰς Μαντίνειαν, ὅπου ὁ Ποσειδῶν ἀνετράφη ἐν μέσῳ κοπαδιοῦ ἀμνῶν

Ἀρνηῖς –ίδος ἢ Κυνοφόντις –ιδος (ή) –Ἑορτὴ πρὸς τιμὴν Λίνου

Ἀρνησία –ης (ή)

Ἀρνησιδήμη –ης (ή)

Ἀρνησίδημος –ου (ό)

Ἀρνησίος –ίου (ό) –Υἱός Παταίκου

Ἀρνία –ίης(ή)

Ἀρνιαδά –ης (ή)

Ἀρνιαδάς –αο (ό)

Ἀρνιαδὴ –ης (ή)

Ἀρνιαδης –ου (ό)

Ἀρνιάνδρα –ης (ή)

Ἀρνιάνδρος –ου (ό)

Ἀρνίας –ου (ό) –Θεσσαλός –Τιθορεὺς

Ἀρνικὴ –ης (ή)

Ἀρνικος –ου (ό)

Ἀρνίον –ου (ή) –Σύζυγος Κόσμου

Ἀρνιόπα –ης (ή)

Ἀρνίοπος –ου (ό)

Ἀρνίουσα –σης (ή)

Ἀρνιππὴ –ης (ή)

Ἀρνιππος –ου (ό) –Ἀθηναῖος

Ἀρνίσκα –ης (ή)

Ἀρνίσκος –ου (ό) –Ἡλείος –Πατήρ Λάμπου

Ἀρνισσα –ης (ή) –Ἀδελφὴ Τυνδάρεω

Ἀρνίων –νος (ό)

Ἀρνοβία –ης (ή)

Ἀρνόβιος –ίου (ό) –Ἀπολογητής 3ου αἰῶνα, Α-Δ-527Δ

Ἀρνόκλεια –ης (ή)

Ἀρνοκλεῖς –εῖος (ό)

Ἀρνοκλῆς –εῖος (ό) –Βοιωτός

Ἄρνος –ου (ό) –Ποταμός Ἑτρουρίας, σήμερον Ἄρνος –Μυθικόν πρόσωπον καταβάλων τὸν Πρωτόγονον

Ἄρνουβα –ης (ή)

Ἄρνουβις –ιος (ό)

Ἄρνουβος –ου (ό)

Ἀρνούτια –ης (ή)

Ἀρνούτιος καὶ Ἀρούντιος –ίου (ό)

Ἀρνουφίλη –ης (ή)

Ἀρνούφιλος –ου (ό)

Ἀρνούφιος –ιος (ό) –Αἰγύπτιος μάγος

Ἀρνοφίλη –ης (ή)

Ἀρνόφιλος –ου (ό)

Ἀρνώ –οὺς (ή) –Νύμφη, τροφός Ποσειδῶνος

Ἀρνών –ωνος (ό) –Ὀρχομένιος

Ἀρνώσσα –σσης (ή)

Ἄρνωστος -ου (ό) -Βασιλεύς Μυσῶν
 Ἀρξάνη -ης (ή)
 Ἀρξάνης -ου (ό) -Σατράπης
 Ἀρξία -ης (ή)
 Ἀρξιάδα -δης (ή)
 Ἀρξιάδας -αο (ό)
 Ἀρξιάδη -ης (ή)
 Ἀρξιάδης -ου (ό)
 Ἀρξίας -ου (ό)
 Ἀρξίκλεια -ης (ή)
 Ἀρξικλῆς -έους (ό)
 Ἀρξικλίη -ης (ή)
 Ἀρξικλῆς -ου (ό)
 Ἀρξίλα -ης (ή)
 Ἀρξιλαΐδα -ης (ή)
 Ἀρξιλαΐδας -αio (ό)
 Ἀρξίλας -ου (ό)
 Ἀρξιλλα -ης (ή)
 Ἀρξίλλια -ης (ή)
 Ἀρξίλλιος -ίου (ό)
 Ἀρξιλλος -ιος (ό)
 Ἀρξιμάχη -ης (ή)
 Ἀρξιμαχίς -ίδος (ή)
 Ἀρξίμαχίς -ιος (ό)
 Ἀρξίμαχος -ου (ό)
 Ἀρξιμένη -ης (ή)
 Ἀρξιμένης -ου (ό)
 Ἀρξιμίδα -ης (ή)
 Ἀρξιμίδας -αο (ό) -Σπαρτιάτης
 Ἀρξίουσα -σης (ή)
 Ἀρξίππη -ης (ή)
 Ἀρξιππος -ου (ό) -Υἱός Ἀκάστου
 Ἀρξιφῶν -ντος (ό)
 Ἀρξιφῶσσα -ης (ή)
 Ἀρξίων -νος; (ό)
 Ἀρόα -ης (ή)
 Ἀροάνια -ης (ή)
 Ἀροάνιος -ίου (ό)

Ἀροάνιος -ίου καί Ὀλβιος (ό) -Ποτα-
 μός Ἀρκαδίας
 Ἀροάσια -ης (ή)
 Ἀροάσιος -ίου (ό)
 Ἀρόβια -ης (ή)
 Ἀρόβιος -ίου (ό) -Ὁ σοφιστής Ἡλιόδω-
 ρος, H-8-1109A
 Ἀρογένεια -ης (ή)
 Ἀρογένης -ους (ό)
 Ἀροδότα -ης (ή)
 Ἀρόδοτος -ου (ό)
 Ἀροδώρα -ης (ή)
 Ἀρόδωρος -ου (ό)
 Ἀροεύς -έως (ό) -Ἐπίθετον Διονύσου,
 Βάκχου
 Ἀρόθεμις -ιδος (ή)
 Ἀρόκλεια -ης (ή)
 Ἀροκλῆς -έους (ό)
 Ἀρόντα -ης (ή)
 Ἀρόντας -ου καί Ἀρρος -ου (ό) -Υἱός
 Πορσήνα
 Ἀροπα -ης (ή)
 Ἀροπος -ου (ό) -Ἀθηναῖος
 Ἀρορίφρασις -εως; (ή) -Συνώνυμον:
 Κυπρογένεια -Ἐπίθετον Ἀφροδίτης
 Ἄρος -ου (ό) -Ποταμός Κιλικίας καί ὄνο-
 μα κύριον
 Ἄροσις -ιος; (ό) -Ποταμός, κληθεὶς ἀ-
 πό Νεάρχου. Ὑπὸ Μαρκιανοῦ καί Πτο-
 λεμαίου κληθεὶς Ὀροάτις
 Ἀρότη -ης (ή)
 Ἀροτήρ -ήρος (ό) - (γεωργός) -Ἐπίθετον
 Διός
 Ἀρότης -ου; (ό)
 Ἀροτρεύς -έως (ό) -Ἐπίθετον Ἐρωτος
 Ἀρότρια -ης (ή)
 Ἀρότριος -ίου (ό) -Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος
 Ἀρουάνδη -ης (ή)
 Ἀρουάνδης -ου (ό)
 Ἀρούηρα -ης (ή)

Ἀρούρηρις –ιος (ό) –Θεός Αἰγυπτίων –Ἀπόλλων ἢ Ὡρος

Ἀρούηρος –ου (ό)

Ἀροῦντα –ης (ή)

Ἀρούντας –ου; (ό) –Υἱός Ταρκυνίου

Ἀρουντία –ης (ή)

Ἀρούντιος –ίου (ό) –Τεχνίτα ἐν Σικελία

Ἀρούρα –ης (ή)

Ἀρουρα –ης (ή) –(ἀρόσιμος γῆ, Πατρίς)

Ἀρουραΐη –ης (ή) –(ἀγροτική) –Επίθετον Μούσης

Ἀρούραιος –ου (ό)

Ἀρούρης –ου (ό)

Ἀρουσα –σης (ή)

Ἀρπαγες –ων (οἱ) –Επίθετον Χαριτών

Ἀρπάγη καὶ Ἀρπαγή –ῆς (ή) –Συμβολίζει χῶρο νεκρῶν

Ἀρπάγης καὶ Ἀρπαγος –ου (ό) –Στρατηγός Κύρου

Ἀρπαγίμα –ης (ή) –(ἀρπασθείσα) –Επίθετον Περσεφόνης μέ συνώνυμον: Κῶρα

Ἀρπάγιος –ίου (ό)

Ἀρπαγίουσα –σης (ή)

Ἀρπαγίων –νος (ό)

Ἀρπαγος καὶ Ἀρπασος –ου (ό) –Ποταμός

Ἀρπαγος –ου (ό) –Εἷς τῶν δύο ἵππων τῶν Διοσκούρων (ἕτερος ὁ Φλόγιος ὃν ὁ Ἑρμῆς χάρισε καὶ ἡ Ποδάργη ἐγέννησε. Υἱοὶ Βορέου καὶ Ἑρινύος μέ ἀδελφούς: Αἶθωνα, Φόβον, Κόναβον) –Υπουργός –Πέρσης Στρατηγός Ὑστάσπου –Επίσημος ἀξιωματικός Ἀστυάρχους, εἰς ὃν παρῆδωσε τὸν υἱόν Μανδάνης θυγατρὸς, διὰ νὰ ἐκθέσῃ εἰς θηρία. Διεσώθη ὡς Κύρος, H-7-530A, H-8-580Δ, H-9-353A

Ἀρπάδη –ης (ή)

Ἀρπάδης –ου (ό) –Γραμματικός

Ἀρπαζάκιος –ίου (ό) –Σκωπτικὸν ὄνομα Ἰσαύρου

Ἀρπαζόμενος –ου (ό)

Ἀρπάκειλα –ης (ή)

Ἀρπάκειλος –ου (ό) –Υἱός Κολπούβριος

Ἀρπάκλεια –ης (ή)

Ἀρπακλος –ου (ό) –Φίλος Αρχίας, ἀναθέσας εἰς Ἀναΐτιδα τὴν εἰκόνα τῆς φίλης αὐτοῦ

Ἀρπακος –ου (ό)

Ἀρπακτής –έος (ό) –Επίθετον Ἄτα

Ἀρπακτίδη –ης (ή)

Ἀρπακτίδης –ου (ό) –Ἀρχων Ἀθηναίων

Ἀρπακτίουσα –σης (ή)

Ἀρπακτίων –νος (ό) –Μέ Φιλοστέφανον ἔδιδον εἰς παρθένους Ἀθηναίων “νυφικὸν ὕδωρ” εἰς “λουτροφόρους”, H-10-120Δ

Ἀρπαλέα –ης (ή) –Γυνὴ Ἀττικῆς

Ἀρπαλέας –έου (ό)

Ἀρπαλεύς –έως (ό) –Υἱός Λυκάονος (ἐκ τῶν 50) κεραυνωθείς μετ’ ἀδελφῶν ὑπὸ Διός

Ἀρπάλη –ης (ή) –Μέ Ποσειδῶνα γεννᾷ Κύκνον

Ἀρπάλης –ου καὶ Ἀρπάλuxe (ό)

Ἀρπαλήτη –ης (ή) –Εἰς μῦθον παριστά θυγατέρα Κλυμένου (υἱοῦ Σχοινέως ἢ Τελεοῦ). Ἀρπάτα ταύτην ἐκ μνηστῆρος κατέστησεν μητέρα. Ἐκδικουμένη ἐφόνευσε θυγατέρα τῆς, παραθέσασα ὡς γεῦμα εἰς πατέρα, κατόπιν τούτου ἐφονεύθη ὑπὸ πατρὸς, H-10-908A

Ἀρπαλήτης –ου (ό)

Ἀρπαλία –ης (ή)

Ἀρπαλιανή –ῆς (ή)

Ἀρπαλιανός –οῦ (ό)

Ἀρπάλιν –ου; (ή)

Ἀρπαλίνη –ης (ή)

Ἀρπαλίνος –ου (ό)

Ἀρπάλιον –ίου (ή)

Ἀρπαλίουσα –σης (ή)

Ἀρπαλις καὶ Ἀρπαλῖς –ίδος; (ή)

Ἀρπαλίων –νος (ό) –O.I.N.644 –Υἱός Πυλαιμένων (ἢ Ἀριζήλου) Παφλαγῶν, φί-

λος Πάριδος φονευθείς υπό Μηριόνου –Λήμνιος –Πατήρ Αλκιμαχείας –Βοιωτός

Ἀρπαλος–ου(ό)–(ἀρπαλέος, ἄπληστος, ἀδηφάγος) πατήρ Κάλα, (ἱππάρχου Μ. Αλεξάνδρου, πιθανοῦ δημιουργοῦ φυλῆς τῶν Καλλὰς εἰς Πακιστάν). Στρατηγός, υἱός Μαχάτα, ἀνηψιός Φιλίππου ἐρασθεὶς σφόδρα τὴν ἑταῖραν Πυθιονίκην. Τὴν μετεκάλεσε καὶ ἐνυμφεύθη (ἀποκτησας μέ αὐτὴν θυγατέρα) ὅτε Ἀλέξανδρος τὸν κατέστησε ἡγεμόνα Βαβυλῶνος Θησαυροφύλακαν. Σατράπην δὲ τὸν Μαζαῖον ἢ Κάλαν. Μετὰ τὸν θάνατόν της, λαβὼν πλεῖστον τῶν θησαυρῶν (περὶ τὸ 333 π.Χ. ἔγραψεν Κρίθινος Δημοσθένης), κατέφυγεν εἰς Ἑλλάδα ἰδρύσας μνημεῖον συζύγου εἰς Βαβυλῶνα καὶ πλησίον τῶν Ἀθηνῶν, (Πυθιονίκην Ἀφροδίτην, βωμόν μετὰ ναοῦ, εἰς λόφον Προφ. Ἡλιοῦ πλησίον Μονῆς Δαφνίου), θεοποιήσας Πυθιονίκην. Φυγαδευθεὶς ἐν συνεχείᾳ εἰς Κρήτην ἐδολοφονήθη ὑπὸ Θίμβρωνος (ὄρα Πυθιονίκη). Εἰς σατυρικὸν δράμα “Ἀγὴν” περιγράφονται τούτα. Θησαυροφύλαξ, δικτάτωρ οικονομικῶν καὶ σατράπης μέ ἀίσχρᾶν διαγωγὴν πρὸς φίλον βασιλεῖα Ἀλέξανδρον, ἔμπιστος ἐκ παίδων. Ἐξορίσθη μετὰ Νεάρχου ὅτε Ἀλέξανδρος ὑπέπεσεν εἰς δυσμένειαν πατρὸς. Ἐπανεφέρεν ἀργότερον, ὅτε ἀνερρηχίθη Μ. Ἀλέξανδρος εἰς ἀρχιστρατηγίαν τὴν πρῶτην φορὰν ἤρπασεν 700 τάλαντα ἐξ ὧν 350 δι’ Ἀθηναίους φίλους καὶ πολιτικούς (Δημοσθένης) οἵτινες ἐδικάσθησαν εἰς Ἀρεῖον Πάγον διὰ κατηγορίας. Ὁ Μενέσαιχμος, ρήτωρ Ἀθηναῖος, ὑπῆρξε κατήγορος τοῦ Δημοσθένους διὰ τοὺς θησαυροὺς τοῦ Ἀρπάλου, τὴν δευτέραν φορὰν ἤρπασεν 5000 τάλαντα, 6000 μισθοφόρους καὶ 30 πλοῖα. Ὡς “Ἀγὴν” ἐπιπολαίως θεωρεῖται, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος. Ὁ ποιητὴς Πύθων ηὐτέλησεν Ἀρπαλον ὡς ἀπαγωγέα βασιλικῶν καὶ δημοσίων χρημάτων καὶ θησαυρῶν, καὶ ὡς ἀγαγόντα γυναῖκάς κοι-

νὰς τὴν Πυθιονίκην, τὴν Γλυκέραν, καὶ εἰς τινα ἄλλην. Κατήγετο ἐξ εὐγενεστάτου Μακεδονικοῦ γένους. Οἱ Ἀθηναῖοι τοῦ “ἐχάρισαν” τὰ πλαστὰ ὀνόματα Παλλείδης, Πελλίδης, Σατραπίσκος, Φαλλίδης, καὶ Ἀγὴν. Τὸ σατυρικὸν δράμα ἐδιδάχθη τὸ φθινόπωρον τοῦ 326 εἰς Σοῦσα καὶ Ὑδάσπιν ἢ Χοάσπην ἐπὶ “Διονυσίων ὄντων” ἀλλὰ καὶ εἰς Ἐκβάτανα –Ἔτερος, υἱός Ἀμύκλα, ἔγγονος Λακεδαιμόνος –Ἀκόλουθος Ὀδυσσεῶς –Ἀστρονόμος –Πατήρ Πτολεμαίου –Κατήγορος Δημοσθένους διὰ θησαυροὺς Ἀρπάλου, ὁ ρήτωρ Μενέσαιχμος (εἰς Λεξικόν Stephano, 1816) καὶ εἰς λῆμα: “Παράδεισος” (πιθανῶς ὑπονοεῖ κρεμαστοὺς κήπους) «...Ἀλεξάνδρον κελεύσαντος Ἑλληνικά δένδρα τῆς ἐν Βαβυλῶνι παραδείσοις ἐμβαλεῖν Ἀρπαλον...» «...καὶ ἐπέτρεψε στρατιώτας ἐκ τοῦ Παραδείσου ξυλίζεσθαι τὰ δένδρα κόπτοντας, μήτε πεύκης μήτε κυπαρίττου φειδομένους...» σελὶς ccccxlii) – Ὁ λόγος Δεινάρχου κατὰ Δημοσθένους (εἰς δίκην Ἀρπάλου τὸν ἀφορᾷ;) –Σάμιος ἀρχιτέκτων γεφυροποιός –Πατήρ Δειρείου ἢ Δηρείου, πατρὸς Αἰγινήτου –Υἱός Πευκολάου –Μυθικός βασιλεὺς Λακωνίας –Βοσκός, Α-Δ-540Δ, Η-9-687Δ, Η-10-106Α, Η-16-509Δ, Η-18-237Δ, Η-7-1053Α καὶ Δ

Ἀρπαλύκη –ης (ή) –Θυγάτηρ Ἀρπαλύκου, υἱοῦ Ερμού, διδασκάλου Ἡρακλέους εἰς Ξιφομαχίαν. Τὴν ἀπῆγαγεν καὶ ἔζη εἰς δάση –Θυγάτηρ Κλυμένου καὶ Ἐπικάστης, ἀδελφὴ Θηράγρου ὃν ἐσφάξεν, ἐκδικουμένη πατέραν της διότι τὴν ἐβίασεν, μεταμορφωθείσα εἰς πτηνόν –Παρθένος ἐρασθεῖσα Ἴφικλον καὶ μὴ εὐρίσκουσα ἀνταπόκρισιν, ἀπέθανεν ἐξ ἀπελπισίας –Κατ’ ἄλλους, θυγάτηρ Κλυμένου Ἀργείου ἢ Περικλυμένου, υἱοῦ Τελέως, ἀδελφὴ Ἰδα καὶ Θυράγρου, σύζυγος Ἀλάστορος, υἱοῦ Νηλέως, Α-Δ-540Δ

Ἀρπάλυκος καὶ Ἀρπόλυκος καὶ Αὐτόλυκος–ου(ό)–Υἱός Λυκάονος –Διδάσκα-

λος Ἡρακλέους εἰς πυγμαχίαν –Πατήρ
Ἀρπαλύκης, Α-Δ-540Δ, Η-9-334Α

Ἀρπαλύξ καὶ Ἀρπάλης –ου (ό)

Ἀρπαξ –γος (ό) –Ὄνομα ἀνδρικόν καὶ
Λεγεῶνος –Ἐπίθετον Ἀρεως μέ συνώνυ-
μον: Γαμοκλόπος –Ἐπίθετον Βορῆος μέ
συνώνυμον: Γαμβρός –Ἐπίθετον Διός

Ἀρπαξάνδρα –τα (ή) –Ἐπίθετον Κηρός

Ἀρπάξανδρος –ου (ό)

Ἀρπασα –ης (ή)

Ἀρπασος καὶ Ἀρπαγος –ου (ό) –Υἱός
Κλείνιος –Ποταμός Πόντου, τανὺν Ἀρ-
πασοῦ, ποταμός Καρικοῦ Μαιάνδρου,
τανὺν Ἀκτοαῖ (Λευκός ποταμός), τανὺν
Δοχεῖνᾶ

Ἀρπάτη –ης (ή)

Ἀρπάτης –ου (ό) –Υἱός Τηριβάζου

Ἀρπεδόνη –ης (ή) –Ἄγνωστη, ἴσως καὶ
θεότης (Ἀρισταίνετος)

Ἀρπεδόνη –ης (ή)

Ἀρπεδόνης –η (ό) –Κιθαρωδός

Ἀρπη –ης (ή) –(δρέπανον) –Θράσσα Βάκ-
χη –Βακχίς ἐκ Σπάρτης, τροφός Διονύ-
σου –Σύζυγος Κλείνιος ἢ Κλείνιδος

Ἀρπίνουσα –ης (ή)

Ἀρπησός –ου (ό) –Παρα –πόταμος Ἐ-
βρου

Ἀρπιάβαζος –ου (ό) –Πέρσης

Ἀρπινα καὶ Ἀρπιννα –ης (ή) –Νύμφη,
θυγάτηρ Ἀσωποῦ πού μέ Ἄρην γεννᾷ Οἰ-
νόμαον, βασιλέα Πίσης, πατέρα Ἴππο-
δαμείας καὶ πενθερό Πέλοπος (ἐξ οὗ ἡ
Πελοπόννησος) –Φορβάς Οἰνομάου

Ἀρπινάτη –ης (ή)

Ἀρπινάτης –ου (ό) –Ποταμός

Ἀρπίνη –ης (ή) –Θυγάτηρ Ἀσωποῦ πού
μέ Ἀλξίωνα γεννᾷ βασιλέα Πίσης Οἰνό-
μαον –Η-14-796Α

Ἀρποκράς –άτου καὶ –ᾶ (ό) –Γραμματι-
κός

Ἀρποκράτη –ης (ή)

Ἀρποκράτης –ους καὶ Ὠρος –ου (ό) –
Υἱός Ἰσιδος καὶ Οσιρίδος –Αἰγύπτιος θε-
ός –Προσωποποιήσις σιγῆς (παριστάμε-
νος ὡς παιδίον τρυφερόν, καθήμενον
ἐπὶ ἄνθους λωτοῦ, ἔχων δάκτυλον ἐπὶ
στόματος), Η-7-676Δ, Η-18-296Δ

Ἀρποκρατίουσα –σης (ή)

Ἀρποκρατίων –νος (ό) –Γραμματικός
–Ιστορικός –Σοφιστής –Πλατωνικός φι-
λόσοφος –ΙΑτρός –Λεξικογράφος –Ρή-
τωρ, συγγραφεὺς, Α-Δ-542Α, Η-7-1049Δ,
Η-9-1058Α

Ἀρπολύκη –ης (ή)

Ἀρπόλυκος καὶ Ἀρπάλυκος –ου (ό)

Ἀρπόξαῖς –ιδος; (ό) –Σκύθης τις

Ἀρποφράς –άδος (ό) –Α-Δ-541Δ

Ἀρπυάβαζος –ου (ό) –Πέρσης

Ἀρπυια –ης (ή) –Ἐπίθετον Ποδάργης

**Ἀρπυῖα καὶ Θύελλα καὶ Ἀελλώ καὶ
Ἀελλώπη –ης (ή)** Θῆλυς δαίμων –Τέ-
ρας –Μήτηρ Ἐάνθου καὶ Ποδάρκους
–Θυγάτηρ Θαύμαντος καὶ Ἠλέκτρας
–Ὠκεανίδης –Θηρευτικός κύων Ἀκταίω-
νος, Α-Δ-542Α

Ἀρπυῖες (οἱ) –Μυθολογικές μορφές γυ-
ναικεῖες φτερωτές, προκαλοῦσαν κακό
ύπηρετώντας τὸν Ἄδη (προσωποποιήσις
ἀνεμοστροβίλου ταραχῆς, συγχύσεως
καὶ ἀνεμοζάλης) θυγατέρες Τυφῶνος, ἢ
Πόντου καὶ Γῆς, ἢ Ὠκεανίδος, Ἠλέκτρας
καὶ Θαύμαντος, ἢ Ἀελλόπους ἢ Κελαινώ
καὶ Ὠκυπέτη. Παριστάνοντο ὑπὸ ποιη-
τῶν ὡς παρθένοι μέ πτερά, (μισές γυναι-
κες καὶ μισά πουλιά), πρόσωπον δυσώ-
δες καὶ ἐκπληκτικόν, τὰς ὄνυχας γυπῶν
εἰς χεῖρας καὶ πόδας καὶ ὠτα ἄρκτων, πε-
μπόμεναι ὡς Ἑριννύες εἰς ἀνθρώπους
(προσωποποιήσις θανάτου καὶ θνελλῶν),
γνωσταὶ ἀπὸ τὸν μῦθον μάντεως Φινέ-
ως. Παρασυρθεῖς ἀπὸ δευτέραν σύζυγον
ἐτύφλωσεν τέκνα καὶ οἱ θεοὶ ἔστειλαν
Ἀρπυιες νά μολύνουν φαγητόν καὶ ὕδωρ
βασανίζοντας ἀπὸ πείνα καὶ δίψαν.
Οἱ διερχόμενοι Ἀργοναῦται διὰ τήν μα-

ντικήν, τοῦ ἀπέστειλον Ζήτα καί Κάλαιν οἵτινες ἀπεμάκρυνον ταύτας εἰς Στροφάδας ὅπου καί ἀπέθανον. Ὑπὸ ποιητῶν προσετέθησαν καί: Νικοθόη, Αἰλλώ, Ὤκυθόη, Ὤκυρρόη, Ὤκυπόδη, Ἀχολόη. Μητέραι ὠκυπόδων ἵππων, ὡς τοῦ Ποδάργου

Ἄρπυιες –ων (οἱ) –Αἰλλόπους ἢ Αἰλλώ ἢ Νικοθόη, Κελαινώ, Ποδάργη ἢ Ποδάγη, Ὤκυπέτη ἢ Ὤκυθόη, Ὤκυρρόη

Ἀρπύρεια –ης; (ή) –Θυγάτηρ μάντεως Φινέως πού μέ ἀδελφήν Ἑρασίαν εἶχον ἄτακτον ζωὴν καί ἐξολοθρεύθησαν ὑπὸ υἱῶν Βορέου (Κάλαην καί Ζήτην)

Ἄρπυς –υος καί Τίγρης –ητος (ὁ) Μυθώδης ποταμός Πελοποννήσου, ὅπου διωκομένη ἔπεσεν Ἀρπυία

Ἄρπυσσα –σσης (ή) –Σύζυγος Κανδαύλου

Ἄρπχημις –ιος; (ὁ)

Ἀρραβαῖα –ης (ή)

Ἀρράβαϊος –ου (ὁ) –Ἡγεμών Λυγκηστῶν καί υἱός Βρομεροῦ –Μακεδονικόν ὄνομα –Υἱός Ἀμύντου –Υἱός Αἰρόπου –Ἀδελφός Ἡρομένου –Μακεδονικόν, Α-Δ-543Α, Η-12-614Δ, 804Δ, Η-14-380Α

Ἀρραβών –νος (ὁ) –(προκαταβολή) –Σημιτικόν, Φοινικικόν

Ἀρραβῶσσα –σσης (ή)

Ἀρραγής –ου (ή) –Επίθετον Μοίρης

Ἀρρατη –ης (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀρρατος –ου (ὁ)

Ἀρράχη –ης (ή)

Ἀρραχίουσα –ης (ή)

Ἀρραχίων –νος καί Ἀρριχίων (ὁ) –Ὀλυμπιονίκης. Ἐνὼ ἐπνίγετο ὑπὸ ἀντιπάλου προτίμησε νά πεθάνῃ παρὰ νά ὁμολογήσῃ ἑαυτὸν ἡττημένον καί ἔλαβε στέφανον νεκρός, Α-Δ-544Α, Η-15-299Α

Ἀρραχος –ου (ὁ)

Ἀρρ(ε)ιανός Φλάβιος –ίου (ὁ) –Ἱστορικός, γεωγράφος, φιλόσοφος ἐκ Νικομηδείας Βιθυνίας

Ἀρρενείδη –ης (ή)

Ἀρρενείδης –ου (ὁ) –Υἱός Χαρικλέους, Παιανιεύς

Ἀρρενίδη –ης (ή)

Ἀρρενίδης –ου (ὁ) –Πατήρ Καλλικλέους ἢ ἄρχων

Ἀρρενόθηνος –εως (ὁ) –Επίθετον Φάνητος

Ἀρρηκτος –ου (ὁ) –Επίθετον Ἀρεως –Επίθετον Διονύσου

Ἀρρηνιανή –ῆς (ή)

Ἀρρηνιανός –οῦ (ὁ)

Ἀρρήσια –ης (ή)

Ἀρρήσιος –ίου (ὁ)

Ἀρρήτη –ης (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀρρητος –ου καί Ἀρρήιος –ῖου (ὁ) –(ὁ μὴ ρηθεὶς, ἀπόρητος) –Υἱός Προάμου

Ἀρρητος –ου (ὁ & ή) –Επίθετον Διονύσου –Επίθετον Περσεφόνης –Επίθετον Πρωτογόνου

Ἀρρηφόροι –ων (οἱ) –Ἐξ Παρθέναι ἐπιφορτισμέναι μέ ὕφανσιν πέπλου Ἀθηνᾶς (καί Ἐρρηφόροι), διαμένουσαι ἐν Ἀκροπόλει ὡς ἱέρειαι

Ἀρρία –ης (ή) –Γυνὴ Ρωμαία

Ἀρριανή –ῆς (ή)

Ἀρρίανός –οῦ (ὁ) –Φιλόσοφος –Επικός ποιητής –Γεωγράφος –Ἱστορικός Μεγ. Ἀλεξάνδρου, χριστ. –Συγγραφεὺς –Θεωρεῖται νέος Ξενοφών, Α-Δ-545Δ, 546Α, Η-18-279Α

Ἀρριανός Φλάβιος (ὁ) –Ἱστορικός –Νικομηδεὺς –Μαθητὴς Ἐπικτήτου

Ἀρρίας –ου (ὁ) –Ἀρχηγός σωματοφυλάκων (δορυφόρων) Μεγ. Ἀλεξάνδρου

Ἀρριβαῖα –ης (ή)

Ἀρριβαῖος καί Ἀρραβαῖος –ου (ὁ) –Υἱός Βρομέρου, βασιλεὺς ἐν Μακεδονίᾳ τῶν Λυγκηστῶν

Ἀρριδαῖα –ης (ή) –Καὶ πόλις

Ἀρριδαῖος καί Ἀριδαῖος –ου (ὁ) –(ἄρι, ἔρι, δαῖος, δαίομαι) –Ἀδελφός Φιλίππου

θανατωθείς μετά ἄλλωσιν Ὀλύνθου –Μακεδονικόν ὄνομα, Α-Δ-441Δ, Η-18-229Δ

Ἀρριέττα –ης (ή) –Σύγχρονον

Ἀρρίλεως –έω (ό) –Ἀθηναῖος

Ἀρρίμα –ης (ή)

Ἀρρίμας –αντος (ό)

Ἀρριος –ου (ό)

Ἀρρίππη –ης (ή)

Ἀρριππος –ου (ό)

Ἀρριστη –ης (ή)

Ἀρριστος –ου (ό)

Ἀρρίστουσα –σης (ή)

Ἀρρίστων καί Ἀρίστων –νος (ό)

Ἀρρίφρουσα καί Ἀρίφρουσα –σης (ή)

Ἀρρίφρων καί Ἀρίφρων –νος (ό) –(ό φρόνιμος) –Δηριάτης σύντροφος –Λυρικός ποιητής –Πάππος Περικλέους, Α-Δ-465Α, Η-9-349Δ, Η-7-1045Α, Η-14-687Α, Η-17-987Δ

Ἀρριφῶν –ῶντος (ό)

Ἀρριφῶσσα –ης (ή)

Ἀρριχεύς –έως (ό)

Ἀρριχίουσα καί Ἀρραχίουσα –ης (ή)

Ἀρριχίων –νος καί Ἀρραχίων (ό) –Ὀλυμπιονίκης εἰς πάλην. Ὁ γυμναστής Ἐρυξίας τόν προέτρεψε νά πεθάνῃ παρά νά ἀποδεχθεῖ τήν ἡτταν καί ἀφοῦ συνέτριψε ἐκ δυσχερεστάτης θέσεως τόν ἀστράγαλον τοῦ ἀντιπάλου, ἐξέπνευσεν. Ἐστέφθη νικητής πεθαμένος

Ἀρροπος –ου (ό)

Ἀρρος καί Ἀρόντας –ου (ό) –Υἱός Πορσίνα

Ἀρρουκίς –ιος; (ό)

Ἀρρουνς –τος; (ό)

Ἀρρούντια –ης (ή)

Ἀρρούντιος –ίου (ό)

Ἀρρουσα –σης (ή)

Ἀρρύβα –ης (ή)

Ἀρρύβας –ου ἢ –ντος; (ό) –Μακεδών –Βασιλεὺς Μολοσσῶν –Ἐκ Μολοσσίας –Η-

πειρώτης Ὀλυμπιονίκης εἰς τέθριππον, Η-9-250Δ, Η-15-380Α

Ἀρρων –ωνος (ό) –Υἱός Πορσίνα ἢ Ταρκινίου –Πατήρ Ψωφίδος, υἱός Κλημένου ἢ Ἐρυσμάνθου, Α-Θ-460Δ

Ἀρσᾶ –ῆς (ή)

Ἀρσάβα –ης (ή)

Ἀρσάβας –α ἢ –ντος; (ό) –Υἱός Εἰήνιος

Ἀρσάκη –ης (ή) –Ἀδελφή βασιλέως Περσῶν

Ἀρσάκης –εος καί –ους; (ό) –Στρατηγός Περσῶν –Πρῶτος βασιλεὺς Πάρθων –Ἀρμένιος Βασιλεὺς –Σατράπης Ἀρείας, Α-Δ-547Δ, Η-15-539Δ

Ἀρσακία –ης (ή)

Ἀρσακίδη –ης (ή)

Ἀρσακίδης –ου (ό) –Ἀπόγονος Ἀρσάκου, Η-7-541Δ

Ἀρσάκιος –ίου (ό) –Αρχιερεὺς Γαλατίτα ἐπὶ Ἰουλιανού

Ἀρσακόμα –ης (ή) –Σκύθη

Ἀρσακόμας –α (ό) –Σκύθης

Ἀρσάλεια –ης (ή) –Ἡ νυμφευθεῖσα Αἰγυπτιάδην Ἐφιάλτην, ὃν ἐφόνευσεν

Ἀρσάλη –ης (ή)

Ἀρσαλῆς –ου (ό) –Μυθολογικός ἡγεμῶν Σολύμων

Ἀρσαλίουσα –σης (ή)

Ἀρσαλίων –νος (ό)

Ἀρσαλος –ου (ό)

Ἀρσάλτη –ης (ή) –Δαναῖς, φονεύσασα Αἰγυπτιάδην Ἐφιάλτην

Ἀρσάλτης –ου (ό)

Ἀρσαμένη –ης (ή)

Ἀρσαμένης –ου (ό) –Υἱός Δαρείου Ὑστάσπου ἢ σατράπης, ἀρχηγός Οὐτίων καί Μύκων

Ἀρσάμη –ης (ή) –Θυγάτηρ Δαρείου

Ἀρσάμης –ου (ό) –Βασιλεὺς, στρατηγός Αἰγυπτίων –Σατράπης –Πατήρ Ὑστάσπου πάππος Δαρείου Α΄ –Στρατηγός Αἰ-

θιόπων –Υίός Ἀρμινου ἐξ Ἀχαιμενιδῶν
–Υίός Ἀρταξέρξου Μακρόχειρος, φονευ-
θείς ὑπὸ ἀδελφοῦ του –Στρατηγός Περ-
σῶν –Βασιλεὺς Ἀρμενίας –Υπουργός
Ἀρταξέρξου Μνήμονος –Υίός Δαρείου
καὶ Ἀρτιστώνης, θυγατρὸς Κύρου

Ἀρσαμος –ου (ό)

Ἀρσάνη –ης (ή)

Ἀρσανία –ης (ή)

Ἀρσανίας –ίου (ό) –Ποταμός

Ἀρσάνιος καὶ Ὀλβις –ιος (ό) –Ποταμός,
Ἀρκαδίας παρὰ τῷ Φενεῳ, H-14-817A

Ἀρσανος –ου (ό) –Πατὴρ Δαρείου

Ἀρσάς –ᾶδος; (ό)

Ἀρσάφης –εος; (ό) –Υίός Διός καὶ Ἰσι-
δος, θεὸς Αἰγυπτίων

Ἀρσάφια –ης (ή)

Ἀρσάφιος –ίου (ό)

Ἀρσέα –ης (ή)

Ἀρσέας –ου (ό) –Ὄνομα Μακεδόνων
–Πατὴρ Ἐπιμένου

Ἀρσελυσ –υδος (ό) –Σωματοφύλακας
Γύγου, ὅστις εἰς μάχην τελευταίου μετὰ
Κανδαύλου, σκυλεύσας τὸν ἀνωτέρω,
παρέλαβε τὸν διπλοῦν πέλεκυν, μεταφέ-
ρων τοῦτον εἰς Καρίαν. Τὸν ἀφῆρεσεν
πρῶτος ἐξ Ἰππολύτης ὁ Ἡρακλῆς, H-12-
12A

Ἀρσενία –ίης (ή)

Ἀρσενίδα –ης (ή)

Ἀρσενίδας –αο (ό)

Ἀρσένιος –ίου (ό) –(ἀνδρικός, ἀνδρεῖος)
χριστ. ὄνομα –Ἅγιος –Μοναχός –Πατρι-
άρχης –Στρατηγός

Ἀρσενοθήλυς –υος (ό) –Ἐπίθετον Διός

Ἀρσενόθυμος –ου (ή) –Ἐπίθ. Ἀθηνᾶς

Ἀρσενόμορφος –ου (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέ-
μιδος

Ἀρσενόπαις –αιδος (ή) –Ἐπίθετον Ἀφρο-
δίτης

Ἀρση –ης (ή)

Ἀρσηλα –ης (ή)

Ἀρσηλις –ιδος (ό) –Βασιλεὺς ἐν Καρία

Ἀρσηλος –ου (ό)

Ἀρσην –ηνος (ό & ή) –Ἐπίθετον Σελή-
νης μέ συνώνυμον: Θῆλυς –Ἐπίθετον
Ἀπόλλωνος –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης –Ἐπί-
θετον Διονύσου

Ἀρσηνή –ῆς (ή)

Ἀρσηνός –ου (ό)

Ἀρσηράχη –ης (ή)

Ἀρσηράχος –ου (ό)

Ἀρσηουάχη –ης (ή)

Ἀρσηούαχος –ου (ό)

Ἀρσηόχη –ης (ή)

Ἀρσήοχος –ου (ό)

Ἀρσης καὶ Ἀρσῆς –ῆ; (ό) –Υίός Ἀρταξέρ-
ξου Ὡχου φονευθείς ὑπὸ Βαγῶα

Ἀρσία –ης (ή)

Ἀρσίας –ίου (ό) –Ποταμός

Ἀρσίεσ(ρ)η –ης (ή)

Ἀρσίεσ(ρ)ης καὶ Ὡρος (ό) –Αἰγύπτιος
θεός, υἱός Ἰσιδος

Ἀρσίησις –ιος; (ό)

Ἀρσικά –ης (ή)

Ἀρσίκας –α; καὶ Μνήμων (ό) –Ἀρταξέρ-
ξης ὁ πρεσβύτερος –Υίός Δαρείου τοῦ Β΄
τοῦ Νόθου

Ἀρσίκη –ης (ή)

Ἀρσίκης καὶ Μνήμων –νος (ό) –Υίός
Δαρείου Β΄ τοῦ Νόθου

Ἀρσίλα –ης (ή)

Ἀρσίλας –α (ό)

Ἀρσίλεως –έω (ό)

Ἀρσιλόχεια –ης (ή)

Ἀρσιλοχίς –ίδος (ή)

Ἀρσίλοχος –ου (ό) –Ἡνίοχος μέ Δαιτών-
δα, Ὀλυμπιονίκην εἰς τέθριππον

Ἀρσίας –ου (ό) –Πρεσβευτὴς Δαρείου

Ἀρσίμη –ης (ή)

Ἀρσιμος –ου (ό)

Ἀρσινέα –ης (ή)

Ἀρσινέας –έου (ό)

Ἀρσίνη –ης (ή)

Ἀρσινία –ης (ή)

Ἀρσίνιος –ίου (ό) –Ἅγιος –Χριστιανικόν

Ἀρσιννώ –οὺς (ή)

Ἀρσινόα –ης καὶ Ἀρσινόη –ης (ή) –Θυγάτηρ Πτολεμαίου Λάγου καὶ Βερενίκης σύζυγος Λυσιμάχου, ἡρώϊς καὶ κατόπιν Πτολεμαίου Φιλαδέλφου –Θυγάτηρ Φηγέως, σύζυγος Ἀλκμαίονος –Τροφός Ὀρέστου –Θυγάτηρ Λευκίππου πού μέ Ἀπόλλωνα γεννᾷ Ἀσκληπιόν –Σύζυγος Μάγα καὶ Κυρήνης –Θυγάτηρ Μινύου –Θυγάτηρ Μελεάγρου παλλακίς Φιλίππου, πανδρευθεῖσα στρατηγόν Λάγον γεννᾷ Πτολεμαῖον Α΄

Ἀρσινόη καὶ Ἀλφεσίβοια –ης (ή) –Μία τῶν Ὑάδων –Πηγὴ –Ἐταῖρα –Πόλις –(ὑψηλόφρων) –Γυνὴ Ἀλκμαίωνος –Βασίλισσα οἴκου Πτολεμαίων –Θυγάτηρ Λυσιμάχου, σύζυγος Πτολεμαίου Φιλαδέλφου –Θυγάτηρ Πτολεμαίου Αὐλητοῦ, ἀδελφὴ Κλεοπάτρας, θανατωθεῖσα ὑπὸ Ἀντωνίου κατὰ προτροπὴν ἀδελφῆς –Πόλις κάτω Αἰγύπτου, Α-Δ-554Α καὶ Δ, Η-7-239Δ, 541Α, Η-8-581Α, Η-9-549Δ, Η-15-734Α

Ἀρσινόη –ης καὶ Βαρσίνη καὶ Στάτειρα –ης; (ή) (εὐάγωγη, συμβιβαστική) –Θυγάτηρ Φηγέως –Σύζυγος Εὐμένους –Χήρα Μέμνωνος –Σύζυγος Μεγ. Ἀλεξάνδρου –Μακεδονικόν, Η-9-344Δ, Η-17-216Α

Ἀρσίνους –ου (ό) –(εὐάγωγος –συμβιβαστικός) –Τενέδιος ἡγεμὼν, πατὴρ ὠραίας Ἐκαμήδης, Ο.Ι.Λ.626

Ἀρσίνος –ου (ό) –Ἐρασῖνος

Ἀρσίνους –ου (ό)

Ἀρσιπόλεια –ης (ή)

Ἀρσίπολις –ιδος (ό)

Ἀρσίππη –ης (ή) –Θυγάτηρ βασιλέως Μινύα ἢ Ὀλεία Ὀρχομενοῦ. Μινύας, με-

ταμορφωθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ εἰς νυκτερίδα (Π)

Ἀρσιππος –ου (ό) –Πατὴρ Ἀσκληπιοῦ ἐξ Ἀρσινόης

Ἀρσίππη ἢ Ἀλκηστis –ιδος (ή)

Ἀρσις –ιος (ό) –Ποταμός

Ἀρσίτη –ης (ή)

Ἀρσίτης –ου (ό) –Σατράπης Φρυγίας

Ἀρσιφόνη –ης (ή) –Θυγάτηρ Ὀμήρου, σύζυγος ποιητοῦ Στασίου, Α-Δ-557Δ

Ἀρσίφονος –ου (ό)

Ἀρσιφρώνδα –δης (ή)

Ἀρσιφρώνδας –αο (ό)

Ἄρτα = Περσικά ὁ Ἀρταῖος = ὑψηλός, εὐγενής, (Ἀρταβάνος, Ἀρταχαίης, Ἀρταξέρξης, Ἀρταφέρνης)

Ἄρτα –ης (ή) –Μήτηρ Αἰόλου, υἱοῦ Ποσειδῶνος

Ἀρταβαζάνη –ης (ή) –Περσίς

Ἀρταβαζάνης –ους (ό) –Πρεσβύτερος υἱός Δαρείου Ὑστάσπου

Ἀρταβάξης καὶ Ἀρταβάσδης (ό) –Ὄνομα βασιλέως –Τελευταῖος Ὀλυμπιονίκης ὁ Ἀρμένιος –Υἱός Τιγράνου, βασιλεὺς Ἀρμενίων

Ἀρτάβαζος –ου (ό) –Πέρσης σατράπης, στρατηγός –Πατὴρ Ἀρτώνιδος –Υἱός Φαρνάκου, ἡγεμὼν Πάρθων

Ἀρταβάνη –ης (ή)

Ἀρτάβανος –ου (ό) –(ὑψηλός + ἀδελφός Δαρείου –Υἱός Ὑστάσπου, θεῖος Ξέρξου –Υρκάνιος, εὐνους Ξέρξου –Θεῖος καὶ διάδοχος Φραάτου, βασιλεὺς Πάρθων

Ἀρταβαρία –ης (ή)

Ἀρταβάριος –ίου (ό) –Πέρσης

Ἀρτάρασθης –ης (ή)

Ἀρτάρασθος καὶ Βαραστάδης –ου (ό) –Βασιλεὺς Ἀρμένιτα τελευταῖος Ὀλυμπιονίκης, τὸ 393 ἐπὶ Θεοδοσίου, Η-4-151Δ

Ἀρταβάτα –ης (ή)

Ἀρταβάτας –ου (ό) –Πέρσης

Ἀρταβάτης -εω (ὁ) -Πατήρ Φαρναζά-
θρου, Πέρσης

Ἀρτάβης -ου (ὁ) -Πέρσης

Ἀρταβία -ης (ή)

Ἀρτάβιος -ίου (ὁ) -Ποταμός συμβάλλον
μέ Ύδάσπην

Ἀρταβις -ιος (ὁ) -Ποταμός

Ἀρταγέρση -ης (ή) -Περσίς

Ἀρταγέρσης -ου (ὁ) -Πέρσης στρατηγός
Ἀρταξέρξου Μνήμονος

Ἀρτάεζος καὶ **Ἀρτάοζος** -ου (ὁ) -Φίλος
Κύρου Νεωτέρου

Ἀρταζώστη -ης (ή) -Θυγάτηρ Δαρεί-
ου Ὑστάσπου, σύζυγος Μαρδονίου -Σύ-
ζυγος Αἰχαιμενίδου στρατηγού

Ἀρταζώστης -ου (ὁ) -Περσικόν

Ἀρταῖα -ης (ή)

Ἀρταῖος -ου (ὁ) -(εὐγενικός) -Πέρσης ἢ
Μήδος καὶ ἀρχαῖον ὄνομα Περσῶν -Πα-
τήρ Ἀρταχαίου

Ἀρταῖς -ίδος (ή)

Ἀρτακάηνα -ων (τά) -(Στράβων) Σα-
τράπης στρατηγός, διαταχθεὶς ὑπὸ Μ.
Ἀλεξάνδρου νά ὀχυρώσῃ τὸ Ἐράτ μετο-
νομάσας Ἀλεξάνδρεια

Ἀρτακαίης -ου (ὁ) -Πατήρ Ἀρταῦντη,
Αἰχαιμενίδης. Ὑπερβολικός εἰς ὕψος Πέρ-
σης, ἐπιβλέπων διάνοξιν διώρυγος Ἄθω

Ἀρτακάμα -ης (ή) -Θυγάτηρ Ἀρταβά-
ζου, σύζυγος Πτολεμαίου

Ἀρτακάμας -ου (ὁ) -Σατράπης

Ἀρτακάμη -ης (ή) -Θυγάτηρ Ἀρταβά-
ζου

Ἀρτάκη -ης (ή) -Κρήνη

Ἀρτάκης -έος (ὁ) -(αὐτάρκης) -Ἀρχαῖος
ἥρως, φονευθεὶς ὑπὸ Μελεάγρου, Α-Ε-
30Δ

Ἀρτακία -ης καὶ **Ἀρτακίη** -ης (ή) -Κρή-
νη, Ο.Ο.Κ.108

Ἀρτακόανα -νων (τά) -Ἀρριανός

Ἀρταλη -ης (ή)

Ἀρταλος -ου (ὁ) -Ἀντί Φάρταλος

Ἀρτάμα -ης (ή)

Ἀρτάμα -ου (ὁ) -Δυνάστης ἐν Φρυγία

Ἀρταμένη -ης (ή)

Ἀρταμένης -ους (ὁ) -Ρήτωρ ἐν Ρόδῳ

Ἀρτάμη -ης (ή)

Ἀρτάμης -ους (ὁ) -Στρατηγός Περσῶν
-Βάκτριος

Ἀρταμιδώρα (ή) -Ἀντί Ἀρτεμιδώρα

Ἀρταμίδωρος -ου καὶ **Ἀρτεμίδωρος**
-ου (ὁ) -Υἱός Μιννίωνος καὶ ἀδελφός
(ιατροκλεῖς)

Ἀρταμῖς -ιτος καὶ **Ζαρίασπις** (ή & ὁ)
-ἀντί Ἀρτεμῖς -Ποταμός

Ἀρταμισία -ης (ή)

Ἀρταμίσιος -ίου (ὁ)

Ἀρτάμνη -ης (ή)

Ἀρτάμνης -ου (ὁ) -Υἱός Σμέρδιος

Ἀρταμουξία -ης (ή) = Ἀρτεμισία. Πλα-
στόν ὑπὸ Ἀριστοφάνους εἰς Θεσμοφορι-
άζουσες

Ἀρτάμουσα -σης (ή)

Ἀρταμυς -υτος; (ὁ) = Ὁ Ἀρτεμῆς

Ἀρτάμων -νος (ὁ) -Δούλος τις

Ἀρτανδρη -ης (ή)

Ἀρτανδρις -ιδος (ὁ & ή)

Ἀρτανδρος -ου (ὁ)

Ἀρτάνη -ης (ή)

Ἀρτάνης -ου (ὁ) -Πατήρ Φραταγούνης
-Ποταμός Θράκης καὶ Βιθυνίας

Ἀρτάνης -εω (ὁ) -Υἱός Ὑστάσπου (υἱοῦ
Ἀρσάμεος) ἀδελφός Δαρείου -Βασιλεὺς
μικρᾶς Ἀρμενίας

Ἀρτάνισσα -σσης (ή) -Περσίς

Ἀρτάξα -ης (ή) -Περσίς

Ἀρταξάνη -ης (ή) -Περσίς

Ἀρταξάνης -ου (ὁ) -Πέρσης

Ἀρτάξας καὶ **Ἀρτάξης** -ου (ὁ) -Βασι-
λεὺς Ἀρμενία

Ἀρταξέρα -ης (ή)

Αρταξέρας –ου; (ό) –Πέρσης
Αρταξέρξη –ης (ή) –Περσίς
Αρταξέρξης και Αρτοξέρης –ου (ό) – (ύψηλός+πολεμιστής) –(Artakhshathra= Περσικά) –Πρότερον: Οάρσης –Αδελφός Κύρου –Υιός Μήτη –Βασιλεύς Περσίας –Υιός Ξέρξου –Υιός Δαρείου Νόθου –Ο Τρίτος, επικληθείς Ωχος
Αρταξία –ίου (ό) –Έπαρχος Αντιόχου, Α-Δ-562Δ
Αρτάσιος –ίου και **Αρταξίας** –ίου (ό) –Πατήρ Τιγράνου
Αρταξύρα –ης (ή)
Αρταξύρας –α (ό)
Αρταόζος –ου (ό) –Φίλος Κύρου –Ευγενής Πέρσης
Αρταουάσδη –ης (ή)
Αρταουάσδης –ου (ό) –Ο Αρμένιος τραγωδός –Λογογράφος και ιστορικός
Αρταούσδη –ης (ή)
Αρταούσδης –ου (ό) –Ο Αρμένιος τραγωδός λογογράφος και ιστορικός
Αρταπάνη –ης (ή) –Περσίς
Αρταπάνης –ου (ό) –Πέρσης
Αρτάπανος –ου (ό) –Ιουδαίος ιστορικός, Α-Δ-562Δ
Αρταπάτα –ης (ή) –Περσίς
Αρταπάτας και Αρταπάτης –ου (ό) –Πιστός ευνούχος Κύρου –Σκύθης
Αρταπίτη –ης (ή) –Περσίς
Αρταπίτης –ου (ό) –Φίλος Κύρου –Βασιλεύς Αρμενίτα
Αρτάρια –ης (ή) –Περσίς
Αρτάριος –ίου (ό) –Πέρσης
Αρτας –α (ό) –(μέγας, λαμπρός) –Ίάπυξ τις
Αρτασήρα –ης (ή) –Περσίς
Αρτασήρας και Αρτασύρας –α (ό) –Πέρσης
Αρτασύρα –ης (ή) –Περσίς
Αρτασύρας –ου (ό)

Αρταΰκτη –ης (ή) –Περσίς
Αρταΰκτης –εω(ό) –Πέρσης λεηλατήσας τόν τάφον του Πρωτεσιλάου –Ηγεμών Συστοῦ, στρατηγός –Υιός Χοράσμη ἢ Χεράσμιος, επικεφαλῆς Μακρώνων καί Μοσσυνοίκων. Έφονεύθη υπό Αθηναίων σταυρωθείς εἰς Αἰγός Ποταμούς
Αρταΰντη –ης (ή) –Περσίς, γυνή Δαρείου, θυγάτηρ Μασίστεω
Αρταΰντης –ου (ό) –Πέρσης, υἱός Ἰθαμίτρη, επικεφαλῆς Πακτύων
Αρτάφαν –άνου; (ό);
Αρταφᾶν –νου; (ό) –Πέρσης
Αρταφάνη –ης (ή) –Περσίς
Αρταφάνης –ου (ό) –Πέρσης
Αρταφέρνη –ης (ή) –Περσίς
Αρταφέρνης(ους –ην) και Αρταφρένης –ου(ό) –Αδελφός Δαρείου Ὑστάσπου, σατράπης Σάρδεων –Στρατηγός Δάτιδος –Πέρσης τις
Αρταφρένη –ης (ή)
Αρταφρένης –ου (ό) –Βασιλεύς Περσῶν –Αρχηγός Λυδῶν καί Μυσῶν, υἱός Αρταφέρνης πού ἔκαμε ἀπόβασιν στόν Μαραθῶνα μέ τόν Δάτιν
Αρταχαΐη –ης (ή) –Περσίς
Αρταχαΐης –ου (ό) –Στρατιώτης –Υιός Αρταίου στρατηγός Ἰνδῶν
Αρταχαΐος –ου (ό) –Υιός Αρταίου, Η-14-710Α
Αρτάχαιος –ου (ό) –Χαλδαῖος ἢ Πέρσης. Μέ Βούβαρον ἐξώρυσαν διώρυγα Ξέρξου εἰς Ἄθω
Αρτβῶς –ῶ (ό)
Αρτέα –ης (ή)
Αρτέας –ου (ό)
Αρτέμᾶ –ης (ή)
Αρτεμαγένη –ης (ή)
Αρτεμαγένης –ου (ό)
Αρτεμαγόρα –ης (ή)
Αρτεμαγόρας –ου (ό) –Όνομα Λυδῶν

Ἀρτεμάγορος -ου (ό)

Ἀρτεμάδοτη -ης (ή)

Ἀρτεμάδοτος -ου (ό)

Ἀρτεμαδώρα -ης (ή)

Ἀρτεμάδωρος -ου (ό)

Ἀρτεμᾶς -ᾶ (ό) -Ἀκόλουθος Παύλου -Ἀθηναῖος -Μιλήσιος -Σπαρτιάτης -Χριστ. ἅγιος -Πατήρ Τυχαρίωνος -Πατήρ τῆς Φιλαίνιν(ου), Α-Δ-563Α

Ἀρτεμάχη -ης (ή)

Ἀρτεμαχίς -δος (ή)

Ἀρτέμαχος καὶ Ἀρτεμάχος -ου (ό)

Ἀρτεμβάρη -ης (ή)

Ἀρτεμβάρης -ου (ό) -Ἀρχηγός Περσῶν -Στρατηγός Περσῶν, πάππος Ἀρταῦκτη

Ἀρτέμειν καὶ Ἀρτεμείν -νης; (ή) -Θυγάτηρ Μάρκου καὶ σύζυγος Βαλώτου

Ἀρτέμεισις καὶ Ἀρτεμείσις -ιος (ό)

Ἀρτεμένη -ης (ή) -Περσίς

Ἀρτεμένης -ου; (ό) -Υἱός Δαρείου

Ἀρτεμεῶν -ῶνος (ό)

Ἀρτεμέων -ντος (ό) -Ἐπίθετον Διονύσου

Ἀρτέμη -ης (ή)

Ἀρτεμή -ῆς (ή)

Ἀρτέμης -ῆος (ό) -Καὶ χριστιανικόν

Ἀρτεμῆς -ῆος; (ή)

Ἀρτεμησία -ης (ή)

Ἀρτεμήσιος -ίου (ό) -Ὄνομα καὶ μὴν Μακεδόνων

Ἀρτεμία -ης (ή)

Ἀρτεμίας -ίου (ό)

Ἀρτεμίδες -ων (αι) -Παρά Φοίνιξιν ἑπτὰ θυγατέρες Ἀστάρτης καὶ Κρόνου ταυτόσημοι Τιτανίδων

Ἀρτεμίδοτα -ης (ή)

Ἀρτεμίδοτος -ότου (ό)

Ἀρτεμιδώρα -ης (ή) -Περιβόητος διὰ κομψότηταν

Ἀρτεμιδώρα καὶ Ἀρταμιδώρα -ης (ή) -Θυγάτηρ Δημέου

Ἀρτεμίδωρος -ου (ό) -(Δώρον Ἀρτέμιδος) -Γραμματικός -Συγγραφεύς, Δαλδιανός καλούμενος, γράψας πέντε βιβλία ὄνειροκριτοῦ, παραδοξογράφος -Βασιλεύς -Υποκριτής -Ποιητής -Ἑλλην γεωγράφος καὶ ἄλλοι -Υἱός Ἀρτέμωνος -Ὀλυμπιονίκης, ὁ Θυατείριος εἰς στάδιον, ὁ Ἀλεξανδρεὺς (καὶ Ἰσίδωρος) διαλεκτικός φιλόσοφος, εἰς στάδιον δύο φορές -Σοφιστής -Ὁ Ταρσεὺς Ἀριστοφάνειος, ὁ Ψευδαριστοφάνειος -Υἱός Τιτυβοῦ -Ἐφέσιος -Πατήρ Καλλία Μακεδόνας -Πατήρ Δημητρίας -Ἐκ Δάλδης ὄνειροκριτικός -Πατήρ Τίτου Φλαοῦιου Ἀρτεμίδωρου -Προσωνύμιο σταδιονίκη Ἰσιδώρου Ἀλεξανδρέως -Υἱός Ἀθηνοδώρου, ἐπιστάτης -Τραλλιανός παγκρατιαστής -Υἱός Χαρμόλου, γλύπτης -Υἱός Ἀρτεμισίας, Α-Δ-563Α, Η-71056Α, 1059Η-9-838Α, Η-13-790Α, Η-15-430Δ, 638Α, Η-17-598Α

Ἀρτεμίκλεια -ης (ή)

Ἀρτεμίκληα -ης (ή) -Θυγάτηρ Οὐενέτου

Ἀρτεμικλῆς -έους (ό)

Ἀρτέμιν -ινος; (ό)

Ἀρτεμίν -ου; (ή)

Ἀρτέμιον -ίου (ή)

Ἀρτέμιος -ίου (ό) -(παρθενικός -φωτεινός) -Δούξ -Θαυματοργός καὶ χριστιανός (20 Ὀκτωβρίου)

Ἀρτεμίουσα -σης (ή)

Ἀρτεμῖς -ιδος (ή) -Προστάτις ἐπιτόκων. Μετὰ γέννεσιν ἀπὸ Λητῶ λειτούργησε ὡς μαῖα=Ἰάτραινα, ὀμφαλοτόκος, βοηθῶσα εἰς γέννεσιν ἀδελφοῦ Ἀπόλλωνος

Ἀρτεμῖς -ιδος (ή) -(παρθένης τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα) -Θυγάτηρ Διὸς καὶ Λητοῦς (Φοῖβη), ἀδελφή Ἀπόλλωνος, δίδυμος, -Θεὰ κυνηγίου καὶ Σελήνης -Προσωποποίησις ἀμόλυπτης παρθενίας. Συνοδευόταν ἀπὸ νύμφες καὶ Νηρηΐδες, σύμβολον παρθενίας, προστάτις ἀγνῆς νεότητος, γεννηθεῖσα εἰς Δῆλον ἢ Ὀρτυγίαν (νῆσον παρὰ Συκελίαν) κατὰ

Πίνδαρον. Ὅρη, δάση, πηγές ἦσαν σύμβολά της, ὡς καί τό λουλούδι Ἀρτεμισία, κύνες, γαλή, ἔλαφοι, αἶγες, τόξο, μισοφέγγαρο, –Ἡ Σίβυλλα Ἡροφίλη, ἡ Ἐρυθραῖα –Ἐπίθετον Ἐκάτης –Ἐπίθετον Σελήνης –Ἐπίθετον Τύχης, Ο.Ι.Ε.51, Π 183, Φ471Α-Δ-563Δ, Η-7-1148Δ, 1150Α καί Δ

Ἀρτεμῖς –ίδος (ή) –(παρθένος τήν ψυχὴν καί τό σῶμα). Μία ἀπό τίς 7 κόρες Κρόνου καί Ἀστάρτης –Γαμηλία θεά

Ἀρτεμισία –ης (ή) –(πόα θαμνώδης) –Βασιλική σύζυγος καί ἀδελφή Μαυσώλου (ἀγνή ὡς Ἀρτεμις), θυγάτηρ Ἑκατόμνου, Σατραπή Καρίας ἀπό Μύλασα, δι' ὃν ἀνήγειρε Μαυσωλεῖον βασιλέως Ἀλικαρνασσοῦ μέ ἐπίβλεψιν Ἀριστοτέλους, ἔργον Σκόπα, Λεωχάρους, Τιμοθέου καί Πυθέως. Θανούσα ἐκ φυματισέως τήν διεδέχθη Ἰδριεύς, σύζυγος ἀδελφῆς Ἄδας καί κατόπιν Ἄδα –Βασίλισσα Καρίας, θυγάτηρ Λυγδάμιδος ἥτις μετέσχε ναυμαχίας Σαλαμίνας, πολέμησασα μετά τοῦ Ξέρξου, ὅστις ἐδήλωσεν: «Οἱ ἄνδρες γιγόνασιν γυναῖκα καί αἱ γυναῖκα ἄνδρες». Ἠράσθη ἄνευ ἀνταποκρίσεως τόν Ἀβυδηνόν, ὃν καί ἐτύφλωσεν καί αὕτη ἐκρημνήσθη ἀπό Λευκάταν –Ἀδελφή Πίγρητος –Ἡ Καρία ἦτο μήτηρ Πισινδήλιδος –Ἐταῖρα Ἑλληνίς, γνωστή ἀπό τήν κατάρα της –Θυγάτηρ Οἰνοκλέους, Α-Δ-568Α, Η-7-157Δ, 1005Α, Η-9-347Δ, 348Δ, 535Α

Ἀρτεμισία –ης (ή) –Βασίλισσα Καρίας ἀκολουθήσασα Ξέρξην μέ πέντε πλοῖα εἰς Σαλαμίνα. Ἐκ πανουργίας διεσώθη καί βοηθήθει ὑπό νέου πού τή κατεφρόνει δι' ὃ καί ἀπελπὶς ἐπνίγει εἰς ἀκρωτήριον Λευκάδος –Ἀδελφή καί σύζυγος Μαυσώλου, δι' ὃν ἐξ ἀγάπης ἔκτισεν Μαυσωλεῖον τα περιφίμῳ τῆς Ἀλικαρνασσοῦ, ἔπιεν τήν κόνιν του μετά ποτῶν καί ἐκ λύπης, μετά δύο χρόνους ἀπέθανεν. Θυγάτηρ Λυγδάμιδος, ἑξαναγκασθεῖσα εἰς ἐκστρατεῖαν μετά Ξέρξου (Ἡρόδοτος –Πολύμνια)

Ἀρτεμισία (τά) –Ἑορτή Ἀρτέμιδος ἐν Δελφοῖς

Ἀρτεμισίη –ης (ή)

Ἀρτεμισίος –ίου (ό) –Μὴν Σπαρτιατικός –Μακεδονικὸς μὴν, ἀντίστοιχος Ἑλαφηβολιώνος

Ἀρτεμίσκη –ης (ή)

Ἀρτεμίσκος –ου (ό)

Ἀρτεμίχη –ης (ή) –Θυγάτηρ Κλεινίου καί Ἀρπης, ἥν Ἀπόλλων μετεμόρφωσεν εἰς πτηνόν διότι ἔδωκεν παρεφθαρμένον τό ὄνομα θεᾶς

Ἀρτέμιχος –ου (ό)

Ἀρτεμίων –νος (ό) –Ἀρχηγὸς Ἰουδαίων

Ἀρτεμοκλέα –ης (ή)

Ἀρτεμοκλῆς –έους (ό)

Ἀρτεμόκλια –ης (ή)

Ἀρτέμουν –νειος (ό)

Ἀρτεμοῦς –οῦντος; (ή)

Ἀρτέμουσα –σης (ή)

Ἀρτεμῶ –οῦς (ή)

Ἀρτεμῶν; (ή)

Ἀρτέμων –νος (ό) –Χριστ. ὄνομα ἀγίου –Πατήρ Ἀρτεμιδώρου ἢ Ζωπύρου ἢ Μύρτωνος –Μεγαλέμπορος ἐκ Φασηλίδος –Ἀναιδὴς καί μαλθακὸς ποιητὴς λυρικῶν ἀσμάτων, ἐμπαιζόμενος ὑπὸ Ἀριστοφάνους –Ἐπίθετον Κρατίνου –Συγγραφεὺς (ἀπὸ Κασσάνδρεια), εἰδικῶν ἔργων διὰ οὐσίαν βιβλιοθηκῶν καί ὑπὸ θεσιν συλλογῆς βιβλίων –Μηχανικὸς ὁ περιφόρητος –Καὶ χριστιανὸς ἱερομάρτυς (24 Μαρτίου) –Ζωγράφος, Α-Δ-569Δ, Η-7-945Α, Η-8-788Δ

Ἀρτεμώνη –ης (ή) –Ἀναφέρει Ἡρόνδας

Ἀρτεμωνίς –ίδος (ή)

Ἀρτεπίβουλη –ης (ή)

Ἀρτεπίβουλος –ου (ό)

Ἀρτεπίθυμος –ου (ό & ή)

Ἀρτηῖς –ίδος (ή) –Μήτηρ Πορθοήνορος

Ἀρτημῖς –ίδος; (ή)

Ἀρτιβαρζάνη -ης (ή) -Περσίς
Ἀρτιβαρζάνης -ου (ό) -Πέρσης
Ἀρτιβία -ης καί Ἀντιβία (ή) -Θυγάτηρ
Ἀμφιδάμαντος, καί μήτηρ Εὐρυσθέως,
(Ἄθλοι Ἡρακλέους)
Ἀρτίβιος -ίου (ό)
Ἀρτιβόλη -ης (ή) -Περσίς
Ἀρτιβόλης -ου (ό) -Πέρσης, υἱός Μαζίου
Ἀρτίβολος -ου (ό)
Ἀρτίγαμος -ου (ό) - (πρό μικροῦ νυμφευ-
θεῖς, νεόγαμος)
Ἀρτικίδα -δης (ή)
Ἀρτικίδας -αίο (ό)
Ἀρτίμα -ης (ή)
Ἀρτίμας -αντος (ό) -Πέρσης σατραπῆς
Λυδίας
Ἀρτιμέλεια -ης; (ή)
Ἀρτιμέλης -ους (ό)
Ἀρτιμήασα καί Ἀρτίμπασα -ης (ή)
Ἀρτιμίουσα -σης (ή)
Ἀρτιμίων -νος (ό)
Ἀρτίμπασα -σης (ή) -Οὐρανία Ἀφρο-
δίτη ὑπό Περσῶν -Ἐπίθετον Ἀφροδίτης
παρά Σκυθῶν
Ἀρτίνοση -ης (ή)
Ἀρτινοΐη -ης (ή)
Ἀρτίνοιος -ου (ό)
Ἀρτίνοος -όου (ό) - (ό ἔχων ἄρτιον τόν
νοῦν)
Ἄρτιξ -γος; (ό)
Ἀρτιξίδα -ης (ή)
Ἀρτιξίδας -αο (ό)
Ἀρτιούλα -ης (ή)
Ἀρτιούλαος -ου (ό)
Ἀρτίουλος -ου (ό)
Ἀρτίπος -οδος; (ό & ή) -Ἐπίθετον Ἀτης
μέ συνώνυμον: Σθεναρή
Ἀρτίπους -οδος; (ό & ή) - (ό ἔχων ἀρτί-
ους πόδας) -Ἐπίθετον Τύχης μέ συνώνυ-
μον: Ταχύδρομος

Ἀρτίσκη -ης (ή)
Ἀρτίσκος -ου (ό) - (ὑποκοριστικόν ἄρ-
του) -Παρα, πόταμος Ἐβρου, τανὺν Τοῦν-
σα ἢ Ἀρδησκος
Ἀρτιστώνη -ης (ή) -Σύζυγος Δαρείου
μέ ὃν γεννᾷ Ἀρσάμην
Ἀρτιστώνης -εω (ό)
Ἀρτίτοκος -ου (ή) -Ἐπίθετον Σελήνης
Ἀρτιφαής -ῆ (ή) - (ή ἄρτι ἀνακτήσασα
φῶς ὀφθαλμῶν) -Ἐπίθετον Σελήνης
Ἀρτιφάνεια -ης (ή)
Ἀρτιφανής -ῆ (ό) -Ἐπίθετον Ἡελίοιο
Ἀρτοβαζάνη -ης (ή)
Ἀρτοβαζάνης -ου (ό) -Υἱός Δαρείου
Ἀρτοβαρζάνη -ης (ή) -Περσίς
Ἀρτοβαρζάνης -ου (ό)
Ἀρτοζώστρα -ης (ή) -Θυγάτηρ Δαρεί-
ου, σύζυγος Μαρδονίου στρατηγού, υἱοῦ
Γωβρύου
Ἀρτόμουσα -σης (ή)
Ἀρτόμων -νος (ό)
Ἀρτόντη -ης (ή)
Ἀρτόντης -ου (ό) -Υἱός Βαγαίου ἢ Μαρ-
δονίου
Ἀρτοξάρη -ης (ή)
Ἀρτοξάρης -ου; (ό) -Παφλαγών
Ἀρτοξέρξη -ης (ή)
Ἀρτοξέρξης καί Ἀρταξέρξης -ου (ό)
-Πατήρ Ἀρσου
Ἄρτος καί Ἀρτας -ου (ό) - (κρίθινος ἄρ-
τος)
Ἀρτόστη -ης (ή) -Θυγάτηρ Ὠχου
Ἀρτόστης -ου (ό)
Ἀρτότρωγος -ου (ό)
Ἀρτουάσδη -ης (ή)
Ἀρτουάσδης -ου (ό) -Υἱός Τιγράνου
-Συγγραφεὺς -Βασιλεὺς Ἀρμενίας
Ἀρτούχα -ης (ή) -Περσίς
Ἀρτούχας καί Ἀρτούχος -ου (ό) -Ἡγε-
μῶν Ὑρκανῶν -Σατραπῆς Πέρσης

Ἀρτοῦχος -ου (ὁ)

Ἀρτοφάγος -ου (ὁ)

Ἀρτόχμη -ης (ή)

Ἀρτόχμης -ου (ὁ) -Γαμβρός Δαρείου, σύζυγος θυγατρὸς αὐτοῦ, ἀρχηγός Ἀρμενίων καὶ Φρύγων

Ἀρτύα -ης (ή)

Ἀρτύας -αντος; (ὁ)

Ἀρτυβία -ης (ή) -Θυγάτηρ Ἀμφιδάμαντος -Μήτηρ Εὐρυσθέως, σύζυγος Σθενέλου

Ἀρτύβιος -ίου (ὁ) -Στρατηγός Δαρείου Ὑστάσπου

Ἀρτύκα -ης (ή)

Ἀρτύκας -ου; (ὁ) -Βασιλεύς Μήδων

Ἀρτύκλεια -ης (ή)

Ἀρτυκλῆς -έους (ὁ)

Ἀρτύκωμα -ης (ή)

Ἀρτύκωμις -ίδος (ή)

Ἀρτύκωμος -ου (ὁ)

Ἀρτύλα -ης (ή)

Ἀρτυλάα -ης (ή)

Ἀρτύλαος -ου (ὁ) -Ἄρχων Θηβαίων

Ἀρτύλας -αντος; (ὁ) -Φιγαλεύς

Ἀρτυλλα -ης (ή)

Ἀρτυλλος -ου (ὁ)

Ἀρτυλόχεια -ης (ή)

Ἀρτυλοχίς -ίδος (ή)

Ἀρτύλοχος -ου (ὁ)

Ἀρτυμάχη -ης (ή)

Ἀρτυμαχίς -ίδος (ή)

Ἀρτύμαχος -ου (ὁ)

Ἀρτυμήδα -ης (ή)

Ἀρτυμήδας -αντος (ὁ)

Ἀρτυμήδη -ης (ή)

Ἀρτυμήδης -ου (ὁ)

Ἀρτυμίουσα -σης (ή)

Ἀρτυμίων -νος (ὁ)

Ἀρτύμουσα -σης (ή)

Ἀρτύμων -νος (ὁ)

Ἀρτύμωνη -ης (ή)

Ἀρτύνη -ης (ή)

Ἀρτύνης -ου (ὁ) -Βασιλεύς; Μήδων

Ἀρτύντη -ης (ή)

Ἀρτύντης -ου; (ὁ) -Ἀρχηγός Πακτίων, υἱός Ἰθαμάрту, στρατηγός

Ἀρτυσίλα -ης (ή)

Ἀρτυσίλας -αο (ὁ)

Ἀρτυσίλεως -έω (ὁ) -Δῆλιος

Ἀρτυσίτραγος -ου (ὁ)

Ἀρτύστουσα -σης (ή)

Ἀρτύστων -νος (ὁ) -Πέρσης

Ἀρτυστώνη -ης (ή) -Θυγάτηρ Κύρου, σύζυγος Δαρείου

Ἀρτύφια -ης (ή)

Ἀρτύφιος -ίου (ὁ) -Υἱός Ἀρταβάνου, ἀρχηγός Γανδάρων καὶ Δαδίκων

Ἀρτώκη -ης (ή)

Ἀρτώκης -εος ἢ -ου (ὁ)

Ἀρτώνη -ης (ή)

Ἀρτώνης -η (ὁ) -Βασιλεύς Ἰβήρων

Ἀρτωνίδα -δης (ή)

Ἀρτωνίδας -αο (ὁ)

Ἀρτωνίδη -ης (ή)

Ἀρτωνίδης -ου (ὁ)

Ἀρτωνίς -ίδος (ή) -Θυγάτηρ Ἀρταβάζου

Ἀρτωρία -ης (ή)

Ἀρτώριος -ίου (ὁ) -Μάρκος -Φίλος Καίσαρος, Α-Δ-584Α

Ἀρυνάνδη -ης (ή)

Ἀρυνάνδης -ου (ὁ) -Πέρσης σατράπης Αἰγύπτου

Ἀρύαξις -ιος (ὁ)

Ἀρύτα -ου ἢ -ντος (ὁ) -Ποταμός

Ἀρμβαλλίς -ίδος (ή)

Ἀρύβαλλος -ου (ὁ) -(πλεκτόν Βαλλάντιον)

Ἀρύβας –ντος καὶ **Ἀρύμβας** καὶ **Ἀρρύβας** καὶ **Ἀρύββας** –ου (ὁ) –Φοῖνιξ ἐκ Σιδώνος, οὗ θυγάτηρ δούλευε παρὰ πειρατῶν –Θεῖος Ὀλυμπιάδος, Ο.Ο.Ο.426

Ἀρύββας –ου (ὁ)

Ἀρυβος καὶ **Ἀρυμβος** –ου (ὁ)

Ἀρύνην καὶ **Ἀρύνης** –ιος (ή)

Ἀρύνης –ιος (ή) –Θυγάτηρ βασιλέως Ἀλυάτ(τα)ου, σύζυγος Ἀστυάγου Κυαξάρεω, ὡς ἐπικύρωσις συνθήκης εἰρήνης μεταξύ Λύδων καὶ Μύδων πού διεκόπη ἢ μεταξύ των διαμάχη, λόγω ἐκλείψεως ἡλίου ἣν προέβλεψεν Θαλῆς Μιλήσιος

Ἀρύμαγδος καὶ **Ὀρύμαγδος** –ου (ὁ) –Ποταμός Κιλικία

Ἀρύμβας –ου (ὁ) –Βασιλεὺς Μολοσσῶν –Θεῖος Ὀλυμπιάδος, συζύγου Φιλίππου –Ἀδελφός Νεοπτολέμου, οὗ τὴν θυγατέρα Τρωάδα ἐνυμφεύθη

Ἀρυπταῖα –ης (ή)

Ἀρυπταῖος –ου (ὁ) –Μολοσσός

Ἀρύση –ης (ή) –Ναῦς Ἀττική –Ὄνομα πλοίου

Ἀρύσης –ου (ὁ) –Υἱός Ὡχου

Ἀρύστα –ης (ή)

Ἀρύστας –ου (ὁ) –Ὁ Ἀρκάς

Ἀρυτάμη –ης (ή)

Ἀρυτάμης –ου (ὁ)

Ἀρυτάτη –ης (ή)

Ἀρυτάτης ἢ **Ἀριτάμης** (ὁ) –Ὁ Λακεδαιμόνιος ἦτο ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον

Ἀρύτη –ης (ή)

Ἀρυτος –ου (ὁ) –Πυθαγόρειος

Ἀρυφος –ου (ὁ) –Θεσπιεύς

Ἀρυώθα –ης (ή)

Ἀρυώθης –ου (ὁ)

Ἀρυώτης –ου (ὁ)

Ἀρφα –ᾶς (ή)

Ἀρφαξάδῃ –ης (ή)

Ἀρφαξάδης –ου (ὁ)

Ἀρχά –ῆς (ή) –(μεγάλας ἀρετάς, ὠνάσας Ἀλάθεια) –Επίθετον Ἀλήθειας –Επίθετον Τύχης

Ἀρχά πάντων (ὁ) –Επίθετον Διός

Ἀρχαβις –ιος (ὁ)

Ἀρχαβος –ου (ὁ) –Ποταμός

Ἀρχαγάθα –ης (ή)

Ἀρχάγαθος καὶ **Ἀγάθαρχος** –ου (ὁ) –Υἱός Λυσανίου (ιατρός ἐν Σπάρτῃ) –Περίφημος ἀνατόμος –Υἱός Ἀγαθοκλέους Τυράννου Συρακουσῶν –Υἱός Λυσάνδρου ἢ Ἰατρός, Α-Δ-584Δ, Η-7-832Δ, Η-9-780Δ

Ἀρχαγέτα –ης (ή)

Ἀρχαγέτας –ου (ὁ) –(ἀντί ἀρχηγέτης) –Ἐπώνυμον Ἀσκληπιοῦ –Επίθετον Ἀπόλλωνος

Ἀρχαγέτη –ης (ή)

Ἀρχαγέτις –ιδος (ή) –(Συνώνυμον: Γοργάς) –Επίθετον Ἀθηνᾶς

Ἀρχαγόρα –ης (ή)

Ἀρχαγόρας –ου (ὁ) –Ἀργεῖος λοχαγός ἢ Δελφός –Υἱός Νιόβης ἢ Θεοδότου, μαθητῆς Πρωταγόρου, Η-16-460Δ

Ἀρχαγόρη –ης (ή)

Ἀρχαγορίδῃ –ης (ή)

Ἀρχαγορίδης –ου (ὁ)

Ἀρχάγορος –ου (ὁ)

Ἀρχάδα –δης (ή)

Ἀρχάδας –αιο (ὁ)

Ἀρχάδῃ –ης (ή)

Ἀρχάδης –ου (ὁ)

Ἀρχάη –ης (ή)

Ἀρχάης –ῃ ἀντί **Ἀρχάνης** –ου (ὁ) –Βασιλεὺς Αἰγύπτου

Ἀρχαθία –ης (ή)

Ἀρχαθίας –ίου (ὁ)

Ἀρχαία –ης (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀρχαίαι –ων (οἱ) –Επίθετον Μοιρῶν

Ἀρχαιοανακτίδα –δης (ή)

- Ἀρχαιανακτίδας –αο (ό)
 Ἀρχαιοανακτίδη –ης (ή)
 Ἀρχαιανακτίδης –ου (ό)
 Ἀρχαίαναξ –κτος καί Ἀρχεάναξ –κτος (ό) –Μιτυληναῖος
 Ἀρχαίανασσα –σσης καί Ἀρχαιάννα-σα (ή) –Ἑταῖρα Πλάτωνος
 Ἀρχαίανασσα καί Ἀρχεάνασσα –ης (ή) –Ἑταῖρα ἀπό Κολοφῶνα, φίλη Πλάτωνος
 Ἀρχαίη –ης (ή) –Ἐπίθετον ἑταίρας Λαῖδος –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης –Ἐπίθ. Νυκτός
 Ἀρχαῖκαρος –ου (ό)
 Ἀρχαινέτη –ης (ή)
 Ἀρχαίνετος –ου (ό)
 Ἀρχαιογόνη –ης (ή)
 Ἀρχαιόγονος –ου (ό)
 Ἀρχαιοκράτεια –ης (ή)
 Ἀρχαιοκράτεις –ειος (ό)
 Ἀρχαιοκράτης –ους (ό)
 Ἀρχαῖος –ου (ό) –Πατήρ Ἀρταχαίου –Ἐπίθετον Σκότους
 Ἀρχαῖωι; (ή)
 Ἀρχαλεύς –έως (ό) –Υἱός Φοίνικος, θεμελιωτής Γαδείρων
 Ἀρχάλη –ης (ή)
 Ἀρχαλος –ου (ό)
 Ἀρχαμένη –ης (ή)
 Ἀρχαμένης –ους (ό)
 Ἀρχάνδρα –ης (ή)
 Ἀρχανδρίς –ίδος (ή)
 Ἀρχανδρίδα –ης (ή)
 Ἀρχανδρίδας –αο (ό)
 Ἀρχανδρίδη –ης (ή)
 Ἀρχανδρίδης –ου (ό)
 Ἀρχανδρος –ου (ό) –Υἱός Ἀχαιοῦ ἐκ Φθίας, γαμβρός Δαναοῦ, σύζυγος Σκαίης (ὕπ' αὐτῆς φονευθεῖς) ἀδελφός Ἀρχιτέλους, Α-Δ-599Δ, Η-12-59Α, Η-14-676Δ, Η-15-384Δ
 Ἀρχαννοῦ –οῦς (ή)
 Ἀρχάπετος –ου; (ό)
 Ἀρχαρέστα –ης (ή)
 Ἀρχαρέστης –ου (ό)
 Ἀρχαρέτα –ης (ή)
 Ἀρχαρέτας –ου (ό)
 Ἀρχαρέτη –ης (ή)
 Ἀρχαρέτης –ητος καί Ἀρχάρετος –ου (ό)
 Ἀρχας –α (ό)
 Ἀρχάς –ᾱ (ό)
 Ἀρχέα –ης (ή)
 Ἀρχεαγάθα –ης (ή)
 Ἀρχεαγάθης –ου (ό)
 Ἀρχεανακτίδα –ης (ή)
 Ἀρχεανακτίδας –αο (ό)
 Ἀρχεανακτίδη –ης (ή)
 Ἀρχεανακτίδης –ου (ό)
 Ἀρχεάναξ –κτος (ό)
 Ἀρχεάνασσα –ης (ή) –Ἑταῖρα ἐκ Κολοφῶνος Μ. Ἀσίας. Συνέζη μετά Πλάτωνος
 Ἀρχέας –α (ό)
 Ἀρχεβάτη –ης (ή)
 Ἀρχεβάτης –ου (ό) –Υἱός Λυκάονος ὑπὸ Διός κεραυνωθείς
 Ἀρχεβία –ης (ή)
 Ἀρχεβιάδη –ης (ή)
 Ἀρχεβιάδης –ου (ό) –Τρεῖς Ἀθηναῖοι, ὁ εἷς, υἱός Δημοτέλους
 Ἀρχέβιος –ίου (ό) –Ἐπίσημος Βυζαντίων –Στρατηγός –Υἱός Ἀρχεβιάδου Λαμπρεύς, Α-Δ-599Δ
 Ἀρχέβουλα καί Ἀρχεβούλα καί Ἀρχεβούλη –ης (ή)
 Ἀρχέβουλος –ου (ό) –Ποιητής Θηβαῖος
 Ἀρχεβῶλα –ης (ή)
 Ἀρχέβωλος –ου (ό)
 Ἀρχέγαλλος –ου (ό) –Εὐνοῦχος, κορυφαῖος τῶν ἱερέων (Γάλλων) τῆς Κυβέλης

Ἀρχεγόνη -ης (ή) –(πρώτη τοῦ γένους)
Ἀρχέγονος -οιο (ό & ή) –(πρώτος τοῦ γένους) –Επίθετον Διονύσου –Επίθετον Ζαγρέως –Επίθετον Θαύμαντος –Επίθετον Πανός –Επίθετον Ρέας –Επίθετον Ωκεανού

Ἀρχεδάμα -ης (ή)

Ἀρχεδάμας -ντος (ό) –Δύο Ἀθηναῖοι

Ἀρχεδάμεια -ης (ή)

Ἀρχέδαμος -ου (ό) –Ολυμπιονίκης Ἡλείος εἰς πάλην παιδων –Στρατηγός, Α-Δ-599Δ

Ἀρχέδειπνος -ου (ό)

Ἀρχεδέκτη -ης (ή)

Ἀρχεδέκτης -ου (ό)

Ἀρχεδήμη -ης (ή)

Ἀρχεδημῖδη -ης (ή)

Ἀρχεδημῖδης -ου (ό) –Ἀρχων Ἀθηναῖος

Ἀρχέδημος καί Ἀρχέδαμος -ου (ό) –(ἄρχων) Δημαγωγός ἐν Ἀθήναις –Ο Ἀθηναῖος καλούμενος Πήληξ –Ρήτωρ –Στωϊκός –Πολιτικός –Λιθοξόος –Μαθητῆς Ἀρχύτα –Φιλόσοφος εἰς αὐλήν τυράννου Διονυσίου, σταλεῖς δι' ἀπορίας εἰς Πλάτωνα –Μακεδών τις –Ὁραιοπαθῆς, κακότεχνος γλύπτης, ὁ καί “Νυμφολήπτης” –Ο υἱός Ἀρχεδήμου, Ἀθηναῖος ἐξ Αὐρίδων –Πιθεύς –Υἱός Ἀρχίνου, Προσπάλιος –Τόν ἀναφέρει Αριστοφάνης, Η-4-167Δ, Α-Δ-599Δ, Η-11-559Δ, Η-12-650Α

Ἀρχεδία -ίης (ή) –Εἰς ἀγγειογραφίαν

Ἀρχεδίκα -ης (ή)

Ἀρχεδίκη -ης (ή) –Θυγάτηρ Ἰππίου τυράννου, σύζυγος Αἰαντίδου, υἱοῦ τυράννου Ἰππόκλου ἐκ Λαμψάκου –Θεσπιάς πού μέ Ἡρακλῆν γεννᾷ Δυνάστην –Ἐταῖρα διαβόητος ἐκ Ναυκρατίδος Λιβύης –Θυγάτηρ Δαναοῦ –Μήτηρ Ἀλεύα, βασιλέως Θεσσαλίας –Θυγάτηρ Εὐθυμάχου Ὀτρυνέως, Η-15-542Α

Ἀρχέδικος -ου (ό) –Υἱός Ἡρακλέους καί Θεσπιάδος Εὐρυπόλης ἢ Εὐρυοδείας –

Συγγραφεὺς –Κωμικός ποιητής –Κωμωδιογράφος

Ἀρχεθάλη -ης (ή)

Ἀρχεθάλης -ου (ό)

Ἀρχεα -ης (ή)

Ἀρχείας -ου (ό)

Ἀρχεῖδη -ης (ή)

Ἀρχεῖδης -ου (ό)

Ἀρχεῖονος -ου (ό) –Υἱός Εὐρυοδείης

Ἀρχεῖος -εῖου (ό)

Ἀρχεῖτη -ης (ή)

Ἀρχεῖτος -ου (ό)

Ἀρχέκακος -ου (ό & ή) –Επίθετον Διονύσου

Ἀρχεκράτεια -ης (ή)

Ἀρχεκράτης -ου (ό)

Ἀρχέκωμος -ου (ό)

Ἀρχέλα -ης (ή) –Θεσπιάς

Ἀρχελάα -ης (ή) –Γυνή ἐκ Κορωνείας

Ἀρχελάδα -ης (ή)

Ἀρχελάδας -ου (ό)

Ἀρχελάδη -ης (ή)

Ἀρχελάδης -ου (ό) –Ἀλωπεκεύς

Ἀρχελαΐδα -ης (ή)

Ἀρχελαΐδας -ου ἢ -δαο (ό)

Ἀρχελαΐς -ίδος (ή) –Πόλις –Ἀναφέρει ποιητής Παρθένιος

Ἀρχελαοι (οἱ) –Φυλὴ Σικυνώνων

Ἀρχέλαος καί Ἀρχέλας καί Ἐχέλαος -ου (ό) –(ὁ βασιλιάς) –Υἱός Τημένου καί Ἡλεκτρωνῆς ἢ Μαιάνδρου –Στρατηγός –Φυσικός φιλόσοφος –Νόθος (ἐκ δούλης ἀδελφοῦ τοῦ Ἀλκέτα) υἱός Περγίκα, ὀλυμπ. εἰς τέθριππον 408 π.Χ. –Βασιλεὺς Σπάρτης –Ἀρχιστράτηγος Μιθριδάτου –Πατήρ Ἀργαίου –Υἱός βασιλέως Μακεδονίας –Βασιλεὺς Σπάρτης –Φιλόσοφος, συμμαθητῆς Περικλέους –Διδάσκαλος Σωκράτους –Γλύπτης –Ρόδιος φιλόσοφος –Εθνάρχης Ἰουδαίων –Αἰγυπτιᾶδης φονευθεὶς ὑπὸ μνηστής Δαναῖ-

δος Ἀναξιβίας –Διδάσκαλος Εὐρυπίδου, συγγραφεύς –Τεχνίτης τραγικός ποιητής –Τεχνογράφος –Ποιητής –Χορογράφος –Τοπογράφος μηχανικός –Υἱός Ἡλεκτρούονος, βασιλεὺς Μυκηνῶν καὶ Ἀναξοῦς –Μακεδονικόν, Α-Δ-601Δ, Α-Θ-628Δ, Η-5-773Α, Η-8-27Δ, Η-17-514Δ

Ἀρχέλαρ –ρος (ό)

Ἀρχέλας –ου; (ό)

Ἀρχέλεως καὶ Ἀρχέλαος –ου (ό) –Βασιλεὺς Σπάρτης ἢ Μακεδονίας –Φιλόμουσος –Φιλοξενήσας Εὐρυπίδην ἢ ἕτερος διθυραμβοποιός

Ἀρχέλουσα –σης (ή)

Ἀρχελόχεια –ης (ή)

Ἀρχελοχίς –ίδος (ή)

Ἀρχέλοχος –ου (ό) –Τρῶς, Υἱός Ἀντήνορος, Ο.Ι.Β.823, Ξ464

Ἀρχέλων –νος; (ό) –Όνομα ὀργάνωσις διὰ τὴν ὑποστήρηξιν τῆς θαλασσίας χελώνας

Ἀρχεμάνδρα –ης (ή)

Ἀρχεμάνδρος –ου (ό)

Ἀρχεμάνη –ης (ή)

Ἀρχεμάνης –ου (ό)

Ἀρχεμάχη –ης (ή)

Ἀρχεμαχίδα –ης (ή)

Ἀρχεμαχίδας –αο (ό)

Ἀρχεμαχίδη –ης (ή)

Ἀρχεμαχίδης –ου (ό)

Ἀρχέμαχος –ου (ό) –Υἱός Πατροῦς καὶ Ἡρακλέους –Ίστορικός –Πυθαγόριος –Μαθητὴς Πυθαγόρου –Υἱός Θεσπιάδος Δήλιος καὶ Ἡρακλέους –Νόθος υἱός Πριάμου –Ἀθηναῖος δημότης, μὴ σίγουρος, –Ἀρχαῖος συγγραφεύς Εὐβοίας, Α-Δ-602 Α καὶ Δ

Ἀρχεμβρότα –ης (ή)

Ἀρχεμβροτίς –ίδος (ή)

Ἀρχέμβροτος –ότου (ό) –Πατὴρ Τυρταίου

Ἀρχεμένη –ης (ή)

Ἀρχεμένης –ου (ό)

Ἀρχεμήδη –ης (ή)

Ἀρχεμήδης –ους (ό)

Ἀρχέμηλα –ης (ή)

Ἀρχέμηλος –ου (ό)

Ἀρχεμνίδα –δης (ή)

Ἀρχεμνίδας –αο (ό)

Ἀρχεμνίδη –ης (ή)

Ἀρχεμνίδης –ου (ό)

Ἀρχέμισσος –ου (ό) –Ποταμός

Ἀρχέμονος –ου (ό & ή)

Ἀρχεμόρα –ης (ή)

Ἀρχέμορος –ου ἢ Ὀλέτης (ό) –Υἱός Λυκούργου ἱερέως Νεμέας καὶ Εὐρυδίκης ὃν ἐθύλασεν ἡ Ὑψιπύλη ὅταν ἐπωλήθη ὑπὸ Λημνίων γυναικῶν διότι ἔσωσε πατέρα Θόαντα, Α-Δ-602Δ, Η-15-542Δ

Ἀρχέμορος –ου (ό) –Συμβολικόν ὄνομα Ὀφέλτου, ὡς αἰτίου ἰδρυσίς Νεμέων (τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας) ὡς πενθίμων καὶ ταφικῶν ἀγώνων

Ἀρχέμος –ου (ό) –Χῖος ἀγαλματοποιός

Ἀρχεναῖδα –δης

Ἀρχεναῖδας –αο (ό)

Ἀρχεναυῖδα –δης (ή)

Ἀρχεναυῖδας –αο (ό)

Ἀρχεναύτα –ης (ή)

Ἀρχεναύτας –ου (ό)

Ἀρχενεῖδη –ης (ή)

Ἀρχενείδης –ου (ό)

Ἀρχένεως –έω (ό) –Ἀθηναῖος, υἱός Διφίλου Προσπάλτιος

Ἀρχένη –ης (ή)

Ἀρχενηῖδη –ης (ή)

Ἀρχενηῖδης –ου (ό) –Ναυπηγός ἐν Ἀθήναις

Ἀρχένης –ου (ό)

Ἀρχενίκα –ης (ή)

Ἀρχενίκη –ης (ή)

Ἀρχένικος -ου (ὁ) – Ἀθηναῖος ναυπηγός

Ἀρχεννα -ης (ή)

Ἀρχεννος -ου (ὁ) – Πατήρ Βουπάλου, – Ζωγράφος, πρῶτος μέ φτερά τήν νίκην καί τόν ἔρωτα

Ἀρχενόα -ης (ή)

Ἀρχένοθη -ης (ή)

Ἀρχένοθος -ου (ὁ)

Ἀρχενόμη -ης (ή)

Ἀρχενομίδα -δης (ή)

Ἀρχενομίδας -αο; (ὁ)

Ἀρχενομίδα -ης (ή)

Ἀρχενομίδης -ου (ὁ) – Ἀθηναῖος

Ἀρχένομος -ου (ὁ) – Ἀναφέρει Ἀριστοφάνης

Ἀρχένοος -όου (ὁ)

Ἀρχενος -ου (ὁ)

Ἀρχένους -ου (ὁ)

Ἀρχεόπη -ης (ή) – Κόρη Μιλησία

Ἀρχεόπης -ου (ὁ)

Ἀρχεπόλεια -ης (ή)

Ἀρχέπολις -ιδος (ὁ) – Ἀθηναῖος, Α-Δ-602Δ

Ἀρχεπολλία -ης (ή)

Ἀρχεπόλλιος -ίου (ὁ)

Ἀρχεπολέμα -ης (ή)

Ἀρχεπτόλεμος -ου (ὁ) – Υἱός Ἰφίτου, ἡνίοχος Ἑκτορος, φονευθεὶς ὑπὸ Τεύκρου – Λακεδαιμόνιος – Ο.Ι.Θ.128

Ἀρχέπτολις -ιδος (ὁ) – Υἱός Θεμιστοκλέους Φρεάρριος

Ἀρχέρια -ης (ή)

Ἀρχέριος -ίου (ὁ)

Ἀρχερμη -ης (ή)

Ἀρχερμος -ου (ὁ) – Α-Δ-602Δ, Η-11-142Δ, Η-12-889Α, Η-13-557Α, Η-14-435Α

Ἀρχεσίλα -ης (ή)

Ἀρχεσίλας -αο (ὁ) – Πατήρ Χάρωνος

Ἀρχεσίμολπος -ου (ή) – Επίθετον Μούσης

Ἀρχεσις -ιδος (ή) – Θραῖσσα

Ἀρχέσουσα -σης (ή)

Ἀρχεστράτα -ης (ή)

Ἀρχεστράτειος -είου (ὁ)

Ἀρχεστράτη -ης (ή) – Μήτηρ Ρυσίδος – Σύζυγος Φιλοχόρου μάντεως – Εἰς ἐπιτυμβίαν στήλην – Θυγάτηρ Σωστράτου Φρεαρρίου

Ἀρχεστρατίδη -ης (ή)

Ἀρχεστρατίδης -ου (ὁ) – Σάμιος

Ἀρχέστρατος καὶ Δαμόστρατος καὶ Αἰμοστρατος καὶ Ἀμέστρατος -ου (ὁ) – Ἀθηναῖος στρατηγός – Ποιητής – Γαστρονόμος – Πατήρ Χαϊρέου – Συγγραφεὺς περὶ μουσικῆς – Ὁ Συρακόσιος ἢ Γελῶς ὁ ὀψοδαίδαλος, ὁ Πυθαγορικός, ὁ Ταένθης, ὁ δειπνολόγος, ὁ καλός, Α-Δ-602Δ, Η-5-837Α, Η-7-1055Δ, Η-18-511Α

Ἀρχέστρατος -ου (ὁ) – Πατήρ Ἀρχησιδάμου, Λοκρός – Στρατηγός Ἀθηναίων – Σύγχρονος Δημοσθένους, ἐχθρός Φωκίωνος – Υἱός Κρίτωνος ἐξ Ἀλωπεκῆθεν – Υἱός Εὐθυκράτους ἐξ Ἀμφιτροπῆθεν – Ὁ πατήρ Φανοστράτου Γαργήτιος – Ὁ υἱός Λυκομήδους Φλυεύς – Πατήρ Ἀγησάρχου – Πατήρ Ἀπολλωνίου

Ἀρχεστρότα -ης; (ή) – Θυγάτηρ Ὀρσίμου

Ἀρχέστροτος -ου (ὁ)

Ἀρχεσώ -οῦς (ή)

Ἀρχέσων -νος; (ὁ)

Ἀρχέτα -ης (ή)

Ἀρχέτη -ης (ή)

Ἀρχέτης -ου (ὁ) – (ἀρχηγός)

Ἀρχετίμη -ης (ή) – Μήτηρ Σαμίου

Ἀρχετιμῖς -ιδος (ή)

Ἀρχέτιμος -ου (ὁ) – Συρακόσιος καὶ Κορίνθιος στρατηγός – Συγγραφεὺς

Ἀρχέτιος -ίου (ὁ)

Ἀρχετίουσα -σης (ή)

Ἀρχετίων -νος (ὁ) – Ἀθηναῖος

Ἀρχετος -ου (ὁ)

Αρχεύς –έως (ό)

Αρχεφίλη –ης (ή)

Αρχέφιλος –ου (ό)

Αρχέφρουσα –σης (ή)

Αρχέφρων –ωνος (ό)

Αρχέψιος –ίου (ό)

Αρχεφῶν –ῶντος (ό) –Αθηναῖος –Λόγον ἐγραψε ὁ Δείναρχος

Αρχεφῶσσα –ης (ή)

Αρχή –ῆς (ή) –(αἰθέροι) –Θυγάτηρ Διός καὶ νύμφης Πλουσίας –Μία τῶν τεσσάρων Μουσῶν –Ἐπίθετον Ἑρωτος –Ἐπίθετον Διός –Ἐπίθετον Νηρέως μέ συνώνυμον: Πυθμήν –Ἐπίθετον Οὐρανοῦ μέ συνώνυμον: Πρεσβυγένεθλος –Ἐπίθετον Ὠκεανοῦ μέ συνώνυμον: Τέρμα, H-13-205Δ

Αρχηγένεια –ης (ή)

Αρχηγένη –ης (ή)

Αρχηγένης –ους (ό)

Αρχηγέτη –ης (ή) –Γυνή Ἀττικῆς

Αρχηγέτης –ου καὶ **Ἀρχαγέτης** (ό & ή) –Αθηναῖος –Ἐπίθετον Ἀσκληπιοῦ –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος ἐν Φρυγία –Ἐπίθετον Ἑρμοῦ, H-16-12Α, H-17-885Α

Αρχηγέτις –ίδος (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς μέ συνώνυμον: Γοργάς

Αρχηγός –οῦ (ό & ή) –Ἐπίθετον Διός –Ἐπίθετον Τύχης μέ συνώνυμον: Γραῦς –Ἐπίθετον Χρυσοῦ

Αρχήδια –ίης (ή)

Αρχήδιος –ίου (ό) –Υἱός Τεγεάτου, Α-Δ-603Δ

Αρχήϊα –ης (ή)

Αρχήϊος –ου (ό)

Αρχήν –ῆνος (ό)

Αρχηνακτίδη –ης (ή)

Αρχηνακτίδης –ου (ό)

Αρχήναξ –ακτος (ό)

Αρχήνασσα –σσης (ή)

Αρχήνος –ου (ό)

Αρχήνωρ –ρος (ό) –Υἱός Νιόβης

Αρχης καὶ Αρχῆς –ῆος (ό) –Αθηναῖος

Αρχησιδάμεια –ης (ή)

Αρχησιδάμος –ου (ό) –Λοκρός, υἱός Ἀρχεστράτου

Αρχηστράτη –ης (ή)

Αρχηστρατίδη –ης (ή)

Αρχηστρατίδης –ου (ό)

Αρχήστρατος –ου (ό) –Ο παραχωρήσας τράπεζαν καὶ ἐλευθερίαν εἰς δούλον του Πασίαν, γενόμενον μετέπειτα μέγιστον τραπεζίτην, H-17-802Δ

Αρχηφία –ης (ή)

Αρχήφιος –ίου (ό) –Υἱός Τεγεάτου ὡς καὶ ὁ Γόρτυς

Αρχία –ης καὶ **Μελία** (ή) –Θυγάτηρ Ὠκεανοῦ, ἀδελφή Ἰνάχου μέ ὃν γεννᾷ Φορωνέα –Ἀδελφή Προιάμου –Ἀνάθημα Ἀρπά(κ)λου εἰς Ἀναΐτιδαν, μετὰ εἰκόνας φήλης αὐτοῦ, Ἀρχίας

Αρχιάδα –ης (ή)

Αρχιάδας –αο (ό) –Ἐγγονος Πλουτάρχου –Ο Ἥλειος, ὀλυμπιονίκης εἰς ἵπποδρομίαν πώλων

Αρχιάδη –ης (ή)

Αρχιάδης –ου (ό) –Αθηναῖος –Πατήρ Ἀσκληπιγενείας –Υἱός Εὐθυμάχου, Ὀτρυνεύς, Α-Η-104Α, Η-5-953Δ

Αρχιάλα –ης (ή)

Αρχιάλας –αο (ό) –Παιδαγωγός Δάριδος

Αρχιανακτίς –ίδος (ή)

Αρχιάναξ –κτος (ό)

Αρχιάνασσα –σσης (ή)

Αρχίας –ίου καὶ **Αρχίης** (ό) –(ἄρχων) –Πατήρ Καραίχου –Ο Αθηναῖος ἱεροφάντης –Ο Θούριος ἦτο ρήτωρ, ὁ φυγαδοθήρας (μετὰ τήν νίκην Ἀντιπάτρου) τραγικός ποιητής, μαθητής Ἀναξιμένους καὶ Πώλου –Απόγονος Ἡρακλέους, Κορίνθιος κτίστης (ἀρχιτέκτων) Συρακουσῶν –Σάμιός τις –Υἱός Ἀλεκτορίδου Χο-

λαργεύς –Υίός Ἀκεστορίδου, Χολαργεύς –Γλύπτης

Ἀρχίας καί Ἔννομος καί Εὐνομος καί Χερίας καί Κύαθος –ου (ὁ) –Καί Μαραθωνομάχος –Πατήρ Εὐαγήτου –Ο Ὑβλαῖος Σικελιώτης, ὀλυμπιονίκης εἰς ἀγῶνα Κηρύκων τρεῖς φορές –Ὁ πολέμαρχος ἐφονεύθη ὑπὸ Πελοπίτα, προειπών: «ἐς αὖριον τὰ σπουδαία» –Ραψωδός, υἱός Σωτηρίτα –Πατήρ Καφισοδώρου –Τραγικός ἡθοποιός –Ποιητής –Υἱός Ἀναξιδότου, Μακεδών –Μεγαρεύς, ιδρύσας Καλχηδόνα ἢ Χαλκηδόνα, Η-5-953Δ, Η-7-231Α καί Δ, Η-9-871Δ, Η-14-334Α, Η-15-543Α, Η-18-616Α

Ἀρχίατρος –ου (ὁ) –(πρῶτος ἱατρός) –Προσωπικός ἱατρός Μάρκου Αὐρηλίου, Η-5-933Α

Ἀρχιβιάδα –ης (ή)

Ἀρχιβιάδας –αιος (ὁ)

Ἀρχιβία –ης (ή)

Ἀρχίβιος –ίου (ὁ) –(ὁ ζών ὡς ἄρχων) –Γραμματικός –Ἰατρός, Α-Δ-604Δ, Η-9-369Δ

Ἀρχιβούλα –ης (ή)

Ἀρχίβουλος –ου (ὁ) –Λυρικός ποιητής, Α-Δ-604Δ

Ἀρχιβώλα –ης (ή)

Ἀρχίβωλος –ου (ὁ)

Ἀρχίγαλλος –ου (ὁ) –Ἀρχιερεύς τῆς Κυβέλης, Α-Δ-604Δ, Η-15-588Α

Ἀρχιγένεθλος –ου (ὁ & ή) –Επίθετον Διός –Επίθετον Ρέας μέ συνώνυμον: Ψευδομένη

Ἀρχιγένη –ης (ή)

Ἀρχιγένης –ου (ὁ) –Περίφημος ἱατρός ἀνατόμος, Α-Δ-604Δ, Η-9-780Δ

Ἀρχιγέτα –ης (ή)

Ἀρχιγέτας –ου (ὁ) –Η-17-694Δ

Ἀρχιγόνη –ης (ή)

Ἀρχιγονος –ου (ὁ)

Ἀρχίδα –ης (ή)

Ἀρχιδάμα –ης (ή) –(ἄρχουσα, βασίλισσα)

Ἀρχιδάμας –αντος (ὁ) –Βασιλεύς, πατήρ ὀλυμπιονίκου Κυνίσκας

Ἀρχιδάμεια –είης (ή) –(ἄρχουσα, βασίλισσα) –Ἰέρεια Δήμητρος –Μάμμη Ἄγιδος Γ', Α-Δ-604Δ, Η-7-243Δ

Ἀρχιδαμία καί Ἀρχιδαμῖς –ίδος (ή) –Ἐστάθη πλησίων ἀνδρῶν Λακεδαιμονίων, ἐμποδίσασα ἐλέφαντας Πύρρου –Μήτηρ Ἀγησιστράτης συζύγου Ἄγιδος Δ' –Ἐταῖρα στὴν Ναύκρατιν

Ἀρχιδαμίδα –ης (ή)

Ἀρχιδαμίδας –αο (ὁ)

Ἀρχιδαμῖος –ίου (ὁ)

Ἀρχιδαμῖς καί Ἀρχιδαμία –ης (ή)

Ἀρχίδαμῖς –ίδος (ή) –Θυγάτηρ Βασιλέως Κλεάδα

Ἀρχίδαμος καί Ἀρχίδημος –ου (ὁ) –(ἄρχων Βασιλεύς) –Βασιλεύς Σπάρτης, πατήρ Ἀναξιλάου –Ὁ Ἥλειος ὀλυμπιονίκης εἰς τέθριππον –Υἱός Ἀναξανδρίδου βασιλεύς Σπάρτης –Υἱός Ζευξιδάμου ἔκγονος Λεωτυχίδου –Υἱός Ἀγησιλάου –Υἱός Εὐδαμίδα Α', Α-Δ-604Δ, 605Α, Η-7-184Δ, 244Α, 531Α, 907Δ, Η-8-710Δ, Η-9-968Δ, Η-11-243Α, Η-12-638Δ, Η-15-753Δ, Η-18-941Α

Ἀρχίδας –αο (ὁ)

Ἀρχίδη –ης (ή)

Ἀρχίδημη –ης (ή)

Ἀρχίδημος –ου (ὁ) –Πατήρ Φοιξίνικος –Στωϊκός φιλόσοφος, Α-Δ-605Δ

Ἀρχίδης –ου (ὁ)

Ἀρχιδίκα –ης (ή)

Ἀρχιδίκη –ης (ή) –Δαναΐς –Περίφημος ἑταῖρα ἐκ Ναυκράτεως Αἰγύπτου, Η-5-773Α

Ἀρχιδίκης –ου (ὁ)

Ἀρχιδίκος –ου (ὁ)

Ἀρχιδότα –ης (ή)

Ἀρχίδοτος –ου (ὁ)

Ἀρχιδῶ –οῦς (ή)
 Ἀρχιδῶρα –ης (ή)
 Ἀρχιδωρος –ου (ό)
 Ἀρχιερατική –ῆς (ή)
 Ἀρχιερατικός –οῦ (ό)
 Ἀρχιέρεια –ης (ή)
 Ἀρχιερεὺς –έως (ό)
 Ἀρχιθάλασσα –σσης (ή)
 Ἀρχιθάλασσος –ου (ό) –Επίθετον Ποσειδῶνος
 Ἀρχικέραυνος –ου (ό) –Επίθετον Διὸς μέ συνώνυμον: Πάνδωρος
 Ἀρχικλεία –ης (ή) –Ἀθηναία
 Ἀρχικλείδα –δης (ή)
 Ἀρχικλείδας –αο (ό)
 Ἀρχικλείδη –ης(ή)
 Ἀρχικλείδης –ου (ό) –Ἀθηναῖος
 Ἀρχικλῆς –έους (ό) –(ἔνδοξος ἄρχων) –Ἀθηναῖος –Ἀγγειογράφος, ἀγγειοπλάστης 6ου αἰῶνος π.Χ. –Πατὴρ Τροφίμῃ Μιλησίου –Ο υἱός Ἀρχεστράτου, Γαργήττιος –Υἱός Χαριδήμου, Ἐρχιεὺς, Α-Δ-607Δ
 Ἀρχικλίδα –δης (ή)
 Ἀρχικλίδας –αο (ό) –Ορχομένιος
 Ἀρχικλίδη –ης (ή)
 Ἀρχικλίδης –ου (ό)
 Ἀρχικράτη –ης (ή)
 Ἀρχικράτης –ητος; (ό) –Ἀχαιός
 Ἀρχικρατίδα –ης (ή)
 Ἀρχικρατίδας –αο (ό)
 Ἀρχικύδη –ης (ή)
 Ἀρχικύδης –ου (ό)
 Ἀρχίκωμος –ου (ό & ή)
 Ἀρχίλα –ης (ή)
 Ἀρχιλαΐδα –ης (ή)
 Ἀρχιλαΐδας –ου ἢ –αο (ό)
 Ἀρχίλαος –ου (ό)
 Ἀρχιλέαινα –νης (ή)

Ἀρχιλέων –οντος (ό)
 Ἀρχίλλα –ης; (ή) –Θυγάτηρ Θεοστράτου Μελιτέως
 Ἀρχίλλη –ης (ή)
 Ἀρχίλλος –ου (ό)
 Ἀρχίλος –ου (ό)
 Ἀρχιλόχεια –ης (ή)
 Ἀρχιλόχη καὶ Ὀρσιλόχη –ης (ή) –Μέ Παρθίωνα γεννᾷ Κητέαν, βασιλέα Ἀρκάδων, Η-10-687Δ
 Ἀρχιλοχίδα –ης (ή)
 Ἀρχιλοχίδας –ου (ό)
 Ἀρχιλοχίς –ιδος (ή)
 Ἀρχίλοχος –ου (ό) –Ο συκοφαντήσας Λαβδακίδην –Ιαμβογράφος –Συγγραφεὺς –Υἱός Τελεσία, ποιητής ὁ Κερκυραῖος, ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον –Ἐλεγειακός ὁ Πάριος καὶ δεινός ιαμβογράφος (δεινός ἀντίπαλος) ἐμνηστεύθη θυγατέρα τοῦ Λυκάμβου Νεοβούλην. Ὁ πατὴρ Λυκάμβης διέλυσε τὴν μνηστείαν καὶ τὸν ὑποχρέωσε (ὅπως τὴν Νεοβούλην καὶ τὰς ἀδελφάς της) νά αὐτοκτονήσουν –Πατὴρ Τελεσικλέους –Τόν Ἀρχίλοχον καὶ Ἰππώνακτα ἀπαγόρευσε ἱερεῖς ὁ Ἰουλιανός –Τὰ ἄσμενα ποιήματα ἀπηγόρευσαν Σπαρτιάται –Υἱός Ἀντήνορος φονευθεὶς ὑπὸ Αἴαντος –Ἀρχαῖος λυρικός ποιητής Πάριος, υἱός Τελεσικλέους (ἀριστοκρατικοῦ γένους) καὶ Ἐνιπούς, ἐφονεύθη ὑπὸ Κόρακος Ναξίου, Α-Δ-608Α, Η-7-1041Δ, Η-8-90Α, Η-9-754Α, Η-15-543Α
 Ἀρχιλύκα –ης (ή)
 Ἀρχίλυκος –ου (ό) –Υἱός Βοιωτοῦ
 Ἀρχιματθαῖα –ης (ή)
 Ἀρχιματθαῖος –ου (ό)
 Ἀρχιμάχη –ης (ή)
 Ἀρχιμαχίς –ιδος (ή)
 Ἀρχιμαχος –ου (ό) –Ἀθηναῖος
 Ἀρχιμβρότα –ης (ή)
 Ἀρχιμβροτίς –ιδος (ή)

Ἀρχίμβροτος –ου (ό)

Ἀρχίμελος –ου καὶ Ἀρχίμειλος καὶ Μείλος –ου (ό) –Ἐπιγραμματοποιός

Ἀρχιμένη –ης (ή)

Ἀρχιμένης –ους (ό)

Ἀρχιμήδη –ης (ή)

Ἀρχιμήδης –ου (ό) –Περίφημος μαθηματικός –Ἀθηναῖος –Φιλόσοφος Τραλλιανός –Ἐφευρέτης –Συρακόσιος μαθηματικός καὶ γεωμέτρης –Ἐπινοητικός, τῆς ἐφευρετικότητος –Ἡγεμών –Μέγας μηχανικός, φυσικός, μαθηματικός Ἑλληναὶ Συρακόσιος, ἔσωσε διὰ τῶν μηχανῶν τοῦ τὰς Συρακούσας, ἀπὸ πολιορκίαν Μαρκέλλου –Φονευθεὶς εἶπε: «Μῆ μου τοὺς κύκλους τάραττε» –Τό παλίμψηστόν τοῦ ἀγόρασε ὁ Ἀμερικανὸς Μπίλ Γκέιτς, Α-Δ-609Δ, Η-7-248Α, 780Α

Ἀρχίμηλα –ης (ή)

Ἀρχίμηλος –ου (ό) –Ἐπιγραμμάτων ποιητής, Α-Δ-609Δ

Ἀρχιμόλια –ης (ή)

Ἀρχιμόλιος –ίου (ό)

Ἀρχίμυθος –ου (ό & ή)

Ἀρχίνη –ης (ή)

Ἀρχίνης –ου (ό)

Ἀρχινία –ης (ή)

Ἀρχινίδα –δης (ή)

Ἀρχινίδας –αο (ό)

Ἀρχινίκα –ης (ή)

Ἀρχίνικος –ου (ό)

Ἀρχίννυς –υος (ό)

Ἀρχινόμη –ης (ή)

Ἀρχινόμος –ου (ό) –Πατήρ Ἐμπεδοκλέους –Ακραγαντίνος

Ἀρχίνος –ου (ό) –Ἀθηναῖος –Ρήτωρ –Πολιτικός –Τύραννος –Ἱστορικός καὶ ἄλλοι –Ἀρχων ὅτα ἀνέθηκεν Ἀμφιαράω –Ὁ ἀποβάλων, κόπα, σαμπί, δίγαμμα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου –Υἱὸς Οφρύλλου –Υἱὸς Κόρδακος, Προσπάλλιος, Α-Δ-610Δ, Η-7-921Δ, Η-17-458Δ

Ἀρχιξένη –ης (ή)

Ἀρχίξενος –ου (ό)

Ἀρχιον –ίου (ή) –Κασσανδρίτις

Ἀρχίος –ίου (ό) –Υἱὸς Ἀναξιδότου

Ἀρχιούργη –ης (ή)

Ἀρχιουῤργος –ου (ό)

Ἀρχίουσα –σης (ή)

Ἀρχιπόλεια –ης (ή)

Ἀρχίπολις –εως; (ό)

Ἀρχίππα –ης (ή)

Ἀρχιππέα –ης καὶ Ἀρχίππη –ης (ή)

Ἀρχίππη –ης (ή) –Ατθίς –Θυγάτηρ Λυσάνδρου ἐξ Ἀλωπεκῆθεν γυνὴ Θεμιστοκλέους –Γυνὴ Πασίονος Ἀχαρνέως, μήτηρ Ἀπολλοδώρου καὶ Πασικλέους –Παρθένος Λυδὴ –Ἐταῖρα φίλη Σοφοκλέους ἦτις τὸν ἐκληρονόμησεν –Εἰς ἐπιτάφιον μνημεῖον –Θυγάτηρ Θεμιστοκλέους, Ἀθηναῖα

Ἀρχιππίδα –ης (ή)

Ἀρχιππίδας –αο (ό)

Ἀρχιππίδη –ης (ή)

Ἀρχιππίδης –ου (ό) –Ἀρχων, πατήρ Ἀριστεΐτα –Δημαγωγός –Ποιητής –Πυθαγόρειος –Ολυμπιονίκης Μυτιληναῖος εἰς πυγμὴν

Ἀρχιππος Φλάβιος Κίος (ό) –Φιλόσοφος

Ἀρχιππος –ου (ό) –Κωμικός ποιητής –Συγγραφεὺς –Φιλόσοφος –Υἱὸς Ἑρμαῖσκου –Υἱὸς Καλλιφάνους Μυτιληναῖος Περιοδονίκης στὴν πυγμὴν –Χριστ. ὄνομα –Ἅγιος –Μαθητὴς Πυθαγόρου, διαφυγὼν μέ Λύσιν καὶ Πυθαγόραν, εἰς Μεταπόντιον –Πολίτης ἐκ Μυρόρинуντος –Ἀφιδναῖος –Υἱὸς Εὐθυμάχου, Ὀτρυνεύς –Υἱὸς Φορμίωνος, Πειραιεύς –Υἱὸς Γναθίου, Προβαλίστιος, (Κολοσσαεὶς Δ-17) (Φιλήμονα-2), Α-Δ-610Δ, Η-16-499Α

Ἀρχιπτολέμα –ης (ή)

Ἀρχιπτόλεμος –ου (ό)

Ἀρχιρῶα καὶ Ἀρχιρῶή-ης (ή) –Νύμφη
μήτηρ Δαναοῦ καὶ Αἰγύπτου

Ἀρχιρῶή-ης (ή) –Νύμφη

Ἀρχίροος –οῦ (ό)

Ἀρχιρῶή καὶ Ἀγχιρῶή-ης (ή) –Θυ-
γάτηρ Ἑρασίνου, ἀδελφή Βύζης καὶ Με-
λίτης, φιλοξενήσασαι Βριτόμαρτιν, ὅτε
ταξίδευε ἀπὸ Φοινίκη εἰς Κεφαλληνίαν

Ἀρχιρῶής-ου (ό)

Ἀρχις –ιος (ό)

Ἀρχίς –ιδος; (ή)

Ἀρχίστα –ης (ή)

Ἀρχίστας –α (ό)

Ἀρχιστόλιστη –ης (ή)

Ἀρχιστόλιστος –ου (ό)

Ἀρχιστράτη –ης (ή) –Τίτλος ποιητικοῦ
(κωμωδία) ἔργου Ἀντιφάνους

Ἀρχίστρατος –ου (ό) –Ἀθηναῖος στρα-
τηγός

Ἀρχίτα –ης (ή)

Ἀρχίτας –ου (ό) –Κατασκευαστής στήν
Σικελίαν τῆς Πετομηχανῆς (ἀεριοθού--
μενον μέ πτήσιν 300 μέτρων)

Ἀρχιτέα –ης (ή)

Ἀρχιτέας –ου (ό)

Ἀρχιτέκτουσα –σης (ή)

Ἀρχιτέκτων –νος (ό) –Ο Δημήτριος, ὁ
ἀποπερατώσας ναόν Ἑφεσίας Ἀρτέμι-
δος, ὃν ἤρχησεν Χερσῆφρων, H-5-933A

Ἀρχιτέλεια –ης (ή)

Ἀρχιτέλης –ους (ό) –Υἱός Εὐρυνόμου –
Τριήραρχος –Ἀρεοπαγίτης σύζυγος Δη-
μαϊνέτης, εἰς ἣν ἐφάνη (κατ' ὄναρ) Τό-
ξαρις παύσας νόσον ἐν Ἀθήναις –Υἱός
Ἀχαιοῦ ἀνὴρ Αὐτομάτης, ἀδελφός Ἀρ-
χάνδρου –Πατήρ Εὐνόμου –Ἀγνωστος
δημότης Ἀθηναῖος μή σίγουρος, A-Δ-625
A, H-8-499A, H-12-59A

Ἀρχιτίμα –ης (ή)

Ἀρχίτιμος –ου (ό) –Ἱστορικός –Συγγρα-
φεὺς περὶ Ἀρκαδίας

Ἀρχίτουςα –σης (ή)

Ἀρχίτων –νος (ό)

Ἀρχιφάη –ης (ή)

Ἀρχιφάης –η (ό)

Ἀρχιφάνη –ης (ή)

Ἀρχιφάνης –ους (ό)

Ἀρχιώι; (ή)

Ἀρχίων –ωνος (ό)

Ἀρχιωνίδα –ης (ή)

Ἀρχιωνίδας –αο (ό)

Ἀρχιωνίδαη –ης (ή)

Ἀρχιωνίδης –ου (ό)

Ἀρχλη –ης (ή)

Ἀρχλης –ου (ό)

Ἀρχογένη –ης (ή)

Ἀρχογένης –ους (ό)

Ἀρχοδότα –ης (ή)

Ἀρχοδότης –ου (ό)

Ἀρχοδώρα –ης (ή)

Ἀρχοδώρος –ου (ό)

Ἀρχοῖ; (ό)

Ἀρχόκλεια –ης (ή)

Ἀρχοκλῆς –έους (ό)

Ἀρχοκράτη –ης (ή)

Ἀρχοκράτης –ητος; (ό)

**Ἀρχόλεως καὶ Ἀρκόλεως καὶ Ἀρκολέ-
ων (ό)**

Ἀρχομάχη –ης (ή)

Ἀρχόμαχis –ιος (ό)

Ἀρχόμαχος –ου (ό)

Ἀρχομενίδα –ης (ή)

Ἀρχομενίδας –αο (ό)

Ἀρχομενίδαη –ης (ή)

Ἀρχομενίδης –ου (ό) –Πατήρ Φιλίστου

Ἀρχομίνη –ης (ή)

Ἀρχομίνης –ους (ό)

Ἀρχονίκα –ης (ή)

Ἀρχόνικος –ου (ό)

Ἀρχόντισσα –σης (ή) –Χριστιανικόν

Ἀρχοντούλα -ης (ή) –(ή ἀρχόντισσα)
–Χριστ. ὄνομα

**Ἀρχός καί Ἀναξ Ὁρχαμος καί Φηλη-
τέων -νος (ό)** –Επίθετον Ἑρμοῦ

Ἀρχός ἀπάντων (ό) –Επίθετον Διός –Ἐ-
πίθετον Ἡελίοιο με συνώνυμον: Πατήρ

Ἄρχος -ου (ό) –(ἄρχων, πρῶτος) –Α-Δ-627Δ

Ἀρχουσα -σης (ή)

Ἀρχυλῖς -ίδος (ή)

Ἀρχυλλα -ης (ή)

Ἀρχύλλιον -ίου (ή)

Ἀρχυλλος -ου (ό)

Ἀρχύλος -ου (ό)

Ἀρχύτα -ης (ή)

Ἀρχύτας -ου (ό) –Ἐφορος Σπάρτης –Πυ-
θαγόρειος φιλόσοφος –Συγγραφεύς –Ε-
πιγραμματοποιός –Οπαδός κυβερνήτου
Τάραντος –Ο Ταραντίνος ἦτο μαθημα-
τικός. Κατόπιν ἐνεργειῶν του ἀπελευθε-
ρώθη ὁ φυλακισθεὶς Πλάτων. Ἡ φιλία
τῶν θεωρεῖται διάσημος ὡς τοῦ Κλεινί-
ου καὶ Πρώρου ἢ Δάμωνος καὶ Φιντίου
–Ποιητής –Ἀρχιτέκτων –Περί Γεωργίας
συγγράψας –Μουσικός ἀρμονικός –Συγ-
γραφεύς μαγειρικής –Ο Ταραντίνος
Μνησαγόρου ὁ Πυθαγορικός, πολιτικός,
φιλόσοφος, στρατηγός –Ἐφεύρε το “ἐν”,
τὴν βίδαν, τὸ ἀεριοθούμενον, καὶ τρία
γένη μουσικῆς: χρωματικό, ἑναρμόνιο,
καὶ διατονικό –Ο Ταραντίνος νομοθέτης
συγγράψας «περὶ νόμων καὶ δικαιοσύ-
νης» Τέλεια νόμος ἐστὶν ὁ σύμφωνος
τῇ φύσει, δυνατός τοῖς πράγμασι καὶ
συμφέρων τῇ πολιτικῇ κοινωνίᾳ, Α-Δ-
628Α, Η-7-566 Α καὶ Δ, Η-16-499 Α

Ἀρχυτος -ου (ό) –Ο συνδράμαν τόν
Πλάτωνα δι’ ἀναχώρησιν ἐκ Σικελίας,
Η-16-12Α

Ἀρχώ -οῦς (ή) –Καρουσία

Ἀρχων -ντος (ό) –(ἡγεμών) Πατήρ Λυ-
σίππου ἢ Σπερχώνιος –Στρατηγός Ἀχαι-
κῆς Συμπολιτείας συνεργάτης Φιλοποί-
μενος, Α-Δ-628Δ, Η-7-229Α

**Ἀρχων καὶ Ἀναξ καὶ Φηλητέων -νος
(ό)**

Ἀρχώναξ -κτος (ό)

Ἀρχώναςσα -σσης (ή)

Ἀρχώνδα -ης (ή)

Ἀρχώνδας -αο καὶ Ἀρχώνδης -ου (ό)

Ἀρχώνδη -ης (ή)

Ἀρχώνδης -ου (ό)

Ἀρχώνη -ης (ή)

Ἀρχώνης -ου (ό)

Ἀρχωνίδα -ης (ή)

Ἀρχωνίδας -αο (ό) –Τύραννος –Σπαρτι-
άτης –Αργεῖος

Ἀρχωνίδη -ης (ή)

Ἀρχωνίδης -ου (ό) –Πατήρ Φιλίσκου ἢ
Φιλίστου, ἱστορικοῦ καὶ στρατηγοῦ –Τύ-
ραννος ἐν Σικελία

Ἀρώ -οῦς (ή)

Ἀρωγοί -ων (οἱ) –Συνώνυμον: Παρθέναι
–Επίθετον Ἑρινῦν

Ἀρωγος -ου (ό) –Υἱός Εὐόδου

Ἀρωγός -οῦ (ό & ή) –Επίθετον Δίκης μέ
συνώνυμον: Πολύποινος –Επίθετον Ἡ-
ελίοιο –Προσωνύμιον Διός

Ἀρώηρις -ιος (ό)

Ἀρωματίνη -ης (ή) –Γυνὴ Κώη

Ἀρωματίνος -ου (ό)

Ἀρωμάτιον -ίου (ή)

Ἄρων -νος (ό) –Πατήρ Ψωφίδος

**Ἄρωτος καὶ Ἀρητος καὶ Ἀρητός -οῦ
(ό)** –(εὐκταῖος) –Επίθετον Ἡρακλέους

Ἄρωφίς καὶ Ἀφωφίς -ιος (ό) –Βασιλεὺς
Αἰγύπτου

Ἀσάεισους -ου (ό)

Ἀσάηση -ης (ή)

Ἀσαῖα -ης (ή)

Ἀσαῖος -ου (ό) –Ἕλλην τις

Ἄσαις (ό)

Ἀσάλατος -ου (ό)

Ἀσάμα –ης (ή)

Ἀσάμας –ου; (ό) –Ποταμός

Ἀσαμβη –ης (ή)

Ἀσαμβος –ου (ό)

Ἀσάμουσα –σης

Ἀσαμωναῖα –ης (ή)

Ἀσαμωναῖος –ου (ό)

Ἀσάμων –νος (ό) –Ἡλείος ὀλυμπιονίκης εἰς πυγμὴν

Ἀσάνα καὶ **Ἀσάνας** –ου; (ό)

Ἀσάνδαλος –ου (ό & ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἀσάνδρα –ης (ή)

Ἀσανδρέδα –δης (ή)

Ἀσανδρέδας –ου (ό)

Ἀσανδρίδα –δης (ή)

Ἀσανδρίδας –ου (ό) –Ἀντί Φασανδρίδας

Ἀσανδρίδη –ης (ή)

Ἀσανδρίδης –ου (ό)

Ἀσανδρος –ου (ό) –Υἱός Φιλώτου –Κρής –Ορχομένιος –Ἀθηναῖος –Σύζυγος Δυνάμεως –Ἐγγονος Παρμενίωνος, μακεδόνης στρατηγού –Πατήρ Πατρίδος –Ἡγεμὼν Βοσπόρου –Σατράπης Λυδίας –Μακεδονικὸν ὄνομα, Α-Δ-34Δ, Η-7-229Α

Ἀσάνδροχη –ης (ή)

Ἀσάνδροχος –ου (ό)

Ἀσάνη –ης (ή)

Ἀσάνης –ου (ό)

Ἀσάνος –ου (ό)

Ἀσάος καὶ **Ἀσσος** –ου (ό) –Ποταμός

Ἀσαπόβα –ης (ή)

Ἀσαπόβας; (ό) –Ποταμός

Ἀσαρη –ης (ή)

Ἀσαρος –ου (ό) = Αἷσαρος

Ἀσας –α (ό) –Ποταμός

Ἀσασίς –ιδος; (ό) –Νουμίδιος

Ἀσάφεια –ης (ή) –(ἐλλειψις σαφηνείας) –Μέ συνώνυμον: Μελάγκαρπος καὶ ἐπίθετον Μελάγκουρος

Ἀσβαμαῖα –ης (ή)

Ἀσβαμαῖος –ου (ό) –Καππαδόκης –Προσωνύμιον Διός

Ἀσβαντη –ης (ή)

Ἀσβαντος –ου (ό)

Ἀσβεστη –ης (ή) –(ή μή σβεσθείσα)

Ἀσβεστον –ου (ή) –Όμηρικόν πλαστόν ὄνομα

Ἀσβεστος –ου (ό) –(ό μή σβεσθείς) –Όνομα κεραμέως –Ἐπίθετον Ἀρεως μέ συνώνυμον: Ὑγρός

Ἀσβήλη –ης (ή)

Ἀσβήλος –ου (ό)

Ἀσβιδέα –ης (ή)

Ἀσβιδέας –ου (ό)

Ἀσβιδίω –ίους; (ή)

Ἀσβίνα –ης (ή)

Ἀσβίνας καὶ **Ἀσβίνι**; (ό)

Ἀσβολη –ης (ή)

Ἀσβόλια –ης (ή)

Ἀσβόλιος –ίου (ό)

Ἀσβολος –ου (ό) –Κύων Ἀκταίωνος –Κένταυρος φονευθεὶς ὑπὸ Ἡρακλέους, εἰς γάμον Πειριθόου, Α-Ε-9Α

Ἀσβύστη –ης (ή)

Ἀσβύστης καὶ **Ἐσπέριος** –ίου (ό) –Ἐπίθετον Διός

Ἀσγελάτα –ης (ή)

Ἀσγελάτα –ης (ή)

Ἀσγελάτας –ου (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος

Ἀσδούλη –ης (ή)

Ἀσδουλος –ου (ό)

Ἀσδρούβα –ης (ή)

Ἀσδρούβας –α καὶ –ου καὶ **Κλειτόμαχος** (ό) –Καρχηδονίων ὄνομα –Στρατηγός, ἀδελφός Ἀννίβα, συμμετέχων στίς μεγάλες μάχες, ὅπως τῶν Καννῶν καὶ τῆς Ζάμα –Υἱός Ἄννωνος, στρατηγός Καρχηδονίων –Θηβαῖος Όλυμπιονίκης

Ἀσέα -ης (ή)

Ἀσέας -ου (ό) –Με Φυλακία γεννοῦν Εὐθυμένην

Ἀσεάτη -ης (ή)

Ἀσεάτης -ου (ό) –Υἱός Λυκάονος

Ἀσέβεια -ης (ή) –Προσωποποιημένη θυγάτηρ Δίκης καὶ Νόμου –Βωμός ὡς καὶ τῆς Παρανομίας, H-8-553A

Ἀσεβής -οὺς (ό & ή)

Ἀσελγής -οὺς (ό & ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀσελλα -ης (ή)

Ἀσελλος -ου (ό) –Χριστιανικόν

Ἀσέπτε; (ό;) –Υἱός Συμσελήμου

Ἀσέρυμη -ης (ή)

Ἀσέρυμος -ου (ό) –Βασιλεύς Τύρου

Ἀσῆθ; (ό) –Βασιλεύς Αἰγύπτου

Ἀσηκρήτη -ης (ή)

Ἀσηκρήτης -ου (ό) –Συγγραφεύς

Ἀσηλᾶς -ᾶ (ό) –Χριστιανικόν

Ἀσημάκης -ου (ό) –Χριστιανικόν

Ἀσημίνα -ης (ή) –Χριστιανικόν

Ἀσημοδόξαρος -ου (ό)

Ἀσηρώθ; (ό)

Ἀσθενώ καὶ Σθενώ -οὺς (ή) –Φορκύς (θυγάτηρ Φόρκιος καὶ Κητοῦς), H-7-1158A

Ἀσθήρ (ό) –Ιουδαίων πατριάρχης

Ἀσία -ης (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Θυγάτηρ Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος ἢ Πομφολύγης –Σύζυγος Ἰαπετοῦ μέ ὃν γεννᾷ Προμηθέα, Επιμηθέα, Ἄτλαντα καὶ Μενoitιον –Σύζυγος Προμηθέως μέ ὃν γεννᾷ Ἀσία –Νύμφη –Νηρηΐς –Ἡ μικροτέρα θυγάτηρ Θεμιστοκλέους Φρεαγρίου, ἦν μετὰ θάνατον πατρός, ἀνέλαβεν ἀδελφήν Νικομάχη μέ σύζυγον Φρασικλήν

Ἀσία καὶ Ἀσίη καὶ Αἴθρα καὶ Κλυμένη καὶ Θέμις (ή) –A-E-28Δ, H-8-59Δ, 487A, H-13-259A, H-17-487A

Ἀσιαγέννη -ης (ή)

Ἀσιαγέννης -ου (ό)

Ἀσιάδα -ης (ή)

Ἀσιάδας -αιο (ό)

Ἀσιαδάτα -ης (ή)

Ἀσιαδάτας -ου (ό) –Πέρσης τίς

Ἀσιάδη -ης (ή)

Ἀσιάδης -ου (ό) –Πατρωνυμικόν τοῦ Ἀσίου –Υἱός Ἀσίου, ὁ Ἀδάμας, O.I.N.561, M140, P583

Ἀσιανή -ῆς (ή)

Ἀσιανός -οῦ (ό)

Ἀσιάρχη -ης (ή)

Ἀσιάρχης -ου (ό) –(ἄρχων Ἀσίας)

Ἀσίας καὶ Ἀστίας -ου (ό) –Ὁ Ζώπας γραμματεὺς ἐν Λητῇ

Ἀσίας ἢ Ἀσίης -η (ό) –Υἱός Κότνος ἔκγονος Μάνεω, βασιλέως Λυδίας –Λιβαδεύς, O.I.N.403, A-E-28Δ

Ἀσιατική -ῆς (ή)

Ἀσιατικός -οῦ (ό) –Ὀλυμπιονίκης Ἀλικαρνασσεύς εἰς στάδιον –Ἀπελευθερός

Ἀσιατόκος -ου (ό)

Ἀσιγένη -ης (ή)

Ἀσιγένης -ους (ό) –(Ἀσιαγενής)

Ἀσίγητος -ου (ό & ή) –Επίθετον Πανός

Ἀσιδάμεια -ης (ή)

Ἀσίδαμος -ου (ό)

Ἀσιδάτη -ης (ή) –Περσίς

Ἀσιδάτης -ου (ό) –Πέρσης

Ἀσιδήμη -ης (ή)

Ἀσιδημίδη -ης (ή)

Ἀσιδημίδης -ου (ό)

Ἀσίδημος -ου (ό)

Ἀσίδηρος -ου (ό & ή) –(συνών. Ἀβροχίτων) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Επίθετον Διονύσου μέ συνώνυμον: Ἀβροκόμης –Επίθετον Ἐνυοῦς

Ἀσίδικη -ης (ή)

Ἀσίδικος -ου (ό)

Ἀσιδότα -ης (ή)

Ασιδότης -ου (ό)

Ασιείδη -ης (ή)

Ασιείδης -ου (ό)

Ασίη -ης (ή)

Ασίης -ητος; (ό) –Υιός Κότυος, ἔγγονος Μάνη, ἐξ οὗ ἡ Ἀσία τό ὄνομα της (κάτω Λυδία)

Ασικά -ης (ή)

Ασίκια -ης (ή)

Ασίκιος -ίου (ό) –Πατήρ Ἀπήμονος

Ασικράτεις -ειος (ό)

Ασικράτη -ης (ή)

Ασικράτης -ητος (ό)

Ασίλα -ης (ή)

Ασίλας -αο (ό)

Ασίμη -ης (ή)

Ασιμος -ου (ό & ή)

Ασίναια -ης (ή)

Ασίναιος -ου (ό)

Ασίναρη -ης (ή)

Ασίναρος καί Ἀσσίναρος -ου (ό) –Ποταμός Σικελίας

Ασινέθ; (ή) –Γυνή Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου

Ασίνη -ης (ή) –(ιασίνη) –Θυγάτηρ Λακεδαίμονος καί τῆς Σπάρτης –Τρεῖς πόλεις, H-12-45A

Ασίνηα -ης (ή) –Νύμφη πού μέ Ἀκταΐα καί Ἀλκίππη ἀνέλαβον τήν καθαριότητα ἀκτῶν (θαλασσῶν καί αἰγιαλῶν)

Ασίνης -ου (λίθος) –(ό) –Βραβεῖον ὃ ἐλάμβανε πλοίαρχος μή ρυπαίνων λιμένα κατὰ τόν εἰσπλου, ἐλλιμενισμόν καί ἀπόπλουν μέ προσφώνησιν: «κρύσταλλον φαέθοντα διαυγέα λάζεο χερσίν, λάναν, ἀπόρροϊαν πουριφεγγέος ἀμβρότου αἴγλης ἀλόν» (λάβε εἰς χεῖρας σου λίθον ἀπό διαυγές λάμπον κρύσταλλον, δημιούργημα τῆς ἀθάνατης λάμψης τῆς θαλάσσιας αἴγλης)

Ασίνιος καί Πολλίων καί Πωλίων (ό) –Ὄνομα Ρωμαϊκόν, H-16-109A

Ασίνις -ιος (ό)

Ασιννία -ης (ή)

Ασίννιος -ίου (ό)

Ασίνος -ου (ό)

Ασιντα -ης (ή)

Ασιντος -ου (ό)

Ἀσιος-ίου ἢ Ἀσις-ιος (ό) –Επίθετον Διός –Υιός Ἀμφιπολέμου ἢ Ὑρτάκου ἐξ Ἀρίσβης –Πατήρ Φαίνοπος Σάμιος ποιητής –Πατρωνυμικόν (Ἀσιάδης) –Συγγραφεύς –Ἐπικός ποιητής –Υιός Δύμαντος, Φρύξ, ἀδελφός βασιλίσσης Ἑκάβης –Υιός Ἀρτάκου, ἡγεμὼν Ἀρίσβης φονευθεὶς ὑπὸ Ἰδομενέως, A-E-30Δ, H-7-1040Δ, H-8-137A, H-170 881A

Ασίουσα -σης (ή)

Ἀσις -ιος (ό)

Ασίτιμη -ης (ή)

Ασίτιμος -ου (ό) –Ὁρχομένιος

Ασιχίνη -ης (ή)

Ασιχίνος -ου (ό)

Ασίων -νος (ό)

Ασκάβα -ης (ή)

Ασκάβας -αντος (ό) –Πατήρ Ἀσκληπιάτα Μυρλιανοῦ

Ασκαίουσα -σης (ή)

Ασκαίων -νος (ό)

Ασκάλαβος -ου (ό) –Ὑπὸ Δήμητρος μετεμορφώθη εἰς κατάστικτον σαύραν καί ἐγίνε πτηνὸν ἀπὸ Περσεφόνην, A-E-31Δ, H-7-1153Δ

Ασκαλαπιάδα -ης (ή)

Ασκαλαπιαδαῖα -ης (ή)

Ασκαλαπιάδαιος -ου (ό)

Ασκαλαπιάδας -αιο (ό)

Ασκαλαπιός -ιοῦ (ό) = Ἀσκληπιός ἐν Θεοσολία

Ασκαλαπίχα -ης (ή)

Ασκαλάπιχος -ου (ό)

Ασκάλαφος -ου (ό) –(πτηνὸν ἄγνωστον, ὁ λίαν σκληρός) –Υιός Ἀρεως καί Ἀστυ-

όχης ἀδελφός Ἰαλμενοῦ Βασιλεύς Μινύων, Ἀργοναύτης φονευθεὶς εἰς Τροίαν ὑπὸ Δηϊφόβου –Υἱός Ἀχέροντος καὶ Γοργύρας, φανερώσας Περσεφόνη εἰς Πλούτωνα, ὅτι ἔφαγε σπόρους ροδίου. Τὸν ἠνάγκασε νὰ παραμείνῃ πλησίον του καὶ ἡ Δήμητρα τοῦ ἔρριψε λίθον ἐκδικουμένη –Υἱός Νύμφης Ὀρφνης καὶ Ἀχέροντος –Τρωϊκὸς ἥρως –Υἱός Μίσμης, εἰρωνευθεὶς Δήμητραν μετεμορφώθη εἰς σάυραν Ο.Ι.Ο.112, B512, A-E-31Δ, H-7-1153Δ

Ἀσκάλιος καὶ Ἀσκάνιος –ίου (ὁ) –Υἱός Αἰνείου

Ἀσκαλις –ιος (ὁ) –Βασίλ. Μαυριτανία

Ἀσκαλος –ου (ὁ) –Υἱός Ὑμεναίου, Λυδός, θεμελιωτὴς Ἀσκάλωνος

Ἀσκάλουσα –σης (ή)

Ἀσκαλπιός –ιου (ὁ) = Ἀσκληπιός εἰς Γόρτυνα

Ἀσκάλων καὶ Ἀσκαλωνίς –ίος; (ὁ) –καὶ πόλις Συρίας, H-11-703Δ, H-18-294Δ

Ἀσκαλωνίτη –ης (ή)

Ἀσκαλωνίτης –ου (ὁ) –Ἀριστάρχειος γραμματικὸς, H-7-1056Δ

Ἀσκανία –ης (ή) –(ἔχουσα ἀγανάκτησιν) –Ἐταῖρα καὶ ἄλλη

Ἀσκανιά –ᾱς (ή) –Βραχονησίς ἀνήκουσα στο σύμπλεγμα τῆς Σαντορίνης, ὅπως καὶ ἡ Χριστιανή καὶ ἡ Ἐσχάτη ἢ Μέρυγκας

Ἀσκάνιος καὶ Κιανοῦς –ου (ὁ) –Ποταμός

Ἀσκάνιος –ίου (ὁ) –Υἱός Ἰπποτίωνος –Υἱός Αἰνείου καὶ Κρεούσης (θυγατρὸς Πριάμου καὶ Ἑκάβης (τοῦ μετὰ ἄλωσιν Τροίας γίνεταί ἀφανής) –Υἱός Πριάμου –Ὁ Ἀβδηρίτης συγγραφεὺς –Υἱός Αἰνείου καὶ Λαβινίας –Μυστηριώδης κατὰ Πύρρωνα, διδάσκων ἀκαταληψίαν, Ο.Ι.Ν. 793, B863

Ἀσκάνιος καὶ Ἀσκάλιος –ίου (ὁ) –Υἱός Αἰνείου

Ἀσκάνιος –ίου (ὁ) –Ἡγεμὼν Φρυγῶν καὶ Μυσῶν

Ἀσκαντη –ης (ή)

Ἀσκαντος –ου (ὁ)

Ἀσκαρη –ης (ή)

Ἀσκαρος –ου (ὁ) –(εἶδος κροτάλου, ὑποδημάτων) –Θηβαῖος ἀνδριαντοποιός –Γλύπτης

Ἀσκαρσσοδάμεια –ης (ή)

Ἀσκαρσσοδάμος –ου (ὁ)

Ἀσκαύλη –ης (ή)

Ἀσκαύλης –ου (ὁ)

Ἀσκεπής –έος (ὁ & ή) –Ἐπίθετον Περσεφόνης

Ἀσκετη –ης (ή)

Ἀσκετος –ου (ὁ) –Υἱός Σαβυρουνείος

Ἀσκήρα –ης (ή)

Ἀσκήρας –ου (ὁ) –Πυθαγόρειος Φιλόσοφος

Ἀσκήσασα –σης (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἀσκητάδη –ης (ή)

Ἀσκητάδης –ου (ὁ) –Ἀθηναῖος, A-E-34A

Ἀσκήτη –ης (ή)

Ἀσκήτης –ου (ὁ)

Ἀσκιδᾶ –ῆς (ή)

Ἀσκιδᾶς –ᾱ (ὁ)

Ἀσκιᾶ –ῆς; (ή)

Ἀσκλαπη –ης; (ή)

Ἀσκλαπία –ης (ή)

Ἀσκλαπιάδα –ης (ή)

Ἀσκλαπιάδας –αο (ὁ)

Ἀσκλαπιάδη –ης (ή)

Ἀσκλαπιάδης –ου (ὁ)

Ἀσκλαπιάς –άδος (ή)

Ἀσκλαπίας –ίου (ὁ)

Ἀσκλαπιάστα –ης (ή)

Ἀσκλαπιάστας –ου (ὁ)

Ἀσκλαπίνα –ης (ή)

Ἀσκλαπῖνος –ου (ὁ)

Ἀσκλαπιογένη –ης (ή)

Ἀσκληπιογένης -ου (ὁ) -Ὁρχομένιος

Ἀσκληπιοδότα -ης (ή)

Ἀσκληπιοδότος -ου (ὁ)

Ἀσκληπιοδούρα -ης (ή)

Ἀσκληπιοδουρος -ου (ὁ)

Ἀσκληπιοδώρα -ης (ή)

Ἀσκληπιοδώρος -ου (ὁ)

Ἀσκληπιός καί Ἀσκληπιός -ιου (ὁ) -
Υἱός Ἀπόλλωνος -Ὁ ἰατρός Ἀσκληπιός
Δωρικά

Ἀσκληπίουσα -σης (ή)

Ἀσκληπῖς -ίδος; (ή)

Ἀσκληπίχα -ης (ή)

Ἀσκλάπιχος -ου (ὁ) -Ἐπίθετον Ἀσκλη-
πήχιος

Ἀσκληπίων -νος (ὁ)

Ἀσκληπος -ου (ὁ)

Ἀσκλάπουσα -σης (ή)

Ἀσκλάπων -νος (ὁ) -Πατήρ Καλλιτύ-
χης

Ἀσκληῶς -ἄδος (ὁ)

Ἀσκλεια -ης (ή)

Ἀσκληνός -ου (ὁ) -Ὄνομα μηνός

Ἀσκληπᾶ -ῆς (ή)

Ἀσκληπαρίουσα -σης (ή)

Ἀσκληπαρίων -νος (ὁ)

Ἀσκληπᾶς -άντος ἀντί Ἀσκληπιός -ου
(ὁ) -Ἰατρός

Ἀσκληπία -ης (ή)

Ἀσκληπιάδα -ης (ή)

Ἀσκληπιάδας -ας (ὁ)

Ἀσκληπιάδη -ης (ή)

Ἀσκληπιάδης -ος (ὁ)

Ἀσκληπιάδης -ου (ὁ) -(θεραπευτικός;)
-Ἰατρός -Πατήρ Διοφάνους καί Ἰκεσίου
-Ὁ Ἀσκληπιάδης Μάρκος Αὐρήλιος
ἐνίκησε παγκράτιον εἰς στάδιον Ἐπι-
δαύρου -Υἱός Ἀσκληπιου ἢ Προσοκί-
μου -Ἱστορικός -Τραγικός -Φιλόσοφος
φίλος καί συμμαθητής Ἐρετριέως Μενε-

δήμου, μαθητής Πλάτωνος εἰς Μέγαρα
καί κατόπιν Στίλπωνος. Ἀργότερον μέ-
τον Μενέδημον παρηκολούθησαν μαθή-
ματα διαδόχων Φαίδωνος στήν Ἡλῖδα
καί κατόπιν στήν Ἐρέτρια. Ἐκεῖ τυφλω-
μένος ἀπέθανεν -Ὁ Σιδώνιος Ὀλυμπι-
ονίκης εἰς στάδιον -Υἱός Ἀσκάβαντος,
ὁ Μυρλιανός κωμικός -Ὁ Προυσσαεύς
περίφημος ἰατρός ἀνατόμος (υἱός Θεοδο-
σίου) -Φυσικός καί ἰατρός -Ὁ Σάμιος
ἐπιγραμματοποιός -Δάσκαλος Θεοκρί-
του -Ἱστοριογράφος Μεγ. Ἀλεξάνδρου,
βιογράφος -Γραμματικός ὁ Διοτίμου
Μυρλιανός -Ὁ Σάμιος, ἐλεγειακός καί
λυρικός -Μαθητής Ἰσοκράτους -Ἀλμίου-
σιος -Πατήρ Φιλίππου Γλύκωνος, Ο.Ι.Δ.
204, Α-Ε-35Δ, Η-7-832Δ, Η-9-548Α, 780Δ,
Η-15-908Α

Ἀσκληπιάδια -ης (ή)

Ἀσκληπιάδιος -ίου (ὁ) -Ἐπώνυμον τοῦ
Ἀσκληπιάδης

Ἀσκληπιακή -ῆς (ή)

Ἀσκληπιακός -ου (ὁ)

Ἀσκληπιανή -ῆς (ή)

Ἀσκληπιανός -ου (ὁ)

Ἀσκληπιάς -ἄδος (ή)

Ἀσκληπίας -ίου (ὁ) -Ὄνομα πλοίου

Ἀσκληπιγένεια -εἰς (ή) -Θυγάτηρ Ἀρ-
χιάτου, σύζυγος Θεαγένους γερουσια-
στοῦ -Θυγάτηρ Νεοπλατωνικοῦ Πλου-
τάρχου, υἱοῦ Νεοπλατωνικοῦ Νεστορίου
ἣτις μετὰ θάνατον πατρός, ἐδίδαξεν μα-
θητήν Πρόκλον μυστικόν μέρος φιλοσο-
φικῶν θεωριῶν, Α-Ε-36Δ

Ἀσκληπιγένης -ου (ὁ)

Ἀσκληπῖδη -ης (ή)

Ἀσκληπιδῆς -ου (ὁ) -Ἀθηναῖος

Ἀσκληπιδότα -ης (ή)

Ἀσκληπιδότος -ου (ὁ)

Ἀσκληπιογένεια -εἶτα (ή)

Ἀσκληπιογένης -ους (ὁ)

Ἀσκληπιοδότη -ης (ή)

Ἀσκληπιοδότης -ου (ὁ)

Ἀσκληπιοδοτιανή –ης (ὁ)

Ἀσκληπιοδοτιανός –ου (ὁ)

Ἀσκληπιοδοτίς –ίδος (ὁ) –Α-Ε-36Δ

Ἀσκληπιόδοτος –ου (ὁ) –Νεοπλατωνικός φιλόσοφος –Ποιητής –Στωϊκός φιλόσοφος –Τακτικός, Α-Ε-37Α, Η-7-672Δ, 833Α, Η-14-379Α, Η-17-540Α

Ἀσκληπιόδωρα –ης (ή)

Ἀσκληπιόδωρος –ου (ὁ) –Υἱός Τιμάνδρου Μακεδών στρατηγός –Φυσικός ἐξ Ἀλεξανδρείας –Ἀγαλματοποιός καί ζωγράφος θαυμαζόμενος καί ἀπό Ἀπελλήν, Α-Ε-37Α, Η-7-536Δ, Η-14-690Δ

Ἀσκληπιοκλείδη –ης (ή)

Ἀσκληπιοκλείδης –ου (ὁ) –Ὄνομα κωμωδίας τοῦ Ἀλέξιδος

Ἀσκληπιός ἀντί Ἀσκληπᾶς –ᾱ (ὁ) –(ὁ διά τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καταπαύων πόνους νοσημάτων) –Ἀγνίτας τό ἐπώνυμον –Υἱός Ἀπόλλωνος καί νύμφης Κυρυνίδος (πρώην Αἴγλης) θυγατρὸς Φλεγύου (υἱοῦ Ἀρεως καί Δωτίδος) ἢ Λευκιπίδης Ἀρσινόης ἀδελφῆς Ἰλατίσσης καί Φοίβης (Θεὸς ἰατρικῆς καί Ὑγείας) –Ἡ καί Ἀσκληπὸς πού μέ Ἡπιόνη γεννᾷ: Πατήρ Τελεσφόρου, Ποδालεiriού, Μαχάονος, (μέ 30 πλοία εἰς Τροίαν) Αἴγλης, Ἀκεσοῦς, Ἰασοῦς, Ὑγείας, Πανακείας, Κλίνης –Ετιμᾶτο πρό πάντων εἰς Ἐπίδαυρον. Δωρικά: Ἀσκληπιός –Κατά Μεσσηνιακὴν παράδοσιν ἦτο σύζυγος Ξάνθης γένους Λευκιπίδης –Λευκιπίδης σοφιστής –Περιπατητικός φιλόσοφος –Νεοπλατωνικός φιλόσοφος ἐκ Τράλλεων, μαθητής Ἀμμωνίου –Αἰσκληπιός (διὰ λεκτος Ἀργους) Αἰσχυλαβίος (Κορίνθου ἐπιγραφή) Ἀσχυλαπιός (Βοιωτία) Αἰγλαπιός καί Ἀγλαπιός (Λακωνία) Ἀσκαλαπιός (Θεσσαλία) Ἀσκαλπιός (Γόρτυνα), Ο.Ι.Β. 731, Δ194, Δ518, Η-3-780 Α καί Δ, 782Α

Ἀσκληπιου Πέτρα (ή) –Βράχος ἐν Ἰσθμῷ

Ἀσκληπίουσα –σης (ή)

Ἀσκληπίς –ίδος; (ή)

Ἀσκληπίων –νος (ὁ)

Ἀσκληπῶ –ους (ή)

Ἀσκληπῶν –ῶντος (ὁ)

Ἀσκληπῶσσα –σης (ή)

Ἀσκληῆς –ου; (ὁ) –Τύραννος Ἐπιδάουρου

Ἀσκλοῦς –οὔδος; (ὁ & ή)

Ἀσκοπος –ου (ὁ & ή) –Ἐπίθετον Ἑρμοῦ –Ἐπίθετον Ἰριδος

Ἀσκός Ἀστέα (ὁ) –Ὄνομα παιγνίου

Ἀσκός καί Γίγαντας –ου (ὁ) –(τουλοῦμι) –(Δαμασθεῖς ὑπὸ Διὸς ἐξ οὗ καί Δαμασκός) –Πλαστόν χλευαστικὸν ὄνομα διὰ οἶνοφλυγίαν καί πάχος σώματος πού ἀπεδόθη εἰς Ἀντιφάνην –Γίγας δέσας μετὰ Λυκούργου εἰς βράχον καί κατόπιν ἔξόριψεν εἰς θάλασσαν ὅπου ἐξέδαρῃ ὑπὸ Ἑρμοῦ. Κατ' ἄλλους, ὁ Διόνυσος σωθεῖς ὑπὸ Ἑρμοῦ συνέλαβε Γίγαντα καταστρέφοντα ἀμπέλους καί ἐξέδαρε, μεταμορφώνωντας εἰς ἀσκόν. Εἰς ἀνάμνησιν ἢ πόλις λεγομένη καί Δερμασκός (Δαμασκός), Α-Ε-42Δ, Η-5-765Α

Ἀσκούνδιος –ίου (ὁ)

Ἀσκοῦσα –σης (ή) –Ὄνομα πλοίου Ἀθηναίων

Ἀσκρα καί Ἀσκη –ης (ή) –Νύμφη πού μέ Ποσειδῶνα γεννᾷ Ὀϊκλέα (Οἰκλον), κτίστη Ἀσκρας, Α-Ε43Δ

Ἀσκραῖα –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἀσκραῖος –ου (ὁ) –Ποιητής –Ἐπώνυμον Ἡσιόδου –Προσωνύμιον Διὸς

Ἀσκυλίνα –ης (ή)

Ἀσκυλῖνος –ου (ὁ)

Ἀσκυτη –ης (ή)

Ἀσκυτος –ου (ὁ)

Ἀσκώνδα –ης (ή)

Ἀσκώνδας –ας (ὁ) –Ἀντί Φασκώνδας –Ὄνομα Βοιωτῶν –Πατήρ Κράτητος ἢ Φερενίκης ἢ Νέωνος –Κυνικός Φιλόσοφος –Παγκρατιαστής –Υἱός Βραχύλλου, Η-11-452Α

Ἀσκωνία -ης (ή)

Ἀσκώνιος -ίου (ό) – Παιδιανός – Ρωμαῖος γραμματικός

Ἀσσωπός -ου (ό)

Ἀσλᾶς -ᾶ (ό)

Ἀσμενη -ης (ή)

Ἀσμενος -ου (ό)

Ἀσμενόφαντη -ης (ή)

Ἀσμενόφαντος -ου (ό)

Ἀσμις -ιος (ό)

Ἀσμοδαία -ης (ή)

Ἀσμοδαῖος καὶ Ἀσμοναῖος -ου (ό) – Δαίμων ἡδυπαθείας ἢ Λαγνείας καὶ ἀνοσίου ἔρωτος, συνώνυμον δαίμονος Σατανά, Ἀζαζέλ, Λούσιφερ, Λεβιάθαν..., H-9-373Δ

Ἀσμουσα -σης (ή)

Ἀσμων -νος (ό)

Ἀσόκα -ης (ή)

Ἀσόκας -ου (ό)

Ἀσοποδάρη -ης (ή)

Ἀσοπόδαρος -ου (ό) – Ἐπὶ χαράγματος – Καὶ ὁ Διδυμαχίας (ἀδελφός αὐτοῦ), ἐπὶ σμικρότητι σώματος διεβέβληντο

Ἀσοριεύς -έως (ό)

Ἄσος -ου (ό)

Ἄσουν -νειος (ό) – Ἀντί Φάσουν

Ἄσουνειος -είου (ό)

Ἄσουρις -ιος (ό)

Ἄσουρος -ου (ό) – Υἱός Σούσου (ἐξ οὗ Ἀσούριος)

Ἄσουσα -σης (ή)

Ἀσπάδας -αο ἢ Ἀσπάνδας -αο (ό) – Ὁ Ἀστυάγης ὑπὸ Μήδων

Ἀσπαδάτη -ης (ή) – Περσίς

Ἀσπαδάτης -ου (ό) – Πέρσης

Ἀσπαζάτις -ιος (ό & ή)

Ἀσπαθίνη -ης (ή)

Ἀσπαθίνης -εω (ό) – Πέρσης καὶ πατήρ στρατηγοῦ Πρηξάσπεος

Ἀσπάκος -ου (ό)

Ἀσπαλάκη -ης (ή)

Ἀσπάλακος -ου (ό)

Ἀσπάλιος -ίου (ό)

Ἀσπαλῖς -ιδος (ή) – Θυγάτηρ Ἀργαίου ἢ Ἀστυγέτου ἐκ Μελιτέας, Φθιωτικῆς Ἀχαΐας ἀπαγχονηθεῖσα πρὶν οἱ στρατιῶτες τοῦ τυράννου Μελιτέα ἢ κατ' ἄλλους Ταρτάρου φθάσουν καὶ τὴν ἀρπάξουν. Ὁ ἀδελφός τῆς Ἀστυγίτης, ἐνδυθείς μέ ροῦχα τῆς, ὁδηγήθη ἐμπρός τοῦ τυράννου καὶ ἀνασύρας κρυμμένο σπαθί τὸν σκότωσε, ἀνακηρυχθεὶς ὑπὸ κατοίκων πόλεως ὡς ἡγέτης, A-E-48Δ, 101A

Ἀσπαλος -ου (ό)

Ἀσπαμήτρα -ης (ή)

Ἀσπαμήτρης -ου (ό) – Πέρσης

Ἀσπαμιθάρη -ης (ή)

Ἀσπαμιθάρης -ου (ό)

Ἀσπαμίτρη -ης (ή)

Ἀσπαμίτρης -ου (ό)

Ἀσπάνδα -ης (ή)

Ἀσπάνδανη -ης (ή)

Ἀσπάνδανος -ου (ό)

Ἀσπάνδας καὶ Ἀσπάδας -αο (ό) – Μηδικὸν ὄνομα Ἀστυάγου

Ἀσπανεύς -έως (ό)

Ἀσπαξ -κος (ό)

Ἀσπαρ -ρος (ό) – Στρατηγός σταλείς ἀπὸ Βυζάντιο ἐναντίον Βανδάλων δίχως ἀποτέλεσμα

Ἀσπαρος -ου (ό)

Ἀσπᾶς καὶ Ἀσπάσιος -ίου (ό) – Ἀθηναῖος – Σμυρναῖος – Σοφιστής – Περιπατητικός φιλόσοφος, H-12-489A, H-15-762A

Ἀσπασία -ης (ή) – (ή προσφιλεστάτη, ἡ ἀγαπημένη) – Πρῶτος σύζυγος Ἰππώνικος, μεθ' οὗ γεννᾷ Καλλία καὶ Ἑρμογένην – Δεύτερος σύζυγος Ὁ Περικλῆς, ἀποβαλὼν πρῶτην σύζυγον, μεθ' οὗ γεννᾷ Ξάνθιππον καὶ Πάραλον. Τρίτος σύζυ-

γος ὁ προβατοπώλης Λυσικλῆς. Ἐκ Μιλήτου, θυγάτηρ Ἀξιόχου. Μεταξύ τῶν ὠραιότερων, εὐφυεστέρων καὶ σοφωτέρων καὶ περιφνημος δι' εὐγλωττίαν, φίλη Σωκράτους Ὅταν κατηγορήθηκε διὰ ἀσέβειαν, κατόπιν παρακλήσεων Περικλέους ἠθωώθη –Κόρη, ἑταίρα Κύρου (πρώην Μιλτώ), θυγάτηρ Ἑρμοτίμου ἐκ Φωκαίας –Θυγάτηρ, Αντιόχου –Μαῖα, γυναικολόγος 1ου μ.Χ. αἰῶνος –Ιατρός μαιευτὴρ συγγραφεὺς, πλείστων πονημάτων –Επίθετον Ἦρας, H-7-188A καὶ Δ, H-13-250Δ, H-15-755A

Ἀσπασιάδα –ης (ή)

Ἀσπασιάδας –αίο (ό)

Ἀσπασιανή –ῆς (ή)

Ἀσπασιανός –οῦ (ό)

Ἀσπασίγυλος –ου (ό)

Ἀσπασίη –ης (ή)

Ἀσπασίης –ητος; (ό)

Ἀσπασίλα –ης; (ή)

Ἀσπασίλας –αο (ό)

Ἀσπάσιος ἢ Ἀσπᾶς (ό)

Ἀσπασίουσα –σης (ή)

Ἀσπασίς –ίδος (ή)

Ἀσπασίων –νος (ό)

Ἀσπασιώνδα –δης (ή)

Ἀσπασιώνδας –ου (ό) –Σοφιστής ὁ Ραβενναῖος ἢ Βύβλιος ἢ Ταύριος

Ἀσπενδία –ης (ή)

Ἀσπένδιος –ίου (ό)

Ἀσπενδος –ου (ό)

Ἀσπερ –ρος (ό)

Ἀσπέτα –ης (ή)

Ἀσπετος –ου (ό) –Ἀχιλλεύς ἐν Ἡπείρῳ –Επίθετον Αἰθέρος –Επίθετον Αἰῶνος –Υἱός Δημοστράτου Κυθήριος, H-9-250Δ

Ἀσπιανή –ῆς (ή)

Ἀσπιανός –οῦ (ό) –Συγγραφεὺς, H-13-168A

Ἀσπίδα –ης (ή)

Ἀσπίδας –αο (ό)

Ἀσπιδιώτη –ης (ή)

Ἀσπιδιώτης –ου (ό) –Επίθετον Ἀρεως

Ἀσπιδοχάρμη –ης (ή) –Ἀμαζών

Ἀσπιδοχάρμης –ου (ό)

Ἀσπίθρα –ης (ή)

Ἀσπίθρας –αίο (ό) –Ποταμός

Ἀσπίμμα –ης (ή)

Ἀσπίμματος –αντος; (ό)

Ἀσπίουσα –σης (ή)

Ἀσπίς –ίδος (ή) –Τίτλος ἔργου Ἡσιόδου Μενάνδρου

Ἀσπίσα –ης (ή)

Ἀσπίσας –σα (ό) –Σατράπης

Ἀσπιστήρ –ῆρος (ό) –Επίθετον Φόβου καὶ Δεΐμου μέ συνώνυμον: Παῖς

Ἀσπίων –νος (ό)

Ἀσπίωνος –ώνου (ό)

Ἀσπληδών –νος (ό) –Υἱός Νύμφης Μιδέας καὶ Ποσειδῶνος, O.I.B.511, H-13-550Δ

Ἀσπληδώνη –ης (ή)

Ἀσπληδῶσσα –σσης (ή)

Ἀσποδίκη –ης (ή)

Ἀσπόδικος –ου ἢ Ἀμφίδικος –ου (ό) –Υἱός Ποσειδῶνος ἢ Ὀρχομενοῦ καὶ Μιδείτα ἢ Στερόπης, A-E-56A, A-Γ-265Δ

Ἀσπονδη –ης (ή)

Ἀσπονδος –ου (ό) –Υἱός Φινέως –Επίθετον Ἀρεως

Ἀσπορήνη –ης (ή) –Επίθετον Ρέτα μέ ναό, εἰς ὄρος Ἀσπορηνό τῆς Περγάμου

Ἀσπορήνης –ου (ό)

Ἀσπορος –ου (ό) –Επίθετον Ἀττιδος

Ἀσποῦργος –ου (ό)

Ἀσπράτις –ίδος; (ό)

Ἀσπρατις –ίδος (ή)

Ἀσπρήνα –ης (ή)

Ἀσπρήνης –ου (ό)

Ἀσπριανή –ῆς (ή)

- Ασπριανός -οὔ (ὁ)
 Ασπρίμμα -ης (ή)
 Ασπρίμμας -α; (ὁ)
 Ασπρόρεμα καί Πός (τό); -Ποταμός
 Ασπρος -ου (ὁ) -Πατήρ Ἀρμεναρίχου ἢ Ἐρμεναρίχου ἐπὶ Ζήνωνος
 Ασπρούδης -η καί Ασπρούδης -ιος (ὁ) -Ποταμός
 Ασπρούδης καί Ασπρούδης -ου (ὁ)
 Ασπrouσα -σης (ή)
 Ασπρων -νος (ὁ)
 Ασπώ -οῦς (ή)
 Ἀσσα -; (ὁ); -Ποταμός
 Ἀσσαγέτα -ης (ή)
 Ἀσσαγέτης -ου (ὁ)
 Ἀσσαῖα -ης (ή)
 Ἀσσαῖος -ου (ὁ)
 Ἀσσακαῖα -ης (ή)
 Ἀσσακαῖος -ου (ὁ)
 Ἀσσακανή -ης (ή)
 Ἀσσακανός -οὔ (ὁ)
 Ἀσσάλεκτη -ης (ή)
 Ἀσσάλεκτος -ου (ὁ) = Ἀσάλακτος
 Ἀσσάλευτη -ης (ή)
 Ἀσσάλευτος -ου (ὁ) -Ἀνδριαντοποιός
 Ἀσσάνδρα -ης (ή)
 Ἀσσανδρος -ου (ὁ) -Ἐκδιώξας Ἀτταλον ἐκ Καρίας, H-7-538A
 Ἀσσανόκλεια -ης (ή)
 Ἀσσανοκλῆς -έους (ὁ)
 Ἀσσάουσα -ης (ή)
 Ἀσσαπη καί Ἀσσαππη -ης (ή)
 Ἀσσαπος καί Ἀσσαππος -ου (ὁ)
 Ἀσσαππη -ης (ή)
 Ἀσσαππος -ου (ὁ)
 Ἀσσάρα -ης (ή)
 Ἀσσαράκη -ης (ή)
 Ἀσσάρακος -ου (ὁ) -Υἱός Τρωός καί Καλιόροφης, ἐγγονος Ἐιχθονίου πατήρ Κά-
 ππος, Πάππος Ἀγχίσου, O.I.Y.232, H-10-273Δ, H-17-885A
 Ἀσσάρας -ου (ὁ) -Ποταμός
 Ἀσσαρχάδουσα -σης (ή)
 Ἀσσαρχάδων -νος (ὁ) -Ἐγγονος Σάργωνος, H-10-715A
 Ἀσσας -α; (ὁ)
 Ἀσσάων -νος ἢ Ἀσσονίδης (ὁ) -Πατήρ Νιόβης, συζύγου Φιλοίτου, A-E-61Δ
 Ἀσσει; -ειος (ὁ);
 Ἀσέλλα -ης (ή) -Χριστιανικόν
 Ἀσέλλος -ου (ὁ) -Χριστιανικόν
 Ἀσσηνία -ης (ή) -Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς
 Ἀσσήνιος -ίου (ὁ)
 Ἀσσηνος -ου (ὁ)
 Ἀσσηρος -ου (ή)
 Ἀσσησία -ης (ή) -Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς
 Ἀσσήσιος -ίου (ὁ)
 Ἀσσιδος -ου (ὁ)
 Ἀσσινάρη -ης (ή)
 Ἀσσίναρος καί Ἀσίναρος -ου (ὁ) -Ποταμός Σικελίας
 Ἀσσινία -ης (ή)
 Ἀσσίνιος -ίου (ὁ)
 Ἀσσινόκλεια -ης (ή)
 Ἀσσινοκλῆς -έους (ὁ)
 Ἀσσινος -ου (ὁ)
 Ἀσσιος -ίου (ὁ)
 Ἀσσις -ιος (ὁ) -Βασιλεύς Αἰγύπτου
 Ἀσσκλαπιάδα -δης (ή)
 Ἀσσκλαπιάδας -αῖο (ὁ)
 Ἀσσκίνα -ης (ή)
 Ἀσσκίνας -αντος (ὁ)
 Ἀσσκλαπάδα -ης (ή)
 Ἀσσκλαπάδας -ου (ὁ)
 Ἀσσκλαπίχα -ης (ή)
 Ἀσσκλάπιχος -ου (ὁ)
 Ἀσσκλάπουσα -σης (ή)

Ἀσσκλάπων -νος (ό)
 Ἀσκληπιοδώρα -ης (ή)
 Ἀσκληπιόδωρος -ου (ό)
 Ἀσσονίδη -ης (ή)
 Ἀσσονίδης καὶ Ἀσσάων -ωνος (ό) -Πα-
 τήρ Νιόβης, συζύγου Φιλοίτου
 Ἄσσοσκαὶ Ἀσάος -ου (ό) -Ποταμός
 Ἄσσοσ -ου (ό) -Χριστιανός -Ἅγιος
 Ἀσσουνήρος -ου (ό) = Ἀστυάγης = Κυαξά-
 ρης
 Ἀσσουρδανιναβάλλ (ό) -Βασιλεύς Ἀσσου-
 ρίων, ἐξελληνισμένος: Σαρδανάπαλος.
 (ἡδυπαθής, θηλυπρεπής, ἄσωτος, σπά-
 ταλος) -Τὸν πολέμησε ὁ Ἀρβάκης βοη-
 θούμενος ὑπὸ Ἀρχιερέως Βελίβυος
 Ἄσσουρις -ιδος (ή)
 Ἀσσουῖρος -ου (ό)
 Ἀσσυρία -ης (ή)
 Ἀσσυρία -ης (ή) -Ἐπίθετον Ἀφροδίτης
 Ἀσσύριος -ίου (ό) -Ἐπίθετον Βασιλέως
 Ἀσσυρίων -Ἐπίθετον Διός
 Ἀσταρέτα -ης (ή)
 Ἀσταρέτης -ου (ό)
 Ἀσστάρχη -ης (ή)
 Ἀσταρχος -ου (ό)
 Ἀσστεροπαῖα -ης (ή)
 Ἀσστεροπαῖος -ου (ό)
 Ἀσστερόπη -ης (ή)
 Ἀσστερόπης -ου (ό)
 Ἀσστῖουν -ούνειος (ό)
 Ἀσστιούνειος -είου (ό)
 Ἀσσοδάμεια -ης (ή)
 Ἀσσοδάμος -ου (ό)
 Ἀσστοκλέα -ης (ή)
 Ἀσστοκλέας -ου (ό)
 Ἀσστόκλεια -ης (ή)
 Ἀσστοκλῆς -έους (ό)
 Ἀσστοκράτεια -ης (ή)
 Ἀσστοκράτεις -ειος (ό)

Ἀσστοκράτη -ης (ή)
 Ἀσστοκράτης -ου (ό)
 Ἀσστομάχη -ης (ή)
 Ἀσστόμαχος -ου (ό)
 Ἀσστομείδεις -ειος (ό)
 Ἀσστομήδη -ης (ή)
 Ἀσστομήδης -ου (ό)
 Ἀσστονόη -ης (ή)
 Ἀσστόνοος -ου (ό)
 Ἀσστοφίλη -ης (ή)
 Ἀσστόφιλος -ου (ό)
 Ἀσστυμάχη -ης (ή)
 Ἀσσύμαχος -ου (ό)
 Ἀσστυόχη -ης (ή)
 Ἀσσύοχος -ου (ό)
 Ἀσστυτέλεια -ης (ή)
 Ἀσστυτέλης -ους (ό)
 Ἀσσυρία -ης (ή) -Ἐπίθετον Ἀφροδίτης
 Ἀσσύριος -ίου (ό) -Ἐπίθετον Βήλου
 Ἀστάβη -ης (ή) -Θυγάτηρ Πηνειοῦ, πού
 γεννᾷ Ἀστακόν, υἱόν Ἑρμοῦ
 Ἀσταβόρα -ης (ή)
 Ἀσταβόρας -ου (ό) -Ποταμός Αἰθιοπίας
 Ἀσταγόρα -ης (ή)
 Ἀσταγόρας -ου (ό)
 Ἀσταγος -ου (ό)
 Ἀσταθῆς -έος (ό) -Ἐπίθετον Ἡλίου
 Ἀστακίδα -ης (ή)
 Ἀστακίδας -αο (ό) -Κρῆς τις
 Ἀστακίδη -ης (ή)
 Ἀστακίδης -ου (ό)
 Ἀστακόε; (ό) -Ἑβραϊκόν;
 Ἀστακός καὶ Ἀστακος -οῦ (ό) -Υἱός
 Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Ὀλβίας -Πατήρ
 Ἀσποδίκου ἢ Ἀμφιδίκου καὶ Ἰσμάρου ἢ
 Ἰμμάραδος -Υἱός Ἑρμοῦ καὶ Ἀστάβης,
 θυγατρὸς Πηνειοῦ, Α-Ε-67Α, Η-13-192Δ
 Ἄστακος -ου (ό) -Πατήρ Λεάτα, Ἰσμά-
 ρου καὶ Μελανίππου

Ασταλέες -ων (οί) -(μή ἐσταλμένοι)
-Επίθετον Χαρίτων

Αστάλη -ης (ή)

Αστάλης -ου (ό)

Ασταμάτιον -ίου (ή)

Αστάμιον -ίου (ή)

Αστάπους -οδος καί **Αστασός** -α
καί **Νείλος** (ό) -Ποταμός Αφρικής (Αι-
θιοπίας -Αιγύπτου)

Ασταρέτα -ης (ή)

Ασταρέτας -ου (ό)

Αστάρτη καί **Αστροάρχη** -ης (ή) -(Φοι-
νικικά Ασταρώθ, Χαλδαϊκά Ισάρο) -Θεά
Σιδωνίων καί Τυρίων καί Σύρων καί
Φοινίκων. Μέ Κρόνο γεννᾷ Ἀρτέμιδα
-Ελατρεύετο ἀντί Σελήνης, Ἀφροδίτης,
Παλλάδος καί Ἀρτέμιδος, Α-Ε-67Δ, Η-
18-296Δ

Αστάρτης -ου (ό)

Ασταρτος -ου (ό) -Βασιλεύς Τυρίων

Αστάρχη -ης (ή)

Αστάρχης -ου (ό) -Υἱός Φρυγιόνη

Αστασίαστος -ου (ό & ή) -Επίθετον
Δικαιοσύνης

Αστασίτη -ης (ή)

Αστασίτης -ου (ό) -Πέρσης τις

Αστάσπη -ης (ή)

Αστάσπης -ου (ό) -Στρατηγός Περσών

Αστασός καί **Αστάπους** καί **Νεί-
λος** -ου (ό) -(δηλαδή ἐκ τοῦ Σκότους)

Αστατος -ου (ό & ή) -Επίθετον Σελή-
νης -Επίθετον Ἡοῦς -Επίθετον Τύχης
-Επίθετον Ὠρης ἢ Ὠρας

Ασταφίς -ιδος (ή) -Γυνή Ἀττικῆς

Ασταφος -ου (ό)

Ασταχούσα -σης (ή)

Ασταχών -νος (ό) -Γεωργός τις

Αστέα -ης (ή)

Αστέας -ου (ό) -Πυθαγόρειος -Εφευρέ-
της παιγνίου μέ ὄνομα: Ἀσκός Ἀστέα
-Ἀγγειογράφος, Α-Ε-68Α, Η-16-499Α

Ἀστεια -ης (ή)

Ἀστεία -ης (ή)

Ἀστειαδάμας -αντος (ό) -Ποιητής, Η-
14-301Α

Ἀστειαδάμεια -ης (ή) -Θυγ. Πέλοπος ἢ
Ἀμύντορος -Μέ Πυργέα γεννᾷ Λεπρέ-
αν, Η-9-341Α

Ἀστείας -ου (ό)

Ἀστειος -ου (ό)

Ἀστεῖος -ου καί **Φαστιῆς** -ήου (ό) -
Πατρωνυμικόν Βούκωνος -Ἀρχων Ἀθη-
ναίων, Η-15-543Δ

Ἀστεκτη -ης (ή)

Ἀστεκτος -ου (ό)

Ἀστελέφος -ου (ό) -Ποταμός

Ἀστεράρχη -ης (ή)

Ἀστεράρχης -ου (ό) -Επίθ. Φωσφόρου

Ἀστεργή -ῆς (ή)

Ἀστεργής -ητος καί **Ἀστεργῆς** -έος (ό)
-Επίθετον Διός μέ συνώνυμον: Κράγος

Ἀστερία -ης (ή) -Θυγάτηρ Κορώνου,
καί μήτηρ Ἰδμονος μάντεως καί ἀργο-
ναύτου, υἱοῦ Ἀπόλλωνος -Θυγάτηρ Ὑ-
δέου καί μήτηρ Ὑδισσοῦ ἐκ Βελλερεφό-
ντου -Εταῖρα ὥραιότατη, μέ φίλον τόν
στρατηγόν Κίμωννα, υἱόν Μιλτιάδου
καί Ἡγησιπύλης -Θυγάτηρ Κοίου καί
Φοίβης, θυγατρός Οὐρανοῦ καί Γαίας,
ἀδελφή Λητοῦς, Πέρσου καί Πάλλα-
ντος καί μήτηρ Ἑκάτης. Μεταμορφω-
θεῖσα εἰς Ὀρτύκι, ἐρρίφθη εἰς θάλασ-
σαν, ἀπαρνηθεῖσα ἔρωταν Διός. Ἀργό-
τερον ἀπό Δία ἔγινεν ἡ Δήλος διά νά
γεννήσῃ ἡ Λητώ τέκνα αὐτῆς -Σύζυ-
γος Αἰακίδου Φῶκου, μήτηρ Πανοπé-
ως (κτίσου Πανόπης) καί Κρίσσου (κτί-
στου Κρίστας) -Θυγάτηρ Ἀλκυονέως
γίγαντος, ριφθεῖσα εἰς θάλασσαν μετά
θάνατον πατρός καί ἡ Ἀμφιτρίτη με-
τεμόρφωσεν εἰς ἀλκυόνα -Δαναΐς -Ἡ
Μιλησία, συγγενῆς Κύρου

Ἀστερία καί **Ἀστερόπη** -ης (ή) -Θυγά-
τηρ Ἀτλαντος

Ἀστερία καὶ Κοιαντὶς καὶ Λητώ καὶ Κοιήϊς –ίδος; (ή) –(ἀκτινοβόλος ὡς ἄστρον) –Δαναΐς, μνηστή Χαΐτου Αἰγυπτιάδου –Τιτανίς, ἀδελφή Λητοῦς, ἡ Ἀστερία μέ Δίαν (σύζυγον Πέρσῃ Τιτάνα) γεννᾷ Ἑκάτην –Θυγάτηρ Κοίου καὶ Φοίβης, μεταμορφωθείσα εἰς νῆσον Δήλον. Πρὶν γίνεαι Δήλος εἶχε μεταμορφωθεί εἰς ὄρτυγα (ὄρτύκι) καὶ ριφθείσα εἰς θάλασσαν ἐγένετο ἡ Δήλος –Ἀρχικόν ὄνομα Δήλου ἢ Κρήτα –Ἀμαζών αἰχμάλωτη Ἡρακλέους καὶ φονευθείσα ὑπ' αὐτοῦ, A-E-70A, H-5-773A, H-15-792Δ

Ἀστερίας –ίου (ό) –(ποικίλος) Υἱός Ἀνδρογενείτα –Ἡρώς

Ἀστερίδα –ης (ή)

Ἀστερίδας –αο(ό) –Αἰγυπτιάδης, φονευθεὶς ὑπὸ Δαναΐδος Χρυσοθέμιδος

Ἀστερίη –ης (ή) –Επίθετον Νυκτός

Ἀστέριν –ινος; (ό)

Ἀστερίνος –ου (ό)

Ἀστέριον –ίου (ή;) –O.I.B.735

Ἀστέριος καὶ Ἀστερίων –νος καὶ Μινώταυρος (ό) –(ὁ λάμπων) –Μυθικός βασιλεὺς Κρήτης μετασχών εἰς Ἀργοναυτικήν ἐκστρατείαν –Σοφιστής Καππαδόκης –Επίθετον Διός –Ὄνομα Μινωταύρου, υἱοῦ Πασιφάης καὶ ἐν Κρήτῃ ταύρου φονευθέντος ὑπὸ Θησέως –Υἱός Ὑπερασίου ἀργοναύτου –Υἱός Νηλέως καὶ Χλωρίδος, ἀδελφός Νέστορος, A-E-70Δ, H-8-487Δ, H-13-617Δ, 648Δ

Ἀστερίουσα –σης (ή)

Ἀστέρις –ίδος (ή) –O.O.Δ.846 –Σύζυγος Μίνως

Ἀστέρις –ιος; (ό)

Ἀστερίς –ίδος (ή) = Ἀστερία

Ἀστερίσκη –ης (ή)

Ἀστερίσκος –ου (ό)

Ἀστερίων –ωνος καὶ Μινώταυρος (ό) –Πατήρ Εὐβοίας, Ἀτράϊας, Τύμνης ποταμός καὶ ποτάμιος θεός –Υἱός Πασιφάης καὶ Ταύρου Ποσειδῶνος –Υἱός Μίνως

–Υἱός Τευτάμου καὶ θυγατρὸς βασιλέως Κρηθέως. Μέ σύζυγον Εὐρώπην (ἣν ἔφερε Ζεὺς εἰς Κρήτην καὶ γεννᾷ Σαρπηδόνα, Μίνωα καὶ Ραδάμανθυν) γεννᾷ θυγατέραν τὴν Κρήτην σύζυγον Μίνωος –Υἱός Κομήτου καὶ Ἀντιγόνης, Ἀργοναύτης –Πατήρ Ἀκρίας ἢ Ἀκραΐας

Ἀστερόδεια καὶ Ἀστεροδία –ης (ή)

–Νύμφη, μήτηρ Ἀψύρτου –Θυγάτηρ Ωκεανοῦ καὶ Τηθύος –Θυγάτηρ Ἰωνοῦ –Σύζυγος Ἰκαρίου, μήτηρ Πηνελόπης συζύγου Οδυσσεύς –Καὶ Ἀστερία, θυγάτηρ Δηϊόνος καὶ Διομήδης, σύζυγος Φώκου, μήτηρ Πανοπέως καὶ Κρίσου –Σύζυγος Ἐνδυμίωνος πού ἠράσθη ἡ Σελήνη καὶ χάρισε πεντήκοντα θυγατέρας –Θυγάτηρ Εὐρυπύλου, ἐγγονή Τελέστορος –Ἀδελφή Ἀττικῶν ἡρώων Φυλάκτου, Αἰνετοῦ, Ἄκτορος καὶ Κεφάλου

Ἀστερόδεια καὶ Ἀστεροδία –ης (ή)

Ἀστεροδία καὶ Ἀστερόδεια –ης (ή)

Ἀστεροδίας –ου (ό)

Ἀστερόεις –εντος (ό) –Επίθετον Ἐωσφόρου μέ συνώνυμον: Πρόμος –Επίθετον Οὐρανοῦ

Ἀστερόεσσα –σης (ή) –Επίθετον Ἐνυοῦς

Ἀστερόνωτος –ου (ό) –Επίθετον Οὐρανοῦ μέ συνώνυμον: Ἀδελφεός

Ἀστερόπα –ης (ή)

Ἀστεροπαία –ης (ή)

Ἀστεροπαῖος καὶ Ἀστεροπαῖος –ου (ό) –Εἰς ἐπιγραφὴν –(ὁ τὸν κεραυνὸν ἐκσφενδονίζων) Παῖων, υἱός Πελάγοντος καὶ Περιβοίας ἐγγονός Αἰετοῦ ποταμοῦ, σύμμαχος Πριάμου φονευθεὶς ὑπὸ Ἀχιλλέως, O.I.P.217, 352, Φ140, M102

Ἀστερόπεια –είης (ή) –Θυγάτηρ Δηϊόνος βασιλέως Φωκίδος, υἱοῦ Αἰόλου καὶ Διομήδης, θυγατρὸς Εὐόθου. Ἀδελφή Αἰνετοῦ, Ἄκτορος, Φυλάκου καὶ Κεφάλου, σύζυγος Φώκου, μήτηρ Κρίσου καὶ Πανοπέως –Θυγάτηρ Πελίου παραπεισθεῖσα ὑπὸ Μηδείας καὶ καταμελήσασα τὸν

πατέρα αὐτῆς. Κατέφυγεν μετ' ἀδελφῶν εἰς Ἀρκαδίαν ὅπου καὶ ἀπέθανεν – Ἀδελφὴ Λητοῦς

Ἀστερόπη καὶ Στερόπη –ης (ή) – Θυγάτηρ Ὠκεανοῦ ἢ Κηφέως, μήτηρ Ἀκράγαντος ἐκ Διός – Πλειάς, θυγάτηρ Ἀτλαντος, μήτηρ Οἰνομάου, υἱοῦ Ἄρεως – Ἐταῖρα – Σύζυγος Οἰνομάου, Πίσσης – Θυγάτηρ Κίρκης ἢ Κεβρήνος θεοῦ, σύζυγος Αἰσάκου, υἱοῦ Πριάμου καὶ Ἀρίσβης – Θυγάτηρ (ἢ μήτηρ) Κίρκης καὶ Ὑπερίωνος – Μήτηρ Πηνέλεω, υἱοῦ Ἰππάλμου – Θυγάτηρ Κηφέως καὶ Τεγέας, εἰς τὴν Ἡρακλῆς ἔδωκεν βόστροχον Γοργούς, A-E-73Δ

Ἀστερόπης καὶ Στερόπης –η; (ό)

Ἀστεροπητής –ῆ ἢ –έος (ό) – Επίθετον Διός

Ἀστεροπία –ης (ή) – Μέ Φανοτέα γεννᾶ Πανοπέα – Σύζυγος Φώκου, μήτηρ Ἐπειοῦ καὶ Αἴγλης, 15-419Δ

Ἀστέροπος –ου (ό) – Επίθετον Διός

Ἀστερόπυρρος –ου (ό) – Επίθετον Ἀρεως

Ἀστερος καὶ Ἀστερίων –νος (ό)

Ἀστεροσκόπος –ου (ό) – Επίθετον Διός μέ συνώνυμον: Ολύμπιος

Ἀστεροφεγγής –ους (ό & ή) – Συνώνυμον: Βλάστημα – Επίθετον Αἰθέρος – Επίθετον Νυκτός μέ συνώνυμον: Μάκαιρα

Ἀστερόφοιτος –ου (ή) – Επίθετον Φύσεως

Ἀστέρυπος –ου (ό) – Ονομαστός ἔφορος Σπάρτης, H-8-608

Ἀστερωδία καὶ Ἀστερόδειη –ης (ή) – Μήτηρ Πηνελόπης

Ἀστερώδιος –ίου (ό)

Ἀστερωπός –οῦ (ή) – Επίθετον Σελήνης

Ἀσθη –ης (ή)

Ἀστην; –ῆνος (ό & ή) – (ἄθλιος)

Ἀστήρ –έρος καὶ Ἀστραπή –ῆς (ή) – Επίθετον Σελήνης μέ συνώνυμον: Ἴππος

Ἀστήρ –έρος καὶ Ἀστιβος –ου (ό) – (ό πολύ λαμπρός) – Ἐπιφανής Σπαρτιάτης – Γίγας – Ὀλύνθιος ἢ Ἀμφιπολίτης, τοξεύσας εἰς ὀφθαλμόν Φίλιππον καὶ τυφλώσας. Συλληφθεὶς ἐκρεμάσθη, κατόπιν προσταγῆς Φιλίππου. Τόν ὀφθαλμόν θεράπευσεν Κριτόβουλος – Επίθετον Ἐσπέρου – Επίθετον Ἐωσφόρου μέ συνώνυμον: Προκέλευθος – Επίθετον Φωσφόρου

Ἀστήρικτος –ου (ό & ή) – Επίθετον Πόθου

Ἀστης –ου; (ό) – Ἡγεμών

Ἀστία –ης (ή)

Ἀστίας καὶ Ἀσίας –ου καὶ Φασίας καὶ Φαστίας –ου καὶ Λεβαδεύς (ό) – Ἀρχηγός ὀλιγαρχικῶν ἐν Θήβαις – Θηβαῖος – Ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων – Υἱός Πτοῦλλιος (πατρωνυμικόν)

Ἀστιβάρα καὶ Ἀστιβάρης –ου (ό) – Βασιλεὺς Μήδων

Ἀστιβάρης καὶ Ἀστιβάρα –ου (ό)

Ἀστιβή –ης (ή)

Ἀστιβος –ου (ό) – Ὁ τοξεύσας εἰς ὀφθαλμόν Φίλιππον ἐν Ὀλύνθῳ (θεραπευθέντα ὑπὸ Κριτοβούλου) καὶ κρεμασθεὶς ὑπὸ τούτου

Ἀστιβος –ου καὶ Ἀστήρ (ό) – (ό πολύ λαμπρός)

Ἀστίδα –ης (ή)

Ἀστίδας –αο (ό)

Ἀστίδη –ης (ή)

Ἀστίδη –ου (ό)

Ἀστή –ης (ή)

Ἀστής –ου (ό)

Ἀστικόσα –ης (ή)

Ἀστίκοσος –ου (ό) – Μακεδών

Ἀστικός –ου (ό) – (ό εἰς ἄστρῳ ἀνήκων)

Ἀστίνια –ης (ή)

Ἀστίνιος –ίου (ό)

Ἀστίνη –ης (ή)

Ἀστίνοσος –ου (ό)

Ἄστιος –ίου (ό)
 Ἀστιούκλεια –ης (ή)
 Ἀστιουκλεῖς –εῖος (ό)
 Ἀστιουκλῆς –έους (ό)
 Ἀστῖουν –νειος (ό)
 Ἀστιούνειος –εῖου (ό)
 Ἀστίουσα –σης (ή)
 Ἄστιππη καί Ἀστίππη –ης (ή)
 Ἄστιππος –ου (ό)
 Ἀστίς –ίδος (ή)
 Ἄστις; –ιος; (ό)
 Ἀστίων –νος (ό)
 Ἀσμητη –ης (ή)
 Ἀσμητος –ου (ό)
 Ἀστοβούλα –ης (ή)
 Ἀστόβουλος –ου (ό)
 Ἀστοβώλα –ης (ή)
 Ἀστόβωλος –ου (ό)
 Ἀστοδάμας –ντος (ό)
 Ἀστοδάμεια –ης (ή)
 Ἀστόδαμος –ου (ό) –Πατήρ Ὀγχειστο-
 δώρου
 Ἀστογένη –ης (ή)
 Ἀστογένης –ου (ό)
 Ἀστοδῖκα –ης (ή)
 Ἀστόδικος –ου (ό)
 Ἀστοδότα –ης (ή)
 Ἀστόδοτος –ου (ό)
 Ἀστοδώρα –ης (ή)
 Ἀστόδωρος –ου (ό)
 Ἀστοκάς –ᾱ (ό) –Υῖος Ὀνησίμου
 Ἀστοκλέα –ης (ή)
 Ἀστοκλέας –ου (ό)
 Ἀστόκλεια –ης (ή)
 Ἀστοκλείας –ου (ό)
 Ἀστοκλείδα –δης (ή)
 Ἀστοκλείδας –αο (ό)
 Ἀστοκλῆς –έους (ό)

Ἀστοκλίας –ίου (ό)
 Ἀστοκράτεια –ης (ή)
 Ἀστοκράτεις –ειος (ό)
 Ἀστοκράτη –ης (ή)
 Ἀστοκράτα –ους; (ό)
 Ἀστοκρίτη –ης (ή)
 Ἀστοκρίτης –ου (ό)
 Ἀστολάα –αας (ή)
 Ἀστόλαος –ου (ό)
 Ἀστομάχα –ης (ή)
 Ἀστομαχίς –ίδος; (ή)
 Ἀστόμαχος –ου (ό)
 Ἀστομέδουσα –σης (ή)
 Ἀστομέδων –οντος (ό)
 Ἀστομεῖδεια –ης (ή)
 Ἀστομεῖδεις –ειος (ό)
 Ἀστομένεις –ειος (ό)
 Ἀστομένη –ης (ή)
 Ἀστομένης –ου (ό)
 Ἀστονόα –ης (ή)
 Ἀστονόη –ης (ή) –Φοινικική θεά
 Ἀστόνοος –ου (ό)
 Ἀστόνους –οος (ό)
 Ἀστοξένη –ης (ή)
 Ἀστόξενος –ου (ό)
 Ἀστοπόλεια –ης (ή)
 Ἀστόπολις –ιδος; (ό)
 Ἀστοργος –ου (ή & ό) –Ἐπίθετον Ἀρτέ-
 μιδος –Ἐπίθετον Ἑρώτος μέ συνώνυμον:
 Ἄγριος –Ἐπίθετον Διός μέ συνώνυμον:
 Ἄναξ –Ἐπίθετον Ἡρας
 Ἀστορίδη –ης (ή)
 Ἀστορίδης –ου (ό)
 Ἀστος –ου (ό)
 Ἀστός –οῦ (ό) –Ἐπίθετον Ξάνθου
 Ἀστοῦσα –σης (ή)
 Ἀστούχα –ης (ή)
 Ἀστοῦχος –ου (ό)

Αστοφάνεις –ειος (ό)

Αστοφάνη –ης (ή)

Αστοφάνης –ους (ό)

Αστοφίλα –ης (ή)

Αστόφιλος –ου (ό)

Αστοφύλη –ης (ή)

Αστοφυλίδα –ης (ή)

Αστοφυλίδας –αιο (ό)

Αστόφυλος –ου (ό)

Άστρα –ης (ή) –Έταϊρα –Θυγάτηρ Τιτάνος Αστραίου καὶ Ἡοῦς; –Επίθετον Ἡφαίστου μέ συνώνυμον: Αἰθήρ

Αστράβα –ης (ή)

Αστράβακος –ου (ό) –Ἡρως ἐν Σπάρτῃ, ἀδελφός Αἰώπεκος, εὐρέται Ξοάνου Ὁρθίας Ἀρτέμιδος καὶ τρελαθέντες. Τέκνα Ἰρβου, υἱοῦ Ἀμφισθένους, τέκνου Ἀμφικλέους

Αστράβας –αντος (ό)

Αστράγαλος –ου (ό) –(εἷς τῶν σπονδύλων)

Αστραία –ης (ή) –Θυγάτηρ Διός ἢ Αστραίου καὶ Θέμιδος ἢ Ἡοῦς (μεταμορφωθείσα εἰς ἀστερισμόν παρθένου). Θεά Δικαιοσύνης λεγομένη καὶ Δίκη. Ἐσημάτησε ἀστερισμόν Παρθένου –Θυγάτηρ Μίνως καὶ Πασιφάης, –Νύμφη τροφός Βερόης, A-E-86A, H-7-1158Δ

Αστραῖος –ου (ό) –Υἱός Κρίου καὶ Εὐρυβίας, εἷς τῶν Τιτάνων, πολεμήσας κατὰ Διός μετὰ Τιτάνων. Μέ Ἡώ γεννᾷ Ζέφυρον, Βορέαν, Νότον –Ἀστρονόμος –Μαθηματικός –Ποταμός Θράκης –Επίθετα: Γέρων, Ἡδυεπής, Μέγας, Ὀμφήεις, A-E-86A, H-7-1147A, 1158Δ, H-11-561A

Αστράμψυχη –ης (ή)

Αστράμψυχος –ου (ό) –Ποιητής –Συγγραφεύς

Αστραπαῖα –ης (ή)

Αστραπαῖος –ου (ό) –Επίθετον Διός, δι' ὃν ἐγράφη Ὀρφικός ὕμνος

Αστραπή –ης (ή) –Θεότης προσωποποιήσις ἀστραπῆς

Αστραπή καὶ Ἀστήρ –έρος (ή) –Επίθετον Σελήνης με συνώνυμον: Ἴππος

Αστραπηφόρος –ου (ό) –Επίθετον Διός

Αστράπιος –ίου (ό) –Επίθετον Διός

Αστράπτουσα –σης (ή)

Αστράπτων –ντος (ό) –Επίθετον Διονύσου μέ συνώνυμον: Εἰραφιώτης –Επίθετον Διός

Αστράρχη –ης (ή) –Επίθετον Σελήνης

Αστράρχης –ου (ό)

Αστρατεία –ης (ή) –Επίθετον Ἀρτέμιδος εἰς Πύρριχο Λακωνίας. Μέχρις ἐκεῖ ἔφθασαν Ἀμαζῶναι

Αστράτειος –ου (ό)

Αστρέα –ης (ή)

Αστρέας –ου (ό) –Μέ Ἡώ γεννᾷ Ἀργέστην

Αστρεπτος –ου (ό) –Επίθετον Ἄτα

Άστρη –ης (ή)

Αστρηνή –ης (ή)

Αστρηνός –οῦ (ό)

Άστρης –ου (ό)

Αστριος –ίου (ό)

Αστρίς –ίδος (ή)

Αστροάρχη καὶ Ἀστάρτη –ης (ή) –Οὐρανία Ἀφροδίτη ἐν Φοινίκη, A-E-67Δ, H-18-296Δ

Αστροάρχης –ου (ό)

Αστροβλέφαρος –ου (ό) –Επίθετον Οὐρανοῦ μέ συνώνυμον: Βασιλεύς

Αστροθέτη –ης (ή)

Αστροθέτης –ου (ό) –Επίθετον Νόμου μέ συνώνυμον: Οὐράνιος

Αστροκύπτρα –ης (ή)

Αστροκύπρος –ου (ό)

Αστρολόγος –ου (ό) –Επίθετον Διός

Αστρονόη –ης (ή) –Θεά Φοινίκων

Αστρονόος –όου (ό)

Ἀστρονόμη-ης (ή) –Μήτηρ Πτολεμαίου ἐξ Αἰγύπτου (πατρός)

Ἀστρονόμος –ου (ό)

Ἀστροφάνη –ης (ή)

Ἀστροφανής –η (ό) –Επίθετον Διονύσου

Ἀστροχίτουσα –σης (ή)

Ἀστροχίτων –νος (ή & ό) –(ό περιβεβλημένος ἀστέρας) –Επίθετον Ἀρτέμιδος –Ὁ μέ ἐπίθετα, Πολιοῦχος καί Πρόμος –Επίθετον Ἡλείου –Επίθετον Νυκτός –Επίθετον Σελήνης

Μετ' Ἀστρων Ζήνα (ό) –Επίθετον Διός

Ἀστυάγης –ου καί –ους (ό) –Πάππος Κύρου –Υἱός Κναξάρου, Βασιλεὺς Μηδίας, πατήρ Μανδάνης πού μέ Καμβύσην γεννᾷ Κύρον Μέγαν

Ἀστυάγνια –ης (ή) –Θυγάτηρ Ὑψέως

Ἀστύαλα –ης (ή)

Ἀστύαλος –ου (ό) –Τρώς φονευθεὶς ὑπὸ Πολυποίτου

Ἀστυανακτίδα –δης (ή)

Ἀστυανακτίδας –αο (ό)

Ἀστυανακτίδη –ης (ή)

Ἀστυανακτίδης –ου (ό)

Ἀστυάναξ –κτος ἢ Σκαμάνδριος –ίου (ό) –Υἱός Ἐκτορος καί Ἄνδρομάχης, ἔγγονος Πριάμου ὁ καί Σκαμάνδριος καλούμενος. Κατὰ προτροπὴν Κάλχαντος, Ὀδυσσεύς ἢ Μενέλαος, ἔρριψε ἐκ τειχῶν Τροίας κατὰ συντρήψαντα –Ὁ Μιλήσιος, Ὀλυμπιονίκης εἰς παγκράτιον τρεῖς φορὰς –Υἱός Ἡρακλέους καί Θεσπιάδος Ἐπιλαΐδος

Ἀστυάναξ –κτος (ό) –(βασιλεὺς πόλεως) –Ο.Ι.Χ.500, Ζ403, Α-Ε-101Α, Η-9-862Δ, Η-17-880Α

Ἀστυάνασσα –σης (ή) –(βασίλ. πόλεως) –Θεράπαινα Ἑλένης καί Μενελάου, κλέψασα τα κεστόν (ζωστήρ κεντημένος ἔχων δύναμιν καταθέλγουσαν), ὃν ἔλαβε ὑπὸ Ἥρας, θεωρουμένη ἡ πρώτη Ἀναισχυντογράφος

Ἀστυβία –ης (ή) –Θυγάτηρ Καλαμήτιδος Θεσπιάδος καί Ἡρακλέους

Ἀστυβίης –η (ό) –Υἱός Ἡρακλέους καί Θεσπιάδος Καλαμήτιδος

Ἀστυγένεια –ης; (ή) –Θυγάτηρ Φύλαντος –Μήτηρ Τληπολέμου

Ἀστυγένης –ους; (ό)

Ἀστυγίτη –ης (ή)

Ἀστυγίτης –ου (ό) –Καὶ ὄρος –Ἀδελφός Ἀσπαλίδος, φονεύσας τύραννον Μελιτέαν, ἐνδυθεὶς ἐνδύματα ἀδελφῆς, Α-Ε-101Α

Ἀστυγόνη –ης (ή)

Ἀστύγονος –ου (ό) –Υἱός Πριάμου, νόθος

Ἀστυδάμα –ης (ή)

Ἀστυδάμας –αντος (ό)

Ἀστυδάμεια καὶ Ἰππολύτη –ης (ή) –(ἡ ἀρχόντισσα, ἡ εὐγενική Δέσποινα) –Θυγάτηρ Πέλοπος καὶ μήτηρ Ἀμφιτρύονος –Γυνὴ Ἀκάστου, ἐρασθεῖσα τοῦ Πηλέως καὶ καταφρονουμένη, τὸν διέβαλε ὡς ἄπιστον εἰς τὴν σύζυγόν του, ἣτα ἐκ λύπης ἐκρεμάσθη. Κατόπιν ὁ Πηλεὺς τὴν ἐφόνευσεν –Θυγάτηρ Ἀμύντορος, βασιλέως Δολόπων καὶ Κλεοβούλης, πού μέ Ἡρακλὴν γεννᾷ Τληπόλεμον καὶ Κτήσιππον –Θυγάτηρ Φόρβαντος, σύζυγος Γλαύκωνος ἢ Καύκωνος ἢ Ἀλκαίου, μήτηρ Λεπρέου –Θυγάτηρ Στροφίου καὶ Κυδραγόρης, ἀδελφῆς Ἀγαμέμνονος καὶ ἀδελφῇ τοῦ Πυλάδου

Ἀστυδάμεια καὶ Ἀστυόχεια (ή) –Θυγάτηρ Ἀμύντορος κατ' Ὀμηρον

Ἀστυδάμεια καὶ Ἀστυόχη –ης (ή) –Θυγάτηρ Ἀμύντορος κατὰ Ἀπολλόδωρον

Ἀστυδάμας –αντος (ό) –(κυρίαρχος) –Γαστρονόμος Ἀθηναῖος –Τραγικός ποιητὴς νικησας 15ακίς. Ανεψιός (ἀπὸ ἀδελφῆ) Αἰσχύλου (ἐκεῖνος πού παροιμιωδῶς αὐτοεπαίνουται) προσφερεθεὶς νά συνθέσῃ ἐπίγραμμα, προκάλεσε ὄμματα Ἀθηναίων –Υἱός Μορσίμου μαθητῆς Ἰσοκράτου, Α-Ε-101Α

Αστυδήμη -ης (ή)
 Αστυδημος -ου (ό)
 Αστυδίκη -ης (ή)
 Αστυδικίδα -δης (ή)
 Αστυδικίδας -αο (ό)
 Αστυδικος -ου (ό)
 Αστυδόκη -ης (ή)
 Αστυδοκος -ου (ό)
 Αστυδος -ου (ό)
 Αστυδότα -ης (ή)
 Αστυδοτος -ου (ό)
 Αστυδώρα -ης (ή)
 Αστυδωρος -ου (ό)
 Αστυίγας -α (ό) = Αστυάγης
 Αστυκλέα -ης (ή)
 Αστύκλεια -ης (ή)
 Αστυκλέος -ου (ό)
 Αστυκλεύς και Αστυκλῆς -έους (ό)
 -Λοκρός, H-11-469A
 Αστυκλῆς -έους (ό)
 Αστυκόμα -ης (ή)
 Αστυκόμας -ου; (ό)
 Αστυκόμη -ης (ή) -Μήτηρ Εὐμόλπου,
 υἱοῦ Ἀπόλλωνος
 Αστυκός -οῦ (ό) -Ποταμός
 Αστυκράτεια -ης (ή) -(Νιοβίδα) -Θυ-
 γάτηρ Νιόβης καὶ Ἀμφίονος τοξευθεῖσα
 ὑπὸ Ἀρτέμιδος -Θυγάτηρ Αἰόλου καὶ
 Τηλεπάτρας -Θυγάτηρ Πολυεΐδου ἀπὸ
 γενιὰ Μελάμποδος, ἀδελφὴ Μαντοῦς,
 H-12-963Δ, H-14-461A
 Αστυκράτη -ης (ή)
 Αστυκράτης -ητος (ό) -Ἀντίφαστυκρά-
 τῆς -Σπαρτιάτης
 Αστυκρατίδα -δης (ή)
 Αστυκρατίδας -αο (ό) -Σπαρτιάτης
 Αστυκρέουσα -ης (ή)
 Αστυκρέων -ντος (ό)
 Αστύκριτη -ης (ή)

Αστύκριτος -ου (ό)
 Αστυκρῶν -ῶντος; (ό)
 Αστυκρῶσσα -σσης (ή)
 Αστύλα καὶ Ἀστυλα -ης (ή)
 Αστυλαΐδα -ης (ή)
 Αστυλαΐδας -αο (ό)
 Αστυλείδη -ης (ή)
 Αστυλείδης -ου (ό)
 Ἀστυλλα -ης (ή)
 Ἀστυλλος -ου (ό)
 Αστύλος καὶ Ἀστυλος (ό) -Συρακόσιος
 Κροτωνιάτης ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον
 τρεῖς φορές -Εἰς δίαυλον τρεῖς φορές
 καὶ εἰς ὀπλίτην δρόμον. Κροτωνιάται τοῦ
 ἀνήγειρον Ἀνδριάντα -Στρατηγός -Πυ-
 θαγόριος -Κένταυρος
 Αστυλόχεια -ης (ή)
 Αστύλοχος -ου (ό)
 Αστυμάχη -ης (ή)
 Αστύμαχος -ου (ό) -Πλαταιεύς -Υἱός
 Ἀσωπολάου
 Αστυμέδουσα -σσης (ό) -Γυνὴ Οἰδίππο-
 δος τρίτη, θυγάτηρ Σθενέλου, μέ ρόλον
 σκοτεινόν, ὡς ἀρχὴ ἐχθρας ἀνάμεσον
 Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. Αἰτία δη-
 λαδὴ νά καταρασθῇ τοὺς υἱοὺς του, H-
 14-775Δ
 Αστυμέδων -οντος (ό)
 Αστυμειδόντια -ης (ή)
 Αστυμειδόντιος -ίου (ό) -Πατρωνυμι-
 κόν Αστυμειδοντος
 Αστυμείδουσα -ης (ή)
 Αστυμείδων -ντος (ό)
 Αστυμέλοισα -σσης (ή)
 Αστυμένη -ης (ή)
 Αστυμένης -ους (ό)
 Αστυμήδη -ης (ή)
 Αστυμήδης -ου (ό) -Ρόδιος
 Αστυμηδίδα -ης (ή)
 Αστυμηδίδης -ου (ό)

Ἀσύνη –ης (ή)

Ἀσύνης –ου (ό)

Ἀσυνόη –ης (ή)

Ἀσυνόμεια καὶ Ἀσυνόμη –ης (ή)

Ἀσυνόμη καὶ Ἱπποδάμεια καὶ Χρυσή –ιδος (ή) –Κόρη Ἀδράστου –Σύζυγος Ἱππονόου πού γεννᾷ Καπανέα –Θυγάτηρ Χρύσου, ἱερέως Ἀπόλλωνος, πού μέ Ἀγαμέμνονα γεννᾷ τόν Χρύσην καί τήν Ἰφιγένειαν. Ὅτε ὑπεχρεώθη νά ἐπιστρέψει, ζητᾷ τήν Βρυσηίδα αἰχμάλωτην τοῦ Ἀχιλλέως καί ὁ Ὅμηρος ὑμνωδεῖ τήν Ἰλιάδαν –Θυγάτηρ Ἀμφίωνος καί Νιόβης τοξευθεῖσα ὑπό Ἀρτέμιδος –Θυγάτηρ Ταλαοῦ καί ἀδελφή Ἀδράστου, ἐξ ἥς Ἱππόνουος γεννᾷ Καπανέα, πατέρα Σθενέλου. Θυγάτηρ Καλυδῶνος ἐξ Αἰτωλίας, ἡ μήτηρ του, ἀπό Ἄρη –Νέα ἀπό Λεκέρεια Μαγνησίας, μήτηρ Ἀφροδίτης ἀπό τόν Ἀφραΐα, H-4-845Δ, H-10-141Δ, 235Α, H-17-564Δ, H-18-951Α, O.I.T.246, 261

Ἀσυνόμια –ης (ή)

Ἀσύννομος –ου (ό) –Υἱός Πριάμου, ὃν ἐφόνευσεν Ἀχιλλεύς

Ἀσύννοος –νόου (ό) –Τρώς φονευθεὶς ὑπό Διομήδους –Υἱός Φαέθοντος, πατήρ Σανδάκου, πάππος Κινύρα –Τρώς, υἱός Προτιάονος –O.I.O.455, E144

Ἀστυνος –ου (ό)

Ἀσύνουος –οος (ό)

Ἀστυόχεια –είης (ό) = Ἀστυόχη –Μέ Ἡρακλή γεννᾷ Τληπόλεμον

Ἀστυόχη καὶ Ἀξιόχη –ης (ή) –(Κυρίαρχη) –Νύμφη –Θυγάτηρ Φύλαντος πού μέ Ἡρακλή γεννᾷ Τληπόλεμον –Θυγάτηρ Ἄκτορος (ἡ καὶ Ἀστυδάμεια), πού μέ Ἄρη γεννᾷ Ἀσκάλαφον καί Ἰάλμενον, ἐκστρατεύσαντας εἰς Τροίαν μέ τριάκοντα πλοῖα –Θυγάτηρ Νιόβης καί Ἀμφίονος –Θυγάτηρ Λαομέδοντος καί Στρυμῶν, κόρης Σκαμάνδρου ἢ Πλακίας ἡ Λευκίπτης, ἀδελφή Πριάμου, πού μέ σύζυγον Τήλεφον γεννᾷ Εὐρύπυλον–

Θυγάτηρ Σιμόεντος Ποταμοῦ, μέ ἦν Ἐριχθόνιος γεννᾷ Τρώα –Ἀδελφή Ἀγαμέμνονος, σύζυγος Στροφίου, μήτηρ Αἶαντος Λοκροῦ κατ' Ὅμηρον –Σύζυγος Φυλάκου Αἰολίδου, μήτηρ Πρωτεσιλάου καὶ Ποδάρκους, A-E-102Α, H-8-484Α, H-9-398Α, H-14-461Α, H-17-720Α

Ἀστυοχίδα –δης (ή)

Ἀστυοχίδας –αο (ό)

Ἀστυοχίδη –ης (ή)

Ἀστυοχίδης –ου (ό)

Ἀστύοχος –ου (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηναῶν –Ἐπίθετον Ἡρατῶν

Ἀστύοχος –ου (ό) –Υἱός Αἰόλου, διαδεχθεὶς πατέρα εἰς Βασιλείαν –Ναύαρχος Σπαρτιάτης –Παιανιεύς, Κυδαθηναεύς, A-E-102Α, H-7-195Α, 532Α, H-8-371Α, H-13-636Α, H-18-385Δ

Ἀστυπάλαια –ης (ή) –Θυγάτηρ Φοίνικος καὶ Περιμήδης, ἀδελφή Εὐρώπης πού μέ Ποσειδῶνα γεννᾷ Ἀργοναύτην Ἀγκαῖον, βασιλέα Λελέγων Σάμου, σύζυγον Σαμίας καὶ Εὐρύπυλον, βασιλέα τῆς Κῶ, H-8-483Δ

Ἀστυπαλαιεύς –έως (ό)

Ἀστυπαλαῖος –ου (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος

Ἀστυπόλεια –ης (ή)

Ἀστύπολις –ιδος (ό) –Ἀρχηγός Παιώνων

Ἀστυπύλη –ης (ή)

Ἀστύπυλος –ου (ό) –Τρώς, φονευθεὶς ὑπό Ἀχιλλέως, O.I.Φ.209

Ἀστυρηνή καὶ Ἀστυρίη –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος εἰς Ἀστυρα, μέ ἄλλος καὶ ναόν

Ἀστυρίη καὶ Ἀστυρήνη –ης (ή)

Ἀστυτέλεια –ης (ή)

Ἀστυτέλης –ους (ό)

Ἀστυτίμα –ης (ή)

Ἀστύτιμος –ου (ό)

Ἀστυφάνη –ης (ή)

Ἀστυφάνης -ους (ό)

Ἀστυφέλικτος -ου (ό & ή) –Επίθετον Ἄτα –Επίθετον Ἀνάγκης

Ἀστυφίλη -ης (ή) –Μέ Ποσειδῶνα γενναῖ Ἀνθειαν ἢ Ἀνθείαν

Ἀστυφιλίδη -ης (ή)

Ἀστυφιλίδης -ου (ό)

Ἀστυφίλος -ου (ό) –Ἀρχων Ἀθηνῶν –Ο Κυδωνιάτης μάντις –Υἱός Εὐθυκράτους Ἀραφήνιος

Ἀστυφῶν -ντος (ό)

Ἀστυφῶσα -σης (ή)

Ἀστυχάρεια -ης (ή)

Ἀστυχάρης -ου (ό)

Ἀστυχαρίδα -ης (ή)

Ἀστυχαρίδας -αο (ό)

Ἀστυχαρίδη -ης (ή)

Ἀστυχαρίδης -ου (ό)

Ἀστώ -οῦς (ή)

Ἀστων -ωνος (ό) –Συγγραφεύς Κροτωνιάτης

Ἀστωσσα -σσης (ή)

Ἀστώχη -ης (ή)

Ἀστώχος -ου (ό)

Ἀσύγκριτη -ης (ή)

Ἀσυγκριτία -ης (ή) –Χριστιανικόν –Ἀναφερομένη ὡς ἐνάρετος, εὐγενής καί κοσμία ὑπὸ Ἰωάννου Χρυσοστόμου

Ἀσύγκριτος -ου (ό) –Χριστιανός ἐν Ρώμῃ –Ἐπίσκοπος μάρτυς, πρὸς Ρωμαίους ΙΣΤ-14

Ἀσυλαῖα -ης (ή)

Ἀσύλαιος καὶ Ἀσυλαῖος -ου (ό) –Προσωποποίηση ἀσύλου –Θεός ἀσύλου, ἐπίθετον Διός

Ἀσύλλια -ης (ή)

Ἀσύλλιος -ίου (ό)

Ἀσυλλίς -ιος; (ή)

Ἀσυλος -ου (ό)

Ἀσυποδῶρα -ης (ή)

Ἀσυπόδωρος -ου (ό) –Μαθητής γλύπτου Πολυκλείτου, Η-16-240Δ

Ἄσους -υος (ό)

Ἀσυφέλικτος -ου (ό) –Επίθετον Ἀπόλλωνος

Ἄσυχις -ιος (ό) –Βασιλεὺς Αἰγύπτου

Ἄσυχος -ου (ό & ή) –Ἦσυχος –Επίθετον Σελήνης

Ἀσφάλεια καὶ Τελεστοδίκη -ης (ή)

Ἀσφάλειος -ου (ό) –Επίθετον Ποσειδῶνος

Ἀσφάλης -εος; (ό)

Ἀσφάλια -ης (ή)

Ἀσφαλιαῖα -ης (ή)

Ἀσφαλιαῖος -ου (ό)

Ἀσφάλιος -ίου καὶ Ἀσφαλιαῖος (ό) –Επίθετον Ποσειδῶνος μέ συνώνυμον: Φυλάσσων

Ἀσφαλίουσα -σης (ή)

Ἀσφαλίσκη -ης (ή)

Ἀσφαλίσκος -ου (ό)

Ἀσφαλίων -νος (ό) –Ἄλιεύς, Ο.Ο.Δ.216, Η-9-546Δ

Ἀσφαλτος -ου (ό & ή)

Ἀσφαξ -ακος (ό)

Ἀσφηρα -ης (ή)

Ἀσφηρος -ου (ό)

Ἀσφλάδα -ης (ή)

Ἀσφλάδας -αο (ό)

Ἀσφοδίκη -ης (ή)

Ἀσφόδικος καὶ Ἀμφίδικος -ου καὶ Ἀσπόδικος (ό) –Θηβαῖος τις –Υἱός Ἀστακού, Α-Γ-265Δ

Ἀσφωροῦγος -ου (ό)

Ἀσχαλάπιχη -ης (ή)

Ἀσχαλάπιχος -ου (ό)

Ἀσχαλάπουσα -σης (ή)

Ἀσχαλάπων -ντος; (ό)

Ἀσχαλόουσα -σης (ή)

Ἀσχαλώων -ντος (ό) –Επίθετον Διονύσου

Ἀσχειμος -ου (ό)

Ἀσχετος -ου (ή & ό) –Επίθετον Αἴσης –Επίθετον Χειμῶνος –Επίθετον Κρόνου

Ἀσχία -ης (ή)

Ἀσχλαπιός -ιου (ό) –Ο Ἀσκληπιός ἐν Βοιωτία

Ἀσχλαπίουσα -σης (ή)

Ἀσχλαπίων -ωνος (ό)

Ἀσχόλια -ης (ή)

Ἀσχόλιος -ίου (ό) –Επίσκοπος Θεσσαλονίκης

Ἀσχολος -ου (ό) –Αθηναῖος

Ἀσχρα -ης (ή)

Ἀσχρος -ου (ό)

Ἀσώ -ους (ή) –Βασίλισσα Αἰθιοπίας

Ἀσώκας -α (ό) –Ἰνδός

Ἀσων -νος (ό)

Ἀσωνίδα -ης (ή)

Ἀσωνίδας -αο (ό)

Ἀσωνίδη -ης (ή)

Ἀσωνίδης -ου (ό) –Ναύαρχος, τριήραρχος πλοίου Αἰγίνης, Α-Ε-115Δ

Ἀσώπη -ης (ή) = Ἀσωπῖς

Ἀσωπία -ης (ή) = Ἀσωπῖς

Ἀσωπιάδα -ης (ή)

Ἀσωπιάδας -αο (ό)

Ἀσωπίδα -δης (ή)

Ἀσωπιδας -αο (ό)

Ἀσωπίδη -ης (ή)

Ἀσωπίδης -ου (ό)

Ἀσωπίδες -ων (αἰ) –Νύμφαι, θυγατέραι Ἀσωποῦ: Σαλαμίνα, Κόρκυρα (Κέρκυρα), Πειρήνη, Αἶγινα, Κλεώνη, Θήβη, (Θήβα), Τάναγρα (Τανάγρα), Ἀσωπῖς, Θέσπεια, Ὀρνία, Σινώπη, Ἀρπίνη (Ἀρπιννα), Χαλκίδα (δεκατρεῖς). Κατά Πανσάνειαν: Νεμέα, Κλεώνη, Αἶγινα, Σαλαμίνα, Πειρήνη, Ἀρπιννα, Θήβη, Πλάταια,

Ωερόη, Θήβα (θυγάτηρ Βοιωτικοῦ Ἀσωποῦ), Θέσπια, Ἀντιόπη (καί αὕτη Βοιωτικοῦ Ἀσωποῦ) καί Τανάγρα

Ἀσωπίδη -ης (ή)

Ἀσωπίδης -ου (ό) –Υἱός Ἡρακλέους καί Θεσπιάδος Ἐρατοῦς

Ἀσώπιος -ίου (ό) –Αθηναῖος στρατηγός Υἱός καί Πατήρ Φορμίωνος, Η-7-531Α, Η-12-268Α

Ἀσωπίουσα -σης (ή)

Ἀσωπῖς -ίδος (ή) –Νύμφη πηγῶν θεωρουμένη Νύμφη καί μετονομασθεῖσα ἀργότερον –Θυγάτηρ Ἀσωποῦ καί Μετώπης ἢ Μερόπης, ἡ Αἶγινα –Φυλή –Ὄνομα πόλεων –Θεσπιάς, πού μέ Ἡρακλήν γεννᾷ Μέντορα

Ἀσωπῖς καί Ἀσωπία καί Ἀσώπη καί Ἀσία -ης (ή) –Μήτηρ Προμηθέως

Ἀσωπῖς καί Σικυῶν -νος (ή) –Πόλις, ἣν ὁ Ἐπωπεύς, ἔγγονος Ἡλίου, παρεχώρησεν εἰς Ἀλωέα

Ἀσωπίχα -ης (ή)

Ἀσώπιχος -ου (ό) –Βοιωτός, Ὀρχομένιος μικρός Ὀλυμπιονίκης στὸν δρόμο σταδίου παιδῶν –Υἱός Κλευδάμου (τὸ ὄνομα εἶναι ὑποκοριστικὸν τοῦ Ἀσωπός), πού δέν πρόλαβε νά δεῖ τὸν υἱόν του Ὀλυμπιονίκην –Υἱός Ἀμύντου –Πατήρ Τιμοκλέους ἢ Ἀμύντου ἢ Τουκατίωνος, Η-15-904Α

Ἀσωπίων -νος (ό)

Ἀσωπογένη -ης (ή)

Ἀσωπογένης -ου (ό)

Ἀσωπογίτα -ης (ή)

Ἀσωπόγιτος -ου (ό)

Ἀσωπογίτουσα -σης (ή)

Ἀσωπογίτων -νος (ό)

Ἀσωποδάρη -ης (ή)

Ἀσωπόδαρος -ου (ό) –Υἱός Ἰσχομάχου Εὐπεταίων

Ἀσωποδότα -ης (ή)

Ἀσωποδότης -ου (ό)

Ἀσωπόδοτος -ου (ὁ)

Ἀσωποδώρα -ης (ή)

Ἀσωποδώρη -ης (ή)

Ἀσωπόδωρος -ου (ὁ) –Μέ πατρονυμικόν Φιλοκράτειος –Αθηναῖος υἱός Τιμάνδρου στρατηγός Θηβαίων, ἀρχηγός ἱππικοῦ εἰς μάχην Πλαταιῶν –Ποιητής –Ἀδελφός Διδυμάχου –Πατήρ Νυμεινίου –Ταμβογράφος ὁ Φλιάσιος πρόδρομος ἐρωτικοῦ μυθιστορήματος μέ Ἀριστείδη Μιλήσιο καί Νικαέα Παρθένιο –Υἱός Ἡροδότου, Θηβαῖος Ἰσθμιονίκης ἀγαλατοποιός, Α-Ε-116Α

Ἀσώποια -ης (ή)

Ἀσώποιος -ου (ὁ) –Ο.Ο.Λ.260

Ἀσωπόκλεια -ης (ή)

Ἀσωποκλείς -είος (ὁ)

Ἀσωποκλῆς -έους (ὁ) –Αθηναῖος –Κυδαθηναῖος

Ἀσωποκλίδα -δης (ή)

Ἀσωποκλίδας -αο (ὁ) –Μέ πατρωνυμικόν Ξενοκράτειος

Ἀσωποκλίδη -ης (ή)

Ἀσωποκλίδης -ου (ὁ) –Θηβαῖος ἄρχων

Ἀσωποκρίτη -ης (ή)

Ἀσωπόκριτος -ου (ὁ)

Ἀσωπολάα -ης (ή)

Ἀσωπόλαος -ου (ὁ) –Πλαταιεύς –Πατήρ Ἀστυμάχου

Ἀσωπός -ου (ὁ) –(κόλπος ἢ ἄσις=πηλός καί ωπός=ὀφθαλμός) –Υἱός Ὠκεανοῦ καί Τηθύος ἢ Ποσειδῶνος καί Πε(ή)ρους ἢ Εὐρυνόμης –Υἱός Ποσειδῶνος καί νύμφης Κεγλούσης ἢ Κοιλούσης –Τό ὑποκοριστικόν του εἶναι: Ἀσώπιχος –Ποταμός καί Ποτάμιος θεός –Πατήρ Χαλκίδος –Βασιλεύς Φλιοῦντος –Μέ Μετώπη, θυγατέρα Λάδωνος, γεννᾷ Πελάγοντα καί Ἰσμηνόν (κατά Ἀπολλόδωρον), Πελασγός καί Ἰσμηνός (κατά Διόδωρον Σικελιώτην), θυγατέρας τήν Νεμέαν Ἀντιόπην, Σαλαμίνα, Αἴγινα,

Κέρκυρα, Κλεώνη καί ἄλλας (εἴκοσι συνολικῶς) –Πόλις –Υἱός Κλεονίκης καί Ἰμέρου (κατά Ν. Λωρέντην), μέ ἐπίθετα: πολυζήλωτος ἄναξ ποταμῶν, σκοτεινοπρόσωπος, βαρύγουνος, πορφυροδίνας, μελάμψηφς (μαυροβότσας), Η-15-682Α

Ἀσωποτελεία -ης (ή)

Ἀσωποτελείς -ειος (ὁ)

Ἀσωποτελής -ους (ὁ)

Ἀσωποτίμη -ης (ή)

Ἀσωπότιμος -ου (ὁ) –Ἐπιγραφοποιός, Η-5-734Α, Η-7-1148Δ, 1172Α, Η-8-394Α, Η-9-301Α, 601Α, Η-10-704Α, Η-11-54Δ, Η-14-441Δ, Η-15-874Δ, Η-17-672Δ

Ἀσώπουσα -σης (ή)

Ἀσωπώ -ους (ή) –Μοῦσα Σινώπης, Θήβης, Ωερόπης, Αἰγίνης, Ἀντιόπης, Τανάγρας, Νεμέτα, Σαλαμίνας, Θίσβης, Εὐβοίτα, Πελασγοῦ, Ἰαμηνοῦ, καί ἄλλων –Θυγάτηρ Πιέρου καί Πιμπληΐδος, μέ ἀδελφάς: Νειλώ, Τριτόν, Ἑπταπόρη, Ἀχελωΐδα, Τιτοπλώ καί Ροδίαν

Ἀσώπων -ωνος (ὁ) –Πατήρ καί υἱός Μικύθου ἢ Μικύλλου –Νεοσύλλεκτος, μέ πατρωνυμικόν Εὐκλείος

Ἄσως -ω (ὁ)

Ἀσωχαῖα -ης (ή)

Ἀσωχαῖος -ου (ὁ) –Βασιλεύς Αἰγύπτου

Ἀσωχη -ης (ή)

Ἀσωχιν -ου (ή)

Ἀσωχίς -εως (ὁ)

Ἀσωχίς -ιδος (ή)

Ἀταβούλη -ης (ή)

Ἀτάβουλος -ου (ὁ) –Ὄνομα ἀνέμου

Ἀταβυρία -ης καί Ἀμαρᾶς -ᾱ καί Ἀταρᾶς -ᾱ (ή) –Ρόδος πρῶν

Ἀταβύριος καί Τελχίν -ινος; (ὁ) –Ἐπίθετον Διός

Ἄταγίς -ιος; (ὁ) –Ποταμός

Ἀτάδουσα -σης (ή)

Ατάδων –νος (ό)

Αταιτύκα –ης (ή)

Αταιτύκας –α (ό)

Ατάκη –ης (ή)

Ατάκης –εος (ό)

Ατακόα –ης (ή)

Ατακόας –ου (ό)

Ατακούα –ης (ή)

Ατακούας –α (ό)

Ατακτία –ης (ή)

Ατάκτιος –ίου (ό)

Άτακτος –ου (ό & ή) –Επίθετον Ἰσιδος μέ συνώνυμον: Τριτάλαινα

Αταλάντα –ης (ή)

Αταλάντη –ης (ή) –Θυγάτηρ Σχοινέως ὥραιότατη καί ταχυτάτη εἰς τό τρέχειν. Οἱ νικῶμενοι στό τρέξιμο ὑπ' αὐτῆς ἐθανατοῦντο. Ὁ Ἴππομένης, υἱός Μεγαρέως, τήν ὑπερέβη (τῇ βοηθείᾳ μῆλων χρυσῶν Αφροδίτης) καί τήν ἐνυμφεύθη, ἣ ὁ Μελανίων. Μή εὐχαριστήσασα Αφροδίτην ἦτις ἐνέπνευσε σφοδρόν αἶσθημα εἰς σύζυγον ὅστις τήν ἐναγκαλίσθη ἐντός ναοῦ Κυβέλης. Ὁργισθεῖσα δι' ἀσέβειαν αὕτη μετεμόρφωσε εἰς ζεύγος λεόντων ζέψασα εἰς ἄρματις –Κατά παραλλαγὴν ἦτο θυγάτηρ Ἰάσου ἢ Ἰασίωνος ἢ Σχοινέως ἢ Μαινάλου καί Κλυμένης, θυγατρός Μινύου. Ἐπιθυμῶν υἱόν, ὁ πατήρ ἄφηκεν εἰς πηγὴν, τρεφομένη (θηλάζουσα) ὑπὸ ἀρκούδας εὐρέθη ὑπὸ κυνηγῶν. Πανέμορφη κυνηγός καί σπουδαία δρομεύς, κυνηγός ἀγρίων θηρίων. Διά βελῶν ἐξουδετέρωσεν Κενταύρους Ροικόν καί Ὑλαιον, θελήσαντες νά τήν βιάσων. Πρώτη ἐκτύπησεν Καλυδώνιον Κάπρον. Ὁ Μελέαγρος τῆς παρεχώρησε κεφάλι καί δέρμα ζώου, ὃ ἐγένεν αἰτία θανάτου του. Λαβοῦσα μέρος εἰς Ἀργοναυτικὴν ἐκστρατείαν καί τραυματισθεῖσα, θεραπεύθη ὑπὸ Μηδείας. Εἰς ἀγῶνας πρὸς τιμὴν Πελίου ἐνίκησεν εἰς πάλιν Πηλέαν. Ἡ μεταμόρφωσις εἰς λέοντες ἐγένετο, κατ' ἄλλους ὑπὸ Διός, ἐκ δέ τοῦ γάμου

τά ἐγεννήθη Παρθενοπαῖος –Μακεδονικόν ὄνομα –Ἀδελφὴ Περγάικα Β', σύζυγος Ναυάρχου Αττάλου –Ὄνομα κωμωδίας –Συχνά συγγέεται μέ τά κατωτέρω –Σύζυγος Ἀκάστου, κατηγορήσασα ψευδῶς Πηλέαν, ὃν θέλησε νά φονεύσῃ Ἀκαστος. Ὁ Πηλεὺς διαφυγὼν παρευρέθη εἰς Ἀργοναυτικὴ ἐκστρατείαν τῇ βοηθείᾳ Ἰάσονος καί Τυνδαρίδων. Καταλαβὼν Ἰωλκόν, κατέσφαξεν τήν Αταλάντην

Αταλάντη –ης (ή) –(ἀτίθαση, ἀδάμαστη) –Θυγάτηρ βασιλέων Τεγέας, Ἰάσου καί Κλυμένης. Μετέσχε θήρας Καλυδωνίου κάπρου. Πρώτη τόν ἐτόξευσεν (νεφρά;) Ἐνυμφεύθη νικητὴν δρόμου, τόν Θηβαῖον πρίγκηπα Ἴππομένην, ἐνῶ τό δέρας τῆς ἐπρόσφερεν ὁ λογχίσας τόν κάπρον Μελέαγρος –Πηγὴ ἐν Λακωνίᾳ, H-9-968 Δ, H-10-582Δ, H-13-203Δ, H-17-504A609Δ

Αταλάντης –ητος (ό)

Αταλάριχη –ης (ή)

Αταλάριχος –ου (ό) –Υἱός Ἀμαλασοῦνθης, βασιλεὺς Γότθων

Ατάλλοισα –ης (ή) –Επίθετον Ἑλπίδος μέ συνώνυμον: Γηροτρόφος

Αταλομήδα –δης (ή)

Αταλομήδας –αντος (ό)

Αταλομίδα –ης (ή)

Αταλομίδας –αο (ό)

Αταλόφρουσα –σης (ή)

Αταλόφρων –ωνος (ό) –(ὁ ἀπαλὰς ἔχων φρένας) –Ἀθηναῖος

Ατάμα –ης (ή)

Αταμάζας –ου (ό)

Ατάμης –ου (ό)

Ατάμος –ου (ό)

Ατάνδρα –ης (ή)

Ατανδρίουσα –σης (ή)

Ατανδρίων –νος (ό) –Υἱός Νουμηνίου

Άτανδρος –ου (ό)

Ατανία –ης (ή)

Ατάνιος –ίου (ό) –Ρωμαῖος
Ἀταξ –κος (ό) –Ποταμός Γαλλίας
Ἀταξίς –ιος (ό) –Υἱός Κάστορος
Ατάουλφος –ου (ό) –Γότθος;
Ατάρ καί Ἀθώρ (ή) –Ἀφροδίτη Αἰγυπτίων
Ἀταρᾶς καί Ἀταβυρία –ίου (ό) –Ἡ Ρόδος
Ατάραχον –ου (ή)
Ατάρβας –αντος (ό) –Καρχηδόνιος
Ἀταρβέες –έων (οἱ) –(Ἀφοβοί) –Ἐπίθετον Ὠρῶν
Ατάρβη –ης (ή)
Ατάρβης –ου (ό) –Στρατηγός Καρχηδονίων
Ἀταρβῆς –οὺς ή –έος (ή & ό) –(συνώνυμον: Κούρη καί Τριτογένεια) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Ἐπίθετον Ἑρώτος –Ἐπίθετον Φόβου καί Δεΐμου
Ατάρβητος –ου (ό & ή) –(ἄφοβος, ἄτρομος) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Ἐπίθετον Ἀρεως –Ἐπίθετον Διονύσου
Ατάρβια –ης (ή)
Ἀταρβίδη –ης (ή)
Ἀταρβίδης –ου (ό)
Ατάρβιος –ίου (ό) –Ἀνώτερος κρατικός υπάλληλος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ
Ἀταρβίουσα –σης (ή)
Ἀταρβίων –νος (ό)
Ἀταρβος –ου (ό) –Μέ ἀπόγονον Ἀντιστάτην –Θορίκιος –Ἀγνωστος δημότης Ἀθηναῖος καί μή σίγουρος
Ἀταργάτη καί Ἀναῖτα –η (ή) –Ταυτιζομένη μέ Ἀρτέμιδα
Ατάργατις –ιδος καί Ἀτέργατις καί Δερκετώ καί Τύχη καί Κυβέλη –ης (ή) –Θεά Συρίων, ἀντιπρόσωπος δυνάμεως πληρούσης τό σύμπαν. Εἶχε μορφήν ἰχθύος μέ κεφαλήν γυναικός, σύμβολον εὐφορίας καί γονιμότητος, τῆς ἐκ τοῦ ποτίσματος ἐξ ὑδάτων, H-13-857Δ
Ἀταρήνη –ης (ή) –Θυγάτηρ Φρυγίης καί Κύκλωπος Ἀργου

Ἀταρήνης –ου (ό)
Ἀταρία –ίης (ή)
Ἀταρίας καί Ἀταρρίας –ίου (ό) –Στρατηγός Κασσάνδρου, A-E-121A
Ἀταρνεύς –έως (ό) –A-E-121A
Ἀταρρίας καί Ἀταρίας –ίου (ό)
Ατάρυβος –ου (ό)
Ἄτας –α (ό) –Υἱός Πριάμου
Ἄτασα –σης (ή)
Ατάσαθος –ου (ό)
Ατάσας –ου (ό)
Ατάσθαλοι –ων (οἱ) –Ἐπίθετον Ἑρινῶν
Ατάσθαλος –ου (ή) –Ἐπίθετον Αἴσης –Συνώνυμον: Κακή –Ἐπίθετον Μήτιδος
Ἀταταία –ης (ή)
Ἀταταῖος –ου (ό)
Ἀταττη –ης (ή)
Ἄταττος –ου (ό) –Πατήρ Ἀστοκᾶ
Ἄταυρη –ης (ή)
Ἄταυρος –ου (ό)
Ἀταχαῖα –ης (ή)
Ἀταχαῖος –ου (ό)
Ἀτέα –ης (ή)
Ἀτέας καί Ἀθέας καί Ἀντέας –ου (ό) –Βασιλεὺς Σκυθῶν, H-7-535Δ
Ἄτεγκτος –ου (ό) –Ἐπίθετον Ἄτα –Ἐπίθετον Ἑρώτος
Ἀτεῖδα –ης (ή)
Ἀτείδας –αο (ό)
Ἀτειλιανή –ῆς (ή)
Ἀτειλιανός –οῦ (ό)
Ἀτείμητη –ης (ή)
Ἀτείμητος –ου (ό)
Ἀτειρεῖς –είων (οἱ) –(ἀδάμαστοι) –Ἐπίθετον Μοιρῶν
Ἀτειρῆς –έος (ό & ή) –Ἐπίθετον Ἀρεως –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος –Ἐπίθετον Ἡελίοιο –Ἐπίθετον Μοίρης
Ἀτείρια –ης (ή)
Ἀτείριος –ίου (ό)

Ἀτεισίδα -ης (ή)

Ἀτεισίδας -αο (ό)

Ἀτέκμαρτη -ης (ή)

Ἀτέκμαρτος -ου (ό)

Ἀτελέβα καί Ἀτέλη -ης (ή)

Ἀτελέβας καί Ἀταέλης -ου (ό)

Ἀτέλεια -ης (ή)

Ἀτελείας -ου (ό) –Όνομα ἐπὶ Καρικοῦ νομίσματος

Ἀτελής -οὺς (ή) –Επίθετον Ἀρτέμιδος –
Επίθετον Φύσεως μέ συνώνυμον: Ἄγνή

Ἀτέλης καί Ἀτελέβας -αντος (ό)

Ἀτέλης -ου καί Ἀτελος -ου (ό)

Ἀτέλλια -ης (ή)

Ἀτέλλιος -ίου (ό)

Ἀτελλος -ου (ό)

Ἀτελος -ου (ό) –Ἀδελφός ἐφήβου Ἀσω-
πίχου, υἱοῦ Τουκατίωνος

Ἀτενωδότα -ης (ή)

Ἀτενωδοτος -ου ἀντί Ἀθηνόδοτος -ου (ό)

Ἀτεπόμαρος -ου (ό) –Βασιλεὺς Γάλλων

Ἀτεπόριξ -ιγος (ό) –Γαλάτης Τετράρχης

Ἀτεργάτις -ίδος (ή) –Βασίλισσα καί θεά ἐν Συρίᾳ

Ἀτεργάτις καί Ἀτάργατις καί Δερκετώ καί Τύχη καί Κυβέλη -ης (ή) –ἰδε ἀνω-
τέρω

Ἀτέρια -ης (ή)

Ἀτέριος -ίου (ό) –Ρωμαῖος

Ἀτέρμουσα -σης (ή)

Ἀτέρμων -νος (ό) –Επίθετον Ὠκεανοῦ

Ἀτερνος -ου (ό) –Ποταμός Ἰταλίας

Ἀτερπής -έος (ό & ή) –Επίθετον Ἀρεως –
Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀτευχής -έος (ό) –Επίθετον Διονύσου –
Επίθετον Διός

Ἄτη -ης (ή) –(συμφορά) –Θεά βλάβης καί φθορᾶς ἀνθρώπων –Τέκνον Ἐρίδος καί Διός –Προσωποποίησης θεᾶς συμφο-

ρᾶς καί συγχύσεως φρένων. Βοήθησε νά γεννηθῇ πρῶτος τοῦ Ἡρακλέους ὁ Εὐρυσθεύς, δι' ὃ Ζεὺς ἀρπάσας ἀπό κόμην, ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ Ὀλύμπου. Τρι-
γυρίζει εἰς Γῆν ὡς ἀστραπὴ καί βλάπτει συνεχῶς. Ἔχει ἀδελφάς τὰς Λιτάς καί δημιούργησε φιλονεικίαν Ὀδυσσέως καί Αἴαντος, Ἀχιλλέως καί Ἀγαμέμνονος, παρὰσύρασα Ἑλένην νά ἐγκαταλείψῃ Μενέλαον, A-E-124Δ, H-8-228Δ, 714Δ, O.I.T.91

Ἀτήθη -ης καί Ἀτήθεια -ης (ή)

Ἀταήθης -ου (ό)

Ἀτήϊα -ης (ή)

Ἀταήϊος -ίου (ό)

Ἀτηνία -ης (ή)

Ἀτήνιος -ίου (ό)

Ἀτηρή -ῆς (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀτηρις -ιος (ό)

Ἄτης -η (ό) –Επίθετον Διονύσου

Ἀτησίνα -ης (ή)

Ἀτησῖνος -ου (ό)

Ἀθανιάφαν -αντος; (ό);

Ἀθική -ῆς (ή)

Ἀθικός -οῦ (ό)

Ἀθίς -ίδος (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Θυ-
γάτηρ Κραναοῦ (δευτέρου βασιλέως με-
τὰ Κέκροπα) καί Πεδιάδος, θυγατρὸς
Λακεδαιμονίου Μύνητος, ἀδελφὴ Κρα-
ναίχμης καί Κρανᾶς. Ἀπὸ αὐτὴν ὁ πα-
τὴρ ἐκάλεσεν τὴν χώραν ἀπὸ Ἀκταῖα,
Ἀτθίδα ἢ Ἀττικὴν. Κατὰ παράδοσιν ἡ
Ἀθίς μέ Ἥφαιστον γεννᾷ Ἐριχθόνιον,
ὅτα ἀναλαμβάνει θρόνον πού ἤρπασεν
Ἀμφικτύων, ἀπὸ παπποῦν Κραναόν –Α-
οιδὸς ἦν ἐθαύμαζε ἡ Ἀργινώτη, φίλη τῆς
Σαπφούς –Ἐταῖρα –Ἀθηναῖα –Μιλησία
μεταμορφωθείσα εἰς ἀηδόνα καί χελι-
δόνα (Φιλομήλα –Πρόκνη) –Φίλη τῆς
Σαπφούς ὡς καί ἡ Μεγάρα καί ἡ Τελε-
σίππα καί Ἀναγόρα Μιλησία. Ταύτας
ἡ Σαπφώ (ὀνομαζομένη Κλείς) –Σύγ-
γραμμα ἀγνώστων συγγραφέων –Επί-

θετον Μούσης, A-E-125Δ, H-9-409Δ, 11 35A, H-11-436A

Ἀτθόνειτη –ης (ή)

Ἀτθόνειτος –ου (ό) –Πατήρ Μινδούνειος

Ἀτθυμάλα –ης (ή)

Ἀτθυμάλας –ου (ό)

Ἀτθυμάλλα –ης (ή)

Ἀτθυμάλλαν –ντος; (ό);

Ἀτθυμάλλας –αντος; (ό)

Ἀταία καὶ **Ἀττία** –ης (ή) –Μήτηρ Κασσάνδρου –Ωκεανίς (θυγ. Ωκεανού καὶ Τηθύος) –Μήτηρ Καίσαρος Ὀκταβιανού

Ἀταίας καὶ **Ἀτίας** –ου (ό)

Ἀτιζύη –ης (ή)

Ἀτιζύης –ου (ό) –Στρατηγός ἢ σατράπης

Ἀτιλία –ης (ή) –Θυγάτηρ Σωρανοῦ, σύζυγος Κάτωνος Νεωτέρου

Ἀτιλιανή –ης (ή)

Ἀτιλιανός –ου (ό)

Ἀτίλιος –ίου (ό) –Σύζυγος Κασσάνδρας –Ρωμαϊκὸν ὑπάτων καὶ στρατηγῶν

Ἀτιλλία –ης (ή)

Ἀτίλλιος –ίου (ό)

Ἀτιμάρχη –ης (ή)

Ἀτιμαρχίς –ιδος (ή)

Ἀτίμαρχος –ου (ό) –Χλευαστικόν (πλαστόν) ὄνομα Τιμάρχου, λόγω ἀνηθικότητος

Ἀτίμη –ης (ή)

Ἀτίμητη –ης (ή)

Ἀτιμητιανή –ης (ή)

Ἀτιμητιανός –ου (ό)

Ἀτίμητος –ου (ό)

Ἀτιμοπενθείς –έων (οἱ) –Συνώνυμον: Κόραι –Ἐπίθετον Ἑρινῶν

Ἀτιμοπενθής –έους (ή) –Ἑρινύς

Ἄτιμος –ου (ό) –(ὁ ἀτιμαζόμενος)

Ἀτίνα καὶ **Ἀττίνα** –ης (ή)

Ἀτίνας καὶ **Ἀττίνας** –ου (ό) –Υἱός Ἡρακλείδου Κυμαῖος

Ἀτινία –ης (ή)

Ἀτίνιος –ίου (ό)

Ἀτιντάν –ἄνος (ό) –Υἱός Μακεδόνας, ἐγγονος Θυῖτα καὶ Διός, H-12-850

Ἄτις –ιος (ό)

Ἀτισίδα –ης (ή)

Ἀτισίδας –αιο (ό)

Ἀτίτα –ης (ή)

Ἀτίτας –ου (ό)

Ἀτίχια –ης (ή)

Ἀτίχιος –ίου (ό)

Ἀτλαντεία καὶ **Ἀτλαντία** –ης (ή) –Ἀμαδρυάς Νύμφη, σύζυγος Δαναοῦ μέ ὃν γεννᾷ πέντε θυγατέρας

Ἀτλαντεῖη –ης (ή) –Ἀμαδρυάς, σύζυγος Δαναοῦ

Ἀτλαντία καὶ **Ἀτλαντεία** –ης (ή) Ἀμαδρυάς, H-5-773A

Ἀτλαντιάδη –ης (ή)

Ἀτλαντιάδης –ου (ό)

Ἀτλαντίας –άδος (ή)

Ἀτλάντιος καὶ **Ἑρμαφρόδιτος** –ου (ό) –Υἱός Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης, ὁ καὶ Ἑρμαφρόδιτος

Ἀτλαντίς –ίδος (ή) –Καὶ χώρα, ἥς ἡγεμόν ὑπῆρξεν Ἀμφήρης (υἱός Κλειτοῦς καὶ Ποσειδῶνος) –Ἐπίθετον Καλυψοῦς –Ἐπίθετον Μαίης

Ἀτλαντίδες καὶ **Πλειάδες** καὶ **Ἑσπερίδες** καὶ **Οὐρανίες** (οἱ) –Ἀτλαντίδες, οἱ ἑπτὰ θυγατέρες Ἀτλαντος καὶ Ἑσπερίδος ἢ Αἰθρας ἢ Πλειόνης. Ἦσαν: ἡ Μαία ἢ Ἥλέκτρα, ἡ Ταυγέτη, ἡ Στερόπη, ἡ Μερόπη, ἡ Ἀλκύννη, ἡ Κελαινώ ἢ Κλαιαινώ, μητέρες ἡρώων ἢ θεῶν ἐξ ὧν τὰ σπουδαιότερα γένη τῶν Ἑλλήνων. Τίς ἀπῆγαγεν Βούσιρις, βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἐλευθέρωσεν Ἡρακλῆς, διὰ τοῦτο τοῦ ἐδόθησαν χρυσὰ μῆλα καὶ ἐδίδαξαν ἀστρονομίαν, ἥς τὴν γνῶσιν μετέφερεν

εις Ἑλλήνας. Καταδιωχθεῖσαι ὑπὸ Ὠρίωνος κατέφυγον εἰς Δίαν, ὅς μετεμόρφωσεν εἰς ἀστερισμόν Πλειάδος, τὴν ἀγαπημένην Πούλιαν. Κατ' ἄλλους κατέστησαν ἀθάνατοι ὡς ἀναθρέψασαι τὸν υἱὸν Διόνυσον. Εἰς Πύλον ὑπῆρξεν φερώνυμον ἄντρον –Νήσος ἀναφερομένη ὑπὸ Πλάτωνος, A-E-127A

Ἄτλαντος –ου (ὁ) –Κέρκωπας, ἀδελφός Ἄνδουλου, H-10-633A

Ἄτλας καὶ Τελαμών καὶ Ἄτοπος –ου (ὁ) –(ἀκατάβλητος) –Υἱός Οὐρανοῦ καὶ Γῆς –Γίγας μυθολογικός –Πατὴρ Βαναύρου –Υἱός Τιτάνος Ἰαπετοῦ καὶ Κλυμένης πολεμήσας ἐναντίον Διὸς ἐτιμωρήθη τάκρატά ἐπὶ ὤμων τα Οὐρανόν (παριστάνεται μὲ μακροὺς κίονας στηρίζοντας Οὐρανόν καὶ Γῆν. Μὲ Πλειόνη θυγατέρα Ωκεανοῦ γεννᾷ ἑπτὰ θυγατέρας Πλειάδας ἢ Ἀτλαντίδας (τὴν Καλυψὼ ἀναφέρει ὁ Ὅμηρος). Ἀδελφός Προμηθέως, Ἐπιμηθέως καὶ Μενoitίου –Ἀδελφός Κρόνου –Σύζυγος Πλειόνης μεθ' ἧς γεννᾷ Μαίαν πού μὲ Δίαν γεννᾷ Ἐρμῆν –Πατὴρ Ἀμβροσίας καὶ Πλειάδων –Σικυώνιος ἀστρονόμος –Φιλόσοφος παρὰ Λίβυσιν, O.O.A.52, O. O.H.245, A-E-134Δ, H-17-716A

Ἄτλας –ντος καὶ Κίων –νος (ὁ) –Ὄρος Ἀφρικῆς, Κίων Οὐρανοῦ –Ποταμός ἐν Θράκῃ, τανῦν Δρίστα

Ἀτλαντίδα –δης (ἡ)

Ἀτλατίδας –αιο (ὁ)

Ἄτλατος –ου (ἡ) –(ἀφόρητος) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἄτλητος –οιο (ἡ & ὁ) –Συνώνυμον: Ἄτλατος –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Ἀτλίτη –ης (ἡ)

Ἀτλίτης –ου (ὁ) –Υἱός Αἰγύπτου φονευθεὶς ὑπὸ Δαναΐδος Εὐρυπόμης ἢ Εὐρυθόης ἢ Ἐναρέτης ἢ Στερόπης

Ἀτμών –ωνος (ὁ)

Ἀτμῶσσα –σσης (ἡ)

Ἀτοία –ης (ἡ)

Ἀτοίας –ου (ὁ)

Ἀτοκλέα –ης (ἡ)

Ἀτοκλεία –ης (ἡ)

Ἀτοκλῆς –έους (ὁ)

Ἀταόν καὶ Ἀταών –νος (ὁ) –Θεός Αἰγυπτίων

Ἀταῶσσα –σσης (ἡ)

Ἄτοπος καὶ Ἄτλας καὶ Τελαμών –νος (ὁ)

Ἄτοπος –ου (ὁ) –(ὁ ἐκτός θέσεως)

Ἄτος –ου (ὁ) –(εὖρος) –Υἱός Ναυεριάδου

Ἄτος –ου (ὁ) –Πολέμοιο –Ἐπίθετον Ἀρεως

Ἄτοσσα –σσης (ἡ) –(ἡ ἔχουσα εὖρος) –Ἀδελφή καὶ σύζυγος Καμβύσου, βασιλέως Περσῶν καὶ κατόπιν, σύζυγος Δαρείου Ὑστάσπου, μήτηρ Ξέρξου –Θυγάτηρ Κύρου, σύζυγος Σμέρδης καὶ κατόπιν Γαυμάτα, δηλαδὴ Ψευδοσμέρδης καὶ ἐν συνεχείᾳ Δαρείου μὲ ὃν γεννᾷ Ξέρξην, H-80957A, H-14-709A

Ἄτοτης –ου (ὁ)

Ἄτοτος –ου (ὁ) –Υἱός Ἀγελάδα (ἄγνωστον ποίου) γλύπτου

Ἄτουα –ης (ἡ)

Ἀτούμ; (ὁ) –Αἰγύπτιος θεός δημιουργός. Ὡς Ρά – Ἄτουμ γίνεται πρότυπον θεῶν καὶ ἐμπνέονται ὅλοι οἱ θεοί

Ἄτους –ου (ὁ)

Ἄτουρις –ιος (ὁ) –Ποταμός Ἀκουϊτανίας

Ἄτος –ου (ὁ)

Ἄτουσα –σσης (ἡ)

Ἄτοφδα –ης (ἡ)

Ἄτοφδας –ας; (ὁ)

Ἀτραδάτη –ης (ἡ)

Ἀτραδάτης –ου (ὁ)

Ἀτράκη –ης (ἡ)

Ἀτράκης –ου (ὁ)

Ἀτρακίδη –ης (ἡ)

Ἀτρακίδης –ου (ὁ)

Ἀτράτα –ης (ἡ)

Ατράτας –αντος (ό)

Άτραξ –κος (ό) –Υιός Πηνειού και Βούρας –Ποταμός Θεσσαλίας –Λαπίθης, του οποίου ή θυγάτηρ, βιασθεῖσα υπό Ποσειδῶνος, μετεμορφώθη εἰς ἄνδρα, A-E-153Δ, H-9-955A, H-15-759A, 682Δ

Άτραπάτη –ης (ή)**Άτραπάτος –ου (ό)****Άτρατίνα –ης (ή)**

Άτρατίνος –ου (ό) –Ρωμαϊκόν ἢ Λατινικόν

Άτρέας –εος και Άτρέος –ου (ό) –Υιός Πέλοπος και Ἴπποδαμείας, γενάρχης Ἀτρειδῶν, O.I.B.106Δ98, P79, A-E-154Δ, H-9-955AH-13-248Δ, H-15-695Δ, H-17-139Δ, H-18-937A

Άτρέβας –αντος; (ό) –Βελγικόν –Κόμμυος, Ρωμαϊκόν

Άτρείδη –ης (ή)

Άτρείδης και Άτρεΐδας –ου (ό) –Υιός Ἀτρέως, ὁ Ἀγαμέμνων και ὁ Μενέλαος, A-E-154A, O.I.N.581

Άτρείουσα –σης (ή)

Άτρείων –νος (ό) –Άτρείδης, O.I.Ψ.233

Άτρέος και Άτρέας –ου (ό) –Υιός Πέλοπος και Ἴπποδαμείας

Άτρεπτος –ου (ό & ή) –Επίθετον Μοίρης

Άτρεστίδα –δης (ή)

Άτρεστίδας –ου (ό) –Αρκάς –Μαντινεύς, A-E-154Δ

Άτρεστίδη –ης (ή)**Άτρεστίδης –ου (ό)**

Άτρεύς –έως (ό) –(σκληρός) –Πατήρ Ἀγαμέμνωνος (ἐξ Ἐριφύλιος) και Μενελάου και Ἀργησι(ς) –Τὴν Κλεόλην θυγατέρα Διάντος γεννᾷ Πλεισθένην –Υιός Πέλοπος βασιλέως Ἡλίδος και Ἴπποδαμείας, ἀδελφός Θυέστου, ἔκγονος Ταυτάλου φονεύσας ἀδελφόν Χρύσιππον, ἐλθὼν εἰς Μυκῆνας, σύζυγος Ἀερόπης, θυγατρὸς βασιλέως Εὐρυσθέως. Ἐπειδὴ

ὁ ἀδελφός Θυέστης ἀτίμασε τὴν ἰδίαν τοῦ γυναικα ἐδίωξε ἀπὸ Μυκῆνας θανάτωσας πρῶτον υἱόυς του, (Τάνταλον και Θυέστην) παραθέσας ὡς γεῦμα. Μὲ Ἀερόπην γεννᾷ Μενέλαον και Ἀγαμέμνονα και κατ' ἄλλους Πλεισθένην, πατέρα Ἀγαμέμνωνος και Μενελάου

Άτρήνη –ης (ή) –Θυγάτηρ Κύκλωπος Ἀργητος και Φρυγία Ἀγραυλος, θυγάτηρ Κέκροπος –Ἐγγονή Ἐρεχθέως

Άτρηνέστη –ης (ή)

Άτρηνέστης –ου (ό) –Υιός Φρυγίας (θυγατρὸς Κέκροπος) και Κύκλωπος Ἀργητος, ἀδελφός Ἀτρωνος, Ἀτρήνης, Δεύσου

Άτρία και Ἀδρία –ης (ή) –Πόλις

Άτρίδη –ης (ή)**Άτρίδης –ου (ό)**

Άτριος –ίου (ό) –A-E-155Δ

Άτρώμητη –ης (ή)

Άτρώμητος ἢ Τρώμης –ου (ό) –(πρότερον ὄνομα πλαστόν) –(Ἄφοβος) –Πατήρ ἢ υἱός ῥήτορος Αἰσχίνου ἐκ Δήμου Κοθωκιδῶν, δοῦλος γραμματέως Ἐλπίου –Πατήρ Ἀφοβήτου Ἀθηναίου

Άτρομος –ου (ό) –Υιός Ἡρακλέους και Στρατονίκης, θυγατρὸς Θεσπίου

Άτρομος –ου (ή & ό) –(συνώνυμον: Κούρη) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Επίθετον Διονύσου –Επίθετον Φύσεως

Άτροπάτη –ης (ή)

Άτροπάτης –ου (ό) –Σατράπης Μηδίας

Άτροπος –ου (ό) –(Ἀλλιτάνευτος) –Επίθετον Ἀτα

Άτροπος –ου (ή) –(Μοίρες) –Ἀδελφή Κλωθούς και Λαχέσιος –Θυγάτηρ Διός και Θέμιδος –Θυγάτηρ Νυκτός –έκοβε μέ ψαλίδι τό νῆμα τῆς ζωῆς των ἀνθρώπων –Επίθετον Μοίρης, A-E-156 A, H-7-1148Δ

Άτρουσα –σης (ή)

Άτρύτη –ης (ή) –(Ἀκαταμάχητος)

Άτρυτος –ου (ό & ή)

Ἀτρύτουσα –σης (ή)
Ἀτρύτων –νος (ό)
Ἀτρυτώνη –ης (ή) –(ἀκαταμάχητη) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς
Ἀτρυτώσα –σης (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς
Ἄτρων –ωνος καὶ **Ἀτρών** –νος (ό) –Υἱός Ἀργητος ἢ Ἀργους Κύκλωπος καὶ Νύμφης Φρυγίας (θυγατρός Κέκροπος), ἀδελφός Δεύσου, Ἀτρήνης, Ἀτρηνέστου
Ἄττα –ης (ή)
Ἀττά –ῆς (ή)
Ἀττάβα –ης (ή)
Ἀττάβας –αντος (ό) –Ποταμός
Ἀτταβᾶς καὶ **Ἀτταγᾶς** –ᾶ (ό)
Ἀττάβος –ου (ό)
Ἀττάβυρα –ης (ή)
Ἀττάβυρος –ου (ό) –Καί περιοχή
Ἀτταγάθη καὶ **Ἀθάρη** –ης (ή)
Ἀτταγάθης –ου (ό)
Ἀτταγᾶς –ᾶ (ό) –Θεσσαλός διαβόητος διὰ φανulότητα –Ἀτταγᾶς, Νουμηνίω συνήλθεν (ἢ βρῆκε Φίλιππος τόν Ναθαναήλ, κατὰ το Ἰουδαιοχριστιανικόν), Α-Ε-160Α
Ἀτταγᾶς –ᾶ (ό) –Κλέπτης ἀπό Θεσσαλία καὶ Νουμήνιος κλέπτης, ἀπό Κόρινθο –Ἀρπακτικά πουλιά
Ἀταγεῖνα –ης (ή)
Ἀταγεῖνος –ου (ό)
Ἀττάγη –ης (ή)
Ἀτταγὴν –ῆνος (ό) –Ὁ Ἀτταγᾶς
Ἀττάγης –εος (ό)
Ἀτταγίνα –ης (ή)
Ἀτταγῖνος –ου (ό) –Θηβαῖος, υἱός Φρύωνος –Μέ Τιμενίδαν παρέδωσαν τήν πόλιν εἰς Πέρσας ὡς μηδήσαντες
Ἀτταῖα –ης (ή)
Ἀτταῖος –ου (ό) –Κτίστης τειχῶν πρωταρχικῆς Ἀντιοχείης, μέ προϊστάμενον ἀρχιτέκτονα Ξεναίων καὶ συνεργάτας

Ἀσκληπιόδωρον, Πέριττον, Ἀναξικράτην, Η-14-690Δ
Ἀττακίνα –ης (ή)
Ἀττακῖνος –ου (ό)
Ἀττακόα –ης (ή)
Ἀττακόας –ου (ό)
Ἀττακούνα –ης (ή)
Ἀττακούνας –α; (ό)
Ἀτταλεύς –έως (ό) –Ἀθηναῖος, ἰδρυτής Πνευματικῆς Σχολῆς, Η-7-832Δ
Ἀττάλη –ης (ή) –Υἱός Σαδυάττου, βασιλεὺς Λυδίας
Ἀτταλή –ῆς (ή)
Ἀτταλῆς –έως (ό)
Ἀττάλης –ητος (ό)
Ἀτταλιακή –ῆς (ή)
Ἀτταλιακός –οῦ (ό)
Ἀτταλιανή –ῆς (ή)
Ἀτταλιανός –οῦ (ό)
Ἀτταλίδη –ης (ή)
Ἀτταλίδης –ου (ό)
Ἀτταλίουσα –σης (ή)
Ἀτταλῖς –ίδος (ή) –Φυλὴ Ἀττικῆς
Ἀτταλίων –νος (ό) –Ἱατρός
Ἄτταλος –ου (ό) –(σεβαστός) –Ὁ Περγάμιος Ὀλυμπιον. εἰς παλικόν τέθριππον –Χριστ. –Πατὴρ Εὐμένους, βασιλεὺς ἰδρυτῆς κράτους Περγάμου –Γαλατονίκης τό ἐπώνυμον –Ἀθλητῆς –Στωϊκός τετράρχης –Ὁ Α΄ διάδοχος τοῦ Φιλεταίου –Σωματοφύλαξ Φιλίππου –Θεῖος Κλεοπάτρας μετέπειτα σύζυγος ἀποβαλὼν Ὀλυμπιάδαν πρώτην σύζυγον. Μετὰ θάνατον Φιλίππου, διὰ προσταγῆς Ἀλεξάνδρου, τόν ἐφόνευσεν Ἑταῖος –Στρατηγός Μεγ. Ἀλεξάνδρου –Ναύαρχος –Υἱός Εὐμένους –Μάρτυρας, ἅγιος, Α-Ε-161Δ, Η-7-245Δ, Η-11-240Δ, Η-12-217Δ, Η-15-565Α, Η-18-229Α, 895Α
Ἀτταμάζα –ης (ή)
Ἀτταμάζης –ου (ό)

Ἀττας –ου; (ό)

Ἀττας –α καὶ Ἀττᾶς –ᾶδος (ό) –(Παππούλης) –Όμηρος, Π, 57, 59

Ἀττασις –ιος (ό)

Ἀττεα –ης (ή)

Ἀττέγουα –ης (ή)

Ἀττειος –ου (ό)

Ἀττέλεβος –ου (ό)

Ἀττη –ης (ή) –Έρις –Θεά Όλέθρου

Ἀττήλας καὶ Ἀττίλας –α (ό) –Βασιλεύς Οὐνων –Ηγεμὼν Σκυθῶν

Ἀττήλας –α (ό) –Βασιλεύς

Ἀττήνη –ης (ή)

Ἀττης(εω) καὶ Ἀττις –εως καὶ –ιδος καὶ **Ἀττυος καὶ Ἀττιν** –νος; (ό) –Φρύξ τις ποιμήν –Υἱός Καλαοῦ, τὸν ἠράσθη διὰ ὠραιότηταν Κυβέλη, ἔκαμε ἱερέα ναοῦ της καὶ τηρήσας σωφροσύνην ἔνέπεσεν εἰς μανίαν ἰδιοχειρώς εὐνουχισθείς, H-7-1153A, H-11-269Δ, H-12-412Δ

Ἀττης καὶ Ἀττίρων καὶ Ἀττίρων –νος (ό) –Θεὸς προσωποποιήσις βλάστησις

Ἀττία –ης (ή) –Μήτηρ Καίσαρος Όκταβιανοῦ

Ἀττίαν –νος; (ό)

Ἀττιανή –ῆς (ή) –Ρωμαία

Ἀττιανός –ου (ό) –Ρωμαῖος

Ἀττίδιος –ίου (ό) –Ρωμαῖος

Ἀττική καὶ Ἰτα (ή) –Αρχαῖον ὄνομα –Από Ἀτθίδαν ἐκλήθη ἡ χώρα, προτέρως Ἀκταῖα

Ἀττική –ῆς (ή) –Θυγάτηρ Χρυσέρωτος

Ἀττικία –ης (ή) –Μήτηρ Πατερίου

Ἀττικιανή –ῆς (ή)

Ἀττικιανός –ου (ό)

Ἀττικίλα –ης (ή) –Ρωμαία

Ἀττικίλας –α (ό) –Ρωμαῖος

Ἀττικίλλα –ης (ή)

Ἀττικίουσα –σης (ή)

Ἀττικίτης –ου (ό) –Ποταμός

Ἀττικίων –ωνος (ό) –Χλευαστικὸν ὑποκοριστικὸν τοῦ Ἀττικῶς

Ἀττικός –ου (ό) –Σοφιστής –Αντιγράφος –Πλατωνικός φιλόσοφος –Πατήρ Εὐδαίμονος –Όλυμπιονίκης εἰς στάδιον, ὁ Σαρδιανός –Ό βιβλιογράφος συγγραφεύς –Ρήτωρ –Αθηναῖος, πατήρ Ἡρώδου, A-E-238Δ, 239A, H-5-958A, H-7-543Δ

Ἀττικῶν –; ντος; (ό)

Ἀττικῶσσα –σσης (ή)

Ἀττικώτατος –ου (ό) –Πλαστὸν τοῦ Ἀττικοῦ ποιητοῦ

Φερεκράτους

Ἀττίλα –ης (ή)

Ἀττίλας –α; (ό) –Βασιλ. Οὐνων, Σκύθης νυμφευθείς θυγατέραν Ἑσκαν –Αὔγουστος Αὐτοκράτωρ

Ἀττίλια –ης (ή)

Ἀττίλιος –ίου (ό) –Αἰμίλιος, Ρωμαῖος

Ἀττινά –ᾶς (ή)

Ἀττινᾶς –ᾶ (ό) –Υἱός Ἡρακλείτα, Φλυεύς, A-E-240Δ

Ἀττίνας –ου (ό) –Σύζυγος Λαρέτας

Ἀττίνη –ης (ή)

Ἀττινίς –ίος; (ή)

Ἀττιος –ίου (ό) –Ρωμαῖος τραγικός

Ἀττίρον καὶ Ἀττίρων –νος (ό)

Ἀττίρουσα –σης (ή)

Ἀττίρων –νος καὶ **Ἀττίρων** –νος (ό) **ττις** –ιδος ἢ **εως καὶ Ἀττης** –ου (ό) –Θεός, προσωποποιήσις βλάστησις –Εραστής Κυβέλης –Εγεννήθη ἀπὸ παρθένον, πέθανε τὰ δένδρο, θάφτηκε σέ σπηλιά, ἀνεστήθη μετὰ τριήμερον. Ἀδελφός Κραναίχμης καὶ Κρανᾶς, υἱός Πεδιάδος καὶ Κραναοῦ, βασιλέως Ἀττικής, A-E-241Δ, H-11-653Δ

Ἀττις –ιδος (ό) –Συνώνυμον: Εὖιος –Ἐπίθετον Διονύσου

Ἀττίς –ιδος (ή) –Ἀδελφή Κρανᾶς καὶ Κραναίχμης, θυγάτηρ Πεδιάδος (θυγατρός Μήννος) καὶ Κραναοῦ

Ἀττίτας –ου (ὁ)

Ἀττίτα; –ου (ὁ)

Ἄττοσα –σης (ή) –Θυγάτηρ Κύρου, γυνή Δαρείου, θεραπευθείσα ὑπὸ ἱατροῦ Δημοκίδου

Ἄττος –ου (ὁ)

Ἄττουσα –σης (ή)

Ἀττύλα καὶ Ἄττυλα –ης (ή) –Θεσσαλή τις

Ἀττύλος –ου (ὁ) –Υἱός Μενάνδρου ἢ Νικάνορος

Ἄττυς –υος (ὁ) –Γεννηθεὶς ἐξ ἀμυγδαλῶν (Ερμαφροδίτου) Ἀγδίστυος καὶ φθάσας εἰς ἡλικίαν ἀνδρός, ἐνυμφεύθη τὸν Ἴαν (ἢ κατ' ἄλλους τὴν Ἴαν). Ἐχομεν οὕτω τὸν πρῶτον γάμον ὁμοφύλων. Ἡ Νάνα, θυγάτηρ ποταμοῦ Σαγγαρίου, λαβοῦσα εἰς κόρπον τῆς ἀμύγδαλα, ἀπὸ ἀμυγδαλὴν πού φύτρωσε ἀπὸ το ἀφαιρεθέν μέλος Ἀγδίστους, ἔμεινεν ἔγγυος. Ἐγκατέλειψεν τό γεννηθέν πού ἀνέθρεψεν τράγος καὶ ὀνόμασεν Ἄττιν ἢ Ἄττυν

Ἄττυς καὶ Ἄττιος καὶ Ἄττος –ου ἢ Ἄττις (ὁ) –Ρωμαῖος τραγικός –Ἐγεννήθη ὑπὸ νύμφης Νάνας ἐξ ἀμυγδαλῶν Ἀγδίστους (υἱός Διός, ἀνευ μητρός). Ὅταν ἐφθασε ἡλικίαν ἀνδρός ἐνυμφεύθη Ἴαν, H-17-798A, H-18-384A

Ἄττυς καὶ Κορύβας –ντος (ὁ)

Ἄττων –νος (ὁ)

Ἀτυάδη –ης (ή)

Ἀτυάδης –ου (ὁ)

Ἀτυάνα –ης (ή)

Ἀτυάνας –ου (ὁ) –Ὁ Ἀδραμυτινὸς ὀλυμπιονίκης εἰς πυγμὴν

Ἀτυμνία –ης (ή)

Ἀτυμνιαδὴ –ης (ή)

Ἀτυμνιαδῆς –ου (ὁ) –Υἱός Ἀτυμνίου, ὁ Μύδων, O.I.E.581

Ἀτύμνιος καὶ Ἀδυμνος καὶ Ἀδύμνιος –ίου (ὁ) –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Υἱός Διός ἢ Φοῖνικος καὶ Κασσιοπέϊτα. Διὰ

ὥραιότηταν ὁ Σαρπηδῶν (ἀδελφός Μίνωος) εἶχεν ἐρωμένον –Υἱός Ἡμαθίωνος καὶ Πηδάσιος, ἕκγονος Τιθωνοῦ –Υἱός Ἀμισωδάρου (ἀναθρέψαντος Χίμαιραν), Λύκιος, πού μετ' ἀδελφοῦ Μάριος βοήθησαν Τρώας

Ἄττυς –υος –υν καὶ Ἄττις –ιος (ὁ) –Υἱός Μάνεω, βασιλεὺς Λυδῶν, πατήρ Λυδοῦ καὶ Τυρρηνοῦ –Πατήρ Λυδοῦ ἢ Κροίσου ἢ Ἀλβας –Προσφιλῆς ἱερεὺς Κυβέλης –Υἱός Κροίσου, φονευθέντος ἀτυχῶς ἐν θήρᾳ, ὑπὸ Ἀδράστου υἱοῦ Γορδίου, A-E-242Δ, H-12-616Δ

Ἀτῶ –οὺς (ή)

Ἄτων καὶ Ἄτον –νος (ὁ) –Θεός Αἰγυπτίων

Ἀτῶν –ῶνος (ὁ)

Ἀτῶσσα –σσης (ή)

Ἄτωτα –ης (ή)

Ἄτωτας –ου (ὁ)

Ἀτῶτης –εω (ὁ) –Πατήρ Θύ (Θύς)

Ἄτωτος –ου (ὁ) –A-E-243A

Αὔα –ης (ή)

Αὔαινα –ης (ή)

Αὔαινος –ου (ὁ) –Κωμικὸν ἐπίπλαστον ὑπὸ Ἀριστοφάνους

Αὔαίνου λίθος (ὁ) –Τόπος, εἰς ὃν ἀπεσκελετοῦντο ἀποξηραίνόμενοι οἱ νεκροὶ ἐν Ἄδῃ

Αὔαλός καὶ Δύαλος (ὁ) –Επίθετον Διονύσου

Αὔαντήρ –ῆρος (ὁ)

Αὔαρη –ης (ή)

Αὔαρος –ου (ὁ) –Στρατηγός Νουμαντίνων

Αὔτα (ὁ) = Αἶτα

Αὔασις –ιος (ὁ)

Αὔβαδάγ; (ὁ;)

Αὐγάζουσα –ης (ή) –(Ἀτενίζουσα) –Επίθετον Ἀρτέμιδος μέ συνώνυμον: Σελήνη –Επίθετον Σελήνης

Αὐγάζων –ντος; (ὁ)

Αὐγαῖα -ης (ή)

Αὐγαῖος -ου (ό) -Πατήρ Ζωσίμου, Αθηναῖος

Αὐγάν -ἄνος; (ό)

Αὐγαρος καὶ Ἀβγαρος καὶ Ἀβγαρ -ρος (ό) -(ἄσωτος) -Βασιλεύς Ἐδέσσης (Οσροηνῶν) -Κυπριακόν ὄνομα

Ἀβγαρ καὶ Ἀβγαρος καὶ Αὐγαρος -ου (ό)

Αὐγας -α (ό)

Αὐγαστεῖρα -ης (ή) -Ἐπίθετον Σελήνης

Αὐγέα -ης (ή)

Αὐγέας καὶ Αὐγείας -ου καὶ Αὐγείης -εω (ό) -(λαμπρός, ἔνδοξος) -Πατήρ Φιλέως, βασιλ. Ἡλίδος, Ἀργοναύτης -Πατήρ Ἀγαμήδης -Υἱός Φόρβαντος καὶ Ὑρμίνης -Υἱός Ἡλίου ἢ Ποσειδῶνος -Ιστορικός -Κωμικός -Τὴν κόπρον τριᾶκοντα ἔτων ἐκ τριῶν χιλιάδων βοῶν, ἐκαθάρσεν Ἡρακλῆς ὅστις μέ θυγατέρα -Αὐγείου γεννᾷ Θέσταλον -Μέσης κωμ. ποιητής -Βασιλεύς, Ο.Ι.Λ.701, Α-Ε-243Δ, 244Α, Η-8-962Α, Η-9-337Α καὶ Δ

Αὐγεια -ης καὶ Αὐγη (ή) -Νύμφη καὶ πόλις ἐκ ταύτης, Α-Ε-243Δ, Η-12-514Α

Αὐγείας -ου καὶ Αὐγέας καὶ Αὐγείης (ό) -(πρωῖμος πολιτισμός) -Υἱός Φόρβαντος καὶ Ἀναξιερῆς -Υἱός Ἀλίου

Αὐγενταρία -ης (ή)

Αὐγεντάριος -ίου (Μάρκος) (ό) -Ἐπιγραμματοποιός

Αὐγενταρίς -ίδος (ή)

Αὐγερινή -ῆς (ή)

Αὐγερινός -οὔ (ό) -Κοινόν ὄνομα

Αὐγη -ης καὶ Αὐγή -ῆς (ή) -(φῶς ἡλίου) -Ὄνομα Ἀθηναϊκοῦ πλοίου -Μία τῶν Ὠρῶν -Θυγάτηρ βασιλέως Τεγέτα, Αλέου καὶ Νεαίρας, με ἀδελφούς: Λυκοῦργον, Ἀμφιδάμαντα, Κηφέα -ἰέρεια Ἀθηνᾶς πού μέ Ἡρακλῆν γεννᾷ Τηλέφον ταυτιζομένη μέ Εἰλειθυῖα. Διωχθεῖσα ὑπό πατρός Ναύπλιος (υἱός Ποσειδῶνος) ἔφερεν εἰς Μυσίαν καὶ ἐγένετο σύζυγος

Βασιλέως Τεύθραντος -Ἐπίθετον Ἡοῦς -Μήτηρ Μέμνονος -Καὶ τραγωδία

Αὐγη -ης (ή) -(φωτεινή καὶ ὠραία ὡς αὐγή) -Μέ τόν υἱόν της, Τηλέφον (ἐξ Ἡρακλέους,) σέ σκαφίδι ἐξέθεσεν ὁ Ἀλεός -Θυγάτηρ Τιτάνος Ὑπερίωνος καὶ Θείας (ἀδελφῆς) μεθ' οὗ γεννᾷ Ἥλιον, Σελήνην, Ἡώ, Α-Ε-245Α, Η-11-272Δ, Η-14-321Δ, Η-15-738Α, Η-17-638Α

Αὐγηϊάδη -ης (ή)

Αὐγηϊάδης ἀντί Αὐγειαδῆς -ου καὶ -άδου (ό) -Υἱός Αὐγείου, Ο.Ι.Β.624

Αὐγῆς -η καὶ -ητος (ό) -Υἱός Ἡλίου, Α-Ε-245Δ

Αὐγητα -ης (ή)

Αὐγήτειρα -ης (ή) -Ἐπίθετον Σελήνης

Αὐγητος -ου (ό)

Αὐγῆς -ιος; (ό)

Αὐγλαντη -ης (ή)

Αὐγλαντος -ου (ό)

Αὐγορίνα -ης (ή)

Αὐγορίνος -ου (ό)

Αὐγουρίνα -ης (ή)

Αὐγουρίνος -ου (ό)

Αὐγουσα -σης (ή)

Αὐγούστα -ης (ή) -(σεβασμία) -Ρωμαϊκόν -Πόλεις διάφοροι

Αὐγουσταιῶν -ῶνος (ό) -Ὄνομα μεγάλης κεντρικῆς πλατείας Κων/πόλεως ἐπὶ Βυζαντίου

Αὐγουστάλεια -είων (τά) -Ρωμαϊκοὶ ἀγῶνες

Αὐγούστη -ης (ή)

Αὐγουστιανή -ῆς (ή)

Αὐγουστιανός -οὔ (ό)

Αὐγουστῖνα -ης (ή) -Θυγάτηρ Ἡρακλείου

Αὐγουστίνος -ου (ό) -(ἐντιμότητος) -Χριστιαν. ὄνομα -Ἰερός συγγραφεύς

Αὐγουστος -ου (ό) -(ὁ ἔχων σεβαστὴν δόξαν) -Ὁ Ὀκτάβιος, υἱός Γαῖου Ὀκταβίου

καί Ἀτίας, θυγατρός Ἰουλίας, ἀδελφῆς Ἰουλίου Καίσαρος –Ὄνομα κύριον καί μῆνός –Αὐτοκράτωρ, ἰδρυτῆς δευτέρας δημοσίας βιβλιοθήκης ἐν Παλατίνῳ Ρώμῃς. Διευθυντής, ὁ φιλόλογος Γάϊος Ἰούλιος Ὑγῖνος, ἀπελεύθερος τοῦ Αὐτοκράτορος

Αὐγουστύλος –ου Ρωμύλος (ὁ) –Υἱός Ὁρέστου

Αὐγώ –οῦς (ή) –Ὄνομα κυνός

Αὐγων –νος; (ὁ)

Αὐγῶς –ου (ὁ)

Αὐδακτος –ου (ὁ) –Χριστιανικόν –Ἅγιος (4 Ὀκτωβρίου)

Αὐδαξ –κος (ὁ) –Εἷς τῶν φονέων τοῦ Οὐῖριάθου

Αὐδάος –ου (ὁ)

Αὐδάς –ᾶ (ὁ) –Χριστιανικόν

Ἀυδάσιος –ίου (ὁ)

Αὐδάτα καί Εὐρυδίκη –ης (ή) –Ιλλυρίς ἐταῖρα, μετονομασθεῖσα Εὐρυδίκη, γυνή Φιλίππου, μήτηρ Κυννάνης, A-E-259A, H-11-706Δ

Αὐδάτη καί Ἀδέα καί Εὐρυδίκη –ης (ή) –Μήτηρ Εὐρυδίκης μέ Φίλιππον γεννᾶ: Κύν(ν)α ἢ Κυννάνη. Ὑπῆρξε κατ' ἀρχάς φίλη ἢ ἐρωμένη καθ' ὅσον ὁ Φίλιππος εἶχεν εἰς ἐκστρατείας (κατά Δικαίᾶρχον) περί τὰς 350 παλλακίδας, H-11-706Δ, H-8-391A, H-11-725Δ

Αὐδάτης –ου (ὁ)

Αὐδήεις –εντος (ὁ) –(ὁ ἐκπέμπων φθόγον ἀνθρώπινον) –Ἐπίθετον Μέμνονος

Αὐδήεσσα –σης (ή) –Ἐπίθετον Καλυψοῦς μέ συνώνυμον: Εὐπλόκαμος –Ἐπίθετον Κίρκης μέ συνώνυμον: Εὐπλόκαμος

Αὐδήμουσα –σης (ή)

Αὐδήμων καί Αὐδύμων καί Ἀβδήμων καί Ἀβδέμων –νος (ὁ) –H-8-391A, H-11-725Δ

Αὐθηναῖα καί Αὐδυναῖα –ης (ή) –Μακεδονικόν

Αὐθηναῖος καί Αὐδυναῖος –ου (ὁ) –Μακεδονικόν

Αὐδια –ης (ή)

Αὐδιος –ίου (ὁ)

Αὐδησος –ου (ὁ)

Αὐδναῖα –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἐκάτης μέ συνώνυμον: Ἀνασσα

Αὐδναῖος –ου (ὁ) –Μῆν Μακεδόνων

Αὐδολέαινα –ης (ή)

Αὐδολέων καί Αὐδόλεως καί Αὐτολέων –οντος (ὁ) –Βασιλεὺς Παιόνων, A-E-259Δ, H-12-836A

Αὐδολέων –ντος (ὁ)

Αὐδος –ου (ὁ) –Ποταμός

Αὐδύμουσα –σης (ή)

Αὐδύμων = Ἀβδήμων –νος (ὁ)

Αὐδυναῖα –ης (ή)

Αὐδυναῖος –ου (ὁ) –(Δεκέμβρης), A-E-259Δ

Αὐδῶδ; (ὁ)

Αὐέρονος καί Ἀβέρονος –ου (ὁ) –Λατινικό;

Αὐήμερα –ης (ή)

Αὐήμερος –ου (ὁ)

Αὐῆς καί Ἠῶς καί Ἀῶς καί Ἐως καί Παλλαντίς –ίδος (ή) –H-7-1158Δ, H-17-883A

Αὐθάδεια –ης (ή) –Σύντροφος Πλούτου. Δεν ἀποτελεῖ δικαίωμα

Αὐθάδης –ου; (ὁ) –Ἐπίθετον Ἐρωτος μέ συνώνυμον: Τύραννος

Αὐθαίμουσα –ης (ή)

Αὐθαίμων –νος (ὁ) –Ἐπίθετον Ἄτα

Αὐθονία –ης (ή)

Αὐθόνιος –ίου (ὁ) –Χριστιανικόν

Αὐϊανή –ῆς (ή)

Αὐϊανός –οῦ (ὁ)

Αὐῖος –ου (ὁ) –Ιερεὺς καί Ἀγωνοθέτα

Αὐκη καί Αὐκη καί Κιτία –ης (ή) –Θυγάτηρ Σαλαμίνου Κυπρίου βασιλέως, σύζυγος Κάσσου, υἱοῦ Ἰνάχου

Αὐκτα καί Αὐκτα –ης (ή)

Αὔκτος –ου (ή & ό) –Μαρτυρίσας μετά τοῦ Ταυρίωνος

Αὔλα –ης (ή)

Αὐλακίουσα –σης (ή)

Αὐλακίων –νος (ό)

Αὐλακος –ου (ό)

Αὐλάνιος –ίου (ό) –Ἀνδριαντοποιός –Τορευτής –Ἀθηναῖος

Αὐλαντος –ου (ό) –Α-Ε-262Δ

Αὐλαρκηνή –ης (ή)

Αὐλαρκηνός –ου (ό)

Αὐλέστα –ης (ή)

Αὐλέστης –ου (ό) –Τυρρηγός, σύμμαχος Αἰνείου

Αὐλη –ης (ή) –(διαπνεόμενος τόπος)

Αὐληρα –ης (ή) –Καί τόπος

Αὐληρος –ου (ό)

Αὐλης –ητος (ό) –Ἀδελφός Μακρυνέως Φρίνακος, υἱός Ἡλίου, Α-Ζ-605Α

Αὐλήτη –ης (ή)

Αὐλητήρ –ήρος (ό) –Ἐπίθετον Σαβαζίου με συνώνυμον: Φρύξ

Αὐλήτης –ου (ό) –(ό τόν αὐλόν παίζων) –Α-Ε-264Α, Η-14-811Δ

Αὐλια –ης (ή)

Αὐλιάδα –δης (ή)

Αὐλιάδας –αο (ό)

Αὐλιάδες (αἱ) –Νύμφαι προστατεύουσαι τὰς αὐλὰς, μάνδρας, ζῶα, κατοικοῦσαι εἰς αὐλὰς

Αὐλιάδη –ης (ή)

Αὐλιάδης –ου (ό)

Αὐλίδα –δης (ή)

Αὐλίδας –αο (ό)

Αὐλίζελμις –ιος; (ό)

Αὐλικόμα –ης (ή)

Αὐλικόμας –ου; (ό)

Αὐλίκωμις –ιδος (ή)

Αὐλιος –ίου (ό) –(ἀνήκων εἰς ἐπαύλεις) –Ρωμαῖος

Αὐλίουσα –σης (ή)

Αὐλῖς –ίδος (ή) –Πόλις

Αὐλῖς –ίδος (ό & ή) –Ο.Ι.Β.303 –Θυγάτηρ Ὠγύγου καὶ Εὐωνύμου, θυγατρὸς Κηφισσοῦ, μέ ἀδελφὰς Θελεξίνοια καὶ Ἀλκαλομένεια, αἱ καὶ Πραξιδίκαι, τιμωροὶ ἀδικίας –Μία τῶν θεῶν τοῦ ὅρκου –Θυγάτηρ Ὠγύγου καὶ Θήβης, ἐξ ἧς τό ὄνομα πόλεως (Παυσανίας) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος –Τύραννος Φωκίδος –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, Η-9-524Α, Η-16 -330 Δ, Η-18-871Α

Αὐλίσκη –ης (ή)

Αὐλίσκος –ου (ό) –(μικρός αὐλός)

Αὐλίων –νος (ό)

Ἀῦλος Καικίνα (ό) –Ἐξορίσθη ἀπὸ Σικελία, διότι διάβασεν λίβελον ἐναντίον Καίσαρος

Αὐλος Κλώδιος Ἀχιλλεύς –έως (ό) –Σατυρογράφος, νικητὴς εἰς ἀγῶνα Θεσπιῶν

Αὐλος Οὐεργίνιος –ίου (ό) –Ύπατος

Αὐλος Πάπιος (ό) –Υἱός Χείλωνα, ἰδρυτὴς θιάσου

Αὐλος –ου (ό) –(πνευστόν ὄργανον) –Ἀθηναῖος ἢ Ρωμαῖος, Α-Ε-266Α, Η-11-280Α

Αὐλοσθένη –ης (ή)

Αὐλοσθένης ἀντί Αὐλουξένης –ου (ό)

Αὐλουζάνις –ιος (ό)

Αὐλουζέλμις –ιος (ό)

Αὐλουζένη –ης (ή)

Αὐλουζένης –εος (ό)

Αὐλουζένις –ιος; (ό)

Αὐλουκένις –ιος; (ό)

Αὐλουξένη –ης (ή)

Αὐλουξένης καὶ Αὐλοσθένης –ου (ό)

Αὐλῶν –ῶνος (ό) –(κοίλωμα) –Καί ἥρωας Ἀρκάς –Υἱός Τλησιμέδου

Αὐλωνεῖτωρ –ορος (ό) –Θεός Παγγαίου

Αύλωνεύς –έως (ό) –Επίθετον Διονύσου
 Αύλώνιος –ίου (ό) –Επίθετον Ασκληπι-
 οῦ

Αὔμερος –ου (ό)

Αὔναμος –ου (ό)

Αὐνάν –ἄνος (ό) –Εβραῖος αὐτοῦκανο-
 ποιούμενος

Αὔνος καί Ἄουνος –ου (ό);

Αὐξάνη –ης (ή)

Αὐξάνης –ου (ό)

Αὐξάνουσα –ης (ή)

Αὐξάνων –νος (ό)

Αὐξεντία –ης (ή)

Αὐξεντιάδη –ης (ή)

Αὐξεντιάδης –ου (ό) –Πατρωνυμικόν
 τοῦ Αὐξέντιος

Αὐξέντιος –ίου (ό) –(μεγάλος) –Καί χρι-
 στιανικόν ὄνομα ἀγίου, H-18-40Δ

Αὐξη –ης (ή)

Αὐξηθαλλίς –ίδος (ή) –Επίθετον Δήμη-
 τρος

Αὐξήθαλλος –ου (ό)

Αὐξησία καί Ἀζησία –ης (ή) –Επίθετον
 Δήμητρος –Θεά εὐφορίτα Ἐπιδαυρίων,
 θεά αὐξήσεως, προσωποποίησις εὐφο-
 ρίας ταυτιζομένη μέ Περσεφόνην –Μέ
 Δαμίαν, ἀμφοτέραι ἐκ Κρήτης, ταξίδε-
 ψαν εἰς Τροϊζήνα ὅπου ἐγένετο φιλονει-
 κία μετὰ πετροπολέμου, εἰς ὃν ἐφονεύ-
 θησαν. Τήν ἐορτάζουν κατ' ἔτος εἰς τά
 “λιθοβόλια”, –Ἀδελφή Λαμῆς A-E-269
 Δ, H-5-768A, A-A-606A

Αὐξησις –εως; (ή) –(μέγεθος)

Αὐξησώ –οῦς (ή)

Αὐξητη –ης (ή)

Αὐξητής –οῦ (ό) –Επίθετον Διός μέ συ-
 νώνυμον: Σεισίχθων –Επίθετον Πανός

Αὐξήτια –ης (ή)

Αὐξήτιος –ίου (ό)

Αὐξητος –ου (ό)

Αὐξηώ –οῦς (ή)

Αὐξία –ης (ή)

Αὐξίας –ίου (ό)

Αὐξιβία –ης (ή)

Αὐξίβιος –ίου (ό)

Αὐξιγένεια –ης (ή)

Αὐξιγένης –ου (ό)

Αὐξίδημη –ης (ή)

Αὐξίδημος –ου (ό) –Επίθετον Ἑρμοῦ

Αὐξιδότη –ης (ή)

Αὐξίδοτος –ου (ό)

Αὐξιθαλές καί Αὐξιθαλής –έος; (ή) –Ἐ-
 πίθετον Γῆς

Αὐξιθάλης –ου ἢ –τος; (ή) –Επίθετον
 Γαῖας, βοηθοῦσης εἰς αὐξησιν γεννημά-
 των

Αὐξιθαλής –έος; (ό) –Συνώνυμον: Κοῦ-
 ρος –Επίθετον Τακληπιου –Επίθετον Δή-
 μητρος

Αὐξίθαλος –ου (ό & ή) –(ὁ προάγων τα
 αὐξησιν) –Ἐπωνυμία Δήμητρος, A-E-
 271A

Αὐξίθεμις –ιδος (ό & ή) –Ἀναφέρει ποι-
 ητής Παρθένιος

Αὐξιμη –ης (ή)

Αὐξιμος –ου (ό)

Αὐξίτροφος –ου (ή & ό) –Επίθετον
 Νυμφῶν τῶν πεδιάδων –Επίθετον Φύ-
 σεως

Αὐξιτύχη –ης (ή)

Αὐξίτυχος –ου (ό)

Αὐξιφάη –ης (ή) –Επίθετον Σελήνης

Αὐξιφαής –οῦς (ό & ή) –Επίθετον Σε-
 λήνης

Αὐξολάα –ης (ή)

Αὐξόλαος –ου (ό)

Αὐξομένη –ης (ή) –Επίθετον Σελήνης

Αὐξομένης –ου (ό)

Αὐξος –ου (ό)

Αὐξουσα –σης (ή) –Επίθετον Μνημοσύ-
 νης

Αὐξώ –οῦς (ή) –(πνοή ζωής, δύναμις αὐξήσεως) –Μία τῶν Χαρίτων (εἰς Ἀττικήν) προστάτις αὐξήσεως καὶ εὐημερίας (προσωποποιήσις) –Θυγάτηρ Διός καὶ Θέμιδος, μία τῶν Ὠρῶν, Α-Ε-271Α, Η-8-899Δ

Αὐξωμῖς –ιδος (ή)

Αὐξων –νος (ό) –Φίλος Σεβήρου

Αὐξωνος –ου (ό)

Αὔος –ου (ό) –(ξηρός) –Ποταμός

Αὔρα –ης (ή) –(πνοή ἀνέμου) –Προσωποποιήσις πρῶτον ἀνέμου –Σύντροφος καὶ ἀκόλουθος Ἀρτέμιδος, θυγάτηρ Τιτάνος Ληλάντου καὶ Περιβοίας. Ἦτο ταχύπους συλλαμβάνουσα καὶ ἔλαφον. Ἦρνηθη ἔρωταν Διονύσου κατ' ἀρχάς, Μὲ Διόνυσον γεννᾷ Ἴναχον, ἓνα ἀπὸ τὰ δίδυμα πού στόν παραλογισμόν της κατεσπάραιξε. Συνελθούσα, ἀπεπειράθη νά πνιγεί εἰς Σαγγάριον. Τήν ἐλυπήθη Ζεὺς μεταμορφώσασα εἰς πηγὴν –Φορβὰς τοῦ Ὀλυμπιονίκου (Κορινθίου) Αἰδῶλα –Αὔρες, θυγατέρες τοῦ Βορέα –Θεότης –Θεά

Αὐράζακος –ου (ό)

Αὐρανέα –ης (ή)

Αὐρανέας –έου (ό)

Αὔρας –α (ό) –Παραπόταμος Ἰστρου, τανῦν Τορτοκάϊ

Αὐρέολα –ης (ή)

Αὐρέολος –ου (ό)

Αὔρες (οἱ) –Θυγατέρες Βορέου ἐξ, σχηματίζουσαι μετὰ ἐξ ἀδελφῶν, ζεύγη. Παριστάνοντο ἄνωθεν κύκνων μέ πανιά τὰ πέπλα των. Κατ' ἄλλους ἦσαν θυγατέρες Ἀμφιθέας καὶ Αἰόλου

Αὔρη –ης (ή) –Θυγάτηρ Λέλαντος καὶ Περιβοίτα, σύντροφος Ἀρτέμιδος, ταχύπους πού μέ Βάκχον γεννᾷ δύο δίδυμα τέκνα

Αὐρηλία –ης (ή) –Μήτηρ Καίσαρος

Αὐρηλιανή –ῆς (ή)

Αὐρηλιανός –οῦ (ό)

Αὐρήλιος Αἰλιξ (ό) –Φοῖνιξ Ὀλυμπιονίκης εἰς παγκράτιον

Αὐρήλιος Ἀθήναιος (ό) –Τυανεύς καὶ Ἐφέσιος Περιοδονίκης καὶ νικητὴς ἀγῶνων Ἀσίας

Αὐρήλιος Λεωνίδας –ου (ό) –Ἀλείπτης (ὁ χρεῖων) –Διδάσκαλος ἀθλητῶν ἐν τοῖς γυμναστηρίοις

Αὐρήλιος Μάρκος (ό) –Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ καὶ φιλόσοφος

Αὐρήλιος Μ. ἀβᾶς Ἀδαδος (ό) –Ἀμφισβητούμενος Ὀλυμπιονίκης

Αὐρήλιος Μ. Πάππος Μυρεύς, (ό) –Ἀμφισβητούμενος Ὀλυμπιονίκης

Αὐρήλιος Μ. Σιλβανός Ἑρμοπολίτα (ό) –Ἀμφισβητούμενος Ὀλυμπιονίκης

Αὐρήλιος Σαραπάμμων ὁ καὶ Δίδυμος (ό) –Οἰζυρυχο Αἰγύπτου, Περιοδονίκης καὶ Ὀλυμπιονίκης στήν 264 Ὀλυμπιάδα μέ πλαστόν: Ὁξυρυχεΐτης, ὁ καὶ Δίδυμος

Αὐρήλιος Σεπτίμιος –ίου (ό) –Υἱός Εὐτύχου, Εἰρηναῖος, Λαοδικεύς νικητὴς εἰς πυγμὴν Νεμεονίκης, Πυθιονίκης

Αὐρήλιος Τοάλιος Οἰνοανδεύς, (ό) –Ἀμφισβητούμενος Ὀλυμπιονίκης

Αὐρήλιος Μητροδῶρος (ό) –Κυζικινός Ὀλυμπιονίκης εἰς πένταθλον

Αὐρήλιος Σαραπάμμων (ό) –Ὁ καὶ Δίδυμος Ὁξυρυγίτης (πλαστόν), Ὀλυμπ. εἰς ἄγνωστον ἀγώνισμα

Αὐρήλιος Παίβης Μέστου (ό)

Αὐρήλιος Γερμανός (ό) Ἀντιοεὺς (Αἰγυπτος) Ὀλυμπιονίκης εἰς ἄγνωστον ἀγώνισμα

Αὐρήλιος Φοιβάμμων (ό) –Υἱός Ποσειδωνίου, παγκρατιαστής στήν 250ῃ Ὀλυμπιάδα, Αἰγύπτιος

Αὐρήλιος Χάρμος –ου (ό) –Κιθαρωδός περιοδονεΐκης

Αὐρίδα –δης (ή)

Αὐρίδας –αο (ό) –Δῆμος Ἀττικῆς

Αὐρίς –ίδος (ή) –Αὐλητρίς ἐξ Ἑρετρίας

Αὐρογίουν –νειος (ὁ)
 Αὐρογιουνεία –ης (ή)
 Αὐρογιούνειος –ου (ὁ)
 Αὐρογίουσα –σης (ή)
 Αὐρογίων –νος (ὁ)
 Αὐσάν –νος (ὁ);
 Αὐσαρ –ρος (ὁ) –Ποταμός (Ετρουρίτα)
 ἐν Ἰταλία
 Αὐσονάναξ –κτος (ὁ) –Βασιλεύς Αὐσό-
 νων
 Αὐσονάνασσα –σσης (ή)
 Αὐσόνιαι –ων (αἱ) –Επίθετον Μουσῶν
 Αὐσονίη –ης (ή) –Επίθετον Σκύλλης
 Αὐσόνιος –ίου καὶ Αὐσώνιος (ὁ) –Σο-
 φιστής –Συγγραφεύς –Ποιητής –Επίθε-
 τον Διονύσου –Επίθετον Διός –Ὁ Δέκιος
 Μάγνος, Λατίνος πολυγραφότατος πε-
 ζογράφος καὶ ποιητής
 Αὐσονίς –ίδος (ή) –Ρωμαία
 Αὐσουσα –σης (ή)
 Αὐσταλέη –ης (ή) –Επίθετον Ἀχλύος
 Αὐστάλεος –έου (ὁ)
 Αὐστάνη –ης (ή)
 Αὐστάνης –ου (ὁ) –Παραϊτακηνός
 Αὐσων –νος (ὁ) –Υἱός Ὀδυσσέως καὶ
 Κίρκης ἢ Καλυψοῦς, ἀδελφός Λατίνου
 –Κάτοικος Αὐσωνίας (παλαιὸν ὄνομα
 Ἰταλίας) –Επίθετον Διονύσου –Ὁ Ἰταλός
 Λυκόφρων
 Αὐσων –ωνος καὶ Ναυσίνους –ου (ὁ)
 –Υἱός Ἀτλαντος ἢ Ὀδυσσέως καὶ Καλυ-
 ψοῦς ἢ Κίρκης –Πατήρ Λιπάρου, πάπ-
 πος Κυάνης, συζύγου Αἰόλου, A-E-297A,
 H-10-145A, H-12-431A, H-14-762Δ
 Αὐσωνεύς –έως (ὁ)
 Αὐσώνια –ίης (ή)
 Αὐσώνιος καὶ Αὐσόνιος –ίου (ὁ) –A-Θ-
 422A, H-13-820Δ
 Αὐσωνίς –ίδος (ή)
 Αὐταγάθη –ης (ή)
 Αὐταγαθίδα –δης (ή)

Αὐταγαθίδας –αο (ὁ)
 Αὐτάγαθος –ου (ὁ) –(ὁ φύσει ἀγαθός)
 Αὐτάγητος –ου (ὁ)
 Αὐταγόρα –ης (ή)
 Αὐταγόρας –ου (ὁ)
 Αὐτάδελφος –ου (ὁ) –Επίθετον Ἑρμοῦ
 Αὐταῖος –ία καὶ –ου (ὁ) –Ἀχαρνεύς, υἱός
 Αὐτοκλέους
 Αὐταίουσα –σης (ή)
 Αὐταίων –νος (ὁ)
 Αὐταλίουσα –σης (ή)
 Αὐταλίων καὶ Ἀχταλίων –νος (ὁ)
 Αὐτάνδρα –ης (ή)
 Αὐτανδρίδα –δης (ή)
 Αὐτανδρίδας –αο (ὁ) –Κορίνθιος ὀλυ-
 μπιονίκης εἰς στάδιον παιδων
 Αὐτανδρος –ου (ὁ) –Ποταμός
 Αὐταρέτα –ης (ή)
 Αὐτάρετος –ου (ὁ)
 Αὐταριεύς –έως (ὁ) –Υἱός Ἰλλυριοῦ
 Αὐτάριστη –ης (ή)
 Αὐτάριστος –ου (ὁ)
 Αὐτάριτη –ης (ή)
 Αὐτάριτος –ου (ὁ) –Γάλλος τις
 Αὐτάρκεια –ης (ή) –(ἥτις ἀρκεῖται εἰς
 ὅσα ἔχει) –Επίθετον Φύσεως
 Αὐτάρκης –εω (ὁ)
 Αὐταρξία –ης (ή)
 Αὐτάρχη –ης (ή)
 Αὐταρχίδα –ης (ή)
 Αὐταρχίδης –ου (ὁ)
 Αὐταρχος –ου (ὁ)
 Αὐταφίλη –ης (ή)
 Αὐτάφιλος –ου (ὁ) –Θεσσαλός τις
 Αὐτέα –ης (ή)
 Αὐτέας –ου (ή) –Ἀθηναῖος χορηγός κα-
 λῶς καὶ φιλοτίμως ἐχορήγησεν (ἐπιγρα-
 φικόν Μουσεῖον Ἀθηνῶν)
 Αὐτεσίουςα –σης (ή)

Αυτεσίων -ωνος (ό) –Θηβαῖος, υἱός Τιτ-
σαμενοῦ, πατήρ Θήρα (ὀνομάσαντος
Θήραν) καί Ἀργείας, ἕκγονος Θερσάν-
δρου, ἀπόγονος Πολυνείκους, H-8-484A,
H-9-670Δ

Αυτέτης -ου (ό)

Αυτή -ης; (ή)

Αυτηνέτα -ης (ή)

Αυτήνετος -ου (ό) –Πατήρ Ὁφελάν-
δρου

Αυτίας -ου (ό)

Αυτιμη -ης (ή)

Αυτιμος -ου (ό)

Αυτιστάτη -ης (ή)

Αυτιστάτης καί Αντιστάτης -ου (ό)
–Ἀπόγονος οἰκογενείας Ἀτάρβου, A-E-
299A

Αυτίουσα -σης (ή)

Αυτίων -νος (ό)

Αυτοβάρης -ους; (ό)

Αυτοβία -ης (ή)

Αυτόβιος -ίου (ό)

Αυτοβοισάκης -ου (ό) –Πέρσης τις

Αυτοβορέα -ης (ή)

Αυτοβορέας -ου (ό)

Αυτοβούλα -ης (ή)

Αυτοβούλη -ης (ή) –(ή ἐξ αὐτῆς βούλη-
σις πράτουσα)

Αυτόβουλος -ου (ό) –Ζωφράφος –Μα-
θητής Ὀλυμπιάδος –Ἀθηναῖος Σουνιεύς,
ὁ υἱός Ἀντικλέους –Υἱός Πλουτάρχου
–Πλατωνικός φιλόσοφος

Αυτοβώλα -ης (ή)

Αυτόβωλος -ου (ό) –Νεοσύλλεκτος –Υἱ-
ός Πολυσάοντος

Αυτογένεθλος -ου (ό & ή) –Επίθετον
Ἡελίοιο μέ συνώνυμον: Πατήρ –Επίθε-
τον Φύσεως

Αυτογενής -οῦς (ή) –Επίθετον Αἰδοῦς

Αυτογόνη -ης (ή)

Αυτόγονος -ου (ό & ή) –(αὐτογενής) –
Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Επίθετον Ἡρας –Ε-
πίθετον Ἀφροδίτης –Επίθετον Φάνητος

Αυτοδάμεια -ης (ή)

Αυτόδαμος -ου (ό)

Αυτοδεσπότης -ου (ό) –Συνώνυμον:
Τύραννος –Επίθετον Ἐρωτος

Αυτοδίδακτος -ου (ό) –Επίθετον Ἀρεως
–Επίθετον Ἐρωτος μέ συνώνυμον: Σο-
φός

Αυτοδίκη -ης (ή) –Δαναῖς φονεύσασα
Αἰγυπτιάδην Κλυτόν, H-10-910A

Αυτόδικος -ου (ό & ή) –Πλαταιεύς ἡ Ἀ-
θηναῖος σύζυγος Ἀδεία, A-E-301A

Αυτοδότα -ης (ή)

Αυτόδοτος -ου (ό)

Αυτοδώρα -ης (ή)

Αυτόδωρος καί Αντίδωρος -ου (ό)
–Ἐπικούρειος ἡ γραμματικός

Αυτοέλικτος -ου (ή) –Επίθετον Ἐννουῶς
μέ συνώνυμον: Λοξή

Αυτοθαῖς -ίδος (ή) = Θαῖς –ιδος, ἐταῖρα
ἀκολουθοῦσα Μέγαν Ἀλέξανδρον

Αυτοκάβαλος -ου (ό) –(Εἶδος ὑποκρι-
τικῶν βωμολόχων ἀπαγγελόντων αὐ-
τοσχέδια καί ἀνάξια λόγου ποιήματα)
–Πλαστόν ὄνομα

Αυτοκάνης -ου (ό) –καί ὄρος

Αυτοκασιγνήτη -ης (ή) –Επίθετον Ἀρ-
τέμιδος –Επίθετον Εὐρυφαέσσης –Επί-
θετον Κίρκης

Αυτοκασίγνητος -ου (ό) –Επίθετον Ἄτα
–Επίθετον Ἀπόλλωνος –Επίθετον Διός

Αυτόκλεια -ης (ή)

Αυτοκλείδα -ης (ή)

Αυτοκλείδας -αο (ό)

Αυτοκλείδη -ης (ή)

Αυτοκλείδης -ου (ό) –Συγγραφεύς ἡ Ἀ-
θηναῖος –Λεξικογράφος: περὶ Ἀθηναί-
κης θρησκευτικῆς πρακτικῆς –Υἱός καί
πατήρ Εὐετίωνος, Σφήττιος –Υἱός Σω-
στράτου, Φρεάρριος

Αὐτοκλείδης ἢ Ἀντικλείδης –ου (ὁ) =
Ἑξηγητικά ἢ Ἑξηγητικόν Λεξικόν

Αὐτοκλείς –είος (ὁ)

Αὐτοκλῆς –έους (ὁ) –(ἐνδοξος) –Υἱός
Τολμαίου, Ἀθηναῖος στρατηγός, Ἀνα-
φλύστιος –Πατήρ καί υἱός Αὐταίου –Ο
Ἀθηναῖος Στρομβιχίδου ρήτωρ –Πατήρ
Φιλοδήμου ἐξ Ἑρσιῶδων –Ἀγνούσιος
–Υἱός Δερκύλου Ἀγνούσιος –Υἱός Τολ-
μαίου Ἀναφλύστιος –Υἱός Στρομβίχου
Εὐωνυμεύς –Υἱός Ἀνδροκλέους Εὐωνυ-
μεύς –Πιθεύς –Υἱός Χαιρίππου Πιθεύς,
H-7-534A

Αὐτόκλιτη –ης (ή)

Αὐτόκλιτος –ου (ὁ)

Αὐτοκλίδα –ης (ή)

Αὐτοκλίδας –αο (ὁ)

Αὐτοκλός –ου (ὁ) –Πατήρ Πολυζάλου
Μεγαρέως

Αὐτοκράτα –ης (ή) –Ὄνομα δούλης

Αὐτοκράτεια –ης (ή)

Αὐτοκράτειραι –ων (οἱ) –Ἐπίθετον Ἑ-
ρινῶν

Αὐτοκράτεις –είος (ὁ) –Πατήρ Παρμεν-
νιούνειος

Αὐτοκράτη –ης (ή) –(ή κυβερνώσα κα-
τά τήν ἰδίαν τήν θέλησιν)

Αὐτοκράτης –ους (ὁ) –Ποιητής καί ἱστο-
ρικός –Κωμικός ἀρχαῖος –Συγγραφεύς
–Υἱός Νικοκλέους –Υἱός Χαιρεστράτου
–Ἐρεχθεῖδος φυλῆς, A-E-308A

Αὐτοκράτουρ –ρος; (ὁ)

Αὐτοκράτωρ –ορος (ὁ) –(ὁ ἑταῦ κύριος)
–Ἀθηναῖος –Ἐπίθετον Ὀσίριδος

Αὐτοκρέτη –ης (ή)

Αὐτοκρέτης –ου (ὁ)

Αὐτολάα –ης (ή)

Αὐτολαΐδα –ης (ή)

Αὐτολαΐδας –αο (ὁ)

Αὐτόλαος –ου (ὁ) –Υἱός Ἀρκάδος ὅτις
ἀνέθρεψε εὐρόντα ἐκτεθειμένον τόν Ἀ-
σκληπιόν

Αὐτολέαινα –ης (ή)

Αὐτολέων καί Λεώνυμος –ου (ὁ) –(ἀν-
δρείος ὡς Λέων) –Βασιλεὺς Παιόνων ἢ
Κροτωνιάτης στρατηγός, A-E-310A

**Αὐτολέων καί Αὐδολέων καί Αὐτόλε-
ως –ω (ὁ)**

Αὐτολῆ –ῆς (ή)

Αὐτολήκυθος –ου (ὁ) –Δούλος τις

Αὐτολῆς –ῆος (ὁ)

Αὐτολήτη –ης (ή) –Γυνή Μεταποντίου

Αὐτόλητος –ου (ὁ)

Αὐτολογία –ης (ή)

Αὐτόλογος –ου (ὁ)

Αὐτολόχεια –ης (ή)

Αὐτολόχευτος –ου (ὁ & ῆ) –Ἐπίθετον
Διονύσου μέ συνώνυμον: Ὀλύμπιος –Ἐ-
πίθετον Οὐρανοῦ

Αὐτόλοχος –ου (ὁ)

Αὐτολύκα –ης (ή)

Αὐτολύκειος –ου (ὁ) –Ἐπίθετον Αὐτο-
λύκου

Αὐτόλυκος –ου (ὁ) –(αὐτόφωτος, λα-
μπρός) –Υἱός Ἑρυχθονίου –Υἱός Ἑρμοῦ
καί Χιόνης (θυγατρός Βορέως καί Ὀρει-
θυῖτα) –Υἱός Ἑρμοῦ καί Φιλώνης. Διδα-
χθεὶς ἀπάτην, πανουργίαν καί κλοπὴν
ὑπὸ πατρός, περίφημος παρὰ ἀρχαίων
ὡς πολυμήχανος κλέπτης. Ἐξ Ἀντικλεί-
ας θυγατρός αὐτοῦ πάππος Ὀδυσσεύς
(προσωποποίησις πανουργίας καί δό-
λου) –Ἀρεοπαγίτης –Μαθηματικός καί
γεωμέτρης Πιτανεύς, ὁ ἀρχαιότατος τῶν
Ἑλλήνων –Ἀστρονόμος –Νικητής Πανα-
θηναίων (συμπόσιον Ξενοφώντος) –Νε-
μεονίκης, σύζυγος Μνήστηρος, ὁ πάππος
Ὀδυσσεύς O.O.Λ.85, Σ414, A-E-310A, H-
7-1237A, H-9-334A, 342A, H-12-31A, 636A,
H-14-321Δ, H-17-417A

Αὐτολύτη –ης (ή) –Γυνή ἢ θυγάτηρ Με-
ταποντίου

Αὐτόλυτος –ου (ὁ)

Αὐτομάθεια καί Αὐτομάθη –ης (ή) –
(αὐτοδίδακτη)

Αὐτομάθη καὶ Αὐτομάθεια –ης (ή)

Αὐτομάθης –ου (ό) –(αὐτοδίδακτος)–Αθηναῖος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς

Αὐτομάτη –ης (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης –Δαναῖς φονεύσασα Βούσιριν Αἰγυπτιάδην κατόπιν σύζυγος Ἀρχιτέλους, υἱοῦ Ἀχαιοῦ, καὶ κατόπιν Ἀρχανδρου ἀπὸ Φθιώτιδα, Η-5-773Α

Αὐτοματία –ης (ή) –Θεά τῆς Εὐτυχίας ἢ Τύχης

Αὐτόματος –ου (ό) –(ὁ πρῶτων ἐξ ἑταῦ)

Αὐτομέδη –δης (ή)

Αὐτομέδον καὶ Αὐτομέδων –ντος (ό)

Αὐτόμεδος –ου (ό)

Αὐτομέδουν –οῦνιος (ό)

Αὐτομέδουσα –σης (ή) –(ὁ γεννημένος νὰ γίνῃ ἱκανὸς ἄρχων) –Θυγάτηρ Ἀλκαθόου γυνὴ Ἰφίκλου μέ ὃν γεννᾷ Ἰόλαον, σύντροφον Ἡρακλέους

Αὐτομέδων καὶ Αὐτομέδον –οντος (ό) –(ὁ αὐτὸς ἑαυτὸν κυβερνῶν) –Μνηστήρ Ἴπποδαμείτας –Ἠνίοχος Ἀχιλλέως (ὡς καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Διῶρους) καὶ φίλος καὶ Ἀρματηλάτης ἵπποκόμος αὐτοῦ καὶ Πατρόκλου –Τύραννος Ἑρετρίας –Ποιητὴς –Κυζικηνὸς –Επιγραμματοποιός, Α-Ε-311Δ, Ο.Ι.ΠΠ145, 148Ω474, 574

Αὐτόμεια –ης (ή) –Θυγάτηρ Νεμερίου

Αὐτομείδεις –ειος (ό)

Αὐτομελίνα –ης (ή)

Αὐτομένεις –ειος (ό)

Αὐτομένη –ης (ή)

Αὐτομένης –ους (ό) –Αθηναῖος –Τύραννος –Κορίνθιος –Πατὴρ Ἀριφράτου καὶ Ἀριγνώτου

Αὐτομενίδη –ης (ή)

Αὐτομενίδης –ου (ό)

Αὐτομήδη –ης (ή) –Μήτηρ Κλεάρχου

Αὐτομήδης –ου (ό) –Αἰδὸς τις –Πατὴρ Τυραννία –Νεμεονίκης στό πένταθλο Φλιάσιος, υἱὸς Τιμοξένου

Αὐτομηδίδη –ης (ή)

Αὐτομηδίδης –ου (ό)

Αὐτομητίδη –ης (ή)

Αὐτομητίδης –ου (ό)

Αὐτόμολος –ου (ό) –(ἄκλητος ἐρχόμενος), Η-18-192Α

Αὐτόμουσα –σης (ή)

Αὐτόμων –νος; (ό)

Αὐτονίδη –ης (ή)

Αὐτονίδης –ου (ό)

Αὐτονίκη –ης (ή)

Αὐτόνικος –ου (ό)

Αὐτονόα –ης (ή) –(ἡ μόνη ὀρθῶς σκεπτομένη καὶ κρίνουσα)

Αὐτονόη –ης καὶ Ἀψευδῆς –οὔς (ή) –Θυγάτηρ Νηρέως καὶ Δωριδὸς

Αὐτονόη –ης (ή) –Δαναῖς θυγάτηρ Δαναοῦ καὶ Ναϊάδος Πολυξοῦς σύζυγος Αἰγυπτιάδου Εὐρυλόχου –Θεραπαινίς Πηνελόπης –Θυγάτηρ Κάδμου, πού μέ Ἀρισταῖον, γεννᾷ Πολύδωρον ἢ ἀδελφὴ Πολυδώρου καὶ μήτηρ Ἀκταίωνος. Τούτον μετεμόρφωσε ἡ Ἀρτεμις εἰς ἔλαφον, ἰδούσαν λουομένην, καὶ κατεσπάραξον οἱ πεντήκοντα κύνες αὐτοῦ –Θυγάτηρ Πειρέως ἢ Πειραίου πού μέ Ἡρακλὴν γεννᾷ Παλαίμονα –Θυγάτηρ Οἰνέως ἀδελφὴ Μελεάγρου –Μήτηρ Χαρίτων, Α-Ε-312Α, Η-5-773Α, Ο.Ο.Σ.182

Αὐτονόη καὶ Ἀντινόη –ης (ή) –Σύζυγος Κηφέως, θυγάτηρ Ἀλεοῦ ἢ σύζυγος Ἀλεοῦ, θυγάτηρ Κηφέως

Αὐτονόμα –ης (ή)

Αὐτονόμη –ης (ή) –Θυγάτηρ Κρητὸς Φιλολαΐδα

Αὐτόνομος –ου (ό) –(ὁ ἐλευθέρως ζῶν, ἀσκητικός) –Πατὴρ Ἀκανθύλλης –Χριστιανὸς ἅγιος

Αὐτόνοος ἢ Αὐτόνους –ου (ό) –(ὁ ἔχων ἰδίαν θέλησιν) –Δελφικὸς ἥρως ὅτα μετὰ Φυλάκῳ κατεδίωκον Πέρσες ὅτε ἤρχοντο νὰ καταστρέψουν τὸ Μαντεῖον –Πατὴρ Ανθέως –Υἱὸς Εὐθυμῖχου –Τρώς φονευθεὶς ὑπὸ Πατρόκλου –Ἕλληνας φο-

νευθείς ὑπό Ἑκτορος –Σύζυγος Ἴππο-
δαμείης, μέ ἀνθρῶποφάγους ἵππους κα-
τασπαράξαντας τόν υἱόν του Ἄκανθον

Αὐτονός –ου (ό)

Αὐτόνους –ου (ό)

Αὐτόξυλος –ου (ό) –(ἐξ ἀπλουῦ ἀκατεργάστου ξύλου) Ἐπίθετον Πανός μέ συνώνυμον: Παρωρείτης

Αὐτόπας –α (ό)

Αὐτοπάτωρ –ρος (ό & ή) –Ἐπίθετον Διός –Ἐπίθετον Φύσεως –Συνώνυμον τῆς Μεγίστης τῶν Θεῶν

Αὐτοπήκτης καί Ἐντοπήκτης –ου (ό)

Αὐτόπις –ιδος; (ό);

Αὐτ(ος) –ου (ό)

Αὐτοσθένης –ειος (ό)

Αὐτοσθένη –ης (ή)

Αὐτοσθένης –ους; (ό) –Αθηναῖος ἀρχων –Ἐυπειταίων, ὁ υἱός Αὐτοσθενίδου

Αὐτοσθενίδα –δης (ή)

Αὐτοσθενίδας –αο (ό)

Αὐτοσθενίδα –ης (ή)

Αὐτοσθενίδης –ου (ό) –Αθηναῖος, υἱός Αὐτοσθενίδου Ἐυπειταίων

Αὐτόσπορος –ου (ό & ή) Ἐπίθετον Αἰῶνος –Ἐπίθετον Τηθύος μέ συνώνυμον: Παρευνέτις

Αὐτόστολος –ου (ό)

Αὐτόσυτος –ου (ό)

Αὐτοτέλεια –ης (ή)

Αὐτοτέλης –ους (ό) –(τέλειος ἐν ἑαυτῷ) –Συνώνυμον: Πρεσβύτατος –Ἐπίθετον Ἑρώτος

Αὐτοτόκος –ου (ό) –Ἐπίθετον Διός

Αὐτοῦχα –ης (ή)

Αὐτοῦχος –ου (ό) –Υἱός Ἀπόλλωνος καί Κυρήνης, ἀδελφός Ἀρισταίου

Αὐτοφάνεια –ης (ή)

Αὐτοφάνη –ης (ή)

Αὐτοφάνης –ους (ό)

Αὐτοφάντα –ης (ή)

Αὐτόφαντος –ου (ό)

Αὐτοφίλη –ης (ή)

Αὐτόφιλος –ου (ό)

Αὐτοφόνη –ης (ή)

Αὐτοφόνη –ης (ή)

Αὐτόφονος –ου (ό) –Πατήρ Πολυφόντου –Ἡγεμών Θηβαῖος εἰς Τροίαν, Ο.Ι.Δ.395

Αὐτοφρᾶ –ῆς; (ή)

Αὐτοφραδάτη –ης (ή)

Αὐτοφραδάτης –ου (ό) –Ὄνομα πολλῶν Περσῶν –Σατράπης Ταπύρων

Αὐτοφράδη –ης (ή)

Αὐτοφράδης –ου (ό)

Αὐτοφράς –άδου; (ό)

Αὐτοφυή –ῆς (ή)

Αὐτοφυής –ῆ (ό) –Ἐπίθετον Ἡελίοιο

Αὐτοφωντίδη –ης (ή)

Αὐτοφωντίδης –ου (ό)

Αὐτοφών –ῶντος; (ό)

Αὐτοφῶσσα –σσης (ή)

Αὐτοχάρεια –ης (ή)

Αὐτοχάρης –ου (ό)

Αὐτοχαρίδα –δης (ή)

Αὐτοχαρίδας –αιο (ό) –Σπαρτιάτα Πυθαγορικός φιλόσοφος, H-16-499A καί Δ

Αὐτόχαρις –ιος καί Αὐταόχαρος –ου (ό) –Ἱστορικός –Συγγραφεύς

Αὐτόχαρος καί Αὐτόχαρις –ιος (ό)

Αὐτόχειρ –ρος (ό) –Ἐπίθετον Διός μέ συνώνυμον: Ἄναξ

Αὐτόχθη –ης (ή) –Θυγάτηρ Περσέως –Σύζυγος Αἰγέως, H-15-790A

Αὐτόχθης –ου (ό)

Αὐτοχθονίτη –ης (ή)

Αὐτοχθονίτις –ιδος (ή)

Αὐτόχθων –νος (ό) –(ἀναφυεῖς ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς) Γραμματικός –Βασιλιάς Ἀτλαντίδος –Πᾶς Ἀθηναῖος κατοικῶν ἀνέκαθεν ἐν Ἀττικῇ

Αὐτοψία –ης (ή) –Γυνή Ἀττικῆς

Αὐφθαίμακος –ου (ό)

Αὐφθείμακος –ου (ό)

Αὐφίδια –ης (ή)

Αὐφιδιάτος –ου (ό)

Αὐφιδιος –ίου καὶ **Αὐφιδος** (ό) –Πατρὺς Ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον –Ποταμός Ἰταλίας τανῦν Ὀφάντο, Α-Ε-315Α

Αὐφιδιος Μάρκος Ἀρτεμίδωρος –ου (ό) –Κορίνθιος κωμωδός, νικητὴς Καισαρειῶν Θεσπιῶν

Αὐφιδος –ου (ό) –Ποταμός

Αὐφίδνα –ης (ή)

Αὐφιδνος –ου (ό)

Αὐφισ –ιδος (ό) –Ποταμός

Αὐφροσύνη καὶ **Αὐφροσύνη** –ης (ή)

Αὐφροσύνη καὶ **Ἀφροσύνη** (ή)

Αὐφρόσυνος –ου (ό)

Αὐχίεις –εντος (ό)

Αὐχένια –ης (ή)

Αὐχένιος –ίου (ό)

Αὐχέσσσα –ης (ή) –(ἀλαζών) –Επίθετον Λητοῦς

Αὐχίς –ιδος (ή)

Αὐχμήεις –εντος (ό) –(ξηρός, ἄνευ βροχῆς) –Επίθετον Πανός με συνώνυμον: Νόμιος

Αὐχμήσσσα –σσης (ή)

Αὐχμίων –νος (ό)

Αὖως καὶ **Ἠὼς** καὶ **Ἐως** καὶ **Παλλαντίς** –ιδος (ή) –Η-7-1158

Ἄφα καὶ **Ἀφαία** –ης (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Θεότης Αἰγινήτης (Δικτύinna ἢ Ἀρτεμις), Α-Ε-136Α, Η-17-884Α

Ἀφαία –ης (ή) –Θυγάτηρ Κάρμης καὶ Διός. Ἀπὸ Κρήτην εὐρέθη εἰς Αἰγίναν διὰ νὰ ἀποφύγῃ ἔρωταν Μίνως. Οἱ Αἰγινίτες τῆς ἔκτισαν ναόν –Επίθετον Ἀφροδίτης –Επίθετον Ἀρτέμιδος με συνώνυμον: Βριτόμαρτις –Επίθετον Βριτομάρτιος –Ἡ πρότερον Δίκτυinna

Ἀφαῖος –ου (ή)

Ἀφαιρέτιδες –ίδων (οἱ) –(ἀφαιροῦσαι) –Επίθετον Μοιρῶν

Ἀφαίστια –ης (ή)

Ἀφαίστιος –ίου (ό)

Ἀφαιστίουσα –σης (ή)

Ἀφαιστής –ίδος (ή)

Ἀφαιστής –ίδος; (ή)

Ἀφαιστίων –νος (ό)

Ἀφαιστος καὶ **Ἥφαιστος** –ου (δωρική) (ό) –Θεός φωτιᾶς, υἱός Διός καὶ Ἥρας ἢ, ἐκ παρθενογενέσεως τῆς Ἥρας μόνον (Ἡσίοδος)

Ἀφακίτη –ης (ή)

Ἀφακίτις –ιδος (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης ἐξ Ἀφάκης Λιβάνου, μέ μαντεῖο καὶ ναόν κατεδαφισθέντα ὑπὸ Μ. Κωνσταντίνου. Εἰς πλησίον λίμνην ἔρριπτον νομίσματα ἄτινα, ἐφόσον ἔπλεον, ἐγίνοντο δεκτά ὑπὸ θεᾶς. Τὸν περίγυρον ἔλουζε παράδοξον φῶς

Ἀφάμια –ης (ή)

Ἀφάμιος –ίου (ό) –Τὰ Φωκέων ἀντιστοιχῶν τῶν ἐν Δελφοῖς Ἰλαίῳ

Ἀφανείς –ων (οἱ) –Επίθετον Ἑρινῦν –Επίθετον Μοιρῶν

Ἀφανής –ους (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης –Επίθετον Εἰλειθυίας μέ συνώνυμον: Πάρεδρος –Επίθετον Περσεφόνης

Ἀφαρέες –έων (οἱ) –Επίθετον Χαρίτων

Ἀφαρείδα –δης (ή)

Ἀφαρείδας –ος καὶ **Ἰδας** καὶ **Ἀφεισίδας** καὶ **Μίδαμος** καὶ **Πολυδέκτωρ** καὶ **Ἐγκέλαδος** –ου (ό) –(δέξ Ἰδας)

Ἀφαρείδες (οἱ) –Ἰδας, Λυγκεύς

Ἀφαρεῖδη –ης (ή)

Ἀφαρείδης καὶ **Ἰδας** καὶ **Λυγκεύς** –έως (ό)

Ἀφαρετίδη –ης (ή)

Ἀφαρετίδης –ου (ό) –Υἱός Ἀφαρέως, ὁ Λυγκεύς καὶ Ἰδας μνηστευθέντες ἐξ ἀδέλφης Λευκιππίδης ἦτοι: Ἰλάτιρα καὶ Φοῖβην, Η-12-276Α

Ἀφαρεύς –έως (ό) –(κοιλικόν πτερύγιον ἰχθύος Θύννου, κατευθυντήριον;)-Υἱός Γοργοφόνης, καί Περιήρους ἢ Λαοκόσσης καί Περιήρους, πατήρ Λυγκέως καί Ἰδα καί Πίσου, βασιλεὺς Μεσσηνίας –Τραγικός ποιητής καί ρήτωρ, υἱός (πρόγονος) Ἰσοκράτους Ἐρχιεύς, γόνος Ἰππίου ρήτωρ –Συγγραφεὺς –Υἱός Καλήτορος φονευθεὶς ὑπὸ Αἰνείου εἰς Τροίαν, O.I.N.478541, A-E-319, H-7-1047Δ, H-9-549Δ1009A, H-12-613Δ, H-14-897Δ, H-18-945A

Ἀφαρίδες –ων (οἱ) Υἱοὶ Ἀφάρεως (Ἰδας, Λυγκεύς), (Φοίβη καί Ἰλάειρα), μνησταὶ Ἀφάρεων ἅς ἐκλεψαν Διόσκουροι

Ἀφάρη –ης (ή)

Ἀφάρης –ου (ό)

Ἀφαρητιάδη –ης (ή)

Ἀφαρητιάδης –ου καί Ἀφαρητίδης –ου (ό) –Ἐγγονος Ἀφάρεως

Ἀφαρητίδη –ης (ή)

Ἀφαρητίδης –ου (ό)

Ἀφαρις –ιδος (ό) –Πρωτεργάτης φόνου Ἀγιδος Βασιλέως

Ἀφατον –ου (τό;) –Επίθετον Ἐρωτος

Ἀφγάσανδρα –ης (ή)

Ἀφγάσανδρος –ου (ό)

Ἀφδαλη –ης (ή)

Ἀφδαλος –ου (ό) –Υἱός Διονυσίου

Ἀφείδα –ης (ή)

Ἀφείδας –αντος (ό) –(ό τα φειδόμενος) Βασιλεὺς, υἱός Ἀρκάδος καί Λεανείρας, πατήρ Ἀλέου καί Λευκώνης, ἡγεμὼν Τεγέας –Υἱός Πολυαίμονος, πατήρ Ἐπηρίτου ὃν ἐπροστάτευσεν ἐπιστρέψας ὁ Ὀδυσσεύς, O.O.Ω.305, A-E-324Δ

Ἀφειδής –έος (ό) –(ό ἀφθόνως παρέχων) –Επίθετον Ἐρωτος

Ἀφεινόκλεια –ης (ή)

Ἀφεινοκλῆς –έους (ό)

Ἀφειστίουσα –σης (ή)

Ἀφειστίων –νος (ό)

Ἀφέλεια –ης (ή)

Ἀφέληα –ης (ή)

Ἀφέλης –ου; (ό) –(ἀπλοϊκός)

Ἀφελίσκη –ης (ή)

Ἀφελίσκος –ου (ό)

Ἀφενόκλεια –ης (ή)

Ἀφενοκλῆς –έους (ό)

Ἀφενώ –οὺς (ή)

Ἀφενώ; (ή)

Ἀφέρας –α (ό)

Ἀφερτος –ου (ή) –Επίθετον Πειθοῦς μέ συνώνυμον: Τάλαινα

Ἀφέσας –αντος; (ό)

Ἀφέσια –ης (ή)

Ἀφесίδα –ης (ή)

Ἀφесίδας καί Μίδαμος καί Ἰδας καί Πολυδέκτωρ καί Ἐγκέλαδος –ου (ό) –Αἰγύπτου υἱός, A-B-345Δ

Ἀφέσιος –ίου (ό) –(Λυτρωτής) –Επίθετον Διός

Ἀφέστια –ίης (ή)

Ἀφέστιος καί Ἀκέστιος καί Ἀκέσιος –ίου (ό) –(ό μακράν ἐστίας) –Επίθετον Ἀπόλλωνος, A-B-345Δ, H-17-617A

Ἀφεστοδώρα –ης (ή)

Ἀφεστοδώρος –ου (ό) –Θηβαῖος τις

Ἀφεταιῖα –ης (ή)

Ἀφεταιῖος –ου (ό) –Ἡρως ἐν Σπάρτῃ

Ἀφετήρια –ης (ή)

Ἀφετήριος –ίου (ό) –(κατάλληλος τα τα ἐκρίπτειν) –Επίθετον Ἑρμοῦ

Ἀφεψίας –αντος (ό)

Ἀφεψιμᾶς –ᾱ (ό) –Χριστιανικόν

Ἀφεψίουσα –σης (ή)

Ἀφεψίων καί Ἀψηφίων –νος (ό) –(ό ἀποβράζων;)-Υἱός Βαθίππου –Βουλευτής ὡς ὁ Μαντίθεος, H-7-193A

Ἄφη –ης (ή) –(τό ἄναμμα) –Μοῦσσα

Ἀφηγούμενη –ης (ή)

Ἀφηγούμενος –ου (ό)

Αφηστία –ης (ή)

Αφήστιος –ίου (ό)

Αφηστίουσα –σης (ή)

Αφηστίων –νος (ό)

Αφηστοδώρα –ης (ή)

Αφηστοδώρος και Ήφαιστοδώρος (ό)
–Υιός Λυκίσκου

Αφήτωρ –ορος (ό) –(ό τοξικός από τῆς τῶν βελῶν ἀφέσεως) –Επίθετον Ἀπόλλωνος

Αφήτωρ –ορος (ό) (ἐκ τοῦ ἀφήμι, μάντεμα)

Ἀφθα –ης (ή) –(ἐξάνθημα ἢ ἔλκος)

Αφθαίμακος –ου (ό)

Ἀφθαν –ἄνος (ό) ;

Αφθαρτοδοκῆτης –ου (ό) –Χριστιανικόν;

Ἀφθαρτοι –ων (οἱ) –Επίθετον Μουσῶν

Ἀφθαρτος –ου (ό) –Επίθετον Ποσειδῶνος

Ἀφθας –α (ό) –Επίθ. Διονύσου, Βάκχου

Αφθειμακος –ου (ό)

Ἀφθεος –ου (ό)

Αφθήρ –ήρος (ό) –Ἀφρικανός

Αφθίτα –ης (ή) –(ἄφθαρτη) –Επίθετον Νεμέσεως

Ἀφθιτος –ου (ή & ό) –Επίθετον Ἡοῦς –Επίθ. Ἀνούβιδος μέ συνώνυμον: Βασιλεύς –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Επίθ. Γῆς μέ συνώνυμον: Ὑπερτάτα –Επίθετον Διός –Επίθετον Ἡελίοιο –Επίθετον Ποσειδῶνος μέ συνώνυμον: Γαιάοχος –Επίθετον Σαράπιδος μέ συνώνυμον Πατήρ –Επίθετον Τελεσφόρου μέ συνώνυμον: Νεωθαλής –Επίθετον Φύσεως –Επίθετον Ὠκεανοῦ μέ συνώνυμον: Πατήρ

Αφθονά –ης (ή)

Αφθονᾶς –ᾶ (ό)

Αφθόνειτα –ης (ή)

Αφθόνειτος –ου (ό)

Αφθόνητα –ης (ή)

Ἀφθόνητος –ου (ό)

Ἀφθονία –ης (ή) –(ἐλλειψις φθόνου) –Ἀρετή πού συναποτελεῖται ἀπό χρήσιν καί κτήσιν (ἀρετές προσωποποιημένες) –Θεότης

Ἀφθονίδα –δης (ή)

Ἀφθονίδας –αο (ό)

Ἀφθόνιος –ίου (ό) –(πλούσιος, ό μή φθονούμενος) –Ρήτωρ Ἀντιοχεύς –Συγγραφεύς –Χριστ. μάρτυς –Μαθητής φιλοσόφου Λιβανίου

Ἀφθόνις –ιτος (ό) –Υιός Μανίχειος

Αφθονίτη –ης (ή)

Ἀφθονίτης –ου (ό)

Ἀφθοννώ –οῦς (ή)

Ἀφθονος –ου (ό & η) –(ό μή ἔχων φθόνον) –Συνώνυμον: Σεμνή –Επίθετον Γῆς

Ἀφθορος –ου (ό & ή) (ό ἀγνός, ἀθῶς, ό μή φθαρεῖς)

Ἀφιάναξ –κτος (ό)

Ἀφιάνασσα και Σθενέβοια –ης (ή) –Θυγάτηρ Ἰοβάτου

Ἀφιανή –ης (ή)

Ἀφιανός και Ἀφφιανός –οῦ (ό) –Ὄνομα χριστ. μάρτυρος, Α-Ε-327Α

Ἀφιάς –άδος (ή)

Ἀφίας –ου (ό)

Ἀφιδίκη –ης (ή)

Ἀφίδικος –ου (ό)

Ἀφιδναῖα –ης (ή)

Ἀφιδναῖος –ου (ό)

Ἀφιδνος –ου (ό) –Φίλος Θησέως –Ἡρώς Ἀφιδνώ, Α-Ε-327Α, Η-9-682Α, Η-18-945Δ

Ἀφίκτηρας –ου (ό) –Προσωνύμιον Διός

Ἀφίκτωρ –ρος (ό) –Επίθετον Διός

Ἀφίνα –ης (ή)

Ἀφίνας –ου (ό)

Ἀφιπτολέμα –ης (ή)

Ἀφιπτόλεμος –ου (ό) –Η-16-835Δ

Ἀφίτος –ου (ό)

Αφλάστα -ης (ή)

Αφλαστον -ου (ή)

Αφναῖς -ῖδος (ή) –Νύμφη

Αφνεῖα -ης (ή) –(πλουσία)

Αφνειή -ης (ή) –Επίθετον Αφροδίτης

Αφνειόν -ου (ή) –(πλουσία) –Επίθετον Κορίνθου

Αφνειός -οῖο (ό) –(πλούσιος) –Επίθετον Ἀρεως –Επίθετον Ωκεανού

Αφνηῖς -ῖδος (ή) –Εκ Καππαδοκίας πού μέ Πιξάδωρον, ἀδελφόν Ἐκατόμνου γεννᾶ Ἀδαν(·)

Αφόβητη -ης (ή)

Αφόβητος -ου (ό) –(ό μή φοβούμενος) –Ἀδελφός Αἰσχίνου –Υἱός Εἰουλίου –Επίθετον Ἀρεως –Υἱός Ἀτρομήτου Κοθωκίδης, A-E-328A, H-7-534Δ

Αφοβία -ης (ή)

Αφοβίνη -ης (ή)

Αφοβίνος -ου (ό)

Αφόβιος -ίου (ό)

Ἀφοβις καί Ἀφω(ρ)φις; (ό) –Βασιλεύς Αἰγύπτου

Ἀφοβος -ου (ό) –(ό ἄνευ φόβου) –Επίτροπος περιουσίας Δημοσθένους –Τίτλος λόγου Δημοσθένους –Υἱός Μνησιβούλου Σφήττιος, A-E-328A, H-5-944A, H-7-1052Δ

Ἀφραάτης -ου (ό) –Όσιος –Χριστιανικόν

Ἀφραῖα -ης (ή)

Ἀφραῖας -ου (ό) –Με Ἀστυνόμη γεννᾶ Ἀφροδίτην

Ἀφράνια -ης (ή) –Ρωμαϊκόν

Ἀφράνιος -ίου (ό) –Ρωμαϊκόν

Ἀφραος -ου (ό) –Βασιλεύς Λιβύης

Ἀφραστος -ου (ό & ή) –(ἀνέκφραστος) ή Ἐκάτη, παρὰ Ταραντίνοις

Ἀφρέγανη -ης (ή)

Ἀφρέγανος -ου (ό)

Ἀφρηνα -ης (ή)

Ἀφρηνος -ου (ό)

Ἀφρηνός -ου (ό)

Ἀφρικάνα -ης (ή)

Ἀφρικάνος -ου (ό)

Ἀφρικανός Σέξτος Ἰούλιος (ό) –Σταδιο-νίκης

Ἀφρικός -ου (ό)

Ἀφριος -ίου (ό) –Τά ἐν Λαρίσι καί Κρανῶνι

Ἀφρογένεια -ης (ή) –(ή ἐκ τοῦ ἀφροῦ γεννηθείσα) –Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀφρογένη -ης (ή)

Ἀφρογένης -ου (ό)

Ἀφρογενής -οῦς (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης

Ἀφροδᾶ -ῆς; (ή)

Ἀφροδᾶς -ᾶο (ό)

Ἀφροδάτη -ης (ή)

Ἀφροδάτης -ου (ό)

Ἀφροδείας καί Εὐσχήμων -ονος (ό)

Ἀφρόδειος -ου (ό)

Ἀφροδειςία -ης (ή) –Γυνή ἐκ Κορώνης –Όνομα πλοίου –Θυγάτηρ Σωσικράτους

Ἀφροδείσιος καί Ἀφρόδειτος -ου (ό) –(ό ἀνήκων εἰς Ἀφροδίτην)

Ἀθηναῖος ἡ Θεσπιεύς –Φλάβιος ἔφηβος

Ἀφροδείσιος -ίου (ό)

Ἀφροδείσις -ιος (ό) –Πατήρ Βαδείτα καί Λιμναίου

Ἀφροδείτη -ης (ή)

Ἀφροδείτης καί Εὐσχήμων -νος (ό)

Ἀφρόδειτος -ου (ό) –(ἀφρογενής)

Ἀφροδείτουσα -σης (ή)

Ἀφροδειτώ -οῦς (ή)

Ἀφροδείτων -νος (ό)

Ἀφροδία -ης καί Ἀφροδίτη (ή) –Μέ Ποσειδῶνα ἡ Βούτον γεννᾶ Ἔρκα

Ἀφροδιάς -άδος (ή)

Ἀφροδίσια -ης (ή)

Αφροδισία -ης (ή) -(ή δοθεῖσα ἀπὸ ἀφρόν) Γυνή ἐκ Σάμου, σύζυγος Τίμωνος καλή καὶ ἀγαθή δι' αὐτὸ τῆς ἀνήγειρον ναόν οἱ Σάμιοι

Αφροδισία (τά) -Ἑορτὴ πρὸς τιμὴν θεᾶς Ἀφροδίτης

Αφροδισιανή -ῆς (ή)

Αφροδισιανός -οῦ (ό)

Αφροδισιάς -άδος (ή) -Πόλις -Νῆσος -Ὀδός -Πλοίου ὄνομα

Αφροδίσιοι -ων (οι) -Ἐπίθετον Ἑρώτων

Αφροδίσιον -ίου (ή) -Ἀδελφὴ Ἀφροδείτα καὶ Μελανίου

Αφροδίσιος -ίου (ό) -(ό ἀνῆκων εἰς τὴν θεάν τοῦ ἔρωτος) -Ἀθηναῖος ἢ πατὴρ Παράμονου -Ὀρχομένιος -Ὄνομα μηνός Βιθυνῶν -Χριστιανικόν

Αφροδίσις καὶ Ἀφροδείσις -ιος (ό)

Αφροδείσις -ειος (ό)

Αφροδίουσα -σης (ή)

Αφροδίσις -ιος (ό)

Αφροδίτα -ης (ή)

Αφροδιτάριον -ίου (ή)

Αφροδίτη καὶ Ἀβροδίτη -ης καὶ Ἀφρώ -οῦς (ή) -(ἀναδυθεῖσα ἐξ ἀφρών) -Γαμηλία θεά -Προσωποποιήσις ἔρωτος, ὁμορφιάς καὶ γυναικειάς χάριτος καὶ ἐρώτων -Μήτηρ Αἰνείου -Θυγάτηρ Διός καὶ Τιτανίδος Διώνης κατ'Ὅμηρον, ἐνὼ κατ'Ἡσίοδον ἐξ αἵματος, πίπτοντος ἐκκομμένων μορίων Οὐρανοῦ, ὅτε ἀπέκοπτεν Κρόνος -Σύζυγος Ἡφαίστου, ἐρωμένη Ἀρεως μέ ὃν γεννᾷ Ἐρωταν, Ἀντέρωταν, Ἀρμονίαν καὶ ἄλλα τέκνα. Θεά Σελήνης προστάτης νομίμου γάμου, βλαστήσεως, δρόσου, θαλασσοπόρων. Ὑντροφοί: Χάριτες, Πειθῶ, Νύμφες, Ἐρωτας, Πόθος, Ἰμερος. Σύμβολα: ῥόδον, ἀνεμώνη, ροδιά, μυρσίνη, μήλον, τράγος, σπουργίτι, περιστερὰ, κριάρι, λαγός, κάπρος. Ἐμπλεκεν ἐρωτικά ἀνθρώπους. Ἡράσθη Ἄδωνιν, Φαέθοντα,

Κινύραν, Ἀγχίστην μέ ὃν γεννᾷ Αἰνεία. Ἐλατρεύετο παντοῦ κυρίως Ἀπρίλιον -Ἐκ Κυθήρων Πάφου -Ἐρασθείσα Ἄδωνιν -Καὶ Πυθιονίαν Ἀφροδίτη -Μέ Ἐρμὴ γεννᾷ Ἐρμαφρόδιτον, ὃν ἠράσθη Σαλμακίς καὶ ἐνώθη διὰ παντός -Ἐπίθετον Ἥρας -Ἐπίθετον Ρέας -Φίλη βασιλέως Κύπρου Κινύρα, ὅστις μετὰ θάνατον ἐτίμησε ὡς θεάν -Ἀναγραμματιζομένη διδρι=Διατροφήν, Ο.Ι.Τ.282, Ω699, Δ14, Α-Ε-349Δ, Η-18-39Α

Αφροδίτη -ης (ή) -Θεά Ἐρωτος, Πειθοῦς καὶ Ἀρμονίας

Αφροδίτη -ης (ή) -Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Αφροδίτης -ου (ό) -Καὶ πηγῇ

Αφρόδιτος καὶ Ἐρμαφρόδιτος -ου (ό) -Ἀθηναῖος -Αἰθαλίδης, Α-Ε-364Α, Η-18-947Δ

Αφρόδιτος καὶ Ἀβρόδιτος -ου (ό)

Αφροδιτία -ης (ή)

Αφροδίτιος -ίου (ό)

Αφροδιτώ -οῦς (ή)

Αφροδίων -νος (ό)

Αφροδοῦς -οῦντος (ό)

Αφροδῶ -οῦς (ή)

Αφρόεις -εντος (ό)

Αφρόεσσα -σσης (ή) -Ὄνομα πλοίου Ἀθηναίων

Αφρόντιστος -ου (ό & ή) -Ἐπίθετον Ἐρωτος

Αφρούς -οῦ (ό)

Αφρώ -οῦς (ή) -Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Αφρώ -ους καὶ Ἀφροδίτη -ης (ή) -Νηρηΐς

Αφσεφής -οῦς; (ό) -Μαραθωνομάχος

Αφύδιος -ίου (ό)

Αφύη -ης (ή) -(σαρδέλα) -Πλαστόν ὄνομα ἐταίρας Νικοστρατίδος, Σταγονίου καὶ Ἀνθίδος

Αφυκτοι -ων (οι) -(οἱ μὴ ἀποφευγόμενοι) -Συνώνυμον: Κύνες -Ἐπίθετον Εἰριν -Ἐπίθετον Κήρων

Ἄφυκτος –ου (ό & ή) –Επίθετον Ἑρωτος
–Επίθετον Κήρων –Επίθετον Μοίρης

Ἀφύλακτος –ου (ό & ή) –Επίθετον Ἑρινύος

Ἄφυρτη –ης (ή)

Ἄφυρτης –ου (ό)

Ἀφύτη –ης καὶ Ἄφυτις –ιος καὶ Ἄφυτος
–ου (ή) –Πόλη Παλλήνης Θράκης

Ἄφυτος –ου (ή)

Ἀφφία –ης (ή) –Θυγάτηρ Ἀρτεμιδώρου

Ἀφφιον –ίου (ή)

Ἄφωρφισ καὶ Ἄφοβις –ιος; (ό)

Ἀφώτιστος –ου (ή & ό) –Επίθετον Σελήνης

Ἀφωφισ καὶ Ἄποπις καὶ Ἑπαφος –ου (ό)

Ἀφωφισ καὶ Ἄρωφισ –ιος (ό) –Βασιλεύς Αἰγύπτου

Ἄχαζ; (ό) –Δίκαιος(!) (1 Ἀπριλίου)

Ἀχαΐα –ης (ή) –Πηγή –Πόλις –Υπερβορεΐα τις

Ἀχαία καὶ Ἀχαΐη –ης (ή) –Επίθετον Δήμητρος

Ἀχαία –ᾱς (ή) –Αἶ Πέτραι –Επίθετον Δήμητρος

Ἀχαιάδα –δης (ή)

Ἀχαιάδας –αιο (ό)

Ἀχαιή –ης (ή) –Επίθετον Δήμητρος

Ἀχαΐα –ης (ή) –Υπερβορεΐα ἣτις ἔφερεν εἰς Ἀπόλλωνα ἐν Δήλῳ δῶρα, μετὰ Ἑκάεργης καὶ Ωπιδος

Ἀχαϊκός –ου (ό) –Επίθετον Ἀρεως

Ἀχαΐς –ίδος (ή) –Φυλή –Εἰς ἔργον Ἀλέξιδος ἐπίθετον Ἡρης, Ο, Α, 245Γ75

Ἀχαΐων –νος (ό)

Ἀχαϊκαρος –ου (ό) –Μάντις ἢ συγγραφεύς ὁ Βοσπορινός

Ἀχαϊκή –ῆς (ή)

Ἀχαϊκός –οῦ (ό) –Φιλόσοφος –Συγγραφεύς –Χριστιανός –Μάρτυς μαθητής Παύλου (Α' πρὸς Κορινθίους –17)

Ἀχαιμένη –ης (ή)

Ἀχαιμένης –ους; (ό) –Υἱός Κυβέλης καὶ Περσέως –Βασιλεύς Περσίας ἐκ γεννεᾶς Περσέως, πάππος Καμβύσου –Υἱός καὶ ἀδελφός Δαρείου Ὑστάσπου, ἀδελφός Ξέρξου, Σατράπης Αἰγύπτου φονευθείς ὑπὸ Ἰναρώ ἐκ Λιβύης, υἱοῦ Ψαμμητίχου

Ἀχαιμενίδαι –ων (οἱ) –Περσικά: Χαχάμάνιχ

Ἀχαιμενίδη –ης (ή)

Ἀχαιμενίδης –ου(ό) –Ἀπόγονος Ἀχαιμένων –Στρατηγός υἱός Γωβρόου γαμβρός Δαρείου, σύζυγος Ἀρταζώστρης

Ἀχαιος –ου (ό) –Εὐωνυμὺς Ἀχαιός
–ου (ό) –(τραχύς, σκληρός) –Γενάρχης Ἀχαιῶν –Ἑρετριεύς ποιητής, τραγικός συγγραφεύς –Υἱός Εὐόθου καὶ Κρεούσης ἕκγονος Ἑλλήνων –Υἱός Λαρίσης –Ὁ Συρακούσιος τραγικός νεώτερος –Επίθετον Ἀρεως, Ο.Β.235, Ι395

Ἀχαιοῦς –οῦντος (ό)

Ἀχαιούσα –σης (ή)

Ἀχαιών –νος (ό)

Ἀχαλήτις –ίδος (ή) –Νύμφη –αι

Ἀχαμενίδη –ης (ή)

Ἀχαμενίδης καὶ Ἀχαιμενίδης –ου (ό)

Ἀχαντη –ης (ή)

Ἀχαντος –ου (ό)

Ἀχαρεὺς –έως (ό) –Παγκρατιαστής

Ἀχάριστη –ης (ή)

Ἀχαριστίουσα –σης (ή)

Ἀχαριστίων –νος (ό) –Ὄνομα δούλου

Ἀχάριστος –ου (ό)

Ἀχαρνεὺς –έως (ό) –Ἀθλητής, συναγωνισθεὶς καὶ μετὰ Ἡρακλέους εἰς ἐπιταφίους ἀγῶνας Ἡρακλέους

Ἀχαρνική –ῆς (ή) –Επίθετον Μούσης

Ἀχαρνίουσα –σης (ή)

Ἀχαρνίων –νος (ό)

Ἀχαρνος –ου (ό)

Ἀχάτης –ου (ό) –Ποταμός Μηδίας ἢ καὶ

Σικελίας –Πιστός φίλος καί σύντροφος Αινείου

Ἀχέα καί Ἀχαία; –ης (ή) –Ἐπίθετον Δήμητρος

Ἀχεδώρα –ης (ή)

Ἀχέδωρος –ου (ό) –Ποταμός Μακεδονίας

Ἀχειλεύς –έως (ό)

Ἀχειλλεύς –έως (ό) –Ἐγγονος Ἀχιλλᾶ

Ἀχείριστος –ου (ό) –Ἀθηναῖος

Ἀχελαιῖα –ης (ή)

Ἀχελαιῖος –ου (ό)

Ἀχέλη –ης (ή)

Ἀχέλης –ου (ό)

Ἀχελήτις –ιδος –(ή) –ιδες –Θυγατέρες ποταμοῦ Ἀχέλητος τῆς Σμύρνης

Ἀχέλητος καί Ἀχέλης –ητος (ό) –Ποταμός Σμύρνης

Ἀχελοῖοδώρα –ης (ή)

Ἀχελοῖόδωρος –ου (ό)

Ἀχελώϊα –ίης (ή)

Ἀχελωῖδες –ων (οἱ) –Θυγατέρες Ἀχελώου ποταμοῦ

Ἀχελωῖδη –ης (ή) –αι –Σειρῆν –αι

Ἀχελωῖδης –ου (ό)

Ἀχελωϊοδώρα –ης (ή)

Ἀχελωϊόδωρος –ου (ό)

Ἀχελωῖος –ίου (ό)

Ἀχελωῖς –ίδος (ή) –Νύμφη πηγῶν, ἀργότερον Μοῦσα μετονομασθεῖσα

Ἀχελωῖς καί Ἀχελωῖς –ίδος (ή) –Μοῦσα –Θυγάτηρ Πιέρου καί Πιμπληΐδος, ἀδελφή Νειλοῦς, Ἀσωποῦς, Τριτόης, Ἑπταπόρης, Ἀχελωῖδος, Τιτοπλοῦς καί Ροδίας

Ἀχελωῖχη –ης (ή)

Ἀχελωῖχος –ου (ό)

Ἀχελών –ωνος (ό) –Ἀρχων Βοιωτῶν

Ἀχελωδώρα –ης (ή)

Ἀχελωδωρος –ου (ό) –Πατήρ Κορίννης ἐν Τανάγρα, ἐκ Προκρατίας, H-11-247A

Ἀχελῶος καί Ἀχελῶος –ου (ό) –Τό ἀρχαῖον ὄνομα Θόας, ποτάμιος θεός –Ποταμός Αἰτωλοακαρνανίας (ὁ καί ἀσπροπόταμος), Ἀχαΐας, Θεσσαλίας καί Φρυγίας –Υἱός Ὠκεανοῦ καί Τηθύος –Τίτλος κωμωδίας Δημονίκου –Τόν ἐρωτά του πρὸς τὴν Δηϊάνειρα ἀποκάλυψε ὁ Μελέαγρος, στόν Ἡρακλῆν πού τόν συνήντησε στόν Ἄδη. Τόν ἀποτελείωσε ὁ Ἡρακλῆς. Μέ Περιμῆδην (θυγατέρα Αἰόλου) γεννᾷ Ἴπποδάμαντα καί Ὀρέστην –Κατ' ἄλλους υἱός Ἡλίου καί Γῆς, πατήρ Σειρήνων (πού γεννᾷ ὁ Ἀχελῶος μέ Στερόπην. Κατ' ἄλλους μέ Τερψιχόρην ἢ Μελπομένην) καί νυμφῶν Ἑχινάδων –Σήμερον Ἀσπροπόταμος, A-E-375Δ, H-10-141Δ, H-12-296Δ, H-13-820A, H-17-672Δ

Ἀχελῶος καί Ἀχελῶος –όου (ό) –Ποταμός μέ θυγατέραν καί Κλειστιρίαν

Ἀχένατη –ης (ή)

Ἀχένατος –ου (ό)

Ἀχερδοῦς –οὔντος (ό) –Δῆμος Ἀττικῆς

Ἀχερόντια –ης (ή)

Ἀχερόντιος καί Ἀχερόντειος –ου (ό) –Ὁ τοῦ Ἀχέροντος

Ἀχέροντις –ίδος (ό) –Ποταμός Ἀχέρων

Ἀχέρουσα –σης (ή)

Ἀχερουσιάς καί Ἀχερουσίς –ίδος (ή) –Καί Λίμνη Ἀχερουσία

Ἀχερουσιάς –άδος (ή) –Λίμνη

Ἀχερουσίς –ίδος (ή) –Λίμνη

Ἀχέρων –ντος (ό) –(θλίψη) –(ἄχος, ποταμός στεναγμῶν) –Πρῶτος ποταμός Ἄδου, ἐκ τῶν τεσσάρων, μέ τό ἀρχαῖον Νεκρομαντεῖον –Υἱός Ὠκεανοῦ καί Τηθύος, μεταμορφωθείς ὑπὸ Διὸς εἰς ποταμόν, διότι ἐχορήγησεν ὕδωρ εἰς Τιτάνας. Κατά τοὺς ἀρχαίους ἔφερεν δηλητηριώδη ὕδατα καί πικρά ἐκ τινός δράκου –Μέ νύμφη Ὀρφνην γεννᾷ Ἀσκάλαφον, O. O.K.513, H-18-580Δ

Ἀχέτα –ης (ή)

Ἀχέτας -ου (ό) –Επίθετον Ἀπόλλωνος
–Συνώνυμον Ευχαίτας

Ἀχρος -ου (ό)

Ἀχθεια -ης (ή) –Επίθετον Δήμητρος

Ἀχθεις -ου (ό)

Ἀχιάν; (ό) –Υἱός Σαράδ

Ἀχίας -ᾱ (ό) –Χριστιανικόν ἁγίου προφήτου(!) 12 Νοεμβρίου

Ἀχιδάνας καὶ Ἀχινδάνας -α (ό) –Ποταμός Καραμανίας

Ἀχιδώρα -ης (ή)

Ἀχιδωρος -ου (ό) –Ποταμός (ό σημερινός Γαλλικός)

Ἀχιλλᾶ -ῆς (ή)

Ἀχίλλαια -ης (ή)

Ἀχίλλαιος -ου (ό)

Ἀχίλλας -α (ντος;) (ό) –Παρευρέθη εἰς δολοφονίαν Πομπηίου

Ἀχιλλᾶς -ᾱδος (ό) –Στρατηγός –Πατήρ Κρατιδήμου –Πάππος Ἀχιλλέως –Χριστιανός (17 Ἰανουαρίου), Α-Ε-379Δ, Η-10-421Δ

Ἀχίλλεια -ης (ή) –Όνομα Ἀθηναϊκοῦ πλοίου

Ἀχιλλείδη -ης (ή)

Ἀχιλλείδης -ου (ό) –Υἱός Ἀχιλλέως, Η-16-368Α

Ἀχίλλειος -ίου (ό) –Χριστιανικόν

Ἀχιλλεύς καὶ Ἀχιλεύς -έως ἢ -λήος (ό) –(ό ἐμβάλων λύπην στό Ἴλιον) –Πηλείδης, Πηλιάδης, Πηλείων Ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον ὁ Ἀλεξανδρεὺς –Ἐξάδελφος Αἴαντος –Ἐγγονος Αἰακοῦ –Μυθικός ἥρως Τρωϊκοῦ πολέμου –Υἱός Πηλέως (βασιλέως Φθίας) καὶ Θέτιδος (θεάς) (θυγατρός Νηρέως) ἢ Φιλομήλης ἢ καὶ Πολυμήλης ἐκγονος Αἰακοῦ ἐκ τῶν ἀνδρειωτέρων καὶ εὐγενεστέρων ἡρώων διὰ τὰ καταστίθη ἀθάνατον ἢ μήτηρ ἐβύθισε εἰς ὕδωρ Στυγός. Διὰ τὰ ἐμποδίσει πεπτωμένον εἰς Τροίαν ἐκρυψε μετὰ θυγατέρων βασιλέως Λυκομήδους εἰς

Σκύρον (μᾶλλον ἐνδεδυμένον ὡς γυνὴ μέ πλαστόν ὄνομα Πύρρη ἢ Πυρρά ἢ Κερκυτέρα ἢ Κερκυσῆρη ἢ Κερκοπύρρα ὅπου μέ Δηϊδάμειαν γεννᾷ Νεοπτόλεμον. Ἀνακαλύψας ὁ πανοῦργος Ὀδυσσεὺς ἔφερεν εἰς Τροίαν ὅπου κατέστρεψεν πόλεις καὶ ἐφόνευσεν καὶ τὸν ἀήττητον Ἑκτορα. Ἡ ἄσπις του κατεσκευάσθη ὑπὸ Ἡφαίστου, δηλαδὴ μελῶν Καβείρων ἐν Λήμνῳ. Νυμφευθεὶς θυγατέρα Πριάμου Πολυξένην ἐφονεύθη ἐν ναῷ Ἀπόλλωνος ὑπὸ Πάριδος –Ἀρχηγός Μυρμιδόνων –Επίθετον: Κερκυτέρα ἢ Λιγύρων (ὡς παῖς). Ἀσπετος ἐν Ἡπείρῳ –Φίλος Πατρόκλου –Υπομνηματιστής –Μαθηματικός –Μέ ἵππους αὐτοῦ γεννᾷ Ἀρπυῖα Ποδάργη καὶ Ζέφυρον –Μέ Ἑλένην (ἐν τῷ Ἄδει) γεννᾷ Εὐφορίωνα –Τὴν σκιάν του ἐνυμφεύθη, μετὰ θάνατον, ἢ Ὀρειλοχία (Ἰφιγένεια, θυγάτηρ Ἀγαμέμνονος) –Σύζυγός του ἢ Ἑρμιόνη –Περίφημος ἀγγειογράφος –Ἑρμηνευτής Ἀρατου, Α-Ε-380Δ, Η-17-884Α, Η-18-951Α

Ἀχιλλεύς (Σ;) Τάτιος (ό) –Συγγραφεὺς –Μυθιστοριογράφος –Ἑρμηνευτής Ἀρατου

Ἀχιλληῖς -ίδος (ή) –Τίτλος ἔργου Στατίου, Ρωμαίου ποιητοῦ, Η-17-217Α

Ἀχίλλης -η; (ό)

Ἀχίλλητος -ου (ό)

Ἀχίλλιος -ίου (ό) –(γενναῖος ὡς Ἀχιλλεύς) –Επίσκοπος Λαρίσης –Χριστιανός ἅγιος

Ἀχιλλιανή -ῆς (ή)

Ἀχιλλιανός -ου (ό)

Ἀχίμ; (ό) –Υἱός Σαχάρ, Ἰουδαῖος

Ἀχινάδη -ης (ή)

Ἀχινάδης καὶ Ἀχινάδας -αο (ό) –Ἀπὸ Τριχίνα, φονεύσας Ἐφιάλτην, δι' ἄλλον λόγον ὡς λέγει Ἡρόδοτος. Ἐπρόδωσαν (κατ' ἄλλους) ὁ Καρύστιος Ὀνήτης, υἱός Φαναγόρου καὶ ὁ Ἀντικυρεὺς Κορυδαλλός

Ἀχινδάνα -ης (ή)

Αχινδάνας –αο (ό) –Ποταμός

Αχλαδαία –ης (ή)

Αχλαδαῖος καὶ Κορίνθιος –ου (ό) –Άρχικόν ὄνομα Κορινθίου, Η-15-709Α

Αχλαῖς –ίδος (ή)

Αχλυόεις –εντος (ό) –(γινόμενος σκοτεινός) –Επίθετον Ὑπνου μέ συνώνυμον: Νυμφίος

Αχλυόεσσα –σσης (ή)

Αχλυόπεζα –ης (ή) –(ή τούς πόδας ἐν ἀχλύι ἔχουσα) –Επίθετον Ἡοῦς

Αχλύς –ύος (ή) –(ζόφος) –Θεότης θλίψεως. Αἰμορραγούσα, ζαρωμένη, ξερακιανή, κλαίονσα, σκονισμένη κατὰ Ἡσίοδον. Επίθετον: Ἐπισμυγερή τε και αἰνή, χλωρή, Αὐσταλή, γουνοπαχής

Αχμίμ (ό) –Ὄνομα παπύρου ἐξ Αἰγύπτου τοῦ 6ου ἢ 7ου αἰῶνος

Αχμονίδα –δης (ή)

Αχμονίδας καὶ Αχμυνίδας καὶ Ἀκμονίδας –ου (ό) –Ταραντῖνος Πυθαγόρειος φιλόσοφος

Αχμνίδα –δης (ή)

Αχμνίδας καὶ Αχμονίδας καὶ Ἀκμονίδας –αο (ό)

Αχνους –ου (ό) –Επίθετον Ἑρμοῦ

Αχνουσα –σσης (ή)

Αχνων –νος (ό)

Αχολα καὶ Αχόλλα –ης (ή)

Αχόλια –ης (ή)

Αχόλιος –ίου (ό)

Αχόλλα καὶ Ἀχολα –ης (ή)

Αχολόη –ης καὶ Αελλόπους (ή) –Άρπυῖα

Αχολόης –ου (ό)

Αχονρα –ης (ή)

Αχονρης –ου (ό)

Αχορις –ιος (ό)

Αχορος –ου (ό) –(ἄνευ χοροῦ) –Επίθετον Ἀρεως –Επίθετον Μοῖρης μέ συνώνυμον: Ἀνυμέναιος

Αχράδεια –ης (ή)

Αχράδης –ου (ό) –Αθηναῖος

Αχραδούς –οῦντος (ή) –Δῆμος Ἀττικῆς

Αχραθέα –ης (ή)

Αχράθεος –ου (ό) –Πέρσης Εὐνούχος

Αχραντος –ου (ή & ό) –(ἀμίαντος, ἄσπιλος) Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς

Αχριανή –ῆς (ή)

Αχριανός –οῦ (ό)

Αχρωνος –ου (ή) –Επίθετον Ὠρης ἢ Ὠρας

Αχρούα –ης (ή)

Ἀχρυλα –ης (ή)

Αχρυλῖς –ίδος (ή) –Φρυγία θαλαμηπóλος ἢ ἱέρεια

Αχρυλος –ου (ό)

Αχρωμος –ου (ή) –Ίατραινα 4ου π.Χ.

Αχταλίουσα –σσης (ή)

Αχταλίων καὶ Αὐταλίων –ωνος (ό)

Αχτορος –ου (ό)

Αχτωρ –ρος (ό)

Αχύρια –ης (ή)

Αχύριος –ίου (ό) –(ἀχυρών) –ΟΚλαύδιος Τιβέριος Πολύχαρμος

Αχυρίουσα –σσης (ή)

Αχυρις –ιος; (ό)

Αχυρίων –νος (ό)

Αχώ –οῦς (ή) = Ἠχώ

Αχώρητη –ης (ή)

Αχώρητος –ου (ό)

Αχώριστη –ης (ή)

Αχώριστος –ου (ό) –Υἱός Ἡρακλείτου τινός, Αθηναῖος

Αψαῖα –ης (ή)

Αψαῖος καὶ Ἀψαῖος –ου (ό) –Παλμυρινός

Αψαλος –ου (ό)

Αψάλωμος –ου (ό)

Αψαρ –ρος (ό)

Ἀψάσωμη -ης (ή)

Ἀψάσωμος -ου (ό) –Υἱός Σαμαῶν, Η-11-716Δ

Ἀφαχος -ου (ό)

Ἀψευδέστατος -ου (ό) –Συνώνυμον: Μάντις –Επίθετον Διός

Ἀψεύδη -ης (ή)

Ἀψεύδης -ους (ό) –Μυρρινοῦσιος πατήρ Δημονίκου

Ἀψευδής -έος (ό & ή) –(μή ψευδόμενος) –Ἀθηναῖος ἄρχων –Επίθετον Απόλλωνος μέ συνώνυμον: Ἀναξ –Επίθετον Νηρέως

Ἀψευδής -έος καί Αὐτονόη -ης (ή) –Νηρηΐς τις

Ἀψευδος -ου (ό) –Ἀρχων, Η-13-468Α

Ἀψευδον -ου (ή) –Θυγάτηρ Οἰνοκόπα

Ἀψεύδουν -νειος (ό)

Ἀψευδουνεία -ης (ή)

Ἀψεύδουσα -σης (ή)

Ἀψευδώ -οῦς (ή)

Ἀψεύδων -ντος; (ό)

Ἀψεφᾶς -ᾶ (ό) –Βασιλεύς Λιβύων

Ἀψεφης -ου καί Ἀφέφης -ου (ό) –Ἀθηναῖος

Ἀψεφίουσα -σης (ή)

Ἀψεφίων -νος (ό) –Πατήρ Φιληρίφου Ἀμαξαντιέως

Ἀψη -ῆς (ή)

Ἀψηκτος -ου (ό & ή)

Ἀψης -ῆος (ό)

Ἀψηφίουσα -σης (ή)

Ἀψηφίων καί Ἀφεψίων (ἀποβράζων;) –Υἱός Βαθίππου, βουλευτής ὡς ὁ Μαντίθεος, Η-7-193Α

Ἀψηφίων -νος (ό) –Ἀρχων Ἀθηνῶν, Η-15-543, Δ-Η-17-138Α

Ἀψίας -ου (ό) –Ποταμός

Ἀψίδη -ης (ή)

Ἀψίδης -ου (ό)

Ἀψίθυλλος -ου (ό)

Ἀψίμαρος -ου (ό) –Ναύαρχος

Ἀψινθος -ου (ή) –Ποταμός –Πόλις

Ἀψίνης -ου (ό) –Σοφιστής, υἱός Ὀνασίμου –Διδάσκαλος Ἀραβος Γαϊανού –Γαδαρινός ρήτωρ καί συγγραφεύς

Ἀψιππη -ης (ή)

Ἀψιππος -ου (ό)

Ἀψίχ ; (ό)

Ἀψογος -ου (ό & ή) –(ὁ ἄμemptος)

Ἀψόρροη -ης (ή)

Ἀψόρροος -όου (ό) –(περιρρέων) –Επίθετον Ὠκεανοῦ

Ἀψορρος -ου (ό) –(τά ὀπίσω) –Ποταμός

Ἀψος -ου καί Σεμένης -ου (ό) –(ἄρθρωσις) –Ποταμός Ἑορδαϊκός ἢ Ντέβολ(;) Μικρός ποταμός Μακεδονίας

Ἀψος ἢ Ἄξος ἢ Ἄλγος -ου (ό) –Ποταμός Θεσσαλίας

Ἀψοφος -ου (ό)

Ἀψυνθιάς -άδος (ή)

Ἀψυνθίη -ης (ή)

Ἀψυνθίς -ίδος (ή)

Ἀψύρτη -ης (ή)

Ἀψυρτιανή -ῆς (ή)

Ἀψυρτιανός -οῦ (ό)

Ἀψύρτης -ου (ό) –Ἀρχιπίατρος Μεγ. Κωνσταντίνου συγγράψας δύο κτηνιατρικά βιβλία

Ἀψυρτίς -ίδος (ή)

Ἀψυρτος -ου καί Φαέθων (ό) –Υἱός Αἰήτου καί Ἰδυῖας, ἀδελφός Μηδείας διαφυγών μετ' αὐτῆς. Διά νά καθυστερήσῃ τόν πατέρα πού τόν κατεδίωκεν, τεμάχιζε καί διέσπειρεν τεμάχιά του. Ἐφονεύθη ἐν Ἰλλυρία –Ιατρός –Τόπος –Δηστής, Α-Ε-392Α, Η-9-811Δ, 953Α, Η-10-785Α, Η-13-472Δ

Ἀψφος -ου (ό)

Ἀψώγας -ου (ό)

Ἀψωρος καί Ἀψορρος -ου (ό)

Αώ –ώς (ό) –Άδωνις

Άω –ως (ό) –Άδωνις παρά Κυπρίων

Άωα –ης (ή) –Μήτηρ Θείαντος

Άώιος –ίου (ό) –Επίθετον Έωσφόρου
–Επίθετον Φωσφόρου

Άων –ωνος (ό) –Υιός Όγχηστοῦ καί Πα-
ριχείας ἐξ οὗ οἱ Άονες Βοιωτίας –Υιός
Ποσειδῶνος καί Πιτάνης

Άωνία –ης (ή)

**Άωος καί Άῶος καί Βογιούσα καί Αἶτα
καί Άνιος (ό)** –Ποταμός Μακεδονίας ἢ
Ίλλυρίας, Α-Ε-392Δ, Η-9-425Δ

Άώρα –ης (ή) –Νύμφη Κρήτα ἐξ ἧς Άω-
ρος πόλις Κρήτα

Άώριος –ίου (ή) –Επίθετον Σεμέλης

**Άώριος καί Άωρίας καί Άλλωρίας –ου
(ό)** –(άωρος) –Ο κάτοικος

Άωροβόρος –ου (ό & ή) –Επίθετον Σε-
λήνης μέ συνώνυμον: Σαρκοφάγος

Άωρος –ου (ή & ό) –(μετέωρος)

Άωρτος –ου (ό)

**Άως (Αούς) καί Έως καί Αὔης καί Ήώς
καί Παλλαντίς –ίδος (ή)** –Η-7-1158Δ,
Η-10-660Δ, Η-15-373Α, Η-17-883Α, Η-18-
109Δ

Άωσφόρος –ου (ό) = Έωσφόρος (ό φέρων
τήν αὐγήν) –Κατά Νόνον (εἰς Διονυσια-
κά) καλεῖται τό ἄρμα τοῦ Απόλλωνος
–Έωσφόρος καί τό πρωϊνόν ἄστρο τοῦ
Σειρίου –(Τό ὄνομα πρωϊνοῦ ἄστρου
διεκδικεῖ καί ὁ Χριστός: Αποκάλυψις
ΚΒ, 17 (ἐγώ εἰμί ἡ ρίζα καί το γένος τοῦ
Δαυῖδ, τό λαμπρό πρωϊνό ἄστέρι), Α-Θ-
637Δ, Η-7-1158Δ, Η-8-345Α, 626, Η-9-33Α,
Ο.Ψ.226

B

Βᾱ, ὠ Βᾱ (ὁ) –Ἐπίθετον Διός

Βά καί Βάβα καί Βαβά –ης (ή) –Ἡ μάμη

Βαάλ καί Βάλ (ὁ)

Βαάλ καί Βῆλος καί Ἀγῆνωρ –ρος (ὁ)
–Συριακός Θεός –Πατήρ Βαβυλῶνος (ταυ-
τίζεται μέ Δία Δολιχινό)

Βααλείμ ; (ὁ)

Βαάλιμος –ου (ὁ)

Βααλράμ; (ὁ) –Βασιλεὺς Κιτίου

Βαάλρωμη –ης (ή)

Βαάλρωμος –ου (ὁ)

Βαάρας –α (ὁ)

Βααρκία –ης (ή)

Βαάρκιος –ίου (ὁ)

Βααρσάρη –ης (ή)

Βααρσάρης καί Μααρσάρης –ου (ὁ)

Βααῦ; (ή) –Προσωποποίησης Νυκτός –
Μάμη Γένους καί Γενεᾶς, H-5-95A

Βααύ; (ή)

Βααύτη –ης (ή) –Σύζυγος θεοῦ Κολπία

Βααύτης –ου (ὁ)

Βάβα –ης (ή)

Βαβάθα –ης (ή)

Βαβάθας –ου (ὁ)

Βαβάκτη –ης (ή)

Βαβάκτης –ου (ὁ) –Ἐπίθετον Πανός

Βαβάλλαθη –ης (ή)

Βαβάλλαθος –ου (ὁ)

Βάβας –ου (ὁ)

Βαβελίη –ης (ή)

Βαβέλιος –ίου (ὁ)

Βαβέλuka καί Βαβελύκα –ης (ή) –Πυ-
θαγορὶς φιλόσοφος Αργεία, H-16-499Δ

Βαβέλukος –ου (ὁ)

Βαβέλυμα –ης; (ή)

Βαβέλukος –ου (ὁ)

Βάβη;ης (ή)

Βαβήρ –ῆρος (ὁ) = Ἄρης

Βάβης –ητος (ὁ) –Ὄνομα δούλου

Βαβία –ης (ή) –Θεότης Δαμασκοῦ

Βαβίας –ίου (ὁ)

Βάβιβα καί Βάβιζα –ης (ή)

Βαβίλα –ης (ή)

Βαβίλος –ου (ὁ)

Βάβιος –ίου (ὁ)

Βαβίουσα –σης (ή)

Βάβις –ιος; (ὁ)

Βάβις –ιδος (ή)

Βαβίων –ωνος (ὁ)

Βαβλιστίτα καί Βαλισβίγα –ης (ή)

Βάβος –ου (ὁ)

Βαβουρία –ης (ή) –Λουκούλλα, σύζυγος
Αιλίου Ἰάκχου

Βαβούριος –ίου (ὁ)

Βαβούς –ου καί –ουντος (ὁ)

Βάβουσα –σης (ή)

Βάβρα –ης (ή)

Βάβρας –αντος (ὁ)

Βαβρία –ίης (ή)

Βαβρίας –ίου (ὁ) –Ὄνομα μυθογράφου
(Βαβρίου μῦθος), H-14-109Δ

Βάβριος καί Βαβρίος –ίου (ὁ) –Συγγρα-
φεὺς –Ἰαμβογράφος (μυθίαμβων ἕως
τριάντα τό πολύ στίχων), A-E-400Δ, H-7
-1057Δ

Βαβρώνια –ης (ή)

Βαβρώνιος καί Βαβυλώνιος –ίου (ὁ)

Βαβύη καί Βαβύκη –ης (ή)

Βαβύκα –ης (ή)

Βαβύκη –ης (ή)

Βαβύκης –ης; (ὁ)

Βαβύλα –ης (ή)

Βαβυλάα –ης (ή)

Βαβύλαος –ου (ὁ)

Βαβύλας -α (ὁ) –Καί χριστιανικόν – Πατήρ Ἐδέσσης –Επίσκοπος Ἀντιοχείας

Βαβύλη -ης (ή) –Καί χριστιαν. –Πόλις

Βαβύλης -η (ὁ) –Καί χριστιανικόν –Ἐπίθετον τανῦν

Βαβυλία -ης (ή)

Βαβύλιος -ίου (ὁ)

Βάβυλλα -ης (ή)

Βάβυλλος -ου (ὁ)

Βαβύλος -ου (ὁ)

Βαβύλουσα -σης (ή)

Βαβυλώ -οὺς (ή) –Μήτηρ Ἀραβίου, υἱοῦ Ἀπόλλωνος, Ἐπώνυμος Βαβυλῶνος

Βαβυλῶν -ῶνος (ὁ) –Υἱός Βήλου, κτήτωρ ὁμωνύμου πόλεως –Σπάνιον εἰς Μακεδονίαν

Βαβυλωνία -ης (ή) –Πλαστόν ὄνομα Σίβυλλας Σάββης, θυγατρός Βηρωσσοῦ καί Ἐρυσμάνθης, Παλαιστινίας Σιββύλης, καλουμένης καί Αἰγυπτίας, Ἑβραῖτα, Χαλδαῖτα, Περσίδος

Βαβυλώνιος -ίου (ὁ)

Βαβύρα -ης (ή)

Βαβυρία -ης (ή)

Βαβυρίας -ίου (ὁ)

Βαβύριος -ίου (ὁ)

Βαβύρος καί Βάβυρος -ου (ὁ)

Βαβύρτα -ης (ή)

Βαβυρτάδα -ης (ή)

Βαβυρτάδας -αο (ὁ)

Βαβυρτάδη -ης (ή)

Βαβυρτάδης -ου (ὁ)

Βαβύρτας -ου (ὁ) –(παράμωρος) –Μεσσήνιος

Βαβύρτες καί Βαβύρτης -ου (ὁ)

Βαβύρτης καί Βαβύρτες -ου (ὁ)

Βαβυρτίδα -ης (ή)

Βαβυρτίδας -αο (ὁ)

Βαβυρτίδη -ης (ή)

Βαβυρτίδης -ου (ὁ)

Βάβυς -υος (ὁ) –Ἀδελφός Μαροῦ, δεινός αὐλητής. Καὶ αὐτόν θέλησε νά τιμωρήσῃ ὁ Ἀπόλλων. Διέφυγε ὅμως βοηθηθεὶς ὑπὸ Ἀθην

Βάβυς -υος καί -υδος -ου (ὁ) –Πατήρ Φιλοσόφου Φερεκύδους –Πατήρ Συρίου –Ἐπὶ αγγείου, Α-Ε-402Δ, Η-4-14Α, Η-12-761Α, Η-18-192Α

Βαβυτάκη -ης (ή)

Βαβυτάκης -ου (ὁ)

Βαβύττα -ης (ή)

Βαβύττας -ου (ὁ)

Βαβώ -οὺς (ή) –Δαίμων νυκτερινή

Βαβώ ή Βανώ -οὺς (ή) –Τροφός Δήμητρος

Βάβων -νος; (ὁ) –Μιλήσιος παλαιστής, νικητής Δελφῶν, ἐνῶ ὁ υἱός του Νικόμαχος Νεμεονίκης παλαιστής

Βάγα -ης (ή)

Βάγαζα -ης (ή)

Βάγαζος -ου (ὁ)

Βαγαῖα -ης (ή)Σ

Βαγαῖος -ου ή Σαβάζιος ή Σεβάζιος ή Σεβάδιος ή Σοόζος -ου (ὁ) –Ἐπίθετον Διός –Ὄνομα Περσικόν –Πατήρ Ἀρτόντου –Θεός Φρυγῶν ταυτισθεὶς στήν Ἑλλάδα μέ Διόνυσον –Ἀδελφός Φαρναβάζου, Η-4-14Δ, Η-18-384Α

Βαγαπαῖα -ης (ή)

Βαγαπαῖος -ου (ὁ)

Βαγαπάτη -ης (ή)

Βαγαπάτης -ου (ὁ)

Βάγας -α (ὁ)

Βαγασάκη -ης (ή)

Βαγασάκης -ου (ὁ)

Βαγδόσαυη -ης (ή)

Βαγδόσαυος -ου (ὁ)

Βάγδοχη -ης (ή)

Βάγδοχος -ου (ὁ)

Βάγη -ης (ή)

Βάγης -ητος; (ὁ)

Βάγια -ιας; (ή) –Καί χριστιανικόν
 Βάγιος -ίου (ό) –Καί χριστιανικόν
 Βαγιστάνη -ης (ή) –Χώρα
 Βαγιστάνης -ου (ό)
 Βαγνετία -ης (ή)
 Βαγνέτιος -ίου (ό)
 Βαγόα -ης (ή)
 Βαγόας -ου (ό) –Πέρσης, ἐξάδελφος Σα-
 τράπου Φαρναβάζου
 Βαγόραζος -ου (ό)
 Βαγράδα -ης (ή)
 Βαγράδας -αο (ό) –Ποταμός Καρχηδό-
 νος
 Βαγράτη -ης (ή)
 Βαγράτης -ου (ό) –Βασιλεύς Αβασγίας
 Βαγώα -ης (ή)
 Βαγώας -ου καί -α (ό) –(Εὐνούχος) –Περ-
 σικόν, H-4-21Δ
 Βαγωδάρα -ης (ή)
 Βαγωδάρας -ου (ό)
 Βάδα -ης (ή)
 Βάδαγα -ης (ή)
 Βάδαγος -ου (ό)
 Βαδάκη -ης (ή) –Πόλις
 Βαδάκης -ου (ό)
 Βάδας -αο; καί Βαδᾶς -ᾱ (ό) –Ποταμός
 Βαδέα καί Βάδεα καί Βαδία καί Βάδελ;
 (ή)
 Βαδέας -ου (ό)
 Βαδέζωρος -ου (ό)
 Βαδετώ -οῦς (ή) –καί Βαδέως Πόλις
 Βαδήα -ης (ή)
 Βαδήας -ου (ό) –Μεμάρθηρ! Αφροδεί-
 σιος ἐκ Λιμναίου
 Βαδήϊα -ης (ή)
 Βαδήϊας -ου (ό)
 Βαδία -ης (ή)
 Βαδιάθ; (ή)
 Βαδιανή -ῆς (ή)

Βαδιανός -ου (ό)
 Βάδιζα -ης (ή)
 Βάδιζος -ου (ό)
 Βαδιζαία -ης (ή)
 Βαδιζαῖος -ου (ό)
 Βάδιλλα -ης (ή)
 Βάδιλλος -ου (ό)
 Βάδιμη -ης (ή)
 Βάδιμος -ου (ό)
 Βάδης -εος (ό)
 Βαδομάρ -; (ό) –Βασιλεύς Γερμανῶν
 –Ραιτίας
 Βαδομάριος -ίου (ό)
 Βάδρα -ης (ή)
 Βάδρης -ου (ό) –Περσικόν ὄνομα –Υῖος
 Ὑστάνεος, ἀρχηγός
 Μιλύων
 Βαδρόμια -ης (ή)
 Βαδρόμιος -ίου (ό)
 Βαδρομιῶν -ῶνος (ό)
 Βαδρομιῶσσα -σσης (ή)
 Βάδρος -ου (ό)
 Βαδύλα -ης καί Βάδυλα (ή)
 Βαδύλος -ου καί Βάδυλος (ό)
 Βάδυσ -υος (ό & ή)
 Βαζίς -ίδος (ή)
 Βάη -ης (ή)
 Βαήλ; (ό) –Ιουδαϊκόν
 Βάης -ου (ό)
 Βαθάλη -ης (ή)
 Βάθαλος -ου (ό)
 Βαθάνατη -ης (ή)
 Βαθάνατος -ου (ό)
 Βαθέα -ης (ή)
 Βαθέας -ου (ό)
 Βαθεία -ης (ή)
 Βαθείας -ου (ό)
 Βάθεις -ειος (ό)

Βάθη –ης (ή)
Βάθης –ου (ό)
Βαθία –η (ή)
Βαθίας –ίου (ό)
Βαθίππη –ης (ή)
Βαθιπίς –ιδος (ή)
Βάθιππος –ου (ό) –(βαθύς ἵππος) –Πα-
 τήρ Ἀφεψίωνος –Αθηναῖος, H-5-946A
Βάθουσα –σης (ή)
Βάθρον –ου (ή) –Επίθετον Δίκης μέ συ-
 νώνυμον: Κασιγνήτα
Βαθύα –ης (ή)
Βαθύας –ου (ό)
Βαθυδίκη –ης (ή)
Βαθύδικος –ου (ό)
Βαθυδίνη –ης (ή)
Βαθυδίνης –η (ό) –Επίθετον Ωκεανοῦ
Βαθυδινήτη –ης (ή)
Βαθυδινήτης –αο (ό) –Επίθετον Ωκεα-
 νοῦ
Βαθύζωνοι –ων (οἱ) –Επίθετον Μουσῶν
 –Επίθετον Χαρίτων
Βαθύζωνος –ου (ή) –Επίθετον Λητοῦς
 –Επίθετον Περσεφόνης μέ συνώνυμον:
 Θυγάτηρ
Βαθύκαρπος –ου (ή) –Επίθετον Εἰρήνης
Βαθύκλεια καί Ευρύκλεια –ης (ή) –Νύμ-
 φη
Βαθυκλέουσα –ης (ή)
Βαθυκλέων –ωνος (ό)
Βαθυκλῆς –έως ἤ –ῆρος (ό) –(Πολύ ἔν-
 δοξος) –Γλύπτης, καλλιτέχνης ἐκ Μα-
 γνησίας –Ἄγνωστος φιλοτέχνησε τόν
 βον αἰῶνα τόν θρόνον τοῦ Ἀπόλλωνος –
 Υἱός Χάλκωνος φονευθεῖς ὑπό Γλαύκου
 –Αργοναύτης, O.I.P.594, A-E-417Δ
Βαθύκολποι –ων (οἱ) –Επίθετον Μου-
 σῶν
Βαθύκολπος –ου (ή) –Επίθετον Γῆς –Ε-
 πίθετον Εὐρυνόμης –Επίθετον Θέτιδος
 –Επίθ. Σεμέλης μέ συνώνυμον: Εὐειδής

Βαθυκόμα –ης (ή)
Βαθυκόμης –ητος (ό)
Βαθυκύμουσα –σης (ή)
Βαθυκύμων –ονος (ό) –Επίθετον Ωκεα-
 νοῦ
Βαθύλα –ης (ή)
Βαθυλάα –ης (ή)
Βαθύλαος –άου (ό) –Πυθαγόριος Ποσει-
 δωνιάτης, H-16-499A
Βαθύλας καί Βάθυλος –ου (ό)
Βάθυλις –ιος (ό)
Βάθυλλα –ης (ή)
Βαθύλλιος –ίου (ό)
Βαθυλλίουσα –σης (ή)
Βάθυλλις –ιος, (ό)
Βαθυλλίς –ίδος (ή)
Βαθυλλίων –νος (ό)
Βάθυλλος –ου (ό) –Υποκοριστικόν τοῦ
 Βαθυκλῆς –Επινοητής παντομίμας ὡς
 καί ὁ Πυλάδης (παντόμιμος) –Πατήρ
 Φυλακίνης –Τα ὄν ἡγάπα ποιητής Ἀνα-
 κρέων –Παντόμιμος –Ἐκ Πειραιῶς –Ο
 Πολυαράτου Χολαργεύς, A-E-417Δ
Βάθύλος καί Βαθύλας –ου (ό)
Βαθυνία –ης (ή)
Βαθυνίας –ίου (ό) –Ποταμός
Βαθυνόη –ης (ή) –Εφεσία
Βαθύνοος καί Βαθύνους –ου (ό)
Βαθύνους καί Βαθύνοος –όου (ό)
Βάθυος –ύου καί Βαθέας (ό)
Βαθύπεπλος –ου (ή) –Επίθετον Λητοῦς
Βαθυπλόκαμος –ου (ή) –Επίθετον Ἀφρο-
 δίτης –Επίθετον Μνημοσύνης
Βαθύπλουτος –ου (ή & ό) –Επίθετον Εἰ-
 ρῆνης
Βαθυπολέμα –ης (ή)
Βαθυπόλεμος –ου (ό) –Επίθετον Ἀρεως
Βαθυρά –ᾶς (ή)
Βαθυρός –οῦ (ό)
Βαθυρρεΐτη –ης (ή)

Βαθυρρείτης –του (ό) –Επίθετον Ὠκεανοῦ

Βαθυρρόη –ης (ή)

Βαθύρροος –ου (ό) –Επίθετον Ὠκεανοῦ

Βαθύς –ύος καί –έως (ό) –Επίθετον Ἄτα

Βαθύσκιος –ίου (ό & ή) –Επίθετον Ἑσπέρου μέ συνώνυμον: Ἀστήρ

Βαθύστερνος –ου (ό & ή) –Επίθετον Γαίας, Γῆς

Βαθύφρονες –ων (οί) –(οί ἔχοντες βαθείας βουλάς) –Επίθετον Μοιρῶν

Βαθυχαίτη –ης (ή)

Βαθυχαίτης –ους; (ό) –Επίθετον Ἀπόλλωνος

Βάθων –νος (ό) –Ὁ ἄγνωστος συγγραφεύς

Βαία –ης (ή)

Βαῖα –ης (ή)

Βαιάκη –ης (ή)

Βαιάκης –ου (ό)

Βαιϊανή –ῆς (ή)

Βαιϊανός –οῦ (ό)

Βαιάτη –ης (ή)

Βαιάτης –ου (ό)

Βαιβία –ης (ή)

Βαιβίος –ίου (ό) –Μαρκελῖνος, Λεύκιος Ῥωμαϊκόν

Βαίδιον –ίου (ή)

Βαιέα –ης (ή)

Βαιέας –ου (ό)

Βαιηῖα –ης (ή)

Βαιηῖας –ου (ό)

Βαιθάνα –ης (ή)

Βαιθάνας –αο (ό)

Βαιθήλ; (ή)

Βαίθυλα –ης (ή)

Βαίθυλος –ου (ό)

Βαιθώρα καί **Βαιθωρά** –ους (ή)

Βαιθωρά καί **Βαιθώρα** –ης (ή)

Βαικούλα –ης (ή)

Βαικούλας –ου (ό)

Βαίκυλα –ης (ή)

Βαικύλη –ης (ή)

Βαικύλης –ηος; (ό)

Βαίκυλλα –ων (τά) –Πόλις Ἰσπανίας

Βαίκυλλος –ου (ό)

Βαίκύλος –ου (ό)

Βαίλουσα –σης (ή)

Βαίλων –ωνος (ό)

Βαινήα –ης (ή)

Βαινήας –ου (ό)

Βαῖνις –ιος (ό)

Βαίνουσα –σης (ή)

Βαίνων –ντος (ό) –Επίθετον Πανός μέ συνώνυμον: Θεράπων

Βαιόρασπος –ου (ό)

Βαιορμαῖα –ης (ή)

Βαιορμαῖος –ου (ό)

Βαῖος –ίου (ό) –(τρυφερός ὡς κλάδος, τολμηρός) –Χριστιανικόν ὄνομα –Κυβερνήτα πλοίου Ὀδυσσέως

Βαῖος –ου (ό) –Κυβερνήτης πλοίου Ὀδυσσέως –Πλήρωμα Ὀδυσσέως

Βαιός –ου (ό) –(ὀλίγος) –Επίθετον Ἑρωτος

Βαῖρα –ης (ή)

Βαιῖρος –ου (ό)

Βαῖς –ίδος (ή)

Βαῖς –; (ό)

Βαισίππη –ης (ή)

Βαίσιππος –ου (ό)

Βαισίππω καί **Βαισιππώ** –οῦς (ή)

Βαίσουσα –σης (ή)

Βαιστίρουσα –σης (ή)

Βαιστίρων –νος (ό)

Βαίσων –νος (ό)

Βαῖτα; (ό) –Θεότης μέ ἐπίθετον: πατήρ

Βαίτια –ίης (ή)

Βαίτιος –ίου (ό) –Ποταμός Ισπανίας νῦν Ταρτησσός

Βαίτις –ιδος (ή)

Βαίτις –ιος (ό) –Ποταμός Ισπανίας

Βαιτοκαιεύς –έως (ό) –Επίθετον Διός

Βαιτόριξ –ιγος (ό)

Βαιτουλών –ωνος (ό)

Βαιτουλώσσα –σης (ή)

Βαιτουρία –ης (ή)

Βαιτούριος –ίου (ό)

Βαίτουσα –σης (ή)

Βαιτύκη –ης (ή)

Βαίτυκος –ου (ό)

Βαίτυλα –ης (ή)

Βαίτυλος –ου (ό) –(μετεωρικός λίθος ἐξ οὐρανοῦ, ἄρα ἱερός) –Υἱός Οὐρανοῦ καί Γῆς –Προσωνύμιον Διός, H-4-920A

Βαιτύλος –ου (ό)

Βαίτων –νος (ό) –Υἱός Ἀλεξάνδρου, βηματιστής ἱστορικός, A-E-428A, H-4-36Δ

Βαίτωρ –ρος (ό)

Βαιών καί Βοιών –νος(ή;)

Βαιῶσσα –σης (ή)

Βαιῶτις –ιδος (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης παρὰ Συρακοσίων, δοθέν διὰ μικρά ὦτα αὐτῆς (Ἡσύχιος)

Βακαδίουσα –σης (ή)

Βακαδίων –νος (ό)

Βάκαθος –ου (ό)

Βάκαλ –ος (ό;)

Βάκαλος –ου (ό)

Βακαρή –ῆς (ή)

Βακαρός –ου (ό)

Βακασίς –ιδος (ή)

Βακεύφα –ης (ή)

Βακεύφας –α (ό)

Βακεύτα –ης (ή)

Βακεύτας καί Βακίας –ίου (ό)

Βακήνωρ –ρος (ό)

Βακία –ίης (ή)

Βακίας –ίου καί Βακεύτας (ό)

Βάκις –ιδος (ή) –Μάντισσα

Βάκις –ιδος –ιν –κι (ό) –(προφητικός) –Ἀθηναῖος χρησμολόγος –Τρία Μαντεῖα (Βοιωτίας, Ἀθηνῶν, Ἀρκαδίας) –Ἀρκάς ἐκ Καφύης, καλούμενος Κύδας καί Ἀλήτης –Ὁ ἐξ Ἑλεῶνος Βοιωτίας χρησμολόγος (προφήτης) –Ἀττικός –Ἐνημέρωσε, ὡς χρησμολόγος, τοὺς Ἀθηναίους πῶς ἐπικεῖται ἐπίθεσις Μαρδονίου, H-14-678Δ

Βακιφαλή –ῆς (ή)

Βακιφαλῆς –ου (ό)

Βάκκις –ιδος (ό) –Υἱός Προῦμνιδος

Βάκουσα –σης (ή)

Βάκτρα –ης (ή) –καί πόλις

Βακτρία –ης (ή)

Βακτρίας –ίου (ό)

Βάκτρος –ου (ό) –Ποταμός Βακτριανῆς –Επίθετον Ἀρεῶς

Βάκχα καί Βάκχη –ης (ή)

Βακχαῖα –ης (ή)

Βακχαῖος καί Βάκχης καί Βακχᾶς –ᾶ (ό)

Βάκχανος –ου (ό)

Βάκχας –αο (ό) –Επίθετον Διονύσου

Βακχεβάκχος –ου (ό) –A-E-440Δ

Βάκχεια καί Βάχια –ης (ή) –Ἡρώϊς καί τίτλος δράματος

Ἐπιγένους

Βακχειάδη –ης (ή)

Βακχειάδης –ου (ό) –Επίθετον Διονύσου

Βακχείδα –δης (ή)

Βακχείδας –ου καί Βακχιάδας –ου (ό)

Βακχεῖη –ης (ή) –Επίθετον Ἐνυοῦς

Βάκχειος –ου (ό) –Επίθετον Διονύσου

Βακχεῖος –ου (ό) = Διόνυσος –Μαθητής Ἡροφίλου –Ἰατρός ἐκ Τανάγρας, A-E-440Δ, 441A, H-7-1060Δ, H-9-371Δ

Βακχείουσα –ης (ή)

Βακχείων –νος (ό)

Βακχειώτη -ης (ή)

Βακχειώτης -ου (ό) –Επίθετον Διονύσου

Βακχεπαιάν -ἄνος (ό)

Βάκχες ἢ Βακχίδες ἢ Μαινάδες ἢ Θυάδες (οἱ) –Συνοδοὶ Διονύσου φέρουσαι τύμπανα, κρόταλα χορεύουσαι πλήρεις οἴστρου

Βακχεύουσα -σης (ή)

Βακχεύς -έως (ό)=Βάκχος –Επώνυμον Διονύσου–Συνώνυμον: Κισσεύς–Επίθετον Ἀπόλλωνος –Επίθετον Διονύσου

Βακχευτής -οὔ (ό) –Επώνυμον Διονύσου –Θεός –Επίθετον Πανός

Βακχεύτωρ -ρος (ό) –Συνώνυμον: Βοιωτός –Επίθετον Διονύσου

Βακχεύων -ντος (ό) –Επίθετον Διονύσου

Βακχεχόρη -ης (ή)

Βακχεχόρος -οιο (ό) –Επίθετον Διονύσου

Βάκχη καὶ Βακχιάς -άδος (ή) -αι –Γυναῖκα συνοδεύουσαι τόν θεόν Διόνυσον –Μαινάς (ὄργια τελοῦσα ἐκ τοῦ θεοῦ κατεχομένη) –Τροφός Διονύσου

Βακχία -ης (ή)

Βακχιάδα -ης (ή)

Βακχιάδας -αο (ό)

Βακχιάδη -ης (ή)

Βακχιάδης -ου (ό) –Γένος, H-10-627A, H-11-827Δ

Βακχιάς -άδος (ή) –Επίθετον Ἡρας –Επίθετον Ἐννουῦς –Επίθετον Ἡοῦς –Επίθετον Σελήνης

Βακχίδα -ης (ή)

Βακχίδας -αο (ό)

Βακχίδες (οἱ) –Νύμφαι, Φωκίδος, Βοιωτίας, Ἀττικῆς, πού ἀνά διετίαν τελοῦσαν (νύχτα) τελετές πρὸς τιμὴν Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος

Βακχίδη -ης (ή)

Βακχίδης -ου (ό) –Ἑλλήν στρατηγός Ἀντιόχου πολεμήσας ἐναντίων Μακκαβαίων, A-E-441A, H-4-50A

Βακχικαί -ῶν (οἱ) –Επίθετον Μουσῶν

Βακχικός -οὔ (ό) –Επίθετον Διονύσου μέ συνώνυμον: Χοροστάτης

Βάκχιος καὶ Βακχεῖος καὶ Βακχικός -ου (ό) –Επίθετον Διονύσου, A-E-440Δ

Βακχίουσα -σης (ή)

Βακχίς -ίδος (ή) –Αὐλήτρια καὶ ἐταῖρα Ἀθηνῶν, μέ δούλην τὴν ἐταῖραν Πυθιονίκην, δούλην τοῦ Ἀρπάλου –Σαμία ἐταῖρα ξακουστή διὰ μόρφωσιν μέ θυελλώδεις ἔρωτας καὶ τελευταῖον φίλον τὸν δημαγωγὸν ρήτορα Μενεκλείδην. Νεαρός ἠρώσθη τὴν Πλαγγόνα καὶ ἐκείνη τοῦ ζήτησε περιδέραιον Βακχίδος. Μέ τὴν σειρὰν τοῦ ὁ νεαρός ἐζήτησε καὶ ἔλαβε ἀπὸ Βακχίδαν

Βακχίς καὶ Μελίκταινα καὶ Μελίταινα -ης (ή)

Βάκχης -ίδος καὶ Βακχίς (ό) –Ἀπόγονος Ἡρακλείας Ἀλήτου, A-E-441A, H-4-50Δ, H-11-237Δ

Βακχίς -ίδος (ή)

Βακχιώ -οῦς (ή)

Βακχίων -νος (ό) –Περίφημος Ἀνατόμος, H-7-832Δ

Βακχιώτα -ης (ή)

Βακχιώτας -ου (ό) –Επίθ. Διονύσου

Βάκχος -ου (ό) –Μέ μυστικὸν ἐπώνυμον Ἡρκαίπαιος ἢ Ἡρκαπαῖος –Νεώτερον ὄνομα ἢ ἐπίθετον Διονύσου –Εἰς Νᾶξον ἀνετράφη ὑπὸ Νύμφης Κλειῖδος

Βάκχουσα -σης (ή)

Βακχύλα καὶ Βακύλα -ης (ή)

Βακχυλᾶς -ᾶ (ό)

Βακχυλίδα -ης (ή)

Βακχυλίδας -ου (ό)

Βακχυλίδη -ης (ή)

Βακχυλίδης -ου (ό) –Χορικός ποιητής, ὁ υἱὸς Μέδωνος Σιμωνίδου ἀδελφιδούς.

Λυρικός ποιητής, διθύραμβοι, παιᾶνες
ώδεις –Ανεψιός Σιμωνίδη από τήν Ίουλί-
δα τῆς Κέω, σύγχρονος Πινδάρου, Α-Ε-
441Δ, Η-4-50Δ, Η-7-925Α, Η-15-474Δ

Βακχylίς –ίδος (ή) –Εταίρα διάσημη
διά μέθην

**Βάκχυλος καί Βακχύλος καί Βάκχυλ-
λος –ου (ό)** –(ἄρτος σποδίτης), Α-Ε-442Α,
Η-4-51Δ

Βάκχων –νος (ό) –Ἐφηβος, Α-Ε-442Α

Βακώ –οῦς (ή)

Βάκων –νος (ό)

Βάλ καί Βάλις καί Βῆλος –ου (ό)

Βάλα –ης (ή)

Βαλαάμ; (ό) –Ιουδαϊκόν

Βαλαάτ; (ό) –Ιουδαϊκόν

Βάλαβος –ου (ό)

Βάλαγρος καί Βάλακρος –ου (ό) –Στρα-
τηγός

Βαλαίκουσα –σης (ή)

Βαλαίκων –ντος; (ό)

Βαλάκ; (ό) –Βασιλεύς

Βάλακρα –ης (ή)

Βάλακρος καί Βάλαγρος –ου (ό) –(ιχ-
θύς γλυκέων ὑδάτων) ἀντί φαλακρός–
Μακεδών ἱστορικός συγγραφεύς –Στρα-
τηγός Μεγ. Ἀλεξάνδρου

Βάλακρος καί Φάλακρος –ου (ό) –Υί-
ός Λαομέδοντος –Πατήρ Πανταύχου –
Μακεδονικόν ὄνομα (Β ἀντί Φ εἰς Μακε-
δονικήν, Α-Ε-456Α, Η-4-66Α, Η-7-867Α,
Η-12-843Δ

Βαλάμερος καί Βαλάμηρος –ου (ό)

Βαλανίουσα –σης (ή)

Βαλανίων –νος (ό)

Βάλανος –ου (ή) –(βαλανίδιον) –Νύμφη
Ἀμαδρυάς ἢ τέκνον Ὁξύλου, υἱοῦ Ὁρίου
καί ἀδελφῆς Ἀμαδρυάδος, Η-4-68Α

Βαλάντη –ης (ή)

Βαλάντης –ου (ό)

Βαλαρίουσα –σης (ή)

Βαλαρίων –νος (ό)

Βαλαρά –ῆς (ή)

Βαλαρός –οῦ (ό) –καί πορθμός

Βαλαρσάκη –ης (ή)

Βαλαρσάκης –ου (ό)

Βάλας –α; (ό) –Επώνυμον βασιλέως Συ-
ρίας ἐπὶ Ἀλεξάνδρου

Βαλάτορις –ιος (ό)

Βάλαυχη –ης (ή)

Βάλαυχος –ου (ό)

Βάλβη –ης (ή)

Βάλβιλλα –ης (ή) –Επιγραμματοποιός

Βαλβίλλια –ης (ή)

Βαλβίλλιος –ίου (ό)

Βάλβιλλος –ου καί Βαλβίλλιος (ό) –Ρω-
μαῖος, Η-4-73Δ

Βαλβίνα –ης (ή)

Βαλβίνος –ου (ό) –Αὐτοκράτωρ Ρώμης

Βάλβος –ου (ό)

Βάλβουρος –ου (ό)

Βάλγος –ου (ό)

Βάλδος –ου (ό)

Βαλδουῖνα –ης (ή)

Βαλδουῖνος –ου (ό) –Λατίνος Αὐτοκρά-
τωρ

Βαλεάζαρος –ου (ό)

Βαλέθ; (ό)

Βάλεινα –ης (ή)

Βάλεινος –ου (ό)

Βαλεντία –ης (ή)

Βαλεντίνη –ης (ή) –(ισχυρά, ὑγιείς, γεν-
ναῖα) –Χριστιανικόν

Βαλεντινιανή –ῆς (ή)

Βαλεντινιανός –οῦ (ό)

Βαλεντίνος –ου (ό) –(ρωμαλέος) –Στρα-
τηγός Βυζαντίου –Κῶς τίς ἅγιος, Η-7-
676Α

Βαλέντιος –ίου (ό)

Βαλεόκουρος –ου (ό)

Βαλερία –ης (ή)

Βαλεριανή –ης (ή)

Βαλεριανός –ου (ό) –(ισχυρός) –Οὐαλεριανός) ἄγιος –Χριστιανικόν

Βαλέριος –ίου (ό) –Συγγράψας “Αργοναύτες” –Ο Βαλέριος, ἐκλεκτός Σινωπεύς ὀλυμπιονίκης εἰς ἀγώνα Κηρύκων τετράκις –Ο Φλάκκος, Ρωμαῖος ἐπικός ποιητής, H-12-214A

Βαλέρις –ιος (ό)

Βαλέριοις (ό) –Υἱός Ἀπελλᾶ

Βάλη –ης (ή)

Βαληναῖα –ης (ή)

Βαληναῖος –ου (ό)

Βάλης –εντος ἢ –ητος καὶ **Βέττιος** καὶ **Οὐάλης** (ό)

Βάλης –εντος (ό)

Βάλητα –ης (ή)

Βαλητία –ης (ή) –Θυγάτηρ Βαλήτου, μήτηρ Ἡρακλείτου Βρέτου

Βαλήτιος –ίου (ό)

Βάλητος –ου (ό)

Βάλθερος ἢ Γατιέρης (ό) –Νόμιμος Δούξ τῶν Ἀθηνῶν

Βάλια –ης (ή)

Βαλιάνα καὶ Βαλιάνη –ης (ή)

Βαλιάνος –ου (ό)

Βαλίμερις –ιος (ό)

Βαλίνα –ης (ή) = Οὐάλεινα

Βαλίνος –ου (ό)

Βάλιος καὶ Βαλῖος –ίου (ό) –Ἴππος Ἀχιλλέως –Ο Ποσειδῶν ἐχάρισεν εἰς Πηλέαν ὅτε ἐνυμφεύετο Θέτιδα, O.I.P.149, T400, H-15-869Δ

Βάλις, καὶ Βάλ καὶ Βῆλος –ου (ό)

Βᾶλις –ιος καὶ **Φάλις** –ιδος; (ό) = Βάλις, Βάλ, καὶ Βῆλος –Βασιλεύς Σιδῶνος, δολίως φονευθεὶς ὑπὸ Πάριδος Πριάμου

Βάλισσα –ης (ή)

Βάλισσος –ου (ό)

Βαλίτουσα –ης (ή)

Βαλίτων –νος (ό)

Βάλιχα καὶ Βίληχα –ης (ή) –Ποταμός

Βάλιχis –ιος (ό)

Βάλιχος –ου καὶ **Βίληχος** –ου (ό)

Βάλκη –ης (ή)

Βαλκίς –ίδος (ή) –Βασίλισσα Σαββά (ἀναφερομένη καὶ εἰς Κοράνιον)

Βάλκος –ου (ό)

Βάλλα –ης (ή)

Βαλλαῖα –ης (ή)

Βάλλαῖος –ου (ό)

Βάλλας –αντος; (ό) –Ο Ἀλέξανδρος υἱός Αντιόχου Ἐπιφανοῦς, H-16 487A καὶ Δ

Βαλλεντίνα –ης (ή)

Βαλλεντίνος –ου (ό) –Σύζυγος Θεοδούλης

Βάλλις –εως ἢ –ιδος (ό) –Ὄνομα ἀντιόχου ὄφρων ὃ χρησιμοποίησε Μορία δι' ἀδελφόν τῆς Τύλον

Βαλλήν –ῆνος (ό) –(φρυγικά: Βασιλεύς)

Βαλλίουσα –σης (ή)

Βαλλίων –νος (ό)

Βάλλουσα –σης (ή)

Βάλλων –ντος **λαίλαπας** (ό) –Επίθετον Διός –Επίθετον Ἡελίοιο

Βαλμαρκῶθ ; (ό) –Θεότης μέ ἐπίθετον: Κοίρανος

Βάλος –ου (ό)

Βάλουσα –σης (ή)

Βάλοχα –ης (ή)

Βάλοχis –ιδος (ή)

Βάλοχος –ου (ό)

Βαλσαμίνη καὶ Βαλσαμία –ης (ή) –(Γοητευτική ὡς ἄνθος καὶ ὠφέλημος) –Φυτόν βαλσάμου

Βαλσάμουσα –σης (ή)

Βαλσάμων –νος (ό) –Πατριάρχης –Χριστιανικόν –Ἐτερος, αὐτοχρισθεὶς ἐρμηνευτής “Βασιλικῶν παιγνίων”

Βάλτα καί Βλάστη -ης (ή)

Βαλτάσαρ; (ό) –Βασιλεύς καί μάγος, Πέρσης τήν καταγωγήν –Τό ὄνειρόν του ἐξήγησε ὁ Δανυήλ

Βάλτη καί Βλάστη -ης (ή) –Νύμφη, παραλλαγή τῆς Κρητικῆς Ἀρτέμιδος, μήτηρ Ἐπιμενίδου, Α-Θ-277Δ, Η-8-49Α

Βαλώ -οῦς (ή)

Βαλώδια -ης (ή)

Βαλώδιος -ίου (ό)

Βαλώδης -ιδος (ή)

Βάλων -ντος; (ό)

Βαλωνύμη -ης (ή)

Βαλώννυμος καί Ἀβδαλώννυμος καί Ἀβδελώννυμος -ου (ό) –Σιδωνιός τις

Βαλώτη -ης (ή)

Βαλώτης -ου (ό) –Σύζυγος Ἀρτεμείνης ἢ Ἀρτεμισίης

Βαμβαλίζουσα -σης (ή)

Βαμβαλίζων -ντος; (ό)

Βάνα -ης (ή) –Καί χριστιανικόν

Βανάδασπος -ου (ό)

Βαναιώ -οῦς (ή)

Βαναξεύς -έως (ό)

Βαναξιβούλα -ης (ή)

Βαναξιβούλη -ης (ή)

Βαναξίβουλος -ου (ό)

Βαναξιβόλα -ης (ή)

Βαναξίβωλος -ου (ό)

Βάνας -α (ό)

Βάναυρη -ης (ή)

Βάναυρος -ου (ό) –Υἱός Ἀτλαντος

Βάναυση -ης (ή)

Βαναυσίδη -ης (ή)

Βαναυσίδης -ου (ό)

Βάναυσος -ου (ό)

Βαναώ -οῦς (ό)

Βάνδα -ης (ή) –Victoria τῶν Λατίνων

Βανηναῖα -ης (ή)

Βανηναῖος -ου (ό)

Βαννία -ης (ή)

Βαννίος -ίου (ό)

Βάνος -ου (ό) –Εἷς τῶν 50 σκύλων ποῦ κατεσπάραξαν Ἀκταίονα

Βάντια -ης (ή)

Βάντιος -ίου (ό)

Βανώ ἢ Βαβώ -οῦς (ή) –Τροφός Δήμητρος, Ἐλευσινία ποῦ συνάντησε ἡ θεά, ψάχνοντας τήν κόρη τῆς Περσεφόνη

Βάξαγος -ου (ό)

Βαουθᾱ -ᾱς (ή) –Ἑβραῖα, χριστιανή ἁγία (20 Νοεμβρίου)

Βάπτis -ιδος; (ή)

Βαπτιστής -ου (ό) –Χριστιανικόν. Ὄνομα Ἰωάννου, τό ὅποῖον οἱ Ἰουδαῖοι μετέτρεψαν ἀπό τό Ὅαννες, ὄνομα ἀρχαίου θεοῦ ὑδάτων περιοχῆς τῆς Μεσοποταμίας

Βάπτos -ου (ό) –(βεβαμμένος, βουτηγμένος) χριστιανός –Μοναχός –Ἅγιος (10 Φεβρουαρίου)

Βαραββᾱς -ᾱ (ό) –(υἱός τοῦ πατέρα, Ἑβραϊκά: Μπάρ Ἀμπά) –Ἐπιθετικός προσδιορισμός τοῦ Ἰησοῦ, ληφθεῖς ἐκ λάθους ὡς κατάδικος (παρά τοῦ Ἰησοῦ) ὑπό τῶν εὐαγγελιστῶν. Δηλαδή διπλασιασμός τοῦ μοναδικοῦ καταδίκου (Ἰησοῦ) Ἐκαλεῖτο καί Ἰησοῦς (σύνηθες ὄνομα τῆς ἐποχῆς) ὡς γράφει ὁ Ὠριγένης, ἡ ἁγία Αἰκατερίνη τοῦ Σινά (εἰς παλίμψηστον) καί ὁ Kodex Koridethi

Βαραδαῖα -ης (ή) –Ἰουδαϊκόν

Βαραδαῖος -ου (ό) –Ἰουδαϊκόν;

Βαραδάτα -ης (ή)

Βαραδάτος -ου (ό) –Χριστιανός ὅσιος 22 Φεβρουαρίου

Βάραθρον -ου (ή) –Ἑταιρα; –Γυνή Ἀττικῆς

Βάραιβis -ιος; (ό)

Βάραιβis -ιδος (ή)

Βάρακος -ου (ό)

Βαράμη -ης (ή)

Βαράμης -ου (ό)

Βαράνα -ης (ή)

Βαράνος -ου (ό) –Πατήρ Ματεῖος

Βαρασδάτη -ης (ή)

Βαρασδάτης -ου (ό) –Ἀρμένιος, ὀλυμπιονίκης εἰς πυγμὴν

Βαραστάδη -ης (ή)

Βαραστάδης καὶ Ἀρτάβασθος -ου (ό) –Ἀρμένιος βασιλεὺς, Ὀλυμπιονίκης τὸ 393 (τελευταῖος) ἐπὶ Θεοδοσίου, H-4-151Δ

Βάρβακα -ης (ή)

Βάρβακος -ου (ό)

Βαρβάννα καὶ Βογιάνα καὶ Μπογιάνα -ης (ή)

Βάρβαξ -κος (ό)

Βαρβάρα -ας (ή) –(ἀτίθασος) –Χριστιανικόν –Ἀγία (4/12)

Βαρβαρίουσα -σης

Βαρβαρίων -νος (ό)

Βάρβαρος -ου (ό) –(ἀτίθασος) –Ἐπίθετον Ἀρεῶς

Βαρβαρόφωνος -ου (ό & ή) –Ἐπίθετον Ἀρεῶς –Ἐπίθετον Ἐννουῶς

Βάρβασσα -σης (ή)

Βαρβάτα -ης (ή)

Βαρβᾶτας -α (ό) –A-E-553A

Βαρβατίουσα -σης (ή)

Βαρβατίων -νος (ό) –Σωματοφύλαξ (δορυφόρος) στρατηγοῦ Βελισσαρίου, A-E-552Δ, 553A

Βαρβάτος -ου (ό) –Στρατηγός Βυζαντίου –Ρωμαῖος Ὑπατος, H-4-160A

Βαρησόλας -ου (ό) –Ποταμός

Βάρβιλλα -ης (ή)

Βάρβιλλης -ιδος (ή) –A-E-553Δ

Βάρβιλλος καὶ Βαρβίλλος -ου (ό) –Ἀστρολόγος, H-4-160Δ

Βαρβούκαλλος -ου (ό) –Ἐπιγραμματοποιός

Βαρβύζης -η (ό) –Ποταμός εἰς Κωνσταντινούπολη

Βάρβυσα -ης (ή)

Βαρβύσης -ου καὶ Βαρνύσσης (ό)

Βαργάθη -ης (ή)

Βάργαθη -ης (ή)

Βάργαθος -ου (ό)

Βάργαση -ης (ή)

Βάργασος -ου (ό) –Υἱός Ἡρακλέους καὶ Βάργης

Βάργη -ης (ή) –Μήτηρ Βαργάσου ἐξ Ἡρακλέους –A-E-555Δ, H-4-161Δ

Βαργόνια -ης (ή)

Βαργόνιος -ίου (ό)

Βάργος -ου (ό) –Ποταμός εἰσερχόμενος εἰς Ἐβρον (σημερινός Τούτζια)

Βάργος καὶ Μάργος -ου (ό) –Ποταμός

Βάργυλα -ης (ή)

Βάργυλος -ου (ό) –Σύντροφος καὶ φίλος Βελλερεφόντου, φονευθεὶς ἀπὸ Πήγασσον. Εἰς ἀνάμνησιν ἡ πόλις Βάργυλα

Βαρδάκη -ης (ή)

Βαρδάκης -ου (ό)

Βαρδάνα -ης (ή)

Βαρδάνας -ου (ό)

Βαρδάνης -ου (ό) –Δύο βασιλεῖς Πάρθων –Στρατηγός ἐπαναστατήσας κατὰ Ρινόμητου καὶ στεφθεὶς αὐτοκράτωρ Βυζαντίου μέ τὸ ὄνομα Φιλιππικός, A-E-557Δ, H-4-163Δ

Βαρδάνια -ης (ή)

Βαρδάνιος -ίου (ό)

Βαρδάρια -ης (ή)

Βαρδάριος καὶ Ἀξειός -οῦ (ό) –Ποταμός

Βαρδησάνη -ης (ή)

Βαρδησάνης καὶ Βαρδισάνης -ου (ό)

Βαρδία -ίης (ή)

Βαρδίας -ίου (ό) –Υἱός Ἡρακλείτα

Βαρδύνη –ης (ή)

Βαρδίνης –ου (ό) –(βαρυδίνης) –Ποταμός

Βάρδιος –ίου (ό)

Βαρδισάνη –ης (ή)

Βαρδισάνης και **Βαρδησάνης** –ου (ό)

Βάρδυλα –ης (ή)

Βαρδύλης –εω και **Βαρδύλιος** και **Βάρδυλις** –ιος (ό)

Βαρδύλιος και **Βαρδύλης** και **Βάρδυλις** και **Βάρδυλλης** (ό) –Βασιλεύς (Ένενηκοντούτης) Ίλλυριών νικηθείς υπό Φιλίππου Β', Α-Ε-560Α, Η-4-165Δ

Βάρδυλις –ιος (ό)

Βαρεία –ης (ή) –Έπίθετον Αφροδίτης –Έπίθετον Μοίρης

Βαρείαι –ων (οί) –Έπίθετον Κήρων –Έπίθετον Μοιρών

Βαρζαλώ –οῦς (ή)

Βαρζάνη –ης (ή)

Βαρζάνης –ου (ό) –Καππαδόκης

Βάρζος –ου (ό)

Βαρήνη –ης (ή)

Βαρήνις –ιος; (ό)

Βαρηνίς –ιδος (ή)

Βάρηξ –κος; (ό)

Βάρης –ητος (ό)

Βάρησα –σης (ή)

Βαρθολομαῖα –ης (ή) –Θυγάτηρ Νερίου Ατσαγιόλι σύζυγος Θεοδώρου Παλαιολόγου

Βαρθολομαῖος –ου (ό) –Χριστιανικόν –Υἱός Θολομαίου, ό Ναθαναήλ μαθητής Χριστοῦ, τῇ μεσολαβήσει Φιλίππου

Βαρθύβα –ης (ή)

Βαρθυβᾶ –ῆς (ή)

Βάρθυβας –αντος (ό)

Βαρθυβᾶς –ᾶντος (ό)

Βαρθυβρᾶ –ῆς (ή)

Βαρθύβρα –ης (ή)

Βαρθύβρας –αδος; (ό)

Βαρθυβρᾶς –αδος; (ό)

Βάρια –ίης (ή)

Βαριλήσια –ης (ή)

Βαριλήσιος –ίου και **Βραχήσιος** –ίου (ό)

Βαρίνη –ης (ή)

Βαρίνιος –ίου (ό) –Ρωμαϊκόν

Βαρῖνος –ου (ό) –Ρωμαϊκόν

Βάριος –ίου (ό) –Ό πολυπότης μέ επίθετον: Κοτύλων (σκωπτικόν)

Βάρις –ιδος (ή)

Βάρις –ιος; (ό)

Βαρίτα –ης (ή) –Ρωμαϊκόν –Γαλατικόν

Βαρίτη –ης (ή)

Βαρίτης –ου (ό)

Βαρίσση –ης (ή)

Βαρίσσης –ου (ό)

Βαριωνᾶ –ῆς (ή)

Βαριωνᾶς –οῦ; (ό)

Βαρκαῖος –ου (ό)

Βαρκαῖα –ης (ή)

Βαρκαῖος –ου και **Μενεκλῆς** –έους (ό) –Ίστοριογράφος, Η-12-268Δ, Η-13-248Α

Βαρκαί(φ)α –ης (ή)

Βάρκας –α (ό) –Όνομα Καρχηδονίων –Έκ τούτου κατήγοντο ό Αμιλκάρι και ό Αννίβας

Βαρκέλουσα –σης (ή);

Βαρκέλων –ωνος (ό)

Βάρκετις –ιδος (ή) –Θυγάτηρ Μαστείρης, θυγατρός Λευκάνορος, βασιλέως Βοσπόρου

Βάρκη –ης (ή) –Θυγάτηρ Ανταίου

Βάρκια –ης (ή)

Βάρκιος –ίου (ό)

Βαρλαάμ; (ό) –Χριστιανός άγιος και προφήτης Ιουδαίος

Βαρμόκαρος –ου (ό)

Βαρνάβαζα –ης (ή)

Βαρνάβαζος –ου (ό)

Βαρνάβας –ᾱ (ό)

Βαρναῖα –ης (ή)

Βαρναῖος –ου (ό) –Πατήρ Διογένους

Βαρνάκη –ης (ή)

Βαρνακίς –ίδος (ή)

Βαρνάκος –ου (ό)

Βαρναναῖα –ης (ή)

Βαρναναῖος –ου (ό)

Βαρνάναος –ου (ό)

Βάρνας –α (ό)

Βαρνιχία –ης (ή)

Βαρνίχιος –ίου (ό)

Βαρνοῦς –οῦντος (ό)

Βάρνυσσα –ης (ή)

Βαρνύσσης καὶ Βαρβύσης –ου (ό)

Βαρξάεις –εντος (ό)

Βαρξάεντος –ου (ό)

Βαρξάεσσα –σσης (ή)

Βάρος καὶ Ἐμβαρος –ου (ό) –Ἐμβαρος εἰμί ἢ ἔμβαρος εἶ; (εὐφυής ἢ ἀνόητος;), Α-Θ-58Α

Βαρόσι καὶ Ἀλασία καὶ Ἀλασία καὶ Ἄσου καὶ Ἐλίσια καὶ Ἐλίσά καὶ Σαλαμὶς καὶ Κωνσταντία καὶ Ἀμμόχωστος καὶ Καμαρόφρυνος (ή) –Ὄνομα πόλεως νή-
σου Κύπρου

Βάρουσα –σης (ή)

Βαρούχ; (ό) –Χριστιανικόν –Ἰουδαϊκόν

Βάρουχα –ης (ή)

Βάρουχος καὶ Βαροῦχος –ου (ό) –(εὐλο-
γημένος)

Βαρράνη –ης (ή)

Βαρράνης –ου (ό)

Βάρρουσα –σης (ή)

Βάρρων –ωνος (ό) –Ρωμαϊκόν –καὶ Οὐ-
άρρων

Βαρσαβᾶς –ᾱ (ό) –Χριστιανικόν

Βαρσάβωρσις –ιος (ό)

Βαρσαέντη –ης (ή)

Βαρσαέντης –ου (ό) –Προδότης Δαρεί-
ου. Τόν θανάτωσε Ἀλέξανδρος. Σατρά-
πης Δραγγιανῆς καὶ Ἀραχωσίας

Βάρσαμος –ου (ό) –Ἄραψ

Βαρσάμψη –ης (ή)

Βαρσανούφιος –ίου (ό) –Ἑβραῖος χρι-
στιανός ὁσιος (6 Φεβρ.)

Βαρσήμιος –ίου (ό) –Βασιλεὺς Ἀτρηνῶν
εἰς Μεσοποταμίαν

**Βαρσίνη καὶ Ἀρσινόη καὶ Στάτειρα –ης
(ή)** –Χήρα Μέμνονος –Γυνή Εὐμένους
–Θυγάτηρ Δαρείου ἢ Ἀρταβάζου, σύζυ-
γος Μεγ. Ἀλεξάνδρου ἐξ ἧς ἐγέννησε
Ἡρακλῆν. Ἀδελφή Δρυπέτιδος, χήρας
Ἡφαιστίωνος. Ἐνυμφεύθη Ρόδιον Μέν-
τορα καὶ μετὰ θάνατόν του, τόν ἀδελφόν
αὐτοῦ Μέμνονα καὶ ἐκ νέου χήρα, τόν Μ.
Ἀλέξανδρον μὴ οὖσα νόμιμος σύζυγος.
Μέ Μέντορα γεννᾷ τρεῖς θυγατέρας,
μίαν σύζυγον Ναυάρχου Νεάρχου. Μέ
Μέμνονα γεννᾷ υἱόν. Μετὰ θάνατον Μ.
Ἀλεξάνδρου μέ τόν υἱόν Ἡρακλῆν δολο-
φονεῖται ἀπὸ Πολυσπέρχοντα. Στατήρα
καὶ Ἀρσινόη, καλεῖται ἡ θυγάτηρ Δαρεί-
ου σύζυγος Μ. Ἀλεξάνδρου, Η-9-334Δ,
Η-17-216Α

Βάρσιτα –ης (ή)

Βάρσιτος –ου (ό)

Βάρσος –ου (ό) –Χριστιανικόν

Βαρτώ –οῦς (ή)

Βαρυάζης –ου (ό)

Βαρυαλγείς –έων (οἱ) –Ἐπίθετον Ἐρινῶν

Βαρυαχίης –ῆ (ό) –Ἐπίθετον Ωκεανοῦ
μέ συνάνθυμον: Πατήρ

Βαρυβρεμέτας –ου (ό) –Ἐπίθετον Διός

Βαρυβρεμέτειρα –ης (ή) –Ἐπίθετον Φύ-
σεως

Βαρύβρομος –ου (ή) –Ἐπίθετον Ἀμφιτρί-
της –Ἐπίθετον Μούσης

Βαρύβυσσος –ου (ό)

Βαρύγδουπος –ου (ό) –Ἐπίθετον Διός

Βαρύγουνος -ου (ό) –Επίθετον Μαίης μέ συνώνυμον: Γέρων καί Ἐλιξ

Βαρυδάκρυος -ου (ό) –Νύμφη

Βαρυδότειρα -ης (ή) –Επίθετον Μοίρης

Βαρύδουπος -ου (ό) –Επίθετον Ποσειδῶνος μέ συνώνυμον: Ἐννοσίγαιος

Βαρυζήλη -ης (ή)

Βαρύζηλος -ου (ό & ή) –Επίθετον Ἥρας –Επίθετον Ἐρωτος –Επίθετον Φθόνου μέ συνώνυμον: Πατήρ

Βαρυθένη -ης (ή)

Βαρυθένης -ους (ό)

Βαρυθύμη -ης (ή)

Βαρύθυμος -ου (ό & ή) –Επίθετον Ἥρας μέ συνώνυμον: Νύμφα –Επίθετον Σελήνης μέ συνώνυμον: Ἠλεκτρίς –Επίθετον Σεμέλης μέ συνώνυμον: Βαρύμυθος

Βαρύκτυπος -ου (ό & ή) –Επίθετον Ἥρας –Επίθετον Αθηνᾶς μέ συνώνυμον Ἀτρυτώνη –Επίθετον Διός –Επίθετον Ποσειδῶνος μέ συνώνυμα: Ἐννοσίγαιος, Εὐτρίαινα, Ὀρσοτριάνας, Ποντομέδων

Βαρύμηνις -ι (ή & ό) –(ὕπερβολικήν ὀργήν ἔχων) –Επίθετον Ἀρτέμιδος –Επίθετον Διονύσου –Επίθετον Ἥρας –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Επίθετον Ἀρεως –Επίθετον Ἐννοῦς –Επίθετον Ἐρωτος –Επίθετον Κλωθοῦς –Επίθετον Πανός –Επίθετον Διός

Βαρύμυθος -ου (ή) –Επίθετον Σεμέλης

Βάρυνα -ης (ή)

Βάρυνος -ου (ό)

Βαρουπῆς -ῆος (ό) –Προσωνύμιον Διός

Βαρύς -έως; (ό) –Επίθετον Ἄδου –Επίθετον Ἀρεως –Επίθετον Ἐρωτος –Επίθετον Διός, μέ συνώνυμον: Εὐθυνος –Επίθετον Ζήλου –Επίθετον Θανάτου –Επίθετον Πόθου

Βαρυσθένη -ης (ή)

Βαρυσθένης -ου (ό)

Βαρυσφάραγος -ου (ό) –Επίθετον Διός

Βαρυτίμη -ης (ή)

Βαρύτιμος -ου (ό)

Βαρυῦπνος -ου (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης

Βαρύφρουσα -σης (ή)

Βαρύφρων -νος (ό) –Επίθετον Ἀρτέμιδος

Βαρύφρων -νος (ή) –Επίθετον Νεμέσεως

Βαρυψαβᾶς -ᾱ (ό) –Χριστιανικόν –Ἅγιος (10 Σεπτεμβρίου)

Βάρχιλλα -ης (ή)

Βάρχιλλος -ου (ό)

Βαρχωλεβάς -ᾱ (ό)

Βαρώ καί Βαβώ -οῦς (ή)

Βάρων -νος (ό) = Βάρρων

Βάς καί Βᾶς; (ό) –Ἠγεμῶν Βιθυνῶν

Βάσα καί Βάσσα -ης (ή) –Θρακῶν καί Μακεδόνων

Βασαῖδαι -ων (αί)

Βασαναστραγάλας -ου (ή) –Επίθετον Ποδάγρας μέ συνώνυμον: Ἐπιδεσμοχαρής

Βασανεύς -έως (ό)

Βασανίειος -ου (ό)

Βασάνις -εως; (ό)

Βασανίτης -ου (ό) –(λίθος Λυδικός) –Χώρα

Βασάνος -ου (ό)

Βάσας -ου (ό)

Βάσελα -ης (ή)

Βάσελος -ου (ό)

Βάση -ης (ή)

Βάσθη -ης (ή)

Βάσθης -ου (ό)

Βασία -ης (ή) = Βαγία

Βασιανή -ῆς (ή) –Ρωμαϊκόν

Βασιανός -οῦ (ό) –Ρωμαϊκόν

Βασίας -ίου (ό) -Ἀρκάς

Βασίλα καὶ Δήμητρα καὶ Κόρη -ης (ή) -Θεότητες

Βασίλαι -ων (αι) -Παρεμφερείς θεότητες Δήμητρος καὶ Κόρης, εἰς ἐπίγραμμα Ἀρχελαίου Ἀθηναίου ἐν Ἀργεῖ

Βασιλαῖδα -δης (ή)

Βασιλαῖδας -αο (ό)

Βασίλας -α (ό)

Βασιλᾶς -ᾶ (ό)

Βασίλεα -ης (ή) -Επίθετον Ἥρας

Βασίλεια καὶ Βασιλεία -ης (ή) -(ή βάσις εὐτυχίας περὶ αὐτήν) -Επίθετον Ἀθηνᾶς -Θεᾶ Ἄτα -Ἀδελφή καὶ γυνὴ Ὑπερίωνος -Σύζυγος Πισθεταίρου εἰς "Ὅρνιθες" -Χριστιανικόν -Ἀγία -Επίθετον Ἀφροδίτης -Θυγάτηρ Οὐρανοῦ καὶ Τιταίας, ἀδελφὴ Ρέας καὶ Τιτάνων οὖσα καὶ τροφὸς αὐτῶν. Μὲ Ὑπερίωνα γεννᾷ Σελήνην καὶ Ἥλιον. Χολωθέντες οἱ Τιτάνες φονεύουν Ὑπερίωνα, ρίπτουν Ἥλιον εἰς Ἡριδανόν καὶ ἡ Σελήνη γκρεμίζεται ἀπὸ στέγην οἰκίας της. Ἡ Βασίλεια ἀναζητᾷ τέκνα καὶ εἰς ὄναρ μανθάνη ἀπὸ υἱόν ὃ,τι θεοὶ κατέστησαν ἀθανάτους Ἥλιον καὶ Σελήνην. Οἱ ἄνθρωποι ἐλάτρευον ὡς Κυβέλην ἢ Ρέαν. Ἀποτελεῖ προσωποποίησησιν Βασιλείας -Επίθετον Σελήνης -Επίθετον Ἀπαιόλης -Επίθετον Ἀρτέμιδος -Επίθετον Δήμητρος -Επίθετον Δίκης -Επίθετον Εἰρήνης -Επίθετον Ἑκάτης -Επίθετον Ἐλευθερίας -Επίθετον Ἑστίας μέ συνώνυμον: Θυγάτηρ -Επίθετον Ἥρας -Επίθετον Ἰσίδος -Επίθετον Καλλιόπης -Επίθετον Λητοῦς -Επίθετον Μελινόης (Ἑκάτης) -Επίθετον Νεμέσεως -Επίθετον Νίκης -Επίθετον Νυκτός -Επίθετον Περσεφόνης μέ συνώνυμον: Γενέτειρα -Επίθετον Ρέας -Επίθετον Σελήνης -Επίθετον Σεμέλης -Επίθετον Ὑγείας μέ συνώνυμον: Λιπαρόμματος -Φύλαξ ἀποθήκης Διός (Ἀναφέρει Ἀριστοφάνης εἰς ὄρνιθας), Α -Ε-597Α, Η-4-198Α, Η-1543Α

Βασίλειαι -ων (οἱ) -Επίθετον Χαρίτων

Βασιλείδα -δης (ή)

Βασιλείδας -αο (ό)

Βασιλείδη -ης (ή)

Βασιλείδης καὶ Βασιλίδης -ου (ό) -(βασιλόπαις, πατρωνυμικόν βασιλέως) ὁ Λαμψακηνὸς ἐλλόγιμος -Πατρωνυμικόν -Χριστιανικόν, Α-Ε-605Α, Η-4-203Δ, Η-7-676Α

Βασιλειδιανή -ῆς (ή)

Βασιλειδιανός -οῦ (ό)

Βασιλείη -ης (ή) -Επίθετον Ἥρας

Βασίλειον -ου (ή)

Βασίλειος -ου (ό) -(ὁ φερόμενος ὡς βασιλεύς) -Χριστιανικόν -Υἱός Βασιλείου καὶ Ἐμμελείας, ἐπίσκοπος Καισαρείας -Ὁ ἅγιος ὑπῆρξε "καθηγμένων" τῶν φοιτητῶν ἐν Ἀθήναις

Βασίλεννα -ης (ή)

Βασίλεννος -ου (ό)

Βασιλεοδώρα -ης (ή)

Βασιλεόδωρος -ου (ό)

Βασίλευς -εως (ό) -Επίθετον Μέμνονος -Επίθετον Ὀσίριδος

Βασιλεύς -έως (ό) -(θεμελιωτὴς εὐτυχίας τοῦ λαοῦ) -Επίθετον Ποσειδῶνος εἰς Τροιζῆνα -Χριστιανικόν ὄνομα -Ἱερομάρτυς -Ἅγιος (26 Ἀπριλίου) -Επίθετον Ἀνουβίδος -Επίθετον Ἀπόλλωνος -Επίθετον Ἀσκληπιοῦ -Επίθετον Βορῆος -Επίθετον Διονύσου -Επίθετον Διός -Επίθετον Ἡελίου -Επίθετον Κρόνου -Επίθετον Κορύβαντος -Επίθετον Μέμνονος -Επίθετον Νόμου -Επίθετον Οὐρανοῦ -Επίθετον Ποσειδῶνος -Επίθετον Σαράπιδος, Η-17-863Δ

Βασιλεύς ἐνέρων Αἴδας (ό) -Επίθετον Ἄτα

Βασιλεύτατος -ου (ό) -Επίθετον Σαβαζίου μέ συνώνυμον: Μάκαρ

Βασίλη -ης (ή) -Νύμφη καὶ χθονία θεότης, ἀπαχθεῖσα ὑπὸ Ἐχέλου, Α-Ε-618Δ, Η-8-611Δ

Βασιλή –ης (ή) –Επίθετον Περσεφόνης μέ συνώνυμον: Κόρη

Βασιλήϊα –ης (ή)

Βασιληΐδη –ης (ή)

Βασιληΐδης –εω (ό) –Πατήρ Ἡροδότου

Βασιλήϊος –ου (ό)

Βασιληΐς –ίδος (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης –Επίθετον Ἡρας –Επίθετον Περσεφόνης μέ συνώνυμον: Κούρη

Βασίλης –η (ό) –Βασιλεύς κατά τούς Ἡλείους

Βασιλιανή –ης (ή)

Βασιλιανός –ου (ό)

Βασιλίδη –ης (ή)

Βασιλίδης –ου (ό)

Βασιλική –ης (ή)

Βασιλικός –οῦ (ό) –Α-Ε-624Α

Βασιλίνα –ης (ή) –Σύζυγος ἄρχοντος Βασιλέως ἐν Ἀθήναις –Ἀσπή καί παρθένος –Συμβολική σύζυγος Διονύσου εἰς ἑορτήν Ἀνθεστηρίων –Θυγάτηρ Ὑπάτου Ἰουλιανοῦ Καμμενίου, σύζυγος Ἰουλίου Κωνσταντίου ἀδελφοῦ Μ. Κων/νου καί μήτηρ Ἰουλιανοῦ. Κατ' ἀρχάς ὀρθόδοξος καί πολέμιος ἀργότερον, προσχωρήσασα εἰς Ἀρειανισμόν. Τό ὄνομά του φέρει Βασιλινόπολις Βιθυνίας

Βασιλίνδα –ης (ή)

Βασιλίνδας –αο (ό)

Βασιλίννα –τα καί Βασίλιννα –ης (ή) –Θυγάτηρ Ρωμαίου –Γυνή Ἀττικῆς, Η-4-731Α

Βασίλιον –ίου (ή)

Βασίλιος –ίου (ό)

Βασιλῖς –ίδος (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης εἰς Τάραντα –Επίθετον Ἡρας ἐν Λιβανδία, Ἄργος καί Πισιδία –Επίθετον Περσεφόνης εἰς Κατάνη –Επίθετον Θέτιδος μέ συνώνυμον: Νησιῶτα –Επίθετον Καλυψοῦς, Α-Ε-625Δ

Βάσιλις –ιος (ό) –Συγγραφεύς Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας –Συγγραφεύς Ἰνδικῆς ἱστορίας

Βασιλίσκη –ης (ή)

Βασιλισκιανή –ης (ή) –Βυζαντινῶν ὄνομα

Βασιλισκιανός –οῦ (ό) –Βυζαντινῶν ὄνομα

Βασιλίσκος –ου (ό) –(βασιλόπαις) –Χριστιανικόν ὄνομα –Ἅγιοι δύο –Ἀρχων, Η-8-562Α, Η-9-865Δ

Βασίλλη –ης (ή)

Βασίλισσα –ης (ή) –Επίθετον Δήμητρος –Επίθετον Ἰσιδος –Επίθετον Σελήνης

Βασίλισσα –ης (ή) –Χριστιανικόν ὄνομα ὁσιομάρτυρος –Επίθετον Ἡρας –Επίθετον Θέτιδος –Επίθετον Σωφροσύνης

Βάσιλλος –ου (ό)

Βασιλογένεια –ης (ή)

Βασιλογένης –ους (ό)

Βασιλοδίκαια –ης (ή)

Βασιλόδικος –ου (ό)

Βασιλόθεμις –ίδος (ό & ή)

Βασιλόκλεια –ης (ή)

Βασιλόκληα –ης (ή)

Βασιλοκλῆς –έους (ό)

Βασιλόinna –ης (ή)

Βασιλόnnas –αντος (ό)

Βάσιλος –ου (ό) –Υἱός Σταφύλου καί Ἡμιθέας, θυγατρὸς Λύρκου, υἱοῦ Φορυνέως

Βασίλος –ου (ό)

Βασίλουσα –σης (ή)

Βασιλώ –ους ἢ Ἀρήτη (ή) –Θυγάτηρ φιλοσόφου Ἀριστίππου τοῦ Κυρηναίου, φιλόσοφος καί ἡ ἰδία, μήτηρ Ἀριστίππου Νεωτέρου, τοῦ Μητροδιδάκτου κατὰ Καλλιμάχον, Α-Ε-633, Η-4-236Α

Βασιλώκλεια –ης (ή)

Βασιλώκλεις –ειος (ό)

Βασίλων –νος (ό)

Βάσινα –ης (ή)

Βάσινος –ου (ό)

Βασίχ: (ό)

Βασίχτα –ης (ή)

Βασίχτας –ου (ό)

Βασκαίνουσα –σης (ή) –(συκοφαντού-
σα) –Επίθετον Τύχης

Βάσκανος –ου (ό & ή) –(φθονερός) –Ε-
πίθετον Θανάτου –Επίθετον Μοίρης –Ε-
πίθετον Τύχης

Βασκατίς –ίος (ό)

Βάσκια Άστικόσου (ή); –Έκ Φιλίππων

Βάσκουρις –ιδος (ή)

Βάσλαχος –ου (ό)

Βάσος και **Βάσσος** –ου (ό) –Μακεδوني-
κόν

Βάσουσα –σης (ή)

Βάσσα και **Βάσα** –ης (ή) –Θρακικόν –
Χριστιανικόν –Άγία –Μάρτυς (21 Αυγού-
στου) –Συνοδός βασίλισσας Εὐδοκίας
ιδρύσασα Μονήν Αγίου Μηνᾶ εἰς Ἱερου-
σαλήμ

Bāssa –ης (ή) –Χριστιανικόν

Βασσαῖα –ης (ή)

Βασσαῖος –ου Ρουῖφος (ό) –Ρωμαϊκόν

Βασσάκη –ης (ή)

Βασσάκης –εω και **Βασσάκος** (ό)
–Πέρσης, υἱός Ἀρταβάνου

Βασσάρα –ης (ή)

Βασσάρες και **Βασσαρίδες** (οί) –Μαι-
νόμεναι γυναῖκαι Λυδίας και Θράκης
ἴσως λόγω πολυχρώμου φορέματος

Βασσαρεύς –έως (ό) –Επίθετον Βάκχου
(Διόνυσος Λυδῶν) δι' ὃν ἐγράφη Ὀρφικός
ὕμνος

Βασσάρη –ης (ή) –Επίθετον Βάκχης

Βασσαρίς –ίδος (ή) –Επίθετον Βάκχης
–Ἐταῖρα –Πόρνη

Βάσσαρος –ου (ό) = Βασσαρεύς –Επίθε-
τον Διονύσου

Βάσση –ης (ή) –Μήτηρ μάρτυρος χρι-
στιανοῦ, τοῦ Ἀγαπίου

Βάσσης –ητος (ό)

Βάσσια –ης (ή)

Βασσιανή –ῆς (ή) –Χριστιανικόν

Βασσιανός –ου (ό) –Χριστιανικόν –Πρό-
τερον ὄνομα Αὐτοκράτορος Ρωμαίων
Ἡλιογαβάλου –Συνάρχων Μ. Κων/νου,
σύζυγος ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἀναστασίας
–Πατήρ Μαισᾶς

Βάσσιλα –ης (ή) –Σύζυγος Κλείνου

Βάσσιλος –ου (ό)

Βάσσιος –ίου (ό)

Βάσσος και **Βάσος** –ου (ό) –Ρωμαϊκόν
–Χριστιανικόν –Άγιος, Η-7-1057Δ

Βασσός –ου (ό)

Βάσσους –ου (ό) –Υἱός Σκάβητος, σύζυ-
γος Ἰαθίθις

Βασστακίλη –ης (ή)

Βασστακίλης –εω (ό)

Βάσσω –ους (ή)

Βάστᾶ –ῆς (ή)

Βάστακα –ης (ή)

Βαστακάρα –ης (ή)

Βαστακάρας –ου (ό)

Βάστακας –α (ό)

Βασταρεύς –έως (ό) –Βασιλεύς Βισαλ-
τῶν ὡς και ὁ Μοσσέος

Βάστᾶς –ᾶδος; (ό)

Βάστειρα –ης (ή) = Μάστειρα

Βάστειρος –ου (ό)

Βαστία –ης (ή)

Βαστίας –ίου (ό)

Βαστίκειλη –ης (ή)

Βαστίκειλος –ου (ό) –Πατήρ Ζεῖπα ἐκ
Λητῆς

Βάστος –ου (ό) –Πατήρ Σύρου –Υἱός Ἀ-
πολλοδώρου Εὐπορίωνος –Πατήρ Ἀρι-
άγνης

Βάσσω –ους (ή)

Βάσων –νος (ό)

Βάτα –ης (ή)

Βατᾶ –ῆς (ή)

Βατάκη –ης (ή)

Βατάκης –ου (ό)

Βατάκος καί Βάτας –ου (ό)

Βατάλη –ης (ή)

Βάταλος καί Βάτταλος –ου (ό) –Ο Δη-
μοσθένης (ὕπὸ τῆς τροφῆς του) ὡς τα
(βδελυρός, αἰσχυρός, πρωκτός, κίναιδος)
–Προσωνύμιον Δημοσθένους, (ἐκ τοῦ Βατ-
ταρίζω=δυσκολεύομαι τὴν προφορά τοῦ
Ρ), Η-4-247Α

Βατάναβος –ου (ό)

Βαταναβηνή –ης (ή)

Βαταναβηνός –ου (ό)

Βατάνη –ης (ή)

Βατάνωλος –ου (ό) –Πέρσης

Βατάνωχα –ης (ή)

Βατάνωχος –ου (ό) –Πατήρ Ἀλπίστου
Πέρσου

Βαταούα –ης (ό)

Βαταούας –ου (ό)

Βατᾶς καί Βητᾶς –α (ό) –Χριστιανικόν
ὄνομα ἀγίου –Ιερομάρτυρος (1 Μαΐου)

Βάτας –ου (ό)

Βάτεια –είης ἢ Μυρίνη –ης (ή) –Θυ-
γάτηρ Τεύκρου, ἡ Τρώς καί νύμφης
Ἰδαίας, γυνή Δαρδάνου, μεθ' ἧς γεννᾷ
Ἐριχθόνιον καί Ἴλον καί Ζάκυνθον, ἀ-
δελφή Σκαμάνδρου. Ἐξ αὐτῆς λόφος
Τροίας (ἴσως καί λόφος Κασσανδρηνοῦ)
–Ναϊάς νύμφη, μέ Οἶβαλον βασιλέαν
Σπάρτης γεννᾷ: Τυνδάρεων, Ἴπποκόον-
τα, Ἰκαρίωνα καί Ἀρήτη –Ἀμαζών, Η-9-
799Α, 960Δ, Η-17-940Δ

Βάτειαι ἢ Βασσαρίδαι –ων (αἰ)

Βατετάρη –ης (ή)

Βατετάρης –ου (ό)

Βατή –ης (ή) –Δῆμος Ἀττικῆς

Βάτης –ου (ό)

Βάτησις –ιος (ό)

Βαθεία –ης (ή)

Βαθείας –ου (ό)

Βαθία –ης (ή)

Βαθίας –ίου (ό)

Βατία –ης (ή)

Βατίας –ίου (ό)

Βατιάς –άδος (ή)

Βατιάτη –ης (ή)

Βατιάτης καί Βατίατος –ου (ό) –Λέντου-
λος, Ρωμαϊκόν

Βατίδα –δης (ή)

Βατίδας –αο (ό)

Βατίδη –ης (ή)

Βατίδης –ου (ό)

Βατίεια –ης καί Βάτεια καί Βατία (ή)
–(ἀπό τῶν περὶ αὐτῶν Βάτων) –Λόφος
ἐν Τροία ἐκ Βατείας γυνῆς Δαρδάνου,
Ο.Β.813

Βάτινα –ης (ή)

Βατινία –ης (ή)

Βατίνιος –ίου (ό)

Βάτιον –ίου (ή) –Γυνή Ἀττικῆς

Βατίουσα –σης (ή)

Βατίς –ίδος (ή) –Ἐπικουρεία φιλόσοφος,
ἀδελφή Μητροδώρου, γυνή Ἰδομενέως

Βάτις –ιδος; (ό)

Βατίσκη –ης (ή)

Βατίσκος –ου (ό)

Βατίχη –ης (ή)

Βατιχίς –ιδος (ή)

Βατίχος –ου (ό)

Βατίων –νος (ό)

Βατναῖα –ης (ή)

Βατναῖος –ου (ό)

Βατνηνή –ῆς (ή)

Βατνηνός –ου (ό)

Βάτος –ου καί Βάτων (ό) –(θάμνος, βα-
τσινιά) –Κωμικός συγγραφεὺς –Ρωμαί-
ος

Βάτος –ου (ό) –Εἰς γλώσσαν Λιβύων κα-
λεῖται ὁ βασιλεὺς

Βάτουσα –σης (ή)

Βατουσιάδη –ης (ή)

Βατουσιάδης -ου (ό)

Βατρασαββή -ῆς (ή)

Βατραχή; -ῆς (ή)

Βατραχίουσα -σης (ή)

Βατραχίων -νος (ό)

Βατραχομομαχία -ης (ή) –Τίτλος ἔργου Ὁμήρου ἢ Τίγρητος, δῆθεν ἀδελφοῦ Βασιλίσσης Ἀρτεμισίας

Βάτραχος -ου (ό) –Ἀρχιτέκτων καί γλύπτης Λακεδαιμόνιος, H-16-891A

Βάττα -ης (ή)(Σ)

Βαττάκη -ης (ή)

Βαττάκης -ου (ό)

Βάτταλος -ου (ό)

Βάττανος -ου (ό)

Βαττάρα -ης (ή)

Βατταρά -ῆς (ή)

Βατταράκεια -ης (ή)

Βαττάρακος -ου (ό)

Βατταράς -ᾶδος; (ό)

Βαττάρας -αντος (ό)

Βαττάρια -ίης (ή)

Βαττάριος -ίου (ό)

Βάτταρος -ου (ό) –H-9-383Δ

Βαττᾶς -ᾶ (ό)

Βάττας -ου (ό)

Βάττεια -ης (ή)=Βάτεια (Βασίλισσα εἰς Λιβυκὴν)

Βάττια ἢ Ἀρίσβη -ης (ή) –Μέ Ὑρτάκον γεννᾶ Ἄσιον –Θυγάτηρ Μέροπα –Πρώην σύζυγος Πριάμου (Δαρδάνου) –Λόφος ἐν Τροίᾳ καί λόφος εἰς Κασσανδρηνόν Χαλκιδικῆς πλησίον Σκιώνης ἀποδεικνύον πῶς ἐνταῦθα κατεσκήνωσαν Ἀχαιοὶ ἐπιστρέφοντες ἐκ Τροίης μετὰ ἀδελφῶν Πριάμου, (καί οὐχί εἰς Ἴταλίαν. Ἡ Βέρροια νυμφευθεῖσα Δόρικλον καί μεταμορφωθείσα εἰς Ἰριδα ἔπεισεν Τρωαδίτισσες νά καύσουν πλοῖα καί νά μὴν ἐπιστρέψουν εἰς Ἑλλάδα, ὅτε εὐρέθησαν εἰς Ἴταλίαν), H-5-801Δ

Βαττιάδη -ης (ή)

Βαττιάδης -ᾶο καί εω (ό) –Ἀπόγονος Βάττου

Βαττίδη -ης (ή)

Βαττίδης -ου (ό)

Βαττίς -ίδος (ή)

Βάττος -ου (ό) –(Τολμηρός, προοδευτικός) –Ὄνομα βασιλέως θεμελιωτοῦ Κυρήνης, συζύγου Φερετίμης (μετέπειτα Ἀριστοτέλης –2ος ὁ Α΄ υἱὸς τοῦ ἐκ Θήρας Πολυμνήστου, οἰκιστῆς –3ος ὁ Εὐδαίμων υἱὸς Ἀρκεσίλα Α΄, 4ος ὁ Χωλὸς υἱὸς Ἀρκεσίλα Β΄, 5ος ὁ Καλὸς –Ἱστορικός –Συγγραφεὺς –Κωμικός ποιητής –Γλύπτης –Πατὴρ Λαδίκης (συζύγου Ἀμάσιος) –Βασιλεὺς –Στρατηγός –Εἰς εἰδύλλια Θεοκρίτου ὁ ἥρως Βάττος ζητᾷ ἀπὸ μάντισσα Ἀγροῖῶ νά μαντέψῃ ἐάν ἡ νύμφη Ἀμαρυλλίς τὸν ἀγαπᾷ –Εἶχεν πάππον τὸν Ἑτάρχον ἢ Ἑταρχον, H-4-264A, H-9-90A, 548Δ, 983A, H-11-791Δ, H-18-193A

Βάττουσα -σης (ή)

Βαττώ -οῦς (ή)

Βάττων -ωνος (ό)=Βάτων

Βατύλη -ης (ή) –(ἡ νᾶνος, βραχύσωμος γυνή) –Ὄνομα κωμωδίας Θεοπόμπου

Βάτυλλίς -ίδος (ή)

Βάτυλον -ου (ή)

Βάτων -νος καί Βάτος (ό) –Ὁ Ἀθηναῖος ποιητής Νέτα Κωμωδίας –Ὁ Σινωπεὺς Ρήτωρ καί ἱστορικός –Ἠνίοχος Ἀμφιαράου καταποντισθεὶς εἰς σχισθεῖσαν γῆν μετ' ἄρματος καί Ἀμφιαράῳ Μάντεως εἰς πόλεμον Θήβας –Υἱὸς Λογγάρου ἢ Λεγκάρου

Βαύα -ης (ή)

Βαύας -αντος (ό)

Βαυάτη -ης (ή) –Σύζυγος Κολπίου

Βαυάτης -ου (ό)

Βαῦβα -ης (ή)

Βαῦβας -α (ό)

Βαυβώ -οῦς (ή)=Βαβώ -Τροφός Δήμητρος -Μέ Δισαύλην γεννᾶ: Μίσα ἢ Νίσα, Πρωτονόη, Εὐβουλέα, Τριπτόλεμο καί διδάσκεται καλλιέργειαν δημητριακῶν ἀπό Δήμητρα. Θεωρεῖται γορά σκλάβα ἥτις ἔκαμε τήν Δήμητρα νά γελάσῃ, γυνώνωντας τό κάτω μέρος σώματος. Δαμόνιο θυληκό. Ἡ Βαυβώ, ἡ Θεσσαλή καί ἡ Κοσκώ, Μαινάδες τῆς γενεᾶς τῆς Ἰνοῦς. Ὀνομαστή μάγισσα -Μολοσσή -Ποιήτρια -Επίθετον Ἐκάτης, H-7-1153A, H-8-397Δ, H-9-420A, H-13-656Δ

Βαύδουσα -σης (ή)

Βαύδων -νος (ό)

Βαύκα -ης (ή)

Βαύκαλος -ου (ό)

Βαύκας -α (ό)

Βαυκάς -ᾱ (ό)

Βαύκη -ης (ή)

Βαυκιδεύς -έως (ό)

Βαυκιδιάς -ἄδος (ή)

Βαυκιδίουσα -σης (ή)

Βαυκιδίων -νος (ό)

Βαύκис -ιδος (ό) -Τροιζήνιος Ὀλυμπιονίκης εἰς πάλῃ

Βαύκис καί Βαυκίς -ίδος (ή) -Σύζυγος Φιλήμονος, πτωχοῦ καί εὐσεβοῦς γέροντος πού ὑπεδέχθησαν εἰς καλύβην τόν Δίαν καί Ἑρμῆν καί διέσχησαν μεταμφιεσμένοι τήν Φρυγίαν -Νεαρά ἐκ Τήλου ἤς τόν πρόωρον θάνατον τραγούδησεν ποιήτρια Ἥριννα μέ στίχους σπαρακτικούς, H-4-271A

Βαύκος -ου (ό)

Βαύκουσα -σης (ή)

Βαυκώ -οῦς καί Βαυκίς -ίδος (ή) -Σύμβολο ἀφοσιώσεως συζυγικῆς καί φιλοξενίας

Βαύκων -νος; (ό)

Βαύλουσα καί Θαύλουσα -σης (ή)

Βαύλων καί Θαύλων καί Βουφόνος -ου (ό) -Ὁ ἀποκτείνας βοῦν ὅστις ἔφαγε

τόν πλακοῦντα (πόπανον) ἐπί ἐποχῆς Ἑρεχθέως

Βαῦνας -α (ό) -(κλίβανος)

Βαυότη -ης (ή) -Σύζυγος Κολπίου, H-11-42A

Βαυότης -ου (ό)

Βαύσουσα -σης (ή)

Βαύσων -νος (ό) -Πατήρ Ἡρακλείτου

Βαύτισος -ου (ό) -Ποταμός

Βαύτωρ; -ρος (ό) -Πατήρ Ἡρακλείτου;

Βαυώ -οῦς (ή) -Μέ Δισαύλην (ποτάμιον θεόν, πρώην Ἑλικών) γεννᾶ Μίση ἢ Νίση, Πρωτονόη, Εὐβουλέα, Τριπτόλεμον -Επίθετον Ἐκάτης μέ συνώνυμον: Βομβώ

Βαυώ καί Βαβώ -οῦς (ή)

Βάφη -ης (ή)

Βάφης -ητος; (ό)

Βαφίνα καί Ραφίνα -ης (ή)

Βαφίνος καί Ραφίνος -ου (ό)

Βαφύκεια -ης (ή)

Βαφυκλῆς -έους (ό)

Βαφύρα -ης (ή)

Βαφύρας -α καί Βηφύρας (ό) -(πρώην Δισαύλης. Πρώην Ἑλικών, ἀδελφός Κιθαιρώνας καί σήμερον ποταμός Ποτόκι) εἰς ἓν ἐκ πέντε "Δίον", τό τῆς Πιερίας. Τά ἕτερα: Ἐπί Εὐβοίας, ἐπί ὄρους Ἄθω καί δύο ἐπί Κρήτης

Βαφυρία -ης (ή) -Επίθετον Ἀρτέμιδος εἰς Δίον

Βαφύριος -ίου (ό)

Βαχεία -ης (ή)

Βαχεῖος -ου (ό) -Υἱός Τειμοκλέους Μελησιῖου

Βάχθισος -ου (ό) -Χριστιανικόν ὄνομα ἀγίου

Βάχια καί Βάκχεια -ης (ή)

Βάχια -ης (ή)

Βάχισ -ιος; (ό)

Βάχχis -ιδος (ή)

Βαχχυλίδη -ης (ή)

Βαχχυλίδης -ου (ό)

Βάχχων -νος (ό)

Βάχωρις -ιος; (ό)

Βδελυκλέουσα -σης (ή)

Βδελυκλέων -ωνος (ό) –(ό αποστρεφόμενος Κλέωνα) –Πλαστόν υπό Ἀριστοφάνους, υἱός Φιλοκλέονος εἰς “Σφήκες”, H-17-482Δ

Βδελύκτροποι -ων (οἱ) –Συνώνυμον: Ἀπτεροι –Επίθετον Ἐρινῦν

Βδελυρά -ῆς (ή) –(ἀναίσχυντος) –Επίθετον Τύχης

Βεάλτυς -υδος (ή) –Βασίλισσα Βύβλου

Βεβαία -ης (ή) –Καί χριστιανικόν ὄνομα ἀδελφῆς Σαρβήλου

Βέβαιον -ου (ή)

Βέβαιος -ου (ό)

Βεβήκος -ου; (ό) –Ἡριδανός υπό Ἐνετῶν

Βέβηλος -ου (ό & ή) –(ὄν ἐπιτρέπεται νά πατήσῃ τα) –Επίθετον Τύχης μέ συνώνυμον: Γραῦς

Βεβία -ης (ή) –Μαρκέλλα, Ρωμαϊκόν

Βεβίος -ίου (ό)

Βεβοῦς καί Σεβοῦς -οῦ (ή)

Βεβουσα -σης (ή)

Βεβρύκη καί Ρόδη -ης (ή) –Δαναῖς, μόνη μή φονεύσασα τόν Ἰππόλυτον –Πράξις, IB 13, H-5-773A, H-7-1155A, H-16-665A

Βεγακίδη -ης (ή)

Βεγακίδης -ου (ό)

Βέβρυξ -κος (ό)

Βεβύλα -ης (ή)

Βεβύλας -α (ό)

Βεβύρια -ης (ή)

Βεβύριος -ίου (ό)

Βέβων -ωνος; (ό)

Βέγγορα -ης (ή)

Βεγγορίτις -ιδος (ή)

Βέγετος -ου (ό)

Βεγιάλα -ης (ή)

Βεγιάλης -ου (ό)

Βεγιαλῖς -ίδος (ή)

Βέγος -ου (ό)

Βέδακον -ου (ή)

Βέδειρον -ου (ή)

Βεελζεβούλης -η (ό) –Παρωνύμιον Βυζαντινῶν

Βεελσάμη -ης (ή)

Βεελσάμης -η (ό) –Επίθετον Διός –Θεός Οὐρανοῦ, εἰς ὃν ἐδέοντο πρὸς κατάσβεσιν πυρός, ὁ Γένος καί Γενεά (ἐπί ξηρασίας), H-5-95Δ

Βεελφαγώς -ώτος (ό) –Επίθετον ὁ Κρόνου

Βεζεδά -ῆς (ή)

Βεζέκη -ης (ή)

Βεζέκης -ου (ό)

Βεθζαχαρίας -ίου (ό)

Βέθηλα καί Βηθήλ (ή)

Βέθηλος -ου (ό)

Βειβία -ης (ή)

Βείβιος -ίου Λ. Φλώρος (ό) –Κορίνθιος νικητής σέ ἀγῶνα Κωμωδῶν εἰς Ἡραία Ἀργούς, στά Καισάρεια Σικυῶνος, δις στά Καισάρεια Κορίνθου καί μία στά Ἀσκληπεία Ἐπιδαύρου

Βειδεύς -έως (ό)

Βειδίππη -ης (ή)

Βείδιππος -ου (ό)

Βείδυρα -ης (ή)

Βείδυρος -ου (ό)

Βειέντορος -ου (ό)

Βείθα -ης (ή)

Βείθας -ου; (ό)

Βειθύνικα -ης (ή)

Βειθύνικος -ου (ό)

Βειθυνή -ης (ή)

Βείθυννος καί Βειθυννός –οῦ (ὁ)
 Βείθυς καί Ἀδωνίς –ιδος (ὁ)=Βίθυς
 Βείθυς –ύος (ὁ) –Υῖός Ἀθω –Πατήρ Δου-
 λέου ἢ Δουλέσσυος
 Βειλιανή –ῆς (ή)
 Βειλιανός –οῦ (ὁ)
 Βείνα καί Βένα καί Βέννα –ης (ή)
 Βείνας –ου (ὁ)
 Βεῖπα –ης (ή)
 Βεῖπος –ου (ὁ)
 Βείρακη –ης (ή)
 Βείρακος –ου (ὁ)
 Βεῖτα –ης (ή)
 Βειτάλια –ης (ή)
 Βειτάλιος –ίου (ὁ) –Ἐφηβος, υἱός Πομπω-
 νίου
 Βειταλίουσα –σης (ή)
 Βειταλίων –νος (ὁ)
 Βεῖτος –ου (ὁ)
 Βεῖτυλα –ης (ή)
 Βεῖτυλος –ου (ὁ)=Οἶτυλος
 Βειτύριγος –ου (ὁ) –Πατήρ Ἡράκωνος
 Βειϋσθιώ; (ή)
 Βέκκηρα –ης (ή)
 Βέκκηρος –ου (ὁ)
 Βέκυλα –ης (ή)
 Βέκυλος –ου (ὁ) –(προβατώδης)
 Βέλ; (ὁ) –Θεός Βαβυλωνίων
 Βελάς –ᾱ (ὁ) Οὐγγρος, ἀδελφός Γκεῖζά
 μετονομασθεὶς Ἀλέξιος, σύζυγος Μαρί-
 ας Κομνηνῆς
 Βελάτη –ης (ή)
 Βελάτης –ου (ὁ) –Μακεδὼν Λαπίδης ἐκ
 Πέλλης, φονεύσας Κένταυρον Ἄμυκον
 εἰς γάμους Πειρίθου, Η-4-300Α
 Βελγήδη –ης (ή)
 Βελγήδης –ου (ὁ)
 Βελεμίνα –ης (ή))=Βέλβινα
 Βελεμῖνος –ου (ὁ)

Βελενίκη –ης (ή) –Μήτηρ Ἐριχθονίου
 Βελενίκης –ου (ὁ)
 Βελεοῦς –οὔντος; (ὁ)
 Βελέση –ης (ή)
 Βελέσης –ου (ὁ)
 Βέλεσις –ιος (ὁ) –Βαβυλώνιος μάντις,
 ἀργότερον Σατράπης Λυκίας ἐπαναστα-
 τήσας μετὰ Ἀρβάκου κατὰ Σαρδαναπά-
 λου
 Βελεσσιχαρή –ης (ή)
 Βελεσσιχαρῆς –έος; καί Βιοδώτης (ὁ)
 συνώνυμον: Βριθίνος –Ἐπίθετον Ἀπόλ-
 λωνος
 Βελεστή καί Βιλιστίχη –ης (ή)
 Βελεστής –ου (ὁ)
 Βελεστήχη ἢ Βελιστίχη –ης (ή) –3η γυνή
 ἐκ Παραλίου Μακεδονίας –Ἀνεδείχθη
 νικήτρια ὀλυμπ. στήν συνωρίδα τῆς 128ης
 Ὀλυμπιάδος τοῦ 268 π.Χ. (τέθριππον ἄρ-
 μα) καί 264 π.Χ. πωλική συνωρίς –Σύ-
 ντροφος Πτολεμαίου Φιλαδελφέως
 Βελεστήχης –ου (ὁ)
 Βέλεσος –υος (ὁ) –Ἀρχιερεὺς Βαβυλω-
 νίων, Η-16-871Δ
 Βελέτια –ης (ή)
 Βελέτιος –ίου (ὁ)
 Βελεφάντη –ης (ή)
 Βελεφάντης –ου (ὁ) –Χαλδαῖος ἀρχηγός
 ἀστρολόγων ἐπὶ Μ. Ἀλέξανδρου, προει-
 δοποιήσας τὸν Ἀλέξανδρον διὰ ἐπικεί-
 μενον θάνατον (κατὰ χρησμόν χαλδαι-
 ῖκοῦ ἱερατείου) ἐφόσον εἰσέλθῃ εἰς Βαβυ-
 λῶνα. Τὸν ἐφησύχασεν ὁμως ὁ “φιλόσο-
 φος” Ἀνάξαρχος καί εἰσῆλθεν
 Βελζεβούλης –η (ὁ) –Παρωνύμιον Βυ-
 ζαντινῶν
 Βέληλα –ης (ή) –Θεότης εὐπορίας λα-
 τρευομένη ἐν Ἀθήναις μετὰ Ἀφροδίτης
 Βέλια –ης (ή)
 Βελίβος –υος (ὁ) –Ἀρχιερεὺς βοηθήσας
 Ἀρβάκην νά πολεμήσῃ Ἀσσουρδανινα-
 βάλ (Σαρδανάπαλον)

Βέλιμη –ης (ή)

Βέλιμος –ου (ό)

Βέλιος –ιου (ό) –Ίππος Ἀχιλλέως (ὡς καὶ ὁ Ξάνθος) ἐξ ἀνέμου Ζεφύρου καὶ Ἀρπυίας Ποδάργης, H-8-723A

Βέλις –ιος (ό)

Βέλις–ιος (ή) –Θεότης Νωρικών Γάλλων καὶ Ἰλλυριῶν, ἀντίστοιχος Ἡλίου, H-4-311A

Βέλις –ιδος καὶ Βέλινον καὶ Βέλενον (ή) –Θεότης

Βελισάριος –ίου (ό) –Στρατηγός Βυζαντίου

Βελιστίχη καὶ Βελεστίχη –ης (ή) –Ολυμπιονίκης 34ης Ολυμπιάδος εἰς συνωρίδα πῶλων (ἐκ Μακεδονίας)

Βελίττα –ης (ή)

Βελίττας –ου (ό)

Βελιών –ωνος (ό) –Ὅτα τῆς Λήθης –Ποταμός Ἰσπανίας σήμερον Lima

Βελιῶσσα –σσης (ή)

Βέλλα –ης (ή)

Βελλάτριξ –ιγος (ό) –H-18-898A

Βελλερεφόντης καὶ Ἑλλερεφόντης –ου (ό)

Βελλερεφόντης καὶ Βελλερεφῶν –ντος ἢ Λεωφόντης –ου (ό) – (ἐξολοθρευτὴς κακοῦ, ἢ Ἰππόνους, ὁ φονεύσας Βέλλερον ἐξ ἀπροσεξίας) –Υἱὸς Εὐρυμέδης καὶ Γλαυκίου, σύζυγος Φιλονόης, θυγατρὸς Ἰοβάτου –Πατὴρ Ἰσάνδρου –Ἀδελφὸς Ἀλκιμένους (Πειρὴν ἢ Δηλιάδης) –Ἐγγονος Ἑρυσίχθονος ἢ Αἰθωνος –Υἱὸς Βασιλῆα Κορίνθου Γλαύκου. Ἰππευσε φτερωτόν Πήγασον (δαμάσας μὲ συμβουλὴ Πολυῖδου καὶ χαλιναγωγήσας μὲ Χαλινόν ὃν ἔλαβεν ἀπὸ Χαλινίτην Ἀθηνάν) καὶ ἐφόνευσεν μυθικόν τέρας (Χίμαιραν) καὶ κατενίκησε Σολύμους Ἀμαζόντας ἃς ἐφόνευσεν εἰς Κιλικίαν –Μέ Ἀστερεία γεννᾷ Ὑδισσον –Φίλος καὶ σύντροφος Βαργύλου ὃν ἐφόνευσεν Πήγασσος εἰς ἀνάμνησιν ἢ πόλις Βάρ-

γυλα –Η Ἄντεια ἢ Ἄντεια ἢ Σθενέβοια, σύζυγος Προΐτου, βασιλέως Τίρυνθος ἀγάπησε ἀνεπιτυχῶς Βελλερεφόντην καὶ διὰ τοῦτο περιβόητα τὸν συκοφάντησεν Ὁ Βελλερεφόντης ἀπέθανεν τρελλός. Ἀφοῦ ὁ Γλαῦκος ὑπῆρξεν ἐκγονος Βελλερεφόντου καὶ πολέμησε στὴν Τροίαν μὲ τὰ χρυσά ὄπλα αὐτομάτως προσδιορίζεται σαφῶς χρονικῶς, ἀπομακρυνόμενος τῆς μυθολογίας –Ἡ θυγάτηρ τοῦ Βελλερεφόντου Δηιδάμεια ἢ καὶ Λαοδάμεια, γυνὴ Εὐάνδρου. Μέ Φιλονόη θυγατέρα Γλαύκου γεννᾷ Ἰππόλοχον –Μέ Ἀστερείαν θυγατέραν Ὑδέου γεννᾷ Ὑδισσον, O.Z.155, H-4-314Δ, H-7-1158A, H-11-237Δ, H-12-91Δ, H-14-863Δ, H-15-864A, H-18-637Δ

Βελλερίδη –ης (ή)

Βελλερίδης –ου (ό)

Βέλλερον –ου (ή) –H-4-314Δ

Βέλλερος –ου (ό) –Ἡγεμὼν Κορίνθου Ἐξ ἀπροσεξίας ἐφόνευσεν Ἰππόνους μετονομασθεὶς Βελλερεφόντης

Βέλλης –ου (ό)

Βελλική –ῆς (ή)

Βελλικός –οῦ (ό)

Βελλίνα –ης (ή)

Βελλῖνος –ου (ό)

Βελλόνη –ης (ή)

Βέλλος –ου (ό)

Βελλοῦρα –ης (ή)

Βελλοῦρος –ου (ό)

Βέλλουσα –σσης (ή)

Βέλλουτα –ης (ή)

Βέλλουτος –ου (ό)

Βελλύρη –ης (ή)

Βελλύρης –ου; (ό)

Βέλλων –ωνος; (ό)

Βελόνη –ης (ή) –Ἐφευρέτης ἐργαλείου βελόνης

Βελονοπώλης –ου (ό) –Ἀθηναῖος, τοκιστὴς περιβόητος, H-4-319Δ

Βέλσεμος –ου (ό)
 Βελσεφών –ωντος (ό)
 Βελσεφῶσσα –σσης (ή)
 Βέλσινον –ου (ή)
 Βελτίουσα –σης (ή)
 Βέλτις –ιδος; (ή)
 Βελτίστη –ης (ή)
 Βέλτιστος –ου (ό)
 Βελτίων –νος τῶν θεῶν (ό) –Ἐπίθετον Διός
 Βελυδρία –ης (ή)
 Βελυδρίας –ίου (ό)
 Βέλφισ –ιδος (ή)
 Βελχάνα καί Γελχάνα –ης (ή)
 Βελχᾶνος καί Γελχᾶνος καί Ἑλλάνος –ου (ό) –Ἐπίθετον Διός
 Βελών –ωνος (ό)
 Βελῶσσα –σσης (ή)
 Βεμβακίδα –δης (ή)
 Βεμβακίδας –ου (ό)
 Βεμβινήτη –ης (ή)
 Βεμβινήτης –ου (ό) –Ὁ μυθικός Λέων τῆς Νεμέας
 Βένα καί Βείνα καί Βέννα –ης (ή)
 Βενδιδαῖα –ης (ή)
 Βενδιδαῖος –ου (ό) –Μῆν Βυθινῶν
 Βενδιδία –ης (ή)
 Βενδίδιος καί Βενδιδαῖος –ου (ό)
 Βενδιδότη –ης (ή)
 Βενδίδοτος –ου (ό)
 Βενδιδῶρα –ης (ή) –Θυγάτηρ Σώτου
 Βενδιδῶρη –ης (ή)
 Βενδίδωρος –ου (ό)
 Βενδιμιανή –ῆς (ή)
 Βενδιμιανός –ου (ό) –Χριστιανός ἅγιος 1η Φεβρ.
 Βένδηνα καί Βένδινα –ης (ή)
 Βένδηνος καί Βένδινος –ου (ό)
 Βενδιδῶρα –ης (ή)

Βενδίδωρος –ου (ό)
 Βένδιος –ίου (ό) –Θεός Βυθινῶν, ἐξ οὗ ὁ μῆν Βυθινῶν
 Βενδῖς –ιδος καί Βένδης καί Μενδῖς –ιδος; (ή) –Ἐπίθετον Ἑκάτης –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος –H-4-325A
 Βένδης –ιδος καί Βένδεια (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος ἐν Θράκη. Θρακική θεότης συγγενής μέ Ἀρτέμιδα. Θυγάτηρ Σαβαζίου Διονύσου ἢ Ἀδάμαντος Πλούτωνος
 Βενδιφάνεια –ης (ή)
 Βενδιφάνης –ου (ό)
 Βένδους –ουντος (ή)
 Βενέδημη –ης (ή)
 Βενεδημίδα –ης (ή)
 Βενεδημίδης –ου (ό)
 Βενέδημος –ου (ό) –Καί χριστιανικόν, H-15624Δ
 Βενεδίκτη –ης (ή) –Ρωμαϊκόν
 Βενεδικτίνη –ης (ή) –Ρωμαϊκόν
 Βενεδικτίνος –ου (ό) –Ρωμαϊκόν
 Βενέδικτος –ου (ό) –Χριστιανικόν ὄνομα –Ἅγιος –Πάππαι
 Βενέριος –ίου (ό) –Χριστιανικόν
 Βένετη –ης (ή)
 Βενετία –ης (ή) –(θαλασσόφιλος)
 Βενετιάνη –ης (ή)
 Βενετιάνος –ου (ό)
 Βενέτιος –ίου (ό)
 Βένετος –ου (ό)
 Βενετσιάνα –ης (ή) –(θαλασσοκράτειρα)
 Βενετσιάνος –ου (ό) –(θαλασσόφιλος)
 Βένζεις –εἰος; (ό)
 Βενθεσικύμη –ης (ή) –Θυγάτηρ Ποσειδῶνος καί Ἀμφιτρίτης ἐν Λιβύῃ, H-7-11 55A, H-8-446A, H-16-315Δ
 Βενθεσικώμη καί Βενθεσικύμη –ης (ή) –Θυγάτηρ Ἀμφιτρίτης Νηρηΐδος καί Ποσειδῶνος, σύζυγος Ἐνδίου, μέ ὃν γεννᾷ δύο κόρες. Τροφός υἱοῦ Ποσειδῶνος καί

Χιόνης Εὐμόλπου ὅτα ἐνυμφεύθη μίαν
θυγατέρα τα

Βενθεσίκωμος -ου (ὁ)

Βενιάμη -ης (ή)

Βενιάμης -ου (ὁ)

Βενιαμίν; καί Βενιαμείν (ὁ) –(ἐπιδεξιό-
τατος) –Χριστιανικόν –Πατριάρχαι –Υί-
ός Ἰακώβ καί Ραχήλ –Διάκονος ἅγιος
(13 Ὀκτωβρίου) –Ιουδαϊκόν

Βενίγνα -ης (ή)

Βέννα καί Βένα καί Βείνα -ης (ή)

Βενναῖος -ου (ὁ) –Υἱός Σωλά

Βεννεύς καί Βέννιος -ίου (ὁ)

Βέννιος -ου (ὁ) –Ἐπίθετον Διός

Βενούστα καί Βενούστα -ης (ή) –Σύ-
ζυγος Ἑπταχρύσου

Βενουστίουσα -ης (ή)

Βενουστίων -νος (ὁ)

Βενουῖστος -ου (ὁ) = Βενύστος

Βενυσία -ης (ή)

Βενύσιος -ίου (ὁ)

Βενύστη -ης (ή) = Βενοῦστα

Βενύστης -ου (ὁ)

Βεόδης -ητος (ὁ)

Βεόργορ -ρος; (ὁ)

Βεόργους -ου (ὁ)

Βέοττις -ιος (ὁ)

Βεπέτη -ης (ή)

Βεπέτης -ους; (ὁ)

Βέρα -ας (ή) –(ἀληθινή, εἰλικρινής)

Βεραρίνδα καί Βηράνδα -ης (ή)

Βεραρίνδας -ου (ὁ)

Βέρβα -ης (ή)

Βέρβεια -ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Βέρβος -ου (ὁ)

Βέρβυξ -υκος (ὁ) –Πατήρ Πυρήνης, H-
16-534Δ

Βέρβυσσα -σσης (ή)

Βέργα -τα (ή)

Βέργη -ης (ή)

Βέργια -ης (ή)

Βεργίκια -ης (ή)

Βεργίκιος -ίου (ὁ) –Δημιουργός σειρᾶς
σπανίων χειρογράφων, Κρητικός καλλι-
γράφος κωδίκων

Βεργίλια -ης (ή)

Βεργίλιος -ίου (ὁ) –Μιλήσιος

Βέργιος -ίου (ὁ)

Βέργις -ιος; (ὁ) –Υἱός Κορύπτου

Βεργίων -νος (ὁ) –H-4-386Δ

Βεργώ -ους (ή) –Θυγάτηρ Νέης

Βερέκκα -ης (ή)

Βερέκκας -ου (ὁ)

Βερεκούνδα -ης (ή)

Βερεκούνδος -ου (ὁ) Δαίμων τίς

Βερεκύνθη -ης (ή)

**Βερεκυνθία καί Βερεκυντία καί Δινδυ-
μίνη καί Δινδυμήνη καί Κυβέλη καί
Κυβήβη -ης (ή)** –A-H-224Δ, H-11-653Δ

Βερεκύνθιος -ίου (ὁ) –Φρύγιος ἀφιερω-
μένος εἰς Κυβέλην

Βερέκυνθος -ου (ὁ)

Βερεκύντη -ης (ή)

Βερεκύντης -ου (ὁ) –H-4-388A

Βερεκυντία -ης καί Κυβέλη (ή)

Βερεκυντίας -ίου (ὁ)

Βερεκύντιος -ίου (ὁ)

Βερεκυντίς -ίδος (ή) = Ἥχώ καί Πλουτώ

Βερέκωτος -ου (ὁ)

Βερενίκα -ης (ή)

**Βερενίκη καί Βερνίκη καί Φερενίκη
-ης (ή)** –(τροπαιοφόρος) –Φίλη Γηθο-
σύνης –Ολυμπιονίκης ἢ Β' –Σύζυγος
Πτολεμαίου Α', βασίλισσα Αἰγύπτου.
Ἐπὶ τῇ διασώσει τοῦ συζύγου τῆς ἀφιέ-
ρωσε τὴν κόμην τῆς εἰς Ἀφροδίτην. Ὁ
Ἀστρονόμος Κόνων χάρισε τὸ ὄνομά
τῆς εἰς ἀστερισμόν –Ὅταν ὁ ἱερέας Κό-
νων τὰ ἀπέκοπτε μετεμορφώθησαν εἰς
ἀστέρας –Θυγάτηρ Ἀρσινόης (ἐπωνομα-

ζομένης Ζεφυρίτιδος) –Θυγάτηρ Πτολεμαίου Φιλαδέλφου, σύζυγος Αντιόχου Θεοῦ, μέ ἐντολή νά πίνει ὕδωρ μόνον ἐκ Νείλου, ἐφονεύθη ὑπὸ Λαοδίκης (πρώτης γυναικὸς αὐτοῦ), πιθανῶς ἐξ ἀντιζηλίας –Ἀδελφή καὶ γυνή Πτολεμαίου τοῦ Λάγου, θυγάτηρ καὶ σύζυγος Εὐεργέτου, ἧς τήν κόμην μετάρθεσεν εἰς ἀστέρας ὁ ἱερεὺς Κόνων –Θυγάτηρ Πτολεμαίου Αὐλητοῦ, φονευθεῖσα ὑπὸ πατρός –Θυγάτηρ Σαλώμης, σύζυγος Ἀριστοβούλου, κατὰ Στράβωνα –Σύζυγος Μιθριδάτου, ἐκ Κίου –Θυγάτηρ Ἰουλίου Ἀρχελαοῦ –Θυγάτηρ Μάγα, ἡγεμόνος Κυρήνης καὶ Ἀπάμης, θυγατρὸς βασιλέως Συρίας Αντιόχου Α΄ –Ἡ Βερενίκη Β΄, βασίλισσα Αἰγύπτου, ὡς ἰδιοκτήτρια ἀλόγων Νεμεονίκης, καθὼς Καλλίμαχος σώζει εἰς ποίημά του, Πράξεις ΚΕ23, Η-4-338Α, Η-7-541Δ, Η-10-427Α, Η-11-190Δ, Η-12-685Α

Βερενίκης –ου (ὁ)

Βερενικιανή –ης (ή)

Βερενικιανός –ου (ὁ)

Βερενικίδη –ης (ή)

Βερενικίδης –ου (ὁ)

Βέρεξ καὶ Βέβρεχ; (ὁ)

Βερετίμα ἢ Βερετίμη –ης (ή) –Ἐκ Μακεδονίας

Βερέτιμος –ου (ὁ)

Βερεώ –ου (ή;)

Βερζεβούλης –η (ὁ) –Παρωνύμιον Βυζαντινῶν

Βερηθίς –ιδος καὶ Βεριθίς (ή)

Βερηκοῦνδα –ης (ή)

Βερηκοῦνδος –ου (ὁ)

Βερήνια –ης (ή) –Ἰέρεια, ἐστιὰς παρθένος, μαντείου

Βερήνιος –ίου (ὁ)

Βέρης –ου ἢ –ητος; (ὁ) –Πατήρ Βεροίας, Μιέζης καὶ ἑτέρας –Μακεδονικόν ὄνομα, Η-7-1172Α, Η-12-850Δ

Βέρθα –ης (ή) –Αὐτοκράτειρα, γυναικα-

δελφή Κορράδου Ρήγα τῆς Ἀλαμανίας, μετονομασθεῖσα Εἰρήνη –Χριστιανικόν

Βέρια –ης (ή)

Βεριανή –ης (ή)

Βεριανός –ου (ὁ)

Βέρικα –ης (ή)

Βέρικος –ου (ὁ)

Βερίνα καὶ Βέρινα –ης (ή) –Ὑπηρέτης Ἐπινίκου

Βερνικιανή –ης (ή)

Βερνικιανός –ου (ὁ)

Βερνικιανή –ης (ή)

Βερνικιανός –ου (ὁ)

Βερίνος –ου (ὁ)

Βέριος –ίου (ὁ)

Βέριχα –ης (ή)

Βέριχος –ου (ὁ)

Βερκιγγετόριξ –ιγος (ὁ)

Βέρμια –ίης (ή)

Βερμίνη –ης (ή) –Θυγάτηρ βασιλέως Νουμιδίας Σίφακος. Μετὰ νίκην Σκιπίωνος, ἐκόσμησε θρίαμβον νικητοῦ, μετὰ πατρός αὐτῆς

Βερμίνος –ου (ὁ)

Βέρμιος –ίου (ὁ)

Βέρνα –ης (ή)

Βερνάκια –ης (ή)

Βερνάκιος –ίου (ὁ) –Ρωμαϊκόν

Βερνάρδος –ου (ὁ) –Καθολικός ἅγιος

Βερνικιανή –ης (ή)

Βερνικιανός –ου (ὁ)

Βερνίκα –ης (ή)

Βερνίκη –ης (ή) = Βερενίκη

Βερνικιανή –ης (ή)

Βερνικιανός –ου (ὁ)

Βερνικίδη –ης (ή)

Βερνικίδης –ου (ὁ)

Βερνικίς –ιδος (ή)

Βερνίκος –ου (ὁ)

Βερόη καὶ **Βέροια** –**τα** (ή) –Νύμφη, θυγάτηρ Ἀφροδίτης καὶ Ἀδωνίδος ἦν, δοῦσα τὸ ὄνομά της εἰς Βήρυτ(τα) ὃν καὶ ἔλαβεν σύζυγον Βάκχος. Εἶχεν τροφὸν Ἀστράϊαν. Ἡ καὶ Βέροια, ἀκολουθήσασα Αἰνείαν, διερχομένη Ἡπειρον ἐνυμφεύθη Δόρικλον. Εἰς Σικελίαν **μετεμορφώθη** εἰς **Ἴριδα** πείσασα Τρωαδίτισσες νά καύσουν πλοῖα καὶ νά μὴν ἐπιστρέψουν εἰς Ἑλλάδαν, H-7-1154A

Βέροια καὶ **Βερόη** –**ης** (ή) –Ἀκόλουθος Αἰνείου –Τροφός Σεμέλης, γραῖα ἐξ Ἐπιδαύρου, ποῦ τήν μορφήν της ἔλαβεν Ἡρα, ὡς παραπλάνηση, καθόσον ὁ Δίας τήν ἠράσθη –Νύμφη Ἀμυμώνη ἢ Βερόη, θυγάτηρ Ἀδωνίδος καὶ Ἀφροδίτης, μέ μορφήν της εἰς νομίσματα Βυρηττοῦ –Θυγάτηρ Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἢ, Θέτιδος –Ἐν Σικελίᾳ μετεμορφώθη εἰς Ἴριδα

Βέροια –**ης** καὶ **Βεροίη** καὶ **Φέροια** (ή) –Θυγάτηρ Βέρητος, βασιλέως Μακεδονίας, ἀδελφή Μιέζης καὶ Ὀλγάνου καὶ ἑτέρας. Λέγεται πὺς αὕτη ἔδωκεν τὸ ὄνομα εἰς τήν πόλιν, H-7-1172A

Βερονίκη –**ης** (ή) –Φιλόσοφος

Βερονίκη καὶ **Βερενίκη** –**ης** (ή) –Χριστιανικὸν ὄνομα

Βερονικιανή –**ῆς** (ή)

Βερονικιανός –**οῦ** (ό)

Βερονικίς –**ίδος** (ή)

Βερόνικος –**ου** (ό) –Χριστιανικόν

Βέρος –**ου** (ό) –Ρωμαϊκόν

Βέροσης –**ου** (ό) –Ἀστρονόμος μέ σχολή στήν Κω

Βερούκωσις –**ιος** (ό)

Βέρρης –**ητος** (ό)

Βέρρησα –**ης** (ή)

Βέροια –**ης** (ή)

Βέρσαντος –**ου** (ό)

Βέρσας –**ου;** (ό)

Βέρτα –**ης** (ή) = Βέργα

Βέρτις –**ιος;** (ό)

Βερτώ –**οῦς** (ή)

Βερυλλάνα –**ης** (ή)

Βερυλλάνος –**ου** (ό)

Βέρυτις –**ιδος;** (ή) = Βάρυτις

Βερῶ –**οῦς** (ή)

Βερῶϊ; (ή)

Βέσβικος –**ου** (ή)

Βεσοντίουσα –**σης** (ή)

Βεσοντίων –**νος** (ό)

Βεσπασιανή –**ῆς** (ή)

Βεσπασιανός –**ου** (ό)

Βέσσος –**ου** (ό)

Βέσσουσα –**σης** (ή)

Βέσσων –**νος** (ό)

Βετελγόζη –**ης** (ή)

Βετελγόζης –**η;** (ό) –H-18-898A

Βετέσπια –**ίης** (ή) –Θρακικόν ὄνομα

Βετέσπιος –**ίου** (ό)

Βετουληνή –**ῆς** (ή)

Βετουληνός –**οῦ** (ό)

Βετούρια –**ης** (ή)

Βετούριος –**ίου** (ό) –Πατήρ Καλλίστου

Βετουτία –**ης** (ή)

Βετούτιος –**ίου** (ό)

Βετράνια –**ίης** (ή)

Βετράνιος –**ίου** (ό) –Στρατηγός Ρωμαῖος

Βετρανίουσα –**σης** (ή)

Βετρανίων –**ωνος** καὶ **Οὔετράνιος** –**ίου** (ό) –Ρωμαϊκόν

Βεττιλίνη –**ης** (ή)

Βεττιλῖνος –**ου** (ό) –Ρωμαϊκόν;

Βέττια –**ίης** (ή)

Βέττιος Βάλης (ό) –Ἀστρολόγος –Οὔέτιος –Ρωμαϊκόν

Βέττος –**ου** (ό)

Βεῦδος –**ου** (ό)

Βεῦη –**ης** (ή) –Πόλις Μακεδονίας

Βεῦος –**ου** (ό) –Ποταμός Μακεδονίας

Βέχειρ –ρος (ό)

Βηδοκλέα –ης (ή)

Βηδοκλής –έους (ό)

Βηδωρώ –οῦς (ή)

Βήζος –ου (ό)

Βηθαράμαθον –ου (ή)

Βηθενδβρίς –ιδος (ή)

Βηθζηθώ –οῦς (ή)

Βηθσαϊδά –ās (ή)

Βηθσάμη –ης (ή)

Βήθσαμος –ου (ό)

Βηθσώ –οῦς (ή)

Βήϊπα –ης (ή)

Βήϊπος –ου (ό)

Βήκεις –ιος (ό)

Βήλ; (ό)=Βήλος

Βήλαια –ης (ή)

Βήλαιος –ου (ό) –Επίθετον Διός

Βήλαυρον –ου (ή)

Βηλεύς –έως (ό)=Ηλεύς –Υιός Τριπτολέμου, ἔγγονος Δισαύλου

Βήλθη –ης (ή) –Η Ήρα ἥ, ἡ Ἀφροδίτη

Βηλίδα –ης (ή)

Βηλίδας –αο (ό)

Βηλίδες –ων (οί) –Θυγατέραι Δαναοῦ, ἔγγοναί Βήλου

Βηλίδη –ης (ή)

Βηλίδης –ου (ό) –Ἐγγονος Βήλου, υἱός Αἰγύπτου

Βηλὶς –ίδος (ή)

Βήλος καὶ Ἥλιος –ίου (ό)

Βήλος καὶ Ἀγῆνωρ καὶ Βαάλ; (ό) –(Οὐρανός, Ζεύς) –Επίθετον Διός –Θεός Βαβυλώνιος –Υἱός Ποσειδῶνος καὶ Λιβύας, ἀδελφός Αἰγύπτιος, βασιλεὺς Αἰγύπτου. Μέ Αἰγυ(ρ)νὴ θυγατέρα Νεῖλου, γεννᾶ Αἰγύπτου καὶ Δαναοῦ Κηφέα καὶ Φινέα –Ἀδελφός Συχαίου –Πατήρ Ἄννας, ἀδελφῆς Διδούς –Πατήρ Νίνου βασιλέως Λυδῶν –Επίθετον Κρόνου, H-4-437A, H-8-

487Δ, H-10-416Δ, 690Δ, H-12-60A, 343Δ, H-18-269A

Βήλουρα –ης (ή)

Βήλουρις –ιδος (ή)

Βήλουρος –ου(ό)

Βήλτις –ιδος (ή)

Βημαῖα –ης (ή)

Βημαῖος –ου (ό)

Βημάρχια –ης (ή)

Βημάρχις –ιος (ό)

Βημάρχιος –ίου (ό)

Βηναῖα –ης (ή)

Βηναῖος –ου καὶ Ριανός καὶ Ἀριανός (ό) –(ἐκ τῆς Βήνης) –Κοῆς ἐπικὸς ποιητής, πρῶτην δούλος, H-16-636Δ

Βήνακος –ου (ό)

Βήνδα –ης (ή)

Βήνδας –α (ό) –Ποταμός

Βηνδιδώρα –τα (ή)

Βηνδίδωρος –ου (ό)

Βήνη –ης (ή)

Βήνης –ου (ό)

Βήνωρ –ος (ό) –Βασιλεὺς συμμάχων εἰς Τροίαν

Βήππουσα –σης (ή)

Βήππων –νος (ό)

Βήρα –ης (ή)

Βηράνδα καὶ Βεραρίνδα –ης (ή)

Βηράνδας –αίο (ό)

Βηρατιανή –ῆς (ή)

Βηρατιανός –οῦ (ό)

Βηρέτα καὶ Βηρετίς –ίδος; (ή)

Βηρέτας –ου; (ό)

Βηρέτις –ιος (ό)

Βηρετίς –ιδος; (ή)

Βηρησάδα –ης (ή)

Βηρησάδας –αίο (ό)

Βηρησάδη –ης (ή)

Βηρησάδης –ου (ό)

Βήριθρος -ου (ό)=Βάραθρος

Βηρίνα -ης (ή) –Μήτηρ Αριάδνης, ἀντι-
δρῶσα εἰς ἄνοδον θρόνου τοῦ Ζήνωνος,
H-8-731A

Βηρίνη -ης καὶ Βηρίνα -ης (ή)

Βηρίνος -ου (ό)

Βήρις -εως (ό) –Ποταμός

Βήρισα -ης (ή)

Βηρισάδη -ης (ή)

Βηρισάδης -ου καὶ Βιρισάδης (ό) –Α-
δελφός Αμαδόκου καὶ Κερσοβλέπτου,
H-9-705A, H-10-637A

Βήρισος -ου (ό)

Βήρισσα -ης (ή)

Βηρίσσιμος -ου (ό) –Υἱός αὐτοκράτορος
Μάρκου Αὐρηλίου

Βηρόη -ης (ή) –Νηρηΐς

Βήρος -ου (ό) –Πατήρ Λημνίου, σοφι-
στοῦ συγγραφέως –Αὐτοκράτωρ Ρώμης
–Κάτλος, Ρωμαϊκόν

Βήροσος -ου (ό)=Βηρωσσός

Βήρυλλα -ης (ή)

Βήρυλλος -ου (ό) –(πολύτιμος θαλασ-
σοπράσινος λίθος)

Βηρυτία -ης (ή)

Βηρύτιος -ίου (ό)

Βηρώθη -ης (ή)

Βήρωσος καὶ Βηρωσός -ου (ό) –Ιστορι-
κός Χαλδαῖος –Καὶ Ἀβηδινός

Βηρωσός καὶ Βηρωσσός -ου (ό) –Βαβυ-
λώνιος ἱερεὺς –Ιστοριογράφος –Φιλόσο-
φος, H-4-441Δ, H7-1055Δ, H-15-487A

Βῆσα -ης (ή) –Καὶ ποτήριον, παρὰ Ἀλε-
ξανδρινῶν

Βησαντίνη -ης (ή)

Βησαντίνος -ου (ό) –Ποιητής στιχοπαι-
γνίων, H-17-286Δ

Βήσας -ου (ό)

Βησᾶς -ᾶ (ή)

Βησέα -ης (ή)

Βησέας -ου (ό)

Βήσις -ιδος (ό)

Βησκάλη -ης (ή)

Βησκάλης -ου (ό)

Βήσσα -ης (ή) –(κοιλιάς δρυμώδης) –Δῆ-
μος Ἀττικῆς –Εἶδος ποτηρίου, O.B.532

Βησσαρία -ίης (ή)

Βησσαρίουσα -σης (ή)

**Βησσαρίων -νος καὶ Σεραπίων καὶ
Παφνούτιος -ίου (ό)** –Ἀστρολόγος –Καὶ
χριστιανικόν –Ἅγιος (20 Φεβρ.) –Ὅσιος
θαυματουργός, ὑπεράνω τῶν στύλων
τοῦ Μονοθεϊσμοῦ, H-9-424A

Βησσηΐς -ιδος (ή) –Δῆμος Ἀντιοχίδος,
Βῆσσα

Βῆσος καὶ Βήσος -ου (ό) –Τοπάρχης
Βακτρίας –Φονεὺς Δαρείου μετὰ Αἰριβαρ-
ζάνου –Σατράπης Βακτριανῆς, H-15-544A

Βησσός -ου (ό)

Βήσσυγα -ης (ή)

Βησσύγας -αο (ό) –Ποταμός

Βηστία -ίης (ή)

Βηστίας -ίου καὶ -α (ό) –Ρωμαϊκόν

**Βῆτα καὶ Πένταθλος καὶ Ἐρατοσθέ-
νης -ους (ό)** –Α-Θ-378A, H-7-781Δ1052
A1056A

Βῆτας καὶ Βητᾶς καὶ Βαδᾶς -ᾶ (ό)
–Φρουρός Διός –Χριστιανικόν –Ἅγιος

Βητίδα -δης(ή)

Βητίδας -αο (ό)

Βητίουσα -σης (ή)

Βητίων καὶ Βιττίων -νος (ό)

Βῆτος -ου (ό) –H-4-466Δ

Βητούνα -ης (ή)

Βηφύρα καὶ Βαφύρα -ης (ή)

Βηφύρας καὶ Βαφύρας -α (ό) –Ποταμός
τέως Ἑλικῶν

Βήχας -α καὶ Βήχως -ω (ό) –Παρωνύμι-
ον Βυζαντινῶν

Βήχως -ω (ό) –Παρωνύμιον Βυζαντινῶν

Βία -ης (ή) –Θυγάτηρ Στυγός καί Τιάνος Πάλλαντος, υἱοῦ Κρείου, ἀδελφή Κράτους, Ζήλου καί Νίκης. Καθήμεναι πλησίον Διός τόν ὑπηρετοῦν –Προσωποποιήσις ἀφηρημένης ἐννοίας δυνάμεως. Θεότης δυνάμεως –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Βία καί Κράτος, φρουροί Διός, συμμαχίσαντες κατά Τιτάνων ὑπέρ Διός, H-4-467Δ, H-7-1057A, 1057Δ, H-11-456Δ, H-15-373A, H-17-333Δ

Βιάδα -δης (ή)

Βιάδας -αο (ό)

Βιάδη -ης (ή)

Βιάδης -ου (ό)

Βιαδίκη καί Δημοδίκη -ης (ή) –Μητριά Φριξίου καί Ἑλλης. Σύζυγος Κρηθέως, υἱοῦ Αἰόλου καί Λαοδίκης, διαβάλλουσα τόν Φριξίον εἰς πατέρα Ἀθάμαντα, A-H-90A, H-5-938A

Βιαδίκης -ου (ό)

Βιάθθος -ου (ό)

Βιαῖα -ης (ή)

Βίαιοι -ων (οἱ) –Ἐπίθετον Κῆρων

Βιαῖος -ου (ό)

Βιαῖος -ου (ό) –Ἐπίθετον Ἑρῶτος

Βιαίουσα -σης (ή)

Βιαίων -νος (ό) –Ὄνομα δίκης

Βιάνα καί Βέανα -ης (ή)

Βιάνας -αντος (ό)

Βιάνδρα -ης (ή)

Βιάνδρος -ου (ό)

Βιάννα -ης; (ή) –Νεᾶνις ἐκ Κρήτης ἀναζητοῦσα νέαν γήν, H-4-468Δ

Βιανορίδη -ης (ή)

Βιανορίδης -ου (ό)

Βιανός -ου (ό) –H-7-1172A

Βιαντιάδη -ης (ή)

Βιαντιάδης -ου (ό) –Ὁ Ταλαός, υἱός Βιαντος

Βιαντίδη -ης (ή)

Βιαντίδης -ου (ό) –Ὁ Κυάνιππος Βασι-

λεύς Ἀργους, υἱός Αἰγιαλέως καί τῆς ἀδελφῆς τοῦ Διομήδους, Κομαιθοῦς. Μετασχών εἰς Τρωϊκόν ἐκρύβη εἰς Δούρειον ἵππον, H-11-651A

Βιάνωρ καί Βιήνωρ -ρος (ό) –Ἀδελφός Σίμωνος –Τρώς φονευθεῖς ὑπό Ἀγαμέμνωνος –Κένταυρος ὃν ἐθανάτωσεν Θησεύς εἰς γάμον Πειριθόου –Ἐπιγραμματοποιός, H-4-468Δ

Βιαρκεύς -έως (ό) –Ἐπίθετον Βάκχου

Βιάρχη -ης (ή)

Βιάρχος -ου (ό)

Βίας καί Βύας -ντος (ό)

Βίας -ντος (ό) (Δαμαστής) –Εἷς τῶν ἑπτά σοφῶν ἢ τῶν Ε' –Ὁ υἱός Τευτάμου, Πριηνεύς –(ὅτι ἔχω, τό φέρω μαζί μου = omnia mea mecum fero) –Βασιλεὺς Μεγάρων, φονευθεῖς ὑπό ἀνηψιοῦ Πύλλαντος –Πύλιος Μάντης, ἀδελφός Μελάμποδος, υἱός Ἀμυθάονος καί Εἰδομένης, σύζυγος Πηρούς (θυγατρός Νηλέως) μεθ' ἧς γεννᾷ Ταλαόν καί Λεώδοκον –Υἱός βασιλέως Πριάμου –Ποταμός, μικρός Μεσσηνίας, O.I.N.691, Υ460, H-4-469A, H-8-722A, H-9-321Δ, H-12-92A, H-13-187Δ, H-15-874Δ, H-17-143Δ, 564Δ

Βιαστός -ου (ό)

Βιατάς -ου (ό) –Ἐπίθετον Ἄρεως

Βιάτωρ -ρος (ό)

Βίβασις -ιος καί Βίβασης (ό) –Ποταμός

Βίβαστος -ου (ό & ή)

Βίβη -ης (ή) –O.B.712

Βιβή -ης (ή) –Χριστιανικόν

Βιβία καί Οὐῖβία -βίης (ή) –Ρωμαϊκόν

Βιβία -ης (ή)

Βίβιαν; (ή) –Χριστιανικόν

Βιβιάνα -ης (ή) –Χριστιανικόν

Βιβιανή -ης (ή) –Χριστιανικόν

Βιβιανός -ου (ό) –Χριστιανικόν –Μάρτυς

Βίβιος -ίου (ό) –Ρωμαϊκόν

- Βιβλάδα -ης (ή)
 Βιβλάδας -αο (ό)
 Βιβλίνη -ης (ή) -Χώρα Θράκης
 Βιβλίνης -ου (ό) -Ποταμός
 Βιβλιολάθας -αίο (ό) -Σκωπτικόν ὄνομα Γραμματικοῦ Διδύμου, τοῦ καί Χαλκεντέρου διὰ τόν μέγαν ἀριθμόν συγγραμμάτων του, πού ἐλησμόνει, Η-4-478Δ
 Βιβλῖς -ίδος; (ή) -Ἀδελφή Καῦνου, θυγάτηρ Μιλήτου καί Εἰδοθέας (θυγατρός Εὐρύτου βασιλέως Καρίας), Η-4-480Δ
 Βιβλολογογράφος -ου (ό) -Ἐπίθετον Ἑρμοῦ
 Βίβλος -ου (ό)
 Βιβολανή καί Οὐῖβουλανή -ης (ή)
 Βιβολανός καί Οὐῖβουλανός καί Οὐῖβολανός -οῦ (ό)
 Βίβος -ου (ό)
 Βίβουλα -ης (ή)
 Βιβουλλία -ης (ή)
 Βιβούλλιος -ίου (ό)
 Βίβουλος -ου (ό)
 Βιβώ -οῦς (ή)
 Βιγγάνης -ου ἢ -ητος; (ό)
 Βιγίλα -ης (ή)
 Βιγιλαντία -ης (ή)
 Βιγιλάντιος -ίου (ό)
 Βιγίλας -α ἢ -ντος; (ό)
 Βιγίλια -ης (ή)
 Βιγίλιος -ίου (ό) -Πάπας
 Βιδάκη -ης (ή)
 Βιδάκης -ου (ό)
 Βιδάσπη -ης (ή)
 Βιδάσπης -ου καί Βιδάσπης (ό) -Ποταμός
 Βιδάτα -ης (ή)
 Βιδάτας καί Βιδάτα -ου (ό) -Ἐπίθετον Διός, Η-4-488Δ
 Βίδεος -ου (ό)
 Βιδερίς -ίδος (ή)
 Βιδεύς -έως (ό)
 Βιδήρια -ίης (ή)
 Βιδήριος -ίου (ό)
 Βίδις -ιος (ό)
 Βιδύλα -ης (ή)
 Βιδύλος -ου (ό)
 Βιδώ -οῦς (ή)
 Βιεννα -ης (ή)
 Βιέννιος -ίου (ό) -Προσωνύμιον Διός
 Βιέννος -ου (ό) -Κτίστης Βιέννου
 Βιένωρ -ρος (ό);
 Βιερόθεα -ης (ή)
 Βιερόθεος -ου (ό)
 Βιέττα -ης (ή)
 Βιέττος -ου (ό)
 Βιζάτια -ίης (ή)
 Βιζάτιος -ίου (ό)
 Βιζύη -ης (ή)
 Βιζύης -η (ό)
 Βιζώνη -ης (ή)
 Βιζώνης -ου (ό)
 Βιημάχη -ης (ή)
 Βιημάχος -ου (ό) -Ἐπίθετον Ἑρωτος
 Βιηνέχεια -ης (ή)
 Βιηνεχής -οῦς (ό)
 Βιήνωρ -ρος (ό) = Βιάνωρ, Ο.Λ.92
 Βιήσια -ης (ή)
 Βιήσιος -ου (ό) -Υἱός τῆς Φίλης, ὁ Περεΐτας
 Βίθα -ης (ή)
 Βίθακα -ης (ή)
 Βίθακος -ου (ό)
 Βίθας -καί Βιθύας -ου (ό)
 Βιθία -ης (ή)
 Βιθίας -ου (ό)
 Βίθουρα -ης (ή)
 Βίθουρος -ου (ό)
 Βίθους -ου (ό)

Βίθουσα –σης (ή)

Βιθυάς –άδος (ή)

Βιθύας –ου (ό)

Βιθυνίς –ίδος (ή) –Νύμφη πού μέ Ποσειδῶνα, γεννᾷ Ἀμυκον Βασιλέα –Ἐπίθετον Μελίας, μητρός Ἀμύκου κατά Ἀπολλώνιον Ρόδιον –Κατά Πλάτωνα, τόν Ἀμυκον γεννᾷ Ποσειδῶν καί Βιθυνίς ἢ Πελία, Η-4-501Α

Βιθυνικός –οῦ (ό)

Βιθυνός καί Ἀράβιος καί Φρύνιχος –ου (ό) –Ποταμός, Η-4-501Α, Η-9-72 καί Α, Η-18-385Δ

Βιθυνός καί Θυνός –οῦ (ό) –Υἱός Φινέως –Υἱός Διός καί Τιτανίδος Θράκης

Βίθυσ –υος (ό) –Ο καί Ἀδωνις –Υἱός Βέρβου

Βίθων –νος (ό)

Βῦππος –ου (ό)

Βῦππη –ης (ή)

Βῦππος –ου (ό)

Βικαδίουσα –ης (ή)

Βικαδίων –νος (ό)

Βικάρια –ης (ή)

Βικάριος –ίου (ό)

Βικέντια –ης (ή)

Βικέντιος –ίου (ό) –(νικητής) –Χριστιανικόν –Ἄγιος –Μοναχός

Βικέριος –ίου (ό)

Βίκιλις –ιος (ό)

Βίκουσα –σης (ή)

Βίκτας –ου (ό)

Βικτορίνη –ης (ή)

Βικτορίνος –ου (ό)

Βικτουρίνη –ης (ή)

Βικτουρίνος –ου (ό)

Βίκτουσα –ης (ή)

Βίκτων –νος (ό)

Βικτωρείνη –ης (ή)

Βικτωρεῖνος –ου (ό)

Βικτωρία καί Ουῖκτωρία καί Βεικτωρία –ης (ή) –(νικήτρια) –Όνομα βασιλισσῶν

Βικτωρίνη –ης (ή)

Βικτωρίνο; (ό) = Νικητάκι, ἐπίθετον Ἰουλιανοῦ

Βικτωρίνος –ου (ό) –Χριστιανικόν –Μοναχός

Βίκτωρ –ρος (ό) –(νικητής) –Χριστιανικόν ὄνομα –Δύο Βυζαντινοί ἀγιογράφοι –Ἄγιος (26 Φεβρ.) –Πάπαι –Ἡγεμόνες –Βασιλεῖς

Βίκων –νος (ό)

Βίλαια –ης (ή)

Βίλαιοι καί Βιλλαῖος –ου (ό)

Βιλάργη –ης (ή)

Βιλαργος –ου (ό)

Βίλαρος –ου (ό)

Βίλβις –ιος (ό) = Βίλβιλις

Βιλελμίνη –ης (ή) –(πρόμαχος) –Γνωστή βασίλισσα

Βιλελμίνος –ου (ό)

Βιλία –ης (ή)

Βιλίας –ίου (ό)

Βιλίθα –ης (ή)

Βιλίθος –ου (ό)

Βίλιππα –ης (ή)

Βίλιππος –ου (ό) –Μακεδονικόν

Βιλιστίχη –ης (ή) –Ἐταῖρα μέ ἐραστήν Πτολεμαῖον Φιλάδελφον

Βιλίστιχος –ου (ό)

Βίληχα καί Βάλιχα –ης (ή)

Βίληχος καί Βάλιχος –ου (ό)

Βιγκώνια –ης (ή)

Βιγκώνιος –ίου (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος

Βιλλαῖα –ης (ή)

Βιλλαῖος –ου (ό) –Ποταμός Βιθυνίτα

Βίλλαρος –ου (ό)

Βιλλεαρδουῖνος –ου (ό) –Καθολικός

Βιλλιήνα -ης (ή)
Βιλλιήνας -αντος (ό)
Βίλλος -ου (ό)
Βιλοῖτα -ης (ή)
Βιλοῖτας -αο καί-ου; (ό) –Πατήρ Εὐρυδίκης
Βίλος -ου (ό) –Λοχαγός Μακεδόνων
Βίμβουσα -σης (ή)
Βιμβώ -ους (ή) –Προσωνύμιον Ἐκάτης
Βίμβων -νος (ό)
Βίμπια -ίης (ή)
Βίμπιος -ίου (ό) –Ρωμαῖος, ποιητής ἄνοστος καί ἀμαθής κατὰ Κικέρωνα, ὅστις ὁμως ἀντέγραψε τὰ ἔργα του
Βινδανία -ίης
Βινδάνιος -ίου (ό) –Συγγραφεὺς ἀρχαίων γεωπονικῶν βιβλίων, H-4-529Δ
Βίνδαξ -ακος (ό)
Βίνδας -αο (ό)
Βίνδιξ -ικος (ό)
Βινδόεις -εντος (ό)
Βινδόεσσα -σσης (ή)
Βινδόης -εντος; (ό)
Βινδούνη -ης (ή) –Νύμφη θυγάτηρ Εὐ-ἀνδρου, μέ Ἡρακλή γεννᾷ Φάβιον ἐξ οὗ οἱ Φάβιου Ρώμης
Βινδούνης -ου (ό)
Βίνθα -ης (ή) = Βύνθα
Βίνθας -αο (ό)
Βίνιος καί Οὐῖνιος (ό) –Ρωμαϊκόν
Βινκόμαλος -ου (ό)
Βίνος; -ου (ή;) –Ὄνομα θεᾶς
Βίντουσα -σης (ή)
Βίντων -νος (ό)
Βίνωθρις καί Βίνωρις καί Βιόφρις -ιος (ό)
Βιοδάμεια -ης (ή)
Βιόδαμος -ου (ό)
Βιοδότις καί Βιοδῶτα (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Βιοδώρα -ης (ή)
Βιόδωρος -ου (ό) –(πάροχος ζωής)
Βιοδῶτα -ης (ή)
Βιοδῶτης -ου (ό) –Ἐπίθετον Ἀσκληπιοῦ
Βιοδῶτης καί Βιοδότις -ιδος (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης –Ἐπίθετον Περσεφόνης μέ συνώνυμον: Δάμαρ
Βιοδῶτωρ -ρος (ό) –Ἐπίθετον Διός
Βιοθρέμμων -νος (ό) –Συνώνυμον: Πατήρ –Ἐπίθετον Αἰθέρος
Βιοθρέπτειρα -ης (ή) –Ἐπίθετον Ρέας μέ συνώνυμον: Οὐρανόπαις
Βιοιτίς -ιδος; (ή;)
Βιόλα -ης (ή)
Βιόλας -ου (ό)
Βιολέττα -τα; (ή) –(λουλουδί)
Βίον -ίου (ή;)
Βιονεύς -έως (ό)
Βιόμασος -ου (ό)
Βιοπόριστη -ης (ή)
Βιοπόριστος -ου (ό)
Βίος -ίου (ό) –(τρόπος ζωής), H-17-137Δ
Βιοσσόος -ου (ή & ό) –Ἐπίθετον Ἀρμονίας
Βιοστροφή -ῆς (ή) –Ἀμαζών συναγωνίστρια Πενθεσιλείας ἐξ Ἀχιλλέως ἢ Ἡρακλέους) φονευθεῖσα μετὰ Πενθεσιλείης
Βιότα -ης (ή)
Βιότας -ου (ό)
Βιοτέλεια -τα (ή)
Βιοτέλης -ους (ό)
Βιότη -ης (ή) –Θυγάτηρ Προθύμου ἢ Καλλικρίτου
Βιότης -ητος (ό)
Βίοτις -ιδος (ή)
Βιοτίς; -ιος(ό);
Βιοτίς -ιδος (ή) –Θυγάτηρ Δημογένους
Βίोटος καί Βιόττος -ου (ό) –(ζωή) –Τραγικός ποιητής, συγγραφεὺς –Υἱός Ἡγησίου

Βιόττεις –ειος (ό)
Βιόττη –ης (ή)
Βιοττίς; –ίδος (ή)
Βιοττόκλεια –ης (ή)
Βιοττοκλής –έους (ό)
Βιόττος –ου (ό) –Ἐξ Ὁῆθεν –Πατήρ Λυ-
 σικλέους
Βιοττοστράτη –ης (ή)
Βιοττόστρατος –ου (ό)
Βιοῦς –οῦ ἢ –ντος (ό)
Βίουσα –σης (ή)
Βιούτης –ου (ό)
Βιοφάνεια –ης (ή)
Βιοφάνης –ου (ό)
Βιοφέλημη –ης (ή)
Βιοφέλημος –ου (ό)
Βιοφθόρος –ου (ό & ή) –Ἐπίθετον Χρυ-
 σοῦ μέ συνώνυμον: Ἀρχηγός
Βιόφης –ιος (ό)
Βίππη –ης (ή)
Βίππος –ου (ό)
Βίππουσα –σης (ή)
Βίππων –νος (ό)
Βίρβος –ου (ό)
Βιργιλία –ης (ή)
Βιργίλιος –ου (ό) –Ρωμαῖος ποιητής
Βιργινία –ης; (ή) –(παρθένος) –Ρωμαῖα
Βιργίνιος –ίου (ό)
Βίργος –ου (ό) –Ποταμός
Βίρθα –ης (ή)
Βίρθας –αο (ό)
Βιριάνθη –ης (ή)
Βιριανθίς –ίδος (ή)
Βιριανθος –ου (ό)
Βίρις –ιδος (ή) = Ἴρις
Βιρισάδη –ης (ή)
Βιρισάδης –ου (ό) = Βηρισιάνης
Βιρκένα –ης (ή) –Θυγάτηρ Βαρδύλιος
 Βασιλέως Ἰλλυριῶν, Η-7-540Α

Βιρκέννα –ης (ή)
Βιρόθιος & Ἰρόθεος & Οὐῖρόθεος –ου (ό)
Βίρουν –νειος (ό) –Υἱός Χορριούνειος
Βιρούνειος –ου (ό) –Υἱός Χορριούνειος
Βίρουσα –σης (ή)
Βιρτίσκος –ου (ό)
Βίρυς –υος; (ό)
Βίρων –νος (ό)
Βίσα –ης (ή)
Βισάλθη –ης (ή)
Βισάλτας –αο (ό)
Βισάλτης –ου (ό) –Ὄνομα Ἀβυδηνοῦ, υἱ-
 ός Ἀπολλοφάνεως –Υἱός Ἡλίου καί Γῆς –
 Ποταμός –Πατήρ Θεοφανοῦς, γενάρχης
 Βισαλτῶν (Νιγρίτης) πού μέ Ποσειδῶνα
 γεννᾷ Κρίον, μέ χρυσόμαλλον δέρας
 (Φριξος καί Ἑλλη)
Βισαλτία –ης (ή) –Χώρα ἐν Μακεδονία
 μέ γενάρχην τόν Βισάλτην, πατέρα Θεο-
 φανοῦς πού μέ Ποσειδῶνα γεννᾷ Κριόν
 φέροντα χρυσόμαλλον δέρας (Ἀργοναυ-
 ται)
Βισάνθη –ης (ή) –Πόλις, ἡ μετέπειτα Ραι-
 δεστός, σήμερον Ῥοδοστός
Βισάνθης –ου (ό)
Βισθάνη –ης (ή)
Βισθάνης –ου (ό)
Βίσθαρα –ης (ή)
Βίσθαρος –ου (ό)
Βισίουσα –σης (ή)
Βισίων –νος (ό)
Βίσουργις –ιδος (ό) –Ποταμός Γερμανί-
 ας, σήμερον Βέζεργ
Βίσουσα –σης (ή)
Βίσσαια –ης (ή)
Βίσσαιος –ου (ό)
Βίσσουσα καί Λιβίσσουσα –ης (ή)
Βίσσων καί Λιβίσσων –νος (ό)
Βίστα –ης (ή)
Βιστάλα ἢ Βιτάλη –ης (ή) –Θυγάτηρ
 Δαμοῦς, ἐγγονή Πυθαγόρου λαβοῦσα

ἐκ μητρός φιλοσοφικά κείμενα Πυθαγόρου

Βίστης –ου (ό)

Βιστῆς –ῆος (ό)

Βίστιρα καί Πίστιρα –ης (ή)

Βίστιρος –ου (ό) = Πίστιρος

Βιστονία –ης (ή)

Βιστόνιος –ίου (ό)

Βιστονίς καί Βιστωνίς –ίδος (ή) = Θρακίς –Νύμφη, μέ Ἀρη γεννᾷ Τηρέα βασιλέα Θράκης –Ἐπίθετον Χάριτος, H-9-702Δ, H-15-42Δ

Βίστουσα καί Πίστουσα –σης (ή)

Βίστων –ωνος καί Πίστων (ό)

Βίστων –νος (ό) –Αδελφός Ὀδόμαντος, H-10-120Δ, H-13-820A, H-14-748A

Βιστωνίς καί Βιστονίς –ίδος (ή) Καί λίμνη

Βισύρα –ης (ή)

Βισύρας –ου (ό)

Βίσων –νος (ό)

Βίτα –ης (ή)

Βιτάλα –ης; (ή)

Βιτάλη –ης ἢ Βιστάλα (ή) –Πυθαγορίς φιλόσοφος καί μαθηματικός, εγγονή Πυθαγόρου, θυγάτηρ Δαμοῦς. Πρὸ τοῦ θανάτου, ἡ μήτηρ, τῆς παρέδωκεν τὰ φιλοσοφικά κείμενα Πυθαγόρου –Σύζυγος Τηλαύγου, ἡ θυγάτηρ Δαμοῦς

Βιτάλης –ου (ό)

Βιταλία –ης (ή)

Βιτάλιος καί Βίτος –ου (ό) –Χριστιανικόν –Καθολικός ἅγιος

Βιτάλιος καί Βειτάλιος καί Βειταλίων καί Οὐϊτάλιος –ίου (ό) –Ρωμαϊκόν ὄνομα

Βιταλίων καί Βειταλίων καί Βειτάλιος καί Οὐϊτάλιος (ό)

Βίταξα –ης (ή)

Βιτέλια –ης (ή)

Βιτέλιος –ίου (ό) –Ρωμαῖος ἀντίπαλος Βεσπασιανοῦ

Βιτέλλια –ης (ή)

Βιτέλλιος –ίου (ό) –Σύζυγος Γαλερίτης

Βιτέλλης –ιος (ό)

Βιτή –ῆς (ή)

Βιτῆς –ῆος (ό)

Βιτία –ης καί Βιτίη –ης (ή)

Βιτιάναξ –κτος (ό)

Βιτιάνασσα –σης (ή)

Βιτιάς –άδος (ή)

Βιτίας –ίου (ό)

Βιτιλιανή –ῆς (ή)

Βιτιλιανός –ου (ό)

Βιτίνα –ης (ή)

Βιτίνας –αντος (ό)

Βίτιννα –ης (ή)

Βιτίννη –ης (ή)

Βιτίννης –ητος (ό)

Βίτιον –ου (ή)

Βίτιος –ίου (ό) –Υἱός Ἀλκάνορος, δίδυμος ἀδελφός Πανδάρου, σύντροφος Αἰνείου, ἀνατραφέντες ὑπὸ Ιέρως, H-15-400A

Βιτίουσα –σης (ή)

Βίτις –ιδος; (ή)

Βιτίων –νος (ό)

Βίτοιτος καί Βιτοῖτος –ου (ό)

Βιτόλα –ης (ή)

Βιτόλας –αο (ό)

Βιτόμαρτις –ιδος (ή) –Κρητική θεότης

Βίτος –ου (ό) –Σοφιστής

Βιτουρίς –ιδος (ή)

Βίτουσα –σης (ή)

Βιτριόσκος –ου (ό)

Βιτρουβία –ης (ή) –Ρωμαϊκόν

Βιτρούβιος –ίου (ό) –Ρωμαϊκόν –Ρωμαῖος ἀρχιτέκτων καί μηχανικός ὄνομαστός, H-8-588Δ, H-12-310A, A-H-21Δ

Βίτσης –ου (ό) –Ἐκ Βίτσας = Βασιλικῆς

Βίτταρος –ου (ό)

Βίττας –α (ό)

Βίττη –ης (ή)

Βιττιγώ και Βηττιγώ –ους (ή)

Βιττίη –ης (ή) –Εἰς ἐπίγραμμα

Βίττιον –ίου (ή) –Εἰς ἐπίγραμμα

Βιττίουσα –σης (ή)

Βίττις –ιος (ό)

Βιττίς –ιδος (ή) –Σύζυγος Τιμέα, H-18-221Δ

Βιττίων και Βητίων –νος (ό)

Βίττος –ου (ό)

Βίττουσα –σης (ή)

Βιττώ –ους και Βιτώ (ή) –Γνωστή διά μεγίστην ρίναν –Εἰς ἐπίγραμμα

Βίττων –νεος (ό) –Εἰδικός συγγραφεύς διά τεχνικὴν πολέμου

Βιτύιτος –ου (ό)

Βιτύλα –ης (ή)

Βιτύλος –ου (ό)

Βίτυννα –ης (ή) –Εἰς μίμον “Ζυλότυπον” ζυλοτυπεῖ δοῦλον Γάστρωνα, H-9-383Δ

Βίτυς –υος (ό)

Βίτύς –ύγιδος (ή) –Μάμμη Οὐραῖα, ἐξ ἀδελφῆς

Βιτώ και Βιττώ –ους (ή)

Βίτων –νος (ό) –Ἀδελφός Κλεοβίου Ἀργεῖος, υἱός Κυδίππης, ἱερεῖα Ἦρας. Βίτων και Κλέοβις ἐξεύχθησαν τό ἄρμα και ἔφεραν ἐγκαίρως τὴν μητέραν των στό ἱερόν. Ἐτυχον διά τοῦτο γλυκυτάτου θανάτου –Ὄνομα Ἕλληνας τινός –Μηχανικός –Συγγραφεύς –Τό ἀγαλμά των φιλοτέχνησε ὁ Πολυμήδης ἢ Πολυμέδης, H-9-360A, H-16-244A

Βιῶρη –ης (ή)

Βιῶρης –ου (ό)

Βιῶσθια –ης (ή)

Βιῶσθιος –ίου (ό)

Βίχαρη –ης (ή)

Βίχαρις –ιος (ό)

Βιψανία & Οὐῖψανία –ης (ή) –Ρωμαϊκόν

Βιψάνιος –ίου (ό) –Υἱός Φιλοξένου, νικήσας ὡς ποιητής προσοδίου, κατά τοῦ Κατυχίδου υἱοῦ Φωκίανος

Βιώ –ους (ή) –Σύζυγος Διδύμονος

Βίων –νος (ό) (αιώνιος) –Ὁ Βορυσθενίτης κυνικός φιλόσοφος και σατυρικός ποιητής –Βουκολικός συγγραφεύς και ποιητής –Ὁ τραγικός ἦτο υἱός Αἰσχύλου και ἀδελφός Εὐφορίωνος, τραγικοῦ –Καπρέλιος –Μελικός ποιητής –Ὁ Προκονήσιος ἱστορικός –Ρητορικός –Ὁ Σολεύς ἱστοριογράφος –Ὁ Σμυρναῖος συγγραφεύς ποιητής εἰδυλλίων –Ὁ Συρακόσιος ρητοροδιδάσκαλος –Χαράκτης δακτυλιολίθων –Λαμπρεύς, H-4-580Δ, H-7-1047A, H-10-844A, H-12-496A, H-13-798A, H-17-56Δ, 620Δ

Βιώνη –ης (ή)

Βιωνίδα –ης (ή)

Βιωνίδας –αο (ό)

Βιώτης –ου (ό)

Βιωτική –ῆς (ή) –(βιώσιμη)

Βιωτικός –οῦ (ό)

Βιωτός –οῦ (ό) –(βιώσιμος)

Βιωτώ –ους (ή)

Βλαβερά –ῆς (ή)

Βλαβεραυγῆς –έος (ό) –Επίθετον Κρόνου

Βλαβερός –ου (ό) –Επίθετον Κρόνου

Βλαδισλάβ; (ό) –Βούλγαρος

Βλαδιστράτη –ης (ή)

Βλαδίστρατος –ου (ό) –A-Θ-473Δ

Βλαηνή –ῆς (ή)

Βλαηνός –οῦ (ό)

Βλαῖσις –ιος (ό) –H-18-289A

Βλαῖσος και Βλαισός –οῦ (ό) –(στραβοπόδης) –Σατυρικός ποιητής

Βλακεία –ης (ή) –Σύντροφος Πλούτου

Βλακίλλα –ης (ή) –Ἐγγονή Πλακίλλας συζύγου Μεγ.(!) Θεοδοσίου

Βλάνδη –ης (ή)

Βλᾶνδος –ου (ό) –Ρωμαϊκόν

Βλανθία –ης (ή);

Βλάνθιος –ίου (ό)

Βλαπτικός –ου (ό) –Συνώνυμα: Κρόνος, Κάκιστος –Επίθετον Ἀρεως

Βλάπτουσα –σης (ή)

Βλάπτων –ντος (ό) –Επίθετον Ἀρεως –Συνώνυμον: Κρόνος, Φθοροποιός –Επίθετον Κρόνου μέ συνώνυμον: Φθοροποιός

Βλάσας –ου; (ό) –Πρόξενος

Βλάσης καί **Βλάσσης** –η (ό) –Χριστιανικόν

Βλάσθη –ης (ή)

Βλάσιος –ίου (ό) –(τρυφερόςώς βλαστός) –Χριστιανικόν ὄνομα ιερομάρτυρος –Ἄγιος –Ἀσκητής –Διδάσκαλος Φωτίου

Βλασίουσα –σης (ή)

Βλασίων –νος (ό)

Βλάσκουσα –σης (ή)

Βλάσκων –νος (ό)

Βλάσσος –ου (ό) –Χριστιανικόν –Φίλος Συμμεών Στυλίου

Βλάστα –ης (ή)

Βλάστη καί **Βάλτη** –ης (ή) –(βλαστός) Θρακικόν ὄνομα γυναικῶν ἡ Μακεδόνων –Νύμφη –Μήτηρ Ἐπιμενίδου συνεργάτου καί φίλου Σόλωνος, σύζυγος Φαίστου Κρητός, Α-Θ-277Δ, Η-8-49Α

Βλάστημα –τος (τα) –Ἀγλαόν, σελασφόρον, ἀστεροφεγγές –Επίθετον Αἰθέρος –Επίθετον Θέμιδος –Επίθετον Κρόνου

Βλάστιος –ίου (ό)

Βλάστος –ου (ό)

Βλαῆστος –ου (ό) –(Πράξεις ΙΒ 20)

Βλάσφημος –ου καί **Δύσθυμος** (ό) –Πλαστόν συγγραφέως Λουκιανού Σαμοσατέως

Βλάτιος –ίου (ό)

Βλάττα καί **Βλάστα** –ης (ή)

Βλάττος –ου (ό) –Ἀρχιεπίσκ. Ὁτράντο

Βλαύδα –ης (ή)

Βλαῦδος –ου (ό)

Βλαυθία –ης (ή)

Βλαυθίας –ίου (ό)

Βλαῦνδος –ου (ό)

Βλαύτη –ης (ή)

Βλεάνδρα –ης (ή)

Βλέανδρος –ου (ό)

Βλεμεαίνουσα –ης (ή)

Βλεμεαίνων –ντος (ό) –(ό βλέπων ἀγρίως) –Επίθετον Ἡφαίστου

Βλέμυς –υος (ό) –Θεός Ἀνατολῆς

Βλεπαῖα –ης (ή)

Βλεπαῖος –ου (ό) –Τραπεζίτης Ἀθηναῖος

Βλεπεδαίμουσα –σης (ή)

Βλεπεδαίμων –ονος (ό & ή) –(ό βλέπων δαίμονας) –Σκωπτικόν ὄνομα, μαθητοῦ Σωκράτους ἢ ἐπίθετον Σωκρατικῶν

Βλεπέτες –ου; (ό)

Βλέπιος –ίου (ό)

Βλεποντίδα –ης (ή)

Βλεποντίδας –αο (ό)

Βλέπουσα –σης (ή)

Βλέπυρα –ης (ή)

Βλεπυρίδη –ης (ή)

Βλεπυρίδης –ου (ό)

Βλέπυρος καί **Βλέπυς** –υος (ό) –Πλαστόν παρ' Ἀριστοφάνους, σύζυγος Παξαγόρας

Βλέπυς –υος (ό) –Πλαστόν

Βλέπων καί **Βλέπον** –ντος; (ό) –(πτερωτός) –Επίθετον Ἄδου –Επίθετον Ἡλείου –Επίθετον Θανάτου

Βλέσος –ου (ό)

Βλεφάρουσα –σης (ή)

Βλεφάρων –νος; (ό)

Βλέφυρα –ης (ή)

Βλέφυρος –ου (ό)

Βλέψασα –ης (ή)

Βλέψας –αντος (ό) –Μετά Φόξου δίδυμοι γένους Κοδριδῶν, ἐκ Φωκαίας

Βλεψία -ης (ή)

Βλεψιάδη -ης (ή)

Βλεψιάδης -ου (ό)

Βλεψίας -ίου (ό) –(εἶδος ἰχθύος) –Ὄνομα κόλακος εἰς κωμωδίαν –Παράσιτος –Ἐπίσημος οἰκογένεια Αἰγίνης

Βλεψιδήμη -ης (ή)

Βλεψιδήμος -ου (ό) –Πτωχός Ἀθηναῖος (Ἀριστοφάνης), Η-16-121Δ

Βλεψίδη -ης (ή)

Βλεψίδης -ου (ό)

Βλεψίουσα -σης (ή)

Βλεψίων -νος (ό)

Βλέψος -ου (ό)

Βλήδα -δης (ή)

Βλήδας -αο (ό) –Ὄνομα Σκύθου

Βλήσος -ου (ό)

Βλήσουσα -σης (ή)

Βλησχάνη -ης (ή)

Βλησχάνης -ου (ό)

Βλήσων -νος (ό)

Βλήτειρα -ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτεμίδος –Συνώνυμον: Ὠπῖς

Βλήτειρος -ου (ό)

Βλίαρη -ης (ή)

Βλίαρος -ου (ό)

Βλίσκος ἢ Βλίσσιος -ίου (ό)

Βλίτωρ -ρος (ό)

Βλιχάνα -ης; (ή)

Βλίχανος -ειος; (ό)

Βλόσια -ίης (ή)

Βλόσιος -ου καὶ Βλόσσιος -ίου (ό) –Στωϊκός φιλόσοφος, Η-6-109Α

Βλόσουσα -σης (ή)

Βλόστη -ης (ή)

Βλόστος -ου (ό)

Βλοσυραί -ων (οἱ) –Ἐπίθετον Ἐρινῶν

Βλοσυρή -ῆς (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης –Ἐπίθετον Ἰούς μέ συνώνυμον: Φλο-

γερή –Ἐπίθετον Μανίας –Ἐπίθετον Ρέας

Βλοσυρός -ου (ό) –Ἐπίθετον Ἀρεως –Ἐπίθετον Διονύσου –Ἐπίθετον Φόβου καὶ Δείμου

Βλοσυρόφρονες -ων (οἱ) –Ἐπίθετον Ἐρινῶν

Βλοσυρῶπις -ιδος (ή) –(ἔχουσα ἄγριον καὶ φοβερόν βλέμμα) –Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς –Ἐπίθετον Ἐρινύος –Ἐπίθετον Σελήνης

Βλόσυς -υος (ό)

Βλόσων ἢ Βλύσων ἢ Ἡράκων -ωνος (ό) –Πατήρ φιλοσόφου Ἡρακλείτου, Η-9-316Α

Βλουρείτις -ιδος (ή) –Εἰς ἐπιγραφὴν Πέλλας, ἐπίθετον Ἀρτεμίδος

Βλύας -αντος; (ό)

Βλύσουσα -σης (ή)

Βλύσων -νος (ό)

Βλώστειν; (ό) –Υἱός Ξενάνδρου

Βλώστι -ιν -ειν (ό) –Υἱός Ζήνιδος

Βλώστιν; (ό) –Υἱός Ποτάμωνος

Βνῶν -νος; (ό) –Βασιλεὺς Αἰγύπτου

Βόα -ης; καὶ Βοῖδιον (ή) –Αὐλητρίς μήτηρ Φιλαιτέρου, ἰδρυτοῦ βασιλείου Περγάμου

Βοαγίδη -ης (ή)

Βοαγίδης -ου (ό) Σκαπανεύς

Βοάγρια -ίης (ή)

Βοάγριος -ίου καὶ Βοάγρος (ό) –(ἔχων ἄσπινδα ἐκδέρματος ἀγρίου ταύρου) –Ποταμός Λοκρῶν, μετέπειτα Μάνης, Ο. Β.533Δ

Βοαθήη -ης (ή)

Βοάθιος -ου (ό)

Βοάθόος -όου (ό) –Ἐπίθετον Ασκληπιού

Βοάκτης -ου (ό) –Ποταμός

Βοαμίλκας -ου καὶ Βουμίλκας (ό) –Στρατηγός Καρχηδονίων

Βοαρμία -ης (ή) -(ή τούς βοῦς πρώτη ζεύξασα) -Επίθετον Ἀθηνᾶς

Βοάρμιος -ίου (ό)

Βοβήλουσα -σης (ή)

Βοβήλων -νος (ή)

Βόγα -ης (ή)

Βογάδιον -ίου (ή)

Βόγανς; (ό) -Πέρσης τίς

Βογδομανίς -ιδος (ή)

Βόγης -εω (ό) -Σατράπης ἐν Θράκη - Φρούραρχος-Διοικητής Ἡϊόνος ἐξυμνούμενος ὑπὸ Περσῶν (Ἡρόδοτος-Πολύμνια). Εἰς τοῦτον κατέλειπεν τὸν στρατὸν τοῦ ὁ Ξέρξης, μετὰ τὸ 479 γιὰ νὰ ὀδηγήσῃ στίς Ἑλληνοποντιακές ἀκτές

Βογιάνα καὶ Μπογιάνα καὶ Βαρβλάννα -ης (ή)

Βογοδιάτορος -ου (ό)=Βρογίταρος

Βογόμιλος -ου (ό) -Αἰρετικός. Θεολογικός ἀντίπαλος Εὐθυμίου Ζυγαβηνοῦ

Βόγος -ου (ό)

Βόδα -ης (ή)

Βόδας -αο (ό) -Ποταμός πού χύνεται στὸν Λουδία

Βοδεγκός καὶ Βόδιγκος -ου (ό)

Βοδέη -ης (ή)

Βοδεῖη -ῆς (ή)

Βοδεῆς -έος; (ό)

Βοδέης -ου (ό)

Βοδέριχα -ης (ή)

Βοδέριχος -ου (ό) -Γότθος Στρατηγός

Βοδόστωρ -ορος (ό)

Βόδωρις -ιος; (ό)

Βοέδα -δης (ή)

Βοέδας -ου (ό) -Γλύπτης, H-16-1019Δ

Βοέτα -ης (ή)

Βοετᾶ -ῆς (ή)

Βοετᾶς -άδος; (ό)

Βοέτας -α ἢ -αδος (ό)

Βοή -ῆς (ή) -(κραυγή) -Βοηθοῦσα μετὰ

Θυμοῦ τὴν Ἑριδα, H-7-1151Δ

Βοήδα καὶ Βίδα -τα (ή)

Βοηδρόμιος -ίου (ό) -(βοηδρόμος, βοηθός) -Επίθετον Ἀπόλλωνος

Βοηδρομιούσα -ης (ή)

Βοηδρομιών -νος (ό) -Μὴν ἀπὸ 15/9 ὡς 15/10 (3ος μὴν Ἀττικός)

Βόηθα -ης (ή)

Βοηθάρχη -ης (ή)

Βοήθαρχος -ου (ό) -(ἀρχηγός Ἐπικούρων), H-4-616A

Βοήθεια -ης (ή)

Βοήθιος -ίου (ό) -Φιλόσοφος, H-7-791A, H-14-379A

Βοηθοῖδη -ης (ή)

Βοηθοῖδη -ης (ή)

Βοηθοῖδης -ου (ό) -Ο.Ο.Δ.31, Ο 95

Βοηθοῖδης -ου (ό)

Βοηθός -ου (ό & ή) -(ὁ σπεύδων στὴν βοήν τῆς μάχης) -Επίθετον Ἀπόλλωνος -Επίθετον Ἀρτέμιδος -Επίθετον Ἀφροδίτης

Βόηθος-ου(ό)-Οἰφῆβος υἱὸς Διονυσίου -Πατὴρ Ἑτεωνέως -Ἐπικούρειος ὁ Γεωμέτρης -Ποιητὴς Κιλικίας -Χαλκηδόνιος γλύπτης, υἱὸς Ἀθηναῖωνος -Στωικός, H-4-617A, H-7-641Δ, H-8-398A, H-15-762A, H-16-672A, H-17-741A, H-18-279A

Βοηλάτα -ης (ή)

Βοηλάτας -α (ό) -Συνώνυμον: Πτανός -Επίθετον Ἑρμοῦ

Βοημούνδος -ου (ό) -Σταυροφόρος

Βόης -ητος (ό)

Βοθερίχα -ης (ή)

Βοθέριχος -ου (ό) -Γότθος στρατηγός Φρουρᾶς Θεσσαλονίκης, ὅταν ἐγένετο ἡ σφαγὴ ὑπὸ Θεοδοσίου

Βόθρεπτος -ου (ό)

Βόθυνος -ου (ό)

Βοῖα -ης (ή) -Τροφός Εὐξίμου συντρόφου Αἰνείου

Βοίβη –ης καὶ Βοιβῆς (ή) –Νύμφη προ-
στατίς λίμνης Βοιβῆδος λατρευομένη
ἐν Θεσσαλονίκῃ

Βοιβῆς –ίδος (ή)

Βοιβιάς –άδος καὶ Βοίβη (ή) –Νύμφη

Βοῖβος –ου (ό)

Βοῖδα –ης (ή)

Βοῖδα –ης (ή)

Βοῖδας καὶ Βοΐδας –ου (ό) –Βυζάντιος
γλύπτης, μαθητής Λυσίππου, H-7-271Δ,
H-14-623Α

Βοῖδας –αο (ό)

Βοῖδη –ης (ή)

Βοῖδης –ου (ό)

Βοΐδιον –ίου (ή) –Σύζυγος Καλλιγείτο-
νος

Βοῖδιον –ίου; (ή) –Αὐλητρίς, θέλουσα νά
τερματίσῃ ὡς ἑταίρα, προσέφερεν τήν
ζώνην της στήν Θεά Κυπρίδα, H-12-159Δ

Βοΐδιουσα –σης (ή)

Βοΐδιων –νος (ό)

Βοΐηθος –ου (ό)

Βοΐθιουσα –σης (ή)

Βοΐθιων –νος (ό)

Βοῖκην –ῆνος (ό)

Βοιληνός –ου (ό)

Βοῖλλα –ης (ή)

Βοῖλος –ου (ό)

Βοῖλος –ου (ό)

Βοινέτης –ου (ό)

Βοινεύς –έως (ό)

Βοινοβία –ης (ή)

Βοινόβιος –ίου (ό)

Βοῖος καὶ Βοιός –ου (ό) –Υἱός Ἡρακλέους
–Συγγραφεὺς ὀρνιθογονίας, H-4-625Δ,
H-7-1054Δ

Βοῖος ἢ Βοιώ (ό) –Ποιητής Ὀρνιθογονί-
ας

Βοίουσα –σης (ή)

Βοιρεβίστα –ης (ή)

Βοιρεβίστας καὶ Βυρεβίστας –ου (ό)

Βοίσια –ης (ή)

Βοΐσιος –ίου (ό)

Βοῖσκα –ης (ή) –Κορινθία μήτηρ Ροδό-
πης

Βοῖσκη καὶ Βοῖσκα –ης (ή)

Βοῖσκιον –ίου (ή) –Ἐταίρα, θυγάτηρ Νι-
κοῦς καὶ Φιλολαΐδα

Βοῖσκος –ου (ό) –Ποιητής –Υἱός Εὐκλέ-
ους –Θεσσαλός ἀθλητής –Πατήρ Δοκί-
μου –Πατήρ Νεικάνδρου –Πατήρ Πραυ-
γίμμαντος

Βοῖτα –ης (ή)

Βοιτεῖρα –ης (ή)

Βοιτεῖρας –αο (ό)

Βοιτήνη –ης (ή)

Βοιτηνός –ου (ό)

Βοῖτος –ου (ό) –Φτερωτός υἱός Βορέου,
H-14-443Δ

Βοίτουσα –σης (ή)

Βοιτύλα –ης (ή)

Βοιτύλος –ου (ό)

Βοιτώ –ους (ή)

Βοίτων –νος (ό)

Βοιώ καὶ Βοῖος –ου (ό) –Ποιητής ὀρνιθο-
γονίας

Βοῖω καὶ Μέροπις –ίδος (ή) –Τέρεια
Δελφῶν ποιήτρια, H-4-625Δ, H-16-499Δ

Βοιώ –ους (ή) –Αργεῖα Πυθαγορίς φιλό-
σοφος –Ὑμνωδός ἐκ Δελφῶν, ποιήτρια –
Μέ Ακταῖον γεννᾷ Παλαίφατον –Τέρεια
Δελφῶν –Ἔπος “ὀρνιθογονία”

Βοίων –ωνος (ό)

Βοῖωριξ –ιγος (ό)

Βοιώτα –ης (ή)

Βοιώτας –ου (ό)

Βοιωτή –ῆς (ή)

Βοιωτία –ης (ή) –Μέ Ὑαντα γεννᾷ Ὑά-
δες, ἀναθρέψασαι Βάκχον, H-7-1156Δ

Βοιωτιανή –ῆς (ή)

Βοιωτιανός -ου (ό)

Βοιώτιος -ίου (ό) –Κιθαρωδικός νόμος –Ἐπίθετον Καβείρου, H-4-626A

Βοιωτός -ου (ό) –Υἱός Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης θυγατρὸς Αἰόλου καὶ ἀδελφός Αἰόλου –Κατ' ἄλλους υἱός Ποσειδῶνος καὶ Μελανίπτης, θυγατρὸς Δεσμόντου –Πατήρ Ἀρχιλύκου –Πατήρ Ἀνάξιος –Ὁ παρωδὸς συγγραφεύς, Σικυνῶνιος, Ὀλυμπιονίκης εἰς στάδιον –Υἱός Ἰτωνοῦ, ἐκγονος Ἀμφικτύονος –Ἀθηναῖος –Ἐπίθετον Διονύσου –Υἱός Παμφίλου Κεϊριάδης, H-4-626A, H-5-957A, H-9-1090A, H-13-192Δ

Βοκάκιος -ίου (ό)

Βοκκέρια -ίης (ή)

Βοκκέριος -ίου (ό) –Μακεδονικόν

Βοκόνησις -ιδος (ό)

Βόκεχορις -ιδος (ό)

Βοκχύρα -ης (ή)

Βοκεχυρίς καὶ Κοκχυρίς -ίδος (ή)

Βόκχυρος -ου (ό)

Βοκχωρα -ης (ή)

Βόκχωρις -ιδος (ό)

Βόκχωρος -ου (ό)

Βοκώνια -ίης (ή)

Βοκώνιος -ίου καὶ Βωκώνιος (ό) –Ρωμαϊκόν –Υπασπιστής Λούκουλλον, ἀμφότεροι ἀνήκοντες εἰς Καβείρους Σαμοθράκης

Βόλαγος -ου (ό)

Βολαγῶς -ῶτος; (ό)

Βολάκλεια -ης (ή)

Βολακλής -έους (ό)

Βολάρχη -ης (ή)

Βόλαρχος -ου (ό) –Ζωγράφος, ἀγγειογράφος, H-8-785A

Βόλας -α (ό)

Βόλβη -ης (ή) –Μέ Ἡρακλήν ἢ Στρυμώνα γεννᾶ Ὀλυνθον –Νύμφη Μακεδονίας, θεότης ὁμώνυμη –Ἐπώνυμον Λίμνης

Βολβιτίνη -ης (ή)

Βολβίτινος -ου (ό) –Ποταμός δίπλα εἰς Κάνωβον

Βολβός -ου (ό)

Βόλβος -ου (ό)

Βόλγας καὶ Ρᾶ (ἀρχικόν) (ό) –Ποταμός

Βόλγιος -ίου (ό)

Βολήκλεια -ης (ή)

Βοληκλής -έως (ό)

Βόλητος -ήτου (ό & ή)

Βολία -ης (ή) –Μέ Βολία ἢ Βόλβη Ἡρακλῆς ἢ Στρυμὼν γεννᾶ Ὀλυνθον, Βράγγαν

Βολιναίη -ης (ή)

Βολιναῖος -ου (ό) –Ποταμός Ἀχαΐας

Βολίνη καὶ Βολίνα -ης (ή) –Νύμφη, ῥιφθεῖσα ἐπνίγη εἰς θάλασσαν, ἀποφεύγουσα ἔρωταν Ἀπόλλωνος –Πόλις

Βολίνος -ου (ό)

Βόλισσος -ου (ό)

Βολίχα -ης (ή)

Βόλιχis -ιος (ό)

Βόλιχος -ου (ό)

Βόλκουσα -σης (ή)

Βόλκων -νος (ό)

Βολογες(σ)ός καὶ Οὐολόγεσος -ου (ό) –Βασιλεὺς Παρθίων

Βολουμνία -ης (ή)

Βολούμνιος -ίου (ό)

Βόλουρα -ης (ή)

Βόλουρος -ου (ό)

Βόλουσα -σης (ή)

Βολουσιανή -ης καὶ Οὐολουσιανή (ή)

Βολουσιανός καὶ Οὐολουσιανός -ου (ό)

Βολπία -ης (ή) –Ρωμαία

Βόλπιος -ίου (ό) –Ρωμαῖος

Βόλχα -ης (ή)

Βολχᾶ -ής (ή)

Βολχᾶς -άντος (ό)

Βόλχας -ου (ό)
Βόλων -νος (ό)
Βολωσία -ης (ή) –Επίθετον Είλειθυῶας
Βολώσιος -ίου (ό)
Βόμβη -ης (ή)
Βομβιλία -ης (ή)
Βομβίλιος -ίου (ό)
Βομβομαχίδη -ης (ή)
Βομβομαχίδης -ου (ό)
Βόμβος -ου (ό)
Βομβύκη -κης (ή) –Αυλήτρια, δούλη ἡ θυγάτηρ Πολυβώτου, H-9-549A
Βομβύκης -ου (ό)
Βομβύκιον -ίου (ή)
Βομβύλα -ης (ή)
Βομβυλία -ης (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς
Βομβύλιος -ίου (ό)
Βομβυλίνη -ης (ή)
Βομβυλῖνος -ου (ό)
Βομβύλος -ου (ό)
Βομβώ -ους (ή) –Επίθετον Ἐκάτης
Βομίλκα -ης (ή)
Βομίλκας -ου; (ό)
Βόνζης -ητος; (ό)
Βονισόλος -ου ἢ Βουκόλος (ό) –Ἀδελφός Ὀχνης, Ἐχέμου, Λέοντος –Υἱός Κωλωνοῦ –Ἐφόνευσεν Εὐνοστον
Βονίφας -ατος; (ό)
Βονιφατία -ης (ή) –(εὐλογημένη)
Βονιφάτιος -ίου (ό) –(εὐλογημένος) –Χριστιανικόν –Μοναχός –Πάπας –Ἅγιος
Βονιφάτις -ιδος; (ό)
Βονώνη -ης (ή)
Βονώνης -ου (ό)
Βονωνία -ης (ή)
Βονώνιος -ίου (ό)
Βόξος -ου (ό)
Βοοκλόπος -ου (ό) –Επίθετον Ἑρμοῦ
Βοόκραιρος -ου (ό) –Επίθ. Διονύσου

Βοοσσός -ου (ό) –Συνώνυμον: Ξεινοδόκος –Επίθετον Ἑρμοῦ
Βοούτα -ης (ή)
Βοόωσα -ης (ή) –Επίθετον Ἑρίδος
Βοπός -οῦ (ό)
Βοραΐδη -ης (ή)
Βοραΐδης -ου (ό)
Βορᾶς -ᾶ (ό) = Βορέας
Βόρας -α (ό) –Τανῦν Νίττος, κλάδος ποταμοῦ Βερμίου
Βόρασπη -ης (ή)
Βόρασπος -ου (ό)
Βορβητόμαγος -ου (ό)
Βορβοκοίτη -ης (ή)
Βορβοκοίτης -ου (ό) –Ὄνομα βατράχου εἰς βατραχομομαχίαν, H-4-258Δ
Βορβοροκοίτη -ης (ή)
Βορβοροκοίτης -ου (ό)
Βόρβορος -ου (ό)
Βόργης -ου; ἢ -ητος (ό)
Βόργυς -υος (ό)
Βορδόνα -ης (ή) –Θήλεα Φόβητρα
Βορδόνας -ου (ό)
Βορεά -ῆς; (ή)
Βορεάδη -ης (ή)
Βορεάδης -ου (ό) –Υἱός Βορέου, Ζήτη καὶ Κάλαις
Βορεαῖα -ης (ή)
Βορεαῖος -ου (ό)
Βορεάς καὶ Βορηΐς (ή) –Θυγάτηρ Βορρᾶ ἢ Κλεοπάτρας
Βορέας καὶ Ἀριμασπός (ό) –(ἢ Ἄρης ἢ Ἀράς ἢ Απόλλων)
Βορέας καὶ Βορέης -ου ἢ Βορῆς καὶ Βορῶας (ό) –(ἄνεμος μεταμορφωμένος θεός) –Πατήρ Αἵμου –Υἱός Ἀστραίου καὶ Ἡοῦς –Μέ ἀρπάγεισαν Ὠρειθυῖαν (θυγατέραν βασιλέως Ἑρεχθέως) γεννᾶ Ζήτην, Κάλαιν καὶ Κλεοπάτραν γυναῖκα Φινεως. Ἀδελφους εἶχεν, Ἑσπερον, Ζέφυ-

ρον, Νότον –Πατήρ φτερωτῶν υἱῶν Βοϊ-
τοῦ καὶ Καλαΐδος –Μέ᾽ Ἐρινύα γεννᾷ τέσ-
σαρες πυρίπνοες ἵππους Διοσκούρων:
Φλόγιον, Αἴθωνα, Φόβον καὶ Κόναβον
–Οἱ θυγατέρες τοῦ Βορέως καλοῦνται:
αὔρες, O.I.N.110, H-4-679A, H-7-1156Δ,
1158A, H-9-340Δ, 984Δ, H-10-847Δ, H-12-
534Δ, H-17-688A

Βορεῖα –ης (ή)

Βορειάς –άδος (ή) –Επίθετον Ἀμφιτρί-
της

Βόρειος –ου (ό) –Επίθετον Ωκεανοῦ

Βορένα –ης (ή) –Βασίλισσα Γεωργίας

Βορένας –α (ό)

Βορεύς –έως (ό) –Μέ᾽ Ωρειθυῖα γεννᾷ
Χιόνην, O.I.E.395, H-7-1158A, H-10-77Δ,
H-11-828A, H-14-443Δ, H-15-383Δ, H-17-
688A, H-18-269A, 880Δ

Βόρης –ου (ό) –Σκύλος Ἀκταίωνος

Βόρθια –ης (ή)

Βόρθιος –ίου (ό)

Βοριάδη –ης (ή)

Βοριάδης –ου (ό) –Εὐρυτάν τις, H-14-294A

Βοριάνθη –ης (ή)

**Βορίανθος καὶ Ἰριάνθος καὶ Οὐῖριατ-
θος καὶ Οὐρίαθος –ου (ό)** –Στρατηγός
Λυσιτανῶν

Βορίλα –ης (ή)

Βορίλος –ου (ό)

Βόρμια –ης (ή)

Βόρμιος –ίου (ό)

Βορμίουσα –σης

Βορμίων –νος (ό) –(ἐκ τοῦ Βόρμος= βρό-
μη)

Βορράς –ᾶ (ό) –ἄνεμος, (γέρος σκυθρω-
πός) H-17-947Δ

Βορυσθένη –ης (ή)

Βορυσθένης –ους (ό) –Καὶ ποταμός, ἀρ-
γότερον Δνεΐπερος, ἐκ τοῦ Δάναπρις
(τανῦν Βερεζίνα) –Πατήρ Θόαντος, H-
9-689A

Βορυσθενίς –ίδος (ή) –Θυγάτηρ Ἀπόλ-
λωνος, μούσα (κατὰ Εὐμηλον), H-13-205
Δ, 819Δ

Βορφαία –ης (ή)

Βορφαῖος –ου (ό)

Βορχίδα –δης (ή)

Βορχίδας –αο (ό)

Βοσβόρυξ –γος (ό)

Βοσίνελος –ου (ό) ἀδελφός Ὀχνης;

Βοσκασία –ης (ή)

Βοσκάσιος –ίου (ό)

Βόσκουσα –ης (ή)

Βόσκων –ντος (ό) –Επίθετον Πανός

Βοσπορίχη –ης (ή)

Βοσπόριχος –ου (ό) –Ιερεύς Βυζαντίου

Βόσπορος –ου (ό) –(βοός πόρος)

Βόσπουσα –σης (ή)

Βόσπων –νος; (ό)

Βοστάγουσα –σης (ή)

Βοστάγων –ωντος; (ό)

Βοστάς –ᾶ (ό)

Βοστρύλα –ης (ή)

Βόστρυλος –ου (ό)

Βοστρηνή –ης (ή)

Βοστρηνός –ου (ό) –Ποταμός Φοινίκης

Βοστρώ –ους (ή)

Βοσυλία –ης (ή)

Βοσύλιος –ίου (ό)

Βοτανειάτη –ης (ή)

Βοτανειάτης –ου (ό) –Στρατηγός Βασι-
λείου

Βουλγαροκτόνου

Βότειρα –ης (ή) –Επίθετον Δήμητρος

Βότειρος –ου (ό)

Βοτιάδα –δης (ή)

Βοτιάδας –αίο (ό)

Βότις –ιος (ό)

Βοτίχη –ης (ή)

Βότιχος -ου (ό)
Βότουσα -σης (ή)
Βοτρίχα -ης (ή)
Βότριχος -ου (ό) -Υίός Νικαίχμου
Βοτρυνφόρος -ου (ό) -Ἐπίθετον Διονύ-
 σου
Βότρυνη -ης (ή)
Βότρυνος -ου (ό)
Βοτρουοδώρα -ης (ή)
Βοτρουόδωρος -ου (ή) -Ἐπίθετον Ειρή-
 νης μέ συνώνυμον: Πότνια
Βοτρουόεις -εντος (ό) -Ἐπίθετον Διονύ-
 σου
Βοτρουόεσσα -σσης (ή)
Βοτρουόκοσμος -ου (ό) -Ἐπίθετον Διονύ-
 σου
Βοτρούουσα -σης (ή)
Βοτρουοχαίτη -ης (ή)
Βοτρουοχαίτης -ου (ό) -Ἐπίθετον Διονύ-
 σου μέ συνώνυμον: Βοιωτός
Βότρως -νος (ό) -(σταφυλή) Πόλις -Υί-
 ός Κλεαγόρας, συγγραφεύς, αναισχυ-
 ντογράφος -Αί Πλειάδαι κατά Θέωνα
Βοτρώων -νος (ό)
Βοττία και Βοττιαία -ης (ή)
Βοττιαία -ης (ή) -Μακεδονικόν ὄνομα
Βοττιαίος -ου (ό) -Ἐπίθετον Διός
Βοττιαῖδα -δης (ή)
Βοττιαῖδας και Βοττιαῖδος -ου (ό)
Βοττική -ης (ή) -(Βοσκήσιμος χώρα)
 -Μακεδονικόν
Βοττικός -ου (ό) -Μακεδονικόν ὄνομα
Βοττίος -ίου (ό) -Ἐπίθετον Διός
Βόττος -ου (ό)
Βόττουσα -σης (ή)
Βόττυλα -ης (ή)
Βόττυλος -ου (ό)
Βόττων -νος (ό) -Μακεδονικόν ὄνομα
Βοτύρας -ου (ό) -Υίός Δεδάλκου
Βότυρος -ου (ό)

Βότων -νος (ό)
Βούα -ης (ή)
Βούαος -ου (ό)
Βουβάλιον -ίου (ή) -Γυνή Ἀττικῆς
Βουβαλίουσα -σης (ή)
Βουβαλῖς -ίδος (ή)
Βουβαλίων -νος (ό)
Βούβαλος -ου (ό)
Βούβαρης -εω (ό) -Υίός Μεγαβάζου,
 Πέρσης. Μέ Ἀρταχαίην ἐπέβλεπον ἐρ-
 γασίας διάνοιξις διώρυγος Ἄθω
Βούβαρος -ου (ό) -Μέ Ἀρτάχαιον διά-
 νοιξαν διώρυγα Ξέρξου ἐν Ἀθω -Σύζυ-
 γος Γυγαίης, ἀδελφῆς Ἀλεξάνδρου Α',
 Η-14-710Α
Βουβᾶς -ᾱ; (ό)
Βούβασις -ιος (ό) -Θεός -Προσωνύμιον
 Ἰούς, θυγατρὸς Ἰνάχου ἐν Αἰγύπτῳ
Βούβαστις -ίδος (ή) -Σελήνη ἢ Ἀρτεμις
 παρ' Αἰγυπτίων. Θυγάτηρ Ἰσιδος καὶ Ο-
 σίριδος. Ἐφορος Σελήνης μέ σύμβολον
 τήν γαλήν -Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος
Βούβαστος -ου (ή) -Πρωτεύουσα Βου-
 βαστικοῦ Νομοῦ
Βουβόνος -ου (ό)
Βούβρωστις -ίδος (ή) -Θεότης προσω-
 ποποίησης βουλιτα (πεινας ἀχόρταγης)
Βουγένη -ης (ή)
Βουγένης και Βουγενῆς -ου (ό) -(βοη-
 γενής) -Ἐπίθετον Διονύσου (ἐκ τῶν γεν-
 νηθέντων)
Βούδα -ης;(ή)
Βουδάμουσα -σης (ή)
Βουδάμων -νος (ό)
Βούδας -α (ό) -Ο ὑποκλέψας τόν τρό-
 πον θανάτου τοῦ Δημοκρίτου
Βούδεια -ης ἢ Βουζύγη (ή) -Ἡρώϊς Θεσ-
 σαλή, σύζυγος Κλυμένου, μήτηρ Ἐργί-
 νου
Βουδεία -ης (ή) -Ἐπίθετον Ἀθηνᾶς
Βούδειον -ου (τό) -Ο.Ι.Π.572

Βούδειος -ου (ό) –Υἱός Ἀργου κτίσας Βούδειον

Βουδείουσα -σης (ή)

Βουδείων -νος (ό)

Βουδία -ίης (ή)

Βουδίδα -ης (ή)

Βουδίδας -αο (ό)

Βούδιος -ίου (ό) –Φυλῆς Μήδων

Βουδίουσα -σης (ή)

Βουδίων -νος (ό) –Ἡρώς Αἰγίνας, γενάρχης Βουδιδῶν, πατήρ Οἰνώνης

Βουδόρκα -ης (ή)

Βούδορα καὶ Βούδωρα -ης (ή)

Βούδορος καὶ Βούδωρος -ου (ό) –(ό ἐκ δέρων βούς) –Ποταμός, σχηματιζόμενος ἀπὸ Κηρέα καὶ Νηλέα εἰς Εὐβοίαν

Βούδουν -νειος (ό)

Βουδύα -ης (ή)

Βουδύας -ου (ό)

Βούζα -ης (ή)

Βουζάρα -ης (ή)

Βουζάρας -αο καὶ Βούζαρι; (ό) –καὶ ὄρος ὅπου στρατοπέδευσεν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς Βασιλικά Χαλκιδικῆς (παρεχωρήθη ὡς τόπος κενотаφίου τὸ 1992 τῶν ἀπανταχοῦ φονευθέντων Ἑβραίων κατὰ τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον). Εὐρίσκεται πλησίον τῶν Βασιλικῶν Χαλκιδικῆς καὶ ἐθεωρεῖτο πύλη ἐνέργειας φέρων ἐκκλησάκι Ἀγίου Νικολάου εἰς τὴν κορυφήν. Ὡς κενοτάφιον ἀνῆκει πλέον εἰς τὴν χώραν τῶν ἐνταφιασθέντων. (Φημολογεῖται πῶς ἀποκρύπτει εἰς τὸ ὑπέδαφος του καὶ μέγιστον ἀριθμὸν ρουμπινίων)

Βούζης -η (ό)

Βούζος -ου (ό)

Βουζύγη -ης καὶ Βουδεία (ή) –Ἐπίθετον Ἀθηναῶς

Βουζύγης -ου (ό) –(ό τρέφων ἱερούς βόας) –Ἐπίθετον Ἀττικοῦ ἥρωος (ζεύξαντος πρώτου βούς) Τριπτολέμου ἢ Ἐπιμενίδου –Ἡρώς καὶ χωλὸς ἀποκαλῶν

τὸν Δημαγωγὸν Δημοσθένην: Χολοξύγην –Τίτλος ἱερέως Διὸς Τελείου, H-14-728A

Βουζυγία καὶ Βουδεία -ης (ή)

Βουζύκη καὶ Βούδεια -ης (ή) –Θυγάτηρ Λύκου

Βούθα -ης(ή)

Βούθας -ου (ό)

Βουθινίς -ίδος; (ή)

Βούθειρα -ης(ή)

Βούθειρος -ου (ό)

Βουθήρα -ης (ή)

Βουθήρας -ου (ό)

Βούθηρος -ου (ό) –Πυθαγόρειος φιλόσοφος, H-4-728A, H-16-499A

Βουθία -ης (ή)

Βούθιος -ίου (ό)

Βούθις -ιος (ό)

Βούθινος -ου (ό)

Βούθος -ου καὶ Βούθιος (ό) –Κροτωνιάτης φιλόσοφος Πυθαγορικός, H-16-499A

Βουθύουσα -σης (ή)

Βούθυρος -ου (ό) –Κυζικινὸς Πυθαγορικός φιλόσοφος

Βουθύων -νος (ό)

Βουῖσκα -ης (ή)

Βουῖσκος -ου (ό)

Βούκα -ης (ή)

Βουκαῖα -ης (ή)

Βουκαῖος -ου (ό) –Εἰς εἰδύλλια Θεοκρίτου, H-9-549A

Βουκάκιος -ίου (ό)

Βουκάρα -ης (ή)

Βουκάρας -ου (ό)

Βουκάρτερος -ου (ό)

Βουκάτε; (ό)

Βουκάτη -ης (ή)

Βουκατία -ης (ή)

Βουκάτιος -ίου (ό) –Μὴν Δελφικός (Γαμηλίων), Σεπτέμβριος

Βουκατίουσα –σης (ή)
Βουκατίων –νος (ό)
Βουκάττει –ειος (ό) –Εἰς ἐπιγραφὴν
Βουκάττεις –ειος (ό)
Βουκάττης –ου; (ό) –Υἱός Διογέιτονος, Ταναγραῖος
Βουκάττιος –άττω; (ό)
Βουκελλαρία –ης (ή)
Βουκελλάριος –ίου (ό)
Βουκελλαρίουσα –σης (ή)
Βουκελλαρίων –νος; (ό)
Βουκέρας –ου ἢ –άτος (ό) –(αἰγόκερας)
Βούκερως –ωτος (ό) –Επίθετον Ἀρεως –Επίθετον Διονύσου μέ συνώνυμον Ἰακχος
Βούκετα –ης (ή) = Βούκχεται
Βουκεφάλα –ας (ή)
Βουκεφάλας –α καὶ **Βουκέφαλος** –ου (ό) –(ἔχων εὐρύ μέτωπον ἢ ὁμοιάζων μέ βούν) –Ὄνομα ἵππου Μεγ. Ἀλεξάνδρου. Πουληθεὶς ὑπὸ Φιλονεῖκου ἢ Φιλονίκου Θεσσαλαῦ (13; τάλαντα) εἰς Φίλιππον –Μακεδονικόν ὄνομα
Βούκεις –ιδος (ό) –Τροϊζίνιος παλαιστής, ὀλυμπιονίκης, μέ ἀνδριάντα ὑπὸ Ναυκύδου, H-14-291A
Βουκίουσα –σης (ή)
Βουκίων –νος (ό)
Βουκλειδή –ης (ή)
Βουκλειδης –ου (ό)
Βούκλεψ; (ό) –Επίθετον Ἐρμού
Βουκόλα –ης (ή)
Βουκολέβρας –αντος (ό)
Βουκολέαινα –ης (ή)
Βουκολέων –ντος; (ό) –(ὁ βόσκων βοῦς;)
Βουκολίδα –δης (ή)
Βουκολίδας –αο (ό) –Υἱός Βουκολίωνος –Ο.Ο.338
Βουκολικά –ῆς (ή) –Επίθετον Μούσης
Βουκολικά –ῶν (οἰ) –Επίθετον Μουσῶν

Βουκολική –ῆς (ή)
Βουκολικός –ου (ό) –Ποταμός
Βουκολίου –νειος (ό)
Βουκολίουσα –σης (ή)
Βουκολίς –ίδος (ό) –Θυγάτηρ Ἀνδροκλέους
Βουκολίσκη –ης (ή)
Βουκολίσκος –ου (ό) –H-9-549Δ
Βουκολίων –ωνος (ό) –Υἱός Λυκάονος, κεραυνωθείς μετ' ἀδελφῶν ὑπὸ Διός –Ερωμένος Ἀβαρβαρέης, Ναϊάδος νύμφης μέ ἦν γεννᾶ δίδυμα, Αἴσηπον καὶ Πήδασον, O.I.Z.22, 23
Βουκόλος καὶ Βούκολος –ου (ό) –Πατήρ Σφήλου –Βουκολικός ποιητής ὁ Θεόκριτος (πλαστόν) υἱός Πραξαγόρα καὶ Φιλίνης, χριστιανικόν ὄνομα –Μάρτυς Σμύρνης –Υἱός Ἡρακλέους καὶ Θεσπιάδος θυγατρὸς –Υἱός Ἰπποκόοντος, φονευθεὶς ὑπὸ Ἡρακλέους. Υἱός Κολωνοῦ, ἐγγονος Κηφισσοῦ, ἀδελφός Ἐχέμου, Λέοντος, Ὀχνης –Επίθετον Απόλλωνος, H-4-733 Δ, H-13-69A
Βούκουσα –σης (ή)
Βουκράτεια –ης (ή)
Βουκράτεις –ειος (ό)
Βουκράτης –ου (ό)
Βούκρις –ιδος; (ό)
Βούκων –νος (ό) –Ἀξιωματοῦχος Καβειρίων, μέ πατρωνυμικόν Φαστιῆς ἀντί Ἀστεῖος
Βούλα –ας (ή)
Βουλαγάθα –ης (ή)
Βουλαγάθης –ου (ό)
Βουλαγαΐση –ης (ή)
Βουλογαΐσης –ου (ό)
Βουλαγόρα –ης (ή)
Βουλαγόρας –ου (ό) –Ἀθηναῖος Ἀλωπεκεύς
Βουλαία καὶ Ἀβουλαία –ης (ή) –Επίθετον Ἀθηνᾶς –Επίθετον Ἀρτέμιδος –Επίθετον Δήμητρος –Επίθετον Ἑστίας

Βουλαῖος -ου (ό) –(ό ἀνῆκον εἰς βουλὴν, ὁ δίδων συμβουλὴν) –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Επίθετον Διός, H-4-736A

Βουλάκλεια -ης (ή)

Βουλακλῆς -έους (ό)

Βουλακράτεια -ης (ή)

Βουλακράτη -ης (ή)

Βουλακράτης -εω; (ό)

Βουλακρίνη -ης (ή)

Βουλακρίνης -ους (ό)

Βουλακρίτη -ης (ή)

Βουλάκριτος -ου (ό)

Βουλᾶναξ -κτος (ό)

Βουλάνασσα -σσης (ή)

Βουλαρίστα -ης (ή)

Βουλάριστος -ου (ό)

Βουλάρχη -ης (ή)

Βουλαρχίδα -ης (ή)

Βουλαρχίδας -αιος (ό)

Βουλαρχίδη -ης (ή)

Βουλαρχίδης -ου (ό)

Βουλαρχίς -ίδος (ή)

Βούλαρχος -ου (ό) –(πρόεδρος βουλῆς) –Ἀρχαῖος ζωγράφος, H-4-736Δ

Βούλας -α (ό)

Βουλαστή -ῆς (ή)

Βουλαστής -ου (ό)

Βουλαστίδα -ης (ή)

Βουλαστίδας -αο (ό)

Βουλαστίδη -ης (ή)

Βουλαστίδης -ου (ό)

Βουλγκάτα -ης (ή) –Τίτλος ἑκδόσις Βίβλου εἰς Λατινικὴν, ὑπὸ Ἰερωνύμου

Βούλεια -ης (ή)

Βουλεύουσα -σῆς (ή)

Βουλεύς -έως (ό) –Υἱός Ἡρακλέους καὶ Θεσπιάδος θυγατρὸς

Βουλεύτη -ης (ή)

Βουλεύτης -ου; (ό)

Βουλευτής -ου (ό) –(μέλος βουλῆς)

Βουλευτινή -ης (ή)

Βουλευτίνος -ου (ό)

Βουλεύων -ντος (ό) –Επίθετον Διός

Βούλη -ης (ή) καὶ (ὀβόλε;)

Βουληϊανή -ῆς (ή)

Βουληϊανός -ου (ό)

Βουλήκλεια -ης (ή)

Βουληκλείδη -ης (ή)

Βουληκλείδης -ου (ό)

Βουληκλῆς -έους καὶ Βουλακλῆς (ό) –Υἱός Βουλαρχίδου, Ἀθηναῖος δημότης μὴ σίγουρος

Βουληκράτη -ης (ή)

Βουληκράτης -ους (ό)

Βουληκρίτη -ης (ή)

Βουλήκριτος -ου (ό)

Βούλης -η ἢ -ητος; (ό) = Βούλις

Βουλήτη -ης (ή) –Γυνὴ Ἀττικῆς

Βουλήτης -ου (ό)

Βουλητία -ης (ή)

Βουλήτιος -ίου (ό)

Βουληφόρος -ου (ό)

Βουλία -ης (ή)

Βουλιάδα -ης (ή)

Βουλιάδας -αο (ό)

Βουλίας -ου (ό) –(ὁ συνεχῶς ἀναβάλων) –(Βουλίας δικάζει) δικαστής, H-4-765Δ

Βουλίδα -ης (ή)

Βουλίδας -αο (ό)

Βουλίδη -ης (ή)

Βουλίδης -ου (ό)

Βουλική -ῆς (ή)

Βουλικός -ου (ό)

Βουλίνη -ης (ή) –Νύμφη

Βουλῖνος -ου (ό)

Βουλῖουν -νειος (ό)

Βουλῖουσα -σῆς (ή)

Βούλις –ιδος (ή)

Βούλις –ιος; (ό) –Σπαρτιάτης, υιός Νικολάου. Μετέβη μετά Σπερθίου εις Ξέρξην μετά θάνατον πρέσβεων Δαρείου. Ὁ τελευταῖος ὁμῶς ἀρνηθεὶς ἐκδίκησιν τοὺς ἀπελευθέρωσεν. Ζητηθέντες νὰ προσκηνήσουν ἀπαντοῦν στον Βασιλέα Μήδων: «Οὐτε γὰρ σφὶ ἐν νόμῳ εἶναι ἀνθρώπων προσκυνέειν, οὔτε κατὰ ταῦτα ἤκειν» (Πολύμνια –Ἡρόδοτος), H-4-765Δ, H-11-135Δ, H-17-165A

Βουλὶς –ίδος (ή) –Σύζυγος Ἀνθέα, μήτηρ Αἰγυπιοῦ, H-4-766A

Βουλίχα –ης (ή)

Βούλιχος –ου (ό)

Βουλίων –νος (ό)

Βουλκάκιος –ίου (ό)

Βούλλα Ρηγία (ή) –Ρωμαϊκόν

Βουλλίς –ίδος (ή)=Βυλλίς

Βουλογείσης –ου (ό)

Βουλόθεμις –ιδος(ό & ή)

Βουλομάγα –ας (ή)

Βουλομάχη –ης (ή)

Βουλόμαχος –ου (ό) –Ἀναφέρει Ἀριστοφάνης εις Εἰρήνην

Βουλονόα –ης (ή)

Βουλόνοος –ου (ό)

Βούλος –ου (ό)

Βουλοστράτη –ης (ή)

Βουλόστρατος –ου (ό)

Βούλουσα –σης (ή)

Βουλουστία –ης (ή)

Βουλούστιος –ίου (ό)

Βουλτιανή –ῆς (ή)

Βουλτιανός –οῦ (ό)

Βούλων καὶ Οὐλων –νος (ό)

Βούτα –ου (ό)

Βουμίλκας –α (ό)

Βούμουν –νειος (ό)

Βουμούνεια –ης (ή)

Βουμύκη –ης (ή)

Βούμυκος –ου (ό) –(ό βοών ἤχυρῶς ὡς βοῦς) –H-4-769A

Βουμωδός καὶ Βούμωδος –ου (ό) –Ποταμός Ἀσσυρίας

Βούνα –ης(ή)

Βουναῖα –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἦρας

Βουναῖος –ου (ό)

Βούνας –ου; (ό)

Βουνέα –ης (ή)

Βουνέας –έου (ό)

Βουνίκια –ίης (ή)

Βουνίκιος –ίου (ό)

Βουνίκη –ης (ή)

Βούνικος –ου (ό)

Βουνίτη –της (ή)

Βουνίτης –ου (ό) –Ἐπίθετον Πανός

Βουνοῖνδα –ης (ή)

Βουνοῖνδας –ου καὶ Βουονίνδας –ου (ό) –Ποταμός

Βουνόμεια –ης (ή)

Βούνομος –ου (ό) –Ἡ καὶ Βουνόμεια: Ἀρχικόν ὄνομα Πέλλας

Βοῦνος –ου (ό) –(ὑψωμα) –Υἱός Ἀλκιδამείης καὶ Ἑρμοῦ, βασιλεὺς Κορίνθου ὅτε Ἀλήτης ἦτο εις Τροίαν

Βουξύγη –ης (ή) –Θυγάτηρ Γενάρχου, φατρίας Φανατεύς, H-12-13Δ

Βουξύγης –ου (ό)

Βουονίνδα –ης καὶ Βουνοῖνδα –δης (ή)

Βουονίνδας –αο καὶ Βουνοῖνδας –αο (ό)

Βούπαις –δος; (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος

Βουπάλα –ης (ή)

Βουπαλίουσα –σης(ή)

Βουπαλίων –νος (ό)

Βούπαλος –ου (ό) –Γλύπτης καὶ Ἀρχιτέκτων, ὃν λοιδορεῖ Ἰππόναξ εις ποιήματα, H-4-773A, H-7-1042A, H-8-580Δ, H-9-980Δ, H-12-889A, H-13-196Δ, 557A, H-17-54Δ, 971A

Βουπάρης -ου; (ό)
 Βούπλαγος -ου (ό)
 Βούπορθμος -ου (ό)
 Βουπράσια -ίης (ή)
 Βουπράσιος -ίου (ό)
 Βούπυγα -ης (ή)
 Βούπυγης -ου; (ό)
 Βούρα -ης (ή) -Θυγάτηρ Ἰωνος καὶ Ἑλικῆς -Μέ Πηνειό γεννᾷ Ἄτρακον
 Βούρα -ης (ή) -Θυγάτηρ Διός ἢ Ἰωνος καὶ Ἑλικῆς, γυνή Πηνειοῦ μέ ὄν γεννᾷ Ἄτρακον (Ἄτραξ). Ἡ θυγάτηρ της, βιασθεῖσα ὑπὸ Ποσειδῶνος, μετεμορφώθη εἰς ἄνδρα
 Βουραία -ης (ή)
 Βουραῖος -ου (ό)
 Βούρας -α (ό)
 Βουργάουσα -σης (ή)
 Βουργάων -νος; (ό)
 Βούρινα ἢ Βουρίνα -ης (ή) -Πηγὴ καὶ κρήνη ἐν Κῶ
 Βούρινος -ου(ό)
 Βούρις -ιδος (ό)
 Βούριχα -ης (ή)
 Βούριχος -ου (ό)
 Βούρκας -α (ό) -Ποταμός
 Βουρριανή -ῆς (ή)
 Βουρριανός -οῦ (ό)
 Βούρρος -ου (ό)
 Βοῦς -ός; (ό)
 Βοῦσα -σης (ή)
 Βοῦσαι (αἱ) -Μηδική φυλὴ
 Βουσάβη -ης (ή)
 Βουσάλβος -ου (ό)
 Βουσᾶς -ᾶ (ό)
 Βούσβατος -ου (ή & ό) -Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος, παρὰ Θρακῶν
 Βούσελος -ου (ό) -Πατὴρ Εὐβουλίδου -Ἐξ Οἴου
 Βουσίλια -ίης (ή)

Βουσίλιος -ίου (ό) -Μήν (23/8 ὡς 23/9)
 Βούσιρις καὶ Βουσίρις -ιδος (ό) -(βοῦς καὶ ἴρις). Αρχαῖος βασιλεὺς Αἰγύπτου, ὅστις ἀπήγαγεν Ἀτλαντίδας, ἃς ἐλευθέρωσεν Ἡρακλῆς ἀνταμειφθεὶς μέ χρυσὰ μῆλα. -Υἱός Ανίπτης (θυγατρὸς Νείλου) ἐγγονος Νείλου -Υἱός Ποσειδῶνος καὶ Λυσιανάσσης, θυγατρὸς Ἐπάφου -Υἱός Αἰγύπτου, φονευθεὶς ὑπὸ Αὐτομάτης, θυγατρὸς Δαναοῦ, H-5-773Δ, H-9-339Δ, H-16-242A, H-17-525Δ
 Βούσιρις -ιδος ἢ (Ἰωνικά) -ιος (ή) -Πόλις εἰς Δέλτα Αἰγύπτου
 Βούσμαδα -ης (ή)
 Βούσμαδης -ιος (ό)
 Βούσμαδος -ου (ό)
 Βουσόα -ης (ή)
 Βουσόης -ου (ό)
 Βοῦσος -ου καὶ Ἑβουσος (ό)
 Βούσπορος -ου (ό)
 Βουσσῆνα -ης (ή)
 Βουσσῆνος -ου (ό)
 Βουσσουρίγιος -ίου (ό) -Προσωνύμιον Διός
 Βουσσουρίτις -ιδος (ό) -Ἐπίθετον Διός
 Βούτα -ης (ή) -H-4-792A καὶ Δ
 Βουτάδα -δης (ή)
 Βουτάδας -αο καὶ Βουτάδης -ου (ό) -Γένος ἐπίσημον ἐκ Βούτου -(Υἱοῦ Πανδίωνος καὶ Ἐτεοβουτάδας) -Δῆμος Ἀττικῆς -Σικυνώνιος ἀγγειοπλάστης, H-4-785A, H-14-677A
 Βουταδία -ίης (ή)
 Βουτάδιος -ίου (ό)
 Βουτακίδη -ης (ή)
 Βουτακίδης -ου (ό) -Κροτωνιάτης, H-9-358Δ
 Βουτάλα -ης (ή)
 Βουταλίουσα -σης (ή)
 Βουταλίων -νος (ό) -(καλόγνωμος) -Εὐηθής τις

Βούταλος -ου (ό)

Βουτάνα -ης (ή)

Βουτάνας -ου (ό)

Βουτανάτα -ης (ή)

Βουτανάτας -ου (ό)

Βουτάς -ᾱ (ό)

Βούτας -α καὶ **Βούτης** (ό) -(ποιμὴν) -Ἀλεξανδρινός ποιητής -Ἱστορικός -Ὁ Μιλήσιος, Ὀλυμπιονίκης εἰς πυγμὴν παίδων -Ποιητής μυθωδῶν ἐλεγείων

Βουτελίνα -ης (ή)

Βουτελίνος -ου (ό)

Βουτέουσα -σης (ή)

Βουτέων καὶ **Βουτεών** -νος (ό)

Βούτη -ης καὶ **Βουτώ** -οῦς (ή) -Αἰγυπτιακή θεότης ἐκ τῶν πρώτων, ἀντίστοιχη τῆς Λητοῦς

Βουτηῖς -ίδος (ή)

Βούτης -ου (ό) -(ὀρίγανος -βοσκός βοδιῶν) -Ἀργοναύτης καὶ μετέπειτα ἱερεὺς Ἀθηνᾶς καὶ Ποσειδῶνος, μεταβιβάσας ἄξιωμα εἰς γενεάν του. Ἀδελφός Ἐρεχθέως, ἐκ τῆς ἀριστοκρατικῆς φατρίας τῶν Ἑτεροβουτάδων, ἀνήκων εἰς ἀρχέγονη ἱερατικὴν ἀδελφότητα -Υἱός Τελέοντος καὶ Ζευξίππης ἢ Πανδίωνος καὶ Ζευξίππης -Μέ Αφροδίτην γεννᾷ Ἑρκα εἰς Σικελίαν

Βουτία -ης (ή)

Βουτίας -ίου (ό)

Βουτίδα -δης (ή)

Βουτίδας -αο (ό)

Βουτίδη -ης (ή)

Βουτίδης -ου (ό)

Βουτική -ῆς (ή)

Βουτικός -οῦ (ό) -Ἐπίθετον Βούτου

Βούτινα καὶ **Βούρινα** -ης (ή)

Βούτινος -ου (ό)

Βουτίς -ίδος (ή)

Βοῦτις -ιος; (ό)

Βουτίχη -ης (ή)

Βούτιχος -ου (ό) -Μακεδῶν

Βουτορίδη -ης (ή)

Βουτορίδης -ου (ό)

Βούτα(ος) -ου καὶ **Βουτίς** -ίος (ό)

Βούτος -ου (ό) -Υἱός Ζευξίππης καὶ Πανδίωνος, Α-Θ-400Α, Η-4-792Α καὶ Δ, Η-9-955Α

Βουτούνα -ης (ή)

Βουτούνας -ου (ό)

Βούτρυς -υος (ό)

Βουτρωτός -οῦ (ό)

Βούττα -ης (ή)

Βουτύπος καὶ **Θαυλωνίδης** -ου (ό) -Ἱερατικὸν γένος Ἀθηναίων

Βουτώ καὶ **Βούτη** καὶ **Λητώ** -οῦς (ή) -(ή μυστηριώδης) -Τροφός Ἀπόλλωνος -Θεά ἐν Αἰγύπτῳ

Βουφάγος -ου (ό) -Υἱός Ἰαπετοῦ -Ποταμός Ἀρκαδίας, Η-4-792Δ

Βούφαντη -ης (ή)

Βούφαντος -ου (ό)

Βουφένη -ης (ή)

Βούφενος -ου (ό)

Βουφία -ης (ή) καὶ **Φοιβία** =χωρίον Σικυωνος

Βουφίνα -ης (ή)

Βουφίνας -ου (ό)

Βουφονιών -νος (ό)

Βουφονιώσσα -σσης (ή)

Βουφόνος -ου (ό) -(ό φονεύων βοῦς) -Ἐπίθετον Ἑρμοῦ

Βουφόρβη -ης (ή) -Ἐπίθετον Ἑκάτης

Βουφόρβος -ου (ό)

Βουφράς -άδος (ή)

Βουχίλα -ης (ή)

Βουχίλας -ου (ό)

Βόφι -ιος; (ό)

Βόχορις -ιος ἢ **Ψαμμήτιχος** **Νεκώ** (ό) -Αἰγύπτιος

Βόχορος -ου (ό) -Δίκαιος κριτής εἰς δια-

γωνισμόν νέων διεκδικούντων τήν Μεσοποταμίαν. Ἐφονεύθησαν μεταξύ των καί ἡ Μεσοποταμία ἔμεινεν ἀνύπαντρος

Βωῶδη –ης (ή)

Βωῶδης –εος (ό)

Βωών –ντος; (ό) –Υἱός Ζωπύρου, σύζυγος Τούτας

Βωών (–νος) ἐλατήρ (ό) –Ἐπίθετον Ἑρμού

Βωῶπις –ιδος (ή) –(ἡ ἔχουσα μεγάλους ὀφθαλμούς)–Ἐπίθετον Ἡοῦς–Ἐπίθετον Ἑκάτης –Ἐπίθετον Εὐρυφάεσσης –Ἐπίθετον Ἡρας –Ἐπίθετον Σελήνης, H-16-122Δ

Βωῶσσα –σσης (ή)

Βωώτη –ης (ή)

Βωώτης καί Ἀρκτοῦρος –ου (ό) –(ἀρότης, γεωργός) –Ο υἱός Διός Ἰκάριος ὃν μετεμόρφωσεν εἰς ἀστέρα

Βωώτης –ου (ό) –O.E.272

Βωῶτα –ιδος; (ή)

Βωωτός –οῦ (ό) =Βοιωτός

Βραβεύς –έως (ό) –Ἐπίθετον Ἀδου –Ἐπίθετον Ἡελίοιο μέ συνώνυμον Τεκνοποιός

Βραβευτής –οῦ (ό) –Ἐπίθετον Ἑρμοῦ

Βράγγα –ης (ή)

Βράγγας –α (ό) –Ἰδρυτής Ὀλύνθου, ἀδελφός Ὀλύνθου, ὅς ἐχάρισε τό ὄνομά τοῦ ἀδελφοῦ του (εἰς τήν πόλιν), κατασπαρχθέντος ὑπό λέοντος –Υἱός βασιλέως Θράκης Στρυμῶνος

Βραγχησία –ης (ή)

Βραγχήσιος –ίου (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος

Βραγχιάδη –ης (ή)

Βραγχιάδης καί Βράγχιος –ίου (ό)

Βραγχίδη –ης (ή)

Βραγχίδης –ου (ό) –Οἱ Βραγχίδαι ἀπόγονοι Βράγχου κληρονόμοι ἱερατικοῦ ἀξιώματος, H-9-385A, H-13-134A

Βραγχία –ης (ή)

Βράγχιος –ίου (ό) –Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος

Βράγχιος καί Βραγχιάδης –ου (ό)

Βράγχος –ου (ό) –Υἱός Ἀπόλλωνος καί Μιλησίας γυναικός, διδαχθεῖς μαντικήν ὑπ' αὐτοῦ, H-13-134A

Βραδάκα –ης (ή)

Βραδάκος –ου (ό)

Βραδάμανθος ἀντί Ραδάμανθος –υος (ό) –(νεαρός ἄρχων) –Υἱός Διός καί Εὐρώπης

Βραδίνα –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Βραδούτης –ου (ό)

Βράδυλλα –ης (ή)

Βράδυλλις –ιος (ό)

Βράδυλλος –ου (ό)

Βραδύπους –οδος (ή) –Ἐπίθετον Δίκης –Ἐπίθετον Τύχης μέ συνώνυμον: Γραῦς

Βραδύς –έως (ό) –Ἐπίθετον Κρόνου

Βραδυσκελής –οῦς (ό) –Ἐπίθετον Ἡφαίστου

Βράζης –ης; (ό)

Βραζῶ –οῦς (ή)

Βραιάδα –δης (ή)

Βραιάδος –ου (ό)

Βραισία –ης (ή) –Θυγάτηρ Κινύρα καί Μεθάρμης ἀποθανούσα ἐν Αἰγύπτῳ

Βραίσιος –ίου (ό)

Βράκη –ης (ή) –Θυγάτηρ Γύλωνος

Βράκκια –ίης (ή)

Βράκκιος –ίου (ό)

Βρακχυλλίδα –ης (ή)

Βρακχυλλίδας –αο (ό)

Βράμη –ης (ή)

Βράμις –ιος (ό)

Βράμος –ου (ό)

Βρανίδα –ης (ή)

Βρανίδας –αο (ό)

Βρασία –ης (ή) –Θυγάτηρ Πυγμαλίωνος –Θυγάτηρ Κινύρα καί Μεθάρμης, ἀδελφή Ἀδώνιδος καί Ὁξυπόρου ἐκ Κύπρου

Βρασίας –ίου (ό)

Βρασίδα –ης (ή)

Βρασίδας –αιο (ό) –(θερμόαιμος) –Υίος Τέλλιδος, ἔνδοξος στρατηγός Λακεδαιμονίων –Υίός Αργιλεωνίδος, H-4-809Δ, H-7-531Δ, H-15-741A

Βρασιδία –ης (ή)

Βρασιδίας –ίου (ό)

Βρασίλα –ης; (ή)

Βρασίλας –ας; (ό) –Αρχαῖος ἥρως ἐν Κῷ

Βρασιλίδη –ης (ή)

Βρασιλίδης –ου (ό) –Υίός Αργιλεωνίδος

Βράσιος –ίου (ό)

Βρατιωνία –ης (ή)

Βρατιώνιος –ίου (ό)

Βράτουσα –σης (ή)

Βραττίδη –ης (ή)

Βραττίδης –ου (ό)

Βράτων –νος (ό)

Βρατώνια –ης (ή)

Βρατώνιος –ίου (ό)

Βραυρώ –οῦς (ή) –Γυνή Πιπτακοῦ βασιλέως Ἡδωνῶν

Βραυρῶν –νος (ό) –Ἥρως Ἀττικῆς, ἐξ οὗ ἡ Βραυρῶν

Βραυρωνία –ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος, H-4-812A

Βραυρώνιος –ίου (ό)

Βραυρωνίς –ιδος (ή) –Ἐπίθ. Ἀρτέμιδος

Βραυρῶσσα –σσης (ή)

Βραχᾶς –ᾶ (ό)

Βραχίνα –ης (ή)

Βραχῖνος –ου (ό)

Βραχνασδάτη –ης (ή)

Βραχνασδάτης –ου (ό) –Πέρσης

Βραχούλλεια –ης (ή)

Βραχούλλεις –ειος (ό)

Βραχούλλης –η (ό)

Βραχήσια –ης (ή)

Βραχήσιος καὶ Βαριλήσιος –ίου (ό)

Βραχίδα –δης (ή)

Βραχίδας –ας (ό)

Βραχμάν –ᾶνος; (ό) –Βασιλεύς καὶ φυλή σοφῶν καὶ ἱερέων Ἰνδῶν

Βραχύδα –δης (ή)

Βραχύδας –ας (ό)

Βραχύλη –ης (ή)

Βραχύλλει; (ή)

Βραχύλλεια –ης (ή)

Βραχύλλεις –ειος (ό) –Υίός Νέωνος

Βραχύλλη –ης (ή)

Βραχύλλης –ου (ό) –Υίός Νέωνος, H-4-817A, H-7-244Δ

Βραχυλλίδα –δης (ή)

Βραχυλλίδας –ας (ό)

Βραχυλλίδη –ης (ή)

Βραχυλλίδης –ου (ό) –Φίλος Ἐπαμεινώνδου

Βράχυλλος –ου (ό) –Πατήρ Ἀσκώνδου. Τὴν δολοφονίαν του ὠργάνωσε Ζεύξιππος

Βραχυμήλη –ης (ή)

Βραχύμηλος –ου (ό)

Βραχύς –έως (ό) –Ἐπίθετον Ἑρῶτος μέ συνώνυμον: Τοξότης

Βρεαλωνίδη –ης (ή)

Βρεαλωνίδης –ου (ό)

Βρεκίδα –δης (ή)

Βρεκίδας –ας καὶ Βρεικλίδας (ό) –Πατήρ Ὑπατοδώρου

Βρεκίδη –ης (ή)

Βρεκίδης –ου (ό) –Υίός Δορκύλου

Βρεκίτα –ης (ή)

Βρεκίτας –ος; (ό) –Υίός Δορκύλου

Βρεκλίδα –δης (ή)

Βρεικλίδας –ας (ό)

Βρεισηῖς καὶ Σεκοῦνδα –ης (ή) –Γυνή Ἀττικῆς

Βρέκυσ –υντος (ό)=Βρίξ, Θρύξ

Βρέμουσα –ης (ή) –Επίθετον Ἀφροδίτης –Ἀμαζών, φονευθεῖσα εἰς Τρωϊκόν ὑπό Ἰδομενέως, πολέμουσα παραπλεύρως Πενθεσιλείης

Βρέμυς –υος (ό)

Βρέμων –νος (ό)

Βρενθεάτης –ου (ό)

Βρένθις –ιδος (ή)

Βρέννος –ου (ό) –Στρατηγός Γάλλων

Βρέντη –ης (ή)

Βρέντης καί Βρέντος –ου (ό) –Υἱός Ἡρακλέους, ἐξ οὗ τό Βρεντήσιον (Brintisi)

Βρέντια –ίης (ή)

Βρέντιος –ίου (ό)

Βρεπός –οῦ (ό)

Βρεσάδα –δης (ή)

Βρεσάδας –αιο (ό)

Βρέταννη –ης (ή)

Βρέταννος καί Βρεττανός –ου (ό) –Πατήρ Κελτοῦς ἢ Κελτίνης, μητέρας τοῦ Κελτοῦ, ἐπωνύμου τῶν Κελτῶν

Βρέτουσα –ης (ή)

Βρεττανική –ῆς (ή)

Βρεττανικός ἀντί Πρεταννικός –οῦ (ό)

Βρεττία –ης (ή) –Καί χώρα Ἰταλίας –Νύμφη Μυσίας, H-4-839A

Βρέττιος –ίου (ό)

Βρέττος –ου (ό) –Υἱός Ἡρακλέους, ἐξ οὗ ἡ Βρεττία

Βρέτων –νος (ό)

Βρευκόμαγος –ου (ό)

Βρεῦκος –ου (ό)

Βρεφοκρατοῦσα –σης (ή) –Επίθετον Ἰσίδος –Επίθετον Παναγίας

Βρέφος –ους (το;) –Επίθετον Ἐρωτος –Επίθετον Ζαγρώως

Βρεφύλη –ης (ή)

Βρεφύλος –ου (ό)

Βρέχας –α (ό)

Βρῆννα –ης (ή)

Βρῆννος –ου (ό)=Βρέννος

Βρῆσα –σης (ή)

Βρησάδα –ης (ή)

Βρησάδας –αο (ό)

Βρησεῖς –ιδος (ή)

Βρήση –ης (ή)

Βρήσος –ου (ό)

Βρίαισχος καί Βρίαχος –εος; (ό)

Βριάκα –ης (ή)

Βριάκας –ου; (ό)

Βρίαξ –κος (ό)

Βριάρεως καί Βρυάρεως καί Αἰγαίων καί Ἐκατόγχειρος –ου καί Βριαρέυς (ῆος) καί Ὀμβριάρεως –έω (ό) –(στιβαρός, ἰσχυρός) –Θαλάσσιος ἦρως, υἱός Ποσειδῶνος –Πατήρ Σικανοῦ (πατρός τῶν Κυκλώπων) –Υἱός Γαίας καί Οὐρανοῦ –Εἷς τῶν τριῶν Γιγάντων Ἐκατογχείρων –(εὐχή: Βριάρεως καί Κόττου ἰσχυρότερος) –(Βριάρεω στήλαι=Ἡρακλέους στήλαι) –Οἱ θνητοί ἐκάλουν Αἰγαίωνα, οἱ θεοί Βριάρεων

Βριάρεως –έω (ό) –(Δυνατός) –Γίγας ὅπως ὁ Γύ(γ)ης καί Κόττος) –Μέ Θράκην γεννᾷ Τριήρην, H-4-842A, H-7-1155A, H-9-32A, 646Δ, H-15-489A, A-B-105Δ

Βριαρή –ῆς (ή) –Συνώνυμον: Κόρη –Επίθετον Ἀθηνᾶς

Βριαρός –ου (ό) –Επίθετον Διονύσου

Ὁ Βριαρόχειρ –ειρος (ό) –Επίθετον Ἐρωτος

Βρίαχη –ης (ή)

Βρίαχος καί Βρίαισχος –ου (ό)

Βρίγκος καί Βρίγκος –ου (ό) –(θαλάσσιος ἰχθύς)

Βρίγκουλα –ης (ή)

Βρίγκουλος –ου (ό)

Βριζείνα –ης (ή)

Βριζεῖνος –ου (ό) –Πατήρ Ἰουλίου Δημητρίου

Βρίζη -ης (ή)
Βρίζινη -ης (ή)
Βριζίνος -ου (ό)
Βριζόμαντη -ης (ή)
Βριζομάντης -ου (ό)
Βριζόμαντις -ιδος (ή) –Ιέρεια Βριζούς ἐν Δήλῳ
Βριζώ -οῦς (ή) –Θεά Δήλου, ὄνειρομάντις
Βριήπυος -ου (ό) –Επίθετον Ἀρεως
Βριθαγόρα -ης (ή)
Βριθαγόρας -ου (ό)
Βριθαγόρη -ης (ή)
Βριθιάδα -ης (ή)
Βριθιάδαια -ης (ή)
Βριθιάδαιος -ου (ό)
Βριθιάδας -αίο (ό)
Βρίθιον -ου (ή)
Βριθινόη -ης (ή)
Βριθίνους -ου (ό) –Επίθετον Ἀπόλλωνος
Βριθίνους -ου (ό)
Βριθομένα -ης (ή) –Επίθετον Ἰσίδος
Βριθομένη -ης (ό)
Βριθομένης -ου (ό)
Βρίθουσα -σης (ή) –Επίθετον Δήμητρος
Βρίθω -ους (ή)
Βρίθω -οῦς (ή)
Βριθῶϊ; (ή)
Βρίθων -νος (ό)
Βριλησσός -ου (ό) –Τό Πεντελικόν ὄρος
Βριλητιάδη -ης (ή)
Βριλητιάδης καί Βριλετιάδης -ου (ό)
Βρίλλιον καί Τρίγλεια (ή) –Χωρίον Χαλκιδικῆς
Βριμία -ίης (ή)
Βριμίας -ίου (ό) –Ηλεῖος ὀλυμπιονίκης εἰς πυγμῇν
Βριμός καί Ἰερός –Επίθετον Ἰάκχου μέ συνώνυμον: Κοῦρος

Βριμώ καί Βρυμώ -οῦς (ή) –(ήχουσα παταγωδῶς, προκαλοῦσα τρόμον, ὀργισμένη) –Επίθετον Ἑκάτης –Επίθετον Περσεφόνης –Επίθετον Δήμητρος –Επίθετον Κυβέλης –Θεά Ἰδου τιμωμένη ἐν Φέρραις ὡς Φερραία, H-4-844A

Βριότεντος -ου (ό)

Βρίουσα -σης (ή)

Βρίσα -ης (ή) –Νύμφη –Τροφός ἀναθρέψασα Διόνυσον

Βρισαγενή -ῆς (ή)

Βρισαγενῆς -οῦς; (ό) –Επίθετον Διονύσου

Βρισαῖα -ης (ή)

Βρισαῖος -ου (ό) –Επίθετον Βάκχου, ἐκ νύμφης Βρίσης

Βρισαῖς -ίδος (ή)

Βρισάρματος -ου (ό & ή) –Επίθετον Ἀρεως

Βρισέα -ης (ή)

Βρίσες -ων (οἱ) –Θεότητες ἀσχολούμεναι μέ προστασίαν μελιῶν διδάξασαι εἰς Ἀρισταῖον (πού ἀνέθρεψαν εἰς Κέα) τέχνην

Βρισεύς -ῆος ἢ Βρισεάς -ου (ό) –Υἱός Ἀρδυος, πατήρ Βρισηΐδος, O.A.392, I132

Βρισηῖς -ίδος ἢ Ἀστυνόμη ἢ Ἴπποδαμεια (ή) –(πλούσια σέ χάριτες) –Θυγάτηρ Βρίσεως, αἰχμάλωτη Ἀχιλλέως, ὅταν ἀπεχώρησε τοῦ ἀγῶνος, τοῦ τήν ἀφήρεσε ὁ Ἀγαμέμνων. Ἦτο σύζυγος Μύνητος, υἱοῦ Εὐήνου, ἡγεμόνος Λυρνησοῦ, φονευθέντος ὑπὸ Ἀχιλλέως, O.A.184, O.I.T. 246, 261-H-4-845Δ, H-18-951A

Βρίσης -ου καί ῆος (ό) –Πατήρ Βρισηΐδος ἢ Ἴπποδαμείας

Βρισίς -δος (ή)

Βρισοάνας -α (ό) = Βρίζανα –Ποταμός

Βρίσουσα καί Βρύσουσα -ης (ή)

Βρισφόχειρ -ρος (ό) –Επίθετον Ἑρωτος

Βρίσων καί Βρύσων -νος (ό) –Μακεδὼν στρατηγός M. Αλεξάνδρου –Καί χριστιανικόν, H-4-846A

Βριτόμαρις -ιος (ό)

Βριτόμαρος -ου (ό)

Βριτόμαρτις καί Βριτόμαρτις -ιδος (ή)
-Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος μέ δίδυμον παραλαγήν τοῦ μύθου, τήν Βρύτην

Βριτόμαρτος -ου (ό)

Βριτόμαρτυς καί Βριτόμαρτις (εως) καί Δίκτυнна καί Ἀφαΐα (ή) -(παρά τα ὅ ταῖς βρύσαις, νύμφαις ὁμαρτεῖν (συναντεῖν -γλυκιᾷ παρθένος) -Θεά ἢ νύμφη Κρητική -Θυγάτηρ Διός καί Κάριμης θυγατρὸς Εὐβόλου ἐκ Κρήτης. Δύκτιννα διότι ἐφεύρε τὰ θηρευτικά δίκτυα συνοδεύουσα Ἀρτέμιδα -Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος, ἔφορος καί προστάτης λιμένων -Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος -Ὄνομα νύμφης

Βριτόρη -ης (ή)

Βριτόρης καί Βιτόρης -ου (ό)

Βρίφος -ου (ό) -Μέ Νύκτα γεννᾷ Εὐφροσύνη

Βριχία -ης (ή)

Βριχίας -ίου (ό) -Ὀλυμπιονίκης

Βρίων -νος (ό)

Βριώτη -ης (ή)

Βριώτης -ου (ό)

Βρόγγος -ου (ό) -Ποταμός Μοισίτα, σήμερον Μοραύας ἢ Σαῦος

Βρόγχια -ης (ή)

Βρόγχιος ἢ Βρόχχιος -ίου (ό) -Πατήρ Ἀπολλοδώρου

Βροδοπάχεες -έων (οί) -Ἐπίθετον Χαρίτων

Βρόκελλα -ης (ή)

Βρόκελλος -ου (ό) -Βαρβαρικόν ὄνομα

Βρόκχος -ου (ό)

Βρομαδία -ης (ή) -Χορεύτρια

Βρομάδιος -ίου (ό)

Βρόμβια -ίης (ή)

Βρόμβιος -ίου (ό)

Βρομερά -ῆς (ή)

Βρομέρός -ου (ό) -(βρόμος, πάταγος) -Πατήρ Ἀρραβαίου

Βρόμη καί Βρομία -ης (ή) -Θυγάτηρ Ωκεανοῦ -Τροφός Διονύσου -Βακχίς -Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Βρομία -ης καί Βρόμη (ή)

Βρομία -καί Βρομίη -ης (ή)

Βρομιαδία -ης (ή)

Βρομιάδιος -ίου (ό)

Βρομιάς -άδος (ό & ή)

Βρομίδα -ης (ή)

Βρομίδας -αο (ό)

Βρομίδη -ης (ή)

Βρομίδης -ου (ό)

Βρομίη -ης (ή) -Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Βρομιόκλεια -ης (ή)

Βρομιοκλῆς -έους (ό)

Βρόμιον -ίου (ή) -Ἐταῖρα δεχθεῖσα πολλά δώρα ἀπὸ Φαῦλον, βασιλέα Φωκαέων

Βρόμιος -ίου (ό) -(ὁ ἡχῶν) -Ἐκ τοῦ κρότου μεθ' οὗ ἤλθεν εἰς Σεμέλην Ζεὺς, ἢ τοῦ θορύβου πού προεκάλουν ἐν νυκτί Βάκχαι, περιπλανώμεναι εἰς ὄρη) -Ἐπίθετον Βάκχου -Αἰγυπτιάδης, ὃν ἐφόνευσεν ἡ Δαναΐς Ἐρατώ

Βρόμιος Δοξατοφόρος -ου (ό) -Ἐπίθετον Ἄρεως -Ἐπίθετον Διονύσου

Βρομίσκη -ης (ή)

Βρομίσκος -ου (ό)

Βρομόκλεια -ης (ή)

Βρομοκλῆς -έους (ό)

Βρόμος -ου (ό)

Βρομοφάνεια -ης (ή)

Βρομοφάνης -ου (ό)

Βρονταῖα -ης (ή)

Βρονταῖος -ου (ό) -Ἐπίθετον Διός μέ συνώνυμον: Ἀστράπιος

Βροντέα -ης (ή)

Βροντέας -ου (ό)

Βροντεύς –έως (ό) –Πατήρ Ταντάλου, ὃν ἡπανδρεύθη Κλυταιμνήστρα, πρό τοῦ Ἀγαμέμνωνος

Βροντή –ῆς (ή) –Όνομα ἀλόγου Ἡλίου –Προσωποποιήσις βροντῆς

Βρόντης –ου (ό) –(χαλκεύων βροντάς εἰς Δίαν) –Κύκλωψ (ὡς Στερόπης καί Ἄργος), σύζυγος Μήτιδος –Υἱός Οὐρανοῦ καί Γῆς, H-9-408A, H-11-683Δ, H-15-489A

Βροντήσια –ίης (ή)

Βροντήσιος –ίου (ό) –Επίθετον Διός

Βροντίνα –ης (ή)

Βροντίνος –ου (ό) –Πυθαγόρειος Μεταποντίνος, οὗ ἡ Δεινὴ ὑπῆρξεν σύζυγος, H-16-499A

Βροντοσκουτάρατος –ου (ό)

Βρόντος –ου (ό)

Βρόντουσα –ης (ή)

Βροντώ –ώς; (ό) –Επίθετον Διός

Βρόντων –ωνος (ό)

Βρόσουσα –σης (ή)

Βροσυνίδες –ου; (ό)

Βροσυνίδη –ης (ή)

Βροσυνίδης –ου (ό)

Βρόσων –νος (ό)

Βροτάναξ –κτος (ό)

Βροτάνασσα –σσης (ή)

Βρόταχη –ης (ή)

Βρόταχος –ου (ό) = ἀντί Βάτραχος

Βροτέα –ης (ή)

Βροτέας –α (ό)

Βροτεύς –έως (ό) –(θνητός)

Βρόταινα –ης (ή)

Βρόταϊνος –ου (ό)

Βροτίνη –ης (ή)

Βροτίνος –ου (ό)

Βροτοβάμουσα –σης (ή)

Βροτοβάμων –νος (ό) –Επίθετον Πανός

Βροτοκτόνος –ου (ό) –Επίθετον Ἀρεως

Βροτολοιγός –ου (ό & ή) –Επίθετον Ἀρεως, ὁ καί Θαῦλος καλούμενος –Επίθετον Ἀπόλλωνος –Επίθετον Ἐριδος –Επίθετον Ἐρωτος

Βροτοσκοποί –ων (οἱ) –Συνώνυμον: Μαινάδες –Επίθετον Ἐρινῦν

Βροτοφθόρος –ου (ό & ή) –Επίθετον Ἄδου –Επίθετον Τύχης

Βρούκα –ης (ή)

Βρουκίουσα –σης (ή)

Βρουκίων –νος (ό) –Πατήρ Τυχαρέας

Βρούκος –ου (ό)

Βρουσίς –ίδος (ή)

Βρούτις –ίδος (ή) = Σίβυλλα

Βρούτος –ου (ό) –Ρωμαῖος

Βρούττιος –ίου (ό) –Ρωμαϊκόν

Βρουττίουσα –σης (ή)

Βρουττίων –νος (ό)

Βρούχια –ης (ή)

Βρούχιος –ίου (ό)

Βρόχα –ης (ή)

Βρόχας –α (ό)

Βρόχιλλα –ης (ή)

Βρόχιλλος –ου (ό)

Βρόχος –ου (ό)

Βρόχουλλα –ης (ή)

Βρόχουλλος –ου (ό)

Βρόχυλλα –ης (ή)

Βρόχυλλος –ου (ό)

Βρόχυσ –νος (ό)

Βρόχχια –ης (ή)

Βρόχχιος –ίου (ό) –Πατήρ Ἀπολλοδώρου

Βρόχχος –ου (ό)

Βρούα –ης (ή)

Βρυάζουσα –σης (ή)

Βρυάζων –ντος (ό) –Επίθετον Διονύσου

Βρυακίδη –ης (ή)

Βρυακίδης –ου (ό)

Βρυάκτας -ου (ό) –Επίθετον Πανός μέ συνώνυμον: Πετροβάτας

Βρυάκτη -ης (ή)

Βρυάκτης -ου (ό) –(εὐθυμος θεός, ἐπί Πανός)

Βρυαλίχα -ης (ή)

Βρυαλίχος -ου (ό)

Βρυάνθη -ης (ή)

Βρυανθίς -ίδος (ή)

Βρύανθος -ου (ό)

Βρυανία -ης (ή)

Βρυάνιος -ίου (ό)

Βρύαξις -ίδος (ό) –Γλύπτης Κάριος ἢ Ἀθηναῖος –Ἀγαλματοποιός, μαθητής Σκόπα μέ ἔργα κολοσσούς εἰς Ρόδον, H-4-863Δ, H-12-310A, H-17-21Δ, H-18-183A

Βρύας -αντος (ό) –Κροτωνιάτης ἢ καί Ταραντῖνος Πυθαγορικός φιλόσοφος, H-4-863, H-16-499A

Βρύασσις -ιος (ό)

Βρύγη -ης (ή)

Βρυγηῖς -ίδος (ή)

Βρυῖγος -ου (ό) –Ἀγγειοπλάστης καί ἀγγειογράφος, H-4-864A, H-8-568Δ785A, H-15-545AH-17-884A

Βρυέννια -ίης (ή)

Βρυέννιος -ίου (ό)

Βρυέννιος Ἀλέξιος (ό) –Υἱός Ἄννας Κομνηνῆς

Βρύης -ου (ό)

Βρύησις -ίδος; (ή) –Νικηφόρος: Καίσαρ

Βρύητη -ης (ή)

Βρύητος -ου (ό) –Ζωγράφος ἐκ Σικυώνος –Διδάσκαλος Παυσίου, H-15-638Δ

Βρύηττος -ου (ό)

Βρύκη -ης καί Βεβρύκη (ή) –Δαναῖς, μή φονεύσασα Ἰππόλυτον ἢ θυγάτηρ Δαναοῦ καί Πολυξοῦς, σύζυγος Αἰγυπτιάδου Χθονίου, H-9-683Δ862A καί Δ, H-18-632A

Βρυκλίνη -ης (ή)

Βρυκλίνης -ου (ό)

Βρύκουσα -σης (ή)

Βρύκων -νος (ό)

Βρύλλη -ης (ή) –Θυγάτηρ Μίωνος πού μέ Ὑριέα γεννᾷ Ὠρίωνα, υἱόν Ποσειδῶνος

Βρύλλης -ου (ό)

Βρύλλιον καί Τρίγλεια -ης (ή) –Χωρίον Χαλκιδικῆς

Βρυλλίς -ίδος (ή)

Βρυμέδη -ης (ή) –Τροφός Ναυσικᾶς, Ἡπειρώτις

Βρυμέδης -ου (ό)

Βρύμη -ης (ή)

Βρυμώ καί Βριμώ -οῦς (ή)

Βρυναῖα -ης (ή)

Βρυναῖος -ου (ό)

Βρύουσα -ης (ή) –Γυνή Ἀττικῆς –Επίθετον Γῆς –Επίθετον Περσεφόνης μέ συνώνυμον: Σεμνή –Επίθετον Σελήνης μέ συνώνυμον: Πανδερκῆς –Μαινάς

Βρύσα -σης (ή)

Βρύσας -ου (ό)

Βρυσῆς καί Ἱπποδάμεια -ης (ή) –H-8-95A, H-9-955A

Βρύσης -ου (ό)

Βρυσκίδη -ης (ή)

Βρυσκίδης -ου (ό)

Βρυσμός -οῦ (ό)

Βρύσ(σ)ουσα -ης (ή)

Βρύσ(σ)ων -νος (ό) –Ο φιλόσοφος, υἱός Στίλπωνος, μαθητής Κλεινομάχου θεωρούμενος ἐκ λάθους Διδάσκαλος Πύρρωνος –Ἡρακλεώτης, H-4-872A, H-5-773A, H-9-371A, H-17-531Δ

Βρυσωνίδη -ης (ή)

Βρυσωνίδης -ου (ό)

Βρύτη -ης (ή) –Δίδυμος παραλλαγή μύθου τῆς Βρυτομάρτιδος –Επίθετον Ἀρτέμιδος

Βρυτίδη -ης (ή)

Βρυτίδης -ου (ό) –Γόνος ἐπιφανής ἐν Ἀθήναις

Βρύττια -ίης (ή)

Βρύττιος -ίου (ό)=Βρέττιος

Βρυτώ -οῦς (ή)

Βρύφουσα -σης (ή)

Βρύφων καί Σάλβιος -ίου (ό) –Σικελός δούλος, H-17-879Δ

Βρυχίη -ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης

Βρύχιος -ίου (ό)

Βρυχίουσα -σης (ή)

Βρυχίων καί Βρουκίων (ό)

Βρύχουσα -σης (ή)

Βρύχων -νος (ό) –Ο Αἰάκος, πατήρ δευτεροτόκου Πολυκράτους, τυράννου Σάμου, H-16-241Δ

Βρυχωνίδα -ης (ή)

Βρυχωνίδας -αο (ό)

Βρυῶ -οῦς (ή) –Πυθαγορῆς φιλόσοφος

Βρύων -νος (ό) Ἐπίθετον Ἑρωτος μέ συνώνυμον: Ἀβρός

Βρῶτα -ης (ή)

Βρωτίνη -ης (ή)

Βρωτίνος -ου (ό)

Βρῶτος -ου (ό)

Βρωτύλα -ης (ή)

Βρωτύλος -ου (ό)

Βρωτύλος -ου (ό)

Βρωτώ -οῦς (ή)

Βρωτῶς -ῶ (ό)

Βρώτως -ως; (ό)

Βτίς -ιος; (ό)

Βύας καί Βίας -ντος (ό) –(μποῦφος)

Βυβάλκεια -ης (ή)

Βυβάλκης -εω (ό)

Βύβαξ -κος (ό)

Βύβασσα -σσης (ή)

Βύβασσος -ου (ό) –Βοσκός εἰς Καρίαν, σώσας Ποδαλείριον ὃν ἔφερεν εἰς Δαμαί-

θον ἢ Δημάδην ὅπου ἐνυμφεύθη οὗτος θυγατέραν αὐτοῦ Σύρναν

Βύβλη -ης (ή)

Βυβλία -ης (ή) –Ἐπίθετον Ἀφροδίτης (ἐκ ναοῦ τῆς Βύβλου Φοινίκης)

Βυβλιανή -ης (ή)

Βυβλιανός -ου (ό)

Βυβλῖς καί Βιβλῖς -ίδος (ή) –Ἀμαδρυάς, θυγάτηρ Μιλήτου, ἐγγονοῦ Μίνως καί Τραγασίας, θυγατρός Κελαινοῦς ἢ Εἰδοθέας Εὐρύτου ἢ Ἀρείας ἢ Κυανέας Μαιάνδρου. Ὃταν τόν ἔρωτάν τῆς ἡρνήθη ὁ ἀδελφός Καῦνος, ἐκρεμάσθη καί μετεμορφώφη εἰς πηγὴν, γέμουσα ἐκ δακρύων τῆς –Πηγῇ, H-13-617

Βυβλῖς καί Βύβλη -ης (ή)

Βύβλος -ου (ό & ή) –Βασιλεὺς Συρίας –Πόλις Φοινίκης, H-9-1110Α

Βυβλώ -οῦς (ή)

Βύβουσα -σης (ή)

Βύβων -νος (ό) –Δισκοβόλος –Ὀλυμπιονίκης ἀνυψών λίθον 143,5 κιλῶν, ἄνω τῆς κεφαλῆς, μέ μίαν μόνον χεῖρα

Βυγολῖς -ίδος (ή) –Νύμφη

Βυζανία -ης (ή)

Βυζάνιος -ίου (ό)

Βυζαντία -ης καί Μοιρῶ καί Μυρῶ (ή) –Σύζυγος Τιβερίου –Ποιήτρια

Βυζαντιάς -άδος (ή)

Βυζαντίνη -ης (ή)

Βυζαντίνος -ου (ό)

Βυζάντιος -ίου (ό) –Χριστιανικόν –Παροίμιογράφος, H-5-932Δ

Βυζαντίς -ίδος (ή)

Βύζας -αντος ἢ Βυζάντιος (ό) –Οἰκιστὴς Βυζαντίου καί πρῶτος βασιλεὺς. Ἦρως Ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας –Σύζυγος Φιδαλείης –Ὁ Πύθων, σατυρικός συγγραφεὺς. Υἱὸς Ποσειδῶνος καί Κερροέσσης (θυγατρὸς Ἰανοῦ καί Διός), κτίστης Βυζαντίου ὅταν ἐπλευσαν ἐκεῖ Ἀργοναῦται –Μεγαρεὺς, πρῶτος ἄποικος

Βυζαντίου κατόπιν χρησμοῦ τοῦ μαντείου τῶν Δεελφῶν, Α-Ζ-28Α, Η-4-882Δ

Βύζη -ης (ή) –Εἰς τήν αὐλήν τῆς κατέλυσεν ἡ Βριτόμαρτις, Θυγάτηρ Ἑρασίνου, ἀδελφή Ἀγχιρρόης καί Μελίτης καί Μαίρας

Βύζηνος -ου (ό) –Υἱός Ποσειδῶνος μέ ἐτοιμότηταν ἔκφρασις, ἐξ οὗ ἡ παροιμία: Βυζήνου παρόρησία

Βύζης -ητος (ό) –Νάξιος, ἐφεῦρε τήν κοπή μαρμάρων εἰς τεμάχια, τήν 50ην Ὀλυμπιάδα

Βύζινος -ου (ό)

Βυζοῦ -οὔς (ή) –Φόβητρα θήλεα –Μυθικά τέρατα

Βυζώ -οὔς (ή)

Βυθία -ης (ή) –Συνώνυμον: Νερτερία –Ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

Βυθίη -ης Βύθινος -ου (ό)

Βύθιος -ίου (ό) –Ἐπίθετον Ποσειδῶνος καί Διός

Βύθουσα -σης (ή)

Βύθων -ωνος (ό) –Συγγραφεύς

Βυῖλλα -ης (ή)

Βυῖλλαι -ειος (ό) –Ὀπλίτης ἐκ Θηβῶν

Βυῖλλος -ου (ό)

Βύκα -ης (ή)

Βύκελος -ου (ό) –Σικυώνιος ὀλυμπιονίκης εἰς πυγμὴν παίδων, Η-10-193Δ

Βύκης -η (ό)

Βυκίνη -ης (ή)

Βυκίνης -ου (ό)

Βύκκος -ου (ό)

Βύκκουσα -σης (ή)

Βύκκων -νος (ό)

Βύκχη -ης (ή)

Βύκχης καί Βυκχίς -ιος (ό) –Λέσβιος –Αἰολικόν ὄνομα Βάικχου

Βύκχος -ου (ό)

Βυλάζωρ -ρος (ό)

Βύλεια -ης (ή)

Βύλειος -ου (ό)

Βυλιάδα -δης (ή)

Βυλιάδας -αιο (ό)

Βυλίππα -ης (ή)

Βύλιππος -ου (ό)

Βυλλίουσα -σης (ή)

Βυλλίς -ίδος - (ή) –Πόλις ὄνομα

Βυλλίων -νος (ό) –Παθ. Σωστράτου

Βύλλος -ου (ό)

Βύλος -ου (ό)

Βύμαζος -ου (ό)

Βυνδακίς -ίδος (ή)

Βύνδακος -ου (ό) –Ἀδελφός Πυθαγορίδος Βυνδακοῦς, Η-16-499Δ

Βυνδάκους -ου (ό)

Βυνδάκω -ους καί Βυνδάκου (ή) –Πυθαγορική φιλόσοφος, ἡ Λευκανίς, ἀδελφή Ὀκέλλου

Βυνεύς -έως (ό) –(κριθαρένιος) –Πλαστόν

Βύνη -ης (ή) –Ὄνομα θαλασσίας θεᾶς Ἴνους ἢ Λευκοθέας

Βύνθα καί Βίνθα -ης (ή)

Βύνθαρος -ου (ό)

Βυρεβίστα -ης (ή)

Βυρεβίστας καί Βοιρεβίστας -ου (ό) –Βασιλιάς Θράκης

Βυριάδα -δης (ή)

Βυριάδας -αιο (ό)

Βύριχα -ης (ή)

Βύριχος -ου (ό)

Βῦρος -ου (ό)

Βύρουσα -σης (ή)

Βύρσα -ης (ή)

Βυρσίνη ἀντί Μυρτίνη -ης (ή) –Πλαστόν ὄνομα βυρσοδέψου Κλέωνος –Διά νά ἐνοχλήσει Ἰππίαν ὁ Ἀριστοφάνης ἔκαμε παραφθορά εἰς Ἰππῆς

Βυρχανίς –ίδος (ή)

Βύρων –νος (ό) –Χριστ. Άγγλος ποιητής, φιλέλλην

Βυσαύχην –ηνος (ό) –(κοντολαίμης)

Βύσιος –ίου (ό) –Θεϊκόν ὄνομα παρά Δελφῶν –Τίς Δελφικός

Βύσνος –ου (ό)

Βύσσα –σσης (ή) –Θυγάτηρ Εὐμήλου, ἀδελφή Ἀγρώνος καί Μεροπίδος, μεταμορφωθείσα εἰς Γλαύκην (Βύζα) ὑπό Ἀρτέμιδος, λόγω ἀσεβείας

Βυσσός –οὔ (ό) = Βῶσος

Βυσσόφρουσα –σης (ή)

Βυσσόφρων –νος (ό & ή) –Ἐπίθετον Ἐρινύος μέ συνώνυμον: Κλυτή

Βύστα –ης (ή)

Βυστάκη –ης (ή)

Βυστάκος –ου (ό)

Βύστας –ου (ό)

Βύσχα –ης (ή)

Βύσχος –ου (ό)

Βυταῖα –ης (ή)

Βυταῖας –ου (ό)

Βύτινα –ης (ή) –Εἰς ἐπίγραμμα

Βύτιος –ίου (ό)

Βύτις –ιος (ό)

Βύτος –ου (ό)

Βύτος καί Βύτης –ου (ό)

Βύττακα –ης (ή)

Βύττακος –ου (ό)

Βύττιν –νος; (ή)

Βύττις –ίδος; (ό)

Βύχχυλα –ης (ή)

Βύχχυλος –ου (ό)

Βυών –νος (ό) –Βασιλεὺς Αἰγύπτου

Βυῶσσα –σσης (ή)

Βωβῶ –οὔς (ή)

Βώγχις –ιος (ό)

Βωδακράτεια –ης (ή)

Βωδακράτης –ους (ό)

Βωδώνη –ης (ή)

Βωδωνίς –ίδος (ή)

Βωδωνός –οὔ (ό)

Βωθίνα –ης (ή)

Βωθιναῖα –ης (ή)

Βωθιναιός –ου (ό)

Βωθίνας –α καί –νηος (ό)

Βῶθις καί Βοῦθις –ιος; (ό)

Βωκαλία –ίης (ή)

Βωκαλίας –ίου (ό)

Βῶκαρος –ου (ό) –(βοείου καρός –φέρων χαράν στὸν βίον) –Ποταμός

Βῶκας –ου (ό)

Βωκολικαί –ῶν (οἱ) –Ἐπίθετον Μουσῶν

Βωκόλος –ου (ό) –Ἐπίθετον Ἀττιδος

Βῶκρος –ου (ό)

Βῶκυς καί Εὐστάχις (ή)

Βῶλα –ης (ή)

Βωλαγόρα –ης (ή)

Βωλαγόρας –ου (ό)

Βωλαίουσα –σης (ή)

Βωλαίων –νος; (ό)

Βωλάκλεια –ης (ή)

Βωλακλῆς –έους (ό)

Βωλακράτεια –ης (ή)

Βωλακράτης –ου (ό)

Βωλανή –ης (ή)

Βωλανός –ου (ό)

Βῶλαξ –ακος (ό)

Βῶλασσα –σσης (ή)

Βῶλη –ης (ή)

Βωλή –ης (ή)

Βωληκράτη –ης (ή)

Βωληκράτης –ου (ό)

Βωλῆς –οὔ (ό)

Βῶλῆς –ῆος (ό)

Βῶλια –ίης (ή)

Βώλιος -ίου (ό)
 Βωλίουσα -σης (ή)
 Βώλις -ιος (ό)
 Βωλίχα -ης (ή)
 Βώλιχος -ου (ό)
 Βωλίων -νος (ό)
 Βωλόκλεια -ης (ή)
 Βωλοκλής -έους (ό)
 Βωλοκράτη -ης (ή)
 Βωλοκράτης -ητος; (ό)
 Βῶλος -ου (ό) -Πυθαγορικός φιλόσοφος
 καὶ ἐκ Μένδης -Ο καὶ Παγασητικός, Α-
 Ζ-21Α, Η-4-901Δ
 Βώμαξ -ᾱκος (ό) -(βωμολόχος)
 Βώμασσα -σσης (ή)
 Βωμιανή -ῆς (ή)
 Βωμιανός -οῦ (ό)
 Βωμίδα -ης (ή)
 Βωμίδης -ου (ό)
 Βῶμιξ καὶ Γαλαῖσος καὶ Εὐρώτας καὶ
 Μεσσήνιος καὶ Ἴρις καὶ Μαραθῶνας
 καὶ Ἴμερος (ό) -Ποταμός, Η-8-552Δ, Η-
 10-884Α, Η-12-45Α190Α, Η-17-596Α
 Βώμιος -ίου (ό) -Τίς Λαμιακός
 Βωμονίκη -ης (ή)
 Βωμονίκης -ου (ό) -Νικήτα ἄλλους νέ-
 ους εἰς βωμόν ὀρθίας Ἀρτέμιδος κατὰ μα-
 στιγώσεως
 Βώμυκας -α (ό) -Ο Εὐρώτας, ποταμός
 τῆς Σπάρτης
 Βωνανή -ῆς (ή)
 Βωνανός -οῦ (ό)
 Βῶνις -ιδος (ό)
 Βῶνος -ου (ό) -Στρατηγός
 Βώξύλα -ης (ή)
 Βώξύλος καὶ Κόθθων -νος (ό)
 Βωπίσκη -ης (ή)
 Βωπίσκος -ου (ό)
 Βώρακος -ου (ό)

Βωρθέα -ης (ή) -(ὀρθία) -Ἐπίθετον Ἀρ-
 τέμιδος Ὀρθίας
 Βωρθέας -έου (ό)
 Βωρθία -ης καὶ Βωρσέα (ή) -(ὀρθία)
 Βωρθίας -ίου (ό)
 Βῶριμος καὶ Βῶρμος -ου (ό) -Μαριαν-
 δυνός ὠραιότατος τις, υἱός Οὐπίου. Αἱ
 νύμφαι ἐλκύοντας εἰς ὕδατα, κατέστη-
 σαν ἀφανῆ. Γοερά τις πενθοῦν
 Βῶρμος καὶ Βῶριμος -ου (ό) -Υἱός Τιτυ-
 οῦ ὡς καὶ ὁ Μαριανδινός καὶ ὁ Πριόλας
 Βῶρνουσα -σης (ή)
 Βῶρνων -νος (ό)
 Βῶρος -ου (ό) -Πατὴρ Ἀνδροπόμπου ἢ
 πατὴρ Φαιστοῦ, φονευθεὶς ὑπὸ Ἰδομε-
 νέως -Υἱός Περιήρους, ἀνὴρ Πολυδώ-
 ρης, ἀδελφῆς Ἀχιλλέως, Ο.Ι.Π.177, Ε44
 Βωροψάζας -ου (ό)
 Βωρσέα καὶ Βωρθία -ης (ή)
 Βῶσταρος -ου (ό)
 Βῶστωρ -ρος (ό)
 Βῶσφορος -ου (ό)
 Βῶτακος -ου (ό)
 Βωτάρχη -ης (ή)
 Βῶταρχος -ου (ό)
 Βωτᾶς -ᾱ (ό) = Βῶσταρος
 Βῶταχα -ης (ή)
 Βῶταχος -ου (ό)
 Βωτθαῖα -ης (ή)
 Βωτθαῖος -ου (ό)
 Βωτιάνειρα -ης (ή) -Γῆ -Ἐπίθετον Δή-
 μητρος
 Βῶτιον -ίου (ή)
 Βῶτος -ου (ό)
 Βῶτουσα -σης (ή)
 Βωτύλη -ης (ή)
 Βωτύλος -ου (ό)
 Βῶτων -νος (ό)
 Βῶτωρ καὶ Δῶτωρ -ρος (ό)
 Βωχάνα -ης (ή)

Βωχάνος καί Βώχανος –ου (ό)

Βώχανος –ου (ό)

Βωχίδα –δης (ή)

Βωχίδας –αο (ό)

Βωχίκολτος –ου (ό)

Βώχος –ου (ό) = Βοηθός

Βώχυσ –υος (ό) (1), 6, 11, (16), 21, 26, (31), 3, (41)

